GRČKO HRVATSKI RJEČNIK

školska knjiga

GRČKO-HRVATSKI RJEČNIK

NA OSNOVI ŽEPIĆ-KRKLJUŠEVA RJEČNIKA

1. izdanje priredili OTON GORSKI i
NIKO MAJNARIĆ

6. izdanje priredio
MILIVOJ SIRONIĆ

ŠKOLSKA KNJIGA · ZAGREB, 2003.

Urednica
JADRANKA HADUR

CIP - Katalogizacija u publikaciji Nacionalna i sveučilišna knjižnica - Zagreb

UDK811.14'02(038)=163.42

GORSKI, Oton
Grčko-hrvatski rječnik / na osnovi Žepić-Krkljuševa rječnika priredili Oton Gorski i Niko Majnarić. - 6. izd. - Zagreb : Školska knjiga, 2003.

Tekst na lat. i grč. pismu.

ISBN 953-0-40801-3 1.

Majnarić, Nikola

430228052

Tisak: GRAFIČKI ZAVOD HRVATSKE, d.o.o., ZAGREB

PREDGOVOR PRVOM IZDANJU

Izdavačka kuća »Školska knjiga« pozvala nas je da na osnovi Grčko-hrvatskog rječnika, *što su ga godine 1903. priredili u Zagrebu profesori M. Žepić i M. Krkljuš, priredimo nov rječnik. Za taj je posao trebalo najprije točno pregledati svu građu u spomenutom rječniku i provesti u njoj mnoge promjene, i stvarne i formalne, a zatim unijeti u knjigu mnoge dopune, jer su se otad, uvođenjem novih pisaca, i prozaika i pjesnifoi, nastavni plan i program za grčki jezik u klasičnim gimnazijama prilično promijenili. Te smo dopune izvršili na osnovi onih odlomaka koji su ušli u Antologije, propisane za klasične gimnazije (to su odlomci iz Platonove* Države, *Aristotelove* Poetike, *iz predsokratika, iz lirika, iz Eshilovih i Euripidovih tragedija i iz. Sofoklovih* Sljednika — Ιχνευται. *Unijeli smo u knjigu i riječi iz odabranih dijelova Aristotelova* Ustava atenskoga *(gl. 1 - 12, 42 - 46, 55 - 59. i 61) i znatan broj onih riječi koje danas, bilo u kojem obliku, žive u modernim jezicima. Na taj je način ušlo u rječnik vrlo mnogo novih riječi i golem broj promjena i popravaka.*

Priređujući ovaj rječnik, često smo zagledali i u prijevode grčkih klasiht što ih je tokom decenija izdala Matica hrvatska, kako bismo unijeli u knjigu i one izričaje što su ih ustanovili naši prevodioci, odreda dobri poznavaoci našeg jezika. U svom smo se radu služili, uglavnom, ovim rječnicima: S. Senc, Grčko-hrvatski rječnik za škole, *po Benseler-Kaegiju priredio, Zagreb 1910. - Benseler-Kaegi,* Griechisch-deutsches Schulworterbuch *11. u. 15. Aufl. Leipzig und Berlin 1900. u. 1931. - W. Gemoll,* Griechisch-deutsches Schul- u. Handworterbuch, *Wien-Leipzig 1908. — H. Menge,* Griechisch-deutsches Schulworterbuch, *Berlin 1903. - E. Passo\v,* Handworterbuch der griechischen Sprache, *5. Aufl Leipzig 1841 - 1857. - W. Pape,* Griechisch-deutsches Handworterbuch, *3. Aufl. Braunschweig 1880. - Liddell-Scott,* Greek-english Lexicon, *revised and augmented throughout by H. St. Jones and R. McKenzie, ninth edit. Oxford 1940 (reprinted 1948). -A. Bailly,* Dictionnaire grec-francais *16 edit. Pariš 1950. - L. Rocci,* Vocabolario greco-italiano. *Genova - Roma - Napoli - Citta di Castello 1939. - Autenrieth-Kaegi,* Worterbuch zu den homerischen Gedichten, *9. Aufl. Leipzig u. Berlin 1902. - M. Bedjanić,* Rječnik Homerovih pjesama, *Zagreb 1901. — E. Boisacc/,* Dictionnaire etymologique de la langue grecque. *Heidelberg (1907) 1916, 3 edit. Pariš 1938. - Henricus Stephanus,* Thesaurus Graecae linguae. *Parisiis 1831 - 1865.*

Prvu polovicu rječnika, završavajući riječju χλονέω, *obradio je Oton Gorski, a drugu Niko Majnarić.*

Rječnik je namijenjen prije svega učenicima klasičnih gimnazija, ali se nadamo da će se njime moći korisno poslužiti ne samo studenti klasične filologije za svoju lektiru nego i svi oni koji su primorani, bilo s kojih razloga, zagledati u tekstove glavnih klasičnih pisaca grčkih.

U Zagrebu, mjeseca veljače 1960.

Priređivači

PREDGOVOR DRUGOM IZDANJU

Priređujući drugo izdanje grčko-hrvatskog ili srpskog rječnika, označio sam ponegdje kvantitetu vokala, dodao izvjestan broj novih riječi, dopunio značenja na našem jeziku i zamijenio manje poznate i neuobičajene hrvatske ili srpske riječi poznatijima.

U Zagrebu, 1975.

Milivoj Sironić

GRČKO-HRVATSKI RJEČNIK

KRATICE

acc. lim. = *ak.* obzira
aps. = apsolutan
ak. = akuzativ
ak. s inf. = akuzativ s infinitivom *akt.* = aktiv *ađ.* = adjektiv *ađv.* = adverb *aor.* = aorist *apokop.* = apokopiran *at.* = atički *atr.* = atribut *augm.* = augment 6«oi. = beotski *buk.* = bukolski rfar. = dativ *defekt.* = defektivan *Dem.* = Demosten *deminut.* = deminutiv *dep.* = deponens rfe/>. *med.* = deponens medijalni
dep. pas. = deponens pasivni *desider.* = desiderativum <ft>. = direktan *disjunkt.* = disjunktivan <for. = dorski *du.* = dual e/ipi. = eliptički *enkl.* = enklitika, enklitički *eol.* = eolski *ep.* = epski *epit.* = epitet *Esh.* = Eshil *eufetn.* = eufemistički *Eur.* = *Euripid f.* = femininum *fig.* = figurativno *fut.* = futur *fut. egz.* = futur egzaktni *gen.* = genitiv *gen. aps.* = genitiv apsolutni *gri.* = grčki *Her. i Hdt.* = Herodot *hipotet.* — hipotetičan *Hom.* = Homer
Ham. II. = Homerova Ilijada *Hom. Od.* — Homerova Odiseja *imper.* — imperativ *impers.* — impersonalno *impf.* — imperfekt *ind.* = indikativ *indecl. i indekl.* = indeclinabile *indir.* = indirektan *inf.* = infinitiv *intens.* = intenzivan *interj.* = interjekcija *interog.* = interogativan *intr.* = intranzitivan i *si.* = i slično *isp.* — isporedi *itd.* = i tako dalje *iterat.* = iterativan *jon.* = jonski *komp., kompoz.* = kompozit *komp., kompar.* — komparativ *kondidon.* — kondicionalan *konj.* = konjunktiv, konjunkcija *konkr.* = konkretno *kons.* = konsonant *kontr.* == kontraktan *korel.* = korelativan *Ksen. An., Anab.* = Ksenofontova Anabaza *Ksen. Kir.* = Ksenofontova Kirupedija *Ksen. Usp.* — Ksenofontove Uspomene
Z. = lice
lokal. = lokalan, lokalno *m.* = masculinum *med.* = medij *metapl.* = metaplastičan *metonim.* = metonimički *mj.* = mjesto *mod.* = modus *n.* = neutrum *npr.* = na primjer *neg.* = negacija *nom.* = nominativ
nom. s inf. = nominativ s infinitivom *num.* = numerale *NT* = Novi testament *ob.* = obično *obj.* = objektivan *obi.* = oblik *opp.* = oppositum *os.* = osobito *part.* = particip *pas.* = pasiv *patronim.* = patronimik *perf.* — perfekt *per meton.* = per metonvmiam *personif.* = personificirano *Plat.* = Platon pfe/· = pluskvamperfekt i>Z.j pZ«r. = plural *poet.* = poetski *poseb.* = poseban *postpozit.* = postpozitivan *potenc.* = potencijalan £02. = pozniji, potonji pasrif. = pozitiv *pregn.* = pregnantan *prenes.* = preneseno *prep.* — prepozicija *prez.* — prezent *priv.* = prividno *prolept.* = proleptičan *pron.* = pronomen *pron. dem.* = pronomen demonstrativum *pron. indef.* = pronomen indefinitum *pron. interr.* = pronomen interrogativum
pron. pers. = pronomen personale *pron. poss.* = pronomen possessivum *pron. refl.* = pronomen reflexivum *pron. rel.* = pronomen relativum

rastegn. = rastegnut
reč. = rečenica
redupl. = reduplikacija, redupliciran
ret. = retorički
se = scilicet
s_g, rf» - singular
simpl. — *stmplex*
stnkop. = sinkopiran
si. = slično
sliv. = sliveno
Sof. = Sofoklo; *Aj.* = Ajant, *Ant.* = Antigona, *El.* = Elektra, *EKol.* = Edip na Kolonu, *EKr.* = Edip Kralj, ^*tl.* = Filoktet, *Trah.* — Trahinjanke, *Sijed.* = Sijed-
^ ^
$_{stm}$^ $_{stanov}$ = stanovnik (ici)
$_{stegn}$ = stegnuto
superl. = superlativ
supst. = supstantiv-
tj. = to jest
t. t. = tehnički termin
tzv. = takozvani
tempor. = temporalan
trag. = tragički pjesnik
troj. = trojanski
^Γ Varijanta
verb. = verbum, verbalni
vok. = vokativ
zapr. — zapravo
znač. — značenje

Α, *prvo slovo grčkog alfabeta, kao brojni znak* = 1; fig. početak
ἀ- (α): 1) *privativum* (pred vokalima obično ἀν-, in-j *krv. ili srpski* ne *ili* bez), ὀί-γνωτος, nepoznat, ἀν-αίτιος nedužan; 2) *copulativum,* ἀ-δελφός brat; 3) *protheticum,* ἀ-μέλγω mMJii (mulgeo), ἀ-μείβω mijenjati Išp. *é- i b-*!
ἀ *dor.,* ἁ eo/. m/. ἡ, *član; #., đor. mj.* ἡ, *pron. rel.*
l·., uzvik, kojim se izražava bol, sažaljevanje, užas; kadšto ἀα jao! joj!
ἀ-ἄατος 2. 1) nepovredljiv; strahovit, poguban, 2) neškodljiv
ἀ-ἀγής 2. *ep.* neslomljiv, jak
ἄαπτος 2. *ep.,* čega se ne smije dotaknuti, nedodirljiv, strahovit
ἀάσχετος 2. *ep., v.* ἀσχετος
ἀάω, e£., *aor.* ἄασα i ασα, aor. *med.* ἀσατο, aor. f>ai. ἀάσθην, 1) *akt. a)* vrijeđati, povrijediti, škoditi; *pas.* štetovati. *b)* obmanjivati, zaslijepiti; *pas.* biti povrijeđen, zaslijepljen, pogriješiti. 2) *med. a)* dati se zaslijepiti, prevariti se. *b)* τινά zaslijepiti, varati, zavesti
"Αβαι, αϊ, *grad u Fokidi sa starim hramom Apolonovim*
ἀβακέω, *ep.* nevješt, djetinjast; nevin biti, ne slutiti
ἀβάκιον, τό, pločica za računanje ili crtanje
ἀ-βάκχευτος 2. neupućen *(u Bakhove misterije)*
"Αβαντες, *tražitdii ostrva Eubeje*
Ἀβαρβαρέη, ἡ, *trojanska nimfa*
ἀβ-άρής 2. *ροζ.* bez tereta *ili* težine, lak
ἀ-βάσίλευτος 2. bez vladara; neovisan, samostalan
ἀ-βατος 2. neprohodan, besputan; nepristupan, zabranjen; ἄβατα τά, posvećeno mjesto, svetište
"Αβδηρα, τά, *grad u Trakiji*
'Αβδηρίτης, ου, ὁ, *stanovnik. Abdere*; *u starini su Abderićani bili poslovični zbog svoje malograđanštine i ograničenosti*
ἀ-βέβαιος 2. nepostojan, nestalan, nesiguran
ἀβελτερία, ἡ, ograničenost, suludost, glupost
ἀ-βέλτερος 2. sulud, benast, glup
"Αβιοι, *ol, skitsko pleme*
ἄβιος 2. = αβίωτος
ἀ-βίωτος 2. koji nije vrijedan da se živi, nesnosan
ἀβλάβεια, ἡ, neoštećenost, neškodljivost, nevinost
ἀ-βλάβής 2. neškodljiv, bezazlen; neoštećen, nepovrijeđen
ἀ-βλής, ἠτος, *ep.* neodapet, neupotrijebljen, nov
ἀ-βλητος 2. *ep.* nepogoden, neozlijeđen
ἀ-βληχρος 3. *ep.* slab, nježan; blag, lak (θάνατος, νόσος)
ἀ-βουλέω ne htjeti
ἀ-βούλητος 2. slučajan, nehotičan; neugodan, nezgodan
αβουλία *(jon.* -ίη), ἡ, neodlučnost; nerazboritost, nesmotrenost
ἀ-βουλος 2. neodlučan; nerazborit, nesmotren, nepromišljen; τινί koji ne mari za koga. *Adv.* ἀβούλως nepromišljeno, nerazborito
Ἀβραδάτας, ου, *kralj u Suzi, muž Pantejin*
ἄβρο-δίαιτος 2. raskošno živeći
'Αβροζέλμης, ου, *Tračanin, tumač Seutov*
Ἀβροκόμας, α, *perzijsko ime*
ἀ-βρομος 2. *ep* bučan
ἀβρό-πλουτος 2. raskošan, bogat
αβρός 3. α) nježan, ubav, krasan, *b)* mekoputan, raskošan
ἀβροτάζω, *ep., samo konj. aor.* ἀβροτάξομεν, promašiti, τινός
ἀβρότης, ητος, ἡ, mekoputnost, kićenost, gizda, raskoš u odijevanju
ἀ-βροτος 3. *i 2. ep.* i *poet.* = ἀμβροτος besmrtan, božanski, svet
ἀβρόνω učiniti sjajnim, razmaziti; *med.* kititi se; hvastati se
Ἀβρώνιχος, ὁ, *sin Liziklov*
Ἀβυδηνός, ὁ, *stanovnik grada Abida*
"Αβῦδος, ἡ, *grad u Troadi*
ἀ-βυσσος 2. *jon. i poet.* bezdan, bez dna, *prenes.* nedokučljiv, neizmjeran
ἀγάασθαι *v.* ἀγάομαι
ἄγαγον *v.* ἄγω

ἀγάζομαι *v.* ἄγαμαι
ἀγαθ-ο-δαίμων, ονος, ὁ, 1) *dobri bog komu su u čast Grci na kraju gozbe ispijali vrč vina 2) egipatska zmija*
ἀγαθο-ειδής 2. naoko dobar
ἀγαθοεργίη, ἡ, *jon.* dobro djelo, dobročinstvo
ἀγαθο-εργοί, οἱ, muževi zaslužni za državu; *kod Spartanaca 5 najstarijih vitezova koji se upotrebljavahu za poslanstva*
ἀγαθός 3. *o licima:* dobar, čestit, plemenit; hrabar; vrstan, vrijedan, vješt; jak, razuman, pošten; *o stvarima:* dobar, koristan, plodan (χώρα); — καλός κἀγαθός u svakom obziru savršen, plemenit, poštenjak: ὡ 'γαθέ *(u nagovoru)* dragoviću,. 5 *ak. obzira, npr.* ἀ. τα πολεμικά vrstan vojnik; ἀ. τινί koristan komu; *supst.* τό ἀγαθόν dobro, korist; sreća; *u plur.* dobra, blago; kreposti, vrline; εις ἀγαθά εἰπείν reći u dobroj nakani; εις ἀγαθά πείθεσθαι dobar savjet poslušati. *Komp.* ἀμείνων, βελτίων, κρείσσων, λώϊων, λωων, *poet.* ἀρείων, βέλτερος, λωίτερος φέρτερος; *superl.* ἄριστος, βέλτιστος, λώιστος, *poet.* βέλτατος, φέριστος, φέρτατος.
Ἀγάθυρσοι, οι, *skitsko pleme*
Ἀγάθων, ωνος, ὁ, *grčki tragički pjesnik*
ἀγαίομαι, *ep. i jon. spor. oblik od* ἀγάομαι = ἄγαμαι 1) diviti se. 2) τί srditi se na što
ἀγα-κλεής 2. *ep.* glasovit, preslavan
ἀγα-κλειτός 3. *ep. i poet.* = ἀγακλεής
ἀγα-κλῡτός 3. *ep.* — ἀγακλειτός
ἀγάλλω, *fut.* -αλώ, *inf. aor.* -ῆλαι, resiti, kititi; slaviti; *med.* dičiti se, hvastati se, ponositi se čim; radovati se, τινί *ili* ἐπί τινι
ἄγαλμα, τό, ures, nakit, dragocjenost; ponos; kip (božji); zavjetni dar
ἀγαλμάτιον, τό, *demin.* malen kip, kipić
ἀγαλματο-ποιός, ὁ, kipar
ἄγαμαι, *aor.* ἠγάσθην, *ep. fut.* ἀγάσσομαι, *aor.* ἠ- *ili* ἀγα(σ)σάμην, *dep.* 1) diviti se, štovati, voljeti, cijeniti (τινός τι, τινά τίνος koga zbog čega). 2) zavidjeti, zamjerati; ljutiti se (τινί τι)
Ἀγά-μέμνων, ὀνος, ὁ, *kralj mikenski, vojvoda Grka pod Trojom; ep. adj.* Ἀγαμεμνόνεος 3.; Ἀγαμεμνονίδης, *ov,* ὁ sin Agamemnonov, Orest
ἀγαμένως, *adv.* dično, pohvalno, uz odobravanje .
Ἄγαμη δη, ἡ, *kći Augejeva*
ἀγαμία, ἡ, beženstvo, neudato stanje
ἀ-γάμος 2. neoženjen, neudat; ἀ. γάμος nesretan, proklet brak
ἄγαν *adv.* veoma, odviše, previše, potpuno
ἀγάνακτέω uznemiriti se, razljutiti se, srditi se *(aps.;* τινί, ἐπί τινι na koga); surovo se vladati
ἀγανάκτησις, εως, ἡ, srditost, zlovolja
ἀγανακτητός 3. gnjevan, razdražljiv
ἀγά-νιφος 2. *ep.* veoma snježan, snijegom pokriven
ἀ-γανός 3. *ep. i poet.* ugodan, blag, ljubezan
ἀγανοφροσύνη, ἡ, *ep.* blagost, ljubeznost
ἀγανό-φρων 2. *ep.* blag, prijazan, ugodan
ἀγάομαι, *ep. mj.* ἄγαμαι *samo u oblicima* ἀγάασθε, ἀγδσθε, ἀγάασθαι, ἠγάασθε, čuditi se, τινά; zavidjeti, ljutiti se, τινί
ἀγάπάζω, *i med.* -ομαι, *ep. i poet.* Ijubezno s kim postupati, dočekati, starati se za koga
ἀγάπάω cijeniti, ljubiti, Ijubezno dočekati, biti gostoljubiv; zadovoljan, veseo biti (τί čim, τινί s kim)
ἀγαπ-ήνωρ, ορός, ὁ, *ep.* junački, srčan, hrabar, muževan
Ἀγαπ-ήνωρ, ορός, ὁ, *voda Arkađana*
ἀγάπησις, εως ἡ, ljubljenje, ljubav
ἀγαπητός 3. ljubljen, mio, drag; dobrodošao, povoljan, ugodan; ἀγαπητόν ἐστιν, ει *(ili inf.)* treba zadovoljan biti, ako *{ili* da)
ἀγαπητώς, *adv.* rado, dovoljno; jedva
ἀγάρ-ροος 2. koji jako teče, struji
Ἀγα-σθένης, εος, ὁ, *kralj u Elidi*
Ἀγασίας, ου, ὁ, *Grk iz Stimfale*
ἀγάσσεσθαι *v.* ἄγαμαι.
ἀγά-στονος 2. *ep. i poet.* koji teško stenje, šuman, bučan
ἀγαστός 3. divan, zamjeran
Ἀγαύη, *α) kći Kadmova. b) jedna Nereida*
ἀγαυός 3. *ep.* divan, čestit, slavan, plemenit, udivljenja vrijedan
ἀγαυρός 3. divan, krasan, *Adv.* ἀγαυρώς *jon.* divno, krasno *(superl.* ἀγαυρότατα prekrasno, u najvećem sjaju)
Ἀγβάτανα, ων τά, 1) = Ἐκβάτανα, *grad u Mediji,* 2) *grad* u *Siriji*
ἀγγαρήιον, τό, uređenje ἄγγαροι brza pošta *(u perzijskom carstvu)*
ἄγγάρος, ὁ, *jon.* glasnik na konju *(u perz. carstvu)*
ἀγγεῖον, τό, posuda, spremica
ἀγγελία, ἡ, *(ep. i jon.* -ίη) poruka, vijest, glas (πατρός ο ocu, ἐμή ο meni); poručen nalog
ἀγγελίης, ὁ, *ep.* = ἄγγελος, *što v.*
ἀγγελιη-φόρος, ὁ, *jon.* glasonoša, vjesnik, kraljevski komornik
ἀγγέλλω, *fut.* -ελώ *(jon.* -ελέω), *aor.* ἤγγειλα *(jon. i* ἤγγελον), *perf.* ἤγγελκα *(jon. plpf. pas.* ἄγγελτο, *aor pas.* ἠγγέλην, nositi glas, javljati, navješćivati, nalagati; δ ἀ. nosim dobar glas; δ ἀγγέλλων glasnik; τά ἀγγελθέντα glas, vijest
ἄγγελμα, τό, glas, vijest
ἄγγελος, ὁ *i* ἡ, vjesnik, -ica, glasnik, -ica; poslanik
Ἀγγίτης, ὁ, *rijeka u Makedoniji*
ἄγγος, τό, *jon.* posuda, spremnica; *os.* mrtvačka žara
Ἄγγρος, ὁ, *rijeka u Iliriji, sada* Drina
ὄίγε, ἄγετε *(imper. od* ἄγω), *interj.* de, ded, dederte, hajde, hajdete; *kao lat.* age, agedum
ἀγείρω, *aor. akt.* ἤγειρα *(ep. med.* ἀγείρατο, ἀγέροντο, -εσθαι, ἤγρετο, ἀγρόμενος), *aor. pas.* ἠγέρθην *(ep.* ἀγερθη, 3. *pl.* ἠγερθεν *i* ἀγερθεν; *plpf. pas.* ἀγηγέρατο), kupiti, skup-

ljati, prositi, sazivati; *pas. i aor. med.* skupljati se; ἑς φρένα θυμός ἀγέρθη dođe k sebi, osvijesti se; οι ἀγρόμενοι sakupljeni, skupština, ἀγρόμενοι σύες čopor svinja
ἀγελαῖος 3. od stada , u stadu; βοῦς ἀ. goveče koje pase (a ne tegli); ἴχθύες ἀ. ribe selice
ἀ-γέλαστος 2. 1) *akt.* koji se ne smije, mrk. 2) *pas.* koji nije smiješan
ἀγε-λείη, ἡ, *ep.* otimačica, pljeniteljica *(pridjevak Atenin)*
ἀγέλη, ἡ, stado, krdo, čopor; jato, četa *{dat. ep. i* ἀγέληφι)
ἀγεληδόν, *adv.* na stada *itd.,u* rulji, jatomice
ἀγέμεν, *ep. mj.* ἄγειν
ἄγεν, *ep. aor. pas. od* ἄγνυμι, *mj.* ἐάγησαν
ἀ-γένειος 2. bez brade, golobrad
ἀ-γένητος 2. nepostao, bez postanka, neučinjen
ἀ-γεννής 2. neplemenit, prost, prosta roda; strašljiv; kukavan; *adv.* ἀγεννώς plašljivo, kukavno; οὐκ ἀ. pouzdano, srčano
ἀ-γέννητος 2. *poet. a)* nerođen, neučinjen *b)* neplemenit
ἀ-γέραστος 2. *ep.* bez dara, nedarivan, nenagraden
ἀγερθεν, ἀγέροντο *v.* ἀγείρω
ἀγερσις, ιος, ἡ, *jon.* sabiranje, skupljanje OJ. *vojske*
ἀγέρωχος 2. ep. vrlo cijenjen; *(drugi tumače:)* hrabar, srčan, divlji
ἀγευστος 2. ne okusivši; neiskusan, koji ne poznaje (τινός).
1. ἀγη, ης, ἡ *ep. jon. i poet. a)* divljenje, čudo. *b)* zavist, jal
2. ἀγη *ep. mj.* ἐάγη *v.* ἀγνυμι.
3. ἀγή, ης, ἡ, *poet.* 1) razbijanje, lomljenje. 2) odlomak, komad
ἀγηγέρατο, *plpf. pas.* 3. *pl. od* ἀγείρω ἀγη λ ατέ ω, *jon.* ἀγηλ., prokleto od sebe otjerati, prognati prokletoga ἄγημα, τό, tjelesna straža; odabrani konjanici 1 pješaci
ἀγηνορίη, ἡ, *ep. a)* muževnost, hrabrost, srčanost, *b)* obijest, prkos ἀγ-ήνωρ, ορός, ὁ, ἡ, *ep. i poet. a)* muževan, hrabar, srčan, *b)* ponosan, obijestan, prkosan
ἀγήραος 2. *ep.* ἀγήρατος 2. *i* ἀγήρως 2 *(gen.* -ω) koji ne stari, uvijek mlad, vječan, neprolazan
Ἄγη σ ίλ δος, *ov.* ὁ, *kralj spartanski od 401—360.*
ἀγητός 3. *ep.* divan, zamjeran
ἁγίζω *poet.* posvetiti
ἀγῖνέω, *ep. i jon., ep. inf. prez.* -νέμεναι, *impf.* ἠγίνεον, *iter.* ἀγίνεσκον, voditi, goniti, dogoniti, voziti, dobaviti ἄγιος 3. posvećen, svet *(s gen. božanstva);* častan, čist ᵀΑγις, ιδος, ὁ, *ak.* ᵗΑγιν, *ime triju spartanskih kraljeva*
ἀγκάζομαι, *ep. dep. med.* prihvatiti na ruke, uzeti u naručje
ἀγκαλέω = ἀνακαλέω
ἀγκάλη, ἡ, *ep. i* ἀγκαλίς, ίδος, ἡ, *ob. u pl.* mišica, (skučena) ruka, lakat; ἐν ἀγκ. (περι)φέρειν nositi na rukama, *tj.* ljubiti koga
ἀγκάς, *adv. ep.* na, u rukama, na, u ruke; u naručju
ἄγκιστρο ν, τό, udica; kuka *(na vretenu)*
ἀγ-κλίνας, *v.* ἀνα-κλίνω ἀγκοίνη, ἡ *ep., samo u pl.* = ἀγκάλη ἄγκος, εος, τό, uvala, prodol, draga, dubodolina
ἀγ-κρεμάσασα, *v.* ἀνακρεμάννυμ ἀγκύλη (ῦ), ἡ, tetiva na luku; remen na sulici; sulica, koplje ἀγκυλο-μήτης, εω, ὁ, *ep. zapravo* krivuljasto snujući,-podmukao, lukav ἀγκύλος 3. *ep.,* kriv, zavinut, savijen, zaobljen; zapleten ἀγκῠλό-τοξος 2. *ep.* koji nosi zavinut luk, krivoluki
ἀγκυλο-χείλης, ου, *ep.* krivokljun ἀγκῠλο-χήλης 2. sa zavinutim pandžama *(o racima)* ἄγκυρα, ἡ, sidro ἀγκών, ώνος, ὁ, *a)* pregib, lakat, *b)* ugao (τείχεος); zavoj (πόταμου), *c)* klanac, dolina, gudura ἀγλάΐα, ἡ, *jon.* -ῖη, *ep. dat.* ἀγλαίηφι, sjajnost; krasota, ures, gizda; *pl.* oholost; svečanost, naslada
ἀγλαίζω, *ep.fut.* ἀγλαϊεῖσθαι, sjati, ponositi se
ἀγλάισμα, τό, *poet.* ures, nakit ἀγλαό-καρπος 2. *ep. s* krasnim plodovima
ἀγλαός 3. *ep. i poet.* sjajan, krasan, svijetao; bistar (ὄδωρ); lijep, plemenit, odličan
"Αγλαυρος, ἡ, *kći Kekropova, štovana u Ateni*
ἀγλάώψ, ῶπος, ὁ, *i* ἡ, *poet.* sjajna pogleda; sjajan
ἀ-γλωσσος, 2. *poet.* bez jezika, nijem; nerazumljiv
ἀγμός, δ, vrlet, provalija ἁγνεία, ἡ, čistoća, nevinost, čišćenje ἁγνεύω biti čist; čistiti; i *inf.* držati za čisto ἁγνίζω pomiriti, očistiti (θανόντα mrtvaca pokopom); žrtvovati
ἁγνισμα, τό, sredstvo za čišćenje, okajanje
ἀγνοέω, *ep.* -νοιέω, *aor. ep. iter.* ἀγνώσασκε, *lat.* ignorare, ne znati, ne (pre)poznati; sumnjati, nesiguran biti; οὐκ ἀ. dobro znati; ἀγνοούμαι ne poznaju me, nepoznat sam
ἄγνοια, $\,*jon.* -οίη, α) neznanje, neumještvo; ὑπ' ἀγνοίας iz neznanja, *b)* pogreška, grijeh
ἀγνοιησι *ep. konj. prez. od* ἀγνοιέω ἄγνος, ή *i* 6, vrsta vrbe ἁγνός 3. α) svet, posvećen, častan, *b)* očišćen, pomiren; čist; bistar; nevin; koji očišćava; *adv.* ἁγνώς čisto, nevino ἄγνυμι 1) *akt. tranz., fut.* ἄξω, *aor.* Ζαξα *(ep. i* ἤξα), lomiti, razbiti, rastreskati. 2) *pas. i intr.* ἀγνυμαι, *aor.* ἐάγην *(ep. i* ἀγη, 3. *pl.* ἄγεν), *perf.* Ζδγα, razbiti se, slomiti se, skršiti se, puknuti; savijati se (ποταμός)
ἀγνωμονέω ne razmisliti, nerazborito činiti; nepravedno raditi *ili* postupati

ἀγνωμοσύνη, ἡ, neznanje; nesmotrenost, nerazumnost; upornost, prkos, tvrdoglavost; nezahvalnost, bezobzirnost, okrutnost, τύχης
ἀγνώμων, ον, nerazborit, nerazuman; nesmotren; nevješti, neiskusan; tvrdokoran, prkosan; nezahvalan; bezobziran; *adv.* ἀγνωμόνως, nerazborito, nepravedno
ἀγνώς, ώτος, ὁ, ἡ, 1) nepoznat, neznan. 2) ne poznajući, nevješt. 3) taman, neopravdan
ἀγνώς, *adv. v.* αγνός
ἀγνώσασκε *v.* ἀγνοέω
ἀγνωστήρ, ήρος, ὁ, lovac *(Sijed.)*
ἀ-γνωστος, *poet.* ἄγνωτος 2. nepoznat, neznan, nevješt
ἀγ-ξηραίνω *v.* ἀναξηραίνω
ἀ-γονος 2. *a) ep. i poet.* nerođen, *b)* ne rađajući, neplodan
αγορά, ἡ, *ep. i jon.* ἀγορή, 1) skupština, *osob.* narodna skupština *(u Atenjana zove se* ἐκκλησία); ἀ-ν τίθ-εσθ-αι, ποιεῖσθαι držati nar. skupštinu; ἀ-ν συνάγειν sazivati nar. skupštinu. 2) *ep. i jon.* javni govor, vijećanje, rasprava, dogovaranje, *os. u pl.;* ἐχειν τινά ἀγοράων priječiti koga u govoru. 3) zborište, trg, tržište, sudište *(Jat.* forum); ἀμφῖ (περί) ἀ-ν πλήβ-ουσαν, ἀ-ης πληθ-(υ)ούσης *(jon.)* kad **je trg pun (od 10 do 12 sati), prije podne;** οι ἐκ της ἀ. trgovci. 4) sajam; roba, živež, hrana; ἀ-ν ἀγίἵν donositi živež na trg; ἀγορα χρησαι kupovati živež; ἀπό της ἀ. živjeti od onoga što se kupuje na trgu; ἀγοραί ἀφίκοντο došao je živež. 5) trgovina, promet. 6) Ἀγορή *grad u Herzonezu*
αγοράζω 1) na trgu bit. 2) (na trgu) kupovati; *i u med.*
αγοραίος 2. 1) koji (što) pripada narodnoj skupštini; Ζευς ἀ. Zeus, zaštitnik nar. skupštine, θεοί αγοραίοι, bogovi zaštitnici prometa. 2) sajamski, tržišni, što se nalazi na trgu; *pl.* sajmari, kramari; prostaci, neobrazovani ljudi
ἀγορα-νομέω biti ἀγορανόμος
ἀγορά-νόμος, ὁ, tržni nadzornik, nadglednik trgov. prometa na trgu
ἀγοράομαι, *ep. jon. i poet = dep. med., 2. pl. ep.* ἀγοράασ-θ-ε, *impf. ep.* ἠγορόωντο, 1) biti u skupštini, vijećati. 2) javno govoriti, *uapće* govoriti
ἀγόρασμα, τό, roba *za kupnju* ***i*** *prodaju*
αγοραστής, οϋ, ὁ, kupac, OJ. rob, koji je kupovao za kuhinju
αγορεύω u skupštini *ili* javno govoriti, αγορᾶς ἀ. držati govore u skupštini; *uopće* govoriti, kazivati, reći, javljati; nazivati koga (κακόν τίνα); φόβονδε ἀ. savjetovati bijeg
ἀγορή *v.* αγορά
ἀγορήθεν, *ep. adv.* iz skupštine
ἀγορήνδε, *ep. adv.* u (na) skupštinu
ἀγορητής, οϋ, ὁ, *ep.* govornik
ἀγορητύς, ύος, ἡ, *ep.* govornički dar, rječitost
ἄγος, οϋ, ὁ, voda, vojskovođa
ἄγος, εος, τό, 1) krivnja, zločin, krv, krvno djelo; prokletstvo. 2) predmet prokletstva, prokletnik ἄγος, ους, τό, sveti strah; pomirenje; ὡς ἄγος *(se.* εστίν) koliko treba za pom. ἀγοστός, ὁ, *ep.* dlan ἀγρα, ἡ, *jon.* ἀγρη, 1) lov, lovljenje, hajka. 2) lov, lovina; plijen; divljač ἀ-γράμματος 2. koji ne umije pisati, neuk, neobrazovan α-γραπτος 2. nepisan
ἀγραυλέω *poz.* biti na polju, *uopće* pod vedrim nebom; prenoćiti ἀγρ-αυλος 2. *ep. i poet.* u polju, pod vedrim nebom prebivajući; seoski, divlji
ἀγράφιον, τό, neupisivanje; ἀγραφίου γραφή tužba zbog neispravnog brisanja državnoga dužnika iz popisa prije nego je podmirio dug ἀ-γράφος 2. nepisan, nenapisan; νόμοι ἀ. prirodni, ćudoredni zakoni ἀγρευμα, τό, lov, lovina, plijen ἀγρεύς έως, ὁ, *poet. i* ἀγρευτής, ου,ο,lovac; *pridjevak Apolonov i Panov* ἀγρεύω, *jon. i poet.* loviti, hvatati; *med.* sebi uloviti ἀγρέω *poet.* uhvatiti, uzimati, ἀγρει οἶνον uzimaj vino; *kod Hom. samo imper.;* ἄγρει, ἀγρεῖτε ded, deder, hajde, hajdete ἀγρη, ἡ, *v.* ἀγρα ἀγριαίνω srditi se, ljutiti se (τινί na koga), bjesnjeti *(o rijekama)* ἀγριος 3. *i 2.* 1) divlji *(opp.* ἡμερος pitom), neobrađen; *(o kraju)* pust; τα ἀγρια divljač. 2) divlji, okrutan; bijesan; surov, zao, ἀγρια εἰδέναι biti divlje ćudi; *adv.* ἀγρίως divlje; okrutno, bijesno
ἀγριότης, ητος, ἡ, divljaštvo, divljina, surovost *(o životinjama i ljudima)* ἀγριό-φωνος 2. *ep.* tko surovim jezikom govori; barbarski ἀγριόω učiniti divljim, razljutiti, rasrditi; *pas. i med.* razljutiti se, rasrditi se (na koga τινί, ἐπί τινι); *prenes.* πέλαγος, πρόσωπον ἠγριωμένον
ἀγρο-βότης, ου, 6, *poet,* na polju pasući
ἀγρο-γείτων, όνος, ὁ, *poz.* susjed u polju, međaš
ἀγρόθεν, *ep. adv.* s polja, sa sela αγροικία, ἡ, prostaštvo, surovost, nespretnost; boravak na selu ἀγρ-οικος *ili* ἀγρ-οϊκος 2. 1) stanujući na selu, seoski; ἀνήρ ἀ. seljak. 2) prostački, neobrazovan, surov, neotesan; neobrađen *(o zemlji): adv.* ἀγροίκως prostački, surovo
ἀγροιώτης, ου, ὁ, = αγρότης, *što v.*
ἀγρόμενος *ep. part. aor. med. od* ἀγείρω; ἀ. σύες čopor svinja ἀγρόνδε, *ep. adv.* na polje, na selo ἀγρονομία, ἡ, uprava, podjela gradskih njiva ἀγρο-νόμος 2. *poet.* koji stanuje na polju, poljski, seoski. 2) *supst.* ὁ ἀ. nadziratelj gradskih zemljišta

αγρός, οϋ, ὁ, njiva, polje, zemlja zemljište; selo; imanje; *pl.* posjed na selu; ἀγρφ, *ep.* ἐπ' ἀγροϋ na selu *(lat.* ruri) ἀγρότερος 3. 1) *ep.* divlji *(opp.* pitom). 2) poljski; ἀγροτέρα *pridjevak Artemidin, koja rado živi u poljima i šumama* αγρότης, ου, *ep. i poet. i* ἀγροιώτης, ου, *ep. fem.* ἀγρότις, ιδος, ἡ, stanujući na selu; ὁ ἀ. seljak

ἀγρυπνέω ne spavati, bdjeti αγρυπνία, ἡ, nesan, nesanica, nespavanje; bdjenje, budnost ἀγρυπνος *2. ep.* spavajući u polju, besan, budan; *supst.* τό ἀ-ον *jon.* budnost, neumornost

ἀγρώσσω, *ep.* loviti

ὀίγρωστις, ιος ἡ, *ep.* rosulja, pirika (trava)

ἀγρώτης, ου, ὁ = αγρότης αγυιά, ἡ, put, cesta, ulica; *pl. i* kraj, okolica ἀ-γύμναστος 2. 1) nevješt, nevičan (τινός čemu); ἵππος ἀ. neuvježban konj. 2) neizmučen, nemučen, *Adv.* ἀγυμνάστως nevično, nevjesto; ἀ. ἑ"χειν προς τι ne biti priučen čemu

ἀγυρις, ιος, ἡ, *ep. i poet.* sastanak, skup, mnoštvo; ročište; ἑν νηών ἀγύρει u taboru brodova

ἀγυρτάζω, *ep.* skupljati, isprosjačiti

ἀγύρτης, ὁ, prosjak, varalica, skitnica ἀγχέμαχος 2. boreći se izbliza; *pl.* borci izbliza; ὅπλα ἀ. oružje za borbu izbliza

ὀίγχι, *ep. i poet. adv. i prep. s gen.* blizu, tik, uskoro; ἀ. μάλα sasvim blizu; *komp.* ἀσσον, ἀσσοτέρω, *superl.* ἀγχιστα *v.* ἀσσον, ἀγχιστος

ἀγχί-αλος 2. *ep. i poet.* blizu mora, primorski; optočen morem

ἀγχι-βαθής 2. pri kraju dubok ἀγχι-γείτων 2. *poet.* sasvim bliz susjed ἀγχί-θεος 2. bogovima blizu *ili* sličan, rođak božji

ἀγχι-μάχητής, οϋ, ὁ, *ep.* = αγχέμαχος

ἀγχί-μολον, *ep. samo u neutr.* blizu dolazeći; ἐξ ἀγχιμόλοιο izbliza; ἀγχίμολον μετ' αυτόν odmah za njim

ἀγχίνοια, ἡ, prisutnost duha, oštroumlje

ἀγχί-νοος, *stegn.* -νους 2. oštrouman, bistar

ἀγχί-πλοος 2. *stegn.* ἀγχίπλους 2. blizu ploveći ἀγχί-π(τ)ολις, εως, ὁ *i* ἡ, *poet.* blizu grada, susjedan, štiteći grad Ἀγχίσης (ϊ), ου, *ep.* αο, ὁ, 1) *sin Kapisov, otac Enejin; zato se zove Eneja* ὁ Ἀγχισιάδης. 2) *otac Ehepola iz Sikiona, zato se i taj zove* Ἀγχισιάδης

ἄγχιστα *v.* ἀγχιστος

ἀγχιστεία, τά, *poet.* bližnje srodstvo; nasljedno pravo ἀγχιστεύς, έως, ὁ, srodnik, rođak po krvi; koji ima pravo na nasljedstvo ἀγχιστήρ, ηρος, ὁ, *poet.* praotac, zajednički predak ἀγχιστῖνος 3. *ep.* jedan tik drugoga, zbijen

ἄγχιστος 3. *superl. od* ἀγχι, najbliži *(i po mjestu i po srodstvu); n. sing. iplur.* ἀγχιστον *i* ἀγχιστα *kao adv.* najbliže, sasvim blizu; posve; ot ἀγχιστα najbliži rođaci

ἀγχί-στροφος 2. koji se naglo mijenja, nestalan, promjenljiv; ἀ—α βουλεύεσ&αι biti nestalna mišljenja

ἀγχι-τέρμων 2. *poet.* susjedan, međaš

ἀγχόθ-εν, *adv. jon.* izbliza

ὀίγχο·9·ι, *adv. ep.* blizu *(s gen.)*

ἀγχόνη, ἡ, vješanje, davljenje; uže za vješanje; κρείσσονα ἀγχόνης što zaslužuje više nego vješala

ἀγχότατα i ἀγχοτάτω, *adv. ep. i jon.* vrlo blizu, najbliže; *superl. od* ἀγχοϋ, *ep. i jon. adv.* blizu *(aps. i s gen.); komp.* ἀγχότερος bliži *(s gen.);*

ἄγχω gušiti, daviti, zadaviti

ἀγχ-ώμαλος 2. vrlo sličan, gotovo jednak; ἀ. μάχη neodlučan boj

ἄγω (ἀ) *fut.* ὀίξω, ἄξομαι *(i pas. znač.); aor.* ἤγαγον, ἠγαγόμην *(ep. i* ἤξα, *imper.* ἄξετε, *inf.* ἀξέμεν, ἀξέμεναι, *u med.* ὀίξασθε, ἄξαντο, ἄξεσθε, ἄξοντο); *perf.* ἦχα, ἦγμαι; *aor. pas.* ἠχθην;/κί. *pas.* ἀχθήσομαι; *glag. prid.* ἀκτός, ἀκτέος. — 1) *akt, a)* voditi; dovesti, povesti, odvesti, donijeti, odnijeti; voziti; uhvatiti, zarobiti, oteti, ugrabiti; ἡ οδός ἀγει ἐπί ... put vodi .. k ..; ἀ. επί θ-ανάτω na smrt voditi; ἀ. εις ἀγώνά τίνα tužiti koga; ἀγειν καί φέρειν sve odvući, plijeniti i robiti; ὕδωρ ὀί. navraćati vodu. *b)* voditi, biti na čelu, upravljati *(os. o vojvodi), često bez* στρατόν, *gdje se onda prevodi i sa:* stupati, ići; πόλιν &. upravljati državom, *c)* svetkovati, slaviti (ἑορτήν); provoditi, provesti (ἡμέραν, βίον); ἡσυχίαν &. mirovati; σχολήν &. imati vremena; γέλωτα &. grohotom se smijati; τό δέκατον ζτος & decimum annum agere, *d)* cijeniti, štovati, za što držati *(obično s dodatkom, npr.* περί πλείονος više). *e)* uzgojiti, odgojiti. /) vući (jednim smjerom), kopati (τάφρον), zidati (τείχος), *g)* težiti, težak biti; μούνη γαρ ὀίγειν ούκ *ἰτι* σωκώ.. sama više ne mogu odoljeti, *h) ep. part.* ὀίγων *često se uz glagole kretanja prevodi prijedlogom* sa, *npr.* ϊβαν ἀγοντες κούρην odoše s djevojkom. 2) *med.* svoje dovesti, sa sobom (sebi) dovesti; <5ć. (γυναίκα) ženu sebi dovesti, ženiti se: *i* drugome dovesti (υἱεϊ κούρην); α", (μϋθον) δια στόμα imati na jeziku, ὀίγε, ἄγετε *v.* ἄγε

ἀγωγεύς, έως, ὁ, *jon.* otpravitelj

ἀγωγή, ἡ, *a)* otprema i doprema, dobavljanje; prijevoz, odlazak, *b)* upravljanje, upućivanje, odgoj

ἀγώγιμος 2. 1) što se lako dade otpremiti, voditi, odvesti; τά ἀγώγιμα tovarna roba. 2) koga je lako dovesti pred sud, u tamnicu *ili* ropstvo, izopćen

ἀγώγιον, τό, teret, tovar, roba

ἀγωγός 2. vodeći, zamamljujući (προς τι); ὁ ἀγωγός vod, provodič

ἀγων, ώνος, ό, *a)* zborište, ročište; borište; ἀ. νεών tabor brodova, *b)* skupština, zbor. *c)* natjecanje, nadbijanje, takmičenje (certamen), bojna igra, borba; (τιθέναι, καθιστάναι urediti), *d) uopće svaki* boj, borba; parnica, parba; περί της ψυχής gdje se o životu radi; αγώνα άγωνίζεσθαι biti zapleten u parnicu, biti u pogibli; εις αγώνα καθιστάναι τινά zaplesti koga u parnicu, *e)* napor, trud, pogibao, opasnost

ἀγων-άρχης, ου, ό, = ἀγωνο&έτης.

αγωνία, ή, borba, nadbijanje, boj, mejdan; parnica; napor, trud; strah

ἀγωνιάω *a)* natjecati se. (πρδς αλλήλους); trsiti se. *b)* htjeti se boriti, razdražen biti. *c)* bojati se, uznemirivati se zbog čega

αγωνίζομαι, *dep. med.* ἀγωνιοῦμαι, ἠγωνισάμην, ἠγώνισμαι *(akt. i pas.); jon. perf. pas.* 3. *pl.* ἀγωνίδαται, ἠγωνίσ&ην, ἀγωνιστέον. α) boriti se, nadbijati se, takmičiti se, natjecati se (στάδιον u trku; πάλην u šakanju). *b) uopće* boriti se (u boju, na sudu), voditi parnicu (τινί *ili* προς τίνα s kim; περί τίνος za nešto); javno govoriti; naprezati se

ἀγώνιος *2. poet.* koji se tiče boja; Ζευς ἀ. *Z.* bojni sudac

ἀγώνισις, εως, ή, borba, nadmetanje

Αγώνισμα, τό, *a)* natjecanje, nadbijanje; boj; parnica, *b)* junačko djelo, nagrada u boju

ἀγωνιστέον (se. εστί) treba se boriti

αγωνιστής, ό, borac, natjecatelj *(u igri, boju, na sudu).*

αγωνιστικός 3. spreman za borbu

ἀγωνοθετέω prirediti borbu, biti bojni sudac

ἀγωνο-θέτης, ό, *i poet.* ἀγωνάρχης, ό, bojni redatelj, bojni sudac; *uopće* sudac

ἄδαγμός, ό, *poet.* griz, ubod; žega; svrab

ἀδαημονίη *i* ἀδαημοσύνη, ή, *ep.* nevještina, neznanje

ἀδαήμων 2. *ep. i jon., i* αδαής 2. nevješt, neiskusan, neuk, ne poznajući *(s gen.)*

ἀδάκρυτος 2. bez suza, nezaplakan; neoplakan

αδαμάντινος 3. čeličan, jak, nepokolebljiv

ἀδάμας, αντος, ό, najtvrđe željezo, čelik

ἀ-δάμαστος 2. nepfedobitan; neumoljiv; neukroćen (ἵππος); neudat *(p Ateni)*

ἀ-δάματοζ 2. = αδάμαστος

&-δαστος 2. nerazdijeljen

ἀδδείς, *ep.* = ἀδείς

ἀδδηκώς, ἀδδήσειε *v.* ἀδέω.

δδδην *v.* «δην

5ίδε *v.* ἀνδάνω

ἀδέα, *dor. mj.* ἡδεϊα

ἀ-δείς 2, *ep.* ἀδειής *i* ἀδδείς, *a)* neustrašljiv; siguran, bezbrižan, *b)* drzak, bezočan. *Adv.* ἀδεώς bez straha, sigurno, nepogibeljno; po volji

ἀδεια, ή, *jon.* -είη neustrašljivost, sigurnost, nekažnjenost, pomilovanje; ἀ. γης sigurno boravište; ἰίδειαν διδόναι, τινί ποιεῖν dati komu slobodu, sigurnost; ἐν αδεία ποιεῖσ&αι držati nepogibeljnim; αδείας τυγχάνειν biti u sigurnosti

ἀδειής, *ep. mj.* ἀδείς

'Αδείμαντος, ὁ, *korintski vođa kod Salamine*

ἀδεῖν, *inf. aor. od* ἀνδάνω

ἀ-δειπνος 2. koji nije ručao

ἀδελφεά, *poet.,* ἀδελφεή, *jon.* — αδελφή

ἀδελφεός, *ep. i* ἀδελφειός, *ep. i jon.,* = αδελφός

ἀδελφεο-κτόνος, ό, *jon.* bratoubica

αδελφή, ή, sestra

ἀδελφιδέος, *jon. i stegn.* ἀδελφιδοῦς, οϋ, ό, sinovac; nećak

ἀδελφιδή, ή, sinovica; nećaka

αδελφός 3. bratinski; srodan, jednak, složan, sličan, suglasan; *supst. ὁ* αδελφός *(vok.* ἀδελφε) brat; = *i* prijatelj, bliži rođak

ἀ-δερκτος 2. *poet.* koji ne vidi, slijep; *adv.* ἀδέρκτως oborenih očiju, bez pogleda

ἀ-δεσμος 2. bez okova; ἀ. φυλακή slobodan zatvor *(uznik nije okovan)*

ἀ-δέσποτος 2. bez gospodara, anoniman

ἀ-δευκής 2. *ep.* nemio, gorak, ljut

ἀ-δέψητος 2. *ep.* neučinjen, nestrojen

ἀδέω, *ep. samo opt. aor.* ἀδ(δ)ήσειε *i part. perf.* ἀδ(δ)ηκότες, presititi se, nasititi se; *perf.* biti presit (čega τινί), dodijati

ἀδεώς *v.* ἀδείς

ἀδηλέω, *poet.* u neizvjesnosti biti, ne znati

ἀ-δηλος 2. nejasan, neizvjestan; nesiguran; tajan, neopažen; sakriven; nepoznat

ἀ-δηλότης, ητος, ή, nesigurnost, nejasnoća

ἀδημονέω zlovoljan, smeten, prestrašen, nesretan biti

ἀδην «7» ἀδην, *ep. i* ἀδδην, *adv.* dosta, dovoljno, do sita *(s gen.)*

ἀδηος 2. *poet.* siguran od neprijateljske navale

ἀ-δήρϊτος 2. *ep.* bez boja, neizvojevan; neosporan

"Αιδης, $δης, ου, *dor.* α, *poet. i ep. i* Ἀίδης, *gen.* Ἀίδάο * Ἀΐδεω *i* "Αϊδος, *dat.* "Αϊδι; *dulji obi.* Ἀϊδωνεύς, ήος, *a)* Had, *bog podzemlja;* ἐν "Αιδου *(se.* δόμοις) u podzemlju: ἐξ "Αιδου (se. δόμων) iz podzemlja; εις "Αιδου *(se.* δόμους) u podzemlje. *b)* grob, smrt (πόντιος u moru), c) podzemni svijet, podzemlje

ἀδήσειε, *v.* ἀδέω

ἀδήσω, *fut. od* ἀνδάνω

ἀδη-φάγος 2. proždrljiv; νόσος ἀ. bolest koja izjeda; skup

ἀδήωτος 2. neopustošen

ἀ-διάβατος 2. koji se ne da pregaziti, nepregaziv

ἀ-διαίρετος 2 nerazdjeljiv

ἀ-διάλλακτος 2. nepomirljiv

ἀ-διάλϋτος 2. koji se ne da razriješiti, nerazrješljiv

ἀ-διανόητος 2. neshvatljiv, nerazumljiv; bez uvidavnosti

ἀ-διάφθ-αρτος 2. nepokvaren; nepokvarljiv, nepodmitljiv

ἀ-διάφθορος 2. nepokvaren, nepodmitljiv

ά-διερεύνητος 2. neispitan,, neistražen, koji se ne može istražiti
ά-διήγητος 2. neopisan, neopisiv
άδικε ω 1) *akt. a)* činiti krivo, krivac biti, nepravedan biti (τί u čem); *prez. ima značenje perfekta. b) tranz.* τινά nepravdu komu činiti, vrijeđati koga; (γην) pustošiti; *često s ak. npr.* πολλά umnogom. 2) *pas. s fut.* άδικήσομαι biti vrijeđan, trpjeti nepravdu
αδίκημα, τό, α) nepravda, uvreda, krivda; zločin, *b)* nezakonito dobro
αδικία, ή, *jon.* -ίη, nepravda, krivnja, krivica, uvreda
άδίκιον, τό, *jon.* = αδικία.
α"-δῖκος 2. nepravedan, nepravičan (περί τίνα prema nekomu); zao, nepošten; neuvježban (ίπποι); ά. ήμερα nesudbeni dan; ἔκ τοϋ αδίκου nepravedno; τά άδικα nepravda, nepravo; *adv.* αδίκως nepravedno
άδινός *ili* άδινός 3. *ep.* α) obilan, mnogi, gust, čest *b)* neprestan, stalan, *c)* kucajući (κήρ). *Uz adv.* άδινώς *upotr. se kao adv. i* άδινόν$_2$ἐδινά glasno, jako; tužno, jecavim glasom (κλαίω)
ά-διόρθωτος 2. neuređen, neuredan, nepopravljiv
ά-δμής ητος, ό *i* ή, *i* άδμητος 3. *ep. i poet.* neujarmljen, neukroćen; neudat, djevičanski
"Αδμητος, ό, *otac Eumelov, tesalski kralj, muž Alkestide*
ά-δόκητος 2. neočekivan, nenadan; άπό τοϋ αδόκητου iznenada; *adv.* άδοκήτως nenadano
ά-δόκιμος 2. ne valjao, lažan, (patvoren), neugledan; nespretan
άδολεσχέω brbljati
άδολέσχης, ου, ό, brbljavac; αηδές άνήρ ά. *prijeziran naziv za filozofa*
άδολεσχία, ή, brbljavost, trice; filozofska spekulacija
ζ-δολος 2.$_3$ *adv.* άδόλως bez varke, pošten(o), iskren(o)
δδομαι, *dor.* = ήδομαι
άδον *v.* άνδάνω. άδονά, *dor. mj.* ηδονή
ά-δόξαστος 2. ne samo naslućivan, sasvim siguran
άδοξέω biti na zlu glasu; *tranz.* ne držati koga vrijednim poštovanja
άδοξία, ή, zao glas, sramota
όί-δοξος 2. neslavan, neglasovit, nepoznat
άδος, εος, τό, sitost, dosada
Άδραμύτειον, τό, *grad u Miziji*
'Αδράστεια, ή, kojoj se ne može umaći, *nadimak božice Nemeze*
"Αδραστος, *jon.* "Αδρηστος, ό, 1) *kralj u Argu.* 2) *jedan Frižanin.* 3) *ime još nekih lica*
Άδρήστεια, ή, *grad u Propontidi*
ζ-δρηστος 2. koji nije spreman na bijeg; koji ne bježi
Άδρίας, ου, δ, *jon.* -ίης Jadransko more
αδρός 3. odrastao, zreo; jak, velik
άδροτής, ητος, ή, *ep.* zrelost, dospjelost, napon, muževnost
αδρό ω, άδρύνω, činiti da zri; *pas.* dozrijevati, postati jak
άδυ- *dor. mj.* ήδυ
αδυναμία *i* άδυνασία, *jon.* -ίη, ή, nemoć, slaboća; nemogućnost
άδυνατέω nemoćan biti, nemoći
ά-δύνάτος 2. (α), *α) akt.* nemoćan, slab, nesposoban *(s inf. ili dat.* τω σώματι tjelesno slab), τοις χρήμασι siromašan, *b) pas.* nemoguć *(s inf. ili* ώστε); *supst.* αδύνατον *i* αδύνατα nemogućnost
αδυς 3, *eol. i* άδύς 3, *dor.* = ηδύς
άδυτον, τό, (nutarnje) svetište *(u koje je smio stupiti samo svećenik),* ždrijelo ((delfij-skog proročišta), hram
ίίδω, *stegn. od* άείδω, *što v.*
"Αδωνις, ιδος, ό, *sin Kinira i Mire, krasan mladić, ljubimac Afroditin*
ά-δωροδόκητος 2. nepodmitljiv
ά-δωρος 2. bez dara; ne dajući *ili* ne primajući dara; άδωρα δώρα crni, zlokobni darovi
άεθλ... *(ep. i jon.) v. pod* άθλ...
άέθλιον, τό, *ep.* bojna nagrada; boj; oružje
άεί *i* αίεί, *ep. i at.,* αίέν, *ep. adv.* uvi'ek, vazda, svagda; ή άεί μελέτη neprestana vježba; θεοί αίέν έόντες vječni bogovi; ές άεί zauvijek; άεί ποτέ (valjda) uvijek; οί άεΐ παρόντες svaki put nazočni άει-γενής 2. *i ep.* άειγενέτης, άο, ό, vječan, besmrtan
ά-ειδής 2. nevidljiv άείδω, *ep. jon i poet.; at.* αδω, *fut.* άσομαι *(ep.* άείσομαι), *aor.* ήσα *(ep.* άεισα); *perf. pas.* ήσται; *aor. pas.* ^σθη, άσθήναι 1) pjevati, cvrkutati, zviždati *(o tetivi). 2)* τινά, τί opjevati, pjevati, slaviti άεί-ζωος 2. vječno živ, vječan άεικείη, ή, *ep. i jon., stegn.* αίκία, *što v.* ά-εικέλιος 3. *i 2. i* άεικής 2. *ep. i poet.,* nepristojan; nevrijedan, nedoličan, pogrdan; ružan; kukavan (μισθός); sramotan (έργον); άεικές έστι sramota je άεικίζω, *ep. i poet., at.* αίκίζω, *fut.* -ιώ. *(ep. konj. aor.* άεικίσσωσι, *med. opt.* -ισσαίμεθα; *aor. pas. inf.* -ισθήμεναι), nagrditi, pogrditi, nakaziti; zlostavljati, mučiti, vrijeđati άεικίνητος 2. uvijek u kretanju, uvijek pokretan
άεί-μνηστος 2. uvijek spominjan, nezaboravan; koji se uvijek sjeća άεί-ναος 2. *jon.* = αέναος άεί-ρυτος 2. *poet.* uvijek tekući
άείρω, *jon. i poet., v.* αίρω άεισμα, τό, *jon., v.* άσμα άεί-φρουρος 2, *poet.* uvijek čuvajući, stražareći, uvijek držeći u zatvoru
άειφυγία, ή, vječno progonstvo, zatočenje do groba
άεκαζόμενος *ep. part.* nehotice, preko volje
άεκήλιος = άεικέλιος, *što v.* άέκητι, *adv.* preko volje, nerado (τ i *gen.)* άεκούσιος 3. nerado, protiv volje, prisiljen *(Jat.* invitus)

ἀέκων, ούσα, ον, *ep. i jon., v.* οίκων
ἀ-έλικτος 2. nesmotan, nesavijen, δφις όίελλα, ή (α), *ep. i poet.* vihor, oluja, bura
ἀελλαῖος 3. *ep., fem. i* ἀελλάς, άδος, ή, *poet.* buran, brz kao bura, strelovit
ἀελλής 2. *ep.,* zbijen, gust
ἀελλό-πος, ό *i* ή, *gen.* -ποδός, *ep. i poet.* brz kao bura, »7» vjetar, vjetronog
ἀ-ελπής 2. *ep.* = αελπτος
ἀ-ελπτέω, *ep. i jon.,* ne nadati se, zdvajati
ἀ-ελπτος 2, *jon. i poet.,* nenadan, neočekivan; ἐξ ἀέλπτου (-ων) *i adv.* ἀέλπτως nenadano, neočekivano
ἀέ-ναος 2 (α), *jon.* ἀείναος *ep. i* αίενάων (ἀενάων), ούσα, ον, uvijek tekući, nepresušan; neprestan, vječan
ἀεξί-φυλλος 2. *poet.* koji lišće hrani, lisnat
ἀέξω *v.* αυξάνω
αεργία (-ίη), ή, ἄεργος 2. *v.* αργία, αργός
ἀερθείς, -έν *v.* αϊρω
ἀεροβατέω hodati po zraku, oblacima; izvijati, izmišljati
ἀέρρω, *eol.* = ἀείρω, *jon., ep. i poet.* = αϊρω
ἀερσί-πους *gen.* ποδός, δ *i* ή, *ep.* noge dižući, preskokljiv, oštra kasa
ἀερώδης, ώδες, *poet.,* zračan
αεσα, ἄεσαμεν, αεσαν, ἄεσαι, *u Hom. i* ασα, ἄσαμεν *def. aor.* boraviti; baviti se, νύκτα zaspati, spavati
ἀεσιφροσύνη,ή, *ep.* luda pamet, nesmotrenost
ἀεσί-φρων, όνος 2. nerazuman, nesmotren, pomaman
αετός, οϋ, ό, *jon. i poet.* αίετός, orao, *(i kao bojni znak)*
ἁζα, ή, *ep.* suhoća, suša, plijesan, smrad
ἁζᾶλέος 3, *ep.* suh.; 8ρος <ίί. gora sa suhim drvom
Ἀζείδης, αο, ό, sin Azejev (Ἀζεύς), Aktor.
ὀί-ζηλος *2,* bez zavisti, nezavidan; dopušten; kukavan, jadan, nesretan
ἀ-ζήλωτος 2. komu ne treba zavidati
ἀ-ζήμιος 2, nekažnjiv, nekažnjen; neprijekoran, nevin
Ἀζήν, ήνος, *6, jon. mj.* Ἀζάν, *stanov. Azanije u sjev. Arkadiji*
ἀ-ζηχής 2, neprekidan, neprestan, nepopustljiv; *adv.* ἀζηχές neprestano
ἄζομαι, *ep.* sušiti se, sahnuti
ἄζω, *ep. i poet.* bojati se, štovati; zazirati (τινά); *ob. med.*
ἀ-ηδής 2. neugodan, mrzak, dosadan; zlovoljan, tužan; *adv.* ἀηδώς bez naslade, nerado; ἀ. ἔχω προς τίνα netko mi je mrzak
ἀηδία, ή, neugodnost; negodovanje, nenavist
ἀηδώ, ους, ή, *poet. i* ἀηδών, όνος, ή, slavuj
Ἀηδών, ή, *kći Pandarejeva, mati Itilova*
ἀή&εια, ή, nevičnost, nenaviklost
ἀηθέσσω, *ep.* ne biti vičan (čemu τινός)
ἀήθης 2. nenaučan, nenaviknut; neobičan, osobit; *adv.* ἀή&ως neobično
ὄίημα, τό, *poet.* duhanje, vjetar
ὄίημι (α), ἄησι, -ητον; *inf.* ἀήναι *i ep.* ἀήμεναι, *part.* ἀέντες, *impf.* ἄη; *med. i pas.* αημαι, *part.* ἀήμενος, *impf.* ἄητο, duhati, piriti; *u pas.* biti od vjetra propuhan; θυμός ἄητο srce bješnjaše
ἀήρ, έρος, ή i *jon.* ήήρ, donji, gušći zrak; magla, oblak; tmina, mrak; zrak, uzduh
ἀήσυλος 2. *ep.* = αϊσυλος
ἀήσυρος 2. *poet.* zračan, okretan, brz, lak
ἀήτης, ου, ό (α), *ep.* duhač; duhanje, pirenje, vjetar
ὀίητος (ά) 2. i αίητος 2, *ep.* silovit, bijesan
ἀήττητος 2. nepobijeđen, nesvladan, nepobjediv
Ἀθάμας, αντος, ό, *kralj u Orhomenu, otac Helin*
Ἀθ-άνα *v.* Ἀβ-ηνα
αθανασία, ή, besmrtnost
ἀθανατίζω,/ο». držati, proglasiti besmrtnim; smatrati se besmrtnim, vjerovati u besmrtnost; *pas.* biti vječan
ἀ-θάνατος 2, *ep. i poet. i* 3. 1) besmrtan, vječan; οί ἀ. (bogovi) besmrtnici. 2) trajan, stalan. 3) *u Perziji se tako zvalo 10 000 odabranih pjeiaka*
ὀί-θαπτος 2, *ep. i poet.* neukopan
ἀ-θαρσής 2. bez odvažnosti, plašljiv
ἀ-θέατος 2. ne videći, ne vidjevši *(s gen.);* nevidljiv
ἀ-θεεί, *adv. ep.* bez boga, bez božje volje
ἀ-θεμίστιος 2. *ep.,* ἀθέμι(σ)τος 2. bez zakona, bezakon, nepravedan, nedopušten, bezbožan; bezakonik; ἀ-α εἰδέναι biti opak
&-θεος 2. bez boga, *tj.* 1) bezbožan; opak; δ ἀ. bezbožnik. 2) *poet.* od boga ostavljen, kukavan. *Adv.* ἀθέως bezbožno; bez božje pomoći
ἀ-θεότης, ητος, ή, bezbožnost
ἀ-θεράπευτος 2. bez njege, zanemaren
ἀθερίζω, *ep.* prezirati, ne cijeniti, ne obazirati se *{uvijek s negacijom)*
ὀί-θερμος 2. bez topline
δ-θεσμος 2. koji nema zakona, bezakon
ἀ-θέσφατος 2. *ep. i poet.* neizmjeran, neiskazan, neizmjerno velik »7» dug, nebrojen, preobilan
Ἄθηνα, δς, ή, *poet.* Ἀθηναία, ep. Ἀθηναίη, *jon.* Ἀθήνη, *dor.* Ἀθάνα 1) *boginja* Atena. 2) *u Hom. i grad* Atena
Ἀθήναι, ών, αί, grad Atena; Ἀθήναζε u Atenu, Ἀθήνησιν u Ateni, Ἀθήνηθεν iz Atene
Ἀθηναίος 3. atenski; ὁ Ἀ., Atenjanin;. Ἀθήναιον, τό, *hram Atenin*
ἀ-θήρευτος 2. nelovljen
ἀθηρη-λοιγός, ό, *ep., upr.* zatornik osja; vijača
ἀ-θηρος 2. bez divljači, bez lova
ὀί-θικτος 2. *poet.* netaknut; nepovrijeđen, svet; ἀ. ἡγητηρος bez vođe
ἀθλεύω t ἀθλέω, *ep. i jon. i* ἀεθλεύω ί ἀεθλέω 1) nadbijati se, boriti se (ἐπί τινι komu u čast). 2) truditi se, mučiti se, robovati, muku mučiti; trpjeti, podnositi (τί)

άθλημα, τό, borba, način borbe; oruđe za posao
άθλητήρ, ήρος, *ep. i* αθλητής, οϋ, ό, borac *{u javnom nadbijanju),* bojnik, atleta
άθλιος 3. *i 2.* mučan, tegotan, nesretan, jadan, kukavan; *adv.* άθλίως mučno, nesretno, jadno
άθλιότης, ητος, ή, nevolja, muka
άθλο-θέτης, ου, ό, bojni redatelj, bojni sudac
άθλον, τό, *ep. jon. i poet. i* άεθλον. 1) bojna nagrada; *uopće* nagrada, dar. 2) *plur.* = άθλος boj, mejdan; άεθλ' αγώνων napori boja; άθλα πόνων teške borbe
άθλος, ό, *ep. i jon. i* άεθλος, 1) nadbijanje, boj. 2) trud, napor; bijeda, nevolja
άθλο-φόρος *2. ep., ep. i jon. i* άεθλοφόρος pobjedonosan, dobitnik
ά-θόρυβος 2. bez buke; miran
'Αθόως *v.* "Αθως
άθρέω, *Ham. opt. aor.* άθρήσειε, motriti, razmatrati, gledati, spaziti, razmisliti
αθροίζω, *at.* αθροίζω, *fut.* -σω, *aor.* ήθροισα *itd., adj. verb.* άθροιστέον, kupiti, sabirati; skupiti; nagomilati; — *pas.* sabirati se, skupljati se; razabrati se, osvijestiti se. — *med.* oko sebe *ili* za se, skupljati, skupljati se
ά-θρόος 3. i 2, *at.* αθρόος skupljen u gomilu, zbijen, stisnut, ukupan; hrpimice, najedanput, zajedno, skupa; obilan, brojan; κώμαι selo jedno tik do drugoga; τό άθρόον glavna sila. *Adv.* αθρόως najedanput
όί-θρυπτος 2. nerazbijen, nerazmažen
ά-θϋμέω plašljiv, kukavan, zlovoljan, žalostan biti; klonuti duhom, bojati se; (έν, έπί) •uvi poradi čega; s *ah. limit, i* 8τι, *A ili inf.* sa strahom misliti na što; ούκ άθυμητέον ne treba klonuti duhom
άθϋμία, ή, plašljivost, žalost, strah, zlovolja, pokunjenost
ά-θϋμος 2. plašljiv, kukavan, žalostan, zlovoljan, neveseo, pokunjen; *adv.* άθύμως plašljivo, pokunjeno; ά. Ζχειν biti pokunjen *itd.*
άθυρμα, τό, *ep.* igračka, nakit
ά-θϋρό-στομος 2, *poet. {zapravo: tko nema vrata pred ustima),* brbljav, govorljiv
ά-θυρσος 2. bez tirsa »7» štapa
ά-θύρω (ΰ), *ep. i poet.,* igrati se; razveseliti se
ά-θϋτος 2. nežrtvovan, koji nije žrtvovao
ά-θφος 2. nekažnjen, bez kazni; siguran (τινός za što)
ά-θωράκιστος 2. bez oklopa
"Αθως, ω, δ, *ep.* Αθόως, όω, *gora Atos na maked. poluotoku Halkidici*
αί, *dor. i ep.* = εί, 1) li, ne bi li, *lat.* si, *kod Hom. svagda* αϊ κε ako možda, da li možda s *konj. i opt. 2) za želju* αϊ γαρ, αϊ γάρ 8ή 0 da, dao bog, *lat.* utinam, *obično s opt., rijetko s inf.*
αία, ή, *ep. i poet.,* zemlja. Αία, ή, *najstarije ime za Kolhidu*
αιάζω, *fut.* αιάξω, *poet.* jecati, jaukati, cviljeti; oplakati (s *ak.)*
αίαΐ, *poet. usklik žalosti* jao! joj!
Αίαίη, ή, *ep. a) pridjevak Kirkin. b)* νήσος, *njezino prebivalište* Αίακίδης, ό, *sin {Pelej) i unuk {Ahilej) Eakov;*
οί Αίακίδαι *Eakovi potomci, Štovani na Egini* Αιακός, ό, *sin Zeusov, kralj na Egini, otac*
Pelejev. i Telamonov; po smrti sudac u podzemlju αιάνής 2. bolan, mučan, žalostan; taman,
mračan, mrk, vječan Αίαντίς, ίδος, ή, *tj.* φυλή, *atička deveta fila,*
nazvana po salaminskom junaku Ajantu
Αϊας, αντος *{vok.* Αϊας i Αϊαν), ό, 1) *sin Oilejev, voda Lokrana.* 2) *sin Telamona, kralja salaminskoga, brat Teukrov* Αίγαί, ών, αί, 1) *grad u Ahaji.* 2) *otok blizu Hija*
Αίγαΐαι, αί, *eolski grad u Maloj Aziji*
Αιγαίος 3. egejski; πέλαγος *ili* πόντος AE. *ili samo* Αιγαίον, τό, Egejsko more
Αιγαίων, ωνος ό, *drugo ime za* Βριάρεως
Αίγάλεως, ω, ό, *gorje između Atene i Eleuzine, nasuprot Salamini; i* τό Αίγάλεων 8ρος
αίγάνέη, ή, *ep.* 4coplje, džilit αϊγειος 3. *v.* αϊγεος
αίγειρος, ή, *ep.* jagnjed, topola *{drvo podzemnog svijeta)* αίγεος 3. i αϊγειος, kozji; od kozje kože,
kozina. *Supst.* ή αίγέη δορά kozina Αίγή, ής, ή, *grad u Makedoniji* Αίγηΐς, ίδος, ή, *atička fila, nazvana po*
atenskom kralju Egeju Αίγιαλεύς, έως, ό, *sin Adrastov.* ΑΙγιαλέες
staro ime Pelazga u Ahaji αιγιαλός, ό, obala morska, žal, brijeg Αιγιαλός, ό, *prijašnje ime obale ahajske u*
Peloponezu αίγί-βοτος 2. hranitelj (-ica) koza; ή αϊ.
kozji pašnjak
Αίγίλεια, ή, *otočić kod Eubeje* αίγί-λιψ, ίπος, 6 *i* ή, vrletan, strm AΙγίλιψ, ή, *mjesto na Itaci* Αίγινα, ης, ή, *otok u saronskom zaljevu;*
stanov. ό Αιγινήτης, ου; *adj.* Αίγϊναΐος 3. Αϊγιον, τό, *grad u Ahaji* αίγί-οχος, ό, *ep.* egidonoša *(pridj. Zeusov)* α ίγ ί -π ους, οδός, ό, *jon.* kozonog αίγίς, ίδος, ή, 1) *poet.* bura, oluja. 3) *ep. i*
poet. egida *{strahoviti Zeusov Štit)*
Αίγισθος, ό, *sin Tijestov, zavodnik Klitemestrin, ubijen od Oresta* αϊγλη, ή, *poet.* sjaj, sjajnost, svjetlost; dnevno
svjetlo; *u pl.* baklje
αίγλήεις, εσσα, εν, *poet.* sjajan, svijetao αίγοπρόσωπος 2. *jon.* s kozjim licem Αιγός ποταμοί, οί, *grad i rječica u tračkom Herzonezu*
αίγυπιός, ό, *jon. i poet.* jastreb Αιγύπτιος 3. egipatski: $ Αιγύπτιος Egipćanin; ή Αίγυπτίη (χώρα) Egipat
Αίγυπτιστί, *adv. jon.'na* egipatski *{način ili jezik)*

Αίγυπτος 1) ή, Egipat, 2) ό, *Nil;* Αϊγυπτόν-8ε u Egipat *ili* prema Nilu
αίδέομαι, *ep. i poet. u prez. i impf. i* αἴδομα; *at. dep. pas.:* αιδούμαι, αίδέσομαι, ήδέσθην; *ep. prez. imper.* αίδεϊο, *fut. i* αἰδέσσομαι, *aor.* ήδέσατο, αἰδέσσατο *(konj.* -έσεται ι -έσσεται) *i* αἰδέσθην (3. *pl.* -εσθεν); *poet. aor. i* ήδεσάμην, bojati se, stidjeti se, sramiti se, žacati se, zazirati, štovati *(aps. i s ak.); s inf.* ustručavati se (što činiti); skloniti na samilost; αίδούμενος stidljiv
αϊδεσις, εως, ή, pomilovanje, oproštenje
άίδηλος 2, *{koji čini nevidljivim)* 1) *ep. i poet.* zatoran, poguban, ubitačan; *adv.* αίδήλως. 2) *poet.* nevidljiv, taman
αϊ δήμων 2. stidljiv, skroman, čedan, smjeran
'At8ης *v.* "Αιδης OPης)
άίδιος 2. neprestan, vječan
αιδοία, τά, sramota, spolni ud
αίδοϊος 3. *ep. i poet.* 1) *akt.* stidljiv, sramežljiv, obziran. 2) *pas.* častan, čestit, poštovan, *os. pridjevak tuđinaca i gosti; i kao supst. Adv.* αίδοίως časno, s poštovanjem
αίδομαι *v.* αίδέομαι
Άϊδόσδε, *ep.* u Had
αίδό-φρων 2. *poet.* milostiv, blag
άιδρείη, ή, *ep.* άιδρηίη, *jon.* neznanje, nevještina
<Z-ιδρις 2, *gen.* ιος ι εος, *ep. i poet.* ne znajući, nevješt, neiskusan, neuk
Άϊδωνεύς, ήος, ό, *v.* "Αιδης (<?δης)
αιδώς, όος, όι, 6α, *stegn.* οϋς, οϊ, ώ, ή, 1) čudoredna bojazan, sram, stid, skromnost, čednost, smjernost; štovanje, počitanje, poštovanje, samilost, oproštenje; obraz; τινός prema komu; ά. *{se.* εστί) zazorno je; αίδοϋς τυγχάνειν ύπό τίνος steći kod koga štovanje. 2) *a)* sramota, *b)* stid, spolni ud. *Kao personifikacija* božica smilovanja
αίεί *v. αεί*
αίει-γενέτης, αο, ό, *i* άειγενής 2. *ep.* vječit
αίέλ-ουρος, ό, *jon.* mačka
αίέν *v.* άεί
αίε-νάων *v.* αέναος
αίέν-υπνος 2. *poet.* vječno spavajući, koji uspavljuje u vječni san
αίετός, ό, = αετός, *što v.*
άίζήλος 2. nevidljiv
αίζηός i αίζήιος 2. *ep.* krepak, čil; *supst.* snažan momak
ΑΕήτης, ου *(ep.* αο), ό, *sin Helijev i Perzin, brat Kirkin, otac Medejin, kralj u Kolhidi*
αϊητος 2. buran, bučan, golem
αίθαλόεις, εσσα, εν, *ep.* zadimljen, čađav, crn
αϊθε, *dor. i ep. mj.* είθε, da, o da, kamo sreće da, *lat.* utinam
αίθ-έριος 3. zračan, nebeski, visok
Αϊθη, ης, ή, *ime Agamemnonove kobile,* riđa
αίθήρ, έρος, ή *i* ό, 1) eter, vazda vedre gornje strane nebeskoga prostora *(opp.* άήρ); nebo. 2) *poet.* zrak; svjetlo
Αϊθϊκες, οί, tesalski narod na Pindu
Αίθιοπεύς, έως *i* Αί-9-ίοψ, οπός, ό, *(i* ή), *fem. ob.* Αί-ίΗοπίς, ίδος, etiopski; Etiopljanin, Etiopljanka
Αιθιοπία, *jon.* -ίη, ή, Etiopija
Αΐθιοπικός 3. etiopski
αΐθος, ό *i* τό, *poet.* požar, oganj
αίθός 3. poet. spaljen, opaljen, crn
αίθουσα, ή, *ep.* trijem, galerija
αίθ-οψ, οπός, ό ί ή, 1) žarkast, sjajan, vatren. 2) žestok, vatren
αϊθρη, ή, *jon. i ep.* αιθρία, *at., jon.* -ίη, vedrina, vedro nebo, vedro vrijeme; αιθρίας (οΐίσης) za vedrine; ύπο της αιθρίας pod vedrim nebom
αΐθρη-γενέτης, ου, *ep. i* αίθρη-γενής 2. *ep.* u vedrini, u eteru rođen, vedreći
αίθριος 2. vedar; hladan; τό αϊθριον otvoren prostor = *lat.* atrium
αΐθρος, 6, *ep.* mraz, jutarnja zima
αϊθυια, ή, ronac, liska *(ptica)*
αϊθω, *samo prez. i impf.* 1) *akt. a) tranz.* užgati, (za)paliti; χώραν vatrom pustošiti. *b) intr.* gorjeti, buktjeti. 2) *pas.* užgati se, plamtjeti, gorjeti; αίθόμενος gorući: αϊ. τω ϊρωτι plamtjeti ljubavlju
αϊθων, ωνος, *trag. i* ονοί, ό i ή. 1) gorući. 2) žarkast, sjajan, svijetao; riđ, tamnožut. 3) vatren, žestok, vilovit, divlji
Αϊθων, ωνος, ό, *α) ime koje Odisej sam sebi daje. b) o konjima:* riđo
αϊκ* *mj.* αίκε, *v.* αί
αίκάλλω, *poet.* laskati, milovati (τινά)
αϊκεια, ή = αίκία
άϊκή, ή, navala, nasrtaj
αίκής 2, *poet. mj.* άεικής, *v.* άεικέλιος
αίκία, ή (ϊ), *ep. i jon.* άεικείη zlostavljanje, pogrdno postupanje; sramota; nepodopština
αίκίζω, *ob. med., aor.* ήκισάμην, mučiti, zlostavljati; osakatiti, nakaziti
αίκισμός, ό, zlostavljanje, sramota
άΐκώς, *adv. ep. mj.* άεικώς, sramotno
αϊλΐνος, δ, *poet.* tužaljka, tužbalica; *kao adj.* tužan
αίμα, ατός, τό, 1) krv. 2) ubistvo, krvoproliće, krv. 3) srodstvo, rod po krvi, krv, koljeno
αίμακτός 3. okrvavljen, krvav
αίμάς, άδος, ή, *poet.* krvotok, mlaz krvi
αίμασιά, ας, ή, *ep. i jon.* -ιή, trnje; ograda, živica; nasip; zid
αίμάσσω, -ττω, *aor. pas.* αίμάχθην *i* αίματόω okrvaviti, poškropiti, *ili* okaljati krvlju: raniti, ubiti
αιματηρός 3. *i 2. poet.* krvav, okrvavljen, krvlju poškropljen; φλόξ plamen žrtve koji bukne iz krvi; στόνος jaukanje zbog krvave rane
αίματόεις, εσσα, εν, *ep. i poet.* krvav, okrvavljen; koji krv prolijeva; crven kao krv, rumen
αίματόω *v.* αίμάσσω
αίματώδης 2. krvolik, krvav
αίμοβαφής, 2. *poet.* u krv namočen

αίμο-ρράγής 2. *poet.* u kojem teče, krv, krvotočan
Αίμος, ό Hem. *gora u sjev. Trakiji, sada Balkan*
αίμο-φόρυκτος 2. *ep.* krvlju okaljan, krvav
αίμύλιος 2. ep., *i* αίμύλος 3. *poet.* lukav, laskav, umiljat, mudar
α'ίμων, όνος, ό, *ep.* vješt
Αίμων, όνος, *6, sin Kreontov, zaručnik Antigonin*
αίν-αρέτης, *ου,* ό, *ep.* strašno hrabar, u zao čas *ili* na nesreću drugih hrabar
Αίνεια, ή, *grad u Halkidici*
Αινείας, *ep. gen.* άο *i* είω, ό, *sin Anhizov i Afroditin, junak trojanski, voda Dardanaca*
αίνε ω, *ep. poet. i jon,. at. proza upotrijeblj. composita:* αίνέσω *(ep.* αινήσω), ^νεσα *i* αίνεσα *(ep.* $νησα), ήνέθην; *u prez. med. ep. i* αίνίζομαι, spominjati, *os.* pohvalno, hvaliti, odobravati, pristajati uza što, biti zadovoljan čim (τινά, τι *i apsol.);* obećavati, savjetovati
αϊνη, *y\,jon.* = αίνος, hvala, slava
Αίνιανες, οι *(sing.* Αίνιάν), *narod u jugozapadnoj Tesaliji; adj.* Αίνιανικός 3.
αίνιγμα, ατός, τό, zagonetka, taman govor
αίνιγματώδης 2. zagonetan, taman
αίνίζομαι *v.* αίνέω
αίνικτός 3. zagonetan
αίνίσσομαι *i (at.)* αίνίττομαι, *dep. med.,* zagonetno, nejasno govoriti, nejasno nagovijestiti (τί), šibati, smjerati na koga ili što (δτι, προς τίνα *ili* τι)
αίνόθεν, *ep. adv., pojačava riječ* αίνώς: najstrahovitije, iz zla u gore
αίνό-μορος 2, *ep. i poet.* hude sreće, zlosretan, zlosretnik
αίνο-παθής 2. *ep.* strašno trpeći, zlopatnik, mučenik
αίνος, ό, *ep. jon. i poet.* (mudar) govor, riječ, priča, basna; hvala, slava, pohvala
Αίνος, ή, *grad u Trakiji; adv.* Αίνόθ-εν iz Enosa
αίνος 3, *ep. jon. i poet.* strahovit, strašan, užasan, ljut, poguban, zao, grdan; αίνά τεκοϋσα na nesreću rodivši = nesretna majka; *adv.* αίνώς strašno, užasno, ljuto; začudo, vrlo
αίνυμαι, *ep. dep. med.,* uzimati, skidati, spopasti, hratati; otimati
Αίνυρα, ων, τά, *predjel na Tasu*
αϊ ξ, γός, ή, *(dat. pl. ep.* αίγεσιν) koza; δ, jarac
αίξασκε *v.* άίσσω
Αίξωνεύς, έως, ό, *stanovnik atičkoga dema* Αιξωνή, *na zlu glasu sa svoje jezičine*
Αιολείς, *jon.* έες, οί, *jedno od četiri glavna plemena grčka. Adj.* Αιολικός 3, *poseb. fem. i* Αίολίς, ίδος, ή, *To je i supst. i znači* Eolija, *zemlja na sjeverozap. obali Male Azije; i staro ime za* Tesaliju
Αίολίδης, αο, ό, Eolov sin: 1) Kretej. 2. Sizif
Αίολίη νήσος, ή, Eolovo ostrvo
αιόλισμα (τό) τής λύρας umjetna pjesma (umjetno sviranje) na liri
αιόλλω, *ep.* brzo kretati, vrtjeti, okretati
αίολο-θώρηξ, ηκος, ό, *ep.* sa svijetlim, blistavim oklopom
αίολο-μίτρης, ου, ό, *ep.* opasan svijetlim, blistavim pojasom
αίολό-πωλος 2. *ep.* koji ima brze konje
Αίολος, ό, 1) *sin Hipotov, vladar eolskih otoka, nadstojnik vjetrova.* 2) *sin Helenov, otac Kretejev i Sizifov, kralj u Tesaliji*
αιόλος 3. *ep. i poet.* 1) tko se brzo kreće *ili* miče, brz, okretan; gibljiv; δφις, δράκων koja se brzo uvija; πόδας αί. brzonog. 2) šaren, blistav, svijetao sjajan; νύξ sjajna, zvjezdana; σαρξ šaren od čirova
Αϊπεια, ή, *grad u Meseniji*
αίπεινός 3. *i* αίπήεις, εσσα, εν *v.* αίπύς
αίπόλιον, τό, *jon. i poet. ob. u pl.* stado, krdo koza
αί-πόλος, ό, *ep.* koji pase koze, kozar, *ob. s dod.* αιγών
αΐπος, εος, ^τό, *poet.* vrlet, strmac, brijeg, vrhunac
Αίπύ, τό, *grad u Elidi* („Visoko")
αίπυ-μήτης, *ον,* 6, *poet.* koji navisoko teži, misli
αίπύς, εϊα, ύ, *ep.,* αίπός 3. *ep.,* αίπήεις εσσα, εν, *ep.,* αίπεινός 3. *ep. i poet.* 1) vrletan, strm, strmenit; visok; αί. ^έεθρα što strmo teku, 2) nagao, prijek, tegotan, naprasit, mučan, težak
Αίπυτος, ό, *sin Elata, kralja arkadskoga; adj.* Αίπύτιος τύμβος grobni humak Epitov *na kilenskom predbrežju*
αιρέσιμος 2. koji se dade predobiti, osvojiti
αϊρεσις, εως, ή, 1) uzeće, zauzeće, osvojenje. 2) a) izbor; αϊρεσιν διδόναι na volju ostaviti; *o izboru činovnika itd. b)* **nagnuće, naklonost** (προς τίνα) c) nakana, naum; mišljenje
αίρετέος 3. koga *ili* što treba uzeti, izabrati *itd.; glag. pridj. od* αίρέω
αίρετός 3. 1) tko »7» što se može uzeti, zauzeti, osvojiti; pojmiti, shvatiti, razumjeti. 2) a) izabran; αί. αρχή izborna služba; ot αιρετοί odbor, *b)* po želji, vrijedan da se želi, uzme, odabere; željeti je
αίρέω, *at.* αίρήσω *i* -σομαι, εΐλον *i* είλόμην, %ηκα, ηρημαι, ή(έθην,αίρεθήσαααι, αίρετός; *ep. aor. i* Ζλον, έλόμεν, *iter.* ελεσκον; *jon. perf.* ά?αίρηκα, άραίρημαι. 1) *akt. a)* uzeti, uzimati, primiti, pograbiti, spopasti, hvatati; zateći; dostići; dohvatiti; obuhvatiti; (za)grliti; χροΐ εϊματα έλεΐν obući se; τινά χειρός αί. uhvatiti koga za ruku; privijati τινά προτΐ οι. *b)* uhvatiti, uloviti, zaplijeniti, zarobiti; zauzeti, osvojiti, svladati; grabiti, otimati, robiti; raniti, ubiti; πατρφον αίμα έλεΐν proliti očinsku krv. *c)* zateći pri čemu. *d)* osvjedočiti, predobiti koga za se. *e)* postići, polučiti, zadobiti; τήν γραφήν αίρεϊν dobiti parnicu; τινά παράνοιας αϊ. dokazati komu ludost. /) obuzeti, Οπνος με αίρει.

g) shvatiti, pojmiti, učiti (koga), zahtijevati, razumjeti. 2) *med. a)* za se *ili* svoje uzeti; postići, voljeti; σϊτον, δόρπον αΕ. večerati *ili* ručati; έμοϋ ζλετο μέγαν δρκον zakle me teškom kletvom, *b)* izabirati, birati *{često s dva ak., npr.* τινά στρατηγόν); μάλλον, μάλλον ή, αντί, πρό τίνος voljeti (nego). 3) *pas. često* biti izabran; *vidi i pod* 1).

"Α-ιρος, *ον. 6, upravo* Ne-iro, nesrećni Iro

α'ίρω, poet. i jon. άείρω, *at. fut.* άρω *i* άροϋμαι, *aor.* ήρα *i* ήράμην *(konj.* άρω, *opt.* άραιμι *itd., sve s* ά), *perf.* ήρκα *i* ήρμαι, *pas. aor.* ήρθην, *fut.* άρθήσομαι; *ep. jon. i poet. od* άείρω: *impf.* ήειρον *i* άειρον, ηειρόμην *i* αειρόμην, *aor.* ήειρα » όίειρα, ήειράμην *i* άειράμην, *pas.* ήέρθην i άέρθην, *plpf. ep.* ΐίωρτο, 1) *akt. a)* dignuti, dizati, uzdići, podizati; uzimati (παντοίων); δσα άχθος άειραν koliko poniješe kao tovar; vaditi (οΐνον); uklanjati, odgoniti, (μήλα); odnositi, (νεκρόν); σημεΐον αϊρειν dati znak; τινί πόλεμον αϊ. poduzeti rat protiv koga; preuzeti (τοϋτον αθλον taj boj); πδσαν μηχανήν αί. pokušati svako sredstvo; δειλίαν άραι pokazati strašljivost; *intr.* izlaziti (o *suncu), b)* slaviti, veličati; pretjeravati. 2) *pas.* podići se, porasti, biti uzdignut, uspinjati se; oholiti se, veličati se, hvastati se; uzbuđen biti (φόβω); krenuti se, poći (o *vojsci itd.);* μάχαιρα άωρτο bijaše obješen, višaše. 3) *med. a)* dići, podići, uzeti, primiti se, podnositi, preuzeti; 8πλα latiti se oružja; ιστία razviti jedra; πόλεμον zametnuti rat; preuzeti, poduzeti (o *pogibli i si.) b)* postići, steći, dobiti, održati (νίκην); δίκας παρά τινοζ αϊ. osvetiti se kome: κλοπάν ποδοϊν άρέσθαι kradom otići

αΐσα, ή, *ep. i poet.* 1) dio, *έτι* ελπίδος αϊσα ima još nade (dio) nade; — dosuđeni dio života, vijek; sudbina, udes; αϊσά μοί έστι suđeno mi je; κακή αΐση u zao čas; υπέρ αΐσαν preko sudbine; έν θανάτοιο αϊσγ) u smrti; κατ' αΐσαν kako treba, pravo. 2) *personif.* AIσα božica sudbine

AΓσηπος, ου, ό, *rijeka u Miziji*

αισθάνομαι, *dep. med.,* αίσθήσομαι, ήσθόμην, ησθημαι; uz to *i* αϊσθομαι osjećati; zamijetiti, opaziti; čuti, vidjeti, mirisati; uvidjeti, saznati, razumjeti, shvatiti, pojmiti *{označuje dakle osjećanje ćutilima i duhom); s ak., gen. i upitnom reč.; s part. {u gen. ili ak.);* μετρίως αί. biti srednje pameti.

αϊσθησις, εως, ή, 1) osjećanje *{ćutilima);* čuvstvo; opažanje, osjetno opažanje, poznanje, pojmljenje; αϊσθησιν Σχειν τινός osjećati, opažati što; αίσθησιν παρέχειν skrenuti pažnju. 2) ćutilo, sjetilo

αίσθητήριον, τό, osjetilo

αισθητής, οϋ, 6, koji osjeća, opaža

αισθητικός 3. koji *ili* što se tiče osjećanja; sposoban za opažanje

αισθητός 3. *i 2. {adj. verb. od* αισθάνομαι) što se može ćutilima osjetiti, zamjetan

αϊσθομαι *v.* αισθάνομαι

άίσθω, *ep.* izdisati, ispustiti

αϊσιμος 2. *i* 3, *ep.* 1) suđen; αί. ήμαρ suđeni, smrtni dan. 2) što je pravo i pristojno, pristojan, pravičan; αϊσιμος φρένας zdrave pameti; αϊσιμα πάντα sve što je pravo; αϊσιμα είδέναι biti razuman, pravičan; άμείνω δ' αϊσιμα πάντα umjerenost je su svemu bolja

αίσιος 2, *poet. i* 3. u dobar čas (dolazeći *ili* poslan); povoljan, zgodan, dobre kobi; *lat.* faustus

άίσσω, (α, ϊ) *ep., kod trag. ξσσω, at.* #ττω: *ep. fut.* άίξω; *aor. akt.* ήιξα *{inf.* άΐξαι), *iter.* άίξασκον, *med.* άίξασθαι, *pas.* ήίχθην *{inf.* άιχθηναι); *poet.* #ξω, ?)ξα, άξας, 1) *intr.* brzo se micati, poletjeti, skočiti, sunuti; srtati,. nasrnuti; vinuti se προς ούρανόν; lepetati (se); *med. dep. = akt. 2) tranz.* brzo gibati, kretati, mahati (χέρα rukom)

ά-ιστος 2) *ep. i poet.* neviđen; nepoznat, nevidljiv, iščeznuo; οϊχετ' αιστος ode nevidom; άιστόν τίνα ποιήσαι zamesti kome trag

άιστόω, *aor.* ήίστ. *i* ^στωσα, uništiti, zatrti, utamaniti; opustošiti; άιστώθησαν nestade im traga, izgiboše

ά-ίστωρ, ορός, ό, ή, nevješt, neiskusan

αίσϋλο-εργός, ό, zločinac, bezakonik, grešnik

αίσϋλος 2, *ep. i* άήσυλος, opak, bezbožan

Αίσύμηθεν, *iz iračkog grada* Αίσύμη

αίσυμνάω (αΐσα), *poet.* pravdu krojiti, vladati, τινός

αίσυμνητήρ, ήρος, *ep. i* αΐσυμνήτης, ου, δ, bojni sudac; knez vladar

Αισχίνης, ου, ό, 1) *učenik Sokratov. 2) grčki govornik, protivnik Demostenov.* 3) *uopće vlast, ime*

αίσχος, εος, ους, τό, sramota, sramotno djelo, prijekor, pogrda; poruga, grdnja, rugoba, ružnost

αισχροκέρδεια, ή, gadna pohlepa za dobitkom, lakomost

αίσχρο-κερδής pohlepan za dobitkom, lakom ^

αίσχρο-'λογία, ή, gadno govorenje

αισχρός 3, *komp.* αίσχίων, αϊσχϊον, *superl.* αΐσχιστος 3. 1) *{tjelesno)* ružan, gadan, grdan; nedostojan, nesposoban (προς τι). 2) *{moralno)* sramotan, prijekoran; τό αίσχρόν sramota, pogrda; opačina, grijeh; *adv.* αΐσχρώς ružno, sramotno

αίσχρότης, ητος, ή, ružnost, rugoba

αίσχρουργία, ή, vršenje nemoralnih djela, neobuzdan život

Αισχύλος, 6, Eshil, osnivač atičke tragedije (525-456)

αισχύνη, ή, 1) sramota, pogrda; έπ' αισχύνη na sramotu; αί-ην περιάπτειν τινί, έν αί. ποιεϊν τίνα osramotiti koga. 2) sram, stid, poštenje, obraz; ύπ' αί. od stida; αί. Σχει μέ τίνος stidim se nečega; štovanje, počitanje προς τίνα. 3) osramoćenje, oskvrnjenje

αίσχυντέον εστίν *(adj. verb. od* αίσχύνομαι) treba se stidjeti (τινά koga, od koga)
αίσχυντηρός 3. *i* αἴσχυντηλός 3. sramežljiv, stidljiv
αίσχυνω 1) *akt. fut.* αίσχϋνώ, *aor.* η'σχΰνα, *tranz. a)* nagrditi, nakaziti; ήσχυμμένος *(ep)* nagrđen, *b)* sramotiti, pogrditi, oskvrnuti, ocrniti; αίσχυνόμενος grđen, uvrijeđen. 2) *med. = pas. fut.* αίσχυνοϋμαι, *aor.* ήσχύν&ην, stidjeti se, ustručavati se, zazirati, *aps.* τινά, τί; έπί τινι poradi čega; αι. λέγων stidim se što govorim; αι. λέγειν ustručavam se govoriti *(pak. ne govorim)* Α ί σ ων, όνος, ό *Kretejev sin, otac Jazonov, kralj*
u Jolku Αίσωπος, ό, *Ezop, osnivač basana iz* VI *stoljeća, predstavnik pučkog folklora* αίτέω 1) moliti, prositi, tražiti, zahtijevati, iskati, *aps. ili s ak.;* όδόν dopuštenje za put; τινί τι izmoliti za koga što. 2) *med., s jon. imper.* αίτέο, tražiti sebi, izmoliti za se; uzajmiti, *τϊ παρά τίνος; često = akt.* αίτημα, ατός, τό *i* αίτησις, εώς, ή, zahtjev, molba
ά-ίτης, ου, δ, *poet. vok. eol.* αιτα, ljubavnik
αίτητός 3. zahtijevan, iskan, izmoljen
αίτια, ή, *jon.* -ίη, 1) uzrok, povod, razlog. 2) krivnja, krivica; osvada, optužba; αίτίαν εχειν *α)* imati uzrok, *b)* kriv biti, biti optužen, okrivljen (ύπό τίνος od koga, τινός zbog čega); έν αιτία ειμί okrivljuju me; αίτίαν ύπέχειν biti okrivljen zbog čega, krivnju na se uzeti
αἴτιάασθαι, *ep. inf. prez. od* αίτιάομαι
αίτίαμα, ατός, τό, okrivljivanje, tužba
αίτιάομαι, *dep. med.,* αίτιάσομαι, ήτιάσάμην, ήτίάμαι *(med. i pas.),* ήτιάθην, *adj. verb.* αίτιατέον; *jon.* αιτιήσομαι *itd., ep.* 3. *pl.* αίτιόωνται, *opt.* αίτιόωο, -το, *imperf.* ήτιάασ&ε, ήτιόωντο, kriviti, optužiti, koriti; navoditi kao razlog, tvrditi što o kom *(pas. k tomu* αίτίαν εχω kriv biti, biti okrivljen za što), *aps. ak. lica i gen. stvari, i* τινά (τινός) τι
αίτιατέον εστίν treba optužiti
αίτίζω, *ep.* prosjački, prositi, isprositi
αιτιολογία, ή, uzročna veza; dokazivanje
αίτιον, τό *(neutr. od* αίτιος) uzrok, razlog, povod
αίτιος 3. kriv; ό αι. uzročnik, početnik; krivac; τινός čemu
αίτιόωνται *v.* αίτιάομαι
Αίτναϊος 3. koji pripada gori Etni (Αίτνη) *na Siciliji*
Αιτωλία, ή, *zemlja u Heladi; stanovnik* ό Αιτωλός; *adj. ep.* Αίτώλιος 3. *i* Αίτωλικός 3, *poseb. fem.* Αίτωλίς, ίδος, ή
αιφνίδιος 2. prijek, nenadan, nepredviđen
αίχμάζω, *fut.* -άσω, *ep.* -άσσω, *ep. i poet* vitlati koplje, bacati se kopljem i *dod.* αίχμάς; χέρα προς τινι zavitlati kopljem u ruci protiv koga; boriti se, ratovati
αίχμαλωτίς," ίδος, ή, *poet.* zarobljenica u ratu; *kao adj.* svezan
αίχμ-άλωτος 2. 1) zasužnjen, zarobljen u ratu; ό i ή *cd.* zarobljenik, -ca; τα αϊ. što je zarobljeno, zarobljenici. 2) zaplijenjen; τά αί. zaplijenjena stoka
αιχμή, ή, 1) rt *ili* oštrice na koplju, koplje, sulica, 2) rat, boj 3) bojna momčad
αίχμητά, *ep. i* αίχμητής, οΰ, ό, kopljanik; junak, borac; *adj.* kopljometan
αίχμο-φόρος, *o,jon.* kopljanik; *os. iz. tjelesne straže*
αΐψα, *adv. ep. i poet.* brzo, naglo, odmah, iznenada
αίψηρός 3. brz, nagao; λϋσεν άγορήν αίψηρήν raspusti skupštinu, koja se brzo raziđe, *tj.* brzo raspusti skupštinu
I. άίω, *ep. i poet., samo prez. i impf.,* zami jetiti, opaziti; čuti; osjećati; znati; vidjeti
II. άίω, *ep.* izdisati, ispustiti
αιών, ώνος, *ak. i* αίώ, ό, *ep. i poet.* vrijeme, vijek; život; sudbina; vječnost; τον αιώνα διάγειν provoditi život
αιώνιος 2. *i* 3. vječan, dugotrajan
αίωρά, ή, ljuljačka, njihaljka
αίωρέω, *aor. pas.* ήωρή&ην, 1) dići uvis, objesiti, zanjihati; *pas.* visjeti, lebdjeti, njihati se, 2) *(duševno)* biti u nesigurnosti, biti napet, kolebati; εν τινι zavisan biti od koga *ili* čega
Ακαδήμεια, ας, ή, *gimnazija blizu Atene na Kefisu, u kojoj je poučavao Platon*
ακαθαρσία, ή, nečistoća, moralna prljavost
ά-κά&αρτος 2. nečist; opak, nevaljao; nepomiren
άκαιρία, ή, nevrijeme, nezgodno vrijeme; nepovoljan položaj; nespretnost
ά-καιρος 2. nezgodan, nepriličan, neprikladan, nepristojan
άκακη τα, *ep. mj.* -ήτης, ό, pomoćnik, spasitelj, osloboditeljακακία, ή, nevinost, nedužnost
άκακος, 2. nevin, čestit
άκαλα$_Γ$ρρείτης, ου, ό *ep.* tiho tekući, *(pridjevak Okeanov)*
ά-κάλυπτος 2. *poet., i* άκάλυφής 2. *poet.* nepokrit, nezaklonjen
'Ακαμαντίς, ίδος, ή, *atička fila, nazvana po Tezejevu sinu Akamantu*
ά-κάμας αντος, 6 *i* ή, *ep. i poet., i* ακάματος 2. *i* 3. *poet.* neumoran; neiscrpljiv, neprestan
ά-καμπής, έος, 2. *i* άκαμπτος 2. bez zavoja, ukočen, tvrd
άκανθ-α, ή, *jon, a)* trn, češljuga, *b)* nekakvo egip. drvo *c)* hrptenica, hrbat
άκάνθ-ινος 3. iz akantova drveta
"Ακανθος, ή, *grad u Halkidici; stanov.* Άκάνθ-ιοι, οι
άκανθ-ώδης 2. *jon.* pun trnja, trnovit
Άκαρνανες, οί, *stanovnici zemlje* 'Ακαρνανία *u srednjoj Grčkoj*
ά-καρπος 2. *adv.* -ως bez ploda, neplodan
ά-κάρπωτος 2. *poet.* bez ploda; νίκη ά. beskorisna pobjeda (za koju se nije žrtva zahvalnica prinijela)

"Ακαστος, oj 1) prvi arhont atenski. 2) sin i nasljednik Pelijin u Jolku, brat Alkestidin
ά-κατάψευστος 2. *jon.* neizmišljen, nelažan
άκατος, ό *i* ή, *jon.* brzoplovka, lađa
ά-καυστος 2. nespaljen
άκαχεῖν, *inf. aor. od*
ἀκάχίζω, *ep. i jon. fm.* ἀκαχήσω; *aor.* ἤκαχον *(med.* ἠκαχόμην) *i* ἀκάχησα; *perf. med.* ἀκάχημαι, -ησ-9-αι, ημένος *i* ἀκηχεμένος (-ήσθαι, -μένος); 3. *pl.* ἀκήχηνται *i* ἀκηχέδαται, 3. *pl. plpf.* ἀκαχείατο = ἀκάχηντο, 1) αλί. žalostiti, rastužiti, ucviliti. 2) med. žalostiti se, tugovati; *perf.* žalostan, ucviljen biti, τινί zbog koga
άκαχμένος 3. zaoštren, zašiljen, oštar
ά-καχοίμην, *opt. med. aor. od* ἀκαχίζω
ά-κέλευστος bez zapovijedi, dobrovoljno
ἀκέομαι, *ep. i* ἀκείομαι, *dep. med., fut.* ἀκέσομαι (t ἀκεῖται), *aor.* ἠκεσάμην, *adj. verb.* ἀκεστός; *ep. i poet. aor. i sa* σσ; *jon. imper. prez.* ἄκεο, *fut.* ἀκεῦνται, umiriti, ublažiti, liječiti, iscijeliti, utažiti; pomoći; poravnati; *aps. i* τινά, τί; popraviti νήσς; gasiti δίψαν
ά-κέραιος 2. *i* ἀκέραστος 2. nepomiješan, čist; čil,-čitav, nerazrušen πόλις; neopustošen χώρα
α-κερδης, έος, 2. bez dobitka; nekoristan, škodljiv; nesebičan
ά-κερσε-κόμης, ου, nestrižen, dugovlas, *pridjevak Apolonov*
ἴἀκεσις, εως, ή, *jon.* liječenje
ακεσμα, ατος, τό, *ep. i poet. samo u pl.* lijekovi
ἀκεστήρ, ήρος, ό, *poet.* koji kroti bijes, kroteći
ἀκεστής, οϋ, ὁ, liječnik; popravljač
ἀκεστική, ή, krojačka vještina, vještina krpljenja
ἀκεστός 3. *ep.* izlječiv, izviđan
ά-κέφαλος 2. bez glave, στίχος stih, koji je na početku izgubio jedan slog (jačinu *ili* slabinu); nesvršen
ἀκέων, *ep. zapravo part. s fem.* ἀκέουσα, *ak. mase.* ἀκέοντα; *ali i indecl.; k tomu ep.adv.* ἀκήν tiho, šutke, mukom; ά. ἐγένοντο mukom umuknuše
ά-κήδεστος 2. *ep., i* ἀκηδής, έος, 2. 1) *pas.* zanemaren; nesahranjen. 2) *akt.* bezbrižan, ne mareći (τινός za što) *adv.* ἀκηδέστως bez milosrđa, bezobzirce
ά-κηδέω, *aor.* ἀκήδεσα, *ep. i poet.* zanemariti, ne mariti za što, τινός
ά-κήλητος 2. koji se ne da očarati; neumoljiv, tvrd; neizlječiv
ἀκήν v. ἀκέων
ἀκηράσιος 2. *ep.* nepomiješan, čist, suh, neoštećen
ά-κήρατος 2. 1) nepomiješan, čist, suh, prav. 2) neokrnjen, nepovrijeđen, čitav; nepoharan κλήρος
ἀκήριος 2. *ep.* 1) nepovrijeđen, neozlijeđen. 2) bez duše, mrtav. 3) bez srca, strašljiv, plašljiv
ά-κήρυκτος 2. nenavješćen od glasnika; πόλεμος rat u kojem se ne prima glasnik s ponudom mira, ljut, žestok, nepomirljiv, ά. μένει ne daje o sebi glasa ἀκηχέδαται, ἀκηχεμένη *i si.* ἀκοχίζω ά-κίβδηλος 2. prav. nepokvaren; pošten ἀκιδνός (α) 3. *ep.* slab, neznatan, loš, kukavan; *Hom. samo u komp.* ἀκιδνότερος ακῖκυς, υος, ό *ι* ή, *ep.* nemoćan, slab ἀκῖνάκης, ου, ὁ kratka, zavinuta perzijska sablja, bodež
ά-κίνδῦνος 2. bezopasan, siguran *(s gen.); adv.* ακινδύνως bez pogibli, bezopasno, sigurno
ά-κίνητος (ῐ̈) 2. 1) nepomičan, nepokretan; stalan; τἀκίνητα δια φρενών što je dosad nepomično u grudima sakriveno bilo. 2) netaknut; nepromijenjen, nepromjenljiv; koga ne smiješ dirnuti, nepovrediv, svet ά-κίχητος 2. *ep.* nedostižan, neumoljiv
ακκίζομαι gizdati se; pretvarati se ćžκλαυστος 2, *poet., i* ὀίκλαυτος 2. *ep. i poet.* 1) *pas.* neoplak(iv)an, φίλων od prijatelja. 2. bez plača, ne plačući; nekažnjen
ά-κλεής, έος, ό, ή, *ak.* εα, *jon.* εή, *ep.* έα, *pl. i* ἀκληεῖς neslavan; *adv.* ἀκλεώς, *ep.* ἀκλειώς *i* ἀκλεές neslavno, sramotno ά-κλειστος 2. *at.* ἄκληστος, nezaključan, nezatvoren ά-κληρος 2. bez dijela *ili* baštine, siromašan,
ubog, oskudan; *poet.* neždreban ά-κληρωτί, *adv.* bez ždrebanja ά-κλητος 2. nezvan, nepozvan ά-κλινής 2. ne naginjući se, nepomičan, čvrst ακμάζω biti u cvatu, na vrhu; biti u najboljoj dobi, biti u naponu·, biti jak; cvasti; τοις σώμασι biti u najvećoj tjelesnoj snazi; ακμάζει *bezlič.* hora je, pravi je čas; ακμάζει τα πάντα επιμελείας δεόμενα treba najveće opreznosti
ακμαίος 3. *poet.* 1) u cvijetu, odrastao, u naponu, jak, 2) u pravo vrijeme, u horu
ακμή, ής, ή, 1) vrh, vršak, šiljak, oštrice; oštrina. 2) *a)* napon, (najveći) cvijet, vrh, vrhunac: τοϋ θέρους najvruće doba ljeta; ἀκμήν Ζχειν *ili* ἐν ἀκμί) είναι biti u cvijetu, na vrhuncu razvitka, *b)* (odlučan, zgodan) čas, hora, zgoda
ἀκμήν, *adv.* u taj čas, u trenutku ἀκμηνός 3. *ep.* sasvim odrastao, krepak ἀκμηνος 2. *ep.* koji je natašte; *&.* σίτοιο ne okusivši hrane, gladan
ακμής, ήτος, ό *i ep. i poet.* neumoran, čil
ἀκμό-θετον, τό, kovački panj *(na kojem stoji nakovanj)* ἀκμων, όνος, ό, *ep. i jon.* nakovanj; *adj.* neumoran
ζκνηστις, ιος, ή, *ep.* hrptenjača, kičmenica
ακοή, ή, *ep.* ἀκουή, 1) sluh; uho. 2) čuvenje, slušanje; što se čuje, glas, vijest; ά πατρός glas o ocu; μετά πατρός ἀκουήν da čuje o ocu; ά. γίγνεται čuje se; ἀκοη είδέναι znati po čuvenju
ά-κοινώνητος 2. koji ne pripada zajednici, nedruževan, nečovječan

ἀ-κοίτης, ου, ὁ, *fem.* ἀκοιτις, ιος, *ak. pl.* ῖς, *ep. i poet.* muž, žena, suprug, supruga
ακολασία, ἡ, razuzdanost, raskalašenost, raspuštenost, neumjerenost
ἀ-κολασταίνω razuzdano živjeti
ἀ-κόλαστος 2. nekažnjen; neobuzdan, raskalašan, neumjeren, drzak; *adv.* ἀκολάστως razuzdano, raspušteno, neumjereno; ἀκολαστέρως Ζχειν προς τι biti odviše neumjeren u čem.
ἄκολος, ου, ἡ, *ep.* zalogaj, komadić
ἀκολου-9-έω 1) slijediti; ići, hoditi s kim ili za kim, pratiti (σύν) τινι. 2) privoljeti, prilagoditi se. 3) pojmiti; slagati se
ἀκολουθ-ία, ἡ, pratnja, razvoj, zaključak
ἀ-κόλουθος 2. 1) prateći, slijedeći; primjeren; δ / ἡ ἀ. pratilac, -ica, sluga, sluškinja, 2) slažući se, sudarajući se
ἀκομιστίη, ἡ, *ep.* slaba njega; nepažnja, nebriga
ἀκονάω brusiti, oštriti; *i med.*
ἀκονῖτί, *adv.* bez prašine na rvalištu, bez boja; bez muke
ακοντίζω, *aor.* ἠκόντισα, *ep. i* ἀκόντισσα, bacati se kopljem, τινός, τινί, (εἰς) τίνα na koga; bacati, metati (δοῦρα, Ζγγει;) pogoditi βραχύτερα prekratko
ἀκόντιον, τό, koplje, sulica *(duga* 1—2 *metra sa šiljkom od željeza)*
ἀκόντισις, εως, ἡ, *i* ἀκόντισμα, τό, bacanje, metanje koplja; boj na koplja
ακοντιστής, οϋ, ὁ, koji se baca kopljem, kopljometnik
ἀκοντιστικός 3. vješt bacanju koplja
ἀκοντιστύς, ὕος, ἡ, *ep.* bacanje koplja, džilitanje; boj na koplja
ἀκόντως, *adv.* od II. ἄκων, nerado, protiv volje
ἀ-κοπος 2. ne umarajući; neumoran, beskrajan
ἀ-κόρεστος 2, *poet.* ἀ-κόρετος *i ep.* ἀ-κόρητος 2. *pas.* nezasitan, neumoran, τινός; neprestan, *akt.* koji ne zasićuje, ne zadovoljava
ἄκος, εος, τό, lijek (κακοϋ od zla); sredstvo
ἀκοσμέω nezakonito raditi, griješiti protiv dužnosti, ne slušati
ἀ-κόσμητος 2. neuređen, nenadaren; neurešen, neopskrbljen, jednostavan
ἀκοσμία, ἡ, nered, metež; nepristojnost, bezobraznost
ἀ-κοσμος 2. nepristojan; neposlušan, neuredan; *adv.* ἀκόσμως, *jon.* bez reda, neuredno
ἀκοστάω *ili* ἀκοστέω, *samo aor. part.* ἀκοστήσας ἵππος konj koji se nazobao, ugojen
ἀκουάζομαι, *ep.* δαιτός čuti o gozbi, biti pozvan na gozbu
ἀκουή *v.* ακοή .
Ἀκουμενός, οϋ, ὁ, *liječnik u Ateni, prijatelj Sokratov*
ἀ-κουρος 2. *ep.* bez sina, bez muškog nasljednika
ακούσιος 3. i 2. preko volje, nehotice, nerado, prisiljen
ἄκουσμα, ατός, τό, čuveno; glas, govor, pjevanje, nauka
ἀκουστέον *se.* εστίν *(glag. pridj. od* ακούω) treba, mora se slušati, pokoravati
ακουστός 3 *(glag. pridj. od* ακούω) čuven; koji »7» što se može čuti
ακούω (ἄ), ἀκούσομαι, ἠκουσα, ἀκήκοα, ἠκηκόειν (ἀκηκόειν), ἠκουσμαι, ἠκούσθην, ἀκουσθήσομαι, ακουστός, 1) čuti; slušati, dočuti, saznati, razumjeti, i *gen. i ak. stvari;* πατρός τεθνηώτος ο ocu da je umro; τινός τι od koga što čuti, saznati; ακούω τινός λέγοντος čujem nekoga govoriti *(na svoje uši); i s ak. i part.: od drugih kao sigurno; s ak. i inf., kad vijest nije pouzdana;* οι ἀκού-οντες slušatelji. 2) slušati koga, uslišati, poslušati, pokoravati se, privoljeti, pristati uz koga; τινός παραγγέλοντος slušati na čiju riječ. 3) zvati se, na glasu biti; κακός ἀ. drže me za zločesta; ἀ. κόλαξ zovu me laskavcem; εδ, (ἀριστα, καλά) ἀ. na dobru, najboljem sam glasu (ὑπό τίνος kod koga); κακώς ἀ. biti na zlu glasu. 4) *med.* = *akt.* II. 4, 331. — *Prez. ima često znač. perf.:* čuo sam, znam, razumijem
ἄκρα, ἡ, *jon.* ἀκρη, *ep. i* ἀκρις, ιος, ἡ, kraj, vrhunac, vrh, vršak, glavica; grad, tvrđava *(na vrhu);* rt, predbrežje, kuk, greben; κατ' ἀκρης (ἀκρας) odozgor; s vrha (do temelja), sasvim, stubokom
ἀκράαντος 2. *ep. v.* ἀκραντος
Ἀκράγας, αντος, ὁ, *grad i rijeka na Siciliji; stanov.* Ἀκραγαντῖνος, ὁ
ἀκρ-αής, έος, 2. *ep.* oštro duhajući, žestok; povoljan
Ἀκραιφία, πόλις, *jon.* — ίη, ἡ, *grad u Beotiji, na Kopajskom jezeru*
ακραιφνής 2. *adv.* ακραιφνώς, 1) nepomiješan, čist. 2) snažan, krepak, nepovrijeđen, neoštećen
ἀ-κραντος 2. *poet., ep.* ἀκράαντος, nedovršen; neispunjen, neispunjiv, bezuspješan; beskrajan
ἀκράσία *i* ακράτεια, ἀκρατία, ἡ, neumjerenost, razuzdanost
ἀ-κρατής 2. 1) bez snage, nemoćan, slab. 2) neumjeren, neuzdržljiv, razuzdan, s *gen:* επιθυμιών koji ne umije svladati požude; αφροδισίων neumjeren u ljubavnom užitku; *adv.* ἀκρατώς *u svim značenjima*
ἀκρδτοποσία, *i), jon.* ἀκρητοποσίη, ἡ, pijenje suha vina (bez vode)
ἀκρατο-πότης, *jon.* ἀκρητο- koji pije nemiješano vino (bez vode)
ἀ-κράτος *2, jon. i ep.* ἀκρητος, 1) nepomiješan, čist; ὁ ἀκρατος *i bez* οἶνος suho vino; σπονδαῖ ἀ. žrtve suhim vinom. 2) čist, jak, žestok, neumjeren; νους očišćen od svega zemaljskoga
ἀ-κράτωρ, ορός, ὁ, *poet.* nemoćan, slab
ἀκρη, ἡ, *v.* ἀκρα

ἀκρη-θεν, *adv.* s vrha
ἀκρητοποσίη, ἡ, *v.* ἀκρατοποσία
ἀκρητος 2. *v.* ἄκρατος
ακρίβεια ἡ, točnost; temeljitost; pomnja, strogost, zapt; oštroumlje; točno stanje, čista istina
ακριβής 2. točan, pomnjiv, brižljiv; temeljit, oštrouman, strog, savjestan; marljiv, štedljiv; koji dobro pristaje, tijesan θώραξ; *adv.* ακριβώς *i*ἀκριβέως točno, savjesno, brižno
ἀκρῐβολογέομαι, *dep. med.* točno istraživati
ἀκρῐβόω točno poznavati, razumjeti; točno izvršiti
ἀκρίς, ίδος, ἡ, *ep.* skakavac
ακρισία, ἡ, neodlučnost, nered, zabuna
'Ακρίσιος, ὁ, *sin Abantov, kralj u Argu;* Ἀκρισιώνη, ἡ, *njegova kći* Δανάη
ἀκριτό-μῦθος 2. *ep.* koji svašta nesmisleno govori, ludi brbljavac
ἀ-κρῖτος 2. 1) *pas. a)* nerazlučen, neodijeljen, zbrkan; τύμβος zajednički grob; ἀ. μῦθοι ludi govori *b)* neprestan, trajan, nebrojen ἄχεα. *c)* neizravnan, nepomirljiv νείκεα. *d)* bez suda i presude. 2) *akt.* ne sudeći, samovoljan; *adv.* ἀκριτον *i* ἀκρίτως neizmjerno, bez prestanka; neodlučno
ἀκριτό-φυλλος 2. *ep.* s gustim lišćem, lisnat
ακρόαμα, ατός, τό, sve Što se čuje, igra, pjeva; predavanje, pjev
ἀκροάομαι, *dep. med.* ἀκροάσομαι, ἠκροάσάμην, slušati, pozorno slušati, paziti τινός; poslušati, pokoravati se, τινός
ἀκρόασις, εως, ἡ slušanje, pozornost, poslušnost
ἀκροατήριον, τό, slušaonica
ακροατής, οϋ ὁ, slušač, slušatelj, čitalac
ακροβολίζομαι, *dep. med., aor.* ἠκροβολισάμην, bacati izdaleka, boriti se, čarkati se
ἀκροβόλισις, εως., ἡ, *i* ἀκροβολισμός, δ, bacanje izdaleka, čarkanje
ακροβολιστής, οϋ, ὁ, koji izdaleka baca, čarkaš; *pl.* čete koje se izdaleka bore
ἀκρό-δρυα, τα, plodovi s tvrdom ljuskom; voćke
ἀκρο-θίνῐ". (ῐν), τά, najgornje na gomili; prvine ploda *ili* plijena *koje se bogovima žrtvuju*
Ἀκρό-θωον, τό, *grad na Halkidid*
ἀκρο-κελαινιόων, *part. ep.* na površini mrk
ἀκρό-κομος 2. *ep.* na tjemenu vlasat; gore lisnat (o *drveću)*
Ἀκρο-κόρῐν·9-ος, ὁ, *kula korintska*
ἀκρο-μανής, έος, *jon.* jako bjesneći, mahnit
ἄκρον, τό, *v.* ἄκρος
ἀκρό-πολις, εως, ἡ, gornji grad, kula, gradska tvrđava, *os.* atenska
ἀκρο-πόλος 2. *ep.* koji »7« što se uvis diže, visok *(o brdima)*
ἀκρο-πόρος 2.· *ep.* probadajući skroz, oštrort
ἄκρος 3. 1) *a)* krajnji, najgornji, najviši, šiljat; *često se prevodi supst.*; ἄκρῳ Ὀλύμπῳ na najvišem vrhu Olimpa; Περγάμῳ ἄκρη u kuli pergamskoj; ἀ. ὦμος vrh ramena; ἀ. οἰήιον kraj krmila; ἄκρη πόλις = ακρόπολις; ἀκροτάτη πόλις najgornji dio grada; ἄκραι χείρες krajevi od ruke. *b)* kasan; ἄκρα νύξ ponoći. 2) vrstan, izvrstan, jak; ἀρετήν odlikujući se dobrotom; ἄκρον γίγνεσθαι junački se držati. — τό ἄκρον *(lat.* summum) vrhunac, glavica, šiljak; kraj, rub; površina; τό ἀκρότατον najviša točka
ἀκροσφαλής 2. naginjući na pad *ili* promjenu, *uopće* nagnut; ἀ. προς ὑγίειαν slaba zdravlja
ἀκρο-χειρίζομαι rukama zgrabiti (pri rvanju); rvati se
ἀ-κρυπτος 2. nesakriven, nepokriven
ἀ-κρύσταλλος 2. nezaleđen, bez leda
ἀκρωνυχία, ἡ vrh od nokta; δρους vrh od gore
ἀκρώρεια, ἡ, gorski vrh
ακρωτηριάζω, *i dep.* -ζομαι, krajnja uda (noge, ruke) odrezati; osakatiti, unakaziti
ἀκρωτήριον, τό, krajnji dio; δρεος vrh od gore; νεώς kljun od lađe; pročelje (od hrama)
ἀκταῖος 3. na obali ležeći; *epitet nekih jonskih gradića*
ἀ-κτέάνος 2. bez imutka, ubog
ἀ-κτένιστος 2. *poet.* nepočešljan
ἀ-κτέριστός 2. *poet.* bez počasti sahranjen
1. ακτή, ἡ, 1) visoka i strma obala morska, 'žal, brijeg; kraj, carstvo προς εσπέρου θεού. 2) rt, predbrežje; prevlaka. 3) svaka visina; ακτή βώμιος vrh žrtvenika. 4) 'Ακτή *krajnji dio Pirejskoga poluotoka*
2. ακτή, ἡ, *ep.* brašno, prekrupa
ἀ-κτήμων, ονος, ὁ, *i* ἡ, *poet.* ubog, siromašan, τινός ἀκτίς, ῖνος, ἡ, *dat. pl.* ἀκτίνεσσι *i* ἀκ-ῖσι, zraka (sunca), sjaj (munje); ανά μέσσαν ακτίνα s podnevne strane; sjaj, svjetlo
Ἀκτορίωνε, τώ, *Kteat i Eurit, sinovi Aktorovi* "Ακτωρ, ορός, ὁ, 1) *otac prethašnjih.* 2) *ime više mitskih lica*
ἀκῦλος, ἡ, *ep.* plod cerov (hrastov)
ακύμαντος 2. *i* ἀκύμων 2. koga *ili* što valovi ne biju; bez valova, miran ἀ-κῦρος 2. nevaljan, bez vrijednosti; ἀκυρον ποιεῖν ukinuti, umanjiti; bez upliva, slab, koji nema vlasti nad kim ἀκωκή, ἡ, rt, oštrice, šilj 1. ἀκων, οντος, ὁ, koplje, džilit, *manje nego* γχς
2. ἀκων, ούσα, ἀκον, *at. i ep.*, ἄεκων, *ep. i jon,* protiv volje, prisiljen, nerad(o); nehotice; ἀκοντος τίνος protiv čije volje; ἀέκοντι θ·υμῳ preko volje; πολλ' ἄεκων vrlo nerado
Ἀλάβανδα, τά, *grad u K ariji*
αλάβαστρος (αλά), ὁ, alabastar; kutijica od alabastra
ἁλα-δε, *adv.* u more
αλαζονεία, ἡ, hvastavost, nadutost, lažljivost
ἀλαζονεύομαι, *dep. med.* hvastati se, hvaliti se
αλαζονικός 3. hvastav; sjajan

ἁλαζών, όνος, ὁ *i* ἡ, hvastav; *supst.* hvastavac, hvališa, lažljivac
Ἀλαζώνες, οι, *skitski narod na Dnjepru*
Ἀλαί, ών, αϊ, *dva atička sela sa slanim izvorima*
ἁλαλα, Ο^-), ας, ἡ, *poet.*, ἁλάλαγά, ἡ, *poet.*, αλαλαγμός, *b,jon. i poet.*, ἁλαλητός, 6, *ep.* bojna vika; vika, buka, pocikivanje, klika, graja; lelek
αλαλάζω *(y~),fut.* ἁλαλάξομαι, *aor.* ἡλάλαξα, zaviknuti *(na početku bitke),* podignuti bojnu viku, stade bojna vika; νίκην ἁ. zapjevati pobjedničku pjesmu, vikati „pobjeda"; *med.* = *akt.*
ἁλαλη μα ι. *v.* ἁλάομαι
ἁλαλητός *v.* ἁλαλα
ἁλαλκε *i si. v.* ἁλέκω
Ἀλαλκομενηίς, ίδος, ἡ, *ep. pridjevak Atenin po beotskom gradu* Ἀλαλκόμεναι
ἁλαλύκτημαι, *upravo perf. od* ἁλυκτέω = ἁλυκτάζω, *ep.* biti uzrujan, ustrašen
ἁ-λάμπετος *2. poet. i* ἁ-λαμπής 2. *poet. i poz.* nerasvijetljen, neobasjan ηλίου; taman
ἁλάομαι, *dep. pas., imper.* ἁλόω *ep., impf.* ἡλώμην, ατο, *aor.* ἡλήθην *(poet.* ἁλήβ-ην), *perf.* ἁλάλημαι sa znač. prez., zato naglaš. ἁλάλησθαι, ἁλαλήμενος, *plpf.* ἁλάλητο, 1) tumarati, lutati, prebijati se, obilaziti; ἑ"κ τίνος od nekoga biti izagnan, živjeti u progonstvu; ἁλαλήμενος ἑλθών doklativši se ovamo. 2) nestalan biti u svojem mišljenju, dvoumiti. 3) nemati čega, τινός
ἁλαός 3. *ep. i poet.* slijep; ἁ. ἑλκος ομμάτων rana, koja uzrokuje sljepoću
ἁλαο-σκοπιή, ἡ, *ep.* slijepa, *tj.* nepozorna straža, mrtva straža
ἁλαόω, *aor.* ἁλάωσα, *ep.* oslijepiti; τινά ὀφβ-ἁλμοϋ iskopati komu oko
ἁλαπαδνός, *ep.* slab, nemoćan
ἁλαπάζω, *fut.* -άξω, *aor.* ἁλάπαξα, *gotovo samo ep.* isprazniti, oslabiti, razoriti, uništiti, razbiti, harati
ἁλαστέω, *ep.* ne moći zaboraviti, srditi se
ἁλάστορος *v.* ἁλάστωρ
ἁλαστος *2. ep. i poet.* koji *ili* što se ne da zaboraviti *ili* prežaliti, ljut, neprestan; proklet, bezbožan, grozan
ἁλάστωρ, ορός, ὁ, *i poet.* ἁλάστορος 2. 1) bog osvete; zao duh; napasnik; *adj.* sličan bogu osvete, osvetu tražeći. 2) zločinac
ἁλάτας *dor. v.* ἁλήτης
ἁλαωτύς, ύος, ἡ, *ep.* osljepljenje, zasljepljivanje
ἁλγεινός 3, *i ep.* ἁλεγεινός 3, *komp.* ἁλγεινότερος *i poet.* ἁλγίων, *superl.* ἁλγεινότατος *i* ἁλγιστος. 1) bolan, mučan, težak, jadan, gorak, tužan, žalostan. 2) trpeći, osjećajući bol; τα αλγεινά bol, muka, jad; *adv.* -ώς bolno; ἁλγ. φέρω žao mi je ἁλγέω, *konj. aor. ep.* ἁλγήσετε 1) *tjelesno:* osjećati bol, boli me, bolestan sam; stradati. 2) *duSevno:* zabrinut sam, žalostiti se, ljutiti se, τήν ψυχήν u duši
ἁλγηδών, όνος, ἡ, ἁλγημα, τό, *i poet.* ἁλγησις, εως, ἡ, *ob. u pl. i tjelesno:* bol, muka
ἁλγιστος, ἁλγίων *v.* αλγεινός
ἁλγος, εος, ους, τό, bol *(tjelesni i duševni),* patnja, muka, jad, tuga, nevolja, žalost
ἁλγυνω, *fut.* -ϋνώ, *poet.,* 1) zadati bol, jade, žalostiti, ucviliti, mučiti. 2) *pas. aor.* ἡλγύνθην i *fut. med.* osjećati boli, žalostiti se
ἁλδαίνω, *aor.* ἡλδανον, *ep. i poet.* hraniti, jačati, krijepiti
ἁλδήσκω, *ep.* rasti, uspijevati

I. ἁλέα, ἡ, *jon.* -έη, sunčana toplina, sunčano mjesto

II. ἁλέα, η, *ep.* -έη ἡ, uklanjanje, izbjegavanje, zaštita
Ἀλέα, *jon.* -έη, ἡ, *pridjevak božice Atene*
ἁλέασθαι *v.* ἁλέομαι
ἁλεγεινός 3. *v.* αλγεινός
ἁλέγω, *ep. i poet.,* ἁλεγίζω, *ep.* ἁλεγύνω, *ep.* brinuti se, uživati, τινός, τί; *obično s neg.;* οὐκ ἁλέγουσαι nehajne ἁλεεινός 3.
vruć, topao ἁλεείνω *v.* ἁλέομαι ἁλέη *v.* ἁλέα I. *i* II. ἁλεής 2. u sunčanoj toplini, topao ἁλείατα, τά, *v.* ἁλευρα.
ἁλειμμα, ατός, τό, mast, pomast, pomazanje
ἁλείπτης, ου, ὁ, pomazač, učitelj atleta, *koji pazi da se borci mažu uljem*
ἁλείς, *v.* εἴλω
Ἀλείσιον, τό, *mjesto u Elidi* ἁλεισον, τό, *ep.* veća čaša, kupa ἁλείτης, ου, ὁ, *ep.* grešnik, zlikovac ἁ-λειτούργητος 2. prost od državne daće ἁλειφα, ατός, τό, *poet. i* ἁλειφαρ, ατός,
τό *ep. i jon.* pomast, ulje αλείφω *(Si), fut.* αλείψω, -ψομαι; *aor.* ἡλειψα, -ψάμην; *perf. akt.* ἀλήλιφα, *pas.* ἁλήλιμμαι; *aor. pas.* ἡλείφθην, mazati, namazati; κηρόν ἑπ' ὠσίν voskom zalijepiti uši; *med.* mazati se; vježbati se ἁλειψις, εως, ἡ, mazanje
ἁ-λεκτρος 2. neoženjen, neudat; nesretno oženjen; *adv.* ἁλεκτρα ἁλεκτρυών, όνος, ὁ, *i ροζ.* αλέκτωρ, ορός, ὁ,
pijetao, kokot ἁλέκω *(prez. ne dolazi), osob. ep. i poet. aor.*
1. *opt.* ἁλέξαιμι, *aor. 2.* ἁλαλκον, ί«/.-κέμεναι, -κέμεν i -κεῖν, *akt.* odbijati; *med.* braniti se, odbijati od sebe (τινά, τί), *fut.* ἁλέξομαι,aor. *konj.* ἁλεξώμεσθα, *inf.* ἁλέξασθαι, *part.* ἁλεξάμενος
ἁλέν *i* ἁλεν *v.* ε'ίλω ἁλεξάμενος *v.* ἁλέκω
Ἀλεξάνδρεια, ἡ, *grad u Egiptu* -ἁλέξανδρος 2. koji ljude odbija, *epitet Parisov* Ἀλέξανδρος ὁ, *često vlastito ime* ἁλεξ-άνεμος 2. *ep.* koji *ili* što brani od vjetra ἁλέξημα, ατός, τό, pomoć; ustuk, lijek ἁλέξησις, εως, ἡ, *jon.* obrana, otpor, pomoć ἁλεξητήρ, ηρος, ὁ, *ep. i* ἁλεξήτωρ, ορός, ὁ,
poet. branič, pomoćnik, spasitelj

ἀλεξητήριος 3. koji odbija, brani, Ζευς
ἀλεξί-κάκος 2. *ep.* koji *ili* što brani oda zla, spasonosan ἀλεξί-μορος 2. ροβί. koji brani od smrti *ili* propasti
ἀλεξι-φάρμακον, τό, ustuk, protuotrov, liiek
ἀλέξω, *osob. ep. i jon. (i spor. obi. pod* ἀλέκω), *prez. inf.* ἀλεξέμεναι *i* -έμεν; *fut.* ἀλεξήσω *i* -ήσομαι; *aor. akt. opt.* ἀλεξήσαιμι, -σείε, 1) *akt.* odbijati, braniti, uzbijati, τί *i* τινί *i* τινός (τι) od koga (što); pomagati. 2) *med. a)* τινά (τί) odbijati koga (što) od sebe, braniti se od koga (čega); τινί pomagati komu; dati komu milo za drago, šilo za ognjilo; *b) aps.* braniti se
ἀλέομαι, ἀλεύομαι *i* ἀλεείνω, *ep. i poet., impf.* ἀλέοντο; *aor.* ἠλεύατο *i* ἀλεύατο, *konj.* ἀλέηται *i* ἀλεύεται, *opt.* ἀλέαιτο, *imper.* ἄλευαι, ἀλέασθε *inf.* ἀλέασθαι *i* ἀλεύασθαι, uklanjati se, izbjegavati, umaći, čuvati se, ostaviti se, bojati se, (τινά, τί, *inf.)*
ἀλεται *v.* ἄλλομαι
ἀλέτης, ου, ό, meljući; δνος ἀ. žrvanj, mlinski kamen (gornji)
ἀλετρεύω, *ep.* mljeti, samljeti
ἀλετρίς, ίδος, ἡ, *ep.* meljući, γυνή robinja koja melje žito, mlinarica
Ἀλευάδαι, ών, οι, *jedna od najodličnijih porodica tesalskih*
ἀλεύομαι *v.* ἀλέομαι
ἄλευρα, τά, *i ep.* ἀλείατα, τά, brašno *os.* pšenično
ἀλεύω odvraćati
ἀλέω, *aor.* ἤλεσα, *ep.* ἄλεσσα, *pas. perf.* ἀλήλε-(σ)μένος, mljeti
ἀλεωρή (ἁ), ἡ, 1) *ep.* uklanjanje, izbjegavanje. 2) *ep, i jon.* obrana, zaštita, τινός protiv čega
ἄλη (α) ἡ, *ep.* lutanje, tumaranje, zavođenje
ἀλήθεια, ἡ, *ep. i jon.* -θείη, istina; istinitost, iskrenost; τῃ ἀληθείᾳ uistinu, doista
ἀληθείς, ἀλήθην *v.* ἀλάομαι
ἀληθεύω,' *i jon.* ἀληθίζομαι govoriti istinu, istinito kazati, τί; iskren, istinit biti; ἐπί τούτοις uz taj uvjet da je to istinito rečeno; učiniti istinitim, održati riječ
ἀληθής, *dor.* ἀλάθής, ές, 2. 1) ne tajeći, ne sakrivajući, iskren, pošten, prav. 2) istinit, istinski, stalan, izvjestan, prav; τό ἀληθές istina; *iron. pit.* ἀληθες? zbilja, uistinu? *odgovor* ἀληθές *ili* ἀληθή doista, jest. *Adv.* ἀληθώς *i jon.* ἀληθέως, *i neutr. adj.* ἀληθές, *kompar.* ἀληθέστερον, *superl.* ἀληθέστατα, uistinu, zaista, zbilja
ἀληθίζομαι *v.* ἀληθεύω
ἀληθινός 3. istinit, iskren, prav
ἀληθό-μαντις, εως, ό, *poet.* istinit prorok
Ἀλήιον πεδίον, τό, *plodna ravnica u istočnoj Kilikiji.*
ἀ-λήιος 2. *ep.* bez njive, bez imanja, siromašan
ἄληκτος 2. *v.* ἄλληκτος
ἀλήλε(σ)μαι *v.* ἀλέω
ἀλήλιφα, ἀλήλιμμαι *v.* ἀλείφω
ἀλη μα, ατός, τό, brašno; *poet.* previjanac, lukavac
ἀλήμεναι *v.* ἔϊλω
ἀλήμεναι *v.* ἔϊλω
ἀλήμων, όνος, ό, *ep.* skitač, skitnica
ἀλήναι *v.* ἔϊλω
ἀ-ληπτος 2. koji se ne može dokučiti, shvatiti
ἀλής, ές, ές, έσι, έας (α), *jon.* zbijen, stisnut, savkolik, listom ἀλῆται *v.* ἄλλομαι
αλητεύω, *fut.* -εύσω, *ep. i poet.* = ἀλάομαι, lutati, tumarati, prebijati se ἀλήτης, ου, ό *i* ἡ, nestalan, tumarajući; *supst.* skitač, skitnica, prosjak, potukač, bjegunac; ἀ. πόνων nakon mučna lutanja Ἀλθαία, ἡ, *jon.* -αίη, *kći Testijeva, žena Enejeva, mati Meleagrova* ἀλθομαι, *ep.* zacijeljeti, ozdraviti *aCklu., jon.* ἀλίη, ἡ, pučka skupština ἁλιάδης, ου, ό, *poet.* ribar, brodar, mornar ἁλι-δής 2. *ep.* morem duhajući, morski Ἁλιάκμων, όνος, δ, *glavna makedonska rijeka* 'Αλίαρτος, δ, *grad u Beotiji* ἀ-λίαστος 2. *ep. i poet.* neprestan, uporan ἁλίγκιος 2. (ἁ) *ep. i poet.* nalik, sličan, jednak αλιεία ἡ, ribolov, ribanje ἁλιεύς, έως, ώς, *jon.* ήος, ό, mornar; ribar; ἑρέται ἁ. morski vleslači
αλιευτικός 3. ribarski; πλοῖον ribarski čamac
ἁλίζω (ἁ), *aor. akt.* ἥλισα, *pas.* ἡλίσθην, *perf. pas. jon.* ἅλισμαι, ἁλίσθαι, skupiti, sabrati; *pas.* skupiti se, sabrati se Ἁλιζώνες, οί, *narod u Bitiniji* ἀ-λίθος 2. nekamenit, bez kamenja Ἁλικαρνα(σ)σός, *jon.* -νησός, ἡ, *grad u Kariji; stanov.* -σεύς
ἁλί-κλυστος (ἁλῖ) 2. *poet.* morem oplakivan
ἁλί-κτῦπος 2. *poet.* od mora udaran; koji na moru buci
ἀ-λίμενος 2. *poet.* bez luke, nezaštićen
ἁλι-μῦρήεις, ήεσσα, ήεν, *ep.* u more romoneći *ili* šumeći, morošuman ἁλινδέω, *poet. i* ἁλίνδω valjati; *pas.* potucati se ἅλινος 3, od soli (načinjen)
I. ἅλιος, ό, *dor. mj.* ἥλιος
II. ἅλιος 3. *i* 2. morski; γέρων m. starac (Nerej); ἅλιαι (θεαί) m. boginje (iVereide)
III. ἅλιος (ἁλῖ) 3. *ep. i poet.* uzaludan, prazan, tašt; *adv.* ἁλίως i ἅλιον uzalud, bez uspjeha
ἁλιο-τρεφής, έως, 2. *ep.* u moru othranjen, u moru živeći ἁλιόω, *ep. i poet.* razbiti, razvrći, osujetiti; raskidati, uništiti; βέλος uzalud strijeljati; τοδπος ne izvršiti grožnje ἀ-λῐπάρής 2. *poet.* nenakićen, ne sjajući se, jednostavan ἁλί-πεδον, τό, ravnica uz more, *os.* u luci *Pireju*
ἁλί-πλαγκτος 2. *poet.* preko mora dolazeći
ἁλί-πλακτος 2. *dor. mj.* -πληκτος *poet.* od mora udaran

ἁλί-πλοος *2. ep.* moroplovan; θεῖναί τι ἁ. otplaviti, odnijeti u more
ἁλι-πόρφῡρος 2. *ep.* kao more grimizan, pravim grimizom omašten
ἁλί-ρρο&ος 2. *poet.* bučan kao more; πόροι bučne staze morske
ἅλις *(y ^), adv.* 1) *ep.* na gomile, jatomice, sila, puno. 2) dosta, dovoljno, *kod prozaika često s gen.*
"Αλίσαρνα, ἡ, *grad u Miziji*
ἁλίσκομαι, *dep. fut.* ἁλώσομαι, *aor.* ἑάλων »7» ἥλων, *perf.* ἑάλωκα, *ili* ἥλωκα, *adj. verb.* ἁλωτός; *ep. aor. konj* ἁλώω *i* ἁλῶ, *inf.* ἁλώμεναι *i* ἁλῶναι, 1) uhvaćen, zarobljen zauzet, osvojen, svladan, dostignut biti, ὑπό, προς τίνος, 2) θανάτω (i *bez njega)* biti ubijen, poginuti, zaglaviti; obuzet biti, *npr.* ὕπνω san me hvata; biti zatečen, ἀδικων u nepravdi
ἁλιταίνω, *aor.* ἥλιτον, *ep. i poet.* griješiti, ogriješiti se o koga *ili* što τινά τί, vrijeđati; *obič. med. aor.* ἁλιτόμην = *akt.*
ἁλιτήμενός ειμί τινι sagriješio sam kome *(ep.)*
ἁλιτήμων, ονος, *ep.* ἁλιτήριος 2. *at.,* ἁλιτηρός 2. *poet. i* ἁλιτρός 2. *ep.* 1) grešan, opak, τινί, τινός. 2) zavodnik, zločinac; lukavac, vragolan
ἁλιτρία, ἡ, *poet.* grijeh, opačina
ἁλιτρός *v.* ἁλιτήμων
'Αλκαίος, ὁ, *Krik sa Lezba na prijelazu* VII *u* VI *stolj.*
ὁίλκαρ, τό, obrana, zaštita, τινός od koga
ἅλκασμα, τό, *u plur.* smionost. *(Sijed.)*
αλκή, ἡ, *dat. ep.* ἁλκί 1) obrana, zaštita, pomoć, τινός *i aps.;* ἁλκήν ποιεῖσθ-αι τινός pomoći komu. 2) boj, bitka, jakost, sila; hrabrost, srčanost, srce
"Αλκή στ ις, ιδος, ἡ, *kći Pelijeva, žena Admetova*
'Αλκιβιάδης, ου, ὁ *glasovit Atenjanin (452—404)*
ἀλκιμος 2. *i* 3. jak, snažan, hrabar; ἐς ἀλκήν, koji se srčano brani
'Αλκίνοος, ὁ, *kralj feački na Sheriji*
Ἀλκμαίων *ili* Ἀλκμέων, ωνος, ὁ, 1) *sin Amfijarejev, vođa Epigona protiv Tebe,* 2) *praunuk Nestorov, a praotac glasovite atenske obitelji zvane* Ἀλκμαιωνίδαι, οι
'Αλκμάν, ανος, ὁ, *osnivač grč. korske lirike iz Sarda, djelovao u Sparti u* VII *stolj. prije n.e.*
'Αλκμήνη, ἡ, *žena Amfitrionova, mati Heraklova*
ἀλκτήρ, ἥρος, ὁ, *ep.* branitelj; osvetnik; obrana κυνών od pasa
'Αλκυόνη, ἡ, *pridjevak žene- Meleagrove Kleopatre*
ἀλκῠών ὀνος, ἡ, *ep. i poet.* zimorod, letka *(ptica)*
ἀλλ' = αλλά, *što. v. i* ἄλλο *v.* ἄλλος
αλλά, *adverz. veznik, (proklitičko* ἄλλα od ἄλλος, *zapr.* drukčije nego ono što je spomenuto, alia, ceterum) ali, nego, no, već. *Ispred imper. i konj. adhort., naročito uz* ἄγε, ἄγετε *prevodi se sa* ded, deder. *Uz čestice ostaje mu prvotno značenje:* ἁ. καΐ ὡς ali i tako = ipak. *negat.* ἀλλ' οὐδ' ὡς ali ni tako = ipak ne. ἁ. γάρ ali dakako, ali ipak; ἁ. οὐ γάρ ali ipak ne; ἀλλ' οδν ali barem; οὐ μήν αλλά no ipak, pri svem tom; ἄλλα μήν ali doista, ipak; ἀλλ' ἡ osim, osim ako, drukčije nego *(iza negac);* ἀλλ' ἡ zar doista; ἀλλ' δμως ali ipak; οὐ μόνον — αλλά καί ne samo — nego i; οὐχ δπως — ἄλλα καί ne samo ne — nego dapače. *Na početku brzo dana odgovora, npr.* ἄλλα δέχομαι dobro, primam
αλλαγή, ἡ, promjena, zamjena, izmjena trgovački promet
ἀλλαντο-πώλης, ὁ, prodavač kobasica
ἄλλας, αντος, ὁ, kobasica
ἀλλάσσω *i* ἀλλάττω, *fut.* αλλάξω *i* -ξομαι (i *pas.); aor.* ἤλλαξα *i* -άμην; *perf. akt.* ἤλλαχα, *pas.* ἤλλαγμαι; *aor. pas.* ἠλλάχθην *i* ἤλλαγην; *fut. pas.* ἀλλαχθήσομαι *i* ἀλλαγήσομαι; *adj. verb.* ἀλλακτός -τέος, *akt.* preinačiti, promijeniti, izmijeniti, zamijeniti, τινί s nekim; » ostaviti. 2) *med.* za se *ili* od svoga izmijeniti, τί τινι nešto s nekim, τΐ αντί τίνος
ἀλλαχγ) *i* ἀλλαχοϋ, *adv.* drugdje, drugamo; ἀλλοτε ἀλλαχγί sad ovamo, sad onamo
ἀλλαχόθι *adv.* drugdje
ἀλλαχόσε, *adv.* drugamo
ἄλλεγον, ἀλλέξαι *v.* ἀναλέγω
ἄλλη, *adv.* 1) drugdje; drugamo; ἄλλη και ἄλλη sad ovdje, sad ondje, ovamo i onamo; ἄλλος ἄλλη jedan ovamo, drugi onamo. 2) drukčije, inače , αλληγορία, ἡ, *ρoζ.* alegorija
ἄλληκτος 2. *ep. i poet. mj.* ἄληκτος neprestan; *adv.* -ov neprestano
ἀλληλοφαγίη, ἡ, *jon.* međusobno žderanje *(gdje jedan drugoga pojede)*
ἀλληλοφ-9-ορία, ἡ, međusobno uništenje
ἀλληλο-φόνος 2. *samo u pl.,* koji se među sobom ubijaju
αλλήλων, *samo gen., dat. i ak. plur. i dual.* jedan drugoga *itd.,* među sobom, uzajamno
ἄλλην, *adv. (se.* ὁδόν) drugim putem, drugamo
ἀλλό-γλωσσος 2. *jon.* drugoga jezika; stran
ἄλλο-γνοέω, *jon. part. aor.* -γνώσας, držati za drugoga, ne poznati
ἀλλό-γνωτος 2. *ep.* drugima poznat; nepoznat, tuđ (nama)
αλλοδαπός 3. tuđ, stran; *supst.* stranac, tuđinac
ἄλλο-ειδής 2) *ep.* drugolik, drukčiji
ἄλλοθεν, *adv.* od druguda; ἁ. ἄλλος otkud koji; ἁ-έν πόθεν odnekud druguda; drugamo
ἀλλοδ-ι, *adv.* 1) drugdje, na drugom mjestu; ἁ. οὐδαμοϋ nigdje drugdje; ἁ. πάτρης daleko od domovine; ἁ. γαίης na drugom mjestu zemlje, u tuđem svijetu. 2) drukčije
ἀλλό-·9·ροος 2, *stegn.* -Ορους, *ep., jon. i poet.* koji drukčije govori, inojezičan; tuđ (in).

ἀλλο-ιδής 2. = ἀλλο-ειδής
ἀλλοϊος 3. drukčiji, različan; ἄλλοτε ἀ. sad ovakav, sad onakav, *adv.* ἀλλοίως, *komp.* ἀλλοιότερον nešto drukčije
ἀλλοιόω promijeniti; *pas.* promijeniti se (nagore), pokvariti se
ἀλλοίωσις, εως, ἡ, promjena
ἀλλόκοτος 2. *a)* drukčiji, različan, promijenjen, *b)* neobičan, čudan; oduran, dosadan
ἄλλο μα ι, *dep. med., fut.* ἁλοῦμαι, *aor.* ἡλάμην (ἁλασθαι) *i* ἡλόμην (ἁληται, ἅλοιτο, ἁλέσ-9-αι), *ep. aor. ind. i* ἅλσο, ἅλτο (ἅλσο, ἅλτο), *konj.* ἅλεται, *part.* ὁζλμενος, skakati; letjeti (o *strijeli);* navaliti, ἐπί τίνα
ἄλλο-πρόσ-αλλος 2. nepostojan, prevrtljiv
ἄλλος, -η, -ο, *gen. plur. fem. jon.* ἀλλέων, 1) drugi, *i adj. i supst.* 2) = *lat.* alter, drugi od dvojice: ἄλλος μεν — ἄλλος δέ *i si.* jedan — drugi; ἄλλος ἄλλον τρόπον jedan ovako, drugi onako *i si.;* drugi, slijedeći, *npr.* τη ἄλλη (se. ἡμερα) drugi dan 3) ὁ ἄλλος ostali; *kod Hom. i bez člana;* τά ἄλλα, τἆλλα, τἄλλα, το ἄλλο ostalo. 4) drukčiji; različan, stran; neistinit, zao; *često se prevodi:* usuprot, osim toga, jošte, *npr.* ἄλλοι τοσούτοι još toliko; ἄλλα φρονεῖν drukčije misliti. *Adverbijalno stoji još:* ἄλλο, τοϋτ' ἄλλο, ουδέν ἄλλο, τάλλα uostalom, ipak; ές τά ἄλλα, τά τέ ἄλλα, κατ' ἄλλο οὔδέν^·*- καῖ i s drugih razloga — i napose, ne s,arno — nego i; ἄλλο τι (ἡ) ? zar ne ? ne — li ? — što drugo, nego — *Adv.* ἄλλως, 1) drukčije, inače. 2) krivo, naopako; uzalud, utaman; nasumce, nesmotreno; badava *{lat.* gratis); την ἄλλως uzalud. 3) uostalom, uopće, i inače; ἄλλως τε και osobito, najpače
ἄλλοσε, *adv.* drugamo *(i* i *gen.);* ἄλλος ἀ. jedan ovamo, drugi onamo
ἄλλοτε, *adv.* drugi put, drugda; ἀ. (τότε) μέν — ἀ. δέ sad — sad (opet); δ"ψα ἀ. ἀλλοΐα sad ova, sad ona jela, και ἀ. kadikad
ἀλλοτριο-νομέω dodijeliti kome što mu pristaje, davati tuđe
ἀλλοτριο-πραγμοσύνη, ἡ, miješanje u tuđe poslove, neumjesna radinost
ἀλλότριος 3. *adv.* -ίως 1) tud *)opp.* ἴδιος), τά ἀ. tuđe dobro; ἀ ἀτη nesreća od tuđe ruke; ἀ. γναθ-μοῖς γελάν smijati se tuđim licem, *tj.* iskrivivši lice. 2) *lat.* externus, stran, inostran; neprijateljski; ἡ ἀλλότρια neprijateljska zemlja; κρατουμένων *πάντα,* ἀλλότρια pobijeđeni nemaju ništa svoga; neprijatan, neobičan, čudan
ἀλλοτριότης, ητος, ἡ, otuđenje
ἀλλοτριόω otuđiti, odbiti, odvratiti, τινί τι; oteti, lišiti tí τίνος
ἄλλοφος 2. *ep.* bez perjanice
ἀλλοφρονέω 1) drukčije misliti. 2) ne biti pri sebi, biti onesviješćen
ἀλλό-φϋλος 2. tuđega naroda, tuđ, inozeman
ἀλλῶδις, *ep. adv.* drugamo; ἀ. ἄλλος kud koji; ἄ. ἄλλη sad ovamo, sad onamo; sada tako, sad onako
ἀλλύεσκε *v.* αναλύω
ἄλλως *v.* ἄλλος
ἅλμα, ατός, τό, skok, skakanje
ἅλμενος *v.* ἅλλομαι
ἅλμη, ἡ, 1) slana, morska voda; njezina kalovita pjena, nečist; more 2) slanost, oštrina
ἁλμυρίς, ίδος, ἡ, *ροζ.* slano jelo; slan predjel; *pl.* okolina Pireja
ἁλ-μυρός 3. *a)* slan. *b)* ljut, gorak ἁλοάω, *ep.* ἁλοτάω (α) mlatiti; tući ἀ-λοβος 2. bez jetrenoga krila *(kod žrtava nepovoljan znak)* ἀ-λογέω ne osvrtati se na što, ne mariti, prezirati, τινός ἀλογία, *jon.* -ίη, ἡ, 1) *jon.* bezobzirnost, nepoštovanje, prijezir; εν ἀ. ποιεϊσ-9-αί τι ne paziti na što; ἀ-ίης ἀνέκυρσε nije se pazilo. 2) *at.* nerazboritost, nesmotrenost, nedo sljednost
ἀ-λόγι,στος 2, *adv.* -ίστως, 1) nerazborit, nesmotren; τό ἀ. nesmotrenost. 2) *poet.* neizmjeran, neizbrojiv
ἀ-λογος 2, *adv.* ἀλόγως, 1) nerazuman. 2) neosnovan, bezrazložan. 3) neočekivan, nenadan. 4) neiskazan; nijem
ἁλό&εν, *ep. adv.* iz *ili* s mora (i *s* εξ)
ἁλοιάω *v.* ἁλοάω
ἀ-λοίδορος 2. *poet.,* koji ne grdi
ἁλοιφή, ἡ, 1) mast, pretilina. 2) pomast, ulje. 3) mazanje
'Αλόννησος, ἡ, *otok i grad u Egejskom moru*
(ἁλοξ), οκος, ἡ *inom. se ne upotrebljava), poet.* brazda; πατρωαι ἁλοκες bračni krevet očev; požiljak, rana
Ἁλόπη (ἁ) ἡ, 1) *grad Ahilejev u Ftiotidi. 2) grad u Lokridi*
"Αλός, ἡ, *grad u Ftiotidi*
ἁλοσ-ύδνη, ἡ (ἁ), *ep.* morska kći, *pridjevak Tetidin i Amfitritin*
ἁλ-ουργής 2. *i* ἁλ-ουργός 3. omašten morskim grimizom, grimizan; τό ἁ — ές grimizni prostirač
ἁλουσία, *jon.* -ίη, nekupanje, nečistoća
ἀ-λουτος 2. neopran, neokupan
ἀ-λοφος, 2. bez perjanice
ἀ-λοχος, ἡ, žena, supruga; suložnica
ἁλόω, *imper. prez. od* ἁλάομαι
Ἁλπηνός, ἡ, *i* Ἁλπηνοί, οι, *grad kod Termopila*
ἅλς, αλός 1) sol, grumen soli. 2) ἡ, slano more, more
ἅλσο *i si. v.* ἅλλομαι
ἄλσος, εος, τό, šumica, gaj, os. *kojemu božanstvu posvećen;* posvećeno mjesto
ἁλτικός 3. skakanju vješt
"Αλτις, εως, ὁ, *sveti Zeiisov gaj u Olimpiji*
ἅλτο, ἅλτο *v.* ἅλλομαι
Ἁλυάττης, ου, *jon,* εω, ὁ, *ime nekih lidijskih kraljeva*
Ἁλύβδς, αντος, *-ή, grad za koji se ne zna gdje je bio*
Ἁλύβη, ης, ἡ, *grad na Pontu Euksinu*
ἁλυκός 3. slan

ἁλυκτάζω *v.* ἁλύω
ἁλυξις, εως, ἡ,, izbjegavanje
ἀ-λῦπος 2, *adv.* -ὑπως, *superl.* -πότατα, t £oei. αλύπητος 2. α) bezbrižan, bez boli, bez žalosti, κακών bez nesreće, *b)* ne zadajući boli, ne vrijeđajući
ἀ-λῦρος 2. *poet.* bez lire, bez pjesme, žalostan
"Αλυς, υος, ὁ, *glavna rijeka Male Azije*
ἀλϋσις, εως, *jon.* ιος, ἡ, lanac
ἀ-λϋσῖτελής 2. nekoristan, škodljiv, pogubban; *adv.* -λώς bez koristi, na štetu
ἁλύσκω, *ep. i poet., fut.* ἁλύξω, *aor.* ἤλυξα, ἁλύξαι, *s pojač. ep. obi.* ἁλυσκάζω *i* ἁλυσκάνω, izbjegavati, uteći, ugibati se, udaljiti se, *aps. i s ak.; s gen.* oprostiti se čega
ἁλύσσω *v.* ἁλύω
ἀ-λῦτος 2. nerazrešljiv, nerazdjelan, neprestan, stalan, jak
ἁλύω, *ep. i poet.*, ἁλύσσω, *ep. i* ἁλυκτάζω /on. 1) nestalan, nepostojan biti. 2) biti izvan sebe, ne znati za se od tuge ili boli, žalostan, uzrujan, u strahu, bijesan biti
ἄλφα, τό, *ime prvomu slovu grč. alfabeta*
ἀλφάνω, *aor.* ἤλφον, *opt.* 3. *pl.* ἄλφοιν, *ep.* donositi, zaraditi, dobavljati
'Αλφειός, 6, 1) *rijeka u Arkadiji i Elidi.* 2) *bog rijeke*
ἀλφεσί-βοιος 2 *ep.* koji stječe goveda, *pridjevak djevojaka za koje davahu prosci roditeljima goveda kao* ζδνα, *dakle* mnogoprošen
ἀλ φ η στης, 6, *ep. i poet.* teško radeći, radljiv
ἀλφῖτον, τό, ječam, *obič. pl.* ječmena prekrupa, ječmeno brašno, *uopće* prekrupa
ἀλφιτοποιία, ἡ, pravljenje ječmenoga brašna
ἀλφιτοσίτέω jesti ječmen kruh
ἄλφοιν *v.* ἁλφάνω
Ἀλωεύς, έως, *ep.* ηος, ὁ, *sin Posidonov, otac Otov i Efijaltov*
ἀλωή (α), ἡ, *ep.* 1) gumno. 2) obrađena zemlja, njiva, voćnjak, vinograd
ἀλώη, ἀλώῃ, ἀλώμεναι *i si. v.* ἁλίσκομαι
ἀλωπεκέη, ἡ, *jon., at. stegn.* -κή *(se.* δορά) lisičina
Ἀλωπεκήθεν, *adv.* iz Alopeke, *i* Ἀλωπεκήσι u A., *jednom atičkom demu*
ἀλωπεκίας, ου, ὁ, sličan lisici, riđo
ἀλωπεκίς, ίδος, ἡ, lisičina; šubara
ἀλώπηξ, εκος, ἡ, lisica; lukav čovjek
ἁλώσιμος 2. *a)* koji *ili* što se da *ili* može zauzeti, uhvatiti, osvojiti, *b)* razumljiv, razgovijetan
ἅλωσις, εως, ἡ, zauzeće, osvojenje
ἁλωτός 3. *i 2 (adj. verb. od* ἁλίσκομαι) koji *ili* što se može zauzeti, dokučiti *ili* osvojiti
ἀ-λώφητος 2. neprekidan, trajan
ἁλώω *v.* ἁλίσκομαι
δ μ, *ep. i poet. mj.* ἀνά *pred* β, μ, π, φ, ψ
α μα 1) *kao adv.* zajedno, skupa, *lat.* simul: ἅμα τε καί i ujedno, i k tomu još; ἅμα μέν — ἅμα δέ koje — koje, i — i; *često uz part.* dok, i uz to: ἐμάχοντο ἅμα πορευόμενοι borili su se dok (i uz to su potovali). 2) *kao prep. s dat.* zajedno sa, skupa sa
ἁμαδρυάς, άδος, ἡ, *ob. u pl.* hamadrijada, *nimfa drveta koja s njim živi i umire*
'Αμαζόνες, αϊ, *jon. i* Ἀμαζονίδες *mitsko junačko pleme žena na Termodontu u Paflagoniji*
ἀ-μάθής 2. neuk, neobrazovan; nevješt; nepoznat
ἀμάθία, ἡ, neznanje, nevještina, neobrazovanost, nepoznavanje
ἀμα-8-ος, ου, ἡ, pijesak
ἀμαθυνω, *ep.* pretvoriti u prah, razoriti
ἀμαιμάκετος 3. *ep. i poet.* pomaman, bijesan; grdan, strašan
ἀμαλδυνω (α), *aor. inf.* -ϋναι, *ep.* razoriti; učiniti nevidljivim
'Αμάλθεια, ἡ, *koza čije je mlijeko na Kreti pio novorođeni Zeus;* 'Αμάλθειας κέρας rog obilja
ἀμαλλο-δετήρ, ηρος, ὁ, *ep.* vozilac snoplja
ἁμ αλός 3. *ep.* mek, nježan, slab
ἅμαξα, *i ep.* ἁμαξα, ἡ, 1) kola (na četiri kotača), *os.* teretna kola (ἁρμα bojna kola na dva kotača); ἁ. σίτου kola sa živežem. 2) *ep. zviježđe:* Veliki medvjed
ἁμαξεύω voziti kola, voziti se; *pas.* biti prikladan za vožnju
ἁμαξιαϊος 3. koji ispunjuje teretna kola, velik
ἁμαξίς ίδος ἡ, *jon. demin. od* ἅμαξα
ἁμαξ-ιτός, *i ep.* αμαξιτός 2. prikladan za vožnju; *(se.* οδός) cesta, kolnik
ἁμάρη, ἡ, *ep.* jarak, vodovod
ἁμαρτάνω, ἁμαρτήσομαι, ἥμαρτον, ἡμάρτηκα, *pas.* ἡμάρτημαι, ἡμαρτήθην; *ep. aor. i* ἥμβροτον, 1) ne pogoditi, promašiti, τινός *i aps. 2) zaci,* udaljiti se od čega, zabrazditi, ne postići, τινός; καιρίας πληγής ne raniti smrtno, *i)* (s.a)griješiti, 'skriviti, varati se, τόδε *i* ἁμαρτίαν *i si.*; ανθρώπινα sagriješiti kao čovjek. 4) izgubiti; lišiti se, ne dobiti, štetovati. 5) propustiti, uskratiti, δώρων
ἁμαρτάς, άδος, ἡ, *jon.,* αμάρτημα, ατός, τό, *i* αμαρτία, ἡ, pogreška, zabluda, grijeh, propust, prestupak, περί τι ἁμαρτη *adv.* zajedno, u isti par ἁμαρτήσειεν, -τήσαντες, *ep. v.* ὁμαρτέω ἁμαρτο-επής 2. *ep.* ludi brbljavac, blebetalo ἀ-μάρτυρος 2. bez svjedoka, bez svjedočanstva
"Αμασις, ιος, *i* ιδος, ὁ, *kralj egipatski* (569 — 525)
ἁμα-τροχάω zajedno trčati ἁματροχιή ἡ, *ep.* sraz kotača, sudar kola ἀ-μαυρός 3. *ep. i poet.* 1) taman, mračan, nejasan. 2) slijep; κώλον noga slijepčeva. 3) slab, neznatan
ἀμαυρόω, *aor. pas.* ἁμαυρώθη, potamniti, pomračiti, oslabiti, umanjiti
ἀμαύρωμα, τό, *i* ἀμαύρωσις, ἡ, smrkavanje, zamračivanje
ἄμαχεί, *i* αμαχητί, *adv.* bez boja, bez krvi
ἀ-μάχητος 2. *i* ἀ-μαχος 2. *a)* nepredobitan, neodoljiv, *b)* koji još nije bio u boju, ne boreći se

ἀμάω, *ep. jon. i poet.* žeti, kositi; *med.* sebi požeti; γάλα kupiti (mlijeko u sir)
ἀμβ-, *dor. ep. i poet.* = ἀναβ-, *npr.* ἀμβαίνω = ἀναβαίνω
ἀμβάτης, ὁ = ἀναβάτης
ἀμβατός 2, *dor. i ep. mj.* ἀναβ. na što se može popeti, pristupačan
ἀμβλήδην *ep. i jon. adv. mj.* ἀναβλ. *lat.* exorsa, počevši; ἀ. γοόωσα briznuvši u plač
ἀμβλίσκω pobaciti, abortirati
ἀμβλύνω otupiti, ublažiti; *pas.* postati nemoćan, oslabiti
ἀμβλύς, εῖα, ύ, slab, umoran; tup; mlitav, hladan, mlak
ἀμβλυωπία, ἡ, slab vid, kratkovidnost
ἀμβλυώττω biti kratkovid
ἀμβολάδην, *ep. i poet.* uzavreo, ključajući, krkljajući
ἀμ-βολάς, άδος, ἡ, γη, nabacana, nasuta zemlja
ἀμβροσία, *ep. i jon.* -ίη, ἡ, 1) ambrozija, *upr.* besmrtnost, *onda jelo bogova i njihovih konja.* 2) pomast bogova
ἀμβρόσιος 3, *poet. i 2,* ὁίμβροτος 2. *ep. i poet.* koji *ili* što pripada bogovima, besmrtan, božji, božanski, svet; divan, prekrasan
ἀμβροτεῖν *v.* ἀμαρτάνω
ἀμβώσας *v.* ἀναβοάω
ἀ-μέγαρτος 2. *ep. i poet.* nezavidan, nesrećan, klet, užasan; kukavan
ἀμείβω (ά), *fut.* ἀμείψω *i* ἀμείψομαι *{poet. i u pas. znač.), aor.* ἤμειψα *i* ἠμειψάμην, *pas.* ἠμείφθην 1) *akt.* mijenjati; *a) intr. samo* οι ἀμείβοντες rogovi, rožnici *{na krovu), b) ob. tranz.* izmijeniti, promijeniti, τί τίνος što za što, προς τίνα s kim; prijeći, prekoračiti. 2) *med.* za se mijenjati, α) ἀμειβόμενος naizmjence; κατά οἴκους ide od kuće do kuće. *b)* τινός zamijeniti čim. *c) često* μύθῳ (i *bez toga)* odgovarati, τινά *i* τινί komu, τί što, τους φίλους τι prijateljima što, προς τι na što, *i aps. d)* vratiti, nagraditi, odvratiti; τινά δώροισι dati kome uzdarje. *e) o izmjeni mjesta:* prelaziti izići, unići
#-μεικτος 2, 1) nepomiješan, čist. 2) nedružević, divlji, surov. 3) ne slažući se, τινί
ἀ-μείλικτος 2. *ep. i* ἀμείλιχος 2. *£p.* neumoljiv, nemio, tvrd
Ἀμεινίας, ου, δ, *jon.* -ίης, *mladi brat Eshilov*
ἀμείνων (ά), όνος, 2, bolji, hrabriji, izvrsniji, ugledniji; οι ἀ. boljari; τά ἀμείνω φρονεῖν držati se boljih načela, biti politički sklon; *adv.* δμεινον bolje, — *komp. od* αγαθός
ἀμειξία, ἡ, slab promet
ἀμέλγω *{a.), fut.* ἀμέλξω, *aor.* ἠμελξα, *perf. pas.* ἠμελκται, *ep.* musti, srkati; διες ἀμελγόμεναι γάλα ovce muzare
ἀμέλει, *adv.* zaista, zacijelo, sigurno
ἀμέλεια, ἡ, nemarnost, nepažnja, nebriga, zanemarivanje, bezbrižnost
ἀμελετησία, ἡ, nedostatak vježbanja, zanemarivanje
ἀμελέτητος 2. neuvježban, nepripravan, nevješt
ἀμελέω ne mariti, ne brinuti se, zanemariti, propustiti, τινός; ἀ. τοῦ ὀργίζεσθαι ne ljutim se (više); ɪ *neg.* dobro paziti, ne smetnuti oka s koga, ne smetnuti *ili* svrgnuti s uma
ἀμελής 2, 1) *akt.* bezbrižan, nehajan, nemaran. 2) *pas.* zanemaren, zapušten; *adv.* ἀμελώς; ἀ. Ζχειν περί τίνα zanemariti svoju dužnost prema "kome.
ὁί-μεμπῖος 2, 1) *pas.* neukoren, besprijekoran, nezazoran, bez prigovora, savršen. 2) *akt.* zadovoljan; *adv.* ἀμέμπτως zadovoljno, sretno; slavno; ἀ. δέχεσθαί τίνα dočekati koga da bude zadovoljan
ἀμεναι (δ), *ep. inf.* od ὁίω; *inf. fut.* δσειν, *med.* ἀσεσθαι; *aor. akt.* ασα, *opt.* ὁίσαιμι, *inf.* ἀσαι, *med.* ἀσασθαι; *adj. verb.* ἀ-ατος, ατός, 1) *akt.* nasititi, τινά τίνος; nasititi se čim, τινός. 2) *med.* nasiti sebe *ili* što svoje
ἀ-μενηνός 2. *i* 3. *ep.* nemoćan, slab, ništav, *o sjeni mrtvaca, snu;* nestalan
ἀμενηνόω, *ep.* oslabiti, oteti čemu snagu
ἀμέρα, ἡ, *i slič. dor.;* ἀμέρα, ἡ, *eol. mj.* ἡμερα
ἀμέρδω, *ep.* 1) oteti kome nešto (τινός) što ga ide, lišiti koga čega, τινά οφθαλμών; *pas.* lišen biti čega, nemati, izgubiti što τινός 2) otimati čemu sjaj, potamniti, pocrniti; αυγή ἀ. οσσε oči mu bliješte od svjetla
ἀ-μερής 2. bez dijela, nepodijeljen, nepodjeljiv
ἀ-μέριμνος 2. *poet.* nepažen, zanemaren
ἀμέριος *v.* ἡμέριος
ἀμές, *dor. mj.* ἡμεῖς
ἀ-μετάβλητος 2. *i* ἀμετάβολος 2. nepromjenljiv
ἀ-μετα-μέλητος 2. zbog čega se ne treba kajati
ἀ-μετά-πτωτος 2. nepromjenljiv, postojan
ἀ-μετα-στρεπτί, *adv.* ne osvrnuvši se
ἀμέτερος *dor. mj.* ημέτερος
αμέτρητος, *v.* ἀμετρος
ἀ-μετρία, ἡ, prekomjernost, nerazmjerje, neumjerenost.
ἀμετρο-επής 2. *ep.* koji neprestano brblja, blebetalo
ὁί-μετρος 2, *adv.* -έτρως *i ep. i poet.* ἀ-μέτρητος 2. α) neizmjeran, nebrojen, *b)* neumjeren, bez mjere
ὁίμη, ἡ, lopata; vedro
ἁμη (α) *adv. s* γέ πη, nekako; ikako
ἀ-μήνίτος 2. *jon.* ne srdeći se
ἀμητήρ, ήρος, ὁ, *ep.* žetelac, kosac
δμητος, ὁ, žetva, prihod, uspjeh
ἀμήτωρ, ορός, 2. α) bez majke, *b) poet.* μήτηρ ἀ. mati nemati
ἀ-μηχάνέω bez pomoći, u nevolji, bez sredstava, u neprilici biti, τί, (περί) τίνος; ne znati (što raditi)
αμηχανία, *ἡ, jon.* -ίη, nevolja, nužda, bijeda, oskudica; očajnost

ά-μήχάνος 2. 1) *akt.* koji ne zna sebi pomoći, koji je u nevolji *ili* neprilici, τινός poradi nekoga; nesposoban, koji nije podoban, vrijedan (da što učini). 2) *pas.* protiv koga se ne da ništa učiniti, težak, tegotan, nemoguć; nepredobitan, nepobjediv, neodoljiv; neizmjeran; tvrdoglav, nesnosan; neumoran; ά-οι το πλήθος *(ak. limit.)* neiskazana množina; neizlječiv vόσος; οδός ά. εΐσελθεϊν put po kojem nije moguće unići; άμήχανόν έστιν *(s inf.)* nije moguće; ά. όσος neopisivo velik; ά. έσσι πιθέσθαι previše si tvrdoglav da bi slušao

ά-μίαντος 2. neoskrvnjen, častan

ά-μικτος 2, *v.* άμεικτος

Άμίλκας, δ, ό, *kartaški vojskovođa, potučen od Gelona kod Himere 480. g.* prije n. e.

άμιλλα, ή, nadbijanje, natjecanje, borba, boj, živo nastojanje

άμιλλάομαι, *dep. pas.* άμιλλήσομαι, ήμιλλήθην, ήμίλλημαι 1) natjecati se, nadbijati se, takmičiti se; boriti se; prepirati se; τινί »7» προς τίνα, 2) trsiti se, napinjati se, žuriti se; *επί* τά θηρία loviti divljač kao za okladu

άμίλλημα, τό, *poet.* nastojanje; požuda, pohlepa za, γάμων udajom

άμιλλητήρ, ηρος, ό, *poet.* natječući se, brz

ά-μίμητος (ϊ) 2. za kim se ne možeš povoditi

ά-μιξία, *v.* άμειξία.

άμ-ιππος 2. *a)* brz kao konj. *b)* οι ά. lako oružani pješaci, razvrstani među konjanike

ά-μισθος 2. neplaćen; *adv.* άμισθί bez plaće

άμιτρο-χίτωνες (ϊ), ο'ι, bez pojasa pod oklopom, *pridjevak Likijaca*

άμιχθαλόεις, εσσα, εν, *ep.* pun dima, diman, *pridjevak otoka Lemna;* maglovit

άμμα, τό, čvor, uzao, zamka; obuhvaćanje rukama *(pri rvanju)*

άμμε, ίίμμες, άμμι, *dor. i ep. mj.* ήμας, ήμεϊς, ήμϊν

άμ-μένω *v.* αναμένω

άμ-μϊγα, *adv.* k tome, ujedno

άμμίξας = άναμίξας

άμμορίη, ή, *ep. mj.* άμορία, što nije suđeno, nesreća

άμ-μορος 2. *ep. i poet. i* ά-μορος 2. *poet. a)* nemajući dijela, *b)* nesretan, jadan

άμμος, *i ep.* άμαθος, ή, pijesak; jahalište *(pijeskom posuto)*

Άμμους, οϋντος, ό, *egip. ime za Zeusa, i* "Αμμων, ωνος, ό, Amon, *pridjevak libijskoga Zeusa;* 'Αμμωνία, ή, *kraj u Libiji, stanov.* Άμμώνιοι, οι; 'Αμμωνίας, ά8ος, *ι* Άμμωνίς, ίδος, ή, libijska (zemlja); ή τοϋ "Αμμωνος *se.* ναϋς državni brod atenski, *koji se prije zvao* Σαλαμινία, *α Amonovim se prozvao otkad je stao prevoziti svečana poslansta* (θεωρίαι) *u svetište Zeusa Amona na Kire-naici*

άμναστέω, *dor. mj.* άμνηστέω

ά-μνημόνευτος 2. nespomenut, zaboravljen

ά-μνημονέω 1) ne opominjati se, zaboravljati, τινός, τί *aps.* oprаštati. 2) ne spominjati

ά-μνήμων 2. zaboravan

ά-μνηστέω ne opominjati se, zaboravljati; oprаštati

αμνηστία, ή zaboravljanje, amnestija; ά. Ζχειν zaboravljati

άμνίον, τό, *ep.* zdjela u koju su hvatali krv žrtava, žrtvena zdjelica

'Αμνισός, ό, *luka grada Knosa na Kreti*

ά-μογητί, *ep. adv.* bez truda, lako

άμόθεν *i at.* άμόθεν, *adv.* odnekuda, ma otkuda

αμοιβαίος 3. *i 2, s ep. fem.* άμοιβάς, άδος, zamjenit, uzajaman; χλαίνη ogrtač za promjenu

αμοιβή, ή, 1) izmjena, zamjena, naknada, uzdarje, τινός. 2) *jon.* odgovor

άμοιβηδίς *ep. adv.* naizmjence

άμοιβός (α), ό, 1) *ep.* zamjenik; άμοιβοί ήλθον dođoše da ih zamijene. 2) *poet. adj.* naknađujući, kao naknada za, τινός

ά-μοιρέω ne imati dijela, τινός

άμοιρος 2. α) nemajući dijela, lišen, isključen, prost (od čega), τινός *b)* siromašan, nesretan

άμολγ-άδες βόες krave muzare. *(Sijed.)*

άμολγός, δ, *ep. samo:* έν νυκτός άμολγφ u gluho doba noći

ά-μορ<ρος 2. *a)* bez oblika, *b)* nakazan, neugledan; pogrdan

άμός *i* άμός (S) 3. *ep. mj.* ημέτερος naš; moj

άμοτον (α), *ep. adv.* neprestano, sveudiljno

ά- μ ουσία, ή, nedostatak obrazovanosti, surovost

ά-μουσος 2. koji ne haje za *Muze,* neobra- - zovan, surov

ά-μοχθος 2. bez truda »7« napora, lak; lijen; *adv.* άμοχθεί bez muke

άμπ-, *poet. i jon. mj.* άναπ-

άμπελεών, ώνος, ό, vinograd

άμπέλινος 3. *jon.* lozov, grozdov

άμπελόεις, εσσα, εν, *ep.* bogat lozom, lozovit *(jedanput mase. za fem.).*

άμπελος, ή, čokot, loza

άμπελουργικός 3. koji »7» što pripada vinogradu; αμπελουργική *se.* τέχνη vinogradarstvo

άμπεπαλών *v.* άναπάλλω

άμπερές *ep. u tmezi, v.* διαμπερές

άμπέχω, *ep. impf.* άμπεχον, *med.* ήμπειχόμην, *spor. oblik* άμπίσχω, *impf.* ήμπισχον, 1) *akt.* okružiti, pokrivati; obuhvatiti što, držati se čega, τινί čim. 2) *med.* imati na sebi, biti obučen, τί čim

"Αμπη, ή, *grad na ušću Tigrisa*

άμ-πηδήσας *v.* αναπηδάω

άμπ-ίσχω *v.* άμπέχω

άμπλάκημα, τό, pogreška, prekršaj

(άμπλακίσκω), *aor.* ήμπλακον, *perf.* ήμπλάκηται, *poet.* (po)griješiti, τάδε u ovom; promašiti, ne dijeliti s .kim, izgubiti, τινός

άμ-πνέω, άμπνεΰσαι, αμπνυε i *si. v.* αναπνέω

άμ-πνοή *v.* αναπνοή

Ἀ μπ ρακί α, ἡ, *grad u Epiru, kasnije* Ἀμβρακία, *stan.* Ἀμπρακιώτης *ι* Ἀμπρακιήτης, ου, ὁ; *adj.* Ἀμπρακικός 3
ἀμ-πτάμενος *v.* ἀναπέτομαι
ἀμπυκτήριος 3 (ἀμπυκτήρ uzda) κατ' ἀμπυκτήρια στομίων pustivši uzde
ἄμπυξ, ῦκος, ὁ, *i ἡ, ep. i poet.* 1) dijadem od svijetle kovine što ga nošahu žene preko čela; remen što ga imaju konji oko čela. 2. *poet.* kolo, kotač
ζμπωτις, *εωζ, jon.* ιος, ἡ, *jon.* oseka
ἀμυγδάλινος 3. od badema, bademov
ἀμύγδαλον, τό. -ος, ἡ *i* -άλη, ἡ, badem
δμῦγμα, τό, *poet.* čupanje (kose), raščupavanje
ἀμῦδις *ep. adv.* zajedno, ujedno, skupa; u hrpi, hrpimice
αμυδρός 3. (ά) taman, mračan, slab, nejasan, nečitljiv
ά-μυητος 2. 1) neuveden u tajne, neposvećen. 2) što se ne da zatvoriti
ά-μύθητος 2. neiskazano velik, neiskazano mnogo
Ἀμύκλαι, ών, αί, *stari glavni grad Lakonije, nedaleko od Sparte*
ά-μυμων, όνος, 2. *ep.* besprijekoran, neporočan, nezazoran; zoran; krasan
ἀμῦναθεῖν, ἀμυντέον *v.* ἀμύνω
Ἀμύντας, ου, *jon.* -ν τη ς, εω, ὁ, *ime više ma-, kedonskih vladara i vojvoda*
ἀμυντήριος 3. *i* αμυντικός 3. sposoban za obranu; τό ἀμυντήριον sredstvo za obranu, obrana
ἀμύντωρ, ορός, ὁ, *ep.* branitelj, zaštitnik
ἀμυνω, *fut.* ἀμῦνώ *i* -νοῦμαι, *aor.* ἠμῦνα *i* -νάμην, *adj. verb.* ἀμυντέον; *jon. fut.* -νέω, *part.* -εῦντεζ; *poet. aor.* ἠμύνα&ον 1) *akt.* odbijati, odvraćati, uklanjati, τινί τι, τί τίνος od koga što; τινί pomoći; τινός, *npr.* νηών braniti; osvetiti, περί τίνος; odmazditi što čim, τί τινι; kazniti; τά ἀμύνοντα oružje za obranu. 2) *med.* odvraćati, odbijati od sebe, braniti se, τινά; odvratiti komu, osvetiti se komu, τινά; braniti, boriti se, τινός, περί τινός; ἀμυντέον (εστί) treba pomoći
Ἀμύργιοι, οι, *skitsko pleme*
ἀμύσσω (ά), *at.* ἀμύττω, *ep. i jon., fut.* ἀμύξω, *aor.* ἠμυξα, izgrepsti, izmrcvariti; raniti, cijepati, izgristi, žalostiti
ἀμυστί *poet. adv.* ne zatvarajući usne, nadušak
ἀμφ- poet. skrač. mj. ἀ,ναφ-
ἀμφ-αγαπάζω *i* -άζομαι, *ep.* ljubazno, gostoljubivo dočekati, τινά
ἀμφ-αγείρομαι, *samo ep. aor.* ἀμφαγέροντο, *i spored. oblik,* ἀμφ-ηγερέθομαι *(u tmezi)* skupljati se oko, τινά, τί
ἀμφάδιος 3. *ep.* jasan, očit, javan, otvoren; *adv.* ἀμφαδίην, ἀμφαδόν *i* ἀμφαδά, očito, javno; glasno; u otvorenom boju; nepritajeno
ἀμφ-αίσσομαι, *samo u tmezi* naokolo skakati, n. nasrtati; χαῖται ὤμοις ά. griva lepršа okolo go grebenu, leđima
ἀμφ-άκης, *ν.* ἀμφήκης
ἀμφ-άλείφω, *ep. u tmezi,* naokolo, *tj.* svega pomazati
ἀμφ-άραβέω, *ep.* zvečati oko koga
ἀμ-φασίη, ἡ, *ep.* έπέων, nijemost
ἀμφ-αϋτέω, *ep. u tmezi,* naokolo zveketati, tutnjeti
ἀμφ-άφάω *i med.* -φάομαι, *ep., part. prez.* -φόων, *inf. prez. med.* -φάασ-9-αι, *imperf.* -φόωντο, opipavati; rukovoditi, vladati, baratati *(Jat.* tractare), τί, τινά
Ἀμφεῖον, τό, *svetište Amfionovo sjeverno od Kadmeje kod Tebe*
ἀμφ-ελίσσω obaviti, ogrliti
ἀμφ-επότατο *v.* ἀμφιποτάομαι
ἀμφ-έπω *v.* ἀμφι-έπω
ἀμφ-έρχομαι, *aor.* ἀμφήλυθον, *ep.* obilaziti, zaokupljati koga
ἀμφ-έχανε *v.* ἀμφιχάσκω
ἀμφ-έχυτο *i si. v.* ἀμφιχέω
ἀμφ-ηγερέ&ομαι *υ.* ἀμ-ραγείρομαι
ἀμφ-ήκης 2, *dor.* ἀμφάκης, *ep. i poet.* na obje strane oštar, dvobridi
ἀμφ-ήλυθεν *v.* ἀμφέρχομαι
ἀμφ-ημαι, *ep. u tmezi plpf.* -είατο, sjedjeti naokolo
ἀμφ-ηρεφής 2. *ep.* na obje strane, *tj.* gore i dolje poklopljen *ili* zatvoren
ἀμφ-ηρικός 3. s dvostrukim veslima; ἀκάτειον gusarski čamac *(podešen za dva vesla)*
ἀμφ-ήριστος 2. *ep.* s dvije strane pobijan, prijeporan; -ον θεῖναί τίνα osporavati pobjedu komu
ἀμφί, s obje strane. I. *adv.* okolo, naokolo, na obje strane. II. *prep.* 1) 5 *gen.* oko; o, što se tiče, od, poradi, *npr.* ἀμφί φιλότητος áeíδειν, pjevati o ljubavi. *Rijetko u prozi,* 2) 5 *dat. (ne u at. prosi) a)* oko, **uz, na,** kod, pokraj, blizu, preko, *npr.* κρέα ἀμφ' ὀβελοῖσιν επειραν natakoše meso na ražnjeve. *b)* o, oko, od, radi, za, što se tiče ἀμφί τινι μάχεσθαι; λόγος ἀμφί τινι; ἀμφί πόσει είρεσθαι pitati za muža; 3) s *ak. a) mjesto:* oko, o, na, kod, uz, po: ἀμφί τον ποταμόν; οι ἀμφί Λεωνίδην L. i njegovi vojnici; οι ἀμφί Κορινθίους Korinćani i njihovi saveznici, *b) vrijeme: o,* oko; ἀμφί μέσας νύκτας oko ponoći. c) *kod naznake broja:* ἀμφί τά πεντήκοτα Itη oko 50 godina, *d) preneseno*: o, za, poradi: ἀμφί αυτούς εχειν brinuti se za se; ἀμφί δεῖπνον εχειν ručati; ἀμφί αυτόν σχολήν ἴχειν imati za se vremena; τά ἀμφί τον πόλεμον što se tiče rata; ἀμφί τι δαπανάν trošiti na što; τά ἀμφί τάξεις taktika
ἀμφί-αλός 2 morem okružen; među dva mora
Ἀμφιάραος, άου, *at.* -άρεως, ω, ὁ, *kralj u Argosu*
ἀμφ-ιάχω, *ep., part. perf.* ἀμφιαχυῖα, okolo vičući, na sve strane cvileći
ἀμφι-βαίνω, *ep., i poet.,* 1) obilaziti; prevaliti; *osob. u perf.:* zakriljivati, štititi. 2) okružiti, opkoliti, pokriti, zastrijeti, obuzeti

ἀμφι-βάλλω *(v.* βάλλω), *ep. i poet., fut. med. jon.* ἀμφιβαλεῦμαι, 1) *akt.* metati naokolo, zaogrtati, odijevati, τινά τι *u tmezi,* τί τινί; opkoliti, okružiti, obuhvatiti, ogrliti, χειρ α εγχει rukom obuhvatiti koplje: χείρας γούνασί τίνος obuhvatiti čija koljena; τινά χερσίν zagrliti koga; ὡς οἱ χεῖρες ἐχάνδανον ἀμφιβαλόντι koliko mogaše objeručke primiti; μένος opasati se snagom; loviti. 2) *med.* ogrtati se, metati na se, nositi, *aps. i* τί

ἀμφί-βασις, ιος, ἡ, *ep.* obilaženje; štićenje, obrana ἀμφί-βιος 2. *ρoζ.* dvoživ *(na kopnu i vodi);* dvostruk

ἀμφί-βλητρον, τό; odijelo, odjeća; mreža

ἀμφιβολία, *jon.* -ίη, ἡ, neprilika, smetnja, nevolja; svađa

ἀμφί-βολος 2. dvouman, dvoličan, neizvjestan

ἀμφί-βουλος 2. *poet.* neodlučan, sumnjiv

ἀμφί-βροτος 3. *ep.* koji *ili* što s obje strane zaklanja čovjeka ἀμφι-γνοέω, *imperf.* ἠμφεγνόουν { ἠμφιγνόουν, dvoumiti, dvojiti, biti u sumnji ἀμφιγυήεις, ὁ, *ep. pridjevak Hefestov, po starima:* u obje noge šepav; *valjda* spretan, jak, mišićav ἀμφί-γυος 2. 1) dvočlan *(o koplju koje ima oštricu na obje strane)* 2) *poet.* s obje strane jakih udova ἀμφι-δαίω, *ep. perf.* ἀμφιδέδηα, razgorjeti se, planuti okolo ἀμφί-δάσυς, εια, υ, na obje strane runjav, naokolo resama urešen ἀμφι-δέξιος 2. *jon i poet.* na obje ruke dešnjak, vješt; ἀκμαί obje ruke; dvouman, dvoznačan

ἀμφι-δήριτος 2. prijeporan, sumnjiv ἀμφιδῑνέω, *ep., samo perf. pas.* ἀμφιδεδίνητοι, unaokolo vrtjeti, obavijati, oblagati ἀμφί-δρομος 2. *poet.* opkoljujući, okružujući ἀμφι-δρυφής, έος, 2. *i* -δρῦφος 2. *ep.* na oba obraza izgreben ἀμφί-δυμος 2. *ep.* dvostruk, dvoji ἀμφι-δύομαι, *med., ep.* obući ἀμφι-έλισσα, *ep. adj., samo fem.,* na oba kraja zavinut ἀμφι-έννῡμι, *i* ἀμφι-εννύω, *fut.* ἀμφιέσω. *obič.* -ιώ; *aor.* ἠμφίεσα, *ep. i poet.* ἀμφίεσα, *i u tmezi:* ἀμφ' ἱ — Ἱσσα, oblačiti, obući, τί kome što; *med.* ἀμφιέννυμαι, *imperf.* ἠμφιέννυτο, *fut.* ἀμφίεσομαι, *aor.* ἠμφιεσάμην, *perf. med. i pas.* ἠμφίεσμαι, *ep. aor.* ἀμφιέσατο i ἀμφί — ἑέσσατο, obući se, τί ἀμφι-έπω *i* ἀμφέπω, *ep. i poet., lat.* curare, τινά, τί imati posla oko čega, zabavljen biti čim, brinuti se, pripremati; okružiti. opkoliti; razgorjeti πῦρ; štititi Ἰταλίαν

ἀμφι-εύω, *ep. u tmezi,* oprživati, ožagriti naokolo

ἀμφ-ιζάνω, *ep.* sjediti na čem, prianjati uza što, τινί

ἀμφι-θ-αλής, έος, 2. *ep. i poet.* 1) s obje strane cvatući *(dijete koje još ima oca i majku). 2)* bogat

ἀμφι-θέατρον, τό, amfiteatar

ἀμφί-θετος 2. *ep.* φιάλη zdjelica koja se može s obje strane postaviti, dvouha

ἀμφι-θ-έω, *ep.* τινά optrčavati oko koga

ἀμφί-θηκτος *2.'poet.* s obje strane nabrušen dvosjekli

ἀμφί-θρεπτος 2. *poet.* naokolo zgrušan

ἀμφί-θυρος 2. s dvojim vratima

ἀμφι-καλύπτω, *ep.* pokrivati, kriti; ogrnuti, zaklanjati, obaviti, τινί τι; 8ρος πόλει okružiti brdom grad; obuzeti

ἀμφι-κεάζω, *ep. aor. part.* -κεάσσς, olupiti, okresati

ἀμφί-κειμαι, *poet.* ležati okolo; *επί* τινι grliti se; μόρος približava se smrt

ἀμφι-κίων (ῐ), όνος, 2. *poet.* okružen stupovima

ἀμφί-κλυστος 2. *poet.* (morem) okružen, oplakan

ἀμφί-κομος 2. *ep.* naokolo kosmat, lisnat

ἀμφι-κτίονες, ων, οι, susjedni stanovnici

Ἀμφικτύονες, οἱ, *savez susjednih država za održavanje zajedničkih svečanosti;* Ἀμφικτυονίς, ίδος, ἡ, *pridjevak Demetre, štovane u Anteli;* ἀμφικτυονία, ἡ, savez amf., skupština amf.; *adj.* ἀμφικτυονικός 3.

ἀμφι-κύπελλος 2. *ep.,* δέπας ά-ν dvouha čaša

ἀμφί-κυρτος 2. s obje strane zavinut, srpolik

ἀμφι-λαφής 2. koji daleko seže, razgranjen, velik, golem, silan

ἀμφι-λαχαίνω, *ep.* okopavati

ἀμφι-λέγω prepirati se, svađati se, τί za što

ἀμφι-λογία, ἡ, prepirka

ἀμφί-λογος 2. 1) prijeporan, dvojben, neizvjestan. 2) prepirući se

ἀμφί-λοφος 2. *poet.* okružujući šiju; s grivom na šiji (?)

Ἀμφίλοχος, ὁ, *sin Amfijarajev i Erifilin, vrač*

ἀμφι-λῦκη νύξ osvitak, prozorje

(ἀμφι-μαίομαι), *ep. samo imper. aor.* ἀμφιμάσασθε naokolo otirati

ἀμφι-μάχομαι,/«ί. -μαχοῦμαι, *dep. med., ep.* boriti se oko čega, podsjedati, jurišati, πόλιν; τινός boriti se za koga *ili* za čiju zaštitu

ἀμφι-μέλας, αινα, αν, *ep.* naokolo crn, mrk

ἀμφι-μῦκάομαι, *ep. dep. med., aor.* ἀμφεμῦκον, *perf.* ἀμφιμέμῦκα, *često u tmezi,* naokolo rikati, n. se oriti, n. se razlijegati

ἀμφι-νεικής 2. *poet. i* ἀμφινείκητος 2. *poet.* za koga se bori, prepire *ili* otima

ἀμφι-νέμομαι, *med., ep.* stanovati, okolo, po, τί

ἀμφι-νοέω (ἀμφιγνοέω) *poet.* biti u sumnji o čem, skanjivati se, ες τι

ἀμφι-ξέω, *aor.* -έξεσα, *ep.* optesati

ἀμφι-πέλομαι, *ep. dep.* oko koga biti, lebdjeti, τινί

ἀμφι-πένομαι, *ep. dep.* biti zabavljen oko, imati posla sa, brinuti se za, τινά, τί

ἀμφι-περικτίονες, ων, οἱ, *poet.* koji naokolo stanuju, susjedi
ἀμφι-περιστέφω, *ep. pas.* tví oviti oko
ἀμφι-περιστρωφάω, *ep.* na sve strane okretati
ἀμφι-πεσοῦσα *od*
ἀμφι-πίπτω, *ep. i poet., part. aor.* -πεσοῦσα, pasti na, baciti se na, tvá; στόμασιν njoj na lice *(da je poljubi)*
ἀμφί-πλεκτος *2. poet.* omotan, omotavajući
ἀμφί-πληκτος 2. *poet.* udaran naokolo, naokolo se bijući
ἀμφι-πλήξ, ῆγος ὁ *i* ἡ, *poet.* oštar s obje strane; koji dvostruko pogađa, dvostruk
ἀμφι-πολεύω, *ep. i jon.* biti zabavljen čim, paziti, njegovati, štititi, tvá, tí; obrađivati
ἀμφι-πολέω, *poet.* tví biti oko koga, njegovati, općiti
Ἀμφίπολις, ἡ, *atenska kolonija na Strimonu; stanov.* Ἀμφιπολίτης, ὁ
ἀμφί-πολος, ου, ἡ, *ep. i poet.* sluškinja; posrednica
ἀμφι-πονέομαι, *ep. dep. med.* zabavljati se oko, brinuti se za, obavljati, s *ak.*
ἀμφι-ποτάομαι, *ep. dep. med.* oblijetati, tí
ἀμφί-πῡρος 2. *poet.* vatrom okružen; "Αρτεμις noseći u obje ruke baklje
ἀμφί-ρρῠτος 2. *jon.* ἀμφίρυτος 2. *i* 3, *ep. i poet.* naokolo optočen
ἀμφίς, *ep. i jon.* I. *adv.* 1) s (na) obje strane, ἀ. εἶναι naokolo biti, *tj.* stanovati: ὀλίγη δ' ἦν ἀ. οἴρουρα malo bijaše zemlje oko oružja. 2) raz-, ne zajedno, rastavljeno; ἀ. Ζχειν rastavljati, razdvajati; nadvoje, napola, napose; ἀ. φράζεσ&αι drukčije misliti. II. *prep. obično iza padeža, a) s gen.* izvan, na obje strane, odasvud, oko, na strani, *b) s ak.* oko (koga)
ἀμφισβασίη, ἡ, *jon.* = ἀμφισβήτησις
ἀμφισβητέω, *imperf.* ἠμφισβήτει *i* ἤμφεσβήτει; *tako dvostruki augm. i u aor. i perf.; fut. med. u znač. pas.; jon.* ἀμφισβατέω, *upr.* razilaziti se; prepirati se, pravdati se, biti različna mišljenja, raspravljati, tvní s kim; προς τίνα, περί, ὑπέρ τίνος o čem; tí dvojiti o čem; sebi prisvajati; nijekati, tajiti τι
ἀμφισβήτημα, τό, prijeporno pitanje
ἀμφισβητήσιμος 2. prijeporan, neodlučen, dvojben
ἀμφισβήτησις, εως, ἡ, prepirka; sumnja
ἀμφισβητητικός 3. vješt raspravljanju, pravdanju
ἀμφισβήτητος 2. prijeporan, neodlučen
"Αμφισσα, ἡ, *grad zapadnih Lokrana*
ἀμφ-ίσταμαι, *aor.* ἀμφέστην (3. *pl. i* -έσταν), *ep. i poet. (i u tmezi),* stati naokolo, tvní *i* tvá; podsjedati; okolo se oriti *(o gromu)*
ἀμφί-στομος 2. *poet. i ep.* s dva ušća; λαβαί oba drška, uha
ἀμφι-στρατάομαι, *ep. dep. med.* podsjedati s vojskom, πόλιν
ἀμφι-στρεφής, ές, 2. *ep.* koji se vije, zavijen
ἀμφι-τάμνω, *jon. mj.* -τέμνω, *ep. u tmezi,* naokolo odrezati, tí; otimati
ἀμφι-τίθημι, *ep.* 1) metati oko, zaogrtati čime; *često u tmezi. 2) med.* prevjesiti (preko ramena), ξίφος
ἀμφι-τρέμω, *ep. u tmezi,* drhtati okolo, *tj.* po čitavu tijelu
ἀμφι-τρέχω, *perf.* -δέδρομεν 5 *prez. značenjem* optjecati, opkoljavati, obasuti
ἀμφι-τρής, ῆτος, ὁ τ ἡ, *poet.* s dva otvora
'Αμφιτρίτη (ῑ̆), ἡ, *kći Nerejeva; personifikacija bučnoga mora;* more
ἀμφι-τρομέω, *ep.* biti vrlo zabrinut *ili* drhtati za, τινός
Ἀμφιτρύων, ωνος, ὁ, *muž Alkmenin, poočim Heraklov*
ἀμφί-φαλος 2. *ep.* s obodom na obje strane *(o šljemu)*
ἀμφι-φανής 2. *poet.* naokolo vidljiv
ἀμφι-φοβέομαι, *ep.,* 3. *pl. aor. pas.* ἀμφεφόβηθεν razbjeći se oko, tvá
ἀμφι-φορεύς, ῆος, 6, *ep., i skrać.* ἀμφορεύς, έως, ὁ, 1) *ep.* velik zemljan krčag s dva uha, 2) *mjera za tekućinu i žito:* akov, vagan
ἀμφι-φράζομαι, *ep. dep. med.* dobro razmišljati *(u tmezi)*
ἀμφι-χάσκω, *aor. ep. i poet.* ἀμφέχανον, zijevati oko, proždirati; opkoljavati
ἀμφι-χέω, *ep. aor. akt.* ἀμφέχευα, *med.* ἀμφέχῦτο, *pas.* ἀμφεχύθην, 1) *akt.* razlijevati, prosuti, metnuti naokolo, širiti, tvní. 2) *pas. s ep. aor. med.* razlijevati se, rasipati se, širiti se naokolo, tvá; ἀμφέχῦτ' μιν ὁμφή glas se razliježe oko njega; — grliti
ἀμφι-χυθείς *v.* ἀμφιχέω
ἀμφί-χῡτος 2. *ep.* s obje strane nasut
'Αμφίων (ῑ̆), ονος, ὁ, *sin. Zeusov i Antiopin, utemeljitelj Tebe*
ἀμφορεύς, έως, ὁ, *v.* ἀμφιφορεύς
ἀμφοτερό-γλωσσος 2. *poet.* dvojezičan, govoreći za stvar i protiv nje
ἀμφότερος 3. oba, jedan i drugi, *obično pl. i uz dual imenice;* ἐπ' ἀμφότερα na obje strane, u oba slučaja; *adv.* ἀμφότερον *(i pl.)* oboje, na oba načina; ἀμφοτέρη na obje strane, *obič.* na kopnu i na moru; ἀμφοτέρωθ-εν s (na) obje strane, *lat.* utrimque; ἀμφοτέρωθι na obje strane, *lat.* in utraque parte; ἀμφοτέρως na oba načina, *lat.* utroque modo; ἀμφοτέρωσε, *ep.* na obje strane, *lat.* ad utrumque latus
ἀμφ-ουδίς, *ep.* sa zemlje, s tla
ἀμφράσσαιτο *v.* ἀναφράζομαι
ἄμφω *(gen. i dat. za sva* 3 *roda* ἀμφοῖν), oba, oba dijela, jedan i drugi
ἀμφ-ώβολος, ὁ, koplje s dva šiljka
ἴμφ-ωτος 2. *ep.* s dva uha, ili drška
ἄμωεν 3. *pl. opt. akt. od* ἀμάω
ἀ-μώμητος 2. *ep. adv.* -ήτως, *jon.* ἰῖ-μωμος 2. *jon.* neporočan, besprijekoran
ἀμώς, *adv. od.* ἀμός ἵα γέ πως, *piše se i zajedno:* ἀμωσγέπως, nekako, ikako

I. ὁίν I. *prvobitno adv.* možda, valjda, doista; *tragovi tomu kod Hom.* II. *modalni adv. izriče blažu tvrdnju* 1) a) *uz indikativ preterita (uz glavna vremena ne može stajati) nazna čuje irealnost:* εϊχετ' ἐέν imali biste (ali ne mate); *ponavljanje:* ζπαισεν ἀιν tukao bi ga; *potencijal prošlosti:* εἴδες ὁίν *lat.* cerneres bio bi vidio, *b) ep. i poet. uz futur kad se što naslućuje:* αυτόν ἀν πύματόν με κύνες ἐρύουσι mene sama će valjda napokon psi vucariti *2) uz opt. kao potencijal prez., gdje mi upotrebljavamo kondicional, ili* mogu *s inf.:* ἴσως ὁίν τις εἰποι možda bi tko rekao; *često se s opt. s* šv *izriče i čedna tvrdnja* 3) i *konj. spaja se* ὁίν *u prolazi pogodbenih rečenica, u vremenskim rečenicama s* οτε, εως, Ζστε, πριν, επειδή, *u namjernim rečenicama s* ὡς *i* ὁπως *i u relativnim rečen, svagdje gdje se očekuje da će se događaj zbiti u sadašnjosti ili budućnosti jedan ili više puta. Napose daje relativ rečenicama općenit značaj* (quisquis, quicumque). U *ep. je jeziku nasuprot posebna poraba konj. s* ὁίν *i bez &\ mj. ind. fut.* 4) *Kod inf. i part. stoji* ζιν *ako zamjenjuje rečenicu u kojoj bi bio opt. s* ἀν *ili preterit s* ὁίν *ili, ako se ponavlja izjava drugoga, gdje je uz glagol stajao* οἰν, *Kadšto se Cestica radi jasnoće ponavlja, kadšto treba glagol u mislima dodati, a kadšto stoji uz* ει

II. ἀν *(a.), mj.* ἐάν, *s krazom* κόἰν *mj.* και ἐάν

III. ἀν 1) *ep. apokopirano mj.* ἀνά, *pred* ν, δ, θ, τ. 2) *poet. mj.* ὁίνα, *što, v.*

ἀν-, *negat. čestica, kao lat.* in-, *hrv.* ne- «7» bez-, *obično pred vokalima, inače obično* ἀ- *(privativum)*

αν, *u krazi mj.* α ὁίν

ἀνά (α ἀ), *apokopirano* ἀν *i pred labijalima* ὁίμ, I, *adv.* gore, na tom; natrag, uz; *često prividno adv., kad stoji u tmezi.* II. *prep. {stoji poet. i iza svoga padeža bez anastrofe)* po, uz, na, *opreka κατά.* 1) j *gen., ep. samo* u ἀ. νηός βαίνειν na lađu stupati. 2) s *dat., ep. i poet.* na, gore, gore na *(gdje'?),* ἀ. σκήπτρω gore na žezlu; ἀμ βωμοισι τιθέναι collocare in ariš. 3) s *ak. a) prema višemu predmetu:* uz, na, po, duž, kroz: ἀνά ποταμόν uz rijeku; ἀ. ὁίστυ gradom, kroz grad; ἀ. δώμα po kući; ἀν' Αιγυπτίους medu Egip-ćanima; ἀ. λόγον poput, razmjerno; ἀ. κράτος prema snazi; ἀν' ἰθύν upravo uvis; ἀ. θυμον φρονέειν misliti u duši. *b) vrijeme:* ἀ. νύκτα čitavu noć; ἀ. πασαν ἡμέραν svaki dan. *c) distributivno:* po, ἀ. τέτταρας po četiri

<5ίνα, 1) *ep. i poet. za imper.* ἀνάστηθι na noge! ustani. 2) *vok. od* ὁίναξ, šio *v.*

αναβαθμός, ὁ, *jon. i poz.* stuba, stepenica, ljestve

ἀνα-βαίνω, *dor. i ep.* ἀμβαίνω, 1) *intr.* uzlaziti, penjati se, ići, stupati kamo *ili* na što ἀνά, εϊς, επί τί, ἐπί τίνος: νεκροϊς gaziti po mrtvacima; φάτις ἀ. ανθρώπους glas se širi medu ljudima; ukrcati se *(i bez* νηα): ἀ. ἐς Τροίην ukrcati se za Troju, ἀ. ἀπό Κρήτης otploviti s K.; *i* iskrcati se. 2) *tranz. ep. i jon., aor.* ἀνέβησα, ukrcati koga; *med.* νώ ἀναβησάμενοι primivši nas na svoju lađu

ἀνα-βακχεύω uskliknuti, biti bakhovski zanesen; *tranz.* žestoko uzbuditi koga

ἀνα-βάλλω, *dor. i ep.* ἀμβάλλω, 1) *akt. a)* nabacati, την γην; tinά ἐπί ἵππον dignuti koga na konja, *b)* odgađati, odlagati; smetati. 2) *med. a)* na se metnuti; ogrnuti; preuzeti, *b)* početi, *s inf. c)* odgađati, odlagati

ἀνά-βασις, *poet.* ὁίμβασις, εως, ἡ, uzlaz, put gore; put od mora prema sredini zemlje; stube

ἀνα-βασσαρέω *poet. u tmezi,* glasno klicati; pasti u bakhovski zanos

ἀνα-βάτης *i* ἀμβάτης. ου, ὁ, koji se na što popne; *os.* jahač; upravljač slonova

ἀναβατικός 3. koji se vješto popne (na konja)

ἀνα-βέβρϋχεν, *ep. perf. sa znat. prez.* ključa, izvire

ἀνα-βιβάζω, *fut.* -βιβώ, ας, *aor.* -εβίβασα, *adj. verb.* -βιβαστέον, 1) *akt.* popeti, voditi gore, penjati koga, ἐπί τον ἵππον dignuti na konja; ἐπί τα πρόσθεν poslati koga u mjesta pred sobom; τάς τριήρεις izvući na suho; ἐπΐ το βήμα dati kome stupiti na govornicu *(u svojoj stvari med.). 2) med. fut.* -βιβώμαι, -αται, *aor.* ἐβιβασάμην dignuti k sebi; podići se, popeti se; za se, u svojoj stvari dovesti pred sud

ἀνα-βιόω, *aor. akt.* -βιώναι, *i* ἀναβιώσκομαι, *aor.* -βιώσασθαι, 1) *intr.* opet oživiti, 2) *tranz.* (ἐβίωσα) oživjeti koga

ἀνα-βιώσκομαι *ob. u prez. iimpf.* = ἀναβιόω

ἀνα-βλαστάνω, *fut.* -στήσω, *aor.* -ἐβλαστον, *jon.* niknuti, porasti, procvasti; postati

ἀνα-βλέπω pogledati (gore), προς τίνα, τινί

ἀνά-βλησις, ιος, ἡ, *jon.* odgađanje, zatezanje

ἀνα-βοάω, *jon. i* ἀμβοάω, *aor. jon.* ἀνέβωσα, 1) zavikati, *os. o bojnoj vici,* vikati, zazivati. 2) jadikovati; oplakivati, τί

ἀνα-βολή, ἡ, 1) nasip, 2) ogrtač (spartanski). 3) odgađanje; ἐς ἀ-ήν ποιεΐσθοα odgoditi

ἀνα-βραχεϊν, *ep. ind. aor.* ἀνέβραχε zveknuti, prasnuti, škrinuti

ἀνα-βρόξαι, *ep. def. aor., opt.* -βρόξειε *i part. pas. aor.* -βροχέν, ponovo usrknuti

ἀνα-βρυχάομαι zavrisnuti, zajauknuti

ἀνα-βώσαι *v.* ἀναβοάω

ἀν-αγγέλλω javiti, obavijestiti, izvijestiti, τινί τι

ἀνα-γελάω nasmijati se, glasno se smijati

ἀνα-γιγώσκω 1) točno upoznati, prepoznati. *2)* priznati, 3) čitati, pročitati. 4) *kod. Herod.* ἀνέγνωσα nagovoriti

αναγκάζω, *fut.* -άσω, *aor.* ἠνάγκασα, *perf.* ἠνάγκακα *itd., adj. verb.* -αστός, -στέον, -στέοι, siliti, nagoniti, primoravati, τινά, τινά τί; osvjedočiti, dokazati; silom postignuti

ἀναγκαίη, ἡ, nužda, sila; ἀναγκαίηφι, -καίη, *(dat.)* od nužde prisiljen

αναγκαίος 3. *i 1.* 1) *o stvarima i stanjima:* nuždan, potreban; silovit, nasilsn, prinuđen, ά. ήμαρ dan sužanjstva; ά. τύχη sudbina ropstva *i* sudbina, usud, silovita smrt; ά-όν έστι *(s inf.)* nužno je; *supst.* τό άναγκαῖον nužda, sila; τα αναγκαία naravne potrebe, što je najnužnije za život. 2) *o licima: a)* prirodni prijatelji, rođaci *(Jat.* necessarii). *b)* koga je stigla sila, πολεμιστής bojnik na silu, δμώες robovi. — *Adv.* άναγκαίως nužno, potrebno; ά. έχει τινί nužno je komu *(s inf. i ak. s. inf.)*

άναγζαστός 3 *(adj. verb. od* αναγκάζω) prisiljen, na silu

ανάγκη, *i ep. jon.* άναγκαίη, ή, *lat.* necessitas a) nužda, sila, nevolja; ά. (εστί) *(s inf.)* nužno je, treba; ύπ', *εξ, μετ,* δι' ανάγκης silom, pod silu, na silu; ά-ν προσθεϊναί τινι prisiliti, primorati koga (s *inf.). b) obično u pl.* mučila, c) prirodni zakon, udes, sudbina. *d)* krvno srodstvo

άναγνάμπτω, *ep.* savijati; δεσμόν odriješiti; *pas.* άνεγνάμφθη natrag se saviti

άν-άγνος 2. *poet.* nečist, kriv

άνα-γνωρίζω prepoznati, priznati

άναγνώρισις, ή, *i* άναγνωρισμός, δ, prepoznavanje

ανά-γνωσις, εως, *jon.* ιος, ή, 1) *jon.* prepoznanje. 2) čitanje

άναγόρευσις, εως, ή, javno proglašenje *ili* imenovanje

άν-αγορεύω javno proglasiti, prozivati

άναγραγή, ή, bilježenje, unošenje *os.* u državne spise

άνα-γράφω napisati, zabilježiti, upisati, *os.* u javni spis, opisati, ocrtati; *pas.* biti napisan, označen

Άναγυράσιος ό, *iz aten. općine* (δήμος) Άναγυροῦς

άν-άγω 1) *akt. a)* voditi gore *(os.* od obale u nutarnju zemlju), voditi, dovesti (os. preko mora); *uopće,* s nižega na više voditi, nositi, donijeti, svoditi; dizati, podići (κάρα); sa νηας *i bez njega:* odbroditi, odjedriti; zapjevati (παιάνα), *b)* natrag voditi, *intr.* uzmaknuti, uzmicati επί πόδα. c) slaviti (έορτήν). 2) *pas. i med. a)* biti gore doveden, donesen *(os. kao sužanj). b) (aor. pas. i med.)* iz luke se na pučinu zavesti, odjedriti, *c)* obratiti se na εις, προς τίνα, spremati

άν-αγωγή, ή, odlazak (Iađe), polazak

άν-άγωγος 2. bez odgoja, prost; *o životinjama:* neukroćen, neuvježban

άν-αγώνιστος 2. ne boreći se, bez boja

άνα-δαίω, *fut.* -δάσομαι, iznova dijeliti

άνα-δασμός, ό, dioba (os. *zemlje među naseljenike)*

ανά-δαστος 2 (άνα-δαίω), *ροζ.* nanovo podijeljen; ανάδαστον ποιεῖν razdijeliti

άνα-δέδρομα *v.* ανατρέχω

άνα-δείκνϋμι, *jon. aor. akt.* άνέδεξα, *pas.* άνεδέχθη, *α)* pokazati; πύλας vrata širom otvoriti; σημεῖον dati znak; τινί όραν τι dati kome što gledati, *b)* učiniti koga čim, τινά δυνατόν; *c)* posvetiti

άνάδειξις, εως, ή, pokazivanje, proglašivanje, imenovanje

άνα-δέξαι, *inf. aor. od.* άναδείκνυμι

άν-άδελφος 2. bez brata *ili* sestre

άνα-δέρκομαι, *aor.* άνέδρακον, *ep.* pogledati,, podignuti oči

άνα-δέσμη, ή, veza za kosu, povezača

άνα-δέχομαι, *jon.* άναδέκομαι, *dep. med. jon. aor.* άνεδέγμην, 1) uzeti, prihvatati; primati na se, podnositi; priznati, αμαρτήματα,, dočekati, σάκος δούρατα. 2) ponuditi se, obećati, jamčiti

άνα-δέω 1) *akt.* privezati, ovjenčati koga čim; *prenes.* vezati koga uz koga, *tj.* izvoditi lozu od koga. 2) *med.* privezati sebi *ili* uza se

άνα-διδάσκω obučiti, naučiti; bolje uputiti

άνα-δίδωμι 1) *tranz.* dati gore, *dakle o vrelu:* dati da provre, o *zemlji:* dati da uzraste, roditi; predati, podijeliti. 2) *intr. jon.* izvirati, provreti

ανά-δικός 2. iznova pred sud iznesen; nevaljao

άνα-διπλόω podvostručiti

άνα-δοχή, ή, *poet,* primanje, podnošenje

άναδρσμεῖν *v.* ανατρέχω

άνα-δόομαι, *ep. i dor. i* άνδύομαι, *med.* -δυσομαι, -έδϋν, -δέδϋκα;.(ί/>.) *opt. aor.* -δύη *i med. aor.* άνεδύσετο, 1) izroniti, s *gen. (i s ak.). 2)* uzmicati, povući se; uklanjati se (πόλεμον)

άνάδυσις, εως, ή, pomaljanje *(otoka);* povlačenje, izbjegavanje

άν-άεδνος 2. *ep.* bez prosačkih darova

άν-άείρω, *ep. aor.* άνάειρα, dizati, dignuti; odnijeti bojnu nagradu

άνα-ζεύγνϋμι *i* -νύω 1) *tranz. jon.* ponovo ujarmiti; poći na put, podići. 2) *intr.* podići se, krenuti

άνα-ζέω, *poet.* uzavreti

άνα-ζητέω, istraživati

άνα-ζωπϋρέω *tranz.* oživiti (koga); *intr.* oporaviti se

άνα-θαρρέω *i* άνα-θαρσέω nanovo se ohrabriti

άνα-θαρρύνω ponovo ohrabriti, obodriti

άνα-θέω gore pohitjeti; natrag trčati

άνα-θηλέω, *ep.* ponovo (se) zelenjeti

άνά-θημα, τό, što je postavljeno, zavjetni dar; posvećena, javna zgrada; ures, nakit

άνα-θ-ορεῖν *v.* άναθρφσκω

άνα-·9·ορϋβέω zaviknuti, glasno povladiti kome

άν-αθρέω točno promotriti *ili* ispitati

άνα-Ο-ρφσκω, *ep. aor.* άνέθορον, odskočiti; skočiti na έπί τι

άναθυμίασις, ή, isparivanje

άν-αίδεια, ή, *jon.* -είη bezobraznost, bestidnost, bezočnost

αναιδής, έος, 2, *adv.* -ως, 1) bestidan, bezočan, bezobrazan, 2) *o stvarima:* sramotan, drzak, grdan

άν-αίθω, *poet.* zapaliti; *intr. i pas.* buknuti

<!ἰν-αιμος *2. i ep.* ἀν-αίμων 2. bez krvi, beskrvan ἀναιμό-σαρκος 2. £oei. s mesom bez krvi, beskrvan
ἀναιμωτί, *ep. adv.* bez krvi, bez krvoprolića
ἀν-αίνομαι, *dep. med., impf.* ἠναινόμην, *aor.* ἠνηνάμην, *ep.* ἀνήνατο, uskratiti, odbiti, odreći, tajiti; kratiti se, ne htjeti, otimati se; poricati; ἀ. μηδέν ἑλέσθαι uvjeravaše da nije ništa primio
ἀν-αίρεσις, εως, ἡ, 1) kupljenje mrtvih na bojnom polju i njihovo sahranjivanje. 2) razorenje, uništenje; ukidanje zakona ἀν-αιρέω, *ep. aor. med. i* ἀνελόμην, *jon. perf. akt.* ἀναραίρηκα, *plpf. pas.* 3. *pl.* ἀναραιρέατο, 1) *akt.* tollere *a)* dignuti, ἀπό χ&ονός sa zemlje, ranjenike dizati, mrtve pokapati; *o proročištu:* odgovarati, proricati, *b)* odnijeti, dobit, (nagradu), *c)* oduzeti; ukloniti; uništiti, razoriti, ukinuti (zakone); ubiti; σκηνήν dignuti čador. 2. *med. a)* dignuti k sebi, za sebe uzeti, uzeti u naručje; *os.* sahranjivati mrtve, *b)* sa sobom uzeti, odvesti, sebi prisvojiti, c) uzeti (za svoju upotrebu) σῖτον; začeti, zanijeti; τινά primiti u službu, *d)* svoje uzeti, odnijeti, dobiti; održati, *npr.* pobjedu, *e)* preuzeti, započeti πόλεμον αναισθησία, ἡ, neosjetljivost, tupost, tupoglavost
ἀναισθητέω biti neosjetljiv, tupoglav ἀν-αίσθητος 2, *adv.* -ήτως, 1) *akt.* bešćutari; tupoglav. 2) *pas.* neosjetljiv, neprimjetljiv
ἀν-αισιμόω, *jon., aug. samo uperf.* ἀνησίμωκα *(Ksen.),* potrošiti, upotrijebiti ἀναισίμωμα, τό, potrošak, izdatak ἀν-αίσσω, *at.* ἀνάσσω *ili* ἀνάττω, *aor.* ἀνῆιξα, *at.* ἀνῆξα, *ep.* skočiti (na noge), ἅρμα na kola; *o vrelu:* ključati, provreti ἀναισχυντέω biti bezobrazan, bezočan; ne stidjeti se (s. *part.)*
ἀναισχυντία, ἡ, bezobraznost, bezočnost, bestidnost ἀν-αίσχυντος 2, *adv.* -ύντως, bezobrazan, bezočan, bestidan
ἀν-αίτιος 2. *i* 3. nekriv, nedužan, nevin, τινός
ἀνα-καγχάζω glasno se nasmijati ἀνα-καθαιρώ očistiti, *prenes.* razjasniti ἀνα-κα-9-ίζω, *i med.* -ομαι uspravno sjesti ἀνα-καίω, *fut.* -καύσω, *ep. i jon.* užeći, zapaljivati, ložiti; planuti od ljutosti ἀνα-καλέω, *poet.* ἀγκαλέω (ι *u tmezi),* 1) *akt. a)* pozivati, glasno zvati, *os. bogove;* zvati, nazivati, *b)* natrag zvati, τη σάλπιγγι trubom. 2) *med. a)* k sebi zvati; zvati u pomoć, 05. *bogove, b)* zvati natrag; dati trubiti na uzmak, *c)* pozvati na sud. *d)* junačiti, sokoliti
ἀνα-καλύπτω otkriti; *med.* dignuti koprenu
ἀνα-κάμπτω zakrenuti; *intr.* obrnuti se
ἀν-άκανθος 2. *jon.* bez dlaka, bez koščica *(riba)*
ἀνα-κάπτω, *jon.* proždrijeti, progutati
ἀνα-κάω *v.* ἀνακαίω
ἀνά-κειμαι, 3. *pl. jon.* -κέαται, *dep. med.* 1) postavljen biti, ležati. 2) postavljen, posvećen biti (os. o *zavjetnim darovima).* 3) ες τι, ες τίνα određen biti za; pripisivati se kome, osnivati se na čemu
Ἀνακεῖον (Ἀνάκ(ε)ιον), τό, hram Dioskura, kojima je sveto ime bilo "Ἀνακες
ἀνάκειον, τό, zatvor *{var. Ksen, Hel. 5, 4,8)*
ἀνα-κεράννῦμι *(ep. u tmezi) aor. ep.* ἀνά — κέρασσεν, pomiješati, primiješati, smiješati
ἀνα-κηκίω (ῐ) iskukljati, poteći, vrcati
ἀνα-κηρύσσω, *at.* -ττω po glasniku proglasiti
ἀνα-κινδῦνεύω, *jon.* iznova se staviti u pogibao, nanovo pokušati, i *dat., inf. ili part.*
ἀνα-κῖνέω 1) *jon.* uvis dignuti. 2) ponovo uzbuditi, pobuditi
ἀνακίνησις, εως, ἡ, *poet.* nemir, uzrujanost, priprema za borbu
ἀνάκιον, τό, soba u gornjem podu, tavan, ambar *(var. Ksen. Anab. 5, 4, 29; v.* ἀνώγαιον)
ἀνα-κίρνημι *poet.* = ἀνακεράννυμι
ἀνα-κλάζω, *fut.* -κλάγξω, zaviknuti; zalajati
ἀνα-κλχίω *i* -αίομαι, *fut.* -κλαύσομαι, zaplakati, proplakati, τινί pred kim, τινά oplakivati koga
ἀνα-κλίνω (ῐ) *part. aor.* ἀγκλίνας *i* ἀνακλίνας, *ep.* prislanjati; upirati; otvarati θύρην; *pas.* nasloniti se, naginjati se natrag; izvaliti se
ἀνα-κοινόω 1) *akt.* priopćiti, τινί τι, *os. bogu* da odluči; pitati za savjet. 2) *med.* dogovarati se, vijećati; ἀνακοινοῦται τω "Ιστρω τό ὑδωρ utječe u Istar
ἀνα-κομῖδή,ἡ, iznovično postizan)e; povratak
ἀνα-κομίζω 1) *akt.* nositi gore, uznositi; dopremiti; natrag nositi. 2) *med. i pas.* za se uznositi; dobiti natrag svoje, povratiti se
ἀν-ακοντίζω, *ep. i jon.* brizgati, šikljati, izvirati
ἀνα-κοπή, ἡ, udaranje valova; uzmicanje vode; *nakon poplave* zaostala voda
ἀνα-κόπτω, *ep.* uzbiti, otisnuti, priječiti
ἀνα-κουφίζω 1) *akt.* uzdignuti, 2) *pas. i* odlanuti
ἀνακούφισις, έως, ἡ, olakšica
ἀνα-κράζω, *aor.* ἀνέκραγον, kriknuti, vikati
ἀνα-κρεμάννῦμι, *ep. part. aor.* ἀγκρεμά^ ς, objesiti, τι τινι što o što; vješati (koga)
ἀνα-κρίνω (ῐ) I) *akt.* ispitivati, istraživati, saslušati. 2) *med.* prepirati se, pravdati se
ἀνάκρισῖς, εως, ἡ, ispitivanje, sudbena istraga; prigovor
ἀνα-κρούω odrinuti, sprečavati; *med.* πρύμ-ναν *lađu polako natrag voziti tako da kljun ostane okrenut proti neprijatelju,* u redu uzmicati; zapjevati, preludirati
ἀνα-κτάομαι, *med.* ponovo sebi pribaviti, steći; natrag dobiti
Ἀνακτόριον, τό, *rt i grad u Akarnaniji; stanov.* Ἀνακτόριος, ὁ
ἀνακτόριος 3. vlasteoski, gospodski, gospodarev

ἀνάκτορον, τό, vladarska palača; stan bogova, svetište u hramu
ἀνα-κυκλέω vrtjeti; *pas.* vratiti se; ponavljati
ἀνα-κυμβαλιάζω prevrnuti se (uz zveku sličnu cimbalovoj)
ἀνα-κύπτω pomoliti se, glavu uvis podići; izroniti
ἀνακωκύω, *poet.* glasno zajaukati, φθόγγον ὄρνιθος ptičjim glasom
ἀνακώς, *adv.* brižno; ἀ. ἴχειν τινός paziti na što
ἀνα-κωχεύω, *at.* ἀνοκωχεύω 1) *tranz.* ustaviti, na pučini spustiti sidro _ 2) *intr.* stati, ne ići dalje
ἀν-αλαλάζω podići bojnu viku
ἀνα-λαμβάνω, *fut.* -λήψομαι, *perf. pas.* -εἴλημμαι, *adj. verb.* -ληπτέον, i) *akt. a)* podignuti, uzeti, primiti; sa sobom uzeti, ponijeti, povesti; τα ὅπλα pograbiti oružje, *b)* opet uzeti, *ili* dobiti; natrag uzeti; popraviti; oporaviti, okrijepiti; primiti se čega. 2) *med.* ponovo dobiti; oporaviti se; podvrći se čemu, preuzeti
ἀνα-λάμπω rasplamtjeti se, ponovo zasjati; oporaviti se
ἀναλγησία, ἡ, bezbolnost; neosjetljivost, tupoglavost
ἀν-άλγητος 2, *adv.* -ήτως, 1) bešćutan, nemilosrdan, tvrd. 2) bez boli, bezbolan
ἀνα-λέγω, *ep.* ἀλλέγω, *aor. inf.* ἀλλέξαι *(i u tmezi), akt. ep.* pobirati, kupiti. 2) *med.* za sebe pobirati; čitati; pripovijedati
ἀνα-λείχω, *jon.* polizati
ἀνάληψις, ἡ, prihvaćanje, (potom) priznavanje djeteta; oporavak
ἀν-αλίσκω, / ἀναλόω, *at.* ἀναλώσω, ἀνήλωσα, ἀνήλωκα, ἀνήλωμαι, ἀνηλώθην, ἀναλωθήσομαι, ἀναλωτέος, *i bez. augm.* 1) potrošiti, potratiti, τί, εἴς τι. 2) utamaniti, uništiti, ubiti
ἀν-αλκείη, *pl. ep.* nemoć, strašljivost
ἀν-αλκις, ἴδος, ὁ, ἡ, nejak, slab; strašljiv; kukavica
ἀν-άλλομαι skočiti (uvis)
ἀναλογία, ἡ, slaganje, primjeren razmjer, analogija
ἀνα-λογίζομαι, *dep. med.* (opet) promisliti, razmisliti (u sebi); prosuditi, procijeniti
ἀνα-λογισμός, ὁ, promatranje, razmišljanje, proračunavanje
ἀνά-λογος 2. razmjeran, suglasan, primjeren, prema
ἀν-αλόω *v.* ἀναλίσκω
ἀν-αλτος 2. *ep.* nesit, nezasitan
ἀνά-λῡσις, εως, ἡ, odrješenje; oslobođenje
ἀνα-λύω, *ep.* ἀλλύω, *ep. iter. impf.* ἀλλύεσκε, razvezati, razriješiti, odriješiti; ukloniti
ἀνάλωμα, τό, što je potrošeno, trošak, izdatak
ἀνάλωσις, εως, ἡ, trošak
ἀν-άλωτος 2. neosvojen, nepredobitan,
ἀνα-μαιμάω, *ep.* bjesnjeti uz, kroz τί
ἀνα-μανθάνω, *jon.* raspitivati, pronaći
ἀν-αμάξευτος 2. *jon.* (put) po kojem se ne može voziti tovarnim kolima, neprohodan
ἀν-άμαρτητος 2., *adv.* -ήτως, bez pogreške; nekriv, nedužan, τινός u čem, τινί komu; nepromjenljiv
ἀνα-μάσσω, *ep. i jon.* prepočinjati (o umjetniku); obrisati; Μργον κεφαλή platiti svojom glavom
ἀνα-μάχομαι, *dep. med. inf. aor.* -χέσασθ-αι, ponoviti boj, ponovo se boriti; ἥτταν poraz novom bitkom popraviti, λύγον ponovo početi (istraživanje)
ἀν-άμβατός 2. nehajan, 'ίππος
ἀνα-μείγνῡμι *i ep. i jon.* ἀναμίσγω, *ep. part. aor.* ἀναμίσγω, *ep. part. aor.* ἀμμ(ε)ίξας *(i u tmezi), fut. pas.* -μ(ε)ιχθήσομαι, *fut.* 3. -μεμ(ε)ίξεται, 1) *akt.* primiješati, τί, τινί τι; pomiješati. 2) *pas.* miješati se među,, pridružiti se, s *dat.*
ἀνα-μένω, *poet.* ἀμμένω, 1) *tranz.* čekati, dočekati; νύκτα noć provesti; odgoditi τό πορίζεσθαι. 2) *intr.* ostati, čekati
ἀνά-μεσος 2. koji »7» što se nalazi u sredini, usred zemlje
ἀνα-μετρέω, *ep. i jon.* opet promjeriti što, opet prijeći preko, Χάρυβδιν; izmjeriti; *med,* potpuno nabrojiti; prošlost ponoviti
ἀνά-μιγδα *v.* ἀναμίξ
ἀνα-μίγνῡμι *v.* ἀνα-μείγνυμι
ἀνα-μιμνήσκω, *fut.* -μνήσο) *itd.* I) *akt.* opomenuti, podsjetiti, τινά τι *ili* τίνος. 2) *pas.* sjetiti se, spomenuti se, τί, τινός
ἀνα-μίμνω, *ep. mj.* ἀναμένω
ἀναμίξ, ἀνάμιγδα, *poet.* pomiješano
ἀνα-μίσγω *v.* ἀνα-μείγνῡμι
ἀνά-μνησις, εως, ἡ, pamćenje, sjećanje
ἀναμνηστικός 3. koji se lako sjeća
ἀνα-μορμύρω (ῡ), *impf. iter.* -μορμύρεσκε, uzavreti, uspjeniti se
ἀν-α(μ)πλάκητος 2. *poet.* koji ne griješi, sigurno gađa; bez greške, τινί pred nekim
ἀν-αμφίλογος 2, *adv.* -ογα *i* -όγως, nesumnjiv, izvjestan, bez prigovora; bez sumnje
ἀν-αμφισβήτητος 2. *adv.* -ήτως = ἀναμφίλογος
ἀν-ανδρία, ἡ, strašljivost, kukavština
ἀν -ανδρός 2. 1) *poet.* bez muža, udovica. 2) *poet.* bez ljudi, πόλις. 3) nemuževan, strašljiv, plašljiv
ἀν-άνδρωτος 2. bez muža, lišena muža
ἀνα-νέμομαι, *dep. med., jon. fut.* -νεμέομαι, nabrajati
ἀνα-νέομαι, *dep. med., ep.* ἀννέομαι, 3. *sing.* ἄννεῖται, uzlaziti, ići
ἀνα-νεόομαι, *poet. inf. aor.* ἀννεώσασθαι, ponoviti (u pameti)
ἀνα-νεύω, *fut.* -νεύσομαι, migom odbiti, uskratiti, τινί τι
ἀν-ανθής 2. bez cvijeta, slab, uvenuo
ἀν-αντα, *adv.* uzbrdo
ἀνα-νοστέω vratiti se gore *{Sijed.)*
ἀν-άντης, όϊναντες, uzbrdo, strm; težak, mučan

ἀν-ανταγώνιστος 2. bez protivnika; nesavladiv
Sva ξ, κτος, ὁ, *dat. plur. ep.* ἀνάκτεσσι, *vok.* ὡ sva, *ep. ijon.* ὠναξ, gospodar, zapovjednik, vladar, knez, *o bogovima i ljudima*
'Αναξαγόρας, ου, ὁ, *filozof iz Klazomene u 5. stoljeću pr. n. e.*
Ἀναξανδρίδης, εω, ὁ, *ime više spartanskih kraljeva*
ἀνα-ξηραίνω, *ep. ijon., aor. konj.* ἀγξηράνῃ, isušiti, osušiti
ἀναξία, ἡ, nevrijednost, nejednakost vrijednosti
Ἀναξίβιος, ου, ὁ, *zapovjednik spart. brodovlja kod Bizanta, oko g. 400. prije n. e.*
ἀν-άξιος *2. i* 3. *adv.* -ίως, nevrijedan, nedostojan, nevaljao, bez vrijednosti
ἀνα-ξυνόω = ἀνακοινόω
ἀναξυρίδες, αϊ, duge i široke hlače *(kakve su nosili Perzijanci i drugi barbari)*
ἀνα-οίγεσκον, *ep. impf. iter.,* otvarahu *v.* ανοίγω
ανάπαιστος, ὁ, se. πους, anapest ^^·
ἀνά-παλιν, *adv.* obratno, protivno; opet
ἀνα-πάλλω, *ep., part. aor. redupl.* ἀμπεπαλών, 3. *sing. aor. med.* ἀνέπαλτο, 1) *akt.* uzmahnuti, zavitlati. 2) *med.* skočiti uvis
ἀνά-παυλα, ης, ἡ, *i* ἀνάπαυσις, εως, ἡ, odmor, počinak; prekid
ἀνα-παυ(σ)τήριος 2. prikladan za odmaranje; το ἀ-ον mjesto ili vrijeme počinka
ἀνα-παύω, *jon.* ἀμπαύω, 1) *akt. a) ep.* činim da prestane, preprečivati, odbijati, τινά τίνος, *b)* dati da otpočine, dati da odahne; εαυτόν odmoriti se. 2) *med.* otpočinuti, smiriti se, imati mira od; leći spavati; τινός odustati od čega; svršiti se, πόλεμος
ἀνα-πείθω nagovoriti, zavesti, skloniti na, τινά s *inf. ili* ὡς
ἀνα-πειράομαι, *dep. med.* pokušati; vježbati se, manevrirati
ἀνα-πείρω, *ep. i jon., poet.* ἀμπείρω nataknuti, nabosti
ἀνα-πεμπάζομαι, *i akt.* još jedanput promisliti
ἀνα-πέμπω poslati gore
ἀνα-πετάννῦμι, *i* -νύω, *ep. aor.* ἀνεπέτασσα, *imper.* ἀμπέτασον, *perf. pas.* 3. *pl. jon.* -πεπτέαται, 1) *ep. i poet.* razapinjati, raširiti. 2) otvarati; *part. perf.* otvoren; 8μματα -πεπταμένα otvorene oči, *tj.* drzovit pogled
ἀνα-πέτομαι, *fut.* -πτήσομαι, *aor.* ἀνεπτόμην_Λ -επτάμην *i* -έπτην, uzletjeti; skočiti uvis *(od radosti ili straha)*
ἀνα-πηδάω, *aor. ep.* ἀμπηδήσας, skočiti (uvis), poskočiti, iskočiti, skočiti (na konja)
ἀνά-πηρος 2. osakaćen, nemoćan
ανα-πίμπλημι, *fut.* -πλήσω, napuniti, ispuniti; podnositi, trpjeti; ἀ. όίλγεα ispuniti mjeru jada
ἀνα-πίνω, *fut.* -πίομαι, ispiti, posrkati
ἀνα-πίπτω pasti natrag, uzmaknuti, duhom klonuti; leći za stol
ἀνα-πλάκητος *v.* ἀναμπλάκητος
ἀνα-πλάσσω prenarediti; nanovo sagraditi
ἀνα -πλέω, *fut.* -πλεύσομαι,/of!. -πλώω, broditi uz vodu; zaploviti na pučinu; otploviti, ἐς Τροίην
ἀνά-πλεως, *gen.* ω, *2.* napunjen, pun, τινός; okužen
ἀνα-πληρόω ispuniti, popuniti; dopuniti
ἀνά-πλοος = *stegn.* ἀνάπλους ὁ, plovidba uzvodu
ἀνα-πλώω *v.* ἀναπλέω
ἀνά-πνευσις, ἡ, odušak, kratak odmor
ἀνα-πνέω, *inf. aor. ep.* ἀμπνεῦσαι, *imper.* ὁίμπνυε; *aor. pas.* ἀμπνύνθη *i aor. med.* αμπνῦτο, *oba u akt. znač.* 1) uzdahnuti, dahnuti, disati. 2) odahnuti, oporaviti se; osvijestiti se. 3) izdisati, isparivati καπνόν
ἀνα-πνοή, ἡ, *poet. i* ἀμπνοή, 1) disanje; -ας Ζχειν živjeti. 2) odmor, počinak
ἀν-απόδεικτος 2. koji *ili* što se ne može dokazati
ἀνα-π,οδίζω, *jon.* natrag ići, činiti da ide natrag, vraćati; ἑωυτόν opozvati
ἀν-άποινος 2. bez otkupa
ἀνα-πολέω ponovo okrenuti; ponoviti
ἀνα-πράσσω, *at.* -ττω, namaći, utjerivati, τΐ παρά τίνος
ἀνα-πρήθω, *ep.* protisnuti, proliti
ἀνα-πτερόω ponovo okrilatiti; uzbuditi; γυναίκα oteti
ἀνα-πτέσ&αι, -πτήσομαι *i si. v.* ἀναπέτομαι
ἀνα-πτύσσω 1) razmotati, razviti; otvoriti (knjigu).-2) *vojn.* την φάλαγγα pojačati čelo *(tako da se skrati, a broj momaka, što stoje jedan za drugim, poveća);* το κέρας učiniti zavoj oko krila
ἀνα-πτύω, *poet.* ispljunuti, izbaciti
ἀν-άπτω 1) privezati, objesiti, pribiti; prišiti, μώμον sramotu. 2) zapaliti, užeći
ἀνα-πυνθάνομαι, *dep. med.* ispitati, istražiti; obavijestiti se o περί τίνος; saznati
ἀνάπυστος 2. *ep. i jon.* ispitan, poznat
ἀν-αραιρηκώς *v.* ἀναιρέω
όίν-αρθρος 2. bez zglobova, nemoćan, onemogao
ἀν-άρίθμητος 2, *i poet.* ἀνάριθμος 2. nebrojen, neizmjeran
ἀν-άριστος 2. bez doručka, natašte
ἀναρμο,στέω ne slagati se, *(o muzičkim instrumentima)* ne biti udešen
ἀναρμοστίχ, ἡ, nesklad
ἀν-άρμοστος 2. neskladan, nespretan
ἀνα-ροιβδέω *v.* ἀναρροιβδέω
ἀν-αρπαγή, ἡ, otmica
ἀν-αρπάζω, *aor.* ἀνήρπασα, *ep. i* -αρπάξσς, 1) *akt.* ugrabiti, pograbiti; istrgnuti, spopasti; oteti, oplijeniti. 2) *med.* sa sobom brzo odvući, uništiti
ἀν-άρπαστος 2. *i poet. ανάρπαστος* 3. pograbljen, otet; ἀ. γίγνομαι προς τίνα vuku me komu kao roba

άνα-ρρήγνυμι 1) *tranz.* raskidati, razbiti., razvaliti, rascijepati; buniti. 2) *intr.* nastati, provaliti
άνα-ρρηθείς *i* άνα-ρρηθη *v.* άνειπεῖν
άνά-ρρησις, εως, ή, proglas
άνα-ρριπτέω *(samo prez. iimpf.) i* άνα-ρρίπτω baciti uvis, uzbacivati; κίνδυνον srtati u pogibao
άνα-ρροιβδέω *i* άνα-ροιβδέω *ep.* ponovo usrkivati
άν-άρσιος 2. *i* 3. *ep. jon. i poet.* 1) 2) mrzak, neugodan; neharmoničan
άν-αρτάω 1) *akt.* objesitij *pas.* άνηρτησθαι εκ τίνος biti zavisan od čega, na čemu se osnivati. 2) *med. a)* τινά predobiti, podložiti sebi koga. *b) jon.* spremati se na *(s inf.)*
άν-άρτιος 2. nejednak, lih
άν-αρχία, ή, stanje kad nema gospodara, anarhija; άναρχίης έούσης bez vrhovnoga vodstva
Sέν-αρχος 2. bez vode
άνα-σείω potresti, uvis mahati, podići
άνα-σεύομαι, *ep. aor.* άνέσσυτο, briznuti
άνα-σκέπτομαι *v.* άνασκοπέω
άνα-σκευάζω natovariti, otpremiti, uništiti; *med.* svoje stvari natovariti, otići
άν-άσκητος 2. neuvježban, nevješt
άνα-σκολοπίζω, *jon.* nabiti na kolac *(fut. med. s pas. znač.)*
άνασκοπέω, *fut.* -σκέψομαι, *aor.* -εσκεψάμην, točno promotriti, dobro promisliti
άνα-σοβέω poplašiti; *pas.* protiviti se
άνάσπαστος 2. *i* -στός, 1) *poet.* odvučen; πύλη otvoren. 2) *jon.* prognan, preseljen
άνα-σπάω *(v.* σπάω), povući gore, uzdići, izvući; *(brod)* na kopno izvući; istrgnuti; λόγους hvaliti se; rastaviti, raskopati; *med.* izvući, istrgnuti što svoje
άνασσα, ή, *ep. i poet. fem. za* όζναξ gospodarica, vladarica
άνάσσω, *fut.* -ξω, *aor. med.* άνάξασθαι, *ep. i poet.* 1) *akt.* gospodar, vladar biti, vladati, *s gen. i dat., aps.,* μετά, ἔν τισι. 2) *pas.* biti pod čijom (τινί) vlašću; biti upravljan, ravnan. 3) *med.* vršiti vladarsku dužnost, vladati
άν-άσσω *v.* άναίσσω
άναστάδόν, *ep. adv.* stojećke, ustajući
άνα-σταλύζω, *poet.* plakati, jecati
άνά-στασις, εως, *jon.* ιος ή, 1) *tranz.* postavljanje, podizanje; protjerivanje, progonstvo; uništenje, razorenje. 2) *intr.* ustajanje, odlazak, buđenje
άνα-στάτης, ου, ό, razarač, zatirač
άνά-στατος 2. poplašen, protjeran, prognan; razoren, opustošen; ά-ον ποιεῖν protjerati, prognati, opustošiti, upropastiti, pokoriti; άν. γίγνεσθαι biti opustošen, razoren
άνα-σταυρόω nabiti na kolac, pribiti na križ
άνα-στέλλω zavratiti, uzbiti
άνα-στενάζω *os., jon. i poet.,* άναστεναχίζω *ep.,* άναστενάχω *i med.* -στενάχομαι *ep.,* άναστένω *poet.* uzdisati, jadikovati, plakati, *aps. i* τινά za kim
άνα-στομόω, učiniti ušće, otvoriti; prokopati
άνα-στρέφω, 1) *akt. a) tranz.* okrenuti, prevrnuti, prevaliti; promijeniti; dovesti natrag; ponavljati, *b) intr.* okrenuti se. 2) *pas. i med. a)* bježati, okrenuti se *(za bijega natrag protiv neprijatelja);* τοῦτο άνέστραπται to se promijenilo, *b)* kretati se, boraviti, biti gdje; vrsti se po, γαῖαν
άνα-στροφή, ή, okretanje; vraćenje, povratak
άνα-στρωφάω, *ep. intenz. od* αναστρέφω, vrtjeti, obraćati
άνα-σύρω haljine zadignuti; *med.* otkriti se, razgaliti se
άνα-σφάλλω ponovo se uspraviti, oporaviti se
άνα-σχεθεῖν, άνασχέμεν, άνάσχεο, άνασχέσθαι *v.* άνέχω
άνα-σχετός 2. *i* άνσχετός *v.* ανεκτός
άνα-σχίζω, *jon.* rascijepiti, raskoliti
άνα-σῴζω, 1) *akt.* ponovo spasiti; popraviti; zaboravljeno spomenuti. 2) *med.* opet sebi prisvojiti, postići, pribaviti
άνα-ταράσσω uzbuniti, uznemiriti; (opet), smesti
άνα-τείνω 1) *akt. a) tranz.* pružiti uvis, podignuti, την χείρα *u znak. pristajanja, na molitvu i dr. b)* rastegnuti, τό κέρας, c) *intr.* pružati se, dopirati. 2) *med.* dignuti uvis, potegnuti *(npr. mač);* prijetiti. 3) *pas.* αετός άνατεταμένος razapet, raskriljen orao
άνα-τειχίζω zidove ponovo sazidati, popraviti
άνατειχισμός, 6, ponovno zidanje, popravak zidova
άνα-τέλλω 1) *ep. i poet. tranz.* dati da što iznikne, napraviti. 2) *intr.* izlaziti, osvanuti (o *suncu);* izvirati *(o rijekama)*
άνα-τέμνω razrezati, parati
άνάτί *v.* άνατος
άνα-τίθημι 1) *akt. a)* postaviti *zavjetni dar, hram,* posvetiti, sagraditi, τινί τι. *b)* nametnuti, natovariti, ἐπί τίνα; *prenes.* pripisati, prišiti komu što; prepustiti, predati, *c)* oduzeti, udaljiti, τοῦ κατθανεῖν. 2) *med. a)* svoje *ili* za se natovariti, *b)* uzeti natrag; mijenjati, promijeniti svoje mišljenje; zabaciti; odgađati
άνα-τῖμάω povisiti cijenu
άνα-τληναι, *part.* -τλάς, *aor. ind.* άνέτλην; *fut.* -τλήσομαι, podnijeti, pretrpjeti, ustrajati
ανατολή, ή, *dor. i ep. i* άντολή, *ob. u plur.* izlaz, oi. *sunca;* istok; istočna zemlja
όίν-άτος 2, *adv.* άνάτί, -εί, *poet.* nekažnjen, neozlijeđen, pošteđen; neškodljiv
ανατρεπτικός 3. sposoban za razaranje, razarajući
άνα-τρέπω, *poet. i* άντρέπω, *perf.* -τέτροφα *i* -τέτραφα, 1) prevrnuti, prevaliti, prebaciti; upropastiti, uništiti, razoriti; natrag odvesti; probuditi. 2) *med., aor.* άνετράπετο, nauznak pasti, prevrnuti se natrag; propasti
άνα-τρέφω, *fut.* -θρέψω, uzgojiti, othraniti; ponovo uzgojiti; hraniti; τό φρόνημα odvažnost nanovo pobuditi; *pas.* odrasti

άνα-τρέχω *(v.* τρέχω), *perf. ep.* -δέδρομα *(i u tmezi),* 1) ustrčati, uzletjeti, popeti se; skočitij prsnuti, aíμα; ispeti se, skočiti; trgnuti uvis, uzrasti *(o bilju). 2)* natrag trčati, naglo uzmicati
άνα-τρίβω otirati, gladiti, milovati
άνα-τροπή, ή, prevrat, uništenje
"Αναυα, τά, *grad u Frigiji*
άν-αυδος 2. *ep. i poet., poet. spored. oblik* άν-αύδητος 2. *i dor.* άναύδατος, 1) bez glasa, nijem; tajan, skriven. 2) neiskazan, strašan
άν-αυλος 2. bez sviranja na fruli, bez veselja
άνα-φαίνω *(i u tmezi),* 1) *akt. tranz.* činiti da svijetli, paliti, žariti, ražarivati; iznositi (na vidjelo), pokazivati, objavljati; otkrivati, prokazati. 2) *pas. (perf.* -πέφηνα, *jon. intr.)* pokazati se, pojaviti se; s *part.* očevidno je da
άναφανδά, *ep. i* αναφανδόν, *adv.* javno, očito
άνα-φέρω, *fut.* ἀνοίσω, *aor. akt.* ἀνήνεγκον, *jon.* ἀνένεικα, *inf. jon.* ἀνοῖσαι, *aor. pas.* ἀνηνείχθην, *adj. verb.* ἀνοιστέος, *jon. spored. oblik* ἀνα-φορέω, I. *akt.* 1) *tranz. a)* uzno-siti, nositi (gore), *os. od obale u nutarnju zemlju;* voditi, *o putu.* podići, *b) iznijeti pred višega, pred narod,* obavijestiti, javiti, izvijestiti, predložiti, *c)* natrag donijeti, natrag voditi; protezati na što, τΐ ἐπί *ili* εἰς τι; pripisivati, kriviti. 2) *intr.* podići se; oporaviti se; pozivati se na. II. *med. a)* za se *ili* svoje uznositi, odnijeti, *b)* duboko disati; uzdisati. *c)* oporaviti se
άνα-φεύγω bježati gore.; uzbjeći, uzmicati, biti odriješen
άν-αφής 2. koji se ne smije dirnuti, mekan
άνα-φλέγω zapaliti
άνα-φλύω uzavreti, uskljućati
άνα-φορά, ή, podizanje; odnos; oslon
άνα-φορέω *v.* αναφέρω
άνα-φράζομαι, *ep. dep. med., opt. aor.* ἀμ-φράσσαιτο, prepoznati
άνα-φρονέω opametiti se
άνα-φόρω, *jon.* primiješati; αϊματι πεφυρμέ-νος okrvavljen
άνα-φϋσάω naduhati; izbaciti, izrigati; *mea.* naduti se, uzoholiti se
άνα-φύω 1) *akt. tranz.* pustiti da raste. 2) *intr. i med.* άνα-φύομαι, -φόσομαι, -έφϋν, uzrasti, ponovo narasti
άνα-χάζω *i dep. med.* ἀναχάζομαι, *part. aor. ep.* -χασσάμενος, uzmicati
άνα-χαιτίζω grivu nakostriješiti *(o konju);* zbaciti, stresti
Ἀνάχαρσις, ιος *i* εως, ό, *Skićanin mudrac koji je u Solonovo vrijeme živio u Ateni*
άνα-χέω *ep. [u tmezi)* nalijevati; *pas.* izlijevati se, razliti se
άνα-χορεύω plesati u kolu, kolo voditi, u kolu prikazivati
άνα-χωρέω, *adj. verb.* -ρητέον, 1) uzmicati, povući se natrag, επί πόδα s licem okrenutim protiv neprijatelja; udaljiti se; povući se, zavući se; ukloniti se, otići. 2) prelaziti na, zapasti kome, Ζς τίνα
άνα-χώρησις, εως, *jon.* ιος, ή, uzmicanje, uzmak, povratak, utočište
άνα-χωρίζω, pustiti da tko uzmiče, otpu-stiti, natrag odvesti
αναψυχή ή, ohlađivanje, odmor
άνα-ψυχω 1) *tranz.* ohladiti, okrijepiti; sušiti. 2) *intr. i pas.* odmoriti se, oporaviti se
ἀνδάνω, *impf.* ἡνδανον, *ep. i* ἐήνδανον *i jon.* ἐάνδανον; *fut. jon.* ἀδήσω; *aor.* ζάδον, *ep.* εΰάδον *i* δδον; *perf. ep.* ζάδα; *ne dolazi u at. prozi,* sviđati se, biti po volji, zadovoljiti, τινί; τοΐσι δέ ἀμείνω ἑάνδανε koji su pristajali za boljim, *tj.* koji bijahu rodoljubi
iŽv-δΐχα, *ep. adv.* nadvoje
'Ανδοκίδης, ου, 6, *atički govornik* (440-390)
ἀνδράγά·8·ία, ή, muževnost, valjanost, čestitost, hrabrost *(lat.* virtus)
άνδρ-άγρια, τά, *ep.* oružje oteto ubijenu neprijatelju, odora
ἀνδρακάς, *adv. ep.* muž po muž, svaki napose *(lat.* viritim)
άνδραπόδεσσι *v.* άνδράποδον
άνδραποδίζω, *fut.* -ιώ, *aor.* ήνδραπόδισα, *itd., jon. fut.* -ιεΐται s *pas. znač.* 1) učiniti koga robom, prodati kao roba. 2) *med.* zarobiti; pokoriti, podložiti sebi; ljudima trgovati
άνδραποδισμός, ό, zarobljenje; podjarmlje-nje, pokorenje; grabež ljudi
άνδραποδιστής, οϋ, ό, koji ljude robi, pro-daje, ljudokradica
άνδράποδον, τό, *ep. dat. plur.* άνδραπόδεσσι, rob, zarobljenik; prost, neobrazovan čovjek
άνδραποδώδης 2. ropski, prostački
άνδρ-αχθής, έος, 2. muškarcu težak, koji ljude tereti
ανδρεία, άνδρία, *jon.* άνδρηίη, ή, muže-vnost, srčanost, hrabrost
άνδρ-είκελον, τό, sličnost čovjeku; boja mesa
ανδρείος 3., *adv.* -είως, *i jon.* άνδρήιος 3. 1) muški. 2) muževan, hrabar, srčan, postojan
άνδρειότης, ή = ανδρεία
άνδρει-φόντης, ό, ljudomora
Ζνδρεσσι *v.* άνήρ
άνδρεύμενος,άνδρεών, *jon. mj.* άνδρούμενος, ανδρών
άνδρεών *v.* ανδρών
άνδρηίη, ή, ι -ήιος, *jon. mj.* ανδρεία, ανδρείος
άνδρ-ηλάτέω prognati, protjerati
άνδρ-ηλάτης, ου, ό, koji tjera u progonstvo
άνδρία *v.* ανδρεία
άνδριαντο-ποιέω praviti kipove
άνδριαντοποιία, ή, kiparstvo
άνδριαντοποιός, δ, kipar
άνδριάς, άντος, ό, kip, statua; *iron.* lutka
άνδρίζω učiniti koga mužem; *med. s adj. verb.* -στέον, pokazati se mužem
ανδρικός 3. hrabar, srčan
άνδρό-γΰνος, ό, 1) dvospolac. 2) 70η. usko·· pljenik. 3) slabić, razmažen čovjek

ἀνδρό-κμητος 2. *ep.* od ljudi načinjen, umjetan
Ἀνδροκράτης, εος, ὁ, *platejski heroj*
ἀνδρο-κτάσία, *jon* -ίη, ἡ, *ep. i poet., ob. u plur.* ubijanje ljudi
ἀνδρο-κτόνος *2. jon. i poet.* ljudomoran, koji ubija čovjeka, muža
ἀνδροληψία, ἡ, ι ἀνδρολήψιον, τό, hvatanje ljudi
Ἀνδρομάχη, ἡ, *žena Hektorova*
Ἀνδρομέδη, ἡ, *kći Kefejeva*
ἀνδρόμεος 3. *ep.* čovječji, ljudski; ἀ. ὁμιλος ljudska gužva
ἀνδρο-μήκης 2. visok kao čovjek
ἀνδρόομαι, *pas. part. jon.* ἀνδρεύμενος; *aor.* ἠνδρώθην, *konj. jon.* ἀνδρωθέωσι, dorasti do muževne dobi, muževno raditi
Ἄνδρος, ἡ, *jedan kikladski otok; stanov.* Ἄνδριος, ὁ; *adj.* Ἀνδριος 3.
ἀνδρό-σφιγξ, ιγγος, ὁ. muška sfinga *(u Egipćana)*
ἀνδροτής, ήτος, ἡ = ανδρεία
ἀνδρο-φάγος *2. ep.* ljudožder
ἀνδρο-φθόρος 2. *poet.* ljudomoran; αἱμα ἀ. krv ubijena čovjeka
ἀνδρο-φόνος 2. ljudomoran; *supst.* ὁ ἀ. ubilac, ubica
ἀνδρώδης 2, *adv.* -ώς, *superl.* -δέστατα, muževan, srčan, hrabar
ανδρών, ώνος *i* ἀνδρεών, ὁ, muška soba
ἀν-δύεται, *dor. i ep. mj.* αναδύεται
ἀν-έβωσε, *jon. mj.* ἀνεβόησε
ἀν-έγγυος 2. nezajamčen; nezaručen, neudat; nezakonit *(o djeci)*
ἀν-εγείρω 1) *akt.* probuditi; hrabriti, sokoliti. 2) *med. i pas. s aor.* ἀνήγρετο *i* ἀνηγέρθη probuditi se
ἀν-έγκλητος 2. besprijekoran, neporočan
ἀν-εγκωμίαστος 2. nehvaljen, neslavljen
ἀν-έγνω *v.* αναγιγνώσκω
ἀν-εδέγμεθα *v.* ἀναδέχομαι
ἀνέδην, *adv.* prosto, slobodno; bez okolišanja; svakako; nemarno; raskalašeno, obilno
ἀν-έδραμε *v.* ανατρέχω
ἀν-έεδνος *v.* ἀνάεδνος
ἀν-έεργον *v.* ἀνείργω
ἀν-έη *ep. mj.* avij *od* ἀνίημι
ἀν-εθέλητος *2. Jon.* neželjen, neugodan
ἀν-είκαστος 2. besprimjeran, neprispodobiv
ἀν-ειλέω *i* ἀν-είλω potisnuti; smotati, zbiti
ἀν-είλημμαι *v.* αναλαμβάνω
ἀνειμένως, *adv.* razuzdano, nemarno, bezbrižno
ἄτν-ειμι, (εἶμι), *itnpf. ep.* ἀνήιον 1) izlaziti (o *suncu);* uzlaziti; izvirati. 2) vratiti se. 3) *ep.* ἴς τίνα obratiti se na koga, moliti
ἀν-είμων 2, *gen.* όνος, *ep.* bez ruha, gol
ἀν-εῖνται *v.* ἀν-ίημι
ἀν-ειπεῖν, *aor. za* αναγορεύω, glasno vikati, oglasiti, proglasiti, objaviti; *aor. pas.* ἀνερρήθην
ἀν-είργω, *ep.* ἀν-εέργω, *jon. impf.* ἀνέεργον, potisnuti, uzbiti, potjerati, obraniti; zavraćati; παριέναι ἀνειργμένοις σκευοφόροις prolaziti s prtljagom u uskim redovima
ἀν-είρομαι, *prez. i impf. samo ep. i jon., fut.* ἀνερήσομαι, *aor.* ἀνηρόμην, pitati, ispitivati
ἀν-ειρύω *v.* ἀνερύω
ἀν-είρω nanizati, privezati
ἀν-ειρωτάω *v.* ἀνερωτάω
ἀν-εῖσα *ep. aor., opt.* ἀνέσαιμι, *part.* ἀνέσαντες, sjesti, posaditi koga
ἀν-έκαθ-εν, *jon. adv.* ozgo; od starine, odavna (o *rodu)*
ἀν-έκδοτος 2. neudat; neobavljen
ἀν-εκπίμπλημι ponovo napuniti
ἀν-έκπληκτος 2, *adv.* -πλήκτως, neustrašiv
ἀνεκπληξία, ἡ, neustrašljivost
ἀν-έκπλυτος 2. neoperiv, neizbrisiv
ἀν-έκραγον *v.* ἀνακράζω
ἀν-εκτέος 3. što treba podnositi
ανεκτός 3. *i* ἀνασχετός, *ep. i poet.* ἀνσχετός, *adj. verb. od* ἀνέχομαι, *adv.* ἀνεκτῶς, koji *ili* što se može podnositi, dopustiti, priznati, snošljiv
ἀν-έκφραστος 2. neiskazan
ἀν-έλεγκτος 2, *adv.* -έγκτως, 1) neistražen, neopovrgnut. 2) koji «7» što se ne da opovrći, dokazan
ἀν-ελευθερία, ἡ, mišljenje i življenje koja ne dolikuju slobodnu čovjeku, ropska ćud; skupost, škrtost
ἀν-ελεύθερος 2. nedostojan slobodna čovjeka, prostački, ropski; tvrd, škrt
ἀν-ελθ-ών *v.* ανέρχομαι
ἀν-ελίττω razmotati, razviti, otvoriti *(knjigu)*
ἀν-έλκω *ili* -κύω, *fut.* -κύσω 1) vući gore, izvlačiti, *os. brod na kopno;* dizati, mjeriti; natezati *(luk). 2) med. ep.* sebi izvući, iščupati
ἀν-έλπιστος 2. 1) *pas.* nenadan, neočekivan. 2) *akt.* ne nadajući se, bez nade, očajan. — *adv.* ἀνελπίστως εχειν zdvajati
ἀ-νεμέσητος 2. nezazoran, besprijekoran, bez zamjere
ἀνεμιαῖος 2. vjetrovit; *pren.* ništav
ἀνεμόεις εσσα, εν, *jon.* ήνεμόεις, 1) zračan, vjetrovit. 2) brz kao vjetar
ἄνεμος, ὁ, vjetar; bura, vihor
ἀνεμο-σκεπής, έος, 2. *ep.* zaklanjajući od vjetra
ἀνεμο-τρεφής, έος, 2. *ep.* vjetrom hranjen, *tj.* umnožen *ili* ojačan, ἔγχος, κῦμα
ἀνεμώλιος 2. *ep. upr.* vjetrovit, uzaludan; ἀνεμώλια βάζειν govoriti u vjetar, uludo; nemoćan, uzaludan
Ἀνεμ-ώρεια, ἡ, *grad u Fokidi kod Delfa*
ἀν-ένεικα *v.* αναφέρω
ἀν-εξέλεγκτος neistražen; što se ne može dokazati, nedokazan; besprijekoran
ἀν-εξέταστος 2. neistražen, neispitan, nedovršen
ἀν-επαίσθητος 2. koji se ne može osjetiti *ili* opaziti
ἀν-έπαλτο *v.* ἀναπάλλω

ἀν-επιδεής 2. nepotrebit ἀν-επίκλητος 2. besprijekoran ἀν-επίληπτος 2, *adv.* -ήπτως, koji se ne smije dirati., bez prigovora, besprijekoran ἀν-επίσκεπτος 2. *pas.* negledan, na što se ne obazire; *adv.* -έπτως bez istraživanja, neoprezno ἀνεπιστημοσύνη, ἡ, neznanje, neiskustvo, ne vještina ἀν-επιστήμων 2. ne znajući, nevješt, neiskusan, nespretan, nesposoban, τί *i* (περί) τίνος ἀν-επιτήδειος 2, *jon.* -τήδεος, neprikladan, nezgodan; nepovoljan, neprijateljski ἀν-επιτίμητος 2. neukoren, besprijekoran, nezazoran ἀν-επίφθονος 2. nezavidan, besprijekoran, nezazoran ἀν-έραμαι, *aor.* ἀνηράσθην, nanovo zavoljeti, τινός što ἀν-ερεθίζω 1) pobuditi, razdražiti. 2) *pas.* nanovo težiti na što, τινός ἀν-ερείπομαι, *dep. med. ep.* ugrabiti, trgnuti uvis, zrakom odvesti »7» dovesti ἀν-ερέσθαι *v.* ἀνείρομαι ἀν-ερευνάω nanjušiti ἀν-έρομαι *v.* ἀνείρομαι ἀν-ερρήθην *v.* ἀνειπεῖν ἀν-ερυ-9-ριάω početi se crvenjeti ἀν-ερύω, *ep. u tmezi, jon.* ἀν-ειρύω, dizati uvis; podići, istía; izvući (na suho); zavratiti ἀν-έρχομαι, *aor. ep.* ἀνήλυθον, 1) uzici, popeti se; uznicati *(o mladici).* 2) vraćati se ἀν-ερωτάω ispitivati, pitati ἀν-έσαιμι i ἀνέσαντες *v.* ἀνεῖσα ὀίν-εσαν *i* ἀνέσει *v.* ἀνίημι δνεσις, εως, *jon.* ιος, ἡ, popuštanje, odapinjanje, razuzdanost, odmor ἀν-έσταν *v.* ἀνίστημι ἀν-έσσυτο *v.* ἀνασεύομαι ἀν-έστιος 2. *ep.* tko je bez ognjišta, bez domovine, beskućnik ἀν-έσχε-9-ε *i si. v.* ἀνέχω ἀν-ετέον (ἀνίημι) treba popuštati ἀν-έτλην *v.* ἀνατλῆναι ὀίνευ, *prep. s gen.* bez; *često:* bez pomoći, zapovijedi, znanja *i si.;* osim; daleko od ὀίνευ·8·ε(ν), *ep.* 1) *adv.* nasamo; daleko. 2) *prep. s gen.* = ἄνευ ἀν-εύθῦνος 2. koji nije dužan polagati račun, neodgovoran, nevin ἀν-ευρίσκω, *(v.* ευρίσκω), *adj. verb.* -ρετέον, 1) pronaći, iznaći, otkriti. 2) opet naći ἀν-ευρύνω, raširiti, otvoriti ἀν-ευφημέω vikati, jaukati glasno ἀ-νέφελος 2. *ep. i poet.* nenaoblačen, vedar; očit, javan ἀν-έχω I. *akt. impf.* ἀνεῖχον, *fut.* ἀνασχήσω t ἀνέξω, *aor.* ἀνέσχον; *ep. prez.* 3. *sing. konj.* ἀνέχῃσι, *aor. inf.* ἀνασχέμεν, *i ep. i poet. aor.* ἀνέσχεθον, *inf.* ἀνσχεθέειν, *uz oblik* ἀνίσχω (i *u tmezi),* 1) *tranz. a)* držati uvis, dignuti; χείρας &εοῖς *{na molitvu);* εὐχάς moliti se uzdignutim rukama; τῖ θεω τινι kao dar uzdignuti *ili* boga pozivati za svjedoka; uzdržati, čuvati, εὐδικίσς; cijeniti, poštovati; voljeti, κισσόν. *b)* obustavljati, priječiti, τινά τίνος koga u čem. *2) intr. a)* pomaljati se, viriti, stršiti; izroniti; izići *(o suncu), b)* prestati. II. *med.* ανέχομαι, *impf.* ἠνειχόμην, *fut.* ἀνέξομαι *i* ἀνασχήσομαι, *aor.* ἠνεσχόμην, *perf.* ἠνέσχημαι, *adj. verb.* ανεκτός, -τέος *i* ἀνασχετός; *ep. fut. inf.* ἀνσχήσεσθαι, *aor.* ἀνεσχόμην *(poet.* ἠνσχόμην) *imper.* ἀνάσχεο *i* ὀίνσχεο, *adj. verb.* ἀνσχετός, 1) držati uvis, dizati (svoje *ili* sebi); ἀνασχόμενος izmahnuvši. 2) držati se, ustrajati, podnositi, trpjeti: ὀίνσχεο uspregni se, umiri se; *često s part.:* pustiti, dati, dopustiti: διψών ἀ. podnosim žeđu, εδ πάσχων ἀ. dajem da mi usluge čine, οὔκ ἀ. i ne usuđujem se

ανεψιά, ἡ, bratučeda

ανεψιός, ὁ, bratučed; bratić, sinovac; svaki rođak

ἀνεψιότης, ητος, ἡ, rod po stricu, rodbina

ἀνεω *i* ἰένεω, *ep. s plur. od* γίγνομαι *i* εἶναι, mučeći, mučke, tiho; ἀ. ἐγένοντο mukom zamukoše

ἀν-έωγα, ἀν-έωξα *i si. v.* ἀνοίγνυμι

ἀνέωνται, *perf. pas. od* ἀνίημι = ἀνεῖνται

ἀν-ηβάω opet se pomladiti

ὀίν-ηβος 2. nedorastao, nezreo

ἀν-ηγέομαι *dep. med. jon.* nabrajati, pripovijedati

ἀν-ήη e. ἀνίημι

ἀν-ήιον *v.* ἰζνειμι

ἀν-ήκεστος 2, *adv.* -έστως neizlječiv; koji »7» što se ne da popraviti, ubitačan, hud; neumoljiv; neutaživ

ἀν-ήκοος 2. koji ne čuje, τινός; ne znajući, nevješt

ἀν-ηκουστέω ne poslušati, Oglušiti se

ἀν-ήκουστος 2. *poet.* nečuven, grozan

ἀν-ήκω popeti se, stići, dopirati, pružati se; nadilaziti; πρόσω ἀρετης vrlo napredovati u kreposti; ανήκει τι *ἰς* τίνα stoji što do koga

ἀν-ήλιος 2. *poet.* bez sunca, hladovit, taman

ἀν-ήλυθον *v.* ανέρχομαι

ἀν-ήμελκτος 2. nepomuzen

ἀνηνάμην *i si. v.* ἀναίνομαι

ἀν-ήνεμος 2. bez vjetra, zaštićen od vjetra

ἀν-ήνοθε, *ep. perf. i plpf. od* ἀνέ·9·ω, sukljati uvis, vrcati, kuljati

ἀν-ήνυστος *2, ep. i* ἀν-ήνῦτος, beskrajan, neprestan; bezuspješan, uzaludan

ἀν-ήνωρ, ορός, ὁ, *ep.* nejunački, kukavički; uškopljen

ἀνήρ, *gen.* ανδρός, *ep. i poet.* ἀνέρος, *vok.* ανερ, *dat. plur.* ἄνδρασι, *ep.* ανδρεσσι, muž; junak; momak; odrasli čovjek; čovjek *(os. u plur.);* suprug; netko = τίς; ἀνήρ δδε *često* = ἐγώ; ὠνήρ *jon.* = ὁ ἀνήρ

ἀν-ήριθ-μος 2. *poet. mj.* ἀνάριθμος

ἀν-ηρόμην *v.* ἀνείρομαι

ἀν-ήροτος 2. neoran

άνησον, τό, *jon.* kopar
«ν-ήφθω, 3. *sing. imper. perf. pas. od* άναπτω
άνθ' = ζντα
άνθ-αιρέομαι, *đep. med., aor.* άνθειλόμην, τινά izabrati koga umjesto drugoga, osporiti στέφανον
άνθ-αμιλλάομαι natjecati se, εις τήν γην tko će prije do kopna
άνθ-άπτομαι,/ο«. άντάπτομαι, *dep. med.* τινός i sam *ili* također prihvatiti se; spopasti, pograbiti, koriti; primiti se, latiti se čega
"Αν-θ-ε ι α, ή, *grad u Meseniji*
άνθ-εκτέον, *adj. verb.* od αντέχω
άνθ-έλκω vući na drugu stranu; opirati se
άνθέμιον, τό cvijet
όένθεμον, τό, cvijet
άνθεμόεις, εσσα, εν, *ep.* cvjetan, pun cvijeća; izvajanim cvijećem iskićen
Άνθεμοϋς, οϋντος, ό, *grad u Makedoniji; stan. i adj.* Άνθεμούσιος
άνθεμώδης, ώδες, *poet.* cvijećem okićen, ;vjetan
όίν-θεο, *ep. mj.* άνάθου *od* άνατίθημι
άνθρεών, ώνος, ό, brada, podvoljak
άνθέριξ, ΐκος, ό, osje, klas; vlat, stabljika
όίνθεσαν, *ep. mj.* ανέθεσαν, *od* άνατίθημι
'Ανθεστήρια, τά, trodnevna cvjetna svetkovina u čast Dionizu u Ateni
'Ανθεστηρίων, ώνος, ό, osmi mjesec atičke godine, od 15. veljače do 15. ožujka
όίνθετο *mj.* άνέθετο, *od* άνατίθημι
άνθέω 1) *ep.* nicati, iznicati. 2) cvasti, cvjetati; sjati, svijetliti se; biti na vrhuncu; obilovati; έπί ταΐς έλπίσιν procvasti nadama
Άνθηδών, όνος, ή, *grad u Beotiji*
Άνθήλη, ή, *mjesto u Fokidi*
άνθήλιος *v.* αντήλιος
ανθηρός 3. cvjetan, cvatući; svjež, šaren, nov, mlad; mio, ljubak; žestok
ανθίζω, *jon. i poet.* uresiti cvijećem, šarati, bojadisati; ήνθισμένος procvao, *o sijedoj kosi starca*
άνθονός 3. cvjetan, od cvijeća; εΐδαρ biljna hrana
άνθ-ίστημι,,/ο«. άντίστημι, 1) *akt.* postaviti nasuprot. 2) *med.* άνθ-ίσταμοα, *fut.* άντιστήσομαι, *aor.* άντέστην *{jon, i* άντεστάθην), *perf.* άνθέστηκα, protiviti se, opirati se, τινί *i* προς τίνα; υπέρ τόνος braniti
άνθο-λογία, ή, branje cvijeća; *ροζ.* zbirka manjih pjesama od različitih pjesnika
άνθ-οπλίζω oružati koga protiv; *med.* oružati se protiv
ανθορε *ep. aor. od* άναθρώσκω
όένθος, εος, ους, τό, što je izniknulo, klica; cvijet; *pren.* cvijet, napon; sjajnost, svjetlost; nakit; dika, *uopće* najljepše, najvrednije u svojoj vrsti
άνθοσμίας, ου, ό, mirišući cvijećem, os. οίνος staro, mirisno vino
άνθράκιά, ή, *ep., jon.* -ιή, žeravica
άνθραξ, ακος, ό, žeravica, ugljen
ανθρώπειος, *jon.* άνθρωπήιος 3, ανθρώπινος 3. čovječji, ljudski; *supst.* -πηίη (δορά), čovječja koža; παν τό άνθρώπινον cijeli ljudski rod; *neutr. sing. i plur. kao supst.:* ljudske stvari, čovječnost, čovjek i što se njega tiče, ljudsko zvanje, sudbina *i si.*
άνθρώπιον, τό, Čovječić, čovječuljak
άνθρωπίσκος, ό, čovječuljak
άνθρωπο-ειδής 2. *jon.* nalik na čovjeka
άνθρωπος, ό, čovjek, muž *{opreka:* žena); τά έν άνθρώποις ljudske stvari, u svijetu, τον άπαντα ανθρώπων βίον za sve vjekove
άνθρωποφαγέω, *jon.* ljude *ili* ljudsko meso žderati
άνθρωπο-φάγος, ό, ljudožder
άνθρωπο-φυής, έος, 2. *jon.* čovječje naravi, na čovjeka nalik
άνθρώσκω *v.* άναθρώσκω
άνθ-υπ-όμνυμαι *med.* na protivno se zakleti
άνθ-υπουργέω učiniti kome što u zamjenu, povratiti
ανία (ϊ), ή, *jon.* άνίη, bijeda, muka, žalost, bol, dosada, tuga, neugodnost, nevolja
άνιάζω, *ep. samo prez. i impf.* άνίαζον, 1) *tranz.* dosađivati, dodijavati, vrijeđati, žalostiti. 2) *intr.* dosadno mi je, zle sam volje, dotužuje mi; -άζων zle volje, ogorčen; *v. i* άνιάω
άν-ϊάομαι, 3. *plur. prez. jon.* άνιεϋνται, *jon. dep. med.* ponovo izliječiti; ponovo popraviti
ανιαρός *i, jon. i ep.* άνιηρός, 1) tegotan, dosadan, mučan, neugodan, strašan. 2) ražalošćen, žalostan. — *Komp. ep. i* άνιηρέστερος, *superl.* ανιαρότατος. — *adv.* άνιαρώς.
άν-ίατος *(Χα.) 2, adv.* -άτως, neizlječiv, nepopravljiv; -άτως ζχειν biti nepopravljiv
άνϊάω, *fut.* άνιάσω, *aor.* ήνίασα, *jon. itd.* -ήσω 1) *akt. tranz.* dosađivati, dodijavati, žalostiti, vrijeđati, mučiti, napastovati. 2) *med. = pas.* άνϊάομαι, *fut.* -άσομαι, *aor.* ήνιάθην, *perf.* ήνίαμαι, *jon.* -ιι-, *ep. prez. opt.* 3. *pl.* άνιωατο, α) dosađuje mi, tinί što, παρεόντι tvoja nazočnost, *b)* zlovoljan biti, žalostiti se, zabrinuti se (έπί) τινι, διά τίνα
άν-ιδιτί, *adv.* bez znoja, bez napora
άν-ίδρΰτος 2. neumoran; zaziruć od ljudi
άν-ίδρωτος (ϊ) 2. neoznojen; *adv.* άνιδρωτί bez znoja, bez muke; lijeno, sporo
άν-ίει *i si. v.* άνίημι
άν-ίερος 2. nesvet, bezbožan
άν-ίημι (ΐ), *impf.* άνίην *i* άνίειν (ϊ), εις, ει, *fut.* άνήσω, *aor.* άνηκα, -εϊμεν, *perf.* άνεϊκα; *ep. prez. part.* άνΐέμενος, *fut.* άνέσει (?), *aor. akt.* 3. *pl.* άνεσαν, *konj.* άνήη:/ο«. *perf. pas.* άνέωμαι, 1) *akt. tranz. a)* slati gore, uzaslati; dati da izvire, izbacivati (ΰδωρ); činiti da raste, rada *{zemlja);* uzvitlati (καπνόν). *b)* pustiti, ispustiti, osloboditi, oprostiti; otvoriti, razbiti (πύλας); odrješivati (δεσμόν); nukati, poticati; natjerati, navesti; prisiliti (s *inf.);* propustiti, zanemariti; — natrag; opremati; τον ίππον pustiti konju uzdu; τό σώμα έπί ραδιουργίαν odati se nehajstvu;

τάς τρίχας (αὔξεσθαι) pustiti kosu. 2) *akt. intr.* popuštati., prestati, τινός, s *part.* prestati nešto raditi; αἱ τιμαῖ ἀνείκασιν cijene su pale. 3) *pas. i med. a)* pušten, ostavljen, oslobođen biti j biti prepušten, određen, posvećen komu, (τινι) ε'ίς τι. *b) med.* isturivati *ili* raskrivati što svoje; guliti, derati (αίγας)

ἀνιηρός *v.* ανιαρός

ἀ-νίκητος (ῑ), *dor.* ἀνίκατος 2. nepobijeden, nedobitan; silan

ἀν-ῑμάω vući uvis, uzvlačiti (za *remen)*

ὁίν-ιππος 2. *jon. i poet.* 1) bez konja. 2) neprikladan za konjaništvo

ἀν-ίπταμαι = ἀναπέτομαι

ἀνιπτό-πους, ποδός, ὁ *i* ἡ, *ep.* neopranih nogu

ἀ-νιπτος 2. *ep.* neopran; neoperiv

ἀν-ισος 2, *adv.* -ίσως, nejednak; nepravedan

ἀνισότης, ητος, ἡ, nejednakost

ἀν-ισόω izjednačiti; *pas. jon.* jednak biti

ἀν-ίστημι I. *tranz.* 1) *akt., fut.* ἀναστήσω, *aor.* ἀνέστησα; *ep. fut.* ἀνστήσω, *aor. imper.* ἄνστησον, *part.* ἀνστήσασα, *α)* postavljati, dignuti, reći komu da ustane; τινά χειρός koga za ruku podići, *b)* protjerati, iseliti, preseliti (o *stanovnicima kojega mjesta);* raspašiti (θηρία); raspustiti *(skupštinu);* rastjerati, *c)* probuditi, uskrisiti *(oda sna ili smrti)*; dražiti, dizati koga protiv koga, τινά τινι; ponovo uzbuditi (νόσον). *d)* uzdignuti, uspraviti, osoviti; podignuti, sagraditi; ponovo sagraditi. 2) *pas. i aor.* ἀνέστην, biti dignut, izagnan, protjeran, ὑπό τίνος od koga. 3) *med. aor.* ἀνεστησάμην za se sagraditi. II. *intr. prez.* ἀνίσταμαι. *fut.* ἀναστήσομαι, *aor.* ἀνέστην *i perf.* ἀνέστηκα; *ep. aor. du.* ἀνστήτην, 3. *pl.* ἀνέσταν, *inf.* ἀνστήμεναι, *part.* ἀνστάς; *poet. imper. prez.* ἀνίστω, 1) ustati, podignuti se, ζκ τίνος, *s adv.* na -θεν, τοΐσι, medu njima; *s dat. znači i:* ustati protiv koga; *os.* ustati, da govori λέξων *i si. 2)* oporaviti se, ozdraviti; uskrsnuti. 3) pobuniti se; krenuti (o *četama)*

ἀνιστορέω, *poet.* ispitivati, istraživati

ἀν-ίσχω *v.* ἀνέχω

ἀν-ίσωσις, εως, ἡ, izjednačenje, održavanje ravnotežja

ἀν-ιχνεύω nanjušiti, tražiti trag

ἀν-ιών *v.* ἀνειμι

ἀν-νεῖται *v.* ἀνανέομαι

I. ἀν-οδος 2. besputan, neprohodan

II. ἀν-οδος, ἡ, 1) uzlaz, put uzbrdo. 2) putovanje na više mjesto *ili* u unutrašnjost zemlje

ἀν-οδύρομαι (ῠ), *dep. med.* (za)jaukati

ἀ-νοήμων 2. *ep.* nerazuman, lud

ἀ-νόητος 2, *adv.* -ήτως, 1) *akt.* nerazborit, nerazuman, bezuman. 2) *pas.* nepojmljiv, nedokučljiv

ἄνοια, ἡ, nerazumnost, nerazboritost, bezumnost

ἀν-οίγνῡμι *i* ανοίγω, *impf.* ἀνέωγον, *fut.* ανοίξω, *aor.* ἀνέωξα, *perf. akt.* ἀνέωχα, *pas.* ἀνέωγμαι, *aor. pas.* ἀνεωχθην, ἀνοιχθηναι; *ep. impf. i* ἄνωγον *i iter.* ἀνοίγεσκον, *poet. aor.* ἄνφξα, otvoriti; otkriti; spremati lađu za odlazak, ući u borbu

ἀν-οιδέω naduti, nabujati; planuti *(o gnjevu)*

ἀν-οικοδομέω sagraditi; ponovo popraviti, obnoviti

&ν-οικος, *jon.* = ὁίοικος. ἀν-οίκτως, *adv.poet.* bez smilovanja, nesmiljeno

ἀν-οιμωκτί, *adv. poet.* bez uzdisanja, nekažnjeno

ἀν-οιστέος 3 (αναφέρω) koji treba da se javi

ἀνοιστός *ili* ὁίνοιστος 3 (αναφέρω) *jon.* javljen, pred sud iznesen ἀν-οίσω *v.* αναφέρω

ἀνοκωχεύω, *poet. v.* ἀνακωχεύω ἀν-όλβιος 2. *jon., i* ἄνολβος 2. *poet.* nesretan, koban ἀν-όλεθρος 2. *ep.* neupropašćen, propasti

ἀν-ολολύζω, *poet.* 1) *intr.* kliktati od veselja

»7» zavrisnuti od tuge *ili* muke; 2) *tranz.* oplakivati, τινά, na veselje poticati ἀν-ολοφύρομαι, (0), *dep. med.* glasno jaukati; oplakivati, τινά ἀν-ομβρος 2. bez kiše

ἀνομέω protuzakonito postupati, nezakonito postupati, nezakonito živjeti ανομία, ἡ, bezakonje, razuzdanost, preziranje zakona ἀν-ομίλητος 2. nedruževan, nečovječan, ne poznajući što, τίνος

ἀν-όμματος 2. *poet.* bez očiju, ne videći

ἀν-όμοιος 2, *adv.* -οίως, nesličan, nejednak; ἀ-ως ἴχειν biti nejednak, ne biti u jednakim prilikama

ἀν-ομοιότης, ητος, ἡ, nesličnost, nejednakost

ἀνομο ιό ω učiniti nejednakim, nesličnim; *pas.* biti nejednak, nesličan ἀν-ομολογέομαι, *med.* dogovoriti se, složiti se, προς τίνα s kim; još jedanput dogovoriti se, τί ο čem ὁί-νομος 2, *adv.* -όμως, bez zakona, protiv zakona, nezakonit, zločinački, okrutan ἀν-όνητος 2. nekoristan, uzaludan; nevaljao; koji nema užitka

ἄνοος 2, *stegn.* ἄνους, ouv, nerazuman, bezuman, lud

Ἀνόπαια, τά, *put preko gore Ete* ἀν-οπαϊα, *neutr. plur. ep.* kroz dimnjak gore

»7» *po drugom tumačenju:* uvis ὁίν-οπλος 2. *v.* ἁοπλος ἀν-ορθόω, *impf.* ἀνώρθουν, uspraviti; ponovo postaviti, podignuti; popraviti ἀν-όρμος 2. bez luke; nesrećan ἀν-όρνυμαι, *ep. med.* = *pas. s aor.* ἀνώρτο, podići se, ustati, skočiti *(u tmezi)* ἀν-ορούω, *ep.* skočiti; trgnuti se (ἐξ ὕπνου); odskočiti, uspeti se ἀν-ορύσσω *ili* -ττω *ροζη.* iskopati, otkopati

άν-όσιος 2 *(poet. i* 3), *adv.* -ίως, nesvet, bezbožan, opak; νέκυς neposvećen, *(jer nije sahranjen);* осмрћ vonj *takva mrtvaca*
άνοσιότης, ητος, ή, bezbožnost
άνοσιουργέω bezbožno postupati
S-νοσος, *jon.* ά-νουσος 2. bez bolesti; zdrav; neškodljiv
ά-νδστΐμος i όί-νοστος 2. *ep.* bez povratka; θήκαν άνοστους oteše, uskratiše im povratak
οά-νους *v.* άνοος
όί-νουσος ▷. όίνοσος
άν-ούτατος 2. ep. neranjen; *adv.* άνουτητί ne ranjavajući
ανοχή, ή, zaustavljanje; strpljenje; *plur.* primirje
άν-στα = ανάστα, άνστάς = άναστάς *i si. v.* άνίστημι
άν-στρέψειαν *v.* αναστρέφω
άν-σχεθέειν *i si. v.* άνέχω
άν-σχεο ι άνσχήσεσθαι *od* ανέχομαι, *v.* άνέχω
άν-σχετός, *ep. mj.* άνασχετός, koji *ili* što se dade podnijeti, snošljiv
όίντα, *ep.* 1) *adv.* nasuprot, upravo preda se, μάχεσθαι boriti se čelo o čelo; στη δ' άντα σχομένη stade pred njim; αντα -9-εοΐς έώκει sasvim bješe bogovima sličan. 2) *prep. s gen.* pred, prema; protiv; αντα σέθεν pred tobom *ili* prema tebi
άντ-άγοράζω kupiti nasuprot, za to
άντ-αγωνίζομαι, *dep. med., fut.* -ιοϋμαι, *aor.* -ίσασθαι, 1) boriti se, vojevati protiv koga, pravdati se s kim, tiví. 2) natjecati, takmiti, se εν τινι u čem, προς τίνα s kim
ανταγωνιστής, οϋ, ό, protivnik, suparnik, takmac, neprijatelj
άντ-αδικέω nasuprot »7» ponovo krivo činiti, vratiti žao za sramotu
άντ-άείρω = άνταίρω
άντ-αιδέομαι štovati, cijeniti se uzajamno
άνταΐος 3. *poet.* suprotan; πληγή rana na prsima; άνταίαν μ' ίπαισε (πληγήν) ranio me sprijeda
άντ-αίρω, *jon.* άντ-αείρω, *aor.* άντηρα, 1) *akt.* usuprot podići; *intr.* opirati se komu, dići se na koga, tiví. 2) *med.* χείρας τινι ruke podići na otpor; δπλα τινί oružje pograbiti protiv koga; *slično* πόλεμον
άντακαΐος, ό, *joti:* jesetra *{riba)*
άντ-ακούω, *fut.* -ούσομαι, nasuprot kao odgovor čuti
'Ανταλκίδας, ου, ό, *Spartanac koji je g. 387. prije n. e. sklopio s perz. kraljem sramotan mir za Grke*
άντ-αλλάσσω 1) *akt.* tí zamijeniti što. 2) *ob. med.* τί τίνος što za što
άντ-αμείβομαι, *jon. i poet. dep. med.* nasuprot odgovoriti, odvratiti; naplatiti, vratiti
άντ-αμοιβή, ή, razmjena
άντ-άμύνομαι (u), *med.* odvratiti, τινά κακοΐς **vratiti** kome zlo za zlo, odmazditi
άντ-αναβιβάζω nasuprot podići, pustiti da **se jedan** mjesto drugoga popne
άντ-ανάγω 1) *akt. trans,* nasuprot gore povesti (lađe na pučinu protiv neprijatelja): *intr.* krenuti lađama komu u susret. 2) *med.* krenuti protiv koga
άντ-αναρέω τι ukinuti *(u računu),* prebiti (jedno za drugo)
όίντ-ανδρος, ό, zamjenik
"Αντανδρος, ή, *grad u Troadi*
άντ-αναπληρόω međusobno dopuniti
άντ-ανίσταμαι, *med., poet.* ustati, podignuti se protiv, opirati se
άντ-άξιος 2. iste vrijednosti; τινός isto toliko vrijedan
άντ-αποδίδωμι 1) *tranz.* ponovo vratiti; τό δμοιον vratiti kome milo za drago; prema čemu staviti; usuprot uzeti »7»' dopustiti. 2) *intr.* uzajamno se sudarati
άντ-άποινα, τά, pokora, naplata (za učinjenu nepravdu)
άντ-απολαμβάνω za naknadu dobiti
άντ-αποκτείνω ubiti za osvetu *ili* odmazdu
άντ-απόλλϋμι nasuprot, iz osvete pogubiti; *med. i perf.* -όλωλα, *jon.* biti ubijen, poginuti iz osvete, υπέρ τίνος za koga
άντ-άπτομαι *v.* άνθάπτομαι
άνταράξας, *poet. mj.* άναταράξας
άντ-αρκέω dosta jak, otporan biti protiv čega
άντ-ασπάζομαι, *dep. med.* uzajamce se pozdraviti, ogrliti se, ponovo koga ljubazno primiti
άντ-αυδάω, *poet.* ponovo progovoriti komu, τινά
άντάω, *ep. jon. i poet., s jon. impf.* ήντεον; άντιάω, *ep. (i* άντιόω), *fut.* άντιάσω, *stgn.* άντιώ, *ep.* άντιόω; άντιάζω, *jon. i poet., i* όίντομαι, *ep. i poet. (samo u prez. i impf.),* 1) *a)* ići prema kome, protiv koga, navaljivati na τινός *i* τινί; *prenes.* διπλόος ήντετο •9-ώρηξ dva se oklopa sastajahu. *b)* sukobiti se, sastati se s kime, τινός; nalaziti što, naići, namjeriti se na što, poći u (μάχης, δαίτης *i* τινί); dopirati; moliti; biti nazočan, imati dijela u čem; prihvatiti se (πόνοιο); τινός άπό τίνος dogodi mi se što od koga; άντιάσας ικέτης namjeran pribjegar; άντιάσας άνήρ namjernik. 2) *akt. tranz. s ak.* ići k, dijeliti; έμόν λέχος άντιόωσα dijeleći sa mnom postelju; σπέρμα *(ak. limit.) .. a* άνταο' Έρεχθειδαν koja plemenom doseže do Erehtida
άντ-εικάζω nasuprot *ili* opet usporediti
άντ-ειπεΐν *v.* αντιλέγω
άντ-εύρομαι *v.* άντερέσ&αι
άντ-εισάγω nasuprot *ili* umjesto koga uvesti
άντ-εκπέμπω nasuprot izaslati
άντ-εκτρέχω nasuprot (na koga) navaliti
άντ-εμβάλλω nasuprot *ili* uzajamno navaliti
άντ-εμβιβάζω ukrcati se na mjesto drugoga
άντ-εμπίμπλημι, *fut.* -εμπλήσω, nasuprot, *tj.* za nagradu napuniti, τί τίνος
άντ-εμπίμπρημι nasuprot, *tj.* iz osvete zapaliti
άντ-έξειμι, άντ-εξέρχομαι, nasuprot izići, navaliti

ἀντ-επαινέω ponovo hvaliti
ἀντ-επέξειμι izaći protiv koga, navaliti
ἀντ-επιγράφω umjesto nečega drugoga napisati
ἀντ-επιδείκνϋμι 1) *akt.* nasuprot pokazati. 2) *med.* nešto o sebi nasuprot pokazati
ἀντ-επι&ῦμέω nasuprot iskati., željeti; *pas.* -υμοῦμαι της ξυνουσίας ponovo žele općiti sa mnom
ἀντ-επικουρέω jedan drugome pomagati
ἀντ-επιμελέομαι *i* -μέλομαι, *dep. pas.* ponovo *ili* uzajamno se brinuti, nasuprot se starati
ἀντ-επιστρατεύω i sam ići na vojsku protiv koga, -rivi
ἀντ-εραστής, οϋ, 6, takmac (u ljubavi)
ἀντ-ερείδω ἰ) *tranz.* upirati se čim; βάσιν čvrsto stupati. 2) *intr.* opirati se
ἀντ-ερεῖν *i* ἀντ-ερώ *v.* αντιλέγω
ἀντ-ερέσ-9-αι, *inf. od* ἀντ-ηρόμην, *aor., jon prez.* ἀντ-είρομαι, *impf.* ἀντειρόμην, nasuprot »7» opet pitati
ἀντ-ερύομαι, *poet.* nasuprot povući na tezulji; jednako visoko cijeniti
ἀντ-έρως, ωτος, 6, uzajamna ljubav
ἀντ-ερωτάω međusobno *ili* ponovo pitati
ἀντ-ευεργετέω dobročinstva odvratiti
ἀντ-ευνοέω nasuprot dobar biti, vraćati naklonost, τινί
ἀντ-ευ-ποιέω dobročinstvo odvratiti *{piše se i rastavljeno)*
ἀντ-έχω, *fut.* ἀνθέξω, *aor.* ἀντέσχον *itd. i adj. verb.* ἀνθεκτέον *i* -τέα; *sporedni oblik* ἀντίσχω, I. *akt.* 1) *tranz.* držati prema *ili* pred, τί τίνος; ομμασι ἄϊγλαν svjetlost odbijati od očiju. 2) *intr. a)* uzdržati, ustrajati, zadovoljiti, doteći, dostati; trajati; οὐκ ἀντ. τη στρατιη το ρέεθρον *(ak. limit.)* nije dotekao vojsci vodom; οὐκ ἀντ. τό ὕδωρ παρέχων nije dao dosta vode, *b)* održati se protiv, opirati se, ne podleći, τινί »7« προς τίνα *ili* τι; πολιορκούμενοι ἀντεϊχον izdržaše opsadu. II. *med.* 1) *ep.* τί τίνος držati se čega; težiti na što; τοϋ πολέμου ne odustajati od rata
ἰίντη, ή, *poet.* moljenje, molba
ἀντ-ήλιος 2. *poet.* okrenut prema suncu, istoCan
ἰίντην, *ep. adv.* 1) nasuprot, protiv *(ići); sprijeda (pogođen). 2)* lično, u lice; očito, naoči, jasno. 3) licem, vidom (&εω ἐναλίγκιος)
Ἀντήνωρ, ορός, ό, *najugledniji vijećnik trojanski, sinovi:* Ἀντηνορίδαι
ἀντ-ήρης 2, *poet.* suprotan, neprijateljski; πληγαῖ στέρνων ἀντήρεις udarci upravljeni baš na prsa"
ἀντ-ηρόμην *v.* ἀντερέσθαι
ἰίντηστις, ή, *ep.* susret; κατ' ἀντηστιν upravo nasuprot
αντί, *prep. s gen.* prema, mjesto, za; τετύχθ-αι αντί τίνος biti prema kome, ravan mu biti; είναι αντί τίνος vrijediti koliko drugi; χάριν δοϋναι αντί τίνος naplatiti što; ἀνθ' ὧν, ἀνθ* ὁτου za što; poradi čega; *Ksen. Anab.* 4. 7, 6. *znači* za *(s intr.)*
ἀντία, *neutr. plur. od* ἀντίος, *što v.*
ἀντιάζω *v.* ἀντάω
ἀντι-άνειρα, ή, *ep.* muževima ravna, *epitet Amazonki*
ἀντιάω *v.* ἀντάω
ἀντι-βαίνω stati kome na put, opirati se, τινί, προς τι
ἀντι-βάλλω nasuprot bacati, gađati; govore izmjenjivati
ἀντί-βιος 2, *ep.* protivnički, ljut; *adv.* ἀντί--βιον *i* ἀντι-βίην protiv, neprijateljski; πειρηθήναί τινι ogledati se s kim u boju
ἀντι-βλέπω gledati kome u lice, ravno gledati
ἀντι-βοη-9-έω nasuprot *ili* jedan drugomu pomoći
ἀντι-βολέω, *impf.* ήντι- *i* ήντεβόλει, *aor. ep.* ἀντεβόλησα, 1) *ep.* ići prema τίνος, *npr.* μάχης ići u bitku; τάφου prispjeti pogrebu; γάμος μοι doći će mi; — naći. 2) *ep.* slučajno se namjeriti na, τινί. 3) *at.* τινά moliti, *lat.* adire
ἀντιβόλησις, εως ή, moljenje, molba
ἀντι-γενεηλογέω, *jon.* drukčije lozu izvoditi
ἀντι-γνωμονέω biti protivna mišljenja
'Αντιγόνη, ή, *kći Edipova i Jokastina*
Ἀντιγονίς, ίδος, ή, *Antigonova atička fila, osnovana u čast Antigona, vojskovođe i nasljednika Aleksandra Velikoga*
ἀντι-γραφή, ή, protivspis, protutužba
ἀντί-γραφος 2. jednako pisan, prijepis
αντιγράφομαι, *med.* pisati ἀντιγραφήν, *tj.* utok na tužbu; sudbeno tražiti baštinu
ἀντι-δάκνω, *jon.* ponovo gristi
ἀντι-δεξιόομαι, *dep. med.* uzajamno pružiti desnice, pozdraviti se
ἀντι-δέομαι nasuprot moliti, τινός τι
ἀντι-δίδωμι nasuprot *ili* za što dati, povratiti, ἀμοιβόν τίνος za nešto; ponuditi zamjenu imutka
ἀντι-διέξειμι u suprotnosti s kim što proći *ili* opisati
ἀντι-δῖκέω parbiti se s kim, περί τίνος; braniti se
ἀντί-δικος, ό, suparnik pred sudom, protivnik
ἀντι-δοξάζω imati protivno mišljenje
ἀντί-δοσις, εως, ή, izmjena, izmjena imutka, ponuda za izmjenu imutka
ἀντι-δράω, činom vratiti, odvratiti, αντί τίνος za što, κακώς τινι zlo za zlo vratiti
ἀντι-δωρέομαι, *dep. med.* uzdarje dati
ἀντίθ-εος 3. *ep.* bogolik
ἀντι-9-εραπεύω nasuprot *ili* jedan drugoga štovati
ἀντί-9-εσις, εως, ή, opreka
ἀντί-θϋρον, τό, *ep. i poet. u plur.* mjesto ispred kućnih vrata, predsoblje; κατ' ἀ. *ep.* u prostoru nasuprot vratima
ἀντι-κάθημάι, *jon.* -κάτημαι nasuprot sjedjeti, biti utaboren nasuprot

ἀντι-κα&ίζομαι, *jon.* -κατίζομαι = ἀντι-κάθημαι
ἀντι-κα-9-ίστημι, *jon.* -κατίστημι,/κί. -κατασ̓τήσω, 1) *akt.* nasuprot postaviti, prema *(neprijatelju)* postaviti *(se.* svoju vojsku); naknaditi. 2) *pas. s intr. aor.* -κατέστην, i *perf.* -καθέστηκα (αντί) τίνος na čije mjesto postavljen biti; oprijeti se
ἀντί-κάκουργέω, opet kome zlo »7» štetu činiti, τινά
ἀντι-καταλλάσσομαι, *at.* -ττομαι, *med.* τί τίνος promijeniti što za što
ἀντι-κάτημαι *i* -κατίζομαι *v.* ἀντικαθ.
ἀντι-κατίστημι *v.* ἀντικαθίστημι
ἀντι-κλαίω, *jon.* i sam plakati
Ἀντίκλεια, ἡ, *kći Autolikova, mati Odisejeva*
ἀντικνήμιον, τό, golijen, cijev
ἀντι-κόπτω nasuprot udarati, nasuprot tiskati; opirati se
ἀντι-κρούω odrinuti; opirati se, smetati
αντικρύ *i* ἀντικρυς, *adv. a)* upravo prema, u lice, protiv, *i s gen. b)* upravo naprijed, kroz, *c)* sasvim; upravo, očito, doista
'Αντίκυρα, ἡ, *jon.* -κύρη, *grad u Fokidi; stan.* Ἀντικυρεύς, δ
ἀντι-κύρω (ῦ), *aor.* ἀντέκυρσα, *poet.* naići na što, sresti, sukobiti se, τινί
ἀντιλαβή, ἡ, držak; slabost, slaba strana; dijeljenje jampskoga trimetra među dva ili više lica
ἀντι-λαγχάνω podići žalbu protiv nezakonite presude
ἀντι-λαμβάνω *(v.* λαμβάνω), *adj. ver.* -ληπτέον, 1) *akt.* nasuprot »7» za što dobiti, uzeti; držati. 2) *med.* držati se, uhvatiti se, pothvatiti se čega, ostati pri čemu, zauzimati se za što; osvojiti, ugrabiti, postići; *apsol. i s gen.*
ἀντι-λέγω, *fut.* ἀντερώ, *aor.* ἀντειπεῖν, *rijetko* ἀντιλέξαι, *perf.* ἀντείρηκα, *fut. pas.* ἀντειρήσομαι, *adj. verb.* -λεκτέον, *i poet.* ἀντιλογέω, nasuprot govoriti, *dakle* 1) prigovarati, *aps.,* τινί *i* προς τι; opirati se, nijekati, poricati. 2) odgovarati
ἀντι-λήπτέον *v.* αντιλαμβάνομαι
ἀντιλογέω *v.* αντιλέγω
ἀντιλογία, ἡ, odgovor, pobijanje, prepirka, sudbena odbrana
ἀντι-λογίζομαι nasuprot razmišljati, uvažiti
ἀντι-λογικός 3. vješt prigovaranju, domišljat, sofistički λόγος; ά. borben govor
'Αντίλοχος, ὁ, *sin Nestorov*
ἀντί-λυρος 2. *poet.* sličan glasu lire
ἀντι-μάχομαι boriti se nasuprot, u borbi nasuprot stajati
'Αντίμαχος, ὁ, *jedan Trojanac; grčko ime*
ἀντι-μέμφομαι nasuprot koriti, tužiti se
ἀντι-μέτωπος 2. s nasuprot stavljenim pročeljem (u vojske)
ἀντι-μηχάνάομαι, *dep. med.* protivno nareðivati, upotrebljavati protivna sredstva
αντινομία, ἡ, protivurječje između zakona
Ἀντίνοος, ὁ, *najdrzovitiji prosac Penelopin*
ἀντί-ξοος 2. *jon. stegn.* -ξους, protivan, neprijateljski
ἀντιόομαι, *pas, aor.* ἠναντιώθην, *s fut. med.* ἀντιώσομαι, *jon.* stati protiv koga, opirati se, τινί
ἀντίος 3, 1) *lat.* adversus, sučelan, protivan, nasuprot, prema, protiv *(prijat, s gen. i dat.);* έ"στη stupi preda nj; ἐκ της ἀντίης, ἐκ τοῦ ἀντίου s protivne strane; αί ἀντίοι protivnici 2) *lat.* contrarius, protivan, oprečan. 3). *kao ep. i jon. adv.* ἀντίον *i* ἀντία, prema, proti, pred, τινός; ἀντίον αὐδαν τίνα odgovarati kome; ἀντίον ειπείν τίνος prigovati kome.
ἀντιοστάτέω, *poet.* opirati se; duhati protiv
Ἀντιοχίς ίδος, ἡ, *atička fila, nazvana po Heraklovu sinu Antiohu, heroju atenskom*
Ἀντίοχος, ὁ, *grčko ime, os. ime sirskih kraljeva*
ἀντιόω *v.* ἀντάω i -ιόομαι
ἀντί-παις, αιδος, ὁ, ἡ, koji je prešao dječje godine; djetinjast
ἀντί-πάλος. 2. 1) boreći se nasuprot, protiveći se, τινί, προς τινα(7ίτι; ὁ αντίπαλος, protivnik, suparnik. 2) jednak, razmjeran, primjeren, dorastao, τινί
ἀντι-παραβάλλω držati jedno nasuprot drugomu, porediti, *aps. i* τΐ προς τι, τί τινι;, priložiti umjesto koga drugoga
ἀντι-παραγγέλλω i sam zapovjediti; dati protivnu zapovijed; natjecati se za službu protiv koga drugoga
ἀντι-παράγω voditi protiv *ili* pokraj (neprijatelja); ići pokraj (n.)
ἀντι-παραΟ-έω nasuprot (neprijatelju) uzduž (svoje vojske) bježati
ἀντι-παρακαλέω, *aor. pas.* -κληθείς, nasuprot pozvati, potaknuti
ἀντι-παρακελεύομαι, *dep.,* nasuprot poticati, τινί
ἀντι-παρασκευάζομαι spremati se, oružati se protiv, τινί
ἀντι-παρατάσσομαι *at.* -ττομαι, postaviti se protiv koga u bojni red, τινί, προς τίνα
ἀντι-παρατίθημι nasuprot postaviti, porediti sa τινί
ἀντι-πάρειμι nasuprot komu ići »7» stupati
ἀντι-παρεξάγω izvesti *ili* ići protiv koga
ἀντι-παρέχω nasuprot pružati, ponovo uzrokovati
ἀντι-πάσχω ponovo trpjeti, ponovo štetu imati, τί αντί τίνος za što; χρηστά ponovo dobro dobiti
ἀντι-πέμπω 1) ponovo slati (poslanika); po- > slati glasnika. 2) poslati za što, za zamjenu
ἀντι-πέραια (-περαῖα) τά, *ep.* protivna obala
ἀντι-πέράν *(Jon.* -ην), ἀντιπέρας, *adv.* prijeko, prema, nasuprot; s *članom:* što je preko, τινός; *supst.* τό ἀντιπέρας zemlja koja je na protivnoj strani
ἀντί-πετρος 2. kršan, kamenit
ἀντι-πλέω u susret ploviti
ἀντι-πλήξ, ήγος, ὁ *i* ἡ, *poet.* udaran valovima
ἀντι-πληρόω ponovo dopuniti, opskrbiti posadom (lađu)

ἀντι-ποθέω i sam čeznuti *ili* željeti; ponovo ljubiti ἀντι-ποιέω *(i u tmezi),* 1) *akt.* ponovo činiti;
ἀντ' εδ ποιεῖν ponovo dobro činiti. *2) med.* zahtijevati što (τινός) kao svoje protiv koga (τινί), natjecati se s kim, prisvajati sebi što; nastojati oko čega; preti se o čem ἀντι-ποινος *2., poet.* za naknadu; ἀ-ά τίνος πάσχειν trpjeti za naknadu za koga, λαμβάνειν osvetiti se za koga
ἀντι-πολεμέω ratovati protiv koga, τινί
ἀντι-πόλεμος, ὁ, *jon. i* ἀντι-πολέμιος, neprijatelj ἀντι-πορεύομαι, *pas. s med. fut.* i sam krenuti
(protiv) ἀντί-πορος 2. protivan, koji je na suprotnoj
strani ἀντι-πράττω, *jon.* ἀντιπρήσσω, činiti protiv,
protiviti se ἀντι-πρόειμι i sam ići nasuprot, τινί ići na
koga
ἀντι-πρόσειμι = ἀντιπρόειμι
ἀντι-προσερρήθην, *aor. pas. za* προσαγορεύω, ponovo pozdravljati, odzdravljati
ἀντι-προσκαλέομαι podnijeti protutužbu
ἀντι-πρόσωπος 2, okrenut licem prema komu, τινί
ἀντι-προτείνω uzajamno pružiti, χείρα
ἀντί-πρωρος *i* -πρῳρος 2, okrenuvši kljun ladin moru *ili* neprijatelju; τινί γίγνεσ-9-αι poredati se protiv koga; ἀ—ους ἐμβάλλειν sprijeda navaliti; *prenes.* pred očima, jasan, očit
ἀντί-πῦλος 2, *jon.* s vratima, što su jedna drugima nasuprot
ἀντί-ρροπος 2, *adv.* -όπως, jednake težine, τινί; ἴζγειν ὁίχθος λύπης ἀ. odolijevati preteškomu bremenu boli
Αντισθένης, ους, 6, *učenik Sokratov; grčko ime*
ἀντί-σπαστος 2. *poet.* vukući do protivne strane; ὁστέων (ὁδαγμός) dopirući do kostiju; *supst.* antispast, *metar kome je jedan dio povučen* (σπαστός od σπάω) *nasuprot* (αντί) *drugome;* v - - «
ἀντί-σταθμος 2. jednake težine; naknađujući jednaku vrijednost
ἀντι--στασιάζω stvoriti protivnu stranku, pobuniti se protiv; οἱ ἀντιστασιάζοντες protivna stranka, τινί; natjecati se s kim
ἀντί-στασις, ἡ, protivna stranka; otpor
ἀντι-στάσιώτης, ου, ὁ, član protivne stranke, protivnik
ἀντιστατέω protiviti se
ἀντ-ίστημι *v.* ἀνθίστημι
ἀντι-στοιχέω stajati u redu nasuprot
ἀντι-στρατεύομαι, *dep. med.* ići protiv *ili* na koga τινί
ἀντι-στρατοπεδεύομαι. *med., aps. ili* τινί utaboriti se nasuprot (neprijatelju)
ἀντι-στρέφω protivan pravac uzeti, skrenuti na stranu
ἀντίστροφος 2. nasuprot stojeći, primjeren, τινί
ἀντί-σχεσθε *v.* ἀντέχω
ἀντ-ίσχω *v.* ἀντέχω
ἀντι-τάσσω, *at.* -τάττω *perf. pas.* 3. *pl.* -τετάχαται = -τεταγμένοι εἰσίν, 1) *akt.* nasuprot postaviti, τινά τινι. 2 *pas.* biti nasuprot postavljen, izaći na koga *(p vojsci).* 3) *med.* nasuprot se postaviti, stati na put (o *vođi,* προς τι, τίνα *ili* τινί); protiviti se, opirati se
ἀντι-τείνω opirati se, protiviti se, τινί
ἀντι-τεχνάομαι, *dep. med. jon.* varku varkom suzbiti
ἀντί-τεχνος, ὁ, takmac u kojoj umjetnosti
ἀντι-τίθημι 1) metnuti *ili* staviti nasuprot, τί τίνος. 2) poreditι, τί τινι
ἀντι-τῑμάω uzajamno »7» ponovo štovati, jedan drugoga štovati; *med.* predložiti za se drugu *(manju)* kaznu *(o optuženomu)*
ἀντι-τῑμωρέομαι, *med.* nasuprot se osvetiti, τινά
ἀντι-τίνω, *poet. (v.* τίνω) trpjeti, platiti za što, osvetiti se
ἀντι-τοξεύω ponovo strijeljati
ἀντι-τορήσαι, *aor. ep.* provrtati, probosti; provaliti u, δόμον
ὁίν-τιτος 2. *ep.* naplaćen; ἔργα τινός odmazda za koga
ἀντι-τρέφω hraniti za što[1] *ili* u zamjenu
ἀντι-τυγχάνω protiv koga, uzajamno, opet postići »7» dobiti
ἀντιτῡπέω zadati protuudarac
ἀντι-τῡπος *2. i* 3. 1) *akt.* odbijajući, τύπος ἀ. *o čekiću i nakovnju* protuudarac; odjekujući. 2) *pas.* sprijeda pogođen, natrag bačen. 3) oprečan, nepovoljan
ἀντι-τύπτω nasuprot udarati, odvratiti udarac
Ἀντιφάτης, *ep.* αο, ὁ, 1) *Trojanac.* 2) *kralj lestrigonski.* 3) *vrač, sin Melampov*
ἀντιφερίζω poreditι se, jednačiti se s kime, τινί, u čem τί
ἀντί-φερνος 2. umjesto miraza
ἀντι-φέρω nasuprot staviti; *med. ep.* nasuprot ići, opirati se komu, τινί; μένος τινί snagom komu; ἀργαλέος Ὀλύμπιος ἀντιφέρεσθαι teško se opirati Olimpijcu, *tj.* Zeusu
Ἀντίφημος, ὁ, *utemeljitelj Gele na Siciliji*
ἀντι-φιλέω ljubiti uzajamno *ili* opet
ἀντι-φιλοσοφέω biti protivnik filozofskih nazora
ἀντί-φονος 2. za osvetu ubijajući; ἀ. δίκαι smrtna kazna za umorstvo; ἀ. στόμα ždrijelo spremno da ubije za osvetu
ἀντι-φορτίζω nakrcati povratnim tovarom
ἀντι-φυλάττομαι, *med.* i sam se čuvati, biti na oprezu od koga, τινά
Ἀντιφών, ώντος, ὁ, *grčko ime; sofist za vrijeme Sokrata*
ἀντι-φωνέω, *poet.* nasuprot izreći, odgovarati, protiviti se
ἀντι-χαίρω, *aor.* ἀντεχάρην, (i sam) radovati se, τινί

ἀντι-χάρίζομαι, *dep. med.* nasuprot povoljiti, ugoditi; pokazati se zahvalnim
ἀντι-χορηγέω biti takmac u horegiji
ἀντι-χράω, *samo aor.* 3. *sing.* ἀντέχρησε, dostajati, τινί
ἀντλέω iscrpsti, izgrabiti *(os. vodu iz broda); i prenes.*
ἀντλία, ἡ, *poet. i* ἄντλος, *6, ep.* morska voda što se skupila na dnu lađe, *lat.* sentina
ἀντ-οίομαι biti protivnog mišljenja
ἀν-τολή *v.* ανατολή
ἄντομαι moliti; *v. i* ἀντάω
ἀντ-όμνϋμι nasuprot priseći; tužbu podnijeti (uz prisegu da je opravdana)
ἀντ-ονομάζω drukčije nazvati
ἀντ-ορύσσω *jon.* nasuprot kopati *ili* rovati; kopati protivni lagum
ἀν-τρέπω *v.* ανατρέπω
ἄντρον, τό, pećina, spilja
ἀντρ-ώδης 2. pun pećina; kao pećina
Ἄντρων, ώνος, ὁ, ἡ, *grad na tesalskoj obali*
ἄντυξ, υγος, ἡ, obruč, 1) *ep.* okrugli obod štita; *obruč od kovine koji je zarubljivao štit,* krajnji obod, πυμάτη. 2) prut kojim obrubljivahu obod na kolima; naslon; kola
ἀντ-υποκρίνομαι, *jon. mj.* ἀνθ. nasuprot *ili* na to odgovoriti; pretvarajući se odgovoriti
ἀντ-υπουργέω, *jon. mj.* ἀνθ., učiniti uslugu za uslugu
ἀντωμοσία, ἡ, prisega tužitelja, optužba, zaprisezanje stranaka pred sudom
ἀντ-ωνέομαι nasuprot nuditi *ili* kupiti
ἀντ-ωφελέω nasuprot *ili* opet koristiti, vratiti uslugu, τινά; *pas.* nasuprot se okoristiti
ἀν-ύβριστος 2. *poet. adv.* -ως, 1) *akt.* koji ne pogrđuje, ne zapostavlja. 2) *pas.* nepogrđen, nezlostavljan, neobijestan; bez nasilja, bez poticanja
ανυδρία, ἡ, nestašica vode, suša
ἀν-ϋδρος 2. bezvodan, sušan, suh; ἡ ἄνυδρος pustinja
ἀν-Ομέναιος 2. *poet.* bez svadbene pjesme, neudat, neoženjen
ἄνυμι *v.* ἀνύω
ἀ-νύμφευτος 2. *poet.* 1) neudat, neoženjen. 2) nesretno udat, nesretno oženjen
ἄνυμφος 2. *poet.* 1) neoženjen, neudat. 2) brakoloman, opak
ἀν-υπέρβλητος *2.* nepobjediv, neograničen
ἀν-υπεύθυνος 2. neodgovoran, neograničen; besprijekoran
ἀν-υπόδητος 2. neobuven, bos; *prenes. iron.* filozof
ἀν-ύποπτος 2. nesumnjiv; ne sumnjajući, bez sumnje
ἀν-υπόστάτος 2. neodoljiv, nepobjediv
ἀνύσιμος (ῦ) 2, *adv.* -ίμως, probitačan, napredan, uspješan
ἄνῦσις (ά), εως, ἡ, *ep.* polučenje: uspjeh
"Ανυσις, ιος, ἡ, *jon. grad u Egiptu*
ἄνυστός, *at.* ἄνυστός 3. koji »V» što se da učiniti; ὡς ἄνυστόν *(se.* ἐστιν) **koliko je** moguće
"Ανυτος, ὁ, *jedan od tužitelja Sokratovih*
ἀνύτω *v.* ἀνύω
ἀν-υφαίνω iznova tkati
ἀνύω, *at.* ἀνύω, *i* ἀνύτω, *at.* ἀνύτω (δ υ), *fut.* ἀνύσω *i* -σομαι, *aor.* ἤνυσα *i* -σάμην, *perf. akt.* ἤνυκα, *pas.* ἤνυσμαι, *pas. aor.* ἠνύσθην, *fut. pas.* ἀνυσθήσομαι, *adj. verb.* ἀνυστός *(svagdje* G: *svagdje mj.* ά.. *može biti i* ά), *ep. fut. i aor. i* σσ, *spored. oblik ep., jon. i poet.* ἄνω (a) *i ep.* ἀνῦμι, 1) *akt. a)* svršiti, dovršiti; pribaviti; opraviti, izraditi; ispuniti sudbinu, reći da će se ispuniti; natovariti, αχ&ος; opraviti, postići, *os. s. part.,* οὐκ ά. φθονέουσα zavišću ne postižem ništa, *b)* put prevaliti, prijeći, doprijeti, *često bez* ὁδόν, πρό^, εἴς *τι, i sam ak.* "Αιδαν u Had. c) *ep.* istrošiti, razoriti. 2) *pas.* svršavati se; πέμπτω Ζτει. ἀνυμένω na izmaku pete godine. 3) *med.* izraditi, zaslužiti za se

I. ἄνω *adv.* gore uvis, uz; od obale u unu trašnjost zemlje; *o vremenu:* prije, *a) uz glagole;* prema sjeveru; ἄνω στρατεύεσβ-αι u unutrašnjost zemlje, *ἔτι* ἄνω još dalje u unutrašnjost; ἄνω βλέπειν još živjeti; αὖξων ἄνω iznoseći na svjetlost, *b) uz imena:* αί-9-έρος ἄνω gore u eter; & ἄνω κύκλος nebo; ὁ ἄνω βασιλεύς kralj u gornjoj zemlji *(tj.* perzijski); *οἱ* ἄνω oni koji još žive; οι ἄνω θεοί višnji bogovi; ἡ ἄνω Ἀσίη gornja Azija, *često:* sjeverno, istočno; ἡ ἄνω οδός put u unutrašnjost zemlje; ἡ ἄνω πόλις gornji grad *i* grad u unutr. zemlje; το (τα) ἄνω gornji dijelovi. *Često u svezi:* ἄνω κάτω ποιεῖν »7« τιθέναι što je gore, okrenuti dolje, sve ispremetati; ἄνω (τε καΐ) κάτω gore-dolje, amo-tamo. — *komp.* ανωτέρω dalje, više gore, Σάμου od Sama; *superl.* ανώτατα *i* -τάτω najviše; οί -τάτω najviši

II. ἄνω *v.* ἀνύω

ἄνω *konj. aor. od.* ἀνίημι

ἄνω γα (α), *ep. jon. i poet. perf. bez. redupl., sa znač. prez., imper. 2. sing.* ἄνωχθι, 3. ἀνωγέτω, 2. *pl.* ἄνωχθ-ε, *inf.* ἀνωγέμεν; *plpf. sa znač. impf.* ἠνώγεα, 3. *sing.* ἠνώγει(ν), ἀνώγει; uz to *i obi. od prez.* ἀνώγω, *impf.* ἠνωγον *i* ἄνωγον,. *fut.* ἀνώξω, *aor.* ἠνωξα, *lat.* iubeo, zapovijedati, nalagati, nukati, tjerati, τινά *i s inf.*; *u negat. reč.* (ne) dati, (ne) dopustiti

ἀνώ-γαιον, *at.* ἀνώγεων, ω, τό, gornji kat; blagovaonica, žitnica

ἄνωγεν, *ep. impf. od* ανοίγω
ἀνώγω *v.* ἄνωγα
ἀν-ωδυνία, *jon.* -ίη, ἡ, bezbolnost
ἀν-ώδϋνος 2. *poet., adv.* -ύνως, bez boli, bezbolan

ἄνωθεν, *adv.* 1) odozgo; s vrha, s neba; iz nutarnje zemlje. 2) *o vremenu:* od početka, od davnina, od starine; οί ἄνωθ-εν χρόνοι prijašnja vremena; οί ἄνωθεν (πρόγονοι) pradjedovi

ἀν-ωθέω, *fut.* ἀνώσω, *aor.* ἀνέωσα *itd.* 1) turiti, rinuti; *apsol.* otisnuti se. 2) odbiti, odrinuti, otjerati. 3) *med. jon.* od sebe odbiti
ἀνωιστός 2. ep. neslućen, nenadan; *adv.* ἀνωιστί iznenada, iznebuha
ἀν-ώλεθ-ρος 2. nerazrušiv, neprolazan
ανωμαλία, ἡ, neravnost; nejednakost, nepostojanost, raznovrsnost
ἀν-ώμαλος 2. adu. -άλως, neravan, nejednak, različan
ἀν-ωμοτί, *adv.* ne prisegavši, bez prisege
ἀν-ώμοτος 2. *akt.* koji se nije zakleo; *pas.* na koga ili što se nije položila zakletva
ἀν-ώνυμος 2. bezimeni; bez slave, neslavan
ἀνώξω *v.* ἀνωγα
ἀν-ωρία, ἡ, *jon.* -ίη, nevrijeme, nezgodno vrijeme
ἀν-ωρος 2. *jon.* = ἄωρος
ἄνωσαι, *jon. mj.* ἀνοϊσαι *v.* ἀναφέρω
ἀν-ώσαντες υ. ἀνω&έω
ανώτατος 3. *jon.* najviši; za ἀνωτάτω *v.* ἀνω
ανωτέρω *v.* ἄνω
ἀν-ωφελής 2. nekoristan, zaludan; škodljiv
ἀν-ωφέλητος 2. nekoristan; nevaljao; neupotrijebljen; neobrađen, γη
ἀνωχ&ι *i si. v.* ἀνωγα
ἀν-ώχϋρος 2. neutvrđen
ἄξαντο, ἄξέμεν *i si. v.* ἀγω
ἀ-ξενος 2, /ow. i £oef. ἀ-ξεινος, negostoljubiv, nedočekljiv; "Αξεινος, ὁ, Crno more *isp.* Εὐ-ξεινος
ἀ-ξεστος 2, *poet.* neotesan, neizrađen
αξία, ἡ, *(upr. fem. od* ἄξιος) vrijednost, a) cijena, novčana vrijednost, *b)* dostojanstvo, čast, *c)* što koga ide: plaća, nagrada, zasluga; kazna; κατά (την) ἀξίαν po zasluzi; προς την ἀ. prema zasluzi
ἀξι-απήγητος 2. *jon. i poζ.* ἀξιαφήγητος 2. vrijedan da se pripovijeda
ἀξι-έπαινος 2. hvale vrijedan, pohvalan
ἀξι-έραστος 2. ljubazan
ἀξίνη (ῐ), ἡ, sjekira, bradva, *os.* bojna
ἀξιο-βίωτος 2. vrijedan da se živi
ἀξιο-Θ-αύμαστος 2. divan, zamjeran
ἀξιο-θέατος, *jon.* -θέητος 2. vrijedan da se gleda, znamenit, lijep
ἀξιο-κοινώνητος 2. vrijedan zajednice
ἀξιό-κτητος 2. vrijedan da se ima
ἀξιό-λογος 2. vrijedan spomena, znatan, znamenit, ugledan; *adv.* -λόγως vrijedno spomena, pravo, lijepo
ἀξιό-μαχος 2. u boju *ili* ratu ravan, tinί, dostojan protivnik
ἀξιο-μνημόνευτος 2. spomena vrijedan, znamenit
ἀξιό-νϊκος 2. dostojan pobjede, prednosti; *komp.* vredniji, dostojniji da što postigne
ἀξιό-πιστος 2. vrijedan vjere, vjerodostojan; pouzdan
ἀξιο-πρεπής 2. časti primjeren
ἄξιος 3. tko (što) je jednako težak, *ili* isto vrijedi, vrijedan, dostojan, pravedan, ravan (čemu), koji zaslužuje *{dobro ili zlo);* pristojan, častan, primjeren, shodan. *a) s gen.* πολλοϋ, ολίγου, *itd.* mnogo, malo vrijedan; ἡμαρ ἀξ. πάντων dan koji daje naknadu za sve što sam pretrpio, *b) ujedno s dat.* τινός ἄξιος τινι za nekoga nešto vrijedan, zasluжujući za nekoga nešto, *c) s inf.*: ἐπαινεϊσθαι vrijedan da se hvali, *d)* ἄξιον (ἐστι) vrijedno je, vrijedi; pristoji se, dolikuje, pravo je, pravedno je, τινί *ili s ah. i inf.* — *adv.* ἀξίως vrijedno, dostojno, pravedno
Αξιός *ili* "Αξιος, ὁ, *rijeka u Makedoniji, sada* Vardar
ἀξιό-σκεπτος 2. vrijedan pažnje *ili* da se razmisli, uvaži
ἀξιο-σπούδαστος 2. vrijedan truda *ili* mara
ἀξιο-στράτηγος 2. vrijedan da bude vođa
ἀξιό-τέκμαρτος 2. jasno dokazujući
ἀξιό-χρεως, εων, *gen.* ω, *nom. plur. mase.* -χρεω *neutr.* -χρεα, potrebi primjeren, shodan; sposoban, vrstan, valjan; pouzdan, siguran; vjerodostojan; — (spomena) vrijedan, τινός
ἀξιόω I. *akt.* 1) smatrati (koga) vrijednim, udostojiti, τινός; τινί počastiti koga čim; *poet.* častiti, štovati, τινά. 2) držati da je pravo, pravedno, zahtijevati, tražiti, moliti željeti, htjeti, τί, ne ustručavati se, ne stidjeti se; usuditi se, i *inf.* 3) misliti, vjerovati, držati, i *inf.*, ἱνα, ὅπως. II. *pas. i med.* 1) biti smatran vrijednim, τινός *ili inf.;* biti čašćen, štovan. 2) *med.* smatrati se vrijednim, τινός. 3) = *akt.* držati vrijednim
αξίωμα, τό, 1) vrijednost, čast, dostojanstvo, ugled, štovanje, 2) volja, želja, zahtjev
ἀξίως *v.* ἄξιος
ἀξίωσις, εως,/o». ιος, ἡ, 1) počast, počitanje;. mišljenje, nazor; želja koja me časti *(Her.* 6. 130)
ἀ-ξυλος 2. 1) neiskrčen, pun drveća, ὕλη, sa a *copul. 2)* bez drva, bez drveća, χώρα, *sa* α *priv.*
ἀξυμβ- *i* ἀξυν- *v.* ἀσυμβ- *i* ἀσυν-
ἄξων, ὀνος, ὁ, 1) osovina, nebeska osovina, os, *osob. na kolima.* 2) drvene zakonske ploče *u Ateni koje su se mogle okretati oko osovine*
ἀοζος, ὁ, sluga pri žrtvovanju
ἀοιδή, ἡ, *ep. i poet.* pjevanje, vještina pjevanja; pjesma; predmet pjesme, priča
ἀοιδιάω, *ep.* pjevati
ἀοίδιμος 2. o kom se pjeva, opjevan; *(Jon.)* slavan, proslavljen; *(ep.)* ozloglašen, zloglasan
ἀοιδός, ὁ, *ep. i poet.* pjevač, pjesnik; ἡ ἀ. o *sfingi;* čarobnik
ἀ-οίκητος 2. nenaseljen, nenapučen; gdje se ne može stanovati
ἀ-οικος 2. bez kuće i kućišta, bez stana, bez domovine, siromašan; gdje se ne može stanovati
ἀ-οινος 2. bez vina; ne pijući vina
ἀ-οκνος 2. ne oklijevajući, neumoran, voljan, odlučan, τινός; *adv. superl.* ἀοκνότατα vrlo odlučno, brzo

άολλής 2. *ep. i poet.* zbijen, skupljen, na okupu., u hrpama, svi zajedno
άολλίζω, *ep. aor. akt.* άόλλισσα, *pas. inf.* άολλισθήμεναι, skupljati
ίί-οπλος 2. *i* άν-οπλος 2 bez oružja, neoružan, *os.* bez štita; 'ίπποι bez oklopa
žop, όίορος, τό, α&. /)2«r. άΟρας, mač
ά-όράτος 2. ne videći; nevidljiv
ά-όριστος 2. neograničen; neodređen, neizvjestan; *os. poz. kao gram. t. t.* δ αόριστος (χρόνος) neodređeno prošlo vrijeme, *aorist*
ά-ορτήρ, ήρος, ό, *ep.* uprta, prekoramica, *o kojoj je visio mač*
άοσσητήρ, ήρος, 6, *ep.* pomoćnik, branitelj, branič
ά-ούτος 2, *ep.* neranjen
άπ-αγγελία, ή, pripovijedanje, izvještaj
άπ-αγγέλλω *impf. iterat. ep.* άπαγγέλλεσκον, *fut. ep.* άπαγγελέω, *aor. jon. i* άπήγγελον, javljati, donositi vijest; oglasiti, pripovijedati; odgovoriti
ζπαγε *(imper. od* απάγω) *poet.,* nosi se, otale s tim
ά-πάγής 2. koji nije krt, gibak, prutak
άπ-αγινέω *jon.* = απάγω otpravljati, plaćati, φόρον
άπ-αγορεύω, *fut.* άπερω, *pas.* άπορρη-θήσομαι, *aor.* άπεΐπον *(što v.) perf. akt.* άπείρηκα, 1) *tranz.* zabranjivati, *ob.* μή ποιεΐν τι i τινί; savjetovati kome da ne (čini što), odgovarati od čega; otkazati, odreći se. 2) *intr.* iznemoći, umoriti se; τα άπαγορεύοντα što je neupo trebljivo, nevaljalo
άπ-αγριόομαι, *pas.* podivljati
άπ-άγχω 1) *akt. ep., aor.* -άγξαι, daviti, gušiti, 2) *med.* -άγξομαι, *aor.* -ηγξάμην, objesiti se
άπ-άγω I. *akt.* 1) odvesti, *a) o vojsci:* krenuti, zapovjediti da otputuje; *i o vojvodi:* otići, otputovati, *b) o optuženima, uhvaćenima, zločincima:* zatvoriti, odvesti, u tamnicu *ili* na smrt, τήν επί θανάτω *(se.* όδόν). 2) odvesti, dovesti, dogoniti; zavesti, έπί τι. 3) predati, izručiti, platiti, *sto je čovjek dužan, npr.* δασμόν. 4) otići, ukloniti se *(dodaj:* εαυτόν). II. *med.* sa sobom *ili* svoje odvesti; uzeti za ženu
απαγωγή, ή, 1) otprema, odvedenje *(os. zločinca). 2)* plaćanje (poreza, danka)
άπ-αδεΐν, έειν, *jon. mj.* άφαδεΐν, *v.* άφανδάνω
άπ-άδω u pjevanju se ne slagati; ne slagati se
άπ-αείρω *v.* άπαίρω
άπ-άθανάτίζω učiniti besmrtnim; vjerovati u besmrtnost
ά-πά&εια, ή, neosjetljivost, mirnoća, hladnokrvnost
ά-πάθής 2, 1) koji nije osjetio, ne znajući za, prost od, τινός. 2) bez boli, bez patnje, nekažnjen, bez gubitka, neozlijeđen, nepovredljiv, ύπό *ili* άπό τόνος. 3) ne osjećajući, bešćutan, προς τι; miran; nehajan; bešćuvstven
άπα i *poet.* = άπό
άπαιδευσία, ή, neobrazovanost, surovost
ά-παίδευτος 2, *adv.* -εύτως neobrazovan, budalast, nevješt, τινός
άπαιδία, ή, neimanje djece
άπ-αίνυμαι, *impf.* άποαίνυτο, *ep. dep.* oduzeti, otimati, ugrabiti, τινός τι kome što
άπ-αιρέω *i* άπ-αιρεθέω *v.* άφαιρέω
άπ-αίρω, *impf. iter. jon.* άπαιρέεσκον, *fut.* άπαρώ, J *ep. spored. oblikom* άπαείρω, *lat.* tollere, 1) dignuti, ukloniti, maknuti; τάς νηας krenuti brodovlje; *os. o vojsci i brodovlju:* polaziti, odjedriti, otploviti; πρεσβείαν krenuti u poslanstvo 2) *med.* dizati se, otići εκ πόλιος
α-παις, άπαιδος, 6 »ή bez djece, bez potomstva
Άπαισός, ή, *grad u Maloj Miziji*
άπ-αΐσσω *v.* άπάσσω
άπ-αισχύνομαι od stida odustati od čega
άπ-αιτέω, s *ep. spored. obi.* άπαιτίζω, iskati, tražiti, zahtijevati (natrag), τινά τι od nekoga nešto; τινά λόγον pozvati koga na odgovornost
άπαίτησις, εως, ή, zahtijevanje (natrag)
άπ-αιτίζω, *v.* άπαιτέω
άπ-άκρΐβόω vrlo pomnjivo izraditi
άπ-άλαλκε *i si. v.* άπαλέξω
ά-πάλαμ(ν)ος 2. bez ruke, bespomoćan, neradin
άπ-αλείφω istrti; izbrisati
άπ-αλέξω, *fut.* -ξησω, *ep. aor.* άπάλαλκον, *ep. i poet.* 1) braniti, odbijati, τινά (τίνος). 2) *med. poet.* odbijati od sebe, braniti se
(άπ-άλθομαι) *fut.* άπαλθήσομαι, *ep.* sasvim izliječiti
απαλλαγή, ή, rastavljanje, razdvoj, τινός; oslobođenje, spasenje, τινός; odlazak, polazak, uzmak
άπ-άλλαξις, ιος, ή, *jon.* = άπ-αλλαγή
άπ-αλλάσσω, *at.* -ττω *(v.* άλλάττω), *fut. med.* -άξομαι *i s pas. znač., impf. i aor. jon. i bez augm., adj. verb.* άπαλλακτέον, I. *akt.* 1) *tranz. a)* udaljiti, ukloniti, otpremiti, *b)* pustiti, otpustiti, osloboditi, τινά τίνος; o-tresti se koga. 2) *intr.* otići, proći; πώς άπήλ-λαχεν έκ της όδοϋ; kako mu je put prijao? II. *pas.* 1) *a)* spasiti se, riješiti se, osloboditi se, prost biti od, (άπό) τίνος; βίου umrijeti; biti pušten na slobodu *(o robu), b)* od tužbe odustati *(o tužitelju);* vjerovnika namiriti, njega se otresti (o *tuženome). 2) intr. a)* otići, udaljiti se, ϊχ, άπό τίνος; otresti se čega, svršiti; άπήλλαγμαί τίνος prost sam čega; πολλόν άπηλλαγμένοι -9-εών vrlo udaljeni, različni od bogova, *b) s part. ili inf.* dovršiti, prestati nešto činiti
άπ-αλοιάω smrviti, smrskati
απαλός 3. svjež, mek, gojan; άπαλον γελάσαι slatko se nasmijati
άπάλότης, ητος, ή, nježnost, mekost, razmaženost
άπάλο-τρεφής, έος, 2. ugojen, mastan
απαλύνω učiniti nježnim *ili* mekim; *pas.* postati mek, gibak

ἁπ-αμάω *(u tmezi). ep. ipoet.* pokositi, odsjeći
ἁπ-αμβλύνω (ῠ) slabiti; *pas.* oslabiti, klonuti
ἁπ-αμβροτεῖν *v.* ἁφαμαρτάνω ἁπ-άμείβομαι, *dep., ep. impf.* ἁπαμείβετο,
aor. pas. ἁπημείφθην, odgovarati, tvrdo
ἁπ-αμελέομαι, *pas., jon. i poet.* biti posve zanemaren
ἁπ-αμμένος, *jon. part. perf. pas. od* ἁφάπτω
ἁπ-αμπλακεῖν, *inf. poet. aor.* ἁπήμπλακον = ἁφαμαρτεῖν, prevariti se ἁπ-αμύνω 1) *akt.* odvraćati, odbijati, tvrdo
od koga što. 2) *med., ep. i jon.* odbijati od sebe, tvrdo, braniti se ἁπ-άναίνομαι, *dep. med., aor.* -ηνηνάμην, *ep. i poet.* posve poricati, opirati se, odbiti, *aps. i s ak.*
ἁπ-αναισχυντέω, bezobrazno se vladati, tvrditi što bezobrazno
ἁπ-αναλίσκω (od cjeline) trošiti; pogubiti
ἁπ-άνευΦε(ν), *ep.* 1) *adv.* izdaleka, daleko; napose. 2) *prep. s gen. (često se zapostavlja)* daleko od, na strani od, bez (znanja)
ἁπ-ανθέω ocvasti, uvenuti ἁπ-άνθρωπος 2. *adv.* -ώπως. 1) bez ljudi, pust. 2) neljudski, neprirodan
ἁπ-ανίστημι 1) *akt. tranz.* krenuti. 2) *med.* ἁπ-ανίσταμαι (στήσομαι, -έστην, -έστηκα) krenuti se, poći, iseliti se, *hi ili* ἁπό τίνος
ἁπανταχού *adv.* svvida ἁπ-αντάω, *fut.* -ήσομαι, 1) sresti, ići u susret, sastati se, tvrdo s kim; ἐς *ili* ἐπί τόπον na mjestu; doći (na što ἐπί τι); protiviti se, opirati se. 2) dogoditi se, desiti se ἁπάντη (η), *ep. adv.* svakamo, svuda ἁπ-αντικρύ, *i jon.* ἁπ-αντίον *adv.* upravo nasuprot; ἡ, ἁ. ακτή protivna obala
ἁπ-αντλέω izgrabiti, isprazniti; uništiti
ἁπ-ανύω, *ep.* sasvim svršiti ἅπαξ, *adv.* jedanput, jednom; εις ἅπαξ za jedanput
ἁπαππαπαῖ, *poet. uzvik boli* ἁπ-άπτω, *jon. mj.* ἁφάπτω ἁπ-αραιρήσ&αι,/ο«. *inf. perf. pas. v.* ἁφαιρέω ἁ-παραίτητος 2. neumoljiv
ἁ-παρακάλυπτοζ 2. nesakriven, otvoren
ἁ-παρασκεύαστος *i* ἁ-παράσκευος 2. nepripravan, nespreman, neoružan
ἁπ-άράσσω, *aor.* ἁπήραξα *i* ἁπάραξα (t *u tmezi),* odbiti, otkinuti, odsjeći, smrskati
ἁπ-αρέσκω, ne goditi, ne sviđati se, tvrdo, *med.* izmiriti, zadovoljiti
ἁ-παρηγόρητος 2. neutješiv
ἁπ-αρι&μέω 1) izbrojiti. 2) platiti
ἁπ-αρκέω, *fut.* -έσω, *poet.,* doteći, dostati, zadovoljiti se
ἁπ-αρνέομαι, *at. dep. pas.* -αρνήσομαι, -ηρνήθ-ην, uskratiti, odbiti, zanijekati, tí s *pleon.* μή (μή ού)
ἁπ-αρνος *2. jon. i poet.* uskraćujući, niječući; uskraćen, odbijen
ἁπ-αρράσσω, *v.* ἁπαράσσω ἁπ-αρτάω, objesiti; odlučiti, rastaviti; *pas.* udaljen, rastavljen biti
ἁπαρτί, *adv.* upravo, baš, točno
ἁπαρτιλογία, ἡ, *jon.* -ίη točan račun, potpuna svota
ἁπ-αρύω, *jon.* odgrabiti, oteti
ἁπ-αρχή, ἡ, *obično u plur.* prvine; *svaka* žrtva nekrvava; počasni dar
ἁπ-άρχομαι, *dep. med. (kadšto u tmezi)* započinjati žrtvu, ἁπαρχόμενος započinjući žrtvu, prvine nečega žrtvujući bogu, τινός; τρίχας odrezati dlake, baciti ih u vatru i tako započeti žrtvu
ἁπάς, ἅπασα, ὅίπαν, savkolik, sav; svaki; cijeli; ἑπορεύθησαν πεδίον ἅπαν po samoj ravnici; *često:* sasvim, posve
ἁπ-άσσω, *poet. i ep.* ἁπαΐσσω, skočiti s čega, odjuriti, udaljiti se; *apsol. i* τινός
α-παστος 2. *ep.* natašte; ἑδητύος ne okusiv jela
ἁπατάω, *impf.* ηπάτων, *fut.* -τήσω, *aor. ep.* ἁπάτησα, *fut. pas.* ἁπατήσομαι, 1) *akt.* varati, zavesti. 2) *pas.* prevariti se, biti prevaren, zaveden; τί αγγελίας ούκ έμοί άρχεται ἁπατώμενον koja mi vijest dolazi, a nije varava
ἁπ-άτερ·9-ε(ν) 1) *adv.* napose, zasebice, daleko. 2) *prep. s gen.* daleko od
ἅπατε ων, ώνος, ό, varalica
ἁπάτη, ἡ, prijevara, ospjena, lukavstvo; λεχέων prevarena nada u vjenčanje; ἁπάτης ένεκα των πολεμίων zbog prijevare neprijatelja
ἁπατήλιος 2. *ep.* ἁπατηλός 3 *i 2.* prijevaran, prevarljiv, lažan
ἁπατηλικός = ἁπατήλιος
ἁπ-ατιμάω, *ep.* osramotiti, obružiti, prezirati
'Απατού ρ ι α, τά, *jonska narodna svečanost, koja se i u Ateni slavila. Onda bi građani upisivali svoju djecu u fratrije*
ἁ-πάτωρ, ορός, ό, *i* ἡ, bez oca, sirotan; έμοῦ odbijen od mene, oca
ἁπ-αυδάω, *poet.* zabranjivati
ἁπ-αυθάδίζομαι, *dep. med.,* tvrdoglavo i smjelo raditi *ili* govoriti
ἁπ-αυθ-ημερίζω još se isti dan povratiti
ἁπ-αυράω, *samo impf.* ἁπηύρων, -ο-ς, -α, 3. *pl.* -ων, *part. aor.* ἁπούρας *i fut.* ἁπουρήσουσι, *ep.* otimati, oduzeti, ugrabiti, tvrdo, tvrdo (tvrdí) τι; učestvovati, imati korist *ili* štetu od čega
ἁ-παυστος 2. neprestan, beskrajan, neugasiv,
ἁπ-αυτομολέω pobjeći (k neprijatelju)
ἁπαφίσκω, *ep. aor.* ἡπάφον 1) *akt.* zavoditi, zavaravati. 2) *med.* = *akt.*
ἁπ-εβήσετο *v.* αποβαίνω.
ἁ-πεδος 2. *ep.* ravan; το ἅπεδον, ravnica
ἁπ-έειπε *v.* ἁπεῖπον
ἁπ-έεργε *v.* ἁπείργω
ἁπ-έησι *v.* I. απειμι
ἁπ-εϊδον, *aor. od* αφοράω
ἁπεί-9-εια, ἡ, neposlušnost, nepokornost
ἁπειθ-έω, *ep. i poet.* ἁπι&έω, neposlušan biti, oglušiti se, tvrdo, tvrdí
ἁπ-είθη, *jon. mj.* ἁφείθη od ἁφίημι

ἀ-πειθής, 2. koji se ne da nagovoriti, neposlušan, nepokoran, tvrd; *adv.* ἀπειθ-ώς ἐχειν προς τίνα = ἀπειθεῖν τινι

ἀπ-εικάζω, *fut.* -άσομαι, *adj. verb.* ἀπεικστέον, naslikati, preslikati; opisati; misliti, nagađati; τινί τι isporediti što s čim

ἀπείκασμα, τό, slika

ἀπεικώς, ἀπεικότως *v.* ἀπέοικα

I. ἀπ-ειλέω *jon., perf. pas.* ἀπείλημαι, *aor. part.* ἀπειληθείς, oturiti, odrinuti, u škripac natjerati, utjerati, *ίζ* τι

II. ἀπ-ειλέω, *aor.* ἠπείλησα, *ep. impf. dual.* ἀπειλήτην, 1) prijetiti, groziti se, τινί τι kome čim, *i s inf. fut.* 2) *ep.* obećati, obricati. 3) hvalisati se, hvastati se, i *inf. fut.*

ἀπειλή, ἡ, 1) grožnja, prijetnja 2) hvastanje

ἀπείλημα, τό, *poet.* grožnja, prijetnja

ἀπειλητήρ, ηρος, 6, *ep.* koji prijeti, hvališa, nebojša

ἀπειλητή ριος 2. *jon. i* ἀπειλητικός 3. prijeteći

ἀπ-είλοντο, *jon. v.* ἀφαιρέω

I. ἄπειμι *(i u tmezi), inf.* ἀπεῖναι *(v.* εἰμί), *ep. konj.* 3. *prez.* ἀπέησι, *impf.* ἀπέην, 3. *plur.* ὀίπεσαν. *fut.* ἀπέσσομαι *i* ἀπεσσεῖται, *Jat.* abesse, ne biti nazočan, biti odsutan, ne biti tu; (ἀπό) τίνος biti daleko od; ne biti, nemati

II. ὀίπ-ειμι, *inf.* ἀπιέναι *(v.* εἶμι), *imper.* ἀπι&ι *i* ὀίπει, *impf.* -ήιε *ep., adj. verb.* ἀπιτέον, *lat.* abire, otići, poći, otputovati; *o mjesecu* svršavati se; *često* = umrijeti; *ind. prez. često znači* otići ću

ἀπ-εῖπον *i* ἀπ-εῖπα *(v.* εἶπον), *ep. i* ἀπέειπε *i* ἀπόειπε, *inf. i* ἀποειπεῖν *i* ἀπειπέμεν, *part. i* ἀποειπών, *aor. za* ἀπόφημι *ili* ἀπαγορεύω (šio *v.),* I. *akt.* 1) *tranz. a) ep.* otvoreno reći, izreći, iskazati, izustiti, navijestiti. *b)* odreći, odbiti, uskratiti, otkazati, zanijekati, *c)* zabraniti, tvrdi, i *inf. i s* μή. *d)* odreći se; μήνιν odljutiti se. 2) *intr.* klonuti, oslabiti, iznemoći; s *part.* dodijati, prestati. II. *med. jon.* ἀπειπάμην, *α)* odbiti, uskratiti. *b)* odreći se, tí čega; ne obazirati se na, τί

Ἀπειρου·»), ἡ, *ep. žena iz Apire,* Ἀπείρηθεν iz Apire, *velike, „beskrajne" zemlje, negdje na sjeveru*

ἀ-πείρατος, *jon. i ep.* ἀπείρητος 2. *a) pas.* nepokušan. *b) akt.* ne pokušavši, neiskusan, nevješt, *apsol. i* τινός

ἀπ-είργω,/ο». ἀπέργω, *ep.* ἀποέργω, *s poet. spored. obi. aor.* ἀποεργαθεῖν *i* ἀπεργαθεῖν, 1) odlučiti, odijeliti, rastaviti, odbijati, τινά τίνος; zatvoriti, eντός opkoliti; proći mimo, τί. 2) priječiti, smetati; odvraćati, odbijati, τινά τίνος; udaljiti

ἀπειρέσιος 3. *ep. i poet., i* ἀπερείσιος, *ep.* neograničen, beskrajan; nebrojen, nemjeren

Ἀπειρη-θεν *v.* Ἀπειραίη

ἀπ-είρηκα, *perf. v.* απαγορεύω

ἀπείρητος *v.* ἀπείρατος

απειρία, ἡ, neiskustvo, nevještina, τινός; beskrajnost

ἀ-πείριτος 2. beskrajan

ἀπειροκάλία, ἡ, nepoznavanje liepoga, prostota, nepristojno vladanje

ἀπειρό-κάλος 2. *adv.* -άλως, nepoznavajući lijepo, neukusan, prost, neotesan, nepristojan; το ἀπειρόκαλον nepristojno vladanje

ἀ-πειρος 2. 1) neograničen, beskrajan, neizmjeran, nebrojen. 2) nevješt, neiskusan, nesposoban; ne poznavajući, τινός *i apsol.; adv.* ἀπείρως ἐχειν τινός nevješt biti čemu 3) bez otvora; neprodoran

ἄπειρος ἡ, *mj.* ἤπειρος

ἀπειροσύνη, ἡ, *poet.* = απειρία

ἀ-πείρων, *ep. i poet.* 1) beskrajan, nebrojen. 2) nevješt, neiskusan

ἀπ-είς *v.* ἀφίημι

ἀπ-εκλανθ-άνομαι, *ep. med. s imper. aor. redupl.* ἀπεκλελάθεσθ-ε, sasvim zaboraviti na što, okaniti se, τινός

ἀπέκταν *v.* ἀποκτείνω

ἀπ-ελαύνω *(v.* ἐλαύνω) *i* ἀπελάω, *imper.* ἄπελα, 1) *akt. a) tranz.* odvesti, otjerati, odagnati, prognati; odbiti, otpraviti; isključiti, άρχων; φόβον τινί strah komu oduzeti. *b) (prividno) intr. (jer treba dodati* εαυτόν, στρατόν) krenuti se, otići, otputovati, odjahati. 2) *pas. i med. a)* biti prognan, τινός iz nečega; της φροντίδος περί τίνος bila mu je oduzeta briga, *b)* odustati, τινός

ἀ-πέλεθρος 2. *ep.* neizmjeran; *adv.* ἀπέλεθρον neizmjerno daleko

ἀπ-ελεύθερος, 6, i ἡ, oslobodenik, oslobođenica

ἀπ-ελευ-9-ερόω osloboditi

ἀπ-ελευθέρωσις, ἡ, oslobođenje roba

ἀπ-έλκω *v.* ἀφέλκω

ἀπ-ελόμενος *i si. v.* ἀφαιρέω

ἀπ-εμέω (»" *u tmezi), aor. ep.* ἀπέμεσσε, izbljuvati

ἀπ-εμνήσαντο *v.* ἀπομιμνήσκομαι

ἀπ-εμπολάω prodavati, odati

ἀπ-εναντίον, *adv.* upravo nasuprot; ές την ἀπ. na suprotnu obalu

ἀπ-ενάρίζω *(ep. u tmezi)* skidati, otimati oružje, odoru, τινά komu

ἀπ-ένεικα *i* ἀπενεχ·9·ήναι *jon. aor. akt. i inf. aor. pas., v.* ἀποφέω

ἀπ-ενιαυτίζω godinu dana izbivati; biti u progonstvu

ἀπ-εννέπω, *poet.* zabraniti

ἀπ-έοικα, *part. at.* ἀπεικώς, *perf. sa znač. prez.* ne biti istini podoban, ne biti vjerojatan; *adv.* ἀπεικότως *i* ἀπεοικότως, *uvijek s neg.,* ne bez razloga, nevjerojatno

ἄπερ, *neutr. od* ὅσπερ, *kao adv., i poet.* ἀπερεί = ὥσπερ, kao što, kako

ἀ-πέραντος 2. beskrajan, beskonačan, neprohodan

ἀπ-εργάζομαι, *dep. med. (perf. ima akt. i pas. znač.),* odraditi, izraditi, dogotoviti, dovršiti; učiniti, τινά τι koga čim

ἀπ-εργασία, ἡ,, izrađivanje, dogotavljanje, postupanje
ἀπ-εργαστικός 3. sposoban učiniti
ἀπ-έργω *v.* ἀπείργω
ἀπ-έρδω,/on. *samo part. aor.* ἀπέρξας, dovršiti
ἀπερεί *v.* ἄπερ
ἀπ-ερείδω, *akt.* učvrstiti, uprijeti; *pas. i med.*, podupirati se, podbočiti se, τινί na što; *tranz.* upraviti na što εἴς τι
ἀπ-ερεῖν *v.* ἀπαγορεύω
ἀπερείσιος *v.* ἀπειρέσιος
ἀπ-ερημόω, osamiti; *pas.* biti napušten o-samljen
ἀ-περίσκεπτος 2. nepromišljen, površan
ἀ-περίσκοπος 2, *poet.* ne ogledavajući se, ne misleći na
ἀ-περίσπαστος 2. ne vučen amo-tamo
ἀ-περίτροπος 2, *poet.* ne brinući se, ne mareći za
ἀπ-έρξαντες *v.* ἀπέρδω
ἀπ-έρριγα *v.* ἀπορριγέω
ἀπ-ερύκω 1) *akt.* odvraćati, odbijati, τινί τι, τϊ (από) τίνος. 2) *med., poet.* uzdržati se
ἀπ-έρχομαι *(v.* ζρχομαι), *fut.* ἀπελεύσομαι, otići, udaljiti se; vratiti se; παρά (προς) τίνα prijeći komu, pristati uz koga
ἀπ-ερωεύς, έως, δ, *ep.* smetalac, preprečitelj, razbijač
ἀπ-ερωέω, *ep.* uzmaci, povući se iz, τινός
απ-ες *v.* ἀφίημι
ὀίπ-εσαν *v.* I. ὀίπειμι
ἀπ-έσσουε, -εσσούα *ili* -εσσύη, *lak.* = ὠχετο, ode, umrije
ἀπ-εσσύμε&α *i si. v.* ἀποσεύω
ἀπ-έστιχον *v.* ἀποστείχω
ἀπεστώ, οῦς, ἡ, izbivanje, odsutnost
ἀ-πευθής 2. *ep.* I) *pas.* neispitan, nepoznat. 2) *akt.* ne dočuvši ništa, nevješt, neobavi-ješten
ἀπ-ευθύνω (ϋ), *poet.* upravljati, ravnati, po-pravljati; χέρας (δεσμοΐς) ruke na leđa vezati
ἀπ-ευκτός 3. proklet
ἀπ-εύχομαι željeti *ili* moliti da što prođe *ili* ne bude; proklinjati
ἀπ-εφθος *2. jon.* iskuhan, liven, žežen, očišćen
ἀπ-εχθαίρω, *ep.* 1) (za)mrziti na koga, τίνα. 2) omraziti kome što, τινί τι
ἀπ-εχθάνομαι, *dep. med., fut.* ἀπεχθήσομαι, *aor.* ἀπηχ&όμην, *perf.* ἀπήχθημαι, *prez. i (rijetko)* ἀπέχθομαι, 1) *pas.* omraziti se, om-ražen biti, τινί. 2. *med. ep.* mrziti, zamrziti, na koga τινί
ἀπέχθεια, ἡ, omraza, nenaklonost, mržnja, neprijateljstvo, προς τίνα
ἀπέχθ-ημα, τό, predmet mržnje
ἀπ-εχθής 2. omražen, mrzak; *adv.* ἀπεχθώς neprijateljski
ἀπ-έχω,/κί. ἀφέξω *i* ἀποσχήσω, *aor.* ἀπέσχον *(i u tmezi) itd. ep. i* ἀπίσχω, *adj. verb.* ἀφεκτέον, 1) *akt. i pas. a)* odvraćati, ot-klanjati, uzdržavati, τινά (τί) τίνος; braniti, štititi; primati, dobiti *b)* rastavljati, odijeliti, udaljivati, (από) τίνος. 2) *intr.* udaljen biti, daleko biti, (από) τίνος; rastavljen biti od čega, razlikovati se. 3) *med.* uzdržati se od čega, kloniti se čega, ne dirati u što, τινός; štedjeti, *npr.* φίλων
ἀπ-έψω, *jon. mj.* ἀφέψω, *fut.* ἀπεψήσω, *perf. pas.* ἀπέψημαι, skuhati, svariti
ἀπ-εών *part. od* I ἀπειμι
ἀπ-έωσε *v.* ἀπωθ-έω
ἀπ-ηγέομαι *itd. v.* αφ…
ἀπ-ϊ)α *impf. od* Π. ὀίζπειμι
ἀπ-ηλεγέως, *ep. adv.* bezobzirce; otvoreno, iskreno
ἀπ-ήλιξ, ικος, *jon. mj.* ἀφήλιξ preko mlađahne dobi, prilično star, ocvao
ἀπ-ηλιώτης, *jon. mj.* ἀφηλ., ου, ό, istočni vjetar, istočnjak
ἀ-πήμαντος, *ep.* nepovrijeđen; neškodljiv
ἀπ-ήμβροτον *v.* ἁφαμαρτάνω
ἀ-πήμων *2. ep. i poet.* 1) nepovrijeđen, neo-štećen. 2) neškodljiv, koristan, pogodan, spasonosan
απήνη, ἡ, *ep. i poet.* teretna kola na četiri kotača; kola
ἀπ-ηνήναντο *v.* ἀπαναίνομαι
ἀπ-ηνής, έος, 2. neprijazan, nemio, tvrd
ἀ-πηρος 2. *jon.* neosakaćen
ἀπ-ηύρων *v.* ἀπαυράω
ἀπ-ήωρος 2. *ep.* na stranu viseći, visoko uzdignut
Ἀπία, γη, Peloponez, os. Argolida
Ἀπιδανός, *jon.* Ἠπιδανός, ό *pritok Penejev u Tesaliji*
ἀπ-ίημι *v.* ἀφίημι
ἀ-πίθανος 2. ne osvjedočavajući, nevjero-jatan; koji teško vjeruje, nevjerovan
ἀπῖθ-έω *v.* ἀπειθέω
ἀπ-ικνέομαι, *v.* ἀφικνέομαι
ἀ-πινύσσω biti bez svijesti; nerazuman biti
ἀπιξις *v.* δφιξις
ἄπιον, τό, kruška
ὀίπιος 3. *ep. i poet.* udaljen, dalek
ἀπ-ῖπόω *jon.* iscijediti
[1]Ἄπις, ιος *i* ιδος, *ak.* -τν, ό, *bik u Egiptu, kojega su štovali kao boga*
ἀπ-ῖσόω, *jon.* izjednačiti, poravnati
ἀπιστέω 1) α) ne vjerovati, τινί (τι) *i apsol.;* dvojiti, sumnjati, τί, ne uzdavati se u, ne povjeriti kome što *b) pas.* ἀπιστοϋμαι ne vjeruju mi, ne pouzdavaju se u me. 2) ne slušati, ne pokoravati se
ἀπ-ίστημι *v.* ἀφίστημι
απιστία, ἡ *jon.* -ίη, nevjerovanje, nepouzda-nje, nepouzdanost, nevjerojatnost, sumnja, nevjera, nestalnost
ἄπιστος, 2. *adv.* ἀπίστως, *i) pas.* kome se ne može vjerovati, nepouzdan; nevjerojatan, nevjerovan. 2) *akt.* ne vjerujući, nepovjer-ljiv, sumnjiv
ἀπ-ίσχω *v.* απέχω
ἀπ-ϊτέον *v.* Π. ἀπειμι
ἀ-πλανής 2. koji ne luta; τα ἀπλανέα των ἀστρων zvijezde stajaćice

ά-πλάτος *2. poet.* kojemu se ne smijemo približiti., nepristupan, strašan, užasan
ά-πλετος 2. neizmjeran, vrlo mnogo
ά-πλευστος 2. gdje lađe još nisu plovile
ά-πληκτος 2. neudaran, nepogođen; koji ne treba poticanja
απληστία, ή, nesitost; pohlepa, τινός
ά-πληστος, *2., adv.* -ήστως, neispunjen, prazan; koji *ili* što se ne da ispuniti, lakom, nesit, τινός
άπλοΐζομοα, *dep. med.* pošteno raditi, άπαντα u svem
άπλοΐζομαι, *dep. med.* pošteno raditi,feavTa u svem
άπλο'ίς, ίδος, ή. *se* χλαίνα, jednostruk ogrtač
άπλόος, *stegn.* άπλοῦς, ή, οῦν, jednostavan, jednostruk; prost, prostodušan, iskren, istinit; bezazlen. — *Adv.* απλώς jednostavno, prosto, iskreno; razgovijetno, jasno; uopće, ukratko; posve, svakako; (ώς) απλώς ειπείν *i* ώς άπλω λόγω da ukratko kažem
ά-πλοος, *stegn.* άπλους, ουν, nebrodiv, neplovan
άπλότης, ητος, ή, jednostavnost, prostodušnost, iskrenost
άπλόω, *ep. i poz.* učiniti jednostavno, razviti, razjasniti
ά-πνευστος 2. *ep.* bez daha, ne dišući
απνευστί, *adv.* bez preduška, bež oduška, besvjesno
άπό *stoji kao adv. gotovo samo kod pjesnika i Her., gdje se ob. shvaća kao tmeza, ob. je prep. s gen. {ep. i poet. iza svoje riječi naglaš.* άπο) */ označuje izlaženje, udaljivanje, i to:* I. *mjesto:* 1) *na pit. odakle:* od, sa (i *gen.);* na; άφ' ίππων μάρνασθαι s konja, *tj.* na konjima se boriti; άψαμένη βρόχον άπό μελάθρου privezavši uže o gredu; στάσ' άπό ρίου stojeći na klisuri; *pleon.* άπό Τροίη-•8-εν, άπ' ούοανό&εν. 2) *udaljenost od kojega mjesta:* άπ' οϊκου είναι biti daleko od domovine; κεκρυμμένος άπ' άλλων sakriven od drugih; άπό θυμοΰ είναι daleko srcu, omražen biti; άπό δόξης protiv mnijenja; ούκ άπό τρόπου prikladno, shodno; άπ' ελπίδων preko nade; άπό ρυτηρος spuštenim uzdama; εις άπό πολλών jedan od mnogih. II. *uzrok, za podrijetlo i postanje:* od, poradi, po; iz; 'ίπποι άπ' 'Αξίου konji iz okolice A., οι άπ' εκείνων njihovi potomci; οί άπό Πλάτωνος učenici, prvrženici Platonovi; θαυμάζεσθαι άπό τίνος čuditi se zbog čega; άφ' έαυτοΰ od svoje volje; άπό σημείου na znak; καλεΐσθαι άπό τίνος zvati se po kom; ζην άπό τίνος živjeti od čega; ζην άπό των χρημάτων od imutka; άπό γνώμης s uviđanjem; άπό γλώττης usmeno; άπό τοϋ άδοκή-του neočekivano; άπό του αυτομάτου sam od sebe; άπό τοϋ προφανούς otvoreno, iskreni. III *vrijeme:* od, po, poslije, iza; άπό δείπνου po ručku; άπό στρατείας iza vojne; άπό παίδων od malih nogu; άπ' αρχής od početka; άπό τούτου »7» τοϋδε odonda, onda; άφ' οδ (χρόνου) otkad; άπό παλαιοΰ od starine
άπο-αίνυμι *v.* άπαίνυμι
άπο-αιρέομαι *v.* άφαιρέω
άπο-βάθρα, ή, *jon.* -η ljestve pri iskrcavanju, most
άπο-βαίνω, *aor.* άπέβην, *ep. i* άπεβήσετο, *i u ttnezi (v.* βαίνω), 1) otići, odstupiti, (Μκ)τινος, προς τι kamo; silaziti, (έξ)'ίππων; izlaziti (νηός *i* άπό, έκ νεών). 2) izlaziti, dogoditi se, zbiti se; postati, pokazati se; τό άποβαΐνον *(i plur.)* posljedak; τα άποβησόμενα budući događaji. 3) *tranz. aor.* άπέβησα, *jon.* iskrcati
άπο-βάλλω 1) odbaciti, zbaciti, odložiti; zabaciti, protjerati; ές πόντον otisnuti u more; δάκρυ prolijevati suzu. 2) izgubiti; zaboraviti
άπο-βάπτω, Ζς τι, *jon.* namočiti u što
άπό-βασις, εως, ή, izlaženje pristajanje (lađom)
άπο-βιάζομαι, *dep. med. (aor. pas. s pas. znač.)* otisnuti silom, protjerati; siliti
άπο-βιβάζω 1) iskrcati. 2) *med. jon.* svoje ljude iskrcati
άπο-βλάπτω oštetiti; *pas. s gen. (poet.)* biti oštećen, izgubiti koga
άπο-βλαστάνω, *poet., aor.* -έβλαστον, iznikнuti, lozu vući od, τινός
άποβλάστημα, τό, potomak, mladica
άπο-βλέπω pogledati; obazirati se, gledati na; diviti se, προς, εΐς τίνα (τι)
άπό-βλητος 2, *adj. verb. od* αποβάλλω, *ep.* tko je naodmet, vrijedan da se prezre
άπο-βλύζω, *ep.* izliti, ispljucati
αποβολή, ή, odbacivanje, gubitak
άπο-βουκολέω pustiti da govedo zabludi, izgubiti, učiniti da netko (τινί) nešto (τί) izgubi, odvratiti od
άπο-βρίζω, *part. aor.* -ξας, *ep.* zadrijemati, ispavati se
άπο-βώμιος 2. dalek od žrtvenika, bezbožan
άπο-γεισόω zaklonom providjeti
άπο-γεύομαι, *med.* kušati, okusiti, τινός
άπο-γεφυρόω, *jon.* zagatiti, zajaziti
άπο-γηράσκω, *poet,* postajati star, od starosti umrijeti
άπο-γίγνομαι, *jon.* -γίνομαι (ϊ) 1) izbivati, poginuti, umrijeti. 2) ne biti nazočan, biti daleko; ne sudjelovati pri čem, τινός
άπο-γιγνώσκω 1) ostaviti, odustati, odreći se, izgubiti nadu, očajati, τινός *i* τί. 2) oprostiti, osloboditi, τινός 3) ne priznati, zabaciti, odbiti
άπόγνοια, ή *i* άπόγνωσις, εως, ή, očajanje
απόγονος 2. vukući lozu; *kao supst.* potomak; sin, kći
άπο-γραφή, ή, 1) upisivanje u javne imenike; imenik, *os.* popis poreznih obveza 2) tužba i popis lica ako ih je više počinilo kakav zločin. 3) tužba zbog pronevjerenja državne imovine

ἀπο-γράφω 1) *akt. i pas. a)* upisati, ubilježiti, 05. *u kakav imenik, b)* dati u zapisnik; tužiti. 2) *med. a)* dati se upisati, *os. u vojsku, b)* zabilježiti sebi *c)* dati napisati, *d)* tužiti
ἀπο-γυμνάζω marljivo vježbati
ἀπο-γυμνόω svući, razgaliti; razoružati; *med.* svući se
ἀπο-δαίομαι, *fut.* -δάσσομαι, 1) *ep.* podijeliti kome što, udijeliti kome od čega, τινί τι *ili* τίνος. 2) *jon.* razdijeliti, izlučiti
ἀπο-δακρύω plakati, oplakivati, τινά
ἀπόδασμος 2. *jon.* odijeljen, rastavljen
ἀπο-δειδίσσομαι, *ep. (u tmezi)* zastrašiti
ἀπο-δείκνῦμι *i* -δεικνύω, *fut.* -δείξω *itd., jon.* -δέξω, -έδεξα. -δέδεγμαι, 1) *akt. a)* pokazati; dokazati; ἀποδειχθ-είς *i* -δεδειγμένος priznat, *b)* predati, τινί τι; ostaviti, posvetiti komu što. *c)* učiniti, postaviti, izabrati, imenovati, *s dva ak.* 2) *med.* pokazati od sebe; obaviti ἔργον; izjaviti γνώμην mišljenje
ἀπο-δειλιάω plašljiv, biti klonuti duhom, očajavati.
ἀπόδειξις, εως, *-η, jon.* ἀπόδεξις, 1) dokazivanje, razlaganje, pripovijedanje. 2) obavljanje
ἀπο-δειροτομέω, *ep.* prerezati vrat, zaklati
ἀπο-δείρω *v.* ἀποδέρω
ἀπο-δέκομαι *v.* ἀποδέχομαι
ἀποδεκτέος 3. koji se mora prihvatiti, odobriti
ἀπο-δεκτήρ, ηρος, ὁ, pobirač, poreznik
ἀπο-δέξασ-9-αι *i* ἀπόδεξις *v.* ἀποδείκνῦμι, ἀπόδειξις
ἀπό-δερμα, τό, *jon.* oderana koža
ἀπο-δέρω, *jon.* ἀποδείρω, oderati, oguliti, (kožu)
ἀπο-δέχομαι, *jon.* ἀποδέκομαι, *dep. med., adj. verb.* -δεκτέον, 1) primiti, uzeti, παρά τίνος; prihvatiti, ponovo primiti. 2) razumjeti, odobriti, vjerovati, pristati, hvaliti, τι, τινός τι

I. ἀπο-δέω, *fut.* -δεήσω, nedostajati, osku dijevati, zaostajati, trebati, τινός

II. ἀπο-δέω, *fut.* -δήσω, vezati, privezati
ἀποδημέω, biti u tuđini, otputovati, puto vati; iseliti se
ἀποδημία, ἡ, boravljenje u tuđini, putovanje, odsutnost iz domovine
ἀπο-διαιτάω osloboditi, presudu izreći komu u prilog
ἀπο-διδράσκω, *jon.* -διδρήσκω, *fut.* -δράσομαι, *aor.* -έδραν (3. *pl. poet.* -εδράν), *perf.* δέδράκα, *jon.* δρήσομαι, *itd.,* pobjeći, utећi, ukrasti se, τινά komu; εις το μή ποιεῖν prestati raditi
ἀπο-δίδωμι, 1) *akt.* α) predati što je čovjek dužan dati, natrag davati, povratiti; dužan dati, natrag davati, povratiti; odužiti se, platiti; (ὕπόσχεσιν) držati; (εὖ^ς) ispuniti. *b)* predati, dati; izvijestiti; dopustiti; χάριν zahvaliti, biti zahvalan. 2) *med.* od sebe dati, vraćati, prodati, i *gen. cijene:* τοῦ εὖρόντος pošto-poto, za svaku cijenu
ἀπο-δικέω braniti se pred sudom
ἀπο-δῖνέω, *jon.* ovrijeći (ovršem), omlatiti (žito)
ἀπο-δίομαι, *konj.* δίωμαι, poplašiti, otjerati
ἀποδιοπομπέομαι, *dep. med.* žrtvom prinesenom Zeusu odvratiti *{kakvu nesreću i si.),* odvratiti, očistiti; mrziti
ἀπο-δοκεΐ, *impers.* ne mili se, ne sviđa se, *s inf. i s* μή *i inf.*
ἀπο-δοκῖμάζω, *i jon.* -δοκιμάω zabaciti, odbiti, ne odobriti; OJ. skinuti sa službe; izbrisati iz imenika; dokinuti (νόμους); kuditi
ὁίπ-οδος, *η, jon. mj.* ἀφοδος.
ἀπό-δοσις, εως, ἡ, vraćanje naknada
ἀπο-δοχμόω, *ep.* savijati (nastranu), iskriviti
ἀπο-δρᾶς *i* -δρηναι *v.* ἀποδιδράσκω
ἀπο-δρύπτω, *ep. i* -δρύφω, *ep. aor. pas.* 3. *pl.* ἀπέδρυφθεν, odrijeti, * oguliti, ogrepsti
ἀπο-δύνω *v.* ἀποδύω
ἀπ-οδύρομαι (ῦ), oplakivati, žaliti, τινά
ἀπο-δυτήριον, τό, svlačionica u kupalištu
ἀπο-δύω 1) *akt.* (-δύσω, -έδυσα) svlačiti, skidati kome, τινά εἵματα kome odijelo. 2) *med.* ἀπο-δύομαι *i ep.* ἀπο-δύνω *fut.* -δύσομαι, *aor.* -έδῦν, -δέδῦκα, svući se, svući sebi, εἵματα, *i aps.;* εις, ἐπί, προς τι spremati se na što
ἀπο-είκω, *ep.* odmicati se od čega, umaći, odreći se čega, ostavljati što, τινός
ἀπο-ειπεῖν^ *i si. v.* ἀπεῖπον
ἀπο-έργω *v.* ἀπείργω
ἀπο-έρρω, *ep. defekt, aor.* -έερσε *i* -ερσε, *konj.* -έρση, *opt.* -έρσειε, otplaviti, odnijeti
ἀπο-ζεύγνυμαι, *poet. pas. aor.* ἀπεζύγην, biti rastavljen, otrgnut, odijeljen, od koga, τινός
ἀπ-όζω, *jon,* mirisati, τινός po čemu
ἀπο-θαυμάζω, *jon.* ἀποθωυμάζω, *fut.* -άσω, diviti se, vrlo se čuditi, τί čemu

ἀπόβ-εσις, εως, ἡ, skidanje, spremanje
ἀπό-θ-εστος 2. *ep.* prezren, odbačen
ἀπό-θ-ετος 2. spravljen; skupocjen; tajan
ἀπο-θέω, *fut.,* -θεύσομαι, otrčati, odletjeti; hitro odbroditi
ἀπο-θήκη, ἡ, skladište, žitnica *jon.* utočište; pribježište
ἀπο-θνήσκω, *fut.* -θανοϋμαι, *part. perf. ep.* ἀποτε-9-νηώς, umirati; ὑπό τίνος biti ubijen od koga; biti pogubljen
ἀπο-·9·ρώσκω, *aor.* ἀπέθορον, *ep. i jon.* 1) dolje skočiti, (ἀπό) τίνος. 2) *ep.* dizati se (uvis) od čega, γαίης
ἀπο-θυμαίνω, potkađivati nekomu neugodnim vonj em. *(Sijed.)*
ἀπο-θ-ύμιος (ῦ) *2. jon. i ep.* koji nije po ćudi, neugodan
ἀπο-θ-ύω žrtvovati (obećanu žrtvu)
ἀπο-θωυμάζω *v.* ἀποθαυμάζω
ἀπ-οικέω iseliti se; daleko stanovati; ἡ Κόρινθος ἐξ ἐμοϋ ἀπωκεῖτο stanovah, nastanih se daleko od Korinta
ἀποικία, ἡ, naseobina, kolonija

άπ-οικίζω 1) τινά drugdje nastaniti, preseliti; *pas.* iseliti se; udaljiti, odvesti., 2) osnovati naseobinu., kolonizirati., i *ak. mjesta*
άπ-οικίς, ίδος, *fem. za* άποικος; *kao supst.,* ή, naseobina, kolonija
άπ-οικοδομέω zagraditi, zatvoriti
ίίπ-οικος 2. daleko od domovine, iseljen; naseljenik; πόλις ά. naseobina
άπ-οικτίζομαι, *ep.* tužiti se
άπ-οιμώζω, *fut.* -ξω, *poet.* oplakivati
ά-ποινα, ων, τά, 1) krvnina, krvarina. 2) otkupnina, ucjena, τινός za koga. 3) naplata, odšteta; kazna, globa
άπ-οίσω *v.* αποφέρω
άπ-οίχομαι, *dep. med.* 1) *ep.* biti odsutan, ostaviti, kloniti se, τινός. '2) *poet. jon. i* 3) otići, otputovati, umaknuti, preminuti
άπο-καθαίρω, 1) *akt.* očistiti, otrti, obrisati. 2) *med.* očistiti sebi; τινός očistiti se od čega, ostaviti, kaniti se
άπο-κάθημαι *v.* άποκατ.
άπο-καθίστημι povratiti u prijašnje stanje, obnoviti
άπο-καίνυμαι, *ep.* odlikovati se čime nad kim, natkriliti, τινί τίνα
άπο-καίριος 2. *poet.* = άκαιρος
άπο-καίω, *ep. opt. aor.* άποκηαι (u *tmezi)* ispaliti; spaliti *(o liječniku); o zimi:* ukočiti, *pas.* smrznuti se
άπο-κάλέω 1) natrag pozvati, odazvati, τινά τίνος, 2) na stranu pozvati. 3) τινά τίνα *ili* τί τι (otvoreno) zvati, nazivati, *ob. u zlu smislu:* grditi; τινά ὀνομά τι nadjeti kome kakvo ime
άπο-καλύπτω otkrivati, očitovati, objaviti
άπο-κάμνω umoriti se; odustati od čega, τί
άπο-καπύω, *ep. aor.* άποκάπυσσα *(u tmezi)* izdisati
άπο-κάτημαι, *jon. mj.* -κάθημαι, odvojeno sjedjeti ----
άπο-κάω *v.* άποκαίω
άπό-κειμαι na strani ležati, spravljen biti; biti osiguran, određen (kome)
άπο-κείρω, *fut.* -κερώ, *ep.* κέρσω *(i u tmezi).* 1) oštrici, obrijati; *med.* oštrici sebi. 2) odsjeći, prerezati
άπο-κηδεύω *jon.* prestati oplakivati, τινά
άπο-κηδέω, *ep.* ne mariti, ulijeniti se
άπο-κηρύσσω (ϋ), *at.* -ττω, *fut.* -ξω (i *u tmezi)* javno proglasiti; prodavati; zabraniti
άπο-κινδῦνεύω nešto smjelo pokušati, Žv τινι na kom
άπο-κΐνέω, *aor. iter.* -κινήσασκε, *ep.* micati s čega, odrinuti od čega; τινά (τί) τίνος
άπο-κλαίω, *fut.* -κλαύσομαι, 1) *akt. a) intr.* zaplakati, briznuti u plač. *b) tranz.* oplakivati. 2) *med.* κακά oplakivati svoju nesreću, isplakati se
άπο-κλείω, *staroat.* -κλήω, *jon.* -κληίω, *plpf. pas.* -»κεκλείμην (3. *pl.jon.* άποκεκλέατο), *aor.* -εκλείσθη, 1) *akt.* zatvoriti, zaključati; isključiti iz, zatvoriti kome ulaz u što, zapriječiti, odbiti, τινά τίνος, 2) *med. = akt.* 3) *pas. i* uzdržati se od čega
άπο-κληρόω ždrebati, ždrijebom izabrati, ždrijebom dodijeliti
άπο-κλίνω (ϊ), *fut.* -ινώ, *aor. pas.* -εκλίθην, 1) *tranz.* otklanjati, okrenuti na stranu; ὄνειρον δλλγι drukčije tumačiti. 2) *intr. a)* zaci s puta, ugibati se, udariti stranputicom. *b)* povući se natrag, povratiti se. *c)* nagnuti se, smjerati, προς (επί) τι. 3) *pas.* biti na izmaku, naginjati
άπο-κλύζω otpljusnuti
άπο-κναίω, *at.* -κνΐην, -κέκνησμαι 2 κέκναισμαι, otrti, ostrugati; mučiti, jade zadavati
άπ-οκνέω, *adj. verb.* άποκνητέον otezati, odgađati; oklijevati, propustiti, izbjegavati nešto od straha, odreći se, τί *apsol., s inf.*
άπο-κοιμάομαι, *dep. pas.* naspavati se, otpočinuti; spavati izvan kuće
άπο-κοιτέω daleko od svoje straže spavati
άπο-κολοκύντωσις, ή, pretvorba u tikvu, *tj.* glupaka, *Senekina satira na cara Klaudija*
άπο-κομίζω, *fut.* -ιώ, odnijeti, odvesti; *pas. i* otići, otputovati
αποκοπή, ή, odsijecanje; χρεών brisanje dugova, oduživanje
άπο-κόπτω *(ep. i u tmezi),* odsjeći, odrezati; τινά άπό τίνος protjerati koga otkuda
άπο-κορϋφόω, *jon.* ukratko odgovoriti
άπο-κοσμέω, *ep.* pospremati, raspremati
άπο-κοττάβίζω posljednje kapi vina iz čaše baciti da zapljušte
άπο-κρατέω, *jon.* nadjačati
άπο-κρεμάννϋμι, *aor.* -εκρέμασεν, *ep.* spustiti, objesiti, prekloniti
άπό-κρημνος 2. strmenit, strm
άπο-κρίνω (ϊ), *fut.* -ινώ *itd. (v.* κρίνω), 1) *akt.* odlučivati, odvajati, rastaviti; izabirati. 2. *pas.* rastavljen biti, razlikovati se od čega, τινός. 3) *med.* άπο-κρίνομαι, *fut.* -κρΐνοϋμαι, *aor.* έκρϊνάμην, *perf.* κέκρΐμαι, odgovoriti
άπόκρισις, εως,/ο«. ιος, ή odvajanje, odgovor
άπό-κροτος 2. tvrd, sirov
άπο-κρούω 1) *akt. i pas.* odbiti, otisnuti, uzbiti. 2) *med.* od sebe odbiti, obraniti
άπο-κρύπτω 1) *akt. i pas.* sakriti τί (τινι); pokriti; τινά τι zatajiti komu što. 2) *med. a)* sakriti se, τινά pred kim. *b)* τινά τι zatajiti kome što. *c)* sakriti koga (τινά) za se; brižno skrivati
άπό-κρΰφος 2. sakriven, potajan, taman
άπο-κτείνω, *at. fut.* -κτενώ, *aor.* -έκτεινα, *perf.* -έκτονα, *kao pas. služi* αποθνήσκω; *ep. i poet. aor.* άπέκτανον, *i* -έκταμεν, *inf.* -κτάμεν(αι), *med.* -έκτατο ι -κτάμενος i *pas. znač., spor. obi.* άποκτίννϋμι, ubiti, usmrtiti; pogubiti, na smrt osuditi
άπο-κωλύω uzdržati, zadržati, smetati, ήμας της όδοϋ zakrčiti nam put; τινά τίνος, t i *inf.*
άπο-λαγχάνω, *jon.* (ždrijebom) dobiti; *poet. i* ništa ne dobiti (ždrebanjem)

άπο-λαμβάνω *(v.* λαμβάνω), *jon. fut.* -λάμψομαι, *perf. pas.* -λέλαμμαι, *aor.* -ελάμφθην, 1) *a)* oduzeti od čega; vaditi; odlučiti, odijeliti; *često se prevodi:* pojedince, napose, *b)* uzeti na stranu, odstraniti, *c)* (za)priječiti; opkoliti, zatvoriti; zaustavljati, zadržati, *đ)* oteti, oduzeti. 2) dobiti; uzeti, *os. što koga ide;* prihvatiti; ponovo dobiti

άπο-λαμπρύνω *jon.* učiniti sjajnim, slavnim; proslaviti se čim, τινι (s *fut. med.)*

άπο-λάμπω, *ep.* daleko sjati, odsijevati; *med.* = *akt.*

άπό-λαυσις, εως, ή, užitak, uživanje; korist probitak

άπο-λαύω *fut.* -λαύσομαι *itd.* uživati; imati korist, okoristiti se čim; *rijetko u zlu smislu* skupo stajati; τινός, τί (άπό) τίνος; *apsol.*

άπο-λέγω odabrati, izabrati; odbaciti, odbiti; *med.* odabrati sebi

άπο-λείβομαι, *ep. pas.* curiti, kapati s čega

άπο-λείπω (i *u tmezi),* 1) *tranz. a)* ostaviti; prazno ostaviti, *o prostoru i mjeri,* ὡς πλέθρον u razmaku otprilike od 1 pl; *kod naznake mjere često se prevodi:* manje; βραχύ *ili* μικρόν απολείπω j *inf.* (t *bez* τοῦ) malo nedostaje, te bi.; izostaviti, mimoići, popustiti, tí; iza sebe ostaviti, *b)* ostaviti na cjedilu, izgubiti. 2) *intr. a)* nestati, okrenuti se, otići, *b)* stati, prestati, odustati. 3) *pas., fut.* -λειφθήσομαι, *i* -λείψομαι, *a)* biti ostavljen, zaostati; ne znati o čem. *b)* zaostajati za kim τινός, *c)* ne biti pri čem, ne postići, izgubiti što τινός

άπόλειψις, εως, ή, ostavljanje; prebjegavanje; rastava

άπό-λεκτος 2. izabran; odličan

ά-πόλεμος 2., *adv.* -έμως, *ep.* ά-ππόλεμος 2. neratoboran, nevješt ratovanju; miroljubiv

άπ-ολέοντες, άπ-ολεῦντες, άπ-ολέσκετο *v.* άπόλλυμι

άπο-λέπω, *inf. fut.* -λεψέμεν, *ep.* odlupiti, oguliti

άπο-λήγω (άπολλήγω), *ep.* odustajati, ostaviti se čega; prestajati; τινός, s *part. i aps.*

άπόληψις, ή, hvatanje, opkoljavanje

ά-πολις, ι, *gen.* ιδος, *jon.* ιος, *dat. jon.* άπόλῐ, bez domovine, prognan; neprijatelj države

άπο-λιχμάω, *fut.* -μήσομαι, *ep.* podizati

άπολλήγω *v.* απολήγω

'Απολλόδωρος, ό, 1) *učenik Sokratov.* 2) *i neki drugi Grci*

άπ-όλλυμι, *i* -ύω, *(i u tmezi),* I. *akt. tranz., at. fut.* -ολῶ, *aor.* -ώλεσα, *perf.* -όλώλεκα, *plpf.* -ωλωλέκειν; *ktomu jon. prez.* 3. *plur.* άπολλῦσι, *fut. jon.* -ολέω *i aor. ep.* άπόλεσσα, 1) upropastiti, uništiti, pogubiti, ubiti, razoriti, zatrti. 2) izgubiti, štetovati, ὑπό τίνος po kom. II. *med. intr.* άπ-όλλυμαι *i* -ύομαι, *at. fut.* -ολοῦμαι, *aor.* -ωλόμην, *perf.* Ζλωλα; *k tome ep. aor.* άπόλοντο, *opt.* -ολοίατο, *iter.* -ολέσκετο, 1) propasti, poginuti, umrijeti. 2) nestajati, iščezavati; άπόλωλα sa mnom je svršeno, gotov sam, propao sam

Απόλλων, ωνος, ό, *ak. i* Απόλλω, *vok.* "Απολλον, *sin Zeusov i Letin, bog proricanja i pjevanja*

'Απολλωνία, *jon.* -ίη, ή, *ime od više gradova*

άπολογέομαι, *dep. med. s augm.* άπελ., *perf.* -λελόγημαι i i *pas. znač., adj. verb.* άπολογητέον 1) poricati, braniti se, pravdati se, opravdavati se, τί čim, περί (ὑπέρ) τίνος zbog čega; προς τίνα *ili* τινί pred kim. 2) braniti koga, ὑπέρ τίνος

άπολόγημα, τό, obrana

απολογία, ή, obrana, obrambeni govor, opravdanje

άπο-λογίζομαι, *dep. med.* 1) dati razlog, polagati račun, περί τίνος 2) nabrojiti

απολογισμός, ό, polaganje računa, opravdavanje

άπόλογος, ό, pripovijetka, basna

άπ-ολοίατο, *ep. mj.* άπόλοιντο, *v.* άπόλλυμι

άπο-λούω *{ep. u tmezi),* 1) *akt.* oprati, spirati, τινά τι s koga što. 2) *med.* oprati sebe *ili* sa sebe

άπ-ολοφύρομαι (G) *dep. med.* glasno *ili* dosta koga oplakati, τινά

άπο-λϋμαίνομαι sapirati sa sebe, čistiti se

άπολῡμαντήρ, ήρος, ό, proždrljivac, čankoliz

άπό-λυσις, εως, ή, odrješenje, oslobođenje

άπολυτικῶς ζχειν τινός biti spreman osloboditi koga

άπο-λυτρόω uz otkupninu pustiti, osloboditi

άπο-λύω (t *u tmezi),* 1) *akt.* odriješiti, razvezati, osloboditi; pustiti, dati na otkupe, oprostiti; (τινά) τινός, *s inf. 2) med. i pas. a)* osloboditi se, oprostiti se, opravdati se, τί *i* τινός, *b)* iskupiti *{svojim) naporom;* osloboditi, τινά τίνος, c) rastati se sa životom, umrijeti

άπο-λωβάω, *poet.* pogrditi; *aor. pas.* άπελωβήθη osramotio se

άπο-μανθάνω, *fut.* -μαθήσομαι odučiti se, zaboraviti

άπο-μαντεύομαι objaviti kao prorok; naslućivati

άπο-μάραίνομαι, *pas.* uvenuti, ginuti

άπο-μάσσω, otrti, obrisati

άπο-μαστϊγόω, *jon.* prošibati, izbiti

άπο-μάτάίζω, *jon.* nepristojno se vladati, *eufem. mj.* prdjeti

άπο-μάχομαι 1) boriti se s višega mjesta. 2) braniti se; uzbijati, protiviti se

άπό-μαχος 2. nesposoban za, boj, neborac

άπο-μερίζω odijeliti, izlučiti

άπο-μηκύνω (ῠ) oduljiti, otegnuti

άπο-μηνίω, *ep.* jednako se srditi

άπο-μιμέομαι, *dep. med.* oponašati, naslijedovati, povoditi se za, τί

άπο-μιμνήσκομαι, *fut.* -μν'ήσομαι, *aor.* -εμνήσθην, *ep.* -εμνησάμην, sjećati se; τινί τι komu što ne zaboravljati

άπό-μισ&ος 2. bez plaće; otpušten

άπο-μισθόω iznajmiti

απομνημονεύματα, τά, uspomene,, *naslov jednomu Ksenof. spisu*
άπο-μνημονεύω 1) pamtiti., opominjati se koga; spominjati; τινί τι opomenuti se koga u čem. 2) po sjećanju propovijedali; pripovijedati, spominjati
άπο-μνησῐκάκέω, *jon.* sjećati se pretrpljene uvrede, -rivi pamtiti »7» ne oprostiti kome što
άπ-όμνῡμι *i* -νύω zakleti se da što nije (bilo), pod prisegu uvjeravati da što nije učinjeno *ili* da se neće učiniti; τους -8-εούς kleti se bogovima; κατά τίνος kleti se čijim životom
άπο-μονόομαι, *pas.*, biti isključen, napušten
άπ-ομόργνῡμι, *fut.*, -ομόρξω *itd. ep. akt.* otirati, τί τίνος što s čega; *med.* sebi otirati
άπο-μυθ-έομαι, *ep.* odvraćati koga, τινί
άπο-μύττω useknuti; *prenes.* naučiti pameti, ■prevariti; *med.* useknuti se
άπ-ονάιατο *i si. v.* άπονίναμαι
(άπο-ναίω), *ep. defekt., samo aor.* άπένασσα, άπενασσάμην preseliti, promjestiti kamo, natrag seliti, povraćati; *med.* odseliti se
άπο-νέμω, *akt.* pridijeliti, dati; *med.* sebi podijeliti, imati koristi od čega, tinós
άπο-νενοημένως, *adv.* očajno
άπο-νέομαι, *ep.* vraćati se (kući), otići
άπο-νεύω otkrenuti se, nagnuti se prema čemu
άπ-ονήμένος, -ονήσομαι, -όνητο *v.* άπονίναμαι
ά-πόνητος 2, *adv.* άπονητί, *superl.* -νητότατα, *jon. i poet.* bez muke, bez nevolje, bez kazni
άπονία, ή, neradinost, lijenost, bezbolnost
άπο-νίζω *{samo prez. i impf. i* άπονίπτω, *fut.* -νίψω, *aor.* -ένιψα, 1) *akt.* opirati, spirati, prati. 2) *med.* sapirati, oprati sebi što (τί); prati (se)
άπ-ονίναμαι, *ep. jon. i poet. med., fut.* -ονήσομαι, *aor.* -ωνήμην, *ep.* -ονήμην, *opt.* -όναιο *i* -ονοίατο, koristiti se čim, uživati što, τινός, *i aps.*
άπο-νίπτω *v.* άπονίζω
άπο-νοέομαι sići s uma, očajati
άπόν·οια, ή, mahnitost, ludost, očaj
άπονος 2. *adv.* -όνως, *komp.* -ώτερον, *superl.* -ώτατα, 1) bez muke *ili* napora lak, bezbrižan, bez boli. 2) neradin, lijen
άπο-νοστέω vraćati se (kući), doći natrag
άπο-νόσφι(ν), *adv. ep.* 1) posamce, na strani, sam za se, daleko. 2) *kao prep. s gen.* daleko od
άπο-νοσφίζω, *poet.* udaljiti, rastaviti, oteti komu, τινά; kloniti se, bježati od
άπό-ξενος 2. *poet.* negostoljubiv, nedočekljiv, prognan
άπο-ξενόω *poet.* otuđiti, iz domovine prognati; *med.* živjeti u tuđini
άπο-ξέω *ep. aor.* -έξεσα, ostrugati, glatko odsjeći, odrubiti
άπο-ξηραίνω, *part. perf. pas.* άπεξηρασμένος, osušiti, isušiti
άπ-οξύνω, *ep.* zašiljiti, oštriti
άπ,ο-ξυρέω, *jon.* oštrici, ošišati
άπο-ξύω, *ep.* ostrugati; γήρας zguliti, *tj.* pomladiti
άπο-πάλλω odbaciti; *pas.* odskočiti
άπο-παπταίνω, *jon. fut.* -άνέω, plaho gledati na stranu (da pobjegneš)
άπο-παύω 1) činiti da prestane, zadržavati, zaustavljati, priječiti, dovršiti; utišati, τί, τινά (τίνος); oteti (ερώτων με) 2) *med.* prestati : kaniti se čega, osloboditi se, τινός *i aps.*
άπό-πειρα, ή, pokušaj pokus, τινός ποιεϊσθαι učiniti pokus s kim
άπο-πειράω *i* -άομαι *{dep. pas. s fut. med).* pokušati, ogledati, ispitivati, τινός
άπο-πέμπω, *ep.* 3. *sing. fut.* αποπέμψει, 1) *akt. a)* odaslati, poslati, otpustiti; pratiti. *b)* natrag poslati. 2) *med.* od sebe odaslati, otpustiti, osobito ženu, rastaviti se
άπόπεμψις, εως, ή, otpuštanje, otpust, raspust
άπο-πέσησι *v.* άποπίπτω
άπο-πέτομαι, *aor. ep.* -επτάμην *(i u tmezi)* odletjeti, iščeznuti
άπο-πήγνῡμι 1) *akt.* učiniti, da se što smrzne. 2) *pas. fut.* -παγήσομαι, smrznuti se, ukočiti se
άπο-πηδάω odskočiti: otpasti, odmetnuti se od tinós
άπο-πίμπλημι, *fut.* -πλήσω *itd.*, ispuniti, dopuniti; zasititi, udovoljiti; i *ak.*
άπο-πίνω *(J), jon.* otpi ti, piti od toga
άπο-πίπτω, *ep. aor. konj.* -πέσγ)σι, padati s čega, otpasti
άπο-πλάζω, *ep., aor. pas.* άπεπλάγχθ-ην, 1) *akt.* odbijati. 2) *pas.* biti odbijen, zanesen, vjetrom od otoka; odbiti se, odletjeti
άπο-πλάνάω 1) *akt.* zavesti u bludnju. 2) *pas.* zalutati, zastraniti
άπο-πλέω, *fut.* -πλεύσομαι *itd., ep.* άποπλείω, *ep. i jon.* άποπλώω s *aor.* άπέπλων, 1) otploviti, odjedriti. 2) natrag ploviti
άπό-πληκτος 2. udaren od kapi; zapanjen, besvjestan άπο-πληξία, ή, onesvještenje, uzetost tijela, duha *ili* pojedinih udova άπο-πληρόω ispuniti, napuniti; sasvim udovoljiti άποπλήσσω, *ep. i poet., part. aor.* -πλήξας, odbiti, odsjeći; *pas.* onesvijestiti se
άπό-πλοος, *stegn.* απόπλους, ό, odlazak *(o lađi);* povratak, plovidba kući άπο-πλύνω (ῦ), *impf. iter. ep.* -πλύνεσκε, splakati, spirati άπο-πλώω *v.* αποπλέω
άπο-πνέω, *ep. i jon., fut.* -πνεύσομαι, *ep. i* -πνείω, 1) izdisati; (όδμήν) odisati čime; (πυρ) sipati; θ-υμόν pustiti dušu. 2) *jon.* duhati »7» mirisati otkud, (άπό) τίνος άποπνίγω (Τ), *akt.* zadaviti, zagušiti, utopiti. 2) *pas.* zadaviti se, utopiti se
άπο-πολεμέω boriti se s kojega predmeta
άπό-π(τ)ολις, ι, *gen.* ιδος, *poet.* daleko od domovine, prognan
άπο-πορεύομαι, *dep. pas.* otići, otputovati
άπο-πρίω (ϊ), *jon.* otpiliti

άπο-πρό, *ep.* I) *adv.* daleko. 2) *prep. s gen.* daleko od
άπο-προαιρέω, *pert. aor.* -ελών, *ep.* uzimati od čega, τινός
άπο-προέηκε *v.* άποπροΐημι
άπό-προθε(ν), *ep. adv.* izdaleka, daleko
άπό-προθι, *ep. adv.* daleko
άπο-προΐημι, *ep. aor.* -έηκα, daleko otposlati, ispustiti, pustiti
άπο-προτέμνω, *ep. aor. part.* -ταμών, odrezati od čega, τινός
άπο-πτάμενος *v.* άποπέτομαι
άπο-πτόλις *v.* άπόπολις
απ-οπτος *I. poet.* I) izdaleka viđen, vidljiv, άπό τίνος odakle. 2) τινός daleko od; *εξ* άπόπτου izdaleka
άπόπτυστος 2. *poet.* mrzak, oduran
άπο-πτύω ispljuvati, izbljuvati, mrziti
άπο-πυνθάνομαι, *jon.* ispitati
άπ-ορέω, *jon. mj.* αφοράω
άπορέω, *aug.* ήπ. 1) *akt. i med.* biti u neprilici, ne znati ni kud ni kamo (τούτοις toga radi); ne znati, sumnjati, *s neupr. pit.;* nemati čega, trpjeti oskudicu, τινός. 2) *pas.* dospjeti u nepriliku (zbog čega, άπό τινός)
ά-πόρθητος 2. *ep. i jon.* nerazoren; neopustošen, neuništiv
άπ-ορθός, *poet.* uspraviti; voditi, ravnati
απορία, ή, neprilika, teškoća; nužda, nedostatak, oskudica, siromaštvo; neizvjesnost, τινός
άπ-όρνυμαι, *ep. med.* dizati se, kretati se odnekuda
όί-πορος 2. 1) neprohodan, besputan; težak, mučan, nemogući, opasan; neizlječiv; το όζπορον = ή απορία; έν άπόρφ είναι *Μ'έχεσ&αι (s inf.).* = άπορεΐν; nepristupačan; što je teško pribaviti; *(u superl.)* koji zadaje (najviše) neprilika. 2) koji ne zna ni kud ni kamo, bespomoćan, siromašan, bijedan; nesposoban. — *Adv.* άπόρως, pogibeljno, siromašno, *itd.*; ά. εχειν biti nemoguće; ne moći; oskudijevati, τινός
άπο-ρούω, *ep.* skočiti dolje; odskočiti, natrag skočiti
άπο-ρρα-9-υμέω iz nehajnosti *ili* bojažljivosti propustiti što, odustati od čega, τινός
άπο-ρραίνω, *jon.* otprskati
άπο-ρραίω, *ep.* odbijati, otimati, ugrabiti, τινά τι kome što
άπο-ρράπτω, *ion.* zakrpiti, ponovo zašiti
άπο-ρραψωδέω kao rapsod deklamirati
άπο-ρρέω, *fut.* -ρυήσομαι, otjecati; otpasti; iščeznuti, nestati
άπο-ρρήγνϋμι, *ep. i jon.* 1) *akt. tranz.* otkidati, odbijati; rastrgati. 2) *med. i pas. s aor.* άπ-ερράγην otrgnuti se, otcijepiti se, άπό τίνος
άπο-ρρηθηναι *v.* άπεϊπον
άπό ρ ρήμα, τό, zabrana
άπόρρησις, ή, zabranjivanje, odricanje, rastava (braka), razbaštinjenje
άπό-ρρητος 2. 1) zabranjen; .απόρρητον ποιεΐσθ-αι zabranjivati. 2) neizrečen, tajan, skrovit; τό -ον tajna; τα ά. misterije *ili* državne tajne *ili* roba za izvoz zabranjena *ili* svete sprave; έν άπορρήτω ποιεϊσθαι reći komu da drži što kao tajnu. 3) sramotan
άπο-ρρϊγέω, *samo perf.* άπέρρϊγα *s prez. znač., ep.* zgražam se, mrzi me
άπο-ρρίπτω *i* -έω *{prez. i impf.),* 1) baciti od sebe, odbaciti, zbaciti; izbaciti (riječi); μηνιν ljutiti se. 2) odbaciti, prezirati; ές τό μηδέν posve prezirati
άπο-ρροή *i* απόρροια, ή, otjecanje
άπο-ρροιβδέω, *poet.* graktati, kliktati
άπο-ρροφάω *i* -φέω, odsrknuti, kušati, τινός
άπό-ρρυτος 2. otječući, gdje može voda «7« nečist otjecati
άπο-ρρώξ, ώγος, ό *i* ή, otkinut; strm, vrletan, *kao supst.* ή ά. otkinuti komad; riječni rukav, Στυγός ύδατος
άπ-ορχέομαι, *jon. dep. med.* proigrati, plesom izgubiti, τί
άπο-σαλεύω izvan luke počivati (o sidru έπ' αγκύρας)
άπο-σάφέω razjasniti, rastumačiti
άπο-σβέννΰμι *1) akt. tranz.* Γ-σβέσω, -έσβεσα, *pas.* -έσβεσμαι, -εσβέσ&ην) ugasiti, utrnuti; iskorijeniti, zatrti. 2) *med. intr.* άπο-σβέννυμαι (-σβήσομαι, -έσβην, -έσβηκα) ugasiti se; nestati, umrijeti
άπο-σείομαι, *med.* sa sebe stresti, zbaciti; riješiti se čega
άπο-σεμνύνω, 1) *akt.* učiniti časnim, hvaliti, iskititi. 2) *med.* veličati se
άπο-σεύω otjerati, *samo ep. aor. med.* άπεσσύμην(ΰ), odjuriti, i *u* άπεσσούα ode, mrtav je
άπο-σημαίνω 1) *akt.* dati znak, pokazivati. 2) *med. jon.* po znaku prepoznati; zapečatiti
άπο-σήπομαι, *pas. s perf.* -σέσηπα, sagnjiti i otpasti *{os. od. zime)*
άπο-σϊμόω skrenuti prema unutra, načiniti (vojskom *ili* lađama) okrug i napasti neprijatelja
άπ-οσιόομαι *v.* άφοσιόομαι
άπο-σκάπτω jarkom zatvoriti, obroviti
άπο-σκεδάννϋμι *{v.* σκεδάννυμι), *spor. oblik* άποσκίδναμαι *{pas)* 1) *akt.* raspršati, rasplašiti, rastjerati: otpustiti, βασιληας. 2) *pas.* rasuti se, razbjeći se, razilaziti se
άπό-σκηνος 2. odvojeno stanujući; koji ne stanuje zajedno s drugim
άπο-σκηνόω daleko taborovati, stanovati, τίνος
άπο-σκήπτω, *jon.* 1) *tranz.* (zgora) silom bacati. 2) *intr.* baciti se, srušiti se na ζς τι
άπο-σκιάζω baciti sjenu
άπο-σκίδναμαι *v.* άποσκεδάννυμι
άπο-σκοπέω, s *fut.* άποσκέψομαι, pogledati, motriti, uprijeti oči u (προς, εις) τι
άπο-σκυδμαίνω, *ep.* ljuto se srditi, τινί
άπο-σκώπτω podsmijevati se, rugati se
άπο-σοβέω rastjerati

άπό-σπασμα, τό, otkinut komad, komadić čega
άπο-σπάω, *fut.* -άσω *itd.*, 1) *akt. tranz.* otkinuti, otrgnuti, odvući, izvaditi, rastaviti, odijeliti, (άπό) τίνος; otvoriti θύρας. 2) *intr.* otići, rastaviti se, udaljiti se, τινός
άπο-σπένδω, *fut.* -σπείσω, izlijevati *(os.* žrtvu bogovima)
άπο-σπεύδω (revno) odvraćati od čega; zastrašiti, osujetiti
άποστάδά *i* άποστάθόν, *ep. adv.* daleko stojeći, izdaleka
άπο-στάζω, *fut.* -στάξω, *poet.* kapati dolje; uminuti
άποστάσιον, τδ (άφίσταμαι), 1) odstupanje, odricanje, δίκη άποστασίου tužba zbog napuštanja svoga zastupnika (patrona). 2) *kao t. t.* razvod braka. 3) isprava o razvodu braka, *ob.* άποστασίου βιβλίον knjiga raspusna *(NT)*
άπόστασις, εως, *jon.* ιος, ή, 1) razmak, udaljenost. 2. odmet, otpad
άποστατέον *v.* άφίστημι
άποστατέω 1) stajati daleko; razlikovati se; ne slagati se; *aps. i* τινός. 2) odmetnuti se, otpasti, τινός od koga
άπο-σταυρόω koljem ograditi
άπο-στέγω, odbijati, sprečavati, pokrivati
άπο-στείχω, *ep. jon. i poet.* otići, vratiti se
άπο-στέλλω, *aor. pas.* -εστάλην, 1) odaslati, otpremiti; poslati; έπί τίνα poslati po koga. 2) poslati natrag, otpustiti; otjerati, prognati. 3) *pas. i* otići, otploviti
άπο-στερέω, 1) *akt. a)* lišiti koga čega, oteti komu što τινά τίνος (τι), *b)* uskratiti, ustegnuti, ne dati, τινά τι *ili* τί τίνος komu što. 2. *pas. fut.* -στερήσομαι biti lišen čega, prevaren za što, izgubiti što, τινός
άποστέρησις, εως ή, lišavanje, uzimanje, otimanje
άποστερητής, οϋ, ό, otimač, razbojnik
άπο-στερίσκω, *poet.* = άποστερέω τινά τίνος
άπο-στήναι *v.* άφίσταμαι
άπο-στίλβω laštiti se, sjati od, τινός
άποστολεύς, έως, ή, nadglednik brodovlja (10 *ljudi u Ateni koji su nadgledali ratno brodovlje)*
απόστολος 2. odaslan; *kao supst.* ό ά. 1) poslanik, glasnik. 2) izaslano brodovlje, vojna, *NT* apostol
άπο-στράτηγος, ό, bivši vojskovođa; ά-δν ποιεϊν svrgnuti s vodstva
άπο-στράτοπεδεύομαι daleko od koga (τινός) učiniti tabor
άπο-στρέφω, *ep. aor. iter.* -στρέψασκε, *pas.* -στρεφθείς *uz* -εστράφη, -στραφηναι, 1) *tranz. a)* odvratiti, obratiti, obrnuti, okrenuti; zavraćati, zakrenuti; τινά τίνος odvratiti koga od čega. *b)* otpustiti, dati da se kući vrati, u bijeg natjerati. 2) *intr.* okrenuti se, odvratiti se; vratiti se. 3) *pas. s med. fut.* a) odvratiti se od τινός; τινά, τί mrziti, prezirati; άπεστραμμένοι λόγοι neprijazne riječi, *b)* vratiti se kući
αποστροφή, ή, uklanjanje, potiskivanje, ugibanje, zaklon, pomoć
άπό-στροφος 2. odvraćen
άπο-στυγέω, *perf. s prez. znač., jon. i poet.* ljuto mrziti, s prijezirom odbiti
άπο-στϋφελίζω, *fut.* -ξω, *ep.* oturiti, odbijati, τινός od koga
άπο-σΰλάω oplijeniti, oteti, τινά τι
άπο-σφάζω *i* -ττω, *fut.* -ξω, *akt.* zaklati, ubiti; *med.* ubiti se, probosti se
άπο-σφάκελίζω, *jon.* umrijeti od vučca *ili* padavice
άπο-σφάλλω 1) *akt. ep.* s pravoga puta zavesti *ili* zanijeti, osujetiti; odbijati od τινός. 2) *pas.* otkliznuti se, zalutati, τινός s čega, promašiti što; φρενών άποσφαλείς sišavši s pameti
άπο-σφάττω *v.* άποσφάζω
άπο-σφίγγω stisnuti, svezati
άπο-σχέσ·9·αι *v.* απέχω
άπο-σχίζω *(i u tmezi),* otcijepiti, rastaviti; raskoliti; *pas.* rastaviti se; biti rastavljen, (άπό) τίνος
άπο-σώζω 1) *akt.* spasiti, izbaviti, τινός; sretno dovesti, ε'ίς τι. 2) *pas. jon.* spasiti se, sretno kamo dospjeti
άποτακτός 2. *i* άπότακτος 2. *jon.* određen za što, odvojen, osobit
άπο-τάμνω *v.* άποτέμνω
άπο-τάσσω redati, dati svoje mjesto; odrediti, naznačiti
άπο-τάφρεύω jarkom odijeliti *ili* utvrditi
άπο-τείνω 1) *tranz.* otegnuti, ispružiti; (glas) držati; μακρόν λόγον držati dug govor. 2) *intr.* protezati se, otegnuti se
άπο-τειχίζω obzidati, opkopati
άποτείχισμα, τό, ograđivanje, utvrđivanje
άποτελεύτησις, ή, svršetak, rezultat; prijelaz, είς τι
άπο-τελέω 1) dovršiti, izvršiti; udovoljiti, έπιθυμίαν; j *dva ak.* učiniti koga čim. 2) platiti, τα καθήκοντα ispuniti dužnost *ili* obećanje
άπο-τέμνω, *adj. verb.* -τμητέον, *jon.* άπο--τάμνω, 1) *akt. a)* odsjeći, odrezati, otkinuti, *b)* odlučiti, rastavljati. 2) *pas. a)* -τμηθέν-τες τάς κεφάλας pošto su im bile odsječene glave, *b) vojnički:* biti otcijepljen. 3) *med.* za sebe odsjeći, prisvojiti sebi
άπο-τήκομαι, *pas., jon., aor.* άπετάκην, otopiti se, nestati
άπο-τηλοϋ, *ep. adv.* daleko
ά-ποτί-βατος 2. *poet.* = άπρόσβατος
άπο-τίθημι, *konj. aor. med. ep.* -θείομαι *(i u tmezi),* 1) *akt. a)* odlagati, položiti, skinuti. *b)* pospremati, spraviti; povjeriti komu, τινί. 2) *med.* sebi odložiti; ukloniti, odstraniti; okaniti; okaniti se, odreći se, τί. *b)* sebi spraviti; odgađati
άπο-τίκτω rađati
άπο-τίλλω očupati

ἀπο-τῑμάω ne štovati, prezirati; procijeniti, τινός na koju svotu; dati kao zalog; *pas.* založen biti; *med.* dati založiti; za se τΐ προς τάς δέκα μνδς dati što založiti za dug od 10 mina
ἀποτίμημα, το, jamčevina
ἀποτίμησις, ή, zaloga, procjena
ἀπό-τῑμος 2. omražen
ἀπο-τίνω, *fut.* -τίσω (-τείσω, *v.* τίνω), *s ep. i jon. med.* ἀποτί(ν)νυμαι, 1) *akt.* plaćati, naplatiti *{kao kaznu, naknadu),* ispaštati, τινί τι (τίνος); παθεΐν ή ἀποτΐσαι tjelesnu kaznu pretrpjeti ili globu platiti; namiriti; vratiti ευεργεσίας. 2) *med.* dati sebi što platiti; τινά osvetiti se kome, kazniti koga (za što τινός); βίας τινί (τινός svetiti se) za nasilje kome
ἀπο-τμήγω, *ep.* = ἀποτέμνω
ἀ-ποτμος, 2. *ep. i poet.* nesretan
ἀπο-τολμάω usuditi se drsko
ἀπο-τομή, ή, odsjek, odsijecanje
ἀπότομος 2. odsječen, odrezan; strm, vrletan; strog
ἀπο-τοξεύω strijele bacati
δ-ποτος 2. 1) *akt.* ne pijući, bez pila. 2) *pas.* nepitak
ἀπο-τρέπω 1) *akt.* odvraćati, obraćati; uklanjati; osujetiti; τινά τίνος odvraćati, odgovarati koga od čega. 2) *med. i pas. a)* odvraćati se, obrnuti se; εΐλλην όδον udariti drugim putem; vraćati se. *b)* dati se odvratiti, odustati; ne osvrtati se na što (Ζκ) τίνος
ἀπο-τρέχω, *fut.* -θρέξομαι *i* -δραμοϋμαι, otrčati, pobjeći
ἀποτρῑβή, ή, otiranje, trošenje
ἀπο-τρίβω (ῑ) 1) *akt. ep.* otrti, odadirati. 2) *med.* od sebe otrti; izbrisati
ἀπο-τρόπαιος 2. koji odvraća nesreću, θεός
ἀποτροπή, ή, odvraćanje; odgovaranje, odbijanje
ἀπότροπος 2. 1) *ep.* uklonjen; zabitan. 2) *poet.* mrzak, užasan
ἀπότροφος 2. *jon.* odgojen u tuđem svijetu
ἀπο-τρύω (ῡ) 1) *akt.* iscrpsti, dati da iščezne, ελπίδα. 2) *med.* za se iscrpsti, obrađivati, γαν. 3) *pas.* dati se iscrpsti
ἀπο-τρωπάω, *ep.* = αποτρέπω, odvraćati, zavraćati; *med.* odvraćati se, zazirati, τινός; ne smjeti, *s inf.*
ἀπο-τυγχάνω *{v.* τυγχάνω) promašiti, ne postići, izgubiti, τινός; biti nesretan, imati nesreću
ἀπο-τυμπάνίζω nasmrt izlupati
ἀπο-τύπτομαι, *jon.* prestati se busati, *tj.* tugovati
ἀπ-ούρας *i si. v.* ἀπαυράω
ἀπ-ουρίζω, *ep. fut.* -ουρίσσουσι, suživati mede, umanjiti
ἀπ-ουρος 2. *poet.* daleko od granice, udaljen, daleko, τινός od čega
S-πους, οδός, ό *i* ή, bez noge; loših nogu, hrom
απουσία, ή, odsutnost, nenazočnost,· nedostatak
ἀπο-φαίνω 1) *akt.* pokazati, otkriti, dokazati, izjaviti, odati; izreći, predložiti, nazvati, učiniti koga čim, i *dva ak.* razjasniti, razložiti. 2) *pas. i med. a)* dokazan biti, objelodanjen biti; pokazati se, na vidjelo doći. *b)* iznijeti na vidjelo; izjaviti, očitovati, γνώμην svoje mnijenje; položiti, λογισμόν račun; dokazati; protumačiti; pokazati nešto svoje; učiniti, καλά Ιργα; suditi, περί τίνος
ἀπόφασις, εως, ή, 1) nijekanje, mišljenje. 2) odbijanje, presuda, odluka
ἀπο-φάσκω, *poet.* = ἀπόφημι, zanijekati
ἀπο-φέρω *{v.* φέρω), *ep. aor.* ἀπένεικα, 1) *akt. i pas. a)* odnijeti, odvesti, otpremiti, ἀπό τίνος; ugrabiti, pomoriti *{o bolesti), b)* donositi; zanositi (o *vjetru);* izručiti, predati, dati; obavijestiti, javiti; platiti dužno, namiriti; *{oblasti)* podnijeti, predati, γραφήν. 2) *med.* sa sobom ponijeti; za se odnijeti, $θλον
ἀπο-φεύγω, *impf. iter.* -φεύγεσκε, *fut.* -ξομαι, uteći, izbjeći, τινά, τί; γραφήν odriješen biti od optužbe
ἀποφευκτικός 3. sposoban da umakne, da se oslobodi; τα ά-ά sredstva za oslobođenje
ἀπό-φημι, 1) *ep.* kazati što izrijekom, iskazati, proglasiti. 2) zanijekati, tajiti, poricati, odbiti
ἀπόφθεγμα, τό, izjava, riječ, izreka
ἀπο-φθῑνύθω (ῡ) *ep.* izgibati; gubiti θυμόν
ἀπο-φθίνω, *ep. i poet.,* 1) *tranz.* (-φθίσω, -έφθισα) razoriti, uništiti, pogubiti. 2) *intr. i pas.* ἀποφθίνομαι, *s ep. aor. med.* ἀπέφθιτο, *opt.* ἀποφθίμην (ῑ), *pas.* 3. *pl.* ἀπέφθῑθεν, propasti, pogibati, zaglaviti
ἀπο-φλαυρίζω, *jon.* slabo cijeniti, prezirati
ἀπο-φοιτάω odlaziti, opraštati se
ἀποφορά, ή, *jon.,* -ή, plaćanje, utjerivanje, danak, porez
ἀπο-φράγνῡμι *i* ἀπο-φράσσω, -ττω, 1) *akt.* ograditi, zatvoriti. 2) *med.* ograditi se; braniti se od čega, τό πράγμα κύκλω odasvud od toga djela; presjeći kome put
ἀπόφραξις, εως, ή, ograda, zaprečivanje
ἀπο-φράς, άδος *se.* ήμερα nesretan dan *{lat.* dies nefastus)
ἀπο-φράσσω = ἀποφράγνυμι
αποφυγή, ή, bježanje, oslobođenje, izbavljenje; izgovor
ἀποφώλιος, 2. *ep.* isprazan, loš; uzaludan, bezuspješan; νόον ἀποφώλιος *i* ἀποφώλια εΐδώς šuplje glave
ἀπο-χάζομαι, *dep. med. ep.* uzmicati, udaljivati se od, τινός
ἀπο-χειρο-βίωτος 2. hraneći se radom svojih ruku
ἀπο-χειροτονέω glasovanjem zabaciti; odrijeŠiti (od optužbe)
ἀπ-αχετεύω prokopom odvoditi, odstraniti
ἀπο-χέω, *ep. aor.* -έχευα *{u tmezi),* izlijevati, prosipati, stresati

άπο-χράω, 3. *sing.* άπόχρη (-χρη). *plur,* -ώσι, *inf.* -χρήν, *part.* -χρών, -χρώσα, -ρών *impf.* 3. *sing.* άπέχρη, *fut.* -χρήσει,, *aor.* άπέχρησε; ./on. *prez.* -χρέω, 3. sm£. -χρα, *inf.* -χραν, iw/>/. -έχρα. 1) *akt.* doteći, dostajati, τινί, πινόμβνος za piće. 2) pas. s *impf. jon.* άπεχρατο, namiren, zadovoljan biti,, τινί čim; *impers.* = *akt.* 3) *med.* zlo upotrebljavati, iskorištavati

άποχρώντως, *adv.* dovoljno, dosta

άπο-χωλόω ί εύω, *akt.* sasvim osakatiti; *pas.* postati hrom, biti uzet

άπο-χωρέω, *fut.* -ήσομαι, 1) otići, udaljiti se. 2) natrag se povući, uzmicati, εις (προς) τι kamo. 3) επί τα αναγκαία ά. napolje zaradi sebe ići. 4) odilaziti, izlučivati se *(o tekućini),* τα αποχωρούντα nečist, izmetine

άπο-χώρησις, εως. ή, odlazak, uzmak; ispražnjivanje (tijela)

άπο-χωρίζω odijeliti, rastaviti

άπο-ψάω, *akt.* obrisati; *med.* obrisati sebi,

f

χ ρ ς

άπό-ψηκτος 2. obrisan, ostrugan; βάξις ά. dotjeran govor. *(Sijed.)*

άπο-ψηφίζομαι 1) *dep. med. s fut.* -ιοϋμαι, biti protivna mnijenja, glasovanjem zabaciti, τί; glasovati protiv koga, τινά; glasovanjem odriješiti, osloboditi. *2) pas.* biti odriješen; biti zabačen

άπο-ψιλόω, *jon.* učiniti ćelavim; lišiti, oteti

ό?π-οψις, ή, *jon.* pogled, vidik

άπο-ψύχω (ϋ) 1) *akt. i pas. a)* izdisati, onesvijestiti se; βίον izdahnuti. *b)* ohladiti, *pas.* -ψυχθ-είς ίδρώ ohladivši se od znoja. 2) *med. ep.* hladiti se, ίδρώ *(ak. limit.)* άπεψύχοντο otirahu znoj sebi

άπ-πέμψει *v.* αποπέμπω

άπραγμοσύνη, ή, neradinost, dokolica; besposlenost, lijenost

ά-πράγμων 2, *adv.* -μόνως, dokolan, besposlen; bez truda, udoban, miran

άπρακτέω ništa ne opraviti, ne postići od, παρά τίνος

ά-πρακτος 2, *jon.* άπρηκτος. 1) *akt.* ne uspjevši, άπονέεσ9·αι, uzaludan, bezuspješan. 2) *pas. a)* neodoljiv, b) neučinjen, neobavljen, γίγνεταί τι; ουδέ μαντικής &. ύμΐν είμι kušate me i proročkom vještinom

απραξία, ή, besposlenost, nerad; sudbeni praznici

ά-πράτος 2. neprodan; koji nije za prodaju

άπρέπεια, ή, nepristojnost

ά-πρεπής 2, *adv.* -ως, nepristojan, sramotan

όέ-πρηκτος *v.* άπρακτος

ά-πρίατος 2. *i* 3. nekupljen; *adv.* άπριάτην bez otkupa, besplatno

Άπρίης, εω, ό, *kralj egipatski* (589—569)

ά-πρίξ, *adv.* stisnutim zubima, čvrsto, jako

ά-προβούλευτος 2. koji nije unaprijed promišljen, koji nije prije od vijeća ispitan, o čem nema prethodnoga zaključka vijeća

ά-πρόθϋμος *2.* nedragovoljan, nerad

ά-προικος 2. bez miraza

ά-προμή&εια, ή, nesmotrenost

ά-προνδητος *2, adv.* -ήτως, nesmotren, nepromišljen, prenagao

ά-πρΌσδόκητος 2, *adv.* -ήτως, neočekivan, nenadan; έξ απροσδόκητου neočekivano, nenadano; ne očekujući, ne sluteći

ά-προσήγορος, *poet.* tvrda srca, okrutan

ά-πρόσκλητος 2. bez poziva na sud, δίκη, γνώσις

ά-πρόσμαχος 2. *poet.* nepobjediv, neodoljiv

ά-πρόσμ(ε)ικτος 2. *jon.* nedruževan, ne općeći

ά-προσόμίλος 2. *poet.* nedruževan, mrzovoljast

ά-προστάσιον, τό, — δίκη άπροστσσίου tužba protiv meteka koji ne uzme zaštitnika *{Arist.* Ust. *aten.* 58,3)

ά-προτίμαστος 2, *ep.* nedodirnut

ά-προφάσιστος 2, *adv.* -ίστως, ne tražeći izgovora, pripravan, dragovoljan, rad, uslužan

όί-πτερος 2. *ep. i poet.* bez krila, nekrilat, μϋθος riječ koja ne odleti, koja se pamti

ά-πτήν, ηνος, 6 *i* ή, nepoletan, golušav

άπτοεπής 2 (ά-επτο-επής) *ep.* koji drsko govori, smjelorek

ά-πτόλεμος *v.* άπόλεμος

απτός 3. koji se može uhvatiti, osjetiti

I. άπτω, *fut.* αψω *i* αψομαι, *aor.* ήψα *i* ήψάμην, *perf. med. i pas.* ήμμαι, *aor. pas.* ήφθην, *adj. verb.* άπτζς *i* άπτέος; *jon. i bez. augm.* αψατο, ίίφθη *i* αμμαι, 1) *akt.* pripajati, zadijevati se. 2) *pas. ep.* prioniti, hvatati se, pogađati. 3) *med. a)* čvrsto za se svezati, τί άπό τίνος; hvatati se, dohvatiti se, ticati se, pograbiti, κεφαλής; mašati se, σίτου, *b)* na pasti, navaliti, λόγοις τινός riječima na koga; dokučiti, baviti se čim, τινός

II. άπτω 1) *akt.* zapaliti. 2) *med.* zapaliti se 3) *pas.* gorjeti

άπτώς, ώτος, 6 *i* ή, koji ne pada, čvrst, neklimav

άπυ-κρύπτοισι, *eol.* = άποκρύπτουσι ά-

πύργωτος 2, *ep.* bez kula, neutvrđen ά-

πυρος 2. 1) *ep.* koji još nije bio na vatri, nov. 2) neraden u vatri, bez vatre; χρυσός suho zlato

ά-πύρωτος 2. *ep.* — άπυρος ά-πυστος 2. 1) *pas. ep. i poet.* o kom se ništa ne čuje, nečujan, o'ι'χετ' &. ode bez glasa; nerazumljiv, tih. 2) *akt. ep.* koji nešto nije čuo, neobaviješten άπύω, *dor. mj.* ήπύω, vikati, kazati όίπωθ-εν *i* άποθεν, *adv.* izdaleka; daleko άπ-ωθέω *(i u tmezi), impf.* -εώθουν, *fut.* -ώσω, *aor.* -έωσα *itd. (v.* ώθέω); *jon. i poet. i bez. augm.* -ώβ-ουν, -ώσα -ώσμαι, 1) *akt.* odbijati, ostinuti, odrinuti, otjerati, τινά (τί), τινά (£κ) τίνος; odadirati; suzbiti *(neprijatelja);* zanijeti (o *vjetru).* 2) *med.* odbijati *itd.* od sebe; odbiti, uskratiti

ἀπ-ώμοτος 2. *poet.* zakletvom se odričući; zakletvom odbijen
ἀπ-ώρων *v.* αφοράω
ἀπ-ώσε *v.* ἀπωθέω
ἀπωστός 3. 1) *jon. i poet.* otjeran, prognan. 2) *jon.* koji se ima protjerati
ἀπωτάτω, *adv. superl.* od ἀπό, jako daleko od τινός
ἀπωτέρω, *adv. kompar.* od ἀπό, dalje
α ρ α, *ep. &p i enkl.* ρά, *naznačuje usku svezu logičku ili vremensku ili neposrednu posljedicu nečega,* 1) baš, upravo, odmah. 2) dakle, onda, naravno, no. 3) zaista. 4) 5 ὡς, δτι *i relat.:* naime; s εί, έάν: možda, doista, μή ὁίρα ako možda ne, doista. — *Često se ne prevodi. Ne stoji nikad na početku*
ἀρα 1) *upit. čest., obično na početku rečen., lat.* -ne, *kadšto jesno, kao uvijek:* αρ' ού, nonne, ne-li, zar ne? — *kadšto niječno, kao uvijek:* δρα μή, num, valjda ne, zar; *u neupr. pitanj.:* li, da li. 2) *poet. kadšto mj.* ἁρα
ἀρα, ή, *jon.* ἀρή, *ep. i* ἀρεή, 1) molitva; zla želja, kletva, prokletsvo; αράς άρασ&αι *i si.* izreći prokletsvo. 2) *ep. i poet.* propast, nevolja, kazna. 3) *poet. personif., boginja kletve i osvete*
ἀραβέω, *aor.* ἀράβησα, *ep.* zvečati
'Αραβία, ή, Arabija; *supst. i adj.* 'Αραβικός *i* 'Αράβιος 3.
δραβος, ό, *ep.* zvečanje; štropot; cokotanje
ἀραγμός, ό, *poet.* zveket; urnebes; udaranje, στέρνων u prsa
"Α ρ α 8 ος, ου, ή, *otok i grad blizu Fenikije: stan.* 'Αράδιος
αραι, ἀρεῖν *v.* α'ίρω
'Αραιθῦρέα, *jon.* -έη, ή, *grad u Argolidi*
αραιός 3. *i* αραιός *ep.* tanak; uzak; slab, nježan, δένδρα drveta daleko jedno od drugoga
ἀραΐος 3. * 2. α) Ζευς *koji se zazivlje kod kletve, b)* proklet, c) koji donosi prokletstvo, poguban, τινί
ἀραίωσις, ή, razrjedivanje
ἀραίρηκα *i si. v.* αΐρέω
'Αράξης, ου., ό, *a) lijevi pritok Eufrata. b) rijeka u Armeniji*
ἀράομαι, *jon.* ἀρέομαι, *dep. med., fut.* ἀράσομαι (α), *aor.* ἠράσάμην, *perf. med. i pas.* ἠραμαι, *adj. verb.* ἀρατός, *jon. i ep.* ἀρήσομαι *itd., ep. konj. aor.* ἀρησόμε&α, 1) *ep. i poet.* moliti se, τινί. 2. željeti, zavjetovati, *lat.* vota facere. 3) *jon. i poet.* proklinjati, kleti, željeti
ἀραρίσκω, *ep. i poet.,* I. *tranz. akt. i pas., impf.* ἀράρισκε, *aor.* ἦρσα, *i* ἄρσα, ἤράρον *i* αραρον, *aor. pas.* 3. *pl.* αρθεν, 1) zgloblјavati, sklapati, spajati, udesiti, utvrditi, τί τινι što čim, složiti *ili* što u što metnuti; slagati, spravljati; poklopiti; zbijati, *aor. pas.* zbiti se (jedan do drugoga). 2) graditi, τί τινι što od čega; θάνατον snovati, uglaviti. 3) dobro providjeti, udesiti; udovoljiti θυμόν. 4) izabrati, γέρας κατά θυμόν. II. *intr. perf.* ἄρηρα. *part.* ἀρηρώς, υϊα, *plpf.* ἠρήρειν, ἠρήρεισθα, *i* ἀρήρειν, *i aor.* ἤραρον *(Il.* 16, 214, *Od.* 4, 777), 1) biti zgloblјen, skopljen, uklopljen, udešen, učvršćen, τινί čim, na čem; pristajati; sviđati se; biti složen, sapet, opasan, pokriven, naslonjen. 2) biti opremljen, τινί čim. 3) φρεσίν ἀρηρώς razborita duha; ταϋτ* ὁίραρε to je određeno. III. *med. intr. aor.* ἁρμενος učvršćen, pristajući, τινί
ἀράρότως, *adv.* čvrsto, spojeno, pristajući
ἀράσσω,/κί. -ξω, *aor. akt.* ἤραξα, *pas.* ἠράχθη, *fut. dor.* -αξώ, *jon. i poet.* 1) *akt.* tresnuti, lupiti, prasnuti, (jako) udarati po, τί, čim τινί; ὀνείδεσι *i si.* obasuti pogrdama. 2) *pas.* biti udaren; udariti o što, nasukati se, τινί
ἀρατός 3, *poet.* željen; proklet
ἀράχνη, ή, pauk
ἀράχνιον, τό, paučina
"Α ρ α ψ, βος, ό, Arapin.
ἀράω, moliti se, *samo inf. prez.* ἀρήμεναι, *inače* ἀράομαι
"Α ρ β η λα, τά, *grad u sjevernoj Asiriji*
Ἀργαδεϊς, οί, *starojonska fila u Atici*
ἀργάλέος 3. *ep.* mučan, težak, nepovoljan; *često lično*: ἀργαλέον εστί... teško je
Ἀργεῖος 3. argivski; *supst.* Argivac; *uopće:* Grk
ἀργεϊ-φόντης, ου, ό, koji se pokazuje u sjajnom svjetlu, sjajan, *(pridjevak Hermesov); drugi;* ubica Arga
ἀργεννός 3. *v.* αργής
ἀργεστής, *ep. gen.* αο, ό, koji vedri, vedrilac
ἀργέω 1) α) besposlen biti, dangubiti, odmarati se. *b) o stvarima:* biti neobrađen, na ugar., γη. 2) ἀργεϊταί τι zanemaruje se, propušta se nešto '
αργής, ήτος, *dat. i ak. ep. i* ἀργέτι, ἀργέτα, ό *i* ή, *ep. i poet. sa spored. obi.* ἀργεννός 3. *ep. i poet., i* ἀργινόεις 3. *ep.,* sjajnobijel, svijetao, blistav
αργία, ή, *stegn. od* αεργία *{ep.* -ίη), besposlenost, nerad, lijenost; odmor, počinak
ἀργι-κέραυνος *2, ep.* koji baca svijetle strijele, munjobija, *pridjev. Zeusov*
"Αργιλος, ου, ή, *grad u Makedoniji. Stan.* Ἀργίλιος, ό .
ἀργῖλ-ώδης, *jon.* glinen
ἀργινόεις 3. *v.* αργής
'Αργινοϋ(σ)σαι, ών, αϊ, *tri malena otoka na obali eolskoj*
ἀργι-όδους, δοντος, ό, *i* ή, *ep.* bjelozub
Ἀργιόπιος, χώροίί, ό, *mjesto u Beotiji*
ἀργί-πους, ποδός, ὁ *i* ή, *ep. i poet.* bjelonog; brzonog
"Αργισσα, ή, *grad u Tesaliji*
& ρ γ μα τ α, τά, *komadi žrtvenoga mesa, koji bi se najprije odrezali i bogovima prikazali,* prvine
ἀργολίζω držati s Argivcima, pristajati uz Argivce
Ἀργολίς, ίδος, ή, Argolida

"Αργός., εος, ους τό, *ime više grčkih gradova: a) glavni grad u Argolidi. b) kraljevstvo Agamemnonovo, s glavnim gradom Mikenom. c) cijeli Peloponez*

I. αργός 3. *ep.* bijel, bjeličast; *o psima:* brz, brzonog, *aps. i s* πόδας

II. αργός 2. *i* 3, *stegn. od {ep)* άΡεργός, 1) *akt.* besposlen, neradin, lijen, trom; nekoristan. *2) pas.* neraden, netežen; neučinjen, neuraden; *adv.* άργώς lijeno, nemarno; ne sposobno

άργυρ-δμοιβός ό, mjenjač

άργυρεϊον, τό, *ob. u pl.* srebrni rudnik

■άργύρειος 3. srebrn = *slijed.*

άργύρεος (ϋ) 3. *stegn.* άργϋροΰς, δ, οϋν, srebrn, srebrom okovan, urešen; μέταλλα srebrni rudnici

άργύριον, τό, srebro, srebrnjak, novac; blagajna; τά αργύρια srebrni rudnici

<£ργυρο-δίνης (ϊ), ου, ό, gdje su srebrni virovi, srebroviran *{rijeka)*

άργυρό-ηλος 2. *ep.* srebrnim klincima okovan

άργυρολογέω utjerivati novce *ili* porez

άργυρολογία, ή, utjerivanje novaca, ucjenjivanje

άργυρό-πεζα, ή, *ep.* srebronoga, bjelonoga, *pridjevak Tetidin*

άργυρό-πους, ποδοί, ό *i* ή, srebrnih nogu

άργυρος, ό, srebro

άργυρό-τοξος 2, *ep.* sa srebrnim lukom, srebroluk

αργύρους *v.* άργύρεος

άργυρ-ώνητος 2. za novce kupljen, *kao supst.* kupljeni rob *ili* robinja

άργύρεος (0) 3. *ep. i* άργυρος 2. *ep.* bijel poput srebra, svijetao

'Αργώ, οϋς, ή, *ime brodu Argonauta, nazvan i* Άργφον σκάφος

άργώς *v.* αργός 2)

άρδην, *adv.* I) *poet.* uvis, visoko. 2) od temelja, posve, savim; πάντες svikoliki

άρδις, io<r, ή, *jon.* šiljak *ili* rt od strijele

άρδμός, ό, *ep.* napojište, pojilo

άρδω (α) *impf.* άρδεσκε, *aor.* ήρσα, άρσω kvasiti, natapati, zalijevati

'Αρέθουσα, *ep.* -η, *ime izvora os. onoga na Itaci*

άρειή, ή, *v.* άρά

"Αρειος 2. *i* 3. *jon.* Άρήιος, άρειος *i* άρήιος posvećen Aresu; ratoboran, junački, bojan, ubojit; "Α. πάγος *brežuljak u Ateni nasuprot Akropoli, gdje je najviše sudište držalo svoje sjednice*

άρεί-φατος 2. *poet.* 1) ratoboran. 2) = άρηί-φατος, *tj.* u boju poginuo

άρείων, 6 *i* ή, άρειον, τό, *ep.* bolji, plemenitiji, jači, hrabriji

ά-ρεκτος 2. *ep.* neučinjen, nedovršen

άρέομαι, *jon. mj.* άράομαι

'Αρεοπαγΐται, οι, Areopagiti, *članovi atenskog vrhovnog sudišta*

άρέσαι *v.* αρέσκω

άρέσθαι, *inf. aor. od* άρνυμαι άρεσκόντως, *adv.* ugodno, prijatno, dovoljno αρέσκω, *fut.* αρέσω *i* -σομαι, *aor.* ήρεσα *i* -σάμην, *pas.* ήρέσθην, *adj. verb.* αρεστός, *ep. med. oblici i sa* σσ, 1) *akt. a)* popraviti, poravnati, naknaditi. *1) uz lični subj.:* zadovoljiti koga. *c) bezlično:* dopasti se, svidati se, goditi, τινί *i τινά. 2) pas.* zadovoljen biti, τινί čim, zadovoljan biti, dopasti se, goditi. 3) *med.* za se poravnati, popravljati τ£; ublažiti, udobrovoljiti, umiriti, τινά; nagoditi se

αρεστός 3, *adv. jon.* -ώς, ugodan, prijatan, mio

άρετάω valjati, napredovati, uspijevati αρετή (α), ή, valjanost, vrlina, vrsnoća, sposobnost; krepost; jakost, hrabrost; napredak, sreća; krasota, ljepota; čast, plemenitost; nevinost; *u. pl. često:* junačka djela

«ρή> ή.» *jon. mj.* άρά

άρηαι *v.* άρνυμαι

άρήγω (ά), pomoći, pomagati, τινί; braniti; odbijati što od koga

άρηγών, όνος, ό *i* ή, *ep.* pomoćnik, pomoćnica

άρηί-θοος 2. *ep.* nasrćući u boju, brzi bojnik

άρηι-κτάμενος 3. u boju ubijen

άρήιος 2. *v.* "Αρειος

άρηί-φατος 2. u boju poginuo

άρηί-φιλος, ό, Aresu drag, ratoboran

άρήμεναι *v.* άράω

άρημένος 3. slomljen, svladan

άρήν, άρνός, νί, να, νε, νες, νών, νάσι *{ep.* αρνεσι), νας, ovca^ janje

άρηξις, εως, ή, *poet.* pomoć, obrana, τινός protiv *ili* od čega

άρηρα *v.* άραρίσκω II.

άρηρομένος 3. *v.* άρόω

"Αρης, ό, *at.* εως *i* εος; ει; η *i* ην; ες; *ep.* ηος; ηι, ει t η; η *i* ην; ες; *jon.* εος, εϊ, εα, *bog rata i bitaka;* bojni bijes, boj, klanje, ranjavanje; kuga, pomor, propast; "Αρεα συνάγειν započeti boj

άρησ-9-ε *i* άρηται, *konj. aor. od* άρνυμαι

'Α ρ ή τη, ή, *žena feačkoga kralja Alkinoja*

άρητήρ, ηρος, ό (δ), *ep.* molitelj, svećenik

ά-ρητός 2. *ep.* neiskazan, neizrečen; άρητός poželjen; proklet

άρθεν *v.* άραρίσκω

άρθμέω, *ep.* složiti (se)

άρ·9·μιος 3. *ep. i jon.* združen s kime, prijatelj, τινί; τά άρθμια sloga

άρθρον, τό, ud, zglob, član; *pl. jon. i o spolnom udu*

άρθρόω dijeliti na članove; spajati; φωνήν artikulirane glasove (razgovijetno) govoriti

άρϊ- *nedjeljiva čestica koja pojačava značenje riječi* vrlo, dobro

'Αριάδνη, ή, *kći kralja Minosa, koju je Tezej oteo i poslije ostavio*

Άριαΐος, ό, *prijatelj mlađega Kira*

άρί-γνωτος 2. *i* 3. *ep.* koga je lako prepoznati; dobro poznat; zloglasan

άρι-δείκετος 2. *ep.* odličan, preslavan

ἀρί-δηλος, *jon.*, *i* ἀρίζηλος 2. *i* 3. *poet.*, *adv.* -ήλως, vrlo jasan, izvrstan, gromak (φωνή); *adv. ep.* vrlo jasno, opširno
ἀριθμέω,/«ί. -μήσομοα *(pas.), inf. aor. pas. ep.* ἀριθμηθήμεναι, brojiti, ubrojiti, odbrojiti, zbrojiti; platiti, dîχα nadvoje dijeliti
αριθμητικός 3. koji pripada računanju; ἡ -κή računstvo
αριθμός, ὁ, 1) broj, red. 2) brojenje, ποιεῖν narediti, ποιεῖσθαι poduzeti; οι τακτικοί αριθμοί pregledanje odjela (vojske). 3) množina, količina
"Αρίμα, τά *i* -μοι, οι, zemlja Arimaca *u Kilikiji*
Ἀριμασποί, οί, *mitski jednooki narod u južnoj Sibiriji;* Ἀριμάσπεια επη *pjesma o njima*
Ἀριοβαρζάνης, ους, ὁ, *satrap perzijski u Frigiji*
ἀρι-πρεπής, έος, 2. *ep.* izvrstan, odličan, krasan
Ἄρίσβα, ἡ, *grad na Lezbu*
'Αρίσβη, ἡ, *grad u Troadi;* Ἀρίσβηθεν, *adv.* iz Arizbe
Ἀρισταγόρας, *jon.* -ρης, ου, ὁ, *miletski tiranin oko g. 500.*
Ἀρίσταιχμος, ὁ, Aristehmo, *atenski arhont ^g. 621120.*
'Αριστα ρχος, ου, ὁ, 1) *oligarh u Ateni, smaknut 407. 2) spartanski harmost u Bizantu oko g. 400.* 3) *prijatelj Demostenov.* 3. glasovit filolog i bibliotekar
ἀριστάω (α) doručkovati
Ἀριστέας, ου, *jon.* έης, -έεω, ὁ, *čudotvorac, pjesnik pjesme* Ἀριμάσπεια έπη, *u 6. stolj. prije η. e.*
αριστεία, ἡ, *poet.* izvrstan čin, junačko djelo, junaštvo
Αριστείδης, ου, 6, 1) *znamenit aten. državnik u 5. stolj. 2) unuk njegov, učenik Sokratov*
ἀριστεῖον, τό, *jon.* ἀριστήιον, *at. samo pl.*, nagrada za hrabrost *ili kakvu drugu zaslugu*
αριστερός, 3. *ep. gen.* ἀριστερόφιν, 1) lijevi; ἐπ' αριστερά (χειρός), -ρόφιν, nalijevo, lijevo; ἡ -ά ljevica; το -όν lijevo krilo. 2) *ep. i poet.* zlokoban *(Jer je grčki vrač gledao na sjever, a znam. sa zapada značilo je nesreću).* 3) nespretan, nerazborit
ἀριστεύς, έως, *ep.* ηος, *plur.* -ηες, ὁ, najbolji; knez, vladar; *os. u pl.* boljari
αριστεύω, *impf. iter.* ἀριστεύεσκε, 1) biti prvi, najodličniji, najhrabriji, odlikovati se, τινός pred kim, *tj.* nadmašiti koga, τινί čim; pobijediti, γνώμη. 2) i. *ak.* dobiti kao nagradu, *npr.* τά πρώτα prvu nagradu dobiti
ἀριστήιον, τό, *v.* ἀριστεῖον
ἀριστίνδην, *adv.* po plemenitom rodu, po sposobnosti, po zasluzi
Αρίστιππος, ὁ, 1) *učenik Gorgijin, prijatelj Kira mlađega. 2) iz Kirene, učenik Sokratov, utemeljitelj kiren. filozof, škole*
Αριστογείτων, όνος, 1) s *Harmodijem ubilac Hiparhov. 2) at. govornik*
'Αριστόδημος, ου, ὁ, *učenik Sokratov; ime mnogih Grka*
ἀριστοκρατέομαι imati aristokratski ustav
Αριστοκράτης, ους, ὁ, 1) *odličan Atenjanin, vojvoda kod Arginusa, pogubljen 406. prije n. e.* 2) *atenski političar za Demostena*
αριστοκρατία, ἡ, aristokratska vlada
αριστοκρατικός 3. aristokratski, aristokratskom ustavu sklon
ἀριστό-μαντις, εως, *b, poet.* najbolji prorok, vidjelac
ἄριστον, τό, doručak
ἀριστοποιέομαι doručak prirediti, doručkovati
ἄριστος 3. *superl. za* αγαθός, najbolji, prvi, najodličniji, najjači, boljar, najplemenitijega roda; *u nagovoru:* ὦ ἄριστε premili moj; *adv.* ἄριστα najbolje *itd.* — ὥριστος = ὁ ἄριστος
Αριστοτέλης, ους, ὁ, *grčki filozof* (384— 322)
Αριστοφάνης (ᾰ), ους, ὁ, *at. pjesnik komedija* (452-388)
Ἀριστοφών, ώντος, ὁ, 1) *slikar s otoka Tasa, oko g.* 430, 2) *znamenit govornik i političar na kraju* 4. *stolj. prije n. e.*
ἀριστό-χειρ, ειρος, ὁ *i* ἡ, *poet.* s najhrabrijom rukom; ἀγων natjecanje u hrabrosti
ἀρι-σφαλής, έος, 2. gdje se lako pada, sklizak
ἀρι-φραδής, έος, 2, *adv.* -έως, *ep.* koji se vrlo lako prepoznaje, očit, jasan; vrlo razborit
Ἀρίφρων, ωνος, ὁ, 1) *otac Ksantipov, djed Periklov.* 2) *brat Periklov*
Αρίων, όνος, ὁ, *glasovit pjesnik i glazbenik na dvoru tiranina Perijandra* (625 — 585)
Αρκάς, άδος, ὁ, *stanovnik zemlje* Αρκαδία, *jon.* -ίη, ἡ *(usred Peloponeza); adj.* 'Αρκαδικός 3.
Ἀρκεισιάδης, ου, ὁ, *sin Arkizijev* (Ἀρκείσιος), *Laert*
ἀρκεσις, εως, ἡ, *poet.* pomoć, korist
ἀρκέω I. *akt. fut.* αρκέσω, *aor.* ἤρκεσα, 1) odbijati, odvraćati, *aps.*; τι *i* τινί τι od koga što. 2) *bez ak.:* braniti, pomagati, τινί; *i aps.* 3) a) *impers.* dostaje, dotječe, dosta je, τινί, *i inf.*, οτι, εάν; ἀρκών dovoljan; τά ἀρκοῦντα ζχειν imati dovoljno za potrebu, nužno za život, *b) person.* biti dorastao čemu, moći; izvršiti ἔργα; οὐκ ζτι αρκώ ne mogu više podnijeti; θνήσκουσα moja će smrt biti dosta. II. *pas.* zadovoljiti se čim, τινί
ἄρκιος 3. *ep.* siguran, izvjestan; dovoljan
ἄρκος, τό, *poet.* obrana, zaštita, τινός od čega
αρκούντως, *adv.* dosta, dovoljno; χράομαι zadovoljan sam *ili* mogu živjeti od čega, τινί
ἄρκτειος 3. medvjedi
ἀρκτέος 3. *adj. verb.* 1) *od med.* ἄρχομαι, *poet.* -έον (εστί) treba početi. 2) *od pas.* ἄρχομαι, *poet.* treba slušati
ἄρκτος, ὁ, *i* ἡ, 1) medvjed, medvjedica. 2) *zviježđe* veliki nedvjed; sjever
ἀρκτ-οῦρος, ὁ, čuvar medvjedov, pratilac njegov; *po drugima:* pastir bikova; *ime zvijezde koja izlazi početkom jeseni*

αρκυς, υος, ή., *jon. i poet.* (lovačka) mreža, zamka; pogibao
άρκύ-στατος 2. *i* 3. *poet.* u mrežu hvatajući; τα -α mreža, stupica
άρμα, τό, *dor. eol.* άρμα, 1) kola, *os.* bojna kola. 2) kola i konji; konji
"Αρμα, τό, *mjesto u Beotiji*
άρμ-άμαξα, ή, perzijska putna kola, kočija
άρμάτειος 3. koji *ili* što pripada kolima, kolni
άρματηλασία, ή, upravljanje »7» vožnja na kolima
άρματηλατέω, *jon.* voziti se na kolima, upravljati kolima
άρματ-ηλάτης, ου, ό, vozati, borac s kola
άρματο-δρομία, ή, vožnja kolima, utrkivanje kolima
άρματο-πηγός 2. koji pravi kola, kolar
άρματο-τροχία, *ep.* άρμα-τροχιή, ή, kolovoz, kolotečina
Ἁρματοῦς, οὔντος, ό, *grad i predbrežje u Eolidi*
'Αρμενία, ή, Armenija, *zemlja u Aziji*
'Αρμένιος 3, *stanov. 6,* 'Αρμένιος armenski, Armenac
Ηρμένος, *v.* άραοίσκω III.
Ἁρμήνη, ή, *luka blizu Sinope*
'Αρμόδιος, ό, *Atenjanin, ubilac Hiparhov*
αρμόζω, *v.* άρμόττω
αρμονία, *jon.* -ίη, ή, 1) *ep. i jon.* spajanje, skoba, veza. 2) savez, ugovor, pogodba. 3) razmjer, sklad, harmonija. — Ἁρμ. *mati Muza*
αρμονικός 3. skladan, koji se tiče harmonije
αρμός, ό, zglob, mjesto gdje su dva tijela spojena; pukotina; kolac
αρμοστής, οϋ, *i* άρμοστήρ, ηρος, ό, upravitelj, *tako su se os. zvali namjesnici koje su Spartanci u podložnim gradovima namještali*
άρμοστός 3. prikladan
άρμόττω, *ep. i.poet.* αρμόζω, *fut.* αρμόσω *i* -σομαι, *aor.* ήρμοσα *i* -σάμην, *perf. med. i pas.* ήρμοσα, *aor. pas.* ήρμόσθην, *fut. pas.* άρμοσθήσομαι, *adj. verb.* άρμοστός, -τέος; *jon. perf. pas.* άρμοσμαι, 1) *akt. a) tranz.* zglobljavati, spajati, združiti, sjediniti, udešavati, slagati, τί τινι, τι προς τι; položiti; zaručiti, udati; upravljati, vladati, *b) intr.* pristajati, dolikovati, slagati se, biti zgodan, primjeren; *impers.* pristoji se, dolikuje; *part.* αρμόζων primjeren, shodan. 2) *pas.* biti ugoden, udešen, spojen, biti prema, τοϊς νόμοις. 3) *med. a)* sebi slagati, sebi graditi, σχεδίην; zaručiti se, oženiti se, τινά; ravnati se, προς τι; udešavati, λύραν
όίρνα *v.* ἀρήν
άρνακίς, ίδος, ή, kožuh
δρνειος 3. ovčji; κρέα janjetina, bravetina; φόνος ubijanje ovaca
άρνειός, ό, ovan
άρνέομαι, *at. dep. pas.* άρνήσομαι, ήρνήθην, ήρνημαι, *ep., jon. i poet.* ήρνησάμην, 1) reći ne, odbiti, uskratiti, otimati se čemu, τί; nećkati se, ustručavati se. 2) nijekati, tajiti
άρνευτήρ, ηρος, ό, ronac "Αρνη, *grad* 1) *u Beotiji,* 2) *u Tesaliji* άονήσιμος 2. *poet.* koji *ili* što se može tajiti αρνησις, εως, ή, nijekanje, tajenje άρνός *v.* ἀρήν
άρνυμαι, *dep. med.j ep. i poet., fut.* άροϋμαι, *aor.* ἀρόμην, *konj.* ἄρωμαι *itd., inf.* ά-έσθσι, 1) odnositi što za se, dobivati, stjecati, žeti, zaslužiti; *u prez. i de conatu.* 2) očuvati, nastojati očuvati ἀροίμην, ἀρόμην *v.* άρνυμαι I. όίρος, ους, τό, korist II. αρος, ους, τό, nesreća, propast άροσις, εως, ή, *ep.* oranica, oranje ἀροτήρ, ηρος, ό, *ep. jon. i poet.* orač, ratar ἄροτος, ό 1) oranje, teženje zemlje. 2) *poet.* vrijeme oranju, godina. 3) usjev, plod
όέροτρον, τό, plug
άροϋμαι j *a. v.* αρνυμαι, *s a v .* ἀείρω, αίρω
ἄρ ουρά (ά), ή, 1) o'ranica, polje, zemlja. 2) majčino krilo. 3) neka mjera za površinu. 4) *uopće* zemlja αρουραίος 3. poljski; seoski
ἀρόω, *aor. akt.* ήροσα, *pas.* ήρόθην, *ep.* 3. *pl. prez.* ἀρόωσι *i perf. pas.* ἀρηρομένος, orati, uzorati, sijati, oploditi; *u pas.* potjecati, roditi se
αρπαγή, ή, 1) grabljenje, otimanje, grabež; otmica: -ην ποιεϊν dati plijeniti; -ην ποιεϊσθαι plijeniti. 2) plijen "Αρπαγος; ου, ό, 1) *ministar Astijagov.* 2) *vojvoda Darija Histaspa*
αρπάζω, *at. fut.* -άσομαι *i* -άσω (α), *aor.* ήρπάσα, *perf.* ήρπακα *itd.*; *ep. (i jon* ?) αρπάξω *itd.,* grabiti, ugrabiti, odnijeti, plijeniti, otimati, robiti; brzo zauzeti; τινά μέσον koga oko pasa pograbiti; pretećí; osujetiti, πεῖραν pokušaj
άρπακτήρ, ηρος, ό, *ep.* otimač, razbojnik
αρπακτικός 3. *adv.* -κώς, razbojnički
ἁρπάλέος 3. *ep., adv.* -λέως, *ep.* grabljiv, pohlepan, pohlepno stečen; zamamljiv, dražestan; *adv.* pohlepno
άρπα λ ί ζω, *poet.* lakomo primati; dočekati
άρπαξ, ἄγος, ό *i* ή, razbojnički, lupeški, grabljivi; *kao supst.* razbojnik; otmica
ἅρπασμα, τό, grabež
"Αρπασος, ό, *sjeverni rukav, rijeke Araksa*
άρπεδόνη, ή, konop, uže, zamka, prekoramica na oklopu
όίρπη, *ep. jedna ptica grabilica, možda* soko
"Αρπυια, ή, *obično u plur., boginje oluje; za one kojih je na moru nestalo govorilo se da su ih one ugrabile*
ἀρρενωπία, ή, muževno lice, muževnost
ἄρρεν -ωπός 2. muškoga lika, muževan
όί-ρρηκτος, 2. *ep., jon. i poet.* nesalomljiv, neraskidljiv, neprobojan, jak
δρρην *v.* αρσην
ά-ρρητος 2. *poet. i* 3. 1) neizgovoren, neizrečen; nepoznat, tajan. 2) što se ne smije ili ne može reći, neiskazan, neopisiv; zabranjen, užasan, grdan; otajstven, svet

αρρυθμία, ή, nedostatak ritma, nerazmjer je
ά-ρρυθ-μος 2. neskladan, nerazmjeran
άρρωδέω *i* άρρωδίη, *jon. mj.* όρρωδέω *i* όρρωδία
ά-ρρώξ, ώγος, ό, ή, *poet.* bez pukotine
άρρωστε ω, biti slab, bolestan, boležljiv
άρρώστημα, τό, slabost, boležljivost, bolest, karakterna slabost, (po *stoičkom shvaćanju)*
αρρώστια, ή, slabost, *os.* moralna; nedostatak snage; bojažljivost íí-ρρωστος 2. *adv.* -ώστως, slab, nemoćan, bolestan
άρσαι *i si. v.* άραοίσκω *i* άρδω άρσην, εν, *at.*
όίρρην, *jon. i* ζρσην, muški, muževan, jak, čvrst, snažan, silan
άρσί-πους *v.* άερσίπους
Άρτάβαζος, δ, *ime perz. vojskovođa i satrapa*
Άρτάβανος, ό, 1) *brat Darijev, a stic Kserksov. 2) ljubimac Kserksov* άρτάβη, *jon., perz. mjera, oko 56 litara* 'Αρτάκη, ή, *grad u Miziji* Άρτακίη, ή, *ime izvora u Lestrigonaca*

άρταμέω *poet.* klati, raskomadati αρταμος, ό, mesar, kuhač άρτάνη, ή, *poet.* uže, zamka
'Αρταξέρξης, ου, ό, 1) *Art.* I Μακ^όχειρ, *sin Kserksov, perz. kralj 465—425.* 2) *Art.* II. Μνήμων, *kralj. perz. 405-362.* 3) Art. III. †Ωχος, *kralj perz. 358-338.*

'Αρταφέρνης, ους, ό, *ime mnogih Perzijanaca*
άρτάω, *jon.* άρτέω, *fut.* άρτήσω *itd., perf. med. pas. jon. uz* ήρτημαι *i* άρτημαι, 3. *pl.* άρτέατη, 1) *akt.* objesiti. 2) *pas.* biti obješen, pričvršćen, *u perf. pas.* ήρτησθαι visjeti, άπό, Ζκ τίνος; stajati do, osnivati se na, slijediti iz, ζκ τίνος. 3) *med.* spremati se, *'ές τι;* pripravljati

Άρτεμβάρης, ου, ό, *čovjek ugledan kod Međana. Spominju ga Herodot i Eshil u Perzijancima*

άρτεμής 2. nepovrijeđen, zdrav, svjež
"Αρτεμις *gen.* ιδος, *ak.* ιν, ή, *djevičanska kći Zeusova i Letina, sestra Apolonova*

Άρτεμίσιον, τό, *Artemidi posvećeno mjesto; os. predbrežje na Eubeji, gdje je* 480. *bilo perz. brodovlje poraženo*
'Αρτεμισία, ή, 1) *karska kraljica, bori se kod Salamine* 480. 2) *sestra i žena Mauzola, kralja karskoga*
άρτέω, jon. mj, άρτάω
Ζρτημα, τό, *jon.* naušnice
αρτηρία, ή, žila (kucavica); dušnik
άρτι, *adv.* upravo, baš, taman, nedavno; άπ' άρτι odsada
άρτι-επής 2. *ep. fem.* άρτιέπεια, vješt, rječima, rječit
άρτί-κολλος 2. *poet.* dobro slijepljen, pristajući
άρτι-μελής 2. sa zdravim udovima
άρτιος 3. 1) dobro udešen, zgodan, primjeren, pristajući, ispravan, razuman; άρτια βάζειν pametno govoriti, είδέναι τινί slagati se s kim. 2) kako valja, pristojan; ά. είμι ποιεϊν α pripravan sam što činiti. 3) *o brojevima:* paran. — *Adv.* άρτίως upravo, baš, malo prije
άρτί-πους, οδός, ό, ή, ουν, τό *ep. i* άρτίπος, zdravih nogu, brz, hitar; brzić
άρτισις, εως, ή, *jon.* uređenje, oprema, περί τό σώμα nošnja
άρτι-τελής 2. baš posvećen
άρτί-φρων 2. vrlo pametan, uslužan
άρτί-χριστος 2. baš namazan
άρτο-κόπος, ό *i* ґ\, pekar, pekarica
αρτοποιία, ή, pečenje kruha
αρτοποιός, ό, pekar
άρτος, ό, kruh, *os.* pšenični, kolač, *često u plur.*
άρτοσϊτέω kruh jesti
άρτοφαγέω, *jon.* kruh jesti
άρτύω (ϋ), *fut.* -ύσω (ϋ) *itd., i ep.* άρτύνω (ύ), *fut.* -ΰνέω, *aor. pas.* άρτύνθην., 1) *akt. i pas. a) ep.* sklapati, zbijati, sljubljivati, udijevati, έρετμά, *b)* redati, spremati, pripravljati, narediti; zapodijevati, ύσμίνην; smišljati, snovati, δόλον; *pas.* (nanovo) počinjati. 2) *med. ep.* učvrstiti, sastavljati za se, τι *h>* τινι; spremati za se; βουλήν zamisliti svoju osnovu
άρυστήο, ήρος, ή, *jon. mjera za tekućinu* = κοτύλη; kablica
άρύω (ΰ) *at.* άρύτω, *jon.* άούσσω, *aor.* ήρϋσα *i* -σάμην, 1) *akt.* crpsti, grabiti. 2) *med.* za se crpsti, grabiti; (sebi) prisvojiti
άρχαιό-γονος *2. poet.* stara roda *ili* plemena
άρχαιο-λογία, ή, 1) pričanje starih priča. 2) arheologija
άρχαιό-πλουτος 2. *poet.* od starine bogat
αρχαίος 3. star, starinski, davni, pradavni, nekadašnji; stariji. Κϋρος; poštovan, častan. *Supst.* τό άρχαϊον (í *plur.)* glavnica; *kao adv. (Jon.* τώρχαϊον) od starine, odavna, nekoć. *Adv.* άρχαίως po starinski, na staru
αρχαιρεσία, ή, izbor poglavarstva, izborna skupština
Άρχέδημος, ό, *rječit atenski demagog na koncu pelopon. rata*
άρχεϊον, *jon.* άρχήιον, τό, poglavarska zgrada, državna zgrada, vijećnica, poglavarstvo
άρχέ-κάκος 2. *ep.* koji, *ili* što donosi nesreću, početnik (-ica) zla
άρχέ-λαος, *ó, jon.* voda naroda
Άρχέ-λαος, ό, 1) *spartanski kralj u vrijeme Likurgovo. 2. makedonski kralj* 413 — 399.
άρχέ-πλουτος 2. *poet.* osnivač bogatstva
άρχέ-τϋπον, τό, pralik. original
άρχεύω, predvoditi, τινί koga; zapovijedati
άρχή, ή, 1) početak, uzrok, povod; izvor; princip, počelo; έξ (άπ') άφχής isprva; iznova; od starine, odnekada; κατ' αρχάς *i* (την) αρχήν od početka, u početku, isprva, iznajprije; *često s negac.:* nikako (ne), nimalo (ne), uopće ne. 2) zapovijedanje, vlada, vlastoblast, zapovjedništvo; αί άρχαί, poglavarstvo, državni činovnici, vlada, zapovjedni-

ci; ἀρχήν ἄρχειν *i si.* vršiti službu. 3) država, zemlja, *kojom se vlada*
ἀρχηγετεύω, *jon., i* -τέω, *poet.* biti voda, početi; vladati, τινός
ἀρχ-ηγός 2, ἀρχ-ηγέτης, ου, ὁ, *fem.* ἀρχ--ηγέτις, ιδος, ἡ, 1) koji uzrokuje, počinje, vlada, *dakle s* ἀνήρ: vođa, vladar, knez. 2) početnik, osnivač, praotac
ἀρχήθεν, *adv.* isprva, od davnine
ἀρχῆϊον, τό, *v.* ἀρχεῖον
Ἀρχίδαμος, *ό, ime spartanskih kraljeva*
ἀρχίδιον, τό, službica niža oblast, niži službenik
ἀρχ-ιερεύς, *έως, jon.* ἀρχῖρεύς *ili* ἀρχιέρεως, εω, ὁ *jon.* veliki svećenik
ἀρχι-θεωρέω biti vođa svetoga poslanstva
ἀρχι-θέωρος, ὁ, voda svetoga poslanstva
ἀρχικός 3. sposoban za vladanje, zapovijedanje *ili* obnašanje koje državne službe, vladarski; s *gen.* ανθρώπων sposoban vladati ljudima
Ἀρχίλοχος, ὁ, *glasoviti pjesnik jamba s otoka Para, 680-640.*
ἀρχ-ιρεύς *v.* ἀρχιερεύς
ἀρχι-τέκτων, ονος, ὁ, graditelj, poduzetnik; *u Ateni:* zakupnik kazališta
ἄρχος, ὁ, *ep.* vođa, prvak, gospodar
ἄρχω, *fut.* ἄρξω *i* ἄρξομαι *(često s pas. znač.), aor.* ἦρξα *i* ἤρξάμην, *perf. pas.* ἦργμαι, *aor. pas.* ἤρχθην, *adj. verb.* ἀρκτέον, I. *akt. i pas.* biti prvi, prednji. 1) *za prostor i vrijeme: a)* ići naprijed, prednjačiti, predvoditi, voda biti, voditi, *aps.,* τινί *i* τινός; ὁδόν τινι voditi koga putem, *b)* početi, započeti; uzrokovati, povod biti, *aps.,* τινός *i* τί; τοῖσι — μύθων medu njima prvi govoriti; ζκ τίνος s kim, čim; i *inf.; s part.,* ἤρχε κιών stane ići. 2) *po časti:* biti na čelu, previsivati, jak biti, vladati, zapovijedati, voditi, biti vođa, biti arhont; početi vladati, težiti na vladu, *aps.,* τινός, *rjeđe* τινί i τί (τὴν ἀρχήν). — *Pas. perf.* ἦργμαι, *aor.* ἤρχθην s *fut. med.* biti pod čijom vlašću, biti podložnik čiji, ὑπό (ζκ) τίνος; ὑπό τινι slušati koga, pokoravati se. *Part.* ὁ ἄρχων vladar, vođa, poglavar, arhont; ὁ ἀρχόμενος podložnik, podanik. II. *med. a)* početi, *(os.* žrtvu), kušati, ἀπό(ζκ) τίνος, ζν τινι *i aps.;* ἀρχόμενος spočetka; 5 *inf.:* ἤρξατο δακρύων počne plakati, *s part.:* ἡ. δακρυσας najprije zaplače *(a onda se npr. nasmije), b) kod žrtava:* prvo uzeti, πάντων μελέων prve komade sviju udova (za *bogove)*
ἄρχων, οντος, ὁ, *(upravo part. od* ἄρχω) arhont, *član najviše oblasti u Ateni; v. i* ἄρχω. I. 2.
ἀρωγή, ἡ, pomoć, obrana, zaštita; ἐπ' ἀρωγη τινι nekome u prilog
ἀρωγός 2. pomažući, štiteći, pomoćan, koristan, τινί komu, τινός »7» προς τι u čem; *kao supst.* pomoćnik, branič
ἄρωμα, τό, mirodija; mirisava trava
ἀρωμαι, *konj aor.* 1) od αἴρω *(ά.).* 2) *od* ἀρνυμαι (ά)
ἀρώσιμος 2. koji se može orati, zasijati
ἄσαι, ἄσαιμι *v.* ἀάω *i* ἀμεναι; ασαι *v.* ἄδω
ἄσαμεν *v.* ἄεσα
ἀσάμινθος (ά α), ἡ, *ep.* kada, kupaonica
ἀσάομαι, *pas., jon.* žalostiti se, τήν ψυχήν ἐπί τινι u srcu za što
ἀ-σαρκία, ἡ, mršavost
ἀ-σαρκος 2. nemesnat, mršav
ἄσασθαι *v.* ἀμεναι
ἄσατο *v.* ἀάω
ασάφεια, ἡ, nejasnost, nerazgovijetnost, neizvjesnost
ἀ-σαφής 2. nejasan, nerazgovijetan, nerazumljiv, taman; νύξ ασαφεστέρα ἐστι u noći se nejasnije razbira
ἀ-σβεστος 2. *i* 3. neugašen, neugašljiv; neprestan; neizmjeran; grohotan, γέλως
Ἀσέα, ἡ, *mjesto u Arkadiji, stanov.* οἱ Ἀσεαται
ασέβεια, ἡ, zanemarenje štovanja prema bo-govima. bezbožnost; zločinstvo
ἀσεβέω biti bezbožan, bezbožno *ili* opako činiti, griješiti; *aps. i* εἰς *ili* περί τίνα
ἀσεβη μα, τό, bezbožnost, opačina
ασεβής 2. bezbožan, opak, griješan
ἄσειν *v.* ἀμεναι
ἀσελγαίνω drzovito »7»" raskalašeno se vladati
ασέλγεια, ἡ, drzovitost, raskalašenost, pohotljivost, rasipnost
ασελγής 2. *adv.* -ώς, drzovit, raskalašen, pohotljiv, *poet.* = ἀσεβέω
ἀ-σεπτος, *poet.* = ασεβής
ἄσεσ-9-ε *v.* ἀμεναι
ἀση, ἡ, presićenje; dosada, neugodnost, bol
ἀ-σήμαντος 2. *ep.* bez vođe, čuvara; bez znamenja
ἀ-σημος 2. 1) bez znaka; χρυσός nekovano zlato. 2) *jon. i poet.* nejasan, nerazgovijetan, nepoznat, neopažen
ἀ-σήμων 2, *poet.* = ἄσημος
ἀσ&ένεια, *jon.* -είη *i* -ίη, ἡ, nejakost, slabost, nemoć; τοῦ βίου bolest imovine , *tj.* oskudica
ἀσθενέω nemoćan, slab biti; boležljiv, bolestan biti
ασθενής 2, *adv.* -ώς, nemoćan, slab; neznatan, oskudan; boležljiv, bolestan
ἀσθενίη *v.* ασθένεια
ἀσθενόω slabiti, τινά
ἄσθμα, τό, teško disanje, sipnja, zaduha
ασθμαίνω, *ep. i poet,* teško disati, biti sipljiv, hripati, hropiti
Ἀσία, ἡ, *Azija; znači ili uopće istok ili uz Aziju i Egipat ili Malu Aziju ili perzijsko carstvo; adj i supst.* Ἀσιανός
ἀ-σίδηρος 2. *poet.* bez željeza, bez mača
Ἀσίνη, ἡ, 1) *grad u Argolidi. 2) grad u Lakoniji.* 3) *grad u Meseniji. Stanov.* ὁ Ἀσιναῖος
ἀ-σινής, *gen.* έος, 2, 1) *pas., ep. i jon.,* nepovrijeđen, neozlijeđen, čitav. 2) *akt.* ne vrijeđajući, neškodljiv. *Adv.* ἀσινώς bez štete, ὡς ἀσινέστατα čineći što manje štete
"Ασιος 3, λειμών azijska livada *(u Lidiji južno od Tmola)*
ἄσις, ιος, ἡ, *ep.* mulj, blato

ἀσῖτέω ne jesti, postiti, gladovati
ἀσῖτίη, ἡ, *jon.* gladovanje, post
&-σΧτος 2. tko je bez jela, ne jedući, natašte, gladan
όί-σκαλος 2. neiskopan, neplijevljen
Ἀσκάλων, ωνος, ἡ, *grad filistejski u Palestini*
Ἀσκανίη, ἡ, *zemlja na Askanskom jezeru u Frigiji*
ά-σκαρδαμυκτί *ili -ti, adv.* ne trenuvši očima, uprta pogleda
ά-σκελής 2. *ep.* isušen, istrošen, iznemogao, slab; *adv.* ἀσκελές i -έως tvrdokorno, podjednako, neperestano
ά-σκέπαρνος 2. *poet.* neotesan, neizrađen
δ-σκεπτος 2. nepromišljen, nesmotren; neistražen; *adv.* ἀσκέπτως ἔχειν τινός ne osvrtati se na
ά-σκευής 2. *jon. i* δ-σκευος 2. *poet.* bez oruđa, oružja, nenaoružan; ἀσπίδων τε καῖ στρατοῦ bez zaštite štitova i vojske
ἀσκέω, *impf.* 3. *sing. ep.* ἤσκειν, 1) *ep., jon. i poet.* vješto, umjetno izraditi, opremiti; izgladiti, χιτώνα; nakititi, uresiti, poštovati δαίμονα, ἠσκημένος urešen, nakićen, ἀσκήσας *s određenim glagolom* — umjetno, umjetnički. 2) nastojati, činiti, baviti se, vršiti, τί; σιωπήν mučati; τινά (τι) vježbati koga (u čem); τινά προς τι činiti koga vježbom čim; ἠσκημένος vješt, čestit, valjan (čovjek). 3) tjelesno se vježbati; s *inf.* priučiti se, nastojati činiti što. 4) *med.* vježbati se, ῖ *inf.* priviknuti se, obrazovati, razviti se
ἀσκηθής 2. *ep.* nepovrijeđen, zdrav
δσκημα, τό, vježbanje
δσκησις, εως, ἡ, vježbanje, *os. tijela i način života atleta;* zanimanje
ἀσκητέος 3, *adj verb. od* ἀσκέω, koji se ima vježbati; -τέον (εστί) treba vježbati
ασκητής, οῦ, ὁ, koji nastoji oko čega, vježba se u čem, tινόί, stručnjak *os.* atlet po zanatu
ασκητικός 3. mučan
ἀσκητός 3. 1) *ep.* umjetno izrađen; tanko preden, νήμα. 2) što se da vježbanjem postići, koji je potreban vježbanja
Ἀσκληπιός, ὁ, *tesalski knez, izvrstan liječnik kasnije su ga držali sinom Apolonovim i bogom liječništva.* Ἀσκληπίδης *i* -πιάδης *sin njegov, os. Mahaon, liječnik pod Trojom;* Ἀσκληπιάδαι *glasovita liječnička škola na otoku Kosu i u Knidu*
ά-σκοπος 2, 1) *akt. ep.* neoprezan, nesmotren. 2) *pas. poet.* neviđen, nevidljiv, neočekivan, nenadan; nedokučiv, nepojmljiv: nedogledan, neizmjeran
ασκός, ὁ, 1) mješina *u kojoj se držalo vino.* 2) *ep. i jon.* koža, mješina
ἀσκώλια. τά, *svetkovina mjehova na drugi dan seoskih Dionizija*
ἀσκωλιάζω na jednoj nozi stajati *ili* plesati
ἀσμα, τό, *jon.* δεισμα, pjevanje, pjesma
δσμενος 3, *adv'.* ασμένως, *superl.* -ενέστατα ί -εναίτατα, uzradovan, veseo, rad, voljan ἐμοί δέ κεν ἀσμένω εἰη meni bi bilo milo; σφί ἀσμένοισι na njihovu radost
S-σοφος 2. nerazborit, lud
ασπάζομαι, *dep. med.* 1) prijazno primiti, dočekati, pozdraviti, τινά; ljubezno se oprostiti, τινά s kim; umiljavati se. 2) ljubiti, voljeti, milovati, poljubiti; štovati
ά-σπαίρω, *ep. i jon.* praćkati se, koprcati se, trzati; otimati se
S-σπαρτος 2, *ep.* neposijan
'Ασπασία, ἡ, 1) *ljubavnica Periklova.* 2) *ljubavnica Kira ml. i kasnije Artakserksova*
ἀσπάσιος 3. i 2. *ep., adv.* -ίως, *ep., i* ἀσπαστός 3, *adv. jon.* -ώς, dobrodošao; veseo, mio, rad, zadovoljan; -οι φάνημεν dobro došosmo
"Ασπενδος, ἡ, *grad u Pamfiliji;* stanov. Ἀσπένδιος, ὁ
ί-σπερμος 2. *ep.* bez sjemena, bez potomka
ά-σπερχές, *ep., adv.* žurno, žestoko, neprestance
&-σπετος 2. *ep. i poet.* neizreciv, neprestan, neizmjeran, golem; *neutr.* ασπετον, *adv.* silno
ἀσπιδη-φόρος 2. koji nosi štit, štitonoša
ἀσπιδιώτης, ου, ὁ, štitom naoružan, štitonoša
ασπίς, ίδος, ἡ, 1) štit, *i malen okrugao i velik, koji je pokrivao cijeloga čovjeka; nosio se na lijevoj ruci; zato* ἐπ' ασπίδα, παρ' ἀσπίδα(ς) (nalijevo). 2) teško oružani vojnici, hopliti. 3) ime jedne otrovne zmije, aspida
ἀσπιστήρ, ήρος, ὁ, *poet.,* ἀσπιστής οῦ, ὁ, *ep.* štitom naoružan, štitonoša
ἀί-σπλαγχνος 2. bez utrobe, bez srca, strašljiv
ί-σπονδος 2. bez primirja, bez žrtve, nepomirljiv, πόλεμος
δ-σπορος 2. neposijan, neobrađen
ἀσπουδί »7» ἀσπουδεί, *adv.* bez muke, mirno, bez borbe
όίσσα, *jon. mj.* όίτινα *v.* δστις
όίσσα, 70«. *mj.* τινά, *neutr.* nešto
Ἀσσάρακος, ὁ, *sin Trosov, djed Anhizov*
Ἀσσησός, ἡ, *mjesto blizu Mileta*
ἄσσον, *adv., komp. od* δγχι, bliže, τινός komu; ἀσσοτέρω bliže, i *gen.*
Ἀσσυρία, ἡ, 1) *zemlja u Aziji s glavnim gradom Ninive.* 2) *zemlja južno od nje s gradom Babilonom (Her.)* 3) *asirsko carstvo (Ksen.)i adj. i supst.* Ἀσσύριος
όίσσω, *at. stegn. od* ἄϊσσω
ά-στάθμητος 2. 1) nestalan, lutajući. 2) koji se ne da odmjeriti, nesiguran, neizvjestan
ἀστακτί, *adv.* ne kapljući, jako tekući, neprestano
ίί-στακτος 2. koji ne kaplje, koji obilno teče
ά-στάσίαστος *2, adv.* -άστως, bez stranačkih borba, ne buntovan, nepobunjen, bez bune
ά-στάφίς, ίδος, ἡ, osušena boba od grozda, šušak
ἑž-στάχυς, υος, ὁ, *ep. i jon.* klas
αστείος 3. *i.2.* gradski; fin, lijep, obrazovan, dosjetljiv

ά-στειπτος 2. *poet.* nepogažen, neutrt, τινί od koga ά-στεμφής *2, adv.* -φέως, nepokolebljiv, stalan, nepomičan.
ά-στένακτος *2. poet.* ne izdišući, bez uzdisanja; *adv.* άστενακτί
ά-στεργής 2. *poet.* bez ljubavi, nemio, neprijateljski
'Αστέριον, τό, *mjesto kod Magnezije u Tesaliji*
Άστε ρις, ίδος, ή, *maleno ostrvo kod Itake*
άστερόεις, εσσα, εν, e/>. zvjezdovit; sjajan, blistav
άστεροπή, ή, *ep.* munja, grom
άστεροπητής, οΰ, δ, *ep. i. poet.* gromovnik, *pridjevak Zeusov*
ά-στέφανος 2. neovjenčan; nesretan ά-στεφάνωτος 2. neovjenčan; bez vijenca
αστή, ή, *jon.* građanka, urođenica αστήρ, έρος, ό, *dat. pl.* άστράσι, zvijezda; meteor ά-στϊβής 2. neprohodan, neuputan, gdje još nije noga stala; svet αστικός 3. = αστείος ά-στικτος 2, *jon.* neizboden, netetoviran ά-στομος 2. *poet.* tvrdih usta, divlji; koji se ne da kaliti αστός, δ, stanovnik, građanin, sugrađanin, urođenik
ά-στοχος 2. ne pogađajući (cilja), τινός
άστόω, *at. stegn. od* άιστόω άστράβη, ή, samar, drveno sedlo; osedlana mazga
άστράγαλίζω kockati se αστράγαλος, δ, 1) *ep.* kralježak; gležanj. 2) *u plur.* kocke; kockanje αστραπή, ή, munja, bljesak άστράπτω, *poet.* στράπτω pustati munje, sijevati; sjati se ά-στρατεία, ή, oslobađanje od vojništva; izbjegavanje vojništva
ά-στράτευτος 2. koji nije služio kao vojnik αστρολογία, ή, zvjezdarstvo αστρολόγος 2. zvjezdarski, δ, ά. zvjezdar άστρον, ιό, zviježđe; zvijezda *(gotovo samo plur.); u plur. i:* nebo άστρονομέω motriti zvijezde αστρονομία, ή, = αστρολογία αστρονομικός 3. zvjezdarski ά-στροφος 2. ne obazirući se, ne osvrćući se; nesukan, nepreden ά-στρωτος 2. nepokriven άστυ, τό, *gen. at.* -εως, *inače* -εος, grad, *os.* glavni; *najčešće Atena;* άστυδε u grad; *u plur.* naselja, stanovi 'Αστυάγης, ους *i* ου, *jon,* εω *dat. i* η, δ, *kralj medijski, djed Kira Starijeg* Άστυάναξ, κτος, δ, *sin Hektora i Andromahe* άστΰ-βοήτης *i* -βοώτης, ου, δ, koji viče po gradu άστυ-γείτων 2. bliz(ak) gradu, *uopće* su-sjedan, međaš άστυ-δε, *adv. v.* άστυ
άστυ-νόμος 2. grad braneći, gradom upravljajući, čuvar grada, S-εοί; οί ά-οι, atenski činovnici za nadziranje cesta i javnih gradnja
• Άστυρηνή, *pridjevak Artemidin, po gradu* τα "Αστυρα *u Miziji*
ά-συγγνώμων 2. koji ne oprašta, nemilosrdan
ά-συγκόμιστος 2. nespravljen, neunesen (od žetve)
ά-σϋλος 2, *poet.* neporobljen, nepovrijeđen, siguran od zlostavljanja i progona, τινός; τό ά-ον utočište
ά-σύμβλητος 2, *staroat.* άξυμβ., *poet.* koji *ili* što se ne može razumjeti, nedokučiv
ά-συμμετρία, ή, nesimetrija, nerazmjernost
ά-σύμμετρος 2. neprimjeren, nesimetričan
ά-σύμφορος 2, *adv.* όρως, nekoristan, neprobitačan, škodljiv
ά-σύμφωνος 2, *staroat.* άξύμ. nesugla°an, neskladan, nesložan
ά-συνεσία, ή, nerazumnost
ά-σύνετος 2. 1) nerazuman. 2) nerazumljiv
άσυννέτημι *eol. poet.* ne razumjeti
ά-σύνθετος 2, *staroat.* άξύν. 1) nesastavljen. 2) nepouzdan, vjeroloman
ά-σύντακτος 2. *staroat.* άξύν. neuređen, nerazređen, *os. o vojsci:* neuređen za boj
άσυντόνως, *adi),* nenapeto, polagano; άσυντονώτατα ϊχειν προς τήν πορείαν vrlo polagano napredovati
ά-σύστατος 2, *staroat.* άξύσ. nespojen, nesjedinjen; neublažljiv
ά-σύφηλος, *2. ep.* lud, budalast; opak; μ'άσύφηλον Ζρεξε nedostojno je sa mnom postupao
άσυχος, άσυχία, *dor. mj.* ήσ.
ά-σφάδαστος *i* -δαστος 2. *poet.* ne trzajući, siguran
ασφάλεια., jon. -λείη, ή, čvrsto stajanje, sigurnost; zaštita; oprez; pouzdanost, stalnost; ά. λόγου pravi postupak pri dokazivanju
ά-σφαλής 2. ne kolebajući se, čvrsto stojeći, nepomičan, siguran; čvrst, pouzdan; oprezan; razborit; τό -ές sigurnost; έν -εϊ u sigurnosti. — *Adv.* ασφαλώς, *jon. i ep.* -λέως *i* -λές, sigurno, stalno, neprestance, nepomično, oprezno; slobodno, άγορεύειν
άσφαλτος, ή, asfalt, smola, paklina
άσφάράγος, δ, *ep.* grkljan, dušnik
άσφοδελός 2. rodeći asfodel *(vrsta Uljana);* ά. λειμών, asfodelska livada *u podzemnom svijetu, na kojoj su boravile sjene junaka*
άσχάλλω, *ep.* άσχαλάω *i* -λόω, biti nestrpljiv, zle volje, ljutiti se, τινός *ili* επί τινι poradi čega; έμέ άσχαλόωσι μένοντες čekaju me nestrpljivo
ά-σχετος, *ep. i* άάσχετος 2. nesnosan, neodoljiv
ά-σχημάτιστος 2. neoblikovan
άσχημονέω nepristojno se vladati, nepristojan biti, nepristojnost trpjeti
άσχημοσύνη, ή, grdoba, ružnost; nepristojnost

ά-σχήμων 2. ružan, kukavan; nepristojan
ασχολία, ή, nedostatak (slobodnog) vremena, posao; zapreka, zaprečivanje, smetanje; ἀσχολίαν ἄγειν *ili* ἐ"χειν (περί) τίνος imati posla, nemati kad čemu; παρέχειν zadavati posla, smetati, priječiti
ά-σχολος 2. koji nije dokolan, tko ima posla, *ίς* (περί) τι
ά-σώματος 2. bez tijela
Ασωπός, ό, 1) *rijeka u Beotiji; stanov. onoga kraja:* Ἀσώπιος, 2) *bog te rijeke. 3) rijeka u Ftiotidi*
ασωτία, ή, raskošje, rasipnost
δ-σωτος 2, *adv.* -ώτως, koji se ne može spasiti, moralno iskvaren; poguban
άτακτέω prestupati red i dužnost, ogriješiti se o vojničku stegu, biti neuredan
όί-τακτος 2, *adv.* -άκτως, neuređen; ne pazeći na red, razuzdan, raspušten; ne stojeći u redu (o *vojnicima),* u neredu; bez stege
'Αταλάντη, ή, *lovica, družica Artemidina, žena Milanijeva, mati Partenopejeva*
ά-τάλαντος 2. *ep.* τινί, koji je jednako težak, ravan, uporediv
άταλά-φρων, όνος, ό, ή, *ep.* vesela srca, živahan, bezazlen
ατάλλω, 1) *ep.* veselo skakati, igrati se. 2) *poet.* paziti, njegovati
άταλός (ά, α) 3. *ep.* nježan, djetinjski, mlađahan, živahan, veselo skačući; ἁταλά φρονέοντες vesele ćudi
ά-ταμίευτος 2. bez dobre, štedljive uprave, rasipan
αταξία, ή, nered, nedostatak stege, neposlušnost *os. kod vojske*
άτάομαι, *poet. pas. samo prez.* biti nesretan, trpjeti štetu
ἀτάρ *(γ), adverz. veznik svagda na početku rečenice,* a, pak, nego, ali, ipak, ta, nasuprot
ά-τάρακτος 2. koji se ne da uplašiti, neustrašljiv, miran
ά-ταραξία, ή, stanje bez strasti, duševni mir
ά-ταρβής 2, *ep. i poet., i* ά-τάρβητος 2. *ep. i poet.* neustrašljiv
Ἀτάρβηχις, εως, ή, *grad u egipatskoj Delti*
Ἀταρνεύς, έως, *jon.* έος, ό, *grad i zemlja u Miziji; također:* Ἀταρνεῖτις χώρα, *stan.* Ἀταρνείτης, δ
άταρπίτός *i* άταρπός, *ep.* staza, putanja
άταρτηρός 3. *ep.* strašan, poguban, grozovit
ατασθαλία, ή, *jon.* -ίη, nerazboritost, obijest, opačina; *Homer samo u plur.*
άτασ&άλλω, *ep.* biti opak, obijestan
άτάσθ-αλος 2, *ep. i jon.* opak, obijestan, drzovit, grešan; πολλά -α mnoga bezakonja
ά-τάφος 2. nepokopan
ατέ, *neutr. pl. od* δστε, *jon. i poet.* što, kakvo; *kod Hom. samo pron., jon. i at. adv.* na koji način, kako, kao što; s *part. naznačuje ob. razlog;* jer, kad, ukoliko, *lat.* quippe
όί-τεγκτος 2, *poet.* nenakvašen; neumoljiv, tvrd
ά-τειρής 2. *os. ep.* koji »7» što se ne da satrti, tvrd, svježe, čvrst, trajan; gromak, φωνή
ά-τείχιστος 2. neobzidan, neutvrđen, nepodsjedan
ά-τέκμαρτος 2. neslućen, taman, nerazumljiv; *adv.* -ως ἴχειν ne da se sigurno odrediti, nesigurno je
ά-τεκνος 2. bez djece
ατέλεια, *jon.* -λείη *i* -λίη, ή, oprost od daće; oprost od službe
ά-τέλεστος 2. 1) *ep. akt.* nedovršen, bezuspješan, uzaludan; *adv.* -εστον sveudilj, bez prestanka. 2) *pas.* neposvećen
ά-τελεύτητος 2. 1) *ep.* nedovršen; neispunjen. 2) *poet.* neumoljiv
ά-τελής 2. 1) bez svršetka, neizvršen; bezuspješan, beskrajan; ne obavivši ništa. 2) nedovršen, nesavršen, nepotpun; koji ne vrijedi. 3) prost od daća, od tereta, bez odbitka
ἀτέμβω, *ep.,* 1) *akt.* činiti kome krivo *ili* štetu, varati. 2) *pas.* lišen biti, otima mi se, τινός
ά-τενής 2, *adv.* -νές *i* -νώς, vrlo napet, nategnut, držeći se; postojan
δτερ, *ep. i poet. prep. s gen. a)* bez, osim, izvan, *b)* udaljen od, daleko od
ά-τέραμνος 2. *ep. i* ἀτεράμων 2. tvrd, neumoljiv
δτερ-θε, *poet.* bez, osim, daleko od
ατερος 3. *v.* ἕτερος
ά-τερπής 2, *ep. i* ἄ-τερπος 2. neveseo, tužan, mučan
ἀτεχνία, ή, neumjesnost, nespretnost
δ-τεχνος 2. neumjetan, *dakle* 1) protiv umjetnosti. 2) jednostavan, prost. — *Adv.* ἀτεχνώς naravno, sasvim, posve
ἀτέων, *part. od* ἀτέω, *ep. i jon.* drzovit, pomaman, vrtoglav
ά"τη (α) ή, *{ne dolazi u at. prozi),* 1) obmana, opsjena, smetenost, *os. kao kazna božja. 2)* krivnja, prekršaj, grijeh, zločin, *os. počinjen u opsjeni.* 3) nesreća, nevolja, šteta, propast; bolest, kazna, gubitak; *o ljudima, koji donose nesreću:* zlokoban, nesretan. 4) "Ατη, *person.* *boginja nesreće*
όί-τηκτος 2. nerastopljen
ά-τημέλητος 2. zanemaren, negojen, nemaran; *adv.* -ήτως ἐχειν zanemaren biti
ἀτηρός 2. štetan, ubitačan, opak
ἀτήσιμός 3. poguban
ἀτίζω, *ep. i poet.* ne mariti, prezirati
ατιμάζω, *impf. iterat.* ἀτιμάζεσκον, ne štovati, prezirati, pogrđivati, sramotiti, vrijeđati, oduzeti građanska prava; μή μ'ἀτιμάσῃς τό μη ού θανεϊν σύν σοί ne drži me nevrijednom da s tobom umrem; *s inf.* ne držati vrijednim, ne htjeti
ἀτιμαστήρ, ήρος, ό, *poet.* skrvnitelj, psovač
ἀτιμάω, *ep. i poet.* = ατιμάζω
ά-τίμητος 2. 1) *ep.* necijenjen, prezren. 2) δίκη ά. *parnica u kojoj je već u zakonu određena kazna*

ά-τῖμία, ἡ, *ep. i jon.* -ίη, nepoštenje, osramoćenje, preziranje,, pogrda, sramota, nečast; gubitak građanskih prava, progonstvo
ά-τῖμος 2, 1) α) neštovan, preziran, pogrđen, *aps. i* τινός nevrijedan čega, lišen, *b) o stvarima i stanju:* nečastan, nepošten, pogrdan, sramotan; ατιμότερα Ἰδρα manje časno mjesto; -μότερον εἶναι manje ugledan biti — lišen građanskoga prava, nepošten, prog nan. *2) ep. i poet.* neprocijenjen; nekažnjen. — *Adv.* ἀτι μ ως sramotno
ἀτῖμόω osramotiti, pogrditi, izopćiti, prognati, proglasiti beščasnim
ά-τῖμώρητος 2. nekažnjen, neosvećen, bespomoćan
ἀτϊτάλλω, *ep. samo prez. i aor.* ἀτίτηλα, odgajati, hraniti, toviti; štovati, kititi
ά-τιτος 2. *ep.* neplaćen; nekajan, neosvećen
"Α-τλας, ντος, ὁ, 1) *Titan koji drži stupove na kojima počiva nebo.* 2) *gorje Atlas u zapadnoj Africi. Stanovnici onoga kraja zvahu se* οι "Ἀτλαντες.
ὁί-τλατος *dor. mj.* ατλητος
ἀτλητέω *poet.* ne moći podnositi *ili* trpjeti; *part.* srdit
ά-τλητος 2, *ep. jon. i poet.* nesnosan, nepodnošljiv; na što se ne može ili ne smije odvažiti
ά-τμητος 2. nerezan; nedjeljiv
ἀτμίζω pušiti se
ά-τοκος 2. bez poroda, nerodan
ά-τόλμητος 2. koji se ne odvažuje, nesnošljiv
ά-τολμία, ἡ, plašljivost, bojazan
<5ί-τολμος 2. plašljiv
ά-τομος 2. 1) *poet.* nerezan; nepokošen. 2) nerazrezljiv, nerazdjeljiv, sitan, ἡ -ος *(se.* ουσία) *i* τό -ον nerazdjeljiva stvar, atom
ατονία, ἡ, mlitavost, malaksalost
ά-τονος 2. iznemogao, slab, bez naglaska
ἀτοπία, ἡ, neobičnost, čudnovatost, nespretnost, protivurječje
ἄτοπος 2, *adv.* -όπως, koji *ili* što nije na svom mjestu, neobičan, čudnovat, nepristojan, neslan, bezuman, nedopušten
ατός, 2, *ep. stegn. od* ίίατος nezasitan, nesit, τινός
"Ατοσσα, ἡ, 1) *kći Kirova, žena Kambizova, onda Darijeva.* 2) *žena Artakserksova*
S-τρακτος, ὁ, 1) vreteno. 2) strijela
Ἀτραμύτειον, τό, *primorski grad u Miziji*
ά-τραπῖτός, *ep. i* ατραπός, ἡ, staza, putanja
'Ατρείδης, ου, *i* Ἀτρείων, ωνος, δ, sin Atrejev ('Ατρεύς), *Agamemnon i Menelaj*
ἀτρεκείη, ἡ, *jon.* pouzdanost, sigurnost, istina
ἀτρεκής 2, *adv.* -κώς, *jon.* -κέως *(ne dolazi u at. prozi),* neiskrivljen, siguran, pouzdan, stalan, istinit; *adv.* sigurno *itd.,* baš upravo, po istini; ozbiljno; τό ἀτρεκές pouzdanost, sigurnost, istina
ἀτρέμα(ς), *adv.* nepomično, mirno, bez kolebanja; ἀ. ἔχειν mirovati, miran ostati
ἀτρεμέω, *jon., i* ἀτρεμίζω, *jon., fut.* -ιεῖν, ne drhtati, ne micati se, mirovati; miran biti *ili* ostati
ἀ-τρεμής 2. nepomičan, miran, neustrašen
ἀτρεμία, ἡ, nepomičnost, mir; -ίαν ἐχειν mirovati ἀ-τρεστος 2. ne dršćući, bez straha, ne-
ustrašljiv Ἀτρεύς, έως, *poet.* ήος, ὁ, *unuk Tantalov,*
sin Pelopov, otac Agamemnonov i Menelajev
ἀ-τρῖβής 2. neotrt, *dakle* 1) neotvrdnuo; *o mjestu i putu:* nepoložen, neprohodan. 2) neistrošen, neoštećen, čitav α-τριπτος 2. *ep.* neotvrdnuo, mek ἀ-τρομος 2. *ep.* ne dršćući, neustrašljiv ὁί-τρύγετος (ῠ) 2. *ep.* nemiran, trepetljiv
θάλασσα; blistav, αἰθήρ ὁτ-τρῦτος 2. *jon. i poet.* koji *ili* što se ne može
satrti, neiscrpljiv, neprekidan, neprestan
Ἀτρυτώνη, ἡ, nepobjediva, neumorna, *pridjevak Atenin*
ὁί-τρωτος 2. 1) neranjen. 2) neranjiv; nepodmitljiv ἄττα, *at. neutr. mj.* τινά, *i* ἄττα *mj.* ἅτινα, *v.*
ὅίσσα *i* ἄσσα ὁίτ-ία, *ep.* riječ odmila, koju mlađi govore
starijima, oče, cako; čiča Ἀτταλίς, ίδος, ἡ, *atička fila, osnovana u čast*
pergamskoga kralja Atala I ἀτταταϊ, *poet. uzvik boli* ἀττέλεβος, ὁ, *jon. neka vrsta* skakavaca *bez*
krila ἀττικίζω 3. pristajati uz Atenjane; atički
govoriti
ἀττικιστί *adv.* atički *(po narječju ili običaju)*
'Αττικός 3. atički; -κή ἡ, 1) *zemlja* Atika. 2) Atenjanka
$ττω, *at. mj.* ὅίσσω *v.* ἄίσσω ἀτύζω 1) *akt.* plašiti, omamljivati. 2) *pas.,*
ep. s aor. ἀτυχθείς, *i poet. a)* biti smeten, zbunjen, prestravljen, prestrašiti se od čega, τί; *part.* prestrašen, plah; s *inf.* ἀπολέσ&αι gotovo da od straha ne umre. *b)* uplašen bježati, πεδίοιο ravnicom ćž-τῦφος 2. bez preuzetosti, smjeran, čedan ἀτῦχέω, *perf.*
ἠτυχηκέναι, -κώς, *aor. pas.*
ἀτυχηθέντα, promašiti, ne postignuti, *aps. i* τινός, *os.* biti odbit, neuslišan od koga παρά τίνος; nesretan biti; ἔν τινι u čem; ὁ ἀτυχων *i* ὁ ἠτυχηκώς. nesretnik ατύχημα, τό nesreća, nezgoda ά-τυχής 2. zapušten od sudbine, zaslijepljen,
nesretan
ατυχία, ἡ, nesreća αδ, *adv.* 1) *opetovanje:* opet, po drugi put;
ubuduće; *često* s πάλιν, αὖθις: nanovo opet. 2) *opreka:* a, ali, pak, opet, *često s* δέ
αὐαίνω, *at.* αὑαίνω, *augm.* ηὑ-(αὑ-), 1) *akt. tranz., fut.* αὑάνώ, *aor.* ηὔανα, *jon.* ηὕηνα, sušiti; βίον ginuti. 2) *med. = pas. s fut.* αὑάνοϋμαι, *aor.* ηὑάνθην, sušiti se; ginuti
αύαλέος 3. *ep.* suh

αύγάζω, *ep. i poet.* 1) *akt.* gledati, motriti. 2) *med.* tí jasno vidjeti, spoznati
Αύγειαί αϊ, 1) *grad u Lakoniji. 2) grad u Lokridi*
Αϋγίας, ου, 6, *kralj u Elidi; Heraklo mu je očistio staje*
αυγή, ή, sjaj, svjetlost, zrake, *os.* sunca (sa ηλίου ι *bez njega);* pogled; žar oka
Αύγηιάδης, ου, ό, sin Augejev, *Agasten*
Αϋγιλα, τά, *oaza u unutrašnjosti Marmarike u Libiji*
αύδάζομαι, *aor.* ηὐδάξατο, *jon.* = αύδάω
αύδάω, *ep. i poet.,* αύδἀομοα, *fut.* αύδήσω *itd. s ep. aor. iter.* αὔδησασκε, τί *ili s inf.* govoriti, besjediti, zvati, vikati, zapovijedati; μεγάλα αύ. hvastati se; *(ίπος)* ἀντίον αύδαν τίνα progovoriti, odgovoriti kome
αύδή, ή, *ep. i poet.* glas, govor; vijest
αύδήεις, εσσα, εν, *ep.* tko (ljudskim glasom) govori
αὔδω, ως, ή./ *eol.* = αύδώ, οὖς = αύδή, glas
αύερύω, *impf.* αύέρυον, *aor.* αύέρυσα, *ep.* uzvijati, uzvraćati, zavraćati, zakrenuti vratom (žrtvenoj životinji); natrag vući, napinjati, νευρήν
α δ θ' *v.* αδτε. αὐθ·' = αυτό, αυτά
αύθάδεια *i poet.* αύ-9-αδία, ή, preuzetnost, obijest, tvrdoglavost, oholost
αύθ-άδης 2. preuzetan, obijestan, ohol, samovoljan, tvrdoglav
αύθάδίζομαι, *dep. med., part.* preuzetan, samovoljan, obijestan biti
αὐθ-αιμος 2. *poet.,* αύθαίμων 2. *poet.,* iste krvi brat, sestra, rođak po krvi
αὖ·8·-αίρετος 2. slobodno izabran, po vlastitom izboru; čemu sam sam kriv; στρατηγός vojvoda, koji je prisvojio vrhovnu vlast, koji se sam imenovao
αύθ-έκαστος 2. svaki sam, prirodan, iskren, tvrdoglav
αύθ·-έντης, ου ό, uzročnik, samoubojica; ubilac, krvnik
αύ·9--ημερόν, *adv.* isti dan; namah
αδθι, *ep. adv.* 1) na mjestu, ovdje, ondje. 2) smjesta, odmah
αύθα-γενής 2. *poet., i jon.* αύτι-γενής, koji je ovdje nastao, rodio se, domaći, zemaljski; urođen
αδθις, *jon. i poet.* αδτις, *adv.* 1) opet iznova, natrag. 2) nasuprot, nadalje, zatim, a, pak. 3) ubuduće, unaprijed, drugi put
αύθ·-όμαιμος 2. *poet.* rođak po krvi, brat, sestra
αύίαχος 2. zajedno, glasno vičući αδλαξ, ακος, ή, *jon.* brazda, otkos αὔλειος 3, *at. i 2.* dvorišni; ή αὔλειος (se. θ-ύρα), dvorišna kućna vrata *(koja vode s ulice u predvorje)* αὐλέω 1) frulati; trubiti. 2) *med.* sebi dati frulati αυλή, ή, 1) *ograđeno* dvorište *ispred kuće, oko nje i oko gospodarskih zgrada;* tor, obor. 2) ograda *oko dvorišta.* 3) dvor, dvorovi, stan
αὔλημα, τό, što se svira na fruli, pjesma za frulu
αὔλησις, εως, frulanje
αυλητής, οῦ, ό, frulač
αυλητής, οϋ, ό, αύλητήρ, ήρος, ό, frulač
αύλητρίς, ίδος, ή, frulačica
αύλίζομαι, *dep., bez fut., s aor. med. i pas.* biti u toru zatvoren, boraviti pod vedrim nebom, noćiti na polju, prenoćiti, *uopće:* boraviti
αυλικός 3. dvorski; οι αύ-οί dvorani
αὔλιον, τό, pleter, obor; pećina, spilja; stan *(Filoktetov)*
αδλις, ιδος, ή, *ep.* noćište, gnijezdo
Αύλίς, ίδος, ή, *luka u Beotiji*
αύλο-ποιός, ό, koji gradi frule
αυλός, ό, 1) *ep.* cijev, *napose~pri koplju* cijev *oštrice u koju je bilo usađeno kopljište;* žlijeb *pribadaie u koji se stavila njezina igla;* mlaz (krvi). 2) svirala, frula
αύλωδία, ή, pjevanje uz frulu
αυλών, ώνος, ό, *poet. i* ή, 1) klanac, gudura, uvala, dolina. 2) jarak, kanal
Αυλών, ώνος, ό, *dolina i grad u Meseniji*
αὖλ-ώπις, ιδος, *ep.* αὖ. τρυφάλεια kaciga s cijevi za perjanicu
αυξάνω, *u prez. i impf. i* αὔξω, *augm.* ηὔξ-(αύξ-), *uz ep., poet. i jon.* άέξω, *fut.* αυξήσω *itd.* 1) *akt.* množiti, jačati, gojiti, povećavati, unapređivati, nasporiti, blagoslivljati; uzveličati, uzvisivati; hvaliti, slaviti. 2) *med. i pas. s fut.* αύξήσομαι, *aor.* ηύξήθην, *perf.* ηὔξημαι, množiti se, rasti, napredovati, uspijevati; *prolept. s nom.* μέγας tako da je velik postao
Αύξησία, ή, *jon.* ίη, *božica uspijevanja*
αὔξησις, εως, ή, umnožavanje, povećavanje, rastenje
αὔξειμος 2. koji koristi rastenju; napredan
αὔξω *v.* αυξάνω
αδος 3. *ep.* posušen, suh, siromašan; *adv.* αδον muklo
S-υπνος 2. bez sna, besan, budan; noćni; ágra; nepresušan, krήναι; ὕπνος &. polusan, nemiran san
αὔρα, *jon.* αδρή, ή, zrak, uzduh, vjetar, propuh, povjetarac, *os.* hladan zrak *jutrom ili povjetarac s vode*
αὔριον ι αδρι, *lat.* aurora *adv.* sutra; ή αύ. sutrašnji dah; *uopće:* ubuduće, skoro
αύσταλέος 3. *ep.* suh, gadan, kuštrav, zamazan
αυστηρός 3. kiseo, rezak, trpak, opor; strog, ozbiljan.
αύστηρότης, ητος, ή, kiselina, trpkoća, reskoća; opor, strog, značaj
α δ τ' = αυτό, αυτά
α δ τ' = αδτε
αότ-άγγελος 2. koji je sam svoj glasnik, koji se sam javlja, τινός.
αύτ-άγρετος 2. *ep. akt.* birajući sam, dobrovoljan; *pas.* biran sam po svojoj volji; *εΐ* εϊη -α πάντα da mogu sami sve birati

αὐτ-άδελφος 2. *poet.* bratski, sestrinski; ὁ αὐ. rođeni brat
αὐτάρ, *ep., adverz. veznik,* pak, opet, nego, ipak, ali, a; = *i* δέ ·
αυτάρκεια, ἡ, zadovoljstvo sa samim sobom, potpuna samostalnost
αὐτ-άρκης, *ῆ.* αὔταρκες, dovoljan samomu sebi, ne trebajući tuđe pomoći, samostalan, neovisan, siguran, dosta jak, sasvim dovoljan, προς (εἴς) τι *i &v* τινι u čem, *i s inf.; adv.* αὐτάρκως, *superl.* -κέστατα na najveće svoje zadovojstvo, vrlo zadovoljno
αὖτε, *adv.* 1) opet *(ponavljane). 2)* opet, a, ali, pak, *{adverz.)*
αὐτ-επάγγελτος 2. nudeći se sam, dobrovoljan; nepozvan
αὖτ-επιτάκτης, ου, ὁ koji po svojoj vlasti zapovijeda, samodržac
αὐτ-επιτακτικός 3. koji *ili* što pripada samodrštvu; ἡ ᾱ-ή *(se.* τέχνη) vještina samostalnog zapovijedanja
ἀυτέω, *ep., samo prez. i impf.,* glasno vikati, zvati, τινά; tutnjiti, zvečati
αυτή, ἡ, vika, glasno zvanje; bojna vika; boj
αὐτ-ήκοος 2. koji je na svoje uši što čuo
αὖτ-ήμαρ, *ep. adv. i* αὐτημερόν *jon. (mj.* αὐθ-) isti dan
αὖτι-γενής 2, *jon. mj.* αὐθιγενής
αὐτίκα, *adv.* 1) odmah, smjesta, u tren oka, odmah zatim; μάλα αὖ. odmah sada, smjesta; s *part.* αὐτίκα γενόμενος odmah nakon poroda. 2) kao na primjer
αὐτις, *jon. mj.* αὐθ-ις
ἀυτμή, ἡ, *ep. i* ἀυτμήν, ένος, ὁ, *ep,* 1) dah, duhanje, vjetar. 2) para, hlapljenje, kad; miris
αὐτο-γέννητος 2. *poet.* od sebe sama rođen, koje je sam rodio; κοιμήματα brak s vlastitim sinom
αὐτογνωμονέω raditi po svojoj glavi
αὐτό-γνωτος 2. *poet.* svojevoljan, samovoljan
αὐτο-δάής 2. *poet.* što je tko sam naučio, samouk
αὐτο-δίδακτος 2. *ep.* samouk
αὐτό-διον, *ep. adv.* smjesta, odmah
αὖτο-έντης, ου, ὁ, *poet.* = αὐθέντης ,ubilac
αὐτό-ετες, *ep. adv.* iste godine
αὐτόθεν, *adv.* 1) *mjesto:* od istoga mesta, odavle, odanle; αὐτ. ἑξ ἑ'δρης odmah sa sjedala *{gdje je govornik);* odavde. 2) *vrijeme:* odmah, smjesta. 3) zato, stoga; bez okolišanja
αυτόθι, *adv.* odmah na istom mjestu, odmah ovdje, tamo, ondje; ovdje, tu *(u našem građu)*
αὐτο-κάσιγνήτη, ἡ, *ep.* rođena sestra
αὐτο-κασίγνητος, ὁ, *ep.* rođeni brat
αὖτο-κέλευστος 2. = αὐτοκλής, *jon.* bez zapovijedi, od svoje volje
αὐτο-κλητος 2. *poet.* nepozvan, od svoje volje
αὐτο-κράτωρ, ορός, ὁ, ἡ, *ι* αὐτοκράτής 2. svoj gospodar, samostalan, neovisan, neograničen, neograničen gospodar
αὐτοκτονέω, *poet.* sam sebe ubiti, međusobno se ubiti
αὐτο-κτόνος 2. koji sam sebe i svoje ubija
αὐτο-λήκυθος, δ, koji uljanicu sam nosi (na rvalište); siromah, čankoliz
Αὐτόλυκος, ὁ, *otac Antikleje, matere Odisejeve*
αὐτοματίζω samovoljno što činiti
αὐτό-ματος 2. sam od sebe se kreću ći, 1) tko sam od sebe što čini, svojevoljno čineći, dragovoljan; samovoljan; *obično se prevodi adv. 2)* bez tuđe pomoći. 3) samo od sebe, bez uzroka, slučajan; prirodan, θάνατος; ἀπό (ἑκ) τοϋ αυτομάτου slučajno, sam od sebe
Αὐτομέδων, οντος, ὁ, *vozač Ahilejev*
αυτόμολε ω, *augm. at.* ηὐτ-, *jon.* αὖτ-, sam od sebe ići, prebjeći, uskočiti, *os. o vojnicima*
αὐτομολία, ἡ, prebjegavanje
αὖτό-μολος 2. iduć i sam od sebe; *u ratu prelazeći k neprijateljima kao supst. 6,* prebjeg, uskok
αὐτονομέομαι živjeti po svojim zakonima, samostalan biti
αυτονομία, ἡ, samostalnost, politička nezavisnost
αὐτό-νομος 2. tko živi po svojim zakonima, politički samostalan, nezavisan, slobodan
αὐτο-νυχί, *ep. adv.* još iste noći
αὖτό-ξυλος 2. *poet.* od samoga drveta, sasvim drven
αὐτό-παις, αιδος, ὁ, *poet.* rođeni sin
αὖτό-ποιος 2. što samo raste, samonik
αὐτό-πολις, ιος, ἡ, nezavisna, samostalna država
αὐτο-πολίτης, ου, δ, građanin samostalne države
αὐτό-πρεμνος 2. *poet.* s korijenom, iz temelja, sasvim
αὐτ-όπτης, ου, *jon.* εω, δ, očevidac
αυτός, ἡ, ὅ *i* όν *(os.* u ταύτόν), sam, glavom, on. I) *pron. opreke,* 1) *kad stoji sam a)* sam, glavom, on *(naglaš.);* καΐ αυτός i on; s *part.;* αυτή τε καΐ τόν υἱόν ἐ"χουσα ona sa svojim sinom, *b)* od svoje volje *c)* sam, bez drugih, αυτοί ἐσμεν sami smo. *d) s imen. koja obično ima član:* baš, upravo, točno. *lat.* ipse; *u dat.* zajedno sa (i *bez* σύν). 2) *složeno: a) s pron. pers. koje refleksivno (os. u slož. obi.* ἐμαυτοϋ *itd.), koje da se istakne lice:* αυτόν ἐμέ, *i* αυτόν με, mene samoga *(pron. pers. može se i izostaviti), b) uz pron. poss., kojemu se u gen. pridaje:* ἐμόν αὐτοϋ χρεῖος moja vlastita nužda, *c) uz. pron. dem.* baš, upravo to; *uz* ἑκαστος svaki za se; *uz brojeve:* πέμπτος αυτός on s četvoricom, sampeti. 3) δ αυτός, ἡ αυτή, τό αυτό, *at. i* αυτός, αυτή, ταΰτό(ν), ταύτοϋ *itd. jon.* ωύτός, τωΰτό isti *(kod Hom. i bez člana); s dat.* ταύτό ὑμϊν isto što i vi; ὑφ' αύτω ποιεΐσθαί τι staviti pod svoju vlast; ές τωύτό na istom mjestu; κατά τωύτό u isto vrijeme; na istom putu na isti način; καθ·' αυτόν *ili* αυτήν po svom sudu, po svom nahođenju.

II. *kao pron. pers. za* 3. *lice u kosim padežima:* njega, ga, njemu, mu *itd. (kod Hom. rijetko)*
αὐτόσε, *adv.* (upravo) onamo
αὐτο-σεμνύω ponovo iskititi; *pas.* postati uzvišen
αὐτο-σταδίη, ἡ, *ep.* boj izbliza, boj na šake
αὐτό-στολος 2. *poet.* sam opremajući *ili* oružajući
αὐτο-σφαγής 2. *poet.* ubijen sam od sebe ili od svoje rodbine
αὐτοσχεδά *ep. v.* αὐτοσχεδόν
αυτοσχεδιάζω bez priprave *ili* promišljavanja što činiti; bez priprave govoriti, περί τίνος; lakoumno, nepromišljeno, na svoju ruku, činiti, lakoumno suditi
αὐτο-σχεδιαστικός 3. improviziran, bez priprave rađen
αὗτο-σχεδίη, ἡ, *ep.* bitka izbliza; *ak. kao adv.* -ίην iz neposredne blizine
αὗτο-σχέδιος 3. *i 2* = αυτοσχεδιαστικός
αὐτο-σχεδόν, *ep. i* αὐτοσχεδά, *ep. adv.* sasvim blizu, izbliza
αὐτο-τελής 2. koji se sam oporezuje; nezavisan; u sebi savršen; τάς δίκας αυτοτελείς κρίνειν presude pravomoćno izricati
αὐτο-τραγικός 3. pravi tragički
αὐτοῦ, *adv.* 1) na istom mjestu, ovdje, ondje, tu, tamo. 2) smjesta, odmah
αὐτοῦ, *at. stegn. od* ἑαυτοῦ, *što v.*
αὐτ-ουργός 2. tko sam radi, tko živi od rada svojih ruku; χειρ vlastita ruka; αὐτ. της φιλοσοφίας tko se bavi filozofijom bez učitelja
αὐτόφι(ν) *ep. gen. i dat. sing. i plur. od* αὐτος, *vazda s prijedlogom*
αὐτο-φῦής, έος. 2. *adv.* -ώς, koji postaje sam po sebi, samorodan, prirodan, od naravi
αὐτό-φωρος 2. u kradi zatečen, *uopće* pri činu zatečen, komu je dokazana krivnja; ἀμπλακήματα zločinstva u kojima se tko sam otkrije; ἐπ' -όρ<ρ u djelu
αὐτό-χειρ, ρος, ό, ἡ,, svojom rukom, *os.* svojom rukom ubijajući sebe *ili* svoje; *pas.* svojom rukom izvršen; *kao supst.* početnik, uzročnik; krvnik
αυτοχειρία, ἡ, čin vlastitom rukom učinjen; *dat.* -ρία, *adv.* svojom rukom
αυτό-χθων 2. *neutr.* αὔτοχθον, iz zemlje same potekao, urođen; domorodac
αὐτο-χόωνος 2. *ep. mj.* αὐτοχόανος, samokovan, neizrađen, masivan
αυτό-χρήμα *adv.* doista, zacijelo
αὖτως, *poet. i* αὐτως, *adv.* 1) isto tako; upravo tako; ὡς δ' αὖτως isto tako. 2) tako, ovako, onako, καΐ αύ. i tako, ipak. 3) tek onako, nasumce, uzalud i μάψ
α ύχ εν ί ζ ω, *poet.* odrezati vrat, zaklati
αὖχένιος 2. koji *ili* što pripada vratu, vratni
αύχέω hvaliti se, hvastati se, sigurno tvrditi, *s inf.*
αὖχημα, τό, hvalisanje, sjaj, ures, ponos
αύχήν, ένος, ό, 1) šija, zatiljak, vrat. 2) tijesno, morski prodor, klanac; mjesto gdje se rijeka dijeli na rukave
αύχμέω, 1) suh biti. 2) kuštrav, zanemaren biti
αυχμηρός 3. 1) suh. 2) hrapav, zamazan, kuštrav, zapušten
αύχμός, 6, 1) suša, suhost. 2) blato, nečist
αύχμώδης 2. *jon.* = αυχμηρός

I. αὕω, *ep.* paliti, užeći; donijeti vatru

II. αὔω *ili* ἀύω, *ep. i poet., impf.* αδον, *fut.* ἀύσω(ϋ), *aor.* ἤϋσα, *dor.* οὐσα, vikati, glasno zvati; tutnjeti, zvečati; τινά glasno zvati
ἀφαίρεσις, εως, ἡ, oduzimanje, otimanje; odbijanje (suptrakcija)
ἀφ-αιρέω, *ep. i* ἀποαιρέω, *jon.* ἀπαιρέω *(v.* ἄϊρέω), *jon. impf. iter.* -ρέεσκον, *perf.* ἀπαραίρηκα, -ρημαι, I. *akt. i pas.* oduzimati, uklanjati, udaljiti, brisati, τί što, τινός (τινά) τι komu što; τινί τι *i* osloboditi koga čega, otpustiti komu što. U *pas.* -εϊσθαί τι *(i* τίνος) nešto mi se otima, lišen sam čega: II. *med., ep. imper.* ἀποαίρεο, 1) oduzeti *ili* oteti (za se), snimiti sebi, odnijeti, ugrabiti, *aps.,* τί *i* τινός τι, τινά τι *i {rijetko)* τινί τι. 2) svršiti, zapriječiti; utamaniti; -εϊσθαί τίνα (εις έλευθερίαν) osloboditi koga
ἀφ-άλλο μα ι, *ep.,* dolje skočiti, odskočiti τινός *i* έ"κ τίνος s čega
ἀ-φαλος 2. *ep.* bez φάλος-a, bez obluka, oboda *{na kacigi)*
ἀφ-άμαρτάνω, *aor. ep.* ἀφάμαρτον *i* ἀπήμβροτον (» *u tmezi), s gen.* 1) promašiti, ne pogoditi. 2) izgubiti
ἀφαμαρτο-επής 2. *ep.* promašene riječi govoreći, čije riječi promašuju cilj, lud govornik
ἀφ-ανδάνω, *ep., jon. i poet., jon. inf. aor.* ἀπαδεῖν, ne sviđati se, ne militi se, τινί
αφάνεια, ας, ἡ, neznatnost, tama, nesigurnost, uništenje
ἀ-φάνής 2. 1) sakriven, nevidljiv, zaboravljen; taman, nejasan, sumnjiv, nesiguran, nevidljiv, zaboravljen, nepoznat; αφανή γίγνεσθαι »7» είναι iščeznuti; οὐκ ἀ. jasan, javan; i *part.* οὐκ ἀ. εἰμι ποιών τι ne činim što tajno. 2) neslavan, neugledan, neznatan. — *Adv.* ἀφανώς nevidljivo, neopaženo; οὔκ ἀ. μάχεσθαι hrabro se boriti
αφανίζω, *akt. i pas.,* 1) učiniti nevidljivim, ukloniti; satrti, utamaniti, razoriti, ubiti; zaboraviti; παΐδας καΐ γυναίκας u ropstvo odvesti; *pas.* iščeznuti. 2) potamaniti, pomračiti, oslabiti, umanjiti, zatajiti, premučati
ἀφάνισις, εως, ἡ, iščezavanje; uništenje
ἀ-φαντος *2, ep. i poet.* neviđen; *uz glagol:* nevidom, bez traga
ἀφ-άπτω, *jon.* ἀπάπτω, vezati, prikopčati, objesiti; *part. jon.* ἀπαμμένος = ἀφημένΟς
Ζφαρ, *adv. ep. i poet.* odmah, smjesta, brzo
ὀζφαρκτος *v.* ἀφρακτος

ἁφ-αρπάζω, *fut. at.* -άσω *itd. ep.* -άξω *itd.* otkinuti, otrgnuti, tí τίνος što s čega; opljačkati
ἁφάρτερος 2. *ep. komp. od* ἁφαρ, bržu
αφασία., ἡ, = ἀμφασίη, njemota, nijemost
ἀφάσσω, *fut.* -άσω, *aor.* ἡφασα, *jon.* opipati, dodirnuti se
α-φάτος 2. *jon i poet.* neizrečen; golem, grdan, užasan
ἀφαυρός 3. *ep.* slab, iznemogao; *u Hotn. gotovo uvijek komp. ili superl.*
ἀφάω, *samo part. prez. ep.* ἀφόωντα, opipavati, istraživati
ἀ-φεγγής 2. *poet.* bez svjetla, taman; strašan
ἀφέη, *ep. mj.* ἀφη, ἀφέηκα *mj.* ἀφήκα, *v.* ἀφίημι
ἀφειδέω ne štedjeti, ne paziti, ne cijeniti: zanemarivati, *aps. i* τινός
ἀ-φειδής 2. ne štedeći, ne pazeći, obilan; okrutan, krvoločan; *aps. i* τίνος. — *Adv.* -ως, *jon.* -έως *(komp.* -έστερον, *superl.* -έστατα), α) obilno, *b)* okrutno, bez smilovanja, strogo
ἀφείη *v.* ἀφίημι
ἀφεκτέον (ἀπέχομαι), treba se uzdržati, τινός
ἀ-φέλεια, ας, ἡ, priprostost, jednostavnost
ἀφέλεσκον, *iter. aor. od* ἀφαιρέω
ἀ-φελής 2. jednostavan, prost, gladak
ἀφ-έλκω, ἀπ-έλκω, odvući, otpravljati, otkidati; ἐπί zavoditi na
αἴρενος, τό, *ep.* obilje, blago, imetak
ἀφ-έξω *v.* ἀπέχω
ἀφ-έρπω, *poet.* odšuljati se, odilaziti
ἀφέσίμος 2. posvećen otpuštanju *ili* oslobađanju od posla, ἡμερα ἀφ. slobodan dan, praznik, svetkovina
ὀζφεσις, εως, ἡ, otpuštanje, puštanje na slobodu; odapinjanje (strelica)
Ἀφέται, αί, *mjesto na Magnez. zalivu*
ἀφετέος (ἀφίημι 3) koji se ima otpustiti, osloboditi
ὀί φ έτος 3. pušten, oslobođen; božanstvu posvećen *(o životinjama)*
ἁφ-έψω, *jon.* ἀπέψω skuhati
ἀφή, ἡ, 1) užizanje; περί λύχνων ἀφάς u vrijeme kad se svijeće pale, podvečer. 2) opip, doticanje *(žica)*
ἁφ-ηγέομαι, *jon.* ἀπ-, odilaziti, ići pred kim, odvući, voditi, prednjačiti. 2) pripovijedati, razjasniti
αφήγημα, τό, *jon.* ἀπ-, *i* ἀφήγησις, εως, ἡ, *jon.* ἀπ-, ιος ἡ, pripovijest, pripovijedanje
ἁφ-ήλιξ, ικος, ὁ, *jon.* ἀπήλιξ, vremešan
ἁφ-ήμενος 3. *ep. part.* od ὀίφ-ημαι, daleko »7» napose sjedeći
ἁφ-ημερεύω, izbivati preko dana
ἀφήτωρ, ορός, ὁ, (ἀφίημι), *ep.* streljač
οό-φθεγκτος 2, *poet.* miran, tih
S-φθιτος 2, *ep. i poet.* neprolazan, besmrtan, vječit
S-φθογγος 2. *jon. i poet.* bez glasa, nijem
αφθονία, ἡ, 1) nezavideнje, spremnost, usrdnost. 2) obilje, izobilje; εἰς -αν u obilju
ἄφ-θον-ος 2 *(komp.* -νέστερος, *superl.* -νέστατος), bez zavisti, 1) nezavidljiv, darežljiv; izdašan, rodan. 2) obilan, dovoljan; ἐν -οις βιοτεύειν u obilju živjeti. 3) nezaviđen. — *Adv.* -όνως obilno, u obilju
"Α φ ι Sva, ἡ, *i* "Αφιδναι, α'ι, *atička općina* (δήμος); *stan.* ὁ Ἀφιδναῖος
ἁφ-ίημι, *jon.* ἀπ-ίημι *(v.* ἱημι), *impf.* ἡφίειν *i* ἀφίειν, *aor. med. imper.* ἀφοϋ, ἀφεσθε; *ep. (i u tmezt) impf.* ἀφίει, *aor. ind.* 3. *sing.* ἀφέηκε, 3. *du.* ἀφέτην, *konj.* 3. *sing.* ἀφήη *i* ἀφέῃ; *jon. impf.* ἀπίει, ἀπίεσαν, *zatim,* ἀπήσω, ἀπήκα (ἀπες, ἀπείς), ἀπείθην, ἀπείμην *(plpf.),* I. *akt. i pas.* 1) *tranz. a)* odaslati, otpremiti, pustiti, otpustiti (ženu), baciti, *(os. strijele),* izbaciti, prolijevati, zbaciti; εαυτόν ε?ς τι baciti se; θ-υμόν (όργήν) εϊς τίνα izliti gnjev na koga. *b)* odagnati, izgubiti, napustiti, izdahnuti, ostaviti, *c)* propustiti, ne paziti, zanemarivati, prijeći, *d)* pustiti *(lađu da plovi);* raspustiti *(skupštinu); naoko intranz.* zaploviti, ές τό πέλαγος u more; na slobodu pustiti, osloboditi, odriješiti, τινός čega; τινί τι dopustiti, dozvoliti komu što, oprostiti, *s inf. i s* μή; konju pustiti uzde; εαυτόν - ΐυνος riješiti se čega; oduzimati, gubiti snagu, μένος; gasiti, δίψαν: položiti, τα δπλα. 2) *intr.* popustiti, prestati, 5 *part.* što činiti, II. *med.* 1) oslobodіti se čega τινός, pustiti'; prepustiti, otploviti, odlijetati, krijesiti, σπιν- ¡ θήρες
ἀφ-ικάνω (α), *ep. spored. obi. za prez. i impf.* οϊίάφικνέομαι
ἀφ-ικνέομαι, *jon.* ἀπ-, *dep. med., fut.,* ἀφίξομαι, *aor.* ἀφῖκόμην, *perf.* ἀφῖγμαι, *jon. perf.* 3. *pl.* ἀπίκαται, *plpf.* ἀπίκατο, dolaziti kamo, dospjeti, prispjeti; i *akt.* προς, εἰς, παρά τίνα; ές τοσούτον τύχης do tolike sreće; snalaziti, ἄλγος με; zapasti, naići, εϊς τι; εἰς πασαν βάσανον obastati u svakoj kušnji, pretrpjeti svakojake muke; ές λόγους τινί na razgovor komu doći; ές εχθος τινί zavaditi se; εἰς ίσον τινί jednak biti komu, jednako raditi kao drugi; vratiti se
ἀφ-ιλάσκομαι, *dep. med.,* izmiriti
ἀ-φίλητος 2, *poet.* neljubijen, mrzak
ὀί-φῖλος 2. 1) bez prijatelja. 2) neprijatan, nedrag, neprijateljski; nezahvalan
ὀίφιξις, εως, ἡ, *jon.* ὀίπ-, ιος, dolazak, odlazak, polazak, putovanje
ἁφ-ιππεύω, odjahati, natrag jahati
ἁφ-ιππος 2. nevješt jahanju
ἁφ-ίπταμαι *v.* ἀποπέτομαι
ἁφ-ίστημι, *jon.* ἀπ- *(v.* ἱστημι), A. *tranz.* I. *akt. i pas.* ἀποστήσω, ἀπέστησα, ἀπεστάθην) 1) metnuti na stranu, udaljiti, odmaknuti; εαυτόν ἀπό τίνος odreći se čega. 2) odvraćati; otpadati; otuđiti. II. *med.* ἀφίσταμαι, ἀποστήσομαι, ἀπεστησάμην,. 1) odvratiti od sebe *ili* za sebe. 2) dati sebi platiti *ili* dodijeliti; χρεϊος naplatiti sebi dug, vratiti milo za drago. *B. intr.* ἀφ-ίσταμαι, *fut.* ἀποστήσομαι, *aor.* ἀπέστην,

perf. ἀπέστηκα, *fut.* 3. ἀφεστήξω, *adj. verb.* ἀποστατέον; *ep. perf. opt.* ἀφεσταίη, *part.* ἀφεσταότες; *jon. perf.* ἀπέστηκα *itd., part.* ἀπεστεώτες, ρ/ρ/, ἀπέστασαν, 1) stupiti na stranu, udaljiti se, *(hi)* τίνος; *u pret.* udaljen biti, razlikovati se, *apsol. i* τινός od čega. 2) rastajati se, odmetnuti se, otpaditi se, (ἀπό) τίνος; ἐϊς τίνα ka komu; ἀφεστώς otpadnik *i* pobjegli rob. 3) odustati, kaniti se, propustiti, odreći se; ukloniti se; φρενών izgubiti svijest

ἁφλαστον, τό, *ep. i jon.* slike i njima urešen krajnji dio krme, *(plur. i za jednu lađu)*

ἁφλοισμός. ὁ, *ep.* pjena, slina

ἀφνειός 2. *ep. i* ἄφνεός 3. *poet.* bogat, imućan, τινός

δφνω, *adv.* naglo, iznenada

ἀ-φόβητος 2, *poet. i* ἀ-φοβος 2, *adv.* -όβως, 1) bez straha, neprestrašen, ne bojeći se, τινός. 2) koga se ne treba bojati, pitom

ἀ-φοβία, ας, ἡ, nebojažljivost

ὀίφ-οδος, ἡ, *jon.* ἀπ-, polazak, odlazak; povratak, uzmak

ἀφ-ομοιόω sličnim učiniti, sravniti, τί τινι *ili* προς τι; slikati

ἀφ-ομοίωμα, τό, slika i prilika

ἀφ-οπλίζω 1) *akt.* razoružati, oteti oružje. 2) *med.* razoružati se, skinuti sa sebe oružje

ἀφ-οράω *(v.* ὁράω), *jon.* ἀπορέω, *impf.* ἀπώρεον, ἀπώρων, 1) pogledati na stranu, natrag. 2. gledati, upirati pogled u što, opaziti

ἀ-φόρητος 2. nesnosan

ἀφορία, ἡ, neplodnost

ἀφ-ορίζω, i *ep.* ἀπ-ουρίζω, 1) omeđašiti, označiti granice, rastavljati; odrediti, definirati. 2) protjerati; umanjivati

ἀφ-ορμάω 1) *akt.* krenuti se, polaziti. 2) *dep. pas.* othitjeti, naglo krenuti

ἀφ-ορμή,. ἡ, 1) mjesto s kojega se polazi, izlaz, ishodište, povod. 2) sredstvo, prilika; glavnica; imetak

δφ-ορμος 2. *poet.* odlazeći iz, τινός

ἀἀ-φορος 2. neplodan; koji čini neplodnim

ἀφ-οσιόω, *jon.* ἀπ-, oprati (od grijeha), poravnati; *med.* 1) oprati se, očistiti se od koje krivnje. 2) izvršiti (koju svetu dužnost)

ἀφοσίωσις, εως, ἡ, čišćenje od grijeha, okajanje

ἀφόωντα *v.* ἀφάω

ἀφραδέω, *ep.* nesmotren, nerazborit biti, nerazborito raditi

ἀφραδής 2. *ep. adv.* -δέως, nepromišljen, nesmotren, nerazborit, lud

ἀφράδία, *ep.* -ίη, ἡ, nesmotrenost, bezumnost, neznanje, nevještina, τινός u čem

ἀφραίνω, *ep.* = ἀφραδέω

ἄφρακτος 2. neograđen, nezaštićen, bez obrane

ἀ-φράσμων, *adv.* -μόνως, *poet.,* nepromišljen, nerazborit

ὀί-φραστος 2, *jon. i poet.,* neopažljiv, tajan, zagonetan, nedokučiv; *adv.* -άστως neočekivano, nenadano

ἀφρέω, *ep.* pjeniti se, bacati pjenu

ἀ-φρήτωρ, ορός, ὁ, *ep.* bez veze sa svojim rodom, neprijatelj rodu svome

αφρίζω, *poet.* = ἀφρέω

ἀφροδισϊάζω uživati ljubav, ljubiti; προς τι čeznuti ljubavlju za čim

αφροδίσιος 3. ljubavni, δρκος; τα αφροδίσια ljubavna naslada, τινός s kim

'Αφροδίτη (ww—) ἡ, *eol.* Ἀφρόδιτά, *boginja ljubavi i ljepote,* ljubav, ljubavna naslada

ἀφρονέω, *ep.* biti bezuman

ἀφροντιστέω, biti bez brige, ne mariti za, τινός

ἀφρόντιστος 2. nepromišljen, nerazborit

ἀφροντίστως, *adv.* nesmotreno, bezbrižno; ἀ. ζχειν biti bezbrižan; biti mahnit

αφρός, ὁ, pjena; *pl.* mjehuri (od pjene)

αφροσύνη, ἡ, nesmotrenost, bezumnost, ludost

δ-φρουρος 2. nečuvan, bez straže, bež posade

αφρώδης 2. pun pjene, poput pjene

ἀ-φρων 2, *adv.* -όνως, nerazborit, bezuman; bijesan, mahnit

ἀ-φῦής 2. bez sposobnosti, nedarovit, budalast; jednostavan, bezazlen

ἀί-φυκτος 2. neizbježiv, neukloniv, koji sigurno gada

ἀφϋλακτέω ne čuvati se, biti bezbrižan; ne paziti na τινός

ἀ-φύλακτος 2, *adv.* -άκτως, 1) nečuvan, bez straže. 2) nemaran, bezbrižan, neoprezan, neiz bjeziv

δ-φυλλος 2, *ep.* bez lišća, suh

ἀ-φυσγετός, ὁ, *ep.* mulj, nečist

ἀφύσσω, *fut.* ἀφύξω, *i* ἀφύω, *ep. i poet., aor.* ἠ" φυσά *i* -σσα, 1) crpsti, grabiti, zahvatati, ἀπό *ili* εκ τίνος; gomilati. 2) *med.* crpsti sebi, zgrtati (sebi)

"Αφϋτις, ιος *i* εως, ἡ, *grad. na poluotoku Paleni u Halkidici*

ἀ-φώνητος 2. *poet. i* ἄφωνος 2, *adv.* -ώνως, bez glasa, nijem

αφωνία, ἡ, njemoća, onijemljenje

Ἀχαιίη ἡ *pridjevak Demetrin:* tužna

Ἀχαιμένης, εος, ους,, ὁ, 1) *mitski praotac perz. kraljeva.* 2) *pradjed Darejev.* 3) *brat Kserksov, namjesnik u Egiptu*

Ἀχαιμενίδαι, οι, *najodliinija obitelj perzijska*

'Αχαιός, 3. ahejski; οί -οί, αϊ -αί Ahejci, Ahejke, *stanov. Peloponeza i tesalske Ahaje; često: Grci, k tomu fem.* Ἀχαιάς, άδος, ἡ *i* Ἀχαιίς, ίδος, ἡ, ahejski, ἡ, 'Ἀ. Ahejska zemlja *i* Ahejka; Ἀχαικός 3. ahejski

ἀ-χάλινος 2. bez uzde, nezauzdan

ἀ-χιλκος 2. *poet.* bez mjedi; -ος ασπίδων bez mjedenih štitova

<Ž-χάρις, ὁ, ἡ, -ρι, τό, *gen.* ῖτος, αχάριστος 2. *i jon.* ἀχάριτος 2, 1\ neugodan, nemio, žalostan. 2) bez hvale: nezahvalan; nenagrađen. προθυμία; *adv.* -ίστως bez zahvale, nezahvalno; nerado

ἀχαριστέω biti nezahvalan, neuslužan

αχαριστία, ή, nezahvalnost, neuslužnost
αχάριστος *i* ἀχάριτος *v.* ἄχαρις Ἀχαρναί, ών, αί *atička općina* (δῆμος) ἀ-χειρος 2. bez ruku; τά ἄχειρα leda ἀ-χείρωτος 2. nesvladan, neozlijeđen Ἀχελώος, *ep.* -λώινος, ό, 1) *najveća rijeka u Grčkoj; bog te rijeke.* 2) *rijeka u Frigiji*
ἀχερδος, ή *i* ό, *ep. i poet.* 1) glog 2) divlja kruška
ἀχερωίς, ίδος, ή, *ep.* topola Ἀχέρων, οντος, ὁ Aheront, 1) *rijeka u podzemnom svijetu.* 2) *rijeka u Tesprotiji. Adj.*
a) Ἀχερούσιος 3. *b)* Ἀχερουσίας, άδος, ή, λίμνη *jezero u podzemn. svijetu;* Ἀ. Χερρόνησος *poluotok u Bitiniji*
ἀχεύων i ἀχέων, *ep. part.,* tugujući, žalostan, θυμόν u srcu, τίνος εἵνεκα zbog koga ἀ-χηνία, ας, ή, oskudica, siromaštvo ἀχθεινός 3, *adv.* -ώς, dosadan, neugodan; οὐκ ἀχθεινώς ne nerado
ἀχθηδών, όνος, ή, muka, bol, dosađivanje
ἄχθομαι, *dep. pas., fut.* ἀχθέσομαι *i* ἀχθ-εσ&ή-σομαι, *aor.* ἠχθ-έσ·8>ην, 1) *ep.* biti natovaren, krcat, τινός čim, τινί za koga. 2) a) *ep.* boli me, žao mi je; ἕλκος *(ak.)* boli me rana. *b)* biti snužden, zlovoljan, tužan, osjećati bol, srditi se, žalostiti se, κήρ u srcu, (ἐπί) τινι *i* (περί) τίνος poradi koga, čega
ἄχθος, εος, ους, τό, teret, tovar, breme; tegoba, jad, bol, tuga
ἀχ-9-ο-φόρος 2. *jon.* teret noseći, tovarni
Ἀχιλλεύς *ep. i* Ἀχιλεύς, έως, *ep.* ήος, ό, *sin Peleja i Tetide, vođa Mirmidonaca. Adj.* Ἀχίλλειος 3., δρόμος, Ahilejevo trkalište, *poluotok* na *ušću Boristena* Ἀχίλλειον, *jon.* -ήιον, τό, *utvrđeno mjesto*
a) kod Sigeja. b) kod Smirne ἀ-χίτων, *gen.* ωνος, 2. bez hitona (donje haljine), samo u ogrtaču ἀχλῡόεις, εσσα, εν, tužan, taman ἀχλύς, ύος, ή, *ep.* tmina, mrak; smrtna noć, velika tuga
ἀχλύω, *ep. aor.* ἠχλῦσε mračiti se ἄχνη, ή, *dor.* ἄχνα, 1) *ep.* pljeva. 2) *ep. i poet.* pjena; rosa; dim ἄχνυμαι, *dep., ep. i poet.* tugovati, žaliti, τινός za kim; biti zlovoljan, ogorčen ἀ-χολος 2, *ep.* bez žuči, koji *ili* što utažuje gnjev
ὀίχομαι, *ep.* = ἄχνυμαι ἀ-χόρευτος 2. *poet. i* ἀ-χορος 2. *poet.* kolom neslavljena, bez kola, igre, tužan, žalostan
ἄχος, εος, ους, τό, muka, tuga, jad, žalost; *i plur.*
ἀ-χραντος 2. neoskrvnjen, čist ἀ-χρεῖος 2. *jon.* ἀχρήιος, nekorišten, nevaljao, nesposoban: *(os. za vojničku službu); neutr. kao adv.* ἀχρεῖον prisiljeno, bez razloga, γελάν; zbunjeno, ἰδών ἀ-χρήματος 2. *jon.* bez novaca, siromašan
ἀχρημοσύνη (ϋ), ή, *ep.* oskudica, (u novcu), siromaštvo
ἀ-χρήμων 2. *poet.* = ἀχρήματος ἀ-χρηστος 2. *adv.* -ήστως, neupotrebljiv, nekoristan, ne valjao; zao ἀχρι(ς) 1) *adv.* dotičući se, sasvim. 2) *prep.* *s gen. (često iza njega)* do, sve do. 3) *veznik:* ἀχρι (οδ) dok, dokle, dotle dok, i *ind. i konj. s* ἄν
ἀ-χυσος 2. bez zlata, bez imetka ἀ-χρῶματος 2. bez boje ἀχυρμή, ή, *ep.* kup pljeve, pljevište ἄχῦρον, τό, *ob. pl.* pljeva, ljuske ἀχώ, *dor. mj.* ἠχώ
ἀ-χώριστος 2. nerastavljen; bez mjesta ἄψ, *ep. adv.* natrag, straga, opet, *i s* πάλιν, αδθις ἀ-ψαυστος 2. 1) netaknut, koji se ne smije dodirnuti. 2) *poet.* ne dotakavši se ἀ-ψεγής 2. *poet.* neukoren ἀψευδέω ne lagati, istinu govoriti ἀ-ψευδής 2. *adv. jon.* -έως, bez varke, pouzdan, istinit ἀψίνθιον, τό, pelin
ἄψις, εως, ή, doticanje ἀψίς *i jon.* ἀψίς, ϊδος, ή, 1) spajanje, vezanje; *ep.* λίνου oka u mreže. 2) kotač; svod
ἀψόρροος 2. *stegn.* -ρους, -ουν, *ep.* natrag tekući, *Okean koji se optječući zemlju natrag u sebe povraća,* zavojit ἄψυρρος 2. *ep. i poet.* koji se natrag kreće, natrag teče; *neutr. sing. kao adv.* natrag; opet
ἄψος, τό, *ep.* sveza; zglob ἀ-ψόφητος 2. *poet. i* ἀ-ψοφος 2. *poet., adv.* -φητί *(i u prozi)* bez buke, tih, miran; s *gen.* οἰδέων κωκυμάτων bez glasna kukanja
ἄψυκτος 2. koji *ili* što ne može ohladnjeti
ἄψυχος 2. neživ, bez duše, strašljiv ἀω *v.* ἀμεναι ἀ-ωρος 2. *i jon.* ἀν-ωρος 2. 1) nezreo, ran. 2) nelijep, ružan. 3) nevidljiv ἀωρτο, *ep. plpf. od* ἀείρω, αἴρω ἀωτέω, *ep.* spavati (čvrsto) ἄωτος, ό, *ep.* 1) pahuljice, runo, vuna. 2) *od nje načinjena* tkanina *za krevete.* 3) prać-ka, *jer su okrajci bili sukani od vune*

β

Β, βήτα, *drugo slovo grčkog alfabeta, kao brojni znak* = 2

βαβαί, *interj.* eto, nuto!

Βαβύλών, ώνος, ή, *grad u Babiloniji* (ή Βαβυλωνία) *na Eufratu;* Βαβυλώνιος 3. *i* 2. babilonski; *stanov.* δ, Β.

βάδην, *adv.* korakom; polagano; βάδην ταχύ brzim korakom

βαδίζω, *fut.* -ιοϋμαι, *aor.* ἐβάδισα, *adj. verb.* βαδιστέον, stupati, hodati, koračati, ići; putovati; dolaziti; ἐπί τι prihvatiti se čega

βάδισις, εως, ή, *i* βάδισμα, τό, hodanje, stupanje

βάζω, *fut.* βάξω, *perf. pas.* βέβακται, *ep. i poet.* brbljati, naklapati, govoriti

βαθέη, *jon. fem., adv.* βαθέως, βάθιστος, *v.* βαθύς

βάθος, εος, τό, dubina, *u vojn. smislu:* broj momaka jednoga za drugim; visina; *svaka protega:* širina; duljina, τριχών; izobilje, mnoštvo

βάθρον, τό, 1) osnova, sijelo, stupanj, stepen, stube, ljestve. 2) klupa, sjedalo; prag; osnova, temelj

βαθύ-γαιος 2. *jon.* βαθύ-γεος 2. duboke zemlje, *tj.* plodan

βάθῦ-δινήεις, εσσα, εν, *ep. i* βαθυδίνης, ου, ό, *ep.* dubokoviran

βαθύ-ζωνος 2. *ep.* nisko *(iznad kukova)* opasan; lijepo odjeven

βαθύ-κολπος, 2. *ep.* dubokih njedara, nisko opasan; prsat

βαθύ-λειμος 2. *ep.* koji *ili* što ima bujne livade

βαθυ-λήιος 2. *ep.* koji *ili* što ima visoko žito, plodan

βαθύνω (ϋ), *fut.* -ϋνώ, 1) izdupsti, iskopati; την φάλαγγα postaviti bojni red tako da stoji mnogo redova jedan za drugim. 2) pružati se u dubinu

βάθυ-ρρείτης, ου, *ep. i* βαθύρρορς, *stegn.* -ους 2. *ep. i poet.* duboko tekući, dubokostrujan

βάθύ-ρριζος 2. *poet.* dubokim korijenom, duboko ukorijenjen

βαθύς, εῖα, ύ, *jon. fem.* βαθέη *i* βαθέα, *komp.* βαθύτερος, *superl.* -ύτατος *i ep.* βάθιστος, 1) dubok; visok; dalek; širok; δρθρος βαθύς rano jutro; φρήν nutrina duše. 2) obilan, gust, prostran; žestok λαῖλαψ — *Adv.* βαθέως duboko

βαθυ-σκάφής 2. *poet.* duboko iskopan, iskopan, dubok

βαθύ-σχοινος 2. *ep.* duboko trskom obrastao, visokoriti

βαίνω, I. *intr. at. fut.* βήσομαι, *aor.* ϊβην, *perf.* βέβηκα, *adj. verb.* βατός *i* βατέος; *ep. aor. ind.* 1. *sing.* βήν, 3. *du* βάτην, 3. *pl.* βησαν, Ζβαν, βάν *i* βάσαν, *konj.* βήω (βείω), βήη *i* βέγ), βήομεν (βείομεν), *inf.* βήμεναι, *aor. i* ἐβήσετο *s konj.* βήσεται *i imper.* βήσεο, *perf. ind.* 3. *pl.* βεβάασι, *inf.* βεβάμεν, *part.* βεβαώς, ώτος, /. βεβαυῖα *i* βεβαώσα, *plpf.* 3. *pl.* βέβασαν; *poet. aor. imper. 2. sing.* είσβα, εμβά, άνάβά, *perf. ind.* 3. *pl.* βε-βασι, *inf.* βεβάναι *(i jon.), part.* βεβώς, ώτος, 1) *ep.,* iskoračiti, βή δ'ίμεναι iskorači da ide, *tj.* pođe; βή θέειν, stade trčati. 2) a) ići, koračati, poći, uputiti se; άμφί τινι štititi koga; i *neutr. npr.* μεγάλα velikim koracima. *b)* otići, udaljiti se, sići, uspinjati se; navaljivati; otploviti, έν νηυσί; prolaziti; umrijeti, preminuti. *c)* doći, prispjeti. 5 *part.:* ζβαν φέρουσαι.odnesoše, βή φεύγων pobježe. 3) *perf. znači često:* stajati, biti gdje, nalaziti se; εδ βεβηκώς, u dobrim prilikama, dobro stojeći, sretan; οί έν τέλει βεβώτες, oni koji vladaju. II. *tranz.* 1) stupiti na, uspinjati se na, νέας, δίφρον. 2) *kauzativno, samo ep. jon. i poet., fut.* βήσω, *aor.* Ζβησα, *konj. ep.* βήσομεν, -σετε, činiti da ide, dovesti, povesti, metnuti, popeti *i* skinuti, άφ' ϊππων τινά baciti koga s kola

βαιός 3. *poet.* malen, neznatan, malo, kratak; s malo pratnje; *neutr. adv.* βαιόν malo

βαίτη, ή, kožuh

Βάκις, ιδος, ό, *gatalac iz Beotije*

βακτηρία, ή, štap, palica

Βάκτρα, τά, *glavni grad Baktrijane* (ἡ Βακτρία *i* ἡ Βακτριανή) *u Aziji; adj. i supst.* Βάκτριος; *stanov. zemlje (i grada)* οἱ Βακτριανοί

Βάκχειος *i* Βάκχειος, *jon. i poet., spored. oblik* Βάκχιος 3. *poet.* Βακχιώτας, ὁ, *poet.* bakhijski, Bakhu posvećen, *pridjevak Dioniza i grada Tebe*

βάκχευμα, τό, ἱ βάκχευσις, ἡ, *poet.* bakhovska svečanostj *pl·* bakhovske misterije

Βακχεύς ἕως, ὁ = Βάκχος

βακχεύω, *poet. i jon.* 1) slaviti Bakhovu svetkovinu. 2) bakhički ushićen biti, bjesniti. 3) zanijeti koga, oduševiti.

βάκχη, *i* βακχίς, ίδος, ἡ, *poet.* bakhantica; zanesena, mahnita

Βακχιάδαι, οἱ, *vladajuća obitelj u Korintu,* 747-657.

βακχιάζω = βακχεύω

Βάκχος = "Ιακχος, *i* Βακχεύς, ὁ, 1) *bog i izumitelj vinogradarstva i vina. 2) štovatelj Bakhov, oduševljen čovjek*

βάλαν-άγρα, ἡ, kukica kojom bi se izvlačio βάλανος *{nekakvi klin kojim bi se zatvarala vrata);* ključ

βαλανεῖον, τό, kupelj, kupalište

βάλανη-φάγος 2. *jon.* koji jede žir

βαλανη-φόρος 2. koji datuljama rodi

βάλανος, ἡ, 1) žirka; *u pl.* žir *(i sing. kolekt.);* svaki takav plod, os. datulja. 2) *v.* βαλαν--άγρα

βαλάντιον, τό kesa (za novac)

βαλαντιοτομέω krasti kese

βαλαντιο-τόμος, ὁ, kradikesa

βαλβίς, ϊδος, ἡ, pregrada trkališta; óíκραι vrh zidova

βάλλω, *at. fut.* βαλώ, -οϋμαι, *aor.* Ζβαλον, -όμην, *perf.* βέβληκα, βέβλημαι, *aor. pas.* ἐβλήθην, *fut. pas.* βληθήσομαι, *fut.* 3. βεβλήσομαι, *adj. verb.* βλητός *i* -τέος; *ep.* βαλέω *{i jon.) i* βαλεϋμαι, *aor. konj. 2 sing.* βάλγσθα, *opt.* βάλοισ-9-α, *ind. iter.* βαλέσκετο, *nadalje akt.* -βλήτην, -βλήμεναι, *i med. s pas. znal.* Ζβλητο, *konj.* βλέηται, *opt.* βληο (βλεῖο), *inf.* βλῆσθαι, *part.* βλήμενος, *perf.* 3. *pl.* βεβολήαται, *part.* βεβολημένος;/ο«. *impf. iter.* βαλλέσκετο *i aor. imper.* βαλεῦ, I. *akt.* 1) *tranz. a)* bacati, metati, puštati, strijeljati, σκοπόν pogoditi cilj, επί σκοπόν prema cilju bacati, *b) uopće* staviti u gibanje; pokretati, goniti, naginjati, tresti; δμματα odvratiti oči; πρόσθε prestići; odbaciti, zbaciti, prognati; staviti, metnuti, vrći, položiti; χείρα (ἀμφί τινι) grliti; bacati oko čega, ogrtati, prebaciti, ἀμφί τι(νι). c) pogoditi, raniti, zadati (ζλκος τινά), ubiti, *d)* taknuti, poškropiti, pokriti *i si. 2) intr.* pasti; kretati se; utjecati; trčati. II. *med.* baciti sebi što, ogrnuti što, ἀμφί τινι; baciti, vrći óíγκυραν; εν θ-υμὸ *i si.* gojiti u srcu, promišljavati, upamtiti, misliti; — utjecati, εις αλα; ἐπί σφέων αυτών preuzeti

βαμβαίνω, *ep.* mucati, cvokotati

βάν = Ζβησαν, *od* βαίνω

βάναυσία, ἡ, zanat, neugledno zanimanje

βάναυσος 2. τέχνη zanat; ὁ β. zanatnik, — prost, prostački, neplemenit

βάξις, εως, ἡ, *poet.* govor, vijest, glas; izreka (proročišta)

βαπτίζω umočiti, uroniti, nakvasiti; βεβαπτισμένος (οίνω) pijan

βάπτω, βάψω, ἔβαψα, βέβαμμαι, ἐβάφην, *tranz.* močiti, umočiti; zamakati; (o)mastiti; namazati; *intr.* potonuti

βάρα-8-ρον, τό,/ο«. βέρεθ-ρον, provala, ponor, bezdan; *os. ponor iza Akropole, u koji bi se bacali zločinci*

βαρβάρίζω, 1) vladati se, *os.* govoriti kao tudinac. 2) pristajati uz Perzijance

βαρβαρικός (ά *5. i)* 3. barbarski, negrčki, tuđinski, inozemni; τό -όν barbarska vojska; *adv.* -ώς negrčki, perzijski, perz. jezikom

βαρβαρισμός, οϋ, ὁ, upotreba stranog jezika i običaja; jezična greška

βάρβαρος 2. 1) negrčki, inostran, barbarski; *kao supst.* barbarin, inozemac *(svaki Negrk);* ἡ β· (T^{5})) barbarska zemlja. 2) neobrazovan, prost, prostački, divlji

βαρβαρόομαι, *pas. poet.* postati barbarin; podivljat!; βεβαρβαρωμένος divlji, nerazumljiv

βαρβαρό-φωνος 2. *ep. i jon.* koji govori nerazumljivo, tuđim jezikom

βάρβιτος, ἡ *i ό i* βάρβιτον, τό barbit, liri sličan instrument s mnogo žica

βάρδιστος 2. *ep. superl. od* βραδύς *mj.* βράδιστος

βαρέω, *ep. part. perf.* βεβαρηώς, otežati, dosađivati; οϊνω teško se opiti

βαρέως, *adv. od* βαρύς, što *v.*

βαρις, ιος, *poet. i* ϋδος, ἡ, *jon.* egipatski čamac, splav

Βάρκη, ἡ, 1) *grad u Africi;* Βαρκαῖος 3. *libijski.* 2) *mjesto u Baktrijani*

βάρος (α), εος, ους, τό, 1) težina, teret, breme. 2) tegoba, muka, trud, tuga, žalost, jad. 3) obilje, ugled

βαρυ-άλγητος 2. *poet.* teške boli zadavajući, teško vrijeđajući

βαρυ-άχής 2. *poet.* teško jecajući

βαρυ-βρεμέτης, ου, ὁ, *fem.* -μέτειρα, ἡ *poet.* strašno grmeći; gromovnik

βαρυ-βρώς, ώτος, ὁ, ἡ, *poet.* jako grizući, στόνος jecanje zbog rane koja ljuto grize

βαρύ-(γ)δουπος 2. koji muklo *ili* glasno buci, grmi

βαρύθω, *ep.* doteščavati; malaksati

βαρύνω, (α), -ϋνώ, ἐβάρϋνα, ἐβαρύνθην, 1) *akt.* tištati, dodijavati, τινά komu. 2) *pas.* otežati j opterećen, mučen biti (od čega, τινί); doteščati, oslabjeti, χείρα na ruci; ljutiti se

βαρύ-ποτμος 2. *poet.* nesretan, zao

βαρύς, εῖα, ύ, težak, 1) ugledan, znamenit, močan. 2) silan, jak, snažan, krepak. 3) tegotan, dosadan, nemio, ljut, ubitačan, poguban; nezdrav *{kraj).* 4) teško oružan, τό βαρύτατον τοϋ στρατεύματος najteže oružani

dio vojske. 5) težak, opterećen, trom, γήρα od starosti. 6) krupan, dubok *(glas)*. — *Adv.* βαρέως, *ep.* i βαρύ *i* βαρέα, teško, jako, glasno; nerado
βαρύ στενάχων teško uzdišući
βαρύ-στονος 2. teško jecajući; *poet.* žalostan, jadan
βαρυ-σύμφορος 2. *jon.* koga je ljuta nesreća snašla, nesretan
βαρύτης, ητος ἡ, 1) težina, teret. 2) tegoba, dosada, neugodnost. 3) dubljina *(glasa)*. 4) prkos, oholost
βαρύ-ψῦχος 2. *poet.* sjetan, malodušan
βασανίζω trti i kušati na kamenu kušniku, prokušati, istraživati; *sudbeno* preslušavati, saslušati; staviti na muke
βασανιστής, οϋ, ὁ, ispitač, mučitelj
βάσανος, ἡ, 1) kamen kušnik; kušnja, istraživanje, dokaz. 2) istraga mučenjem, ἐς πασαν β. ἀφικνεῖσθαι podnositi sve muke, obastati u svakoj kušnji
βασίλεια, ἡ, *ep. i poet., jon.* βασιληίη, kraljica, kneginja, kraljevna
βασιλεία, *jon.* βασιληίη, ἡ, kraljevska vlada, kraljevina
βασίλειον, τό, *jon.* βασιλήιον, *ob. plur.* 1) kraljevska palača, dvor, stan. 2) kralj, blagajna, 3) kralj, dostojanstvo, dijadem
βασίλειος 2. i 3. /on. βασιλήιος *poet. fem.* βασιλίς, ίδος, ἡ, *ep. i poet.* βασιληίς ίδος, ἡ, kraljevski. *Supst.* ἡ, βασιλίς kraljica
βασιλεύς, έως, *ep.* ήος *i* έος, *jon.* έος, 1) kralj, vladar, knez, vojvoda. 2) kraljević, gospodar, plemić, odličnik. 3) *u Ateni se drugi arhont zove* βασιλεύς. 4) *Od perz. ratova zove se perz. kralj* (ὁ) βασιλεύς
βασιλεύω 1) kraljevati, vladati, zapovijedati, *aps. i* τινός *(ep.* τινί). 2) *u aor.* postati kralj, zakraljiti se; *pas.* biti pod kraljevskom vlašću
βασιληίη *v.* βασιλεία
βασιληίς *v.* βασίλειος
βασιλικός 3. *adv.* -ώς, 1) kraljevski; kralja dostojan; τό-όν kraljevski običaj. 2) krasan, divan
βασιλίς, ίδος, ἡ, *v.* βασίλειος
βασίλισσα, ἡ = βασίλεια
βάσιμος 2. prohodan, pristupačan
βάσις, εως, ἡ, 1) korak, hod, stupanje, οὐχ ζχων βάσιν hramljući. 2) osnova, temelj, tlo
βασκαίνω nemilo koga ogovarati, klevetati, τινά; zavidjeti, τινί; začarati
βασκανία, ἡ, klevetanje, zavist; uroci
βάσκανος 2. klevetan, zavidan; ὁ β. klevetnik
βάσκε *(ep. imper. od* βαίνω*) samo u* βάσκ' ἴθι, hajde idi.
βασσάριον, τό, libijska lisica
βάσταγμα, τό, što se nosi, teret
βαστάζω, *fut.*- σω, *aor.* ἐβάστασα, 1) dizati, valjati uz brdo. 2) nositi, prihvatiti; podnositi, izvršiti
βάταλος *v.* βάτταλος
βάτην *aor. od* βαίνω
βατός 3 = βάσιμος
βάτος, ὁ, *ep.* kupina *(grm); pl.* trnje
βατραχο-μυο-μαχία, ἡ, *poet.* boj žaba i miševa, *antička parodija na herojski ep*
βάτραχος, ὁ, žaba
Βάτταλος, ὁ, *pridjevak Demostenu, valjda* „Mucavac"
Βάττος, ὁ, *utemeljitelj Kirene; njegovi nasljednici zovu se:* οἱ Βαττιάδαι
βάφεύς, έως, ὁ, mastilac, bojadisar
βαφή, ἡ, močenje, umakanje; kaljenje; maščenje; mast, boja
βδέλλα, ἡ, *jon.* pijavica
βδελυγμία, ἡ, gađenje, gnušanje
βδελϋρία, ἡ, besramnost, grdoba
βδελυρός 3. gadan, oduran, besraman
βεβάασι *v.* βαίνω
βέβαιος 2. *i* 3. *adv.* -αίως, čvrst, trajan, tvrd; pouzdan, siguran, stalan, postojan; sigurno gađajući
βεβαιότης, ητος, ἡ, postojanost, sigurnost, pouzdanost
βεβαιόω, 1) *akt.* učvrstiti, ukrijepiti, potvrditi; osigurati; izvršiti, održati *(obećanje). 2. med.* sebi koga *ili* što osigurati; pouzdano tvrditi; sebi dati potvrditi
βεβάμεν *i si. v.* βαίνω
βεβαρηώς *v.* βαρέω
βέβηλος 2. pristupačan, kamo smije svatko stupiti, neposvećen; τό -ον neposvećeno tlo; *0 ljudima* nečist, bezbožan
βεβλήαται, βεβολήατο *i si. v.* βάλλω
βεβουλευμένως *adv.* promišljeno
βεβρώθ-ω, *ep.* žderati, progutati
βεβρωκώς *v.* βιβρώσκω
βέη, βείομαι, βείω *v.* βέομαι i βαίνω
βεκός *i* βέκος, τό, kruh
Βέλβϊνα, ἡ, *otok u Saronskom zaljevu; stanov.* ὁ Βελβινίτης (ϊ)
βέλεμνον, τό, *ep.* strijela
Βελλερο-φόντης, ου, ὁ, *pridjevak Hiponoju, sinu Glaukovu, što je ubio* Βέλλερος-a
βελόνη, ἡ, šiljak strijele; igla
βέλος, εος, ους, τό, sve što se baca: strijela, kamen, koplje; grom, trijesak; tuča; *uopće:* oružje, mač; ἑκ βελέων, *ἔξω* βελών izvan dometa strijela; — blaga smrt; ženski trudovi
βελτίων, όνος, 2. *adv.* βέλτιον, *ep.* βέλτερος, *komp. za* ἀγαθ-ός, *os. moralno,* bolji, vrsniji, hrabriji, spretniji, korisniji; *superl.* βέλτιστος 3. najbolji, najvrsniji, aristokrat *itd.;* ὦ βέλτιστε dragoviću; *adv.* βέλτιστον *i* βέλτιστα
Βενδίδειον, τό *hram tračke božice mjeseca* Βένδις; *njezina svet.* τά Βενδίδεια
βένθος, εος, ους, τό, *ep.* dubljina; gušara; βένθοσδε u dubljinu
βέομαι *ι* βείομαι, *ep. prez. sa fut. značenjem,* živjet ću
βέρεθ-ρον *v.* βάραθρον
βή, *ep. mj.* ἐ"βη *v.* βαίνω
βηλός, ὁ, *ep.* prag

Βήλος, ό, Baal, *najviši bog u Babilonaca;* at Βηλίδες πύλαι Belova vrata u *Babilonu*
βήμα, τό, 1) korak (» *kao mjera).* 2) stupanj; govornica
βήμεν, βήμεναι, βήν, βήομεν βήσα *i* βησάμην *v.* βαίνω
βήσσα, *ep. i poet., dor.* βασσα, ή, klanac, gudura, prodol
βήσσω, *at.* -ττω, kašljati
βητ-άρμων, όνος, ό, *ep.* plesač, igrač
βήω (βείω), *konj aor. od* βαίνω
βία., jon. βίη, ή, *ep. dat.* βίηφι, 1) snaga, jakost, sila *os.* tjelesna; *za opisivanje junaka:* βίη Ηρακλείη jaki Heraklo. 2) nasilje; βία (βίηφι) silom, pod silu; βία τινός preko čije volje
βιάζω, *akt. samo* Od. 12,297, *inače svuda dep. med.* βιάζομαι, -άσομαι, -ασάμην, βεβίασμαι, 1) *med. a)* upotrebljavati silu, siliti, prisiliti, natjerati; silom postići, tí; ogriješiti se o koga, dodijavati, tinά; -ομαι βελέεσσι ljuto mi strijele dodijavaju; εϊσω silom provaliti, *b)* svladati, pobijediti; εαυτόν sam se ubiti; istisnuti, prkositi, τινά; prestupiti τους νόμους. 2) *pas.* βιάζομαι, βεβίασμαι, έβιάσθην, bivati siljen, natjeran, svladan; όνειδος οργή βιασθέν prijekor u sdrdžbi izrečen; odvode me silom, ɔ *inf.* sile me da što učinim
βίαιος, 3. i 2. *adv.* -αίως, 1) *akt.* silovit, nasilu, protuzakonit; žestok, surov, nasilan; τό -ον nasilje. 2) *pas.* prisiljen
Βίας, αντος ό, *jedan od sedam mudraca*
βιάω, *ep. i jon.* 1) *akt., samo perf.* βεβίηκε, *pas. aor.* βιηθείς, pritješnjavati, preobladati, nadjačati, pritisnuti. 2) *med.,* 3. *pl. prez.* βιόωνται, 3. *pl. impf.* βιόωντο, 3. *pl. opt.* βιωατο, *fut.* βιήσομαι, *aor.* έβιησάμην, = *akt.* μισθόν τινά silom oteti plaću komu
βιβάζω, *fut.* -άσω *i* βιβώ, *aor.* έβίβασα, *poet.* donijeti, dizati
βιβάς *i* βιβάσθων, *i* βιβών, ώσα *ep. par.,* koračajući, kročeći; μακρά βιβάς široko koračajući
βιβλίδιον, τό knjižica, pismo
βιβλιο-θήκη, ή, zbirka knjiga, knjižnica
βιβλίον, τό *(dem. od* βίβλος), knjižnica, knjiga, spis, pismo; mali svitak papirosa
βίβλος, ή, *upr.* liko od papirosa; papir; knjiga, spis, pismo
βίβρώσκω, *at. samo perf.* βέβρωκα, -μαι, i *aor. pas.* έβρώθη, *k tomu ep. opt.* βεβρώθοις *i fut.* βεβρώσεται *s pas. znač. i poet. perf. akt.* βεβρώς, ώτος, jesti, žderati, trošiti
Βιθυνοί *ili* Θράκες B., ot, *iz Trakije doseljeni stanovn. azijske pokrajine Bitinije*
βίκος, (βίκος), ό, vrč, *zemljana posuda za tekućine,* kanta
βϊό-δωρος 2. *poet.* koji daje život
βίος, ό, život. *os.* čovječji; vijek, življenje; način življenja; dohodak, hrana, imetak; διά βίου μένειν do kraja života ostajati
β ιός, 6, *ep.* luk
βιο-στερής 2. *poet.* lišen onoga što je potrebno za život, bez hrane βιοτεύω živjeti
βιοτή, ή, *ep. i poet.* βίοτος, ό, život, žitak, način življenja, živež, imetak βιόω, *prez. at. obično* ζήν, *fut.* βιώσομαι, *aor.* έβίων, *perf. akt.* βεβίωκα, *pas.* βεβίωταί μοι vixi, *adj. verb.* βιωτέον, 1) *akt.* živjeti, βίον život(om). 2) *med. a) jon.* živjeti od čega, životariti, *b) tranz. ep.* oživiti koga, spasiti mu život Βισαλτία, *jon.* -ίη ή, *pokrajina u Makedoniji;*
stanov. οί Βισάλται Βισάνθη, ή, *grad na Propontidi* Βίστονες, οί, *tračko pleme;* ή Βιστονίς, *dubok*
zaljev kod Abdere Βίων, ωνος ό, 1) *poslanik Tibronov ka Ksenofontu. 2) idilski pjesnik iz Smirne oko g.* 100. *prije n. e.* βιώσιμος 2. *jon. i poet.,* sposoban za život;
koji se može spasiti; vrijedan da se živi; ού -όν εστί μοι ne mogu živjeti βιωτός 2. = βιώσιμος βλαβερός 3. *adv.* -ως; škodljiv, poguban βλάβη, ή, *i* βλάβος, ους, τό šteta, gubitak,
propast, pigibao, nesreća; *(i o čovjeku koji nesreću prouzrokuje)* βλάβομαι, *ep. pas.* — βλάπτομαι βλακεία, ή, tromost, lijenost, mlitavost, ludost βλακεύω biti trom, lijen, mlitav βλακικός 3 = βλάξ βλάξ, βλάκας, ό, ή, mlitav, lijen, nemaran,
glup, budalast; *komp.* βλακότερος, *superl.* -ότατος βλάπτω, βλάψω, Ζβλαψα, βέβλαφα, -μμαι,
έβλάβην *i* έβλάφθην, βλαβήσομαι *i* βλάψομαι i *pas. znač., ep. aor. pas.* 3. *pl.* βλάβεν, 1) škoditi, oštetiti, vrijeđati, zlijediti, τινά τι. *Pas.* βεβλαμμένος ήτορ oštećen u srcu, *tj.* ubijen. 2) priječiti, smetati, slabiti, τινά τίνος koga u čem; γούνατα βλάβεται oslab ljuju se koljena, *tj.* koljena klecaju. *Pas.* zaostajati, zaplesti se, ένΐ δζω na grani; spotači se o što άσπίδι. 3) varati, zaludivati, pomućivati, φρένας
βλαστάνω, *fut.* βλαστήσω, *aor.* Ζβλαστον, *perf.* βεβλάστηκα, 1) *intr.* kucati, nicati, porasti; uzrasti; Ζξ *ili* άπό τίνος lozu vući od koga; ανθρώπου φύσιν βλαστεΐν imati čovječju narav. 2) *tranz.* činiti da što raste, proizvoditi
βλάστη, ή, βλάστη μα, τό *i jon.* βλαστός, ό, 1) klica, mladica, list, grana; potomak. 2) *u plur.* porod, rod, rastenje
βλασφημέω ogovarati, grditi, ružiti, περί τίνος
βλασφημία, ή, hula, kleveta psovka; pogrda
βλάσφημος 2. ogovarajući, klevetan: *kao supst. 6,* opadač
βλάψις εως, ή, povreda, oštećenje βλαΰται, αί, vrsta papuča β λείο, 2. *sing. opt. ep. aor.* βλήσθαι, *v.* βάλλω βλεμεαίνω, *ep.* ponositi se, naduhati se, τινί βλέμμα, τό *i* βλέπος, τό, pogled

β λεπτός 3. *poet.* vrijedan da se vidi
βλέπω, βλέψομαι *i* βλέψω, Ζβλεψα, βλεπτός, 1) gledati, motriti, tí, εἴς τι *itd.;* εναντίον (τινί) točno motriti. *Pas.* pokazivati se. 5 *neutr. adj.*: δεινών βλ. strašno gledati »7» izgledati; σκότον slijep biti; φάος (ήλιον) βλ. svjetlo gledati, *tj.* živjeti. 2) gledati na što, εἰς, προς τι, osvrtati se, mariti; εις θεούς pouzdavati se u bogove. 3) upoznati, uvidjeti, razborit biti. 4) gledati, ležati, biti okrenut prema, *npr.* προς μεσημβρίαν prema jugu
βλεφαρίς, ίδος, ή, *ob. pl.* trepavica
βλέφαρον, τό 1) vjeđa, kapak *{pl.) 2) poet.* oko *{ob. pl.)*
βλήεται, βλήμενος, βλήτο *v.* βάλλω
βλήμα, *τό, jon.* rana od hica; hitac
βλήτρον, τό, *ep.* kolut, spona
βληχή, ή, *ep.* blejanje; vriska
βλοσυρός 3. *ep.* strahovit, mrk, ozbiljan
βλοσυρ-ώπις, ιδος, ή, *ep.* strašno gledajući, mrkooka
βλωθρός 3. *ep.* visoko uznikao, visok, vitak
βλώσκω, *prez. za* μολεῖν, *što v.*
βο-άγριον, τό, *ep.* štit od bivolje kože
Βοώγριος, ό, *rijeka u istočnoj Lokridi*
βοάω, *at.* βοήσομαι, έβόησα *itd. ep. prez.* βοάα, 3. *pl.* βοόωσι, *part.* βοών, *ep. i jon.* βώσομαι, εβωσα *i* έβωσάμην, βεβωμένος, έβώσθην, 1) *intr.* glasno zvati, vikati, bučati κϋμα, oriti se. 2) *tranz.* zvati, zazivati, glasno zvati; opjevati, slaviti; *u pas.* biti poznat glasovit
βοεικός 3. *i ep. i jon.* βόειος *i* βόεος 3. goveđi, volujski; ή βοείη *{se.* δορά) goveda koža, štit od volujske kože
βοεύς, έως, ό, remen od goveđe kože
βοή, ή, 1) vika, glas, cika, bo./na vika, bojna vreva; βοήν αγαθός dobar vikač, hrabar u boju. 2) vapaj, jauk, naricanje. 3) molba, molitva. 4) pjevanje *{ptica);* glas *{frule);* šum *{mora).* 5) pomoć
Βοηδρόμια, τά, *at. svečanost u čast Apolonu, što se slavila u mjesecu, koji se zove* Βοηδρομιών, ώνος, ό, (rujan—listopad); B. πέμπειν slaviti Boedromije
βοήθεια, ή, pomoć, pomaganje, obrana; pomoćna vojska
βοηθέ ω, *at.* βοηθήσω *itd., adj.* α£7·ζ>.βοηθητέον; *jon. i* βωθέω, έβώθεε, έβώθησα, doći, priteći u pomoć, pomagati, τινί; kamo είς *ili* έπί τίνα τόπον; έπί, προς τίνα krenuti se protiv koga
βοη-θόος 2. *ep.* srćući u boj, u boju brz, bojni(k)
βοηθός 2, pomažući; *supst. 6 i* ή, pomoćnik, pomoćnica
βοηλασίη, ή, *ep.* odgonjenje, otmica goveda; plijenjenje
βοηλατέω goveda tjerati, goveda pasti; orati
βοηλάτης, ου, ό govedar, kirijaš
βοηλατική, ή, timaren/e goveda, govedarstvo
βοητύς, ύος, ή, *ep.* vika, vikanje
βόθρος, ό, rupa, jama
Βοίβη, *grad u Tesaliji; adj.* Βοίβιος 3. *i fem.* Βοιβηίς, ίδος, ή β *ot* δ ι ο ν, τό, kravica
βοιωτ-άρχης, ου, ό, beotarh, *najviša oblast u Tebi* Βοιωτία, ή, *pokrajina u Heladi; adj. i supst. i* Βοιωτός
βοιωτιάζω 1) τ?) φωνή govoriti beotskim narječjem; beotski, *tj.* nezgrapno se vladati.2) pristajati uz Beoćane
Βολβίτϊνον, τό, στόμα, *drugo ušće rijeke Nila*
βόλβιτον, τό, *i* βόλβιτος, ό, gnoj, đubre
βολή, ή, bacanje, hitac; βολαΐ οφθαλμών pogledi, ήλιου sunčane zrake /β όλο μα ι, *ep.* = βούλομαι βόλος, ό, *poet.* 1) bacanje (os. *ribarske mreže);* hitac. 2) ιχθύων β. sadržaj istresene mreže. 3) mreža
βομβέω zujati; tutnjeti, bubnuti βόμβος, ό, šum, zujanje βορά, ή, 7·ο«. *i poet.* hrana, žderanje, plijen βόρβορος, ό, glib, blato, mulj βορβορ-ώδης 2. pun mulja, prljav
βορέας, ου *i* -α, *ό, jon.* βορέης, αο *i* εω; βορρής, *at.* βορράς, α, 1) sjever *{vjetar),* bura. 2) sjever *{strana svijeta).* 3) Βορέας, 6ofr *sjevernog vjetra, sin Astejev, stanuje u Trakiji*
Βορεάς, άδος, ή, *kći Borejeva, Kleopatra*
βόρειος 2. *poet.,* βορήιος 3. *jon.* sjeveran
βορράς *v.* βορέας
βόρυς, υος, ό, *jon. neka libijska zvijer*
Βορυσθένης, ους, ό, 1) *rijeka u evropskoj Sarmatiji {Dnjepar). Stanov.* Βορυσθενεΐτης, ό 2) *grad na toj rijeci* βόσις, εως ή, *ep.* paša, hrana β άσκημα, τό, 1) stado (na paši); goveda, marva; *i o konju i psu. 2) poet.* hrana, paša
βόσκω 1) *akt. a) ep.* pasti, *b)* hraniti. 2) *med., impf. iter.* βοσκέσκοντο. *a) aps.* hraniti se, pasti; rasti, razvijati se. *b)* popasti što, potrošiti, naslađivati se, τινί Βόσπορος, ό, morsko tijesno, *a) b* Θράκιος *kod Bizanta, b) 6* Κιμμέριος *na sjeveru Crnoga mora;* — Βοσπόριος 3. *npr.* παταμοί Helespont
βόστρυχος, ό, *poet.* uvojak kose βοτάνη (α) ή, paša, krma, trava βοτανικός 3. koji »7»' što se tiče biljki, trava; ή βοτανική *{se.* τέχνη), nauka o biljkama, botanika βοτήρ, ήρος, 6 *ep. i poet.* pastir; κύων βοτήρ čobanski pas
βοτόν, τό, stoka *{na paši), os.* ovca βοτρϋδόν, *adv. ep.* poput grozda βότρυς, υος, ό, grozd (vinove loze) βοτρυ-ώδης 2. *poet.* grozdolik, grozdan Βοττιαΐς χώρα *kraj u Makedoniji; stanov.* οί Βοττιαΐοι
βούβαλις, ιος, *-η, jon.* antilopa Βούβαστις, ιος, ή, 1) *egip. boginja Basta. 2) hram te boginje; grad*

βού-βοτος 2. *ep.* hranitelj (-ica) goveda; *kao supst.* ἡ, goveda paša
βού-βρωστις, εως, ἡ, *ep.* velika glad, nužda
βουβών, ώνος, δ, *ep.* slabine, žljezda blizu spolnog uda
βου-γάιος (α), ὁ, *ep.* hvastavac, nebojša
Βούδειον, τό, *grad u Epiru*
Βουδῖνοι, οι, *sarmatsko pleme između Dona i Volge*
βου-·9·ερής 2. *poet.* goveda sunčajući, timareći, hraneći
βουθῠ́τέω *poet.* goveda žrtvovati
βού-θῠτος 2. određen za žrtvovanje goveda
βου-κέρως *2. gen. ω,jon.* s bikovljim rogovima
Βουκολεῖον *ili* -κόλιον, τό, Bukolej, sjedište arhonta basileja
βουκολέω, *ep.* 1) *akt.* goveda pasti, čuvati βοῦς, *pače i* ἵππους. 2) varati; blažiti. 3) *med.* pasti
βουκολίη, ἡ, *jon. i* βουκόλιον, τό, stado goveda
βουκολικός, 3. koji *ili* što se tiče pastira; τα β-ά pastirske pjesme
βουκόλιον, τό, *v.* βουκολίη
βου-κόλος, ὁ, pastir goveda, govedar
βούλευμα, τό, odluka, zaključak; osnova; savjet; mišljenje, mnijenje
βούλευσις, εως, ἡ, 1) vijećanje, razmišljanje. 2) poticanje, nagovaranje na ubistvo. 3) γραφή βουλεύσεως tužba zbog pokušaja brisanja iz popisa državnih dužnika
βουλευτή ρ ίο ν, τό, vijećnica, vijeće
βουλευτήριος 2. sposoban za vijećanje; koji vijeća; *supst.* ὁ β. savjetnik
βουλευτής, οῦ, ὁ, vijećnik, član vijeća
βουλευτικός, 3. vijećnički; τό β. = ἡ βουλή
βουλεύω, *fut.* βουλεύσω *itd., med. fut.* βουλεύσεται i 5 *pas. znač., adj. verb. i* βουλευτέον, 1) *akt. a)* vijećati, savjetovati, savjet tražiti *i* davati; βουλάς držati vijeće, vijećati; βουλήν dati savjet; τινί savjetovati komu, brinuti se za nj. *b)* misliti, smišljati, dovijati se, domišljati se; namjeravati; zaključiti, ἑς μίαν (γνώμην) jednoglasno, slagati se. U *pas.* τα βουλευόμενα savjeti, τα βεβουλευμένα zaključci, osnove, εδ βεβούλευται dobro je zaključeno, *c)* biti član vijeća; βουλεύσας postavši član vijeća. 2) *med. a)* savjetovati se, vijećati, dogovarati se; zaključiti, odlučiti. *b)* razmišljati; smišljati; brinuti se za se, razborito i nerazborito raditi
βουλή, ἡ, 1) savjet; namjera, naum, misao, osnova; vijećanje, savjetovanje; βουλήν ποιεῖσθαι (i *si.)* περί τίνος *ili inf.* vijećati; βουλήν δούς (ἑαυτῳ) razmišljajući. 2) zaključak, odluka, volja. 3) vijeće, *već, kod Hom., napose: a) u Ateni vijeće od* 500 *biranih ždrijebom, po* 50 *njih upravljalo bi* 35 — 36 *dana državom, b) najviše* sudište *u Ateni:* ἡ βουλή (ἡ) ἐν 'Αρείῳ πάγω
βούλημα, τό volja, namjera, osnova, zaključak
β ο ύλη σ ις, εως, ἡ = βούλημα
βουλη-φόρος 2. *ep.* svjetujući, vijećnički; vijećnik; ἀνήρ
βουλῖμάω veoma gladan biti
βούλομαι, *dep. pas.,* βουλήσομαι, ἐβουλή-9-ην, βεβούλημαι, *ep. i* βόλομαι, 1) htjeti, željeti, imati volju, kaniti, naumiti, tražiti, zahtijevati, žudjeti, *ob. (ak.) s inf.*: ει βούλει ako izvoliš, *lat.* sis (si vis), *za ublaživanje imperativa ili samo za nastavak govora* nadalje, još i to. τί βουλόμενος; s kojom namjerom? — τό βουλόμενον namjera; βουλόμενος od svoje volje, rado; μή βουλόμενος preko volje, nerado; ὁ βουλόμενος *i* ὅς βούλει svatko tko hoće, tko god; βουλομένῳ μοί ἐστι hoću, po volji mi je. 2) *s* πολύ *i* μάλλον *i bez njih:* voljeti, *ob. sa* ἡ nego
βου-λῡτός, 6, *ep.* vrijeme kad se isprežu volovi, večer; βουλυτόνδε prema večeru
βου-νόμος 2. *poet.* goveda pasući; od goveda pasen; ἀγέλαι stada goveda_ što pasu
βουνός, ὁ, *jon.* brežuljak, humak
βουπλῆξ, ήγος, ἡ, *ep.* ostan, štap, sjekira
βου-πόρος 2, ὀβελός, ražanj na koji se natakne cijeli vol
Βουπράσιον, τό, *rijeka i grad u sjevernoj Elidi*
βού-πρωρος 2. *poet.* s volovskom glavom
βοῦς, *dor.* βῶς, *gen.* βοός, *dat.* βοί, *ak.* βοῦν, *ep. i* βών, *plur.* βόες, βοῶν, βουσί, *poet.* βόσσι, *ak.* βοῦς, *ep. i poet.* βόας, *dor.* βῶς, ὁ *i* ἡ, 1) bik, vol, krava; govedo. 2) volujska koža; štit od volujske kože
Βούσῖρις, ιδος, ὁ, 1) *sin Posidonov, kralj egipatski, koji je strance žrtvovao.* 2) ἡ, *grad u Nilskoj delti*
Βουτώ, οϋς, ἡ, 1) *grad u Nilskoj delti.* 2) *drugi grad u donjem Egiptu*
βου-φονέω, *ep.* klati goveda
βου-φορβός, ὁ, koji goveda pase, *supst. 6,* pastir, govedar
βο-ώπις, ιδος, ἡ, *ep.* volooka, *os. pridjevak Herin*
Βοώτης, ου, ὁ, *zviježđe kod Velikog Medvjeda:* gonič
βράβεύς, έως, ὁ, *poet.* sudac bojni, sudac, porotnik
βράβευτής, οϋ, ὁ = βραβεύς
βραβεύω biti bojni sudac, uređivati bojne igre, dijeliti nagrade; odlučivati
Βραγχίδαι, οι, *svećenička obitelj koja je upravljala hramom i proročištem Apolonovim u Didimi; i samo mjesto zove se tako.*
βραδύνω (ῠ), -ῡνῶ, ἐβράδῡνα, ἐβεβραδύκειν, 1) *tranz. (poet.)* usporiti, otezati. 2) *intr.* kasniti, oklijevati, otezati se
βραδύς, εῖα, ύ, *ep. superl. i* βάοδιστος, *adv.* βραδέως, spor, polagan, trom, lijen; zakasnio
βραδυτής, ήτος, ἡ, sporost, tromost
βράσσων *v.* βραχύς
Βραυρών, ώνος, ὁ, *mjesto u Atici s hramom Artemidinim; adj.* Βραυρώνιος 3.

βραχεῖν, *ep. aor.* ἴβραχε *i* βράχε, *ep.* prasnuti, škrinuti, zveknuti, zatutnjeti, zašumjeti, kriknuti, ciknuti
βραχίων, όνος, ὁ, mišica, ruka, πρυμνὸς β. rame
βραχύ-βιος 2. kratkovjek
βραχυλογία, ἡ, kratkoća u govoru
βραχυ-λόγος kratak u govoru
βραχύ-πορος 2. kratka »7» uska tijeka; tijesan *ili* uzak
βραχύς, εῖα *(jon.* έα), ύ, *komp.* -χύτερος (χίων) *i* βράσσων, *superl.* -χύτατος *i* βράχιστος, kratak; plitak; bliz; malen, nizak; neznatan. *Adv.* βραχύ, βραχύ (τι), βραχέα i βραχέως, malo, ne daleko, *komp.* βραχύτερα manje, mnogo kraće, *superl.* βοαχύτατον, ὡς βράχιστα najkraće, što kraće; ἐν βραχεῖ, βραχέως *i* δια βραχέων ukratko, uskoro, s malo riječi, βραχύ πέτεσθαι letjeti ne daleko
βραχύτης, ητος, ἡ, kratkoća, γνώμης slaboumnost
βρέμω *i med., ep.* i *poet., ep. i* βρομέω bučati, šumjeti, oriti, razlijegati se
βρενθύομαι, *dep. med.* šepiriti se, hvastati se
βρέτας, τό, *gen.* -εος, *poet.* drven božji kip
βρέφος, εος, τό, 1) *ep.* još nerođeni plod u materinoj utrobi. 2) novorođenče, dijete; mlado
βρεχμός, ὁ, *ep.* prednja polovica glave, lubanje
βρέχω, ἔβρεξα, βέβρεγμαι, ἐβρέχθην, nakvasiti, poškropiti, navlažiti
Βριάρεως, εω, ὁ, *storuki div*
βρῖᾰρός 3. *ep.* težak, zamašan, čvrst, snažan
βρίζω, *ep.* kunjati, drijemati, biti trom
βρῖ-ήπυος 2. *ep.* gromko vičući, gromki vikač
βρῖθοσύνη, ἡ, *ep.* težina, teret
βρῖθύς, εῖα, ύ, *ep.* težak, zamašan
βρίθω (ῐ), *impf.* βρῖθον, *fut.* βρίσω s *ep. inf.* βρισέμεν, *aor.* ἔβρισα, *perf.* βέβρῖθα, *sa znač. prez., i med.* βρίθομαι, 1) *ep.* težiti, otežati, biti težak, pun, teško natovaren τινί čim. 2) a) sa silom navaliti, oboriti se na, *aps. i* ἐπί τίνα. *b)* pretezati, nadilaziti, jači biti. 3) natovariti
βρῖμάομαι, *dep. med.* bjesnjeti, ljutiti se, τινί na koga Βρῖσηίς, ίδος, ἡ, *kći Brizejeva*
(Βρισεύς), *Hipodamija, draga Ahilejeva* Βρόγγος, ὁ, *rijeka u Meziji (sada Sava)* βρομέω, *ep. v.* βρέμω βρόμος, ὁ, *ep.* prasak, štropot
βροντάω, *ep.* grmjeti βροντή, ἡ, 1) grom, *pl.* grmljavina, oluja. 2) *jon.* zapanjenost βρότειος 2. *i* 3, *poet.* βρότεος 3. *ep. poet.* smrtnički, čovječji
βροτόεις, εσσα, εν, *ep.* krvav, okrvavljen
βροτο-λοιγός, δ, ljudomora
βρότος, ὁ, *ep.* mlaz, αίματόεις krvi
βροτός, ὁ, ἡ, *ep. i poet.* smrtan; *supst.* smrtnik
βροτόω, *ep., samo part. perf. pas.* krvlju okropiti
βρόχος, ὁ, zamka, uže
βροχύς, βροχέως, *eol. poet.* = βραχύς, βραχέως
Βρύγοι, οι, *tračko pleme u Makedoniji*
βρύκω (ῡ) *i med., poet.* gristi, trošiti, izjedati
βρϋχάομαι, *dep.,* βέβρϋχα ία *znač. prez.,* βρυχηθείς, *ep. i poet.* rikati, bučati, šumjeti; oriti se, ječi ti; jaukati
βρύω, *ep. i poet. intr.* nicati, jedrati, biti pun, zelenjeti se; *tranz.* činiti da nešto klija
βρώμα, τό, i βρώσις, εως, ἡ, *i ep.* βρώμη *i* βρωτύς, ύος, ἡ, 1) jelo, hrana; ručanje. 2) izjedanje
βρώσιμος 3. *poet.* koji se može jesti, jestiv
βρωτός 3. koji *ili* što se jesti može; τό βρωτόν jestivo, jelo
βρωτύς, ύος, ἡ, *ep. v.* βρώμα
Βυβασσίη, ἡ, χερρόνησος, *poluotok u Kariji s gradom* Βύβασσος, ἡ
βύβλῐνος 3. *ep. i jon.* 1) od bibla. 2) od konoplje, konopljan
βύβλος, ἡ, *jon.* stabljika bibla i liko *njegovo*
βυθός, *poet. i poζ., ep. i jon.* βυσσός, ὁ, dubina, morska dubina; bezdan
Βυζάντιον, τό, *grad u Trakiji na Bosporu; adj. i supst.* Βυζάντιος 3. *i* ό
βυθίζω utopiti; *pas.* utonuti
βύκτης, ου, ὁ, *ep.* bučan
βύρσα, *ἡ, jon.* oderana koža; koža
βυρσο-δέψης, ου, δ, kožar
βυρσό-τονος 2. *poet.* kožom prevučen
βύσσινος 3. *jon.* načinjen od fina platna, *koje se zove* βύσσος
βυσσοδομεύω, *ep.* u dnu srca, tajno smišljati
βυσσόθεν, *poet. adv.* iz dubine
βυσσός, ὁ, *v.* βυθός
βύω, *ep. i jon., pas.* βέβυσμαι, ἐβέβυστο, ἐβύσθη, βυστός, natrpati, napuniti, začepiti
βώ *v.* βαίνω
βωθέω *v.* βοηθέω
βωλά *dor. mj.* βουλή
βώλος, ἡ, gruda zemlje, grumen; χρυσέα *(poet.* = sunce)
βώμιος, 3, *poet. i 2.* koji *ili* što pripada žrtveniku, žrtvenički; άκτά stepenica na žrtveniku
βωμίς, ίδος, ἡ.' *jon., dem. od* βωμός, stupan/, stepen
βωμολοχία, ἡ, lakrdijašenje, ulizivanje
βωμός, ὁ, 1) *ep.* uzvišeno mjesto, podnožje, stalak. 2) žrtvenik, oltar
βών, βώς, *v.* βοῦς
βώσας *v.* βοάω
β ω στ ρέω, *ep.* dovikivati, vikom dozivati, τινά
βωτι-άνειρα, ἡ, *ep.* hraniteljica junaka
βώτωρ, ορός, δ, *ep.* pastir

Γ, γάμμα. *treće slovo grčkoga alfabeta; kao brojni znak* = 3
γα, *dor, mj.* γη
Γάδειρα (ά), *jon.* Γήδειρα, ων, τά, *otok i grad u Hispaniji (s. Cadix)*
γαία, ή, *ep. i poet. mj.* γη
γαιήιος 3. *ep.* Zemljin; υιός *Titije*
γαιή-οχος *2, dor.* γαια-οχος 1) koji zemlju drži, nosi, zemljodržac, *pridjevak Posidonov.* 2) koji zemlju štiti, štitnica zemlje *(Artemidd)*
Γαίσων, ωνος, ό, *rijeka u Joniji, južno od Mikale*
γα ίων, *ep. part. prez. od* γαίω, ponosan, veseleći se, dičeći se, τινί
γάλα (ά *a),* γάλακτος, τό, mlijeko
γαλα-β-ηνός 2. *ep. i jon.* koji mlijeko sisa, mlad, nježan
γαλακτο-πότης, ου, *ό, jon.* koji mlijeko pije, od mlijeka živi
γαλή, *i* γαλέη, ή, lasica, mačka
γαλήνη, ή, mir, tišina, OJ. na moru, mirna površina morska; veselost, mir
γαληνίζω umiriti, utišati *(vjetrove, more)*
Γαληψός, οῦ, ή, *grad na Halkidici*
γαλόως, ή, *gen.* όω, *pl.* όω, *ep.* muževa sestra, zaova
γαμβρός, ό, rođak po ženidbi: zet, šurjak, svak, svekar; zaručnik
γαμετός 3 udat; γαμέτη (γυνή) žena (udata)
γαμέτης, ου, ό, muž, suprug
γάμέω, *at. fut.* γαμώ, *aor.* εγημα, *perf.* γεγάμηκα, -μαι, *ep. i jon. fut.* γαμέω, 1) *akt.* ženiti se, uzimati za ženu, τινά; ό γεγαμηκώς oženjen (čovjek): γάμον γαμεῖν ženidbu sklopiti. 2) *pas.* ή γεγαμημένη udata (žena). 3) *med. fut.* γαμοϋμαι, *aor.* έγημάμην, α) *o ženi',* udati se za koga, τινί. *V) o roditeljima* udati kćer za koga τινί
γαμήλιος 2. svadbeni; ή γαμήλια *(se.* θυσία) sa žrtvom spojena svadbena gozba; *koju bi mladoženja priređivao članovima svoje fratrije*
Γαμήλιων, ώνος ό, sedmi mjesec atičke godine, $^{1}/_{2}$ siječnja i $^{1}/_{2}$ veljače
γαμικός 3. svadbeni; τά γαμικά svadbeni poslovi, svadba
γάμμα, τό, *slovo* Γ
γδ-μόρος, ό, *dor. mj.* γεωμόρος, *što v.*
γάμος, ό, *i plur.* 1) svadba, pir; svadbovanje, svadbena gozba; γάμον έστιαν, έπιτελεϊν,; ποιεῖν svadbovati, pirovati, udaja; ženidba; *i o izvanbračnoj ljubavi.* 2) ženidba, brak; *meton.* žena
γαμφηλαί, ών, α'ι, *ep.* vilice, ralje; *poet.* kljun
γαμψ-ώνυξ, ϋχος, ό, ή, *ep. i poet.* s krivim pandžama γανάω, *part. ep.* γανόων, *ep.* sjati, cvasti, biti
γανδάριοι, *i* Γανδαρϊται, οί, *azijsko pleme u zemlji Margijani*
γανόω učiniti sjajnim, razveseliti; γανόομαι, *med.* naslađivati se čim (έπί) τινι
Γάνος, ή, *grad u Trakiji*
γάνυμαι, *fut. ep.* γανύσσομαι, *dep. med.,* veseliti se, radovati se, (επί) τινι Γάνϋμήδης, εος, ους, ό, *peharnik Zeusov*
γάρ, *veznik,* 1) jer, da; ta, naime; dakako, zbilja; dakle. 2) άλλα γάρ ali dakako,nego; ει γάρ, αϊ γάρ, εϊ&ε γάρ = utinam; γάρ οδν naime, to jest; γάρ τοι zaista, ta zbilja; καί γάρ = etenim; γάρ τε namque. — *Ne dolazi nikad na prvom mjestu u rečenici, obično na drugom.*
γαργαλίζω škakljati
γαργάλισμός, ό, škakljanje, draženje
Γάργαρο ν, τό, *južni vis planine Ide s hramom Zeusovim*
γαστήρ, ή, *gen.* γαστρός, *poet. i* γαστέρος *itd.* 1) trbuh, želudac; kuljen; *prenes.* glad, gladovanje; želja za jelom, jelo; proždrljivost. 2) utroba materina
γάστρα, ή, *ep. i jon.* -η, bok, trbušina *kakve posude*
γαστριμαργία, ή, proždrljivost, gumanje
γαστρί-μαργος 2. proždrljiv; ό γ.ρπ^Γ-ljivac
γαυλικός 3. pripadajući γαυλός -u, *tovarnoj lađi;* χρήματα tovarna roba
γαυλός, ό, α) *ep.* muzlica, kravljača. *b) jon.* vedro *na bunaru, c) fenička* tovarna lađa
γαυριάω hvastati se, τινί

γδουπέω *v.* δουπέω
γέ *{dor.* γά), *enkl. čestica koja pojačava značenje riječi uz koju stoji. Prevodi se sa* baš., upravo, barem; samo; osobito, vrlo, svakako, naime. *Ob. se ne da nikako prevesti;* Ζγωγε equidem. *Ob. stoji iza riječi koju ističe.*
γεγάμεν, γεγαώς *i* γέγονα *v.* γίγνομαι
γέγηθε *v.* γηθέω
γέγωνα, *ep. perf. sa znač. prez.,* 3. *sing.* γέγωνε, *imper.* γέγωνε, *part.* γεγωνώς, *od toga izved.* γεγωνέω, γεγώνω, γεγωνίσκω *inf. ep. i* γεγωνέμεν, *impf. ep.* γεγώνευν, έγεγώνει, *fut.* γεγωνήσω, glasiti se, govoriti, reći, glasno zvati, vikati, doviknuti; biti čuven; δσσον τε γέγωνε βοήσας dokle može doviknuti
γεγώς ώσα, *poet. od* -μγνομαι γείνασθαι, *ep. i poet. v.* γείνομαι 2) γείνομαι, 1) *prez. i impf. ep. pas.* roditi se. 2) *aor.* έγεινάμην, *ep., poet. i jon., tranz.* roditi; ή γειναμένη majka; *part.* οι γεινάμενοι roditelji
γειτνιάω graničiti, susjedan biti
γειτονέω = γειτνιάω
γείτων, όνος, ό, ή, *adj.* susjedan; *supst.* susjed
Γέλα, ας, *jon.* ης, ή, *grad na Siciliji; stan.* ό Γελφος γελάσείω, *desiderat.* od γελάω, hoće mi se smijati
γελαστής, οϋ, ό, *poet.* rugač, podsmijevalac
γελαστός 3. smiješan
γελάω, *stegn.* γελώ, *at.* γελάσομαι, έγέλασα, γεγέλασμαι, έγελάσθην, γελασθήσομαι, γελαστός, *ep. prez.* γελόω » γελοιάω, *part.* γελόωντες, -λώοντες *i* -λοιώντες, *impf.* γελώων, *aor.* έγέλασσα, 1) *intr.* sjati se (od veselja), smijati se, smiješiti se, biti veseo; smijati se *od zlobe i pakosti,* (έπί) τινι komu *ili* čemu; sjati se χθων. 2) *tranz.* tí, τινά podsmijevati se, rugati se komu, čemu
Γελέοντες, οι, *jedna od starih atičkih fila*
γελοίος 3. *ep.* γελοίτος 2. *adv.* γελοίως, smiješan, šaljiv, dosjetljiv Γ ελών, ωνος, *tiranin sirakuiki {oko* 480) Γελωνοί, οι, *pleme u evropskoj Sarmatiji*
γέλως, ωτος, ό, *dat.* ωτι, *ep.* γέλω, *ak.* γέλωτα, *poet. također* γέλων *ili* γέλω, 1) smijeh, smijanje, grohot *{od dobre volje i od zlobe, preziranja);* γέλωτα τεύχειν, παρέχειν *i si.* uzrokovati smijeh; γέλωτα εκ τίνος ποιεϊν natjerati koga u smijeh; εις γ. τρέπειν izvrnuti u smiješno; έπί γέλωτι za šalu. 2) ruglo, ruganje, bruka; γέλως ειμί na ruglo sam
γελωτοποιέω uzrokovati smijeh, šalu zbijati
γελωτοποιία, ή lakrdijašenje
γελωτο-ποιός, ό, šaljivac, lakrdijaš
γεμίζω napuniti, natovariti, tinóς čim; *med.* nakrcati brod
γέμω pun, natovaren biti, čim τινός γενεά, ας, ή, 70». γενεή, 1) pleme, rod, koljeno; loza;-os. plemeniti rod *0 životinji:* pasmina, bagra; — rodno mjesto; gnijezdo; potomstvo, potomak. 2) rod, pokoljenje, naraštaj; doba, dob; vijek ljudski *{od* 33 *god.).* 3) porod, άπό γενεής
γενεα-λογέω, 70«. γενεηλ. rodopis sastaviti, rod čiji pronaći
γενεά-λογία, ή, rodoslovlje, popis djedova
γενέθλη, *ep. i poet.,* 1) = γενεά, (έκ) -έθλης είναι lozu vući. 2) mjesto odakle je što, domovina, izvor
γενέθλιος 2. koji *ili* što pripada porodu, rađanju, porodici, plemenu, βλάσται zameci; τα γενέθλια rođendan, svetkovina dana rođenja
γένεθλον, τό, *poet.* potomak, podrijetlo; *u plur.* naraštaji
γενειάς, άδος, ό, *ep.* brada, dlaka od brade, podbradak
γενειάσκω *i* γενειάω *fut. jon.* -ήσω, dobiti *ili* imati bradu, obradati, dorasti
γένειον, τό, brada, podbradak
γένεο *ep. mj.* έγένου, *v.* γίγνομαι
γενέσιος 3 = γενέθλιος
γένεσις, εως, ή, postanak, rođenje, porod, izvor, rod
γενετή, ή, *ep.* porod, rođenje
γενετής, *dor.* -τας, ου, *poet. i* γενέτωρ, ορός, ό, 7'on., 1) otac, pradjed. 2) potomak, sin
γενηΐς, ίδος, *stegn.* γενηδος, ή, *poet.* sjekira
γεννάδας, ου, ό, plemenit po rodu *ili* značaju
γενναίος 3. *{poet. i 2.), adv.* -αίως 1) primjeren plemenu, prirođen, prav, plemenit. 2) vrstan, čestit, valjan, vrijedan, pošten; τό γενναϊον plemenitost duha; hrabar, jak. 3) o *stvarima:* prav, plemenit, istinit, jak; δύη ljuta bol
γενναιότης, ητος, ή, 1) plemenito mišljenje. 2) *o tlu:* plodnost
γεννάω roditi, o'ι γεννήσαντες roditelji; σώμα μέγα vrlo velik narasti
γέννημα, τό, *a)* što je rođeno: dijete; plod. *b)* narav, ćud. c) rađanje, stvaranje
γέννησις, εως, ή, rađanje, stvaranje
γεννήτειρα, ή, majka
γεννητής, οϋ *i* γεννήτωρ, ορός, ό, roditelj; *u Ateni zvalo se* o'ι γεννήται *onih* 30 *građana otaca koji su sačinjavali* γένος
γεννητός 3. rođen, stvoren, smrtan
γένος εος, ους, τό, I. rođeno. I) *konkr.* dijete, potomak, *plur.* potomstvo. 2) *kolekt. a)* natio, pleme, narod, obitelj; rod, έν γένει είναι τινι biti komu u rodu; plemenit rod, plemstvo, *b)* genus, vrsta, rod, γ. θεών = θεοί; τα τών δνων γένη stvorovi kao magarci. c) razred, *polit, ili po zanimanju;* način, broj. *d) ep.* generacija, ανδρών ljudski vijek; τό πρόσθεν γένος prijašnje pokoljenje. II. podrijetlo, porod, rod; γένος είναι biti po rođenju, lozu vući; (τό) γένος, γένει rodom; γένει ύστερος mladi: δθι τοι γ. εστί; odakle si rodom?
γέντο, *ep.* 3. *sing. aor.* 1) prihvati, uzme. 2) = έγένετο *od* γίγνομαι

γένῦς, ϋος, ἡ, *dat. plur. ep.* γένυσσι, *ak.* γένυας *i* γένῦς *ep. i poet.* 1) čeljust, *plur.* vilice. 2) oštrice od sjekire, sjekira
γεραιός 3. star *(o licima i stvarima). Supst.* starac, starica. *Komp.* γεραίτερος, οί-οι starješine j *superl.* γεραίτατος
γεραίρω počasnim darom nadariti, odlikovati, štovati, τινά τινι
Γεραιστός, οϋ, ὁ, ἡ, *rt i grad. u jušnoj Eubeji*
γερανο-βοτία, ἡ, držanje, hranjenje ždralova
γέρανος, ἡ, ždral
γεραός 3. *poet.* = γεραιός
γεράρός 3. častan, poštovan; star
γέρας, αος, ως, *dat.* αι, α, *nom. pl. jon.* γέρεα, *ep. i at.* γέρα, £β«.'γεράων, γερών, τό, 1) počasni dar, *os. od ratnoga plijena;* dar, plaća, nagrada. 2) počasna služba, čast, dostojanstvo, starješinstvo
Γέργϊθος, ἡ, *(također* Γέργις), *grad u Troadi. Stanov.* οι Γέργϊ-9-ες *ili* Γεργίθιοι
Γερή νιος, δ, *pridjevak Nestorov, po mesenskom gradu* ἡ Γερηνία
Γερμάνιο ι, οι, *pleme u Perziji*
γερονταγωγέω, *poet.* voditi starca, njegovati
γεροντικός 3. *ep.* starački
γερόντιον, τό, *demin. od* γέρων, starčić, starac
γερουσία, ἡ, vijeće staraca, senat
γερούσιος, 3. *ep.* starješinski
γέρρον, τό, nešto spleteno od šiblja, pleter; *a) grada atenskih sajamskih koliba, b)* četverouglast štit od pruća presvučen kožom *što su ga nosili os. Perzijanci i Babilonci*
γερρο-φόρος 2. štitonoša; *plur.* lake čete sa štitovima od pruća
γέρων, οντος, *vok.* γέρον, ὁ, 1) *ep. i poet.* star; ostario. 2. *supst.* starac; o'ι γέροντες starješine, knezovi; *kod Spart.* 28 *članova vijeća* (γερουσία)
Γέται, οι, *iračko pleme*
γεϋσιζ, ἡ, kušanje, okus
γεύω, 1) *akt. aor.* Ζγευσα, dati kušati, τινά τίνος (τι). 2) *med.* γεύσομαι, ἐγευσάμην, γέγευμαι, γευστέον, α) kušati, okusiti, τινός; potrošiti, izjesti. *b)* ogledati (se), pokušati, τινός
γέφυρα, ἡ, 1) *ep.* nasap. 2) *ep.* prostor poput ulice između pojedinih dijelova vojske. 3) most, γέφυραν ζευγνύναι graditi most
γεφϋρόω 1) *ep.* graditi nasap, nasipati; zagatiti, ποταμόν. 2) graditi most, ποταμόν preko rijeke
γεω-γρά<ρος 2. *ροζ.* koji opisuje zemlju; ὁ γ. geograf
γε-ώδης, zemljan
γεώ-λοφος, ὁ, brežuljak
γεωμετρέω meriti zemlju, baviti se geometrijom
γεω-μέτρης, ου, ὁ, mjernik, zemljomjer
γεωμετρία, ἡ, zemljomjerstvo, geometrija
γεωμετρικός 3. zemljomjerniČki, geometrijski; ἡ-ή *se.* τέχνη geometrija
γεω-μόρος, ὁ, ἡ, *dor.* γαμόρος, posjednik, vlastelin; bogataš, ugledan čovjek
γεω-πέδιον, τό, *jon. mj.* γήπεδον, zemljište, imanje
γεω-πείνης, ου, 6, siromašan zemljom, koji ima slabu zemlju
γεωργέω težiti zemlju; baviti se ratarstvom τί
γεωργία, ἡ, 1) teženje zemlje, ratarstvo. 2) *plur.* zemlje za oranje
γεωργικός 3. 1) ratarski; ἀνήρ ratar. 2) vješt ratarstvu
γε-ωργός 2. težeći zemlju; *supst.* ratar
γεωρῦχέω ispod zemlje kopati, potkapati
γη, ἡ, *stegn. od* γέα, *dor.* γα, *ep. i poet.* γαία, *gen. plur.* γαιάων, *jon.* γεών zemlja 1) *kao cijelost koja se dijeli u Evropu i Aziju;* boginja zemlje; κατά γης, ὑπό γαίας pod zemljom, u podzemlju; κατά γης *i* kopnom. 2) zemlja, tlo; njiva, polje; prašina. 3) *dio zemlje;* πατρίς γαία domovina; ἡ ημετέρα *(se.* γη) naša zemlja
γη-γενής 2. iz zemlje rođen, sin zemlje
Γη δε ιρ α *v.* Γάδειρα
γήδιον, τό, *demin. od* γη, dobarce
γή-9-εν, *poet. adj.* od zemlje, iz zemlje, iz podzemlja
γηθέω, *aor. ep.* γή-9-ησα, *perf.* γέγηθα (ja *znač. prez.),* radovati se, veseliti se, φρένα, κατά θυμόν, θυμώ u srcu; γέγηθα ζών životu; *part.* γεγηθώς radostan, veseo
γηθοσύνη, ἡ, *ep.* radost, veselje
γηθόσυνος 3. *ep.* radostan, veseo, τινί; κήρ u srcu
γήινος 3. od zemlje, zemljan; zemaljski
γή-λοφος, ὁ, brežuljak, uzvisina
γήμαι, γῆμας *v.* γαμέω
γηοχέω, *jon. mj.* γηουχέω, biti γηοϋχος, vlastelin, imati zemlju
γηραιός 3. star; starac
γηραλέος 3. *poet.* star
γήρας, τό, *gen.* γήραος, *at.* γήρως, *dat.* γήραι, *at.* γήρα, (velika) starost; γήρα, ἐν γήραι u velikoj starosti
γηράσκω *i* γηράω, *fut.* γηράσομαι *i* γηράσω, *aor.* ἐγήραν (γηραναι, γηράς) *i* ἐγήρασα, *perf.* γεγήρακα, slabiti, ginuti, dospijevati, dozrijevati
γηρο-βοσκέω *poet.* = γηοοτροφέω
γηρο-βοσκός 2. *poet.* koji hrani stare roditelje
γηρο-τροφέω hraniti u starosti
Γηρυόνης, ου, ὁ, *div s* 3 *tijela, vladar u Epiru*
γήρυς, ῦος, ἡ, *ep. i poet.* glas, zvek, govor
γήτης, ου, ὁ, *poet.* seljanin
γιγαντο-μαχία, ἡ, boj giganata
Γίγας, αντος, ὁ, *ob. plur. gorostasan silnički narod, koji je Zeus zbog njihovih opačina šatro*
γίγνομαι, *fut.* γενήσομαι, *aor.* ἐγενόμην, *perf.* γεγένημαι *i* γέγονα; *ep. aor.* 3. *sing.* γέντο, *iter.* γενέσκετο, *perf.* 3. *pl.* γεγάασι, *inf.* γεγάμεν, *part.* γεγαώς, ῶτος, ῦῖα, *plpf.* 3. *du.* γεγάτην; *poet. perf. part.* γεγώς, ῶτος, ὡσα, *jon.* γίνομαι, postati, nastati, bivati. — I. doći do postanja, 1) *o ljudima:* roditi se, *(tv.,* ἀπό, παρά) τίνος od koga; *perf. često sa znač. prez.* γίγνεσθαι *i* γεγονέναι s εδ *i*

καλώς biti plemenita roda; γένονα ἴτη τριάκοντα ima mi 30 godina; ἀμφῖ τα ε'ίκοσι é"τη γέγονα ima mi oko 20 godina. 2) *o neživom:* postati, bivati, dogoditi se, zbiti se, biti, ima; rasti; *o vremenu:* prolaziti, doći; *o mjeri i broju:* iznositi; πλείους γίγνονται sačinjavaju većinu; τα ἱερά γίγνεται žrtve su povoljne; osvajati, ποθή; naći se, doći, ἐπῖ νηυσίν; pasti u, -ἐπί πήμα; οἱγιγνόμενοι δασμοί porezi koji ulaze; ἐν ταῖς γιγνομέναις ἡμέραις slijedećih dana; *s adv.* cedere, κακώς zlo proći; θαυμασίως biti čudan, ανω γ. biti gore, δίχα γ. rastati se, razliaziti se; *s adv. mjesta:* doći *npr.* ἐγγύτερον. II. doći u kakvo stanje, nešto postati »7» biti, *sa supst. ili adj. kao predikat;* πάντα γ. u sve se prometali, την ἡλικίαν γ. doći u muževnu dob; s *adj. često znači:* pokazati se, *npr.* αγαθός dobrim. III. *s kosim padežima: a) s gen.* γ. τίνος postati čija svojina, postati čiji rob, pristati uz koga, pripadati komu, postati član kojega društva *{npr.* τών τριάκοντα); εαυτών γίγνεσθαι doći k sebi, ohrabriti se, postati svoj gospodar; μεγάλης ελπίδος γίγνεσθαι podati se velikoj nadi. *b) s dat.* γ. τινι pasti komu u dio; pasti kome u ruke, pripasti kome; γνώμη γίγνεταί μοι pada mi na um, ρώμη γ. hrabrost raste. IV. *s prijedlozima* ἀπό τίνος poteći od koga; udaljiti se od; (δείπνου) doći od, 8ιά τίνος voditi preko *ili* kroz (odός); ἐξ ανθρώπων umrijeti; ἐξ οφθαλμών izmaći ispred očiju, εἰς (Λακεδαίμονα) otići. ἐν τινι doći kamo *i* ondje ostati, biti među ljudima: ἐν αὕτω dozvati se, osvijestiti se; baviti se čim, ἐν ποιήσει; ἐν πείρα općiti s kim. ἐπί τίνος doći na, ἐπϊ τοῦ 8ρους; ἐπί τινι doći na, ἐπι τοῦ δρους; ἐπί τινι doći kamo, pasti u čije ruke, biti ovisan o kom; biti nad kim. κατά τι doći kamo. μετά τίνος pristajati uz koga. παρά τι osnivati se na čem. περί τι biti blizu čega, baviti se čim. προς τινι doći kamo; προς τι voditi kamo (o *putu).* σύν τινι pristajati uz koga. υπέρ τι prevaliti (τα στρατεύσιμα Ζτη). ὑπό τινι biti pod čijim zakriljem *ili* vlašću

γιγνωσκω, γνώσομαι, ἔγνων (γνώναι, γνούς), Ζγνωκα, ἐγνώκειν, *pas.* εγνωσμαι, ἐγνώσθην, γνωσθήσομαι, γνωστός *i* γνωτός, γνωστέον; *ep. aor. konj.* γνώω$_{Δ}$ -ομεν, -ωσι, *inf.* γνώμεναι; *jon. prez.* γϊνώσκω, 1) cognosco, upoznati, razabrati, saznati; opažati, uviđati, zamijetiti; *često s part.* Ζγνωκα ἡπατημένη spoznala sam da sam prevarena; poznati, prepoznati, tinά; upoznati se s kime, αλλήλων; znati, razumjeti (se u), όρνιθας. 2) spoznati, misliti, suditi, odlučiti, dosuditi, zaključivati, *ἰχ.* τίνος po čem. 3) *pas. i med. a)* biti prepoznat, tinί po čem, od koga. *b)* biti poznat. e) biti odlučen, određen, *d) med.* poznati se. *e) ἐγνωσμα;* odlučan, stalan sam u svojem mnijenju

Γίγωνος, ὁ, *grad u Makedoniji*

γίνομαι *v.* γίγνομαι

γῖνώσκω *v.* γιγνωσκω

γλάγος, τό, *ep.* mlijeko

γλακτο-φάγος 2. *ep.* koji se mlijekom hrani

γλαυκιόων, (od γλαυκιάω) *ep. part.* komu se oči krijese

γλαυκ-όμμάτος 2. jasnih očiju, sjajnook

Γλαυκός, ὁ, 1) *otac Belerofontov, kralj korintski.* 2) *sin Hipolohov, voda Likijaca.* 3) *jedan Hijanin koji je izumio spajanje kovina;* οὐκ ἡ Γλαύκου τέχνη nije nikakva čarolija

γλαυκός 3. *ep., jon. i poet.* sjajan, blistav

Γλαυκών, ωνος, ὁ, 1) *otac Harmidov. 2) brat Platonov*

γλαυκ-ώπις, ιδος, ἡ, *ep. i poet.* sjajnooka, *pridjevak Atenin*

γλαῦξ *i* γλαύξ, κός, ἡ, sova, *posvećena božici Ateni; grb grada Atene*

Γλαφυραί, αἱ, *grad u Tesaliji*

γλαφυρός 3. *ep.* 1) izduben, šupalj; bokat νήες; λιμήν sveden (zaljev) *jer ga okružavahu visoke stijene.* 2) gladak, krasan, umiljat

γλήνη ἡ, 1) *ep. i poet.* zjenica *(u oku).* 2) *ep. prezirno*: lutka

γλήνος, εος, τό, *ep.* svijetle stvari, skupocjenosti; nakit

Γλίσας, αντος, ἡ, *mjesto u Beotiji*

γλίσχρος 2. *adv.* γλίσχρως ljepljiv, sklizak, žilav, krut; skup, tvrd, škrt, lakom

γλισχρότης, μτος, ἡ, žilavost, tvrdoća, škrtost

γλίχομαι, *dep. med.* prianjati uza što, težiti na što, nastojati oko čega, τινός

γλοιός, δ, *jon.* nečisto ulje *koje pri rvanju sa znojem curi s tijela;* ljepilo, smola

Γλοῦς, οῦ, ὁ, *sin Tamov. u početku pristaša Kirov, kasnije prešao k Artakserksu.*

γλουτός, 6, guz, *pl.* stražnjica

γλυκερός 3. *ep. spored. obi. od* γλυκύς

γλυκό-θυμος 2. milosrdan, blaga srca

γλυκύ-μηλον, τό, *eol. i dar.* γλυκύμαλον slatka jabuka

γλυκύς, εϊα, ύ, *komp. ep. i* γλυκίων, sladak; ljubak, ljubazan, mio

γλυκύτης, ητος, ἡ, sladost

γλυφίδες, αἱ, *ep. i jon.* zarezi *na strijeli*

γλύφω, *aor.* ἔγλυψα, *perf. pas.* γέγλυμμαι, izdupsti, *os.* urezati u kamen

γλώσσα, *at.* γλώττα, ἡ, jezik (u ljudi i životinja); = govor, narječje, ἀπό γλώσσης naustice

γλωσσαλγία, ἡ, *poet.* jezična bolest; neobuzdana brbljavost

γλωχίς, ῖνος, ἡ, *ep. i poet.* šiljak, rt (od strelice); strelica; kraj jarmenog kaiša

γναθμός, ὁ, *ep.* = γνάθος

γνάθος, ἡ, vilica, čeljust, obraz; grizenje; oštrina; ždrijelo; klanac

γναμπτός 3. *ep.* 1) uvinut, kukast. 2) gibak, povodljiv

γνάμπτω, *fut.* -μψω *itd.* kriviti, pregibati, savijati; skloniti, privoljeti

γναφεῖον, τό, valjara, valjaonica, valjar

γναφεύς, έως, ὁ, valjar, suknostriža

γνήσιος 3. *adv.* -ίως, zakonita roda, zakonit; prav, čist, pošten
γνόφαλλον, τό, *eol. poet.* 1) vuna. 2) jastuk
γνύξ, *ep. adv.* poklečke
γνώ, γνώμεναι *v.* γιγνώσκω
γνώμα, τό, *jon. i poet.* 1) znak, dokaz. 2) znanje, spoznaja, mišljenje
γνωματεύω izmjeriti, prosuditi
γνώμη, ή, 1) spoznanje, uviđanje, *a) moje, dakle;* razmišljanje, misao, mnijenje, mišljenje, osvjedočenje, odluka, osnova, namjera, svrha; πάσῃ τῃ γνώμῃ s potpunom ozbiljnošću; ἀπό (της) γνώμης, bez uviđavnosti, nerazborito, β) protivu volje, γ) navalice, s tinóς, *b)* izrečena misao, sud, glas, smisao (kojega mjesta), savjet, prijedlog, riječ, izreka; σύμπασα cijeli sadržaj; γνώμην ἔσφέρειν staviti prijedlog, ποιεῖσθαι *isto ili* misliti, odlučiti; παρά γνώμην preko volje; protiv prijedloga; τήν γνοιμην εχειν namjeravati, zaključivati; γνώμην ἀποδείκνυσθαι, ἀποφαίνεσθαι izjaviti svoje mnijenje; κατά γνώμην po odluci, po volji. 2) moć spoznaje, duševna moć, razum, razbor, um, duh, srce, duša, osjećanje, ćud; duševna jakost, volja; ἐν γνώμη γίγνεσθαι τινι biti komu po ćudi; γνώμη κολάζειν oprezno, promišljeno kazniti
γνωμολογία, ή, govorenje mudrim izrekama, zbirka mudrih izreka
γνωμονικός 3. rasudan, uviđavan
γνωμών, όνος, ό, ή, 1) poznavalac, vještak, rasudnik; nadzornik. 2) *jon.* kazalo na sunčanom satu. 3) mjerilo
γνωρίζω, *fut.* -ιώ, 1) poznati, prepoznati, razumjeti, znati; istraživati. 2) objaviti, objasniti, očitovati
γνώριμος 2. *(j* 3) 1) poznat, koga je lako prepoznati, razumljiv. 2) τινί priznat, prijatelj, učenik; οι γν. uglednici, odličnici
γνώρισις, εως, ή, poznanstvo, znanje
γνώρισμα, τό, znak, znamen, biljeg
γνωσῖμάχέω promijeniti svoje mišljenje, premisliti se; *s inf. i* μη priznati da nešto nije tako
γνώσις, εως, ή, 1) spoznanje, znanje, spoznaja, mišljenje. 2) presuda, osuda *(sudbena)*
γνωστήρ, ηρος ό, poznavalac, jamac, svjedok
γνωστικός 3. spretan za spoznavanje; ἡ γνωστική moć spoznaje
γνωστός 3. 1) *poet.* poznat; prijatelj, rođak. 2) *at. i poet.* koji se može poznati, razumljiv, shvatljiv
γνωτός 3. *i* 2, *ep. i poet.* 1) poznat, očit; *supst.* rođak, brat, sestra. 2) razumljiv
γοάω *i* γοάομαι, *fut.* γοήσομαι, *ep. prez. i* γοάω, *inf.* γοήμεναι, *impf.* 3. *pl.* γόων, *iter.* γοάασκεν, *aor.* γόον, jaukati, kukati, naricati; oplakivati, τινά, τί
Γοβρύης *v.* Γωβρύας
γοή *v.* γόος
γοήμεναι *v.* γοάω
γόης, ητος, ό, onaj koji čarolije urlajući izriče, bajač, čarobnik; varalica
γοητεία, ή, čarolija, opsjena
γοητεύω opčiniti, očarati, čarolijom namamiti, opsjeniti, prevariti
γόμος, ό, *i* γέμος, τό, tovar (od-broda), teret
γομφίος, ό, (se. οδούς) kutnjak
γόμφος, ό, *ep.* klin, čavao
γομφόω klinovima spajati, čavlima prikovati
γομφωτικός 3. spretan, prikladan za spajanje, prikivanje
γονεύς, έως, ό, roditelj, otac; djed, pradjed: *o životinjama*: stari
γονή, ή, *poet. često plur. mj. sing.* 1) rađanje, porod, rod, podrijetlo; potomak, dijete; ὁ μηδέν ὢν γοναῖσι dijete prosta roda. 2) sjeme
γόνιμος 3. plodan, rodan; životan, valjan
Γόννος, ή, *grad u Tesaliji*
Γονόεσσα, ή, *grad kod Pelene u istočnoj Ahaji*
γόνος, ό = γονή, *stoga* 1) porod, podrijetlo. 2) potomak, sin; mlado
γόνυ, τό, *gen.* γόνατος *itd., ep. jon. i poet.* γούνατος, *ep. i* γουνός, γουνί, *plur.* γοῦνα. 1) koljeno; γ. κάμπτειν prignuti k., sjesti; τά γόνατα *i* krilo, naručje, θεών ἐν γούνασι κεῖται leži u krilu bogova; (άπο)λύειν γούνατά τίνος oboriti, ubiti koga; λύεται, γ. klecaju koljena, ruši se. 2) koljence; kvrga *(na kacigi)*
γόον *i* γοόω *v.* γοάω
γόος, ό, ζ γοή, ή, *dat. plur.* γοησι *(ob. plur.),* 1) *ep. i poet.* jaukanje, kukanje, naricanje, tužaljka, τινός za kim. 2) *jon.* bajalica, bajanje, zaklinjanje
Γοργίας, ου, ό, *sofist iz Leontina, mnogo je boravio u Ateni, umro u visokoj starosti oko g.* 375.
γοργός 3. strahovit, strašan, vatren, živ
γοργύρη, ή, *jon.* podzemna tamnica
Γοργώ, όος, οϋς, ή, *i* Γοργών, όνος, ή, *strašna neman podzemna; tko je pogleda, mahom se okameni; glava joj se nalazi i na Zeusovu štitu. Adj.* Γόργειος 2. Gorgin
γοργ-ώπις, ιδος, ή, *poet.* strašna pogleda
Γόρδιος, ό, *jon.* Γόρδιας, *gen.* -δίεω, *ime frigijskih kraljeva;* Γόρδιον, τό *grad u Frigiji*
Γόρτῦν, υνος, ή, *grad na Kreti*
γοῦν,/σ«. γών, *part.* 1) *lat.* certe, quidem, bar, svakako, sigurno. 2) dakle, potom, na primjer. 3) *često se ne zna ne bi li bolje bilo pisati* γ' ουν *i svako napose prevesti*
γουνάζομαι *i samo prez.* γουνόομαι, *impf.* γουνούμην, *ep. dep. med.* poklečke moliti τινά, θεούς, zaklinjati koga kime *ili* čime, τινά τίνος
γούνατα *v.* γόνυ
γουνός, ό, *ep.* okuka, brežuljak; γ. ἀλωής vinograd; — rt, visina
γράδιον, τό starica, bakica
γραία, ή, *ep. i poet.* stara, starica
Γραία, ή, *grad u Beotiji*

γράμμα, τό, 1) slovo. 2) spis, knjiga; natpis, pismo, popis, isprava. 3) *(samo u pl.)* pisanje i čitanje, početna obuka, gramatika; književnost; učenost

γραμματεῖον, τό, 1) pisaća tablica. 2) spis, dokaznica; računska knjiga

γραμματεύς, έως, ό, pisar, tajnik

γραμματική, 1) alfabet. 2) gramatika

γραμματικός 3. koji zna čitati i pisati učitelj, učenjak

γραμματιστής, οῦ, ό, 1) *jon.* tajnik, pisar. 2) (početni) učitelj

γραμματο-κύφων (ῠ), ωνος, ό, *pogrdno:* tko neprestano sjedi kod akata

γρμμή, ή, crta, potez

Γρᾰνῐκος, ό, *jon.* ΓρήνΤκος, *rijeka u Miziji*

Γραός στήθος, ους, τό, *brežuljak kod Tanagre*

γραπτύς, ύος, ή, *ep.* ogrebotina

γραῦς, *gen.* γραός, *ak.* γραῦν, *pl.* γραες, γραών, γραυσί, γραῦς, ή, *ep. i* γρηυς^Ζί γρῆυς, *jon.* γρηῦς, γρηός, starica, stara žena

γραφεύς, έως, ό, slikar; pisar, tajnik

γραφή, 1) crtanje, risanje, slika, slikanje. 2) što je pisano, *a)* spis, list, pismo, *b)* optužba, optužnica, tužba *(u državnim parnicama, u privatnim zove se* δίκη); kaznena parnica; γραφήν γράφεσθαι *ili* διώκειν tužiti, τινά koga, τινός poradi čega

γραφικός 3. vješt slikanju; koji pripada slikanju *ili* pisanju; ή -ή slikarstvo

γραφίς, ίδος, ή, pisaljka

γράφω, γράψω, -ομαι, ἔγραψα -άμην, γέγραφα, γέγραμμαι, ἐγράφην, γραφήσομαι, *i* γεγράψομαι, I. *akt.* 1) *ep.* ogrepsti, urezati. 2) slikati. 3) urezati u kamen *ili* vosak, pisati; sastavljati knjige; pismeno javiti, napisati; τινά pismeno koga opomenuti. 4) *a)* νόμον γράφειν predložiti, donijeti zakon, *b)* γράφειν τινά τίνα označiti koga čim. *npr.* baštinikom, predložiti koga za *(npr.* vojvodu), *u pas.* biti imenovan čim, vrijediti kao. *c)* staviti pismeni prijedlog, predlagati; τα γραφέντα prijedlozi, δ γράφων predlagač. II. *med.* 1) napisati za se. 2) dati sebi nešto slikati *ili* napisati. 3) predati pismenu tužbu (γραφήν) tužiti, τινά koga, τινός radi čega; ὁ γραψάμενος tužitelj, τά γεγραμμένα optužba, tužbeni predmeti

Γρήνϊκος, ό, *v.* Γρᾰνῐκος

γρηϋς *ili* γρηῦς, ή, *v.* γραῦς

Γρύνειον *i* Γρύνεια, *grad u Eolidi*

γρυπός 3. kriv, savinut, os. o *nosu:* krivonos

γρϋπότης, ητος, ή, iskrivljenost, os. nosa

γρύψ, *gen.* γρυπός, ό, grif, *neka bajosl. čudna ptica sa četiri noge*

γύαλον (ῠ), τό, 1) *ep.* izbočina, θώρηκος; *pl.* dvije izbočene ploče koje sačinjavaju oklop. 2) pećina, dolina

Γυγάδας, ό, *dor. blago Giga* (Γύγης), *bogatoga lidijskog kralja* (716 — 678) *u Delfima*

Γῦγαίη, ή, 1) λίμνη, *jezero kod Sarda.* 2) *žensko ime*

Γύγης, ου, ό, *bogat lidijski kralj (vlad.* 716 — 678)

γύης (ῠ), ου, ό, *ep.* 1) krivo drvo, ručica na plugu, pa *poet.* vijugasta dolina. 2) njiva, polje

Γύθειον, τό, *primorski grad u Lakoniji*

γυῖον, τό, *ep.* prijegib, zglavak, zglob *(na ruci i nozi);* udovi *(samo ruke i noge); u Homera samo plural*

γυιόω, *ep.* ohromiti

γυμνάζω, 1) vježbati (koga gola), obučavati, činiti jakim, τινά. 2) *pas. i med.* (tjelesno) se vježbati, rvati se; priviknuti se; τί uvježbati što

γυμνάς, άδος, ό, ή, 1) = γυμνός. 2) izvježban, okretan. 3) koji ili što se tiče vježbanja ili natjecanja

γυμνάσια, ή, vježbanje

γυμνασί-αρχος, ό, gimnazijarh *(nadzornik gimnastičkih vježba*

γυμνάσιον, τό, 1) vježbanje, *os.* tjelesno. 2) vježbalište, rvalište; rvačka škola

γυμναστέον treba vježbati

γυμναστής, οῦ, ό, učitelj u gimnaziji, *os. atleta,* učitelj u mačevanju

γυμναστικός 3. vješt gimnastici; ή -ή gimnastika, tjelovježba; ὁ -ός nadzornik tjelesnoga vježbanja

γυμνής, ήτος *i* γυμνήτης, ου, ό, lakooružani pješak, *dakle:* praćar, strijelac *ili* peltast

γυμνητικός 3. koji se tiče lakooružanih pješaka, ὅπλα njihovo oružje

γυμνικός 3. gimnički, koji *ili* što pripada tjelesnom vježbanju; ἀγών natjecanje *u* rvanju i drugim tjelesnim vještinama

γυμνοπαιδίαι, αἱ, *godišnja svetkovina u Sparti u čast junacima koji su pali kod Tireje, gdje bi goli dječaci plesali i vježbali se*

γυμνός 3. 1) go, nag, neobučen; *o stvarima;* go, izvađen; τινός lišen čega, prazan. 2) slabo odjeven, u donjoj haljini, neoružan, bez oružja, oružjem nezaštićen; *vojnički:* τά γυμνά desna strana *(nezaštićena od štita)*

γυμνο-σοριστaί, οι, gimnosofisti, *indijski mudraci koji su goli živjeli po šumama*

γυμνόω 1) ogoliti, raskrivati, otkriti, svući, porobiti, oplijeniti, τινά τίνος. 2) *pas.* raskrivati, se, svlačiti se, bacati sa sebe, τινός; biti otkriven, nezaštićen, bez oružja

γύμνωσις, εως, ή, razgaljivanje; golota, nepokrivena strana

γυναικείος, *jon.* γυναικήιος, 3. *i* 2, ženski, ženama svojstven; δῶρα darovi dani ženama

γυναικών, ώνος ό, *i* γυναικωνῖτις, ιδος, *ak.* -ιν, ή, ženska soba; žene, harem

γυναικο-μανής, *gen.* *-έος, 2. ep.* pomaman za ženama, ženskar
γύναιον, τό, ženica, žena; bludnica
γύναιος 3 = γυναικείος
Γύνδης, ὁ, *pritok Tigrisa* δ ή , ή, *gen.* γυναικός, *vok.* γύναι, žena, supruga; gosvodarica; smrtnica *{opreke: muž, djevojka, boginja)*
Γῦραί, αἱ *i* Γυραίη πέτρη, Girajske hridine *u Egejskom moru*
γῦρός 3. *ep.* kriv, izbočen, obao
Γυρτώνη, ἡ, *grad u Tesaliji, stanov.* οι Γυρτώνιοι
γύψ, γυπός, ὁ, *ep. dat. plur.* γύπεσσι jastreb
γύψος, ἡ, sadra, kreda
γυψόω sadrom, kredom namazati
Γωβρύας, ου, *jon.* Γωβρύης *ili* Γοβρύης, εω, ὁ, 1) *asirski vojvoda koji je prešao k starijem Kiru. 2) vojskovođa Artakserksov*
γών, *jon. mj.* γοῦν, *što v.*
γωνία, ας, *jon.* -ίη, ἡ, kut, ugao; kutomjer
γωρῦτός, ὁ, *ep.* sprava za luk, tok, tuljac

Δ, δέλτα, *četrto slovo grč. alfabeta; kao brojni znak* = 4

δα- *prefiks koji pojačava značenje* = veoma, *npr.* δάσκιος

ΔΑ, *defekt, korijen od kojega su, os. u ep. jeziku, sačuvani ovi oblici:* δέδδε, *redupl. aor.* pouči, nauči, τινά τι koga što, *i s inf.* δεδάασθαι »7» δεδάεσθαι, *redupl. aor. med.* dati se poučiti, upoznati, τινά ispitati; δαήσομαι, *fut. s aor.* ἐδάην, *konj.* δαείω, δαώμεν, *inf.* δαήμεναι, naučiti, upoznati, saznati; δεδάηκα naučio sam, *tj.* znati, poznati, razumjeti; *part.* δεδαηκώς, δεδαώς *i* δεδαημένος poučen, vješt, τι u čem

Δαδάκης, ὁ, *Perzijanac, hilijarh u Kserksovoj vojsci*

Δαδίκαι, οἱ, *perz. pleme*

δαδ-οϋχος 2. bakljonoša *{svećenik koji je za eleuz. svetkovine držao baklju)*

δαείω, δαήμεναι, δαῆναι ν. ΔΑ

δαήμων, όνος, 2. vješt, iskusan, τινός »7» εν τινι

δ αήρ, έρος, ὁ, *vok.* δαερ, *ep.* djever *(mužev brat)*

δάήσομαι *v.* ΔΑ

δάηται *v.* δαίω 2.

δαῖ *v.* δάς

δαί, *at. mj.* δή, *samo u pitanju sa* τί *i* πώς *da se izrazi čuđenje ili radoznalost:* ta kako ? kako? ta što? zbilja?

δαιδάλεος 3. *ep.* umjetnički, umjetno izrađen, iskićen

δαιδάλλω *ep.* umjetno izrađivati, resiti *ili* oblagati

δαίδαλον, τό, *ep.* umjetnička radnja, umjetnina

Δαίδαλος, ὁ, *slavan kipar, suvremenik Tezejev, poznat kao graditelj labirinta na Kreti i kao otac Ikarov. Adj.* Δαιδάλειος 3.

δαΐζω, *fut.* δαΐξω, *aor.* ἐδάΐξα, *perf. pas. part.* δεδαϊγμένος, *part. aor. pas.* δαϊχθείς, *ep.* dijeliti, kidati, razdirati, cijepati, sjeći; probadati, ubijati; čupati, κώμην; ἐδαίζετο θυμός kidalo se srce; δαϊζόμενος κατά θυμόν neodlučna srca, kolebajući se u srcu

δαΐ-κτάμενος 3. *ep.* u boju ubijen

δαιμονάω biti bjesomučan, pomaman, mahnit, smeten

δαιμόνιον, τό, 1) božanstvo, bog, prirodni zakon, udes. 2) duh, utvara. 3) *kodSokrata:* božanski glas savjesti, *koji bi ga odvraćao od zla*

δαιμόνιος 3, *i 2. adv.* -ίως, 1) božanski, od boga poslan *ili* uzrokovan; τα -α božanska sudbina, božanske tajne, *i* prirodni zakoni. 2) svrhunaravan, izvanredan, osobit, neobičan, nesretan, divan, čudnovat, *uopće sve što pokazuje djelovanje kakve više moći, te uzrokuje čuđenje ili strah; u nagovoru ω* δαιμόνιε *znači:* jadnice, nesretnice, kukavico, luđače, bezbožniče; premili, božji *ili* čudni čovječe, *itd.;* δαιμονιώτατα, *adv.* pod vidljivim djelovanjem božanstva

I. δαίμων, όνος, ὁ, ἡ, deus. 1) božanstvo (bog, boginja), sudbina. 2) zao duh, težak udes, propast, smrt; προς δαίμονα preko božje volje; σύν δαίμονι uz pomoć božju. 3) genij, duh čuvar, dobar duh; *uopće* niži bog. 4) *poet.* duh pokojnikov

II. δαίμων *poet.* = δαήμων

δαίνυμι, *ep. poet. i jon.,* I. *akt. fut.* δαίσω, *aor.* ζδαισα, dijeliti, razdijeliti, dati komu njegov obrok; τάφον, γάμον τινί pripraviti komu pogrebnu, svadbenu čast; τινά pogostiti koga, τινί čim. 2) *med., prez. konj. 2. sg.* δαινύῃ, *opt.* 3. *sg.* δαινῦτο i 3. *pl.* δαινύατο, *impf.* δαίνυ' *mj.* ἐδαίνυο, ἐδαίνυσο, *fut.* δαίσομαι, *aor.* ἐδαισάμην, dati sebi udijeliti, dati se pogostiti, jesti, blagovati. 3) proždrijeti, progutati duše (o *Hadu);* gristi, mučiti (o *boli)*

δαίομαι, *os. ep., jon. i poet., fut.* δάσομαι (α), *aor.* ἐδάσάμην, *ep. i* -σσ, *perf.* 3. *sg.* δέδασται, 3 *pl.* δεδαίαται, I. *med.* 1) *a)* za se dijeliti, razdijeliti, (τινί) τι. *b)* kidati, cijepati. 2) među sobom podijeliti. 3) dijeliti, dodijeliti; μοίρας τι razdijeliti što na dijelove. II. *pas.* biti podijeljen, διχ&ά u dva dijela; δαίεταί μοι ἦτορ cijepa mi se srce

δάϊος (α) 3 (ί 2) *i ep.* δήιος 3. 1) *ep. i poet.* ubitačan,- poguban, neprijateljski; *supst.* neprijatelj. 2) *poet.* nesretan, jadan
δαΐς, ΐδος, ἡ, 1) baklja, zublja, *v.* δάς. 2) δαΐς, εν δαΐ, *dat. mj.* δαΐδι, boj, bojna vreva
δαίς, δαιτός, ἡ, 1) gozba, čast, objed; žrtva s gozbom. 2) jelo, obrok
δαίττ], ἡ, *ep.* gozba, čast; *adv.* δαίτη&εν s gozbe
δαιτρεύω, *ep.* meso sjeći, *ili* dijeliti
δαιτρόν τό, *ep.* odmjereni dio, obrok
δαιτρός, *ep.* djelilac, κρεών mesosječa *(kod stola)*
δαιτροσύνη, ἡ, *ep.* sječenje mesa *(kod stola)*
δαιτύμών, όνος, ὁ, gost
δαιτύς, ύος, ἡ, *ep.* gozba
δαΐ-φρων, *gen.* όνος, ὁ, ἡ, *ep.* iskusan; razuman, vješt; hrabar
δα ί ω, *ep. i poet.* 1) *akt. tranz.* (za)paliti, užeći; την χώραν, ognjem opustošiti. 2) *med. = pas.* δαίομαι, *intr., konj. aor.* δάηται, *pas. part.* δαισθείς, *perf.* δέδηα, *plpf.* δεδήειν, gorjeti, plamtjeti, buktjeti; πόλεμος δέδηε rat je buknuo; οιμωγή δέδηε razliježe se jauk; οσσα δεδήει puče glas
δάκέ-θϋμος 2. *poet.* srce parajući *ili* cijepajući
δάκνω, δήξομαι, εδάκον, δέδηχα, δέδηγμαι, έδήχθην, 1) gristi, bosti, ujesti; τό στόμα gristi usnice, sakrivati bol. 2) vrijeđati, žalostiti, jade zadavati, mučiti; δηχθ-είς uvrijeđen, razljućen
δάκρυ, *(at. samo dat. pl.* δάκρυσι) *i at.* δάκρ-υον, τό, suza; sok što kapa iz biljke
δάκρϋμα, τό, *jon.* povod prolijevanju suza
δακρυόεις, εσσα, εν, suzan, plačan; δακρυόεν γελάν smijati se kroz suze
δάκρυον, τό, *v.* δάκρυ
δακρυ-πλώω, *ep.* u suzama plivati
δακρυ-ρροέω, *poet.* suze roniti
δακρυ-χέων ούσα, ον, *ep.* prolijevajući suze
δακρύω (ϋ), δακρύσω, *itd. intr.* prolijevati suze, plakati; *tranz.* oplakivati, τινά; *perf. pas.* δεδάκρυσαι zaplakan si; οσσε δεδάκρυνται oči su se zasuzile
δακτϋλή&ρα, ἡ, rukavica
δακτυλιογλυφία, ἡ, vještina rezanja kamenja
δακτύλιος, ὁ, prsten, prsten pečatni
δακτυλό-δεικτος 2. prstima pokazivan, slavan
δάκτυλος, ὁ, prst; nožni prst; daktilska stopa
Δάλιος (ᾶᾶ), ὁ, *dor. mj.* Δήλιος, delski *pridjevak Apolonov*
δ αλός, ὁ, požar, glavnja, ugarak
δαμάζω, *ep.* δαμνάω, *i ep. i poet.* δάμνημι, δαμνάμαι, 2 *sing. med.* δαμνα, *impf. akt.* 3. *sing. ep. i* δάμνα; *fut.* δαμάσω *i* δαμάω,3. *sing.* δαμα, *ep. i* δαμάα, 3. *plur. ep.* δαμόωσιν; *aor.* έδάμασ(σ)α, *med.* 3. *sing. konj.* δαμάσσεται; *perf. pas.* δέδμημοα; *plpf.* 3. *plur.* δεδμήατο; *aor$_x$ pas.* έδαμάσ&ην *i* έδάμην. 3. *plur.* δάμεν, *konj.* δαμήω *i* δαμείω, *inf.* δαμηναι *i* δαμήμεναι, krotiti, I. *akt. i pas.* 1) *a) o životinji:* krotiti, pitomiti, obuzdati, ujarmiti, uvježbati, dresirati, *b) djevojku* udati, τινί; *u pas.* silom obljubljen biti. 2) *a)* svladati, preovladati; ubiti, *u pas.* (ὑπό) τινι, ὑπό, εκ τίνος *i* ὑπό χερσί τίνος, od koga; pokoriti, zavladati, *pas.* biti pokoren, podložan; *pas. i* pogibati, damasai, τινά ὑπό τινι. dati koga u čije ruke da ga ubiju, *b) prenes.* oslabiti; *pas. i* dati se namoliti. II. *med. = akt.;* οϊνω φρένσς srce vinom obmanuti
δάμδρ, άρτος, ἡ, žena, ljuba
Δαμάρατος, ου, ὁ, *v.* Δημάρατος
Δαμασκός, ἡ, *glavni grad Sirije*
Δαμάτηρ, *jon. mj.* Δημήτηρ
δαμείω, δάμεν, δαμήμεναι *v.* δαμάζω
Δαμία, ἡ, *božanstvo Epidaurana*
δαμνάω *i* δάμνημι *v.* δαμάζω
δαμόσιος 3. *dor. mj.* δημόσιος
Δάμων (α), ωνος, ὁ, *atenski sofist i glazbenik, ^učitelj Periklov*
Δάνα, ἡ ili τά$_5$ *grad u Kapadokiji*
Δανάη, ἡ, *kći Akrizijeva, ljubavnica Zeusova, mati Perzejeva*
Δαναός, ὁ, *sin Belov, brat Egiptov, osnivač Argosa;* οί Δαναοί *i* οι Δαναΐδαι, Danajci, *stanovniciArgosa i uopće Heleni;* αἱ Δαναΐδες 50 *kćeri Danajevih*
δανείζω, 1) *akt.* dati novce na kamate, uzajmiti, τί τινι. 2) *med.* uzeti u zajam, uzajmiti, έπί τινι na što
δάνειον, τό, zajam, dug
δανεισμός, ὁ, zajam, uzajmljivanje novaca na kamate, lihva
δανειστής, οῦ, ὁ, vjerovnik, lihvar
δάνος, τό, poklon, novac dan *uz* kamate
δανός 3. goriv, suh
δάος, εος, τό, *ep.* luč, baklja, požar
δαπανάω, -νήσω *itd. perf.* δεδαπάνημαι *med. i pas., jon. prez.* 3. *plur med.* δαπανέονται, 1) *akt.* trošiti, τί, upotrijebiti na što, εις, προς τι; prosipati, tratiti. 2) *med.* od svojega trošiti, τί εις τι
δαπάνη (α), ἡ, *i* δαπάνημα, τό, trošak, rashod; novčana sredstva; rasipnost
δά-ανηρός 3. *adv.* -ηρώς 1) rasipan, rastrošan. 2) skup
δάπεδον, τό, 1) ravno tlo, ravnina. 2) pod *(u sobi),* tarac, 3) trijem, dvorište
δάπις, ιδος, ἡ, sag, prostirač
δάπτω, *ep. i poet.* žderati, izjedati, trošiti, rastrgati; mučiti, gristi
Δάρδανος, ὁ, *sin Zeusov i Elektrin, osnivač grada* Δαρδανίη, ἡ, *na Helespontu u Maloj Aziji, a jer je odanle osnovana Troja, on je praotac Trojanaca; adj.* Δαρδάνιος 3; ο'ι Δαρδανίωνες = οί Δαρδάνιοι *i* Δαρδα-νίδης, ὁ, *sin ili potomak njegov, i to: Prijam i II* — Δαρδανίη, ἡ, *malena pokrajina blizu Troade, stanov. se zvahu* Δαρδάνιοι *i* Δάρδανοι; *fem.* Δαρδανίς, ίδος, ἡ
Δάρδανος, ἡ, *grad na Helespontu azijskom. Stanov.* ὁ Δαρδανεύς

δαρδάπτω, *ep.* rastrgati, žderati, proždirati, spraskati
Δάρδάς, ατός, ὁ, *rijeka u Siriji*
δαρεικός, ὁ, στατήρ (ι *bez toga), zlatni perz. novac*
Δαρείος, *perz. kralj,* 1) *Dar.* I, *sin Histaspov* (521-485). 2) *Dar.* II *Ohos* (425-405)
δα ρ θ άνω, *aor.* εδαρθον, *perf.* δεδάρθηκα, spavati, zaspati
δαρός 3, *dor. mj.* δηοός
δάς, δαδός, *at. stegn. od.* δαΐς, ίδος, *dat.* δαί, ή, 1) luč, baklja. 2) *ep. i poet.* rat, bitka
δάσασθαι, δασάσκετο *v.* δαίομαι
δάσκιος 2. *ep. i poet.* veoma sjenovit, gust, gustih vlasi
Δασκύλειον, τό, *grad u Bitiniji*
δάσμευσις, εως, ή, dioba, razdjeljenje
δασμολογέω pobirati *ili* nametnuti porez
δασμός, ὁ, 1) dioba, dijeljenje. 2) porez, daća, danak, δασμόν ἀποφέρειν, ἀποδιδόναι namiriti porez
δασμοφορέω plaćati danak
δασμο-φόρος 2. koji plaća danak, koji je obvezan plaćati danak
δάσομαι, δάσσασδαι *v.* δαίομαι
δασπλήτις, ή, *ep.* strahovita, neprijateljska, *pridjevak Erinija*
δασύ-μαλλος 2. *ep.* gustorun
δασύς, εῖα *{ep.* έη), ύ, gust; gusto obrastao; šumovit, lisnat; kosmat, rutav
δασύ-στερνος 2, *poet.* kosmatih prsiju
δατέομαι, *dep. med. {samo prez. i impf.), impf.* δατεῦντο, *ep. i jon. spored. obi. od* δαίομαι, 1) *a)* dijeliti, podijeliti medu sobom; rastrgati; μένος "Αρηος jednakom se žestinom boriti, *b)* primiti. 2) razgaziti, smrviti, τινά ποσσίν
δάτητής, ὁ, djelitelj, likvidator posjeda, koji je svojina više njih
Δάτις, ιδος, ὁ, *vojvoda Darija* I, *potučen kod Maratona*
Δάτον, το, *grad u Trakiji*
Δαυλίς, ίδος, ή, *grad i kraj u Fokidi, kasnije* ή Δαυλία; Δαύλιος *adj. i stanov.*
δάφνη, ή, lovor, lovorika
Δάφναι αἱ Πελούσιαι *grad u Donjem Egiptu*
δαφνη-φορέω, *poζ.* lovorove vijence nositi
δαφνη-φόρος 2. *jon.* lovorom rađajući, lovorom zasađen, lovorovim vijencem okićen
δά-φοινεός 2, *ep. i* δαφοινός 2. *ep.* crven kao krv, crvenožut, krvav
δαψίλής 2. obilan, bogat; rasipan, *adv.* -ώς bogato, rasipno
δέ, *čestica koja obično stoji na drugom, a kojiput i na trećem mjestu u rečenici; služi* 1) *kao izraz protivnosti dviju rečenica; u prvašnjoj često stoji* μέν: a, pak, opet, ipak, dok, nego. 2) *da nastavi pripovijedanje:* a, i, naime, dakle. *Cesto se ne može prevesti.* 3) *u savezu s drugim česticama:* καῖ-δέ *{ep.* και δέ) ali i, jer i, međutim, osim toga; οὐδέ-δέ također ne; δέ και nego dapače; δέ τε *ili* δέ-τέ ali i; δ' αδ, a opet, nasuprot; δέ δή ali ipak; δέ γε nasuprot; δ' οδν svakako, međutim; ει δέ ako pak, osim ako -δε,
enklit. sufiks, koji se ne rastavlja od riječi, spaja se 1) *s ak. i odgovara na pitanje* kuda? kamo? u, prema κλισίηνδε u kolibu, άλαδε u more, 2) *sa zamjenicom pokaznom, npr.* δδε
δέατο, *ep. defekt, preterit,* prividi se, učini se
δέγμενος *v.* δέχομαι
δεδάασθαι, δέδαε, δεδάηκα, δεδαώς *v.* ΔΑ
δεδαίαται *i* δέδασται *v.* δαίομαι *i* δατέομαι.
δεδαϊγμένος *v.* δαΐζω δεδέαται, *mj.*
δέδενται *v.* δέω 1. δέδεγμαι *od* δέχομαι, *jon. i od* δείκνυμι δέδηα, δεδήει *v.* δαίω
δέδηγμαι *i* δέδηχα *v.* δάκνω δέδια *v.* δείδω
δεδίσκομαι *v.* δειδίσκομαι δεδίττομαι, *aor. part.* δεδιξάμενος, *ep.* δειδίσσομαι, *dep. med., fut.* δειδίξεσθαι, *aor.* δειδίξασ&αι, 1) *tranz.* plašiti; odgoniti τινά άπό τίνος. 2) *intr. ep.* plašiti se, bojati se, strepiti δεδμήατο, δέδμημαι *i si. v.*
δαμάζω, *ali*
δεδμημένος *i* δέδμητο *i od* δέμω
δέδοικα *v.* δείδω
δεδοκημένος čekajući, budan, *v.* δέχομαι
δέδορκα *v.* δέρκομαι δέδουπα *v.* δουπέω
δεδραγμένος *v.* δράσσομαι δέδρομε *v.* τρέχω
δέελος *v.* δήλος δέησις, έως, ή, moljenje, molba; δέησιν δεισθ-αι *ili* ποιεῖσβ-αι vruće moliti; potreba
δει *v.* III. δέω
δείγμα, τό, ogled, uzorak, primjer; dokaz
δείδεκτο, δειδέχαται, -ατο, *v.* δείκνυμι II. 2.
δειδήμων, *gen.* όνος, 2. *ep.* strašljiv
δείδια, δείδιθι, *v.* δείδω
δειδίσκομαι *i* δεδίσκομαι, *ep. samo prez. i impf.,* pozdravljati, nazdravljati
δειδίσσομαι *v.* δεδίττομαι
δείδοικα, *ep. mj.* δέδοικα, *v.* δείδω
δείδω, *fut.* δείσομαι, *aor.* εδεισα, *perf. {sa znač. prezenta)* δέδοικα *i* δέδια, 1 *pl.* δέδιμεν *ili* δεδίαμεν, 2. *pl.* δέδιτε, *konj.* δεδίη ωσι, *part.* δεδιώς, *plpf.* έδέδισαν; *ep. aor.* εδδεισα, *perf.* £είδοικα *i* δείδια, *imper.* δείδι&ι, *inf.* δειδίμεν, *plpf.* 3. *sing.* δείδιε, 3. *plur.* δείδισαν, 1) bojati se, strašiti se, plašiti se, *aps. i* τινά, τί koga ,što, περί τινι. (τίνος) za koga, za što. 2) žacati se, skanjivati se, zazirati od koga, štovati, τινά
δειελιάω, *ep.* užinati *ili* večerati, *uglavnom obrok između* δεῖπνον *i* δόρπον
δείελος 2. *ep.* popodnevni, večernji; δ. ήμαρ večernje doba, večer, zaranak
δεικανάομαι, *ep. samo* 3. *pl. impf.* -όωντο, dočekivati, pozdravljati
δείκηλον, τό,/ο«. mimičko prikazivanje, predstava

δείκνϋμι *i* δεικνύω, δείξω, -ομαι, Ζδειξα, -ξάμην, δέδειχα, δέδειγμαι, έδείχθην, δειχθήσομαι, δεικτέον *(ep. perf. med. v. pod.* II 2, *jon.* δέξω, ζδεξα, δέδεγμαι, εδέχθη, I. *akt.* 1) pokazati, na vidjelo iznijeti; τινά τι učiniti koga čim. 2) riječima kazati, obznaniti; τινί τι pokazati komu što, obavijestiti, poučiti; dokazati, obrazložiti; *prividno impers.* δείξει (dopuni καιρός) pokazat će se. II. *med. ep.* 1) = *akt. 2)* = δειδίσκομαι, δεικανάομαι, *ep. perf.* 3. *pl.* δειδέχαται, *pipi.* 3. *sing.* δείδεκτο, 3. *pl.* δειδέχατο, dočekivati, pozdravljati, nazdravljati

δείλαιος 3. jadan, kukavan, nesrećan

δείλη, ή, popodne *i* večer; δ. πρωία rano popodne *(od* 2—4); δ. όψία kasno popodne, zaranci, suton, večer *(od* 4 *do* 6)

δειλία, ή, strašljivost, kukavština

δειλινός 3. popodnevni, večernji

δειλός 3. plašljiv, *a)* slab, kukavan, jadan, *b)* rdav, nevaljao. *c)* strašljiv, kukavica

δει μα, τό, 1) strah, strava, užas, τινός od *ili* poradi čega. 2) *poet.* što strah zadaje, strašilo, neman

δειμαίνω, *samo prez. i impf.* 1) *intr.* bojati se, τινά, τι; άμφί (περί) τινι za koga; zabrinut biti. 2. *tranz.* uplašiti

δείματο *v.* δέμω

δειματόω zastrašiti, τινά

Δείμος, ό, Strah, *person. kao vozač Aresov*

δεϊν, *kadho mj.* δέον, *aps. part. od* δεϊ, budući da (premda) je potrebno. *Inače je to inf. za* I. II. III. δέω

δείνα, ό, ή, τοϋ δεινός, τω δεϊνι, τδν δείνα, neki, netko; *i u pl.;* τα δείνα još jedno, a propos!

δεινολογέομαι, *dep. med., jon.* ljuto se tužiti

δεινό-πους, *gen.* ποδός, 2. *poet.* strašnih nogu., strašna koraka

δεινός 3. *sve što uzrokuje strah i udivljenje,* 1) strašan, užasan, nesnosan; buran, άγορή; τό δ. *i* τά δ. užas, pogibao, nesreća, nužda; δεινόν γίγνεται (έστι) ει zlo je ako; δεινόν γίγνεται (έστι) ει zlo je ako; δεινοί ζσονταί τοι, μή βοηθέωσι neće se trebati bojati da ne bi pomogli; δεινόν τι ποιεϊσθαι *ili* ποιεϊν zamjerati, srditi se, *ali i* zlo činiti. 2) a) izvanredan, osobit, silan, moćan, poštovan, divan, častan, δεινότατος σαυτοϋ ήσ&α sam si sebe daleko nadvisio, *b)* izvrstan, valjan, sposoban, vješt, iskusan, 5 *inf.,* τί u čem. — *Adv.* δεινώς strašno, veoma, vrlo, izvanredno

δεινότης, ητος, ή, 1) strahovitost, strahota, strogost. 2) sila, snaga, vještina. 3) rječitost

δεινόω učiniti strašnim, uvećati, pretjeravati

δείνωσις, εως, ή, pretjerivanje, negodovanje

δειν-ώψ, ώπος, ό, ή, *poet.* strašna pogleda *(Erinije)*

δείους, τοϋ, *v.* δέος

δειπνέω, *fut.* -νήσω *itd.* ručati, objedovati; *u at. svagda o glavnom obroku koji se uzimao podvečer;* τό άριστον zajutrak blagovati mjesto objeda

δείπνηστος, ό, *ep.* ručanica, ručano doba

δειπνίζω, *part. aor. ep.* δειπνίσσας, nahraniti, ugostiti, τινά δεϊπνον, τό, 1) *ep.* glavni obrok, ručak *(oko podne ili poslije podne).* 2) *at.* ručak, objed, *koji bi se uzimao predvečer;* gozba, čast. 3) jelo, hrana δειπνο-ποιέομαι, *med.,* dati sebi pripraviti ručak, ručati

δειράς, άδος, ή, *i* δεράς, *poet.* bilo, sljeme, vrh

δειρή, ή, *ep., at.* δέρη, 1) vrat, šija. 2) grlo. 3) = δειράς

δειρο-τομέω, *ep.* vrat presjeći, glavu odsjeći

δείρω, *jon. mj.* δέρω δεισι-δαιμονία, ή, strah od bogova, pobožnost; praznovjerje

δεισι-δαίμων, *gen.* όνος, 2. bogobojazan, pobožan; prazno vj eran δέκα, οι, αϊ, τά, *indecl.* deset; οι δέκα decemviri

δεκαδαρχία *i* δεκαρχία, ή, vlada desetorice

δεκάδαρχος *i jon.* δεκάρχης, ό, voda od 10 momaka, desetar

δεκαδεύς, έως, ό, koji pripada istoj dekuriji

δεκα-έτεια *i* δεκα-ετία, ή,, vrijeme od deset godina, decenij δεκα-ετής, ους, 2. *i* δεκέτης, ους, ό, od deset godina, desetogodišnji δεκάκις, *adv.* deset puta δεκάμηνος 2. od deset mjeseci, što traje 10 mjeseci δεκα-πέντε petnaest δεκά-πηχυς *2. jon.* od deset lakata δεκα-πλάσιος 2. deseterostruk δεκά-πλεθ·ρος 2. deset pletara dug δεκ-άρχης, ό, δεκαρχία ή, *v.* δεκαδάρχης *i* δεκαδαρχία δεκάς, άδος, ή, desetak, desetorica, deset njih, *os.* vojnika

δεκαταΐος 3. od deset dana, desetoga dana

δεκατευτήριον, τό, mjesto gdje se prima desetina; carinarnica

δεκατευτής, ό, koji utjeruje desetinu, carinik

δεκάτεύω 1) utjerivati desetinu. 2) desetinu čega *(os. plijena)* posvetiti bogu. 3) lišiti (koga) samostalnosti δεκάτη, ή, desetina, deseti dio δέκατος 3. deseti, *upotrebljava se i kao okrugli broj*

δεκά-φϋλος 2, *jon.* razdijeljen na dest fila

δεκά-χΐλοι 3. *ep.* deset tisuća Δεκέλεια, *jon.* -έη, ή, *mjesto u Atici. Stanov.* Δεκελεύς, ό, *adj.* Δεκελεικός 3. *Adv.* Δεκελεήν *i* -λειόθεν iz *D.* δεκέτης, ους *v.* δεκαετής δέκομαι ϊ δέκτο *v.* δέχομαι

δέκτης, ου, ό, *ep.* prosjak δεκτικός 3. sposoban, vješt za primanje δελεάζω meku pričvrstiti, namamiti, uhvatiti, prevariti, τινά τινι δέλεαρ, ατός, τό, meka, mamljenje

Δέλτα, τό, *indecl.* 1) *četvrto slovo grčkoga alfabeta.* 2) *donji dio Egipta medu dva glavna rukava Nila*
δελτίον, τό, 70«. pisaća tablica; *dem. od*
δέλτος, ή, *ob. plur.* pisaća tablica; glasovnica, spis
δέλφαξ, άκος, ή, svinja
Δελφικός *v.* Δελφοί
Δελφίνιον, τό, *hram Apolonov u Ateni, a kraj njega sudište gdje su sudili efeti za ubistvo što ga zakon ne brani* (φόνοζ δίκαιος)
Δελφίνιος, ό, *pridjevak Apolonov*
δελφίς, ῖνος, *i* δελφίν, ό, dupin, morska svinja; *ratna sprava od čelika ili olova koja se s broda bacala na neprijateljske brodove da ih probuši*
Δελφοί, οι, *glasovito pratočiste Apolonovo u Fokidi, Adj.* Δελφικός 3, *stanov.* ό Δελφός, *fem.* ή Δελφίς, ίδος
δέμας, τό, *samo nom. i ak.,* uzrast, stas, rast struk, *{os. lijep),* tijelo; — *kao adv.* poput,, nalik na, τινός
δέμνια, τά, *ep. i poet.* odarj postelja
δέμω, *aor.* ϊδειμα, *konj. ep.* δείμομεν, *perf. pas.* δέδμημαι, *plpf.* έδέδμητο, *med. aor.* έδειμάμην, 1) *akt. ep. i jon.* zidati, graditi. 2) *med.* za se graditi, *ili = akt.*
δέν = *xl, pojam suprotan pojmu* ουδέν
δενδίλλων είς τίνα, *ep. part.* pogledajući na koga
δένδρεον *v.* δένδρον
δενδρήεις, εσσα, εν, *ep.* stablovit, šumovit
δένδριον, τό, *eol.* = δένδρεον
δενδροκοπέω sjeći drveće; χώραν, opustošiti
δένδρον, *i ep. jon. i poet.* δένδρεον, *jon. i at.* δένδρος, εος, τό, *plur. nom.* δένδρεα, *dat.* δένδρεσσι, drvo, stablo
δεννάζω, *poet.* psovati, ružiti τινά τι koga čim
δέννος, *ό, jon.* psovka, pogrda
δεξαμενή, ή, *jon.* spremnica, os. bunar, čatrnja, studenac
δεξιά, *jon.* -ιή, *i ep.* δεξιτερή, (se. χείρ), ή, α) desnica, desna ruka; έκ -ας zdesna, nadesno; έν -α na desnoj strani, *b)* davanje ruke, obećanje, vjera, -άν τίνος έπαινεϊν hvaliti čiju vjernost
δεξί-μηλος 2. *poet.* koji prima ovce za žrtvu
δεξιόομαι, *dep. med., fut.* -ώσομαι, *aor.* -ωσάμην, *pas.* έδεξιώθην, uhvatiti desnicom, dati desnicu, τινά, *dakle:* pozdraviti, dočekati koga *i* oprostiti se s kim
δεξιός 3. 1) desni; τό δεξιόν (κέρας) desno krilo *(u vojske);* έπί -ά, δεξιόφιν nadesno. 2) povoljan, sretan (0 *kobi; grčki gatari gledaju na sjever, pa im ptice, koje znače sreću dolaze zdesna.* 3) vješt, sposoban
δεξιό-σειρος, ό, desni logov, *najjači od* 4 *konja, imao je na trkalištu najveći luk zaokružiti; 0 Aresu:* jak pomoćnik
δεξιόφιν *v.* δεξιός
δεξιτερός 3 = δεξιός; δεξιτερήφι = δεξι^
δεξίωμα, τό, rukovanje, ljubazno primanje, *plur.* pozdrav, prijateljstvo δέξο *v.* δέχομαι
δ έξω *v.* δείκνυμι δέομαι, δέον *i si. v.* δέω
δέος, *gen.* δέους, *ep. i* δείους, τό strah, tjeskoba, bojazan; uzrok strahu; δέος ίσχετε μηδέν.. nemajte nikakva straha δέπας, αος, τό, *ep. plur. nom.* δέπα, *dat.* δεπάεσσι *i* δέπασσι, čaša, vrč δέπαστρον, τό, *deminut. za* δέπας čašica, vrč δέραιον, τό, ogrlica
δεράς, άδος, ή, *poet.* brežuljak, = δειράς
δέρη, ή, *at.* = *ep. poet.* δειρή vrat, šija
δέρκομαι, *ep. i poet. dep., ep. impf. iter.* δερκέσκετο, *aor.* Ζδρακον, *perf. (sa znač. prez.)* δέδορκε, *i poet. aor.* έδέρχθην (i *akt. znač.),* 1) *intr. a)* gledati, πϋρ όφβ-αλμοϊσι δεδορκώς vatru sipajući iz očiju; δεδορκώς gledajući, *tj. još živeći, opr.* τυφλός, *b)* živjeti. 2) *tranz.* gledati, vidjeti, ugledati
Δερκυλίδας, ου, ό, *vojvoda spartanski od* 411 *do* 389. δέρμα, τό, 1) oderana koža, mješina, mijeh. 2) koža *(na tijelu)* δερμάτινος 3. kožan
δέρος, ους, τό, oderana koža, runo Δερσαΐοι, οι, *iračko pleme na Strimonu* δέρτρον, τό, utrobna opna *koja okružuje drob* δέρω, *jon.* δείρω, δερώ, Ζδειρα, δέδαρμαι, έδάρην, derati kožu, guliti; zlostavljati, tući
δεσμά, *i* δέσματα *v.* δεσμός δεσμεύω vezati, u tamnicu baciti δεσμή (i δέσμη), ή, svežanj δέσμιος 2. *poet.* svezan, okovan; vežući, sputavajući δεσμός, ό, *plur.* δεσμοί *i* δεσμά, *ep. i* δέσματα, τά, 1) *a) vez,* uže, čvor; Čavao, *b) ob. u plur.* okovi, tamnica, 2) ures za glavu, povezača, upletke δεσμωτήριον, τό, tamnica, *os.* državna; stan robova δεσμώτης, ου, ό, *i poet. fem.* δεσμώτις, ιδος, ή, svezan, okovan, uznik, uznica, tamničar δεσπόζω *akt.* vladati, zapovijedati, τινός komu; *pas.* biti pod čijom vlašću δέσποινα *i* δεσπότις, ιδος, ή, gospodarica; vladarica, kraljica δεσποσύνη, ή, *jon.* neograničeno gospodstvo, vlast δεσπόσυνος 2. koji pripada gospodaru ili gospodarici δεσπότης, ου, ό, *ak. jon. i* -τεα, *vok.* δέσποτα, gospodar; vladar, os. neograničen; posjednik, vlasnik δεσποτικός 3, *adv.* -ώς, 1) gospodarev. 2) gospodski, silnički δεσπότις *v.* δέσποινα
δετή, ή, svezane luči, zublja, baklja
δευήσεσθαι *i* δευοία-.ο *v.* δέομαι, IV. δέω

Δευκαλίων, ωνος, ό, 1) *sin Minojev, kralj na Kreti, otac Idomenejev, koji se zato zove* Δευκαλίδης. 2) *sin Prometejev, otac Helenov, kralj tesalski*

δευρί, *ojačano* δεῦρο

δεῦρο *i ep.* δεύρω, *u plur. ep. ob.* δεῦτε, *adv.* 1) *mjesto:* ovamo. 2) *u poticanju:* ded(er), daj. 3) *vrijeme:* dosad, dodanas

δευσο-ποιός 2. stalne boje; neizbrisiv, neprolazan

δεύτατος, *ep.* najzadnji; *superl. od* δεύτερος

δεῦτε *v.* δεῦρο

δευτερ-αγωνιστής, ό, drugi glumac, uopće koji u čemu zauzima drugo mjesto

δευτεραῖος 3. koji *ili* što dolazi drugi dan; *qdv. jon.* ές την -αίην, τη -σίη sutradan

δευτερεῖα, τά, 1) druga nagrada. 2) drugi red

δεύτερος 3. drugi, 1) *po vremenu i redu;* ἐμεῖο δεύτεροι za mnom, poslije moje smrti; δ. αυτός samdrugi, on i još jedan; δευτέρω ετεϊ τούτων druge godine potom; kasniji, drugi; adi', (το) δεύτερον *i pl.* (po) drugi put, opet. 2) *po činu:* u drugom redu stojeći; δ. γίγνεσθαι, dobiti drugu nagradu; ούδενός δ. ni za kim ne zaostajući; τά δεύτερα = δευτερεῖα

I. δεύω, *impf. iter.* δεύεσκον, *fut.* δεύσω, *a) ep. i poet.* kvasiti, močiti, namazati, *b)* umijesiti, c) *poet.* prolijevati

II. δεύω, δεύομαι *v.* II. *i* IV. δέω

δεχ-ήμερος 2. desetodnevni

δέχομαι, *jon. i poet.* δέκομαι, *dep. med.* δέξομαι, έδεξάμην, δέδεγμαι *{akt. i pas.)* έδέχθην, δεκτέον; *k tomu ep. prez.* 3. *pl.* δέχαται, *fut.* 3. δεδέξομαι, *i aor. med.* έδέγμην, 3. *sing.* εδεκτο *i* δέκτο, *imper.* δέξο, *inf.* δέχθαι, *part.* δέγμενος očekujući, *kao i part.* δεδοκημένος, 1) accipio, *a)* primiti (u se), prihvatiti, uzimati, čuti, razumjeti, držati, strpljivo podnositi, trpjeti, dopustiti, χρυσόν ανδρός έδέξατο primi zlato za svoga muža; δ. τινί τι uzeti komu što; επί πόσω za koliko kupiti. *b)* milostivo, dobrostivo, zahvalno primiti, odobravati, pristati uza što, htjeti, željeti, voljeti, τί *ili s {ak. i) inf.,* s μάλλον *i* αντί τίνος; δεχομένοις λέγεις primamo tu riječ kao dobar znak. *c)* (do)čekati, τί. 2) *o licima: a)* primati, dočekivati (prijateljski), častiti; 6 δεκόμενος domaćin, *b)* primiti koga za, smatrati ga čim *(npr.* saveznikom) τινά τίνα *ili* τι. c) dočekati (neprijateljski), opirati se, izdržati. 3) τινά izmijeniti, nastaviti; *o mjestima:* neposredno slijediti. 4) *intr. s* εκ τίνος slijediti iz čega; približavati se

δέψω, *aor. part.* δεψήσας, *ep. i jon.,* mijesiti, gnječiti, strojiti (kožu)

I. δέω, *at.* δήσω *i* δήσομαι, ε"δησα *i* -άμην, δέδεκα, δέδεμαι *{fut.* 3. δεδήσομαι), έδέθην, δεθήσομαι, δετός. *K tomu ep. aor. med. iter.* δησάσκετο> *jon. plpf.* 3. *pl.* έδεδέατο, 1) *akt. a)* vezati, privezati, sapinjati, baciti u okove, u tamnicu, *b) prenes.* prisiliti; vezati, prijeČiti, τινά τίνος. 2) *med. a) = akt. b)* privezati sebi

II. *intr.* δέω, *fut.* δεήσω, *aor.* εδέησα, *perf.* δεδέηκα, *ep. i* δεύω, *aor.* έδεύησα *{samo 11.* 18, 100 δήσεν), biti udaljen, manjkati, nedostajati, faliti, trebati, biti bez čega, osku dijevati čime, malo mi je, *s gen.,* ne biti podoban, μάχης; povući se πολέμου; za ostajati za, Αργείων; πολλοϋ δέω mnogo nedostaje da ja, nipošto ne; ολίγου, μικροϋ εδέησα *s inf.* malo, gotovo nisam, τοσούτου *{i* -οϋτον) toliko nedostaje, *ob. s inf.;* τοϋτο ουδέν δει to nije nipošto potrebno; πεντήκοντα δυοϊν *Siovvoc* ετη 50 godina manje dvije. U *inf.* ολίγου δεΐν tako da je malo manjkalo, gotovo, zamalo

III. *impers.* δει, δέη, δέοι, δεΐν, δέον, *impf.* έδει, *fut.* δεήσει, *aor.* εδέησε, *jon. impf.* εδεεν, 1) treba, potrebno je, pristoji se, 5 *inf.* što učiniti, dužan je, od sudbine je određeno; *i s* δπως *i fut.* 2) treba, nema, potrebno mi je da, *aps.,* τινά *i inf. i* τινί *i inf.; ali i s gen.* δει τινός (τινι) treba čega (komu); *part.* είδώς ήμας δέον znam da moramo; ουδέν δέον bez potrebe; moramo; ουδέν δέον bez potrebe; ώς δέον *ili* δεησον kao da morate; δέον ako (budući da *itd.)* je potrebno; εις (τό) δέον prema potrebi, svrsi, u pravo vrijeme; έν (τω) δέοντι kad treba, u horu; *supst.* τό δέον *i* τά δέοντα dužnost, potrebe, potrebno, nužno

IV. δέομαι *{med. za* II. δέω), *at. dep. pas.,* δεήσομαι, έδεήθην, δεδέημαι, *ep.* δεύομαι, *fut.* δευήσομαι, 1) oskudijevati, trebati, (po)trebovati, τινός što. 2) zaostajati za, τινός. 3) potrebnim se pokazati, iskati, tražiti, zahtijevati, željeti, moliti, τινός koga, što, τινός τίνος od koga što; *mj. gen. dolazi i ak.*

δή, *part. upravo* očito; *ne stoji nikad na početku rečenice osim ep. u* δή τότε, δή γάρ *i* δή πάμπαν. *Znači* I) *vrijeme:* već, sada, odsada, odmah, istom, napokon, 2) *opće pobliže određivanje:* dakle, no, ta; eno, ono; upravo, baš; zbilja, doista, uistinu, zaista; a; *uz. imper.* de, samo; *uz neg.* samo ne; και δή i doista, dakle; καΐ δή καί i tako još, osobito

δήγμα, τό, ujed, ubod

δηδέχαται, -δέχατο, -δεκτό, *v.* δείκνυμι II. 2.

δηδίσκομαι *v.* δειδίσκομαι

δηθά, *elid.* δήθ', *ep. adv.* dugo, davno

δήθεν, *pojač.* δή, prividno, tobože, da, dakako, naime, to jest, naravno, očito

δηθύνω, *ep.* dugo boraviti, oklijevati, krzmati

δήϊος 3, *ep.* = δάϊος, neprijateljski

δηιοτής, ήτος, ή, *ep.* boj, pogibija,, pokolj

δηιόω *v.* δηόω

Δηίφοβος, 6, *sin Prijanov, djever, a kasnije i muž Helenin*

δήκοτε, δήκου *jon.* = δήποτε, δήπου

δηλα-δή, *adv.* očito, bjelodano, naravno, dakako; tobože
δηλέομαι, *ep. i jon. dep. med., u perf. i pas.* oštetiti, vrijeđati, povrijediti, harati, pustošiti, uništiti, polomiti, ubiti, oplijeniti; prekršiti, pogaziti, δρκια; škoditi; ὑπέρ ορκια griješiti protiv ugovora
δήλη μα, τό, *samo pl., ep. i poet.* šteta, propast, zator; *konkr.* zatornik
δηλήμων, *gen.* όνος, 2. *ep. i jon.* poguban, zatoran; *supst.* zatornik
δήλησις, εως, *r),jon.* oštećenje, propast, zator; ἐπί δηλήσει na propast
Δήλια, τά *v.* Δήλος
Δήλιον, τό, *grad na istočnoj obali Beotije s hramom Apolonovim*
δηλονότι, *(od* δήλόν (ἐστιν) ότι) *adv.* očevidno, jasno, dakako
Δῆλος, ή, *kikladski otok s gradom istoga imena, rodno mjesto Apolona i Artemide, oboma posvećen. Adj.* Δήλιος, *dor.* Δᾶλιος (5č), *pridjevak Apolonov, kao supst.* Deljanin; τά Δήλια, *a) pošiljanje atičkoga svečanoga broda na Del (što se svake godine ponavljalo) na uspomenu Tezejeva pohoda na Kretu. b) svetkovina u slavu Apolonovu, koja se svake četvrte godine slavila na Delu*
δήλος 3. *poet. i* 2, *ep. i* δέελος, očit, jasan, očevidan; *lično:* δῆλος ήν οἰόμενος bilo je jasno da misli; δῆλον ποιεῖν razjasniti, očitovati, dokazivati
δηλόω, *fut. pas.* δηλω&ήσομαι *i* ἰηλώσομαι, 1) *tranz.* očitovati, pokazati, objaviti, razjasniti, dokazati; *lično:* δηλώσω γεγώς pokazat ću da sam se rodio. 2) *intranz. i bezl.* očitovati se, pokazati se; δηλοϊ δτι očito je da
δήλωμα, τό, objava, znamenje, obilježje
δήλωσις, εως, ή, očitovanje, objava, zapovijed, dokaz
δημάγωγέω voditi narod, predobiti narod za se zlim sredstvima; dobiti koga na svoju ruku
δημαγωγία, ή, upravljanje, *ali i* zavođenje naroda, demagogija
δημαγωγός, ό, voda naroda, demagog
Δημάδης (ᾰ), ου, ό, *atenski političar, protivnik Demostenov*
Δημάρατος, ό, *kralj spartanski, bivši prognan uteče g.* 491. *k Dariju*
δημαρχέω biti δήμαρχος *(u Ateni opć. načelnik)*
δημαρχία, ή, služba demarha *(u Ateni)*
δήμαρχος, ό, predstojnik općine, općinski načelnik *u Ateni i Egiptu*
δημ-εραστής, ό, prijatelj naroda
δήμευσις, εως, ή, (χρημάτων), konfiskacija dobara
δημεύω α) zaplijeniti čiju imovinu za državu, konfiscirati, *b)* proglasiti
δημηγορέω biti δημηγόρος, govoriti narodu *ili* javno; govoriti duge govore; ὁ δ. *part.* iavni govornik
δημηγορία, ή, govor narodu, u narodnoj skupštini, *uopće,* djelovanje govornika na narod
δημηγορικός 3. 1) zgodno *ili* proračunano da se kaže narodu. 2) vješt govorenju pred narodom
δημηγόρος, ό, pučki *ili* državni govornik; *i o onom koji nastoji ugoditi narodu lijepim govorima ne pazeći na istinu*
Δημήτηρ, *gen.* -τερος *i* -τρος, *dat.* -τρι, *ak.* -τρα, *vok.* Δήμητερ, Demetra, Cerera, *mati Perzefonina, čuvarica poljskih plodova; uvela je eleuzin. misterije. Hramovi njezini zvahu se* Δημήτριον. — *Meton.* žito, poljski plod, kruh
Δημητριάς, άδος, ή, Demetrijeva atička fila, *osnovana u čast Demetrija Poliorketa, sina Antigonova, kralja makedonskoga*
δημιο-εργός *v.* δημιουργός
δήμιος 2. *i* 3. pučki, narodni, općinski, javni; δήμια πίνειν piti na račun općine; *supst. 6* 8. krvnik
δημιουργέω biti δημιουργός, baviti se kojim zanatom; činiti, raditi; obrazovati
δημιουργία, ή, izvršivanje zanata, obični posao, i *gen.* bavljenje, nastojanje oko
δημιουργικός 3. obrtnički, zanatnički
δημι-ουργός 2, *ep. i jon.* δημιοεργός, 1) onaj koji se bavi kojim javnim, općinstvu korisnim poslom; *kao supst.:* radnik, vještak, umjetnik, kipar, liječnik, obrtnik zid.; uzročnik, začetnik. 2) upravitelj državnih posala, *u dorskim državama najviša oblast*
δημο-βόρος 2. *ep.* koji troši općinsko blago, narodna izjelica
δημο-γέρων, οντος, ό, *ep.* narodni starješina
Δημόδοκος ό, *slijepi feački pjevač*
δημόθεν, *af;V.* od općinskoga (se. imetka)
δημοκοπέω težiti za naklonošću naroda
δημοκοπικός 3. koji se ulaguje narodu
δημοκρατέομαι, *pas. s fut. med.* imati demokratski ustav
δημοκρατία, ή, demokracija, narodna vlada
δημοκρατικός 3. demokratski
Δημόκριτος, ό, Demokrit (oko 460. do 370), *grč. filozof materijalist, rodom iz Abdere, osnivač atomističke nauke*
δημό-λευστος *2. poet.* od naroda kamenovan; φόνος kamenovanje (na smrt)
δημόομαι *dep. med.* zabavljati narod šalama; *uopće* šaliti se
δῆμος, ό, 1) α) *ep.* općina, zemlja, država, pokrajina, *b) u Atici, pojedine općine od* 10 *fila,* općina, kotar; seoska općina, selo, *u opreci prema:* πόλις. 2) *a)* narod, građanstvo, *tj. svi stanovnici koje zemlje, b)* narod, svjetina, *u opr. prema vladarima ili plemićima;* δήμου ἀνήρ čovjek iz naroda, ὁ δῆμος των στρατιωτών· prosti vojnici, c) narod *(lat.* populus) *slobodan, samostalan,* narodna skupština; ἐν τω δήμω pred narodom, u narodnoj skupštini *i si. d)* narodna stranka, e) demokratski ustav

δημός, ό, loj, mast, pretilina, *upr.* koža od masti

Δημοσθένης, ους, ό, *najglasovitiji govornik atenski* (384-322)

δημοσιεύω 1) *tranz.* tá χρήματα, zaplijeniti za državu, konfiscirati. 2) *intr.* imati javni posao; služiti državi

δημόσιος 3. publicus, 1) narodni državni, javni. 2) ó 8. državni rob: pisar, sudbeni podvornik, glasnik, krvnik. 3) (tó) δημόσιον, τα δ.: *a)* općina, općinski poslovi, državа; τά δ. πράττειν upravljati javnim poslovima, tó δ. προσιέναι preuzeti državne poslove, *b)* državno dobro, državna blagajna, c) τά δ. γράμματα *i* tó δ. državni arhiv. *Adv.* δημοσία, *lat.* publice, u ime države, prema zaključku narodnom, na državni trošak

δημοσιόω objaviti, proglasiti; konfiscirati

δημο-τελής 2. na državni trošak, javni

δημοτεύομαι, *dep. med.,* pripadati kojemu δημος-u

δημότης, ου, ό, *adj. s* άνήρ, *i supst.,* 1) čovjek iz naroda. 2) član istoga δῆμος-a, sugrađanin, općinar

δημοτικός 3. 1) koji *ili* što pripada narodu, koji se njega tiče, αγωνία natjecanje s ljudima iz naroda; τό δ. narod. 2) prijatelj narodu, demokrat, demokratičan, liberalan, čovjekoljubiv, građanski

δημ-οῦχος 2. *poet.* 1) stanujući u narodu, štiteći ga, domaći; γας stanovnik zemlje. 2) *sa* χθονός gospodar zemlje

δημ-ώδης 2. narodan, običan, prost; εκ τοῦ δημώδους zbog popularna oblika

δημ-ωφελής 2. narodu koristan, općekoristan

δήν, *ep. adv.* dugo, zadugo

δηναιος 3. *ep.* dugovječan, dugotrajan

δήν ε α, τά, *ep.* namisli, odluke, misli

δήξομαι *v.* δάκνω

δηόω, *ep. i at.,* δηώσω *itd., stegn. od ep. i jon.* δη ιό ω, *k tomu opt.* 3. *pl.* δηιόωεν, *part.* δηιόων, *impf.* 3. *pl. pas.* -όωντο, *aor. pas.* έδηιώθην, neprijateljski postupati, posjeći, ubiti, klati, obarati, uništiti, kidati, plijeniti, pustošiti; razbijati, ασπίδας

δήποτε, *adv,* ikada; tí δ.; ta što inače; ta što (zaboga) ?

δήπου, *adv.* 1) valjda, bez sumnje, jamačno. 2) dakako, naime

δήπουθεν, *adv.* očevidno, ipak, bez sumnje, ali zaista

δηριάομαι, *ep.* 3. *du. ind. prez.* δηριάασθον, *imper.* -άσθων, *inf.* -άασθαι, *impf.* 3. *pl.* δηριόωντο, *dep.,* boriti se; prepirati se, svađati se

δη ρις, ιος, ή, *ep.* boj, natjecanje, takmičenje

δηρίω, *ep. aor.* δηρισάμην *i* 3. *du. aor. pas.* δηρινθήτην, = δηριάομαι

δηρός 3, *dor.* δάρός, *ep.* dugovječan, dug; *adv.* δηρόν dugo

δησάσκετο *i* δησε *v.* I. δέω

δήσεν, //. 18. 100, *v.* II. δέω

δήτα, *adv.* očevidno, svakako, dakako, zaista, zbilja, bez sumnje; dakle, tim; oύ δήτα nikako, nipošto; *u pitanju:* tí δ.; kako to? ta kako ? *u odgovoru:* ta da, dakako

δηῦτε, *eol.* = δή αδτε već opet

δηχθείς, δηχθηναι *v.* δάκνω

δήω, *ep. prez. sa znač. fut.,* naći ću, postignut ću

Δ ηώ, οϋς, ή, *pridjevak Demetrin*

διά, *prep., poet. i iza padeža, ali bez anastrofe.* — 1. *s gen.* 1) *mjesto:* kroz, preko; po, uz, uzduž, pokraj; δια τέλους sve do kraja; δια πάντων *i* u svem; διά χειρός (-ών) εχειν τι imati što u ruci; διά στόματος, στέρνων u ustima, srcu; δι' όργης *i si.* u gnjevu; δια φυλακής είναι čuvati se; δια πολλοῦ u velikoj udaljenosti; δι' εγγυτάτου iz najbliže blizine; διά φιλίας Ιρχεσθαί τινι prijateljevati s kim; 2) *vrijeme:* kroz, za, poslije; διά παντός kroz sve vrijeme; διά μακροῦ u dugom razmaku; δι' ολίγου na kratko vrijeme; διά τρίτου Ζτους svake treće godine, *jon. i* za tri godine; διά χρόνου za neko vrijeme, *i* kadšto; oύ δια μακροϋ zakratko, uskoro; 3) *sredstvo:* kroz, sa, po; διά βραχυτάτων sasvim kratko; δι' αίδοϋς čedno; διά ταχέων brzo. — II. i *ak.* 1) *ep. mjesto i vrijeme:* kroz, po, preko; διά νύκτα kroz noć, po noći. 2) *uzrok:* radi, poradi, zbog, sa *(s gen.);* διά τοϋτο zato; διά τό zato, što; δι' 8 = διό(περ) qua de causa; διά tí zašto?

δια-βαίνω *(v.* βαίνω), 1) *intr. ep.* raskoračiti se. 2) *tranz.* prelaziti, prekoračiti, preskočiti, τί, εϊς τι, διά ποταμού; τω λόγω έ"ς τίνα obratiti se na koga

δια βάλλω *(v.* βάλλω), I. *akt.* I) prebaciti, prevesti; *(se.* νέας) prebroditi, prevesti se, ες *i προς* τι. 2) a) ogovarati, klevetati, opadati, koriti, pohuliti, grditi, ružiti, omraziti, α τινά προς *ili* ε'ίς τίνα *i* (έν) τισι kod koga. *b)* prezirati, zabaciti, *c)* zavaditi, *u pas.* τινί *i* προς τίνα biti zavađen s kim. *d)* varati, prevariti. II. *med.* — *akt. jon.* varati

διάβασις, εως, ή, 1) prelaženje, prijelaz. 2) most, staza; gaz, brod

διαβατέος 3., *adj. verb. od* διαβαίνω, (gdje) se mora prijeći

διαβατήρια, τά, žrtva za izvršen ili budući prijelaz preko granice ili preko rijeke

διαβατός 3, *adj. verb. od.* διαβαίνω, koji *ili* što se može prijeći; prohodan

διαβεβαιόομαι, *dep. med.,* čvrsto uvjeravati, potkrijepiti

δια-βιάζομαι, *dep. med.* veoma, sasvim siliti

δια-βῖβάζω, *fut.* -άσω, *at.* -ω, prevesti, prenijeti, *aps. i* τινά

δια-βιβρώσκω progristi, proglodati, potrošiti

δια-βῖόω *(v.* βιόω) proživjeti, probaviti život; vjekovati; i *part.* τοῦτο μελετών διαβεβίωκα cijeli svoj život pripravljao sam se za to

δια-βλέπω piljiti, upirati oči u, προς τίνα; ogledati se
δια-βοάω kao za okladu vikati, razvikatij proslaviti; *u pas. i* izaći na glas
διαβολή, ή, 1) *akt.* potvora, kleveta, ogovaranje, okrivljivanje, prijekor, ukor. 2) *pas.* zao glas, zlo mišljenje (o kom)
δια-βόρος 2, *poet.* progrizujući, izjedajući
διάβορος 2. izjeden, izglodan
δια-βουλεύομαι razmišljati, vijećati, savjetovati se
δια-βύνέω, *jon. pas., također* -βύνεται, probostj, proturiti; *med.* probosti sebi
δι-αγανακτέω veoma se ljutiti
δι-αγγέλλω 1) *akt.* svakamo javiti; doglasiti, objaviti, izbrbljati. 2) *med.* doglasiti *ili* obznaniti međusobno zapovijed
δια-γελάω *(v.* γελάω); *tranz.* ismjehavati, rugati se, tiná; *intr.* smješkati se, biti vedar
δια-γίγνομαι *(v.* γίγνομαι), sretno proći, ostati na životu, ustrajati, proživjeti, provesti; έν τοις έφήβοις zakonom propisano vrijeme provesti među mladićima. *Ob. s adj. i part., gdje se prevodi adv.* neprestano, uvijek, *npr.* πολέμων διεγένετο vodio je neprestano rat
δια-γιγνώσκω *(v.* γιγνώσκω), 1) točno poznati, razlikovati, razlučivati, prosuđivati, raspoznavati. 2) odlučiti, presuditi, *o sudu,* δίκην parnicu. 3) odlučiti se, zaključiti, διέγνωστο αύτοϊς bili su odlučili
δι-αγκϋλόομαι, *med.* koplje pograbiti za kožnatu petlju (αγκύλη) i spremiti se na hitac, διηγκυλωμένος spreman na bacanje
δια-γλάφω, *ep. part. aor.* γλάψας, izdupsti, razgrnuti
διά-γνωσις, εως, ή, razlučivanje, odlučivanje, odluka, raspoznavanje
δι-αγορεύω jasno kazati, izjaviti; zapovijedati
διά-γραμμα, τό, nacrt, risarija, lik, *os.* geometrijski; ljestvica (glazbena)
διαγραφή, ή, nacrt, skica
δια-γράφω, 1) nacrtati, zabilježiti, propisati. 2) δίκην odbiti tužbu; precrtati, zabaciti
δι-άγω, 1) prevoziti, dovesti έπ ί τι kamo. 2) a) provesti, probaviti, proživjeti, živjeti, životariti, *b)* boraviti, nalaziti se, biti; oklijevati; trajno u kojem stanju ostati: δ. σιωπή neprestano šutjeti, *tako i s part.* διάγουσι μανθάνοντες neprestano se uče. 3) voditi, pratiti, ravnati, tinά. 4) izvršiti
διαγωγή, ή, način života, zabava
δι-αγωνίζομαι, *dep. med.* boriti se (do kraja), natjecati se, *aps.,* τινί, προς τίνα s kim; voditi parnicu
δια-δαίομαι, *samo ep. i jon. aor.* διαδάσασθ-αι (»' *u tmezi),* 1) razdijeliti. 2) razoriti, raskinuti
δια-δάπτω, *ep. (u tmezi)* rastrgati, razmrcvariti
δια-δατέομαι, *ep. {u tmezi)* razdijeliti
δια-δείκνϋμι *(v.* δείκνυμι), *jon.* 1) *tranz.* pokazati, dokazati; διαδεξάτω κηδόμενος neka pokaže da se brine; διαδεικνύσθω έών πολέμιος neka se proglasi neprijateljem. 2) *intr. aor.* διέδεξε bilo je jasno, pokazalo se
δια-δέξιος *2. jon.* veoma povoljan, vrlo sretne kobi
δια-δέρκομαι, *ep. dep., aor.* διέδράκον, progledati kroz, τί
δια-δέχομαι primiti (nešto od prijašnjega posjednika), τήν αρχήν μετά τίνος biti čiji nasljednik u vladi; λόγον παρά τίνος riječ preuzeti od koga, nastaviti, *i bez* λόγον; τινί zamijeniti koga, *i aps.*; preuzimati, νύξ άπωθεϊ διαδεδεγμένη πόνον noć tjera nevolju preuzetu (od pređašnje)
δια-δέω *(v.* I. δέω) svezati (na obje strane)
δια-δηλέομαι, *ep. dep. med.* veoma oštetiti, rastrgati
διά-δηλος 2. sasvim jasan, ečevidan; *s part.* očevidno da
διάδημα, τό, sveza, veza, *os. modra na turbanu perz. kraljeva;* dijadem; kraljevska vlast
δια-διδράσκω, *jon.* διαδιδρήσκω *(za oblike v.* άποδιράσκω), uteći, pobjeći, τινά komu
δια-δίδω μι iz ruke u ruku davati, razdijeliti, *aps. i* τί τισι što među neke; razglasiti, λόγον
δια-δικάζω kao sudac presuditi parnicu; *ob. med. a)* voditi parnicu, preti se. *b)* dati sebi suditi
διαδικασία, ή, 1) odluka (u parnici) 2) parnica *u kojoj svaka stranka tvrdi da njoj pripada nelto, a ne drugoj, ili da stranka ima Sto učiniti, a ne ona*
διά-δοσις, ή, razdioba, udjel
διαδοχή, ή, primanje, preuzimanje čega od koga drugoga, νεώς (zapovjedništva broda; nasljedstvo, izmjena, *os. straže; i sama* straža koja se izmjenjuje; έκ διαδοχής άλλήλοις izmjenjujući se (jedni druge); potomstvo
διάδοχος, ό, ή, nasljedni, nasljednik; izmjenjujući koga, τινός; zamjenik
διαδραναι, -δρήναι, i *si. v.* διαδιδράσκω
δια-δοηστεύω, *jon.* pobjeći
δια-δύομαι, *fut,* -δύσομαι, *aor.* διέδϋν, provući se, prijeći, proći, *aps. i* διά τίνος; uteći, pobjeći, τινά, τί komu, čemu
διά-δυσις, ή, izgovor, izbjegavanje; *u pL* okolišanje
δια-δωρέομαι raspoklanjati
δι-άει *v.* διάημι
δια-είδομαι, *fut.* -είσομαι, *ep. med.* 1) *tranz.* jasno pokazivati, άοετήν. 2) *intr.* pokazivati se jasno
δια-ζάω, *jon.* δια-ζώω proživjeti, živjeti, životariti; άπό τίνος
δια-ζεύγνυμι *(v.* ζεύγνυμι) rasprezati, rastavljati, *med.* rastavljati se
διάζευξις, εως, ή, rastavljanje
δια-ζητέω ispitati, istražiti, izmišljati
δια-ζώννυμι, *perf. pas.* διέζωσμαι, opasati pregačom, opkoliti
δια-ζώω, *v.* διαζάω
δι-άημι, *ep. i samo* 3. *sing. impf.* διάει *ili* διάη, propuhivati, duhati, τί kroza što

δια-θ-εάομαι točno pregledati., promotriti
δια-·9-ειόω, *ep.* prosumporiti, sumporom očistiti
διάθ-εσις, εως, ἡ, 1) poređanje, odredba,, prikazivanje, *lat.* dispositio. 2) stanje, mišljenje, ćud
διαθέτης, ου, ὁ, *jon.* redatelj, upravnik
δια-θέω α) trčati kroz *ili* po, protrčati, tí; trčati za okladu s kim, τινί. *b)* trčati ovamo i onamo, trčkati. c) raširiti se
δια-9-ήκη, ἡ, odredba, *os.* oporuka
δια-θροέω razglasiti
δια-θρῠλέω razglasiti, imati uvijek na jeziku; *pas.* biti razglašen, općepoznat; zaglušen biti
δια-θρύπτω, *perf. pas.* -τέθρυμμαι, -τεθρύφθαι, *aor.* διετρύφην, 1) slomiti, razlomiti, prebiti. 2) razmaziti, razbluditi, oslabiti; činiti koga ponosnim, nadutim, taštim; *pas.* postati nadut *ili* tašt, uzobijestiti se, dičiti se, *pohvalom, bogatstvom itd.*
διαί *poet. mj.* διά
δι-αιθριάζει, *impers.,* vedri se
δῐαίνω, *ep., aor.* ἐδίηνα kvasiti, kropiti; oplakivati; *med.* plakati
διαίρεσις, εως, ἡ, rastavljanje; dioba, dijeljenje; razredenje; razlika
διαιρετός 3. djeljiv; διαίρετος 2. razdijeljen; *adj. verb. od*
δ,ι-αιρέω *(v.* αἱρέω), *ep. i u tmezi,* I. *akt.* 1) rastavljati; raskidati, raskomadati, razdijeliti, dijeliti, razrediti. 2) razmetnuti, razrušiti, porušiti, rastrgati. 3) razlikovati; ustanoviti, suditi, odlučiti; raspraviti, razvaditi, τάς διαφοράί. II. *med.* 1) podijeliti sebi, dijeliti, razrediti. 2) razdijeliti među se. 3) urediti za se, odlučiti, raspraviti; razlikovati. 4) tumačiti, razjasniti, tvrditi
δι-αίρω 1) *akt.* uzdići, podići, ukloniti; otvoriti usta (το στόμα); poći, prijeći. 2) *med.* podići se, uzeti na se
δι-αισθάνομαι *med.* jasno opažati, razlikovati
δι-αΐσσω *v.* δι^σσω
δι-αϊστόω, *poet.* sasvim nevidljivim učiniti, sasvim uništiti, ubiti
δίαιτα, ἡ, 1) život; življenje, način života; vladanje, ponašanje; općenje. 2) živež, žitak, hrana; prebivalište, stan; τήν δ. Ζχειν *ili* ποιεῖσθαι boraviti, prebivati. 3) sudačka odluka -
διαιτάω *i med., impf..* διήτων *i* -ώμην, *fut.* διαιτήσω, *aor.* διήτησα, *perf.* δεδιήτηκα ἱ'-μαι, *aor. pas.* διητήθην, *jon. impf.* διαιτατο. *(Composita* άπο-, ἐκ-, κατά-, μετά, *imaju* 2 *augmentd).* 1) *akt. a)* uzdržati na životu; liječiti. *b)* obranik biti, odlučiti, riješiti kao obranik. 2) *pas. s med. fut. a)* biti hranjen, hraniti se. *b)* boraviti, stanovati, c) živjeti, provoditi život (način života)
διαίτημα, τό, način života; živež, hrana
διαιτητής, οϋ, ὁ, obranični sudac, mirovni sudac
δια-καθαίρω sasvim očistiti
δια-καίω, *jon.* progorjeti; uspaliti, pobuditi, poticati
δια-καλέομαι dozivati na sve strane, *{Sijed.)*
δια-κάλύπτω sasvim otkriti
δια-καρτερέω istrajati, podnijeti
δια-κεάζω, *ep. (u tmezi)* rascijepiti, raskoliti
διά-κειμαι, *(v.* κεϊμαι) 1) u kojem se stanju *(duševno ili tjelesno)* nalaziti *ili* biti, misliti; φιλικώς τινι biti s kim u prijateljskom odnosu; ἄμεινον ὑμῖν διακείσεται bit će za vas bolje; τήν ψυχήν ἀγροικοτέρως biti surove ćudi; εὐαρεστοτέρως bolje slušati koga, radije zadovoljiti koga. *Konstr.* τινί, προς τίνα *i παρά* τινι prema komu, s kim, kod koga. 2) *jon.* διάκειται određeno, odlučeno je; ἐπί -μένοις uz određene uvjete
δια-κείρω, *ep. inf. aor.* -κέρσαι, razrezati, prekršiti
δια-κελεύομαι, *dep. med.,* nagovarati, sokoliti, poticati, savjetovati, τινί τι; ἑαυτω ohrabriti se
διά-κενον, τό, prazan prostor (κ *sredini)*
δια-κινδυνεύω ići u pogibao, bitku, staviti se u pogibao; πρό *ili* ὑπέρ τίνος za što; προς τίνα ogledati se s kim; odvažiti se; *pas.* biti u opasnosti
δια-κινέω žestoko pokretati, gibati, uzbuditi
δια-κλάω, *ep. aor.* διέκλασσα, razbiti, prelomiti, κατά μικρόν na male komade; slabiti, razmaziti
δια-κλέπτω, *aor. pas.* -εκλάπην, pokrasti, pronevjeriti; izdati; τινά koga izbaviti iz pogibli
δια-κληρόω ždrebati, ždrijebom podijeliti, dati ždrebati, τινά; *med.* ždrebati među sobom, bacati kocke
δια-κομίζω prenijeti, prevesti, maknuti, ukloniti; svršiti, prijeći; *pas.* biti prenesen; prijeći
διακονέω, *impf.* ἐδιακόνουν. *fut.* διακονήσω *itd., jon.* διηκονέω, *fut.* -νήσω *itd.* 1) *akt.* služiti, dvoriti, podvoriti, poslužiti, *aps. i* τινί (τι) koga (u čem); pripomoći komu, učiniti uslugu. 2) *med.* dvoriti sam sebe
διακόνημα, τό, služba, usluga
διακονία, ἡ, služba, dvorba, posluga, *u plur. i* nalozi
διακονικός 3. koji je sposoban za službu, poslugu, služnički, marljiv
διάκονος, *jon.* διήκονος, ὁ ι ἡ, sluga, poslužnik; sluškinja; vjesnik
δι-ακοντίζομαι, *fut.* -ιοϋμαι, *med.* džilitati se međusobno *ili* nadmetati se u džilitanju
δια-κόπτω 1) *akt.* prosjeci, razrezati; probiti, τήν φάλαγγα; raniti, razbiti. 2) *intr. i pas.* protući se, probiti se
διακορής 2. *i* διά-κορος 2. zasićen, sit
διακόσιοι 3, *jon.* διηκ. dvjesta, dvije stotine
δια-κοσμέω *(i u tmezi),* 1) *akt.* razrjedivati, razdijeliti, dijeliti; poredati, razvrstati; urediti. 2) *med.* (za se) uređivati
διακόσμησις, εως, ἡ, naredba; uređenje

διά-κοσμος, ό, uređenje, raspored; red svijeta

δι-ακούω, διακήκοα, διακοῦσαι, dokraja, točno slušati; *uopće*: slušati, poslušati, τί *ili* τινός što

δι-ακρῐβόω 1) *akt. a)* pomnjivo načiniti, *b)* točno ispitivati, poznati. *2) med.* točno razlagati, istraživati. 3) *pas.* διακριβωμένος sasvim točan, brižljiv

διακρῐδόν, *ep. i jon. adv.* napose, odijeljeno; očevidno, sigurno, *ob. sa superl.*

δια-κρίνω (ῐ) *(v.* κρίνω), *aor. pas. ep. i* διεκρίν&ην, *inf.* διακρινθῆμεναι, I. *akt.* rastavljati, dijeliti, razlučivati, τί (ἀπό) τίνος što od čega. *Os. a)* razvađati *one koji se svađaju, b)* razlikovati, birati, *c)* odlučivati, izricati osudu, suditi, prosuđivati; πόλεμον, dovršiti. II. *pas. s fut. pas.* -κριθ-ήσομαι ι *med. jon.* -κρινέομαι, 1) biti rastavljen, razlikovati se. 2) razići se, rastati se, otići; otpasti od koga, ἀπό τίνος; pomiriti se, poravnati se, nagoditi se. 3) odlučen biti *os. sudbeno*

διάκρῐσις, εως, ἡ, α) dioba, *b)* razlikovanje, razlučivanje, razlika, c) odluka, rješenje

διακριτικός 3. koji služi za razlikovanje

δια-κροτέω probiti, provrtati, rastaviti

διάκρουσις, εως, ἡ, boravak, sprečavanje, odgađanje

δια-κρούω 1) *akt.* prekidati. 2) *med.* odbijati od sebe, uzmicati; zavaravati; odgađati

διάκτορος, ὁ, *ep.* provodio, pratilac, glasnik

δια-κυβερνάω upravljati; ploviti kroza što

δια-κϋκάω ispremiješati, zamrsiti

δια-κύπτω, *jon.* provirivati kroz

δια-κωλῡτής, οῦ, ὁ, onaj koji priječi, smeta

διακωλυτικός 3. prikladan za sprečavanje, protivan

δια-κωλύω (ῡ) smetati, priječiti, odbijati, odvraćati, zabranjivati

δια-κωμωδέω ismijati, rugati se kome, τινά, τί

δια-λαγχάνω *(v.* λαγχάνω), ždrijebom razdijeliti., *uopće:* dijeliti; rastrgati

δια-λαμβάνω *(v.* λαμβάνω), *perf. pas. jon.* διαλέλαμμαι, 1) rastavljati, *a)* dijeliti, razdijeliti; θώρακες διειλημμένοι τὸ βάρος oklopi kojih je težina dobro razdijeljena (po dijelovima tijela), *b)* odvajati, razlučivati. *c)* prekinuti, stati (u govoru). 2) nešto razdijeljeno primiti, dobiti svoj dio. 3) objeručke obuhvatiti, spopasti, pograbiti. 4) duhom shvatiti, dokučiti, razumjeti

δια-λάμπω prosijevati, prosjajivati, osvijetliti; ἡμερα διαλάμπει dan svanjiva

δια-λαν&άνω, *aor.* διέλαθον, sakriven biti *ili* ostati; umaknu ti komu, τινά

δια-λέγω I. *akt.* (-λέξω, -έλεξα), izabirati, odlučivati, otrijebiti, razlučiti. II. *dep.* διαλέγομαι, *at. fut.* διαλέξομαι, *aor.* διελέχθην, *perf.* διείλεγμαι, *ep. aor.* διελέξατο *u znač.* I. 1) razabirati, razmišljati. 2) razgovarati se, zabavljati se, τινί *i* προς τίνα s kim; τί τινι (προς τίνα) raspravljati što s kim; το διαλέγεσθαι dijalektika, logika. 3) govoriti, τη πόλει javno

διάλειμμα, τό, prostor u sredini *{medu dva predmeta),* razmak; stanka

δια-λείπω 1) *tranz. a)* ostaviti u sredini *(prostor ili vrijeme),* propustiti; udaljen biti; οὐ πολύν χρόνον nakon kratkoga vremena; πίτυες διαλείπουσαι rastavljeni borovi, *b) s part.* prestati. 2) *intr. a)* međutim, proći, *b)* biti *ili* ležati među; τό διαλεῖπον = τό διάλειμμα

διαλεκτικός 3. dijalektički; ἡ -κή (se. τέχνη) dijalektika

διάλεκτος, ἡ, razgovor; narječje

διαλλαγή, ἡ, promjena; mijenjanje mišljenja, pomirenje, primirje, ugovor, nagoda

διαλλακτής, οῦ, δ, posrednik, pomiritelj

δι-αλλάσσω, *at.* -ττω *{v.* ἀλλάσσω), I. *akt.* 1) *tranz. a)* promijeniti, zamijeniti, τί τίνος *ili* αντί τίνος što za što drugo'; proći, otići. *b)* promijeniti čije neprijateljsko mišljenje, pomiriti, poravnati, τινά τινι koga s kim *ili* čim. 2) *intr.* razlikovati se, τινί τι od koga čim. II. *med. i pas. s fut.* διαλλαγήσομαι, *aor.* διηλλάγην *i* διηλλάχθην, 1) izmijeniti međusobno, promijeniti (se), napustiti što; ἑκ πόλεως εις ὀίλλην πόλιν putovati iz grada u grad. 2) pomiren biti, pomiriti se s kim, τινί *i* προς τίνα. 3) različan biti, τινί u čem

δια-λογίζομαι, *dep. med.,* 1) razmišljati. 2) zajedno istraživati

διαλογισμός, δ, proračunavanje, istraživanje, razmišljanje, misao, razgovor

διάλογος, δ, razgovor, dijalog

δια-λοιδορέομαι, *dep. pas.,* ljuto grditi, τινί koga

δια-λῡμαίνομαι, *dep. med.,* okrutno postupati, upropastiti, naškoditi, τινά, τί

διάλῡσις, εως, ἡ, razvrgnuće, rastava; raspuštanje, της ἀγορης vrijeme, kad se ide s trga; pomirenje, προς τίνα; prekid, svršetak

διαλυτός 3. razrješiv

δια-λύω, I. *akt. i pas. a)* rastaviti na dijelove, razriješiti, raščiniti, razlučiti; *pas.* rastati se, otići, *b)* uništiti, razoriti, upropastiti, razbiti, oslabiti; *pas.* biti razriješen, umrijeti, *c)* odstraniti, odagnati,, napustiti; razriješiti, raskinuti *(savez);* poravnati, razvaditi, urediti, pomiriti; raspustiti *(skupštinu, vojsku);* τον λόγον μεταξύ govor u sredini prekinuti; platiti; *pas.* razići se, biti otpušten. II. *med.* 1) dokinuti *prijateljstvo i neprijateljstvo, svađu,* urediti, pomiriti se, τινί *i* προς τίνα s kim. 2) od svojega platiti. 3) = *pas.* otići, razići se

δια-μαντεύομαι proricati, dati proricati sebi

δι-άμαρτάνω *(v.* ἁμαρτάνω), sasvim promašiti, ne postići, τινός; prevariti se u čem; odustati od čega

δια-μαρτῡρέω, *akt.* svjedocima pobiti; *pas.* biti od svjedoka pobit

δια-μαρτύρομαι (ῠ), *dep. med.* 1) pozvati, boga i ljude za svjedoke *{zbog nepravde i si.)* 2) prisizati na što, uvjeravati. 3) silno, vruće moliti *ili* zahtijevati
δια-μαστῐγόω izbičevati
δια-μαστροπεύω svoditi; τήν ἡγεμονίαν γάμοις vlast kome pribaviti ženidbom
δια-μάχομαι *(v.* μάχομαι), *adj. verb.* -χητέον, boriti se dokraja, prepirati se, upustiti se u odlučni boj s kim, τινί, προς τίνα; περί, ὑπέρ τίνος boriti se za koga, što, braniti; *sa zav. reč.:* boriti se zato da; postići, trsiti se, nastojati; tvrditi; pobijati, uskraćivati; opirati se, kratiti se
δι-αμάω, *aor. ep.* διάμησε, prosijecati, izgrepsti; *med.* sebi odgrtati
δι-αμείβω 1) *akt.* zamijeniti, promijeniti, τΐ προς τι što za što; proputovati. 2) *med.* mijenjati; promijeniti sebi nešto za nešto τί τίνος *ili* τί τινι, zamijeniti što s kim
δια-μειδιάω smiješiti se
δια-μειρακιεύομαι *dep. med.* djetinjski se svađati
δια-μελετάω pomno vježbati
δια-μέμφομαι oštro koriti, τί
δια-μένω α) ostati, baviti se; ustrajati, Ζν τινι. *b)* trajati; *s part.* λέγων govorim neprestano; οὕτως ἔχουσα još uvijek tako traje
δια-μερίζω, *akt.* razdijeliti; *med.* razdijeliti se, svaditi se
δια-μετρέω 1) *akt. i pas. a)* izmjeriti, *b)* (po mjeri) razdijeliti. 2) *med. a)* dati sebi odmjeriti, *b)* odmjeriti sebi. c) = *akt.*
δια-μέτρητος 2. *ep.* izmjeren
διά-μετρος, ἡ, promjer
δια-μηχανάομαι, *dep. med.,* neprestano izvršivati, izumljivati
δι-αμιλλάομαι, *dep.,* natjecati se s kim, τινί *ili* προς τίνα
δια-μιμνήσκω, *samo u perf. pas.* -μέμνημαι, dobro pamtiti, sjećati se
δια-μιστύλλω, *jon.* raskomadati; κατά μέρεα razdijeliti u komade
δια-μνημονεύω 1) spominjati se, pamtiti, τί *i* τινός. 2) spominjati, τί; -νεύεται Ζχων spominje se da je imao
δια-μοιράω, *poet.* razdijeliti; *med.* raskomadati, razdijeliti
διαμπάξ, *adv.* skroz-naskroz
διαμπερές *(i u tmezi), adv.* 1) *mjesto:* skroz, sasvim, potpuno, svi redom; i *gen.* kroz. 2) *vrijeme:* neprestano, neprekidno
δια-μῦθολογέω razgovarati se, zabavljati se, περί τίνος; s kim προς τίνα
δι-αμφισβητέω prepirati se, pretresati prijeporna pitanja
δι-αναγκάζω siliti
δι-αναπαύω međutim dati odmoriti se; *med.* međutim se odmoriti
δια-ναυμαχέω na moru se pobiti, s kim τινί; zametnuti odlučan boj na moru
δι-άνδῐχα, *ep. adv. a)* na dvije strane, dvojako, *b)* podijeljeno, *tj.* jedno od oboga
δια-νέμω *(v.* νέμω), *perf.* -νενέμηκα, *aor. pas.* -ενεμήθην, 1) *akt.* razdijeliti, podijeliti, dodijeliti. 2) *med.* među se podijeliti
δια-νέω preplivati; probiti se
δια-νοέομαι, *dep. pas. s med. fut., adj. verb.* -νοητέον, 1) promisliti, razmišljati. 2) misliti, držati, τί *i* περί τίνος. 3) imati na umu, namjeravati, nakaniti, *ob. s inf.*
διανόημα, τό, misao, mnijenje, odluka
διανόησις, ἡ, razmišljanje, misao, mišljenje
διανοητικός 3. sklon razmišljanju
διάνοια, ἡ, 1) mišljenje, promišljavanje, razum, moć spoznaje; duša, duh; ćud. 2) misao; smisao; nakana, namjera, odluka, osnova; preduzeće
διανομή, ἡ, razdioba, dijeljenje
δι-αντλέω iscrpsti; pretrpjeti
δια-νυκτερεύω prenoćiti, provesti noć
δι-ανύω, *ep. i* δι-ανύτω, dovršiti, dokončati, svršiti, prevaliti (put); ἀγορεύων dokraja ispripovijedati
δια-παιδαγωγέω djecu voditi, ravnati; *uopće:* upravljati; zabavljati, kratiti vrijeme
δια-παιδεύομαι, *pas.,* biti sasvim poučen, odgojen
διαπαντός, *adv., bolje* δια παντός, sasvim
δια-παρ·9·ενεύω$_5$ *jon.* obljubiti djevicu
δια-πασσάλεύω, *jon.* razapeti i pribiti, prikovati
δια-πάσσω, *fut.* -άσω, *jon. perf. pas.* -πέπασμαι, usuti, medu što sipati
δια-παύομαι, *pas.* sasvim prestati, biti raspušten; *med.* odmoriti se, načiniti stanku
δι-απειλέω, *jon.* groziti se oštro
διά-πειρα, ἡ, pokus, pokušaj; ἐς διάπειράν τίνος ἀφικέσθαι upoznati koga »7» što
δια-πειράομαι, *med., s aor.;* -πειρα·9-ηναι, pokušaji, iskušati, τινός; upoznati, doznati
δια-πείρω, *poet.* probosti, prosukati kroz
δια-πέμπω razaslati, poslati, naokolo slati
δια-περαίνω, *akt. i med.* dovršiti
δια-περαιόομαι, *pas.* 1) prevesti; prijeći. 2) *poet.* biti izvađen (iz korica)
δια-περάω 1) *tranz.* prevesti. 2) *intr.* prijeći, preploviti. 3) *prenes.* prodrijeti kroz, zavladati; pretrpjeti
δια-πέρθω, *ep. aor.* διέπράθον, 1) *akt.* sasvim razoriti, razvaliti, uništiti, upropastiti, poharati. 2) *med. aor.* -επρά-9-ετο *ima pas. znač.*
δια-πέτομαι, *aor.* διεπτόμην i -πτάμην, proletjeti, letjeti, proći
δια-πεύθομαι *v.* διαπυνθάνομαι
δια-πηδάω preskočiti, skočiti
δια-πίνω (ῖ) piti kao za okladu, pijančevati
δια-πίπτω (». πίπτω), raspasti se; probiti se, uteći, umaći; ne poći za rukom
δια-πιστεύω povjeriti, τινί τι
δι-απιστέω nikako ne vjerovati
δια-πλέκω 1) uplesti, splesti. 2) splesti dokraja, *jon.* τον βίον dovršiti život
δια-πλέω *(v.* πλέω), prebroditi, prevesti se; τον βίον život proživjeti
δια-πλήσσω, *ep.* rasijecati, cijepati

διά-πλους 2. *stegn. od* -πλοος, 1) ad/. plovan, prebrodljiv; koji plovi prijeko, koji plovi neumorno, λεώς. 2) *supst.* ó S. mjesto gdje se prelazi, brod; prijevoz
δια-πνέω produhati, propuhati; oporavljati se; *pas.* ginuti
δια-πολεμέω 1) rat dovršiti. 2) neprestano ratovati s kim, τινί; vojevati, boriti se
δια-πονέω 1) *akt.* s trudom raditi, obrađivati, uvježbati, τί; οἶκον upravljati kućom. 2) *med. a)* napinjati se, naprezati se, otvrdnuti, *b)* s naporom raditi, marljivo se vježbati u, τοιαῦτα u takvim stvarima
διαπόνημα, τό *i* διαπόνησις, ή, ono što je urađeno, posao, vježbanje
δια-πόντιος 2. prekomorski
δια-πορεύω 1) *akt.* prevesti. 2) *pas. s med. fut.* proći, proputovati, τί
δι-απορέω 1) *akt.* biti u velikoj neprilici *ili* neizvjesnosti, biti u sumnji, ne znati, istraživati. 2) *med., impf.* διηπορούμην, *s aor. pas.* = *akt.*
δια-πορθέω, *ep. i poet.* = διαπέρδ-ω
δια-πορθμεύω 1) *tranz.* prevesti; donijeti glas. 2) *intr.* prevaliti, prijeći, τί preko čega
δια-πραγμάτεύομαι, *dep. med.* ispitati, točno istražiti
διαπρα&έειν *v.* διαπέρθω
διάπραξις, εως, ή, izvršenje, posao; namjera, uspjeh
δια-πράσσω (α), *at.* -ττω, *ep. i jon.* -πρήσσω, 1) *akt. a)* (posve) svršiti, λέγων pripovijedanje, ispripovijedati; obaviti, opraviti; isposlovati; prevaliti, κέλευθον; prolaziti, πεδίοϊ.o poljem; i *inf.* učiniti da. *b)* upropastiti, utamaniti, ubiti *(uvijek u pas., ob. perf.).* 2) *med. a)* obavljati svoje poslove; isposlovati, učiniti, τί; τά του ἱπποκενταύρου obavljati posao hipokentaura. 6) pribaviti sebi, steći, postići, izvesti svoju namjeru τί, τΐ παρά τίνος *i si., i aps. c)* pogađati se, ugovarati, περί τίνος
διαπρεπής 2, *adv.* -ως, odličan, izvrstan, divan
δια-πρέπω nakititi, uresiti, τί τινι; *intr.* odlikovati se
δια-πρεσβεύομαι poslanike razaslati
δια-πρήσσω *jon.* = διαπράσσω
δια-πρηστεύω, *jon.* rugati se *(sumnjivo)*
δια-πρίω (Γ) prepiliti
δια-πρό, *adv. ep.* skroz-naskroz, sasvim; *i s gen.*
δια-πρύσιος 3. *i* 2, *ep. i poet.* prodirući, koji se daleko čuje; očit. *Neutr. sing. kao adv.* daleko prodirući, glasovito, gromko
δια-πτοέω, *ep.* -πτοιέω, rasplašiti, raspršati
δια-πτύσσω, *aor. pas.* -επτύχθην, razviti; otkriti
δια-πτύω popljuvati; prezirati
δια-πυκτεύω boriti se na šake s kim, nadmetati se; žestoko se svađati, τινί
δια-πυνθάνομαι, *dep. med.,* istražiti, ispitati, raspitivati se, τί »7» τινός
διά-πῦρος 2. 1) usjan, ražaren. 2) vatren, žestok
δια-πωλέω pojedince prodavati
δι-αραίρηται, *jon. perf. pas. od* διαιρέω
δι-αράσσω, *jon.* probiti
δι-αρθρόω 1) *akt.* razglabati, raščlaniti; razgovijetno izgovarati. 2) *med.* poredati sebi što po članovima, φωνήν artikulirati glasom
δι-αριθ-μέω 1) *akt.* nabrajati. 2) *med.* sračunati sebi; istraživati sebi; prosuđivati
δι-αρκέω, *fut.* -έσω, 1) dostati, doteći, ε'ίς *ili* προς τι za što. 2) ustrajati, podnijeti, pretrpjeti, snositi
διαρκής 2. 1) sasvim dovoljan, dosta. 2) trajan. *Adv.* -ώς, *superl.* ζην εις τό γήρας διαρκέστατα živjeti tako da imaš do starosti dovoljno za život
διαρπαγή, ή, *jon.* plijenjenje, pljačkanje
δι-αρπάζω *(v.* αρπάζω), 1) rastrgati, raskidati, razderati; otimati, grabiti. 2) τινά oplijeniti, orobiti
δια-ρραίνομαι, *poet. pas.* teći, curiti dolje
δια-ρραίω, *fut. med. s pas. znač., ep.* razderati na komade, raskidati, razbiti, uništiti
δια-ρρέω, *aor.* διερρύην, *perf.* διερρύηκα, 1) proteći, protjecati, *aps. i* διά τίνος. 2) minuti, nestati, proći
δια-ρρήγνϋμι *(i u tmezi),* 1) *tranz. a) akt.* (-ρρήξω, -έρρηξα) rastrgati, probiti, probosti, τί τινι što čim. *b) med.* (-ρρήξασθαι) probiti, razrušiti. 2) *intr.* διαρρήγνΰμαι, *aor.* διερράγην, *perf.* διέρρωγα, raspuknuti se, pući
διαρρῆδην, *adv.* naročito, izričito
δια-ρρϊπτέω *(samo prez. i impf.) i* δια-ρρίπτω, *ep. iter. impf.* διαρρίπτασκεν, 1) bacati kroz, dobaciti, prostrijeliti kroz, όϊστόν. 2) raspršati, razbacati. 3) skakati
διάρριψις, εως, ή, raspršanje, razbacanje
διάρροια, ή, proljev, protoč
διαρροιζέω, *poet.* proletjeti, prosukati, τινός
δια-σαφέω razjasniti, protumačiti, jasno izreći
δια-σαφηνίζω = διασαφέω
δια-σείω potresti, uzdrmati, drmati; smesti, zlostaviti
δια-σεύομαι, *ep. aor.* διέσσυτο, projuriti, proletjeti kroz, skočiti kroz, *s gen. i ak.*
δια-σημαίνω označiti, naznačiti, natuknuti
διά-σημος 2, *poet.* koji se lako poznaje; -σήμα razgovijetno, jasno
δια-σιωπάω neprestano šutjeti, mučati;. *tranz.* prešutjeti
δια-σκεδάννΰμι *(v.* σκεδάννυμι), *s ep. i jon. spored. obi.* διασκίδνημι, 1) *akt.* razasuti, raspršati, razbiti, razbacati, razmetati; uništiti, upropastiti. 2) *pas.* raspršati se, razići se
δια-σκέπτομαι *v.* διασκοπέω
δια-σκευάζομαι, *med.* 1) spremiti se, postaviti se u bojni red. 2) sebi nešto spremiti
διάσκεψις, ή, razmatranje, pomno istraživanje

δια-σκηνέω, s *adj. verb.* -νητέον, *i* δια--σκηνόω, *tranz.* porazdijeliti u stanove, τινά; *intr.* nastaniti se u odjelima, kantonirati; otići iz šatora, razići se

δια-σκίδνημι *v.* διασκεδάννυμι

δια-σκοπέω, *ob. samo prez. i impf.; fut. aor. i perf. od* δια-σκέπτομαι, 1) *akt. a)* sa svih strana ogledati, razgledati, točno razmatrati, ispitivati; τινά *i* τί. *b)* razmišljati, misliti, (περί) τι, περί τίνος. 2) *med.* obazreti se; = *i akt.*

δια-σκοπιάομαι, *ep. dep. med.* razgledati, smotriti, istražiti, uhoditi

δια-σκώπτω šaliti se međusobno

<5δια-σμάω, *joti.* isprati, istrti

δια-σπάω *(v.* σπάω), 1) *akt.* razvući, *a)* rastrgati, razderati, razbiti, porušiti, τινά *i* τί; uništiti, dokinuti, raskomadati, *b)* rastaviti; τήν φάλαγγα rastaviti na odjele. 2) *pas.* biti razderan; biti rastavljen, razdijeljen, odijeljen, rastati se

δια-σπείρω 1) *akt.* razasuti, podijeliti, τί τισι što među koje; prosipati, rastaviti, razjediniti, rasteći. 2) *pas. aor.* raspršati se, rastepsti se, razbjeći se, bježati

•δια-σπουδάζω trsiti se, truditi se oko, επί τινι

•διάσσω *i* -ττω, *stegn. odjon. ipoet.* διαΐσσω, srnuti kroz, potrčati, provesti se, proći, skočiti kroz, *aps. i &ζ* τι

•δια-στασιάζω 1) *intr.* biti u zavadi s kime, τινί. 2) *tranz.* pobuniti

£διάστάσις, εως, ή, rastavljanje, raskol, udaljenost, razmak, daljina; razlika; nesloga; rastava

•διάστημα, τό, razmak; *u muzici:* stanka; udaljenost, polumjer

■δια-στοιβάζω, *jon.* natrpati, napuniti, τί τίνος

£ια-στοιχίζομαι, *poet.* raščlaniti, podijeliti, pridijeliti, srediti

■διαστολή ή, rastezanje, raširivanje; rastavljanje; razlika

•δια-στρέφω izvraćati, iščašiti, svinuti; izopačiti

•διά-στροφος *2, jon. i poet.* zavrnut, izvrnut, iščašen; φρένες smeten, šenut; *i o* mutnom, slomljenom *oku umirućega*

■δια-σύρω (ϋ) razvući, pročešljati, rastrgati; rugati se

διασφάξ, άγος, ή, *jon.* pukotina, klisura, uvala, presjeka

•δια-σφενδονάω 1) razbacati, rastrgati. 2) *pas.* raspucati se, razletjeti se

■δια-σχηματίζω slikati, dati oblik

•δια-σχίζω 1) *akt.* rascijepati, rastrgati, razrezati. 2) *pas.* biti razderan, razrezan, rastavljen, trípβω τινί cestom zaci s pravoga puta

■δια-σώζω 1) *akt. i pas.* sretno spasiti, sačuvati uzdržati, τινά *i* τί; zadržati, uštedjeti; uzdržati na životu; upamtiti. Pas. biti sačuvan, sretno proći, spasiti se; *o bolesti:* preboljeti. 2) *med.* sebi *ili* svoje sačuvati, spasiti, zadržati; = *i akt.* δια-τάμνω *v.*

διατέμνω διά-ταξις, εως, ή, naređivanje, vrstanje δια-ταράττω zabuniti, smesti, plašiti, τινά διά-τασις, εως, ή, napinjanje, naprezanje δια-τάσσω, *novoat.* -ττω, *plpf. pas.* 3. *pl.* διετετάχατο, 1) *akt. i pas.* narediti, urediti, poredati, postaviti na svoje mjesto; odrediti, ustanoviti; zapovijedati, nalagati. — Pas. biti naređen, zapovjeden, određen, *aps. i* περί τίνος; *napose: a)* biti postavljen u redu; (kojekuda) smješten biti. *b)* naloženo mi je, s *inf.* 2) *med. a)* smjestiti se. *b)* dogovoriti se s kim

δια-τείνω *{v.* τείνω), 1) *akt.* razapeti, rastegnuti, pružiti, protezati se, sezati. 2) *med. a)* napinjati se, naprezati se, προς *riis inf.;* s naporom činiti *Part.* διατεινάμενος s najvećim naporom, *b)* krepko tvrditi, uvjeravati, *c)* napinjati (strijele), spremati se na strijeljanje

δια-τειχίζω zidom rastaviti, ograditi, *uopće* rastaviti, zatvoriti

δια-τελευτάω, *ep. (u tmezi)* sasvim dovršavati

δια-τελέω *(v.* τελέω), 1) *tranz.* dovršiti, svršiti, prevaliti (put), stići; βίον, ζτη proživjeti *(i bez* βίον). 2) *intr.* ustrajati (dokraja), ostati; *ob. a) s adv.* ostati nešto, uvijek, neprestano biti. *V) s part.* ostati čim zabavljen, biti uvijek, neprestano: μαχόμενοι διετέλεσαν neprestano su se borili; ϊχων δ. imati dokraja

δια-τελής 2. neprestan, postojan δια-τέμνω, *ep. i jon.* διατάμνω (t *u tmezi)* razrezati, prorezati, prosjeci; rastaviti, odijeliti

δια-τετραίνω, *jon.* provrtati, probušiti δια-τήκω, rastopiti; *pas.* rastopiti se, rastaliti se

δια-τηρέω 1) čuvati, sačuvati, nadgledati; τήν τάξιν održati svoje mjesto. 2) točno paziti

δια-τί&ημι I. *akt.* 1) razmetati, postaviti ovamo i onamo; urediti, poredити, odrediti, ustanoviti, prirediti, *os.* αγώνας bojne igre. 2) postaviti koga u koje stanje, os. s *adv.*: εδ *ili* κακώς τίνα dobro *ili* zlo s kim postupati; άπίστως τινά učiniti koga nevjernim; κακώς τι pokvariti; άπόρως baciti u nuždu; άνηκέστως τινά nagrditi, dovesti u neizlječivo stanje. II. *pas.* (s *perf.* διάκειμαι) biti doveden u koje stanje, postupa se sa mnom, *ob. s adv.:* ερωτικώς biti zaljubljen; φιλικώς προς τίνα biti komu prijatelj; πώς οίει σε διατεθήναι kako misliš da bi prošao; αίσχ-ρώς τό σώμα καΐ τήν ψυχήν biti pokvaren u duši i tijelu. III. *med.* staviti svoje u red,

a) urediti, odrediti *os. oporuku;* upotrebljavati svoje; επιτρέπω σοι θυγατέρα διαθέσθ-αι... prepuštam ti kćer da s njom postupaš... *b)* svoju robu izložiti, prodati, *c)* žpiv άλλήλοις poravnati međusobno raspru

διᾰ-τινάσσω, *ep. (i u tmezi)* rasklimati, razmrskati, razbiti
διᾰ-τμήγω, *ep. aor.* διέτμηξα *i* διέτμάγον, 1) *akt.* razrezati, rasijecati, presijecati; rastavljati; odvajati. 2) *pas. s aor.* 3. *pl.* διέτμάγεν, α) razletjeti se, pući. *b)* rastati se, rastaviti se
διᾰ-τοξεύομαι, *med.* natjecati se u strijeljanju
διά-τορος 2. *poet. pas.* probušen; διατόρος *akt.* bušeći, prodirući glasom
διᾰ-τρέπομαι biti odvraćen, poplašen; predomisliti se
διᾰ-τρέφω hraniti, prehranjivati, τινί čim, *pas. i med.* proturati se, prehraniti se
διᾰ-τρέχω protrčati, τί; prevaliti, prebroditi; τα ηδέα sve ugodnosti iskušati; raširiti se
διᾰ-τρέω, *ep., aor.* διέτρεσα (» *u tmezi)* razbjeći se, rasuti se
διατριβή, ή, satiranje, trošenje, gubitak, os. vremena, *a)* zatezanje, odgoda; δ. Ζσται ἀμφί τι to će stajati vremena, *b)* boravak *gdje. c)* zabava, radnja, učenje, općenje, razgovor, poučavanje, škola
διᾰ-τρίβω, *perf.* -τέτριφα, *aor. pas.* -τριφθήναι *i* -ετρίβην, 1) *tranz.* rastrti, satrti, τί τινι što čim; OJ. a) zadržavati, priječiti, smetati, zatezati, odgađati; Ἀχαιούς δν γάμον zaluduje Ah. obećavajući im svoju udaju, *b)* tratiti, trošiti, boraviti, χρόνον, ἴτη. U *pas.* biti uništen, propasti, prolaziti. 2) *naoko intr. a)* oklijevati, časiti, otezati, *b)* zadržati se, boraviti gdje, παρά τινι kod koga; μετά τίνος s kim, *tj.* općiti, zabavljati se s kim. *c)* probaviti vrijeme čim, baviti se čim; ἐν, επί τινι, περί τι(νι); διατρίβουσι μελετώσαι provode vrijeme u vježbi, neprestano se vježbaju
διᾰ-τρύγιος 2, *ep.* 8ρχος, voćnjak *ili* vinograd s raznim plodom *ili* u kojem plodovi u različno godišnje doba dozrijevaju
διᾰ-τρϋφέν *v.* διαθρύπτω
διᾰ-τυπόω obrazovati, oblikovati, stvarati
δίαυλος, ό, dvostruko trčanje *(do cilja i natrag);* dvostruki stadij; morski tjesnac
διᾰ-φαγεῖν *v.* διεσθίω
διᾰ-φάδην, *poet. adv.* izrečeno, otvoreno, neprikriveno
διᾰ-φαίνω, 1) *tranz.* otkrivati, iznositi na vidjelo. 2) *intr.* prosjajivati, prosijevati, svitati, 3) *pas.* svijetliti se kroz, vidjeti se kroz, prosinuti, pomoliti se, pokazati se, sjati se, τινός kroza što. *Cesto s adj. ili part.* pokazivati se kao
διαφάνεια, ή, prozirnost, prozračnost
διαφανής 2, *adv.* -ώς, proziran, prozračan, sjajan; usjan, ražaren, ἐκ πυρός od vatre; jasan, očevidan; slavan
διαφερόντως, *adv.* 1) različno, drukčije. 2) osobito, izvrsno, ističući se, τινός pred kim
διᾰ-φέρω *(v.* φέρω), *ep. i jon. aor. akt.* διήνεικα, *pas. jon.* διενείχθην, I. *akt.* 1) a) prenositi, nositi kamo, *aps. ili* τί τι nešto preko nečega. *b)* dokraja nositi; provesti, βίον *i si.;* τον πόλεμον neprestano ratovati, dalje ratovati; podnositi, trpjeti. 2) raznositi; τήν ψήφον glasovati osobno *ili* kad više njih različno glasuje. 3) razlikovati, OJ. *bezlično* διαφέρει: razlika je, razlikuje, se, do toga je; διαφέρει μοι do toga mi je stalo, J *inf. ili* εί. 4) biti različan, razlikovati se, τινός od koga »7» čega, ουδέν ni u čem; *os.* odlikovati se, *aps. i* τινός pred kim, τινί, τί i *si.* čim; πολύ διέφερεν ή bilo je mnogo probitačnije nego; *part.* διαφέρων razlikujući se, odličan; τά. διαφέροντα osobitost, korist. II. *pas. a)* biti različan, razlikovati se, τινί u čem; διενειχθέντες γνώμη svađati se. *b)* biti bacan ovamo i onamo. III. *med. dod.* αιώνα proživjeti; *uopće:* ne slagati se, τί u čem; prepirati se, svađati se. τινί *ili* προς τίνα s kim
διᾰ-φεύγω *(v.* φεύγω) pobjeći, umaći, *aps. ili s ak.; o rijeci:* drugamo teći; kloniti se, izbjegavati, τί; διαφεύγει μέ τι izmakne mi što, ne opažam
διά-φευξις, εως, ή, bijeg
διᾰ-φθείρω, *at. fut.* -φθερώ (φθεροῦμαι j *pas. znač.), aor.* -έφθειρα, *perf. akt.* 1. -έφθαρ-κα, 2. -έφθορα *{tranz. i intr., v.* 3), *pas.* -έφθαρμαι (3. *pl. jon. i* -εφθάραται *i plpf.* 3. *pl.* -εφθάρατο), *aor. pas.* -εφθάρην, *fut. pas.* -φθαρήσομαι; *k tomu ep. fut.* φθέρσει, *jon. impf. iter.* -φθείρεσκε, *fut.* -φθερέω, *i s pas. znač.* -φ&ερέεται, 1) uništiti, upropastiti, razoriti, rasuti, utamaniti, pogubiti, umoriti, ubiti, razderati. *Pas.* biti uništen, *itd.* ὑπό τίνος od koga, τινί čim. 2) pokvariti, izopačiti, zavesti, podmititi, nagrditi, naka-ziti. *Pas.* propasti, biti osakaćen, pokvaren, oštećen, *itd.;* τους οφθαλμούς bolovati na očima, τήν ἀκοήν biti gluh, τάς φρένας ne biti pri pameti. 3) *intr. perf.* διέφθορα = διέφθαρμαι propasti, poginuti
διαφθορά, ή, 1) uništenje, propast, umorstvo; ομμάτων oslepljenje. 2) kvarenje, zatiranje, zavođenje
διαφθορεύς, έως, ό, zatirač, zavodnik
δι-αφίημι otpuštati
διᾰ-φοιβάζω, *ep.* u bjesnilo vrći; *med.* sići s uma
διᾰ-φοιτάω, *jon.* -έω, obilaziti, razilaziti se, prolaziti; širiti se (o *vijestima)*
διαφορά, ή, *jon.* -ή, 1) razlika, različnost; prednost. 2) nesloga, raspra, neprijateljstvo, προς τίνα s kim; -άν τινι Ζχειν prepirati se, pravdati se s kim
διᾰ-φορέω (i *u tmezi)* raznositi, prenositi, donositi, platiti; razvući, robiti, plijeniti; rastrgati, rasuti, raspršiti
διάφορος 2. 1) razan, različan, raznovrstan. 2) razna mišljenja, nesložan, neprijateljski; 6 δ. neprijatelj, protivnik. 3) odličan, τινός pred kim. *Supst.* το δ. *i u pl.* τα διάφορα, α) razlika, opreka, τινί καί τινι između toga i onoga, *b)* stvar za koju se prepire, nesloga,

razdor, prijepor, *c)* korist, dobit. — *Adv.* διαφόρως različno, osobito, neprijateljski
διάφραγμα, τό, ošit, *koža koja dijeli grudnu šupljinu od trbuSne;* pregrada
δια-φράζω, *ep. i samo aor.* διεπέφραδον, jasno kazivati, iskazati, dati točnu uputu
διαφυγή, ή, *(i u plur.)* bježanje, izbjegavanje, spas, prilika za bijeg, *aps. i* (Ικ) tínος od čega
διαφῦή, ή, sve što je uraslo među nešto, zglob, zglavak *na tijelu;* zarez *na orasima itd.;* razmak, pregrada, pukotina
διαφυλακτέος 3. koji se ima čuvati; *adj. verb. od*
δια-φυλάσσω, *at.* -ττω, *i med.*, neprestano čuvati, uzdržati, sačuvati; paziti na tí
δια-φύομαι, *jon.* rasti među nečim, međutim minuti (o *vremenu), perf.* biti raširen nečim
δια-φϋσάω, otpuhnuti, raspuhati
δι-αφύσσω, *ep., aor.* διήφυσα, (i *u tmezi)* iscrpsti, ispijati; istrgnuti
δια-φωνέω ne slagati se u glasu, ne harmonirati
δια-φωνία, ή, različnost u glasu, disharmonija
δια-φώσκει, 70«. dani se
δια-χάζω, *i med. aor.* -χάσασ&αι, razmicati se, uzmicati, rastavljati se
δια-χειμάζω, prezimiti, zimovati *(u* zimovniku)
δια-χειρίζω pod rukama imati, upravljati; *med. = akt.*
δια-χειροτονέω glasovati dizanjem ruku, odlučiti
διαχειροτονία, ή, glasovanje (dizanjem ruku)
δια-χέω *(v.* χέω), *aor.* διέχεα, *ep.* διέχευα, *perf. pas.* διακέχῦμαι, 1) *akt.* razasuti, razlijevati, *a)* raščinjati, raskomadati, rasijecati; rastaliti, rastvoriti; osujetiti, razvrći, zaprijećiti, *b)* preliti iz jedne posude u drugu. 2) *pas. a)* rastvoriti se, raspati se. *b)* zabavljati se, dobre volje biti *c)* proliti se, prokapati
δια-χλευάζω, *ροζ.* izrugivati se
δια-χόω, *jon.* τό χώμα nasip nasuti
δια-χράομαι, *jon.* -χρέομαι, 1) neprestano se baviti čim tiní, upotrebljavati, služiti se, imati, pretrpjeti. 2) polagano uništiti, ubiti, umoriti, tiná
διά-χρυσος 2. zlatom protkan, pozlaćen
διά-χῦσις, εως, ή, izlijevanje; zabava
δια-χωρέω, 1) prolaziti; κάτω διαχωρεῖ σοι imaš proljev, protoč. 2) razilaziti se; širiti se
δια-χωρίζω sasvim odijeliti, rastaviti
δια-ψεύδω, 1) *akt. i med.* lagati; varati, tiná. 2) *pas.* prevaren biti, prevariti se, (περί) tínος u čem
δια-ψηφίζομαι redomice glasovati
διαψήφισις, εως, ή, glasovanje
δια-ψύχω prozračiti, izvjetriti, osušiti; oslabiti
δίδαγμα, τό, obuka, nauk, propis
διδακτός 3, *poet. i 2. a)* koji *ili* što se može učiti, reći, učevan. *b)* učen, naučen
δΐδασκάλεΓον, τό, škola
διδασκαλία, ή, 1) nauk, obuka, poučavanje; -ίαν παρέχειν poučavati. 2) χοροῦ uvježbavanje i prikazivanje korova (u drami). 3) *plur.* popisi u kojima se navode prikazane drame, pjesnici, vrijeme prikazivanja i uspjeh
διδασκαλικός 3. 1) koji pripada obuci, λόγοι, nalozi učiteljevi. 2) poučan; željan nauke
διδασκάλιον, τό, *jon.* što je naučeno, znanje; školarina
διδάσκαλος, ό, ή, 1) učitelj, učiteljica, savjetnik; εις *i* έν διδασκάλου u školu, u školi. 2) χοροϋ δ. učitelj kora
διδάσκω, *fut.* διδάξω, *aor.* έδίδαξα, *perf.* δεδίδαχα, -γμαι, *aor. pas.* έδιδάχ&ην, *fut. pas.* διδάξομαι, *adj. verb.* διδακτέον, I. *akt.* 1) učiti, poučavati, τινά τι *(ili inf.)* koga u čem; razjasniti, dokazivati, razložiti, zapovijedati, nalagati; obrazovati. 2) *os.* δράμα *ili* διθύραμβον uvježbati, prikazati *{prije su naime pjesnici sami morali poučavati kor u pjevanju i plesanju).* II. *pas.* 1) biti poučen, učiti se, *itd.* τί čemu, ύπό (προς) τίνος od koga; διδασκόμενος πολέμοιο tek poučavan, početnik u ratnoj vještini. 2) dati se poučiti, *s inf.* III. *med.* 1) sam naučiti, izumjeti, prisvojiti sebi. 2) τινά dati koga obučavati (σκυτέα za čizmara, ιππέα za jahača), dati ga u nauk. 3) = *akt.* koga (τινά) u čem (τί) obučavati
διδαχή, ή, nauk, obuka
δίδημι, *spored. obi. od* I. δέω, *ind.* 3. *pl.* διδέασι, *impf.* 3. *sg.* δίδη, *imper.* 3. *pl.* διδέν-των, vezati
δί-δραχμος 2 (δραχμή) od dvije drahme, οπλίτης δ. sa dvije drahme plaće; δίδραχμον, τό, novac od dvije drahme, dvodrahma
Δίδυμα, τά, *mjesto kod Mileta s hramom Apolonovim*
διδυμάων (ά), όνος, ό, blizanac, *samo du. i plur., i uz* παις
δίδυμος (ϋ) 3, *poet. i 2,* dvostruk, dvoji, dva, oba; različit. U *pl.* oi *8.* blizanci
δ ί δω μι, *at.* δώσω, έδωκα, δέδωκα, δέδομαι, έδόθην, δο&ήσομαι, δοτός *i* δοτέος; *k tomu ep.* (α *i jon. i poet.) prez.* διδοϊς, διδοΐσθα, διδοΐ, διδοῦσι, *imper.* δίδωθι, *inf.* διδοῦναι, *fut.* διδώσω, *inf.* διδώσειν *i* δωσέμεν(αι), *aor. ind. iter.* δόσκον, *konj.* δώη *i* δώϊ|σι, δώομεν, δώωσι, *dor. prez. inf.* διδών, 1) davati, dati, darovati, podijeliti, pokloniti, oprostiti, τινί τι; πιεΐν δ. dati piti; zadati, άλγεα *i si.* jade; primjeri, posvetiti, ιερά *i si.* žrtve; άκοήν δ. poslušati; λόγον τινός δ. davati račun za što; πεϊραν δ. dokazati, δίκην (ύπό τίνος), τίσιν biti kažnjen (od koga), trpjeti kaznu; τά πιστά δ. obećati; τιμήν δ. iskazati čast; πίστιν δ. priseći vjernost, jamčiti sigurnost; πυρί δ. spaliti; εαυτόν τινι dati se, predati se komu, δοϋλον kao roba; εαυτόν δ. ε'ίς (προς) τι podati se čemu, služiti komu

za što; εδ *ili* καλώς τινι δ. udijeliti komu sreću; usaditi, εΕς τάς ψυχάς; pomilovati, pustiti koga komu τινά τινι; platiti, namiriti, pripisivati. 2) predati; dati za ženu, udati, θυγατέρα ἀνδρί. 3) dopustiti, dozvoliti, s *(ak.* i) *inf.;* βουλήν τινι δ. dati komu vremena za razmišljanje. 4) davati, nuditi, τί (τινι)

δίε *v.* δίω

δι-εγγυάω *akt.* jamčiti (za koga); *pas.* uz jamčevinu biti pušten

δι-εγγύησις, ἡ, jamčenje

δι-έδεξε *v.* διαδείκνυμι

δι-έδραμον *v.* διατρέχω

δι-έεργον *v.* διείργω

I. δί-ειμι (εἶμι) prolaziti, τί *i* δια τίνος, pripovijedati

II. δί-ειμι (ειμί), *fut.* διέσομαι, neprestano biti; *s part. prev. se:* neprestano

I. δι-εῖπον, *inf.* διειπεῖν, *ep.* διαειπέμεν, *de fekt, aor. s fut.* διερώ *i perf.* διείρηκα, dogo voriti se; točno kazati, naročito kazati; razjasniti, razložiti; tumačiti, riješiti, αίνιγμα

II. δι-εῖπον, *impf. od* διέπω, *što v.*

δι-είργω, *jon.* διέργω, rastavljati, uzdržavati, priječiti, τινός od čega; *Ksen. Anab.* 3, 1, 2. *dodaj* αυτούς

δι-είρηκα *v.* I. διεῖπον

δι-είρομαι, *ep. samo prez.* ispitivati

δι-ειρύω, *jon. mj.* διερύω *(v.* ἐρύω) provući, prebaciti, τί τι što preko čega

δι-είρω, *perf.* διεῖρκα, promoliti, udjenuti, utaknuti, διά τίνος u što

δι-έκ, *pred. vok.* διέξ, *ep.* skroz, napolje kroz, τινός

δι-εκπεράω, *jon.* proći skroz, prebroditi kroz, τί

δι-εκπλέω, *jon.* -πλώω, prebroditi, projedriti; probiti red neprijateljskih lađa

διέκπλοος, ὁ, *stegn.* διέκπλους, 1) prolaz, prohod. 2) provala kroz bojni red neprijateljskih brodova

δι-εκπλώω *v.* διεκπλέω

δι-έκροος, δ, *jon.* istjecanje, tijek (rijeke) kroz

δι-ελαύνω, *(v.* ἐλαύνω), 1) protjerati kroz *ili* preko; prosukati, probosti. 2) *intr.* projahati, projezditi, projuriti, proći kroz

δι-ελέγχω sasvim oboriti; točno ispitivati

δι-ελ&έμεν *v.* διέρχομαι

δι-έλκω *(v.* Ζλκω) *aor. part.* -ελκύσας, razvlačiti

δίε μα ι, *konj.* δίηται, *opt.* δίοιτο, *satno prez. med. ep.* 1) *tranz.* otjerati, odagnati, rasplašiti. 2) *intr.* dati se goniti *ili* otjerati, plašiti se, bježati, pobjeći, πεδίοιο poljem

δι-εμπολάω, *poet.* prodavati, izdati; τινά προς τίνα izdati

δι-ενιαυτίζω, *jon.* proživjeti godinu

δι-εξειλίσσω, *jon. mj.* διεξελίσσω, razmotati, razviti, rasprostrti

δι-έξειμι *(v.* εἶμι), 1) izlaziti kroza što, proći. 2) τφ λόγω τι sasvim *ili* redom proći, razložiti, razjasniti

δι-εξελαύνω *(v.* ἐλαύνω), *jon. upravo:* protjerati, *priv. intr.:* provesti se, prolaziti, proputovati, projezditi, τί preko čega

δι-εξερέομαι, *ep.* (točno) ispitivati

δι-εξερευνάω, *i med. poet.* točno istražiti

δι-εξέρχομαι *(v.* Ζρχομαι) 1) proći, protrčati, ići kroza što, τί (βίον proživjeti) i διά τίνος; εϊς τι doći, dospjeti do čega; πόνους pretrpjeti; διά πάντων δ. k svima redomice doći, iscrpsti sva sredstva; πάντα δ. sve pokušati. 2) točno proći, razložiti, pripovijedati. 3) proći, minuti (o *vremenu)*

δι-εξηγέομαι razlagati, pripovijedati, tumačiti

δι-εξίημι propustiti, spustiti τινά διά τίνος; izlijevati se, ές θάλασσαν

δι-έξοδος, ἡ, 1) prolaz, izlaz; put, tečaj; uspjeh, kraj, svršetak. 2) razlaganje, opis

δι-επέφραδε *v.* διαφράζω

δι-έπραθον *v.* διαπέρθω

δι-έπτατο, δι-έπτη *v.* διαπέτομαι

δι-έπω, *ep. i jon. impf.* διεῖπον, *ep. i* δίεπον, obavljati; upravljati, vladati, prolaziti kroz, redati, στρατόν, razređivati, prolaziti kroz ljude i plašiti ih, άνέρας; vršiti, brinuti se

δι-εργάζομαι *(v.* εργάζομαι), *jon. plpf.* διέργαστο, *i pas. jon. i poet.* uništiti, pogubiti

δι-έργω *v.* διείργω

δι-ερέσσω, *aor.* διήρεσα, *ep.* -ήρεσσα, proveslati kroz; amo-tamo mahati

δι-ερευνάω, *i* -άομαι, *med.* pretraživati, ispitati

διερευνητής, οϋ. ὁ, uhoda

I. διερός 3. *ep.* živ, živahan

II. διερός 3. *ep.* brz, žuran

III. διερός 3. mokar, tekući

δι-έρπω, *impf.* διεϊρπον, *poet.* proći, provući se

δι-έρχομαι *(v.* ϊρχομαι), *inf. aor. ep.* διελθέμεν, 1) doći skroz, prolaziti kroza što, pregaziti, protjecati, voziti se kroza što, prevesti se, τί *i* τινός, i *aps.*; prodrijeti, do cilja doći, pretrpjeti; *o glasu:* raširiti se, raznositi se; obuzimati; όδόν prevaliti; βίον proživjeti. 2) (»' *bez* λόγω) proći, razložiti, izjaviti, pripovijedati; pročitati; razmisliti. 3) *intr. o vremenu:* proći, minuti

δι-ερώ *v.* διεῖπον

δι-ερωτάω *(v.* ερωτάω), ispitivati, pitati, τινά

δι-έση, *fut. 2. sing. od* II. δίειμι

δι-εσθ-ίω, *aor.* διέφαγον, *jon.* progristi, proglodati

δι-έσσυτο *v.* διασεύομαι

δι-ετής 2. dvogodišnji

δι-έτμαγεν .*v.* διατμήγω

δι-ευκρινέω točno lučiti, urediti, razjasniti; *med.* točno istražiti, odlučiti

δι-ίυλαβέομαι vrlo se čuvati; poštovati

δι-ευτϋχέω neprestano sxetan biti

δι-έχω (i *u tmezi, v.* έ"χω), 1) *tranz.* rastavljati, dijeliti, uzdržavati koga od čega; ήμέραι τρεις prošla su tri dana. 2) *intr. a)* sezati od jednoga kraja do drugoga, probiti, projuriti

skroz, óïστός αντικρύ viri na drugoj strani; prostirati, se, pružati se. *b)* razlaziti se, rastavljen biti; τό διέχον razmak, c) udaljen biti, (άπό) τίνος
δ ίζημα ι, δίζηται, *itd., impf.* έδίζητο, *fut.* διζήσομαι, *dep. med.,* tražiti, potražiti, τινά, -α) težiti na što, raditi, nastojati oko čega, τί; τινί τι nastojati komu što pribaviti; ι *inf.* željeti, *b)* istraživati, ispitivati
δί-ζυξ, ὕγος, ό *i* ή, *ep.* dvoprežan
δίζω, *impf.* δίζε, *ep.* biti u sumnji, dvoumiti
Δίη, ή, *malen otočić blizu Krete*
δι-ηγέομαι, *dep. med.,* razlagati, pripovijedati, tumačiti, navijestiti
διήγησις, εως, ή, pripovijedanje, priča, pretresanje
δι-ηθέω 1) *tranz.* procijediti; isprati, τι τινι. 2) *intr. jon.* prokapljivati, probijati
διηκονέω, διήκονος, διηκόσιοι, *jon. mj.* διακ...
δι-ήκω, *jon. i poet.* prolaziti, prodirati, raznositi se, biti raširen; pružati se
δι-ημερεύω probaviti dan, ostati cijeli dan
δι-ηνεκής 2. neprestan, svezan, neprekidan, trajan, što se pruža od kraja do kraja, otegnut; dubok, prostran, širok, dug. *Adv.* διηνεκέως í -κώς od početka do kraja., sve redom, opširno, jasno, točno
δι-ήνεμος 2. *poet.* zračan, vjetrovit
διη ξ ε, *aor. od* διάσσω
δι-ήρεσα *v.* διερέσσω
δι-ήρης 2. dvostruko spojen; πλοῖον, ναῦς brod s dva reda veslačkih klupa
δι-θύραμβος (ῦ), ό, 1) *pridjevak Dionizov.* 2) ditiramb, *pjesma u kolu koja se pjevala kod Dionizove svečanosti. Arion joj je dao umjetnički oblik.*
δι-ίημι *(i u tmezi),* 1) prostrijeliti kroza što τινός 2) poslati, pustiti kroza što; dopustiti prolaz. 3) raspustiti
δι-ικνέομαι, *fut.* δίξομαι, *aor.* διικόμην, doprijeti, pogoditi, proći; razlagati, pripovijedati
δῖ-πετής 2. *ep.* tko s neba pada *ili* dolazi, nebeski; proziran, sjajan, αἰθήρ
δι-ίπταμαι, *aor.* -έπτατο, proletjeti
δι-ίστημι, I. *tranz.* 1) *akt. i pas.* (διαστήσω, διέστησα, διεσ-ίάθην) rastavljati, lučiti; cijepati, εις μέρη. 2) *med.* δίσταμαι (-στήσομαι, -εστησάμην) postaviti nasuprot; = *i akt.* II. *intr.* δι-ίσταμαι, *fut.* διαστήσομαι, *aor.* διέστην, *perf.* διέστηκα, 1) rastavljati se, razilaziti se; dijeliti se; stajati u razmacima; razmaci se, rastvoriti se; razdvojiti se, έρίσαντε u svađi. 2) razlikovati se
δι-ισχῠρίζομαι, *dep. med.* 1) osloniti se, umiriti se. 2) sigurno tvrditi
διί-φιλος 2. Zeusu drag
δικάζω, δικάσω, έδίκασα, δεδίκασμαι, έδικάσθη, *ep. aor. i sa* σσ, *jon. inf. fut.* δικαν, 1) *akt.* suditi, pravdu dijeliti, presuđivati, ές μέσον nepristrano; δίκην δ. presudom odlučiti što, izreći osudu, parnicu riješiti; εγκλήματος, *(se.* δίκην) δ. suditi o optužbi; odlučiti zaključiti, odrediti. 2) *med.* tražiti pravdu, doći u sud, pravdati se, braniti se, parbiti se, τιν£ *i* προς τίνα s kim
Δίκαια, ή, *grad u Trakiji*
δικαιέω, *jon.* = δικαιόω
δικαιοπραγμοσύνη, ή, pravično djelovanje, pravednost
δίκαιος 3. pravedan, α) *o licima:* pravedan, pravičan, pošten, plemenit, istinit, dobar, pobožan; *o životinjama:* sposoban, upotrebljiv, koristan, dobar, uvježban, *b) o djelima i stvarima:* pravedan, zasluženi, zakonit, pristojan; pravedno stečen (πλοῦτος); *o kolima:* prikladan, valjan; *o polju:* plodan, rodan. — Δίκαιος εἰμι í *inf.* imam pravo, vlastan sam, pravo je da ja, zaslužujem; dužan sam, moram. — Τό δίκαιον í τα δ. pravda, pravednost, pravica; τό δ. *i* pravedna stvar; τά δίκαια (άπο)τελεῖν plaćati što je pravo; τά δ. λαμβάνειν dobiti *ili* tražiti pravo; έκ τοῦ δικαίου pravedno; παρά τό δ. protiv prava; δίκαια πάσχειν biti pravedno kažnjen; δίκαια πράττειν činiti što je pravo. — *Adv.* δικαίως, pravo, pravedno, s pravom; po običaju, kako se pristoji; uistinu, doista, naravni
δικαιοσύνη, ή *i* δικαιότης, ητος, ή, pravednost, zakonitost, poštenje
δικαιόω, *jon. i* δικαιέω, *upr.* pravo činiti, 1) smatrati za pravedno *ili* dobro, priznati što za pravo, braniti; zahtijevati, htjeti, željeti; tvrditi. 2) suditi, osuditi, kazniti
δικαίωμα, ατός, τό, pravedan razlog, pravedna tražbina, pravedna kazna
δικαιωτήριον, τό, kaznionica
δικαν, *jon. inf. fut. od* δικάζω
δικανικός 3. 1) vješt pravu; pravni, sudbeni; ό δ. odvjetnik, ή δικανική vještina odvjetnička. 2) opširan, dosadan. 3) svadljiv, drzak
δικασπόλος 2. pravosudni; *supst. 6, ep.* sudac
δικαστήριον, sudište; sud
δικαστής, οῦ, ό, sudac, sudija
δικαστικός 3. vješt suđenju, vješt pravu; ή δικαστική pravoznanstvo; τό-όν sudačka plaća
δίκελλα, ης, ή, dvoplatna sjekira, budak, trnokop
δίκη (ῖ), ή, 1) običaj; navada, način; sudbina, udes, βροτών; δίκην, *kao adv.* poput, na način, τινός. 2) pravo, pravednost, pravica, pravda; δίκην ειπείν suditi ili braniti se; δίκη s pravom, *ali i* od osvete; σύν δίκη po pravu, po običaju; προς δίκην po pravu, s razlogom; δίκης ές ορθόν po istini; κατά δίκην po pravu, pravedno; παρά δίκην protiv prava; πέρα δίκης preko reda. — *Person.* Δίκη *boginja pravde.* 3) presuda, osuda, odluka; έν τη Κύρου δίκη po odluci Kirovoj. 4) sud, suđenje, sudbeno postupanje, tužba, parnica; δημοσία δ. = γραφή: 2); 8. κλοπής, δώρων *itd.* tužba zbog krađe, podmićivanja *itd.*; δίκην ὑπέχειν podvrći se

pravnom postupanju *ili i* kazni; εις δίκας καταστησαι »7» αγειν pozvati na sud, tužiti; δίκη γίγνεται sud se izriče., parnica se odlučuje; δίκην δικάζειν *v.* δικάζω; διά δίκης ιών πατρί prepirući se s ocem. 5) kazna *(sudbeno određena),* globa., zadovoljština, τινός za što; δίκην λαμβάνειν »7»' έπιτιθέναι (τινός) kazniti (za što), utjerati novčanu kaznu, dobiti zadovoljštinu; δίκην διδόναι dati zadovoljštinu, *i* biti kažnjen, τινός za što, ύπό τίνος od koga; την δίκην έχειν primit^ zasluženu kazan; ίκανήν δ. έχειν imati dovoljnu zadovoljštinu; δίκην φεύγειν biti tužen, δίκην διαφεύγειν biti riješen

δι-κλίς, ίδος, ή, *ep.* dvokrilan; δ. πύλαι dvokrilna vrata; *supst.* ή, dvorišna vrata

δι-κράτής 2. *poet.* dvovlastan, Άτρεΐδαι oba moćna Atrejeva sina, λόγχαι oba jaka koplja

δί-κροτος 2. s obje strane šuman; δ. ναΰς brod s dva reda vesala

δίκτυες, οί, *jon. nekaki vuci u Libiji*

Δίκτυν(ν)α, ή, *pridjevak Artemide kao božice lova (v.* δίκτυον)

δικτυό-κλωστος 2. *poet.* σπεΐραι zamke pletene kao mreža

δίκτϋον, τό, mreža 05. lovna

δί-λοφος 2, *poet.* s dva vrha, πέτρα = *Parnas*

δι-μναΐος, 3. *ak. pl. jon.* διμνέως, vrijedan dvije mine

διμοιρία, ή, dva dijela, dvostruko, dvostruka plaća

δί-μοιρος 2. dvostruki; među dvoje razdijeljen; το δ-ου = διμοιρία

Δίνδΰμον, τό, *gora u Frigiji, gdje se štovala frigijsko-lidijska boginja Kibela kao* μήτηρ Δινδυμήνη

δϊνεύω 5 *iter. impf.* δινεύεσκον, *i* δινέω, 1) *tranz.* vrtjeti, vitlati, zakretati, naokolo tjerati. 2) *intr. i pas.* vrtjeti se, kružiti, vijati se; tjerati se; tumarati, teturati; obraćati *oči*

δίνη (ΐ), ή, vrtlog, vir; vihar

δϊνήεις, εσσα, εν, virovit

δίννημι, *eol.* = δινέω udarati, mahati (krilima)

δϊνωτός 3. *ep.* zaokružen, zaobljen; obložen, χαλκω

διξός 3. *jon.* = δισσός

διό (δι' δ), radi čega; stoga, radi toga

διό-.βολος 2, *poet.* od Zeusa bačen *ili* poslan

διο-γενής 2. *ep. i poet.* od Zeusa rođen, Zeusovo čedo, plemenita roda

Διογένη;, ους, ό, *grčki filozof iz Sinope, živio u Ateni hotice vrlo oskudno* (404—323)

δι-οδοιπορέω, *jon.* proputovati, putovati

δί-οδος, ή, prolaz, prohod; put

Διόθεν, *ep.* od Zeusa, sa Zeusovom voljom

δι-οίγω *(v.* οϊγνυμι), otvarati; *o govoru:* otvarati ga i smisao razumjeti

δί-οιδα sasvim »7»' točno poznati

δι-οικέω odvojeno stanovati *ili* živjeti (i *u med.),* upravljati, gospodariti, redovati, vladati, određivati, uređivati; gojiti; *s ak.*

διοίκησις, εως, ή, gospodarstvo, kućanstvo, uprava; upravljanje državnim novcima

δι-οικίζω, *fut. -at.* -ιώ, posamce nastaniti, naseliti na raznim mjestima; rastavljati; *med.* posamce se nastaniti; preseliti se

δι-οικοδομέω zidom rastaviti

δι-οινόομαι napiti se

δι-οίσομαι *v.* διαφέρω

δι-οϊστεύω, *ep.* prostrijeliti kroz, τινός; *aps.* strijelom dobaciti preko

δίοιτο *v.* δίεμαι

δι-οίκομαι *(v.* δίεμαι)

δι-οίχομαι *(v.* οϊχομαι), *jon. perf.* 3. *pl.* διοίχηνται, proći, minuti, primicati se kraju; propadati, poginuti; raspasti se

Διοκλής, έους, *ep.* ήος, ό, 1) *sin Orsilohov, vladar u mesenskoj Peri. 2) i drugi*

δι-ολισθαίνω prošuljati se, umaći komu τινά, omaknuti se

δι-όλλΰμι *(v.* δλλυμι), 1) *akt.* sasvim upropastiti, uništiti, utamaniti, satrti; zaboraviti. 2) *med.* δι-όλλυμαι, *s perf.* διόλωλα, sasvim propasti, upropastiti se

Διο-μήδης, εος, ους, ό, *sin Tidejev, kralj argivski, hrabar junak pod Trojom*

δι-όμνϋμι, *ob. med.* διόμνΰμαι, kleti se, (θεούς bogovima), priseći se, pod prisegom tvrditi

δι-ομολογέω, *med. fut.* -ήσομαι *adj. verb.* -ητέον *i* -τέα, 1) *akt.* priznati, obećati, s *inf.* 2) *med.* dogovoriti se, pogoditi se, složiti se; obreći; uglaviti, ustanoviti

Δίον, τό, 1) *grad na Eubeji. 2) grad na Atosu*

δι-ονομάζω nazivati; *pas.* nadaleko biti spominjan, slavljen

Διονυσόδωρος ό, *sofist s otoka Hija*

Διόνυσος *i* Διώνυσος, ου, ό, *sin Zeusov i Semelin, od nizejskih nimfi odgojen i praćen. On je bog plodnosti i os. vinove loze. Njegove svetkovine zovu se* τα Διονύσια, *a bilo ih je četiri:* 1) *male* £>., Δ. τα κατ' αγρούς, έν άγροΐς, *u zimi. 2)* Λήναια *u veljači.* 3) 'Άνθεστήρια, *koncem veljače.* 4) Δ. μεγάλα, τα κατ' άστυ, έν άστει, αστικά, *u ožujku ili travnju*

διόπερ, *mj.* δι' όπερ, 1) radi čega baš; baš zato. 2) zato što, samo stoga što

διο-πετής 2 = διιπετής

Si-οπτεύω, *aps.* točno paziti, vrebati; τί razgledati, motriti, točno pregledati

διοπτήρ, ήρος, ό, uhoda

δι-οράω vidjeti-kroza što, razaznavati, raspoznati, uvidjeti

δι-όργυιος 2. dva hvata (dubok)

διορθόω *i med.* διορθόομαι, ispravljati; popravljati; urediti, dobro postupati

διόρθωσις, εως, ή, uspostavljanje reda, *os.* upravljanje, popravljanje, kažnjavanje

δι-ορίζω, *jon.* διουρίζω, *fut.* -ιώ *itd.* 1) *akt. i pas. a)* ograničiti; lučiti, rastavljati, odijeliti, *b)* razlikovati, τί τίνος što od čega; (točno) odrediti, ustanoviti, označiti, odlučiti, tumačiti; definirati; prenijeti preko granice. 2) *med. perf.* -ώρισμαι, *a)* među sobom »7» zajedno odrediti, ustanoviti, izjaviti, tvrditi, *b) = akt.*

διορισμός, ό, razlikovanje; definiranje
δι-ορύσσω, *at.* -ττω (*i u ttnezi), perf. pas.* δι-ορώρυγμαι, *plpf.* δι-ωρώρυκτο, prokopati, prosjeci; potkopati, podrovati; jarcima rastaviti
δῖος 3. *ep. i poet.* 1) svijetao, častan, divan, krasan, plemenit, vrstan. 2) božanski, uzvišen. 3) = Διός, tko pripada Zeusu, sin, kći
Διόσ-κοροι, ων, οί *(i u du.), i ep. i joti.* Διόσκουροι, *Zeusovi sinovi, osobito Kastor i Polideuk. Poslije smrti bili su uvršteni među zvijezde*
διότι 1) *mj.* δι' δ τι *upitno:* zašto. 2) *mj.* διά τοϋτο δτι, stoga što, jer; zato. 3) *mj.* δτι, što
Διοτίμα, (ϊ) ή, *svećenica iz Mantineje*
Διότῖμος ό, 1) *atenski zapovjednik brodovlja oko* 388. 2) *govornik i pristaša Demostenov*
διο-τρεφής 2. *ep.* od Zeusa othranjen, Zeusov gojenac
δι-ουρίζω, *jon.* = διορίζω
Διόφαντος, ό, 1) *atenski govornik i prijatelj Demostenov.* 2) *atenski poslanik Aleksandru Vel.* 3) * *drugi*
δι-οχετεύω *poζ.* voditi kanalima
δ ί-ο φις, ή, proziranje, uviđanje
δί-παλτος 2. *poet.* dvostruko zamahnut, dvostruko pogađajući; δ. στρατός vojska vođena od dva vođe, Agamemnona i Meneleja
δί-πηχυς, υ, *gen.* εος, *neutr. pl.* -χεα ι -χη, dva lakta dugačak, od dva lakta
διπλάζω, *poet.* 1) *tranz.* udvojiti. 2) *intr.* biti dvostruk
δίπλαξ, ακος, ή, *ep.* dvostruko složen, dvogub; *supst.* ή δ. *(se.* χλαίνα) dvostruki ogrtač *kojim bi se dva puta zamotali*
διπλάσιος (α) *2, adv.* -ίως, *jon.* διπλήσιος 3, dvostruk, dvostruko tolik — dug *ili* širok; *S.* ή", dva puta tolik kao; το διπλήσιον dvostruki broj
δί-πλε-9-ρος 2. od dva pletra *(po* 100 *stopa)* duljine, širine ili visine
διπλή, *adv.* dvogubo; još jedanput toliko, i ή *"* *S^en^- ^s °bje strane, zamjenito
διπλήσιος *v.* διπλάσιος
διπλόη, ή, dvojina; pukotina
διπλόος, όη *(jon. i έτη),* όον, *stegn.* οϋς, ή, οϋν, 1) dvostruk, dvogub; διπλήν παίειν drugi put udariti; διπλή χερί jedan rukom drugoga. U *plur.* = dva; *supst.* τό διπλούν dvostruko. 2) dvoličan, dvojezičan, lukav, himben
διπλό ω udvojiti, podvostručiti
δί-πους, ποδός, δ *i* ή, dvonog; dvije stope dugačak
δί-πτυχος 2. *ep. i jon.* udvoje zavijen *ili* složen; δίπτυχα *(ak.)* ποιήσαι udvoje složiti; dvostruk, dva
δί-πϋλος 2. dvovratan, s dva ulaza
Δίρκη, ή, 1) *nimfa, kći Ahelojeva.* 2) *po njoj prozvano glasovito vrelo blizu Tebe. Adj.* Διρκαῖος 3.
δίς, *adv.* dvaput, dvostruko
δισ-θάνής 2, *ep.* koji dvaput umire, dvosmrtan
δισκεύω, *poet. poζ. i* δισκέω, *ep.* bacati se kolutom (diskom), kolutati se
δί-σκηπτρος 2. *poet.* dva žezla držeći
δισκο-βόλος, ό, bacač diska
δίσκος, ό, kolut, *okrugla ili ovalna ploča od kovine, kamena ili drveta, kojom se bacahu*
δίσκ-ουρα, τά, *ep.* domet diska *ili* koluta
δισ-μύριοι 3. dvadeset tisuća
δισσ-άρχης, ου, ό, *poet.* βασιλής dva vladara (o *Agamemnonu i Menelaju)*
δισσός 3, διττός 3, *jon.* διξός 3, dvostruk, dvogub; *u plur.* = δύο; dvoličan
διστάζω sumnjati, dvoumiti, biti nesiguran
δί-στολος 2. *poet.* oba; dvostruko praćen
δί-στομος 2. *poet. s* dva ušća, ulaza; οδοί δ. dvopuće; dvosjekli
δισ-χίλιοι 3. dvije tisuće
δι-τάλαντος 2. dva talenta vrijedan «7« težak
διφάσιος 3. *jon.* dvostruk, dvogub; u *plur.* = δύο
δ ι φάω, *ep.* tražiti
διφθέρα, ή, 1) oderana i strojena koža. 2) *stoje od nje načinjeno:* kožuh; torba od kože; sirov pergament; kožni krov šatorski
διφθέρινος 3. kožan
διφρεία, ή, vožnja kolima; kola, podvoz
διφρευτής, οϋ, ό, *poet.* upravljač kola, koji se na (zlatnim) kolima vozi *(o suncu)*
διφρηλατέω, *poet.* upravljati kolima, voziti se na kolima po, τί
διφρ-ηλάτης, ου, 6, *poet.* upravljač kola, vozač
δίφρος, ό, 1) stolica, sjedalo, *onaj dio kola koji leži na osovini. 2)* kola, *os.* bojna, *ali i* putna kola. 3) klupa *ili* stolica bez naslona; nosiljka
διφροφορέομαι, *jon., pas.,* dati se nositi u nosiljci
δι-φυής 2, *gen.* έος *i* οϋς, dvojaka lika
δίχα, I. *adv.* 1) nadvoje, na dvije gomile, na dva mjesta, dvostruko, na dva komada; rastavljeno, odijeljeno, napose; έκ πάντων δ. sasvim sam, daleko od svih drugih. 2) dvojako, nesložno, različito, protivno; δ. ποιεϊν rastavljati; δ. γίγνεσθαι τίνος rastavljati se od II. *prep. s gen., stoji ob. za gen., poet.* rastavljeno od, daleko od, bez, bez zapovijedi, πόλεως; bez pomoći, κείνων
διχάδε, *adv.* na dvije strane
διχάζω razdijeliti, rastaviti, zavaditi
διχη, *adv.* u dva dijela; dvostruko
δίχηλος 2. s dva papka *ili* kopita
διχθά, *ep.* = δίχα
διχθάδιος 3. dvojak, dvostruk, *neut. pl. adv.* nadvoje
διχογνωμονέω biti različita mnijenja, biti nesložan
διχόθεν, *adv.* s obje strane; iz dva razloga
διχοστασία, ή, *jon.* -ίη, rastavljanje, nesloga, razdor
διχοστατέω razići se, svaditi se

διχοτομέω na dvoje cijepati *ili* dijeliti
διχοϋ, *adv. jon.* = δίχα
δίψα, ή, žeđa
διψάω, ης, η *itđ.* žedan biti, žedati; *pren.* hlepiti, čeznuti za, τινός, *i s inf.*
δίψιος 3. *poet.* žedan; suh
δίψος, τό, žeđa
δίω, *impf.* Ζδιον, δίε *(v.* δίεμαι), *ep.* bježati, trčati; bojati se, μή da ne, τινί za koga; *u med.* tjerati, plašiti
διωβελία, ή, plaćanje dvaju obola na dan građanima *(uime ulaznine u kazalište)*
δίωγμα, τό, progon, lov, divljač
διωγμός, ό, *poet.* proganjanje
δι-ώδῦνος 2. *poet.* vrlo bolan
δι-ω-9-έω *{v.* ώ&έω), 1) *akt.* oturiti, otkinuti, raskinuti. 2) *med.* otisnuti, odbiti, uklanjati od sebe; progurati se
διωκαθεῖν *v.* διώκω
διωκτέος 3., *adj. verb. od* διώκω, koga treba progoniti; treba nastojati oko čega
διώκω, *fut.* -ξω *i* -ξομαι, *aor.* έδιωξα, *perf.* δεδίωχα, *aor.* έδιώχθην, *pojačani aor.* έδιώκαθον, I. *akt.* staviti u gibanje, hitro krenuti, *dakle* 1) goniti; protjerati, prognati; brzo slijediti, potjerati za kim, *aps. i* τινά. *b) pren.* a) ići za kim, priključiti se, pribiti se uz, τινά; nastojati oko čega, hlepiti, težiti, željeti, τί, τα καλά, ήδονήν. β) nastaviti (M *govoru);* pripovijedati, opisivati, γ) sudbeno progoniti, tužiti koga radi čega, τινά τίνος (ι τίνος ένεκα); ό διώκων tužitelj; γραφήν δ. τινά tužiti koga. 3) *intr.* juriti, hitjeti, brzati, hrliti. II. *med. i pas.* 1) biti progonjen, optužen. 2) biti nagnan, od težnje ὕφ' ηδονής. 3) goniti koga pred sobom, πεδίοιο poljem
δι-ωλύγιος 2. daleko se pružajući, vrlo velik
δι-ώμοτ'ος 2. *poet.* prisegom obvezan
Δίων, ωνος, *iz Sirakuze, šurjak Dionizija Star., prijatelj Platonov*
Διώνη, ή, *mati Afroditina*
Διώνυσος *v.* Διόνυσος
δίωξις, εως, ή, 1) proganjanje, potjera (i sudbena), tužba, 2) težnja, nastojanje
δι-ώρυξ, υχος, ή, prokop, jarak, kanal
δι-ωρώρυκτο *v.* διορύσσω
δί-ωτος 2. dvouh, s dvije ručice
δμηθήναι *v.* δαμάζω
δμήσις, ιος, ή, *ep.* kroćenje
δμήτειρα, ή, *ep.* krotilica, pobjednica
δμωή, ή, robinja (u ratu zarobljena); sluškinja
δμώς, ωός, ό, *gen. pl.* δμώων, zarobljenik; rob, sluga
δνοπαλίζω, *fut.* -ξω, *ep.* uzdrmati, obarati; ogrnuti, τί
δνοφερός 3. *ep. i poet.* taman, mrk
δοάσσατο, *ep. defekt, aor. med. s konj.* 3. *sg.* δοάσσεται, činilo se
Δόβηρος, ή, *grad u Peoniji. Stan.* οι Δόβηρες
δόγμα, τό, mnijenje, mišljenje, nauka; odluka, zaključak, *os. javni;* naredba; δ. ποιεῖσθαι zaključiti; filozofska nauka, vjerski propis
δοιή, ή, *ep.* sumnja, dvoumica, neizvjesnost
δοιώ, *ep. du. i ep. pl.* δοιοί, 3. dvoje, dva, dvostruk
δοκάω, *ep.* = δοκεύω
δοκεύω, *ep.* vrebati, čekati, paziti, motriti, 5 *ak.*
δοκέω, δόξω, Ζδοξα, δέδογμαι; *poet. i* δοκήσω *itđ. jon. i* δεδόκηται, — 1) *tranz. a)* misliti, mniti, držati, naslućivati, τί »7» *(ak.* i) *inf.,* τί τίνα što o kom, τί τι što čim; δοκώ, *često se umeće:* mislim, doista; δεδογμένον εστί stalno je mišljenje. U *pas. i* vrijediti, τα δοκηθέντα ono što se mislilo, slutilo, *b)* odlučivati, zaključivati, έ"δοξε τη βουλή, τῳ δήμω. U *pas.* δέδοκταί τινι *{s inf.) i aps.* δέδοκται zaključeno je (od koga); τα δεδογμένα zaključak, τινί nečiji. 2) *intr.* činiti se, pričiniti se, a) pokazivati se; *često se prevodi s* očevidno, *part.* δοκών *s* naoko. 6) graditi se, činiti se, na glasu biti, pretvarati se, *s inf.*; δοκώ μοι čini (mi) se da, mislim (da ja), videor mihi; δοκεϊ μοι čini mi se, mislim, odlučujem, zaključujem, sviđa mi se, mislim, odlučujem, zaključujem, sviđa mi se, *i bez. dat., s inf. i s ak. s inf.;* (ώς) έμοί δοκεϊν kako ja mislim; τό δοκοῦν, τά δοκοῦντα, mišljenje, mnijenje, sumnja, odluka, i što je vjerojatno; τά δοκοῦντα τοις άνθρώποις što ljudi drže za istinu, opće-priznate zasade; δοκοῦν εστί τινι zaključuje, odlučuje tko; *kao ak. aps.* δόξαν, δοκοῦν τινι budući da je zaključio *ili* zaključeno
δόκησις, εως, ή, mišljenje, mnijenje, naslućivani e
δοκιμάζω, -άσω, *itd.,* δοκιμαστέον, 1) kušati, ispitivati, istraživati, prosuđivati, *aps. i* τί, τινά što je tko (što) vrijedan. 2) primiti, odobriti; izabrati; preporučivati, odlučiti, τί *i* τινά. 3) prosuditi podrijetlo *dječaka, prije nego je u Ateni bio unesen u popis građana. I činovnici u Ateni morali su se podvrći istrazi imaju li za svoju službu potrebna građanska svojstva.*
δοκιμασία, ή, istraživanje, ispitivanje, *v. i* δοκιμάζω 3); pregledba
δοκιμαστής, οῦ, ό, ispitivač, istraživalac *koji je u Ateni ispitivao sposobnost izabranih činovničkih kandidata*
δόκιμος 2, *adv.* -ίμως, prokušan, vrijedan, pouzdan, čestit, ugledan, odličan, slavan
δοκός, ή, greda; rog, rožnik *{od krova),* očekivanje, suzbijanje, έν δοκοῖσιν έχθρων
δολερός 3. lukav., himben, varav, lažan
δολιό-πους, ποδός, ό, *i* ή, *poet.* lukavim korakom, lukavo koračajući
δόλιος 3. *ep. i poet.* = δολερός
δολίχ-αυλος 2. *ep.* dugocjev, *epit. koplja u koga nasad ima dugu cijev*
δολιχ-εγχής 2. *ep.* dugim kopljem naoružan

δολιχ-ήρετμος 2. *ep.* dugim veslima opremljen, *epitet primorskih naroda i brodova*
δολιχο-δρ όμος, ό, onaj koji trči δόλιχον, natjecatelj u trčanju
δολί/ός 3. dugačak, dug; δολιχόν κατατεί-\ουσι τοῦ λόγου drže govore bez prestanka; *adv.* -όν
δόλιχος, ό, dugo trkalište *{dugo 7—24 stadija, koje su utrkivati morali sedam puta prevaliti);* δόλιχον ἕεῖν trčati u dugom trčanju
δολιχο-σκιος 2. *ep.* što baca dugu sjenu, dugosjen
δολόεις, εσσα, εν, *ep.* lukav
δολο-μήτης, ου, *ep. i* δολόμητις, ιος, ό *i* ή, *ep.* koji smišlja lukavštine, podmukao
δολό-μϋ&ος 2. lukavo govoreći, prepreden, podmukao
Δόλοπες, οί, *tesalski narod, kasnije u Epiru*
δολο-πλόκος *i eol.* δολό-πλοκος 2. *poet.* snujući varke, varav, lukav
δολο-ποιός 2. *poet.* lukav, varav
δόλος, ό, sve čime možeš koga prevariti, mama, meka; prijevara, varka, lukavština; zasjeda; δόλω, ἑκ δόλου *i si.* lukavo, varkom
δολοφονέω iz potaje, iz zasjede ubiti
δολο-φρονέων, ούσα, ον, *ep.* tko smišlja lukavštine, lukav
δολοφροσύνη, ή, *ep.* lukavština, varka, prijevara; *u plur.* pletke
δολόω nadmudriti, prevariti, pretvarati; μορφήν preobući se
Δόλων, ωνος, ό, *ime trojanskog uhode, po kojem se* 10. *knjiga Ilijade zove* Δολώνει α
δολ-ώπις, ιδος, ή, *poet.* prijevarna pogleda, varav
δόλωσις, εως, ή, varanje, prijevara
δόμεν(αι), *ep.* δοϋναι *v.* δίδωμι
δόμονδε, *ep. adv.* kući; u kuću, u sobu
δόμος, ή, zgrada, 1) α) stan, kuća, dvorovi, *ob. u pl.;* hram *kojega boga;* δόμοις, δόμων ζσω u kući; δόμους, ἐς δόμους kući. *b) prenes.* pleme, obitelj; očinski dom, domovina, *c)* stan životinja, tor. 2) *ep.* soba, dvorana, *os.* muška; blagovaonica = μέγαρον. 3) *jon.* vrsta, naslaga
δονάκεύς, ήος, ό, *ep.* trstenik, trščak
δονακο-τρόφος 2. *poet.* koji trsku hrani
δόνα ξ, άκος, ὸ, 1) trska, trstika. 2) *što je iz trske načinjeno:* Mrijela; pastirska frula
δονέω, *ep. i jon.* tresti, amo-tamo ljuljati, zamahivati, njihati; goniti; *pas.* micati se, uzrujati se, pobuniti se
δόξα, ή, 1) *a)* mnijenje, mišljenje, očekivanje, predodžba, pomisao, prividanje, osvjedočenje, misao; δόξα εὐάγγελος očekivanje dobra glasa; ή των πολλών δόξα javno mnijenje; ἀπό δόξης, παρά (τήν) δόξαν preko očekivanja, protiv osvjedočenja; κατά δόξαν »7» δόξγ) prema osvjedočenju, prema očekivanju; δόξαν λέγω ja to samo tako mislim. 2) osnova, odluka, zaključak. 3) glas *(koji se o kom raznosi);* slava, poštenje, ugled; ού προς της δόξης ne služi na čast; ἐν δόξαις βντες uglednici; δόξαν Ζχω s *inf.* glasa se o meni da... δοξάζω, *fut.* -άσω *itd.,* 1) misliti, mniti, držati za što, *aps. i s ak.;* δόξας δ. misliti; *u pas.* biti za što držan, vrijediti. 2) izvjesnu misao prihvatiti, pomišljati, pretpostavljati. 3) slaviti, veličati δόξασμα, τό, mnijenje, mišljenje δοξοκοπία, ή, častoljublje
δοξόομαι, *pas. jon.* biti na (nekom) glasu, *sinf.*
δοξόσοφος 2. koji misli da je mudar, mudrac naoko
δορά, ή, (oderana) koža δοράτιον, τό, *dem. od* δόρυ, maleno koplje, sulica; štap »7« motka *za lakše nošenje živeža*
δόρει, δόρη, δορί, *v.* δόρυ δορι-άλωτος, δορυάλωτος, *poet.* δουριάλωτος 2. *upr.* sulicom uhvaćen, zarobljen, uzet na juriš, pokoren, osvojen δορί-κτητος 2. *poet. i poz. ep.* δουρίκτητοζ 3. kopljem stečen, zaplijenjen δορί-ληπτος 2. *poet.* = δοριάλωτος δορί-παλτος 2. kopljem mašući Δορίσκος, ό, *ravnica i grad u Trakiji* δορκάς, άδος, ή, gazela, srna; *u plur.* ležnjevi od srne, *(od njih načinjene)* kocke

I. δορός, ό, *ep.* (kožna) mješina

II. δορός *v.* δόρυ
δορπέω, *ep.* večerati
δορπηστός *i* δόρπηστος, ό doba večere, večer
δορπία, ή, *jon.* -ίη, predvečerje svetkovine Apaturija u Ateni
δόρπον, τό, večera; *uopće svaki* obrok
δόρυ, τό, *at. i jon.* δόρατος *itd., ep. (jon.)* δούρατος *itd. i* δουρός, δουοί, δοϋρε, δοϋρα, δούρων, δούρεσσι, *poet.* δορός, δορί *ili* δόρει *i pl.* δόρη, 1) *ep. i poet.* drvo, stablo; greda, balvan, brvno; greda *ili* daska od broda; brod, lađa. 2) *što je načinjeno od drva:* trojanski konj; motka; kopljište; koplje, sulica, *duga* 12—14 *stopa, glavno oružje pješaka; nosi se u desnoj ruci, zato: ζπι* δόρυ desno kren'! 3) rat, boj, bitka; δουρί, δορί ἑλεῖν *ili* λαβείν na koplju, silom. 4) kopljanik, borac; vojska
δορυ-άλωτος 2 = δοριάλωτος
δορυ-δρέπανον, τό, srpasto koplje, *tj. koplje kojemu je vrh svinut kao srp;* čakija
δορύ-ξενος, ό *i* ή, *poet.* drug u boju; saveznik, prijatelj; gostoljubiv, prijateljski
δορυσσόης, ητος, ό, ή, *poet. i* δορυσσόος *i stegn.* δορυσσοῦς 2. *poet.* mašući sulicom, ratnički; μόχθοι nevolje ratne
δορυφορέω biti δορυφόρος, pratiti *ili* braniti koga kao stražar *ili* trabant; biti komu odan
δορυφορία, ή, oružana pratnja
δορυφορικός 3. koji pripada tjelesnoj straži; τό δ-όν = δορυφορία
δόρυ-φ όρος, ό, kopljanik, vojnik tjelesne straže; zatočnik, της σωτηρίας; ljudi koji nose motke, da odnesu plijen

86αις, εως, ή, 1) davanje, dijeljenje, poklanjanje. 2) dar, poklon
δόσκον, *ep. aor. od* δίδωμι
δοτέος, *adj. verb. od* δίδωμι,
δοτήρ, ήρος, ό, davač, darovnik; blagajnik
δουλεία, *jon.* δουληίη *i* δουλίη, ή, ropstvo, robovanje, služinčad, služba; podložnost, podjarmljenje
δούλειος, *jon.* δουλήιος 3. *i* 2. ropski; podao, prost
δούλευμα, τό, *poet.* ropstvo, rob
δουλεύω, s *adj. verb.* δουλευτέον, biti rob, robovati, služiti; podložan biti; predati se, služiti, ταῖς ἡδοναῖς
δούλη *v.* δοῦλος
δουληίη *v.* δουλεία
δουλικός 3 = δούλειος; ἡμαρ dan ropstva
δούλιος 2. ι 3 = δούλειος
Δου>ίχιον, τό, *otok u Jonskom moru.* Δουλιχιόνδε, *adv.* u Dulihij. *Stanov.* Δουλιχιεύς, ήος, ό
δουλιχό-δειρος 2. *ep.* dugovrat
δουλο-πρεπής 2. koji dolikuje robu, ropski; podao, prost
δοῦλος 3. 1) *adj.* ropski, podložan, podjarmljen; δουλότερον ποιεῖν još jače ugnjetavati. 2) *supst. δοῦλος,* δούλη, rob, sluga, robinja, sluškinja; podložnik, podanik
δουλοσύνη, ή = δουλεία
δουλόω 1) zarobiti, podjarmiti, ugnjetavati. 2) *med.* podvrći sebi, podložiti sebi
δούλωσις, ή, podjarmljivanje, zarobljivanje
δουπέω, *aor.* ἐδούπησα *i ep.* ἔγδουπησα, *perf.* δέδουπα, zatutnjeti, bubnuti, gruhnuti; ταῖς ἀσπίσι προς τα δόρατα udarati sulicama o štitove tako da zatutnje *ili* bučno udarati
δοῦπος, δ, tutnjava, lupa, bahat, zveka, šum; χερόπληκτρι δοῦποι udarci što ječe
δοῦρα *i si. v.* δόρυ
δουράτεος 3, *ep.* drven
δούρειος 3 = δουράτεος
δουρ-ηνεκές, *ep. neutr. kao adv.* dokle koplje nosi, na kopljomet
δουρι-άλωτος 2. *v.* δοριάλωτος
δουρι-κλειτός *i* δουοί-κλυτος *ili* δουοικλυτός. ό, *ep.* slavan na koplju, slavan kopljanik
δουρί-κτητος *ili* δουρικτητός *i* δορίκτητος 3. kopljem ili na koplju dobiven
δουρο-δόκη, ή, *ep.* spremnica za koplja
δουρός *i si. v.* δόρυ
δοῦσα *v.* δίδωμι
δόχμιος 3. *i* δοχμός 3, *ep.* prijek, koji je poprijeko, koji dolazi sa strane, kos, isprijeka, izrebra; *adv.* δόχμια
δράγμα *ili* δραγμα, τό, *ep.* što se može rukom zahvatiti, rukovet, snop
δραγμεύω, *ep.* rukovedati, u snopove kupiti
δραθεῖν *v.* δαρ&άνω
δρακεῖν *v.* δέρκομαι
δραίνω, *ep.* htjeti raditi
δοάκων (α), οντος, ό, zmaj, velika zmija, aždaja; *uopće:* zmija
Δράκων, οντος, ό, *atenski zakonodavac oko* 620. *pr. n. e., poslovičan zbog strogosti svojih zakona*
δράμα, τό, čin, djelo, posao; *oj.* čin prikazan na pozornici, drama, igrokaz; δ. εισάγω prikazati dramu
δράμημα, τό, *jon. i poet.* trčanje, trka
δραμών *v.* τρέχω
δραπετεύω pobjeći, umaći, τινά komu
δραπέτης, ου, ό, uskok, prebjeg; *i kao adj.* κλήρος ždrijeb koji se raspada *jer je od zemlje umjesto od kamena,* raspadljiv
δράσείω, *poet.* hoću da radim, mislim raditi
δρασμός, ό, *poet., jon.* δρησμός bježanje, bijeg
δράσσομαι, *dep. med., aor.* -ξάμην, *perf.* δέδραγμαι, hvatati, grabiti, os. koliko možeš rukom zahvatiti; *aps. i* τινός spopasti, čvrsto se držati
δραστέος 3. *adj. verb. od* δράω
δρατός 3. *ep.* oderan, oguljen
δραχμή, ή, drahma, *kao težina u Ateni = oko* 5 *grama, kao novac = 6 obola*
δράω, *at.* δράσω *itd., aor.* ἐδράσθην, *adj. verb.* δραστέος, *ep. prez. ind.* 3. *pl.* δρώωσι, *opt.* δρώοιμι, 1) *intr.* činiti, raditi, poslovati; *os.* kao sluga dvoriti, posluživati. 2) *tranz. tí* nešto vršiti, izvršiti, obaviti, činiti; τινά τι komu što učiniti, uslugu mu iskazati; κακώς, εδ τίνα zlo, dobro činiti komu; ὁ δράσας krivac, zločinac; παν δρων svaka usluga; τό δρώμενον djelo, čin, τα δ. osnove, sredstva, poduzeće, radnja, događaji *i si.,* τό δρασθέν svršeno
δρεπάνη, ή, *ep.* srp, zavinut mač
δρεπανη-φόρος 2. noseći srpove, άρμα srponosna kola
δρέπανο ν, τό, srp, zavinut mač
δρέπω, *poet.* otrgnuti, odrezati, ubrati; *med.* brati sebi što
δρησμός, *ό, jon. v.* δρασμός, bijeg
δρηστήρ, ό, i δρήστειρα, ή, *ep. i jon.* sluga, služavka
δρηστοσύνη, ή, *ep. i jon.* spretnost u dvorenju, posluživanje
Δρίλαι, οί, *pleme jugozap. od Trapezunta*
δρΤμύς, εῖα, ύ, prodirući, oštar, ljut, žestok; rezak, trpak
δριμύτης, ητος, ή, oštrina, oštroumlje, žestina
δρίος, τό, *plur.* δρία, *ep. i poet.* česta guštara
δρομαϊος 3. *i 2, poet.* δρομάς, άδος, ό, ή, *poet.* trčeći, brz hitar
δρομεύς, έως, ό, trkač, trčeći, u trku
δρομικός 3. valjan za trčanje *ili* utrkivanje; τά δρομικά utrka
δρόμος, ό, 1) trk, trka, trčanje, utrkivanje *(pješke, na konju, na kolima);* δρόμω trkom, hitro, brzim korakom. 2) mjesto za trčanje, trkalište; vježbalište; δρόμον ποιεῖν uređivati trkalište, περί τοϋ παντός δρόμον -9-εῖν ući u odlučnu borbu. — put, οὐριος (povoljan)
δρόσος, ή, *ob. plur.* rosa, vlaga, voda; mlado (od životinja)

Δρυάς, άδος, ἡ, *nimfa koja stanuje u drvu te s njim kivi i umire*
δρύινος 3. *ep.* hrastov
δρυμός, ὁ, *ep. i poet., plur. i* τά δρυμά, hrastova šuma; *uopće:* šuma, šikara, grmlje, česta, guštara
Δρυμός, ἡ, 1) *grad u Fokidi.* 2) *mjesto na granici atičko-beotskoj*
Δρύοπες, οἱ, *prastaro pleme između Parnasa i Ete*
Δρυοπίς, ίδος, ἡ, *potonja Dorida*
Δρυός κεφαλαί, αἱ, *uski klanac na Kiteronu u Beotiji*
δρυοτομία. ἡ, posječeno drvo; sječenje drva
δρυοτομική, ἡ, vještina sječenja drva
δρύοχοι, οι, lađena rebra; temelj
δρύπτω, *aor.* δρύψα, *pas.* δρύφθην, 1) *akt. ep.* grepsti, odabirati. 2) *med.* izgrepsti se; izgrepsti sebi
δρυς, δρυός, ἡ, drvo, *os.* hrast
δρυ-τόμος 2. drva sijekući, *supst.* ὁ, *ep.* drvosječa, drvar
δρύφακτον, τό, drvena ograda *(oko sudišta i mjesta za vijećanje)*
δρώοιμι, δρώωσι, *v.* δράω
δΰ, δύη, δϋμεν, δύμεναι, *v.* δύω II. 2)
δυάς, άδος, ἡ, dvojina, dvoje
δυάω, *ep.* 3. *pl.* δυόωσι, učiniti nesretnim, upropastiti
δύη, ἡ, *ep. i poet.* jad, nevolja, bijeda, nesreća, bol
Δύμη, ἡ, *grad u Ahaji*
δύναμαι, δύνασοα *itd.* (ΰ), *at. dep. pas,, fut.* δυνήσομαι, *aor.* ἐδυνήθην *i* ἐδυνάσθην, *perf.* δεδύνημαι; *prez.* 2. *sg. i* δύνῃ, *impf.* 2.. *sg. i* ἐδύνω, *ep. aor.* ἐδυνήσατο *i jon. ind.* 3. *pl.* δυνέαται *i impf.* 3. *pl.* ἐδυνέατο, 1) *o ljudima:* moći, imati silu, moć, vrijediti; δ. παρά τινι vrijediti, važiti kod koga; μέγα δ. biti moćan, mnogo moći., παρά τινι kod koga, οἱ δυνάμενοι mogućnici, sposobni ljudi. 2) *o stvarima:* vrijediti, iznositi, činiti, značiti, ići za čim. 3) *bezlično* δύναται: moguće je; οὐκ ἐδύνατο nije polazilo za rukom *(Her.* 7, 134)
δυναμικός 3. snažan, jak, djelotvoran
δύναμις, εως, *jon.* ιος, ἡ, 1) sila, tjelesna snaga, moć, jakost, bojna sila, vojska, čete; sredstva za rat. 2) talent, dar duševni, sposobnost, vrsnoća, vještina; rječitost. 3) ugled, moć, utjecaj; značenje *(rijeli);* vrijednost, iznos, svota; κατά (εις) δύναμιν prema snazi; ὑπέρ)παρά) δ. preko snage; οἱ ἐν δυμάμει οντες vlastodršci
δύνασις, ἡ, *poet.* = δύναμις
δυναστεία, ἡ, sila, vlast, oblast; vlada, nasilnička vlada
δυναστεύω biti δυνάστης, biti gospodar, vladati, biti moćan
δυνάστης, ου, ὁ, vladar, gospodar; odličnik, mogućnik
δυνατός 3, *adv.* -ώς, 1) *akt.* potens, *a)* moguć; δυνατός είμι = δύναμαι; δ. γίγνομαι mogu. *b)* jak, čvrst, krepak, snažan, *c)* valjan, sposoban, vrstan, vješt, s *inf. d)* moćan, ugledan; o'ι δ. mogućnici, odličnici, plemići. 2) *pas.* facilis, što se može učiniti, moguć, možan; probitačan, τινί za koga, s *inf.;* ὁδός δυνατή πορεύεσθ-αι prohodan put; ὅσον (ώς) δυνατόν koliko je moguće. *Supst.* το δυνατόν mogućnost; τά δυνατά što je moguće, što se dade izvesti; κατά (εις) το δ., ἐκ τών δ. po mogućnosti, prema snazi
δύνῃ *v.* δύναμαι
δύνω, *spored. obi. od* δύω s *neprel. znač.* — δύομαι, *v.* δύω II. 2)
δύο *i ep.* δύω, *ili indecl. ili gen.* δυοῖν *i* δυεῖν, *jon.* δυών, *dat.* δυοῖν, *jon.* δυοϊσι, dva, oba, s *du. i plur.,* δυοῖν ένεκα s dva razloga; εις δύο po dva; τά δύο μέρη dvije trećine
δυοκαίδεκα, *ep. i jon.* dvanaest
δυοκαιδεκά-μηνος 2. *poet.* dvanaestomjesečni, godišnji
δυόω *v.* δυάω
Δύρας, ὁ, *rijeka kod Termopila*
δύρομαι, *poet.* = οδύρομαι, jaukati, kukati
δυσ- *i pred* στ, σθ, σπ, σχ δ υ-, *nerast, čestica, znači nešto zlo, neugodno, teško:* Δ ύ σπα ρις zlosretni Pariš, δυσμήτηρ nemati
δυσ-άής, *gen.* έος, *gen. pl.* ήων, *ep.* žestoko duhajući, nepovoljan
δυσ-άθλιος 2. *poet.* veoma nesretan, bijedan
δυσ-αίων, ωνος, ὁ, *i* ἡ, *poet.* kukavno živeći, nesretan
δυσ-άλγητος 2. *poet.* tko ne osjeća boli, tvrda srca
δυσ-άλωτος 2. koga je teško uloviti, netaknut od, κακών
δυσ-άμμορος 2. *ep.* vrlo nesretan
δυσ-ανάπειστος 2. koji se teško dade uvjeriti, nagovoriti
δυσ-άνεκτος 2. koji se teško podnosi, nesnosan
δυσ-άνεμος 2. *dor. mj.* δυσήνεμος, protivno duhajući, od vjetra bijen, buran; *neutr. kao adv.*
δυσ-απάλλακτος 2. *poet.* koji se teško napušta, koji se teško dade odvratiti, tvrdoglav
δυσ-απόδεικτος 2. koji se teško može dokazati
δυσ-απότρεπτος 2. koga (što) je teško odvratiti
δυσ-άρεστος 2. zlovoljan, nezadovoljan; kome nije što po volji; nepomirljiv
δυσ-αριστοτόκεια, ἡ, *ep.* nesretna mati junakova *(tako se naziva Tetidd)*
δύσ-αυλος 2. *poet.* koji *ili* što čini neugodnim boravak pod vedrim nebom., neugodan
δύσ-βάτος 2. kuda se teško prolazi, neprohodan; τά δ. neprohodna mjesta
δυσ-βουλία, ἡ, *poet.* zla odluka, nepromišljenost, ludost
δυσ-γένεια, ἡ, neplemeniti rod; neplemenito mišljenje
δυσ-γενής 2. neplemenit

δύσ-γνωστος 2. koga je teško upoznati., razumjeti δυσ-γοήτευτος 2. koga je teško začarati., obmanuti
δυσ-δαίμων 2. nesretan δυσ-διάβατος 2. teško prohodan δυσ-ειδής 2. nakazan, nagrđen, ružan δύσ-ελπις, ιδος, ό, ή, bez nade, zdvojan δυσ-έλπιστος 2. nenadan, Zdvojan; έκ -ων nenadano
δυσ-έμβολος 2. gdje je teško navaliti, prodrijeti
δυσεντερία, ή, protoč, proljev δυσ-εξέλεγκτος 2. koga »7» što je teško oprovrći
δύσεο, δύσετο *v.* δύω II. 2) δυσ-έριστος 2. *poet.* čemu se mučno opirati, neodoljiv, αίμα φυσών odišući krvoločnošću kojoj je teško opirati se δυσ-εύρετος 2. koga ili što je teško naći *ili* otkriti; neprohodan δύσ-ζηλος 2. gnjevljiv, jedljiv, nabusit δυσ-ηλεγής 2. prebolan, prebijedan; nemilosrdan, nesmiljen δυσ-ήνεμος 2. *poet.* = δυσάνεμος δυσ-ηχής 2. *ep.* prebučan; jadovit δυσ-θαλπης 2. *ep.* mrazovit, studen δυσ-θανατέω teško umirati, sa smrću se boriti δυσ-θέατος 2. *poet.* strašan (za pogled), όμμα prizor
δύσ-θεος 2. *poet.* bogu mrzak; bezbožan δυσ-θεράπευτος 2. koga je teško dvoriti *ili* liječiti δυσ-θετέομαι, *pas.* biti zlovoljan, *Ksen. Kir.* 2, 2,5: nespretno se vladati δυσ-θ-ρήνητος 2. *poet.* ljuto naričući, jadan, tužan
δυσθϋμέω, *jon.* zlovoljan *ili* žalostan biti δυσθυμία, ή, zlovolja, žalost; strašljivost δύσ-θϋμος 2. zlovoljan, žalostan, τινί poradi čega; strašljiv δυσ-ίατος 2. *poet.* teško izlječiv, neizlječiv, teško popravljiv, neublaživ δύσις, εως, ή, zalazak, *os.* sunca i zvijezda; zapad δυσ-κάθαρτος 2, *poet.* koga je teško umiriti *ili* ublažiti; neumoljiv
δυσ-κά·9·εκτος 2. koga je teško ukrotiti δυσ-κατάπρακτος 2. što je teško izvršiti δυσ-κατάστακος 2. što je teško urediti δυσ-καταφρόνητος 2. koga ne možeš prezirati, nepreziran δυσ-κατέργαστος 2. što je teško izraditi *ili* postići, mučan
δύσκε *v.* δύω II. 2)
δυσ-κέλαδος 2, *ep.* bučan; φάμα loš glas δυσ-κηδής 2, *ep.* brižan, pun briga, žalostan δυσ-κίνητος 2. *adv.* -ήτως, teško pomičan; uporan, tupoglav
δυσ-κλεής 2. έος, *ep. ak.* -κλέα, *adv.* -κλεώς, *a)* neslavan, *b)* na zlu glasu, ozloglašen; sramotan
δύσκλεια, ή, zao glas; kleveta, ogovaranje; sramota
δυσκολαίνω nezadovoljan, zlovoljan biti, τινί radi čega
δυσκολία, ή, 1) nezadovoljstvo, zlovolja. 2) teškoća
δύσ-κολος 2. 1) nezadovoljan, zlovoljan, mrzovoljast. 2) dosadan, tegotan, mučan. *Adv.* δυσκόλως διακεΐσθαι biti zlovoljan, mrzovoljast, πράς Ttva prema kome
δυσ-κόμιστος 2, *poet.* što je teško podnositi, nesnosan
δύσ-κρîτος 2. što je teško razlikovati, teško izabrati, odlučiti; zamršen
δύσ-λοφος 2. težak za šiju; koji se teško *ili* nerado snosi, neukrotiv
δύσ-λυτος 2. *poet., adv.* -λύτως koji *ili* što se teško rješava, stalan, čvrst
δυσ-μα&ής 2. 1) *akt.* tko teško uči. 2) *pas.* što je teško učiti, teško razumjeti
δυσμαί, αί, zalaz *(sunca i zvijezda);* zapad
δυσμαχέω, *poet.* boriti se bez uspjeha, na svoju nesreću, τινί s kim; ανάγκη ουχί δυσμαχητέον s nuždom, silom se ne valja boriti (jer je to bezuspješno)
δύσμαχος 2. koga je teško svladati; neodoljiv; težak
δυσμεναίνω zlovoljan biti; ljutiti se, τινί na koga *ili* što
δυσμένεια, ή, neprijateljstvo, mržnja
δυσμενέων, *ep. part. i*
δυσ-μενής 2. zlohotan, zloban, neprijateljski, *supst.* neprijatelj. *Adv.* -ως Ζχειν (τινί *ili* προς τίνα) biti (komu) neprijatelj
δυσ-μεταχείριστος 2. s kim je teško postupati, na koga je teško navaliti
δυσμή *v.* δυσμαί
δυσμήτηρ, ερος, ή, *ep.* nemati, *tj.* zla mati
δύσ-μοιρος 2, *poet. i* δύσμορος 2. *ep. i poet.* zlosretan, nesretan, kukavan, jadan
δυσμορφία, ή, *jon.* -ίη rugoba, grdoba
δύσ-νιπτος 2, *poet.* što je teško oprati, izbrisati
δύσνοια, ή, odvratnost, neprijateljstvo, mržnja
δύσ-νους 2. *stegn. od* -νοος, neprijateljski, neprijazan
δυσ-ξύμβολος 2. s kojim je mučno drugovati »7» na kraj izići; nedruževan
δυσ-ξύνετος 2. koga *ili* što je teško razumjeti, nerazumljiv
δύσ-οδμος 2. *jon.* smrdljiv
δυσ-οίκητος 2. gdje se ne može stanovati
δύσ-οιστος 2. koga *ili* što je teško podnositi, nesnosan; što je teško nabaviti *ili* steći
δύσ-ομβρος 2. *poet.,* pljuskovit, -α βέλη mrske kišne strijele, mrske kiše
δυσ-όρατος 2. što je teško vidjeti *ili* prepoznati; τά δυσόρατα sakrivena mjesta, skrovišta
δύσ-οργος 2. *poet.* gnjevljiv, srdit, nabusit
δυσοσμία, ή, *poet.* neugodan vonj, smrad
δυσ-ούριστος 2, *poet.* donesen nepovoljnim vjetrom, nemio

δυσ-πάλαιστος 2. nesavladiv, mučan
δυσ-παραίτητος 2. *poet.* nepomirljiv, neumoljiv
δυσ-πάρευνος 2. *poet.* na nesreću oženjen *ili* udata, λέκτρον δ. nesretan brak
Δύσ-παρις, ιδος, ό, *ep.* zlosretni Pariš
δυσ-πάριτος 2. teško prohodan
δυσ-πειθής 2. nepokoran, neposlušan, uporan; nevjerovan
δυσ-πέμφελος *2, ep.* buran; neprijazan
δυσ-πετής 2, *adv. jon.* -έως, težak, mučan, tegotan
δυσ-πῖνής 2. *poet.* veoma prljav
δύσ-πνους, *stegn. od* -πνοος, 2. *poet.* teško dišući, zaduhan; protivno duhajući, nepogodan
δυσ-πολέμητος 2. s kim je teško ratovati
δυσ-πολιόρκητος 2. što je teško podsjedati »7» osvojiti
δυσ-πονής 2. *ep.* premučan, težak, naporan
δυσ-πόνητος 2. *poet.* što je mučno steći *ili* zaslužiti; koji donosi teškoće
δύσ-πονος 2. *poet.* = δυσπονής
δυσ-πόρευτος 2. besputan, neprohodan
δυσπορία, ή, težak put, težak prijelaz
δύσ-πορος 2. preko čega je teško prijeći, neprohodan, besputan; težak
δύσ-ποτμος 2. *poet.* nesretan, jadan
δυσπραξία, ή, nesreća u pothvatu; nesreća, zla kob
δυσ-πρόσοιστος 2. *poet.* nepristupačan, neprijazan
δυσ-πρόσοπτος 2. *poet.* što je mrsko pogledati, itrašan, nesretan
δύσ-ρῑγος 2. *jon.* tko teško podnosi zimu, ozebao
δυσσέβεια, ή, *poet.* bezbožnost, bezakonje, opačina; prijekor bezbožnosti
δυσσεβέω, *poet.* biti bezbožan, činiti bezbožno
δυσ-σεβής 2. *poet.* bezbožan, opak
δυσ-τάλᾶς, αινα, αν, *gen.* άνος, *poet.* vrlo nesretan, jadan
δυσ-τέκμαρτος 2. *poet.* što je teško dokazati, prepoznati, taman
δύσ-τεκνος 2. *poet.* nesretan zbog djece
δύστηνος, *dor.* δύστανος 2. 1) nesretan, kukavan, jadan. 2) klet, bogovima mrzak, oduran
δυστομέω, *poet.* opadati, klevetati
δυσ-τράπελος 2. *poet.* «δύσ-τροπος 2. koga je teško okrenuti, tvrdoglav, *adv.* -πέλως na pogrešnu mjestu, neudobno
δυστυχέω, *aor.* έδυστύχησα, *pas.* -ήθην, *perf.* δεδυστύχηκα, biti nesretan; *u boju:* izgubiti mejdan; *pas.* nastradati, pasti u nesreću, ne poći za rukom
δυσ-τύχημα, τό, nesreća, nezgoda, bijeda, poraz
δυσ-τϋχής 2, *adv.* -ώς, nesretan, kukavan, jedan
δυστυχία, ή, * *u plur.,* nesreća, zlo kob, nezgoda; poraz
δυσφημέω, *poet.* 1) zlokobne riječi govoriti, jadikovati. 2) ružiti, klevetati
δυσφημία, ή, *poet.* zlokobne riječi, jauk *{koji smeta žrtvu),* pogrda
δύσφημος 2. zloslutan; na zlu glasu, pogrdan
δυσ-φιλής 2. *poet.* omražen, mrzak
δυσ-φορέω, *impf.* έδυσφόρουν, teško podnositi, srditi se, žalostiti se
δύσ-φορος 2. koga *ili* što je teško nositi *ili* podnositi: težak, nesnosan, mučan, dosadan. *Supst.* τα δύσφορα teška nesreća, nevolja; δ. γνώμαι tlapnje (koje mu potamniše razum). *Adv.* τά έν σοΙ δυσφόρως έχοντα što ti tišti srce; δ. αγειν τι nešto veoma zamjerati, vrlo se ljutiti na što
δύσ-φρων 2. *poet.* 1) turoban, tužan. 2) neprijateljski, neprijazan. 3) nerazuman, lud
δυσ-χείμερος 2. *ep.* zimovit, buran, veoma studen
δυσ-χείρωμα, τό, težak posao za, τινί; neodoljiva navala
δυσ-χείρωτος 2. koga je teško svladati
δυσχεραίνω, *fut.* -άνω, *aor.* έδυσχέρανα biti nezadovoljan, zlovoljan, ljutit; ozlovoljiti, ljutiti
δυσχέρεια, ή, 1) neprilika, zapreka, neugodnost. 2) dosada, teret
δυσ-χερής 2. s kim je teško postupati; dosadan, tegotan, neugodan, mrzak; nevoljan, kukavan. *Adv.* δυσχερώς mučno, nerado, protiv volje; δ. έ'χω προς τι mrzi me što
δύσ-χρηστος 2. što je teško upotrebljavati, nevaljao, nepriličan, neupotrebljiv
δυσχωρία, ή, nepovoljno tlo, nezgodno mjesto
δυσ-ώδης, ώδες, neugodna vonja, smrdljiv
δυσ-ώνυμος 2, *ep. i poet.* zlokobna *ili* nesretna imena; omražen, mrzak, klet
δυσωπέω, *akt.* oko vrijeđati, posramiti; *pas.* bojati se, plašiti se
δυσωρέω, *ep.* mučno stražiti
δύτης, ου, ό, *jon.* ronac
δύω *(u prez. i impf. at.* ϋ, *ep.* ΰ), I. *akt. i pas. (ob. složen, s prijeđi.),* 1) *tranz.* δύσω, έδυσα, (δέδϋκα), *pas. perf.* δέδϋμαι, *aor.* έδΰθην, *a)* potopiti, ναϋν. *b)* oblačiti, navlačiti, τεύχεά τίνα komu oružje. 2) *intr. (vrlo rijetko:* II. 21. 232 i Od. 5. 272) zalaziti, zapadati. II. *med.* δύομαι, zaroniti, 1) *tranz. (rijetko),* δόσομαι, έδϋσάμην *(ep.* έδύσετο) metnuti na se, oblačiti, πέπλον; *ob.* 2) *intr., at. fut.* δυσομαι, *aor.* εδϋν, δϋναι, *perf.* δέδϋκα, *i ep. i jon. spored. obi.* δύνω *samo u prez. i impf., dalje ep. aor. ind.* 3. *sg.* δϋ, *iter.* δύσκε, *konj.* δύω, ης, γ), *opt.* δύη *i* δϋμεν, *inf.* δύμεναι, *aor. mjei.* (έ)δύσετο, *imper.* δύσεο, *part.* δυσόμενος, α) ulaziti, prodirati, roniti u što, zalaziti, pomiješati se medu, spuštati se, γαΐαν pod zemlju, *tj.* umrijeti, νέφεα iščeznuti za oblacima, χθόνα propasti u zemlju, δμιλον zametnuti boj; *i s prijeđi.* είς, ύπό, κατά: δύσκεν εις (ύπό) Αϊαντα zaklonio bi se za A.; κατά σπείους zavući se u pećinu; — osvajati, obuzimati κάματος

γυῖα. *b)* i εν τινι; *pren.* ἁλκήν opasati se snagom, *c)* zalaziti *(p suncu i zvijezdama) poet. i* propadati

δύω *v.* δύο

δυώ-δεκα *v.* δώδεκα

δυωδεκά-βοιος 2. *ep.* dvanaest goveda vrijedan

δυωδεκά-πηχυς 2 = δωδεκάπηχυς

δυωδεκά-πολις, ι, *gen.* ιος, *jon.* "Ιωνες Jonjani iz 12 saveznih gradova

δυωδέκατος *v.* δωδέκατος

δυωκαιεικοσί-μετρος 2. *ep.* koji sadrži dvadeset i dvije mjere

δυωκαιεικοσί-πηχυς, υ, *ep.* dvadeset i dva lakta dug

δῴ, τό, *samo nom. i ah., ep.* = δῶμα kuća

δώδεκα, οἱ αἱ, δυώδεκα, *ep. i* δυοκαίδεκα. *num. indecl.* dvanaest

δωδεκάδ-αρχος *i* δωδέκ-αρχος, ὁ, *vođa od* 12 *ljudi, polovice* λόχος-α

δωδεκά-πηχυς 2. dug dvanaest lakata

δωδεκά-σκῦτος 2. σφαῖρα lopta koja se sastoji od 12 komada kože

δωδεκαταῖος 3. na 12. dan *ili* od 12. dana

δωδέκατος *i poet.* δυοδέκατος 3. dvanaesti

Δωδώνη, ἡ, *prastaro proročiste Zeusovo u Tesprotiji.* Δωδώνι u Dodoni. *Adj.* Δωδωναῖος 3. *pridjevak Zeusov, fem.* Δωδωνίς, ίδος, ἡ

δῶμα, τό, *ep. i poet. (i jon.)* zgrada, 1) stan, kuća, dvorovi, *a) o hramu božjem i carstvu Hadovu. b) o stanovima ljudi, ob. plur.',* pleme, porodica; grad, sjedište. 2) *ep.* soba, dvorana, odaja

δωμάτιον, τό mali hram, svetište; soba, ložnica

δωρεά, *starije* δωρειά, *jon.* -εή, ἡ, dar, poklon (počasni ili zavjetni), žrtva; δωρεάν na dar, zabadava

δω ρέω *i ponajviše* δωρέομαι, *dep. med. aor.* ἐδωρησάμην (s *pas. znač.* ἐδωρήθ-ην), 1) darovati, pokloniti; nadariti, počastiti koga čim, τινά τινι; τινί τα π ρ' ἑμα\;τοῦ pokloniti komu svoju naklonost; *pas.* biti darivan od koga παρά τίνος δώρημα, τό, *poet. i jon.* dar, poklon

δώρημα, τό, *poet. i jon.* dar, poklon

δωρητός 3. 1) *ep.* pristupačan darovima, tko se darovima daje predobiti. 2) darovan, poklonjen

Δωριεύς, έως, ό, 1) *sin spartanskoga kralja Anaksandrida, pao na Siciliji.* 2) oĒ Δωριεῖς *v.* Δωρίς

Δωρίς, ίδος, ἡ, 1) (γυνή) Doranka. 2) (γη) *pokrajina* Dorida *u Heladi.* — Δώριον, τό, *mjesto u području Nestorovu.* Οἱ Δωριέες, -εις, -ῆς, Dorani, *jedno od glavnih plemena helenskih, potomci* Δῶρος-a, *sina Helenova. Adj.* Δωρικός 3. *i* Δωριακός 3. dorski; *adv.* Δωριστί dorski; u dorskoj glazbenoj ljestvici

δωροδοκέω primati darove, dati se podmititi; podmititi, τινά

δωροδόκημα, τό, primljeni dar, mito

δωροδοκία, ἡ, 1) podmitljivost. 2) mićenje

δωρο-δόκος 2. podmitljiv

δῶρον, τό, dar, poklon; δώρων δίκη, δίωξις *ili* γραφή, tužba zbog podmićivanja

δωρο-ξενίας δίκη, tužba zbog podmićivanja sudaca

δωροφορέω darove donositi

δωσίδικος 2. *jon.* podvrgavajući se pravdi, *tj.* ne osvećujući se sam

δωτήρ, ηρος, ὁ, *ep. i* δώτωρ, ορός, ὁ *ep.* davač, darovatelj

δωτινάζω, *jon.* skupljati darove *ili* prinose

δωτίνη, ἡ, *ep. i jon.*. dar, poklon; δωτίνην δοῦναί τινί τι dati što na dar kome

E

E, έ ψιλόν, *peto slovo grč. alfabeta, kao brojni znak* = 5.

i- protheticum dolazi samo kao glasovni predmetak ispred λ i p, *npr.* έ-λεύβ-ερος slobodan, έ-ρυθ-ρός crven, i ispred digame, *npr.* έ-έρση rosa., έ-είκοσι dvadeset. Isp. ά- *i 6-*

Ž, *ob. udvojeno l· i* jao; joj!

ε, 1) *enkl. ak. sing. pron. refl. pers.* 3. Z., sebe, se, *v.* οδ 2) *ak. sing. m. f. n. pron. pers.* 3. *I.* njega, ga, nju, je

Γ = *U* = ήν, *v.* είμί

I. ŽS 1) = ήν, *impf. od* ειμί. 2) *poet. impf.* 3. /. *sing. od* έάω

II. Žćć, *uzvik čuđenja ili zlovolje,* o! ah!

έάα έάαν, *itd. ep. mj.* έα, έαν

εαγα, έάγην, *v.* αγνυμι

ζαδα, -δον, -8ώς, *v.* άνδάνω

έάλη, *v.* εΐλω

έάν, *također i* ήν ί άν, 1) *hipotet. vezn.* (s *konj.)* ako, da. 2) indir. κξίί. »β««, (s *konj.)* da li. 3) e/tpi. *u disjunkt. upit. reč.* έάν τε — έάν τε bilo da — ili da

έδνός 3. priljubljiv, pristao, *ob. o odijelu što se podaje uz tijelo;* podatan

έάνός, οϋ, ό, žensko odijelo

Zαξα, *v.* όίγνυμι

Zαρ, Zαρος *ili* ήρος τό, *ep.* εΐαρ, proljeće

εαρίζω proljeće provoditi, prolj eto vati

εαρινός 3. *ep.* είαρ. proljetni

Zασιν, *v.* είμί

ζαται, -το, *v.* ήμαι

έατέος 2. g/a£. pn'd. od έάω, permittendus, dopustiv, koji se mora pustiti

έαυτοϋ, ής, οϋ *stegn.* αύτοϋ (žo αύτοϋ), *jon.* έωυτοϋ, *pron. refl.* 3. *I.* sebe. *Katkada zamjenjuje i refl. pron.* 1. *i 2. 1. i pron. posses.* 3. /., *a u plur. stoji i umjesto* άλλήλοιν. Έν έαυτοΐς ΐχειν *(se.* τήν γνώμην) u sebi misliti. *Elipt.* οι έαυτοϋ njegovi ljudi, τα εαυτών njihove stvari, njih. imetak, njih. domovina; 6 έαυτης njezin muž, ή έαυτοϋ njegova žena; το κα-8·' εαυτόν zasebice, άφ' έαυτοϋ sam od sebe, παρ' έαυτώ kod kuće; έφ' έαυτοϋ είναι biti svoj gospodar, biti neovisan *ili* biti pri svijesti

έάφθη, *ep.* 3. *sing. aor. pas. (v.* ίάπτω), odleti, padne (za njim)

έάω, *at. impf.* ε?ων, *fut.* έάσω, *aor.* εΐδσα *itd., fut.* έάσομαι ί *pas. znač., ep.* είάω, *iter. impf.* εϊασκον *i* Zασκον 1) puštati, dopuštati, οΰκ έ. kratiti, sprečavati, zabraniti. 2) propuštati, zapuštati, okaniti se, odustati od čega τί, prestajati, έ. τινά (»7» τί) χαίρειν ne mariti za koga (što), kaniti se čega

έάων, *v.* έύς

Zβαν, *v.* βαίνω

έβδομ-αγέτης, ου, ό, *poet.* sedmoga dana slavljen, *pridjevak. Apolonov*

έβδο-μαΐος 3. sedmoga dana što čineći *ili* trpeći

έβδομάς, άδος, ή, broj sedam; vrijeme od 7 dana *ili* godina

έβδόματος 3. sedmi

έβδομήκοντα, *num. inđecl.* sedamdeset

εβδομοζ, *ep.* έβδόματος 3. sedmi, τό £βδομον sedmi put

έβενος, ή, eban, ebanovina

Zβλητο, *v.* βάλλω

"Ε β ροζ, ό, *rijeka u Trakiji, sada Marica*

ίγγαιος 2. »7» 3, *poet.* = Zγγειος, koji se na zemlji, u zemlji nalazi

έγγεγάασι, *v.* έγγίγνομαι

έγ-γείνασθαι, *samo konj.* -γείνωνται žaleći u čemu, rađati u čemu

έγ-γελάω, *poet.* rugati se, τινί *i* κατά τίνος

έγ-γενν';ς 2, *adv.* -ώς, rođen u, domaći, prirođen; srodan; *adv.* u naslijeđenoj vjernosti

έγ-γίνομαι *i* έγγίνομαι, *ep. pf.* 3. *pl.* έγγεγάασι, 1) biti, postati, roditi se u. 2) nadoći, nastati među čim, protjecati. 3) *impers.* moguće je, dopušteno je, događa se

ζγγιστα, *superl. od* εγγύς, *što v.*

εγγλύσσω, *jon.* sladak biti, sladiti

έγ-γλύφω, *aor.* -έγλυψα, urezati

έγ-γνάμπτω, *ep. i u tmezi,* ugnuti, uvrnuti, potkinuti

Zγ-γονος 2. rođak, unuk, unuka, τινός, potomak

εγγραφή, ή, unošenje u popis, *npr.* građana, osuđenika; zabilješka

έγ-γράφω urezati, ukopati, upisati, ubilježiti (u imenik); naslikati; utuviti
έγγυαλίζω,/t/i. -ξω, *aor.* -ξα, uručiti, predati; udijeliti, dati
έγγυάω, *augm.* ήγγ, *i* ένεγ., *aor.* ήγγύησα, ένεγ. *perf.* ήγγύηκα i έγγεγ. *itd.* 1) *akt. i pas. a)* dati zalog, jamčiti (se), poručiti. *b)* zaručiti, τινά τινι, koga s kim. 2) *med. a)* podjamčiti se za koga kod koga τινά προς τίνα; primiti jamstvo, *b)* zauzeti se za. c) zaručiti se
έγγύη, ή, 1) jamstvo. 2) zaruke. 3) ženidbeni ugovor
εγγυητής, οϋ, ό, jamac, poruk, τινός
έγγύθεν *adv.* 1) *lokal,* izbliza, blizu, *aps. i* τινί *i* τινός. 2) *tempor.* skoro naskoro
έγγύθι, *ep. i poet.* = εγγύς
έγ-γυμνάζω, *akt.* vježbati, τινά τινι *pas.* vježbati se u čem (τινί)
Ζγγυος 2. koji daje jamstvo; ό έ. jamac
εγγύς, *komp.* έγγυτέρω t -ρον, *superl.* έγγυτάτω, εγγύτατα *i* έγγιστα, 1) *lokal,* blizu τινός, *rjeđe* τινί, 6 έγ. bližnji. 2) *tempor.* blizu, naskoro, odmah. 3) slično, srodno, ούδ' εγγύς ni izdaleka, nipošto
έγδούπησαν, *v.* δουπέω
εγείρω, I. *akt. i pas., fut.* -ερώ, *aor. akt.* ήγειρα, *pas.* ήγέρθην, *ep. aor. pas.* 3. *pl.* Ζγερθεν, *pf. pas.* 3. *sg.* έγήγερται, *verb. adj.* -ερτέον, 1) buditi, probuditi, 2) pobuđivati, poticati, podjarivati; zametati. II. *med. i pas.* εγείρομαι i *aor. med.* ήγρόμην. *pas.* ήγέρθην, *ep. aor. med.* έγρόμην, *imper.* έγρεο, probuditi se. III. *perf.* έγρήγορα, *plpf.* -ρειν, *ep.* -γορθα, *s prez. znae.,* biti budan, bdjeti, stražiti; skrbiti se, *aps. ili* περί τίνος
έγερτί, *adv. poet.* bodreći, budno
έγερτικός 3. pobuđujući, sposoban da pobudi
"Εγεστα, ή, *grad na Siciliji;* Έγεσταϊος, ό, *stanovnik Eg.*
εγκάθετος 2. navrkan, podgovoren
έγ-καθίζω, *jon.* έγκατίζω, 1) *akt.* posaditi. 2) *med.* sjesti, sjedjeti
έγ-καθίστημι 1) *tranz.* (-στήσω, -έστησα) umetnuti, postaviti u, posaditi, posadu smjestiti. 2) *intr. med.* έγκαθίστάμαι, *fut.* -στήσομαι, *aor.* -έστην, *perf.* -έστηκα postavljen biti
έγκαιρία, ή, pravo vrijeme; ono što je primjereno
ϊγ-καιρος 2. u pravo vrijeme, primjeren, pristao
έγ-κάλέω dozivati, prigovarati komu τινί τι,^ kriviti koga zbog; pritužiti se na koga,' tužiti na sud koga zbog čega, *konstr.* τινί τι, τινά τίνος, τΐ κατά τίνος, *ili s inf.,* δτι, ώς; *uopće* tužiti se zbog čega υπέρ, περί τίνος
έγ-καλύπτω 1) *akt. i pas.* sakrivati u čem, umotati, zastrijeti. 2) *med.* umotati se, pokriti se
Ζγ-καρπος 2. plodan, rodan; τέλη Ζγκαρπα daće od plodova
έγ-κάρσιος 3. kos, poprijeko ležeći
έγ-καρτερέω svladati se; τί postojano podnositi; τινί istrajati pri čem
Ζγ-κατα, τά, *dat. plur.* Ζγκασι, *ep.* utroba, drob, crijeva
έγ-καταδέω čvrsto privezati o što
έγ-καταζεύγνυμι, *poet.* upreći u; spojiti, združiti (τινί)
έγ-κατακοιμάομαι, *pas. s fut. med., jon.* spavati u čem
έγ-καταλαμβάνω uhvatiti, uloviti, zateći u čem *ili* pri čem; opkoliti; obvezati (βρκοις)
έγ-καταλείπω ostaviti u čem (Ζν) τινι, napustiti; ostaviti; *pas.* zaostati
έγ-καταμ(ε)ίγνυμι umiješati, pomiješati, uvrstiti u τινί
έγ-καταπήγνυμι, *ep.* urinuti u što τινί
έγ-κατασκήπτω 1) *tranz. poet.* bacati na, τί. 2) *intr.* upasti, udariti (o *gromu, o bolesti)*
έγ-κατατίθεμαι *med.,* 3. /. *ring. aor.* έγκάτθετο, 2. /. *ind. i imper.* έγκώτθεο, *ep.* sebi metnuti, postaviti na; ατην θυμφ pomišljati u srcu na grijeh; έγ. τέχνη umijećem izraditi
έγ-κάτθ-εο, -θετό, *v.* έγκατατίθεμαι
έγ-κατοικέω, *poζ.* stanovati u čem (τινί)
Ζγκαυμα, τό, oprljotina, ožeglina, žig
έγ-κειμαι 1) ležati, nalaziti se u *ili* na čem τινί. 2) navaljivati, salijetati, pritisnuti, progoniti koga τινί. 3) kivan biti na koga τινί
έγ-κέλευστος 2. izazvan, obodren, podgovoren
έγ-κεράννυμι, *ep.* έγκεράω (i *u tmezi), ep.* 3. *pl. impf.* έγκερόωντο *mj.* έγκερώντο, 1) *akt. i pas.* umiješati u što τινί. 2) *med.* umiješati sebi, udrobiti sebi; zametnuti, zasnovati, πρήγματα μεγάλα velike nemire
έγ-κέφαλος, ό, 1) moždani. 2) srž *ili* srčika od palme
έγ-κλείω, *at.* έγκλήω, *jon.* έγκληίω, 1) zaključati, zatvoriti, γλώσσαν, στόμα jezik, usta vezati. 2) *med. ili* kod sebe zaključati
Ζγ-κλημα, τό, osvada, tužba, prijekor, krivnja, nepravda
Ζγ-κληρος 2. *poet.* koji ima prava na baštinu, baštinik(-ica); dionik(-ica); έγκληρα suđeno
έγ-κλίνω 1) nagnuti, nakrenuti. 2) *intr. i pas.* nagnuti se, okrenuti se; uzmicati pred kim τινί; πόνος ΰμμι -ται na vama stoji posao
έγκλισις, ή, nagib; fleksija, os. načina
έγ-κοιλαίνω, *jon.* izdupsti
Ζγ-κοΰλος 2. izduben, τά έγκοιλα izdubina, šupljina
έγ-κολάπτω, *jon.* ukopati, urezati
έγ-κονέω, *ep. i poet.* žuriti se; brzo raditi, ubrzati
έγ-κοσμέω, *ep.* urediti u čem τινί
Ζγ-κοτος *2. jon.* srdit, kivan; *supst. 6,* srdžba; Ζγ. έχειν τινί zlobiti kome
εγκράτεια, ή, uzdržanje, umjerenost, prijegor; ustrajnost, strpljivost έγ. τινός podnošenje, snaga i jakost u čem

έγ-κρατής 2. 1) koji čvrsto drži., jak, čvrst. 2) imajući u vlasti, gospodar čega τινός. 3) koji se svladava, umjeren u čem τινός. *Adv.* -ώς umjereno; krepko
έγ-κρ£νω izabrati među..; pribrojiti među...; odobriti, priznati έγ-κρύπτω, *ep.* sakriti u čem τινί; δαλον σποδιγί zapretati έγ-κτάομαι imetak steći u čem (εν τινι); steći posjed na tuđem zemljištu Ζγκτημα, τό, -ησις, ή, pravo na posjed u tuđoj zemlji, posjed u tuđoj zemlji έγ-κϋκάω, *ep.* smiješati έγ-κύκλιος 2. okrugao; idući u krugu, po redu; opći, općenit; ή έ.' δωίκησις redovna uprava; τα έγκύκλια *i* έγ. παιδεία, μαθήματα sve znanosti i umjetnosti koje je morao svaki slobodan Grk proučiti; opća naobrazba
έγ-κυκλόω, *poet. akt.* vrtjeti; *pas.* okretati se, okružiti έγ-κυλίομαι, *pas.* valjati se u čem, zaplesti se u što, podati se čemu εϊς τι έγκόμων 2, *i* Ζγκυος 2. *jon.* noseći, trudan; *prenes.* pun, τήν ψυχήν έγ. duhovit έγ-κύπτω 1) šćućuriti se, pognuti se. 2) zavirivati έγ-κΰρέω *i* έγ-κόρω, *ep., poet. i jon., ne u at. prozi, fut.* -ρσω, *jon.* -ρήσω, *aor.* -ρσα, *jon.* -ρησα, namjeriti se, naići na koga τινί, zapasti u što, postići, *i s gen.* εγκωμιάζω, *fut.* -άσω, *ob.* -άσομαι, *pf.* έγκε-κωμίακα, slaviti, veličati έγκώμιον, τό, slavljenje, veličanje, pohvalni govor *ili* pjesma έγρε-μάχας, *dor. mj.* -ης, ου, δ, na bitke potičući, bojevan Ζγρεο, -το *i si. v.* εγείρω Ιγρήγορα, -γορθα *i si. v.* εγείρω
έγρηγοράω, *samo oteg. ep. part.* έγρηγορόων budan
έγρηγορτί, *ep. adv.* budno έγρήσσω, *ep.* bdjeti έγ-χαλϊνόω, *os. perf. pas.* έγκεχαλινώσ&αι, zažvaliti, zauzdati; *prenes.* obuzdati ^ϊχείη^ ή* koplje έγχειρέω, *impf.* ένεχείρουν, *plpf. 2. sg.* έγκε-χειρήκης, 1) prihvatiti se, latiti se čega tivi; pokušati, započeti. 2) napasti koga τινί *ili* εϊς τι; osvrnuti se na.., raspravljati
εγχείρημα, τό, prihvaćanje, počinjanje
εγχειρητικός 3. poduzetan έγχειρίδιος 2. priručan, ručni; το -ιον nož, bodež; priručna knjiga εγχειρίζω, *impf.* ένεχείριζον, *perf.* έγκεχεί-ρικα, 1) *akt.* izručiti, predati, povjeriti. 2) *med.* uzeti na se, preuzeti έγχειρί-θετος 2. *jon.* izručen, predan Ζγχελυς, υος, ή, *nom. plur. ep.* -λυες, *kasn.* -λεις, *gen.* -λέων, jegulja έγχεσί-μωρος 2. *ep.* slavni kopljanik έγχέσ-παλος 2. koji kopljem vitla, kopljo-metnik
έγ-χέω *(v.* χέω), *ep.* 3. *sing. konj. prez.* έγχείη *i ind. aor.* ένέχευα, ulijevati kome τινί, *i* u što τινί; puniti (Čašu); *med.* ulijevati sebi
Ζγχος, εος, ους, τό, 1) koplje. 2) *uopće* oružje, mač; φροντίδος έ. obrana razboritosti, oštrica uma
έγ-χραύω, *jon.* udariti o što *ili* po čem
έγ-χρίμπτω, *ep. jon. i poet., i ep.* ένιχρίμπτω, *ep. aor.* Ζγχριμψα, *pas. part.* έγχριμφ&είς *i* ένιχριμφδ-είς, 1) *tranz.* pritjerati, natjerati na što, primaknuti čemu τινί. 2) *intr. i pas.* natiskivati se, zadjeti se, sudariti se, navaliti na koga τινί
έγ~XP'^ utrti, namazati; utisnuti
έγ-χρονίζω 1) provoditi vrijeme; zakasniti. 2) *pas.* zastarjeti, ukorijeniti se
έγ-χωρέω dati prostora; dopustiti, dozvoliti; *impers.* moguće je, slobodno je, ima vremena
εγχώριος 3. *i 2.* domaći, domovinski; seoski, običajan
Ζγ-χωρος 2. *poet.* = εγχώριος
εγώ (έγωδα = έγώ οΐδα, έγφμαι = εγώ οϊμαι, κάγώ = καΐ έγώ) *dor. ep. i* έγών, *gen.* έμοΰ, *ep. i jon.* έμέο, έμεΐο, έμεϋ, έμέθεν, *enkl.* μου, *ep.* μευ *(sliv.* έμούστι, μούστί, τούμοϋ, *mj.* έμοΰ *ili* μοϋ έστι, τοϋ έμοϋ), *dat.* έμοί *(dor.* έμίν), *enkl.* μοι, *kod Hom.* μ', *ak.* έμέ, *enkl.* με, *elid.* μ'; *du. nom.* νώ, νώι, (νώιν //. 16. 99), *gen. i dat.* νων, νώιν, *ak.* νώ, νώι; *plur. nom.* ήμεϊς, *jon.* ήμέες, *eol.* δμμες, *gen.* ημών, *ep.* ήμείων, *ep. i jon.* ήμέων, *dor.* άμών, *dat.* ήμϊν, *ep. i pjes.* ήμιν, ήμίν, *sta-roeol.* ίίμμι(ν) *i* ήμιν, *ak.* ήμδς, *ep. i jon.* ήμέας, *ep.* ήμεας *i* ήμας, *eol.* όέμμε; *pron. pers.* ja, *gen.* mene, *itd.* \ εξ έμεϋ iz moje kuće; μη μοι se. λέγε(τε), ne govori(te) mi
Ζγωγε, ego quidem, *pojačano* έγώ, (baš) ja
έγφδα, έγωμαι s krazom = έγώ οΐδα, έγώ οϊμαι
έδάην, *v.* ΔΑ
έδανός 3. (ζδω) koji se može jesti
έδανός 3. *ep.* ljubak, ugodan
έδάσατο, *v.* δαίομαι
Ζδάφος, εος, ους, τό, temelj, osnova, tlo, dno; ές ζδαφος καθελεϊν *ili* κατασκάπτειν do temelja razoriti
εδδεισα, έδέδισαν, έδείδιμεν *i si. v.* δείδω
έδεδμήατο, Ζδειμα *v.* δέμω
Ζδεκτο *O.* δέχομαι
έδεστέος 3. *adj. verb. od* Ζδω, *što v.*
έδεστής, οϋ, ό, jelac, izjelica
έδεστός 3. pojeden, jediv
έδήδεσμαι, έδήδοκα *v.* £δω
έδήδοται, έδηδώς *v.* εδω
έδητύς, ύος, ή, *ep.* jelo, jestivo
Ζδμεναι *v.* Ζδω
Ζδνα *i* Ζεδνα, τά, *ep.* svadbeni darovi: *a)* što ih daje ženik roditeljima nevjestinim (iznajprije kupovna cijena), *b)* darovi ženikovi nevjesti, *c)* miraz, ženinstvo

εδος, εος, ους, τό, *a)* sjedište, *b)* sijelo stan bogova i ljudi, hram, svetište s božjim kipom, *c) uopće* mjesto gdje se što nalazi. *d)* sjedenje
žSpa, *ep. i jon.* εδρη, ή, 1) sjedalo, stolica; mjesto, boravište, prebivalište, stan, hram, temelj. 2) sjedenje; sjednica; oklijevanje
εδραθον *v.* δαρθάνω
εδραίος 3. *i* 2. sjedeći, stalan, miran
εδρακον *v.* δέρκομαι
Zδραμον *v.* τρέχω
εδράνον, τό, *poet. ob. plur.* sjedalo, sjedište, sjedenje
έδριάομαι, *ep. dep. med., inf.* -άασθαι, *impf.* εδριόωντο, sjedjeti, sjesti
ζδυν *v.* δύω
εδω, *prez. ob. ep. i poet., ep. inf.* ε'δμ.εναα, *impf.* £δον, *iterat.* Zδεσκε, *part. perf. akt.* έδηδώς, *perf. pas.* έδήδοται; *poet.* Zσθω *samo prez. i impf.; at.* έσθίω, *fut.* Zδομαι, *aor.* ζφαγον, *perf. akt.* έδήδοκα, *pas.* έδήδεσμαι, *aor. pas.* ήδέσθην, *verb. adj.* Ιδεστός »-στέος, jesti, žderati; potrošiti, spiskati; izgrizati τί *i* τινός
έδωδή, ή, jelo hrana, krma, meka
εδώδιμος 2. *jon.* 3. jestiv
έδώλιον, τό, *ob. plur. jon. i poet.* sjedalo; sjedište, stan; veslarske klupe
εέ *v.* οδ
Zεδνα *v.* ζδνα
έεδνόομαι *ep. i* έδνόω, opremiti djevojku mirazom, udati
έεδνωτής οϋ, ό, *ep. mj.* έδν., opremač mlade, otac nevjestin; darivalac, jabučar
έεικοσά-βοιος 2. *ep.* dvadeset goveda vrijedan
έείκοσι, έεικοστός *v.* είκ.
έεικόσ-ορος 2. *ep.* na dvadeset vesala
έείλεον *v.* ειλέω
ζειπον *v.* εΐπον
έεισάμην *i si. v.* εϊδομαι *i* είμι
έεισάσθην *v.* εϊμι
έέλδομαι *v.* Zλδομαι
έέλδωρ, τό, *ep., samo nom. i ak.* želja
έέλμεθα, -λμένος, -λσαι *i si. v.* εΐλω
έέλπομαι *v.* ζλπω
έέργαθον, έέργνυμι, έέργω, έέρχατο ί *si. v.* είργω
έερμένος, Zερτο *v.* Π. εϊρω
έέρση *v.* ζρση, έερσήεις *v.* έρσήεις
έέσσατο, εεστο ί *si. v.* ζννυμι
έέσσατο, ζζομαι, έζόμην *v.* ΣΕΔ, Π.
Zη *v.* ειμί
έή, *fem. od* έός, *v.* δς
Zηκε *v.* ϊημι
Zην *v.* ειμί
έήνδανε *v.* άνδάνω
έήος *i* έηος *v.* έύς
Z *ep. gen. v.* I. δς, έής, *od* έός, *v.* Π. δς
θ-α, Zησι v. είμί
θ' = *ίτι*
ρα, ή, ep. *ob. plur.* kosa, griva i repne strune u konja; perjanica od konjske dlake *ili* strune
έθ-είρω, *ep.* težiti, obrađivati
έθ-ελημός 2. *i* έθελήμων 2. voljan, dobrovoljan
έθελοδουλεία, ή, dobrovoljno ropstvo
έθελό-δουλος 2. koji se drage volje pokorava
έ&ελοκακέω, *jon.* navlas biti nevaljao *ili* plašljiv, kukavica
έθ-ελοντηδόν, -οντήν, -οντί, *adv.* od svoje volje, dragovoljno, rado
έ&ελοντήρ, ήρος, δ, *ep., i* εθελοντής, οϋ, δ, I) *adj.* voljan, dobrovoljan; 2) *supst.* dobrovoljac
έθελό-πονος 2. spreman na^rad, radin
έ-8-ελούσιος 3. i 2. dobrovoljan, voljan, rad
έ&έλωι-θ-έλω, *impf.* ήθελον *i £&., fut.* έθελήσω *i* θελήσω, *aor.* ηθέλησα *i* έθ., *perf.* ήθέληκα; *ep. prez. konj.* εθέλωμι, -ησθα, -ησι, *iterat. impf.* έθέλεσκον, 1) *o licima:* htjeti, željeti *aps. ili* τί; *part.* voljan, rad, spreman, θέλοντί εστί μοί τι nešto mi je po volji, želim; ούκ έθέλων preko volje, pod silu. 2) *o stvarima:* htjeti, moći, biti kadar; *često* = μέλλω
εθεν *v.* I. οΰ
Zθην *v.* ϊημι
έθηεύμεθα *v.* θηέομαι
εθίζω, *fut.* -ιώ, *aor.* εϊθισα, *pf.* είθικα, *pas.* εϊθισμσι, *aor. pas.* εΕθίσθην, *adj. verb.* έθιστέον, 1) *akt.* privikavati, priučiti, τινά. 2) *pas.* naviknuti, poučiti se, σύν τινι čemu *(sama* Ksen. Kir. 1, 6, 33), običavati
Zθνος, εος, ους, τό, mnoštvo, hrpa, četa; čopor χοίρων, jato ορνίθων, roj μελισσών; narod, pleme, ljudski razred; κατά Zθνη po plemenima
Mθορον *v.* θρφσκω
Zθος, εος, τό, običaj, navada, navika; έξ Zθους obično
Zθων *part. (same ep.)* običavajući; po svom običaju; *ob. perf.* είωθα, *plpf.* είώθειν, *jon. perf.* Zωθα,/>/£/έώθεα običavati, priviknuti; είωθώς običajan, običan, οι -ότες obični govornici, κατά τδ -θός *po* običaju
ει, *konjunk., ep. i dor. i xl,* 1) *u željnim reč. sam ili sa* γάρ, αλλά, *ili sastavljen sa* θε: ε?θε, αϋθε (utinam) o da, kamo sreće da. 2. *u zavisnim upit. reč.* li, da li; *u disjunk. zavisnim reč.* εί—ή, είτε—εΐτε da li—ili (utrum—an), *iza verb. metuendi* (ει *donekle* = μή) da li, ne li. 3) *u uzroč. reč. kod glagola koji znače duševno raspoloženje* (θαυμάζω, αγανακτώ, χαλεπαίνω, χαίρω *itd. mjesto* δτι, što, da, jer. 4) *u pogodb. reč.* a) i *ind. prez. (pf.) i fut. (real.)* ako. *b) s konj. uz* άν (κέν), *εί i* <5ζν *ob.je stegnuto u* έάν, ήν *ili* αν *(eventual.)* ako; kad god *(ponovno).^ c) s optat. (potenc.)* ako, kad god (bi), *d) s'ind. impf. za sadašnjost, a s ind. aor. ili plpf. za prošlost (jreal.),* da *(u apodozi preterit s* fiv). 5) *u dopusnim reč.* εί καί ako i; καΐ εί iako, sve da. 6) *Neke*

sveze: ει 8' ίίγε *(uz imper., konj., ind. fut.)* ded; ει δή ako baš., εί S' ούν a ako ipak; *εί* γε (si quidem) kad već; ει δέ μή *(iza* ει μέν (μή), έάν μέν (μή)) inače; ει μή —αλλά γε ako ne — a ono; ει μή *(iza negacije)* osim, već ako; ει μή iipa (s imi.) ako doista, makar da; ώσπερ άν ε[(s o/>f. t7* *pret.)* kao da (bi)

εϊα, είάθην, εϊασα i i/, ϋ. έάω

ει α de, ded, deder!

είάμενή, ή, *ep.* nizina, niz, luka, ledina

είάνός *v.* έανός

εϊαρ, εΕαρινός *v.* Ζαρ, εαρινός

είαται *i si. v.* ήμαι

εϊατο, *v.* έννυμι

εϊατο, *ep. mj.* ήντο, *v.* ειμί

εϊβω » med. εϊβομαι, e£. » *poet. mj.* λείβω, prolijevati, kapati

εί γάρ *v.* ει 1)

εϊ γε *v.* εί 6)

είδ'αγευ. εί 6)

είδάλιμος 3. *ep.* ljepolik, lijep

εΐδαρ, ατός, το, e/>. jelo, hrana, krma; meka, mamac

είδέω, είδησέμεν, εϊδομαι *i si.* v. είδον

Είδοθ-έη, ή, *kći morskoga boga Proteja*

εϊδομαι *ep. prez. med. s aor.* είσάμην, έεισάμην, α) pojaviti se, pokazati se, činiti se. *b)* hiniti, pretvarati se. *c)* sličan, podoban biti, τινί τι komu čim

είδον, *def. aor. za* όράω *(osn. FiS), konj.* ϊδω, *imper.* ίδέ; *ep. ind.* ϊδον, *konj.* ϊδωμι, *inf.* Εδέειν, *iterat.* ϊδεσκε, *med.* είδόμην, *ep. jon. i poet., u kompoz. i at. imper.* ίδοϋ, *kao interjek.* Εδού, *ep. ind.* ίδόμην, 1) vidjeti, opaziti, zamijetiti, upoznati, uvidjeti; istražiti, razmotriti, τί, τινά, prosuditi, περί τίνος; θαϋμα Εδέσθαι *ili* ίδεϊν divota pogledati, divan pogled. 2) gledati, promatrati, τινά *ili* Ζς, προς τίνα, Ζς, έπί τι

είδος, εος, ους, τό, 1) lice, lik, stas, izgled, ljepota. 2) ideja, (za)misao, pojam. 3) svojstvo, vrsta; način, narav; stanje

είδύλλιον, τό, pjesmica koja opisuje seoski ili pastirski život, idila

εϊδωλον, τό, lik, prilika, slika, sjena (καμόντων pokojnika); utvara, prikaza, duh

είδωλοποιέω praviti sliku, slikovito što prikazati

εΐεν, *interjek.* nek' bude, neka, dobro; dalje

εΐθαρ, *ep. adv.* odmah

εϊ-θ-ε, *adv.* (= utinam), o da! kamo sreće da! *(s opt. ili ind. impf. i aor.)*

εικάζω, *impf.* $καζον, *fut.* -άσω ι -άσομαι, *aor.* -^κασα *i* είκασα, *pf. pas* ήκασμαι (είκ.), *aor. pas.* ήκάσθην (είκ.), *verb. adj.* -στός *i* -στέος, α) *uopće* činiti sličnim, jednakim, izjednačivati; slikati, preslikati; *pas.* jednak, »7» sličan biti, τινί komu, τινί τίνος, *npr.* τη οπλίσει τινός komu oružjem, *b) prenes.* isporediti, sravniti, τί τινι što čim, »7» τί τι. *c) (u mislima)* pogađati, naslućivati, prosuđivati

ί ^ ΐ *v.* εϊκω

είκάς, άδος, ή, broj dvadeset, dvadeseti dan u mjesecu

εικασία, ή, slikanje, zorno predstavljanje; izjednačavanje; nagađanje, domišljanje

εικαστικός 3. spretan za slikanje; ή εικαστική *(se.* τέχνη) vještina slikanja

ε Εκαστος *verb. adj. od* εικάζω, *što v.*

εϊκελος 3. *ep. i jon.* sličan, nalik, uporediv

ε Εκ ένά ι = έοικέναι, *v.* Ζοικα

εική »7» εική, *adv.* naoko samo, utaman, nasumce, nepromišljeno

εΕκονο-γράφος, ό, slikar

εικονολογία, ή, govorenje u slikama

εΕκός, ότος, τό, = έοικός *od* Ζοικα, *jon.* οίκος, α) jednako, ravno, prirodno, *b)* dolično, dostojno, pravo, vjerojatno; *kao adj. neutr. os.* εΕκός έστι, ώς, ώσπερ, οίον, οία, ή εικός *i* ώς το εικός kako je pravo, naravno; τφ είκότι ι κατά τό είκ. po svoj prilici; παρά τό εικός protiv prava, neopravdano; έκ »7» άπδ των εικότων vjerojatno, naravno; εΕκός γε *ili* γοϋν dakako; τα εικότα πάσχει pravo mu je

είκοσα-έτης, ους, 2. 70»· dvadesetogodišnji

εΕκοσάκις, *adv.* dvadeset puta

εϊκοσι(ν), *poet.* έείκοσι(ν), *num. inded.* dvadeset

είκοσιν-ήριτος 2. *ep.* dvadeset puta tolik

είκοσί-πηχυς 2. *jon.* dvadeset lakata dug

είκόσ-ορος 2, *poet.* έεικόσορος S dvadeset veslačkih redova

εικοστός *ep.* έεικοστός 3. dvadeseti; ή -ή, dvadesetina

είκότως, *adv.* naravno, dakako s pravom, vjerojatno; είκ. πράττει ima pravo

είκτην, Ζικτο, είκυΐα *i si. v.* εοικα

I. εϊκω,/κΐ. εϊξω *i* -ξομαι, *aor.* εϊξα, *ep. iter.* 3. *sing.* εϊξασκε, *poet. aor.* είκα&εΐν, ο) ustupati komu τινί, od čega τινός, *i* τινί τίνος, odstupati, ići s puta, odustajati, uzmicati, χάρμης Άργείοις είκ. iz boja od Arg., εί εϊκοι ύπό βώλος άρότρω, *tj.* ako bi se duboko oralo; uklanjati se. *b)* zaostajati za kim u čem τινί τι, biti slabiji; popuštati, *c) tronz.* napustiti, prepustiti, dopustiti, τινί τι

Π. εϊκω nalik biti, τινί, *samo impf.* 3. *sing.* εϊκε zgodno se činjaše ε Εκών, όνος *itd. i*

είκοϋς, *ak.* είκώ, *ak. plur.*

είκούς, ή, slika, kip; *prenes.* slika u mislima, predodžba, prispodoba

εΕκώς *v.* εΟικα

είλαπινάζω, *ep.* blagovati, gostiti se čime τί

είλαπιναστής, οϋ, ό, *ep.* gost, drug, pri stolu

εΕλαπίνη, ή, *ep.* gozba *(os.* svečana) εΐλαρ, τό, *ep. samo nom. i ak.* zaštita, obrana

είλάτινος *poet. mj.* ελάτινος, *što v.*

είλεγμένος 3. odabran, (od λέγω)

ΕΙλείθυια, *jon.* -θυίη, ή, *božica poroda, kći Zeusova i Herina.* U *Hom. ob. plur*

Είλέσιον, τό, *mjesto u Beotiji blizu Tanagre*

είλέω *v.* εϊλω εϊλη, ή, *jon. oblik, za* ϊλη, hrpa, četa, jato

εἰλήλουθ-α, -ου·9·μεν *i si. v.* ἐρχομαι
εἴλησις, ἡ, (ι εῖλησις), sunčanje, sunčana žega, plamenjača
ε'ίληφα, -ημμαι *v.* λαμβάνω
εἴληχα, -ηγμαι *v.* λαγχάνω
εἰλῖ- i εἰλῖ-κρινής *2, adv.* -&ζ, *ά)* na suncu motren, jasan kao sunce., očevidan, *b)* prav, čist, neporočan
εἰλί-πους, ποδός, ὁ, ἡ, ševeljav, sporohodan, *epit. goveda* što zadnje noge vuku
εἰλίσσω, -ίχατο *v.* ελίσσω
εἴλλω *v.* εἶλω
εἰλόπεδον, τό, *ep.* prisoje u vinogradu, gdje se grožđe sušilo
εἴλῦμα, ατός, τό, *ep.* rubac (za zamatanje), ogrtač, odijelo
εἰλυφάζω, *ep., part.* εἰλυφόων, valjati, vitlati
εἰλύω, *ep. i poet., fut.* -όσω, *pf. pas.* εἴλῦμαι, 3. *pl.* εἰλύαται, *plpf.* εἰλῦτο, *α)* pokrivati, ogrtati. *b) med.* trudno ići, povlačiti se, previjati se
(εἶλω), *at.* εἰλέω *i* εἶλλω (ῖλλω), *ep.* εἴλω, *aor.* ῖλσα, *inf.* ῖλσαι *i* ἐέλσαι, *perf. pas.* Ζελμαι, *aor.* ἐάλην, 3. *plur.* ἄλεν, *inf.* ἁλῆναι *i* -ήμεναι, *part.* ἁλείς /ο«. *part. prez.* εἰλεῦντα, *impf. med.* εἰλεῦντο, 1) *akt.* zgoniti, stjerati; sprečavati, opkoljavati, zatvoriti; τινά. 2) *pas. osim naved. znač.* skupiti se, sagnuti se, stisnuti se, šćućuriti se; stjecati se *(o vodi);* ἁλείς poguren; spreman *(p vojniku)*
εἴλως, ωτος, i εἶλώτης, ου, ὁ, spartanski državni rob, helot
εἰλωτεία, ἡ, helotski stalež; ropstvo
εἶμα, ατός, τό, *ne dolazi u at. prozi,* odijelo, ruho, ogrtač; pokrivač
εἰμαι *i si. v.* Ζννυμι
ειμαρμένη, ἡ, *(v.* μείρομαι) sudbina, udes
εἰμί, *prez. ind. at.* εἰμί, ει, ἐστί(ν), ἐστόν, ἐσμέν, ἐστέ, εἰσί(ν), *konj.* ω, ής *itd., opt.* εῖην *itd., imper.* ϊσθι, Ζστω, 3. *pl.* Ιστών, βντων i βντωσαν, *inf.* εἶναι, *part.* ών, οδσα, 8ν, *impf.* ἡ * ἦν, ἤσθα, ἦν, ἦστον, ἤστην *i* ἤτην, ἦμεν, ἦτε *i* ἦστε, ἦσαν, *fut.* εῖσομαι, 3. *sg.* Ζσται; — *ep. obi. prez. ind. 2. sing.* εις (εῖς) *i* ἐσσί, 1. *pl.* εἰμέν 3. *pl.* Ζασι; *konj. ίω,* Ζης *itd.,* 1. *sing. i* εϊω, 3. *sing. ίγ\σι i* ήσιν; *opt.* Ζοις, ἕΟι, *i* 2. *pl. είτε; imper. 2. sing.* Ζσσ' (ϊσσο); *inf.* Ζμ(μ)εναι *i* Ζμ(μ)εν, *part.* Ιών, ἐοϋσα, ἐόν; *impf.* 1. *sing.* εα, ήα, Sov, *iter.* Ζσκον, 2. *sing.* Ζησθα, 3. *sing. ίψ,* ήην, ήεν, *iter.* ζσκε, 3. *pl.* Ζσαν; *fut.* Ζσσομαι, Ζσσεαι *itd.,* 3. *sg.* ζσ(σ)εται * ἐσσεῖται. *Jon. obi. impf. 2. sing.* Ζa<, 2. *pl. ίατε, dor. inf. prez.* ήμεν (εϊμεν). *Ind. prez. osim 2. sing. jest enkl.; έστι je paroks., kad je glagol samostalan, na početku rečenice, iza* ώς, ούκ, ει, και, *iza elid.* τοϋτ', ἀλλ'

I. *ά) v. substantivum* biti, postojati, živjeti, događati se, nalaziti se, οι ἅΐέν έόντες vječni; δ ούκ ών mrtav; οι έσόμενοι potomci; τό βν bivstvo, stvarnost, istina; τα δντα sadašnjost; stvari, imetak; vidljivi svijet; τφ 8ντι doista. £>) Ιστι *s inf.* biva, moguće je

II. *kopulat. a) s gen. označuje pripadanje, podrijetlo:* α'ίματος εῖς ἁγάθοιο plemenite si krvi, ἀπό τίνος εϊναι potjecati od; dužnost, zadatak: ἄρχοντος έστι dužnost je vladara. *b) s dat.* imati, ζστι μοι imam, ε"στι μοι βουλομέ^ω po volji mi je; εἰμί δι' επιθυμίας želi me netko; εἰμΐ προς τίνος biti uz koga

III. *inf.* εϊναι *pleonast.* εκών είναι dragovoljno, τό νϋν είναι zasada, τό σύμπαν είναι uopće

ει μι, *at. prez. ind.* ει μι, ει, εῖσι(ν), ίτον, ίμεν, ίτε, ϊασι(ν), *konj. ϊω,* ϊης *itd., opt.* ίοίην i ΐοιμι *itd., imper.* ΐ-Θ-t, ϊτω, ϊτε, Ιόντων (ϊτων * 'ίτωσαν), *inf.* Ιέναι, *part.* ιών, ίοϋσα, ίόν, *impf.* ἡ α, ήεις ί ^εισθα, ίίει(ν.), ήτον *itd.,* 3. *pl.* ήσαν ($εσαν), *adj. verb.* Ετέον *i* ίτητέον; — *ep., prez. ind. 2. sing.* εϊς *i* εϊσ-9-α, *konj. 2. sing.* ΐησ&α, 3. *sing.* ϊγ|σιν, 1. *pl.* ϊομεν, *opt.* ίείη, *inf.* ϊ(μ)μεναι, *impf.* 1. *sing.* ήια, *i* ήιον, 2. si«£. ήιες *i* ϊες, 3. *sing.* ήιεν, ήε(ν), ίε(ν), 3. *du.* ἠείτην, Ίίτην, ϊτην, 1. *pl.* ἠειμεν, ήομεν, 3. *pl.* ήισαν, ἤεσαν, ήιον, ίσαν, *fut.* εῖσομαι, *aor.* εισάμην i έεισάμην. *Ind. prez. kod. Atičana s fut. značenjem. — Konstruira se: a) s ak. i gen.:* ići, polaziti, kretati, vraćati se, putovati, ὁδόν putem, πεδίοιο poljem, οίκους kući; *b) s prijeđi.:* proći, prodrijeti; letjeti, raznositi se (φάτις); c) i *part. fut.* Ελένην καλέουσ' ἴε ode da dozove Helenu, ϊθι, ajde! ded!

είν *v.* εν
είνά-ετες, *ep. adv.* devet godina (dugo)
είνάκις, *ep. adv.* devet puta
είνακόσιοι, αι, *u., jon.* devet stotina
είνάλιος *v.* ενάλιος
είνά-νυχες, *ep. adv.* devet noći
είνάτερες, αί, *ep.* žene muževlje braće, jetrve
εϊνατος *v.* ένατος
εἵνεκα *v.* ένεκα
είνί *v.* έν
είνόδιος *v.* ένόδιος
είνοσί-γαιος *v.* έννοσί-γαιος
είνοσΐ-φυλλος 2. *ep.* što lišćem trepeće *{pridjev, gore),* trepetljiv
εϊξασκε *i si. v.* I. εϊκω
εϊξασι *v.* Ζοικα
εἵο, *ep. v.* I. οδ
είοικυΐαι *v.* Ζοικα
εἵος *v.* ζως
εϊπα *v.* εἶπον
εϊπερ *v.* εἴ 6)
εϊ-ποθεν, *i rastavlj.* ako odikuda
εϊ-πο·9·ι, *ep. i poet.* ako igdje, ako možda
εἶπον ι είπα, *aor. glag.* λέγω; *konj.* εϊπω, *opt.* είποιμι (εϊπαιμι), *imper.* είπε (εἶπον, -άτω), *inf.* ειπείν (εἶπαι), *part.* ειπών (εϊπας); *ep. obi.* Ζειπον, *konj.* I. *sing.* εϊπωμι, 2. *sing.* εϊπησθα, 3. *sing.* εϊπησι, *inf.* είπέμεν(αι), *iter.* εϊπεσκε(ν), *jon. u sastavlj.* -ειπάμην, -ειπάμενος; *α)* reći, kazati, progovoriti, javiti, misliti, τι, ο kom »7» čem περί, υπέρ τίνος, ἀμφί τινι, *ili samo* τινός, *uz ak. s inf. ili* sa ώς, δτι, komu τινί, προς τίνα, *i* τινά τι, ἴν,

τισι; εὖ dobro govoriti, o kom τινά. *b)* imenovati; zapovjediti; predložiti; ὡς εἰπεῖν, tako reći, το σύμπαν εἶπαι ukratko rečeno
εἰ-ποτε, *i rastavlj.* ako ikada
εἰ-που ako igdje, ako možda
εἰ-πως, *ob.* εἴπως, ako ikako, ako možda
εἴργα·9·ον *i si. v.* εἴργω
εἰργμός, ὁ, zatvor, zatvaranje; tamnica
εἰργμο-φύλαξ, ὁ, tamničar
εἴργω, εἴργω, εἴογνυμι, *fut.* -ρξω, -ομαι, *aor.* εἶρξα, *pf. pas.* εἴργμαι, *aor. pas.* εἴργχθην, *adj. verb.* -κτός *i* -κτέον; *ep. obi.* ἔέργω, ἐέργνυμι, 3. *pl. plpf.* ἐέργατο, *aor.* ἐέργαθον. (εἰργ.); *ep., jon. i poet.* Ζργω, Ζργνυμι, *fut,* -ρξω, *aor.* -ρξα, *pf. pas.* Ζργμαι, 3. *pl.* Ζργαται *plpf.* 3. *pl.* Ζργατο, *aor. pas.* Ζργθην, 1) zatvoriti, ograditi, zagatiti, tινά, τί. 2) odijeliti, isključiti, zapriječiti, zadržati, zabraniti, (ἀπό) τίνος. 3) stisnuti, potisnuti; *u pas. i:* ustegnuti se od čega τινός
εἴρεαι, εἰρέαται, εἴρεο *v.* I. εἴρω
εἴρερος, ὁ, *ep.* ropstvo
εἰρεσία, *poet., jon. i ep.* -ίη, ἡ, veslanje; veslan; veslarska pjesma *uz koju se veslalo*
εἰρεσιώνη, ἡ, 1) *poet.* maslinova grančica omotana bijelom vunom, puna raznih jesenskih plodova; žrtveni vijenac koji se u ophodu nosio. 2) *poz.* žetelačka pjesma koja se u ophodu pjevala
Εἰρέτρια *v.* Ερέτρια
εἴρη, ἡ, zborište
εἴρηκα, -ημαι *v.* I. εἴρω
εἐρήν *v.* ἰρήν
εἰρηναῖος 3. *adv.* -αίως *{jon.),* miran, miroljubiv; τα εἰρηναῖα počasni darovi *Sto ih spartanski kraljevi za mira dobivahu*
ειρηνεύω održati mir, živjeti u miru
ειρήνη, ἡ, mir; ugovor o miru
ειρηνικός 3. *adv.* -κώς, miran, miroljubiv
εἰρηνο-ποιός 2. onaj koji miri »7» sklapa mir, mirećі
εἰρήσομαι *ep. fut. v.* I. εἴρω 2.
εἰρίνεος *2. jon.* vunen
εἴριον, τό, *v.* Ζpiov, vuna; εἴρια ἀπό ξύλου pamuk
εἴρκτή, \,*jon.* έρκτή ograđeno mjesto, zatvor; soba za žene
εἰοο-κόμος 2. *ep.* koji vunu obraduje, vunoprelja
εἰρο-πόκος 2. *ep.* vunast, runjav
εἴρος, εος, τό, *ep.* vuna
εἰρύαται, εἰρύω *i si. v.* ἐρύω
I. εἴρω, 1) *akt. i pas.* reći, *prez. i impf. samo ep. i jon., fut.* ἐρῶ, *pf. akt.* εἴρηκα, *pas.* εἴρημαι, *fut.* 3. εἰρήσομαι, *aor. pas.* ἐρρήθην, *fut. pas.* ρηθήσομαι, *adj. verb.* £ητέον, *ep. i jon. fut.* ἐρέω, *pf. pas.* 3. *pl.* εἰρέαται, *aor. pas. jon.* εἰρέ¥ην, progovoriti, kazati, javiti, navijestiti; zapovjediti, τί τινι. 2) *med.* εἴρομαι, dati sebi nešto reći, pitati, *prez. i impf. samo ep. i jon., fut.* ἐρήσομαι, *aor.* ἠρόμην, *ep. fut.* εἰρήσομαι, *imper. aor.* Ζρειο, τινά τι, περί τίνος, ἀμφί τι *i* τινί
Π. εἴρω *ep. samo part. pf. pas.,* ἐερμένος, *plpf.* Ζερτο, nizati, spajati, τινί s čim
ειρωνεία, ἡ, pretvaranje, izlika, izgovor
ειρωνεύομαι,^.*med.* pretvarati se, rugati se
εἰρωνικώς, *adv.* pretvarajući se, rugajući se
εἰρωτάω, -έω, *v.* ερωτάω pitati
εις, *jon. i staroat.* ές, *prep. s ak.* 1) *lokal,* u, na, k, protiv; *elipt.* εις Ἀίδαο (se. δόμον) u Had, εις ἐμαυτοῦ k meni; ἡ εις Βοιωτούς οδός put u JBeotiju. 2) *tempor.* do; ές δ dok (ne), ές τόδε, dotada, εις τί Ζτι dokle još, ές πότε dokada, εις τρίτην prekosutra. 3) *final.* za, ές 8 zašto; ές ὥπα (ζοικα) licem nalik; ές τά ἴζλλα uopće, u drugom pogledu; εις ἅπαντα u svakom pogledu, εις καιρόν u pravi čas εις τέλος napokon, τό εις ἐμέ što se mene tiče. 4) *kod broj.,* do, oko, ές τρίς do tri puta
εἷς, μία, Ζv, *gen.* ενός, μιας ενός, jedan, εις Ζv ujedno, καθ' Ζva svaki napose, pojedini; *kao zamj.* jedan, neki
εις, *ep. v.* ειμί *i* είμι
εἶσα *v.* ΣΕΔ III.
εἰσ- *i* ἐσαγγελεύς, έως, *jon.* έος, δ, komornik *(dvorski Unovnik na perz. dvoru),* prijavitelj
εισαγγελία, ἡ, prijava zbog teških prestupaka protiv države, a to su: državni prevrat, veleizdaja i prestupci, za koje u zakonima nije bilo ništa određeno. Prijava se podnosila vijeću *ili* narodnoj skupštini
εις- *i* ἐσαγγέλλω prijaviti, τινά τινι »7» προς τινά τι; optužiti, τινά τι koga zbog čega, *i s inf.*
εἰσ- ι ἐσαγείρω, *ep.* 1) *akt.* unutra sabrati. 2) prikupljati snagu ohrabriti se
εἰσ- *i* ἐσάγω, *iter. impf.* ἐσάγεσκον, *pf.* εἰσαγήοχα, 1) *akt.* uvoditi, dovoditi, tινά, τί; dovesti (na sud), tužiti, τινά τίνος *i* τινά τινι περί τίνος; unesti (u popis fratrija); upisati; donijeti (na pozornicu), prikazivati. *med.* dovesti k sebi, pribaviti sebi γυναίκα oženiti se
εισαγωγή, ἡ, uvođenje; uvođenje stranaka u proces
εισαγώγιμος 2. uveden; prikladan za sudbeno raspravljanje, δίκη parba koja se smije uzeti u raspravu
εἰσ-αεί i εις ἀεί zauvijek
εἰσ- ι ἐσαθρέω, *ep.* spaziti
εἰσ- *i* ἐσακοντίζω džilitati se, baciti se džilitom u što
εἰσ- *i* ἐσακούω prisluškivati, slušati, poslušati, koga τινί *i* τινός τι
εἰσ- i ἐσάλλομαι, *dep. med., aor.* ἐσήλατο, *inf.* -αλέσθαι, *ep.* ἐσαλτο, skočiti u, jurišati, τί *ili* εἴς τι
εἰσάμην i *si. v.* εἴδομαι, εἰμι, ΣΕΔ ΠΙ
εἰσ-αναβαίνω, *ep.* popeti se u, uzlaziti, τί, ukrcati se
εἰσ-αναγκάζω na što siliti
εἰσ-ανάγω, *ep.* voditi, τινά τι koga u što

εἰσ-ανεῖδον, *ep. def. aor.* pogledati gore u, prema, τί
εἰσ-άνειμι, *ep.* uzlaziti na (τί)
εἰσ- *i* ἐσάντα, *ep, adv.* nasuprot, naprotiv, preda se
εἰς- *i* ἐσάπαξ, *adv.* najedanput, samo jedanput
εἰσ- ί ἐσαράσσω, *jon.* baciti u; odbiti
εἰσ- *i* ἐσαῦθις, *adv.* drugi put, poslije, kasnije
εἰσ- *i* ἐσαφίημι pustiti, poslati u
εἰσ-αφικνέομαι, *jon.* ἐσαπικνέομαι, *ep.* εἰσαφικάνω ulaziti u, dolaziti k (τί, τινί, τινά *i* ὡς τίνα), dostizati, polučiti, τί
εἰσ- *i* ἐσβαίνω 1) *intr. fut.* -βήσομαι, *aor.* -έβην, ulaziti u što, popeti se, τί *i* ζς, προς τι, κακά εἰσβ. zapasti u nevolje. 2) *tranz. u aor.* εἰσέβησα, *ep. i poet.* uvesti, ukrcati, τινά
εἰσ- *i* ἐσβάλλω, *fut.* -βαλώ *itd.* 1) *tranz.* baciti u, &ζ τι, ugoniti, utjerati. 2) *med.* ukrcati (u lađu). 3) *intr.* baciti se u, provaliti, nasrnuti na, εἰς *i* προς τίνα; doći, dospjeti; (o *rijeci)* utjecati
εἰσ- *i* έ σ βιάζομαι silom navaliti, provaliti
εἰσ- *i* ἐσβιβάζω unijeti, metnuti u, ukrcati
εἰσ- *i* ἐσβλέπω, *jon.* gledati na što Ζς τι
εἰσ- *i* ἐσβολή, ή, 1) navala, nasrtaj. 2) *jon.* ulaz, klanac; ušće (rijeke). 3) uvod govora
εἰσ- *i* ἐσγράφομαι, *med.* 1) dati se upisati. 2) *poet.* upisati sebi
εἰσ-δανείζω uzaimati na nešto
εἰσ- *i* ἐσδέρκομαι, *dep., aor.* ἐσέδρακον, *pf.* -δέδορκα, *ep. i poet.* pozagledati, opaziti
εἰσ-δέχομαι, *jon.* ἐσδέκομαι, *dep. med.* primiti u *(s lok. gen i* Ζς τι).
εις-., ἐσδύνω, *jon. spored. oblik od*
εἰσ- *i* ἐσδύομαι, *intr. med. s. aor.* -έδϋν, unići, prodrijeti, upasti u, prijeć, u; obuzeti (o bolima)
εἴσεαι, *ep. fut. od* οἶδα, *što v.*
εἰσ-εἶδον, *ep.* εἴσιδον *i si. v.* εἰσοράω
εἴσ- *i* Ζσειμι, εἰσ- *i* ἐσέρχομαι, *fut.* εἴσειμι, *aor.* -ήλθ-ον, *poet. fut.* ἐσελεύσομαι, *aor.* ἐσήλυθον, 1) unići, doći u *ili* na, nastupiti (kao govornik ili glumac), ustati, εἴς »7» προς τι, *ili sam ak.;* εἰς την αρχήν nastupiti vladu, *ali i* prodrijeti u; τά εἰσιόντα što se jede. 2) pasti na um, obuzeti, snalaziti, τινά *i* τινί
εἰσ-ελαύνω, *ep.* εἰσελάω *a)* utjerati, *b)* ulaziti, ujahati, uvesti se, prodrijeti
εἰσ- *i* ἐσεμάσσατο *v.* εἰσμαίομαι
εἰσ- *i* ἐσέπειτα, *adv.* ubuduće, za poslije
εἰσ- *ili* ἐσέργνυμι, *jon.* zatvoriti
εἰσ-ερύω, *ep.* uvući, τί τι što u što
εἰσ- *i* ἐσέρχομαι *v.* εἴσειμι
ε'ίσεται, εἴση, *ep. fut. od* εἶμι, *Sto v.*
εἰσ- *i* ἐσέχω, *jon. intr.* dosezati, pružati se, (o suncu) sjati kroz
εἰσ- *i* ἐσηγέομαι, *adj. verb.* ἐσηγητέον, 1) uvoditi, predlagati, savjetovati. 2) predavati, tumačiti, razjasniti, τί
εἰσ- *i* ἐσηθέω, *jon.* uštrcati
εἴσθα, *v.* εἶμι
εἰσ- *i* ἐσ·9·ρφσκω, *ep. i poet., aor.* Ζσθορον, skočiti u
εἰσ- *i* ἐσιδρύω, uzidati; *pas. jon.* biti uzidan, τινί komu
εἰσ- *i* ἐσίζομαι, *ep.* sjesti u što; λόχον postaviti se u zasjedu
εἰσ- i ἐσίημι 1) *akt.* pustiti, poslati u, utjecati (o *rijeci). 2) med. ep.* puštati k sebi, sebi tražiti, težiti za čim τί
εἰσί&μη, ή, *ep.* ulaz
εἰσ-ικνέομαι ulaziti, prodirati
εἰσ- *i* ἐσκαλέω (i *u tmezi),* 1) pozvati unutra. 2) *med.* k sebi pozvati
εἰσ- ι ζσκαταβαίνω, *ep.* sići u što, τί
εἰσ- ι Ζσκειμαι *(perf. pas.* od ἐστίθημι) biti stavljen u *ili* na
εἰσ-κηρύσσω, *poet.* javiti, poručiti, pozvati (po glasniku)
εἰσ- *i* ἐσκομίζω 1) *akt.* unesti, uvesti, τί. 2) *pas.* povući se, uzmaknuti. 3) *med.* sebi unesti, pribaviti, svoju imovinu dopremiti
εἴσκω *v.* ἴσκω
εἰσ- *i* ἐσλεύσσω, *poet.* pogledati, promatrati
εἰσ- *i* ἐσμαίομαι, *ep. samo aor.* ἐσεμασ(σ)άμην, ja *dva ak.* dirnuti, τινά θυμόν zasjeci se u dušu komu
εἰσ-νοέω, *ep.* ugledati, smotriti
ε?σ- *i* ἔΟοδος, ή, ulaz, pristup; ulazna vrata; ulaženje; dozvola za nastup parnice; uplaćivanje; dohoci (M *plur.)*
εἰσ-οικειόω sprijateljiti se s kim, τινί po čem
εἰσοίκησις, ή, *poet.* stan, naselje
εἰσ- *i* ἐσοικίζομαι, *pas. i med.* nastaniti se, *prenes.* ugnijezditi se
εἰσ-οιστέος 3. *adj. verb. od* εισφέρω
εἰσ-οιχνέω, *ep. i poet.* ulaziti, dolaziti u što
εἰσόκε(ν) *i* εἰς δ κε(ν), *ep. veznik,* dok (ne)
εἴσομαι *v.* εἴδομαι i εἶμι
εἶσον *v.* ΣΕΔ ΙΠ.
εἰσ-οπίσσω, *poet. adv.* ubuduće
εἴσ- *ili* Ζσοπτος 2 *(v.* εἰσοράω), *jon.* vidanj vidljiv
εἰσ- *i* ἐσοράω, *fut.* -όψομαι, *aor.* -εἶδον, *ep. prez.* -ορόων, *med.* -ορόωντο *i* -οράασθαι, *aor.* -ἴδον, *inf.* -ιδέειν, *jon. prez.* ἐσ-ορέω, 1) *akt.* gledati u koga, uvidjeti, opaziti, promatrati, τινά, Ζς, προς τι, εἰσοραν καλός lijep na pogled. 2) *-med.* sebi što (τί) pogledati; *i = akt.*
εἰσ-ορμάομαι, *poet.* prodrijeti, provaliti u što ci
ἴϊσος 3 (ἔΐσος), *ep. dolazi samo u fem.* έ'ίση, *v.* ἴσος
εἰσ-παίω, *poet.* zabiti; *intr.* provaliti, upasti
εἰσ- *i* ἐσπέμπω poslati u što, donijeti, τί τι *ili* ίζ τι, εἴς> προς τίνα, τινί
εἰσ- i ἐσπέτομαι, *aor,* -επτάμην, uletjeti, τί u što; (o *vijestima)* raznijeti se, raširiti se, τισί, £ς τι
εἰσ-πηδάω, *fut.* -πηδήσομαι, skočiti u

εἰσ- i ἐσπίπτω *(v. πίπτω),* upasti u što; (o *moru)* razliti se; pro-, navaliti, napasti; dospjeti u što, dopasti čega (τι, εἴζ τι) εἰσ- *i* ἐσπλέω, *fut.* -πλεύσομαι, *aor.* -έπλευσα, *jon.* ἐσπλώω u-, zaploviti, ući, τί, εἴς τι, *poet.* τινί εἴσ- *i* ἴσπλους (-οος) ὁ, *i* κ *pl.* ulaz, ulaženje; mjesto gdje brodovi unilaze εἰσ-ποιέω umetnuti, unesti, uvrstiti; υἱόν posiniti εἰσ-πορεύομαι, *pas. s med. fut.* unići εἰσ- *i* ἔσπραξις, ἡ, utjerivanje εἰσ-πράττω 1) *akt.* utjerati, pobirati τινά τι. 2) *med.* utjerati sebi/ dati platiti sebi εἰσ- ρέω, *fut.* -ρυήσεται, *aor.* -ερρύη, utjecati εἰσ- τελέω pribrojiti k čemu, primiti u koji razred εἰσ- *i* ἐστίθημι, 1) *akt.* umetnuti, metnuti u što *(os. u lađu).* 2) *med.* svoje unijeti εἰσ- *i* ἑστοξεύω, *jon.* strijeljati u εἰσ- i ἐστρέχω, *aor.* ἐσέδραμον, utrčati, sr- nuti u εἰσ- *i* ἐσφέρω, *fut.* -οίσω, *aor.* -ήνεγκον *i* -γκα, *inf.* -γκεῖν, i>er/. *akt.* -ενήνοχα, pas. -ενήνεγμαι, aor. *pas.* -ηνέχθην, <&ζ. veri. -οιστέος, *jon. aor.* ἐσήνεικα, per/. pas. *inf.* ἐσενηνεϊχθ-αι, aor. £as. ἐσηνείχ&ην, 1) *akt.* u-, donositi; uvesti; prinositi *(o porezu),* predložiti (γνώμην), povesti (δίκην, parnicu). 2) />as. *ima akt. značenja i:* dospjeti u. 3) *med.* donijeti sa sobom *ili* za se εισφορά, ἡ, porez, prinos, *os.* u Ateni izvanredni ratni porez građana i meteka kojim su se namirivale ratne potrebe εἰσ-φορέω = εισφέρω, *što v.* εἰσ-φρέω, puštati unutra; *med.* pustiti k sebi εἰσχειρίζω, *poet.* uručiti, predati, povjeriti εἰσ- t ἐσχέομαι, *pas. ep. i jon., aor.* 3. *pl. ep.* ἐσέχυντο, ulijevati se, zgrnuti se u što, ές πόλιν εϊσω *i* Ζσω *adv.* u, unutra, *uz ak. i gen.;* *komp. jon.* ἐσωτέρω εἰσ-ω·9·έομαι, *med.* utisnuti se, ugurati se εἰσ-ωπός 2. *ep.* koji je čemu (τινός) na po- gledu; εἰσωποί ἐγένοντο νεών ugledaše lađe εἶτα, *adv.* 1) *temporal.* tada, nato, zatim. 2. *u zaklj.* dakle, konačno; *u pitanjima* tako? pa ipak? zbilja? εἶτα ι ι εἶτο, 3. *sing. pf. i plpf. pas. od* Ζννυμι, *Sto v.* εἴ-τε — εἴτε, sive — sive, bilo — ili, da li — ili εἴφ' = εἶπε, *v.* εἶπον εἴω, *ep. mj.* ὦ, *v.* ειμί εἰώ, *ep. mj.* ἐάω, *Sto v.* εἴω·9·α *v.* Ζθων εἰωθ- ότως, *adv. od part.* εἰωθός,σσ^ηο,ρο običaju εἴωζ, *ep. mj. ίωζ, Sto v.* ἑκ, *pred vokal,* ἐξ, I. *adv.* iz, napolje, van. II. *prepoz. s gen.* 1) *lokal,* iz, za, od; ol ἑκ τη< ηπείρου stanovnici kopna; ἑκ πάντων μάλιστα mimo svega; ἐξ ετέρων Ζτερ' εστίν jedno se drži drugoga; ἑκ πολλοῦ izdaleka; ἑκ δεξιάς zdesna. 2) *temporal.* od. iza; ἐξ οὗ otkako, ἑκ τοῦ otada, ἑκ πάλαι *ili* πολλοῦ odavna; ἐξ αρχής izpočetka, ἑκ τούτου nato; ἑκ της ειρήνης nakon mira; ἑκ παίδων od djetinjstva. 3) *kauzal.* od, radi, zbog, po; ἑκ τούτου (-ων) poradi toga; ἑκ τοῦ εὖθ-έος očito, ἑκ ταχείας brzo; ἐξ ετοιμότατου smje- sta; ἑκ τών δυνατών po mogućnosti; ἑκ παντός τρόπου na svaki način; ἑκ της ψυχής od srca; ἑκ γενεής po rodu. III. U *složenica- ma dolazi* ἑκ *u znač.* II. 1) 3), *pak u znač.* sasvim, potpuno. U zapostavljanju se po- najviše naglašuju Zκ *i &ξ.*

Ἑκάβη, ἡ, *kći frigijskoga kralja Dimasa, žena Prijamova*

ἑκ ἄβολος, *dor.* = ἑκηβόλος, *što v.*

ἑκά-εργος 2. koji daleko odvraća zlo, branič, branitelj; »7» koji po volji pogađa, *epit. Apolonov*

ἑκάη, *v.* καίω

ζκαθεν, *ep. i poet.* izdaleka, daleko

Ἑκα-μήδη, ἡ, *kći Arsinojeva s Teneda, robi- njica Nestorova*

ἑκάς, *adv., komp.* ἑκαστέρω, *superl.* -στάτω, 1) *lokal,* daleko *(često s gen.). 2) temporal.* οὐχ ἑκάς χρόνου za malo vremena

ἑκασταχό&εν, *adv.* odasvud, od svake strane

ἑκασταχόσε, *adv.* svukud, na sve strane

ἑκασταχοῦ * *ep.* ἑκάστοθι, *adv.* svagdje, na svakom mjestu

Ζκαστος, η, ον, svaki pojedini; *pojačano εἴζ ili* τίς ζκ.; αὐτὸς ζκ. svaki sam; καθ·' Ζκαστα pojedince. *Kao kolektivna riječ u singularu ima često uza se glagol u pluralu.*

ἑκάστοτε, *adv.* svaki put, svagda; *iza nega- cije:* igda

Ἑκαταίος, ὁ, *Hekatej, racionalistički mitograf i geograf, rodom iz Mileta (oko g.* 500. *prije n. e.).*

ἑκατεράκις, *adv.* obadva puta

ἑκάτερθ·ε(ν), *ep. i* εκατέρωθεν, *adv.* s obje strane; unakrst

ἑκάτερος 3. uterque, svaki od obojice; *u plur.* i jedni i drugi, oboji; κα·9·' ἑκάτερα na obje strane

εκατέρωθεν = ἑκάτερθε, *što v.*

ἑκατέρωσε, *adv.* na obje strane

ἑκάτη-βελέτης, αο, ό, *ep. i* ἑκατηβόλος 2. *ep.* sigurni pogađač; koji daleko *ili* izda- leka strijelja, dalekometan, *epit. Apolonov*

ίχάχι v. Ζκητι

ἑκατόγ-χειρος 2. *ep.* storuk

ἑκατό-ζυγος 2. *ep.* sa sto veslarskih klupa (lađa), stovesla *ili* stoveslica (lađa)

Ἑκατομβαιών, ώνος, 6, *prvi mjesec at. godine, ^{1}U srpnja i ^{j}$_{1}$ kolovoza*

ἑκατόμβη, ἡ, *isprva* žrtva od 100 goveda, *već za Homera uopće* velika svečana žrtva

ἑκατόμ-βοιος 2. *ep.* vrijedan sto goveda

ἑκατόμ-πεδος *dor. i ep. i* ἑκατόμποδος 2. sto stopa dug, velik

ἑκατόμ-πολις 2. sa sto gradova

ἑκατόμ-πους, ποδός, 6, ἡ, *poet.* stonog

ἑκατόμ-πῦλος *2. ep.* sa sto vrata
ἑκατόν, οἱ, αἱ, τά, *indecl.* sto, *i kao oveći obli broj:* mnogo
ἑκατοντα-ετηρίς, ίδος, ἡ, razdoblje od sto godina, stoljeće
ἑκατοντ-άρχης *jon., at.* ἑκατόνταρχος, ου, ὁ, stotinar, satnik, voda od sto ljudi
ἑκατοντάς, άδος, ἡ, broj stotina, stotina, stotero, *centuria {vojnika),* satnija
Ζκατος, ὁ, koji sigurno *ili* daleko »7» izdaleka gađa, dalekometan
ἑκατοστός 3. stoti
ἑκατοστός, ύος, ἡ = ἑκατοντάς, *Sto v.*
ἐκ-βαίνω, *fut.* βήσομαι, *aor.* -ἔβην, *dor.* ἐκβαω i *part. prez.* ἐκβώντες *(često u tmezi),* 1) *intr.* izlaziti iz čega (ἐ"κ) τίνος; uspeti se na, τί; prijeći preko čega, zastraniti (H *govoru),* prekršiti (δρκον); svršiti se, dogoditi se. 2) *tranz. slabi aor. i fut. akt. ep. i poet.* izvoditi, iskrcavati
ἐκ-βακχεύω bakhički raspaliti, oduševiti
ἐκ-βάλλω *(v.* βάλλω), *ep. aor.* Ζκβαλον, *adj. verb.* ἐκβλητέον, I. *akt.* 1) *tranz.* izbacivati, τινά, τινί τί, Ζκ τίνος koga iz čega, βιόν χειρός iz ruke; protjerati, prognati (γης iz zemlje), lišiti koga čega, *a u pas.* izgubiti što (τινός); pustiti, izustiti (riječ), ία πάλιν opozvati, poreći, zabaciti; napustiti nešto; zategnuti, odgoditi (δίκην); δάκρυα ἐκβ. suze prolijevati. 2) *intr.* izvirati, istjecati. II. *med. tranz.* što svoje izbaciti, iskrcati
ζκβασις, εως, ἡ, *a)* izlaz, izlaženje; umicanje. *b)* pristanište, *c)* izlazak, svršetak, uspjeh
Ἐκβάτανα, ων, τά, *stari obi.* Ἀγβάτανα, τά, *glavni grad Medije*
ἐκ-βάω *v.* ἐχβαίνω
ἐκ-βιάζομαι 1) *poet. pas.* biti istisnut, potisnut, prisiljen. 2) *med.* istisnuti, prisiliti, tiskati se, svladati
ἐκ-βιβάζω izvesti, iskrcati; odvratiti od čega
ἐκ-βιβρώσκω, *(u tmezi) poet.* izjesti, požderati
ἐκ-βλαστάνω niknuti, isklijati
ἐκ-βοάω glasno poviknuti
ἐκβοήθεια, ἡ, nasrt, provala (posjednutih)
ἐκ-βοηθέω u pomoć prititeći; provaliti
ἐκβολή, ἡ, 1) izgon; izbacivanje; izbačene stvari; iščašenje, ugon. 2) izrastanje *(klasova);* ušće *(rijeke);* zastrana (λόγου); klanac
ἐκ-βράσσω i -άζω, *pf. pas.* -βέβρασται, *aor. pas.* -εβράσ&η, *jon.* izbaciti na suho, nasukati *(lađu)*
ζκβρωμα, τό, *poet.,* ono što je pojedeno; *os. u plur.* opiljci, pilotina
ἐκγεγάμεν, -γεγαώς *i si. v.* ἐκγίγνομαι
ἐκ-γελάω, *aor.* -εγέλασα, *ep.* σσ, udariti u smijeh; probijati, izvirati
ἐκ-γενής 2. *poet.* iz roda prognan, izrod; bezrodan, bez porodice
ἐκ-γίγνομαι (-γίνομαι) *ep. perf. inf.* ἐκγεγάμεν, *part.* -γεγαώς (αί. *poet.* -γεγώς), *plpf. du* -γεγάτην, *dep. med.* 1) *ep. jon. i poet.* roditi se od koga, τινός. 2) udaljiti se, rastati se, τινός, τοϋ ζην. 3) *jon.* minuti, proteći. 4) uspjeti, τινί
ἐκ-γλύφω, *i med. perf.* ἐξέγλυμμοα, izdupsti, izdjelati; izleći
Ζκ-γονος 2. rođen od koga; *kao supst.* porod, odvjetak, potomak; τά ε"κγονα *(o životinjama)* mladi; proizvodi
ἐκ-δακρυω *poet.* proplakati
ζκ-δεια, ἡ, zaostatak (poreza)
ἐκ-δείκνῦμι, pokazati otvoreno
ἐκ-δειματόω u strah natjerati, plašiti
ἐκ-δέκομαι *v.* ἐκδέχομαι
ἐκδεξις, εως, ἡ, *jon.* primanje, nasljeđivanje
ἐκ-δέρκομαι, *ep.* gledati iz čega
ἐκ-δέρω sadirati, odrijeti τινά
ἐκ-δέχομαι, *jon.* ἐκδέκομαι, *dep.* 1) primiti od koga što, prihvatiti, τινί τι; razumjeti, naučiti, nasljeđivati, τΐ παρά τίνος. 2) iščekivati
ἐκ-δέω, *ep. impf.* Ζκδεον, 1) *akt. ep. i poet.* privezati za što τινός *i* τινί, zavezivati, σανίδας ἐκδήσαι vrata svezati, zatvoriti. 2) *med. jon. i poet.* privezati sebi
ϊκ-δηλος 2. sasvim jasan; odličan viđen
ἐκδημέω iseliti se, otputovati
ζκ-δημος 2. izvan zemlje, otputovao, tuđ
ἐκ-διαβαίνω, *ep.* prelaziti preko čega τί
ἐκ-διδάσκω 1) *akt. i pas.* potpuno poučiti, naobraziti, τινά τι »7»' περί τίνος. 2) *med.* dati poučiti koga
ἐκ-διδράσκω, *jon.* -ήσκω, istrčati, pobjeći
ἐκ-δίδωμι, *jon.* -διδόω, *adj.* ἐκδοτέον, I. *akt.* 1) *tranz.* predati, izdati, τινά, τί; udati; dati u najam. 2) *intr.* izlijevati se. II. *med.* dati iz kuće, udati, τινί za koga
ἐκ-δικάζω, *poet.* 1) raspru dovršiti *ili* presuditi. 2) osvetiti
ϊκ-δικος 2, *adv.* -ίκως, nezakonit, nepravedan
ἐκ-διώκω prognati; neprestano progoniti
Ζκδοσις, εως, ἡ, izdavanje, predavanje; naimanje; udaja
ἔκδοτος 2. predan, napušten
ἐκδρομή, ἡ, istrčavanje, nasrtaj
Ζκ-δρομος, ὁ, nasrtač, vojnik, ratnik, čarkar
ἐκ-δύνω *v.* ἐκδύω 2.
ϊκδυσις, εως, *jon.* ϋος, ἡ, izmilanje; izmicanje; izlazak
ἐκ-δύω, 1) *akt. i pas.* (-δύσω -έδυσα, *pas.* -δέδῦμαι, -εδόθην), svući, τινά τι kome što. 2) *med.* ἐκ-δύομαι i *ep.* ἐκ-δύνω (-δυσομαι, -έδῦν -δέδϋκα, *ep. opt. aor.* ἐκδϋμεν *mj.* -δυΐμεν, -δυίημεν), α) *tranz.* skinuti sa sebe. *b) intr.* izvući se, izroniti (Ζκ) τίνος; izbjeći čemu, izmaći, τί *i* τινός
ἐκ-δωριόομαι, *perf. pas.* -δεδωρίευνται, *jon.* sasvim postati Doranin
ἐκεῖ, *adv.* 1) *lokal,* tamo, ondje, onamo, na drugom svijetu, οἱ έ. pokojnici. 2) *temporal.* tada; κάκεϊ = καΐ ἐκεῖ
ἐκεῖ·θ·εν, *ep. i jon.* κεῖθεν, *adv.* 1) *lokal,* odanle, s one strane. 2) *temporal.* odonda. 3) *kauzal.* stoga

ἑκεῖθι, *jon. ep. i poet. takod. i* κεῖθχ = ἑκεῖ, *što v.*
εκείνος, η, ο, *jon. i poet.* κείνος, κάκεῖνος *mj.* καΐ ἑκ. *pron. dem.*, onaj, onaj tamo, onaj poznati *(oppos.* οδτος), εκείνοι *ζηαίί i* pokojnici, οδτος ἑκ. το je onaj, τοϋτ' ἑκ. *(i plur.)* to je ono; μετ' εκείνα zatim. *Adv.* 1) εκείνη, *ep.* κείνη) illa, ondje; onako; 2) έκείνως *i* κείνως onako
έκεινοσί, *pojač.* εκείνος, *što v.*
ἑκεῖ-σε, *ep. jon. i poet.* κεῖσε, *adv.* tamo, onamo, nato ἑκέκαστο
v. καίνυμαι ἑκέκλετο *v.* κέλομαι
εκεχειρία, ή, ((£χω, χείρ) prekidanje neprijateljstva, primirje ἑκ-ζέω, *aor.* -έζεσα, 1) *tranz. poet.* zakuhati, uspiriti, uspaliti. 2) *intr. jon.* vrvjeti (od crvi εΰλέων) Ζκηα *v.* καίω ἑκηβολίη, *ep.* sigurno strijeljanje, vještina u strijeljanju ἑκη-βόλος, *dor.* ἑκα-βόλος 2, *ep. i poet.* = ἑκατηβόλος, *što v.* Ζκηλος, *ep. i poet. i* εΰκηλος 2, *ep. i poet.* miran, bezbrižan; nesmetan; dokolan; *adv.* Ζκηλα Ζκητι, *ep.* Ζκατι, *dor. i at., prep. iza gen.* po volji, milošću; poradi, po ἑκ-θ-εάομαι, *dep. med.* točno promotriti Ζκ-8-εσις, εως, ή, *jon. i poet.* izlaganje (djeteta); razlaganje
ἑκ-θέω istrčati, provaliti ἑκ-θηρεύω, *jon.* poloviti, uloviti ἑκ-θ-λίβω *konj. aor. pas.* -Φλιβη, istisnuti, potisnuti ἑκ-·9·νήσκω, *ep. i poet., ep. aor.* Ικθανον, izumirati, obeznaniti se, ἑκ. γέλω pokidati se od smijeha ζκ-·9·ορε *v. slijed.* ἑκ-θρφσκω, *ep. i poet., aor.* -έ-9-ορον, *ep.* Ζκθορον, iskočiti, skočiti iz *ili* sa čega, τινός; pobjeći ἑκ-·9·ύω 1) *akt. poet.* žrtvovati *os.* za pomirenje. 2) *med. poet.* žrtvom pomiriti, žrtvom se očistiti *ili* osloboditi čega; υπέρ τίνος prinesti za koga žrtvu mirovnu
ἑκ-κα·9·αίρω očistiti, istrijebiti ἑκ-καθεύδω vani spavati, noću stražariti ἑκκαίδεκα, οί, αί, τά, *num. indecl.* šesnaest ἑκκαιδεκά-δωρος 2. *ep.* šesnaest šaka dug ἑκκαιδεκά-πηχυς, υ, od šesnaest lakata ἑκ-καίω, *at.* ἑκκάω,/«£. -καύσω, *aor.* -έκαυσα, *perf. pas.* -κέκαυμαι, *fut.* -καυθήσομαι, *poet. part. aor. akt.* -κέας, spaliti; užeći; raspaliti ἑκ-καλέω *(i u tmezi),* 1) *akt.* izazvati, tinά τίνος koga iz čega. 2) *med.* k sebi dozvati, ponukati, τί na što ἑκ-καλύπτω *(i u tmezi)* 1) *akt.* otkriti. 2) *med. ep.* otkriti se ἑκ-κάμνω umoriti se, otupjeli ἑκ-καρπόομαι, *med.* uživati plodove, okoristiti se, isisati, iscrpsti
ἑκ-καταπάλλομαι, *ep. med., aor.* -έπαλτο, spustiti se, vinuti se s čega τινός, ούρανοϋ s neba
ἑκ-κατεΐδον, *ep. aor., part.* -ιδών pogledati s čega, τινός
ἑκ-κάω *v.* ἑκκαίω
ϊκ-κειμαι vani ležati, viriti; *(o djeci)* izložen biti
ἑκ-κενόω isprazniti, raseliti
ἑκ-κεχυμένως, *adv. part. perf. pas. od* ἑκχέω, opširno; έ. ζην razuzdano živjeti
ἑκ-κηρύσσω, *at.* -ττω, 1) javno oglasiti, izdati zapovijed. *2)* po glasniku protjerati iz zemlje
ἑκ-κινέω, *poet.* pokrenuti; poplašiti; ρ"ήμα izustiti riječ
ἑκ-κίω *(u tmezi), ep.* izlaziti
ἑκ-κλάω prekinuti; razbiti
ἑκ-κλείω, *jon.* -ηίω, isključiti, τινός iz čega; zapriječiti; prisiliti
ἑκ-κλέπτω ukrasti, τινά *i* τί, iz čega (ζκ) τίνος; tajiti; prevariti
ἑκ-κληίω *v.* ἑκκλείω
εκκλησία, ή, 1) skupština slobodnih građana, skupština vojnika. 2) zborište
ἑκκλησιάζω, *augm.* ἐξεκ. i ήκκ... *α)* sazivati narodnu skupštinu, *b)* skupštinu držati, u nju dolaziti, u njoj vijećati, περί τίνος o čem, τί što
εκκλησιαστής, οϋ, ό, skupštinar
έκκλητος 2. prozvan, οί -οι članovi narodnog odbora
ἑκ-κλίνω 1) *tranz.* izvrnuti, otkrenuti, skrenuti. 2) *intr.* otkrenuti se, izmaći, *prenes.* zastraniti, pasti
ἑκ-κλύζω splakati, ispirati
ἑκ-κνάω, *jon.* izgrepsti
ἑκ-κολαίνω izdupsti
ἑκ-κολάπτω dlijetom odstraniti
ἑκκομιδή, ή, *jon.* iznošenje; spašavanje; sahrana
ἑκ-κομίζω 1) *akt. i pas.* iznijeti, ukloniti, spasiti, (Ζκ) τίνος iz čega; iznijeti mrtvaca, ukopati. 2) *med.* svoje otpremiti, spasiti; do kraja podnositi
ἑκ-κομπάζω, *poet.* hvaliti, se, razmetati se
ἑκ-κόπτω 1) isjeći, izbiti, provaliti. 2) uništiti, protjerati
ἑκ-κρέμαμαι vješati o što
ἑκ-κρεμάννυμι 1) *akt.* objesiti. 2) *med.* prilijepiti se uza što, visjeti o komu ili čemu
ἑκ-κρίνω izabrati; razlučivati, odstraniti
Ζκκρΐτος 2. izabran, izvrstan
ἑκ-κρούω, protjerati, izbiti, potisnuti; odvratiti od čega τινός; odbiti, osujetiti, (τους λόγους)
ἑκ-κυβιστάω prekobaciti se; strmoglaviti se
ἑκ-κυλίνδομαι, *poet. i* ἐκκυλίομαι, *ep. i poet., pas. fut.* -κυλισθήσομαι, *aor.* -εκυλίσθη, prevaliti se, (Ζκ) τίνος iz čega, ispasti, izgurati se, provaliti; εΐς Ζρωτας neobuzdano se podati ljubavi
ἑκ-κϋμαίνω razliti se; (o *vojsci)* izaći iz reda

ἐκ-λαγχάνω, *poet.* postići što *(srećom ili udesom)*
ἐκ-λαλέω, izbrbljati
ἐκ-λαμβάνω izvaditi; preuzeti *(ugovoreni posao);* nagađati; primiti dobiti
ἐκ-λάμπω zasjati; *uopće* pokazati *se*
ἐκ-λανθάνω, *ep. i* ἐκ-ληθάνω, *(u tmezi), ep. redupl. aor.* ἐκλέλα&ον, 1) *akt. ep.* činiti da tko sasvim zaboravi na što τινά τι. *2) med.* ἐκ-λανθ-άνομαι, *ep. aor.* -λελάθοντο, -λελα#έσθαι, sasvim zaboraviti što, τινός
ἐκλεαίνω izgladiti
ἐκ-λέγω, *(v.* λέγω), *at. perf. pas.* -είλεγμαι, *aor. pas.* -ελέγην, *jon. i Ksen.* -λέλεγμαι, -ελέχθην, *verb. adj.* -κτέος, 1) *akt.* izabrati; vaditi; utjerivati od koga što τί παρά τίνος. 2) *med.* izabirati za se, (8κ) τίνος iz čega
ἑκλέεο *v.* κλέω (κέλομαι)
ἐκ-λείπω 1) *akt.* ispustiti, propustiti, ostaviti; prekršiti (ὅρκον). 2) *intr.* popustiti, prestati, otići, umrijeti; pomrčati *(o suncu)*
ζκλειψις, εως, ἡ, ostavljanje; nestajanje, gubitak; pomrčanje (ἡλιου)
ἐκ-λεκτικός 3. birajući; οἱ ἐκλεκ. eklektici, filozofi koji potpuno ne pripadaju nijednom sistemu, nego biraju iz svakoga ponešto
ἐκ-λεκτός 3. izabran, izvrstan
Zκ-λεξις, εως, ἡ, izbor
Zκλεο *v.* κλέω
ἐκ-λέπω, *jon.* oljuštiti, izleći
ἐκ-λήγω, *poet.* sasvim prestati
ἐκ-ληθάνω *v.* ἐκλανθάνω
Zκλησις, εως, ἡ, *ep.* zaborav; ὔκλησιν θεῖναι učiniti da tko zaboravi
ἐκ-λογή, ἡ, izbor, pripovijest; omanja izabrana pripovijest »7» pjesma
ἐκ-λογίζομαα, *dep. med.* proračunati, promisliti
Zκλυσις, εως, ἡ, oslobođenje, τινός iz čega; nemoć, slabost
ἐκλυτήριος 2. *poet.* koji *ili* što je za otkup, spasonosan; το -ον sredstvo za spas(enje)
ἐκ-λύω *i med.* -ομαι odrješivati, izbavljati, otkupiti, otvarati; ukloniti, ustaviti; platiti (δάνειον); oslabiti; *pas.* šuštati, klonuti
ἐκ-λωβάομαι, *poet. pas.* biti povrijeđen, sramotu podnositi u čem, τί
ἐκ-λωπίζω, *poet. (u tmezi)* otkriti, razgaliti
ἐκ-μαίνω 1) *akt. poet.* raspaliti, razdražiti. *pas. jon.* pobjesniti
ἐκ-μανθάνω *(v.* μανθάνω) točno naučiti, učiti napamet, saznati, istražiti, *aps.,* od koga (παρά) τίνος
ἐκ-μαρτυρέω svjedočiti
ἐκ-μάσσω, *konj. aor. pas.* -μαγῖ), *poet.* otrti; vjerno oblikovati, lik izrezati
ἐκ-μείρομαι, *ep. perf* ἐξέμμορα, zajedničar *ili* dionik biti čega, τινός
ἐκ-μελετάω pomnjivo vježbati »7» učiti
ἐκ-μετρέω izmjeriti; χρόνον vrijeme provesti
ἑ'κ-μηνος 2. *poet.* od šest mjeseci, polugodišnji
ἐκ-μηρύομαι,ᵛ *med.* razviti se, izvući se, u redu prolaziti, *o vojnicima* defilirati
ἐκ-μϊμέομαι, *dep. med.* podražavati, ugledati se u koga τινά; točno naslikati
ἐκ-μισθ-όω dati u najam, iznajmiti
ἐκ-μολεῖν, -λε(ν) *ep. aor. od* -βλώσκω, izaći
ἐκ-μυζάω, *ep.* isisati
ἐκ-νέμομαι, *poet. med. fut.* -νεμεῖ, napolje postaviti, iznijeti, ἑκ. πόδα izaći
ἐκ-νευρίζω žile izrezati, oslabiti
ἐκ-νίζω, *fut.* -ίψω, 1) *akt.* oprati, očistiti; okajati. 2) *med.* oprati sa sebe, očistiti se od čega τι
εκούσιος 3. *i* 2, *adv.* -ίως, dragovoljan; vlastitom krivnjom prouzrokovan; τό ἑκούσιον slobodna volja, dobrovoljno djelo; ἐξ -ίας drage volje
ἐκπαγλέομαι, *jon. i poet.* veoma se začuditi
Zκ-παγλος 2, *adv.* -άγλως, čudesan, grozan, strahovit; *adv.* strašno, veoma
ἐκ-παιδεύω odgojiti, naobraziti
ἐκ-παιφάσσω, *ep.* prosijevati; odlikovati se; bijesan u boj jurnuti
ἐκ-πάλλομαι, *med., ep. aor.* ζκπαλτο, iskočiti, prsnuti iz čega, τινός
ἐκ-πατάσσω *poet.* isturati; zbuniti; *ep.* ἐκπεπαταγμένος φρένας bezuman, šenuo pameću
ἐκ-πείθω, *poet.* nagovoriti
ἐκ-πειράομαι, *med. s aor. pas., jon. i poet.* iskušati, τινός koga, staviti u kušnju
ἐκ-πέλει, *poet. impers.* slobodno je, dolikuje
ἐκ-πέμπω 1) *akt.* odaslati, otjerati, *(os. &enu),* ispratiti, τινά, τι, iz čega τινός; *pas. i* umrijeti. 2) *med. a)* od sebe poslati, otpustiti. *b)* dati dozvati koga k sebi
ἐκ-πέποται *v.* ἐκπίνω
ἐκπεπταμένως, *adv. od. part. perf. pas. glag.* ἐκπετάννυμι, rašireno; razuzdano, preko mjere
ἐκ-περαίνω izvršiti, ostvariti
ἐκ-περάω probijati, prodirati, proći, prevaliti (λαῖτμα)
ἐκ-πέρ-9-ω, *ep. i poet.* stubokom razoriti; zaplijeniti
εκ-πεσε, -πεσέειν *v.* εκπίπτω
ἐκ-πετάννυμι, *poet.* razviti, razapeti
ἐκ-πέφ&ται, *u tmezi, perf. pas. osn.* φεν, uništeno je
ἐκ-πεφυυῖαι *v.* ἐκφύω
ἐκ--πηδάω, *jon.* -έω, iskočiti, istrčati, provaliti
ἐκπήδημα, τό *i* ἐκπήδησις, ἡ, iskakivanje
ἐκ-πίμπλημι ispuniti, izvršiti; nasititi; podnijeti, ἑκ. ἁμαρτάδα okajati, platiti; *pas.* nasititi se, τινί čim
ἐκ-πίνω,/Μί. -πίομαι, *aor.* -έπιον, *perf.* -πέπωκα, *pas.* -πέποται, *part. aor. pas.* -ποθέντ' (t *u tmezi), ep. aor.* ζκπιον, ispiti, iscrpsti, isisati
ἐκ-πίτνω, *poet.* = εκπίπτω
ἐκ-πίπτω, *fut.* -πεσοῦμαι, *aor.* -έπεσον *perf.* -πέπτωκα, ispadati iz čega, (ἐκ) τίνος; zaci, zastraniti, biti bačen (s mora na kopno);

prenes. protjeran biti iz čega, οι -πεπτωκότες prognanici; izgubiti što, propasti *(o govorniku);* izvrći se u što; provaliti; pobjeći, požuriti se (Ἀθήναζε); (o *rijeci)* izlijevati se, utjecati

ἐκ-πλέω, *fut.* -πλεύσομαι *i* -σοϋμαι, *jon.* ἐκπλώω, odjedriti, odbroditi; τοϋ νόου, των φρενών, šemiti pameću

Ζκ-πλεως, ων, *at. neutr. pl.* Ικπλεω *i -εα,* pun, napunjen, obilat

ζκπληξις, εως, ἡ, strah, preneraženje; udivljenje, poštovanje

ἐκ-πληρόω = ἐκπίμπλημι, ispuniti, dopuniti, pribaviti (eno što nedostaje)

ἐκ-πλήσσω, *at.* -ττω, *aor. pas.* -επλάγην, *ep.* -πλήγην, 3. *plur. ep.* εκπληγεν *{često u tmezi),* izbijati, zabunjivati, protjerati, preplašiti, τινά *i* τί; *pas.* prepasti se, zapanjiti se, začuditi se, smesti se, bojati se, φρένας, •9-υμόν u srcu

Ζκπλους *stegnuto od* -οος, ὁ, izlazak, polazak (broda); mjesto odakle brod izlazi

ἐκ-πλύνω isprati

ἐ'κπλυτος 2. opran; okajan

ἐκ-πλώω, *jon.* = ἐκπλέω, *što v.*

ἐκ-πνέω izdahnuti (o *dahu), prenes.* umrijeti; puhati, duhati, (εκ) τίνος iz čega; εκ. θυμόν izrigati gnjev

εκπνοή, ἡ, izdisanje

ἐκ-ποδών, *adv.* s puta, *s gen. i dat.;* ἐκ. εἶναι, *ili* γίγνεσθαι ne smetati, biti daleko, ἐκ. ποιεϊσβ-αι ukloniti

ἐκ-ποιέω, *jon.* dovršiti; *impers.* εκποιεί moguće je

ἐκ-ποίησις, ιος, ἡ, *jon.* prosipanje sjemena

ἐκ-πολεμέω *i* -όω zapodjeti rat, učiniti neprijateljem, τί *ili* τινά, komu τινί *ili* προς τίνα; *pas.* zaratiti se, postati neprijatelj

ἐκ-πολιορκέω opkoljeni grad zauzeti *ili* na predaju prisiliti

εκπομπή, ἡ, izašiljanje

ἐκ-πονέω 1) *akt.* izraditi, zgotoviti, obrađivati; trudom nešto raditi, stećі; probaviti (hranu); vježbati koga. 2) *med.* probaviti; naraditi se

ἐκ-πορεύομαι, *dep. pas.* izlaziti, krenuti na put

ἐκ-πορ-9-έω posve razoriti, oplijeniti

ἐκ-πορίζω, *fut.* -ιώ, pronaći, pribaviti, izvršiti

ἐκ-ποτέομαι, *dor. i eol.* -άομαι, *ep. i poet.* = ἐκπέτομαι, prolijetati, letjeti, Διός s neba

ἐκ-πράσσω, *jon.* πρήσσω 1) *akt. a) poet.* izvršiti; uništiti, ubiti, *b)* utjerivati što od koga τινά τι. 2) *med. jon.* za sebe utjerivati, svetiti se komu poradi ubistva (φόνον προς τίνος)

ἐκπρεπής 2, *adv.* -ως, izvrstan

ἐκ-πρήσσω *v.* ἐκπράσσω

ἐκ-πρίω (ῖ) otpiliti, izrezati

ἐκ-προκαλέομαι, *ep. med.* napolje zvati k sebi, τινά τίνος koga iz čega

ἐκ-προλείπω, *ep.* (izišavši napolje) ostaviti, τί

ἐκ-προτῖμάω, *poet.* osobito štovati

ἐκ-πτύω, *ep. aor.* -έπτυσα, izbljuvati, isplјuvati

ἐκ-πυνθ-άνομαι, *ep. i poet.* ispitivati; sa. znati, τί

ἐκ-πυρόω spaliti, ognjem razoriti; *pas.* izgorjeti

ἐκ-πύρωσις, εως, ἡ, uništavanje ognjem, *os.* propast svijeta od ognja

εκπωμα, τό, vrč

ἐκ-ραίνω, *aor.* -έρρανα, *poet.* prsnuti iz čega

ἐκρέμω, 2. *sg. impf. ep.* κρέμαμαι, *što v.*

ἐκ-ρέω, *aor.* -ερρύην, *perf.* -ερρύηκα (t *u tmezi)* istjecati, iščezavati; biti zaboravljen

ἐκ-ρήγνῦμι 1) *tranz. akt. ep., aor.* -έρρηξε, prodrijeti, istrgnuti, otkidati, τί τίνος. 2) *intr. akt. i pas.* ἐκρήγνῦμαι,/κί. -ράγήσεται, *aor.* -ερράγη, *jon. i poet.* razbiti se, provaliti, buknuti, navaliti, ές το μέσον εξερράγη postade poznato

ἐκ-ρίπτω izbaciti

ἐκ-ροή, ἡ, *i* ζκ-ροος (-ους), ὁ, *jon.* istjecanje, ušće

ἐκ-σαόω, *ep.* = ἐκσώζω, *što v.*

ἐκ-σείω, *jon. i poet.* istresti

ἐκ-σεύομαι, *ep. s med. aor.* -έσσῦτο, *i pas.* -εσύθην, 1) juriti napolje iz čega τινός, pohrliti. 2) ispadati, iščeznuti

ἐκ-σημαίνω, *poet.* označiti; nagovijestiti

ἐκ-σμάω, *jon.* istrti, čistiti

ἐκ-σπάω, *ep. i poet.* izvući, istrgnuti; *med.* svoje izvući

εκ-σπονδος 2. isključen od saveza

ζκ-στασις, ἡ, ushit, zanos, ludilo

ἐκ-στέλλω, *poet.* nakititi, opremiti

ἐκ-στέφομαι, *poet. pas.* biti ovjenčan, nakićen

ἐκ-στρατεύω krenuti na vojsku; *med.* = *akt.*

ἐκ-στρατοπεδεύομαι, *dep. med.* vani se utaboriti

ἐκ-στρέφω, *ep.* izvrtjeti; iščupati, iskrenuti, iz čega, τινός

ἐκ-σῦρίττω izviždati

ἐκ-σφζω, *i ep.* ἐκ-σαόω, 1) *akt.* spasiti, izbavljati, (ζκ) τίνος, 2) *med. jon. i poet.* spasiti svoje *ili* sebe

ζκτα, Ζκταθεν *i si. v.* κτείνω

ἑκτάδιος 3. *i* 2. *ep.* (is)pružen, raširen, širok

ἵκ-ταμε *i* ἐκ-τάμνω *v.* ἑκτέμνω

ἐκ-τανύω *v.* εκτείνω

ἐκ-τάσσω (-ττω) 1) *akt.* izvesti i poredati, *os.* postaviti vojsku u bojni red. 2) *med.* postaviti se u bojni red

ἑκτέατο, *jon.* 3. *plur. plpf. od* κτάομαι, *što v.*

ἐκ-τείνω, *perf. pas.* ἑκτέταμαι, *poet.* ἐκτανύω, *aor.* ἐξετάνυσα, *ep.* σσ, 1) protegnuti, ispružiti, produljiti; napinjati, podbadati. *2)* oboriti, povaliti, *pas.* opružiti se; ἑκτέταται χρόνος vrijeme je proteklo

ἐκ-τειχίζω *α)* sazidati, *b)* zidom opasati

ἑκ-τελέω, *ep.* -λείω, *fut.* -τελῶ *(Jon. i ep.* -τελέω), *aor.* ἐξετέλεσα *(ep.* σσ, *i u tmezi),* 1) dovršiti, gotoviti. 2) izvršiti, ispuniti, učiniti

ἑκ-τέμνω,/ο«. *i ep.* ἑκ-τάμνω, *aor.* ἐξέταμον, *ep.* ζκταμον, *fut.* 3. *pas.* ἑκτετμήσεσθον, izrezati, isjeći, iščupati, τινός iz čega; ustrojiti

ἑκτέον, *verb. adj. od* Ζχω, *što v.*

ἑκ-τήκω 1) *tranz. i ροζ.* istopiti, zatrti. 2) *intr. pas. s aor.* ἐξετάκην biti iscrpen, omršaviti

ἑκτήμορος *i* ἑκτημόριος 3. zakupnik, koji smije zadržati šesti dio godišnjih plodova, šestinar

ἑκ-τίθημι 1) *akt.* izložiti, metnuti van, iznijeti, pokazati. 2) *med.* svoje *ili* svoj plijen kamo donijeti; razlagati, pripovijedati

ἑκ-τϊμάομαι, *pas. poet.* biti vrlo cijenjen

Ζκ-τΐμος 2. *poet.* ne poštujući

ἑκ-τινάσσομαι, *ep. pas. (i u tmezi)* biti izbit, prosuti se

ἑκ-τίνω, *fut.* -τείσω (-τίσω), *aor.* -έτεισα (-Ζτισα), 1) *akt.* isplatiti, ispaštati. 2) *med.* dati sebi isplatiti, osvetiti se, kazniti koga τινά, što τί

ζκτισις, ἡ, plaća, globa; okajanje

ἑκ-τιτρώσκω, *aor.* ἐξέτοωσα, *intr. jon.* pobaciti (dijete)

ζκτοθεν *v.* Ζκτοσθεν

Ζκτοθι, *adv. ep.* vani; s *gen.* izvan

ἑκτομή, ἡ, izrezivanje; škopljenje

ἑκτομίης, *jon. mj.* -ίας, ου, ὁ, uškopljenik

ἑκ-τοξεύω *α) jon.* strijeljati iz..., strijeljati, gađati, *b) jon.* istrijeljati, izmetnuti. *c)* ἰščeznuti

ἑκ-τόπιος 3. *poet., i* ἑκτοπος 2. udaljen, dalek; ὁ Ζκ. tuđinac

ζκτος 3. šesti

ἑκτός, *adv.* vani, napolju, van, napolje; *i.* ει μή osim ako; *kao prep. pred ili za gen.* izvan, daleko od, slobodan od; ἑ. δυνάμεως εἶναι ne biti u čijoj vlasti, οἱ ἑ. tuđinci

ἑκτοσε, *adv. ep. sa gen.* van, napolje; χειρός iz ruke

ἑ"κτοσ·9·ε(ν) *i* ζκτοθεν, *ep. i poet.* 1) *adv.* spolja, izvana. 2) *prep. s gen.* izvan, daleko od

ἑκ-τραχηλίζω preko vrata baciti (jahača); *pas.* strmoglaviti se, upropastiti se

ἑκ-τρέπω, *jon.* ἑκτρἀπω 1) *akt.* odvratiti, otjerati, okrenuti, *npr.* leda; krenuti putem, ὁδόν; bježati pred kim, τη/ί, izbjegavati; navraćati. 2) *pas. s jak. med. aor.* okrenuti se od čega τινός, promijeniti se, odstupati od čega u čem, τινός τι; *med.* uklanjati se komu τινά; skrenuti (s puta ὁδοϋ)

ἑκ-τρέφω, *fut.* ἑκθρέψω, odgojiti, othraniti

ἑκ-τρέχω, *aor.* ἐξέδραμον, *perf.* ἑκδεδράμηκα *(i u tmezi),* istrčati, provaliti, jurišati; *prenes.* θυμός ἑκδραμών gnjev koji je prekipio

ἑκ-τρίβω, *fut. pas.* ἑκτριβήσομαι, 1) istirati; βίον ἑ. jadno provoditi, dokončati život; iskresati (vatru). 2) *jon. i poet.* istrti, iskorijeniti

ἑκτροπή, ἡ, odvraćanje; zastranjivanje; svratiste

Ζκτΰπε *v.* κτυπέω

ἑκ-τυπόω izricati, oblikovati, naslikati

ἑκ-τυφλόω sasvim oslijepiti; zasjeniti

ἑκ-τύφλωσις, ἡ, zasljepljivanje

"Εκτωρ, ορος, ὁ, *sin Prijamov i Hekabin, muž Andromahin, prvi junak trojanski. Adj.* Ἑκτόρεος 3. Hektorov. Ἑκτορίδης, ὁ, Hektorov sin, Astijanaks

ἑκυρή, ἡ, *ep.* svekrva

ἑκυρός, ὁ, *ep.* svekar

Ζκυσ(σ)α *v.* κυνέω

ἑκ-φαίνω, *aor. pas.* -εφάνην *i* -εφάνθην, *ep.* -εφαάνθην, 1) *akt.* pokazati, iznositi φόωσδε, obznaniti, navijestiti. 2) *pas.* pojavljivati se, pomaljati se, *aps. i s gen.,* sijevati 6"σσε

ἑκφανής 2. jasan, očit

Ζκφασις, εως, ἡ, *jon.* izjava

ἑκ-φέρω, *(med. fvt.* -οίσομαι i i *pas. znač.), adj. verb.* ἐξοιστέον, 1) *akt. tranz.* iznositi, odnositi, oteti, τινά, τί, iz čega (Ζκ) τίνος, τό σώμα pokopati, πόλεμον započeti; odvoditi, pokazivati, saopćiti, proizvoditi, roditi. 2) *akt. intr.* izletjeti, izmicati, ispunit se, ἐς ορθόν ravno k meti potrčati. 3) *pas.* protisnuti se, dospjeti, dati se zavesti. 4) *med.* sa sobom odnijeti, τα ὅπλα pograbiti; nagradu dobiti, steći što

ἑκ-φεύγω, *fut.* -ξομαι, *aor.* ἐξέφυγον, *ep.* ζκφυγον, pobjeći, izbjeći, i *gen. mjesta i ak. lica ili* ἀπό τίνος; ἑκ. μέ τι izmaklo mi se što

ἱκ-φημι, *med. inf.* -φάσθαι, *ep.* izgovoriti, kazivati

ἑκ-φθέγγομαι glas podići, oglašivati se

ἑκ-φθίνω, *ep. i poet* posve uništiti, *ep. samo* 3. *sing. plpf. pas.* -έφθιτο οίνος νηών ponestade vina iz lađa

ἑκ-φοβέω 1) *akt.* preplašiti. 2) *pas. poet.* preplašiti se

ἑκ-φοιτάω, *jon.* izlaziti; *(o riječima)* raširiti se

ἑκφορά, ἡ, iznošenje, sprovod

ἑκ-φορέω 1) *akt.* iznositi. 2) *pas.* vrvjeti iz νηών. *Sporedni oblik od* ἑκφέρω, *gdje vidi ostala značenja*

ἑκφόριον, τό, *jon.* prinos, prirod

ἑκ-φορος 2. koji iznosi; koji *ili* što se ima iznijeti, objaviti

ἑκ-φορτίζομαι, *pas. poet.* biti istovaren, prodan

Ζκφρων 2. nesvjestan, zapanjen uplašen; mahnit

ἑκ-φυλάσσω, *poet.* pomnjivo čuvati

Ικ-φΰσις, ἡ, nicanje, rastenje

ἑκ-φύω 1) *tranz. poet.* proizvoditi, rađati.. 2) *intr. med.* ἑκφύομαι (-φύσομαι, -ἐφΰν, -πέφϋκα, *ep. part.* ἐκπεφῦυῖαι) izrasti, postati iz čega, potjecati od koga τινός

ἑκ-χέω *(v.* χέω), 1) *akt.* izlijevati, isipati, prosipati, uništiti, pokvariti. 2) *ep. med. aor.* ἐκχεύατο isipati sebi. 3) *pas. s ep aor.*

ἐξέχυτο, Ζκχυτο, *part.* -χυμένος, *plpf.* ἐξεκέχυντο, isipati se, izlijevati se, širiti se, χολάδες pokuljati; μελαθρόφιν visjeti sa
ἐκ-χόω, *pas. perf.* -κέχωσμαι, *aor.* -εχώσδ-/;, *jon.* podići nasipom; *(o riječi)* zamuljiti
ἐκ-χράω 1) *jon.* dotjecati. 2) *poet.* ἐξέχρη, ■ objaviti, proreci
ἐκ-χώννυμι *jon. spor. oblik za* ἐκχόω
ἐκ-χωρέω, otići, izići, *hi* τίνος; odreći se, τινός, čega; ustupati komu τινί
ἐκών, οὖσα, όν, dragovoljan, rado, *uz glag. i* svojevoljno, hotimice, navlas; *(p stvarima)* samotvoran, svojom krivnjom
ἐλάα, ἐλαία, *jon.* -ᾰ̔η, ἡ, maslina *{drvo i rod)*
ἐλάαν *v.* ἐλαύνω
ἐλάΐνεος 3. *ep. i* ἐλάινος 3. *ep.* maslinov
Ζλαιον, τό, maslinovo ulje; *os.* pomast
ζλαιος, ὁ, divlja maslina
Ἐλαιοῦς, οὔντος, ὁ, *grad na tračkom Herzonezu, također i* Ἐλεοῦς
Ζλασ(σ)α, -άσασκε *v.* ἐλαύνω
Ζλασις εως, ἡ, tjeranje, progon; hod vojske, svečani hod, hođenje; juriš
ἐλασσόω (-ττόω) 1) *akt.* smanjiti, okrnjiti, oštetiti, *aps. i* τινός u čem, *i* τινά τι koga u čem. 2) *pas.* smanjiti se, pasti u cijeni, štetovati, ὕπό τίνος *ili* τι, biti na kvaru u čem τινί; slabiji biti, ustupati u čem τινί
ἐλάσσων (-ττων) 2. *komp. od* ἐλαχύς = μικρός, manji, neznatniji, slabiji, lošiji. *Adv.* ζλασσον (-ττον) manje; ἐλασσον Ζχειν gore proći
ἐλαστρέω, *ep. jon. i poet.* = ἐλαύνω, *što v.*
Ἐλάτεια, ἡ, 1) *grad u Fokidi.* 2) *grad u Epiru*
ἐλάτη, ἡ, omorika, jela, *ep. i* poet. jelovo veslo, Čun
ἐλατή ρ, ήρος, ὁ, *ep. i poet.* gonič, kočijaš, upravljač konja, *(kod utrka)*
ἐλάτινος i εἰλάτινος 3. *ep. i poet.* omorikov, jelov
ἐλάττωσις, ἡ, smanjivanje, nedostatak, greška, gubitak
ἐλαύνω, *poet.* ἐλάω, *at. fut.* ἐλω, φς, *aor.* ἠλάσα, -άμην, *perf.* ἐλήλάκα, -άμην, *perf.* ἐλήλακα, *pas.* ἐλήλαμαι, *plpf.* ἐληλάκειν, *aor. pas.* ἠλάθ·ην, *adj. verb.* ἐλατέος; *k tomu ep. prez.* ἐλόω, *inf.* ἐλάαν, *fut.* ἐλάσσω i ἐλάω, *aor.* Ζλασσα,N *konj. 2. sing.* ἐλάσησθα, *iter.* ἐλάσασκε, *plpf.* 3. *pl.* ἐληλάδατο (-λέδατο, -λέατο), *jon. pf.* ἐλήλασμαι, *aor. pas.* ἠλάσθῦ)ν, I. *akt.* 1) *tranz. a)* goniti, tjerati, protjerati, mučiti, tinά, τί, iz čega τινός, ἔξω, ζκ τίνος, utjerati σταυρούς, tresnuti κάρη προς γην, protjerati, rinuti ἔγχος, udariti, mučiti, raniti koga u što τινά τι, τα πράγματα goniti državu u propast, ἵππον jahati, vaüs broditi, ἐλαύνοντες veslači, πόντον ἐλάτησι sjeći more veslima, *b)* praviti štogod u kakvu protegu, povući, τείχος graditi, οὐλήν izgrepsti, ασπίδα kovati. 2) *intr.* putovati *(misli se* ἑλ. ἐμαυτόν), voziti se, jahati, broditi; *prenes.* ἐς τοσούτον dotle doći, ἐς τριβάς ἐ. (moraš nectere) zavlačiti, zabavljati; Ζξω τοϋ φρνοεϊν pomahnitati, πρόσω τινός daleko doći u čem. II. *med.* otjerati za se
ἐλαφαβολία, ἡ, *poet.* lov na jelene
ἐλάφειος 2. jelenji Ἐλαφηβολιών, ώνος, δ, deveti mjesec atičke godine, V2 ožujka i */2 travnja ἐλαφηβόλος *i* ἐλαφδ-βόλος 2. *ep. i poet.* streljač jelena, lovac ζλαφος, ἡ ί ό, jelen, košuta ελαφρός, 3, *adv.* -ώς, lak, brz, okretan; έ. ηλικία, μέχρι έλ. ηλικίας *o vojsci atenskoj do* 21 *god.,* dob okretna, čila za vojništvo; *os.* — expediti, laka, lakokretna vojska; ἐν ἐλαφρφ ποιεϊσθαι τι uzimati što na laku ruku
ἐλαφρότης, ητος, ἡ, lakoća, okretnost
Ζλαχε *v.* λαγχάνω ελάχιστος 3. *superl. od* ἐλάσσων, najmanji, najkraći, δι' ελαχίστου za veoma kratko vrijeme; *adv.* ελάχιστα (-ον); οὐκ ἑλ. osobito, τό ἑλ. najmanje ἐλαχύς, εϊα, ύ, malen, neznatan, *komp.* -άσσων, *superl.* -άχιστος ἐλάω *v.* ἐλαύνω Ζλδομαι *i* ἑέλδομαι, *ep. dep. samo u prez. i impf.* željeti, žudjeti, čeznuti, τινός *i* τί
ελε *v.* αίρέω Ελέα, ας, ἡ, *lat.* Velia, grad u Lukaniji, gdje je Ksenofan osnovao eleatsku filozofsku školu
ἐλεαίρω, *ep.* = ἐλεέω, *ho v.* ελεγεία, ἡ, *ροζ.* elegija; pjesma u distisima ἐλεγεϊον, τό, distih *od heksametra i pentametra;* pjesma *u tom metru; pentametar*
ελεγκτικός 3. vješt pobijanju *ili* dokazivanju, dijalektičan ἐλέγμην *v.* λέχω Ζλεγος, ὁ, *poet. i ροζ.* tužaljka ἐλεγχείη, ἡ, *ep.* bruka, prijekor, sramota ἐλεγχής 2. *ep.* sramotan, kukavica; *superl.* -έγχιστος Ζλεγχος, τό, pokor, bruka, sramota, *u plur. često* kukavice ἐλεγχος, έ, 1) dokaz, dokazivanje, pobijanje; εἰς Ζλ. χειρός μολεϊν izaći na mejdan; ελ. Ζχειν dati se pobiti. 2) istraga, ἑλ. διδόναι dati istražiti, račun polagati ελέγχω, *fut.* -έγξω, *aor.* ἠλεγξα, *perf. pas.* ἐλήλεγμαι (-λεγξαι *itd.), aor. pas.* ἠλέγχθ^ν, *fut. pas.* -εγχθήσομαι, *adj.* -εγκτέον, 1) pogrditi, sramotiti, koriti, (περί) τίνα, *ili* τί. 2) obličiti, potvoriti, dokazati komu što, pobiti koga, 3) istraživati, *pas.* ελέγχομαι τοϋτο πράττων dokazuje mi se da to Činim
ἐλέειν *v.* αίρέω ελεεινός 3, *adv.* -ώς, *i* ἐλεινός 3. vrijedan žaljenja, jadan; pun milosrđa, milosrdan, *adv.* -νά jadno, tužno ἐλεέω žaliti, smilovati se, τινά, radi čega τινός; *pas.* smilovanje naći ελεήμων 2. milosrdan ἐλεητύς, ύος, ἡ, (-έω), *ep.* sažaljevanje ἐλεινός *v.* ελεεινός

ἕλειος 2. živeći u močvarama; močvaran
ἑλεκτο *v.* I. λέγω ί λέχω

I. ἑλελίζω, *aor.* ἐλέλιξα, bojnu viku podići

II. ἑλελίζω, *ep., aor.* ἐλέλιξα, *med.* -ξάμην, *i* ἐλέλικτο, *pas.* ἑλελίχθην, 3. *plur.* -χθεν, 1) *akt.* savijati, okretati, potresati. 2) *pas.* okrenuti se, potresati se. 3) *med. {aor. slabi)* uvijati se; vijugati se; *(aor. jaki)* drhtati

ἑλελί-χθων, όνος, δ, *poet.* koji bije zemlju, lupa o zemlju, zemljotresac, *pridjevak Posidonov*

Ἑλένη, ή, *kći Zeusova i Ledina, žena Menelajeva*

"Ἑλενος, δ, *sin Prijamov i Hekabin, prorok*

ἑλεό-θρεπτος 2. *ep.* u močvari othranjen, rastući u močvari; močvarne biljke

Ζλεος, δ, milosrđe, smilovanje, sažaljenje

ἕλεος, ό *ep.* rezaći, kuhinjski stol, služavnik

Ἐλεοϋς *v.* Ἑλοαοϋς

ἑλεσκον *v.* αίρέω

ἑλετός 3. *ep.* koji *ili* što se dade uloviti

ἕλευ = ἕλου *v.* αίρέω

Ἐλευθέρα ί, αί, *mjesto u Atici*

ἐλευθερία, ή, sloboda, nezavisnost; plemenitost

ἐλευθέριος 2., *adv.* -ίως, *komp.* -ώτερον, *superl.* ώτατα, 1) plemenit, slobodan, slobodouman, odličan, darežljiv. 2) osloboditelj, *kao pridjevak Zeusov*

ἐλευθεριότης, ητος, ή, plemenitost, darežljivost

ἐλεύθερος 3. *i poet.* 2, *adv.* -έρως, slobodan, nezavisan, bez duga; plemenit; slobodouman; ἐ. ήμαρ dan slobode, ἐ. κρητήρ vrč u slavu oslobođenja, το ἐλεύθερον sloboda

ἐλευθερόω oslobođiti; *poet.* ἑλ. στόμα držati usta čista od čega

ἐλευθέρωσις, εως, *jon.* ιος, ή, oslobođenje, os. *robova*

Ἐλευσίς, ῖνος, ή, *grad i općina u Atici; adj.* 'Ἐλευσίνιος 3. eleuzinski, τό -ιον *hram Demetre eleuz.,* Ἐλευσῖνάδα u Eleuzinu, Ἐλευσινόθεν iz Eleuzine

ἐλεφαίρομαι, *ep. dep,., aor.* ἐλεφηράμενος, zavaravati, varati

Ἐλεφαντίνη, ή, *grad i otok u gornjem Egiptu*

ἐλεφάντινος 3. od slonove kosti

ἐλέφας, αντος, δ, 1) slon. 2) slonova kost, bjelokost

'Ἐλεών, ωνος, ό, *grad beotski*

ἐληλάδατο, ἐλήλακα, -αμαι, ἐληλέδατο *v.* ἐλαύνω

ἐλήλεγμαι, -γκται *v.* ελέγχω

ἐληλουθώς, ἐλθέμεν(αι) *v.* ἔρχομαι

ἑλιγμός, δ, zavoj, stranputica; zaplet

'Ἑλίκη, ή, *grad u Akaji*

ἑλικτός (εἱλ.) 3. spleten, savit (u kolut); zavojit, krivudast; prevarljiv

'Ἑλικών., ώνος, δ, *gora u Beotiji, sijelo Muza, stoga se i zovu* -ώνιαι *ili* -νίδες (νύμφαι)

'Ἑλικώνιος 3. helikonski, α) *što pripada Helikonu. b) Helici gradu*

ἑλίκ-ωψ, ωπος, δ, *i* ἑλικώπις, ιδος, ή, *ep.* sjajnook, krasnook

ἑλϊν(ν)ύω, *fut.* -υσω, *jon. i poet.* mirovati, odmarati se, s *part.* prestati

ἑλιξ, ικος, ό, ή, 1) *adj. ep. i poet.* uvijen, βοϋς vitorog. 2) *kao supst.* ή, *α)* zavoj, *b)* zavojita narukvica kao pripinjača. *c)* čekrk, *d)* kružni put sunca

ελίσσω (ἑλ.), *ep. (s inf. prez.* ἑλισσέμεν *i impf.* ἑλίσσετο) *i poet., i* εἱλίσσω (εἱλ.), *jon. i poet. = slijed.*

ἑλίττω, εἵλίττω, *fut.* -ίξω, *aor.* εἵλιξα, *perf. pas.* εἵλιγμαι, *plpf.* -ικτο, *aor. pas.* εἱλίχθην, *adj.* -κτός; *ep. aor. med. korj.* ἑλίξεται, *jon. plpf. pas.* 3. *pl.* εἱλίχατο, 1) *akt.* valjati, uvijati, okretati, prekretati, previjati; *prenes.* razmišljati. 2) *med. i pas.* brzo se okretati, savijati se, smotavati se, vrtjeti se, sukljati περί κάπνω; švrljati, prolaziti

Ἑλίσυκοι, ož, *narod u Liguriji*

ἑλκεσί-πεπλος 2. *ep.* koja povlači peplom, dugoruha, *epit. Trojanki*

ἑλκε-χίτων, ωνος, ό, koji za sobom povlači hiton, dugih hitona

ἕλκε ω *v.* ἕλκω

ἑλκηθμός, δ, *ep.* odvlačenje

ἕλκος, εος, ους, τό, 1) rana *(os.* gnojava). 2) šteta, bijeda, nesreća

ἑλκτικτός 3. koji privlači, koji je podoban da privlači

ἑλκυστάζω *ep.* povlačiti

ζλκω, *fut.* ἑλξω, *aor.* ε'ἵλκϋσα, *perf.* εἵλκῦκα, -υσμαι, *aor. pas.* εἱλκύσθην, *adj. verb.* -κτέον ι -κυστέον; *ep. prez. inf.* ἑλκέμεν(αι), *impf.* ἕλκε, -ετο, *jon. perf. pas.* ζλκυσμαι; *ep. prez.* ἑλκέω, *fut.* -ήσω, *aor.* ἥλκησα, I. *akt.* 1) *tranz.* vući, navlačiti, zlostaviti; rastrgati; ἱστία razapeti; πλίνθους graditi; vagati; ἴυγ-γα ἐπί τινι okretati čarobno kolo da primami dragoga; udisati. 2) *intr.* vući se u duljinu; προφάσεις ἑλκ. nadugo se izgovarati. II. *med. ep.* vaditi ili vući sebi ili svoje, čupati (sebi) kosu, napinjati (τόξον)

ἑλ-λάμπομαι, *jon. med.* sjati u čem, odlikovati se

Ἑλλανο-δίκαι, ol, bojni suci u Olimpijskim igrama

Ἑλλάς, άδος, δ, ή, 1) *adj.* = Ελληνικός. Ἑλλην, ηνος, δ, ή, *fem.* Ἑλληνίς, *dor.* 'Ἑλλάνίς, ίδος, ή, helenski.. 2) *supst.* ή, *tj.* γη, *α) grad i kraj u Ftiotidi, b) uopće* Grčka. *Kao abstr. pro concr., stanovnik grada ili zemlje; kasnije općenito* "Ελλην, ηνος, Helen, Grk. *Adj.* Ἑλληνικός 3. helenski, grčki; τά 'Ἑλληνικά, grčke prilike, povijest Helena. *Adv.* Ἑλλήνιος 3. helenski, *os.* τό -ιον *svetinja grčka u Egiptu*

ἑλλεβορίζω čemerikom liječiti, opametiti

ἑλλέβορος δ, čemerika *kao lijek za bljuvanje, protiv duševnih bolesti*

ἑλλεδανός, δ, *ep.* povez od slame kojim se vežu snopovi

ἕλλειμα, τό, manjak, pogreška, zaostatak

έλ-λείπω 1) *tranz.* ostaviti u čem, pustiti, propustiti, zanemariti, ἑαυτῳ sebi uskratiti; *pas.* zaostajati, τινός. 2) *intr.* zaostajati, τινός, rjeđe τινί iza koga, τινί, Ζν Ττvί u čemu; nedostajati, τό ἔλλειπαν *ili* ἐλλειφθέν, nedostatak, krivnja, τινός

Ζλλειψις, εως, ἡ, nedostatak

Ζλλεσχος *2. jon.* što je u ustima svih, o čemu svi govore

"Ελλη, ἡ, *kći* Atamantova, sestra Friksova. Helespont je dobio ime po njoj jer se, bježeći, u njem utopila

Ἕλλην *i si. v.* 'Ελλάς

ἑλληνίζω 1) *intr.* grčki govoriti. 2) *tranz.* učiniti Grkom

Ἑλληνο-ταμίαι, οι, upravljači savezničke blagajne na Delu

Ἑλλήσ-ποντος, ὁ, Helespont *a) morska užina, sada Dardanelska. b) obala na toj užini. Supst.* Ἑλλησπόντιος ὁ, *stanovnik Helesponta; adj.* Ἑλλησποντιακός, 3. helespontski; Ἑλλησποντίης ἄνεμος, *jon.* vjetar od Helesponta

ἑλλιμενικός 3. koji se tiče luke; το ἑλ-όν lučka carina

ἐλλιπής 2. manjkav, nepotpun, zaostajući, τινός u čem

ἐλλισάμην *i si. v.* λίσσομαι

ἐλλιτάνευε *v.* λιτανεύω

ἑλ-λόγιμος 2. što se uračuna, znatan, znamenit

'Ελλοπία, *jon.* -ίη, ἡ, *staro ime za sjevernu Eubeju*

ἑλλός (ἱ ἑλ.), δ, jelenče, lane

ἐλλός 3. *poet.* nijem; brz

ἑλ-λοχάω *i* ἑλ-λοχίζω zasjedati, vrebati, τινά

ἑλ-λύχνιον, τό, stijenj

ζλξις, ἡ, odvlačenje

ἑλόεον *v.* λοέω

ζλος, εος, ους, τό, vlažna nizina, močvara

"Ελος, ους, τό, *ime grada* I) *u Lakoniji.* 2) *u Elidi*

ἑλόωσι *ep. rasteg. od* ἑλάω, *v.* ἐλαύνω

'Ελπήνωρ, ορός, ὁ, *Odisejev drug*

ἐλπίζω, *fut.* -ιῶ, *aor.* ἤλπισα, *perf.* ἤλπικα, *aor. pas. part.* ἐλπισθέν, iščekivati, 1) nadati se, τί. 2) slutiti, bojati se. 3) misliti, držati

ἐλπίς, ίδος, ἡ, iščekivanje, nada, slutnja; skrb bojazan

Ζλπω I) τινά buditi kome nadu. 2) *med.* Ζλπομαι (ἐέλπ.) *ep., jon. i poet., perf.* Ζολπα, *plpf.* ἐώλπειν, iščekivati, nadati se; misliti

ἐλπωρή, ἡ, *ep.* — ἐλπίς, *što v.*

Ζλσαι, -σας *i si. v.* εἴλω

Ἐλυμία, ἡ, *grad u Arkadiji*

ἑλύομαι, *ep., aor. pas.* ἑλύσ&ην, valjati se, podviti se, pognuti se, pasti, smotati se

Ζλυτρον, τό, zavoj, korice, kamenica, nakapnica za vodu

ζλχ' = Ζλκε *v.* ζλκω

Ζλ *v.* ἑλαύνω

ζλωρ, τό, *(samo nom. i ak., pl.* ἑλωρα) *ep. i poet., i* ἑλώρια, τά, *ep.* plijen, otimačina; Πατρόκλοιο smrt

"Ελωρος, ὁ, *rijeka u Siciliji*

ἐμ-αυτοῦ, ῆς, *pron. refleks, prvog lica, jon.* ἐμεωυτοϋ, *samo u gen. dat. i ak. sing., u Hotn. samo rastav. npr.* ἐμ' αυτόν, mene (sebe) sama

ἐμβάδες, αί, *jon.* beotska obuća slična sandalama

εμβαδόν, *adv. ep.* pješke

ἐμ-βαίνω, ί *aor.* ἐνέβην, *ep.* Ζμβην, *konj.* ἐμβέη, *uz. perf.* ἐμβέβηκα, *ep. part.* -βεβαώς, *poet.* -βεβώς, *ep.* 3. *pl. plpf.* ἐμβέβασαν, 1) *intr.* ulaziti u što, ukrcati se (Ζν) τινι, krenuti, poći, εϊς τι; stupati, *perf.* stajati na, nalaziti se u čem; nadoći. 2) *tranz. s aor.* ἐνέβησα, *ep. jon. i poet.* unijeti, postaviti u što

ἐμ-βάλλω, (ν. βάλλω), *ep. aor.* Ζμβαλον, *inf.* -λέειν, I. *akt.* 1) *tranz.* bacati, davati, metati u (na) što, τί τινι, εϊς τι, pružati, δεξιάν, ὅρμα εἰς natjerati kola na koga, πληγάς izbatinati; *prenes.* baciti, zadati, pobuditi, prouzročiti, predlagati; ψηφον glasovati. 2) *intr.* bacati se u (na) što, prilijegati uz vesla, κώπης; navaliti; izlijevati se (o *rijeci).* II. *med.* vrći sebi što u što, uzeti na um, navaliti, baciti se na koga

Ζμβάμμα, ατός, τό, umak, juha

ἐμ-βάπτω umočiti

ἐμβάς, άδος, ἡ, cipela (beotska)

ἐμ-βασιλεύω, *ep.* vladati »7» kraljevati u (τινί)

ἐμ-βατεύω = ἐμβαίνω, *što v.*

ἐμβατήριος 3. koji ili što pripada stupanju, maršu; παιάν bojna pjesma, koračnica

ἐμβάφιον, τό, *jon.* plitica; zdjelica za svjetionicu

ἐμβέβασαν, ἐμβεβαώς, Ζμβη, *i si. v.* ἐμβαίνω

ἐμ-βιβάζω, *fut.* -βιβώ, *aor.* -εβίβασα, unijeti, ukrcati *(akt. i, med.)*

ἐμ-βλέπω, gledati u (na) koga, pogledati, τινί *ili* εϊς τίνα

εμβολή, ἡ, metanj, hitac; provala, navala; ušće *(o rijeci);* klanac; kljun, brk od lađe; glava zidodera

εμβόλιμος 2. *jon.* umetnut, μήν prijestupni mjesec

ε"μβολον, τό, *i* -λος, ὁ, umetak, klin; *u plur.* kljunovi u lađa kojima bi se neprijateljske lađe zahvatile i probile; bojni red u obliku klina; zavor od vrata; zemlja zatvorena od dvije rijeke Ζμβολον της χώρας

Ζμ-βραχυ, *adv.* ukratko, uopće

ἐμ-βρέμομαι, *ep.* duhati u

ἐμ-βρῖθής 2. težak, mučan, čvrst; *prenes.* ozbiljan

ἐμ-βροντάω zagrmjeti na koga; *prenes.* omamiti, zbuniti

ἐμ-βρόντητος 2. munjom ošinut, ἑ. ποιεῖν olujom zastrašiti; zapanjen, lud

Ζμ-βρυον, τό, *upravo* još neokoćeno živinče, nerođen plod, mlado, janje

ἑμέθεν, ἑμεῖο, ἑμέο, ἑμεῦ, *v.* ἐγώ
ἐμέμηκον *v.* μηκάομαι
Ζμεν(αι) *v.* εἰμί; ζμεν(αι) *v.* ἵημι
Ζμετος, ὁ, 70«· bljuvanje; *u plur.* sredstvo za bljuvanje; bljuvotina ἑμέο>, *fut.* ἐμοῦμαι, *aor.* ἤμεσ(σ)α, *perf.* ἐμή-μεκα, bljuvati, pobljuvati se ἐμεωυτοῦ *v.* ἑμαυτοῦ ἐμήσατο *v.* μήδομαι ἴμμαθε *v.* μανθάνω ἐμμανής 2. bijesan., mahnit ἐμ-μοπέως, *ep. adv.* mahom., naglo., brzo, odmah ἐμ-μείγνυμι (-μίγνυμι), *fut.* -μείξω, *poet.* pomiješati u (τινί), zaplesti u ἐμμέλεια, ἡ, sklad u pjevanju; igra s pjevanjem; plesna pjesma; ples ἐμ-μελετάω u čem vježbati, vježbati se u čemu ἐμ-μελής 2, *adv.* -ώς, *i poet.* -έως, skladan, vješt, domišljat, primjeren, fin ἐμ-μεμαώς, ὑῖα, ός (μάομαι) *ep. part. perf.* žuran, žestok, nasrtljiv ἐμ-μένονα, *poet. perf.* uzbuđen biti; ἐπί τινι bjesnjeti protiv koga
Ζμμεν (αι) *v.* εἰμί
ἐμμενές, *ep. adv.* postojano, neprestano
ἐμ-μένω, ostati, ustrajati u čem; postojati, trajati
ἐμ-μεστόω, *poet.* napunjati ἐμ-μετρία, ἡ, skladan razmjer Ζμ-μετρος 2. primjeren, umjeren; po mjerilu stiha
ζμ-μηνος 2. mjesečni Ζμμι, *eol.* = εἰμί ἐμ-μίγνυμι *v.* ἐμμείγνυμι Ζμ-μισ·9-ος 2. najmljen uz plaću; koji dobiva plaću, nagradu ἐμμονή, ἡ, ostajanje, ostanak ἔμμονος 2. ostajući, ustrajan, postojan, ne-prestan
ἐμμορα *v.* μείρομαι Ζμμορος 2. *ep.* dionik, tinóς ἐμός 3. *pron. poss.* moj, ó ἐμ. *često* οὑμός, τοῦμοῦ *itd., pojačava se i s gen. od* αὐτός, moj vlastiti; ἐμή ἀγγελίη vijest o meni, αἱ ἑ. διαβολαί klevete suprot mene; (ὁ) ἐμός moje dijete, ἡ ἐμή moja kći, *i* moja zemlja; οἱ ἐμοι moji rođaci, pristaše; τό ἐμόν ι *pl.* τα ἐμά moje stvari, položaj, prilike, *itd.*
Ζμπα *v.* Ζμπας ἐμπάζομαι, *ep. impf.* ἐμπάζετο, mariti za što τινός, brinuti se obazirati se na koga τινά
ἐμ-παίζω, *fut.* -παιξοῦμαι, *ne dolazi u at. prozi,* igrati se u, na, svirati na čemu, šaliti se, rugati se
Ζμπαιος 2. *ep.* vješt čemu, tinóς ἑ μ-πα ί ω, *intr. poet.* udarati u što, ulaziti, pojavljivati se komu τινί ἐμ-πακτόω, *jon. (u tmezi),* začepiti ἐμ-παλάσσομαι, *pas.* zaplesti se u što, Zv
Ζμ-παλιν, τό Ζμπαλιν, τοδμπαλιν, τά Ζμπ., *adv.* natrag; nasuprot, protivno, drukčije, naopako, *aps., s gen. ili s* ἡ. *Kao supst.* τἰ Ζμπαλιν protivna strana
Ζμπδς i Ζμπα, *poet., ep.* ἔμπης, *adv.* posvema, ipak, svakako, *uz neg.* nipošto; *uz part. {često s* περ) mada, premda, makar
ἐμ-πάσσω *fut.* -άσω, *aor.* -άσα, *ep.* σσ (t *u tmezi),* usipati, utkivati
ἐμ-πεδάω, *jon.* okovati, sputati
Ἐμπεδοκλῆς, έους, ὁ, grčki filozof, državnik i liječnik iz 5. *stolj. pr. n. e.*
ἐμπεδορκέω, *jon.* ostati kod zakletve, zakletvu držati
Ζμ-πεδος 2, *adv.* -δον i έδως, *ep. i poet.* postojan, nepokolebljiv, neoslabljen, trajan, neprestan; stalan, nepovrijeđen, potpun, čvrst; ἑ. νόος pri pameti
ἐμπεδόω učvrstiti; čvrsto držati
ἐμπειρία, ἡ, iskustvo, spoznaja, vještina, vrsnoća
ἔμπειρος 2, *adv.* -ρως, iskusan, vješt, znajući, τινός; ἐμπείρως Ζχειν τινός poznavati što iz iskustva
ἐμ-πελάζω *i pas.* -ομαι, *ep. i poet.* približiti (se), τινί *i* τινός
ἐμπεσεῖν *v.* εμπίπτω
ἐμ-πετάννυμι raširiti, razapeti preko čega
ἐμ-πήγνυμι (t *u tmezi) ep. i poet.* zabijati, zabadati u što; *pas.* urinut biti, zapeti, τινί
Ζμ-πηρος 2. *jon.* osakaćen, povrijeđen
Ζμ-πης *v.* Ζμπας
ἐμ-πικραίνομαι, *pas. jon.* razljutiti se, ogorčen biti na koga τινί
ἐμ-πιλέω stisnuti
ἐμ-πίμπλτιμι, (-πίπλημι), *obi. v. kod* πίμπλημι, *k tomu inf. ep. aor. pas.* ἐνιπλησθήναι, *i aor. med.* ἴμπλητο, -ηντο, 1) *akt.* napunjati; natovariti, nasititi, τινά, τἑ, čim τινός. 2) *med.* napuniti sebi *ili* se, τινός, nasititi se; υἱος ὀφθαλμοῖς do sita se nagledati sina
ἐμ-πίμπρημι, ἐμπίπρημι i ἐμπιπράω, *impf.* ἐνεπίμπρην, 3. *pl.* -πράσαν *i* -πρων, *obi. v. kod* πίμπρημι, *k tome ep. prez.* ἐμπρήθω· *i* ἐνιπρή·8·ω, *fut.* ἐνιπρήσω, *aor.* Ζμπρησα, *inf.* ἐνιπρήσαι, 1) zapaliti, spaliti. 2) (a *vjetru) ep.* puhati u što τι
ἐμ-πίνω usrknuti, ispijati OJ. naglo piti
ἐμ-πίπτω *(v.* πίπτω), *aor. ep.* Ζμπεσον, *poet.* ἐμπίτνω, upadati, zapadati u što; dospjeti u što, (Zv) τινι, ἐπί *i* εἰς τι; napadati, navaliti na koga; događati se; spopasti; φόβος ἑ. τινί strah spopada koga, θυμφ μοι ἑ. pade. mi na um
ἐμ-πλάσσω, (-πλάσω, -έπλασα), *jon.* utisnuti, premazati sa εν σμύρνη
ἐμ-πλέκω, *perf. pas.* -πέπλεγμαι, *aor. pas. part.* -πλακείς, uplesti, splesti, τινί; *pas.* zaplesti se
Ζμ-πλεος 3, *at.* Ζμπλεως ων, *ep.* Ζμπλειος *i* ἐνίπλειος 3. napunjen, pun, τινός
ἐμ-πλέω, -πλεύσομαι, -έπλευσα, *jon.* -πλώω,. broditi u (τινί); οἱ ἐμπλέοντεί ljudi na lađi

ἐμπλήγδην, *ep. adv.* nasumce, nepromišljeno, slijepo
ζμπληκτος 2, *adv.* -ήκτως, nepromišljen, nerazuman, naopak, smeten, labav, nepouzdan
Ζμπλην, *ep. adv.* blizu, τινός
ἐμπλήσατο, -η(ν)το *v.* ἐμπίμλημι
ἐμ-πλήσσω *v.* ἐνιπλήσσω
ἐ μ-πνέω, *aor.* ἐνέπνευσα, *ep. i* Ζμπν., *ep.* -πνείω 1) dahtati u što uvi, duhati u što tí. 2) nadahnuti koga čim τινί τι 3) disati, živjeti, *s ep. aor. pas.* ἐμπνύνθην, *i med.* ζμπνυτο; *pas.* biti oduševljen, zaljubljen; ponovo se osvijestiti
Ζμ-πνοος 2. *stegn.* Ζμπνους dišući, još živ
εμποδίζω, *impf.* ἐνεπόδ. 1) sputiti, svezati. 2) priječiti, smetati, zadržati koga
ἐμπόδιος 2. smetajući, na putu; *supst.* -ον zapreka
ἐμπόδισμα, τό, zapreka
ἐμ-ποδών, *adv.* 1) na putu, smetajućij τινί komu, τινός, u čem, ἐ. στήναί τινι smetati; τό ἐμπ. zapreka. 2) što komu na put dođe, ἐ. γίγνεσθ-αι doći ruku, namjeriti se na što
ἐμ-ποιέω (i *u ttngzf)* napraviti, načiniti u čem, uvrstiti *τί* Ζν τινι; χρόνον dobiti vremena; uzrokovati, proizvesti što u čem, θάρ'ρ'ος ohrabriti, ελπίδας pobuditi
ἐμ-πολάω, *impf.* ἠμπ., *perf.* ἠμπόληκα, -ημαι, *aor. pas.* ἠμπολήθην, *ep. impf.* ἐμπολόωντο, *jon. perf. pas.* ἐμπόλημαι, 1) *akt.* kupovati, steći, trgovati. 2) *med. ep.* kupiti sebi
ἐμ-πολέμιος 2. *jon.* ratni
ἐμπολή, ή, kupnja; trgovina, roba
ἐμπόλημα, τό, *poet.* plaća; roba
ἐμπολητός 3. *poet.* kupljen, pridan u kupnji
Ζμ-πολις, εως, ό, *poet.* sugrađanin
ἐμ-πόρευμα, τό, trgovinska roba
ἐμ-πορεύομαι, *dep. pas.* 1) onamo putovati. 2) biti trgovac, trgovati, τί čim
ἐμπορευτικός 3 = ἐμπορικός
εμπορία, *jon.* -ίη, ή, trgovina, *os.* naveliko po moru; trgovačka roba
εμπορικός 3. trgovački
ἐμπόριον, τό, tržište, trgovište, luka, trgovina; προστάται τοῦ ἐ. nadziratelji trgovine
Ιμ-πορος, ό, *poet. i* ή, 1) *ep. i poet* koji se vozi kao putnik na tuđoj lađi, putnik. 2) trgovac, veletržac
ἐμ-πορπάομαι, *jon.* -έομαι, *plpf.* 3. *pl.* ἐνεπεπορπέατο, *jon. med.* haljinu sebi zaponkom pričvrstiti
"Εμπ ου σα, ή, *od Hekate poslana sablast*
ἐμ-πρέπω, *jon. i poet.* odlikovati se u čem τινί; *prenes.* ὀίλγεσιν okružen biti; dolikovati
ἐμ-πρήθω *v.* ἐμπίμπρημι
Ζμπρησις, εως, ή, zapaljivanje, spaljivanje
Ζμ-προσθε(ν), *adv. aps. i s gen.* 1) *lokal.* pred, sprijeda, ἐκ τοῦ ἐ. naprema, nasuprot; ι *člano m:* prednji; ἐ. τών πραγμάτων εἴναι biti pred događajima, preteci; ἐ. εἰναι τοῦ δικαίου pretegnuti; Ζμπροσ&εν ποιεῖσθαι više cijeniti. 2) *temporal.* prije, pred, τα ἐ. prijašnje, već spomenuto
ἐμ-πτύω *jon.* pobljuvati, upljuvati
ἴμ-πῦος 2. gnojav
ἐμ-πῦρι-βήτης, ου. ό, *ep.* nad vatrom stojeći
Ζμ-πῦρος 2. u vatri, vatren, spaljen; *supst.* ζμπυρα, τά, 1) žrtva paljenica. 2) žrtva mrtvima
ἐμ-φαγεῖν, *aor. jaki (od neupotr. prez.* ἐν--εσθίω), brzo pojesti, gutati naglo
ἐμ-φαίνω ί εμφανίζω pokazati, obznaniti; *pas.* pokazati se, ugledati se u koga τινί
εμφανής 2, *adv.* -έως, -ώς, vidan, očit, javan, jasan; razgovijetan, εις τό ἐ. ίέναι na javu se pokazati; ἐν τω ἐμφανεῖ naočigled svih; εν τω ἐ. λέγειν τινά imenovati koga naočigled svih; ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς očevidno; τά εμφανή isprave, dokumenti, εμφανών κατάστασις pokazivanje isprava
εμφανίζω = εμφαίνω, *Sto v.*
ζμφασις, εως, ή, pojavljivanje (na površini), slika, prilika, odraz; razjašnjenje, isticanje
ἐμφερής 2 *(ne dolazi u at. prozi),* sličan, ravan komu u čem τινί τι
ἐμ-φέρω, *poet.* unijeti; *prenes.* zamjerati komu, kriviti koga poradi čega τινί τι, *med. pas.* biti zapleten u što
ε[1]μ-φόβος 2. 1) *poet.* strašan. 2) strašljiv
ἐμ-φορέω 1) *akt.* unositi. 2) *pas.* biti nošen na čem. 3) *med.* sebi napuniti, nasititi se, τινός čega, τοῦ μαντηίου neprestano propitkivati
ἐμ-φορτίζομαι, *poet. pas.,* biti natovaren kao roba
ἐμ-φράσσω, *at.* -ττω, *fut.* -άξω, *aor.* -αξα, *part. aor. pas.* -αχ&εἰς, nakljukati, začepiti, zatvoriti, zapriječiti
Ζμ-φρουρος 2. 1) stražarski, oi I. posada, straža. 2) stražen, čuvan
Ζμ-φρων, όνος, 2, *adv.* -όνως, -έστατα, 1) pri svijesti, svjestan. 2) razuman
εμφύλιος 2, *i ep. jon. i poet.* εμφυλος 2. *a)* koji pripada istom plemenu, ἐ. γη zavičaj, postojbina; ἐ. πόλεμος građanski rat. *b)* krvni rođak, ἐ. αἵμα umorstvo rođaka
Ζμφῦτος 2. usađen, prirođen; naslijeđen αίμα
ἐμ-φύω 1) *akt.* (-φόσω, Ζφῦσα) *tranz.* usaditi, τί τινι. 2) *med.* ἐμ-φύομαι, (-υσομαι, -έφῦν, -πέφῦκα, *ep.* 3. *pl.* -πεφύασι, *part.* -πεφυυῖα) postati u čem, izrasti (Sv) τινι, čvrsto se držati, ἐμπεφυυῖα privivši se, οι χειρί stisnuti *ili* čvrsto držati ruku; ὀδάξ ἐν χείλεσι φύντες sebi čvrsto grizući usne
ἴμ-ψϋχος 2. živ
ἐν, *poet. i* ἐνί, *ep.* είν, είνί, A. *adv. os.* ἐν δέ uz to, k tomu, međutim. B. *prep. s dat.* 1) *lokal, u,* na, među; ἐν τοις *sa superl.* kudikamo, nadasve, ἐν τοις βαρύτατα kudikamo najteže; ἐν ἐπιστολαῖς ἴστε znadete iz pisama, ἐν ἐκπώματι πίνειν piti iz čaše; τιθέναι ἐν νηί postaviti u lađu; Ζν τισι λέγειν pred kim govoriti; *elipt. gdje se ima pomišljati dativ: hi* τίνος *(se.* δόμω, οἴκω,

δυνάμει ί *dr.),* έν Άίδαο u Hadu, έν έαυτοϋ είναι biti pri sebi, vladati sobom. 2) *temporal.* u, za; έν χρόνω s vremenom, έν καιρώ na vrijeme, εν τάχει brzo, έν τούτω (-οις) uto, međutim, έν φ, dok. 3) *kauzal.* s, po, *i sam instrumental,* έν τοις τόξοις s lukom, έν δόλω na prijevaru, έν νόμω po zakonu, έν χερσί λαβείν rukama prihvatiti, έν ισω jednako, έν μέτρω u razmjeru, po, έγώ έν τω μέρει što se mene tiče, έν σοΙ σώζομαι preko tebe se spašavam, ti si moj spas

έν-αγής, έος, *2. a)* proklet, kriv. *b)* posvećen. *c)* zakletvom vezan

έν-αγίζω, *jon.* žrtvovati pokojnicima ili heroju

ένάγισμα, τό, žrtva zadušnica, prikazanje mrtvačke žrtve

έν-αγκυλάω na koplje pričvrstiti remen (αγκύλη), kojim bi se ono bolje zavitlalo

εν-αγχος, *adv.* nedavno, onomadne

έν-άγω, uvesti; navesti; potaknuti, nagovoriti

έν-αγωνίζομαι, *fut.* -ιοϋμαι, *jon.* -ιεϋμαι, boriti se, natjecati se u čemu *ili* s kim τινί

εν-αιμος 2. krvav

έναίρω *i med.* -ομαι, *ep. i poet., aor. poet.* ήναρον, *med. ep.* ένηράμην, ubijati smaknuti; uništiti, kvariti (χρόα)

έν-αίσιμος *2. adv.* -ίμως, *ep. i poet.,* έναίσιος 2, 1) priličan, dostojan; koban; prav, pravičan, έναίσιμον έλθεΐν doći u pravi čas. 2) suđen, koban

ένάκις, *adv.* dvet puta

ένακόσιοι 3. devet stotina

έν-ακούω, *poet.* slušati, prisluškivati

έν-αλεί<ρω, *perf. pas.* έναλήλιμμαι, mazati po čemu, namazati

έν-αλίγκιος 2. *ep.* jednak, nalik na koga τινί, u čem τ ί

έν-άλιος 3. *i 2. i* είνάλιος 3. *ep. i poet.* morski

εναλλάξ, *adv.* naizmjence, na protivnu stranu

έν-αλλάσσω 1) *akt. poet.* izmijeniti, tako okrenuti da. 2) *pas. i med. poet.* izmijeniti sebi; τί δ' ένήλλακται της ήμερίας νύξ ήδε βάρος s kakvom boli izmijeni ova noć dnevnu bol; općiti s kim τινί

έν-άλλομαι, *aor.* ένηλάμην i -λόμην, skočiti u, na što, nasrnuti, τινί, ποδοΐν gaziti nogama

έν-αμέλγω, *ep.* musti u što τινί

έν-άμιλλος 2. koji se upušta u borbu, natječe s kim, dorastao komu τινί

ζν-αντα, *ep. i poet. adv.* nasuprot

έναντί-βιον, *ep. adv.* protiv, nasuprot, neprijateljski

έναντιολογέω proti vr ječi ti, τινί

έναντιολογία, ή, protivurječje

έναντιόομαι, *pas. s fut.* έναντιώσομαι, *aor.* -ιώθην, *perf.* ήναντίωμαι, nasuprot stati, protiviti se, oprijeti se komu u čem τινί τι *ili* τίνος, προς τίνα

έν-αντίος 3, *adv.* -ως, 1) protiv koga, suprotivan, έ. ήλυθε dođe u susret. 2) neprijateljski, nasuprot, οί έ. neprijatelji; το εναντίον *i* τά έν. τινός *ili* τινί pred kim, nasuprot; έκ τοϋ έ. nasuprot; έξ εναντίας s protivne strane

Ιναντιότης, ητος, *i* -τίωσις, εως, ή, protivnost, protivljenje

Ιναντιοτροπή, ή, obratan smjer, protivnost

έναντίωμα, τό, zapreka, protivljenje, protivurječje

έναντίωσις, εως, ή, protivurječje, prigovor

ϊναξε *v.* νάσσω

έν-απεργάζομαι, *med.* prouzročiti, proizvesti u čem

έν-απίημν, *jon. mj.* έναφίημι postaviti unutra, utaknuti

έν-απο-δείκνυμαι, *pas. jon.,* pokazati se medu, odlikovati se

έν-αποθνήσκω umrijeti u »7» na čem, Žv τινι

έν-απολαμβάνω zatvoriti u što, τΐ Žv τινι

έν-απόλλυμαι propasti, poginuti kod

έν-απονίζομαι, *med. jon.* oprati sebi *ili* sebe u čem, Žv τινι

ένάπτω 1) *akt. poet.* privezati. 2) *med. jon. s part. perf.* έναμμένος, na se pričvrstiti, opasati se, obući se

ζνάρα, τά, *ep. i poet.,* oružje zaplijenjeno u ratu, odora, ratni plijen

ενάργεια, ή, jasnoća

έν-αργής 2, *adv.* -ώς, *jon.* -έως, *komp.* -έστερον, *superl.* -έστατα, jasan, vidan, naočit

έν-αρηρώς, υΐα, ός *(part. perf. od* έναραρίσκω),. *samo kao adj. ep.* dobro usađen, učvršćen

ένάρης, εος, ό, *jon.* dvospolac

έναρίζω, *fut.* -ίξω, *aor.* ένάοιξα, *ep. poet.,* τινά, τινά Ζντεα oplijeniti mrtva neprijatelja, skinuti kome oružje, ubiti, smaknuti; *pas.* νύξ έναριζομένη noć koja trne, nestaje

έν-αριθ-μέω, *poet.* ubrojiti, uračunati; *med.* procijeniti

έν-αρίθμιος 2. *ep. i*

έν-άριθμος 2. ubrojen; έ. είναι biti na broj, brojiti se, biti uvažen

έν-αρμόζω *i* -όττω 1) *tranz.* prilagoditi, utaknuti, αυτόν snaći se, umiliti se. 2) *intr.* pristajati čemu, τινί

έν-αρμόνιος 2. skladan, suglasan

Ζνάτος, *ep.* εϊνατος 3. deveti, -άτη devetoga dana

έν-αυλίζω, *i dep.* -ομαι 5 *aor. med. i pas.,* boraviti gdje, utaboriti se, noćiti

I. Ζν-αυλος 2. (αυλός), 1) odjekujući u uši ma, još u svježoj uspomeni. 2) *supst. 6, ep. i poet.* šupljina, jarak bujica, vododerina

II. Sv-αυλός 2. (αυλή) koji je unutra, u dvorištu, u stanu

έν-αύω, *impf. jon.* Ζναυεν, *inf. aor.* έναϋσαι, zapaliti

έν-αφίημι, *jon.* έν-απίημι, pustiti unutra

ένδάκνω ugristi

ἐν-δατέομαι, *poet.* I) *pas.* razdijeljen biti, pobacan biti, razaslan biti. 2) *med.* podijeliti; prezirati, grditi

ενδεής *2,adv.* -ώς, *komp.* -εστέρως *i* -έστερον, 1) potreban, oskudan, τινός; ουδέν έν. ποιείσαι ne dati da se komu premakne što, ništa ne tajiti; *supst.* τό -ές, mana tjelesna, kratkoumnost. 2) nedostatan, nepotpun, manjkav, -rivi, u čem *ti,* za što προς τι. 3) koji zaostaje, slab, neznatan, dužan, gori; ος. *komp. adv. s* έχειν, zaostajati, slab biti

ένδεια, ή, nedostatak, oskudica, neimanje, uboštvo, τινός

Ζνδειγμα, τό, dokaz, znak

ἐν-δείκνυμι *(v.* δείκνυμι), 1) *akt.* dokazati, *sudbeno* prijaviti. 2) *med. a)* o sebi pokazati, obećati. ž>) pokazati se (uslužnim), izjaviti svoje mnijenje; ponositi se; dokazati komu što

ἐν-δεικτικός 3. koji prijavljuje, dokazuje

Ζνδειξις, εως, ή, prijava, dokaz

Sv-δεκα, οί, αϊ, τά, *indecl. num.* jedanaest; οι έ. jedanaestorica, *oblast koja je imala nadzor nad tamnicom*

ζνδεκά-πηχυς, υ, *gen.* εος, 2. *ep.* jedanaest lakata dug

ενδέκατος 3. jedanaesti

ἐν-δέκομαι *v.* ένδέχομαι

ενδελεχής 2, *adv.* -ώς, trajan, neprestan

ἐν-δέμω, *jon.* uzidati, sazidati

ἐν-δέξιος 3. *ep. i poet.* desni s desne strane; sretan, povoljan; vješt; *adv.* -ια (na) desno

ἐν-δέχομαι, *jon.* ένδέκομαι, 1) na se uzeti, primiti; pristati na što; vjerovati. 2) odobriti, dopustiti, *impers.* moguće je, dopušteno je

ένδεχομένως, *adv.* po mogućnosti

I. ἐν-δέω (-ήσω, -ησα, -δέδεμαι, -δέθην), privezati u; *prenes.* zadužiti koga, uplesti u; priječiti

II. ἐν-δέω (-δεήσω, -εδέησα) nedostajati; *često impers.* ένδεϊ premiče se, nedostaje komu čega, τινός Tivt. *Med. s aor. pas.* ένεδεήθην, potrebovati, trebati

ζν-δηλος 2, *adv.* -ήλως, *superl.* -ότατα, jasan, očevidan; Ζνδηλον Ζχειν τι nešto jasno pokazati

ἐν-δημος 2. kod kuće, domaći, αϊ έ. άρχαί unutrašnje oblasti, τά ζνδημα, domaći posjed, *za koji se i u Atici porez plaćao;* unutrašnji

ἐν-διαιτάομαι stanovati *ili* živjeti u

ἐν-διατάσσω, *jon.* razrediti u

ἐν-διατρίβω provoditi, χρόνον, boraviti, baviti se, krzmati; vući za nos, rugati se

ένδιάω boraviti pod vedrim nebom

ἐν-δίδωμι 1) *tranz.* dati u što, predati, prepustiti; očitovati, potaknuti, pokazati; ponuditi; dopustiti. 2) *intr.* uzmicati, podati se, popustiti, oslabiti; utjecati *{o riječi)*

ἐν-δίημι, *ep.,* 3. *pl. impf.* ένδίεσαν, dražiti na koga, kúνας, protjerati

Ζν-δικος 2, *adv.* -ίκως, pravedan, opravdan, doličan

Ζνδΐνα, τά, *ep.* unutrina, utroba

ϊνδΐος 2, *ep.* o podne, podnevan

ἐν-δίφριος, ό, susjed kod stola

Ζνδοθ-εν, *adv. a)* iznutra, iz kuće. ž>) unutar, τινός

έ"νδοβ·ι, *adv. ep.* = ζνδον, *što v.*

ένδοιάζω kolebati se, biti neodlučan

ένδοιαστώς, *adv.* neodlučno, sumnjivo

ένδό-μυχος 2, *poet.* u kutu, u unutrašnjosti sakriven

žv-δον, *ep. i* ένδοθι, *adv.* unutra, *os.* u kući, doma, u gradu; οί έ. ukućani, stanovnici; τά έ. ono što je unutra, kućne prilike, zaliha; ɹ *gen.* Διός έ. u kući Zeusovoj

ϊν-δοξος 2, *adv.* -όξως, *superl.* -ότατα, glasovit, slavan, poštovan

ἐν-δουπέω, *aor.* -πησε, *ep.* bubnuti, pljusnuti u što

ένδϋκέως, *adv. ep.* pomnjivo, ljubazno, usrdno

Ένδυμίων, ό, *mladić što gaje ljubila Selena, odnosno Artemida; zadržao je vječno ljepotu ali je uvijek spavao*

ἐν-δυναστεύω 1) vladati u čem. 2) svojim uplivom polučiti

ἐν-δύνω *v.* ενδύω

ένδυτήρ, ηρος, ό, *poet.* što se oblači, odijelo, πέπλος stajaće, svečano odijelo

ἐν-δύω 1) *akt. i pas.* (-δύσω, -έδυσα, -δέδϋμαι, -εδόθην) umotati, obući, τινά τι koga u što. 2) *med.* ἐν-δύομαι, *i ep. jon. i poet.* ἐν-δύνω (-δύσομαι, -έδυν, -δέδϋκα), *a)* obući na se, sebi. *b)* unići u što, ušuljati se u što, prodirati τί, τινί, ε'ίς τι, dati se na što

ἐν-έδρα, ή, zasjeda; prijevara; ένέδραν ποιεΐσθαί τινι staviti zasjedu protiv koga

ενεδρεύω, *aor.* ένήδρευσα, -άμην, *perf. pas.* -ηδρευμένος, *aor.* -εύβ-ην, *fut. med. s pas. značenjem* -εύσοιντο, zasjedati, vrebati koga, τινά

εν-εδρος, ό, *poet.* stanovnik, naseljenik

ἐν-ήκε *v.* ένίημι, ένεϊκαι *v.* φέρω

ἐν-ειλέω, *ροζ. i* ένείλλω, ένίλλω, zamotati, utisnuti

ἐν-ειλίσσω, *jon., at.* ένε(ι)λίττω, *aor. med. part.* -ειλξάμενος, *perf. pas. part.* -ειλιγμένος, *a) akt.* umotati, *b) med. jon.* umotati se

έ'ν-ειμι, 3. *sing. i pl. i* ενι, *ep. obi.* 1. *pl.* Ζνειμεν, 3. *sing. opt.* ένέοι, *impf.* 3. *sing.* ένην, *plur.* Ζνεσαν, biti u čem, pri čem εν (τινι), nalaziti se unutra; događati se; χρόνος ένέσται trebat će vremena; τά ενόντα ono što se nalazi u čemu, što je moguće, sadržaj; *impers.* moguće je; ώς έ'νι ήδιστα što ugodnije; έκ των ενόντων po mogućnosti

ἐν-είρω uvrstiti, uvezati; *jon. part. perf. pas.* ένερμένος biti uvršten, nanizan, propleten

ένεκα, -κεν, ε'ίνεκα, -κεν, *prep. s gen. sad iza imenice, sad pred njom,* zbog, radi; ε. γε οφθαλμών koliko stoji do očiju, *tj.* usprkos očima, *i* kod očiju

ἐν-ελίσσω *i* -ττω = ἐνειλίσσω, *Sto v.*
ἐν-εμέω, *jon.* pljuvati u što, Ζς τι
ἐνενήκοντα, οι, αί, τά, *ep.* ἐννήκοντα, *num. indecl.* devedeset
ἐνενηκοστός 3. devedeseti
ἐνένϊπε *i si. v.* ἐνίπτω
ἐνένωτο, *jon. mj.* ἐνενόητο, *v.* νοέω
ἐνεός 3. nijem,, gluhonijem
ἐνέπω *i* ἐννέπω *(osn.* σεπ), *ep. i poet., ep. impf.* Ζννεπον, *aor.* Ζνi-σπον, -ες, *konj.* ἐνίσπω, *imper.* ἔνισπε *i* -ίσπεζ,/*ut.* ἐνίφω i ἐνισπήσω, 1) javljati, kazivati, pričati, navijestiti; zapovjediti, 2) govoriti komu (προς) τίνα
ἐν-εργάζομαι, *dep. med.* 1) raditi (kod kuće) posao. 2) ἐνειργάσθη s *pas. znač.*, unutra prariti, proizvesti, pobuditi, udahnuti, το πείθεσθαι τοις νόμοις pobuditi poslušnost spram zakona
ενέργεια, ή, djelovanje, djelatnost, rad
ἐν-εργός 2, *adv.* -ώς, radin, vrstan, jak; plodan; ἑ. χρήματα noseći kamate
ἐν-ερείδω, *ep.* urinuti; τήν ψυχήν, ὄψιν τινί, uprijeti duh, pogled u što
Ζνερθε(ν), *ep. jon. i poet.*, νέρθε(ν), *ep. i poet.*, 1) *adv.* odozdo, dolje, oi *t.* podzemni. 2) *prep. s gen. za imenicom i pred njom,* ispod, θώρηκος ϗ, dolje na oklopu; ἑ". εἶναι svladan biti, slabiji biti
ζνεροι, ων, οτ, donji, podzemni *i bogovi i sjene; komp.* ἐνέρτερος 3. *ep. i poet.*, koji je dublje dolje, Ζ. Οὐρανιώνων dublje od Uraniona
εν-εσαν, *v.* ἐνειμι
ἐν-εσθίω *v.* ἐμφαγεῖν
ἐν-έστακται *v.* ἐνστάζω
ἐνετή, ή, *ep.* kopča, pripinjača
Ενετοί, οί, 1) *narod u Paflagoniji.* 2) *narod uz Jadran, more, Veneti*
ενετός 3. *verh. adj. od* ἐνίημι, u-, natjeran, podmetnut
ἐν-ευδοκιμέω slavu tražiti *ili* steći, proslaviti se u čem
ἐν-εύδω, *ep.* spavati na čem τινί
ἐν-εύναιος 2, *ep.* koji je u postelji, τό ἑ. na čemu se leži, postelja; *pl. i* posteljina
ἐνεχυράζω 1) *akt.* uzeti zalog od koga, zaplijeniti. 2) *pas. (o dužniku)* zapljenjuje mi se što, τί
ἐν-έχυρον, τό, zalog; ἐν. ἀποδεικνύναι τι nešto dati u zalog
ἐν-έχω *i spored obi.* ἐνίσχω, 1) *tranz. jon.* imati u čem, gojiti što, χόλον. 2) *intr.* zadjeti se, nalaziti se u čem. 3) *pas.* držan biti, vezan biti, zapeti u čem, pasti u, ostati; -ομαι τοις ἐπιτιμίοις snalazi me...
ἐν-ζεύγνυμι, *poet.* ujarmiti, svezati, τινά τι komu što, τί τινι *i* ἐν τινι zaplesti u što
Ζνν) (bolje ζνη), *se.* ἡμερα, nakon 29. *dana u mjesecu dan kad se mjesec obnavlja, te jedan dio dana* ϗvij *pripada starom mjesecu, drugi dio* νέα *slijedećemu. Dan zatim je* νουμηνία.
ἐν-ηβητήριον, τό, *jon.* zabavište
ἐνηείτ), ή, *ep.* blagost, naklonost
ἐνηής 2. *ep.* blag, dobrostiv
ϗν-ημαι, *ep.* sjedjeti unutra *ili* na čem, τινί
ἐνήνοθε, *perf. ep.* kulja uvis, suklja, κνίση
ἐνήρατο *v.* ἐναίρω
ϗν-θα, *adv.* I. *demonstr.* 1) *lokal,* tu, tamo, ovdje; ovamo, onamo; ϗ. καῖ ἑ. ovdje i ondje, ovuda i onuda; &. μέν—Ζ. δέ ovdje—ondje; Ζ. ή ϊ. κίοντα kad dolazi ili kad odlazi. 2) *tempor.* tad, sada. II. *relat.* gdje, kamo, otkud; kad ἐνθ-άδε, *adv.* 1) *lokal* ovamo; ovdje, na ovom svijetu, onamo, ondje. *V) tempor.* sad, ἑ. ἀναστάς odmah ustavši ἐν-θ-άκέω, *poet.* sjedjeti na čem, θρόνοις ἐν&άκησις, εως, ή, *poet.* sjedenje; ἑ. ἡλιου διπλή dvostruko sunčano sjedište, *tj.* gdje sunce prije i poslije podne grije ϊνθα-περ, *adv.* gdje baš, kamo upravo. ἐν-9-αὐτα *v.* ἐνταῦθα ἐν-9-εάζω, *jon.* bogom nadahnut biti; biti izvan, sebe
ἐν-θ-έμεναι *v.* ἐντίθημι ἴνθεν, *adv.* 1) *lokal, a) demonstr.* odavle, odatle, *i.* μέν—1 δέ s ove — s one strane, ε. καῖ ἑ\ i s ove i s one strane, *b) relat.* odakle. 2) *tempor.* dotada, otkada, zatim. 3) *kauzal.* stoga, zato ἐνθένδε, *adv.* 1) *lokal,* odavle, odanle. 2) *tempor.* odsada, otada; τάνθένδ' daljno, ostalo. 3) *kauzal.* stoga εν4>εν-περ, *adv.* odakle
(baš) ενΟεο, ἐνθήσω *i si. v.* ἐντίθημι Sv-θεος 2. bogom nadahnut, ushićen, ἑ. τέχναι bogodana vještina proročanska; ε —ον ποιεῖν τίνα oduševiti koga
ἐν-·8·ερμαίνομαι, *pas. poet.* gorjeti, plamtjeti
ἐν·8·εϋτεν *v.* ἐντεῦθεν Ζν-θηρος 2. *poet.* pun divljači; podivljao, divlji
ἐν-·9·νήσκω umrijeti u čem ἐν-θ-ουσιάζω *i* ἐνθουσιάω = ἐνθεάζω, *što v.* ενθουσιασμός, ό, božansko oduševljenje, zanos, ushićenost
ϊν-θρυπτον, τό, pecivo pomiješano s vinom i sočivom ἐν-θ·ρφσκω, *ep. i poet., aor. ep.* Ζνθορον, skočiti u, πόντφ; λάξ udari ga petom u, ἰσχίω; zalijetati se u što ἐν-·8·υμέομαι, *dep. pas. s med. fut.* uzeti k srcu, razmišljati, prosuditi, τί, τινός, περί, ὑπέρ τίνος ενθύμημα, τό, misao, domisao mnijenje, razmišljanje, savjet, opomena ἐνθυμία, ή, uvažavanje Iv-ίυμιος 2. što je kome na srcu, na brizi, μή τοι ἑ. Μστω ne brini se za nj. ἐνθυμιστός 3. *jon.* = ἐνθύμιο,ς; ἑ. τι ποιεῖσθαι uz5ti što k srcu
ἐν-θωρακίζω oklopom naoružati Ζvi *v.* Ζνειμι. ἐνί *v.* ἐν ενιαύσιος 3. *i 2.* godišnji; jednogodišnji, godinu dana

ένιαυτός, ό, godina, κατ' ένιαυτόν ί τοϋ έν. svake godine
έν-ιαύω, *ep.* spavati *ili* stanovati u τινί
ένιαχή, *jon. i* ένιαχοϋ, *adv.* gdjegdje., *i s gen.;* katkada
έν-ιδρύω, unutra postaviti; *med. jon.* sebi . podići, postaviti; *pas.* imati sjedište u
έν-ίζω sjedjeti na čem, sjesti na, τινί
έν-ίημι, *ep. aor.* ένέηκα, *o licima:* slati u što, među koje, natjerivati, uturati; potisnuti, potaknuti; *i.* όμοφροσύνγ)σιν dovesti u sklad, složiti, έ. πόνοισι baciti u nevolju; έ θάρσος τινί podati srčanost komu; *o stvarima:* baciti u što, νηυσΐ πϋρ vatru u lađe; *prividno tranz.* provaliti u što *(se. i.* εαυτόν)
Ένιήνες, οί, *jon. mj.* Αίνιανες, *pleme u jugoistočnoj Tesaliji*
ένι-κλάω, *ep. mj.* έγκλάω, slomiti, osujetiti
ενικός 3. jednostruk; έ. αριθμός jednina; *adv.* -ως u jednini
έν-ίλλω *v.* έν-ειλέω
ζvioi, αι, α, neki, έ. μέν—έ, δέ (οί δέ) neki—drugi
ενίοτε, *adv.* katkad, nekoliko puta
Ένΐπεύς, ήος, ό, *rijeka u Tesaliji*
ένϊπή, ή, *ep.* ukor, grdnja, prijetnja
ένί-πλειος, *ep.* = Ζμπλειος, *Sto v.*
ένι-πλήσαθαι *v.* έμπίμπλημι
ένι-πλήσσω, *ep. mj.* έμπλήσσω, udarati, upadati u što τινί
έν-ιππεύω, *jon.* jahati u *ili* na čemu
ένι-πρήθω *i si. ep.* — έμπίμπρημι, *što v.*
έν-ίπτω, *aor.* ένένΐπε *i* ήνίπάπε, *ep. i poet., i ep.* ένίσσω, napasti, grditi, koriti, opominjati, osjeći se na koga τινά
ένι-σκίμπτω, *ep. mj.* ένσκίμπτω, pričvrstiti o što, upirati; καρήατα οΰδει oboriti glavu k zemlji; *pas.* zabosti se u što
ένί-σπον, -σπω *i si. v.* ένέπω
ένίσσω *v.* ένίπτω
έν-ίστημι, *A) tranz.* I) *akt.* (-στήσω, -ησα) postaviti u *ili* na što. 2) *med.* (-ίστάμαι, -στήσομαι, -εστησάμην) latiti se čega, preduzeti, početi, τί. *B) intr.* ένίστα-μαι (-στήσομαι, -έστην, -έστηκα), 1) postaviti se, stati na *ili* u što (Ζν) τινι; nastupiti είς τήν αρχήν, nastati, postati, prijetiti; ένεστώς koji je nastupio, započeo, sadašnji, το ένεστός sadašnjost. 2) prijetiti, oprijeti se, τινί *ili* προς τίνα (τι)
έν-ίσχω *v.* ενέχω
ένι-χρίμπτω *v.* έγχρίμπτω
ένίψω *v.* ένέπω
έν-ναίω, *ep.* stanovati, biti u čem τινί
εννέα, *num. indecl.* devet
έννεά-βοιος 2. *ep.* devet goveda vrijedan
έννεα-καί-δεκα, *num. indecl.* devetnaest
Έννεάκρουνος, ή, *izvor na Himetu, prije zvan* Καλλιρρόη, *koji se kroz devet cijevi vodio u Atenu*
έννεά-μηνος 2. *jon.* od devet mjeseci
'Εννέα οδοί, αϊ, *kraj u Trakiji, gdje je kasnije bio- Amfipol*
έννεά-πηχυς 2. *ep.* dvet lakata dug.
έννεά-χΐλοι, *ep.* — έννακισχίλιοι, devet tisuća
έν-νενώκασι *v.* έννοέω
Ζννεον *v.* I. νέω
έννε-όργυιος 2. *ep.* devet hvati dug
έννέπω *v.* ένέπω
έννεσίη, ή, *ep. mj.* ένεσία, nadahnuće, savjet, nukanje, zapovijed
εννέ-ωρος 2. *ep.* devetgodišnji, devetak, svaki put devet godina
έννήκοντα *v.* ένενήκοντα
ένν-ήμαρ, *ep. adv.* devet dana
έν-νοέω *(obi. v.* νοέω), *jon. part. aor.* έννώσας, *perf.* 3. *pl.* έννενώκασι, 1) *akt.* misliti, pro-, razmisliti τί, περί τίνος, opaziti, u mislima predstaviti, *s gen.* έννενόηκά σου λέγοντος čuo sam te gdje si rekao; izmisliti; brinuti se, bojati se; τί εννοεί το ρήμα što znači riječ. 2) *med. s aor. pas.* misliti za se, slutiti, bojati se, τί
έννόησις, ή, razmišljanje, shvaćanje
ϊννοια, ή, shvaćanje, razmišljanje, prosuđivanje, misao pomisao, predodžba, pojam, mišljenje, predstavljanje
Ζν-νομος 2, *adv.* -νόμως, zakonit, pravičan, pravedan; (νέμομαι) unutra stanujući, stanovnik
έννοσί-γαιος, ό, *ep. i* ένοσίχθων, όνος, ό, *ep.* zemljotresac, *epit. Posidonov*
έννοσί-φυλλος 2. *ep. v.* είνοσίφυλλος
Sv-νους, ουν, *steg. od* -νοος, -νοον, razuman, pametan
ζννυμι, *u prozi samo sastavljen, ep. i poet. fut.* έσσω *i* ζσω, *aor.* ζσσα *i* ζσα, *med.* (έ)εσσά-μην *i* έσάμην, *perf.* εσμαι, ξσσαι, Ζσται, *i* είμαι, εΐται, εΐμένος, *plpf.* Ζσμην, Ζσσο, εστο *i* Ζεστό *i* εΐτο, *du.* Ζσθην, 3. *pl.* ε'ίατο, 1) *akt. ep.* odijevati, oblačiti, τινά τι koga čime, 2) *med. i pas. ep. i poet.* odijevati se, ασπίδας zaklanjati se štitovima; λάινον χιτώνα biti odjeven kamenom haljinom, *tj.* biti kamenovan; χαλκω biti okovan, άλκήν snagom se opasati
έν-νυχεύω, *poet.* prenoćiti u; vrebati u potaji
έν-νύχιος 3. *i 2. ep. i poet., i* ζν-νυχος 2. *ep. i poet.,* noćni, u noći; οί έ. sjene u podzemlju
έν-νώσας *v.* έννοέω
έν-όδιος 3, *ep. i poet.* εΐνόδιος 3. što se nalazi na putu; ένοδία θεός *Hekata, božica putova*
έν-οικέω stanovati u čem τινί, nastavati, τί
έν-οικίζω 1) *akt.* nastaniti, naseliti, τί. 2) *med.* nastaniti se, stanovati
έν-οίκιον, τό, najamnina, stanarina
Ζν-οικος, ό, stanovnik
έν-οινοχοέω, *nom. plur. part. ep.* -εϋντες ulijevati vino
ένοπή, ή, *ep. i poet.,* zveka, glas, vika; tužnjava
Ένοπή, ή, *grad u Meseniji*
ένόπλιος 2. u oružju; έ. ρυθμός takt plesa u oružju
Ζν-οπλος 2. naoružan

ἐν-οράω, /ο«· -έω *(v.* ὁράω) vidjeti, opaziti, shvatiti, pogledati, (Žv) τινί τι opaziti, shvatiti, pogledati, (Žv) τινί τι

Žv-όρκος 2. pod prisegom, prisegom obvezan; θεών έν. δίκα prisegom sveto pravo bogova; έλιορκον ποιεϊθαι s *inf. fut.* priseći da...

ἐν-όρνυμι, *ep. i poet.* 1) *akt. s aor.* ἐνώρσα, podizati, uzbuđivati u kome (τινί) što; 2) *med. s aor.* ἐνώρτο, podizati se, nastati među kim τισί

ἐν-ορούω, *ep., aor.* -όρουσα, skočiti, zagnati se u, navaliti, τινί

ελι-ορχις, ιος, ό, *jon. i* ζνορχος 2. *ep.* neuškopljen

ζνος 3. prošlogodišnji, star; *v.* ενη

ἑνοσί-χθων, όνος, ό, *v.* ἐννοσίγαιος

ἐν-ουρέω, *jon.* mokriti u

ἐν-οχλέω s *dva augm.* ἠνώχλ.., biti na teret, uznemirivati, mučiti, dosađivati kome τινί *i* τινά

Zνοχος 2. držan u čem τινί, podvržen; kriv τινός; τη γραφή optužen

ἑνόω sjediniti

ἐν-ράπτω 1) *poet.* ušiti. 2) *med. jon., aor.* ἐνερράψατό τίνα εις τον μηρόν ušiti koga u svoje stegno

Zν-ρυθμος 2. u ritmu *ili* taktu

ἐν-σείω *(v.* σείω), *poet.* 1) *tranz.* potresti u, potisnuti, tresnuti o što τινί. 2) *intr.* nasrnuti, zagnati se u τινί

ἐν-σημαίνομαι, *med.* označiti u čem, pokazati

ἐν-σκευάζομαι *med.* opremati se, oružati se, oblačiti se

ἐν-σκήπτω 1) *tranz. jon.* baciti u što. 2) *intr.* udariti (o *munji);* navaliti, provaliti

ἐν-σκίμπτω *v.* ἐνισκίμπτω

ἐν-σπείρομαι, *pas.* razasut, raširen biti

ἐν-στάζω, *perf. pas.* ἐνέστακται, *ep. i jon.* uštrcati, zadahnuti, usaditi, zadati, τινί

ἐνστάτης, ου, 6, *poet.* protivnik, suparnik

ἐν-στέλλομαι, *pas. perf.* ἐνέσταλμαι, *jon.* odjeven biti, τι u što

ἐν-στηρίζομαι, *plpf.* ἐνεστήρικτο, *pas. ep.* pričvršćen biti, zabosti se u τινί

ἐν-στρατοπεδεύω *i jon. med.* -ομαι utaboriti se u, udariti oko, tabor

ἐν-στρέφω 1) *akt. tranz.* okretati; *intr poet.* okretati se, natjerivati se. 2) *pas. ep.* okretati se

ἐν-τάμνω *v.* ἐντέμνω

ἐν-τανύω, *ep. i jon. mj.* εντείνω, protezati, napinjati tetivu; ispreplesti

Žv-τασις, εως, ή, uprezanje, naprezanje

ἐν-τάττω 1) *akt. poet.* urediti, uvrstiti. 2) *pas.* uvrstiti se, dati se uvrstiti, τινί

ἐνταῦθα, *jon.* ἐνθαῦτα, *pojač.* ἐνταυθί, *adv.* 1) *lokal,* ovdje, tu, ondje; ovamo, onamo. 2) *tempor.* sada, tada; μέχρις έν. dotada. 3) u tom slučaju

ἐνταυθοϊ, *adv.* 1) ovamo, έ. μέν — έ. δέ ovamo — onamo. 2) = ἐνταῦθα

ἐν-τάφιος 2. 1) pogrebni; *supst.* τδ έ. *a)* mrtvačko odijelo, *b)* sprovod, c) τα έ. ukopni troškovi. 2) τα έ. žrtva za mrtvaca

εντεα, ων, τά, *ep. i poet.* 1) oružje, OJ. za obranu. 2) sprava, oprema, oruđe, posuđe

ἐν-τείνω 1) *akt. i pas. a)* napinjati, napeti, nategnuti; *perf. pas.* visjeti, zaplesti se. *b)* upregnuti, navući; ίμασιν ispreplesti; Zντοσθεν ίμασιν έντέτατο bijaše isprepletenim remenjem postavljen; πληγήν τινι zadati, udariti, είς τά κι&αρίσματα napjevu prilagoditi; spjevati; *intr.* težiti za čim. 2) *med.* napinjati sebi

ἐν-τειχίζω *{fut. opt.* -χίσοιεν *uz* -χιοῖεν) 1) *akt. a)* graditi zidine *ili* tvrđave, *b)* zidom opasati *ili* učvrstiti. 2) *med.* zidom se okružiti, *i = akt.*

ἐν-τελής 2. potpun, bez greške, savršen; οι έ. άνδρες oblast, vlastodršci

ἐν-τέλλομαι, *dep. med.* naložiti, zapovjediti; τά εντεταλμένα nalog, zapovijed

ἐν-τέμνω, *jon.* ἐντάμνω, usjeci, urezati; zaklati, žrtvovati

ἔντερον, τό, crijevo, tetiva *ili* žica od crijeva; *plur.* crijeva, utroba

ἐντεσι-εργός 2. *ep.* vukući u opremi (jarmu, *o mazgi)*

ἐντετάμένως, *jon. adv. part. perf. od* εντείνω, napeto, jako, žestoko

ἐντεϋθ-εν, *jon.* ἐνθεϋτεν, *pojač.* ἐντευθεν[ί, *adv.* 1) *lokal,* odatle, odanle. 2) *tempor.* otada, odsada, nato, zatim, τάντεϋθεν slijedeće. 3) *kauz.* stoga

εντευξις, εως, ή, sastanak, pohod; pristup komu, molba

žv-τεχνος 2. umjetan, vješt umjetnosti

ἐν-τήκω 1) *akt.* (-τήξω, -ηξα), *tranz.* rastopiti u što, utisnuti τινί. 2) *pas.* ἐντήκομαι 1 *aor.* ἐντακηναι *i perf.* ἐντέτηκε, *intr.* rastopiti se, biti uliven, μίσος έ. μοι usađena je mržnja u meni

ἐν-τίθημι *(v.* τίθημι), *ep. aor. inf.* ἐνθέμεναι, 3. íℓ. *med.* ἐνθετο, *imper.* Zνθεο, 1) *akt.* umetnuti, ulagati, spravljati; zadati φόβον τινί; podati, utkivati δαίδαλα πολλά. 2) *med.* primati u se, svoje unositi, spravljati, εις τήν άρμάμαξανυ svoja kola; μϋθον θυμφ spravljati u svom srcu

ἐν-τίκτω, *aor.* -έτεκον, poroditi u; proizvesti u čem

ἔν-τῖμος 2. 1) čašćen, cijenjen, odličan, oi Zντιμοι odličnici, plemići. 2) poštovan, dragocjen, vrijedan, dostojan *Adv.* ἐντίμως Zχειν poštovan, ugledan biti

Zντο *v.* ίημι

Zντοθε(ν) *ep.* = εντός

ἐν-τοίχιος 2. na zidu; τά έν. slike na stijeni

εντολή, ή, nalog, zapovijed, opomena, propis

Zντομος 2. /ο«, usječen; τά έ. žrtve podzemnim bogovima *ili* nepovoljnim vjetrovima

ζντονος 2, *adv.* -όνως, napet; žestok, nagao; γνώμαι oštro branjena mišljenja

Ἔν-τοπος 2. prisutan, domaći, nalazeći se, živeći gdje; ὁ ἑ. stanovnik
Ἔντος, εος, τό, *poet.* oružje, oruđe; *v. pl.* Ζντεα
ἐντός 1) *adv.* unutra," τά ἑ. utroba. 2) *prep. s gen. a) lokal,* unutra, u, među, iznutra u; ἑ. πόταμου s ovu stranu rijeke; ἑ. ἑαυτοϋ pri sebi. *b) tempor.* za, u; ἑ. ολίγων ήμερων za malo dana
Μντοσθε(ν), *ep.* = εντός
ἐν-τρέπω 1) *akt. jon.* okrenuti, promijeniti. 2) *pas.* biti okrenut, dirnut, zabrinut, τινός; μηδέν ἑντραπης ne brini se; obraćati se; krzmati
ἐν-τρέφω othraniti, odgojiti u čem τινί
ἐντρεχής 2. okretan, upućen (u što)
ἐν-τρέχω, *ep.* u čem bježati, okretno se micati u čem
ἐντριβής 2. utrt; *prenes.* uvježban, radin
ἐντρίβω natrti, namazati (lice rumenilom *ili* bjelilom); *med.* nanijeti komu zlo κακόν τινι
Ζντριψις. εως, ἡ, natiranje *os.* ličila po licu
ἐντροπαλίζομαι, *ep. dep. med.* okretati se, osvrtati se često *(o onome koji polagano uzmiie)*
ἐντροπή, ἡ, *poet.* obzir, štovanje
Ζντροφος 2. *poet.* othranjen, uzrastao u čem; *prenes.* παλαιή ἁμέρα vremešan; μόχθω με τφδ' Ζ&ηκας Ζντροφον doveo si me u ovu nevolju
ἐν-τρυφάω raskošan biti, obijestan biti, šalu zbijati s kim, podrugivati se τινί
ἐν-τυγχάνω 1) namjeriti se na koga, sresti, dospjeti, postići, τινί; *o stvarima:* dogoditi se; τφ ἀρίστω doći na ručak. 2) sastati se, posjetiti, općiti s kim, moliti koga τινί, *rjeđe* τινός *ili* προς τίνα
ἐντόνω *i* ἐντδω 1) *akt. ep. i poet.* spremati, poticati, kititi se ἑαυτήν, ἀοιδήν izvijati pjesmu. 2) *med.* spremati se; gotoviti sebi
ἐντϋπάς, *ep. adv.* čvrsto zabijeno; κεκαλυμμένος zamotan u plašt da se vide potezi tijela
ἐνϋάλιος, δ, ratoboran; δ Ἐνυάλιος ratnik, *epit. Aresa; kod Atičana i sin Aresov i Enijin*
ἐν-υβρίζω, *poet.* ogriješiti se o koga, zlostaviti, obružiti
Ζνυδρις, ιος, ἡ, *jon.* vidra
Ἔν-υδρος 2. u vodi živeći, Νύμφαι vodene vile; obilan vodom
ἐν-ύπνιον, τό, sanja, prikaza u snu
ἐν-ύπνιος 2. *poet.* u snu se pokazujući; *adv.* -ιόν u snu
ἐν-υφαίνω, *jon.* utkati τί τινι
Ἐνυώ, οΰς, ἡ, *ratna božica, pratilica Aresova*
ἐνωμότ-αρχος, ὁ, zapovjednik jedne ἐνωμοτία
ἐνωμοτία, *jon.* -ίη, ἡ, *odio vojnika, os. lakedemonskih, koji su zajedno prisegli; prije* 24 *momka, kasnije* 32, *četvrtina jednoga* λόχος-a
ἐν-ώμοτος 2, *poet. adv.* -ότως, zaklet, prisegom obvezan
ἐν-ωπάδίως, *ep. adv.* u oči, licem u lice
ἐνωπή, *ep. adv. (zapravo dat. od* ἐνωπή) očevidno, na pogledu, javno
ἐνώπια, τά, *poet.* pročelje, prednje stijene kuće; *i* nutarnje stijene predvorja
ἐν-ώρσα, -ώρτο *v.* ἐνόρνυμι
ἑξ *v.* ἑκ
2ξ, οί, *αX,* τά, *num. indecl.* šest
ἐξαγγελία, ἡ, prijava, izjavljivanje, izdaja, izbrbljanje
ἐξ-αγγέλλω 1) *akt. i pas.* javiti, dojaviti, prikazati, izbrbljati, izdati; navijestiti, proglasiti, zvati. 2) *med. a) jon.* = *akt. b) poet.* očitovati, obećati
ἐξάγγελος, ὁ, glasnik, vjesnik, OJ. *U grč. drami onaj koji na pozornici javlja, što se u kući iza scene događalo*
ἐξάγγελτος 2. oglašen, izdan
ἐξ-αγΐνέω, *jon.* — ἐξάγω, *Sto v.*
ἐξάγιστος 2. proklet; što je grešno izreći
ἐξ-άγνυμι, *aor.* -ἑαξε, *ep.* slomiti, smrviti
ἐξ-αγορεύω, *i jon.* iskazati, javiti, izbrbljati, izdati
ἐξ-αγριαίνω *i* ἐξ-αγριόω učiniti divljim, pustiti da podivlja, opustošiti, razjariti
ἐξ-άγω *(v.* ἀγω), *ep. impf.* 3. *sing.* Ξξαγεν (i *u tmezi),* I. *akt.* 1) izvoditi, odvesti iz čega (εκ) τίνος, dovesti, povesti sa sobom; na smrt voditi; νόσος ἑ. bolest utamani; τύμβον podići, nasuti. 2) στρατόν krenuti; *prividno intr.* krenuti na put. 3) δάκρυ izmamiti; pokrenuti; zavesti. II. *med.* 1) dati se odvesti. 2) izići, izvesti se. 3) izvabiti iz koga što, γέλωτα Ζκ τίνος
ἐξαγωγή, ἡ, izvoženje, izvoz, izlaz (broda iz pličine), izgon
ἑξά-γωνος 2. šesterokutan; τό ἑ-ον šesterokut
ἑξάδ-αρχος, ὁ, vođa šestorice momaka
Ἑξάδιος, ὁ, *Lapit, borac s Kentaurima na Piritojevoj svadbi*
ἐξ-άδω zapjevati, ispjevati
ἐξ-αείρω *v.* ἐξαίρω
ἑξάετες, *ep. adv.* šest godina dugo
ἐξ-αιμάττω iskrvaviti; do krvi bosti
ἐξ-αίνυμαι, *ep. dep.* uzimati iz čega, *brahilog.* επί νηί skidati s kola i stavljati u lađu; otimati komu što τινά τι
ἐξ-αίρεσις, εως, ἡ, *jon.* vađenje
ἐξαιρετέος 3. *verb. adj. od* ἐξαιρέω, koji se može »7» mora izabrati *ili* izbaciti
ἐξαίρετος 2, *adv.* -έτως, 1) izlučen, izuzet, izabran. 2) izvanredan, izvrstan, biran, krasan
ἐξαίρετος 2. *jon.* koji se može izvaditi
ἐξ-αιρέω *(v.* ἄΐρέω), *ep. aor.* -ελον, *jon. perf. pas.* ἐξαραίρημαι, I. *akt. i pas.* 1) izvaditi izvući, *os. iz žrtve utrobu,* istovariti (εκ) τίνος. 2) izabrati, izlučiti, τινί za koga, posvetiti, izuzimati. 3) odnijeti, odstraniti, istjerati, ne obazirati se, poništiti θέσφατα, *u pas.* ἐξαιρέομαί τι meni se uzima što, oslobađam se čega, oteti, osvojiti, uništiti, izvesti, (εκ) τίνος. II. *med.* 1) za sebe uzeti, oteti, zarobiti, odvesti, dobiti na dar. 2) izabirati sebi *(i s dvostr. ak.).* 3) oteti, izbaviti koga

έξ-αίρω, *ep. i jon.* έξαείρω *(v.* αϊρω) 1) *akt. tranz.* uzdići, teίχος podići, odvesti; βίον ήδοναῖς živjeti u nasladama; μένος razljutiti se, pobuditi; uzvisiti, jakim učiniti; *intr.* krenuti, otići. 2) *pas.* uzdizati se, precjenjivati se. 3) *med.* sebi uzdići, odvesti, steći; povećati što (svojom krivnjom), pokvariti

έξ-αίσιος 2. *i* 3. prekomjeran, užasan, nepravedan έ ξ -α ί σ σ ω, *ep. (u tmezi), akt. i pas. intr.* iskočiti, odletjeti, srnuti u έξ-αιτέω, 1) *akt. i pas.* iskati, tί, τινά, od koga τινός, tražiti čiju predaju, zahtijevati čije robove da se stave na muke. 2) *med.* za sebe iskati predaju čiju, pomilovanje, izbaviti koga čega εκ τίνος, izmoliti što od koga τινά τι, za koga υπέρ τίνος ζξ-αιτος 2. *ep.* odabran, izvrstan έξ-αίφνης, *adv.* iznenada, naglo; s *part. tempor.* čim, kako

έξ-ακέομαι, *dep. med.* (-ακέσομαι, -εσάμην), izliječiti; *prenes.* popraviti, ublažiti, pripomoći

έξακισ-μύριοι 3. šezdeset tisuća έξακισ-χίλιοι 3. šest tisuća έξ-ακοντίζω džilitnuti se, χείρας naglo ispružiti, κώλον pobjeći, τινός iz čega έξα-κόσιοι 3. šest stotina

έξάκουστος 2. čuven, koji se može čuti

έξ-ακούω, *poet.* čuti, dočuti, razabrati

έξ-ακρϊβόω, *poet.* točno izraditi, pouzdano kazati *ili* tvrditi

έξ-άλαόω, *ep.* sasvim oslijepiti έξ-αλάπάζω, *ep. aor.* -αλάπαξα, πόλιν isprazniti, poharati, razoriti, iscrpsti έξ-αλείφω, *perf. pas.* έξαλήλιπται, 1) sasvim namazati. 2) istrti, έκ τίνος sa čega, uništiti έξ-αλέομαι, *ep. (i u tmezi) i poet.* έξαλεύομαι, *dep. med. (konj. aor.* -αλεύσωμαι), *i* έξαλύ-σκω *(Jut.* -ύξω), *poet.* kloniti se, pobjeći, τί έξ-αλίνδω *aor. akt. inf.* έξαλῖσαι,*perf.* έξήλικα, pustiti da se konj izvalja έξ-αλλάσσω 1) *poet. akt.* izmijeniti, dati drugi pravac, ostaviti. 2) *pas.* različit, neobičan biti. 3) *med. poet.* promijeniti se *ili* sebi; κακοϊς μηδέν ne imati promjene u nevoljama

έξ-άλλομαι, *aor. poet.* -ηλάμην, *i* -ηλόμην, *part. aor.* -άλμενος, 1) iskočiti, τινός iz čega, κατά τίνος sa čega. 2) uvis skočiti, propinjati se

έξ-αλύσκω *v.* έξαλέομαι

έξ-αμαρτάνω, *fut.* -αμαρτήσομαι, *aor.* -ήμαρτον, *perf.* -ημάρτηκα *itd.,* zabasati, pogriješiti, promašiti, ne postići, ogriješiti se, zabrazditi, s *ak. neutr.*; krivo činiti, uvrijediti, περί *ili* εϊς τίνα

έξαμαρτία, ή, *poet.* pogreška, prekršaj

έξ-αμάω, *poet.* pokositi, požeti; έξημημένος £ίζαν iskorijenjen

έξ-αμείβω 1) *akt.* zamijeniti, odstraniti, prijeći, proputovati. 2) *med.* među sobom zamijeniti, slijediti nakon čega, nagraditi, naplatiti, τινά ποιναῖς έξ-αμέλγω, *poet.* izmusti, istisnuti έξ-αμελέω, *jon.* posve zanemariti, τινός έξά-μετρος 2. šestosložan, heksametar έξά-μηνος 2. od šest mjeseci, ή i δ έξ. *(se.* ώρα, *odnosno* χρόνος) polugodište

Έξαμπαϊος, ό, *kraj oko izvora Hipanisova = Bug. gr£.* Ίραΐ οδοί

έξ-αμύνομαι, *med. poet.* od sebe odbijati

έξ-αναβαίνω, *part. aor.* -βάσαι, izlaziti, popeti se na, άκτήν

έξ-αναγιγνώσκω iščitati, pročitati

έξ-αναγκάζω prisiliti; istjerati na silu

έξ-ανάγω 1) *akt. poet.* izvoditi. 2) *pas.* izvesti se, odbroditi, krenuti na put

έξ-αναδύομαι, *med. s aor.* -έδΰν izroniti, izići iz, τινός

έξ-ανακρούομαι, *med. jon.* otisnuti se (od kopna s lađama)

έξ-αναλίσκω sasvim potrošiti, iscrpsti, uništiti

έξ-αναλύω, *ep.* odriješiti, osloboditi, τινά τίνος

έξ-αναφανδόν, *ep. adv.* očito, javno, jasno

έξ-αναχωρέω povući se, uzmaknuti, άπό τίνος; τά είρημένα otimati se obećanju

έξ-ανδραποδίζω, *i med.* -ομαι, *fut.* -ιοϋμαι, *jon.* -ιεϋμαι *(s pas. i akt. znal.),* podjarmiti, zarobiti, u roblje prodati

έξανδραπόδισις, ιος, ή, *jon.* zarobljivanje

έξ-ανδρόομαι, *jon. i poet. pas., perf. jon.* έξανδρωμένος, dorasti, odrasti, postati muž

έξ-ανευρίσκω, *poet.* iznaći, izmisliti

έξ-ανέχομαι, *poet. med.* na se uzeti, podnositi, τί *ili* τινά, *ob. s part.*

έξ-ανθέω, *intr.* procvasti, rascvasti se, ocvasti; κακία provaliti; *tranz.* pustiti da nikne, izbije

έξ-ανίημι, *ep. i poet.* izaslati, ispustiti, tjerati napolje; αράς prokleti; otpustiti, τί τίνος; popustiti; έμέ pustiti

έξ-ανίστημι, I. *tranz.* 1) *akt.* (-στήσω, -έστησα), pustiti da se tko digne, podignuti, krenuti, otjerati; πόλιν opustošiti. 2) *pas. s aor.* -έστην *i perf.* -έστηκα, protjeran, opustošen biti. II. *intr. med.* έξανίσταμαι *s fut.* -στήσομαι, *aor.* -έστην *i perf.* -έστηκα, ustati, krenuti na, έπί τίνα, iseliti se; *prenes.* όργη doći izvan sebe

έξάντης 2. izvan pogibli, neoštećen, zdrav

έξ-αντλέω, *poet.* iscrpsti, isprazniti, rasuti; *prenes.* pretrpjeti

έξ-ανόω, *ne dolazi u at. prozi, i* έξανύτω, 1) *akt.* izvršiti, ispuniti, postići, τί παρά τίνος; ubiti, skončati koga, τινά; *prividno intr.* izvršiti put, dospjeti. 2) *med.* za se izvršiti, postići

έξα-πάλαιστος 2. *jon.* šest šaka dug

έξ-απαλάσσω, *fut. pas.* -αχθήσομαι *i* -αγήσομαι, osloboditi od, τινός; *pas.* osloboditi se, izbjeći

έξ- α πατά ω, aor. ep. -απάτησα, /«ί. pas. -απα'.ηθήσομαι i -απατήσομαι s *pas. znač., verb, adj.* -σ^ητέον, prevariti koga u čem, τινά τι, ublažiti νόσον
έξ-απάτη, ή, prijevara
έξ-απαφίσκω ι -ομαι, *ep. i poet. aor.* -ή~αφον, -όμην, prevariti
έξά-πεδος 2. *jon.* šest stopa dug
έξ-απεϊδον, *poet. aor. za neob.* έξαφοράω izdaleka opaziti
έξά-πηχυς, υ, šest lakata dug
έξαπιναῖος 3. *i 2.* nenadan
έξαπιναίως ίέξαπίνης, *adv.* iznebuha, naglo, nenadano
έξά-πλε-9-ρος 2. *jon.* šest pletara (πλέθρον) dug
έξα-πλήσιος 3. *jon. mj.* έξαπλάσιος, šesterostruk, šest puta tolik
έξ-αποβαίνω, *ep.* izlaziti, silaziti iz, τινός
έξ-αποδίεμαι, *ep., konj.* -δίωμαι, otjerati iz,
ά
μχ;ζ
έξ-αποδύνω, *ep.* svlačiti sa sebe, τί
Έξάπολις, ιος, ή, sa šest gradova, *Dorida, pokrajina u maloj Aziji*
έξ-απόλλυμι 1) *akt. tranz. poet.* posve uništiti, ubiti. 2) *med.* s *perf.* -όλωλα, *ep., jon. i poet.* sasvim propasti, nestati iz, τινός
έξ-απονέομαι, *ep.* vraćati se iz, μάχης
έξ-απονίζω, *ep.* oprati što iz čega, τί τίνος
έξ-αποστέλλω poslati, odaslati
έξ-αποτίνω, *ep.* sasvim platiti, ispaštati, τί
έξ-άπτω I. privezati 1) *akt.* privezati, pričvrstiti, objesiti, o što τί τίνος, πείσμα zamaknuti, provući. 2) *med.* preko sebe prebaciti, obući se; baviti se čim; objesiti se o što. II. zapaliti; *prenes.* uspaliti
έξ-αραιρημένος *i si. v.* έξαιρέω
έξ-αράομαι, *poet. {u tmezi),* αράς prokleti
έξ-αράσσω, *fut.* -άξω, *ep.* izbijati; izgrditi
έξ-αργέω, *poet.* nemarno raditi, odgađati
έξ-αργυρίζω *i jon.* έξ-αργυρόω posrebriti, unovčiti, prometnuti u novac
έξ-αρέσκομαι *med.* 1) umiliti se. 2) predobiti, τινά δώροις
έξ-αρι&μέω izbrojiti, isplatiti
έξ-αρκέω, (-έσω, -εσα), 1) o *stvarima:* dotjecati, biti dosta. 2) *o licima:* podoban biti, dostajati, moći, τί πρό τίνος što za koga. 3) *impers.* posve dostaje komu τινί, zadovoljan biti
έξαρκής 2. *poet.* posve dovoljan, έξαρκές τιθέναι τι valjano izvršiti
έξαρκούντως, *adv. part. prez. od* έξαρκέω dovoljno; έξ. ζχειν zadovoljavati se čim
έξ-αρνέομαι, *med. s aor. pas.* -ηρνήθην, posve poricati, kratiti se
έξάρνησις, εως, ή, poricanje, odbijanje
ϊξ-αρνος 2. poričući; έξ. είναι *ili* γίγνεσθ-αι tvrdokorno poricati, tajiti
έξ-άρνῦμαι, *ep. aor.* έξήρατο, za sebe odnijeti, steći, zaplijeniti iz, Τροίης
έξ«αρπάζω, *fut. pas.* -αρπαγήσομαι, 1) *akt. i pas.* istrgati, ugrabiti, oteti koga iz, τινά τίνος, izbaviti, osloboditi. 2) *med.* za se ugrabiti, οι έξηρπασμένοι razbojnici; -αρπάζομαι τι nešto mi se otima
έξ-αρτάω 1) *akt.* objesiti, privezati o što, άπό τίνος, ovisnim učiniti od, τινός. 2) *pas. s med. fut.* zavisan biti, pristajati uz. 3) *med.* grčevito se hvatati, τινός, pridružiti se; στρατόπεδον vući sa sobom
έξ-αρτύω 1) *akt. i pas.* spremati, pripremati, pripraviti, urediti. 2) *Fed.* spremati sebe *ili* svoje; prirediti, opremiti
εξαρχος, ον, počinjač, kolovođa
έξ-άρχω 1) *akt.* početi, voditi *{pjesmu),* začetnik biti; βουλάς άγαθ-άς prvi dobro savjetovati, 2) *med.* početi, παιάνα izvoditi, zapjevati
έξ-ασκέω 1) uvježbati. 2) *poet.* ukrasiti, opremiti. 3) umjetno izraditi
έξ-ατιμάζω, *poet.* ne cijeniti, ne mariti
έξ-αυαίνω, *aor.* -ηύηνα *i* -αύηνα, *aor. pas.* -ηυάνθ-ην, isušiti; *pas.* osušiti se, usahnuti
έξ-αυδάω, *ep. i poet.* 1) *akt.* iskazati, razlagati. 2) *med.* zapjevati
έξ-αυλίζομαι krenuti iz tabora
έξ-αϋτις, *ep. adv. a)* opet, iznova, *b)* natrag. c) nasuprot
έξ-αυχέω, *poet.* hvastati se, dičiti se; tvrditi, vjerovati, τί
έξ-αΰω, *poet. (u tmezi),* zaviknuti
έξ-αφαιρέομαι, *ep. i poet. med.* 1) otimati kome što, τί τίνος. 2) εις έλευθερίαν τινά sasvim osloboditi koga
έξ-αφανίζω pisve uništiti
έξ-αφίημι, pustiti, osloboditi; *pas.* osloboditi se čega, τινός
έξ-αφίσταμαι, *poet. med.* odstupati, ustezati se čega odbijati, τινός
έξ-αφύω, *ep.* iscrpsti
έξαχη, *adv.* šesterostruko
έξ-έβαν *v.* έκβαίνω
έξ-εγγυάω uz jamstvo osloboditi; *med.* jamčiti, poručiti
έξεγγύησις, εως, ή, jamstvo
έξ-εγείρω probuditi; *prenes.* potaknuti, uzrokovati; *pas. s med. aor.* -ηγρόμην probuditi se
έξ-έδρα, ή, *poet. i poz.* društvena soba, dvorana, trijem
ζξ-εδρος 2. *poet.* od svoga sjedišta daleko; χθονός od domovine daleko
έξ-έθορε *v.* έκθρωσκω
έξ-εΐδον, *ep.* εξιδον, *def. aor. od* έξοράω, *ep. i poet. a)* vidjeti, gledati, μέγα έξ. όφ&αλμοΐσιν izbuljiti oči. *b)* točno promatrati
έξείης *v.* έξης
έξ-εικάζω slično praviti, izjednačivati, činiti jednakim; *pas.* biti jednak, nalik
έξ-ειλέω *ep.* istisnuti, izgurati; *pas.* (o *zmijama)* izvijati se, umaći

I. ίξειμι (ειμί), 1) *ep.* potjecati od, τινός. 2) *impers.* Ζξεστι moguće je, slobodno je; *aps. part.* εξόν, *jon.* έξεόν budući da (premda) je moguće, slobodno

ΙΙ. £ξ-ειμι (εἶμι), *ep. prez. ind. 1. sing.* εξεισθα, *inf.* ἐξίμεναι *{prez. s fut. znač.), verb. adj.* -ιτητέον, 1) *o licima:* izlaziti, (Zκ) tínoς, krenuti (na put, na vojsku), preduzeti; εις έλεγχον dati se na ispitivanje, ispitivati. 2) *o stvarima:* proći, svršiti se, prestati

έξ-εῖπον *itd. v.* I. έξείρω

έξ-είργω, *jon.* έξέργω, istisnuti, odvratiti, otjerati, τινά τίνος, oplijeniti, zabraniti; *pas.* spriječen, prisiljen biti

έξ-ειρύω *v.* έξερύω

I. (έξ-είρω), *fut.* -ερώ, *perf.* -είρηκα, (I. ëïρω) *kao aor.* έξεῖπον *i* έξεϊπά 1) *akt.* reći, javiti, izreći, odati, τινί τι *i* τινά τι. 2) *med.* ἐξείρομαι, *ep. i jon., ali fut.* -ερήσομαι *i aor.* ηρόμην *općenito se upotr.,* ispitivati, τινά τίνος

ΙΙ. έξ-είρω (II. *ε'ίρω), jon.* ispružiti

Ζξ-εισθ-α *v.* Π. ίξειμι

έξέλασις, εως, *jon.* ιος, ή, 1) *tranz.* izgon. 2) polazak, odlazak; έ. ποιεϊσθαι navaliti na

έξ-ελαύνω *i* έξελάω *(v.* έλαύνω), *ep. fut. inf.* -ελάαν, *aor.* -έλασα *i* -ήλασσα, *jon. aor. pas.* ἐξηλάσθην (i *u tmezi),* 1) istjerati, otjerati, izgoniti koga iz, τινά (εκ) τίνος, protjerati iz, (έκ) γαίης; izbiti οδόντας; kovati, graditi (opeke). 2) voditi ophod τον "Ιακχον, την στρατιήν krenuti s vojskom, *prividno intr.* krenuti na put, poći, izvesti se, izjahati. 3) *med.* = *akt.*

έξ-ελέγχω, *perf. pas.* -ελήλεγμαι (-εγξαι, -εγκταi), ispitivati, istraživati; na vidjelo iznijeti, otkriti, dokazati komu što, pobiti, okriviti, osramotiti, τινά τι; *pas. s part.* -ομαι ών pokazujem se kao

έξ-ελευθεροστομέω, *poet.* slobodno, drsko govoriti

έξ-ελίοσω, *at.* -ττω, razmotati, razvijati, os. *o vojsci* zadnje redove uvrstiti u prvu vrstu; u krugu kretati, skrenuti s puta, povući se

έξ-έλκω, *aor.* -είλκυσα, *verb. adj.* -ελκτέον, izvlačiti iz (Zκ) tínoς, provlačiti, oslobađati, πόδα vući

έξ-έμεν *v.* ἐξίημι

ἐξέμεν *v.* εχω

έξ-εμέω *{aor.* -μέσειε, -έσαι) izbljuvati

έξ-έμμορε *v.* έκμείρομαι

έξ-εμπεδόω čvrsto i vjerno držati, συνθήκας

έξ-εμπολάω (-ημπόλησα, -ημπόλημαι), *jon.* έξ-εμπολέω, 1) rasprodati, *prenes.* izdati. 2) trgovanjem steći

έξ-ενάρίζω, *ep. aor.* -ενάριξα ubijenu neprijatelju skidati oružje, τινά τι, *uopće* smaknuti, ubiti

έξ-επάδω obajati, bajanjem izliječiti; *pas. poet.* νουθετούμενοι φίλων έπωδαῖς έξεπι^δονται φύσιν čarom prijateljskih savjeta daju ublažiti svoju ćud

έξ-επεύχομαι, *poet.* podičiti se pri čem

έξ-επίσταμαι, *jon. 2. sing.* -εαι, *impf.* 3. *pl.* -στέατο, dobro znati, uvidjeti, napamet znati

έξ-επίτηδες, *adv.* hotimice, navlas

Ιξ-εργάζομαι, *dep. med., perf.* ἐξείργασμαι *u akt. i pas. znač.,* 1) izraditi, a) izvršiti, učiniti, τινά τι. *b)* dogotoviti, c) uzrokovati, postići, *d)* obrađivati άγρόν. 2) uništiti

έξεργαστϊκός 3. vrstan da što izvrši, τινός

έξ-έργω *v.* έξείργω

έξ-ερεείνω *i med.* -ομαι, *ep.* ispitivati, raspitati se, τινά, τί, tražiti

έξ-ερείπω, *ep. tranz.* oboriti, *ali u aor.* -ή^ῖπον, -πεῖν; *intr.* izvaliti se, ispadati iz τινός

έξ-ερεύγομαι, *jon. pas.* izbljuvan biti; izlijevati se (o *rijeci)*

έξ-ερευνάω, *poet.* istraživati, uhoditi, ispitati

I. έξ-ερέω *v.* I. έξείρω

ΙΙ. έξ-ερέω, *ep. i* έξ-ερέομαι, *ep. samo prez. i impf.,* ispitivati, uhoditi τινά, τί, pretraživati, razgledati

έξ-ερημόω opustošiti, uništiti

έξ-έρομαι, *dep. med., jon.* έξείρομαι ispitati, istražiti

έξ-έρπω ispuzati; izići

έξ-ερύκω *poet.* odvratiti, spriječiti, odbiti

έξ-ερύω, *i jon.* έξειρύω, *aor.* -είρυσα, *ep.* σσ *i* -ρῦσα, *jon. iterat.* έξερύσασκε, izvući, iščupati, τί τίνος

έξ-έρχομαι, *ep. aor. i* -ήλυθον, 1) izlaziti iz (ïκ) tínoς, krenuti, poći, protiv έπί τίνα; εις τινας stupiti u; izići (iz boja, kao pobjednik). 2) ispuniti se, κατ' ορθόν sretno se svršiti. 3) proći, minuti

έξ-ερωέω, *ep.* s puta skrenuti, uteći, strugnuti

έξεσίη, ή, poslanje, poruka; έξεσίην έλθ-εῖν doći kao poslanik

ζξεσις, ιος, \,*jon.* otpuštanje, γυναικός rastava

έξ-έσσυτο *v.* έκσεύομαι

έξ-ετάζω, -ασω (-τώ), -ήτασα *itd., a)* ispitivati, istraživati, pokušati, *b)* suditi koga po τινά παρά τίνα; ispoređivati, τινά προς τίνα. *c)* pregledavati (o *vojsci),* izbrojiti, *d)* ispitivati, preslušavati, τινά τι, na istrazi pronaći; *pas.* pronađen biti, pokazati se kao ostali μετά τών δλλων. *med.* u sebi razmišljati, suditi po čemu

έξέτασις, εως, ή, *i* έξετασμός, ό, ispitivanje, istraživanje, istraga, pregledavanje *{os. vojske)*

εξεταστής, οϋ, ό, istraživač, računarski nadzornik; *u Ateni* nadglednik najamničke vojske

εξεταστικός 3. poslan na istragu, vješt istraživanju

έξ-έτης 2. šestogodišnji, šestak 'ίππος

έξ-έτι, *adv. i prep. s gen., ep.* još od, otada; έξέτι τοΰ δτε odonda, kada

έξ-ευ&ετίζω točno uređivati, pripravljati (hranu). *{Sijed.)*

έξ-ευθύνω pozvati na odgovornost

έξ-ευλαβέομαι čuvati se koga τινά

έξ-εύρεσις, ιος, ή, *jon., i* έξ-εύρημα, τό,;ο«. *i poet.* nalaženje, izum; izlaz

έξ-ευρίσκω iznalaziti, istraživati, pronaći; namaknuti, steći; άλγος zadati

έξ-εφαάνθ-η *v.* έκφαίνω

έξ-εφίεμαι, *poet. med.* zapovjediti

ἐξ-έχω, stršiti, izaći (o suncu); *ep.* visjeti o čem, držati se čega, τινός
ἐξ-έψω, *jon.* skuhati
ἐξ-ηγέομαι, *đep. med.* 1) izvoditi, biti na čelu τινός, prednjačiti, τιví τίνος komu u čem; zapovijedati, ravnati čim, τί i τινός. 2) razlagati (u govoru), prikazivati, tumačiti; nagovarati, svjetovati, putiti, τιví τι *i* περί τίνος
ἐξήγησις, εως, ἡ, 1) vođenje, *os.* vršenje službe. 2) razlaganje, tumačenje
ἐξηγητής, οϋ ὁ, tumač, učitelj, savjetnik, gatalac
ἑξήκοντα, οἱ, αἱ, τά, *num. indecl.* šezdeset
ἑξηκονταέτης 2. *poet.* šezdesetogodišnji; ὁ ἑ. čovjek od šezdeset godina
ἑξηκοστός 3. šezdeseti
ἐξ-ήκω *(prez. s perf. znač.)* 1) *o licima:* došao sam, dospio sam, ὀδόν prevalio sam; ἅλις ἵν' ἐξ. δακρύων dosta si se naplakao; *temporal.:* prošlo je, minulo je. 2) *jon. i poet.* ispuniti se
ἐξ-ήλατος 2. *ep.* skovan
ἔξ-ηλϋσις, ιος, ἡ, *jon.* izlaz
ἑ ξ-ή μ α ρ, *ep. adv.* šest dana
ἐξ-ημερόω, *jon. i poet.* oplemeniti; pripitomiti; γαῖαν krčiti
ἐξημοιβός 2. *ep.* za promjenu (εἵματα)
ἐξ-ήπαφον *v.* ἐξαπαφίσκω
ἐξήραμμαι, -άνθη *v.* ξηραίνω
ἐξήρατο *v.* ἐξάρνυμαι
ἐξήριπε *v.* ἐξερείπω
ἔξης, *ep. ob.* ἑξείης, *adv.* I) *lokal,* redom, za'osob. 2) *tempor.* zatim, naskoro
ἐξ-ϊάομαι izliječiti; odvratiti; δίψαν ugasiti
ἐξ-ιδιόομαι sebi prisvojiti
ἐξ-ιδρύω, *poet.* posaditi
Ζ ξ ι δεν *v.* ἐξοράω
ἐξ-ίημι, *ep. inf. aor.* ἐξέμεν(αι), *med. aor. ind.* Ζξεντο, *imper.* Ζξεο, 1) *akt.* odaslati, puštati napolje, Ζpov τινός ukloniti želju za čim, nadovoljiti se. 2) *privìdno intr.* utjecati u što. 3) *med.* poslati od sebe, γυναίκα rastaviti se; Ζpov, *v.* 1) *akt.*
ἐξ-ϊθόνω, *ep.* izravniti
ἐξ-ικετεύω, *poet.* usrdno moliti
ἐξ-ικνέομαι, *dep. med.* prispjeli, doći u τί, εἴς, προς τι, dosegnuti koga τινός, zgoditi, postići, izvršiti; dosezati, ἐπί βραχύ ne daleko, ἐπί παν τῳ ονόματι posvuda biti poznat, προς τι dostajati, dorastao biti čemu, όσον ἦν ἐξ. άκοη koliko sam mogao po čuvenju doznati
ἐξ-ιλάσκομαι, *med.* sebi sklonim učiniti, ublažiti, umilostiviti, izmiriti
ἐξ-ίμεναι *v.* I. ζξειμι
ζξις, εως, ἡ, a) držanje, stanje, *os. kod tijela,* ustroj, sposobnost, *b)* način življenja
ἐξ-ισόω, s *adj. verb.* ἐξισωτέον, izjednačivati, činiti jednako, τί τινι; μητρί 8' ουδέν ἐξισοϊ ne čini ništa kao mati; *pas.* biti jednak
ἐξ-ίστημι *A) tranz. akt.* (-στήσω, -ησα) iznositi iz običnog položaja, dignuti, mijenjati, ἐκ τοϋ φρονεϊν smesti. *B), intr. med.* ἐξ-ίστάμαι (-στήσομαι, -έστην, -έστηκα) odstupiti, otići, pobjeći, (εκ) τίνος, pred kim τινί; *prenes.* biti izvan sebe, ἐξεστηκότα πρόσωπα nagrđena lica; kloniti se čega, bježati; ustupati, odricati se čega; τοϋ φρονεϊν smesti se; των ἑαυτοϋ izgubiti svoje, postradati; των πεπραγμένων zatajiti; των μαθημάτων zaboraviti; τοϋ τά δεινά άναλογίζεσθαι sebi iz glave izbiti misao o pogiblima; καρδίας ἐξ. τό δρδν odstupati od nauma da se čini »7« dati se skloniti na čin, οϊνος pokvariti se
ἐξ-ιστορέω, *jon. i poet.* istraživati, ispitivati
ἐξ-ίσχω, *ep.* promaljati, τί τίνος
ἐξ-ίτηλος 2. lako izlazeći, blijedeći, ἑ. γίγνεσθαι nestati, zatrti se
ἐξ-ιχνοσκοπέω *i med., poet.* doći u trag, istražiti
ἐξ-ογκόω uzdići; *pas.* biti prenapunjen, naduti se; nadu ati se
ἐξ-οδίη, ἡ, *jon.* polazak *(vojske)*
ἐξόδιον, τό, svršetak drame, dodatak žalosnoj igri
ἐξ-οδοιπορέω, *poet.* izići iz τινός
ζξ-οδος, ἡ, 1) izlazak, odlazak, polazak *(vojske);* vrata, ušće *(o rijeci);* izbivanje; άσφαλεϊ ζύν ἐξ. s neznatnom pratnjom; ἑ. ποιεϊσθαι vojnu poduzimati. 2) svršetak drame, konac. 3) vojni pohod; svečani ophod. 4) ispražnjenje tijela, stolica
Ζξ-οιδα, *def. perf. s plpf.* ἐξήδη *(v.* οϊδα), *poet.* točno znati, dočuti, saznati, ispitati, τί *i s part. i.* άνήρ ων znam da sam čovjek
ἐξ-οικέω iseliti se; *pas.* biti potpuno nastavan
ἐξ-οικήσιμος 2. *poet.* prikladan za stanovanje, nastanjen
ἐξοίκησις, εως, ἡ, iseljenje
ἐξ-οικοδομέω sagraditi, zidati
ἐξ-οιμώζω, *poet.* zajaukati, jadikovati
ἐξ-οίσομαι *v.* εκφέρω
ἐξ-οιχνέω, *ep.* 3. *pl.* -εΰσι, izlaziti
ἐξ-οίχομαι, *ep. i poet. (prez. u perf. znač.)* izišao, otišao sam u ές
ἐξ-οκέλλω, *aor.* -ώκειλα, 1) *intr.* zastraniti, nasukati se, naletjeti. 2) *tranz.* izbaciti, natjerati
ἐξ-ολισθαίνω, *at.* -άνω, *ep., aor.* -όλισθε, omaknuti se iz τινός, umaknuti
ἐξ-όλλῦμι 1) *tranz.* uništiti, utamaniti. 2) *intr. med. s perf.* -όλωλα, biti uništen, propasti
ἐξ-ομιλέω 1) *akt.* općiti s kim, ublažiti koga. *2) med.* biti izvan svoga društva
ἐξ-όμῖλος 2. *poet.* izvan općenja; izvanredan, neobičan
ἐξ-ομματόω, *poet.* otvoriti kome oči, razjasniti
ἐξ-όμνυμι, *fut.* -οϋμαι, 1) pod prisegom zanijekati; *t. t.* priseći da tko o čem ništa ne zna; *med.* prisegom odreći se αρχήν

ἑξ-ομοιόω 1) *akt.* činiti jednakim »7» sličnim. 2) *pas.* biti, postati jednak u čem τί
ἑξ-ομόργνυμι, *aor.* -ώμορξεν, 1) *akt. poet.* otrti. 1) *med.* sebi što obrisati, otisnuti (se)
ἑξ-ονειδίζω, *poet.* izružiti, ispsovati
ἑξ-ονομάζω, *ep. i poet.* zvati, imenovati, progovarati, izreći
ἑξ-ονομαίνω, *ep.* imenom nazivati, spominjati
ἑξ-ονομα-κλήδην, *ep. adv.* imenom
ἑξ-ό.πισθ-ε(ν), *ep. i* ἐξόπιθε(ν), α) *adv.* straga. 6) *prep. s gen.* iza
ἑξ-οπίσω, *ep.* 1) = ἐξόπισθ-εν. 2) *tempor.* kasnije, ubuduće
ἑξ-οπλίζω naoružati, *med. i pas.* naoružati se, ustati na oružje
ἐξοπλισία ἡ ἐξόπλισις, εως, ἡ, oružanje, opremanje u boj, ἐν τγί ἐξ. za pregledbe, dok se vrstala vojska
ἑξ-οπτάω, *jon.* ispeći, spaliti
ἑξ-οράομαι, *poet.* izdaleka biti viđen, dobro prigledati, *v.* ἐξεῖδον
ἑξ-οργίζω rasrditi, raspaliti
ἑξ-ορθ-όω uzdignuti, uspraviti, *prenes.* popraviti
ἑξ-ορίζω prognati preko mede, izložiti, ukloniti
ἐξόριστος 2. bačen preko granice, prognan
ἑξ-ορκίζω *v.* ἐξορκόω
ἑξ-ορκόω zaprisegnuti koga, prisegom obvezati
ἐξόρκωσις, ιος, ἡ, *jon.* prisezanje, prisega
ἑξ-ορμάω *(i u tmezi)* 1) *tranz.* istjerati, poslati, krenuti, potaknuti. 2) *intr. i pas.* hrliti, odjuriti, krenuti na put, provaliti
ἐξόρμησις, εως, ἡ, 1) opomena, poticaj. 2) polazak
ἑξ-ορμίζω na debelo more tjerati *ili* baciti (lađu); *med.* odmicati
ἑξ-ορούω, *ep. (u tmezi)* iskočiti
ἐξορύσσω, *at.* -ττω, iskopati, izbosti
ἑξ-οστρακίζω ostrakizmom prognati, *uopće* prognati
ἑξ-οτρόνω nagnati, obodriti
ἐξουσία, ἡ, mogućnost, 1) dozvola, sloboda, pravo na τινός. 2) moć, snaga, vlast. 3) obilje, bogatstvo
ἑξ-οφέλλω, *ep.* umnožavati
ἐξοχή, ἡ, ono što proviruje; prednost, κατ' ἐξοχήν osobito, poglavito; visoki reljef; šiljak
ἔξοχος 2. *ep.* koji proviruje, koji se izdiže, odličan; *kao adv. ep.* Ζξοχον, -οχα *i* -όχως osobito, veoma, ἑ. &λλων pred drugima, ἑ. ἄριστος kudikamo najbolji
ἑξ-υβρίζω uzobijestiti se, postati opak, griješiti; τάδε ἑ., tako ružiti; pobuniti se
ἑξ-υγραίνω sasvim nakvasiti, ovlažiti, natopiti; *pas.* postati vlažan, mokar
ἑξ-υπανίσταμαι, *ep. samo aor.* -έστην, izrasti, iskočiti
ἑξ-ύπερθε, *poet. adv.* odozgo
ἑξ-υπ-έρχομαι posve silaziti, τοϋ πόνου ἑ. napuštati posao *(Sijed.)*
ἑξ-υπηρετέω biti na službu, podati se, pomagati
ἑξ-υφαίνω otkati, dotkati
ἑξ-υφηγέομαι, *poet.* ići pred kim, voditi
Ζξω, *adv.* 1) vani, napolju, οἱ Ζξω koji su vani, u tuđini. 2) van, napolje; *i gen.* van iz, izvan, ἑ. βελών izvan dohvata strelica; *tempor.* preko 3) *prenes. a)* izvan, οἱ ἑ. γένους koji nisu rod; ἑ. των κακών daleko od zala; τά Ζξω της τέχνης što ne pripada umjetnosti; ἑ. τάττω izlučiti; ἑ. των άδικων bez nepravde; ἑ. τοϋ φυτεύσαντος nedostojno oca; ἑ. αὐτοϋ εἶναι biti izvan sebe. *b)* osim ἑ. τούτων osim toga; ἑ. ἡ osim da
ἔξωθεν, *adv.* 1) izvana, iz tuđine. 2) = Ζξω, *aps. i s gen.*, οἱ ἑ. izvanji, tuđinci
ἑξ-ωθ-έω, *impf.* -εώθ-ουν, *fut.* -ώσω, *poet.* -Θ-ήσω, *aor.* -έωσα, *plpf.* -εώκει, *aor. pas.* -εώσθην, isturati, otjerati, postikivati, izbiti; *prenes.* zavlačiti, prezirati
ἐξώλεια, ἡ, prepast
ἑξ-ώλης 2. sasvim upropašćen, propao, pokvaren, razvratan
ἐξωμιδοποιία, ἡ, pravljenje eksomida
ἑξ-ωμίς, ίδος, ἡ, *donje kratko odijelo koje nije imalo desnog rukava i jednog dijela prsa; nosili su je ob. robovi i radnici;* radno odijelo
ἐξωμοσία, ἡ, poricanje zakletvom
ἑξ-ωνέομαι kupiti sebi iz..
ἑξ-ωρος 2. *poet.* u nevrijeme, nezgodan; preko mladih godina, ocvao
ἐξώστης, ου, ὁ, *jon.* koji istiskuje, oturuje, suprotan
ἐξωτερικός 3. vanjski popularan *(os. o filozofskim spisima); opp.* εσωτερικός
ἕο, ἑοῖ, *ep. mj.* οὗ, οἱ, *v.* Ι. οὗ
ἔΟι *v.* εἰμί
Ζοιγμεν, *poet.* = ἐοίκαμεν, *v.* Ζοικα
ἔΟικα, *perf. s prez. znač., plpf.* ἐφκειν, *ep. perf.* 3. *du.* Ζικτον, *part.* εἰκώς, εἰκυῖα, ἐικυῖα, *plpf.* 3. *du.* ἔϊκτην, 3. *pl.* ἐοίκεσαν, 3. *sing. med.* ἤικτο, Ζικτο, *jon.* οἴκα, *korj.* οἴκη, *part.* οἰκώς, οἰκος *poet.* 1. *pl.* ἴοιγμεν, 3. *pl.* εἴξασι, *inf.* εἰκέναι, *part.* εἰκώς, 1) nalik, sličan, vjerojatan, jednak biti komu u čem τινί τι. 2) činiti se s *inf. rijetko s part.,* misliti, namjeravati; *impers.* Ζοικε čini se; ἑ. ἀποροϋντι on kao da dvoji. 3) dolikovati, pristojati se, *impers.; part. često kao adj.* doličan, pristojan, primjeren, εἰκυῖα ἀκοιτις pristala žena
ἑοϊο *ep. gen. od* ἑός, *Sto v.*
ἔΟις, ἴον, ἐόν, *v.* εἰμί
Ζολπα *v.* ζλπω
ἑοργα, -ώς, *v.* Ζρδω
Ἑορδαῖοι *i* Ἐορδοί, οἱ, *žitelji pokrajine grada* Εορδαία *ili* Ἑορδία, ἡ, *u sjeverozapadnoj Makedoniji*
εορτάζω, *jon.* ὁρτάζω, svetkovati
εορταστικός 3. koji pripada svetkovini, svečan

εορτή,/ο«, όρτή, ή, svetkovina., praznik, svečanost, veselje; *poslovično:* κατόπιν εορτής ήκειν doći poslije svečanosti, *tj. prekasno*
έός, έή, έόν, *ep. i jon. pron. poss.* svoj, njegov, njezin
έπ-άγάλλομαι, *ep. med.* ponositi se
επαγγελία, ή, *i* επάγγελμα, τό, *a)* oglas, obećanje, *b) t. t.* tužba protiv onoga koji stupi na govornicu, a nema prava na to
έπ-αγγέλλω I. *akt.* 1) dojavljati, navijestiti oglasiti. 2) narediti, zapovjediti, zahtijevati, τινί τι, i *s inf.* obratiti se na koga. II. *med., plpf. jon.* έπάγγελτο, 1) o sebi javljati, očitovati se, izdavati se za što, obećavati, nuđati za se; *t. t.* podići tužbu protiv onoga koji stupi na govornicu, a izgubio je to pravo kojim nečasnim činom
έπ-αγείρω, *ep.* skupljati, donositi
έπάγερσις, ιος, ή, *jon.* skupljanje, έπάγερσιν τοϋ στρατοϋ ποιεϊσθαι vojsku kupiti
έπάγην, *v.* πήγνυμι
έπ-αγινέω, *jon. spor. obi. za* επάγω, *što v.*
έπ-αγλαΐζομαι, *ep. med.* ponositi se, dičiti se
έπ-άγω (i *u tmezi),* I. *akt.* 1) dovoditi, nagoniti, privoljeti, zavesti, donijeti, dodati, namamiti; uvrstiti, uzrokovati, τινά, τί. 2) voditi u boj; *prividno intr.* dolaziti, navaljivati; napadati na koga τινί; αίτίαν έ. okrivljivati; δίκην έ. nametnuti komu parnicu, predložiti kaznu ψήφον έ. dati glasovati; οΰπω ψήφος έπήκτο περί τίνος još se nije glasovalo o čem. II. *med.* sebi dovoditi, dati sebi dovesti, zvati u pomoć; navoditi što *(u govoru);* za se predobiti, dobiti, φεϋξιν "Αιδα έ. izbjeći, smrti, *ali i* pribaviti sebi smrt
επαγωγή, ή, *a)* dovođenje, dozivanje, dovoz. *b) plur.* basme, zazivanja
επαγωγός 2. zavodeći, zamaman, zavodljiv
έπ-άδω *(v.* ^ίδω), *ep.* έπαείδω, 1) pjevati uz *ili* pred kim, pripjevati. 2) pjevanjem postići, začarati; bajati, bajanjem liječiti
έπ-αείρω *v.* έπ-αίρω
έπ-αέξω, *ep.* nasporiti, dati napredak
έπαιγίζω, *ep.* došumjeti, žestoko duhati (o *vjetru),* navaliti
έπ-αιδέομαι, *dep. pas. s. aor.* -^δέσβ-ην, *poet.* sramiti se pri čemu, prezati od
επαινετής, ου, ό, slavitelj, hvalilac
επαινετός 3. hvaljen, slavan
έπ-αινέω, *fut.* -έσομαι (t -έσω), *aor.* -ήνεσα, *perf.* -ήνεκα, -ημαι, *aor. pas.* -έθην, *fut. pas.* -εθήσομαι, *ep. aor.* pristajati uz koga τινί. *b)* hvaliti, slaviti, zahvaljivati, čestitati; έπήνεσα svjetujem, hoću, σιγαν da šutiš, šuti. *Taj aorist dolazi i u značenju;* dobro »7» hvala
έπ-αινή, ή, *ep. eufent. mj.* αίνή, strahovita, *epit. Perzefonin*
&π-αίνος, ό, odobravanje, pohvala, zahvaljivanje, slavljenje, veličanje; hvalospjev
έπ-αίρω, *jon. i ep.* έπαείρω, *fut.* -δρω, *aor.* -ήρα, *ep.* -άειρε, *part.* -άρας, *ep.* -αείρας, *perf. pas.* -ήρται, -ηρμένος, *aor. konj.* -αρθής, -αρθείς, *ep.* -αερθείς, 1) *tranz.* podizati na što τινός, uspraviti, *prenes.* slaviti. 2) poticati; *pas. i* dati se skloniti, pobuditi, zavesti; uzoholiti se, ponesti se. 3) *intr.* podići se. 4) *med.* podići se; podići svoje na koga τινί
έπ-αισθάνομαι, *dep. med.* zamijetiti, opaziti, čuti, saznati έπ-δίσσω, *at.* έπάσσω, *ep. aor.* -ήιξα, *iterat.* -αΐξασκε, 1) *akt.* nasrtati, navaljivati na koga τινός, τινί, εϊς τι, poletjeti. 2) *med.* brzo se kretati, zalijetati se, navaljivati
έπάιστος 2. čuven, poznat, razglašen
έπ-αισχύνομαι, *fut.* -υνθήσομαι, *aor.* -ησχύνθην, sramiti se, bojati se, τινί za što, τινά koga
έπ-αιτέω, *poet.* 1) *akt.* iskati, zahtijevati, usrdno moliti. 2) *med.* tražiti za se
έπ-αιτιάομαι, *dep. med.* kriviti koga poradi čega τινά τίνος; αιτίας navoditi (tobožnje) razloge, izgovarati se
έπ-αίτιος 2. *a) ep.* kriv čemu, sukrivac, τινός; *b) o stvarima:* prijekoran, što se zamjera, τά έπαίτια od suda određena kazna
έπ-αίω, *jon. aor.* -ήισε, -σαν, *adj. verb.* -άισ-τος, 1) (τί) čuti, opaziti, *aps. i* τινός osjećati. 2) τΐ περί τίνος razumjeti se u što; ό επαΐων vještak, stručnjak
έπ-ακολου&έω 1) ići za kim τινί, slijediti, pratiti, progoniti (o *neprijatelju),* povoditi se za kim, τοις πάθεσι popuštati *ili* podati se strastima
έπ-ακούω slušati što τί *i* τινός, čuti od koga što τινός τι, poslušati τινί, uslišiti; po čuvenju znati
έπακτήρ, ήρος, ό, lovac
έπ-άκτιος 3. *poet.* na obali ležeći
έπακτός 3. izvana doveden, stečen, tuđ
έπ-ακτρίς, ίδος, ή, čamac
έπ-αλαλάζω, *fut.* -άξομαι, *aor.* -αξα, podignuti k tomu bojnu viku
έπ-αλάομαι, *ep. dep. s aor. pas.* tumarati, πολλά prolutati, s *ak.* zalutati kamo
έπ-αλαστέω, *ep.* razljutiti se na što
έπ-αλείφω zamazati, zalijepiti
έπ-άλέξω, *fut.* -ξήσω, *ep.* 1) odvraćati što od koga τί τινι. 2) pomagati τινί
έπαληθείς, *part. aor. pas. od* έπαλάομαι, *što v.*
έπ-αληθεύω kao istinu dokazati, potvrditi
έπαλλαγή, ή, γάμων, *jon.* zamjenita veza, uzajamna ženidba članova iz dvije države *ili* dva staleža
έπ-αλλάσσω 1) *akt.* mijenjati, -άξαντες επ' άμφοτέροισι τάνύσσαν izmjenice sad na ovu stranu, sad na onu nategnuše. 2) *prenes.* iskriviti; *pas.* iskrivljen, drukčije tumačen biti
έπ-άλληλος 2. *ρoζ.* zbijen, koji »7» što brzo jedno za drugim slijedi; *poet.* uzajmičan
έπ-άλμενος *v.* έφάλλομαι
επαλξις, εως, *jon.* ιος, ή, pretprsje, krunište na zidovima; *prenes.* obrana
έπ-αλτο *i* Zπ-άλτο *v.* έφάλλομαι

ἐπ-αμαξεύω, *(jon.) mj.* ἐφαμ., *poet. part. perf. pas.* -ημαξευμένος, voziti po čem, utrti
ἐπ-αμάομαι, *đep. med.* zgrtati, nasipati
ἐπ-αμείβω, *ep.* 1) mijenjati što s kim τί τινι. *2) med.* naizmjence dolaziti kome, mijenjati se, νίκη ἐπαμείβεται οἴνδρας pobjeda se mijenja među ljudima
Ἐπαμεινώνδας, ου *ili a, б,* pobjednik kod Leuktre, pao kod Aiantineje
ἐπ-αμμένος, *v.* ἐφάπτω
ἐπ-'ἀμοιβαδίς, *ep. adv.* zamjenito, jedno u drugo
ἐπ-αμύντωρ, ορός, ὁ, *ep.* pomagač, zaštitnik
ἐπ-αμύνω u pomoć pritjecati, pomagati komu τινί, odvraćati od τινί
ἐπ-αμφοτερίζω naginjati na obje strane, skanjivati se, nestalan *ili* neutralan biti
ἐπαν *i* ἐπήν (ἐπεί οἴν), *jon.* ἐπεάν, *veznik s konj. ako se radnja vrši jedanput u budućnosti ili ako se ponavlja u sadašnjosti, a s opt. ako se ponavlja u prošlosti,* kada, pošto kad god
ἐπ-αναβα-9-μός, ὁ, stupanj
ἐπ-αναβαίνω, popinjati se na što *{os. na konja),* prodirati, ići od mora u unutrašnju zemlju; uspeti se *(u časti)*
ἐπ-αναβάλλομαι, *jon. med.* odgađati
ἐπ-αναβλῆδόν, *jon. adv.* prebačeno preko
ἐπ-αναγκάζω prisiliti na što
ἐπ-άναγκες, *adv.* silom, na silu, ἑ. ἐστι nužno je
ἐπ-ανάγω 1) *tranz.* uzvesti, dovesti natrag, θυμόν razdražiti. 2) *prividno intr.* (στρατόν, ναῦν) vratiti se, okrenuti se. 3) *pas. a)* zavesti se u more, broditi protiv, *b)* zanesen biti na obalu
ἐπαναγωγή, ἡ, vožnja gore, izvođenje, uzvođenje; polazak lađom protiv neprijatelja
ἐπ-ανα·9·εάομαι, *dep., med.* opetovano promatrati
ἐπ-αναθρφσκω, *poet.* pri tom skakati
ἐπ-αναιρέομαι, *med.* sebi uzeti, uzeti na sebe, postići, opozvati, *os. zakon*
ἐπ-αναίρω *i med., med. aor.* -ήρατο, podići protiv koga
ἐπ-ανάκειμαι ležati na čem, nametnut biti kao kazna, τινί
ἐπ-ανακοινόω priopćiti, τινί τι
ἐπ-ανακυκλέομαι, *med.* vrtjeti se u krugu
ἐπ-αναλαμβάνω ponavljati; popraviti
ἐπ-αναμένω *i poet.* ἐπαμμένω dulje čekati, očekivati, τινά
ἐπ-αναμιμνήσκω opet spomenuti
ἐπ-ανανεόομαι, *med.* ponovo obnoviti
ἐπ-αναπλέω, *jon.* -πλώω, odbroditi, ἐπί τίνα protiv koga; *£πεα* κακά ἐπαναπλώει ὑμῖν ružne riječi preplavljuju (dolaze) van na usta
ἐπ-ανασκοπέω ponovo *ili* točno razmatrati
ἐπανάστασις, εως, ἡ, obaranje, prevrat, ustanak
ἐπ-αναστρέφω, *intr.* okrenuti se
ἐπαναστροφή, ἡ, povratak, *kao ret. figura ponavljanje posljednje riječi predašnje rečenice na početku nove rečenice*
ἐπ-ανατείνω ispružiti uvis, rastegnuti, μείζονας ἐλπίδας τινί podati veću nadu
ἐπ-ανχτέλλω, *jon. i poet. intr.* podići se, granuti (o *suncu); tranz.* podići
ἐπ-ανατίθημι, *ep. inf. aor.* -ανθέμεναι, položiti na, σανίδας zatvoriti vrata
ἐπ-αναφέρω natrag dovoditi; pripisivati; izvijestiti; *intr.* vraćati se
ἐπ-αναχωρέω vraćati se, povući se natrag, uzmicati
ἐπ-άνειμι, *ind. prez. i s fut. znač., i* ἐπ--ανέρχομαι 1) uzlaziti; doći kamo. 2) vraćati se opet kamo *{u govoru na nešto već rečeno),* εἴς, προς τι *ili* τίνα, na što ἐπί τι
ἐπ-ανείρομαι, *jon. fut.* -ερήσομαι, *aor.* -ηρόμην, *i* ἐπανερωτάω, ponovo pitati
ἐπ-ανέρχομαι = ἐπάνειμι, *što v.*
ἐπανερωτάω *v.* ἐπανείρομαι
ἐπ-ανέχω k tomu (τινί) podnositi; *intr.* držati se čega ἐπί τινι
ἐπ-ανήκω opet se vratiti
ἐπ-ανθεμίζω k tome brati cvijeće; *intr.* cvjetati *(Šijed.)*
ἐπ-αν&έω cvasti, rasti na čemu, ukazati se *(na tijelu);* ὅλμη hvatati se
ἐπ-ανδ-ίζω cvijećem ukrasiti, *uopće* uresiti; *med.* uprljati se (krvlju)
ἐπ-ανίημι puštati, naustiti koga protiv koga, po-, pro-, napuštati
ἐπ-ανισόω izjednačiti, izravnati
ἐπ-ανίστημι 1) *tranz.* (-στήσω, -έστησα) podići, uspraviti, postaviti, ponovo namjestiti. 2) *intr. u med.* ἐπανίστάμαι (-στήσομαι, -έστην, -έστηκα), ustajati uz koga, za kim, dizati se protiv koga τινί, buniti se
ἐπ-άνοδος, ἡ, put gore, povratak; rekapitulacija
ἐπ-ανορ&όω *(sa dva augmenta)* ἐπηνώρθωσα, ἐπηνώρθ-ωμαι 1) *akt. i pas.* opet uspraviti, popraviti, pomagati, τινά, 2) *med.* svoje uspravljati, popravljati
ἐπανόρθωμα, τό, i ἐπανόρθωσις, εως, ἡ, popravljanje, pomoć, obrana
ἐπ-αντλέω k tomu crpsti; *pas.* iscrpen biti, prelijevati se
ἐπ-άνω, *adv. aps. i s gen.,* gore, preko, povrh; τά ἑ. predašnje, οἱ ἑ. predi
επάνω θ ε ν, *adv.* odozgo; prije, negda
ἐπ-άξιος 3, *adv.* -ίως, vrijedan, spomena vrijedan; pristao
ἐπ-αξιόω, *poet.* vrijednim, pravičnim smatrati; *uopće:* misliti
ἐπ-αοιδή, ἡ, *ep. jon. poet. v.* επωδή
ἐπ-απειλέω k tomu prijetiti komu čime' τινί τι
ἐπ-αποθνήσκω umrijeti nakon koga τινί
ἐπ-άπτω, *jon. mj.* ἐφάπτω *što v.*
ἐπ-αρά, ας, ἡ, proklinjanje, kletva
ἐπ-αράομαι željeti kome (τινί) kakvo zlo, proklinjati

ἐπ-αραρίσκω, *ep.* I) *traz. samo aor.* ἐπήρσα priudešavati, uklopiti u što, pričvrstiti -rivi. 2) *intr. perf.* ἐπάρηρα, *plpf.* -αρήρει biti pričvršćen u što
ἐπ-αράσσω prilupiti, θύραν
ε,π-άρατος 2. proklet
ἐπ-άργεμος 2. *poet.,* s bijelom pjegom na oku, slijep; *prenes.* taman, nejasan, nerazumljiv
ἐπ-άργυρος 2. /o«, srebrom okovan
ἐπ-άρή, *ep., at.* ἐπαρά, proklinjanje, kletva
ἐπ-αρήγω pomagati, τινί
ἐπ-αρήρει *i si. v.* ἐπαράρίσκω
ἐπ-αρίστερος 2. lijevi; *prenes.* nespretan
ἐπ-άριτοι, οι, *odabrana stalna vojska od* 5000 *mom., osnovana od arkadskog saveza nakon bitke kod Leuktre god.* 371.
ἐπάρκεσις, εως, ἡ, potpora, pomoć
ἐπ-αρκέω (-έσω, -εσα) 1) *intr.* dotjecati, dostajati; ἐπαρκέσει νόμος vrijedit će. 2) *tranz. d)* pružati kome što τινί τι, priopćivati, τινί τίνος. *V)* pomagati kome τινί, odvraćati što od koga τινί τι, priječiti
ἐπ-αρκούντως, *poet. adv.* dovoljno
ἐπ-άρουρος, ὁ, *ep.* težak, orač
ἐπ-αρτάομαι, *pas.* visjeti na, φόβος ἐ. prijetiti
ἐπ-αρτής 2. *ep.* spreman, oružan
ἐπ-αρτύω i -ύνω, *ep.* pričvrstiti, priudešavati, kaznu dosuditi; *prenes.* spremati
ἐπ-αρχία, ἡ, provincija, služba namjesnika, namjesništvo
ἐπ-αρχος, ὁ, poglavar, namjesnik, zapovjednik
ἐπ-άρχω 1) *akt.* još k tome vladati, τινός, raširiti, svoju vlast nad kim τινός, zapovjednik biti. 2) *med. kao sakralni izraz:* ponovo za posvetu lijevati u vrčeve, δεπάεσσι
ἐπ-αρωγός, ὁ, *ep.* pomoćnik
ἐπ-ασκέω 1) pomnjivo izraditi, ukrasiti, providjeti čim. 2) vježbati se u čem *τί,* baviti se, nastojati oko čega, -ήσκηται običaj je
ἐπάσα'ντο *v.* πατέομαι
ἐπ-ασσύτερος 3. *ep.* jedan blizu (iza) drugoga, zbijen, čest, uzamance
ἐπ-άσσω *v.* ἐπ,αΐσσω
ἐπ-αυδάομαι, *ep. med.* zazivati
ζπ-αυλις, εως, ἡ, *jon.* 1) dvorac, majur, stan. 2) tabor, obitavalište
ζπ-αυλος, ὁ, *ep. i poet.* staja, tor, obor, gdje blago noćuje; boravište
ἐπ-αυξάνω *i* ἐπ-αύξω, *fut.* -ξήσω *Ud.,* k tomu množiti, povećavati, uzveličavati; *pas.* jačati, biti moćan
ἐπαύξη, ἡ, *i* ἐπαύξη σις, ἡ, povećavanje
ἐπαύρεσις *ili* ἐπαύρησις, εως, *jon.* ιος, ἡ, korist, dobit, plod od čega
ἐπ-αυρίσκω, *ep. i poet., akt. samo u aor. ep. konj.* -αύργ|, i *inf.* -αυρεῖν *i* -αυρέμεν, *med. fut.* -ρήσομαι, *aor.* -ηυρόμην *i* -άμην, 2. *-sing. konj. ep.* ἐπαύρηαι *i* -αύρη, 1) *akt.* dohvatati, dotaknuti, postići, ozlijediti, zadijevati se o što τινός; uživati. 2) *med.* imati dijela u čem τινός, imati korist, štetu, uživati što, τάχα div τι τοῦ ονόματος ἐπαύροιτο možda mu je i ime pripomoglo; *s ak.* zadobiti
ἐπ-αυχέω, *poet.* hvastati se čim τινί; nadati se
ἐπ-αυω, *poet.* vikati na koga, dovikivati
ἐπ-αφάω dotaknuti, gladiti
επαφή, ἡ, doticanje, opip
ἐπ-αφίημι odaslati, baciti na koga ἐπί τίνα *i* τινί
Ἔπαφος, ὁ, *sin Zensov i Ijin, grčko ime za egipat. Apisa*
ἐπ-αφρόδῖτος 2. dražestan; ljubimac Afroditin
ἐπ-αφύσσω, *ep. aor.* -ήφῦσα, k tomu crpsti, dolijevati
ἐπ-αχθής 2. dosadan, tegotan, neugodan, mrzak
ἐπεάν *v.* ἐπάν
ἐπ-έβαν, -βήσετο *v.* ἐπιβαίνω
ἐπ-εγγελάω ismjehivati, rugati se, τινί *i* κατά τίνος
ἐπ-εγείρω, *ep. aor. med.* ἐπεγρόμην, 1) *akt.* probuditi, ponovo potaknuti. 2) *pas. i med.* probuditi se, biti potaknut
ἐπ-εγκεράννυμαι, *med.* u sebe primati što
ἐπ-έδρη, ἡ, *jon. mj.* ἐφεδρα, podsjedanje
ἐπ-ἐην *mj.* ἐπήν, *v.* I. ἐπειμι
ἐπεί (επί *i* ει), *ep. i* ἐπειή, ἐπεί ἡ, *veznik* I) *tempor.* kad, pošto, čim, *a) s ind. preterita. b) s opt. u neupravnom govoru i ako se radnja ponavlja u prošlosti, rijetko s* div «7» κέν, kad god. *c) s konj. os. s* div *i* κέν, *u općim sentencijama i ako se radnja vrši jedanput u budućnosti ili se ponavlja u sadašnjosti, d) s inf. u neupravnom govoru.* 2) *kauzal. s ind. i opt.* budući da, kad, jer; *često i:* međutim; *na početku pitanja, pred imper. i kad nastavlja pogodb. rečenicu, a nema prednje rečenice:* jer inače, inače. Ἐπεί γε kad evo, ἐπεί οδν kad dakle, ἐπεί δή kad baš, ἐπεί περ kad upravo, ἐπεί τοι jer ipak, αὖτίκ' ἐπεί τε simul atque, ἐπεί τε *ep. i jon.* = επειδή
ἐπείγω, *aor.* ἠπειξα, 1) *akt. i pas. tranz.* pritiskati, nagoniti, goniti, uskoriti, *intr.* nagliti, žuriti, se, τα επείγοντα hitni poslovi. 2) *med.* επείγομαι, *fut.* -είξομαι, *aor.* ἠπείχθην, α) tiskati se, hitjeti, *b)* uskorivati svoje. *Kao adj.* ἐπειγόμενος hitar; *s gen.* željan
ἐπειδ-άν (επειδή — div), *veznik s konj.* kad, pošto; ἐ. τάχιστα kako, čim
ἐπει-δή, *veznik* 1) *temporal.* kad, pošto, otkad, *ob. s ind. preterita, rijetko s konj., opt., inf. kao* ἐπεί, *što v., ε.* πρώτον, ἐ. τάχιστα kako, čim. 2) *kauzal.* kad već, jer dakle, budući da, *i ojač. 1.* γέ
ἐπειδή-περ kad baš
ἐπειή *v.* ἐπεί
ἐπ-εικάζω, *jon. i poet.* naslućivati, domišljati se

I. ζπ-ειμι, *inf.* -είναι, *fut.* -έσομαι *itd., ep. obi. s* σσ, *imp.* 1. *sing.* -έην, 3. «'»£. -ήεν, 3. *pl.* ϊπεσαν, 1) biti pri čemu, na čemu, nad čim, predvoditi; nametnut biti. *2) o vremenu:* preostati, slijediti. 3) biti preko, još k tomu dolaziti, έπί -rivi. 4) έπήν *i £m* bijaše, jest kod, zbiva se, τινί

II. ζπ-ειμι, *konj.* -ίω, *inf.* -ιέναι, *ep. obi.: impf.* 3. iiw£. -ήιεν, 3. *pl.* -ήισαν, /«ί. έπειέσομαι, *aor. med.,* έπεισαμένη, *u prez. često s fut. znač.* 1) pristupati, prilaziti, nadoći, obići, približavati se, pasti na pamet, snalaziti koga τινά *ili* τινί. 2) navaljivati na koga, progoniti; *o govorniku:* nastupiti. 3) *o vremenu:* primicati se, slijediti, nastati; -nj έπιούσγ) *i* τής έπιούσης ημέρας slijedećega dana; ό επιών 1) koji se namjeri, koji god. 2) napadač. 3) potomak; τα έπιόντα slijedeće

έπ-είνυμαι, *jon. mj.* έφέννυμαι, obući

Έπειοί, οΕ, *eolski narod u sjevernoj Elidi*

Έπειός, ό, *sin Panopejev, koji je sagradio drvenoga trojanskog konja*

έπεί-περ, kad upravo, kad baš

έπ-εΐπον, *def. aor.* k tome reći, dodati; ψόγον τινί έ. grditi, kuditi koga

έπ-είρομαι, *prez. i impf. samo jon., fut.* -ερήσομαι, *jon.* -ειρήσομαι, *aor.* -ηρόμην, *inf.* -ερέσθαι *(i* -έρεσθαι), k tomu pitati, opet pitati, *os. proročište ili narod,* τινά τι *i* περί τίνος

έπ-ειρύω *v.* έπερύω

έπ-ειρωτέω *v.* επερωτάω

έπ-εισάγω pridonijeti, k tomu uvesti; *med.* kod sebe uvesti

έπ-εισαγώγιμα, τά, uvezena roba

έπ-είσακτος 2. izvana uvezen; tud

έπ-εισβαίνω unići kamo

έπ-είσειμι *i* έπ-εισέρχομαι još k tomu unići, doći u, poći na koga, ή έπεσελθ-οϋσα koja je nadošla kasnije, maćeha

έπ-εισκωμάζω u mnoštvu prodirati, bučno se utiskivati

έπ-εισόδιος 2. dolazeći izvana, tud, umetnut; το έπεισόδιον *u tragediji dijaloški dio između korskih pjesama; u komediji šaljivi umeci,* nastup, čin

έπ-είσοδος, ή, *poet.* pridolaženje, dolazak; *tehnički izraz za* glumčev dolazak

έπ-εισπηδάω nakon toga skočiti u što

έπ-εισπίπτω k tomu upasti u što τινί, navaliti

έπ-εισπλέω dobroditi, uploviti za navalu

έπ-εισφέρω 1) *akt.* k tomu unositi. 2) *pas.* nadoći. 3) *med.* sa sobom *ili* za sebe donijeti, navesti

επ-ειτα, *jon.* -τεν *(u krazi* κάπειτα), *adv.* 1) zatim, nato, onda, kasnije, unapredak; πρώτον μέν — Ζπειτα δέ a zatim, ό έ. χρόνος buduće vrijeme, οι έ. potomci. 2) *nadovezujući rečenieu, u pitanjima, iza part.* pak, tada, naposljetku; dakle, ta

έπ-εκδιδάσκω k tomu poučavati, pokazivati, tumačiti

έπ-εκδιηγέομαι, *dep. med.* = έπεκδιδάσκω·

έπ-έκεινα *i* έπ' έκεϊνα, *adv. aps. i s gen.* s one strane, prijeko

έπ-εκέκλετο *v.* έπικέλομαι

έπ-έκελσεν *v.* έπικέλλω

έπ-έκερσε *v.* έπικείρω

έπ-εκθέω brzo provaliti, nasrnuti na koga

έπ-έκλωσε i *si. v.* έπικλώθω

έπ-εκτείνω još rastegnuti, ispružiti

έπ-εκτρέχω τινί = έπεκθέω

έπ-εκχωρέω zatim krenuti se; poći (u boj)

έπ-ελαύνω (» *u tmezi, v.* έλαύνω) 1) *tranz.* pri-, natjerati, dovesti; χαλκόν prikovati, prevući; δρκους τινί zakletvu nametnuti. 2) *prividno intr.* primaknuti se, dojahati, doletjeti, τινί, έπί τι, navaliti, putovati kroz. περί τι, ερήμην

έπ-έλκω *v.* έφελκύω

έπ-εμάσσατο *v.* έπιμαίομαι

έπ-εμβαίνω, *part. perf. ep.* -εμβεβάώς, 1) *poet.* έπεμβάσει *(med.)* πόδα εϊς τι, stupati na što, gaziti, prići; *perf.* stajati na čem (τινός). 2) *prenes.* gaziti, zlostaviti, τινί *i* κατά τίνος

έπ-εμβάλλω, *tranz.* k tomu dobacivati, dometnuti; σωτήρα σαυτόν ponuđati se kao spasitelj; *intr.* k tomu se ulijevati (o *rijekama)*

έπ-εμβάτης, ου, ό, *poet.* koji uzlazi na kola ili konja, jahač

έπ-εμπίπτω, *poet.* k tomu upasti, navaliti, τινί; βάσιν έ. napasti

έπ-εναρίζω, *poet.* k tomu ubiti

έπ-ενδύνω,/ο«. sebi obući na što *ili* preko čega

έπ-ενεϊκαι, *jon. inf. aor. od* επιφέρω, *što v.*

έπενήνοθε, *ep. defekt, perf.* 3. *sing. s prez. i impf. znač.* biti na čem, ležati, prianjati; τινά oblijevati

έπένθεσις, εως, ή, umetanje *(os. slova)*

έπ-ενθρφσκω, *ep.* na što skočiti, nasrnuti

έπ-εντανύω, *ep. i* έπεντείνω, -τα-9-είς, *poet.* napeti preko, zapinjati

έπ-εντέλλω, *poet.* k tomu zapovijedati

έπ-εντόνω, *ep. i poet., ep. i* έπεντόω, 1) *akt.* k tomu prireditі opremati, χείρα έπί τινι ispružiti ruku protiv koga. 2) *med. ep.* άεθλα spremati se na borbu za bojne nagrade

έπ-εξαμαρτάνω još više griješiti

έπ-έξειμι *(prez. i s fut. znač.), impf. 2. sing.* -ήεισθα, i έπ-εξέρχομαι, 1) izaći proti komu, krenuti, navaliti na, τινί, (είς) τι. *b)* napadati, svetiti se, tužiti koga poradi čega τινί *i* τινά τίνος. 2) prolaziti, naprijed ići, *prenes.* tumačiti, istraživati što τί *ili* περί τίνος

έπ-εξελαύνω izvesti protiv koga

έπ-εξεργάζομαι k tomu činiti; *poet.* opetovano uništiti, ubiti

έπ-εξέρχομαι *v.* έπέξειμι

έπ-εξευρίσκω, *jon. i poζ.* još k tomu pronaći

έπ-εξής *v.* εφεξής

έπεξόδια, τά, *tj. Ιερά.,* žrtva pri polasku na vojsku

Ζπεο *v.* έπομαι

έπ-έοικα, *ep.* 1) *person.* priličiti, dolikovati, svidati se, biti nalik. 2) *impers. s plpf.* έπεφκει, pristoji se, dolikuje, τινί *ili* τινά *inf.;* έπεοικώς sličan, jednak
έπέπιθμεν *v.* πείθω
έπέπληγον *v.* πλήσσω
έπ-έπλως *v.* επιπλέω
έπεποίθει *v.* πείθω
έπεπόνθει *v.* πάσχω
έπ-έπταρε *v.* έπιπταίρω
έπ-έπτατο *v.* έπιπέτομαι
έπέπυστο *v.* πυνθάνομαι
έπ-έπω *v.* έφέπω
έπ-εργάζομαι obrađivati tuđe polje *os. posvećeno zemljište,* (još k tome) obrađivati zemlju,, ό έπεργαζόμενος seljak
έπεργασία, ή, teženje; zabranjeno teženje svete zemlje; pravo obrađivanja tuđe zemlje, pravo uzajamnog teženja zemlje među dvije države
έπ-ερείδω, *aor.* -έρεισα, *ep.* potiskati, sagnati, upirati, naprezati; *prenes.* napinjati; *med.* upirati se o što, opirati se čemu
έπ-ερέσθαι, -ερήσομαι, *v.* έπείρομοα
έπ-ερέφω, *ep. (u tmezi)* pokriti, pod krov staviti, sagraditi
έπ-ερύω, *aor.* -έρυσα, *ep.* σσ (i *u tmezi), jon.* έπειρύω, 1) *akt. ep.* pritezati, dovlačiti; podići, στήλην. 2) *med. jon.* navući na se *(haljinu)*
έπ-έρχομοα *(v.* άρχομαι), *ep. fut.* -ελεύσομαι, *aor.* -ήλυθον (i *u tmezi),* 1) približavati se, dolaziti k τινί *ili* τινά, (ἴς) τι, polaziti, doći, είς λόγου στάσιν svađati se; stupiti pred, obratiti se έπί τίνα; zatjecati, snalaziti τινά, τινί; pasti na pamet. 2) navaljivati, napadati τινί *i* προς τίνα. 3) prolaziti; *o rijeci:* protjecati, razliti se
έπ-ερωτάω,/ο«. έπειρωτάω = έπείρομαι, *što v.*
έπερώτημα, *jon.* έπειρώτημα, τό, *i* έπερώτησις, εως, *jon.* έπειρώτησις, ή, pitanje
έπ-εσ- *v. kod* έπεισ-
Ζπ-εσαν *v.* I. Ζπειμι
έπεσβολίη, ή, *ep.* brbljanje, drsko blebetanje
έπεσ-βόλος 2. drsko govoreći, jezičav
έπ-εσθίω k tomu jesti, τινί τι
έπ-έσπε *v.* έφέπω

έπ-έσσεται *v.* I. έπειμι
έπ-έσσυται *v.* έπισσεύω
έπ-έτειος, *jon.* έπέτεος 2. i 3. ί επετήσιος 2. koji *ili* što traje cijelu godinu, godišnji, obljetan
ε π ευ *v.* ζπω
έπ-ευθύνω upravljati, χείρα podići
έπ-ευρίσκω *v.* εφευρίσκω
έπ-ευφημέω, *ep. poet. i ροζ.* 1) odobravati, povlađivati, *aps. i s inf.;* dobru sreću željeti, 2) dobrokobne riječi k tomu govoriti
έπ-εύχομαι *(augm.* έπευ- i έπευ-) 1) moliti se kome (begu), τινί, izmoliti, τί. 2) poželjeti komu (τινί) *os.* zlo, proklinjati. 3) dičiti se
έπ-ευωνίζω cijene, *tj.* jeftino praviti *ili* prodavati
επεφνον *v.* ΦΕΝ
έπέφραδον *v.* φράζω
έπ-έχραον, *ep. aor. v.* έπιχραύω
έπ-έχω,/κί. -σχήσω, έφέξω, *aor.* -έσχον, *poet.* -έσχεθον, *ep. plpf.* 3. *pl.* έπώχατο, *spored. obi.* έπ-ίσχω, I. *akt.* 1) *a) tranz.* imati, držati na čemu τινί, dodavati, dokučiti; τινά imati pred sobom, nasuprot sebi. *b) intr.* upravljati, goniti prema kome, napadati na τινί, έπί τινι *i* τίνα; paziti na što, misliti *s inf.* 2) *a) tranz.* suzdržavati, τινά τίνος, zaustavljati, odgađati i *inf. sa i bez* μή. *b) aps.* u sebi imati, suzdržavati se, stati τινός; čekati, oklijevati, άνεμος έ. vjetar drži. 3) *tranz.* protezati se, zahvatati. II. *med.* držati se kamo, držati k sebi, τα ώτα zatisnuti uši; uzeti, metnuti na usta; *kao u akt.* pružati, odgađati, oklijevati; *pas.* έπώχατο biti zatvoren
έπ-ηβάω *v.* έφηβάω
έπ-ήβολος 2. koji ima dijela u čemu τινός, οὗ γίγνομαι é. ne mogu dobiti
έπ-ηγκενίδες, αί *ep.* grede koje su odozgo obrubljivale bokove lađe
έπηγορέω, *jon.* govoriti protiv koga, predbacivati kome što, parbiti se s kim τινί
έπ-ήεν *v.* I. Ζπειμι
έπ-ηετανός 2. *ep.* neprestan, trajan, obilan; *adv.* -ανόν
έπ-ήιεν, -ήισαν *v.* Π. Ιπειμι
έπ-ήιξα *v.* έπαΐσσω
έπ-ήκαν *v.* έφίημι
έπήκοος 2. *α)* slušajući, slušač, *b) neutr.* mjesto gdje i otkud se može čuti, είς έπήκοον dokle se čuti (doviknuti) može
έπηλυγάζομαι, *med.* sakriti se iza koga τινά, svoje sakrivati
έπ-ήλυθον *v.* επέρχομαι
ζπ-ηλυς, υδος, ό, ή, *jon., neutr. pl.* -υδα, koji je pridošao, stran; došljak, stranac
έπ-ημοιβός 2. *ep.* izmjenit, χιτώνες košulje (haljine) za promjenu; όχῆες prijevonice na vratima koje bi se jedna povrh druge preturivale i zavornjem zatvarale
έπ-ημύω, *ep. (u tmezi)* priklanjati se, kimati (glavom)
έπήν *v.* έπάν
έπηξα *v.* πήγνυμι
έπ-ηπύω, *ep.* dovikivati, kucati
έπ-ήρατος 2. *ep.* ljubezan, dražestan, ubav
επηρεάζω prijetiti komu, τινί; ružno postupati s kim, vrijeđati, zlostaviti, škoditi
έπ-ήρεια, ή, zloba, pakost, vrijeđanje, ružno postupanje
έπ-ήρετμος 2. *ep.* koji je uz vesla, νηες veslima opremljene, veslarke
έπ-ηρεφής 2. *ep.* koji *ili* što odozgo prekriva, nadveden, nadvisit
Επήριτος, ό, *izmišljeno ime Odiseja kao sina alibantskoga kralja Afida*
έπ-ηροε *v.* άραρίσκω

έπ-ησαν *v.* II. επειμι
έπη της, οϋ, ό, *ep.* razborit, prijazan
έπ-ητρϊμός 2. gust, čest, zbijen
έπητύς, ύος, ή, *ep.* čovječnost, prijaznost
έπ-ηχέω odjekivati, zatutnjiti
έπί A. *adv.* k tome, pri tom, nato, επί δέ zatim, osim toga. *Kad se nalazi iza riječi koja joj pripada, naglasak je:* ϊπι. B. *prep.* I. i *gen.* 1) *lokal, na pitanje: gdje i a):* na, u, kod, pri, έφ' ίππου na konju, έ. των βωμών kod žrtvenika, έ. προσπόλου μιας oslanjajući se o jednu dvorkinju, *b) iza glag. kretanja:* u, do, prema, na, k, έ. Σάρ-δεων έΐρευγε bježaše u S. 2) *temporal.* u, kod, za, έπ' ειρήνης za mira, έ. έμοΰ za mene, za moje vrijeme, οί έφ' ημών naši vršnjaci. 3) *kauzal.* po, od, kroz, za. *a)* επί τούτου stoga, *b) upravljanje:* pri nad. οι *i.* των πραγμάτων vrhovni državni upravitelji, *c) distribut.* έπί τεττάρων po četiri, έφ' ενός pojedince, έφ'- έαυτοϋ za se, έπί μετώπου u fronti, έπ' ϊσης jednako
II. s *dat.* 1) *lokal, a) na pitanje gdje}* na, kod, pri, έ. χθονί na zemlji, όδώ &πι uz put. *b) iza glag. kretanja: h.* γαίη κάππεσε pade na zemlju, έπί τούτω (-οις) osim toga *ili* zatim, *os. u neprijat. znač.* ίέναι βέλος έπί τινι odapeti strijelu na, protiv koga; έπί τινι είναι, biti iza koga; οί επί πασι zadnja četa. 2) *temporal.* na, za, iza, poslije, επί τούτω (-οις) nato, ταπί τούτοις slijedeće. 3) *pre neseno: a) uzrok i svrha* = επί τωδε i τούτω zato, έπί τω κέρδει poradi dobitka, έπί τινι άεθλεύειν kome u čast boriti se, έπ' 'Ομφάλη na molbu O., μέγα φρονεϊν έπί τινι ponositi se čim, επί ποίω Ζργω zašto? *b) pogodba:* έπί μισθώ na plaću, έπί τούτοις pod tima pogodbama, έφ' φ *i* ωτε pod pogodbom, da, έπί τοϊσι αύτοΐσι pod istim pogodbama; έπί πόσω za koliko, έπ' ούδενί podnipošto. *c) upravljanje:* οι έπί τοις πράγμασι koji up ravljaju državom, *d) ovisnost:* έπί τινι είναι, γίγνεσθαι biti u čijoj vlasti, doći u čiju vlast; έπ' έμοί έστιν do mene je.
III. *s ak.* 1) *lokal, na pitanje kamo} dokle")* na, k, protiv; do, άναπηδαν έπί τους ίππους skočiti na konje, έπί δεξιά nadesno, *t. t.* έπ' ασπίδα lijevo, έπί δόρυ desno; έπί πολύ nadaleko. 2) *temporal.* έπί χρόνον za neko vrijeme, έπί πολύ za dugo vrijeme, έπ' ήώ εδδον do zore. 3) *preneseno: kod brojeva:* oko, otprilike, έπί δέκα σταδίους oko deset sta dija; *finalno:* επί λείαν na plijen, έφ' δσον ukoliko; τό έπ' έμέ što se mene tiče; έπ' ϊσα jednako, neodlučno
ζπι 1) *v.* έπί. 2) = ζπεστι *ili* Ζπεισι, *v.* I. *i* II. ζπειμι έπ-ιάλλω, *aor.* -ίηλα, *ep. (pb. u tmezi)* pri-
pošiljati, χείρας τινι posezati rukama za čim; δεσμόν svezati; ζργα počiniti, potaknuti
έπι-άλμενος *v.* έφάλλομαι
Έπιάλτης, εω, η, εα, ό, *jon. mj.* Έφιάλ., *grčki izdajica kod Termopila*
έπι-ανδάνω *v.* έφανδάνω
έπ-ϊαχω, *ep. (i u tmezi),* dovikivati, klicanjem povlađivati
έπιβάθρα, ας, ή, ljestve, stepenica, pristup
έπίβαθρον, τό, *ep.* vozarina (putnika na lađi)
έ;:ι-βαίνω *(v.* βαίνω), *ep. obi. prez. inf.* -βαινέμεν, *aor. konj.* 1. /. *pl.* -βείομεν (-βήομεν), *inf.* -βήμεναι, *aor. mixtus* έπεβήσετο, *imper.* -βήσεο, 1) *intr. a)* stupati na što, penjati se, uzlaziti, (έπί) τίνος *i* (έπί) τι. *b)* dospjeti u što, postići, *prenes.* podavati se čemu (άναιδείης). *c) u neprijatelj, znač,* navaliti na koga, napasti, prodrijeti, τινός *i* τινί. 2) *tranz. ep., samo inf. fut.* -βήσεμεν, *aor. ind.* -έβησα, *konj.* -βήσομεν, βήσετε, *imper.* έπίβησον, uspinjati koga na, τινά τίνος, gore dovoditi, εύκλείης έ. uzvisiti do slave
έπι-βάλλω (/ *u tmezi)* 1) *akt. tranz.* bacati, stavljati što na što τί τινι, ίμάσθην bičem udarati; φόρον nametnuti danak, φυγήν bježati. 2) *intr.* ići, zaputiti, baviti se čim, τι pripada mi što; τό επιβάλλον dio, koji komu pripada; *impers.* επιβάλλει pripada, zapada, τινί. 3) *med.* sebi baciti nešto na; επιβεβλημένοι τοξόται strijelci spremni da odapnu luk; bacati se na što τινός, nastojati oko čega τινός
έπίβασις, εως, ή, uzlaz, pristupanje, napad
έπι-βάσκω, *ep.* dovoditi koga u što τινά τίνος
έπιβατεύω 1) penjati se u lađu, biti na brodu kao mornar. 2) *jon.* stupiti na što, nastojati oko čega, oslanjati se o što τινός
επιβάτης ου, ό, koji se penje na što. os. na brod, mornar, putnik na brodu; *također i:* jahač
έπιβατός 3. *i 2.* na koga ili što se lako popeti, pristupačan
έπι-βείομεν, -βήμεναι, -βήομεν, *v.* επι-βαίνω
έπιβήτωρ, ορός, ό, *ep.* borac na kolima, συών nerast
έπι-βιβάζω dati da tko uiđe, uspeti koga τινά
έπι-βιόω, *aor.* -εβίων, živjeti za nekoga vremena, preživjeti što τί, koga τινί
έπι-βλέπω gledati na što, τί, na koga είς τίνα; ζήλω τιγί zavidjeti čemu
έπιβλής, ήτος, ό, *ep.* zavornica, zasun
έπι-βοάω *(v.* βοάω), *jon. fut. med.* -βώσομαι, 1) *akt.* dovikivati, dozivati, pozivati. 2) *med.* k sebi dozivati, zvati u pomoć
επιβοήθεια, ή, pritjecanje u pomoć, pomoć
έπι-βοηθέω, *jon.* -βωθ-έω, priteći u pomoć, pomagati, τινί
έπιβόημα, τό, poklič
επιβολή, ή, bacanje na...; ogrtač, naslaga, namet, napad, osnova, kazna
έπι-βουκόλος, ό, *ep.* govedar
έπιβούλευμα, τό, t έπιβούλευσις, ή, spletka protiv koga, lukava namjera, urota, napad
έπιβουλευτής, οϋ, ό, *ep.* zasjedač

.ἐπι-βουλεύω, *fut. med.* -εύσομαι *s pas. znat.* 1) *akt. i pas.* tajno snovati, *a) u neprijatelj, znač.* zasjedati komu, prijetiti tiví, vrebati, raditi komu o zlu; *pas.* meni se zasjeda, prijeti, *b) uopće:* snovati, namjeravati što τί *i* τινί. 2) *med.* u sebi razmišljati, snovati

ἐπι-βουλή, ἡ, zla namisao; zasjeda, napad

ἐπί-βουλος 2. zasjedački, lukav

ἐπι-βρέμω, *ep.* uspirivati

ἐπι-βρίθω, *ep., aor.* -έβρισα, teško na čem ležati, pritiskati; navaljivati, nahrupiti; silno djelovati na što

ἐπιβρόντητος 2. *poet.* munjen, besvjestan

ἐπι-βώσομαι *v.* ἐπιβοάω

ἐπι-βώτωρ, ορός, ὁ, *ep.* pastir

ἐπί-γαιος 2. *jon., i* ἐπίγειος 2. *a)* koji se nalazi na zemlji, *b)* zemaljski

ἐπι-γαμέω k tome se ženiti *ili* udavati, τινί, ἡ ἐπιγαμηθεῖσα druga žena; ženidbom u kuću dovesti, τέκνοις μητρυιάν djeci maćehu

ἐπιγαμία, ἡ, uzajamna ženidba članova iz dvije države ili iz dva staleža ili iz dvije porodice

ἐπί-γαμος 2. podoban »7» dorastao za ženidbu »7» udaju

ἐπι-γαυρόομαι, *pas.* ponositi se τινί, uzobijestiti se

ἐπι-γδουπέω, *ep.* k tomu zagrmjeti

ἐπί-γειος 2. *v.* ἐπίγαιος

ἐπι-γελάω, *fut.* -άσομαι, k tomu se smijati, rugati se čemu τινί

Ἐπι-γένης, ους, ὁ, *ak.* -η, *sin Atenjanina Antifonta, učenik i prijatelj Sokratov*

ἐπι-γεραίρω počastiti, nagraditi

ἐπι-γίγνομαι, *jon.* -γίνομαι 1) k tomu, nato se roditi, οἱ ἐπιγινόμενοι potomci; nakon koga se roditi, slijediti τινί. 2) nadoći, pridoći, nastati, dogoditi se; navaliti na koga τινί

ἐπι-γιγνώσκω, *jon.* -γῐνώσκω, *ep. konj. aor.* 3. *pl.* -γνώωσι, 1) upoznati, prepoznati, vidjeti, opaziti. 2) k tomu izmisliti

ἐπι-γλωσσάομαι, *poet.* pogrdne riječi govoriti, grditi, psovati

ἐπι-γνάμπτω, *ep.* pregibati, savijati; κηρ, νόον, utažiti, ukrotiti, zatomiti

ἐπι-γνώμων 2. koji dobro razaznaje, rasudljiv; *supst.* rasudnik, obranički sudac; os. nadziratelj svetih maslina u Ateni

ἐπι-γνώωσι, 3. *1. pl. konj. aor. od* -γιγνώσκω

Ἐπί-γονοι, οἱ, potomci, *os. od sedmorice heroja Što su pali u boju protiv Tebe*

ἐπιγουνίς, ίδος, ἡ, *ep.* bedro, stegno

ἐπίγραμμα, τό, natpis *(često u stihovima, os. na grobovima i umjetnitkim djelima)*

ἐπιγραφή, ἡ, natpis; slava; po imovini proračunati ratni porez

ἐπι-γράφω I. *akt. i pas.* 1) *ep.* okrznuti, ogrepsti, τινά τι. 2) ocrtati, obilježiti, napisati, τί, na što τινί. 3) unijeti u popis. 4) pismeno zapovjediti. II. *med.* 1) potpisati se OJ. *pod tužbu* (τῃ δίκῃ) *kao tužitelj.* 2) sebi u-, napisati. 3) sebi pripisati, dati se upisati u listinu građana. 4) sebi izabrati

ἐπί-γρῡπος 2. malo savinut, kukast

ἐπί-δαμος 2, *dor. mj.* ἐπιδήμιος, *Sto v.*

ἐπι-δανείζω, *akt.* još k tome pozajmiti; *med.* sebi još pozajmiti

Ἐπίδαυρος, ἡ, α) *grad u Argolidi. b)* Ἐ. ἡ Λιμηρά, *grad u Lakoniji. Adj.* Ἐπιδαύριος, *stanov.* ὁ Ἐ.

ἐπι-δαψιλεύομαι, *dep. med.* k tomu još obilno davati, izobila dopustiti, τινί τι i τινός τινι

ἐπι-δέδρομε, *perf. od* -τρέχω, šio *v.*

ἐπι-δεής, *stari obi. ep.* ἐπιδευής 2. potreban, oskudan, neznatniji, zaostajući, τινός; ἐ. εἰμι biti bez čega, nedostaje mi, slabiji biti od, τινός

ἐπίδειγμα, τό, pokus, dokaz, primjer

ἐπι-δείκνῡμι *i* επιδεικνύω, *jon. aor.* -έδεξα, I. *akt. i pas.* 1) pokazati, dovesti vojsku u paradu. 2) iznijeti na vidjelo, dokazati, ἑαυτόν Φαρροῦντα pokazati se srčanim. 3) prikazivati, predstaviti, razlagati, deklamirati. II. *med.* 1) pokazati se u čem, čim, pokazati što od sebe, s *nom. part. ili* τί. 2) = *akt.* po-, dokazivati, kazivati

επιδεικτικός 3. koji se pokazuje; *o govorniku:* krasnorječiv

ἐπίδειξις, εως, *jon.* ἐπίδεξις, ιος, ἡ, 1) pokazivanje, pregledba, parada; ἐ. ποιεῖσθαι kušnju podnijeti, dokaz pružiti, razložiti, održati ponosan govor, svoju moć pokazati. 2) dokaz, pokus, sjajan govor

ἐπι-δέκατος 3. k cijelomu još desetina, po desetina

ἐπι-δέξιος 2. desni, sretan, blagoslovljen; *adv.* -ια, nadesno, na desnoj strani

ἐπίδεξις *v.* ἐπίδειξις

ἐπι-δέρκομαι, *ep.* gledati na što

ἐπι-δευής *v.* ἐπιδεής

ἐπι-δεύομαι *v.* III. ἐπιδέω

ἐπι-δέχομαι, *jon.* ἐπιδέκομαι, k tome primiti, prihvatiti

I. ἐπι-δέω 1) *akt.* (-δήσω, -έδησα) privezivati. 2) *med. {perf.* -δέδεμαι) sebi svezati

II. ἐπι-δέω k tomu trebati, τινός, μυριάς ἐπιδέουσα χιλιάδος = 9000 (deset tisuća kojima nedostaje jedna).

III. ἐπι-δέομαι, *ep.* ἐπιδεύομαι, *dep. pas.* *a)* trebati, oskudijevati, biti bez, τινός, *b)* slabiji biti, zaostajati iza koga u čem τινός τίνος

ἐπί-δηλος 2. jasan, očit, vidljiv, poznat

ἐπι-δημέω, *ep.* ἐπιδημεύω 1) biti *ili* ostati kod kuće, u gradu, u domovini, vratiti se kući, u domovinu, ἐκ της αποδημίας. 2) doći kamo kao tuđinac, živjeti u tuđini, kao tuđinac

επιδημία, ἡ, boravak na tuđem mjestu; (o *bolestima)* širenje u narodu

ἐπιδήμιος 2. *i* ἐπίδημος, *ep. i jon., dor. (poet.)* ἐπίδδμος, 1) domaći, građanski pó-

λεμος, u narodu raširen, é. εἶναι biti kod kuće, u domovini. 2) onaj koji je došao iz tuđine
ἐπι-διαβαίνω k tomu *ili* za kim prijeći, prevesti se, preko čega dalje krenuti
ἐπι-διαγινώσκω, *jon.* ponovo razmisliti *ili* ispitati
ἐπι-διαιρέω, *akt.* razdijeliti, *jon. med.* medu se dijeliti, dijeliti među koga ἐπί
ἐπι-διακρίνω konačno odlučiti
ἐπι-διανέμω još k tome razdijeliti, porazdijeliti, pridati *(Arist. Ust. aten.* 11,2)
ἐπι-διατίθεμαι, *med.* položiti što kao zalog
ἐπι-διδάσκω k tomu poučiti
ἐπι-δίδωμι (i *u tmezi)* I. *akt. tranz.* 1) k tomu *ili* još davati τινί *ili* εἴς τι, pridodavati. 2) prinositi (o *dragovoljnim prinosima);* rado davati, ostavljati, predavati komu što. II. *akt. intr.* rasti, množiti se, napredovati u čem εἰς, ἐπί, προς τι. III. *med. ep.* sebi pridavati, θεούς prizivati sebi (za svjedoke)
ἐπι-δίζημαι, *jon., dep. med.* k tomu tražiti *Hi* ispitivati
ἐπι-δικάζω 1) *akt.* sudbeno priznati, τινί τι. 2) *med.* na sudu što zahtijevati
ἐπιδικασία, ἡ, sudsko dosuđivanje, κλήρων και ἐπικλήρων baština i kćeri baštinica
ἐπί-δϊκος 2. prijeporan; što čovjek može sudbeno tražiti
ἐπι-δινέω, *ep.* 1) *akt. i pas.* zavitlati, *pas.* kružiti naokolo. 2) *med.* prevraćati u sebi (ἑαυτῳ), promišljati
ἐπι-διφριάς, ἀδος, ἡ, *ep.* obod na bojnim kolima
ἐπι-δίφριος 2. *ep.* koji *ili* što je na, u kolima na sjedalu, é. τιθέναι metnuti u kola
ἐπι-διώκω, progoniti
ἐπί-δοξος 2. *a) o stvarima, jon.* vjerojatan. *b) o licima:* o kom se što iščekuje, οἱ ἐπιδοξοι ἁμαρτήσεσ-9-at koji će valjda pogriješiti
ἐπίδοσις, εως, ἡ, 1) dragovoljni prinos *(os. državi). 2)* napredak, naspor, rastenje
ἐπι-δραμεῖν *v.* επιτρέχω
επιδρομή, ἡ, nasrt, zagon, navala, juriš
ἐπίδρομος 2. *ep.* koji *ili* što se može na juriš osvojiti, prikladan za juriš; pristupačan
ἐπι-δύομαι, *ep. inf. aor.* -δϋναι *(u tmezi)* zalaziti
επιείκεια, ἡ, pristojnost, čednost, obzir, blagost, pravičnost
Επιείκεια (-κια, κία), ἡ, *mjesto kod Sikiona*
ἐπι-είκελος 2. *ep.* sličan, nalik, usporediv
ἐπι-εικής 2. 1) *a) o stvarima:* prikladan, priličan, dostojan, blag, pravičan, *b) o licima:* sposoban, valjan, razuman, dostojan, pravičan, obziran. 2) što dolikuje, što je naravno, naravan; *neutr.* stoji često *aps.* ὡς επιεικές.kako se pristoji; *adv.* -κῶς, *jon.* -κέως pristojno, pravo, naravno, obično, ponajviše; veoma; umjereno blago
ἐπι-εικτός 3. *ep.* popustljiv; οὐκ é. neodoljiv, nesnosan
ἐπιειμένος, *part. perf. pas. od* ἐπιέννυμι, *što v.*
ἐπι-είσομαι *i si. v.* II. Ζπειμι,
ἐπι-έλπομαι *v.* ἐπέλπομαι
ἐπι-έννυμι, *ep. i jon. mj.* ἐφέννυμι, *aor.* ἐπίεσα, *ep.* σσ, *med.* ἐπιέσασθαι, *perf. pas.* 3. /. *sing.* ἐπίεσται, *part.* ἐπιειμένος *{i u tmezi),* 1) *akt. ep.* pokrivati, prekrivati što, oblačiti preko čega, τί; *prenes.* -ειμένος ἄλκήν pun snage, ἀναιδείην drzovitosti. 2) *med.* preko sebe prevlačiti, pokrivati se, sterati nad sobom što τί, obući se u χλαίνας, γήν biti pokopan
ἐπι-ζάφελος 2, *adv.* -ως, *ep.* vrlo nabubren, žestok, ljut
ἐπι-ζάω, *jon.* -ζώω, k tomu još živjeti
ἐπι-ζεύγνυμι t ἐπιζευγνύω, *jon. i poet.* ujarmiti; privezati s *ili* za što τινί
ἐπι-ζέω, *aor.* -ἔζεσε, *jon. i poet. intr.* vreti, kuhati, kipjeti; ugrijati, zažariti
ἐπί-ζηλος 2. kome se može zavidjeti, sretan
ἐπι-ζήμιος 2. škodljiv, šteta
ἐπι-ζημιόω kazniti
ἐπι-ζημίωσις, εως, ἡ, kazna, globa
ἐπι-ζητέω dalje tražiti; željeti koga
ἐπι-ζώννυμι, *jon.* pripasati (haljinu ispod njedara, *tj.* uz golo gornje tijelo)
ἐπι-ζώω *v.* ἐπιζάω
ἐπ-ίηλε *v.* ἐπιάλλω
ἐπ-ίημι *v.* ἐφίημι
ἐπι-ήνδανε *v.* ἐφανδάνω
ἐπί-(5)ηρα, *ep. i poet. neutr. od* ἐπίηρος, *samo: h.* φέρειν τινί učiniti po volji, iskazati ljubav komu, ugoditi
ἐπιήρανος 2. *ep.* povoljan, željen, moćan
ἐπι-9-άλάσσιος *i* -ττιος 2. *i* ἐπι&αλασσίδιος 2. *i* 3. na moru, primorski
ἐπι-θαρσόνω, *ep.* sokoliti; umirivati
ἐπίθεσις, εως, ἡ, navala, juriš
ἐπι-θεσπίζω, *jon.* sjedeći na čem proricati; odobravati
ἐπι&ετέον, *verb. adj. od* ἐπιτίθημι, *što v.*
επιθετικός 3. lako, srčano navaljujući, smion
ἐπίθετος 2. dometnut; samovoljan, nenaravan, prisvojen; *supst.* το é. pridjev
ἐπι-θ-έω, *jon.* natrčati na koga
ἐπί-9-ημα, τό, *ep. i jon.* poklop, grobni spomenik; šiljak koplja
ἐπι-·8-ορυβέω bučiti pri tom, vikom povlađivati
ἐπι-·9·ρέξας *v.* επιτρέχω
ἐπι-θρφσκω, *ep.* skakati na što, u što τινός i τινί
ἐπι-θ-υμέω *(augm.* ἐπε&.) žudjeti, željeti, težiti za čim τινός *ili s inf.* το επιθυμοῦν = επιθυμία
ἐπιθύμημα, τό, željeno, traženo; želja, zahtjev
επιθυμητής, οϋ, ὁ, željan, požudan, τινός; ljubavnik, privrženik, učenik
ἐττιθϋμητικώς, *adv.* požudno, željno; é. ἔχειν = ἐπιθυμεῖν
επιθυμία, *jon.* -ίη, ἡ, požuda, želja čeznuće, τινός »7» j *inf., εἰς* τίνα; pohota, strast
ἐπί-θυμίαμα, τό, *poet.* kSd

ἐπ-Ιθύνω, *poet.* upraviti
ἐπ-Τθόω, *ep.* poletjeti čemu, priskočiti, nasrnuti; nastojati oko čega., silom htjeti ἐπι-θωρακίζομαι, *med.* staviti na se oklop ἐπί-ιστωρ, ορός, ὁ, ἡ, *ep.* suznalac, sukrivac, τινός
ἐπι-καθαιρέω sasvim porušiti, razvaliti ἐπι-κάθημαι sjedjeti na *ili* pri čem τινί ἐπι-καθίσταμαι *s aor.* ἐπικατέστη još k tome pred sebe *ili* za se postaviti ἐπι-καίνυμαι, *perf.* -κέκασμαι, *ep.* (« *ttnezi)* veoma se odlikovati u čem -τινί ἐπι-καίριος 2. koji *ili* što je u zgodan čas *ili* na zgodnu mjestu, zgodan, na vrijeme, povoljan, koristan, znamenit, nuždan za τινός, προς τι *ili s inf.*, οι ἑ. najugledniji, najznamenitiji, *os. u vojsci* zapovjednici, viši časnici ἐπί-καιρος 2. povoljan, zgodan, prikladan, koristan, poželjan ἐπι-καίω, *ep.* (« *tmezi)* spaliti pri čem, na površini spaliti
ἐπι-καλέω I. *akt. i pas.* 1) dozivati, pozivati koga τινά protiv koga τινί. 2) nazivati, τινά τι; prebacivati komu što τινί τι *ili* ὅτι *ili ah. s inf.*, okrivljivati. II. *med.* k sebi dozivati, pozivati, zvati u pomoć, σύμμαχόν τίνα koga za saveznika; zazivati bogove; izazivati na boj; biti optužen ἐπι-καλύπτω prekriti, zastreti, sakriti ἐπικαμπή, ἡ, zavoj *os.* vojske, da bi se oba krila savila desno i lijevo te tako činila kut ἐπικαμπής 2. *i* ἐπικάμπιος 2. savinut, krivuljast, srpolik ἐπι-κάμπτω zakrenuti, saviti, *os.* krila bojne vrste, na krilima načiniti zavoj επικαρπία, ἡ, prirod, prihod, dohodak ἐπι-κάρσιος 3, *ep. i jon. a)* naglavce, naprijed nagnut, *o lađama:* s uzdignutom krmom. *b)* prijeki, kos, poprečke, *i s gen.* Ἐπικάστη, ἡ, = Ἰοκάστη, *gdje v.* ἐπι-καταβαίνω još »7» protiv koga silaziti ἐπι-καταδαρθάνω zaspati pri čem ἐπι-κατακλύζω, *jon.* još k tomu poplaviti ἐπι-κατακοιμέομαι, *jon. mj.* -άομαι, leći spavati na čem
ἐπι-καταλαμβάνω dostići, prestići ἐπι-καταμένω još k tomu, dulje ostati ἐπι-καταρριπτέω zbaciti, srušiti se na što ἐπι-κατασφάζω *i* -άττω, *jon.* još k tomu zaklati, ubiti
ἐπ ι-καταφεύδομαι k tomu lagati ἐπίκαυτος 2. *jon.* naprijed opaljen, okaljen ἐπί-κειμαι, *opt.* -κέοιντο, *fut.* -κείσομαι, *jon. impf.* 3. *plur.* -εκέατο, *dep.* ležati na, pri čem τινί *i* ἐπί τίνος; *prenes.* pritiskati; moliti, prijetiti, navaljivati; θ-ύραι ἐπέκειντο bijahu zatvorena; nametnut biti (o *kazni),* nadjenut biti (8νομα) ἐπι-κείρω, *aor. ep.* -έκερσα *(i u tmezi)* oštrici, pokositi; osujetiti; φάλαγγας proređivati ἐπι-κελάδέω, *ep. (u tmezi)* vikom povlađivati ἐπι-κελεύω 1) *akt.* opetovano dovikivati, sokoliti, τινά i τινί. 2) *med.* zapovijedati, τινί i *inf.*
ἐπι-κέλλω, *ep. aor.* -έκελσα, 1) *tranz.* pritjerati *se.* lađu, pristati. 2) *prividno intr.* navesti se na suho ἠπείρω
ἔττι-κέλομαι, *ep. redupl. sinkop. aor.* -εκέκλετο do-, pozivati
ἐπι-κεράννυμι, *ep., inf. aor.* -κρῆσαι *mj.* -κεράσαι, *spored. jon. obi.* ἐπι-κίρνημι, primiješati
ἐπι-κέρδια, τά, *jon.* dobitak na prodanoj robi ἐπι-κερτομέω, *ep. i jon.* ispsovati, izgrditi; rugati se, šaliti se dražiti, τινά
ἐπι-κεύθω, *ep.* prikrivati, tajiti, premučati ἐπι-κήδειος 2. koji pripada mrtvacu, pogrebu »7» žalosti
ἐπικήριος 2. *i* ἐπίκηρος 2. podložan sudbini, propasti, smrti, prolazan, slab, koban ἐπικηρῦκεία, ἡ, šiljanje poslanika, pregovor *os. o miru*
ἐπι-κηρῠκεύομαι, *dep. med.* poslanika slati, po poslaniku javljati, pregovore zapodjeti, ugovarati s kim τινί τι *ili* περί τίνος, προς, ες, ὡς τίνα »7t i *inf.*
ἐπι-κηρυσσω, *at.* -ττω, po glasniku objaviti, proglasiti, objaviti ucjenu za čiju glavu
ἐπι-κίδνημι, *ep.* 1) *akt.* rasipati, raširiti po čem; κακοῖς θυμόν pripravan biti na nesreću. 2) *med.* prostirati se po čem τί, razlijevati se
ἐπι-κίνδῡνος 2, *adv.* -ύνως, u pogibli, pogibli izvržen, pogibeljan, opasan
ἐπι-κίρνημι *v.* ἐπικεράννυμι
ἐπι-κλείω, *ep.* k tomu hvaliti, slaviti
ἐπίκλημα, τό, osvada, optužba
ἐπί-κληρος, ου ἡ, (se. παρθένος), kći baštinica koja se morala udati za najbližega rođaka, kako bi baština ostala u obitelji. Događalo se i to da se udata žena bez djece kao baštinica morala rastati od muža i poći za najbližega rođaka.
ἐπι-κληρόω ždrijebom dodijeliti
ἐπίκλησις, εως, *i jon.* ιος, ἡ, pridjevak, prezime, ime; *ob. ak.* imenom, pridjevkom; priziv na narodne tribune
ἐπίκλητος 2. dozvan, sazvan; οι ἑ. *a)* sazvani savjetnici, *b)* pozvani u pomoć
ἐπι-κλίνω 1) *tranz.* prisloniti, prigibati, priklapati. 2) *intr.* nasloniti se na što, obratiti se k, προς τι
ἐπί-κλοπος 2. *ep.* sakriven, tajni, prevarljiv, lukav, prepreden, u čem τινός; *supst.* varalica, pretvorica
ἐπι-κλύω, *ep. aor.* -έκλυεν čuti, slušati, preslušati, τινός *i* τι
ἐπι-κλώθω 1) *akt.* pripresti kome što (o *usudnicama)* τινί τι; *o bozima:* dosuditi, odrediti. 2) *med. dep. ep. o bozima:* dosuditi, dodijeliti
ἐπ-ικνέομαι *v.* ἐφικνέομαι
ἐπι-κοινόομαι, *med.* priopćiti; posavjetovati se, τινί περί τίνος

ἐπί-κοινος *2. joti., i* ἐπίξϋνος *2. ep.* zajednički, opći
ἐπι-κοινωνέω dionik biti s kim u čem τινί τίνος
ἐπι-κόπτω, *ep.* udariti na što, βοϋν goveče ubiti; *prenes.* koriti; *med. poet.* busati se
ἐπι-κοσμέω k tomu kititi, ukrašavati, λόγω slaviti
ἐπικουρέω α) ići u pomoć, pomagati, -uvi; τοϊς νόσοις ukloniti, *tj.* liječiti, *b)* τινί τι braniti od čega
ἐπικούρημα, τό, pomoć, obrana, pomoćno sredstvo, zaštita od χιόνος
επικουρία, *jon.* -ίη, ἡ, pomoć; pomoćna vojska
επικουρικός 3. pomoćni
ἐπί-κουρος 2. pomažući, τινί, braneći od čega τινός; *supst.* pomoćnik, saveznik, zaštitnik, branič, οι *i.* savezničke čete; ἐπίκουρον καλεϊν τίνα zvati u pomoć
ἐπι-κουφίζω olakšati, pridići; bodriti, τινά τινι
ἐπικραιαίνω, *ep. s imper. aor.* -κρήηνον, » ἐπικραίνω, *ep. i poet.* ispuniti, izvršiti, svršiti
επικράτεια, ἡ, premoć, vlast, gospodstvo, *os.* svladani kraj, okoliš
ἐπι-κρατέω 1) vladati, zapovijedati, τινί nadvlađivati, pobijediti, pokoriti, osvojiti, τινός
ἐπι-κρατέω ς, *adv. ep.* silno, svom snagom
ἐπι-κρήηνον *i* κρήνειε *v.* ἐπικραιαίνω
ἐπι-κρήσαι *v.* ἐπικεράννυμι
ἐπι-κρίνω odsuditi, odlučiti, dosuditi; izabrati
ἐπ-ίκρϊον, τό, visio, križak na jedrilu
ἐπι-κρύπτω 1) *akt. (i pas.)* sakrivati; tajiti. 2) *med.* sakrivati se u čem τινί; svoje skrivati, tajiti pred kim προς τίνα
ἐπι-κτάομαι, *jon.* -κτέομαι, k tomu stjecati, dobivati; proširiti αρχήν
ἐπι-κτείνω, *poet.* još jedanput *ili* k tomu ubiti
ἐπίκτησις, εως, ἡ, uzgredna, nova dobit, korist
επίκτητος 2. *a)* k tomu »7» kasnije dobiven, stečen, doveden, *b)* dometnut, tud
Επίκτητος, ὁ *filozof iz Frigije*
ἐπι-κυδής 2. preslavan, odličan
ἐπι-κϋΐσκομαι, *jon. pas.* opet zanositi, prije nego je prvo rodila
ἐπι-κυλινδέω, *tranz.* dovaljati na što; *intr.* valjati se preko čega
ἐπι-κύπτω prignuti se nad što, uprijeti se o koga »7« što ἐπί τι
ἐπι-κῦρέω, *aor.* -έκυρσα, *ep. (u tmezi)* nailaziti na što τινί; *jon.* polučiti, dobiti, τινός
ἐπί-κῦρόω potvrditi, odobriti, zaključiti, τί
ἐπι-κωκύω, *poet.* k tomu *ili* pri čem jadikovati, τινά *i* τί
ἐπι-κωλδω priječiti koga u čem τινά τι
ἐπι-κωμάζω u svečanu ophodu bučeći ići, obijesno postupati, izrugivati se
ἐπι-κωμωδέω *{kao u komediji)* podrugivati se čemu τί
ἐπι-λαγχάνω, *perf.* -λέλογχα, *poet.* ždrijebom dobiti, najposlije ždrijebom biti izabran
ἐπι-λαμβάνω *(v.* λαμβάνω) I. *akt. i pas.* 1) k tomu *ili* još uzimati. 2) a)prihvatiti, spopasti. *b)* zadržavati, *c)* namjeriti se na što, postići, doživjeti, τί, dosezati do τινί. *d)* uzeti II. *med.* držati se čega τινός, *stoga* spopasti, pograbiti, uhvatiti, τινός; dotaći se čega u govoru, *aps. i sa* τφ λόγω navaliti, grditi koga; namjeriti se na koga, postići, dobiti
ἐπί-λαμπτος 2. *jon., v.* ἐπίληπτος
ἐπι-λάμπω sjati na što, opet, iznova zasjati, pokazati se, nastati *(dan)*
ἐπι-λανθάνομαι (-λήσομαι, -ελάθόμην, -λέλησμαι), *i ep. i jon.* ἐπι-λή&ομαι, *dor. (poet.)* ἐπι-λά&ομαι zaboraviti, prešutjeti, zanemariti, τινός *i* τί *ili s* ὅτι *ili s -pari.*
ἐπι-λεαίνω, *jon.* zagladiti, prihvatljivim učiniti, ublažiti, lakati
ἐπι-λέγω (t *u tmezi)* 1) *akt. i pas. a)* k tomu izabirati; *b)* k tomu kazati, dodati, spomenuti, predbaciti. 2) *med. a)* sebi izbirati, prikupljati; čitati, *b)* razmišljati o čem, spominjati, starati se, bojati se, τί, *s* μή *ili s inf. fut.*
ἐπι-λείβω (t *u tmezi), ep.* lijevati na što, *os.* žrtvu ljevanicu na plamen
ἐπι-λείπω 1) *intr.* premaknuti se, nedostajati komu, τινά. 2) *tranz.* ostaviti, τινά, τό ρ*έεθ·ρον presušiti se; propustiti; τό ἐπιλειπόμενον dio koji' zaostaje
επίλεκτος 2. izabran, ugledan; οί έ. poizbor vojnici, odabrana četa
ἐπι-λεύσσω, *ep.* dogledati, vidjeti
ἐπί-ληθος 2. *ep.* koji »7» što čini da se nešto zaboravi, zaboravan, τινός
ἐπι-λήθω, *ep. aor.* -έλησα, činiti da tko zaboravi na što, τινός
ἐπι-ληίς, ίδος, ἡ, zaplijenjen, osvojen
ἐπι-ληκέω, *ep.* uza što po taktu pljeskati
ἐπίληπτος *i jon.* ἐπίλαμπτος 2. uhvaćen, zatečen; obuzet (bolešću), padavičav
ἐπιλήσμων 2. zaboravan
ἐπίληψις, ἡ, napadaj padavice, padavica
ἐπι-λίγδην, *ep. adv.* okrznuvši, darnuvši
ἐπ-ιλλίζω, *ep.* žmirkati, namigivati na koga, τινί
ἐπι-λογίζομαι, *dep. med. s aor. pas. i med.* promisliti, uvažavati, i ὅτι
ἐπί-λόγος, ὁ, *jon.* razmišljanje, zaključak, konac govora
ἐπί-λοιπος 2. preostao, zaostao, daljni, budući
Ἐπιλύκειον, τό, Epilikej, sjedište arhonta polemarha u Ateni
ἐπι-λϋπέω, *jon.* još više žalostiti, τινά
ἐπι-λύω, *fut. med. s pas', znač.* 1) *akt. i pas.* razriješiti, *pas.* oslabiti. 2) *med. a)* osloboditi koga od čega, τινά τι. *b)* platiti
ἐπι-λωβεύω, *ep.* rugati se

ἐπι-μαίνομαι, *dep. med. ep.* živo željeti, pomamiti se za čim, τι ν ί
ἐπι-μαίομαι, *ep. fut.* -μάσσομαι, *aor.* -εμασάμην, *ob.* σσ, *(i u tmezi), dep. med.* 1) opipati, dohvatati, pregledati, spopasti, mašati se, ἵππους ošinuti. 2) težiti za čim, τινός, primicati se čemu, držati se čega
ἐπι-μανθ-άνω k tome »7» poslije učiti
ἐπι-μαρτυρέω posvjedočiti; zaklinjati koga da što ne učini
ἐπι-μαρτόρομαι za svjedoka zazivati, uzimati; zaklinjati; svjedočiti; usrdno moliti
ἐπι-μάρτῠρος, ὁ, *ep.* svjedok pri čemu *(samo o bogovima)*
ἐπι-μάσσομαι *v.* ἐπιμαίομαι
ἐπίμαστος 2. *ep.* uprljan
ἐπιμαχία, ἡ, savez za obranu
ἐπί-μαχος 2. na što se može lako navaliti, što se može lako zauzeti, τό ἐπιμαχώτατον najslabija strana
ἐπι-μείγνυμι, * *med.* ἐπι-μείγνῡμαι sa *spored. obi.* ἐπιμίσγω » -μίσγομαι *(v.* μείγνυμι), pomiješati se medu, τινί *i* προς τίνα, općiti, umiješati se u što *(npr. u boj)*
ἐπι-μειδάω, *ep. i* ἐπι-μειδιάω, k tomu *ili* pri tom se smiješiti
ἐπι-μειξία *υ.* ἐπιμιξία
ἐπι-μέλεια, ἡ, skrb, briga, τινός, προς τι, *rijetko* περί τίνος; radinost, marljivost; gajenje, njegovanje, naobrazba; vježbanje; pažljivost, pomnja, poštovanje
ἐπι-μελέομαι, *kontr.* -μελοῦμαι *i* ἐπιμέλομαι (-μελήσομαι, -μεμέλημαι, -εμελή&ην, *verb. adj.* -μελητέον) *dep. pas.* 1) brinuti se, τινός *i* περί -;τνος, mariti, trsiti se, nastojati oko čega. 2) vježbati se u čem, baviti se. 3) upravljati, javnu službu otpravljati (των κοινών), nadzirati
επιμελής 2, *adv.* -ως, 1) *akt.* brižan, skrban, revan, pomnjiv, τινός *i* περί τι. 2) *pas.* επιμελές τινί έστι *ili* γίγνεται na brizi je komu, svraća se čija pozornost na što, stalo je komu do čega; επιμελές ποιεϊσθαι brinuti se; τό επιμελές briga
επιμελητής, οϋ, ὁ, skrbnik, nastojnik, upravitelj, nadziratelj, τινός; ἑ. των δημοσίων προσόδων upravitelj državne blagajne
ἐπιμελητικός 3. brižan; ἡ ἐπ. (τέχνη) vještina brinuti se za druge
ἐπι-μέλομαι *v.* ἐπιμελέμαι
ἐπι-μέμονα *poet.* težiti, ἐνθάπερ kamo, *naime* doći
ἐπι-μέμφομαι, *dep. med. (ne dolazi u at. prozi),* tužiti se, prigovarati, kuditi, ljutiti se, zamjerati, radi čega τί, τινός, Ζνεκα, ἑ"κ τίνος, zamjerati komu radi čega τινί τι *ili* τινός *i* τινά τίνος
Ἐπιμενίδης, δ, kretski čudotvorac *i* teolog
ἐπι-μένω, *i ep.* ἐπι-μίμνω 1) ostati pri čem; (ἐπί) τινι; biti pri čem, čekati, istrajati. 2) čekati, iščekivati, koga τινά
ἐπ-ίμερος 2. *jon. poet.* = ἐφ-ίμερος, poželjan, žuđen, dražestan
ἐπι-μετρέω, *jon.* još primjeriti, dodati, pridijeliti, τί τινι
ἐπι-μήδομαι, *ep. dep. med.* smišljati, što protiv koga, τινί τι
Ἐπιμηθεύς, -έως, ὁ, sin Jupiterov, muž Pandorin, brat Prometejev
ἐπι-μήνιος 2. mjesečni; τά ἑ. mjesečna žrtva
ἐπι-μηνίω, *ep.* ljutiti se na koga, τινί
ἐπι-μηχάνάομαι, *dep. med.* k tomu izmisliti što (τί) protiv koga (τινί); truditi se
ἐπι-μήχανος 2. koji protiv koga izmišlja, podstrekač zlih djela
ἐπι-μιμνήσκομαι, *fut.* -μνησθ-ήσομαι, *aor.* -εμνήσ&ην, *perf.* -μέμνημαι, *ep. i jon. fut.* -μνήσομαι, *aor. ep. i poet. i* ἐπεμνησάμην (t *u tmezi), i* περί τίνος, *ali i ak. neutr. pron.* τάδε
ἐπι-μίμνω *v.* ἐπιμένω
ἐπιμίξ, *adv. ep.* pomiješano, bez reda, bez obzira
επιμιξία, *jon.* -ίη, ἡ, miješanje, saobraćaj, općenje
ἐπι-μίσγω *v.* ἐπιμείγνυμι
ἐπι-μνησαίμε-8-α, *opt. aor.,* -μνησθ-είς, *part. aor. od* ἐπιμμνήσκομαι. *Sto v.*
ἐπι-μολεῖν, *poet. aor.* (ἐπιβλώσκω) nadoći od, τινός; pogoditi koga, τινά
επιμονή, ἡ, ostajanje, boravak
ἐπι-μύζω, *aor.* -υξα, *ep.* mrmljati, vrnčati na što
ἐπί-νειον, τό, mjesto gdje lađe počivaju, sidrište, pristanište
ἐπι-νέμω 1) *akt. a)* dati popasti. *b)* pri-, podijeliti. 2) *med.* pasti, harati, pustošiti
ἐπι-νεύω *(i u tmezi) a)* nagibati se. *b)* mahati, klimati, kimnuti komu (τινί) u znak privoljenja, *i* privoljeti
ἐπι-νέφελος *2. jon.* naoblačen; τά ἑ-α naoblačeno nebo
ἐπι-νεφρίδιος 2. *ep.* koji *ili* što je na bubregu, bubrežni
I. ἐπι-νέω, *aor.* -ένησε, *ep.* spresti, usuditi, udijeliti kome što
II. ἐπι-νέω, 70«. *i* ἐπι-νηνέω *ep.* nagomilati, naslagati na što, τί τίνος
ἐπι-ν<κειοί 2. *poet.* pobjedonosan ἐπι-νίκιος 2. pobjedni, dobitnički, *a)* ἐπινίκιον *se.* μέλος pobjedna pjesma, *b)* τά ἐπινίκια pobjedna nagrada; svečanost, žrtva, gozba u slavu pobjede ἐπι-νίσσομαι, *i* -νίσομαι *poet.* ići, teći preko čega, τινός; doći kome, τινά ἐπι-νοέω *i (jon.) med.* -έομαι, s *aor. pas.* -ενοήθην, misliti, izmisliti, naumiti, opaziti
ἐπίνοια, ἡ, 1) misao, namisao, nakana, τινός. 2) *poet.* kasnija misao, uviđanje ἐπινομία, ἡ, pravo na međusobnu pašu među dvije države ἐπι-νύμφειος *i* ἐπινυμφίδιος *2. poet.* bračni, svadbeni
ἐπίνυσσεν *v.* πινύσσω ἐπι-νωμάω, *poet. tranz.* podijeliti, udijeliti; *intr.* približavati se, doći kome

ἐπι-ξενόομαι dobro dočekan, ugošćen biti; za svjedoka zazivati; donijeti kao gostinjski dar
ἐπί-ξϋνος 2. *v.* ἐπίκοινος
ἐπι-ξύω strugati na čemu
ἐπιορκέω, *aor.* -ώρκησα, *perf.* -ωρκήκασι, krivo se kleti kim., προς τίνος »7» θεούς
ἐπιορκία, ἡ, kriva zakletva; nevjera
ἐπί-ορκος 2. krivokletnički, ἐπίορκον ὀμνύναι krivo se zaklinjati, τό ἐπίορκον *takođ.* kriva zakletva
ἐπι-όσσομαι, e/>. *dep.* gledati, paziti na što, τί
ἐπί-ουρος, ὁ, *ep.* čuvar, nadziratelj, τινός vladar, τινί
ἐπ-ιοϋσα, ἡ (se. ἡμερα) slijedeći dan; *v.* II. ζπειμς
ἐπι-όψομαι *v.* ἐφοράω
ἐπί-παν, *adv. (i ἐπῖ* παν) uopće, obično, ponajviše, i τό ἐ., ὡς το ἐ., ὡς ἐ.
ἐπι-παρασκευάζομαι, *med.* još k tomu sebi pribavljati

I. ἐπι-πάρειμι (ειμί) biti pri čem, u blizini, pridoći

II. ἐπι-πάρειμι (εἶμι) još k tomu pridolaziti, prolaziti mimo što, krenuti protiv, τινί *ili* τί
ἐπι-πάσσω *ili* -ττω, *aor.* -έπασα, *ep.* σσ, *part. aor. pas.* -πασθείς (ί *u tmezi)* sipati, posipati
ἐπί-πεδος 2. ravan, τδ ἐ. ravnica; *komp.* -δέστερος
ἐπι-πείθομαι, *ep. i poet. pas.* dati se nagovoriti, poslušati koga, τινί
ἐπι-πέλομαι, *ep. i poet., part. aor.* ἐπιπλόμενος, primicati se, nadolaziti
ἐπι-πέμπω još k tomu odaslati, poslati, dosuditi
ἐπι-πέτομαι, *fut.* -πτήσομαι, *aor.* -επτόμην * -επτάμην, dolijevati
ἐπι-πηδάω skočiti na što, otresti se na koga, τινί
ἐπι-πίλναμαι, *ep. dep. med.* približavati se, pridolaziti
ἐπι-πίνω k tomu, nato piti
ἐπι-πίπτω, *fut.* -πεσοῦμαι padati, namjeriti se na koga, napadati, navaliti, τινί *i* εἴς τίνα; *pren.* pogoditi, nadoći, nastati (o *buri)*
ἐπιπλα, τά, pokretnine, pokućstvo, oruđe
ἐπι-πλάζομαι, *ep. pas.* biti zabačen nekamo, lutati po čem, τί
ἐπ ι -πλάσσω namazati, zamazati
ἐπί-πλεος 3. napunjen, pun čega, τινός
ἐπι-πλέω, *fut.* -πλεύσομαι, *jon.* ἐπιπλώω, *aor.* -έπλωσα *i usto ep.* ἐπέπλων, -ως, *part.* ἐπιπλώς, broditi, ploviti po čemu ὕδωρ, prema komu »7» protiv koga, brodovima navaliti, τινί, ἐπί, προς, ἰς τι; biti na brodu, *os.* kao zapovjednik
ἐπίπληξις, εως, ἡ, kažnjavanje, prijekor
ἐπι-πλήσσω, -ττω, udarati po kom *ili* po čem; *prenes.* kuditi, koriti koga, prebacivati komu što, okositi se na koga, τινί
ἐπίπλοα, τά, = ἐπιπλα, *Sto v.*
ἐπι-πλόμενος *v.* ἐπιπέλομαι
ἐπί-πλοος 2, *neutr. pl.* ἐπίπλοα, 1) koji *ili* što se može po moru otpremiti. 2) *jon. supst.* ὁ ἐπίπλοος *i* τό ἐπίπλοον mrežica preko crijeva
ἐπί-πλους, ὁ, doplovljenje, primicanje brodovlja, navala s brodovljem
ἐπι-πλώω *v.* επιπλέω
ἐπι-πνέω, *ep.* -είω duhati, puhati na što, udahnuti, τινί, opet puhati
ἐπίπνοια, ἡ, puhanje, oduševljavanje
ἐπί-πνους 2. *sliv. od* -οος, napuhan, oduševljen
ἐπι-πόδιος 3. *poet.* na nogama, ἐ. πέδαι negde
ἐπι-ποθέω čeznuti, težiti za kim *ili* čim, biti bez koga *ili* čega, τινά, τί
ἐπι-ποιμήν, ένος, ὁ, ἡ, *ep.* pastir, pastirica
επιπολάζω biti na površini, plivati gore, izaći gore, pojaviti se, baviti se čim
επιπόλαιος 2. gore stojeći, površan, lak, prost (ηδονή)
ἐπι-πολή, ἡ, površina; ἐξ ἐπιπολής površno; *ob. adv.* ἐπι-πολής odozgo, gore, iznad, povrh čega, τινός
ἐπι-πόλιος 2. gotovo sijede glave
ἐπί-πολος, ὁ, *poet.* čuvar, pomoćnik, sluga
ἐπι-πονέω preko mjere se naprezati
ἐπί-πονος 2, *adv.* -όνως, trudan, mučan; napore »7» muke podnoseći; οιωνός ἐ. navješćujući patnje
ἐπι--πρέπω pojavljivati se na kome, τινί, isticati se, pristajati
ἐπι-προέμεν *v.* ἐπιπρο'ίημι
ἐπι-προϊάλλω, *ep. aor.* -προΐηλα, postavljati pred koga, τινί; poslati kome
ἐπι-προ'ίημι, *ep., aor.* -προέηκα, *inf.* -προέμεν *mj.* -προεῖναι, 1) *tranz.* poslati kuda koga, τινά τινι. 2) *intr.* broditi prema τινί
ἐπί-προσ-8-εν, *adv. aps. i s gen.* naprijed, blizu, pred; ἐ. γίγνεσθαι τινι biti kome na putu
ἐπι-πταίρω, *ep. aor.* -έπταρε, kihnuti na što, biti milostiv, τινί
ἐπι-πτέσθαι, *inf. aor. od* ἐπιπέτομαι, *što v.*
ἐπι-πωλέομαι, *ep. dep. med.* obilaziti, pregledati, τινά
ἐπιπώλησις, ἡ, smotra (vojske), naslov jednoga dijela Ilijade 4,250 si.
ἐπι-ρράσσω *v.* ἐπιρρήσσω
ἐπι-ρρέζω, *ep. iter. impf.* ἐπιρρέζεσκον, žrtvovati na čemu
ἐπι-ρρέπω *ep.* naginjati se na koga, τινί, okretati se kome, pripasti
ἐπι-ρρέω, *aor.* -ερρύην, teći povrh čega τί, pritjecati, grnuti, vrvjeti; οὐπιρρέων χρόνος buduće vrijeme, budućnost
ἐπι-ρρήσσω, *ep, i poet. iterat. obi.* ἐπιρρήσσεσκον, *poet. i* ἐπι-ρράσσω 1) *tranz.* zalupiti, zasunuti. 2) *intr.* navaliti
ἐπι-ρριπτέω *{samo prez. i impf.), i* ἐπι-.- ρ ρίπτω, bacati na koga »7» što, τινί
επιρροή, ἡ, pritjecanje, prirast, bujica
ἐπι-ρροΦέω, *poet.* bučiti; grditi koga

ἐπίρροθος 2, *ep. i poet.* bučiti; grditi koga
ἐπίρρο-9-ος 2, *ep. i poet.* dovikujući komu, u pomoć hiteći, *stoga supst.* pomoćnik, pomoćnica; ružeći, grdeći
ἐπι-ρρομβέω, *poet.* šuštati, šumiti, zujati, ακουαι έ. uši mi zuje
ἐπίρρυτος 2. natopljen, poplavljen
ἐπι-ρρώννυμι *akt.* krijepiti, ohrabriti; *pas.* ohrabriti se; drznu ti se
ἐπι-ρρώομαι, *ep. dep. med.* brzo se kretati na čem, *rivi,* žuriti se; χαΐται άπό κρατός pasti niz glavu, prosuti se
ἐπίσαγμα, τό, *poet.* breme, teret, teškoća
ἐπι-σάσσω, -ττω, gomilati, na što natovariti, naprtiti, ίππον opremiti, osedlati
ἐπι-σείω, *poet. i* ἐπισσείω, *ep.* tresti, vitlati prema kome, τινί; poticati, potjerati, plašiti
ἐπι-σημαίνω 1) *akt. a) tranz.* označiti, navijestiti, dati znak. *b) intr.* pokazati se. 2) *med.* sebi što označiti, metnuti svoj pečat i potpis pod što; znakom izraziti hvalu *ili* prijekor
ἐπίσημον, τό, *jon. i poet.* oznaka, znamen, obilježje, grb
ἐπί-σημος 2. označen, *(p novcu)* kovan; poznat, vidljiv, jasan, slavan, glasovit
επίσης, *adv.* = ἐπ' ἴσης, jednako
Ἐπισθένης, ους, δ, *a) iz Amfipola u Trakiji, voda peltasta kod Kunakse. b) lohag rodom iz Olinta*
ἐπι-σϊμόω zakrenuti s vojskom na stranu
ἐπι-σϊτίζομαι (-ιοϋμαι, -ισάμην), *med.* dobavljati živež sebi
ἐπι-σίτιος 2. za hranu radeći
επισιτισμός, ό, 1) pribavljanje, dovoz živeža. 2) živež, hrana, opskrba
ἐπι-σκεδάννυμι prosuti na što
ἐπισκεπτέος 3. *verb. adj. od* επισκέπτομαι, *što v.*
ἐπι-σκέπτομαι *v.* ἐπισκοπέω
ἐπι-σκευάζω 1) *akt. a)* spremati, opremati, popravljati, *b)* (o *lađi)* šuperiti, smoliti. 2) *med.* svoje spremati, tovariti, spremati se, naoružati se
επισκευαστής, οϋ, ό, koji oprema *ili* popravlja
επισκευή, ή, popravljanje; alat
ἐπί-σκεψις, εως, ή, istraživanje, motrenje, pregledba
ἐπί-σκηνος 2. *poet.* pred šatorom, javan
ἐπι-σκήπτω 1) *akt. i pas. tranz.* bacati na što, nalagati, zapovjediti, odrediti; moliti, zaklinjati koga, τινί *i* τινά τι i περί τίνος; *u pas. i:* optužen biti, *intr.* upirati se o što, nasuprot udariti. 2) *med.* protiviti se komu, τινί, pobijati izjavu svjedoka (μάρτυρι), *uopće:* tužiti koga poradi čega, τινί τίνος
ἐπι-σκιάζω, *jon. i poet.* zasjeniti, zastrijeti, sakriti
ἐπί-σκιος 2. *poet.* koji zastire; zastrt, sjenovit
ἐπί-σκοπέω *i med.* -έομαι, *u prez. i impf., ostalo od* επισκέπτομαι, *dep. med. a)* gledati na koga (što), τινά (τι), promatrati, paziti, pregledati, pohađati *(os. o liječniku), b) aps. i sa* τη γνώμγ) promatrati, istraživati, i *ak. ili* περί τίνος

I. ἐπί-σκοπος,ό,ή, 1) nadziratelj, čuvar(ica). 2) izvidnik, uhoda

II. ἐπί-σκοπος 2. *jon. i poet.* koji pogađa što, τινός; *adv.* ἐπίσκοπα dobro gađajući
ἐπισκοτέω zamračiti, pokriti, zastrijeti, učiniti da tko zaboravi na što, smetati
ἐπι-σκύζομαι, *ep. dep. med. aor.* -εσκυσσάμην, razljutiti se, namrštiti se na, τινί
ἐπι-σκϋθίζω, *jon.* dati komu da po skitski pije, *tj.* suha vina nakon objeda
ἐπισκύνιον, τό, *ep.* koža na čelu koja se kod lava navlači na oči kad je razjaren
ἐπι-σκώπτω, α) *intr.* rugati se, šaliti se, podrugljivo opaziti, *b) tranz.* obrukati, τινά *ili* τί, podsmijevati se komu
ἐπι-σμυγερώς, *ep. adv.* jadno, kukavno
ἐπισπαστήρ, ήρος, ό, *jon.* biočug, zvekir (da se privuku vrata)
ἐπίσπαστος 2. *ep.* što je tko sam na se navukao, skrivi) en
ἐπι-σπάω *(v.* σπάω) 1) *akt. i pas.* privući, navući, steći, *pas.* biti zanesen kamo *(o moru),* prisiljen biti. 2) *med.* k sebi privući, sa sobom povući, sebi pribaviti, sebi namaknuti, na se navući (τους πολεμίους), skloniti koga, τινά, *s inf. ili s part.*
ἐπισπεῖν *v.* ἑφέπω
ἐπι-σπείρω posijati, zasaditi
ἐπίσπεισις ιος, ή, *jon.* nalijevanje, τοϋ οϊνου *kod žrtve*
ἐπι-σπένδω, *jon. akt.* izlijevati (os. *vino)* kod žrtve, prinositi žrtvu ljevanicu; *med.* još jednom savez sklopiti
ἐπι-σπέρχω 1) *tranz.* brziti, nagoniti, podbadati. 2) *intr.* navaljivati
ἐπισπερχώς, *adv.* naglo, žestoko, žurno
ἐπι-σπεύδω 1) *tranz.* ubrziti, pospješiti. 2) *intr.* dohrliti
ἐπί-σποιμι, -σπω, -σπών, *opt., konj., part. aor. v.* ἑφέπω
ἐπι-σσείω, *v.* επισείω
ἐπι-σσεύω, *ep. i* ἐπι-σεύω, *poet.* 1) *akt.* tjerati prema komu, nagoniti, navaliti na koga što, τινί τι, drškati. 2) *pas. os. perf.* ἐπέσσυμαι *u prez. znač., i plpf.* ἐπέσσυτο, biti natjeran, *a)* hrliti, hitjeti kamo, otisnuti se vinuti se, έ"ς τι, τινί, poljem πεδίοιο, εί τοι θυμός έπέσσυται ako te srce nuka. *b)* nasrtati na, τινί *ili* τί; *part.* ἐπεσσυμένος, brz, nagao
ἐπί-σσωτρον, τό, *ep.* obruč na kotaču
ἐπιστάδόν, *ep. adv.* pristupajući, stojeći pri čemu, prihvaćajući se (posla)
ἐπίσταμαι, *impf.* ήπιστάμην, 2. *sg.* -στασο *i* -στω, *fut.* -στήσομαι, *aor.* ήπιστήθ-ην, *verb. adj.* -στητός; *jon. prez. ind. 2. sing.* ἐπίστεαι, 3. *pl.* ἐπιστέαται, *konj.* 3. *pl.* ἐπισ-τέωνται, *impf.* 3. *pl.* ήπιστέατο ί.έπ., *dep. pas.* 1) znati, umjeti, moći., razumjeti, vješt

biti., poznavati., uviđati što. 2) *jon. sa* δόξη *i bez toga,* misliti, držati, *s acc. c. inf.,* δτι, ὡς *ili s part.*

επισταμένως, *adv.* vješto, umjetno, razborito

επίστάσις, εως, ἡ, *a)* navraćanje misli na što, razmišljanje, briga, *b)* stajanje, pristupanje, zaustavljanje, *c)* ζσχον φροντίδων ἐπιστάσεις mnoge me brige salijetahu ἐπιστατέω, *augm.* ἐπεστ., biti skrbnik, nadstojnik, zapovjednik *(u vojsci),* τινός i τινί; nadzirati, upravljati, brinuti se ἐπι-στατης, ου, ὁ, 1) *ep.* koji pristupa, mo-litelj. *2) u bojnom redu:* stražnjak. 3) *poet.* koji na čemu stoji, borac na kolima (αρμάτων). 4) predstojnik, upravitelj, nadziratelj, vladar; predsjedatelj pritana; ἑ. των ζργων upravitelj javnih gradnja; vještak, znalac; ὁπλων ἑ. *poet.* = οπλίτης

έπι-στατικός 3. kojj se tiče predsjednika (επιστάτης, *što v.),* γραφή tužba protiv predsjednika (proedara)

ἐπνστατική, ἡ *(se.* τέχνη) vještina u nadziranju

έπι-στείβω, *poet.* stupiti na što, τί ἐπι-στέλλω pošiljati, po glasniku *ili* pismeno javljati, nalagati, zapovijedati; τα ἐπισταλμένα nalozi; ἑ. ἐπιστολάς pisati pisma έπι-στενάζω *i* ἐπι-στενάχω, *poet., med.* -ομαι, *ep. (i u tmezi), i* ἐπιστένω, *ep. i poet.* uzdisati za kim, τινί, jecati, stenjati ἐπιστεφής 2. *ep.* do vrha napunjen čim, τινός ἐπι-στέφω 1) *akt. poet.* nekome u čast napuniti, χόας izliti žrtvu. 2) *med. ep.* do vrha napuniti čim, τινός ἐπιστέωνται *v.* ἐπίσταμαι ἐπ-ίστημι *v.* ἐφίστημι επιστήμη, ἡ, razumijevanje, znanje, znanost, umještvo, vještina, τινός

επιστήμων, 2, *adv.* -μόνως, razuman, iskusan, vješt, pametan; τινός * τί ἐπιστητός 3. što se može znati ἐπίστιον, τό, *ep.* suho mjesto gdje stoje izvučene lađe, stojnica brodova; što pripada ognjištu ili žrtveniku; kućanstvo, obitelj ἐπ-ίστιος 2. *jon. mj.* ἐφέστιος, *što v.* ἐπιστολεύς, έως, ὁ, pomorski podzapovjednik *kod Lakedemonjana* επιστολή, ἡ, nalog, zapovijed. 2) poslanica, pismo

έπιστολιά-φόρος, δ = ἐπιστολεύς

έπιστολιμαῖος 2. u pismu sadržan, pismen

έπι-στομίζω, *fut.* -ιῶ, zatvoriti usta, ušutkati

έπι-στοναχέω, *ep.* bučiti, šumiti nad kim

έπιστρατεία, *jon.* -τηίη, *i jon.* ἐπιστράτευσις, ιος, ἡ, vojna protiv koga τινός ἐπι-στρατεύω *i med.* -ομαι, vojevati, ratovati, protiv čega (ἐπί) τι, protiv koga τινί *i* τινά

ἐπιστρεφέως, *jon. adv.* napeto, naglo

ἐπιστρεφής 2. napet, pozoran, točan, pomnjiv

έπι-στρέφω 1) *akt. tranz.* okretati prema kome; *prenes.* povući sa sobom, svrnuti čiju pažnju; *pas.* okretati se; ἐπεστραμμένα *(se.* επη) ozbiljan, krepak; preokrenuti koga; siliti na obrat, mijenjati. 2) *intr.* okretati se, vraćati se; ići kamo. 3) *med.* obrnuti se kamo, pohoditi; paziti na što, vratiti se

ἐπιστροφάδην, *ep. adv.* na sve se strane okrećući, svukud

επιστροφή, ἡ, 1) okretanje, kretnja. 2) obraćanje, boravak; *prenes.* obzir, briga; napad, navala

έπί-στροφος 2. *ep.* koji se vraća, koji rado opći, gostoljubiv, navratljiv

έπι-στρωφάω, *ep.* navraćati se, obilaziti

έπι-σύρω 1) *akt.* nadrljati, nemarno činiti. 2. *med.* vući što za sobom, vući se

έπι-σφαλής 2) nagnut za pad, klimav, nestalan, opasan

έπι-σφάττω *i* -σφάζω, *fut. akt.* -σφάξω, *pas.* -σφαγήσομαι, 1) *akt.* zaklati, ubiti na čem, žrtvu prinositi *os.* u čast mrtvaca, τί τινι *i* ἐπί τινι. 2) *med. (sa* εαυτόν) ubiti se nad kim

έπι-σφραγίζομαι, *med.* svoj pečat metnuti na koga »7» što τινί, utisnuti komu biljeg, znamen; obilježiti

έπι-σφόρια, τά, *ep.* kopče kojima se prikapčahu goljenke nad gležnjem

έπι-σχερώ, *ep. adv.* redom

ἐπισχεσίη, ἡ, *ep.* držanje pred čim, zavaravanje, izlika, isprika

ἐπίσχεσις, εως, *jon.* ιος, ἡ, *α)* usprezanje, umjerenost, štednja, *b)* boravak

έπί-σχετε, *imper. aor.,* -σχόμενος, *part. aor. od* ἐπέχω, šio *v.*

έπ-ίσχω *v.* ἐπέχω

ἐπίταγμα, τό, nalog, zapovijed, odredba; stražnja četa

ἐπιτακτήρ, ῆρος, ὁ, zapovjednik, nagonitelj, gospodar

επιτακτική, ἡ, *(se.* τέχνη) *i* ἐπιτακτικόν, τό, vještina zapovijedanja

έπι-ταλαιπωρέω izmučiti se pri čem

Ἐπιτάλιον, τό, *grad u Elidi, stanovnik* Ἐπιταλιεύς

έπι-τάμνω *jon. mj.* ἐπιτέμνω, *što v.*

έπι-τανύω, *ep.* επιτείνω, *što v,*

ἐπίταξις, εως, ἡ, odredba, zapovijed

ἐπιτάραξις, ἡ, zabuna, smetnja

έπι-ταράσσω, -ττω, *jon.* zamrsiti, k tomu uzbuniti, smesti

ἐπιτάρροθος 2. *ep.* pomoćnik (-ica) τινί čiji, τινός u čemu

ἐπίτασις, ἡ, napetost, napinjanje, pojačanje

έπι-τάσσω, -ττω, *i med.* -ομαι, 1) postaviti pri čemu (ἐπί) τινι, ἐπί *i* ἰζ τίνα, stavljati nasuprot τινί; redati straga sa ὄπισθε *i bez toga.* 2) postaviti nad čim (τινί σατράπην). 3) narediti, naložiti, zapovjediti, τινί τι *ili inf.*

επιτάφιος 2. koji *ili* što pripada pogrebu; λόγος nadgrobni govor; ἀγων pogrebne svečanosti, pogrebne igre

έπι-τείνω, *iter. impf.* ἐπιτείνεσκε *(i u tmezi), ep.* ἐπιτάνύω, *fut.* -σσω *(samo u tmezi),* 1) razapinjati, raširiti nad kim (čim) τινί, ἐπί τι, ὑπέρ τίνος; κληῖδα zasunuti; *pas.*

protezati se, raširiti se nad kim τισί. 2) napinjati, nategnuti, pojačati, τὴν φωνήν podići; *pas.* biti napet, uzbuđen, težiti za čim, trsiti se

ἐπι-τειχίζω podići "utvrdu protiv koga τινί, utvrditi se; *prenes.* zaštititi se

ἐπ,ιτείχισμα, τό, opkop, utvrda, branik

ἐπιτειχισμός, ὁ, podizanje utvrda, utvrđivanje, utvrda

ἐπι-τελειόω svršiti

ἐπιτελείωσις, ἡ, .svršetak; prinos žrtve zahvalnice nakon sretna poroda

ἐπι-τελέω, *fut.* -τελῶ *itd., plpf. pas.* -ετετέλεστο, 1) *akt. a)* izvršivati, dovršiti, ispunjati, vršiti što, priređivati (ἀγώνα), slaviti (ὁρτάς). *b)* prinositi (žrtvu *ili* porez). 2) *med.* uzeti na se što, podnositi (τα τοῦ γήρως); prestati, svršiti

ἐπι-τελής 2. svršen, ispunjen, -ές ποιεῖν τι izvršiti što

ἐπι-τέλλω *i med.* -ομαι, *ep. aor.* -ετειλα, -άμην, *perf.* -τέταλμαι (i *u tmezi),* 1) *tranz.* naređivati, nalagati, zapovijedati, dodati žestoku riječ κρατερόν μῦθον, doviknuti. 2) *intr.* izlaziti, pokazati se (αστήρ *i* ζρως)

ἐπι-τέμνω, *jon.* -τάμνω 1) *akt.* zarezati, zasjeci u što τί, τὴν πληγήν ranu još više rasjeći; skratiti, stegnuti. 2) *med.* sebi zadrijeti, okrznuti

ἐπί-τεξ, εκος, ἡ, *jon.* bliza porodu

ἐπιτερπής 2. ugodan, prijatan, radostan

ἐπι-τέρπομαι, *ep. med.* veseliti se čemu

ἐπι-τετράφαται *v.* επιτρέπω

ἐπίτευγμα, τό *i* ἐπίτευξις, ἡ, postizanje, uspjeh, sreća

ἐπι-τεχνάομαι, *jon.* domisliti se čemu

ἐπιτήδειος 3. *i* 2, *adv.* -είως, *komp.* -ότερον, *jon.* -ή δε ο ς 3, *adv.* -έως, 1) prikladan, sposoban, vješt, vrijedan, dostojan, pristao; povoljan, koristan, probitačan, potreban, koji što zaslužuje, ε"ς, προς τι; τά επιτήδεια potrepštine, živež, hrana, naklon, 2) odan, privržen; ὁ. I. prijatelj, pistaša, učenik, rođak, τινί *i* τινός

ἐπίτηδες, *at.* ἐπίτηδες, *adv.* 1) hotimice, navlas, baš zato, dovoljno. 2) napeto, pomno, željno

ἐπιτήδευμα, τό,,» ἐπιτήδευσις, εως, ἡ, nastojanje oko čega τινός, bavljenje, zanimanje, rad, posao, vladanje, način života, običaj

ἐπιτηδεύω, *impf.* ἐπετήδευον, *perf.* ἐπιτετήδευκα, marljivo se baviti čim, točno vršiti, trsiti se, nastojati, podati se čemu, običavati; vješto izraditi, lukavo izmisliti, τινά, τί; uvježbati, προς τι, za što

ἐπι-τήκω, *jon.* topiti na što; κηρόν ἐπί γράμματα rastopljeni vosak lijevati na pismo

ἐπι-τηρέω čekati, paziti, vrebati

ἐπι-τί&ημι, *verb. adj.* ἐπιθετέον *(i u tmezi),* I. *akt. tranz.* 1) metati na što τινί, τινός i ἐπί τι, žrtvovati, nametati komu δίκην, nanositi, zadavati, uzročni; dodavati; učiniti, svršiti πέρας; nalagati, obratiti φρένα τινί. 2) pridodavati. 3) stavljati pred što, zatvarati θύρας. II. *akt. intr.* postavljati se na što, dati se na što τινί; spremati se na koga, napadati. III. *med.* 1) dati sebi, na sebe postaviti. 2) sebi metati što (τί) na što (τινί). 3) = *akt. a)* nametati, *b)* prihvatiti se čega τινί, težiti, navaljivati, *c)* πύλας τοις ώσίν začepiti uši

ἐπ ι-τιμάω, *jon.* -έω, 1) poslije »7» sve više poštovati, τινά, 2) *jon.* dosuditi, *aps.* kazniti. 3) koriti, spočitavati τινί τι, nezadovoljan biti

ἐπιτίμησις, ἡ, prijekor, opomena, kazna

ἐπιτϊμήτωρ, ορός, ὁ, *ep.* zaštitnik, osvetnik

ἐπιτϊμία, ἡ, potpuno uživanje građanskih prava

ἐπιτίμιον, τό *i h* -α, τα, plaća za što, šteta τινός, *α)* nagrada, kazna, *b) poet.* počasni dar

ἐπί-τϊμος 2. čašćen, koji uživa sva građanska prava, *opp.* ἀτιμος, χρήματα ἐ. nezaplijenjen imetak onoga koji je ἐπίτιμος

ἐπι-τλήναι, *ep. samo imper. aor.* ἐπιτλήτω, strpjeti se pri čem, strpljivo izdržati, τινί

ἐπι-τολμάω, *ep.* ustrajati pri čem, podnositi što; usuditi se

ἐπιτομή, ἡ, izvadak

ἐπίτονος 2, *ep.* usteg, podigač: *uže od kože svezano na krmi lađe, a provučeno kroz vrh jedrila, te bi se njime dizao i spuštao križak*

ἐπι-τοξάζομαι, *ep. dep. med.* strijeljati na koga τινί

ἐπι-τραπέω, *ep.* povjeriti, prepustiti

ἐπιτραπώ *v. slijed.*

ἐπι-τρέπω *(v.* τρέπω), *jon. i* επιτραπώ, *i ep.* ἐπιτραπέω, *ep. i jon. perf. pas.* 3. *pl.* ἐπιτετράφαται, *verb. adj.* ἐπιτρεπτέον, *A) akt. i pas.* I. *tranz.* 1) okretati, navraćati kome što τι\ί τι, prepustiti, povjeriti, predati, ostaviti. 2) dopustiti, odrediti. II. *prividno intr.* popuštati čemu, podleći. *B) med.* 1) *ep.* obratiti se, naginjati se, *s inf.* 2) sebe *ili* svoje povjeriti, prepustiti, τινί, pokoriti se čijoj odluci. 3) = *akt.* povjeriti, τινί τι

ἐπι-τρέφω, *jon.* pri sebi hraniti, *pas.* dorasti

ἐπι-τρέχω, -δραμοῦμαι, -έδραμον, -δεδράμηκα, *ep. aor. part.* -S-ρέξας, *perf.* -δέδρομα, 1) dotrčati, doletjeti, trčati za kim, τινί; navaliti na koga τινί, na što (ἐπί) τι. 2) prolaziti, proletjeti mimo što, zadrijeti se; rasprostraniti se, pokazati se

ἐπι-τρίβω, *med. fut.* -τρίψομαι *s pas. znač.,* trti na čem τινί, *prenes.* satrti, upropastiti, uništiti, potrošiti, pokvariti, mučiti

ἐπι-τριηραρχέω biti trijerarh preko zakonitog roka

ἐπιτριηράρχημα, τό, trajanje trijerarhije preko zakonitog roka i troškovi za nju

ἐπίτριπτος 2. oriban, otrt; lukav, podmukao

ἐπί-τριτος 2. jedno cijelo i jedna trećina; u metrici: osobit oblik troh. (-«--) ili jamp. metra (--«-)

ἐπιτροπαῖος 3. *jon.* skrbnički

ἐπιτροπέουσι = ἐπιτραπέουσι

ἐπιτροπεύω, ῐ̆ *augm.* ἐπετρ., biti nadziratelj, upravitelj, skrbnik, τινός i τινά, τί
ἐπιτροπή, ἡ, 1) punomoćje, ἐ. δίκης sudačka odluka. 2) nadzor, uprava; skrbništvo
ἐπίτροπος, ὁ, nadziratelj, upravitelj, skrbnik
ἐπιτροχάδην, *ep. adv.* trkimice, naglo
ἐπ ι -τυγχάνω namjeriti se, naići na što, sresti, τινί, postići što, dobiti, zgoditi τινός; ὁ ἐπιτυχών α) ma tko, običan, *b)* tko ima sreću, sretan
ἐπῑ-τύμβιος 2. *poet.* grobni, nadgrobni
ἐπι-τύφομαι *pas.* biti osmuđen, upaljen
ἐπιτυχής 2, *adv.* -ώς, koji dobro, sretno pogađa, sretan
ἐπι-φαίνομαι, *pas., fut.* -φανήσομαι, pokazati se,(pri kom τινί, na čem Zv τινι, *os.* nenadano se pojaviti
ἐπιφάνεια, ἡ, pokazivanje, pojava; površina; *prenes.* slava, ugled, čast
ἐπιφανής 2, *adv.* -ώς, *superl.* -έστατα, 1) vidljiv, pregledan, jasan, očit. 2) odličan, slavan, ugledan
ἐπί-φαντος 2. *poet.* vidljiv, još živ
ἐπι-φέρω *(v.* φέρω), 70». *aor.* ἐπένεικα, ja *spored. obi.* ἐπι-φορέω, I. *akt.* 1) baciti, nositi na što, donositi. 2) nasuprot nositi; χείρας τινι postaviti ruke na koga, napadati koga, ὅπλα τινί oružjem navaliti; ἐπί τίνα; αἰτίαν τινί kriviti, razloge za što (τινός *ili íζ* τι) donositi; ψόγον koriti. 3) iznositi, prinositi, pribavljati, spominjati, natovariti, pripisivati, τινί τι. II. *med. i pas.* 1) doletjeti, navaliti na koga τινί. 2) kasnije doći, podići se; τα ἐπιφερόμενα buduće, slijedeće. 3) sa sobom donositi (ος. *miraz)*
ἐπι-φημίζω izricati riječi pune slutnje; kazivati, izgovarati se, pripisivati, posvećivati, nazivati boga začetnikom
ἐπι-φθέγγομαι, *dep. med.* k tomu zvati, zazivati, dovikivati, σάλπιγξ ἐπεφθέγξατο trublja zaori
ἐπι-φθονέω, α) *ep.* zavidati, uskraćivati, *b) jon.* mrziti, τινί
ἐπί-φθ-ονος 2, *adv.* -όνως, zavidan; koji pubuđuje zavist, mrzak; ἐπιφθ-όνως ζχειν προς τίνα zavidjeti komu
ἐπι-φλέγω, *tranz.* spaljivati, upaliti; gorjeti
ἐπι-φοιτάω, *jon.* -έω, često polaziti, dolaziti, pohađati τινί, τινά *i* ες τι; provaliti
ἐπιφορά, ἡ, prinos, pridatak; napad
ἐπι-φορέω *v.* ἐπιφέρω
ἐπιφόρημα, τό, *jon.* poslije doneseno (na stol), *u pl.* zaslada
ἐπιφράζω, *ob. med.* -ομαι, *aor. med.* -εφρασάμην, *ep. ca, i* -εφράσθην J *istim znač., ep. i jon.* u sebi promišljati, smišljati (μῦθον), izmisliti; primijetiti, opaziti, prepoznati, razumjeti
ἐπι-φράσσω, *at.* -φράττω začepiti, zatvoriti
ἐπιφρονέω, *ep.* opažati; razborit biti
ἐπιφροσύνη, ἡ, *ep.* razboritost, pamet, pažljivost
ἐπίφρων 2., *gen.* όνος, *ep.* razborit, pametan u vijeću βουλήν, pozoran
ἐπι-φύομαι, *intr. med. s fut.* -φύσομαι, *aor.* -έφυν, *perf.* -πέφυκα,/σ». rasti na čem τινί, uzrasti, uzdići se
ἐπι-φωνέω, *poet.* zazivati, dovikivati pri čem τινί
ἐπ ι-χαίρω k tomu veseliti se, radovati se, τινί i τινά s *part.* εδ πράσσοντα (ako mu je dobro)
ἐπί-χαλκος 2. *jon.* bakrom prevučen, pobakren, bakren, mjeden
ἐπί-χαρις, ι, *gen.* ιτος, *komp.* -τώτερος, mio, umiljat, prijatan, ugodan, τό ἐπίχαρι umiljata narav umiljatost
Ἐπίχαρμος, δ, *komički pjesnik, i liječnik s Kosa oko god.* 500. *prije n. e.*
ἐπί-χαρτος 2. čemu se tko raduje, radostan; što pobuđuje zluradost
ἐπίχειρα, τά plaća; kazna
ἐπι-χειρέω, J *augm.* ἐπεχ. 1) položiti ruku na što τινί, lačati se, dosegnuti; navaliti na koga τινί, ἐπί *i* προς τίνα. 2) prihvatati se čega, težiti za čim, trsiti se, nastojati, namjeravati, spreman biti, pokušati, započeti, τινί »7» J *inf.*
ἐπιχείρημα, τό, *i* ἐπιχείρησιε εως, *jon.* ιος, ἡ, pothvat, pokušaj, početak, naum; posljedak, zaključak; navala na τινός i τινί
ἐπιχειρητής, οϋ, ὁ, pothvatnik, odlučan čovjek
ἐπι-χειροτονέω, glasovanjem (i/, dizanjem ruku) zaključiti, potvrditi, odobriti
ἐπιχειροτονία, ἡ, glasovanje naroda dizanjem ruku; ἐ. -αν διδόναι, ποιεῖν davati na glasovanje *ili* glasovati
ἐπι-χεῦαι, *inf. aor. od* ἐπιχέω, *što v.*
ἐπι-χέω *(v.* χέω) 1) *akt. s ep. aor.* -έχευα, lijevati na što uvi, propisati, bacati. 2) *med., s ep. aor.* -εχεύατο sebi sipati, βέλεα svoje strijele na koga; sebi dati natočiti. 3) *pas. aor.* -εχύθ-ην, *i ep.* -έχυντο, *prenes.* grnuti, navaliti, nahrupiti, razliti se
ἐπι-χθόνιος 2. *ep.* koji je na zemlji; ἐ. ἀνδρες pozemljari
ἐπί-χολος 2. što stvara žuč, žučni
ἐπι-χορεύω, *poet.* plešući pridolaziti, pri tom plesati
ἐπι-χράομαι, *med. jon.* k tomu trebati, često upotrebljavati; p'rijateljevati s kim, prijateljski općiti
ἐπι-χραύω *i* -χράω. *ep., samo aor.* ἐπέχραον, navaljivati, salijetati
ἐπι-χρίω, *ep.* namazati, *med.* namazati se
ἐπί-χρῡσος 2. pozlaćen
ἐπι-χρωματίζω boju namazati na što, bojiti
ἐπί-χυσις, ἡ, 1) pritjecanje. 2) nazdravljanje
ἐπι-χωρέω 1) *intr.* pridolaziti; navaljivati. 2) *tranz.* priznati, dopustiti, popuštati, τινί τι
ἐπι-χωριάζω često kamo dolaziti, često gdje boraviti
ἐπι-χώρ*ος 3. » 2. domaći, običajan, običan komu τινός; ὁ ἐ. domaći, τα ἐ. domaće uredbe, običaji

ἐπι-ψαύω, *(ne dolazi u at. prozi)* doticati, lako se dodirnuti čega τινός; dokučiti (pameću), razumjeti
ἐπι-ψεκάζω *i staroat.* -ψακάζω kapati, ulijevati u eto .-
ἐπι-ψηλαφάω taknuti što, opipati, τινός *i* τί
ἐπι-ψηφίζω 1) *akt.* dati glasovati komu τινί, o čemu τί, iznijeti na glasovanje, τινά zahtijevati od koga da glasuje. *2) med.* glasovanjem potvrditi, odobriti
ἐπί-ψογος 2. prijekoran
ἐπ-ιωγαί, αἱ, *ep.* zakloništa za lađe (od vjetrova i valova), pristaništa
ἔπλε, ἔπλεο, ἔπλευ, ἔπλετο *v.* πέλω
Ζπληντο *v.* πελάζω
ἐπόδια *i* ἐποδιάζω *v.* ἐφ.
ἐπ-οικέω 1) ići kamo kao naseljenik, naseliti se. 2) kao naseljenik stanovati; stanovati, biti čiji međaš
ἐπ-οικοδομέω 1) nadozidati, sagraditi, nad čim zidati, popravljati. 2) *med.* sebi za obranu podizati
ἐπ-οικος, ὁ, ἡ, 1) došljak, tuđinac, naseljenik, *uopće* stanovnik, τινός. 2. *poet.* susjed
ἐπ-οικτείρω, *bolje* -οικτίρω, *poet.* žaliti, sažaljevati, *aps. i* τινά
ἐπ-οικτίζω, *poet.* ganuti na sažaljevanje *aps. i* τινί
ἐπ-οίσω, *fut. od* επιφέρω, *što v.*
ἐπ-οίχομαι, *ep.* 1) polaziti, ići, pristupiti kome (s molbom) τινά. 2) obilaziti, pregledati; dolijetati (κήλα), snalaziti, navaljivati. 3) ići kamo, δόρπον na večeru, ἔργον na posao, raditi, ἱστόν uza stan tkati
ἐπ-οκέλλω, *aor.* -ώκειλα, 1) *tranz.* natjerati, nagoniti, τήν νέα lađu na kopno, dati da nasjedne, da se razbije. 2) *intr.* pristati, nasukati se, razbiti se
ἑπομαι *v. ἵπω*
ἐπ-ομβρία, ἡ, pljusak, poplava
ἐπ-όμνυμι i -νύω, *fut.* -ομοῦμαι, *aor.* -ώμοσα *(i u tmezi),* 1) *akt. a)* kleti se na što, ἐπίορκον krivo se kleti, ·9·εούς bozima se zaklinjati. *b)* još k tomu priseći, *sa* δτι, δρκον τινί za kim se kleti, prisizati. 2) *med.* k tomu se zaklinjati, pod zakletvom uvjeravati, ἐπί, κατά τίνος, τινά
ἐκ-ομφάλιος 2. *ep.* na pupku, βάλεν σάκος μέσσον -ον pogoditi štit usred kvrge
ἑπονείδιστος 2, *adv.* -ίστως pogrdan, sramotan, prijekoran
ἐπ-ονομάζω, *akt. i pas. a)* nazivati po čemu (ἀπό) τίνος, nadjenuti komu ime ili pridjevak, τινί τι. *b)* zazivati čije ime τό ὀνομά τίνος
ἐπ-οπίζομαι, *ep. dep.* osvrtati se, bojati se
ἐποποιία, ἡ, *jon.* -ίη, epska pjesma
ἐπο-ποιος, ὁ, *jon.* epski pjesnik
ἐπ-οπτάω, *ep.* peći na čemu
ἐπ-οπτεύω, *iter. ep. impf.* ἐποπτεύεσκε, pogledati na koga *ili* što τινά, τί, nadgledati
ἐπ-όπτης, ου, ὁ, gledalac, svjedok, nadziratelj
ἐποπτικός 3. koji »7» što pripada najvišem ređenju, najvišoj posveti; τά ἐ. posljednje i najviše ređenje, svećenje
ἐπ-οράω i -έω *v.* ἐφοράω
ἐπ-ορέγω 1) *akt. ep.* pružati *{u tmezi).* 2) *med. . fut.* -ορέξομαι, *aor. ep.* ἐπωρέξατο » ἐπορ., *u at. prozi* -ωρέχθην, pružati se, ispružiti se (za napad), težiti za čim τινός
ἐπ-ορμέω *v.* ἐφορμέω
ἐπ-όρνῦμι *i* -νύω, *ep.* I. *akt.; ep. aor.* ἐπόρσα (»' *u tmezi, i* ὥρσεν ἐπι), *opt.* -όρσειεν, *imper.* ἔπορσον, 1) podizati koga protiv koga τινά τινι, probuditi. 2) slati τί τινι, razdražiti τινά τινι. II. *pas.* ἐπ-όρνῦμαι, s *ep. med. aor.* ἐπώρτο, uspraviti se, latiti se čega, dizati se protiv koga τινί, navaljivati
ἔπορον *v.* πορεῖν
ἐπ-όρονται, -οντο, *v.* δρομαι
ἐπ-ορούω, *ep. aor.* -όρουσα, naskočiti, nasrnuti na koga τινί, natisnuti se za kim, ἅρμα skočiti na kola; osvojiti (o *snu)*
επ-ορσον *v.* ἐπόρνμι
ἐπ-ορχέομαι k tomu igrati, plesati pri čem
ἐπ-ορώρει, *plpf. akt.* od ἐπ-όρνυμι
ζπος, εος, ους, τό, riječ, izjava, *ob. opp.* ἔργον; obećanje, prijetnja, mnijenje, savjet, zapovijed, želja, proroštvo; priča, vijest, pjesma; sadržina (govora), stih, fraza, poslovica, stvar; ὡς Ζπος ειπείν da tako rečem; κατ' ἔπος doslovno, točno; λόγοι ἴπεσ>. κοσμη-•9·έντες govori ukrašeni lijepim riječima
ἐπ-οτρόνω 1) *akt.* poticati, nagoniti, bodriti koga τινά (τινί) i *s inf.*; zametnuti, potaknuti πόλεμόν τινι, brzo opravljati, slati poslanstva ἀγγελίας, dati znak za juriš ξύνοδόν τινι. 2) *med.* za se nagoniti, nastojati; πομπήν uskoriti
ἐπ-ουράνιος 2. *i* 3. nebeski
ζπ-ουρος 2. povoljno duhajući
ἐπ-οχέομαι, *pas. s med. fut.* voziti se, jahati na čemu, hoditi τινί
ἐπ-οχετεύω, *akt.* navraćati (o *vodi ili drugoj tekućini),* dolijevati; *med.* na se *ili* k sebi navraćati, primati
ἔποχος 2. koji sjedi, vozi se, jaše na čemu, koji sjedi čvrsto na sedlu; pohodan
ζποψ, οπός, ὁ, pupavac
ἐπ-όψεαι, 2. *sg. fut. med. od* ἐφοράω, *što v.*
ἐπόψιμος 2. *poet.* koji se može gledati
ἐπόψιος 3. *poet.* 1) *pas.* vidljiv, pogledan. 2) *akt.* svevidjelac
ζποψις, εως, ἡ, pogled, vidik
επραθον *v.* πέρθω
ἔπρηξα *v.* πράσσω
ἐπριάμην *v.* πρίασθαι
επτά, οἱ, αἳ, τά, *num. indecl.* sedam
ἑπτα-βόειος 2. *ep., i* ἑπτά-βοιος 2. *poet.* od sedam volujskih koža, sedmerokožan
επταετής, οῦς, 2. *i* επταετής, ους, ὁ, sedmogodišnji; *adv.* επταετές sedam godina (dugo)
ἑπτα-καί-δεκα, οἱ, αἱ, τά, *num. indecl.* sedamnaest
ἑπτακαιδέκατος 3. sedamnaesti
ἑπτάκις, *adv.* sedam puta

ἑπτακισ-μύριοι 3. *jon.* sedamdeset tisuća
ἑπτακισ-χίλιοι 3. *jon.* sedam tisuća
ἑπτά-κλινος 2. sa sedam naslonjača *(oko stola)*
επτακόσιοι 3. sedam stotina
ἑπτά-λογχος 2. *poet.* sa sedam kopalja, *tj.* sa sedam vođa (στόλος)
ἑπτά-μηνος 2. *jon.* od sedam mjeseci, το έ. sedmomjesečno dijete, *tj. dijete koje je nošeno samo sedam mjeseci*
ἑπτά-πηχυς υ, *gen.* εος, sedam lakata dug
ἑπτα-πόβης, ου, ὁ, *ep.* sedam stopa dug
Ἑπτά-πορος *i* Πολύπορος, ὁ, *rijeka u Miziji, utječe u Adramitski zaliv*
ἑπτά-πῦλος 2. *ep. i poet.* sa sedam vrata, sedmerovratan, *epit. Tebe*
ζπταρον *v.* πταίρω
ζπτατο *v.* πέτομαι
ζπτάχα, *ep. adv.* na sedmero, sedmerostruko
Ἑπύαξα, ἡ, *žena kilikijskog kralja Sijenezisa*
Ζπ-υδρος *v.* Ζφυδρος
Ζπω, (ος«, ἑπ, *od* σεπ) I. *akt. simpl. samo ep., u kompoz. i jon. i poet., impf.* 2πον *i* (δι-)εῖπον, *iter.* (ἑφ-)ἑπεσκον, *fut.* (ἑφ-)ἑψω, *aor.* ἑπ-ἑσπον, *inf.* ἑπι-σπεῖν, micati se, ići, zabavljen biti čime ἀμφί, μετά, περί. II. *med.* ἑπομαι, *at. impf.* εἱπόμην, *fut.* ἑψομαι, *aor.* ἑ-σπ-όμην (σπώμαι, σποίμην, σποϋ, *inf.* σπέσθ-αι, *part.* σπόμενος), *ep. prez. imper.* 2. *sg. ίπεο i* ζπευ, *impf. i* ἑπόμην, *aor. 2. sing.* Ζσπεο, t *u mod.* ζσπωμαι, ἑσποίμην, ἑσπέσθ-ω, ἑσπό-μενος, *u imper.* 2. *sing.* σπεϊο, 1) ići s kim, pratiti koga τινί ι οἵμα, μετά, σύν τινι; ići na vojsku, polaziti; οι επόμενοι pratioci; prilikovati, slagati se. 2) ići za kim, slijediti, pristajati, ne zaostajati *(umno),* poimati. 3) podati se, slušati, pokoravati se, τινί, τοις παροϋσιν snaći se u prilikama; *u neprijat. smislu:* proganjati, τινί
ἑπωβελία, ἡ, globa koju je tužitelj morao platiti tuženomu ako nije dobio bar jednu petinu glasova
επωδή, *ep. jon. i poet.* ἑπ-αοιδή, ἡ, 1) basma, bajanje; čar, cara. *2)* žrtvena pjesma i molitva Perzijanaca. 3) čarobna pjesma
επωδός 2. koji pomaže, liječi bajanjem, bajač(-ica); ὁ έ. kraći pripjev, refren; ἡ έ. zaključna pjesma iza strofe i antistrofe
ἑπωμίς, ίδος, ἡ, *(samo plur.)* gornji dio pleća, rame; ženski hiton koji se skopčava preko ramena
ἑπώμοτος 2. *poet.* 1) pod prisegom, obvezan. 2) kojim se priseže, zaštitnik prisege, = ὅρκιος (Ζευς)
επωνυμία, *jon.* -ίη, ἡ, prezime, pridjevak, ime po čemu τινός, ἀπό τίνος, ἐπί τίνος; *ak. adv.* po imenu, pridjevkom
ἑπ-ώνῠμος 2. nazvan, imenodavac, eponim, j *gen. ili* ἐπί τίνος po kom ili po čem, ἑπ. βνομα nadjenuto ime. U *Ateni se zvaše tako: a) prvi arhont. b) heroji po kojima je prozvano* 10 *fila*
ἑπ-ωρσε, ἑπ-ώρτο *v.* ἐπόρνυμι
ἑπ-ωφελέω pomagati komu τίνα *(poet.* ι τινί), u čem τί
ἐπωφέλημα, τό, *poet.* pomoć, dodatak
ἑπ-ώχατο *v.* επέχω
Ζραζε, *ep. adv.* na zemlju
εραμαι. *v.* εράω
ἐρανίζω prinose *os.* novac kupiti, isprositi
ἐραννός 3. mio, ljubak, ubav
ζρανος, ὁ, 1) *ep.* gozba, gdje svaki gost svoj dio prinosi; *i uopće* gozba. 2) prinos što su ga davali članovi društva za međusobnu potporu, *uopće:* dar, potpora, prinos, iskazivanje ljubavi *os.* djece prema roditeljima
Ἐράσϊνίδης, ου, ὁ, *jedan od voda atenskih koji nakon poraza kod Arginuskih otoka god.* 406. *prije n. e. nisu pokopali mrtve; stoga je bio na smrt osuđen i smaknut*
Ἐρασϊνος, ὁ, *rijeka u Argolidi*
ἐράσι-χρήματος 2. lakom, pohlepan za novcem
ἐράσμιος 3. *i 2,* ερατεινός 3. *ep.,* ἐραστός 3., i ἐρατός 3. *ep.* mio, ljubak, ljubazan, dražestan, žuđen
ἐράσ(σ)ατο *v.* ἐράω
ἐραστής, οϋ, ὁ, ljubavnik, štovatelj, prijatelj, privrženik; *o stvarima:* ljubitelj čega τινός; ἐρ. επαίνου željan slave, slavohlepan
ἐραστός, ερατεινός *i* ἐρατός *v.* ἐράσμιος
ἐρατίζω, *ep.* silno žudjeti, τινός
Ἐρατοσθένης, ους, ὁ, *slavan kirenski geograf, filozof i pjesnik iz* III *stoljeća pr. n. e., bio knjižničar u Aleksandriji*
ἐρατύω *v.* ἐρητύω
Ἔρατώ, οϋς, ἡ, Afuza ljubavne poezije
ἐράω, *u at. prozi samo prez. i impf. akt. i part. pas., ep. rašir. med. prez. 2. pl. ind.* ἐράασθ-ε, *ep. i poet. dep.* Μραμαι, *impf.* ἠράμην, *fut.* ἐρασ&ήσομαι, *aor.* ἠράσθην *i* ἠρασάμην, ἐράσσατο, *sve u akt. znač.,* žudjeti, čeznuti za čim τινός, voljeti, ljubiti, obljubiti; ὁ ἐρώμενος ljubavnik
εργάζομαι *(osn.* ίεργ), *dep. med., augm. i redupl.* εἴργ- *i* ήργ-, *fut.* -άσομαι, *aor.* -σάμην, *perf.* είργασμαι *(s akt. i pas. znač.), aor. pas.* -άσθην, *fut. pas.* -ασ&ήσομαι, *verb. adj.* -αστέος, *ep. s augm. i redupl. i bez njih, jon. uvijek bez augm. i redupl.,* raditi, obavljati, baviti se čim, gotoviti, obdjelavati, svršiti, stjecati; zaslužiti; uzročiti, učiniti komu što
ε"ργαθ·ον *v.* εἴργω
εργαλεία, *jon.* ἐργαλήια, τά, oruđe, sprave
ἐργάνη, ἡ, *poet.* tvoriteljica, umjetnica *(pridjevak božice Atene kao zaštitnice ženskog ručnog rada)*
ἐργάσειω, *poet.* htjeti raditi
εργασία, *i), jon.* -ίη, 1) radinost, posao, obrt. 2) izrađivanje, zgotavljanje, obrađivanje *os.* polja. 3) izrađeno djelo, kip, slika, stvar; zaslužba, dobitak
εργάσιμος 2. *i* 3. koji se može obrađivati, obrađen, τά έργ. obrađena zemlja, oranica
ἐργαστέος 3. *adj. verb. od* εργάζομαι, *Sto v.*
ἐργαστήρ, ῆρος, ὁ, radnik *os.* poljodjelac

ἐργαστήριον, τό, 1) radionica, tvornica. 2) četa, čopor
ἐργαστικός *i* ἐργατικός 3. radin, radljiv, obrađujući
ἐργάτης, ου, ό, *fem.* ἐργάτις, ιδος, ἡ, 1) *adj.* radljiv, radin. 2) *supst.* radnik, poslenik, poljodjelac; θαλάσσης ribar
ἐργατικός *v.* ἔγραστικός
ἐργάτις *v.* ἐργάτης
ζργμα, τό, *poet.* = Ζργον
ἔργμα, τό, zatvor, tamnica
ζργνυμι, *poet. spor. oblik* za εἴργω, *Sto v*
ἐργο-δότης, ου, ό, koji naima koga u posao, naimatelj, poslodavac
ἐργολαβέω preuzimati kakav posao
ἐργο-λάβος 2. koji preuzima posao za plaću; *uopće* poduzetnik
Ζργον, τό, 1) djelo, čin, posao, pothvat, posljedak, uspjeh; *u zlu smislu:* nedjelo; Ζργω zaista. 2) radnja, zanimanje, bavljenje, obrt, umjetnost; Ζργον τινός *i* τινί ἐστι dužnost je; ἴργον εστί τίνος treba (προθυμίας srčanosti); ουδέν Ζργον εστί nije nužno; ἑ. μέγα, πολύ ἐστι mučno je; ἐκ Ζργων *s part. ili inf.* truditi se; *&.* παρέχειν τινί zadavati posla; *i.* ποιεϊσθαί τι zadavati sebi posla čim; *os. a) 'έργα* ανδρών posao ljudi, teženje polja, ratarstvo, *plur.* obrađena polja; posao žena (kućanstvo, tkanje), *b)* Μργον (μάχης) ratni posao, rat; ἐν ἔργω εἶναι boriti se. *c) uopće:* događaj, prilika. 3) radnjom izvedeno: rukotvorina, djelo, stvar, umjetnina, građevina; μέγα Ζ. velika stijena; Ζ. ἀργύρεια srebrni rudnici. 4) *uopće:* djelo, stvar, παν Ζργον u svemu
ζργω *v.* εϊργω
ἐργώδης 2. mučan, tegotan
Ζρδω *i jon.* ζρδω, *impf.* ἐΖρδον * Ζερδον, *iter.* Ζρδεσκον, *fut.* Ζρξω, *aor.* Ζρξα, *perf.* ἔΟργα, *plpf.* ἐώργειν, 3. *sing. jon.* ἐόργεε, *ep., jon. i poet.* 1) *sing.šjon.* ἐόογεε, *ep., jon. i poet.* 1) činiti, raditi, τινί τι *i* τινά τι. 2) prinositi, žrtvovati
ἔρεα, ἡ, vuna
ἐρεβεννός 3. *ep.* mračan, taman, mrk
ἐρέβινθος, ό, slanutak, vrsta graška
"Ερεβος, ι Ζρεβος, εος, ους, *ep. gen.* Ἐρέβευς *i* Ἐρέβεσφιν, τό, *ep. i poet.* tmina, mračno podzemlje, carstvo //adovo, gdje borave sjene umrlih; *ep. adv.* Ἐρεβόσδε u podzemlje, Ἐρεβόθε^ -^ podzemlja
ἐρεεί· . *jned.* -ομαι, *ep. samo prez. i impf.* pitati
ερεθίζω *i ep.* ἐρέθω dražiti, pobuđivati; mučiti, uznemirivati
ἐρείδω *{rijetko dolazi u at. prozi), ob. ep. i jon.,* ήρειδον, ἐρείσω, ήρεισα *i* ήρείσατο, ἐρήρεισμαι, ήρείσθην *ep. aor.* ζρεισα, ἐρείσατο, *perf. pas.* 3. *pl.* ἐρηρέδαται, *plpf.* 3. *sing.* ήρήρειστο, 3. *pl.* ἐρηρέδατο, I. *akt. i pas.* 1) *tranz. a)* podupirati, nasloniti, τί, τινί, προς, περί τι, ἐπί τινι *i* τίνος, *pas.* biti poduprt, prislonjen, oboren biti; *perf. pas.* pasti, *b)* tiskati, potiskivati, ζγχος urinuti; *pas.* prodirati διά τίνος. 2) *intr.* nasrnuti, κατά τίνος. II. *med.* opirati se, βάκτρω na štap, oslanjati se, uprijeti se
ἐρείκω 1) *akt.* razbiti, smrviti. 2) *ep. med.* ἐρείκομαι *s aor.* ήρΐκον, *intr.* puknuti, ἐρεικόμενος περί δουρί proboden kopljem
ερειο *v.* I. εἴρω
ἐρείομεν *v.* ἐρέω
ερείπια, τά, *poet.* ruševine, razvaline; νεκρών έ. povaljena tijela, leševi mrtvih, ναυτικά έ. rbine razbijene lađe
ἐρείπω *(rijetko at), ob. ep. i poet.* 1) *tranz.* rušiti, obarati, 2) *intr. pas.* ἐρειπομαι *s aor.* ήρείφθην *i* ήρΐπον, *konj.* -πησιν, *perf.* ἐρήρϊπα, *pas.* ἐρήριμμαι, *plpf.* ἐρήριπτο, *ep. i* ἐρέριπτο, rušiti se, padati, obarati se na koga είς τίνα
Ζρεισμα, τό, *poet.* poduporanj, branik, osnova, temelj
Ἐρεμβοί, ol, *nepoznat narod s istoka*
ἐρεμνός 3. *ep. i poet.* taman, mrk
ἔΟεξα *v.* ρ"έζω
ἐρέομαι *υ.* Π. ἐρέω
ἐρεοϋς, δ, οϋν vunen
ἐρέπτομαι, *ep. dep. med.* čupati, trgati, jesti, zobati, griskati, trošiti
ἐρέριπτο *υ.* ἐρείπω 2.
ἐρέσθαι *v.* I. εἴρω
ἐρέσσω, *aor.* ήρεσε, Ζρεσσε, 1) *intr. ep. i poet.* veslati. 2) *tranz.* veslajući pritjerati, *prenes.* pokretati; άπειλάς groziti se; razmišljati
ἐρεσχηλέω svađu zametati, šaliti se, dražiti, zadirkivati
ἐρέτης, ου, ό, veslač, mornar
ἐρετικός 3. koji se tiče veslača, veslački
ἐρετμόν, τό, *ep.* veslo
ἐρετμόω, *poet.* veslima providjeti, v. opremiti; χέρας uzeti vesla u ruke
Ἐρέτρια, *poet.* ΕΙρέτρια, ή, *grad na Eubeji;* Ἐρετριεύς, ό, *stanovnik E.; adj.* Ἐρετρικός 3. eretrijski
ἐρεύγομαι, *impf.* ἐρεύγετο, *aor.* ήρυγον, *ep. dep. med.* bljuvati, rigati, zapljuskivati se *(o moru); u aor.* rikati
ἐρευθέδανον, τό, /o«, broć (boja)
ἐρεύθω, *ep. aor.* ζρευσα, crveniti
ζρευνα, ης, ή, istraživanje
ερευνάω njušiti, uhoditi, tražiti, pretraživati, ispitati
ἐρέφω, *fut.* -έψω *i* -έψομαι, *aor.* ήρεψα, *ep.* ἔρεψα *i* ήρεψάμην, pokriti, sagraditi; ovjenčati
Ἐρεχθεύς, έως i έος, *ep.* ήος, ό, Erehtej, zemljotresac, *nazvan i* Ἐριχθόνιος, *pridje-vak Posidona, s kojim je i istovetan, sin Zemljin, othranjen od Atene i njezin štićenik. Na Akropoli je imao svoje svetihe i smatrao se praherojem atiikim. Njegov unuk Erehtej bio je kralj atenski, stoga* Ἐρεχθεΐδαι = Atenjani. Ἐρεχθής, Ἐρεχθής, ίδος, ή, *ime jedne atiSke file,* Ἐρεχθηίς θάλασσα *zdenac na Akropoli u hramu* Ἐρεχθεῖον
ἐρέχθω, *ep.* kidati, bacati (o *brodu)*

ρ ψ α *v.* ερέφω ἑρέψιμος 2. za pokrivanje spretan; što pripada krovu ἑρεψις, εως, ἡ, pokrivanje, krov
I. ἐρέω reći ću, *v.* I. εἰρω
II. ἐρέω, *s ep. konj.* ἐρείομεν, *i med.* ἐρέομαι, *ep. samo u prez. i impf.* pitati, tražiti
III. ἐρέω, *poet.* = ἐράω
ἐρημία, ἡ, samoća, pustoš, samost, ἐρημίαν ὀίγειν, ἐχειν živjeti u samoći; zabit; sloboda u djelovanju; nestašica, oskudica; odsutnost
ἔρημος 3. *i* 2, *staroat. i jon. i* ἐρημος 2. i 3. *at., a) o mjestima i stvarima:* pust, zabitan, opustošen, prazan, napušten, neobrađen, neprohodan; *supst.:* ἡ ἔρημος *se.* χώρα *i* τα Ερημα pustinja, *V) o licima:* sam, ostavljen, osamljen, bez pomoći, τινός; το ἐρ. stanje, da se tko ne može braniti; ἡ ἐρημος »7» ἐρημη (δίκη) parnica u kojoj pri raspravi nema jedne stranke, si. ερήμην (δίκην) κατηγορεῖν, tužiti gdje se nitko ne brani, *tj.* optužiti nenazočna; ερήμην αἱρεῖν dobiti parnicu da se isposluje presuda poradi ogluška; ερήμην ὀφλεῖν biti osuđen s ogluška
ἐρημόω pustim učiniti, ostaviti, isprazniti, opustošiti, oplijeniti, τινά (τί) τίνος
ἐρηρέδαται, ἐρήρεισμοα, *v.* ἐρείδω
ἐρήριμμαι *v.* ἐρείπω 2.
ἐρήσομαι pitat ću, *v,* I. εἴρω 2.
ἐ ρητό ω, *dor.* ἐρατύω, *ep. i poet.* (ϋ *pred* σ *i kratkim slogom), fut.* -ύσω, *aor. ep.* ἐρήτυσα, *iter.* ἐρητύσασκε, *aor. pas.* 3. *pl.* ἐρήτϋ-9-εν, 1) *akt.* zaustavljati, priječiti; zadržavati, miriti, odvraćati koga od čega τινά τίνος. 2) *med. ep. kao dep.* zadržavati, smirivati koga τινά
ἐρῖ- *nerazdjeljiva čestica, pojačava znač. riječi,* vrlo
ἐρϊ-αύχην, ενός, ὁ, ἡ, *ep.* visokovrat
Ἐρίβοια, ἡ, *žena Telamonova, mati Ajantova*
ἐρι-βρεμέτης, ου, ὁ, jaki, glasni gromovnik
ἐρι-βώλαξ, ακος, ὁ, ἡ, *ep. i* ἐρί-βωλος 2. *ep.* grudast (o *zemlji),* plodan,
ἐρί-γδουπος 2, *ep. i* ἐρίδουπος» 2. *ep*< 1) jaki, glasni gromovnik, 2) gromotan, bučan
ἐριδαίνω, *ep. s inf. prez.* ἐριδαινέμεν *i aor.* ἐρϊδήσασθαι, 1) svađati se, prepirati se, 2) takmičiti se, natjecati se
ἐριδμαίνω, *ep.* dražiti, zadirkivati
ἐρί-δουπος 2. *v.* ἐρίγδουπος
ερίζω, *fut.* ερίσω, *qor.* ἠρϊσα, *ep. impf.* ἐριζον, *iter.* ἐρίζεσκον, *aor. opt.* ἐρίσσειε, *med, konj.* ἐρίσσεται, 1) *akt. a)* svađati se, prepirati se s kim τινί, προς τίνα, o što περί τίνος; tvrditi. *b)* takmiti se u čemu τί. περί τίνος, *inf.* 2) *med.* ogledati se s kim u čemu τινί τινι
ἐρί-ηρος 2, *plur. metaplazmom* ἐρίηρες, *ep.* mio, drag, vjeran
ἐρῖ-9-ήλής *2. ep.* bujan, koji bujno raste
ἐρῖ&ος, &, *ep.* nadničar, težak; ἡ, prelja; tkalja, slušknja
ἐρῖκεϊν, *inf, aor. v.* ἐρείκω 2.
ἐρῖ-κθδής 2. *ep. i jon.* slavan, veličanstven, sjajan, krasan
ἐρί-μΰκος 2. *ep.* koji glasno riče, gromki rikač
ἐρῖνεός, ὁ, *ep.* divlja smokva, *ujedno i naziv jednoga mjesta blizu Troje*
Ἐρινεός, ὁ, ἰ ἡ, *grad u Doridi na Parnasu*
Ἐρῖνύς *i* ἐρῖνύς, ύος^ ἡ, *ak. pl.* -νϋς, *ep. i* νύας, 1) 5rda, *podzemna boginja, osvetnica pogaženoga prirodnog zakona.* 2) *kao apelativ a)* kletva, prokletstvo, osveta, *b")* propast, φρενών ἑ. obmama
ἔριον, τό, *ep. i jon. i* ἐϊριον, i *ep.* εἴρος τό, *često plur.* vuna, εἰρια τά ἀπό ξύλοο pamuk
ἐρι-ούνης, ὁ, *ep., i* ἐρι-ούνιος, ὁ, *ep.* vrlo koristan, blagodatnik, *epit. Hermov*
ἐριουργέω obrađivati vunu, vunom raditi
ἐρῖπεϊν, ἐρϊπών,,βΟΓ. *v.* ἐρείπω 2.
ἔρις, ιδος, ἡ, *ak.* -ιν, *ep. ob.* -ιδα, *A.* 1) prepirka, svađa o što περί τίνος, boj, ἑ. της μάχης »7» πολέμου bojni bijes, ἑ. προς αλλήλους međusobna nesloga; Ζριδι μάχεσβ-αι, ἐριν συμβάλλειν svađati se. 2) natjecanje, borba, ἐξ ἐοιδος od junaštva, od natjecanja, ἑ. προφέρειν natjecati se; ἑ. προφέρεσθαί τινι pozivati koga na udvoj, takmicu. *B* personif.* Ἔρις, ἴδος, ἡ, *pratilica Aresova, boginja zavade i boja*
ἐρι-σθ-ενής 2. *ep.* premoćan
ἔρισμα, τό, *ep.* predmet, uzrok svađe
ἐρι-στάφῦλος 2. *ep.* grozdat, s velikim grozdovima
ἐριστοκός 3. svadljiv; ἑ.. τέχνη »7» σοφία vještina u raspravljanju *ili* prepiranju
ἐρ ιστός 3. *poet.* o čemu se smije, može prepirati
ἐρί-τῖμος 2. *ep.* veoma cijenjen, skupocjen
ἐρίφειος 2. jareći
Ζρϊφος, ὁ, ἡ, *ep.* jarčić, kozlić, mlada koza
Ἐριφόλη, ἡ, *sestra Adrastava, a žena Amfijarejeva*
Ἐριχθόνιος, ὁ, 1) *sin Hefestov i Zemljin, otac Pandionov, kralj u Ateni.* 2) *sin Dardanov, otac Trosov*
ἑρκεῖος, *at.* Ζρκειος 2. dvorišni, kućni, *epit. Zeusa, čuvara kuće; njemu je obično u dvorištu bio postavljen i žrtvenik*
ἕρκος, εος, τό, *demin. ep.* ζρκιον, τό, 1) ograda, plot, nasip, αυλής, *stoga* dvorište; utvrda; ἑ. οδόντων ograda zubna, 2) *ep. jon. i poet.* krletka, zamka;' zasjeda. 3) branič, obrana od čega τινός
ἑρκτή, ἡ, *jon. mj.* εἰρκτή

I. ἑρμα, τό, 1) *ep.* poduporanj, podvalak; *oni bi se metali pod lađe na suho izvučene;* balast lađe. 2) *prenes. a) ep. o licima:* potpora,, stup πόληος. *b)* prud, stijena pod vodom, c) humak, *poet.* grobnica
II. Ζρμα, τό, *ep.* δδυνάων nosilac,· uzrok boli
III. ἑρμα, τό, (σειρά), *ep. santo plur.* niz čegaj ušnjaci, oboci
Ἑρμαῖ, *oi,* stupovi s Hermovim glavama
Ζρμα,ιον. τό, *(što potječe od Herma)* nahod, nalazak, svaki nenadani dobitak

Ἑρμαῖος 3. Hermov, Ἐρ. λόφος Hermov brežuljak, *ogranak brda* Νήιον *na Itaci,* Ἐρ. λέπας, ὄρος *gora na Lemnu;* τα Ἑρμαια Hermova svetkovina Ερμείας j *si. v.*

Ἑρμης *ερμηνεία.,* ἡ, sposobnost govorenja, izričaj,
govor, tumačenje ἑρμηνεύς, έως, δ, vjesnik, tumač ερμηνευτικός 3. koji pripada tumačenju;
ἡ ερμηνευτική *(se.* τέχνη) vještina tumačenja ερμηνεύω, razjasniti, tumačiti, navijestiti

Ἑρμης, οϋ, η, ην, ή, ό, *ep.* Ερμείας, *gen.* Ἑρμείαο, Ερμείω, Ἑρμέω, *dat.* Ἑρμέα, *ak.* Ἑρμείαν, *vok.* Ερμεία, *jon.* Ἑρμέης, *gen.* Ἑρμέω, *ak.* Ἑρμέην, *sin Zeusa i Atlasove kćeri Maje, rođen na brdu Kileni u Arkadiji. On je krilati vjesnik bogova, izumilac lire, pratilac duša u podzemni svijet, pomagač pametnih ljudi i bog trgovine.* Ερμιόνη, ἡ, 1) *kći Menelajeva i Helenina, žena Neoptoletnova.* 2) *grad u Argolidi. Supst.* Ἑρμιονεύς, έως, ό, *stanovnik Herm.;* ἡ Ἑρμιονίς, ίδος, *se.* γη, *pokrajina Her.*

ἑρμίς *ili* ἵν, ῖνος, ό, *ep.* potpor, nožica od postelje Ερμογένης, ους, δ, *Atenjanin, sin bogatog*
Hiponika, brat Kalijin i prijatelj Sokratov

ἑρμο-γλυφειον, τό, radionica kipova

Ἑρμοκράτης, ους, 6, *vojskovođa sirakuški god.* 415. *pr. n. e.* "Ερμος, δ, *rijeka u Frigiji i Miziji, utječe*
u Hermajski zaliv Ερμοτύβιες, ίων, οί, *ime egipatske vojničke*
kaste Ζρνος, εος, ους, τό, *ep. ipoet.* mladica, izdanak,
pomladak, dijete ἑρξίης, δ, *Herodotov prijevod imena „Dareios",*
tj, posjednik dobara ili radin ζρξω, -ξαιμι *i si. v.* Ζρδω ε"ρομαι *v.* I. εϊρω Ζρος *v.* ἔρως

ἑρπετόν, τό, sve što gmiže, što se miče, što je živo, životinja ἑρπύζω *i* Ζρπω *(ne dolazi u at. prozi), ep.*
i poet., impf. εϊρπον, *fut.* Ζρψω, *aor.* εϊοπΰσα, 1) micati se, hodati, obilaziti, πρόσω napredovati. 2) puzati, vrludati, vrljati, nadoći, približavati se, παρά, ἀνά, ἐπί, εϊς τι, snalaziti koga τινί i προς τίνα ἐρράδάται *v.* βαίνω

ἐρρήθην *v.* I. εἴρω ζρρϊγα *v.* ρΙγέω ἔρρω, *fut.* ἐρρήσω, *aor.* ἤρρησα, vući se, vrljati,
ići, Ζρρε nosi se; propasti, Ζρρει τάμα propadoh ζρρωμένος 3, *part. perf. pas. od* ρ*ώννυμι,
ado. -ένως, *komp.* -νέστερον *i* -νεστέρως, jak, silan, hrabar, postojan

Ζρση, ἡ, *ep. i jon.* ἑέρση, 1) rosa. 2) *prenes.*
Ζρσαι pozno ojanjena janjad, požnjaci

ζρσήεις,εσσ«,εν,*ep. i*ἑερσήεις,rosan,sočan;
istom preminuo, (o *lesu)* još ne istrunuo

Ζρσην, ενός, δ, *jon. mj.* &ρσην, αρρην, muški, muškarac

ἐρύγμηλος 2, *ep.* koji riče, rikač

ἐρυγών *v.* ἐρεύγομαι

ἐρυθαίνομαι, *ep.* (po)crvenjeti

Ἐρυθϊνοι, οΙ, *mjesto u Paflagoniji*

Ἐρυθραί;, αί, 1) (τ Ἐρύθραι) *grad u Beotiji.* 2) *grad u Joniji; adj* -αϊος 3.

ερυθραίνομαι, *pas., i* ἐρυ&ριάω (po)crvenjeti, *os.* od stida

ερυθρός 3. crven; ἡ Ἐρυθρή (-ρά) θάλασσα Crveno more, *takod. i* Indijsko more s Perzijskim i Arapskim zaljevom

ἐρόκω, *fut.* -ύξω, *aor.* ἤρυξα, *ep. impf.* Ζρυκον, *aor.* ἴρυξα, *konj.* 1. *pl.* ἐρύξομεν, *redupl. aor.* ἠρύκάκον *i* ἐρυκ., *inf.* ἐρυκακέειν, *ep. obi. i* ἐρϋκάνω i ἐρϋκανάω, 3. *pl.* -ανόωσι, 1) *akt. a)* zaustavljati, zadržavati, priječiti, ne puštati, sapinjati, θυμόν usprezati. *b)* odvraćati, odbijati koga od čega τινά τίνος, od koga što τινί τι *i* τί ἀπό τίνος, *c)* odvajati ἀνέδην δδε χώρος ἐρύκεται ovo se mjesto nemarno (od vas) zaustavlja, *tj.* prosto vam je prići k njemu. 2) *med. a)* zaustavljati se, boraviti, *b) = akt.*

ἐρΰμα, τό, branik, tvrđava, opkop; obrana, zaštita

Ἐρδμανθος, δ, *brdo u Arkadiji. Adj.* Ἐρῦμάνθιος 3. θήρ erimantski vepar

ἐρυμνός 3. zaštićen, utvrđen, čvrst, nepristupačan, strm; *supst.* τα ἐρυμνά utvrđena mjesta

ἐρυμνότης, ητος, ή, jakost kojega mjesta, utvrda

Ἐρυξ, υκος, δ, *brdo i grad na zapadu Sicilije; adj.* Ερυκΐνος 3.

Ἐρυξίμαχος, δ, *sin Akumenov, liječnik u Ateni*

ἐρύομαι, *impf.* ἐρύετο, *i* εἰρύομαι, 1. *pl.* εἰρυόμεσθα, *i* Ζρυμαι, *inf.* ἐρυσθαι, *impf.* Ζρϋσο, -ϋτο, i εϊρυμαι, 3. *pl.* εἰρύαται, *impf.* εϊρυτο, -υντο *i* -ύατο, *fut.* εἰρύσσομαι, *aor.* εἰρύσαο, -ατδ *i* ἐρύσσατο, *inf.* εΕρύσσασθαι, 1) spasiti, čuvati, braniti, štititi, τινά, τί; paziti, vrebati, τινά, τί. 2) odbijati, τί čuvati se od čega; χόλον usprezati

ἐρϋσ-άρματες, οί, *ep. samo plur.* koji kola vuku, vozni

ἐρΰσίβη, ή, medljika koja se javlja kao crveno brašno na žitnim klasovima

ἐρῦσί-πτολις, δ, ή, *ep.* zaštitnik, -ica grada

ἐρυστός 3. *poet.* povučen, trgnut iz čega τινός

ἐρύω, *ep. i jon. i* εἰρύω, *fut.* -ύσω, *ep.* σσ *i* ἐρύω, *aor.* εϊρυσα, *ep. σσ, konj.* 1. *pl.* ἐρύσσομεν, *perf. pas. i med.* εϊρυμαι, 3. *pl. plpf.* εἰρύατο *i* εϊρυντο, I. *akt.* 1) vući, potezati, napinjati, izvlačiti, spuštati νήα εἰς ἅλα. 2) kidati, istrgnuti, oteti, odvući νεκρόν, navlačiti, τινά, po čemu τινός. Π. *med.* sebe ili svoje vući, privlačiti, izvući koga iz čega τινά τίνος, skidati (s ražnja), χρυσω zlatom pretegnuti, *tj. zdjelicu tezulju uvis dignuti*

Ζρχαται, έρχθείς *i si. v.* είργω
έρχατάομαι, *ep.*, 3. *pl. impf.* έρχατόωντο *mj.* -τώντο, *pas.* biti zatvoren
έρχομαι, *kod at. pis. gotovo santo ind. prez., impf. rijetko u kompoz., at. ob.* ήειν, *fut.* εϊμι *(ili* άφίξομαι, ήξω), *aor.* ήλθον, *imper.* έλθέ, *perf.* έλήλυθα, *plpf.* έληλύθει, *ep. fut.* έλεύσομαι (ι *jon. i poet.), aor.* ήλυθον, *inf.* έλθέμεν(αι), *perf.* είλήλουθα, 1. *pl.* είλήλουθμεν, *part.* είληλουθώς i έλ., *plpf.* είληλούθει, ići, dolaziti, stići, vratiti se; voziti se, *o rijeci* teći. *Poblize se označuje s adv.* εϊσω, άμοϋ *Ud.; s ak.* κλισίην u kolibu, όδόν putovati, ići na put; ϊ *gen.* πεδίοιο poljem, γης doći iz zemlje; *dat.* έρχεται τινί τι dobro dolazi komu; s *raznim prep.* ές τοϋτον λόγον ώστε dotle doći da, ές χείρας τινι na šake se pobiti, έ. έπί τίνα navaljivati na koga, έπί παν έ. sve pokušati, 8ta μάχης τινί pobiti se; i *part. a)* ήλθε θέουσα dotrča, 6) i *part. fut., rjeđe prez.* έρχομαι λέξων kanim odmah reći, ήλθε φθάμενος trčeći preteče; kaniti, htjeti učiniti *(taj se particip često prevodi adverbima:* odmah, evo)
"Ερχόμενος, ό, *i* ή, *v.* 'Ορχομενός
έρώ *v.* I. εϊρω
ερωδιός, ό, *ep.* čaplja

I. έρωέω, *ep.* teći

II. έρωέω, *ep.* I) *intr.* mirovati, popuštati od čega τινός, zaostajati. 2) *tranz.* odbijati, nupuštati

I. έρωή, ή, *ep.* brzo kretanje, navala, zamašaj; δούρατος domet koplja

II. έρωή, ή, *ep.* mirovanje, uzmicanje, po puštanje, odmor od čega, τινός
έρως, želja, čeznuće za kim (čim), τινός *i* προς τι ljubavna požuda; *u plur.* ljubavne slasti, ljubakanje. 2) Έρως, ωτος, ό, *bog ljubavi, sin Afroditin*
ερωτάω, *jon.* -έω, *ep.* είρωτάω, *impf.* είρώτα, pitati, istraživati, τινά τι
ερώτημα, τό, *i* έρώτησις, εως, ή, pitanje o čem, τινός
ερωτικός 3. ljabavan, sklon ljubavi, zaljubljen; τά ερωτικά ljubavni poslovi, požuda, tajne ljubavi; *adv.* ερωτικώς, zaljubljenički; -κώς έχειν προς τινά ljubiti koga, -κώς διακεϊσθαί τίνος προς τίνα zaljubljen biti, čeznuti za kim
ές ι *sva kompoz. s* ές *v.* εις
έσαλτο »7» έσαλτο *ep. aor. od* έσάλλομαι
έσαν *v.* ειμί
έσάπην, *aor. pas. v.* σήπω
έσαπικνέομαι, *jon. v.* είσαφικνέομαι
έσας *part. aor. od* εϊσα, *v.* III. ΣΒΔ
έσβην, *jaki aor. v.* σβέννυμι
έσελεύσομαι, *fut. v.* εϊσειμι
έσεμάσσατο, *aor. od* είσμαίομαι
έσέπτατο, *aor. v.* είσπέτομαι
έσεσάχατΟ, *plpf. pas. od* σάττω
Ζθ ι, Ζσεται, *fut. od* ειμί
έσέχυντο, *ep. aor. od* είσχέομαι
έσήλατο *v.* είσάλλομαι
ζσηνε, *aor. v.* σαίνω
έσθ-έομαι, *pas. jon. samo u perf.* έσ&ημένος, obučen
ζσθημα, τό, έσθής, ήτος, ή, *ep.* ζσθος, τό, odijelo, ruho; rublje; posteljina; sag
ζσθην *v.* Ζννυμι
έσθίω *v.* ϊδω
έσθλός 3. dobar, valjan, čestit, vrijedan, plemenit; junački; ljekovit, povoljan; krasan; vjeran; sretan; *supst.* οί έ. odlični, plemeniti ljudi, τά έ. sreća, dobro, *pl. i* skupocjenosti
ζσ&ορον, *aor. od* είσ&ρφσκω
ζσθος *v.* Ζσθημα
έσθ·' 8τε *mj.* εστίν δτε, *poet.* = ενίοτε, katkada
έσθώ, *konj, aor. pas. od* Ζζομαι
ίσθ·ω *v.* Ζδω
Ζσιδον i *si. v.* είσοράω
έσϊέμεναι, *ep. part. prez. med. od* είσίημι
ζσις, εως, ή, težnja
έσκεμμένως, *adv.* promišljeno
Ζσκληκα, *perf. od* σκέλλω
έσκον *v.* εΙμί
εσμός, ό, roj, jato, mnoštvo, obilje, bujica (λόγων)
Ισο μα ι, *fut. od* ειμί
Ζσοπτρον, *i* εϊσοπτρον, τό, *poet.* ogledalo
έσόψομαι, *fut. od* είσοράω
έσπέριος 3. *poet., i* Ζσπερος 2. 1) večernji, έσπέριος ήλθε dođe uvečer. 2) zapadni. *Supst.* ή εσπέρα, i ό Ζσπερος 1) večer. 2) zapad
Έσπερϊται, οί, *narod u zapadnoj Armeniji*
ζσπετε, *ep. def, aor. 2. imper.* recite
έσπέσθαι, -πόμενος *i si. ep. red. aor. v.* έπω II.
Ζσσα, -άμην, -άμενος, έσσο *i si. v.* Ζννυμι
Ζσσεαι, -σεϊται, έσσί, Ζσσ(ο), Ζσσομαι *v.* ειμί
έσσόομαι *v.* ήσσάομαι
Ζσσυμαι, -υται *i si. v.* σεύω
έσσυμένως, *adv. (v.* σεύω), *ep.* žurno, žestoko
έσσώθην, Ζσσώμαι *v.* ήσσάομαι
Ζσσων *v.* ήσσων
έστάμεν(αι), Ζσταν *v.* ϊστημι
Ζσ-τε I. *adv. lokal, i tempor.* sve do, *ob. s* έπί, προς, ες. II. *konj. tempor.* dok, dok ne. 1) *s inf.* 2) s *ind.* 3) *s opt. u neupr. govoru ili ako se radnja ponavlja u proHosti.* 4) i *konjunkt. i* iiv *ako se radnja vrši jedanput u budućnosti ili se ponavlja u sadašnjosti*
έστήξω i -ξομαι, *fut. od* Ζστηκα, *v.* ϊστημι
έστηώς, *ep. part. perf. v.* Ιστημι
εστία, ή, *ep. i jon.* Ιστίη, ognjište *u dvorištu, u sredini kuće, ujedno i žrtvenik kućnih bogova os. boga Zeusa* (Ζεύς έρκεϊος). *Ono je utočište pribjegara. Prenes.* 1) kuća, kućanstvo, domovina, očinski dom; *poslovički: &ψ′* εστίας αρχεσθαι od sredine, od glavnoga za" početi. 2) žrtvenik, svetište (ή Δελφική). 3) *personif. kći Kronova i Rejina, zaštitnica kućnog ognjišta, grada i države*

Έστίαια, ή. *jon.* Ἱστιαίη *i ep.* Ἱστίαια, ή. 1) *grad na Eubeji, kasn.* Ὠρεός, *Stanov.* Ἑστιαιεύς » Ἱστιαιεύς, ό, *i okolica* Ἱστιαιώτις, ή. 2) *ime pokrajine u Tesaliji*

έστίδμα, τό, έστίασις ή., hranjenje *os.* na državni trošak, gozba., čašćenje naroda

Ιστιάτωρ, ορός, δ, priređivač gozbe, domaćin; *u Ateni* onaj koji po dužnosti (liturgija) ishranjuje članove svoga plemena

έστιάω, *augm.* ει., *fut.* -άσω, *aor.* -άσα, *perf.* είστίδκα, -αμαι, *aor. pas.* είστιάθην, *i med. prez. impf. fut., jon.* ίστιάω, *impf.* 3. *l. sing.* ιστία, *perf. pas.* ίστίημαι, uz ognjište, u kući gostoljubivo primiti, pogostiti; gozbom slaviti (νικητήοια); *pas.* gostiti se; gostoljubivo biti dočekan

έστι-οῦχος *2. poet.* koji ima *ili* štiti ognjište ili žrtvenik, domaći

εστιχον, *aor. v.* στείχω

έστιώτις, ιδος, ή, *poet.* u kući, od kuće, koji pripada ognjištu

Ιστό *v.* Ζννυμι

έστρωτο *v.* στόρνυμι *ili* στρώννυμι

έστω ρ, ορός, ό, *ep.* zavoranj, što drži jaram na rudi, kurdelj

£σχ' = Ζσκε *v.* είμί; = £σχε *v.* έ"χω

έσχάρα, *jon.* -ρη, ή, ί *ep. gen. i dat.* έσχαρόφιν, 1) ognjište, OJ. *U kući, često nadomješčuje žrtvenik, te je utočište pribjegarima.* 2) *uopće* vatrište, mjesto za vatru; posuda za vatru, roštilj

εσχατιά, ή, *jon.* -ιή, najkrajnji dio, kraj, konac, granica; od grada udaljeno imanje

έ'σχατος 3 *(od kF), komp.* -ώτερος, *sup.* -ώτατα, 1) *lokal,* najkrajnji, najudaljeniji, sárkes nutarnji, *adv.* i *supst.* έσχατα na kraju, éξ εσχάτων ές έσχατα od jednog kraja do drugog. 2) *temporal.* najzadnji, posljednji, ές το έσχατον *i adv.* το έ'σχατον konačno. 3) *prenes.* najkrajnji, najgrozniji, najgori, τα έ. αίκίζεσθαί τίνα na najužasniji način zlostavljati, υπέρ των εσχάτων άγων borba na život i smrt, borba za opstanak; *adv.* εσχάτως silno, veoma, do krajnosti

έσχατόων, όωσα, *ep. rastegn. part. od* έσχατάω, krajnji, na granici ležeći

Ζσχεθεν, Ζσχον, σχεθέειν *v. ίχω*

Ζσχηκα *v.* έχω

ζσω, -ωτέρω *v.* είσω

έ"σώθεν, *adv.* iznutra, unutra, *aps. i* τινός

εσωτερικός 3. unutrašnji, *obično o* spisima filozofa *os.* Aristotelovim strogo znanstvenim

εταίρα *ili* -ρη, ή, *v.* εταίρος

εταιρεία, -ρία, *jon.* -ρηίη, ή, drugovanje, prijateljstvo; savez, društvo, stranka, politički klub. *os. oligarhijski*

έταιρεῖος 3. i έταιρήιος 2, *jon.* druževski, savezнички, druževan, koji se tiče ljubavnice, Ζευς έ. zaštitnik saveza, prijateljstva

έταιρέω činiti blud, bludno živjeti

έταίρησις, ή, bludan život

εταιρία *v.* εταιρεία

έταιρίζω, *ep. i* έταρίζω, *ep., aor.* έταίρισα i σσ, drugovati s kim, pridružiti se komu, τινί; *med.* uzeti koga sebi za druga, τινά

έταιρίστρια, ή, bludnica, ljubovnica

εταίρος 3, *ep., jon. i poet.* Ιταρος, *A) adj.* sprijateljen, prijateljski; *superl.* -ότατος. *B) supst.* 1) ό εταίρος α) drug, prijatelj., pomoćnik, pristaša, pratilac, τινός *i* τινί, *b)* učenik *(os. Sokratov).* 2) ή εταίρα, *jon.* -ρη, *ep.* έτάρη *i* 1-ταιρίς, ίδος, ή, družica, prijateljica, pomoćnica; ljubavnica, bludnica, τινός *i* τινί

έτάλασσας, -ης *v.* τλήναι

έταρίζομαι *v.* έταιρίζω

Ζταρος, δ, *v.* εταίρος

έταρπήτην *aor. pas.* jak, 3. *du., v.* τέρπω

έτέθαπτο *v.* ·8·άπτω

έτεθήπεα *v,* τέθηπα

Έτεο-κλής, έους, *ep.* ήος, 6, *sin Edipov, zavadio se s bratom Polinikom poradi kraljevstva u Tebi i dao povod ratu Sedmorice na Tebu. Adj. ep.* Έτεοκλήειος 3, βίη junački Et.

Έτέο-κλος, ό, *neki Argivac, jedan od sedmorice u ratu na Tebu*

Έτεό-κρητες, o'ι, Prakrećani

Έτεό-νῖκος, ό, *spartanski harmost oko* 400. *pr. n. e. u Bizantu*

έτεός 3. istinit, prav; *adv.* έτεόν *i* έτε^ *(dat. sing. fem.)* zbilja, uistinu

έτερ-αλκής 2. *ep. i jon.* koji protivniku daje pretežnu snagu, pretežan, odlučan; promjenljiv, neizvjestan

έτερ-ήμερος 2. *ep.* po dan naizmjence (živeći), koji svaki dugi dan što radi (o *Kastoru i Poluksu). Adv. jon.* -έως izmjeničnom srećom

έτέρηφι, *ep. dat. sing. fem. od* έτερος

έτεροδοξέω biti drugoga mišljenja

έτεροδοξία, ή, drukčije mišljenje

έτεροιόομαι, *jon. pas.* promijeniti se; primiti drugi oblik

έτεροῖος 3. različit, drukčiji, osobit

έτεροιότης, ητος, ή, raznovrsnost

έτεροίωσις, ή, promjena

έτερος 3. *u krazi s članom* ατερος., άτέρα, ·&άτερον, *gen.* -9-ατέρου, *dat. fem.* θατέρα, *nom. ak. pl. neutr.* θάτερα, *jon. mase.* οῦτερος, *neutr.* τοῦτερον, I) α) *s članom i bez njega,* drugi (od dvojice), *b)* drugi *(u nabrajanju),* οι έ. protivnici, της ετέρας *se.* ημέρας sjutra, ž. μέν — ž. δέ, οῦτ. μεν - ό δέ έ., δ μέν - *i.* δέ jedan — drugi, *c)* drugi *(između više njih),* ούδ' —, μηδ' έτερος *ob.* ουδέτερος nijedan, Ž. τοιούτος, τοιόσδε drugi taki, jednak, έτερα τοιαύτα jednako, isto *i kao adv.* isto tako. ti) drukčiji, različit, protivan, τινός *ili* παρά τι, ή τι; zao, nesretan; έπί θάτερα nasuprot; *adv. ak.* έτερα na jedan, na drugi način, θάτερα drukčije, naopako; *elipt.* έτερα, θ-ατέρα. α) *se.* ήμερα sjutra. *b) se.* δδφ drukčije, drugamo, *č) se.* χειρί s drugom, *ob. lijevom* rukom, na suprotnoj strani, prijeko. *Adv.* έτέρως drukčije

ἑτερ-όφθαλμος 2. jednook, na jedno oko slijep
ἑτέρωθεν, *adv.* 1) s druge strane, od drugud. 2) *mj.* ἑτέρωθι na drugoj strani, nasuprot
ἑτέρωθι, *adif.* 1) *lokal,* na drugoj strani, drugdje, u daljini. 2) *temporal.* drugi put
ἑτέρωσε, *adv.* na drugu stranu, na jednu stranu (od dvije), na stranu, drugamo
ἑτέταλτο *v.* τέλλω
ἑτετεύχατο, ἑτέτυκτο *v.* τεύχω
ζτετμον *v.* τετμεῖν
Ἑτεωνός, ἡ, *grad u Beotiji*
Ζτης, ου, ὁ, *ep.* svojak, rođak, zemljak, prijatelj
ἑτη σ ία ι, ίων, *jon.* ιέων, οί, *sa* ἄνεμοι i *bez te riječi,* godišnji vjetrovi *koji od zapada ili sjeverozapada pusu svake godine u Egejskom i Sredozemnom moru od srpnja dalje i traju* 40-50 *dana*
ἑτήτυμος 2, *adv.* -ύμως, *ep. i poet.* istinski, istinit, po istini, prav, *neutr.* ἑτήτυμον *i adv.*
ἴχι, *adv.* 1) *temporal.* još, još sada, νῦν *'ἔτι* još uvijek, *ἰ-τι* γε još sada, ἔτι καῖ νῦν još i sada, οὐκέτι, μηκέτι ne više οὐδείς &ri nitko više. 2) *pojačavajući i dodajući čemu što:* još, više k tomu
Ζτλην *v.* τληναι
Ζτνος, εος, τό, kaša *(os. od sočivica)*
ετοιμάζω, -άσω, -ασα, -ασάμην, ἡτοίμασμαι *s akt. i pas. znač.* 1) *akt.* pripravljati, pribaviti. 2) *med. a)* sebi što spremati, sebi dobavljati, *b)* prinositi
ἑτοιμος, *at. i* ἑτοιμος 3. *i* 2, *adv.* -οίμως, istinit, obistinjen; gotov, pripravan, prikladan ; oružan, hitar, izvjestan, rad, ες, προς τι *ili inf.,* Ἰτοιμόν ἐστι lako je, ἐξ ετοίμου εστί moguće je, ἐξ ετοίμου (-οτάτου) smjesta
ἑτοιμότης, ητος, ἡ, spremnost, pripravnost
ἑ'τορον *v.* τορεῖν
ἴτος, εως, ους, τό, godina, *u plur. uopće* vrijeme, ὥρα ἔτους ljetno doba
ἔτος, *adv. samo u vezi* οὐκ ἔτος ne bez razloga, ne uzalud
ετυμολογία, ἡ, tumačenje i značenje riječi iz njezina korijena
Ζτῦμος 2. *i* 3. *ep. i poet.* istinit, jasan; ετυμον *i* Ζτυμα istina; τό ετυμον kao gram. izraz označuje korijen, iz kojeg je neka riječ izvedena; ἔτυμον, *adv.* uistinu, zbilja
ἑτώσιος 2. *ep.* uzaludan, beuzspješan, suvišan
εδ, *ep.* ἒυ, *adv.* 1) dobro, pravo, valjano, pomno, sretno, zdravo, lijepo; εδ δραν, ερδειν, ποιεῖν τινά činiti komu dobro; εδ πράττω, εδ πάσχω dobro mi je; εδ é"χει dobro je; εδ φρονεῖν pravo misliti, razuman biti; *supst.* τό εδ sreća, blagostanje, pravo. 2) *pojačavajući:* εδ μάλα vrlo dobro; εδ πάντες svi zajedno. *Katkada stoji* εδ γε *izvan konstrukcije u značenju:* lijepo, pravo, dobro
εδ *i enkl.* εύ, *ep. i jon. mj.* οδ, *v.* I. οδ
εὐαγγελίζω *i med., fut.* -ιοῦμαι, radosnu vijest donijeti
εὐαγγέλιον, τό, radosna vijest, dar za radosnu vijest; ευαγγέλια &ύειν žrtvovati poradi povoljne vijesti
εύ-άγγελος 2. *poet.* koji radosnu vijest donosi; ἐλπίς εύ. nada u dobre vijesti, δόξα εύ, vjera u dobru vijest
εύ-άγής 2., 1) *poet.* čist, nevin, pobožan, svet. 2) *o stvarima:* čist, sjajan, jasan, iz daljine vidljiv
εῦ-αγρος 2. *poet.* sretan u lovu
εύ-άγωγος 2. povodljiv, kojim se lako upravlja, udoban
εὔαδε *v.* ἀνδάνω
εύάζω, *poet.* I) *akt.* εδα potcikivati, na Bakhovoj svetkovini podvikivati. 2) *med.* kličući slaviti Dioniza
εύ-άής 2. *jon. i poet.* koji povoljno, blago duše; blag, prijazan
εύ-αίρετος 2. koji se dade lako osvojiti, izabrati, prepoznati
εύ-αίσθητος 2. koji se može lako opaziti, opažljiv; *akt.* koji dobro opaža
εύ-αίων, ωνος, 6, ἡ, koji sretno živi, sretan, povoljan, blag; koji usrećuje
εύ-άλωτος 2. koji se lako može uhvatiti »7» dobiti
εύ-άμερος 2. *dor. mj.* εύήμερος, *poet.* vedar, koji donosi sretan dan; φάος vedro svjetlo dana
εύανδρία, ἡ, mnoštvo lijepih i hrabrih muževa; muževnost, hrabrost
εῦ-ανδρός 2. *poet.* 1) bogat čestitim ljudima, junačan. 2) koji usrećuje ljude
εύ-άνεμος 2. *v.* εὐήνεμος
εῦ-ανθής 2. koji *ili* što lijeDO cvate, bujan, lijep, sjajan
εύ-απάτητος 2. koga je lako prevariti
εύ-απήγητος 2. *jon. mj.* εύαφήγητοζ, koji *ili* što se dade lako opisati, pripovijedati
εύ-αποτείχιστος 2. koji *ili* što se može lako zidom zagraditi
εύ-αρέστως, *adv.* blagostivo; εῦαρεστοτέρως διακεῖσθαί τινι lakše zadovoljiti koga, biti prijazniji prema komu
εύ-αρίθμητος 2. koji se može lako prebrojiti, malo ih
εύ-άρματος 2. *poet.* kolima bogat, slavan, *pridjevak Tebe*
εύαρμοστία, ἡ, skladnost, primjenjivanje, priudešavanje, gipkost
εύ.-άρμοστος 2. dobro udešen, prikladan, skladan, gibak
εύ-βάστακτος 2. *jon.* koji *ili* što se može lako nositi, lako pokretan
εἰίβάτος 2. preko čega se može lako prijeći (▷ *rijeci),* pristupačan
Εῦ·βοια, ἡ, 1) *otok u Egejskom moru, tjesnacem Euripom odijeljen od kopna; stanov. 6* Βύβοεύς, *adj.* Ευβοϊκός *i* Εύβοεικός, *fem.* Εύβοιάς *i* Εύβοῖς, *gen.* οίδος *i oiSoc,* ἡ. 2) *ime grada na Siciliji*
εῦ-βοτος 2. *ep.* s dobrom pašnom stokom, stočan

εὔ-βοτρυς, υ, *gen.* υος, *poet.* grozdat
εὐβουλία, ἡ, razborito promišljanje, razboritost, zgodna odluka, uvidavnost εὔ-βουλος 2. koji dobro savjetuje, razborit Εὔβουλος, ὁ, atenski govornik i državnik, protivnik Demostenov εὐγένεια, ἡ, plemenit rod, plemenitost εὐ-γένειος 2. *ep.* ἠυγένειος, bradat, lijepe brade
εὐ-γενής 2. plemenita roda, plemenit
εὔγμα, τό, 1) *ep.* hvalisanje, 2) *poet.* molitva, želja
εὐ-γναμπτος 2. *ep.* lijepo savit εὐ-γνώμων 2., *adv.* -όνως, koji plemenito misli, dobrohotan, pravičan, dobrodušan, blag, razuman. *Supst.* ὁ εὐ. pravedan sudac, τὸ εὔγνωμον pravednost εὔ-γνωστος 2. koji se lako prepoznaje, dobro poznat
εὐγονία, ας, ἡ, plodnost, sretno rađanje djece
εὐδαιμονέω, *augm.* εὐ *i* ηὐ, biti sretan, imućan εὐδαιμονία, *jon.* -ίη, ἡ, sreća, blaženstvo: blagostanje εὐδαιμονίζω, *augm.* εὐ i ηὐ, sretnim smatrati; slaviti koga poradi čega, τινά τίνος, ὑπέρ τίνος, ἐπί τινι i διά τι *ili* ὅτι εὐδαιμονικός 3. onaj *ili* ono što pripada blaženstvu, τα -κά u čem je blaženstvo; *adv.* εὐδαιμονικώς, sretno, blaženo εὐ-δαίμων 2, *adv.* -μόνως, *komp.* -νέστερον, *superl.* -νέστατα, koji ima dobra demona, sretan, blažen; το εὖ. sreća; οι εὐ. sretnici; blagoslovljen, moguć, imućan; οι εὖ. bogataši εὐ-δείελος *ili* εὐ-δήελος 2. *ep.* dobro vidan, vidljiv, pogledan
εὖ-δηλος 2. veoma jasan, očevidan, bjelodan
εὐδήσω *v.* εὕδω εὐ-δία, ἡ, tišina, lijepo, vedro vrijeme, dobro raspoloženje; *prenes.* sigurnost, zdravlje εὐ-διάβατος 2. preko čega se može lako prijeći εὐ-διάβολος 2. koji se može lako oklevetati; pogrešnu tumačenju izložen
εὐδιαίτερος *v.* εὔδιος
εὐ-δίαιτος 2. koji umjereno živi, umjeren
εὐδιεινός 3. miran, tih; topao εὐδῐκίη, ἡ, *ep.* pravda, pravednost εὔ-διος 2, *komp.* εὐδιαίτερος, tih, miran, vedar εὖ-δμητος, *ob.* εὔδμητος, *2. ep.* dobro *ili* lijepo sazdan εὐδοκιμέω, *augm.* εὐ *i* ηὖ, ι εὐδοξέω, biti na dobru glasu, ugledan biti, odlikovati se
εὐ-δόκῐμος ῐ̆ εὔδοξος 2, na dobru glasu, cijenjen, čašćen, ugledan, slavan εὐ-δοξέω *v.* εὐδοκιμέω ευδοξία, ἡ, α) dobar glas, ugled, slava, *b)* odobravanje, pohvala εὔδοξος 2. *v.* ευδόκιμος εὐ-δρακής 2. *poet.* oštrovidan, koji dobro zapaža
εὖ δω, *gotovo samo ep., jon. i poet., augm.* ηὐ *i* εὐ, *ep. inf.* εὐδέμεναι, *iter. impf.* εὔδεσκε, *fut.* εὐδήσω, 1) spavati, lijegati, ići spavati. 2) *prenes.* počivati, mirovati
εὐ-ειδής 2. ljepolik, lijep, pristao
εὔειρος *poet.* = *at.* εὔερος
εὐ-έλεγκτος *2.* koji se može lako pobiti, što se može lako dokazati
εὖ-ελπις, ι, *gen.* ιδος, pun dobre nade, pouzdanja; koji pobuđuje nadu
εὐ-εξάλειπτος 2. koji *ili* što se može lako izbrisati
εὖ-εξαπάτητος 2. koji se može lako prevariti
ευεξία, ἡ, dobro tjelesno staje, zdravlje
εὐέπεια, ἡ, rječitost; lijepa želja
εὐ-επής 2. koji dobro govori, *jon.* ugodan, λόγος
εὐ-επιβούλευτος 2. kojemu se može lako zasjedati, napadima lako izložen
εὐ-επίθετος 2. na koga se može lako napasti
ευεργεσία, *jon.* -ίη, ἡ, plemenito djelo dobar postupak, dobročinstvo, zasluga
εὐεργετέω, *augm.* εὐε- i εὐη-, *pas. perf.* εὐεργέτηται, *plpf.* -τηντο, *aor.* -η&εἰς, *verb. adj.* -τητέον, dobro činiti kome, τινά, μεγάλα τινά velika dobročinstva činiti kome, čim τινί, za što (αντί) τίνος; *pas.* primam dobročinstva od koga, ὑπό τίνος, *i to sa stvarnim obj.*
ευεργέτημα, τό, dobročinstvo
εὐ-εργέτης, ου, ὁ, dobročinac, εὐ. ἀνήρ zaslužan, τινός *i* τινί. *Osim toga počasni naslov za ljude zaslužne za državu*
εὐεργής 2. *ep.* dobro načinjen, *neutr. pl.* dobročinstva
εὐ-εργός 2. ιεὖ-εργος, 1) *ep. akt.* koji dobro radi, dobar. 2) *jon. pas.* koji se može lako raditi
εὐέρκεια, ἡ, dobro utvrđenje
εὐ-ερκής 2. dobro ograđen, zaštićen, sačuvan
εὖ-ερος 2. *poet.* ljeporuni
Εὐεσπερίδες αϊ, *grad na Kirenskoj obali u Africi; stanov.* Εὐεσπερῖται, οι
εὐ-εστώ, οὔς, ἡ, *jon.* blagostanje, zdravlje, blaženstvo
εὐετηρία, ἡ, plodna godina, plodnost, obilje živeža
εὐ-έφοδος 2. lako pristupačan, na koga je lako navaliti
εὐ-ζυγος 2. *ep., epit.* lađa koja ima lijepe priječke, čvrsto građen
εὖ-ζωνος, *ep.* ἑύζωνος 2, 1) *ep.* lijepo opasan, krasnopojasan, *pridjevak lijepo odjevenih žena.* 2) dobro, visoko opasan, *stoga* spreman, okretan, brz. 3) lako oružan
εὐ-ηγενής 2. *ep.* — ευγενής
εὐηγεσίη, ἡ, *ep.* dobra uprava
εὐή&εια, *jon.* -είη *i* -ίη, ἡ, dobroćudnost, bezazlenost; ludost
εὐ-ήθης 2, *adv.* -ήθ-ως, dobroćudan, prostodušan, iskren, bezazlen, lud
εὐηΟ-ίζομαι *dep. med.* nedotupavno raditi *ili* se vladati

εὐηθικός 3. nedotupavan, dobroćudan
εὐηθίη, 70η. *v.* εὐήθεια
εὐ-ήκης 2. *ep.* oštrljast, veoma zašiljen
εὐ-ήλατος 2. na kom se dade lako jahati., ■voziti; τα εὐ. prohodni, ravni krajevi
εὐημερέω, *poet.* imati vedre dane, sretan biti; καῖ ταῖσι Θήβαις ει τά νὺν ευημερεί προς σε iako si sada u dobru odnosu s Tebom
ευημερία, ή, vedar dan, sreća
εὐ-ήνεμος, *dor.* εὐ-άνεμος 2. *poet.* dobro propuhan, zračan
Εὖ-ηνος, oj 1) s/n *Okeanov i Tetidin, riječni bog u Etoliji; rijeka Etien.* 2) *elegijski pjesnik i sofist s otoka Para*
εὐ-ήνωρ, ορός, ό, ή, *ep.* muževan, junački, što ljude junaci; bogat hrabrim ljudima
εὐ-ήρετμος 2. dobro opremljen veslima, brzoplovan
εὐ-ήρης 2. *ep.* dobro udešen, prikladan
εὐ-ήτριος 2. fino tkan
εὐ-ηφενής 2. *ep.* moguć, imućan, bogat
εὐ-θάλασσος 2. *poet.* lijepa mora (δώρον), silan, siguran na moru
ευθανασία, ή, lijepa, laka smrt
εὐ-θαρσής 2, neustrašiv, smion, dobre volje
εὐθενέω, *jon.* εὐθηνέω, *augm.* ηύ *i* εύ, 1) *akt.* biti u dobrim prilikama, napredovati. 2) *med. s aor. pas.* εὐθενήθην, jačati, cvasti
εὐ-θεράπευτος 2. koji se uslugama može lako predobiti
ευθέως *v.* ευθύς
εὐθημοσύνη, ή, dobar red, ljubav za urednost
εὐθηνέω *v.* εὐθενέω
εὐ-θριξ, τριχος, ό, ή, *ep.* lijepe dlake, ljepogriv, ljepokos
εὐ-θρονος 2. *ep.* koji sjedi na lijepu prijestolu
ευθύ, *adv. v.* ευθύς
Ευθύ-δήμος, ό, *sin Dioklov, prijatelj i učenik Sokratov*
ευθυδικία, ή, nesmetan tok parnice; pravedna odluka
εὐθῠμέω *i med.* biti dobre volje, biti veseo, radovati se čemu, ἐπί rivi; *akt. tranz.* razveseliti koga
ευθυμία, ή, dobra volja, radost, veselje; *uplur.* zabave, slasti
εὔθῠμος 2, *adv.* -θύμως, *komp.* -έτερον, 1) *ep.* dobrodušan, sklon. 2) spokojan, veseo, radostan, badar
ευθύνη, *at.* εὐθῦνα, ή, *ob. η plur.* εὔθυναι *i* εὐθῦναι, αι. 1) polaganje računa o čem, τινός; εὐθύνας διδόναι polagati račun. 2) parnica o polaganju računa. 3) *uopće* odgovornost. 4) kazna, kažnjenje krivca
εὐθύνω, *augm.* ηύ, *i* εύ, *fut.* -ῦνώ, *ep. jon. i poet.* ίθύ ν ω, *aor.* ἴθῦνε, *konj. ep.* ἰθύνομεν, -ετε, *aor. pas. ep.* ἰθύνθην; i *med.*, I. *akt. i pas.* 1) ravnati, *pas.* ίππω ἰθυνθήτην konji stadoše ravno uz rudu. 2) *prenes.* τινά popraviti, pozvati na odgovornost, kazniti čime τινί, okriviti, optužiti poradi čega τινός. 3) upravljati, ravnati, τί *i* τινά ἐπί τι. II. *med.* upraviti što (τί) od sebe na koga, ἐπί τινι *ili* τίνος
εὐθυπλοκία, ή, ravno pletenje *ili* tkanje
εὐθυπορία, ή, hodanje ravnim putem
ευθύς, εῖα, ύ, *ep., jon. i poet.* ίθύς, εῖα i έα, ύ, 1) ravan, upravan. 2) *prenes.* otvoren, iskren pravedan; *adv.* την Ιθέαν ravno, otvoreno; έκ της ίθείης *i* ίθέη τέχνγ), upravo, otvoreno, προς ίθύ baš nasuprot. *Adv.* ευθέως, ευθύς, ευθύ, *ep., jon. i poet.* ίθέως, ίθύς, ίθύ, 1) *lokal,* upravo, pravce, ravno na koga, τινός, ἐπί τίνος, ἐπί *ili* προς τι »7» τίνα, 2) *tempor.* odmah, smjesta; na primjer; *superl. ep.* ἰθύντατα najpravičnije
εὐθυ-φερής 2. ravno idući
εὐθύ-φρων 2. *paet.* iskren, blagohotan
Εὐθύφρων, όνος, ό, muško ime; naslov Platonova dijaloga
εὐθυωρία, ή, ravan smjer, pravac
εὐθύωρον, *adv.* ravno
εὔιος 2. *poet.* 1) koji εὐοῖ viče, pođvikuje, *pridjevak Bakhov.* 2) bakhovski
εὖ-ιππος 2. 1) dobar konjanik, koji ima dobre konje. 2) *poet.* bogat dobrim konjima; δωρον έ. dar lijepih konja
εὐ-κάθεκτος 2. kojim je lako vladati
ευκαιρία, ή, pravo, zgodno vrijeme; blagostanje, moć
εὖ-καιρος 2, *adv.* -καίρως, *komp.* -ρότερον, koji dođe u pravo vrijeme, prikladan
εὐ-καμπής 2. *ep.* lijepo ukrivljen; gibak, okretan
εὐ-κάρδιος 2. *poet.* srčan, hrabar
εὖ-καρπος 2. plodan, bogat plodovima
εὐ-κατάλυτος 2. koji se može lako odriješiti, ukloniti, razoriti
εὐ-καταφρόνητος 2. preziran, neznatan
εὐ-κατέργαστος 2. koji se može lako izvršiti, lako savladiv, probavljiv
εὐ-κέατος 2. *ep.* dobro cijepan; cjepak
εὖ-κερως, ων, *at. mj.* εύκέραος, *poet.* lijepih rogova, vitorog, rogat
εύκηλος *v.* ζκηλος
εὐ-κλεής, *ep.* έυκλ., εύκλειής *i* -κληής 2, *ak. sing.* εύκλέα *mj.* εύκλεέα, εύκλεα, *ak. pl.* έυκλεῖας *mj.* εύκλεέας, slavan, slavljen, divan; *adv.* εύκλεώς, *ep.* έυκλειώς slavno
εὖκλεια, *at. i* εύκλεία, *ep.* έυκλείη, ή, 1) slava, lijep glas. 2) *pridjevak Artemidin; njezina svetkovina* τά Εὔκλεια
Ευκλείδης, ου, ό, *vrač iz Flijunta u Ahaji, prijatelj Ksenofontov*
έυκλής, ϊδος, ή, *ep.* dobro zaključan
εὐ-κνήμις, ϊδος, ό, ή, *ep.* koji ima lijepe goljenice »7« nazuvke, έ. 'Αχαιοί nazuvčari A.
ευκολία, ή, zadovoljstvo; umjerenost, okretnost, prijaznost
εὖ-κολος 2, *adv.* -κόλως, zadovoljan, umjeren, veseo, dobroćudan^ lak
εὐ-κομῖδής 2. *jon.* dobro držan, hranjen
εύκοσμία, ή, red, dobar red, lijepo vladanje, čednost, pristojnost

εὖ-κοσμος 2, *adv.* -κόσμως, lijepo uređen, urešen, *adv.* lijepo u redu, kićeno, pristojno
εὖ-κρατος 2. dobro miješan *(os. o vinu)i* blage toplote
εὐκρινέω dobro izabrati, razlučiti
εὐ-κρϊνής 2, dobro uređen, čist, zdrav, jasan
εὖ-κρῖτος 2. razgovijetan, jasan
εὐ-κρότητος 2. *poet.* lijepo kovan
ευκταίος 3. *poet.* posvećen, zavjetovan; poželjan; *supst.* ευκταία zavjeti, molitve, želje
έυ-κτίμενος 3. *ep.* lijepo sagrađen, dobro nastanjen, dobro obrađen
έύ-κτιτος 2. *ep.* = έυ-κτίμενος
εύκτός 3. (εδχομαι) 1) *ep.* željen. 2) vrijedan da se poželi, poželjan
εὖ-κυκλος 2. lijepo zaokružen, zaobljen, s lijepim kotačima, απήνη
ευλάβεια, *jon.* εύλαβίη, ή, *u krazi* ηύλ., oprez-nost, promišljenost, briga, strah
εύλαβέομαι, *augm.* ηύ *i* εύ, *dep. pas. s fut.* -βήσομαι, *aor.* ηύλαβήθην, *perf.* ηὔλάβημαι, *verb. adj.* εύλαβητέον, 1) biti na oprezu, bojati se, čuvati se, izbjegavati, τί *ili* τινά, *ili s* μή, ὅπως μή *ili s inf. sa* μή *i bez njega.* 2) *poet.* brinuti se, štititi
ευλαβής 2, *adv.* -ώς, koji što oprezno prihvaća, oprezan, plašljiv; τό ευλαβές savjesnost
εύ-λείμων 2. *ep.* koji ima lijepih livada, bogat livadama
έύ-λεκτρος 2. *poet.* za brak, za bračnu postelju prikladan, dražestan; *pridjevak Afrodite,* koja daje sretan brak
εύλή, ή, crv
εὖ-ληπτος 2, *adv.* -λήπτως, *superl.* -πτότατα, koji se može lako popasti, osvojiti; ένδιδόναι τι εύληπτότατα naručno što pružiti
εὖληρα, τά, *ep.* uzde
εύ-λίμενος 2. s dobrim lukama
εύλογε ω veličati, slaviti
ευλογία, ή, svljenje; lijep izraz
εὖ-λογος 2, *adv.* -λόγως, zvučan, razuman, opravdan, vjerojatan
εὖ-λοφος 2. *poet.* koji ima lijepu perjanicu, perjatan; sa strpljivom šijom
εδ-λυτος 2. koji se lako razrješuje; spretan, brz
εύμάθεια, ή,, lakoća u učenju, poučljivost
εύ-μαθής 2. 1) koji *ili* što se lako može naučiti, razumjeti, razumljiv, poznat. 2) koji lako shvaća, razumije, dokučljiv
Εὔμαιος, 6, *svinjar Odisejev*
εύ-μάρεια, *jon.* -είη ι -ίη, ή, lakoća, okretnost, udobnost, lako privikavanje, obilje; *jon. ob.* obavljanje nužde, zahod
εύ-μαρής 2. *poet., adv. u prozi* εύμαρώς, α) lak, udoban, *b)* koji lako izvršuje, pomaže, svemogući (θεός)
εύ-μεγέθης 2. golem, znatan
εύμένεια, *jon.* -είη, ή, dobrohotnost, prijaznost, milost, προς το θείον valjano vladanje prema božanstvu
εύ-μενής 2, *adv.* -ώς, *komp.* -εστέρως *i* -έστερον, *ep.* εύμενέτης, ου, ό, koji kome dobro misli, dobrostiv, milostiv, prijazan komu, ljekovit, koristan, τινί, *o putu:* udoban, zgodan; τό ευμενές = εύμένεια
Ευμενίδες, αϊ, *eufemist. naziv za* Erinije
εύμενίζομαι, *med., augm.* ηύ, sebi koga sklonim *ili* prijateljem učiniti
εύ-μετάβολος 2. promjenljiv, nepostojan
εύ-μεταχείριστος 2. s kojim je lako postupati, dobroćudan; koji se može lako svladati
εὖ-μήκης 2. veoma dug, visok, velik
εβ-μηλος 2. *ep.* bogat ovcama
εύ-μήχανος 2, 1) domišljat, spretan. 2) dobro izmišljen
εύ-μίμητος 2. koga *ili* što je lako nasljedovati
εύ-μίσητος 2. veoma mrzak
εύ-μμελίης = εύ-μελίης, ό, *ep. gen.* -ίω, dobar kopljanik, kopljometnik
εὖ-μναστος 2. *dor. i poet. mj.* εὔμνηστος, koji se dobro sjeća, dobro pamti
εύ-μνημόνευτος 2. koji *ili* što se lako pamti; spomena vrijedan
εὖ-μοιρος 2. dionik čega, nadaren, usrećen čime
Εὖ-μολπος, ό, *sin Posidonov i Hionin, vođa trački i osnivač eleuzinskih misterija. Po njemu se zove u Ateni pleme svećeničko koje je vršilo službu misterija,* οί Εύμολπίδαι
εύμορφία, ή, lijepo obličje, ljepota
εὖ-μορφος 2. *ep. i poet.* ljepolik, pristao
εύνάζω *i* εύνάω, *ep. i poet.* I. *akt.* položiti, postaviť u zasjedu; lijegati koga, uspavati; ublažiti, utažiti. II. *med. i pas. s pas. aor.* ηύνάσθ-ην i ηὔνήθην (εύ.) ležati, lijegati, počivati, spavati, mirovati, utišati se
εύ-ναιετάων, άουσα, άον, *ep. i* εύναιόμενος 3. *ep.* dobro naseljen, dobro nastavan, udoban za stanovanje
εύναῖος, 3. *poet. poz.* koji ili što pripada ležištu ili krevetu, mirujući u krevetu; bračni
εύναστήριον *i* εύνατήριον *v.* εύνή
εύνάω = εύνάζω
εύνή, ή, s *ep. gen.* εύνηφι, *poet. i* εύναστήριον *i* εύνατήριον, *oba u plur.* = *sing.* τό, 1) ležište, *o vojsci* tabor, *o životinjama:* ležaj, brlog, gnijezdo; *os.* ložnica, postelja, uzglavlje; *metonim.* brak; žena, *st.* ή κάτω εύνή, koja je u podzemlju. 2) *poet.* počivalište, grob. 3) *(u plur.) ep.* kamen *što se spuštao na užetu iz lađe u more da je kao sidro drži*
εύνηθεν, *ep. adv.* s postelje
εύνήτρια, ή, *poet.* drugarica u postelji, supruga

I. εὖνις, ιδος, *ak.* ιν, ό, ή, *ep.* lišen, izgubivši

II. εύνις, ιδος, ή, *poet.* supruga
έύ-ννητος 2. *ep. mj.* εὔνητος, lijepo satkan, lijepo preden
εύνοέω naklon, dobrostiv, prijazan biti komu, τινί

εδνοια, ἡ, *jon.* -οίη, dobrohotnost, naklonost prijazan, ljubav koga, (παρά) τίνος, prema komu εἴς, προς τίνα *ili* τινι, εύ, ἡ σῆ prema tebi; iskazivanje milosti, darivanje

εὐνοϊκώς, *adv. superl.* -κώτατα, dobrohotno, prijazno, ljubazno, εύ. εχειν τινί *ili* προς τίνα prijazan, naklon biti komu

εὐνομέομαι, *augm.* ηύ ί εύ, *dep. s fut.* -μήσομαι ι *aor.* -ήθην, biti dobro uređen, upravljan, imati dobre zakone

ευνομία, *jon.* -ίη, ἡ, vršenje zakona, zakonitost, pravednost, dobro vladanje, ustavnost

εὔ-νομος 2. koji ima dobre zakone

εὔ-νοος, ον, *at.* ευ-νους, ουν, *gen. pl.* εὐνόων, *at.* εὔνων, *komp. jon.* -νοέστερος, *at.* -νούστερος, koji komu dobro misli, sklon, prijazan, dobrohotan, milostiv; τό εὔνουν = εὐνοια

ευνούχος, ὁ, *zapravo* čuvar postelje, eunuh, uškopljenik

Εὔ-ξεινος i Εὔξενος 2. *zapravo* dočekljiv. Πόντος Crno more, *koje se nekoć zvalo* ἄξεινος, *dok su tamo stanovali samo divlji narodi*

εὖ-, *ep.* έύξεστος 3. *i* 2. i έύ-ξοος *2. ep., gen. i* έύξου, lijepo uglađen, gladak

εὐξυμ- * εὔξυν-, *v.* εύσυμ- *i* εύσυν-

εὖ-οδος 2. prohodan, lak za hodanje

εύοδόω voditi dobrim putem; *pas.* poći za rukom

εύοῖ, *bakhovski veseli usklik* ijuju!

εύ-ομολόγητος 2. koji *ili* što se lako može dopustiti, priznati; očevidan

εὖ-οπλος 2. dobro naoružan

εύορκέω α) pravo se zakleti, *b)* zakletvu držati

εὖ-ορκος 2. 1) koji pravo priseže, vjeran zakletvi, koji drži zadanu riječ; *uopće* pošten, pravedan. 2) *o stvarima*: što je prema zakletvi; εὔορκόν εστί τινί τι nešto je tako kako zakletva zahtijeva »7» bez povrede zakletve smije tko što činiti

εὖ-ορμος 2. *ep. i poet.* koji ima dobrih pristaništa, zgodan za pristajanje lađa

εύ-όφθαλμος 2. ljepook

εύ-παγής 2 = εύπηγής

ευπάθεια, ἡ, uživanje, slast, zadovoljstvo

εύπαθέω uživati

εὖ-παις, παιδος, ὁ, ἡ, *jon.* bogat *ili* sretan dobrom djecom; γόνος krasan, osobit sin

εύ-παραμύθητος 2. utješljiv; koji se lako može ublažiti *ili* namoliti

εὖ-πατέρεια, ἡ, *ep.* kći plemenita oca

εύ-πατρίδης, ου, ὁ, *i poet.* ευ-πατρις, ιδος, ὁ, ἡ, rođen od plemenita oca, plemenit, plemenita osjećanja; εύπατρίδαι staroatički plemići

εύ-πειθής 2, *komp.* -9-έστερος, *i* εύπιστος 2. 1) *pas.* koji se lako dade nagovoriti, lakomisleno povjerljiv, poslušan. 2) *akt.* koji može lako nagovoriti *ili* uvjeriti; vjerojatan

εὖ-πεπλος 2. *ep.* lijepim peplom (gornjom haljinom) obučen

εύπέτεια, *jon.* -είη, ἡ, lakoća, *os.* da se što postigne; obilje εὐ-πετής 2. lak, udoban; *adv.* -ώς,/ο». -έως
bez muke, lako εὐ-πηγής 2. *ep.* dobro ugloblјen, krepak,
jedar εὖ-πηκτος 2. *ep.* dobro ugloblјen, čvrsto
građen, temeljit

εὖ-πλαστος 2. koji se lako može oblikovati

εὐ-πλειος 3. *ep.* sasvim pun εὐ-πλεκής 2. *ep., i* εὖ-πλεκτος 3. *ep.* dobro
opleten εὖπλοια, *jon. i ep.* -οίη, ἡ, povoljna plovidba
ili vožnja εὐ-πλόκαμος 2. *ep. s ep. fem.* εὐπλοκαμίς,
ϊδος, ἡ, s lijepim pletenicama εὐ-πλῦνής 2. *ep.* lijepo opran, čist εὖ-πνους 2. *stegn. od* εὔπνοος, koji ugodno
puše, zračan, dobro dišući; *neutr.* propuh; mirisav εὐ-ποξητος 2, *s ep. fem.*

εύποιήτη, lijepo
izrađen εὖ-πομπος 2. *poet.* koji sretno prati, dobar
pratilac *ili* vodič εὐπορέω, *augm.* ηύ i εύ, 1) *intr.* obilovati, u
obilju živjeti, uspijevati, moguć biti, moći, znati izvesti što, naći sredstva za što. 2) *tranz.* izobila čega pribaviti, doći do čega, τινός *ili* τί εύπορία, ἡ, lakoća da se što postigne, τινός,
udoban put, zgodna prilika, sredstvo, obilje, imetak

εὖ-πορος 2. 1) *pas.* prohodan, udoban, pristupačan; *prenes.* što se može lako izvršiti, lak, zgodan, prikladan, koristan. 2) *akt.* koji lako ide, okretan, pametan, vješt, obilno opskrbljen čim, moguć; *adv.* εύπόρως lako, zgodno; obilno εύπράγία, ἡ, εύπραξία, *jon.* εύπρηξίη, ἡ,
sreća u poslovanju, povoljan uspjeh, sreća, blagostanje. 2) dobro djelovanje, čestito življenje

εὖ-πρακτος 2. koji se može lako izvršiti

ευπρέπεια, ἡ, lijepa vanjština, pristojnost, pristalost εὐ-πρεπής 2, *adv.* -ώς, *superl.* -έστατα 1)
pristojan, prikladan; *komp.* ευπρεπέστερος = *pozitiv. 2)* lijep," pristao, ugledan. 3) samo naoko lijep, prividan εύπρηξίη *v.*

εύπράγία εὖ-πρηστος 2. *ep.* izbrizgan, iskreći se, varničav, oštar, ćutmí

εὐ-πρόσοδος 2. pristupačan, prijazan εὐ-πρόσωπος 2. ljepolik, vesela, vedra lica, λόγος krasan, milozvučan; prividno lijep, čestit εὖ-πρυμνος 2. *ep. (lađa)* s lijepo građenom
krmom, ljepokrm

εὖ-πτερος 2. *poet.* ljepokril, lakokril, brz

εὐ-πτυκτος 2. *ep.* dobro sklopljen, é. κλισίη sklopna stolica εὖ-πυργος 2. *ep.* kulama dobro utvrđen

εῦ-πωλος *2. ep. ipoet.* bogat dobrim konjima, konjogojni; *8ώρον* dar lijepih ždrijebaca
εύράξ, *ep. adv.* sa strane
εῦρεσις, εως, ή, našašće, izum
εύρετέος 3. *verb. adj. od* ευρίσκω, *što v.*
εύρετής, οῦ, ό, izumitelj
εύρετικός 3. domišljat
εύρετός 3, *verb. adj. od* ευρίσκω, *što v.*
εύρημα, τό, 1) (sretan) nalazak, nenadana dobit, εύ. ποιεϊοθαί τι držati što za dobit i srećo. 2) izum, pronalazak
εϋ-ρϊνος 2. poef. dobra nosa, koji dobro njuška
Ευριπίδης, ου, ό, slavni tragički pjesnik grčki
εύρῖπος, ό, morska užina, *os. ona između Eubeje i Atike,* ό Εϋρϊπος
ευρίσκω, *augm. i redupl.* ηύ *i* εύ, -ρήσω, -ήσομαι, ηύρον, -όμην, ηῦρηκα, -ρημαι *med. pas.,* ηύρέθην, εύρεθήσομαι, εύρετός *i* *-τέος, *ep. inf. akt. aor.* εύρέμεναι, I. *akt.* 1) nalaziti, naći, pronaći, izmisliti. 2) nailaziti, namjeriti se na koga, postići što, donijeti prihod, τινά *i* τί; εύρεῖν πολλόν χρυσίον za mnogo zlata prodan biti; τοῦ ευρόντος άποδίδοσθαι prodati za cijenu koja se baš našla, *tj.* za što bilo. 3) prepoznati, uvidjeti, otkriti. II. *pas.* biti pronađen, *s adj. i part.* pokazati se. III. *med.* 1) sebi ili kome svome što naći, pribaviti, izmisliti. 2) = *akt.*
εϋροια, ή, dobar tijek, dobar uspjeh; λόγων bujica riječi
εῦ-ροος 2. *stegn.* -ους, *ep.* έύ-ρροος 2. lijepo tekući, bujan
Εύρος, ό, jugoistočni vjetar, ustoka
εύρος, εος, ους, τό, širina, *ak. limit,* το εύρος u širinu
έυ- ρ ραφής 2. *ep.* dobro sašiven
έυ-ρρεής 2, *gen.* -ρεϊος, *i* έυρρείτης *2, gen.* -αο, *ep.* lijepo tekući
έύ-ρροος 2. *v.* εῦρροος
εύρυ-άγυια, *ep., fetn. adj. samo nom. i ak.* sa širokim ulicama
Εύρυβάτης, ό, *ime vjesniku Agamemnonovu i Odisejevu*
Εύρύ-βατος, ό, *neki Efežanin koji je izdao Kreza Kiru, poznat uopće kao varalica i izdajica, stoga je i bila poslovica za varalicu i izdajicu*: Εύρυβάτου πράγμα
Ευρυβιάδης, ου, ό, *Spartanac, sin Euriklidov, zapovjednik grčkog brodovlja kod Artemizija*
Εύρυ-δίκη, ή, 1) *žena tebanskoga kralja Kreonta.* 2) *žena Orfejeva*
εύρυ-εδής 2. naširoko nastavan, prostran
ευρυθμία, ή, pravi takt, harmonija, ritam, razmjer, skladnost; pristojno vladanje
εῦ-ρυθμος 2. koji je prema taktu, ritmičan, harmoničan, razmjeran, pristao (-9-ώραξ); *neutr. pl. adv.* εύ. βαίνειν odmjereno stupati
Ευρύκλεια, ας, ή, *kći Opova, ključarica u kući Odisejevoj*
εύρυ-κρείων, οντος, ό, *ep.* koji naširoko, daleko vlada
Εύρύλοχος, ό, 1) *rođak Odisejev.* 2) *hoplit iz Arkadije*
Εύρύμαχος, ό, 1) *jedan od prosaca Penelopinih.* 2) *ugledan Tebanac* εύρυ-μέτωπος 2. *ep.* široka čela Εύρυ-νόμη, ή, 1) *reduša u kući Odisejevoj.* 2) *Okeanida koja je primila Hefesta kad su ga poslije poroda bacili s Olimpa* εύρόνω, *aor.* εῦρῦνα, proširivati; τό μέσον ostaviti širok prostor u sredini εύρύ-νωτος 2. *poet.* koji ima široka pleća, plećat εύρυόδεια, ή, širokih cesta, širokostazna, *pridjevak Zemlje* εύρύοπα, ό, *ep. m* . εύρυόπης, *nom., ak. i vok., ep.* koji daleko grmi, gromoglasni εύρύ-πορος 2. *ep.* širokostazni, po čemu su prostrani putovi, širokobrodan; *pridjevak mora* εύρυ-πυλής 2. *ep.* u koga *ili* čega su široka vrata Εύρύ-πυλος, ό, 1) *sin Posidonov i Astipalejin,* 2) *sin Euemona, vladara u tesal. Ormenionu.* 3) *sin mizijskoga kralja Telefa i Prijamove kćeri Astiohe*
Εύρυπών, ώντος, ο, *sin Prokla, spartanskoga kralja; potomci* Εύρυπωντίδαι, οι, *jedna od dviju vladarskih kuća u Sparti*
εύρυ-ρέεθρος 2. *ep. i* εύρυρεών, ούσα, ον, *ep.* široko tekući
ευρύς, εῖα, *jon.* έα, ύ, *ep. ak.* ευρέα *mj.* εύρύν, širok, prostran, debeo; *komp.* -ύτερος
Εύρϋ-σάκης, ό, *sin Ajanta, sina Telamonova*
εύρυ-σ&ενής 2. *ep.* nadaleko moćan, *pridjevak Posidonov*
Εύρυσ-9-εύς, έως, *ep.* ήος, ό, *sin Stenelov, a unuk Perzejev, kralj u Mikeni, kojega je Alkmena po odredbi Herinoj rodila prije Heракla. Po Euristejevoj odredbi izvršio je Heraklo* 12 *junačkih djela.*
Εῦ-ρῦτος, ό, *kralj u Ehaliji, otacjolin iIfitov; adj.* Εύρύτειος 3.
εύρυ-φῦής 2, *ep.* koji u širinu raste, širokoklasi
εύρύ-χορος 2. *ep. i poet.* sa širokim igralištima, prostran
ευρυχωρία, *jon.* -ίη, ή, široko, prostrano mjesto, široko polje, ravnina, pučina
εύρώδης 2. *poet.* širokostazni, sa širokim ulicama
εύρώειζ, εσσα, εν, *ep.* pljesniv, tuhten, truo; taman; *epitet groba i podzemnog svijeta*
Ευρώπη, ή, 1) *kći Feniksova, po drugima kći Agenorova; nju je Zeus pretvorivši se u bika odveo na Kretu. 2)* Evropa, *dio svijeta. Adj. jon.* Εύρωπήιος 3. *mj.* Εύρώπιος
Εύρωπός, ό, 1) *grad u Makedoniji.* 2) *grad u Kariji; stanov.* Εύρωπεύς, έως, ό
εύρώς, ώτος, ό, plijesan, blato, nečist
εῦ-ρωστος 2. krepak, jak; τήν ψυχήν odlučan
Ευρώτας, ου, ό, *rijeka u Lakoniji*
έύς, ό, *ep. i jon. i* ήύς, ήύ, *ep. gen.* έηος, *ak.* έῦν, ήύν, *neutr.* ήύ, *metaplast. gen. pl. neutr.* έάων, *ep.* dobar, vrijedan, plemenit, lijep,

kršan. *Neutr.* εύ *i.* εδ *samo adv., što v. napose; supst.* τα έά, έάων, dobra
εῦ-σαρκος 2. mesnat, krupan
ευσέβεια, *poet.* -ία, ή, strah božji, bogobojažljivost, pobožnost, dužno poštovanje i ljubav prema domovini, roditeljima i rođacima; προς εύσέβειαν λέγειν svjetovati pobožnost
εϋσεβέω biti pogobojažljiv, pobožan, pravedan, ispunjati dužnost svoju, moralno raditi, poštovanje i ljubav iskazivati prema domovini, rodbini i starijima
εύ-σεβής 2, *adv.* -ώς, koji ispunja svoje dužnosti prema bogovima, domovini, roditeljima i uopće prema svima koje to ide po svetim ustanovama, bogobojazan, pobožan, savjestan, čestit, zahvalan; *supst.* τό ευσεβές *a)* bogobojažljivost, pobožnost. *b)* božanske, svete ustanove, odredbe
εύσεβία *v.* ευσέβεια
εδσεν *v.* ευω
εῦ-σεπτος 2. *poet.* veoma častan
ε ύ ση μ ία, ή, povoljno znamenje
εῦ-σημος 2. s dobrom kobi, povoljan; jasan, razumljiv
έύ-σκαρ-9-μος 2. *ep.* poskočan, brz
εῦ-σκεπτος 2. koji *ili* što se lako razmatra
εύσκευέω, *poet.* dobro opremljen biti
εύ-σκίαστος 2. *poet.* dobro zasjenjen
εῦ-σκοπος 2, *ep.* έύ-σκοπος 1) koji dobro gada, dobar gađač. 2) oštro vidan, bistrook; *o mjestu:* pogledan, koji pruža dalek vidik
εῦσοια, ή, *poet.* dobro zdravlje, spas, sreća
έύ-σσελμος *i* εῦ-σελμος 2. *ep.* dobro pokriven, s dobrim veslačkim klupama, *ob. pridjevak lađa*
έύ-σσωτρος 2. *ep.* obručima dobro okovan
έυ-στα-9-ής 2. *ep.* dobro postavljen, temeljit, čvrst
εύ-σταλής 2. dobro opremljen, povoljan; jednostavan, pristojno odjeven
έυ-στέφανος 2. *ep.* 1) lijepom počeonicom, čeonom krunom ukrašen (o *božicama i ženama).* 2) dobro obzidan
εῦ-στολος 2. *poet.* dobro opremljen
εῦ-στομα, *jon. i poet. adv.* oprezno, mirno, εϋστομ' έχε šuti, εδστομά μοι κείσ&ω περί τούτων o tom ću šutjeti
εύστομέω, *poet.* lijepo govoriti, pjevati
εύστομία, ή, blagoglasje, skladnost, ljupkost u izražavanju
εδ-στομος 2. s velikim ustima, otvorom, ušćem; rječit; šutljiv
εδ-στοχος 2. koji dobro gađa; dosjetljiv, zgodan, sretan; εύστόχως, *adv.* dobro gađajući, zgodno
έύ-στρεπτος 2. *ep.*, έυ-στρεφής 2. *ep.*, *i* εύ- »7» *ep.* έύ-στροφος 2. dobro usukan, opleten; koji se lako upravlja, povodljiv
εύσύμ-, *at.* -ξύμβλητος 2. koji se može lako pogoditi, tumačiti
εύ-σύμβολος 2. *i* εύξ. za općenje dobar, druževan
εύσχημοσύνη, ή, dobro vanjsko držanje, pristojno vladanje, prostojnost
εύ-σχήμων 2, *adv.* -μόνως lijepa stasa, lijepe vanjštine, krasna držanja, s lijepim kretnjama, pristojan, pristao; koji uljepšava, zvučan
εύτακτέω držati red, vršiti svoju dužnost, uredan, poslušan biti
εῦ-τακτος 2, *adv.* -τάκτως, 1) dobro uređen. 2) uredan, poslušan, čedan
ευταξία, ή, dobar red, urednost, poredak, valjana uprava, zapt. pokornost, pristojnost
εδτε, *ep., jon. i poet. mj.* οτε, I. *veznih.* 1) *temporal.* kad, *a) s ind. b) s konjunkt. i &si ako se radnja vrši jedanput u budućnosti ili se ponavlja u sadašnjosti, c)* kad god, *s opt., ako se radnja ponavlja u prošlosti.* 2) *kauzal. s ind.* jer, kad evo. II. *ep. poredbeno adv.* kako, kao što
εύ-τείχεος 2. *ep., i* εύ-τειχής 2. *ep.* dobro obzidan
ευτέλεια, ή, *on.* -λείη, 1) *jon.* jeftinoća. 2) jednostavnost, umjerenost, štedljivost
εύ-τελής 2, *adv.* -ώς, *komp.* -έστερον, 1) lako platív, jeftin. 2) s malo zadovoljan, štedljiv, priprost, umjeren; το ευτελές = ευτέλεια
Ευτέρπη, ή. Muza lirske poezije
έύ-τμητος 2. *ep.* lijepo izrezan
εύτολμία, ή, odvažnost, neustrašivost, junaštvo
εῦ-τολμος 2. *adv.* -ως, smion, hrabar, odvažan
εῦτονος 2. napet; snažan, jak; glasan
ευτραπελία, ή, okretnost, finoća, dosjetljivost, podrugljivost
εύ-τραφής 2, *i ep.* έυ-τρεφής 2. ugojen, jak; dobro odgojen
εύ-τρεπής 2, *adv.* -ώς, okretan, spreman, pripravan
εύτρεπίζω, *augm. i red.* ηύ *i* εύ, *perf.* εύτρέπισμαι *i med. i pas.,* 1) pripraviti, prirediti, opremiti, urediti, popraviti, nastojati predobiti. 2) *med.* sebi pripraviti, svoje urediti, za se predobiti
έυ-τρεφής *v.* ευτραφής
Εῦτρησις, εως, ή, 1) *mjesto kod Tespije u Beotiji; stanov.* Εύτρησίτης. 2) *grad i kraj u Arkadiji; stanov.* Εῦτρήσιοι
έύ-τρητος 2. *ep.* lijepo *ili* dobro probušen
έύ-τριχος 2» *v.* έύθριξ
εύτροφία ή, dobro hranjenje, njega
εῦ-, *ep.* έύ-τροχος 2. 1) *ep.* s lijepim kotačima. 2) koji brzo trči, hitar
εῦ-τυκος 2. *jon.* gotov, pripravan
εδ-τυκτος 2. *ep. i jon.* lijepo načinjen, dobro prigotovljen
εύτυχέω, *augm. i red.* ηό *i* εύ, *perf. akt.* ηῦτύχηκα, *pas.* ηύτύχημαι, cilj *ili* želju postići, sretan biti, τα πάντα u svem, τους πολέμους u ratovima, *ili i* τινί *i* ἴν τινι; ευτυχείτε zdravo! zbogom!

ευτύχημα, τό, *i* ευτυχία, ή, sretno postignuće cilja *ili* želje, sretan događaj, sreća, uspjeh; blagostanje

εύ-τυχής 2, *adv.* -ώς, *on.* -έως, *α)* sretan (koji ima sreću), uspješan, *i b)* sretan (koji sreću donosi), spasonosan, povoljan τινί; τό -ές = ευτυχία

ευτυχία *v.* ευτύχημα

εΰ-υδρος 2. obilat vodom

εΰ-υφής 2. *poet.* lijepo satkan

εύ-φαρέτρας, *dar. m* . -ης, ου, ό, *poet.* s lijepim tobolcem, *pridjevak Apolonov*

εΰ-φεγγής 2. *poet.* koji jasno svijetli, krasno sja

εύφημέω = *dor.* εύφαμέω, govoriti riječi koje dobro znamenuju, ne govoriti zloslutne riječi, *os. kod vjerskih obreda,* pobožno šutjeti, slaviti, poštovati; εύφήμει (-ησον) ne govori toga; šuti o tom!

ευφημία, ή, *zapravo* riječi dobra značenja, pobožna molitva, pobožna tišina, mucanje; veseo poklič

ευφημισμός, οϋ, 6, ublaživanje, označivanje zle stvari blažom riječju

εΰ-φημος 2, *adv.* -φήμως, 1) koji govori riječi dobra značenja; εύφημα φώνει = εύφήμει 2) koji ne govori zlokobne riječi, kobne riječi, koji pobožno šuti. 3) sretan; svet

εΰ-φλεκτος 2. upaljiv, koji lako izgori

Εύφορίων, ωνος, ό, pjesnik i pisac iz III. *st. pr. n. e.*

εΰ-φορος 2, *adv.* -φόρως, 1) *pas.* koji se može lako nositi, lagan. 2) *akt.* koji lako nosi

εύ-φραδέως, *ep. adv.* razumno, rječito

εύ-, *ep. i* ευφραίνω, *augtn.* ηύ *i* εύ, *fut.* -άνω, *aor.* ηΰφρδνα, *jon. fut.* -ανέω, *aor.* ηΰφρηνα, 1) razveseliti, obradovati, tinά. 2) *med.* ευφραίνομαι, 5 *fut.* -άνοϋμαι *(Jon. 2. sing.* -άνεαι), *aor.* ηύφράν&ην, radovati se, veseliti se, τινί

Ευφράτης, ου, *jon.* Εΰφρητης, *gen.* εω, ό, *rijeka- u Armeniji*

εύφρονέων, ούσα, ον, *ep.* koji kome dobro misli, želi, razborit

εύφρόνη, ή, *jon. i poet., zapravo* dobrohotna, *eufem.* noć

εύ-, *ep.* έυ-φροσΰνη, ή, veselost, veselje, radost, zabava; *plur. i* vesele gozbe

εΰ-, *ep.* εύφρων 2. 1) veseo. 2) koji razveseljava, ugodan, dobrohotan, milostiv, razuman

εύ-φΰής 2, *sup.* -έστατος, *adv.* -ώς, 1) *poet.* lijepo izrastao, lijep. 2) darovit, uman, spretan, sposoban, zgodan

ευφυία, ή, lijep stas; duševna nadarenost; lijep položaj mjesta

εύφωνία, ή, lijep, jasan, ugodan glas

εδ-φωνος 2. lijepa, dobra glasa

εδ-χ,αλκος 2. *ep.* što je od lijepe mjedi, lijepo od mjedi izrađeno

εν-χαρις, ι, *gen.* ιτος, 1) ljubak, mio, ugodan, čedan, dosjetljiv. 2) koji je komu omilio, koji je u milosti

εύχαριστέω zahvalan biti, zahvaljivati

ευχαριστία, ή, zahvalnost εύ-χάριστός 2, *adv.* -ίστως, 1) ugodan, mio, čedan; dosjetljiv. 2) zahvalan. *Adv. jon.* sretno, blago εύ-χαριτώτατος 3. *superl. od* εύχάριτος =

εύχαρις, *što v.* εΰ-χειρ,, χειρός, ό, ή, *poet.* vješte ruke, vješt, umjetan

εύχείρωτος 2. koji se može lako savladati

ευχέρεια, ή, 1) lakoća, okretnost, brzina. 2) naklonost čemu, lakoumnost εύ-χερής 2, *adv.* -ώς, *komp.* -έστε ον, s kim se može lako ravnati; dobroćudan, voljan; okretan, brz; lakouman; *o stvarima:* lak, bez truda; έν εύχερεΐ τι θέσθαι držati što za lako, ne mariti za što εύχετάομαι, *ep.* =

εύχομαι, *što v.* ευχή, ή, molitva, prošnja, zavjet, želja εΰ-χλοος 2. koji se lijepo zeleni; Δημήτηρ božica krasne zeleni, koja čini da se sve zeleni εύχομαι, *dep. med., augm. i red.* ηύ i εύ, *fut.* εΰξομαι, *aor.* ηύξάμην, *perf.* ηδγμαι *s med. i pas. znač., ep. i* εύχετάομαι, *rašireni obi. inf.* εΰχετάασθαι, *impf.* εύχετόωτο, 1) dičiti se, hvaliti se, ponositi se čime τινί *i* έπί τινι, *i* i *inf.* 2) svečano obećati, zavjetovati, uvjeravati. 3) moliti se komu τινί *ili* προς τίνα, za koga υπέρ τίνος, *i s inf.;* izmoliti; željeti, τινί τι, i *inf.* εδχος, εος, ους, τό, *samo nom. i ak., ep. i poet.* 1) slava, čast, bojna slava, pobjeda. 2) želja

ευ-χρηστος 2. koji se može lako upotrijebiti, koristan εΰχροος 2. *stegn.* ους, *i ep.* εύ-χροής 2, *komp.* εύχροώτερος, koji je lijepe (zdrave) boje, lijepa (zdrava) izgleda εΰ-χρϋσος 2. *poet.* obilat zlatom εΰ-χϋλος 2. sočan, tečan, ukusan εύχωλή, ή, *jon. i ep.* 1) dičenje, hvastanje; klicanje. 2) predmet dičenja, dika. 3) molitva, zavjet, molba, želja εύχωλιμαϊος 3. *jon.* zavjetan, koji se zavjetovan, zavjetom vezan εύ-ψϋχία, ή, srčanost εΰ-ψΰχος 2. srčan ε υ ω, *aor.* εΰσα, *ep.* smuditi, opaliti εύ-ώδης 2. mirisav εύωδία, ή, ugodan miris, miomiris εΰ-ωνος 2. jeftin εύ-ώνϋμος 2. dobra imena, imena, koje na dobro sluti; častan, slavan; *eufem.* lijevi = nesretni; το εύώνυμον (κέρας) lijevo krilo

εύ-ωπις, ιδος, ή, *ep. i poet.,* εύώψ, ώπος, ό, ή, *poet.* ljepook, vedra oka; dražestan

εύωριάζω biti bezbrižan, nemaran, titrati se kime

εύωχέω, *augm. rfi i* εύ, 1) *akt.* dobro ugostiti, počastiti koga čim τινά τι *ili* τίνος; *prenes.* naslađivati. 2) *med. i pas. s fut.* εύωχήσομαι, *aor.* ηύωχήθην, nahraniti se; (ο *životinjama)* obilno hrane imati; gostiti se, κρέα εύωχοῦ bilo ti meso u slast; *prenes.* naslađivati se

ευωχία, ή, gozba, raskošan život

εΰ-ώψ *v.* εύώπις

έφ-αγιστεύω *i* έφ-αγνίζω, *poet.* k tomu svete obrede obavljati, mrtvacu počast iskazati, žrtve mu prinositi

Ζφαγον, *aor. od* έσθίω, *v.* ϊδω

έφ-αιρέω još uzimati; *pas.* poslije koga biti izabran

έφ-άλλομαι, *dep. med., ep. aor.* έπαλτο *i* ž παλτό, *part.* έπάλμενος t έπάλμενας, α) skočiti na što τινός. *b) ep.* priskočiti, nasrnuti na koga τινί

ζφ-αλος *2. ep. i poet.* primorski, koji leži na moru

έφ-άμιλλος 2. 1) *pas.* o što se prepire ili natječe, sporan. 2) *akt.* koji se može takmiti, u natjecanju dorastao, ravan, jednak

ίφαν, -ασαν, -ατο, *v.* φημί

έφ-ανδάνω, *ep. i* έπιανδάνω, *ep.* sviđati se

I. έφ-, /ο«, έπ-άπτω, 1) prevezati za što, vezati, uzlati; *prenes.* uzrokovati, započeti, početi; *pas.* privezan biti za što τινί, držati se čega; *prenes.* dosuđen bit kome τινί, nadaren biti čime τινός, 2) *med.* dohvatiti, dohititi se čega τινός, dionik biti, postići, shvatiti što

II. έφ-άπτω zapaliti

έφ-αρμόζω 1) *tranz.* priljubiti, usporediti, pridati. 2) *intr.* pristajati, τινί

έφ-έδρα = *jon.* έπέδρη

έφ-εδρεία, ή, sjedenje, zasjedanje, vrebanje; pričuva

έφεδρεύω 1) sjedjeti pri čemu, zasjedati, biti u zasjedi, vrebati, τινί; biti u pričuvi; zaustaviti se

ἔΙρ-εδρος 2. 1) *poet.* koji sjedi, jaše na čemu, τινός. 2) koji sjedi pokraj čega, koji vreba, zasjedač, τινί. 3) koji je u pričuvi, koji zamjenjuje koga (τινός), *os. u udvoju* zamjenik paloga borca, si. nov, pogibeljan protivnik, έφεδρος βασιλεύς nasljednik na prijestolju

έφ-έζομαι, *impf.* έφεζόμην (i *s aor. znač.), ep. dep. med. (v.* ΣΕΔ, II.) sjedati na što τινί, sjedjeti na čem *ili* pri čem

έφ--ένκα, έφ-είην, έφ-είω *v.* έφίημι

έφ-εΐσα, *ep. defekt, aor., inf.* έφέσσαι *mj.* -έσαι, *med.* έφεισάμην i έφεσσάμην, *imper.* ζφεσσαι, *part.* έφεσσάμενος, *inf. fut.* έφέσ-σεσ$αι (i *u tmezi) (v.* ΣΕΔ, III), 1) *akt.* posaditi na što, smještati, metati (u lađu). 2) *med.* sebi posaditi, postavki što (τί) na što (τινί), »7» τινά τίνος primati koga (na svoju lađu), ukrcati

έφ-εκτικός 3, *adv.* -κώς, koji koleba, koji je neodlučan u svom sudu

έφ-ελκύω, *aor. med.* έφειλκυσάμην, *uz* έφ-, 70«. έπέλκω, 1) *akt. i pas.* privlačiti, *prenes.* primamiti čime τινί; vući za sobom; obući; οι έπελκόμενοι zaostali vojnici, čete. 2) *med. a)* sebi privlačiti, sebi primamiti, prisvojiti. *b)* za sobom, sa sobom vući, voditi

έφ-, *jon.* έπ-εξής, *adv.* redom, naizred (τινί), uzastopce, uzamance; δσα έφεξης i tako dalje

έφ-έπω, *ep. i poet., jon.* έπέπω, I. *u akt., ne dolazi u at. prozi, ep. impf.* Ζφεπον, *iter.* έφέπεσκον, *fut.* έφέψω, *aor. inf.* έπισπεΐν, *part.* έπισπών (t *u tmezi),* 1) *ep. a)* pristajati za kim, slijediti koga, progoniti τινά. *b)* goniti pred sobom, τινά, 'ίππους τινί protiv koga. *c)*- proputovati, juriti, πεδίον preko polja. 2) *prenes. ep., jon. i poet.* ići za čim, nastojati oko čega, baviti se čim; dostizati, izvršiti, naći (πότμον). II. *med.* έφέπομαι, *općen. se upotr., fut.* έφέψομαι, *aor.* έφεσπόμην, *konj.* έπίσπωμαι, *opt.* έπισποίμην, *imper.* έπίσπον, *inf.* έπισπέσθαι, *part.* έπισπόμενος, 1) ići, hodati za kim τινί, pratiti, dostizati, povoditi se za čim, slušati, pristajati uza što. 2) progoniti koga τινί

έφέσιμος 2 (εφεσις) koji priziv dopušta, εΐς τίνα na koga; κρίσις έφ. presuda koja dopušta priziv na sud

Ζφεσις, εως, ή, težnja, τινός na što; priziv (kod suda); bacanje za čim, βέλεσιν

Έφεσος, ή, *grad u Joniji na utoku Kaistra. Adj.* Έφέσιος 3., ό Έφέσιος, *stanov. E.,* ή Έφεσία, 7ο«. -ίη, okoliš efeški

έφ-έσπερος 2. zapadni, prema zapadu

έφ-έσσαι, ΐφεσσαι *i si. v.* έφεΐσα

έφ-έστιος, *jon.* έπ-ίστιος 2 *{ne dolazi u at. prozi),* koji se nalazi na *ili* pri ognjištu, έφέστιον άπολέσφαι na vlastitom ognjištu poginuti, έφέστιον πήξαι zataknuti u ognjište; pribjegar, έφέστιοι έζόμεσθα posjedasmo do žrtvenika (kao pribjegari); Zeus zaštitnik kućni Ζευς έφέστιος = έρκεΐος; domaći, kućni

έφ-εστρίς, ίδος, ή, sukno, pokrivač, gornja haljina, kabanica

εφέτης, ου, ό, zapovjednik; έφέται: u Ateni kriminalisti suci (51 na broju) za nenamljeno ubistvo

έφετμή *i* έφημοσύνη, ή, *ep.* nalog, zapovijest, savjet, opomena

έφ-.70«. έπ-ευρίσκω *(v.* ευρίσκω) naći; zatjecati koga τινά, *pas. i* pokazati se kao, *s adj. ili part.;* pronaći, izmisliti

έφ-εψιάομαι, *ep. dep. med., prez. ind.* 3. *pl. otegn.* -εψιόωνται, podrugivati se, τινί, kuditi

εφ-, jon. έπ-ηβάω, dorasti, postati mladićem

ζφ-ηβος 2. odrastao mladić, između παις *i* νέος. U Ateni se tako zvao mladić koji se sa 18 god. upisao među članove svoga dema i položio građansku prisegu. Tim je postao punoljetan i za vojništvo sposoban, te je kao περίπολος (pogranični stražar) do 20. god. čuvao međe zemlje

έφ-ηγέομαι (ι *u tmezi), dep. med. a) ep.* voditi protiv koga. *b) u Ateni t. t.* zločinca tako prijaviti da se odmah mogao uhvatiti

έφ-ήδομαι, *pas., fut.* έφησθήσομαι, *aor.* έφήσθην, veseliti se čemu *(os. tuđoj nesreći),* τινί

έφ-ήκω nadoći, biti pri čemu

ζφ-ημαι, *poet. dep.* sjdjeti na čemu, kod čega, τινί *i τινός*

έφ-ημέριος 2. *ep. i* έφ-ήμερος 2. *a)* kroz jedan dan, εφημερία φρονεῖν samo za jedan dan misliti; prolazan, *b)* svakidašnji, dnevni

έφημερίς, ίδος, ή, *ob. pl.* dnevnik

έφημοσύνη, ή, *v.* έφετμή

έφθάραται *v.* φθείρω

Ζφθην *v.* φθάνω

έφθίαθ[1] Ζφθιθεν *v.* φθίνω

έφθός 3. *verb. adj. od* Ζψω, kuham

Εφιάλτης, *jon.* Ἐπιάλτης, ου, ό, 1) *sin Aloejev i Ifimedejin, brat Otov, gorostas koji je s bratom htio i na nebo jurišati.* 2) *Meljanin koji je kod Termopila pokazao put Kserksovoj vojsci.* 3) *državnik atenski u doba Periklovo.* 4) *državnik i govornik atenski, pristaša Demostenov*

έ φ - ί ζ ω, *ep. iter. impf.* έφίζεσκε, *i ep. i* φ-ι ζ άν ω, sjedjeti na čemu ili pri čemu (έπί) τινι

έφ-ίημι, *jon.* έπ-ίημι, *at. fut.* έφήσω, *aor.* έφηκα, έφεῖμεν *itd., imper.* ζφες, *perf.* έφεῖκα *itd. (v.* ἵημι), *ep. aor.* έφέηκα, *konj.* έφήω (έφείω), I. *akt. tranz.* 1) *a) o licima:* siati, spremati, τινά τινι *i* τινά έπί τι; nagoniti, natjerati, dražiti, slati na neprijatelja, τινά τινι *i έπί* τίνα *i s inf. b) o stvarima:* puštati, bacati, χείρας τινι stavljati ruke na koga. 2) *prenes.* slati, spremati, prepustiti, popustiti, dopustiti. II. *akt. intr.* prepustiti, predati se, τινί prizivati se είς τό δικαστήριον. III. *med.* 1) smjerati na što, težiti (τινός), željeti. 2) nalagati, zapovijedati. 3) dopuštati

έφ-ικάνω, *poet. u tmezi,* = έφικνέομαι

έφ-, *jon.* έπ-ικνέομαι, *dep. med.* dospjeti, doći do koga, dosezati, έπί, άχρι, προς τι; sukobiti se αλλήλων; dohvatiti, postići što τινός; λέγων έφ. άριστα dobro pogoditi opisujući

έφ-ίμερος 2. *poet.* poželjen, žuđen; ljubak, mio

έφ-ίππειος * έφ-ίππιος 2. na konju, κασαΐ konjski pokrovci (abajlije)

Ζφ-ιππος 2. na konju, κλύδων metež konja i kola

έφ-ίστημι, *jon.* έπ- *(v.* ἵστημι), *A) tranz.* I. *akt. i pas.* (επιστήσω, επέστησα, έπεστάθην) stavljati koga na što τινά (τί) τινι, postavljati koga nad kim kao čuvara, upravitelja τινά τινι i έπί τινι *i ini* τι. 2) k tomu, na što, pokraj čega postavljati. 3) odrediti, ustaviti, zadržati, priječiti, τινά τίνος. 4) svratiti pozornost na što, τινί, έπί τι. II. *med.* έφ--ίσταμαι, *fut.* -στήσομαι, *aor.* έπεστησάμην staviti se nad što, za se postaviti, postaviti koga na čelo *B) intr. med.* έφ-ίσταμαι, *fut.* -στήσομαι, *aor.* έπέστην, *perf.* έφέστηκα, 3. *pl.* έφεστασιν, *fut.* 3. έφεστήξω, *ep. perf. inf.* έφεστάμεν(αι), *part.* έφεσταότες, *plpf.* έφεστήκειν, 3. *pl.* έφέστασαν, *jon.* έπέστηκα, *part.* έπεστεώτες, 1) stati na što, pristupiti, približavati, se, τινί, pomagati, iznenaditi; *perf.* stajati pri kome; τοϋ με τήνδ' έφίστασαι βάσιν; čemu si mi, evo zakrčio put? 2) latiti se čega, baviti se čime. 3) postavljen biti nad čim, upravljati, nadzirati τινί, έπί τινι *i* έπί τίνος; οί έφεστηκότες *ili* έφεστ(ε)ώτες nadziratelji, upravitelji. 4) *u neprijat. smislu* navaliti na koga τινί; podići se, snalaziti, prijetiti. 1) prestati, ustaviti se, *s gen.*

έφ-οδεύω obilaziti; nadzirati

έφ-οδιάζω, *jon.* έπ-οδιάζω providjeti putnim potrepštinama, opremiti na put; putni trošak dati isplatiti

έφ-όδιον, *jon.* έπ-όδιον, τό, *os. u plur.* potrepštine za put, putnina, trošak za uzdržavanje vojske, *prenes.* potpora, prometna sredstva

I. εφ-οδος, ή, 1) pristup, put, staza. 2) dolazak, dolaženje, doprema; navala; tečaj (prikazivanja)

II. ϊφ-οδος, ό, koji putuje da razgleda, nadziratelj, povjerenik

έφόλκαιον, τό, *ep.* krmilo, igo krmila

έφ-ομαρτέω, *ep.* pridružiti se, ići s kim

έφ-οπλίζω, *ep. aor.* -όπλισα, *i ep.* σσ, 1) *akt.* spremati, gotoviti, opremiti. 2) *med.* sebi spremati

έφ-οράω,^'ο». έπ-οράω, *impf.* έφ-εώρων, *fut.* έπόψομαι, *aor.* έπεϊδον, -ιδεΐν, *ep. fut. i* έπιόψομαι, *jon. prez.* 3. *pl.* έπορέουσι, *impf.* 3. *sg.* έπώρα, *poet. aor. med.* έπιδέσθαι *i* έπιδόμενος i *akt. znač.* 1) gledati na što tí, τινά, promatrati, nadzirati, vidjeti, brinuti se, pohoditi. 2) odabirati. 3) ravnodušno motriti, doživjeti

έφορεύω biti efor; nadzirati, upravljati

έφ-όριος 3. na granici, susjedan; έ. αγορά sajam na granici

έφ-ορμάω I. *akt.* 1) pokretati, podizati što na koga τί τινι. 2) nagoniti koga na što τινά τι. II. *med. s aor. pas.* 1) potaknut biti, žudjeti. 2) zagoniti se, nasrtati, navaliti, *i tranz. s ak.*

έφ-ορμέω, *jon* έπ-ορμέω brodom počivati u luci, usidriti se, paziti, vrebati, podsjedati, čekati na koga τινί

έφορμή, ή, *ep.* pristup; navala

Ζφ-ορος' ό, 1) *poet.* nadziratelj, pazitelj. 2) Ζφοροι, οί, *oblast od* 5 *lica u Sparti, koji su vršili sudstvo, pazili na red i vršenje zakona*

έφ-υβρίζω, obijesno postupati, zlostavljati, grditi, ružiti, τινί *i* τινά; κελαινώπαν θυμόν έφυβρίζει u crnoj se duši podruguje

Ζφ-υδρος, *jon.* επ-υδρος 2. *a)* kišovit, koji kišu donosi *b)* obilan vodom, navodnjen, vlažan

ἐφ-υμνέω 1) *α)* k tomu pjevati, *b)* opjevati koga tinά. 2) k tomu tužiti, jadikovati, jadikovanjem moliti; tiví τι željeti komu što
ἐφ-ῦπερθε(ν), *ep. adv.* odozgo, gore
Ἔφυρα, *jon.* -ρη, ἡ, 1) *staro ime Korinta.* 2) *stari pelazgijski grad u sjev. Elidi.* 3) *grad u Tesprotiji, (u Epiru).* 4) *grad u Tesaliji, kasnije Kranon. Stanov.* Ἔφυροι, οἱ
ἑχαδον *v.* χανδάνω
ἐχάρην *v.* χαίρω
ζχεα *v.* χέω
ἐχ-έγγῡος 2. 1) *akt.* koji jamči; siguran, pouzdan. 2) *pas. poet.* na vjeru primljen, pod okrilje primljen, osiguran
ἐχέ-θϋμος 2. *ep.* koji zna obuzdati srce, duševan, οὔκ é. bezdušan, lakouman
Ἐχείδωρος, *ili* Ἐχέδωρος, δ, *rijeka u Makedoniji*
ἐχέμεν *v.* ἔχω
ἐχε-πευκής 2. *ep.* oštar, šiljat; gorak
ἔχεσκον *v.* ἔχω
Ἔχετος, 6, *mitski okrutni kralj u Epiru*
ἑχευα *v.* χέω
ἐχέ-φρων 2, #£». ónoς, e£>. razuman, pametan
ἐχ|)σθα u. ἔχω
ἐχθαίρω, *fut.* -αρώ, aor. ἠχθηρα, dor. ἐχθάρα, e/>. t poei. mrziti, biti neprijatelj, tinά; *pas.* biti mržen, omražen
ἐχθαρτέος 2. » 3. *poet. adj. verb. od* ἐχθαίρω, *što v.*
εχθές í χθες, *adv.* jučer
Ζχθιστος, ἐχθίων *v.* εχθρός
ἐχθοδοπέω, *ep.* posvaditi se s kim, neprijateljski postupati, tiví
ἐχθοδοπός 2. *poet.* neprijateljski, mrzak
ἐχθος, εος, τό, *i* ἐχθρα, *jon.* -ρη, ἡ, mržnja, neprijateljstvo; *plur.* uzroci mržnje
ἐχθρο-δαίμων *2, gen.* όνος, *poet.* bogomrzak, nesretan
εχθρός 3, *komp.* ἐχθίων, *superl.* ἐχθιστος, *poet. i* ἐχθρότατος, 1) *adj.* mrzak, omražen, gadan, neprijateljski, protivan, tiví. 2) *supst.* protivnik, neprijatelj. *Adv.* ἐχθρώς neprijateljski, *komp.* ἐχθροτέρως
εχθω *(samo prez. i impf.)* 1) *akt. poet.* mrziti. 2) *pas. ep. i poet.* biti mrzak
ἐχιδνα, ἡ, 1) zmija ljutica, *i u prenes. smislu.* 2) Ἐχιδνα, ἡ, α) *zmija, čuvarica svetišta nimfe Hrize, koja je ujela Filokteta. b) kći Hrizaorova i Kaliroina, pola djevojka, pola zmija*
Ἐχῖναι, αἱ, νήσοι, *kasnije* Ἐχῖνάδες, αϊ, *devet otoka u Jonskom moru na ušću Aheloja*
ἐχινέες, *oi, jon.* vrsta libijskih miševa s bodljikavim dlakama
ἐχῖνος, ó, jež
Ἐχῖνος, ó, *grad u južnoj Tesaliji*
ἴχιζ, εως, ó, zmija ljutica
ἔχμα, τό, *ep.* 1) *uopće* ono što zaustavlja, zapreka, ἁμάρης ἐξ ἔχματα βάλλων smeće iz grabe bacajući, *a)* branik, obrana, *b)* podupirač, podloga, νηων, *tj.* kameni, koji se pod lađe na kopnu stavljaju. 2) što zajedno drži, vez
ἐχόντως, *adv. od* ἔχων, *samo* νουν ἐχόντως *i* λόγον ἐχόντως razborito
ἐχῦρός 3, *adv.* -ώς, *komp.* -ώτερον, čvrst, jak, trajan, siguran, pouzdan; *supst.* τό ἐχυρόν utvrđeno mjesto, čvrst temelj, ἐν ἐχυρω εἶναι biti u sigurnosti; ποιεϊσθαί τι ὡς ἐν ἐχυρωτάτω što bolje osigurati nešto
ζχω, *at. impf.* εἶχον, *fut.* Ζξω, -ομαι *i* σχήσω, -ομαι, *aor.* ϊσχον (σχώ, σχοίην *i* σχοϊμι, σχές, σχεῖν, σχών), *med.* ἐσχόμην, *perf.* Ζσχηκα, εσχημαι, *verb. adj. u kompoz.* ἀν-εκτός, -κτέος, ἀνασχετός, *spored. obi.* ϊσχω *u prez. i impf.; ep. prez. konj. 2. sg.* ἐχησθα, 3. *sg.* ζχ^σι, *inf.* ἐχέμεν, *impf. i* ϊχον, -όμην, *iter.* ϊχεσκον, *fut. inf.* ἑξέμεν, *aor. inf.* σχέμεν, *med. ind.* 3. *sg.* σχέτο, *opt.* 3. *pl.* σχοίατο, *akt. aor. (i poet.) i* Ζσχεθον, σχέθον, *inf.* σχεθέειν, *perf.* (συν-)όχωκα, *plpf. pas.* 3. *pl.* (ἐπ-)ώχατο I. *akt. A) tranz. lat.* teneo, držati imati, 1) držati u rukama, tiví, ἐν, μετά, ἀμφί τινι, διά τίνος čim ili u čemu, tinά χειρός koga za ruku. 2) *lat.* possideo, imati, posjedovati, ὁ ϊχων mogućnik, bogataš, τό εχειν τί *ili* τινός posjedovanje, imanje; *os.* imati koga za ženu tinά γυναίκα, *pas.* τοϋ θυγάτηρ ἔχεθ' "Εκτορι njegovu kćer imađaše Hektor (za ženu); stanovati, τῖ *i* κατά τι; u vlasti imati, vladati, upravljati, nadgledati, uzeti, osvojiti. 3) *lat.* gesto, na sebi imati, nositi, οἱ. odijelo, oružje, περί τι, ἀμφίς *íχ.* τι. 4) *lat.* contineo, α) u sebi imati, obujmiti, trpjeti, κλέος μιν ἔχει slava ga obuzima, na glasu je; ἀγνοία μ' ϊχει neznanje me drži, ne razumijem; σέ οίνος ζχει φρένας vino te je presvojilo; *os. u pas.* ϊχεσθαί τινι, ἐν τινι: biti obuzet čime, presvojiti koga: ἀγρυπνίησι ne moći spavati, ἐν κακοϊς biti u nesreći. *b) sa supst. da se opiše srodan glagol:* κότον εχειν τινί = κοτεῖσθαι, ἔγκλημα τινι = ἐγκαλεῖν τινι *i dr.;* πράγματα ἐχ. poslove, neprilike imati, trpjeti; *i s prijeđi,* δεινός ἐν αισχύνη ἐχ. veoma se stidjeti, ἐν όργί) *i* δι' οργής *íχ.* srditi se. *c)* moći s *inf. ili neu-prav. rečen.;* razumjeti, znati, shvatiti; tinά τι poznati koga kao, τί ἀμεινον što bolje znati. 5) pri sebi imati, sa sobom donositi, ὠδϊνας boli uzrokovati. 1) *lat.* retineo, čvrsto držati, zadržati, παρ" ἑαυτοϊς kod sebe, čuvati, štititi. 7) *lat.* impedio, uzdržavati, priječiti, ustavljati, tinά *i* τί *i* τινά τίνος. 8) *lat.* teneo, smjerati, upravljati, goniti, tjerati tí, protiv čega tiví, ἑττί τινι, ἑ"ς, προς τῖ; *i* ΐθύ τίνος, ὑπό τίνος, broditi, voziti se; *prenes.* ὀμμα *íχ.* svrnuti pogled. 9) *part.* ἐχων *α) često kao pobliža oznaka, hrv. ili srpski* sa, oίχεαι ἔχων (αυτήν) otišao si s njom. *b)* s εστί, os. *ako je više predikata,* φύσιν ἔχων εστί prema naravi je. *c) da se označi trajno stanje,* φλυαρείς ϊχων ti si uvijek brbljavac *B) intr.* 1) biti, nalaziti se u (nekom) stanju, osjećati, *a) s adv. npr.*

εδ *osobno* dobro se nalaziti, εδ *ili* καλώς έχω dobro mi je, *neosob.* εδ έχει dobro je, σίγα mučati, ήδέως τινί prijazan biti, οὕτως *'έχει* tako je, ώς *ili* δπως Ζχω kao što jesam, smjesta, odmah, οὕτως εχόντων u tim prilikama, οὕτως Ζχειν τινί biti te misli prema komu, ούτως Ζχειν *περί* τίνος tako o čem misliti; *s gen.* ώς οργής Ζχω kako sam srdit, ώς ποδών εἶχον što ih noge nošahu. *b) s part.* θαυμάσας Ζχω začudio sam se (i još se čudim). 2) *lat.* permaneo, održati se, ustrajati, ostajati. 3) *lat.* pertineo, pružati se, protezati se, prostirati se, διά τίνος kroza što, προς τι prema čemu, περί τι oko čega, περί τίνος na što ili preko čega se protezati, o čem raditi. 4) *lat.* me abstineo, uzdržati se čega τινός

II. *med. i pas.* 1) držati se, prihvatiti se, prionuti, ὀίντα σχομέντ) okrenuvši se prema njemu, Τσχετο φωνή glas zape, ϊσχευ stani, tiho, έν άπορίτ,σι *'ίχ.* biti u neprilici; opirati se, odolijevati, "Εκτορος μένος snazi //ektorovoj; držati se čega τινός, προς, άνά τινι, τοϋ Ζργου Ζχ. baviti se poslom, započeti *ili* nastaviti posao, της σωτηρίας nastojati oko spasa, της γνώμης ostati pri svojemu mišljenju; ustati protiv koga, slijediti za čim Ζχ. (εκ) τίνος, pripadati čemu, držati se čega, οι έχόμενοι susjedi, τό έχόμενον slijedeće, τα τών όνειράτων έχόμενα što pripada sanjama. 2) ustezati se, odustajati, prestajati, okaniti se čega τινός. 3) držati, nositi, svoje *ili* od sebe, άπό Ζο ζσχετο odmaknu od sebe, χείρας svoje ruke ustegnuti

εψημα, τό što se može kuhati; juha, slatko jelo

έψησις, εως, ή, kuhanje

έψητός 3. kuhan, varen

έψιάομαι, *imper.* -αάσθων, *impf.* έψιόωντο, *dep. med. ep.* igrati se, šaliti se, zabavljati se čim τινί

ε ψ ω, *fut.* έψήσω, *aor.* ήψησα, *jon. impf.* Ζψεε, *aor.* έψησα, *pas. konj.* έψηθ-η, *perf. pas.* (άπ-)έψημαι, *verb. adj.* έψητός *i* έφθός, kuhati, variti

ζω *v.* ειμί

Ζωθα i έώ&εα, *jon. perf. i plpf. v.*

Ζωθεν, *adv.* od jutra, izjutra, rano, zorom, αὔριον ζωθεν sutra ujutru

έωθινός 3. jutrenji, έξ -νοϋ od ranoga jutra, τό -όν rano ujutro

έώκει *v.* Ζοικα

έωλοκρασία, ή, omućine, kojim bi budni pijanci polijevali svoje zaspale drugove; *i prenes.* o pripovijedanju nečega što je već staro i nevrijedno

έωλος 2. jučerašnji, preostao, bljutav, star, mlohav

έώλπει *v.* ελπω 2

έώμεν *ili* ζω με ν, *ep. konj. aor. od defekt.* άμεναι *(Sto v.),* ασαι nasititi; πολέμοιο siti smo rata

έωμι, *at. opt. prez. od* έάω

έών *v.* ειμί

έωνοχόει, *impf. ep. od* οίνοχοέω, *Sto v.*

έωος, 3, *poet. 2, jon.* ήωος, 1) jutarnji. 2) istočni; τα έωα orijent

έώρα, ή, *poet.* uže za vješanje

έώργει, *v.* ζρδω

Ζως, ή, *gen. i ak.* εω, *dat.* Ζω, *jon. i ep.* ήώς, *ep.* ήόζ, όι, όα, *ep. i jon.* ήοϋς, οϊ, ώ, 1) jutarnja rumen. 2) svanuće, zora, jutro. 3) istok. Έως, ή, *v.* Ήώς

ζως, *ep. i* ήος, εἶος i εϊως, I. *tempor. veznik.* 1) dok, s *ind.*; *ako se radnja vrSi jedanput u budućnosti ili ako se ponavlja u sadaSnjosti dolazi konj. s* ϊν (i *bez* Sv), *ako se radnja ponavlja u proSlosti, dolazi opt. bez* Sv *ili s* άν. 2) *(u Odis.) final.* dok, da, *s opt.* II. *adv. mj.* τέως, α) neko vrijeme, donekle, međutim. *V) s gen. kod brojeva* do

ε ω σ α *v.* ώθέω

ϊωσι *v.* ειμί

ζωσ-περ, *adv.* baš dokle, dokle god, s *ind., s konj. i* άν

έωσ-φόρος, 2 *(kod Hom. trosložno),* koji donosi jutro; *supst.* ό 'Εωσφόρος zornjača, danica

έωυτοϋ, *jon. v.* έαυτοϋ

ζ

Z, šesto slovo grč. alfabeta, kao brojni znak = 7, *jer je nekada ispred ζ bilo slovo* F

ζα- (=8ια-) *nerazlučiva čestica, os. s adj. pojačava značenje* pre-, veoma

Ζάγκλη, ἡ, *grad na Siciliji, kasnije* Μεσσάνα. *Stanov.* ὁ Ζαγκλαῖος

ζάδηλος 2. ἰο/. ἑο«ί. = διάδηλος proziran, providan; rastrgan, raskomadan

ζαής *2. ep. gen.* -έος, *heterocl. ak.* ζαήν *mj.* ζαή, koji jako duha, žestok

ζά-θεος 3, *poet. i 2, ep. i poet.* presvet

ζά-κοτος 2. *ep.* zlovoljan, gnjevan

Ζάκυνθος, ἡ, *otok u Jonskom moru*

ζάλη, ἡ, silno gibanje valova, bura, vihor; pljusak

Ζάλμοξις, ιδος, ὁ *neki Get ili Tračanin, tobože najprije rob Pitagorin, postavši slobodan vratio se u domovinu, gdje je širio etička, religiozna i polit, načela os. nauku o besmrtnosti; po smrti su ga štovali kao demona*

ζά-μενής 2. *poet.* snažan, gnjevan, zloban

Ζαπάτας, ου, ὁ, *pritok Tigrisa*

ζά-πλουτος 2. *jon.* veoma bogat

ζα-τρεφής 2. *ep.* dobro ugojen, tust

Ζαύηκες, οι, *narod u Libiji*

ζα-φλεγής 2. *ep.* vrlo vatren, prebujan

ζα-χρηής 2. *ep.* koji žestoko navaljuje, ljut napadač, žestok

ζάω, *kontr.* ζω, ζῃς, ζῃ *itd., fut. i aor. rijetko* ζήσω, ζζησα, *ob.* βιώσομαι, ἐβίων, *ep. jon. i poet. i* ζώω, *ep. inf.* ζωέμεν(αι), 1) živjeti, biti na životu. 2) *o neživom:* neoslabljen biti, ostajati, trajati, uspijevati

ζεγέριες, *libijska riječ* = βουνοί, *jon.* vrsta miševa

ζειαί, αϊ, pir, krupnik *(triticum Zea)*

ζεί-δωρος 2. *ep.* koji daje žito, žitorodan

ζειρά, *jon.* -ρή, ἡ, široka i dugačka gornja haljina Arapa i Tračana

Ζέλεια, ἡ, *grad u sjev. Troadi. Stanov.* ὁ Ζελείτης

ζέσσεν *v.* ζέω

ζευγηλατέω jedan jaram volova ili konja goniti, voziti se, s njim orati

ζευγ-ηλάτης, ου, ὁ, gončin jednog jarma volova ili konja, orač

ζ ε υ γ ί σ ι. ο ν, τό *{sa* τέλος i bez njega), razred *ili* porez zeugita

ζευγίτης, ου, ὁ, građanin trećeg Solonova razreda u Ateni, jer je imao jedan jaram goveda ili konja za oranje i prihoda 150 mjerova žita

ζεύγλη, ἡ, *ep. i jon.* pustine, kao jastučići u jarmu, da ne povrijedi konju ili volu vrat; jaram

ζεῦγμα, τό, spojeno, most; zatvor luke; jaram

ζεύγνυμι * -νύω, *fut.* ζεύξω, -ομαι, *aor.* ἵζευξα, -άμην, *perf. med. i pas.* Ἰζευγμαι, *aor. pas.* ἐζεύχθην ι ἐζύγην, *ep. prez. inf.* ζευγνύμεν(αι) (ι ζευγνῦμεν), *intpf.* ζεύγνυον, I. *akt.* 1) ujarmiti, uprezati, ἵππους ὑπό τίνα (τι); *prenes.* podjarmiti, vezati, spojiti; τινά *τιψ. ili προς* τίνα ženidbom združiti, oženiti, *pas.* γάμοις τινός oženjen, udata biti za koga, ἐζευγμένη udata. 2) spajati, svezati, σανίδας zatvoriti, ναῦς popravljati, šuperiti, γέφυραν graditi most; τον ποταμόν premostiti. II. *med.* za se ujarmljivati, dati upreći

ζεῦγος, εος, τό 1) jaram, sprega volova ili konja; kola ili plug na dva vola ili konja, *takod.* i na četiri. 2) *uopće* par *osoba ili stvari*

Ζεύξ-ιππος *ili* Ζεῦξις, ιδος, ὁ, *slikar iz Herakleje, u vrijeme Platonovo u Ateni*

ζεῦξις, ιος, *dat.* ῖ, ἡ, 1) ujarmljivanje. 2) premošćenje, Βοσπόρου

Ζευς, *gen.* Διός, *dat.* Διί, *ak.* Δία, *vok. Ζεῦ, ep. i poet.* Ζηνός, Ζηνί, Ζῆνα i Ζην, *sin Kronov i Rejin, otac i vladar svih bogova i ljudi, gospodar neba, začetnik svih prirodnih pojava, zaštitnik svih nebeskih i zemaljskih ustanova, on je brat Posidona, Hada i Here, koja mu je ujedno i žena. Ako se govori o Perzijancima, onda je* Ζευς πατρφος *njihov bog Ormuzd,* Ζευς χθόνιος *ili* καταχθόνιος *je Pluton ili Had, vladar podzemlja*

ζεφῦρίη, ἡ, *(zapravo fem. od* ζεφύριος), zapadnjak

ζέφυρος, oj I) zefir, vjetar zapadnjak., *sad oštar i studen, sad opet blag.* 2) *personif.* bog toga vjetra ζέω., *fut.* ζέσω, *aor.* ἔζεσα, *ep. impf.* 3. *sg.* ζέε, *aor.* ζέσσε, 1) vreti, kipjeti, uskolebati se *(o moru), prenes.* usplamtjeti, bjesnjeti
Ζήθος, oj *sin Zeusov i Antiopin, brat Amfiona, s kojim je sagradio Tebu* ζηλήμων 2. *ep.* zavidan, ljubomoran ζήλος, ó, 1) revnost, nastojanje, udivljenje, zanos, oduševljavanje, težnja za čim προς τι *i* τινός; *u zlu smislu* zavist, ljubomornost. 2) predmet udivljenja *ili* zavisti, sreća
ζηλοτυπέω zavidjeti, biti ljubomoran, τινά ἰτί
ζηλόω (-ώσω, -ωσα, -ωκα) 1) revnovati, trsiti se, gramziti, čeznuti, nasljedovati, ugledati se u koga (što), τινά τίνος, *b)* sretnim smatrati, τινά τίνος *i* τινά κατά τίνος ζήλωμα, τό, zavidan položaj, velika sreća, nastojanje, težnja ζήλωσις, εως, ἡ, nasljedovanje ζηλωτής, οϋ, ó, revnitelj, koji se ugleda u koga, koji se divi ζηλωτός 3. *poet. 2.* vrijedan zavidanja, hvale, vrijedan da se smatra sretnim, sretnim smatran, *aps. i* τινί *i* ὑπό τίνος ζημία, ἡ, 1) gubitak, šteta. 2) kazna, os. novčana ία χρηματική *i bez toga* ζημιόω (-ώσω, -ωσα, -ωκα *itd., fut. pas.*. ζημιώσομαι *i* ζημιωθήσομαι), nanijeti štetu, oštetiti koga τινά, *pas.* štetovati, izgubiti. 2) kazniti koga, *os. globom,* τινά, čim τινί, poradi čega κατά τι ζημι-ώδης 2. štetan, škodljiv ζημίωμα, τό kazna Ζην, Ζηνός, ὁ *v.* Ζευς Ζήνων, ωνος, ó, 1) iz Eleje, znamenit filozof. 2) s Kipra, osnivač stoičke filozofske škole
ζητέω 1) tražiti, istraživati, iskati. 2) težiti za čim, misliti na što, ne nalaziti, nemati, τί *i* τινά
ζήτημα, τό, 1) što se traži, zadaća. 2) istraživanje ζήτησις, εως, ἡ, traženje, ispitivanje, istraga (sudbena); filozofsko ispitivanje ζητητέος 3. *adj. verb. od* ζητέω, *što v.* ζητητής, οϋ, ó, ispitivač, tražitelj; οι ζητηταί *u Ateni oblast za ispitivanje dugova drž. dužnika ili kojega zločinca* ζητητικός ,3. sklon istraživanju *ili* sposoban za istraživanje ζητητός 3. *poet. adj. verb. od* ζητέω, tražen, žuden
ζόη, ἡ, *v.* ζωή
ζορκάς, άδος, ἡ, *jon. mj.* δορκάς gazela
ζόφος, 6, *ep.* tmina, os. mračni podzemni svijet; zapad ζύγαστρον, τό, drveni kovčeg, ormarić
ζυγείς, ζυγήναι *i si. v.* ζεύγνυμι
ζυγό-δεσμον, τό, *ep.* kožnati remen kojim je bio jaram privezan na rudu
ζῦγόν, τό, *ep. gen.* ζυγόφιν, *i* ζυγός, ó, *plur. ob.* ζυγά, 1) *a)* jaram; jaram ropstva, *b)* sprega dvaju konja *ili* volova, *također i* kola koja vuku dva konja. 2) konjić na formingi. 3) veslarske klupe, *tj.* priječke u lađi koje spajahu bokove od lađe. 4) kraci u vage, vaga. 5) red, vrsta *(vojnički)*
ζυγό ω prečagom spajati, zajedno ujarmiti
ζυγωτός 3. *poet.* zapregnut, (sa 4 konja, 2 u jarmu, a dva kao -αράσειροι, logovi)
ζῦθος, ους, τό *i* ου, ó, iz ječma priređeno piće, slično pivu
ζύμη, ἡ, kvas
ζυμίτης, ου, ó, *tj.* άρτος, hljeb od kvasa, potkvasnica
ζόμωμα, ατός, τό, kvasac
ζωάγρια, τά, *ep. i jon.* plaća *ili* zahvalnost za spašeni život
ζωγραφέω slikati
ζωγράφημα, τό, slika
ζωγραφιά, ἡ, slikanje, slikarstvo; slika
ζωγράφος, ó, slikar
ζωγρέω živa uhvatiti koga, pokloniti mu život, oživljavati
ζωγρίη, ἡ, *jon.* pomilovanje zarobljenika, ζωγρίη λαμβάνειν, αίρεϊν τίνα koga živa uhvatiti
ζώδιον, τό, *jon. demin. od* ζωον, *zapravo* životinjica, *zatim* sličica, ures na kojoj umotvorini
ζωή, ἡ, *jon.* ζόη, život, *a)* način življenja. *b)* uzdržavanje života, prehranjivanje, την ζόην ποιεϊσθαι εκ τίνος prehranjivati se čim. c) *kod Hom.* žitak, imetak
ζώμα, τό, *a)* opreg od kože ili pustine, pokrit pločama od kovi, pričvršćen na rub oklopa sezao je do koljena i štitio bedra i slabine. 2) zastor, pregača, pojas. 3) ženski pojas
ζωμός, ó, juha, čorba
ζώνη, ἡ, 1) pas, ζώνην λύεσθαι otpasati, počinuti (na putu); εις ζώνην δεδόσθαι biti dan za namirivanje nakita, o pokrajinama perzijskim, kojih su se dohoci upotrebljavali za nakit kraljičin; λαμβάνεσ&αι της ζ. biti uhvaćen za pojas značilo je kod Perzijanaca da je onaj osuđen na smrt koji je uhvaćen za pojas; παρθ-ενικήν ζ. λύειν djevičanski pas odriješiti, obljubiti djevojku, *i uopće za* ženidbu. 2) *kod Hom.* pas ženski; slabine
Ζώνη, ἡ, *grad u Trakiji*
ζώννυμι, ζώσω, ἔζωσα, -άμην, *perf. pas.* ε"ζω(σ)μαι, *adj. verb.* ζωστός, *ep. prez. med. konj.* 3. *pl.* ζώννυνται, *impf.* 3. *sg.* ζώννυτο, *iter.* ζωννύσκετο, 1) *akt.* opasati. 2) *med.*

opasati se τινί, opasati sebi τί, spremati se (na boj)
ζφο-γενής *2.* od životinje okoćen, životinjski
ζωον, τό, *i* ζώον, 1) ono što živi, živ stvor, os. životinja. 2) *uopće* kip, slika, ures (od ljudi, životinja, bilja) ζωός *i* ζωός 3. *i ep.*
ζώς, *ak.* ζών živ ζφοτροφία, ή, držanje, hranjenje životinja ζωοτροφικός 3. koji pripada držanju životinja
ζώπυρον,τό, usijan pepeo za ponovno raspirivanje; *uopće* ostatak
ζωρός 2. *ep. i jon.* jak, *o vinu:* nepomiješan, suh, ζωρότερον πιέειν jače vino piti ζώς *v.* ζφός ζωστήρ, ήρος, ό, *široki* pas *od kože što ga nošahu vojnici da ih štiti oko pojasa; rijetko* pojas *uopće*
Ζωστήρ, ή, *rt na južnoj obali Atike* ζώστρον, τό, *ep.* — ζώνη, pas ζωτικός 3. koji pripada životu, životan, puni života, živ ζώω *i* ζώω *v.* ζάω ζίοώδης 2. životinjski

Η

Η, *sedmo slovo grč. alfabeta, kao brojni znak* = 8 *% ep. i* ήέ, I. *disjunkt. čestica.* 1) ili *(lat.* (aut, vel, sive), *u korelat.* ή (ήτοι, είτε) — ή ili — ili. 2) *u upit. rečen, a) u drugom članu disjunkt. pitanja* πότερον — ή da li — ili, *lat.* utrum — an. *b) na početku upit. rečen, koja predalnju pobliže označuje, ispravlja ili na nju odgovara* ili, možda, dapače *(lat.* an). c) *ne dolazi u at.* a) *u jednostav. indirekt. pitanju mj.* ει. β) *ep. u indirekt. disjunkt. pitanju* ή — ή (ι ή ι ήε)

II) *komparat. čest.* nego *{lat.* quam) *iza komparat. i izraza komparat. značenja* (ιζλλος, βούλεσθαι *i dr.)).; pleonast. stoji iza poredbenog gen. demonstr. zamjenice, a nema ga katkada uz brojeve. Ako se oba člana isključuju, ili ako je prvi negativan, dolazi* ή ού. *Iza negativnih* ***izraza*** — **osim**

-5), *adv.* **1)** *u pozit. reč. čestica potvrđivanja i uvjeravanja,* da, jest, doista; *pojačana drugim česticama,* άρα, δή, θήν, μάλα, μέν, μήν, μάν, *itd.* zaista, doista, zacijelo, uistinu, ή ταν = ήτοι όίν, 2) *upitna čestica* li, zar, ή γάρ zar ne; *često sa* δή, δήτα, πού, καί, οδν, μή, μήν

-η ή, *poet. uzvik:* hej!

•ή *u* ή θέμις εστί, kako je pravo, običaj *(ovdje je* ή *relat. femin.)*

-^ *casus femin. proti. rel.* δς, ή, ο, *kao adv. (lat.* qua) 1) kuda, kamo, gdje, *i s gen.* ή του δρους. 2) kako, *sa superl.* ή τάχιστα (έδύναντο) quam celerrime, što brže. 3) zašto

ή, *impf.* 1) *od* είμί, eram. 2) *od* ήμί, ait

?ja, *impf. od* εΐμι

ήαται, ήατο *v.* ήμαι

ήβαιός 3. *ep.* malen, neznatan; *ob. s neg.* nimalo, ni najmanji; *neutr.* ήβαιόν, *adv.* malo

ήβάσκω dorasti, doći u muževnu snagu

•ήβάω (-ήσω, -ησα, -ηκα), *ep. prez. rašir. opt.* ήβώοιμι, *part.* ήβώοντες, ήβώωσα, 1) dorasti, biti mlad, u mladenačkoj snazi. 2) *prenes.* bujan, krepak, živahan biti

ήβη, ή, 1) dospjelost, mladost, mladenačko doba, snaga, napon, muževnost; mlada momčad; dob (života). 2) "Ηβη, ή, *kći Zeusova i Herina. žena Heraklova, kod Hom. dvori bogove, kasn. božica mladosti*

ήβηδόν, *adv. jon.* u dobi sposobnoj za oružje, u muževnoj dobi

ήβητικός 3. mlađahan

ήβωμι *i* ήβώοιμι *v.* ήβάω

ήγάασθε *v.* άγάομαι

ήγάθεος 3. *ep.* presvet *(o mjestima)*

ήγάσττατο *v.* άγάζομαι

ήγειρα *aor.* I) *od* άγείρω, 2) *od* εγείρω

ηγεμονεύω 1) biti voda, predvoditi, tonί, ί *ak.* όδόν put pokazivati; navraćati; της σκέψεως istragu voditi. 2) voditi (vojsku), zapovijedati, vladati, τινός *i* τινί

ηγεμονία, *jon.* -ίη, ή, vođenje vojske, predvođenje, zapovjedništvo, vrhovna vlada, najviša vlast, τινός; prvenstvo, prvo mjesto

ηγεμονικοί 3. sposoban da prednjači, da što započinje, προς τα πονηρά koji navodi na zlo, za vođenje *ili* za vođu sposoban, vješt; τό ήγεμονικόν glavno načelo

ήγεμόσυνα, τά, *tj.* ίερά, zahvalna žrtva za sretno vođenje

ήγεμών, όνος, δ, ή, 1) vođa, vodič, provodio, začetnik, savjetnik, upravljač kola. 2) vođa, zapovjednik (vojske). 3) vladar, gospodar, upravitelj

ήγέομαι, *dep. med.,* -ήσομαι, -ησάμην, ήγημαι, *jon.* 3. *pl.* ήγέαται, *verb. adj.* ήγητέον, 1) voditi *a)* naprijed ići, predvoditi, put kazivati, τινί (όδόν); prednjačiti komu u čem, započeti, τινί (όδόν); prednjačiti komu u čem, započeti, τινί *i* τινός τι; uzrok biti čemu. *b)* biti vođa, zapovijedati, upravljati (vojskom), ravnati, vladati, τινί *i* τινός; οί ηγούμενοι upravljači, vladari, zapovjednici. 2) misliti, vjerovati, držati za što τί, θεούς vjerovati u bogove, s *dvostr. ak.* držati koga za što, περί πολλοϋ, πλείστου ήγ. visoko, vrlo visoko cijeniti, παρ' ουδέν ništa ne cijeniti

ήγερέθομαι, *ep.* skupljati se

ή"γερθεν *v.* άγείρω

ήγηλάζω, *ep. spored. obi. od* ήγέομαι, voditi, τινά *i* τί, provoditi; sa sobom vući

ήγητήρ, ήρος, ό; ήγητής, οϋ, ό, *poet., i* ήγήτωρ, ορός, ό, *ep.* = ήγεμών
ήγοράασθε, -ρόωντο, *v.* άγοράομαι
ήγουν ili bar, to jest, naime
ήγρετο, ήγρόμην, *aor. od* 1) άγείρω, 2) εγείρω
ήδέ, *poet. i ep. veznik,* i, *ob. u korelat. sa* ήμέν *ili* και = et — et
ήδεα, ήδειν, *v.* οϊδα
ήδη, *adv.* 1) *tempor. ograničuje radnju d) na sadašnjost:* sad, baš sad, odmah, već, ήδη νϋν sad već, sad istom, *b) na prošlost:* već. *c) na budućnost:* odmah, naskoro. 2) *lokal.* skoro, već. 3) *prenes. a) uzročno* dakle, ta ipak. *b) za pojačanje* još; ήδη δέ pače i, dapače, μέντοι ήδη dakako, sad istom, ήδη τοίνυν naravski, istina
ήδη, ήδησθα *v.* οϊδα
ήδομαι, *dep. fut.* ήσθήσομαι, *aor.* ήσθην, *ep. i* ήσάμην, radovati se, naslađivati se čim (έπί) τινι, *poet. i* τινός; ήδομένω τινί έστι ugodno je komu
ήδομένως, *adv.* rado
ηδονή, ή, *i ep.* ήδος, τό ugodno osjećanje, u *dobru i zlu smislu,* veselje, radost, naslada, slast, požuda, zluradost, τινός u čem έπί (τινι); ή διά τοϋ σώματος ήδ. putena naslada; δι' ηδονής rado, προς *ili* καθ' ήδονήν ρο volji (λέγειν), ύφ' ηδονής od veselja; uzrok radosti, ugodnost, prednost, milost, ήδονάς φέρειν veseo glas donijeti
ήδυ-γνώμων 2. koji je ljupka duha
ήδυ(Ζ)επής, *dor.* άδ., 2. *ep. i poet.* koji milo, ugodno govori, milorek
ήδυμος 2. sladak, koji krijepi
ήδυνάμην, ήδύνω, *impf. od* δύναμαι
ήδυντικός 3. sposoban da što čini ugodnim
ήδύνω zaslađivati; krasiti
ήδύ(ί)οινος 2. koji ima slatko vino, rodan slatkim vinom
ήδυπάθεια, ή, ugodan, razbludan život, naslada, raskoš
ήδυπαθέω ugodno živjeti, podati se nasladama, raskošiti se
ήδύ-πνοος 2. *d r.* άδ. *poet.* koji ugodno duha, blag; sreću donoseći; miomirisan
ήδύ-πολις, ό, ή, *poet.* gradu mio, ugodan
ήδύ-πότος 2. *ep.* sladak *ili* ugodan piti, sladak
ηδύς 3, *ep. jednom i 2, dor.* άδύς *komp.* ήδίων, *superl.* ήδιστος, 1) *o stvarima:* sladak, ugodan, ljubak, mio. 2) *o licima:* mio, ugodan, prijatan, veseo. *Adv.* ήδέως, *komp.* ήδιον, *superl.* ήδιστα, rado, ugodno, prijazno, veselo, ήδέως ζχειν τινί biti komu sklon
ήδυσμα, τό, mirodija, začin
Ήδώνες *i* Ήδωνοί, οί, *tračko pleme na Strimonu i Nestu. Adj.* Ήδωνικός, os. *fem.* Ήδωνίς, ίδος, ή
ήέ, *ep. mj.* ή
ή ε, ή ει i *si. v.* είμι
ήείδης, -δεις ι *si. v.* οϊδα
ήειρα, *ep.* σύν ήειρε *v.* συναιρώ
ήέλιος, Ήέλιος *v.* ήλιος, "Ηλιος
ή εν *v.* ειμί
ή έπε ρ *v.* ήπερ
ήέρα *i si. v.* άήρ
ήερέθομαι, *ep. spored. obi. za* άείρομαι, visjeti, lebdjeti, lepršati se φρένες biti vjetrenast, prevrtljiv
ήέριος 3. *ep. (Jon.)* rani *(v.* ήρι); *ep. {od* άήρ) = u zraku, zračni
ήερο-ειδής 2. *ep. mj.* άερ. što je kao zrak, proziran, maglovit; tamnomodar, mračan, οσσον ή-ές ΐδεν koliko kroz tamno modrilo vidi
ήερόεις, εσσα, εν, *ep. mj.* άερ. mračan
ήέρος *itd. v.* άήρ
ήερο-φοϊτις, ιδος, ή, *ep.* koja u tmini hodi, mračna, *epitet Erinija*
ήερό-φωνος 2. *ep.* čiji glas probija kroz zrak glasno vičući, gromotan
Ήετίων, ωνος, ό, 1) *kralj, u kilikijskoj Tebi, otac Andromahin.* 2) *otac Kipselov;* Ήετίδης, ό, *njegov sin* = Kipsel. 3) *uopće vlastito ime*
Ήετιωνεία, ή, *sjeverni rt u Pireju s kulom za obranu luke*
ήην *v.* ειμί
ήθάς, άδος, ό, ή, *jon. mj.* έθάς *poet.* navikao, vješt, τινός
ήθεϊος 3. *ep.* mio, drag; *kao supst. ob. u vokat.* dragoviću
ήθεος *v.* ήίβ-εος
ήθέω, *at.* ή&έω, procijediti; *pas.* prokapati
ή&ικός 3. koji pripada značaju, ćudoredan, značajan; poučan; τά ηθικά etički spisi
ήθ-μός, ό, cjedilo, sito
ήθος, τό, 1) *(samo u pl.) ep., jon. i poet.* obično boravište, prebivalište, zavičaj; *o životinjama:* staja, pasište, svinjac. 2) a) *(ob. pl.)* običajan način mišljenja i djelovanja, običaj; *V)* ćud, značaj, narav; ćudorednost

I. ήια (ΐ *u arzi, inače X),* τά, *ep.* poputnina, trošak na put, *uopće* hrana, plijen (λύκων).

II. ήια, ίων, τά, *stegn.* ήα, *gen.* ήιων »7» ήίων, *ep.* pljeva, ljuske

III. ήια *v.* εϊμι
ήίθεος, *ep. at.* ήθεος, ό, (neoženjen) mladić, momak
ήικτο *v.* εΌικα
ήιξα *v.* άίσσω
ήιόεις, εσσα, εν, *ep.* s visokim, strmim obalama, *pridjevak rijeke Skamandra*
ήιον *v.* είμι
Ήιόνες, αί, *primorsko mjesto u Argolidi*
ήιος, ό, *epitet Febov* streljač
ήισαν *v.* είμι
ήίχθη *v.* άίσσω
ήιων, όνος *poet.* ήών, ή, žal, morska obala. Ή ιών, ή, *trački grad na Strimonu*
ή κ α, *adv. ep.* mirno, tiho, blago, polagano, malo, *superl.* ήκιστος najslabiji, najnespretniji
ήκαχε *v.* άκαχίζω
ήκέσ(σ)ατο *v.* άκέομαι

ἥκεστος *2. ep.* sasvim dozreo, mlad; *prema drugima* neboden (ostanom), *o govečetu,* neukroćen
ἡκή, ἡ, *jon. mj.* ἀκή, obala
ἥκιστα, *adv. superl. od komp.* ἧσσων, najmanje; *u odgovoru (i sa* γε) nikako, ni izdaleka; οὐχ ἡ. ponajviše, osobito
ἥκιστος *v.* ἥκα
ἡκου *jon. mj.* ἡπου
ἥκω *{načini prez. i imperfekt, često u aor. znač.},fut.* ἥξω, *perf.* ἧκα, 1) *o licima:* došao sam, tu sam; πάλιν, ὁίψορρον vratiti se; ἐκ γενεάς potjecati; došao sam komu, do koga (čega) εἴς, παρά, ἐπί, προς, ὡς τίνα »7» τι; ἐπί τίνα ι navaliti; ἐπ' ἀγαθ-φ u dobroj namjeri; εἴς χείρας ἡ. na šake doći; εἰς καλόν u pravo doba; *rijetko sam ak.;* δι' ὀργης rasrditi se; ἡ. τινός doći do čega, postići (χρημάτων), εδ ἡ. biti u sretnim, povoljnim prilikama; i *inf.* ἡκομεν μανθάνειν došli smo da pitamo; παρ' ολίγου ἥκω 5 *inf.* malo nedostaje da nisam došao; *s part.* ἥκω ἀγων dolazim sa, dovodim; i *part. fut.* kaniti, ἥκω βοηθήσων kanim pomoći, pomoći ću; ἥκω κάκιστος zlo sam se ponio, pokazao sam se najgorim. 2) *o stvarima:* doći, dospjeti, odnositi se, pripasti, ἡκέ μοι γένει po rodu me dopalo; εις 8νησιν ἡ. tiní koristiti kome
ἡλάκάτα, *ep.* predivo, vuna na vretenu
ἡλάκάτη., ἡ, preslica, vreteno
ἡλασκάζω, *ep. rašir. spored. obi. od ep.* ἡλάσκω 1) tumarati, vrljati, obilaziti, vr-vjeti. 2) kloniti se čega tí
ἥλατο *v.* ἁλάομαι
ἡλδανε *v.* ἁλδαίνω
ἡλέ *v.* ἡλεός
'Ηλείος, Ἡλειακός, *v.* Ἥλις
'Ηλέκτρα, ἡ, 1) *kći Agamemnonova.* 2) *sestra Kadmova*
ἠλεκτρον, τό, *i* ἠλεκτρος, ὁ, 1) sjaj, čisto zlato, zlato u kome je */5 srebra. 2) jantar, *komadići jantara upotrebljavani kao nakit u plur.*
ἡλέκτωρ, ορός, δ, 1) *adj.* sjajan, svijetao, Ὑπερίων. 2) stipsi, sjajno sunce
ἡλεός 3. *ep.> apokop. vok.* ἡλέ *mj.* ἡλεέ, 1) *pas.* smeten, lud, bezuman φρένας. 2) *akt.* koji zaluđuje
ἡλήλατο *ep. plpf. od* ἐλαύνω
ηλιάζομαι 1) sunčati se. 2) biti sudac u helijeji
ἡλιαία, ἡ, *upravo* skupština, *ali poglavito* najveće atensko sudište; sastojalo se od 6000 porotnika, koji su se dijelili na 11 odjela po 500 sudaca (preostala 1000 bijahu zamjenici)
ἡλιαστής, οϋ, ὁ, sudac u helijeji, helijast
ἡλιαστικός 3. koji se tiče helijasta, sudački; τό ἡ-όν sudačka plaća
ἡλίβατος 2. strm, visok, velik
ἡλῖθα, *ep. adv.* dovoljno, obilno, ἡλ. πολύς veoma mnogi
ἡλί&ιος 3. lud, budalast; *o stvarima* uzaludan
ἡλι&ιότης, ητος, ἡ, ograničenost, ludost
ηλικία, *jon.* -ίη, ἡ, 1) dob života *uopće, os.* dob napona, muževna dob od 18 do 50 god., οἱ ἐν ἡλ. momčad sposobna za vojništvo; *konkr.* vršnjaci. 2) doba, vijek, vrijeme, ἐπί τής νϋν ἡλ. u naše vrijeme
ἡλϊκιώτης, ου, ὁ, *i* ἡλιξ, ικος, ὁ, ἡ, jednake dobi; *supst.* vršnjak; suvremen
ἡλίκος 2 (ῖ) koje dobi; *prenes.* kako velik, kako jak
ἡλιο-ειδής 2. suncolik, suncu sličan
ἥλιος, *poet.* ἠέλιος, *dor.* ἀέλιος *i* ἅλιος, ὁ, 1) sunce, ηλίου ζκλειψις pomrčina sunca, ὁ ἡ. εκλείπει sunce pomrči, ηλίου δυσμαί zalaz sunca. 2) danje svjetlo, sunčano svjetlo, *u pl.* sunčane zrake. 3) istok, προς ἡέλιον prema istoku. 4) *personif.* Ἥλιος, *ili* "Ηλιος *sunčani bog, sin Hiperionov i Tejin*
ἡλιο-στεγής 2. *poet.* koji štiti od sunca što τινί, (drugi: ἡλιοσκεπής koji zastire sunce, -στερής koji odbija sunce od koga)
Ἡλιού-πολις, εως ἡ, *(Herod.* Ἡλιου πόλις) *grad u srednjem Egiptu. Stanov.* οἱ Ἡλίου πολῖται, *kasnije* Ἡλιουπολῖται
ἡλιο ω sunčati, izložiti suncu; ὁ ἡλιώμενος od sunca opaljen
Ἦλις, ιδος, *ak.* "Ηλιδα, ἡ, 1) *grad i pokrajina u zapadnom Peloponezu. Adj.* Ἠλείος 3; *stanov.* οἱ Ἦλειοι
ἥλιτε *v.* ἁλιταίνω
ἡλιτά-μηνος 2. *ep.* nedonosan, nedonošče
ἡλιώτης, ου, ὁ, koji pripada suncu, sunčani
ἡλιωτις, ιδος, ἡ, *poet.* sunčani; ἡ. ἀκτίς sunčana zraka
ἥλκησε, *aor. od* ἑλκέω
ἧλος, ὁ, čavao, klinac, *u Hom. kao nakit na žezlu, maču itd.*
ἡλυθον *v.* Ζρχομαι
ἡλυξα *v.* ἁλύσκω
Ἠλδσιον, πεδίον τό, Elizijsko polje, *kod Grka sinonim sa* "Αιδης, *kamo Zeus smještaše odlične blažene. To je lijepa poljana u zapadnom kraju zemlje kraj Okeana, kasnije prebivalište blaženih u podzemlju, protivno Tartaru.*
ἡλυσκάζω, *ep.* kloniti se čega tí
ἥλφον *v.* ἁλφαίνω
ἥλων *v.* ἁλίσκομαι
ἡλώμην. *impf. v.* ἁλάομαι
Ἡλώνη, ἡ, *grad u Tesaliji*
ἡμα,τό, *ep.* bacanje, metanje (koplja), džilitanje
Ἡμαθ-ίη, ἡ, *staro ime Makedonije*
ἡμαθόεις, εσσα, εν (ί -όεις, -εν), *ep.* pjeskovit
ἧμαι, *ep., jon. i poet., u at. prozi* κάθημαι, *katkada i s perf. znač.,* 3. *sg.* ἥσται, 3. *pl.* ἧνται, *ep.* ἅαται *i* ἕαται, *ep. i jon.* ἵαται, *imper.* ἧσο, ἡσθ9·ω, *inf.* ἧσθαι, *part.* ἥμενος, *impf.* ἥμην, 3. *sg.* ἧστο, 3. *pl.* ἧντο, *ep. i jon.* ἅατο, ἕατο i Ζατο, 1) sjedjeti, besposlen biti, vrebati, 5 *prijeđi, i samim dat.;* boraviti, taboriti. 2) *jon. kao perf. pas. za*

ιδρύω, biti sagrađen, ἱρόν ἤσται hram je sagrađen
ἥμαρ, *v.* ἡμερα
ἡμαρτημένως *adv.* pogrešno, krivo
ἡμάτιος 3. *ep. predikat, uz glag.* danju, danomice
ἡμβροτον *v.* ἁμαρτάνω
ἡμεδαπός 3. naš, naš zemljak; *i supst. istog značenja*
ἡμεῖς *itd. v.* ἐγώ
ἡμελημένως, *adv.* bezbrižno, nemarno ἡ. ζχειν biti nemarno odjeven, zanemariti se
ἡ μεν, *dor. inf. od* εἰμί
ἡ-μέν, *ep., ob. u korelat. s* ἠδέ, *ali i sa* δε, και, τε, i—i
ἡμερα, *jon.* -ρ η, *dor.* ἁμέρα, ἡ, *ep. i poet.* ἦμαρ, ατός, *dor.* ἆμαρ, τό, I. dan, *u opreci noći, i* dan od jednog izlaza sunca do drugoga, *a) aps. -ημέρας* dana..., danju, ημέρας μέσης u podne, -rij ἡμερα toga dana, ἡματα πάντα uvijek, ἡματα po danu, danomice, *b) s prep.* ἁμα (τῃ), ἡμερα s osvitkom dana, zorom, κα·9·' ἡμέραν danomice, *i* sada, ἐφ' ἡμερῃ svaki dan, ι *dr. Dan ima* 3 *dijela:* 1) ἠώς, 2) μέσον ἦμαρ *ili* μέσῃ ἡμερα, μέσον ἡμέρας *i* 3) δείλη, ἦμαρ δείελον *ili* ὀψέ της ἡμέρας; ἐλευθέριον dan slobode. II. vrijeme, *os.* δοba ἡ. χειμέριον zimski dan; αἱ μακραὶ ἡμέραι dug ljudski vijek, παλαιά ἁμέρα stari dani. 3) sudbina
ἡμερεύω predaniti, dane prebaviti, proživjeti
ἡμερήσιος 2. *i* 3. *i* ἡμερινός 3. ἡμέριος *i* ἀμέριος 2. *poet. (dor.).*, 1) danji, dnevni. 2) što traje jedan dan, prolazan, smrtan
ἡμερίς, ίδος *v.* ἡμερος, oplemenjena loza
ἡμερο-δρόμος, ὁ, skoroteča, ulak
ἡμερο-θ-ηρικός 3. koji pripada lovu pitomih životinja
ἡμερολογέω, *jon.* na dane brojiti
ἥμερος 2, *jon. i* 3, i *poseb. femin.* ἡμερίς, ίδος, ἡ, *adv.* ἡμέρως, pitom, krotak, δένδρα oplemenjen; (o *zemlji)* obrađen; *prenes.* blag, obrazovan
ἡμερο-σκόπος, ὁ, danji stražar
ἡμερότης, ητος, ἡ, pitomost, krotkost, blagost
ἡμερο-φανής 2. *i poet.* ἡμερό-φαντος 2. koji se obdan javlja
ἡμερο-φύλαξ, ακος, ὁ = ἡμεροσκόπος
ἡμερόω 1) *akt. i pas.* pitomiti, krotiti, obrazovati, učiniti plodnim, podjarmiti. 2) *med. jon.* za se pitomiti, podjarmljivati koga kome, svome kralju
ἡμέτερος, *dor.* ἁμ. 3. naš, εις ἡμέτερον *i* ἐφ' ἡμέτερα *(se.* δώμα ί δώματα) u našu kuću, kući, *slično* ἐν ἡμετέρου *(mj.* ἡμών) *se.* οἴ'κω, χώρα, ἡ ἡμ. domovina; *supst.* τα ἡμέτερα naša imovina, prilike, snaga, dužnost, *često* = mi, οἱ ἡμ, naši ljudi, sugrađani, vojska. *Adv.* ἡμέτερόνδε u našu kuću, kući
ἡμέων *v.* ἐγώ
ἡ μη ν *v.* εἰμί
ἤμην *v.* ἧμαι
ἡμί, *samo* ἡμί velim, *impf.* 1. *sg.* ἦν rekoh *(često* ἦν δ' ἐγώ), i 3. *sg.* ἡ reče *(at. često* ἡ δ' ὃς)
ἡμί- *u složenicama* pola
ἡμί-βρωτος 2. napola pojeden, potrošen
ἡμι-γενής 2. napola stvoren; nezreo
ἡμῖ-δάής 2. *ep.* napola izgorio
ἡμι-δάρεικόν, τό, pol darejka
ἡμι-δεής 2. gdje polovica nedostaje, napola pun
ἡμί-^)εργος 2. napola zgotovljen
ἡμί-θ-εος 2. polubožanski; *kao supst.* polubog
ἡμι-κύκλιον, τό, polukrug, OJ. poluokrugla klupa
ἡμι-μέδιμνον, *i* ἡμέδιμνον, τό, pol medimna = 96 *kotila* = 26,7 *litara*
ἡμι-μναῖον, τό, pol mine
ἡμι-μόχθηρος 2. napola zao
ἡμι-όλιος 2. podrug, podrug toliki, τινός
ἡμιόνειος, εία *(jon.* ἐη), ειον, *ep. i jon. i* ἡμιονικός 3. koji *ili* što je za mazge
ἡμί-ονος2. *adj. ep. i jon.* mazgovlji, βρέφος mašče, *prenes. o Kiru, jer je bio od oca Perzijanca, a matere Medanke,* polutan. 2) *supst.* mula, mazga
ἡμι-παγής 2. napola otvrdnuo
ἡμῖ-πέλεκκον, τό, *ep.* sjekirica jednoplatnica, bradva
ἡμί-πλεθρον, τό, pol pletra, *50 (grčkih) stopa*
ἡμι-πλίνθ-ιον, τό, polovična opeka *(dvaput toliko duga koliko široka, dok su* πλίνθ-οι *ponajviše kvadratni)*
ἥμισυς, ημίσεια, ἥμισυ, *gen.* -σεος *itd., ep. i jon.* οἱ ἡμίσεες, *jon.* ἡ ἡμισέα, τους ἡμίσεας, τάς ἡμισέας, *adv.* ἡμισέως, pola, polovica, *ob. supst. a)* ἡ ημίσεια, *b)* (τό) ἥμισυ *i* (τά) ημίσεα, *c) riječ se slaže u rodu, a ob. i u broju s imenicom od koje se uzima dio* σίτου τόν ἥμισυν
ἡμι-τάλαντον, τό, pol talenta
ἡμι-τελής 2. napola zgotovljen, δόμος kuća u kojoj nema muža, kuća bez gospodara, od gospodara napušten
ἡμί-τομον, τό, *jon.* odsječena polovica, polovina
ἡμιωβελιαῖος (-βολιαῖος) 3. velik »7» vrijedan pol obola
ἡμι-ωβέλιον (-ωβόλιον), τό, pol obola
ἧμος, *ep. jon. i poet. veznik, redovno s ind. preterita* kada, -dok
ἡμπειχόμην i ἡμπισχον *v.* ἀμπέχω
ἡμπλακον *v.* ἁμπλακίσκω
ἡμύνα·8·ον *v.* ἀμύνω
ἠμόω, *aor.* ἠμῦσα, *ep.* poniknuti, naginjati se, klimati καρήατι; klonuti, padati
ἡμφεγνόουν, ἡμφεσβήτουν, *v.* ἀμφιγνοέω, ἀμφισβητέω
ἡμφιέννυν, ἡμφίεσα, -εσται *v.* ἀμφιέννυμι
ἥμων, όνος (ἥημι), *ep. adj.* kopljometan, kopljometnik
ἤμων, *impf. od* ἀμάω
I. *V,M* = ἐάν
II. ην, *impf.,* 1) *od* εἰμί, 2) *od* ἡμί
ἤναρον, *poet. aor. od* ἐναίρω

ἠνεγκον, ἠνεικα *i si. v.* φέρω
ἠνειχόμην, ἠνεσχόμην *v.* ανέχομαι
ἠνεμόεις 3. *v.* ἀνεμόεις
ηνία, ή, uzda, vodice; *ob. pl.* αί ἡνίαι *i ep.* τα ηνία, uzde; vodstvo, upravljanje; ἐφ' ἡνίαν nalijevo
ἡ νίκα, *dor.* ἀν. *veznik tempor. a) s ind.* kad, pošto, *b) s konj. i* αν, *ako se radnja vrši jedanput u budućnosti, ili se ponavlja u sadašnjosti* kad, kad god *c) s opt. sa* ἄν *i bez njega, ako se ponavlja u prošlosti ili u neuprav. govoru* kad, kad god. *Adv.* kada, u koje doba
ήνιοποιεῖον, τό, sedlarska, remenarska radionica
ήνιο-στρόφος, ό, *poet.* upravljač kola, vozač
ήνιοχεία, ή, upravljanje konja »7» kola
ήνιοχεύω, *ep. i* ἡνιοχέω, upravljati uzdama, ravnati, tjerati, ἵππους, ἅρματα
ήνιόχησις, εως, ή, vožnja, upravljanje
ήνί-οχος, *ep. i* ἡνι-οχεύς, ήος, ό, uzdodrža, vozač; *kod Hom. na bojnim kolima lijevo od borca*
ἡνίπάπε *v.* ἐνίπτω
ήνις, ιος, *ak. sing.* ἡνιν, *ak. pl.* ἡνις, *ep.* godišnji, jednogodišnji
ήνον *v.* ὀίνω
ήνορέη, ή, *ep., dat.* ἡνορέηφι, muževnost, junaštvo
ήνοψ, οπός, ό, ή, *ep.* svijetao, sjajan
ήν-περ, *veznik s konj.* ako doista, iako
ήντεον, *ep. v.* ἀντάω
ἠνώγεα, -ωγον. -ωξα t *si. v.* ανωγα
ἠνώχληκα, -ησα, -ουν *i si. v.* ἐνοχλέω
ἤξε *v.* ἄγνυμι
ἠοίη, ή, *ep.* jutro, prijepodne
ἠοϊος 3. *ep. i jon.* jutarnji, istočni
ἡ ο μεν *v.* εἰμι
ἠος *ep. v.* Ζως
ήπαρ, ατός, τό, jetra, *kod starih sijelo čuvstava i strasti kao kod nas srce; prenes.* srce, προς ήπαρ χωρεῖν prodrijeti u srce
ἤπαφε *v.* ἀπαφίσκω
ἠπεδάνός 3. *ep.* slab, mlohav; hrom
ήπειρος, *dor.* απ., ή, 1) kopno, suho, *opp. more.* 2) nutarnja zemlja, *opp. primorje ili otoci,* ἠπειρόνδε na kopno, u nutrašnjost. 3) kontinent. Ἤπειρος, ή, *a) sjeverozapadna grčka pokrajina, b) Akarnanija s Leu-kadom. c) veliko kopno:* Azija (s Afrikom); Evropa
ἠπειρώτης, ου, ό, ἠπειρώτις, ιδος, ή, £ ηπειρωτικός 3. na kopnu, kopneni, stanovnik kopna os. *azijski ili perzijski, opp. otočanin*
ήπερ, *ep.* ἠέπερ, kad baš, kadno; *iza kompara. i mj.* ή negoli
ἤπερ *{zapravo dat. od* δσπερ) 1) gdje. 2) isto tako kao, baš kao
ἠπεροπεύς, ήος, *i* ἠπεροπευτής, οϋ, ό, *ep.* varalica, zavodnik
ἠπεροπεύω, *ep.* obmanjivati, zavaravati koga lukavim riječima τινά *i* φρένα τινί, *i* τινά ταῦτα koga time
ἠπητής, οϋ, ό, krpa, krpedžija
Ἠπιδανός, ό, *jon. mj.* Ἀπ. *Penejev pritok u Tesaliji*
ἠπιό-δωρος 2. *ep.* milodaran, ljubazan
ἤπιος 3.*poet. i 2, adv.* -ίως, 1) blag, milostiv, prijazan. 2) koji ublažuje, ljekovit
ἠπίστω *v.* ἐπίσταμαι
ἡ-που *(i* ἡ που) zbilja, doista, ἤπου δή *i* ἠπού γε δή a kamoli
ἡ που, *ep.* α) ili možda, *b)* nego možda *iza kompar.*
ἠπῦτα, ό, *ep. mj.* -ύτης, glasan, glasno vičući
ἠπύω, *dor.* απ., *ep. i poet.* 1) *tranz.* glasno zvati, dozivati, τινά, govoriti, τινί, 2) *intr.* glasiti se, zvečati, hujati
ἤρ, ἤρα, *v.* ζαρ
ἤρα, *ep.* ljubav, usluga, *ob.* (έπι)φέρειν τινί učiniti komu ljubav
Ἥρα, /on. Ἡ ρ η, ή, *kći Kronova i Rejina, sestra i žena Zeusova, prva među božicama.* Ἡραῖον, τό, Herin hram
Ἡραία, ή, *grad u Arkadiji. Stanov. A* Ἡραιεῖς
Ηράκλεια, ή, 1) *grad trahinski na međi Tesalije. Stanov.* ό Ἡρακλεώτης, 2) ή Ποντική *grad u Bitiniji. Stanov.* ό Ἡρακλεώτης; *kraj, okolina* ή Ἡρακλεώτις, ιδος. 3) *grad u Siciliji*
Ηρακλείδης, ου, ό, 1) ό Ποντικός, *iz Herakleje na Pontu, učenik Platonov i Speuzipov. 2) uopće vlastito ime*
Ἡράκλειτος, ό Heraklit, *čuveni grč. materijalistički filozof iz Efeza, živio je na prijelazu* VI *stoljeća u* V
Ἡρακλής, -κλέους, -κλεϊ, -κλέα (-κλή), Ἡράκλεις, *ep.* -κλῆος, -κλῆι, -κλῆα, *jon.* -κλέης, -κλέος, -κλέι, *poet. i* -κλέει, *vok.* Ἡράκλεες, *sin Zeusov i Alkmenin, rođen u Tebi, najslavniji narodni heroj grčki.* Ἡράκλειαι, *jon.* Ἡράκλεαι *i* Ἡρακλέους στήλαι, Heraklovi stupovi, *tj. Abila i Kalpe (danas Gibraltar),* τό Ἡράκλειον hram Heraklov. Ἡρακλείδης, ό, *Heraklov sin, potomak. Adj.* Ἡράκλειος 2. *i* 3, *jon.* -ήιος, *ep.* -ήειος 3.
ἡράμεθ-α *i si. v.* ὀίρνυμαι
ἡ ρα ρ ε *v.* ἀραρίσκω
ἠρασάμην *i* ἠράσθην *v.* ἐράω
ἤρατο, 1) od ζρνυμαι. 2) od ἔραμαι = ἐράω
ἤρατο *v.* ἀράομαι
ἠρέμα(ς), *adv.* tiho, mirno, polagano, malo
ἡρεμαῖος 3, *komp.* -μέστερος, *adv.* -στέρως, tih, miran
ἡρεμέω mirovati, čvrsto stajati
ηρεμία, ή, tišina, mir
ἤρευν, *impf. od* αἱρέω
ἠρήρει, *plpf. od* ἀραρίσκω
ἠρήρειστο, *plpf. pas. od* ἐρείδω
ἡ ρ ι, *ep. adv.* rano, uzoru
ἠρι-γένεια, ή, *ep.* rano rođena, *epit. Zore,* ranoranka; *kao supst.* Zora
Ἠριδανός, ό, *bajoslovna rijeka, koja s ripejskoga brda utječe u Okean*

ἤρικον, *aor. v.* ἐρείκω
ἠ ρινός 3 = εαρινός
ἤρίον, τό, grobni humak, brežuljak, grob, ἡρία obiteljska grobnica
ἤρῖπον, *aor. v.* ἐρείπω
Ἡρόδοτος, ὁ, *povjesničar grčki rodom iz Halikarnasa u Kariji, rod. oko* 480. *pr. n. e., umro prvih godina Pelopon. rata*
ἡρόμην *v.* ἐϊρω
ἤρος *v.* ζαρ
ἤροσα, ἠρόθ-ην, *aor. od* ἀρόω
ἤρσα *v.* ἀραρίσκω
ἤρυγε *v.* ἐρεύγομαι
ἠρύκακον *v.* ἐρύκω
ἠρώ, *impf. od* ἀράομαι
ηρωικός 3. herojski, junački; *isto tako* ἥρωος 3. herojski, epski *(o heksametru)*
ηρωίνη, ἡ, ṭ ἥρωίς, ίδος, ἡ, *poet. fem.* za ἥρως, junakinja
ἥρωον, τό, *jon.* ἡρώιον, svetište, hram kojega heroja
ἡ ρ ως, ὁ, *gen.* -ρωος, *dat.* -ρωι, *poet.* -ρω, *ak.* -ρω, *ep.* -ρω α, *jon.* -ρων, *ak. pl.* -ρως *i* -ρωας, 1) heroj, junak, vitez, *kod Hom. uopće* o knezovima i ostalim slobodnima. 2) polubog. 3) manja božanstva pojedinih zemalja ili gradova
Ἡρώων πόλις, ἡ, *grad u južnom Egiptu blizu Crvenoga mora*
ἡ σ α, *aor. od* δδω
ἦσαν 1) *v.* εἰμί. 2) *poet. mj.* ἥδεσαν *v.* οἶδα
ἥσατο, *ep. aor. mj.* ἥσθη, *v.* ἥδομαι
Ἡσίοδος, ὁ, *ep. pjesnik iz Askre u Beotiji između* 900. *i* 800. *pr. n. e.*
ἡσμεν, *poet. mj.* ἥδειμεν, *v.* οἶδα
ἧσσα »7» ἥττα, ἡ, podlijeganje, poraz, poniženje, *aps. i τινός*
ἡσσάομαι *ili* ἡττάομαι, *fut.* ἡττήσομαι *i* ἡττηθήσομαι, *aor.* ἡττήθην, *perf.* ἥττημαι *verb. adj.* ἡττητέον, *jon.* ἐσσόομαι, *kontr.* ἐσσοῦμαι, *aor.* ἐσσώἰΗ)ν, *perf.* ἡσσωμαι, slabiji biti, podleći, u čem τί, (žv) τινι, od koga ὑπό, προς τίνος *ili* τινός; svladan biti, zaostajati, *(sudbeno)* izgubiti parnicu
ἥσσων, ἥττων, *jon.* εσσων 2. *komp. bez. pozit., superl.* ἥκιστος, neznatniji, slabiji, lošiji od koga τινός »7» ἡ, u čem τί *ili* τινί; nedorastao, svladan; δ ἡ. podložnik; podložan; ἡ. τοῦ οἴνου odan vinu, χρημάτων podmitljiv, τιμής častoljubiv; *neutr. adv.* manje i οὐχ, οὐδέν ἧσσον to više, upravo kao, osobito
ησυχάζω, *fut.* -άσω, *aor.* -άσα, *intr.* mirovati, miran biti, šutjeti; počivati umiriti se; *tranz.* umiriti
ἡσυχαῖος, *dor.* ἁσ. 3, *komp.* -χαίτερος, ἡσύχιος 2. *i* ἥσυχος 2, *komp.* -χώτερος, α) miran, tih. *b)* polagan, oprezan, *c)* miroljubiv, umjeren, neradin. *d)* nesmetan, neugrožen
ἡσϋχή *i* -χή, *i* ἡσύχως, *adv.* mirno, tiho, neopaženo, polagano, malo, 'blago
ησυχία, *jon.* -ίη, ἡ, mirovanje, mir, tišina, neradinost, počinak, spokoj nost, dokolica, bezbrižnost, samoća; εν ἡ. εχειν τι nešto prešutjeti; ἡσυχίαν ἄγειν mirno živjeti; καθ" ἡσυχίαν u miru, μετά ησυχία; mirno
ἡσυχιότης, τητος, ἡ, hladnokrvnost, opreznost
ἡ-τε, *ep.* I) ili također. 2) ἠτε—ἠτε ili—ili, bilo—ili. 3) da li, *bolje* εἴτε
ἠτε *ili* ἡ τε zacijelo, doista
ἦτε, *konj.* ἦτην *impf. od* εἰμί
ἦτε, ἦτην, *impf. od* εἶμι
ἤτοι 1) *ep.* = ἡ τοι, doista zacijelo, ipak, dakle; ἀλλ' ἤτοι ali ipak; ἤτοι μέν *i* ἤτοι *ep.* često = μέν. 2) = ἡ τοι ili, *ob. u korelat.* ἤτοι —ἡ ili-ili
ἦτορ, ορός, τό, *ep. i poet.* srce *ne kao dio tijela,* život, duša, životna snaga, junaštvo; sijelo čuvstava; duh, misaona moć
ἤτριον, τό, navitak (na razboju), tkanje
ἦτρον, τό, trbuh
ἥττα, ἡττάομαι, ἥττων *i si. v.* ἧσσα *itd.*
ἡυ-γένειος 2. *ep., at.* εύγ. bradat, ljepogriv, grivat
ἡύ-κομος 2. *ep.* ljepokos
ἡύς, *ak.* ἠύν, ἡύ, *v.* εύς
ἡ δ τ ε, *ep. čestica* kao, kao što, *s ind. i konj.; iza kompar.* — ἡ nego, od
Ἡφαιστιέες, οι, *stanov. grada Hefestije na Lemnu*
"Ηφαιστος, ὁ, *ep. i poet.* 1) vatra. 2) *sin Zeusov i Herin, bog vatre. Tim imenom nazivlje Herodot i egipatskoga boga Ptaha koji je imao u Memfisu hram* Ἡφαιστεῖον
Ἡφαιστό-τευκτος 2. *poet.* od Hefesta načinjen
ἡ φι, *ep. mj.* ἡ, *v.* II. ος
ἡφίει *v.* ἀφίημι
ἠχέω, *iter. impf.* ἠχεσκε, 1) *intr.* ječati, šumiti, oriti se. 2) *tranz.* pustiti da zaječi, κωκυτόν zajaukati; pjesmom slaviti, opjevati; *pas.* oriti se
ἡ χ ἡ, *dor.* ἀχά, ἡ, glas, jeka, zvek, huka, buka, urnebes, brbljanje, govorkanje
ἠχήεις, εσσα, εν, *ep.* zvečan, bučan, gromotan
ἦχι, *ep. mj.* ἡ, *rel. adv.* gdje
ἠχώ, *dor.* αχώ, *gen.* -όος, οϋς, *ak.* ἠχώ, ἡ, *i ροζ.* ἦχος, ὁ, jeka, zvek, glas, jauk
ἠχώδης 2. ozvanjajući, odjekujući, gromotan
ἠώθεν, *ep. adv.* odjutra, zorom, sutradan rano
ἠώθι, *ep. adv.* ujutro; *uvijek* ἡ. πρό pred zoru, rano ujutro
γ)ών, *v.* ἠιών
ἡ φ ο ς, *v.* ἑως
Ἠώς, ἡ, ί ηώς, zora, jutro, istok; *person.* Zora, *božica jutarnje rumeni, kći Hiperionova, žena Titonova, mati Memnonova*

Θ, *osmo slovo grč. alfabeta, kao brojni znak* »′ = *9*

θαάσσω *v.* θάσσω

θαιρός, ό, *ep.* petica, stožer, stopica *na vratima; one pristaju u dubinu gornjeg i donjeg praga, te se o njima vrata okreću; poet.* osovina

θδκέω, *poet. jon.* θωκέω sjedjeti na čem (žv) τινι

θάκημα, τό, *poet. i* θάκησις, εως, ή, *poet.* sjedenje; sjedište

θδκος, *jon.* θώκος, *ep.* θόωκος, ό, 1) sjedalo, stolica. 2) sjednica, skupština; θώκόνδε *kao adv.* u skupštinu

Θαλάμαι, ών, αί, *kula u Elidi*

θαλάμη, ή, *ep. i poet. i* θάλαμος, ό *(često u pl. = sing.),* 1) boravište, stan; *o životinjama* loža, rupa. 2) (θάλαμος) *os.* stražnji dio kuće. a) spavaća soba, bračna odaja, *b)* ložnica, ženska soba. *c) ep.* omanja soba u unutrašnjosti kuće: spremnica, komora, ostava, riznica. *Adv.* θάλαμόνδε u sobu; prema komori

θαλάμη-πόλος, ό, ή, 1) *poet.* koji ulazi u bračnu sobu. 2) *os.* koji boravi, poslužuje u spavaćoj sobi *a)* eunuh, uškopljenik. *b)* ή, *ep. i poet.* sobarica

θαλαμίη, ή, *(se.* οπή) *jon.* rupa u boku lađe, kroz koju se proturuje veslo

θάλαμος ι θάλαμόνδε *v.* θαλάμη

θάλασσα, -ττα, ή, α) more, morska voda; *prema* Ωκεανός *znači* Sredozemno more, *tako i* ήδε ή θ., ημετέρα, ή παρ' ήμϊν, ή εντός 'Ελληνική, *tj.* gdje Grci obitavaju, *b)* morska voda, slatina, *koja izvire u Erehtejonu*

θαλασσίδιος = θαλάσσιος

θαλάσσιος 3, *poet. i* 2. morski, θαλάσσιον έκρίπτειν τινά baciti koga u more; θ. ζργα pomorstvo, brodarstvo, ribanje; θ. άνήρ pomorac, mornar

θαλασσο- »7» θαλαττοκρατέω vladati morem, imati vrhovnu vlast na moru

θαλασσο- »7» θαλαττο-κράτωρ, ορός, ό, gospodar mora

θαλασσό-πλαγκτος 2. *poet.* po moru lutajući, po moru bacan θαλασσό-πληκτος 2. *poet.* od mora udaran

ili šiban θάλεα, έων, τά, *ep.* obilna gozba, bogati

užici, obilje θαλέθω *ep.* cvjetati, zelenjeti, biti bujan,

obilovati čim τινί Θάλεια, ή, 1) *jedna Nereida.* 2) *jedna Muza,*

kasnije Muza komedije θαλερός 3. *ep. i poet., s fem.* θάλεια, bujan,

svjež, krepak, γάμος udaja u naponu, δάκρυ, δαίς obilan, μηρός gojan, ΰπνος dubok. *Supst.* (αί) θάλειαι obilna sreća, blaženstvo θαλία, ή, *jon.* -ίη, *zapravo* cvat, bujnost,

obilje, blaženstvo, *plur.* čast, gozba ■9-

αλλός, ό, ι *ep. i poet.* θάλος, εος, τό, mladica,

zelena grančica, *os.* od masline, *kolekt.* lišće, brst; *prenes.* podmladak θαλλο-φόρος 2. koji nosi maslinove grančice θάλλω, *perf.* τέθηλα, *part.* τεθηλώς, *fem. ep.*

τεθάλυΐα, *plpf.* τεθήλει, cvasti, bujati, biti u naponu snage, obilovati, uspijevati, *part.* bujan, obilan, krepak, slavan; μετά μνήμης u uspomeni dalje cvjetati, živjeti θάλος, εος, τό, *v.* θαλλός θαλπιάω, *ep.* = θάλπω, *part.* θαλπιόων, vruć

biti, grijati se θάλπος, εος, τό, *često η plur.* vrućina, *o*

rani: ljuta bol θάλπω, *aor.* Ζθ-αλψα, *perf. pas.* τέθαλπται,

1) *tranz.* grijati, žeći, upaliti, *pas.* ugrijati se, znojiti se, upaliti se. 2) *intr.* vrući postati, planuti

θαλπωρή, ή, *ep.* okrepa, utjeha, nada. pouzdanje, veselje θαλόσια, τά, *(se.* ιερά), *ep.* žetvena žrtva

prvina od poljskih plodova θαμά, *adv.* često, hrpimice θαμβέ ω, *ep. i poet. tranz.* uplašiti; *intr.* diviti

se kome τινά, upropastiti se θάμβος, εος, τό, čuđenje, užas θαμειός 3. *ep., i u plur. ep. također* θαμέες,

οί, αί, *dat.* θαμέσι, *ak.* θαμέας, čest, gust, mnogobrojan

θαμίζω 1) često dolaziti., obilaziti, pohađati. 2) *ep.* često bivati, οὔτι κομιζόμενός γε θάμιζεν nije bio često podvoren
θαμῑνά, *adv.* često
θάμνος, ὁ, grm, grmlje, šikara
Θάμυρις, ιδος *ili* ιος, *i* Θαμύρας, ου, ὁ, *mitski trački pjevač*
θανάσιμος 2. smrtni; smrtonosan, ubojit; smrtan, umrli; blizu smrti
θανατάω htjeti umrijeti
θανατη-φ.όρος, *đor.* θαναταφόρος 2. *poet.* smrtonosan, ubojit, smrtan
θανατόεις, εσσα, εν, *poet.* smrtonosan
θάνατόν-δε, *ep. adv.* u smrt, na smrt
θάνατος, δ, 1) α) smrt; *u plur.* načini smrti, smrtne pogibli, *b)* ubistvo, smaknuće, smrtna kazna; τήν επί θανάτω (ὁδόν) put na (u) smrt; κεκοσμημένος τήν επί θανάτω urešen za smrt; θανάτου κρίνειν τινά optužiti »V» osuditi koga na smrt. 2) *personif. bog smrti, sin Noći, brat Sna*
θανατόω, *fut. med.* θανατώσομαι *s pas. znač.* usmrtiti, na smrt osuditi, smaknuti
θάομαι *v.* θεάομαι *i* θησθαι
θάπτω, *at. fut.* θάψω, *aor.* ἔθαψα, *perf. pas.* τέθαμμαι, *inf.* τεθάφθαι, *fut.* 3. *pas.* τεθάψομαι, *aor. pas.* ἐτάφην, *fut.* ταφήσομαι, *adj. verb.* θαπτέον;./ο«. *perf. pas.* 3. *pl.* τετάφαται (τεθάφαται), *aor. pas.* ἐθάφθην, sahranjivati (mrtvaca), *kod Hom.* spaljivati i sabrane kosti ukapati
Θαργήλια, τά, atenska žetvena svečanost u slavu Apolona i Artemide
Θαργηλίων, ώνος, ὁ, jedanaesti atenski mjesec *{od polovine svibnja do polovine lipnja)*
θαρραλέος, θαρρέω, θάρρος, θαρρύνω, *v.* θαρσ
θαρσαλέος, *novoat.* θαρραλέος 3. *i adv.* -λέως, *ep.* θάρσῦνος 2. α) smjelan, srčan, neustrašiv, siguran, pouzdan; drzovit, *b)* koji *ili* što ohrabruje; na što se smije čovjek usuditi, bezopasan
θαρσέω, *novoat.* θαρρέω, hrabar, srčan, siguran, smjelan, drzovit biti, ne brinuti se, usmjeliti se, podufati se; θάρρει ne boj se; *napose a)* τί *i* τινά primiti se hrabro čega, odvažiti se, ὁίεθλον, τάς μάχας; pouzdavati se u koga. *b)* τινί pouzdati se u koga *ili* što, vjerovati, osloniti se. *c)* περί τίνος pouzdati se u što, ὑπέρ τίνος miran, bezbrižan biti s obzirom na što, ἐπί τι s pouzdanjem gledati na što. *d) s inf.* uvjeren biti da, usuditi se; *s* ὅτι, ὡς
θάρσος, *novoat.* θάρρος, τό, *i {poet.)* θράσος, τό, smionost, pouzdanje, neustrašivost, odvažnost; drskost, besmramnost
θαρσούντως *novoat.* θαρρούντως, *adv.* odvažno, s pouzdanjem
θάρσῦνος 2. *ep.* = θαρσαλέος
θαρσῦνω, *ep.,jon. i staroat., novoat.* θαρρύνω, *ep. impf. iter.* θαρσύνεσκε, *fut.* -ῦνώ, *aor.* -ῦνα, 1) *tranz.* hrabriti, sokoliti. 2) *intr. poet.* ohrabriti se, umiriti se
Θάσος, ου, ἡ, *otok u Egejskom maru. Adj.* Θάσιος 3; *stanov.* ὁ Θάσιος
θασσον, *novoat.* θαττον, *v.* ταχύς
θάσσω, *poet. stegn. od ep.* θαάσσω *{samo prez. i impf.* sjedjeti; τί sjesti na što
θάτερον *i si. v.* ἕτερος
θαῦμα, *jon.* θώυμα *i* θώμα, τό, 1) čudo, čudovište, divan pogled, θ. ἰδέσθαι mirabile visu; θ. ποιεῖσθαί τι držati što za čudo, θ. ποιεῖσθαί (περί) τίνος čuditi se čemu. 2) čuđenje, εν θ. εἶναι, γενέσθαι, ἔχεσθαι čuditi se, θ. μ' ὑπέρχεται, θ. μ' Ζχει za čudo mi je
θαυμάζω, *fut.* -άσομαι, *aor.* -ασα, *perf.* τεθαύμακα, -ασμαι, *pas. aor.* -άσθην, *fut.* -ασθήσομαι, *adj. verb.* -αστός, *ep. fut. sa* σσ, *impf. iter.* θαυμάζεσκον; *jon.* (θωυ- ι)θωμάζω, *ep.* θαυμαίνω, *fut.* -άνέω, 1) čuditi se, diviti se, veoma cijeniti, a) čuditi se komu (čemu) τινά (τί), komu poradi čega τινά ἐπί τινι, διά τι *i* τούτων ἕνεκα, *b)* diviti se komu (čemu) τινός, komu poradi čega τί τίνος, čemu τινί. *c) sa spored. rečen, s* ὅτι, ὡς, ὅπως, εἰ, ὅταν, *acc. c. inf. đ) pas. s part.* μή παρών θαυμάζεται čudim se da ga nema. 2) htjeti vidjeti *ili* znati, i εἰ
Θαυμάχίη, ἡ, *grad u Magneziji*
θαυμάσιος 3, *adv.* -ίως, *jon.* θωυμάσιος, θαυμαστός *jon.* θωυμαστός 3, *adv.* -ώς, čudnovat, čudan, divan poštovanja vrijedan, nedokučljiv, izvanredan, osobit, τί, τινί *i* προς τι zbog čega. *Adv.* θαυμαστον δσον mirum quantum, *tako i* θαυμαστά δσα *i samo* θαυμαστά čudnovato! θαυμαστώς γε svakako
θαυματοποιία, ἡ, čudotvorstvo, opsjena
θαυματοποιϊκός 3. čudotvoran, opsjenarski
θαυματο-ποιος, ὁ, čudotvorac, čarobnik, varalica
θαυματουργέω činiti čudesa, ospjene, prijevare
Θάψακος, ἡ, *grad na Eufratu. Stanov.* οι Θαψακηνοί
θάω, *med.* θήσθαι *{gdje v.)* sisati, γυναίκα μαζόν na prsima žene; musti (γάλα)
θέα, *jon.* θέη, ἡ, 1) gledanje, motrenje, razgledavanje. 2) pogled, prizor, igrokaz; *takođ. i* sjedalo' u pozorištu
θεά, ἡ, *ep. dat.* θεης *i* θετ|σιν, *ep.* θέαινα božica; *kao adj.* = božanski, θεά μήτηρ,
θέαμα, τό, pogled, prizor, igrokaz; znamenitost
Θεανώ, οϋς, ἡ, *kći Kisejeva, žena Antenorova, Atenina svećenica u Troji*
θεάομαι, *dep. med.,* -άσομαι, -ασάμην, τεθέαμαι, θεατός, -ατέος, *ep. i jon.* θηέομαι, *prez. opt. 2. sg.* θηοῖο, *part.* θηεύμενος, *impf.* 3. *sg.* ἐθηεῖτο, 3. *pl.* (ἐ)θηεῦντο, *aor.* θηησάμην, *opt.* 3. *sg.,* θηήσαιτο, 3. *pl.* θησαίατο, gledati, opaziti, razvidjeti, promatrati, čuditi se, diviti se, spoznati, τινά *i* τί
θεατής, οϋ, *jon.* θεητής, *ep.* θηητήρ, ῆρος, ὁ, gledalac, motrilac; slušač (u kazalištu)

θεατός 3. *jon. poet.* θνητός koji *ili* što se može gledati, upoznati; koji ili što se mora štovati
θεατροκρατία, ή,, vlast gledalaca u kazalištu *{o prikazanoj drami)*
θέατρον, *jon.* θέητρον, τό, kazalište, pozorište. a) pozornica, *b)* gledalište, gledaoci. c) igrokaz, *d)* kazališna zgrada
θέειον, τό, *v.* θείον
θεειόω, *ep. mj.* θειόω, 1) *akt.* sumporiti, kaditi sumporom. 2) *med.* sebi što sumporom kaditi, čistiti
θέεν *v.* θέω
θε-ήλατος 2. *jon. i poet.* od boga poslan, određen, dosuđen
θεητής *v.* θεατής
θέητρον *v.* θέατρον
θειλό-πεδον, τό, *ep.* prisoje, sunčano mjesto u vinogradu, prikladno za sušenje grožđa
θεῖμεν, *opt.*, θεῖναι, *inf. aor. od* τίθημι, *Sto v.*
θείνω, *ep. aor.* Ζθεινα, udarati, sjeći, raniti, ubiti
θείομεν *v.* τίθημι
θείον, τό, *ep.* θέειον *i* θήϊον, sumpor, sumporna para, *i o gromu*
θείος, ό, stric, ujak
θείος 3, *adv.* θείως, *kompar.* θειότερος, *adv.* -έρως *i ep.* θεώτερος, 1) božji, božanski, od boga potekao, poslan, vrhunaravan. 2) bogu posvećen, svet. 3) božanstven, divan. *Supst.* 1) τό θείον α) božanstvo, *b)* običaj bogova, božja volja, odluka, proroštvo. 2) τά θεία α) tajne, odluke božje, *b)* vjera, strah božji
θείω, *ep. a)* = θέω trčati, *b)* = (θήω), θέω, θώ, *konj. aor. od* τίθημι
θέλγω, *aor. pas.* 3. *pl. ep.* ἐθέλχθεν *mj.* -θησαν, *iter. impf.* θέλγεσκε, 1) opčiniti, začarati, zasjeniti, uspavati, τινά *i* τί. 2) *prenes.* smesti, smutiti, pomesti (vóov), zavesti; očarati, zanijeti
θελκτήριος 2. *poet.* zamamljiv, čaroban. *Supst:* θελκτήριον, τό, *ep. i poet., i* θέλκτρον, τό, *poet. a)* čar, čarolije, *b)* milje, ugodba, θεών sredstvo za ublaživanje *ili* umirivanje
θέλω *v.* ἐθέλω
θέμα, ατός, τό, stavak, tvrdnja, temelj
θεματικός 3. koji se tiče tvrdnje, zadatka; osnovni
θέμεθλα, τά, *ep. i* θεμείλια, τά, *ep. i* θεμέλιοι, οι, najdonji dio, dno, osnova, temelj, θ. όφθαλμοϊο očna šupljina, unutarnja dubina oka
θεμελιόω postaviti temelj
θέμεν(αι) *v.* τίθημι
θέμις, ιστός, ή, *kao appellat. indecl. ipak ak.* θέμιστα, *u plur. ep.* θέμιστες, θέμιστας. I. 1) što je običajem ustanovljeno: a) red, običaj, pravo, zakon, *os.* božanska ustanova, θέμις (έστ,ί) pravo, slobodno je, ού γαρ θ. αύτφ nije njegov običaj, *b)* άγορή τε θέμις τε sudište. 2) *plur.* θέμιστες ustanove, odredbe, presude, zakoni, prava, pristojbine; κρίνειν θέμιστο-ς pravdu krojiti. II. Θέμις, *gen.* ιδος (ιτος), *jon.* ιος, *ep.* Θέμιστος, *dat.* Θέμιδι, *ep.* Θέμιστι, *ak.* Θέμιν, *ep.* Θέμιστα, *vok.* Θέμι, ή, *kći Uranova i Gajina, božica pravde i staroga reda; kod Homera vrši na Olimpu glasnilku službu*
θεμιστεύω, *ep.* suditi, τινί; sudac biti, vladati, τινός; davati proroštva
Θεμιστο-κλής, *jon.* -κλέης, *gen.* έους, *jon.* έος, ό, *sin. Neoklov, glasoviti vojskovođa i državnik atenski, umro* 461. *pr. n. e.*
θεμιτός 3. *i poet.* θεμιστός 3. po starim uredbama i običaju, pravedan, dopušten, zakonit
θεμόω, *ep.* učiniti da nešto bude, nagnati, τί ἴ *inf.*, νήα θέμωσε χέρσον ικέσθαι pritjera lađu kopnu
-θεν, *sufiks, koji znači otkle što jest, pridijeva se a) imenicama* οίκοθεν, θεόθεν; *katkada i sa* έκ, άπό. *b) adv.* άνωθεν, *c) pron.* έμέθεν, σέθεν, ζθεν *u znač., gen.*
θέναρ, αρος, τό, *ep.* dlan
θέο *v.* τίθημι
θεο-βλαβής 2. *jon.* od boga ošinut, obezumljen, zaluđen
θεο-γεννής 2. *poet.* od boga rođen, božanskog podrijetla
Θέογνις, 70». Θεϋγνις, ιδος, ό, *eleg. pjesnik iz Megare između* 550. *i* 500. *pr. n. e.*
θεογονίη, *jon. mj.* -ία, ή, rod, rodoslovlje bogova; *(Her.)* perzijske pjesme i molitve u kojima zazivahu sve svoje bogove
θεό -δ μη το ς 2. *ep. i poet.* od boga *ili* bogova *ili* za bogove osnovan, sagrađen
Θεό-δωρος ό, 1) *sin Teleklov s otoka Sama, oko* 600. *pr. n. e.* 2) *sofist iz Kirene, nazvan: ateist*
θεο-ειδής 2. bogolik, božanski
θεο-είκελος 2. *ep.* = θεοειδής
θεό-θεν, *ep. i poet. adv.* od boga (divinitus)
Θεόκριτος, ό, *rodom iz Sirakuze oko* 260. *pr. n. e. slavni začetnik idilske poezije*
θεό-κτιτος 2. *poet.* od bogova osnovan
θεο-λογία, ή, istraživanje *ili* znanje o božanstvu i o bogovima
θεολογικός 3. koji *ili* što se tiče božanstva i božanskih stvari; τό θ.,.όν teologija
θεό-μαντις, εως, ό, od boga nadahnut vrač, gatalac
θεομαχέω boriti se protiv božanstva
θεο-μισής 2. bozima mrzak, nesretan
θεοπροπέω, *ep. {samo part.)* proricati
θεοπροπία, *jon.* -ίη ή, *ep. i* θεοπρόπιον, τό, *ep. i jon.* božje znamenje, objava božja, proroštvo
θεο-πρόπος 2. 1) *adj. ep. i poet.* koji ispituje volju božju, koji proriče, Επος proročanska riječ. 2) *supst.* ό θ. α) *ep.* tumač znakova i volje božje, prorok, vrač. 2) *jon. i poet.* poslanik *{os.* državni) k proroštvu, da pita boga za savjet

θεός, ό, ή, *ep. gen. i dat. plur.* θεόφιν, 1) bog, božica (»" *heroji se često zovu* θεοί). 2) božansko biće, božanstvo, sún θεώ (θεοϊς) s pomoću božjom, τα των θεών božja volja, znak, zakon, bogoslužje, žrtva, sudbina; τα έκ *i* προς θεών darovi božji, volja božja; τά παρά των θεών božanski znaci; τά προς, περί τους θεούς *uopće* vjerski običaji, kult bogova, što se tiče bogova. U *zakletvi* προς (των) θεών, νή, μα (τους) θεούς tako mi bogova

θεοσέβεια, ή, bogobojažljivost, strah božji

θεο-σεβής 2, *adv.* -ώς, bogobojažljiv, pobožan

θεουδής 2. *ep.* bogobojazan, pobožan

Θεο-φάνια, τά, *jon., proljetna svečanost Apolonova u Delfima u slavu boga, koji se ponovo pojavio* (επιφανείς)

θεο-φϊλής 2. bozima mio, veoma sretan; *o stvarima:* veoma lijep; *adv.* -λώς

θεόφιν *v.* θεός

θεράπαινα, *i* θεραπίς, ίδος, ή, sluškinja, dvorkinja

θεραπεία, *jon.* -πηίη, ή, ι θεοάπευμα, τό, 1) dvorba, njega, usluga, briga oko čega τινός *i* προς τι, nastojanje, liječenje, kićenje, njega tijela περί τό σώμα; poštovanje, služba božja (των θεών); klanjanje, ulagivanje. 2) *kolekt.* služinčad, podvorba, pratnja

θεραπευτήρ, ήρος, θεραπευτής, οϋ, ι θεράπων, οντος, ό, sluga, pomoćnik, njegovatelj, *kod. Hom. i* odlična roda, drug, subojnik

θεραπευτικός 3. uslužan, predusretljiv

θεραπευτός 2. koji *ili* što se može njegom obrazovati, izliječiti

θεραπεύω, -εύσω, -ευσα, *itd., fut. med. i s pas. znač.,* služiti, dvoriti, uslužan biti, subojnik biti, paziti na koga, nastojati, njegovati, liječiti, cijeniti, štovati, pridobijati koga, ulagivati se, odan biti i *ak.*; brinuti se, osvrtati se na što τί; τήν γην obrađivati

θεραπηίη, ή. *v.* θεραπεία

θεραπίς, ή, *v.* θεράπαινα

Θεράπν/j, ή, *stari ahejski grad u Lakoniji blizu Sparte*

θεράπων *v.* θεραπευτήρ

θερεία, ή, *jon.* -ίη, *tj.* ώρη, ljeto

θερέω *v.* θέρομαι

θερίζω (-ιώ, -ισα, τεθέρισμαι, -ίσθην), 1) *tranz.* žeti jari usjev, kositi; utamaniti; žeti *(kao plaću). 2. intr.* ljetovati, na suncu sjedjeti

θερινός 3. ljetni

θεριστής, οϋ, ό, kosac, žetelac

Θερμά, ων, τά, topli izvori, toplice na Istmu *(pis. i* θερμά)

θερμαίνω, *aor.* έθέρμηνα, grijati, raspaliti, spaliti; *pas.* ugrijati se

θερμαντικός 3. koji grije, zažaruje

θερμασία, ας, ι θερμότης, ητος, ή, ugrijavanje, vrućina, *prenes.* strast

θέρμη, ή, α) vrućina, vrućica, *b) pl.* vrući izvori

Θέρμη, ή, *grad u Makedoniji Adj.* Θερμαϊος 3. *npr.* Θ. κόλπος Termajski zaljev, *sada* Solunski

Θερμο-πύλαι, αί, *i samo* Πύλαι, *tjesnac između Tesalije i Lokride*

θερμός 3. *i katkada 2.* a) vruć, us jao, topao; τά θερμά topli krajevi, topli izvori »Vi kupelji, *b) prenes.* žestok, vatren, strastan, razdražen

θερμότης *v.* θερμασία

θερμ-ουργός 2. koji radi vatreno, smiono, nesmotreno

■9-έρμω 1) *akt.* grijati. 2) *pas.* postati vruć

Θερμώδων, οντος, ό, 1) *rijeka u zemlji Haliba na Pontu.* 2) *pritok Azopov u Beotiji*

θέρομαι, *u prozi samo prez.* (*impf., ep. fut.* θέρσομαι, *aor. pas.* έθέρην, *konj.* θερέω, *a)* postajati topao, vruć, grijati se. 6) izgorjeti, πυρός na vatri

θέρος, τό, *gen.* εος, ους, *ep.* ευς, 1)· toplo godišnje vrijeme, ljeto. 2) žetva; usjev

Θερσίτης, ου, ό, *sin Agrijev, neki Grk pod Trojom, čovjek ružna tijela i zla jezika*

θές, θέσαν, θέσθαι *v.* τίθημι

θέσις, εως, ή, postavljanje. I) položaj. 2) postavljanje, davanje zakona. 3) postavljena tvrdnja

θέσκελος 2. vrhunaravan, čudnovat, neobičan

θέσμιος 3. »' 2. *jon.* zakonit, običajan; τά θέσμια običaji, pravice

θεσμοθετεϊον, τό, sjedište tezmoteta, *a od Solona* sjedište arhonta *uopće*

θεσμοθετέω biti zakonodavac, (tezmotet); *uopće* zakone svarati *ili* davati

θεσμο-θέτης, ό, zakonodavac, sudac; *os. u Ateni po činu posljednjih šest arhonata koji su imali čuvati zakone*

θεσμός, ό, 1) *ep.* mjesto gdje se što postavlja; krevet. 2) ustanova, uredba, zakon, običaj, propis, zapovijed

θεσμοφόρια i Θεσμοφόρια, τά, *svetkovina žetve u čast Demetri* θεσμοφόρος

θεσμοφοριάζω svetkovati tezmoforije

θεσμο-φόρος 2. koji daje zakone, *atrib. Demetrin, jer je uvođenjem ratarstva udarila temelje građanskom društvu*

Θέσπεια, ή, i Θεσπιαί, αί, *grad u Beotiji. Stanov.* ό Θεσπιεύς. *Adj.* Θεσπικός

θεσπέσιος 3, *poet. i 2, adv.* -σίως, 1) *akt.* koji navješćuje nešto božansko, koji zveči božanski. 2) *pas.* božji, božanstven, vrhunaravan, divan; neizmjeran, strahovit, gromotan

θεσπΐ-δαής 2. *ep.* silno goreći

θεσπι-έπεια, ή, *poet. fem.* koja božanski govori, proriče

θεσπίζω, *fut.* -ίσω t' *-iS>,jon. inf. fut.* θεσπιέειν, *jon. i poet.* proricati, objavljivati

θέσπις, ιος, *ak.* -ιν, ό, ή, *ep. i poet.* = θεσπέσιος, božanstven, od boga nadahnut

θέσπισμα, τό, *jon. i poet.* proroštvo

Θεσπιωδέω = θεσπίζω

Θεσπρωτοί, οί, *pelazgijsko pleme u Epiru; njihova zemlja* ἡ Θεσπρωτίς γη
Θεσσαλία *jon.* -ίη, *novoat.* Θετταλία, ἡ, *pokrajina u sjev. Grčkoj. Stanov.* ὁ Θεσσαλός, *novoat.* Θετταλ'ός, *poseb. fem.* Θετ-ταλίς, ίδος, ἡ. *Adj.* Θεσσαλός 3, *fem. i* Θεσσαλίς i Θεσσαλικός *ili* Θετταλικός 3. *Zapadni kraj na Pindu zvao se jon.* ἡ Θεσσαλιήτις γη, *at.* Θεσσαλιώτις
Θεστορίδης, ου, ὁ, *sin Testorov,* 1) Alkmeon. 2) Kalhant, *koji se takod. zove i* Θεστόρειος μάντις
θέσ-φάτος 2, 1) *ep. i poet.* od boga proročen, suđen; *supst.* τό θέσφατον proroštvo, božanska odredba. 2) *ep.* što uopće od boga dolazi, božanski
θετέος 3. *v.* τίθημι
Θέτϊς, *gen.* ιδος, *dat.* Θέτϊ, *ak.* ιν, *vok.* Θέτϊ, ἡ, *morska božica, kći Nerejeva, žena Pelejeva, mati Ahilejeva*
θετός 3, *verb. adj. od* τίθημι, 1) postavljen. 2) posinjen (υἱός)
θέω, *ep.* θείω, *impf. iterat.* θέεσκον, *fut.* θεύσομαι, α) trčati, brzati, letjeti, τήν ὁδόν putem, πεδίοιο poljem; utrkivati se, natjecati se, boriti se za što περί τίνος; περί τοῦ παντός skrajnju pogibao podnijeti; navaliti. U *part. s drugim glagolima znači:* brzo, hitro, ἦλθε θέων, *b) o stvarima:* brzo se kretati, optjecati, teći, ići
θεωρέω 1) gledati, motriti, promatrati, pregledavati *(vojnički);* prosuđivati što po čem τί τινι i προς τι. 2) *os.* pri svečanostima ili igrama biti, gledati ih, pohoditi, od države na njih poslan biti
θεώρημα, τό, ono što se promatra, igrokaz; poučak
θεώρησις, εως, ἡ, razmatranje
θεωρητικός 3. koji razmatra; teoretski, spekulativan
θεωρητός 3. koji se može shvatiti, shvatljiv; *ob. uz* λόγω (razmišljanjem)
θεωρία, *jon.* -ίη, ἡ, 1) gledanje, motrenje; razmatranje, užitak u gledanju, spoznanje. 2) *os.* svečani ophod, svečano poslanstvo *(npr. Atene na Del);* svečanost *uopće;* gledanje svečanosti
θεωρικός 3. koji *ili* što pripada svečanosti, τά θεωρικά ulaznina za svetkovine i za kazalište što ju je atenska država počevši od Perikla plaćala za siromašne građane
θεωρίς, ίδος, ἡ, ναϋς, svečana lađa na kojoj se vozilo svečano poslanstvo na Del, a upotrebljavala se i za druga poslanstva i za otpremanje novaca
θεωρός, δ, gledalac, 1) svečani poslanik poslan od neke države kojoj narodnoj svečanosti. 2) poslanik od države poslan da pita proročište; hodočasnik
θεώτερος *v.* θείος
Θήβαι, at, *dat.* Θήβγισιν, *poet.* Θήβη, 1) *najznamenitiji grad u Beotiji, adv.* Θήβηθεν iz *T.;* Θήβησιν (-γ)σιν) u Tebi, Θήβασδε, *poet. mj.* Θήβαζε u Tebu. *Adj.* Θηβαίος 3. tebanski, *supst.* Tebanac, *poseb. fem.* Θηβάϊς, ΐδος, *kraj oko T.* 2) *grad u gornjem Egiptu. Adj.* Θηβαιεύς, *gen.* έος, Θηβαίος t Θηβαϊκός 3; *stanov.* ὁ Θηβαίος. 3) *grad pod Plakom u Troadi*
θηγάνη, ἡ, *poet.* brus
θήγω, θήξω, Ζθηξα, τέθηγμαι, θηκτός, 1) *akt.* brusiti, oštriti, ohrabriti, razdražiti, ogorčiti. 2) *med.* sebi oštriti
θηέομαι *v.* θεάομαι
θήης *v.* τίθημι
θηητήρ *v.* θεατής
θηητός 3, *v.* θεατός
θήιον, τό, *v.* θείον
θηκαῖος 3. *jon.* što služi za grob, grobni; οἴκημα grobnica
θήκη, ἡ, spremnica, gdje se što pohranjuje, posuda, kovčeg, ormar; *os.* grob, raka, grobnica; grobni humak; *prenes.* sprovod
θηκτός 3. *poet. adj. verb. od* θήγω nabrušen, oštar
θηλάζω *i med.* sisati; dojiti
θηλέω, *ep.* = θάλλω, cvjetati, zelenjeti
θηλυδρίας, *jon.* -ίης, ου, ὁ, čovjek koji se vlada kao žensko, ženčica, prelac
θηλυνω, -υνα, τεθήλυμμαι (-υσμαι), -ύνθην, *poet. akt.* umekšati, razmaziti; *med.* ženski se vladati
θήλυς, θήλεια, *jon.* θήλεα, θήλυ 3, *često i* 2, 1) *ep.* koji čini svježim, krijepi, vlažan, svjež (ἔέρση). 2) *(upravo* dojeći), ženski, ženskoga roda; mekoputan, nježan, slabašan; *supst.* ἡ θήλεια žensko, ženka (kod životinja); τό θήλυ ženski rod. *Kompar. ep.* θηλύτεραι (θβαί) nježnije, slabije
θημών, ώνος, ὁ, *ep.* hrpa
θήν, *ep. enklit. part., u prozi* δήπου, valjda, jamačno, ipak, ἡ θην zaista, οὔ θην δή valjda ipak ne
θηοῖο, *opt. v.* θηέομαι
θήομεν *v.* τίθημι
θ ή ρ, ηρός, ὁ, *i* θηρίον, τό, 1) zvijer (divlja), *prenes.* neman, nakaza. 2) životinja *(i* pitoma); stvorenje
θήρα, je«, θήρη, ἡ, 1) lov, lovljenje, hvatanje, *prenes.* revno traženje, težnja za čim τινός. 2) lovina
Θήρα, *jon.* Θήρη, ἡ, *jedan od Sporadskih otoka*
θηράτέος 3, *adj. verb. od* θηράω, *što v.*
θηρατικός 3. lovni, lovački, τα θηρατικά τῶν φίλων vještina u stjecanju prijatelja
θήρατρον, τό, lovačka sprava, mreža, *i prenes*
θηράω, -άσω, *itd., med.-pas.* θηράομαι *itd., jon.* θηρέομαι, *at. ob.* θηρεύω, -εύσω *itd.,* loviti, ići u lov, uloviti, težiti za čim, revno nastojati oko čega, *prenes.* vrebati, zasjedati, iz zasjede napasti, uhvatiti, nadmudriti, τινά τινι
θήρειος 2. divlji, divljački, θήρεια, *tj.* κρέα divljač

θήρευμα, τό *i* θήρευσις, εως, ή, 1) lov, 2) lovina θηρευτής, οϋ, θηρητήρ, ήρος, *ep. i* θηρή-
τωρ, ορός, *ep.* ό, 1) *adj.* koji lovi, vješt lovu. *2) supst.* lovac, *i u prenes. znač.*
θηρευτικός 3. lovački; ή θηρευτική »7í το θ-όν lovačka vještina θηρεύω
v. θηράω θηρητήρ i -ήτωρ *v.*
θηρευτής
ΘήΡ⁷)* ή> *v.* ®ήΡ^α
θηρίον, τό, *v.* θήρ
θηρι-ώδης 2, *adv.* -δώς, 1) pun zvjeradi, životinja. 2) živinski, divlji
θηροβολέω, *poet.* ubijati zvjerad
θ ή ς, θητός, ό, *kao adj. s* άνήρ *i kao supst.* težak, najamnik, nadničar, slobodan čovjek, ali bez imetka; *po Solonovoj razdiobi četvrti {najniži) razred građana*
θησαίατο *v.* θεάομαι
θησάμενος, θήσατο, *v.* θήσθαι
θησαυρίζω sabrati, spraviti, nagomilati, pohraniti, *os. o blagu, također i o mrtvacima:* sahraniti
θησαύρισμα, τό, *poet. ono* što je sakupljeno, zaliha, blago
θησαυρο-ποιός, ό, koji blago skuplja
θησαυρός, ό, 1) mjesto za spravljanje, riznica, blagajnica. 2) ono što je nagomilano, spravljeno, zaliha, blago, dragocjenosti; γλυκύς slatki nalazak, plijen
Θησεύς, έως, *ep.* ήος, *jon.* έος, 6, *kralj i heroj atenski; njegov hram* Θησεϊον, Θησεΐδαι, *njegovi potomci Atenjani*
θήσθαι, *inf. prez. med. ep,, defekt, glag., samo još aor.* 3. *ring.* θήσατο, i *part.* θησάμενος, sisati, musti
θητεία, ή, nadnica, služba za plaću
θητέρα, *sliv. mj.* τη ετέρα
θητεύω biti nadničar, služiti (za plaću), koga τινί
θητικός 3. koji se tiče nadničara, koji se sastoji od nadničara; τό θητικόν *(se.* τέλος) porez teta, *v.* θής
Θήχ⁷!"»» ^{ay>} *f>>* £^{ore} *kod Trapezunta*
θήω *v.* τίθημι
-θΐ, *nerazumljiv sufiks imeničkih i zamjeničkih osnova koje s njim stoje na pitanje* gdje »7» kada: αυτόθι, ήώθι
θίασος, ό, 1) svečani ophod bakhanata. 2) svečana udruga za priređivanje žrtava, ophoda, gozba u čast kojemu bogu. 3) udruga, društvo
θιασώτης, ου, ό, učesnik svečanog ophoda *(os.* u čast Bakhovu)
Θίβρων, ωνος, 6, *vojskovođa spartanski protiv Perzijanaca god 400.*
θιγγάνω, *fut.* θίξομαι, *aor.* Ζθιγον, dotaći se čega τινός, spopasti, zagrliti, pogoditi, uhvatiti, baviti se
θίς, θϊνός, ό, »7» ή, *ep., jon. i poet.* hrpa, OJ. pijeska uz more, morski pijesak, žal, morska obala; *ali i* pijesak na dnu mora, pijesak na kopnu, u pustinji
Θίσβη, ή, *kasnije* Θίσβαι, αϊ, *beotski grad na obronku Helikona* θλάω, θλάσω, Ζθλάσα, *ep.* σσ, *perf. pas.* τέθλασ-
μαι, *ep.* smrskati, raskrhati, zgnječiti
θλίβω, Ζθλιψα, τέθλιμμαι, έθλίφθην, *i* -ίβην, 1) *akt. i pas.* tlačiti, *prenes.* pritisnuti, mu čiti. 2) *med. ep.* sebi trti, ostrugati, smrviti
Θμουίτης νομός, *predjel, u donjem Egiptu*
θνάτός *v.* θνητός
θνήσκω, *pravilnije* θνήσκω, *at. fut.* θάνοϋμαι, *aor,* Ζθάνον, *perf.* τέθνηκα, *part.* τεθνηκώς, *uz to* τεθνάτην, τέθναμεν, τεθνασι, έτέθνασαν, *opt.* τεθναίην, *imper.* τέθνάθι, -άτω, *inf.* τεθνάναι, *part.* τεθνεώς, ώσα, ός, *fut.* 3. τεθνήξω, *adj. verb.* θνητός; *ep. (i jon.) fut.* θανέομαι, (2. *sg. jon.* θάνεαι), θανέεσθαι, θανεύμενος, *aor. konj.* 3. *sg.* θάνησι, *inf.* θανέειν, *perf. part.* τεθνηώς (τεθνειώς), ώτος *i* ότος, *fem.* τεθνηϋια, umirati, poginuti od koga, ύπό, Sx, προς τίνος, pogubljen biti, biti kažnjen smrću, pasti u boju; *u perf.* biti mrtav, *part.* mrtvac, pokojni. *Prenes.* izumirati, ginuti, propadati, podleći, pasti čijom žrtvom
θνητο-γενής 2. *poet.* smrtna roda, smrtan
θνητο-ειδής 2. smrtne vrste, smrtan
θνητός, *dor.* θνδτός 3, *poet. i* 2. smrtan, umrli, čovječji. *Supst.* ό θνητός smrtnik, čovjek; τα θνητά životinje; τά θνητά *(se.* χρήματα) prolazne stvari θοάζω, *poet., samo prez. i impf.* 1) *tranz.*
brzo kretati. 2) *intr.* žuriti se, hrliti. 3) = θάσσω sjedjeti Θόανα, τά, *grad u Kapadokiji s.* Kilisahisar *(Var.* Δάνα)
θοιμάτιον, τό = τό ίμάτιον θοινάω, -ήσω, *itd., ep. i poet.* hraniti, gostiti;
δεϊπνον θοιναν τινά τινι ugostiti koga čim
θοίνη, *dor.* θοίνα, ή, gozba; slast, radost
θολερός 3. blatan, kalan, mutan, θ. χειμών tmasta oluja strasti θόλος, ή, 1) *okrugla zgrada, u Odis. u kutu*
dvorišta gdje se dr&alo razno posuđe i oruSje. 2) u Ateni okrugla zgrada gdje su pritani boravili veći dio dana, ondje žrtvovali i jeli
θοός 3, *adv.* -ως, *ep. i poet.* brz, hitar, spreman za boj, žestok; δαίς, brzo gotov ručak, νύξ noć koja brzo nastaje
θοόω, *aor.* έθόωσα, *ep.* brzo raditi, *(s* ίίκρον) brzo zašiljiti
θόρε, θορεΐν, *v.* θρώσκω
θορή, ή, *jon. i* θορός ό, muško, sjeme (semen genitale)
Θορικός, ό, *tj.* δήμος, *grad i kotar na istočnoj obali Atike*
θορνύομαι pariti se (o zmijama)
θορός, ό, *v.* θορή
θορυβέω 1) *akt.* bučiti, vikati, *u skupštini* vikom povlađivati ili protiviti se čemu; vikom smetati, smesti. 2) *pas.* vikom smeten, uznemiren biti, zabrinut biti

θόρυβος, ό, *u sing. i plur.* vika, buka, nemir, smetnja, pobuna, bučno odobravanje »7» negodovanje

θορυ-βώδης 2. bučan, nemiran; koji prouzrokuje nemir

Θουκιδίδης, ου, ό, *najveći grčki povjesničar, živio u* 1. *stoljeću pr. n. e., pragmatički napisao povijest Peloponeskog rata*

Θούριος i Θουριεύς, έως, ό, *stanov. grada* Θούριοι *u južnoj Italiji*

θούριος 3. *poet. i* θοῦρος 2. *ep. i poet., fem.* θοῦρις, ιδος, ή, *ep.* žestok, bijesan, nasilan, nasrtljiv

θόωκος, ό, *v.* θακος

θοώς *v.* θοός

Θράκη, ή, *jon.* Θρήκη, Θρηίκη, ή, 1) *predjel sjeverno od Helade između Egejskoga mora i Istra. Stanov.* Θρ£ξ (Θράξ),κός,/οη. Θρήιξ, ικος, *i* Θρήκιος, *jon.*, Θρηίκιος 3., *s fem.* Θρήισσα, Θρησσα, *novoat.* Θρςίττα, Tračanin, trački, Tračanka, si. Θρ. πόντος, κλύδων sjeverno Egejsko more, Pontus Euxinus. Σάμος Samotraka. *Adv.* Θρήκηθεν iz Tr., Θράκηνδε u Tr. 2) ή έν τη Ασία *ili* ή Βιθυνΐς 'Ασία, azijska Trakija na Bosporu, *Stanov.* οί Θρήικες. 3) τα έπΐ Θράκης poluotok Halkidika. 4) Θράκιον, τό, *tračko mjesto, prostor kod iračkih vrata u Bizantu*

θρασέως *v.* θρασύς

θράσος, τό, *v.* θάρσος

θράσσω = *at.* θράττω, *Sto v.*

θρασυ-κάρδιος 2. *ep.* koji je smjela srca, srčan

Θράσυλλος *i* Θράσυλος, δ, 1) *vojskovođa atenski, pogubljen nakon pobjede kod Arginuskih otoka.* 2) *novopitagorovac, dvorski astrolog cara Tiberija, sredio je Demokritove spise*

θρασυ-μέμνων 2, *gen.* -όνος, *ep.* koji smjelo ustraje opirući se, ustrajan, prkosan

θρασόνω, *spored. obi.* θαρσύνω, 1) *akt.* sokoliti, hrabriti. 2) *med.-pas. s aor.* έθρασυνάμην *i* έθρασύνθην, smjelan, prkosan biti, prkosno ili drzovito raditi, govoriti

θρασύς, εϊα, ύ, = θαρσαλέος, *adv.* -σέως, *kompar.* -σύτερον, *snperl.* -σύτατα, 1) srčan, smjelan, neustrašiv, pouzdan, siguran. 2) prkosan, bijesan, drzovit

θρασυστομέω, *poet.* drzovito govoriti

θρασύτης, ητος, ή, smionost, drzovitost, be zobraština

θράττω (= ταράσσω) uznemirivati

θραῦμα τό *i* θραύσμα, *poet.* odlomak, komad

Θραῦστος, ή, *gradić u Elidi*

•9-ραύω, -αύσω, -αυσα, τέθ-ραυμαι, -αύσθην θραυστός, razbiti, smrviti, satrti, oslabiti

θρέμμα, τό, gojence, dijete, pitomac; *u zlu smislu*: skot

θρέξας, θρέξασκον *v.* τρέχω

θρέομαι, θρεῦμαι, *poet. samo prez.*, pustiti glas; κακά naricati

θρεπτήρια, *i ep.* θρέπτρα, τά, 1) hrana. 2) plaća za odgoj, zahvalnost za odgoj

θρεπτικός 3. koji hrani, koji se tiče hrane

θρέφα *v.* τρέφω θρηνέω 1) *intr.* tužiti, naricati, jadikovati;

θρ. άοιδήν tužnjavu započeti. 2) *tranz.* τινά »7» τί oplakivati θρήνος, ό, *često u plur.*

plač, jauk, naricanje,

tužaljka θρηνυς, υος, ό, *ep.* podnožak, *pri naslonjaču*

ili pod sjedalom kormilara ili veslača za upiranje nogu θρην-ώδης 2. plačan

θρηνωδία, ή, tužaljka Θρ?)ξ, Θρηιξ *i si. v.* Θράκη θρησκεία, ας, ή, *jon.* θρησκηίη, vjerski

običaj, vjerski propis, bogoslužje; vjera

θρησκεύω, *jon.* uvoditi ili obdržavati bogoštovne obrede; poštovati, obožavati

Θριάσιος 3. trijazijski, iz Trije, Θρϊα, *at. demos.;* θρ. πεδίον tr. ravnica *između Trije i Eleuzine; adv.* Θριασι u Triji θριγκός, ό, *ep.* krunište, okružica na gornjem rubu zida; ograda; vrh, zaglavni

kamen

θριγκόω, *ep.* kruništem ili okružicom okružiti zid, ograditi θρϊδαξ, ακος, ή, loćika, salata Θρϊνακίη, ή, *mitsko ostrvo gdje su pasla*

Helijeva stada, kasnije se pogrešno mislilo da je to Sicilija θρίξ, τριχός, ή, *dat. pl.* θριξί, dlaka, vlas;

plur. kosa; vuna, čekinje θροέω *i med.* -έομαι, *poet.* vikati, javljati,

govoriti, kazati θρόμβος, ό, gruda, grumen, kap, *os.* ugrušane krvi

θρομβώδης 2. *poet.* grudast θρόνα, τά, *ep.* cvijeće izvezeno po tkanini Θρόνιον, τό, *glavni grad epiknemidskih Lokrana* θρόνος, ό, 1) sjedalo, stolica, *os.* naslonjač.

2) *os. a) u sing. i pl.* počasna stolica, prijestol, *prenes.* vlada. 3) učiteljska stolica, katedra

θρόος, *stegn.* θροϋς, δ, 1) vika, buka, žamor, povladivanje »7» negodovanje izraženo vikom. 2) govor, glasina θρϋλέω mnogo govoriti, brbljati; τό θρυλούμενον poznata izreka, poslovica

θρϋλ(λ)ίσσω, *aor. pas. ep.* θρυλίχθη, smrviti, natući

θρύον, τό, *ep.* sita, rogoz Θρδον, τό, ί

Θρϋόεσσα, ή, *grad na Alfeju u Elidi*

θρυπτικός 3. prhak; *prenes.* razmažen, nježan

θρύπτω, -ύψω, -υψα, τέθρυμμαι, -ύφθην, *ep.* -ύφην, 1) *akt.* rastrti, razdrobiti, umekšati, razmaziti. 2) *pas. i med.* živjeti u obilju, razmažen biti. 3) hvastati se. 4) pretvarati se

θρύψις, εως, ή, razmaženost, raskošnost

θρώσκω, *fut.* θοροῦμαι, *aor.* εθορον, *ep. fut.* θορέονται, *aor.* θόρον, *inf.* θορέειν, *ep. i poet.* skočiti., navaliti., έπί τίνος, έπί, Ζν τινι *i* τί na koga, što; letjeti

θ ρ φ σ μ ός *ili* θρωσμός, ό, *ep.* odskok, brežuljak, uzvisina, πεδίοιο *u trojanskoj ravnici*

θυγάτηρ, ή, -ατρός, -ατρί, -ατέρα, *vok.* θύγατερ, *pl.* -ατέρες, -τέρων, -ατράσιν, ατέραβ, eĹ. i -ατέρος, -ατέρι, -ατέρεσσι,í θύγατρες, -ατρών, kći

θυγατριδοῦς, *οϋ, jon.* θυγατριδέος, ό, unuk po kćeri

θυέεσσιν, *dat. pl. od* θύος

θύελλα, ή, *ep. i poet.* 1) vihor, oluja. 2) *personif.* bogovi vihora

Θυέστης, ου, ό, *ep. i eol.* Θυέστα, *sin Pelopov, brat Atrejev, otac Egistov, koji se stoga zove i* Θυεστιάδης θυή εις, εσσα, εν, *ep.* koji miriše kadom, *prenes.*

koji miriše žrtvom, žrtvama okađen

θυηλή, ή, *ep. i poet.* 1) žrtva paljenica, i to onaj dio koji bi se bogovima spalio. 2) ubojstvo kao žrtva Aresu θυηπολέω biti žrec, žrtvovati Θυϊα, *dat.* Θυίαισιν, ή, kći Kefisova; Θυιάς,

άδος, ή, Tijada, bakhantica θύλακος, ό,

i jon. demin. θυλάκιον, τό,

vreća, kesa *ob.* kožnata

•9-ϋ μ α, τό, ono što se žrtvuje, žrtva, žrtvovanje θῦμαίνω, *poet.* srditi se = θυμόομαι θῦμαλγής 2. *ep. i jon.* srdoboni, bolan θϋμαρής 2. *ep., i* θ-υμήρης 2. *ep.* srcu ugodan, drag, mio; -9-υμήρες κεράσασα načinivši ugodnu mješavinu Θύμβραρα, τά, *grad u Lidiji na Paktolu* Θύμβρη, ή, *predjel u Troadi na Timbriju;*

adj. Θυμβραῖος 3.

Θύμβριον, τό, *grad u istočnoj Frigiji* θυμέλη, ή, mjesto za žrtvovanje, žrtvenik;

pozornica, kazalište •9-ϋμηγερέω, *ep. samo part. prez.* prikupljati

snagu, oporavljati se, osvijestiti se

θϋμ-ηδής 2. *ep.* srcu ugodan, drag

θυμήρης *v.* θυμαρής

θυμίαμα, τό, *jon.* θυμίημα kad, tamjan

θυμιατήριον, *jon.* θυμιητήριον, τό, kadionica, kadilo θϋμιάω, -άσω *itd., jon. aor.* έθυμίησα, kaditi,

zapaliti kad

θυμίημα, θυμιητήριον, *v.* θυμια-θυμικός 3. strastven, žestok, ljutit, odvažan θϋμοβόρος 2. *ep.* koji *ili* što srce, život

izjeda θυμο-δακής 2. *ep.* koji *ili* što ujeda za srce,

ujedljiv

θϋμο-ειδής 2. strastan, žestok, srčan; vatren (ίππος)

θϋμο-λέων, οντος, ό, *ep.* koji je lavljega srca

θυμόομαι *v.* θυμόω θϋμο-ραϊστής, οϋ, ό, *ep.* koji satire život,

dušoguban

θυμός, ό, *zapravo* ono što uzbuđuje, *u ljudi dakle:* srce, duša, 1) srce kao životna snaga, život. 2) srce kao sijelo čuvstava; uzrujanost, živahnost, žestina, srčanost, zlovolja, strast, ljutina. 3) srce kao sijelo volje i mišljenja: a) želja, volja, čežnja, požuda, προς θυμοδ po volji, *b)* pomisao, odluka, *c)* ćud, duh, mišljenje

θῦμο-φθορέω, *ep.* kidati srce od briga *ili* straha, uznemirivati se

θῦμο-φθόρος 2. *ep.* koji ubija srce, a) dušoguban, ubitačan, smrtonosan, *b)* koji srce žalosti

θϋμόω 1) *akt.* razljutiti. 2) *pas. s fut. med.* -ώσομαι, *aor.* -ώθην *(poet.* <■ *i* -ωσάμην), *perf.* τεθύμωμαι, razljutiti se, razjariti se, kivan, srdit biti na koga τινί *i* ίς τίνα; *(o konjima)* biti *ili* postati vatren, divlji

θύννος, ό, tuna

Θυνοί, οί, *tračko pleme, prvobitno kod Salmidesa na Crnom moru, kasnije na bitinijskoj obali*

θύνω *v.* I. θύω

θϋόεις, εσσα, εν *ep.* mirisav; valovit

θύον, τό, *ep.* mirisavo drvo, *možda* kleka

θύος, εος, τό, *ep., ob. plur.* kad, kadivo, *uopće* žrtva

θυο-σκόος, ό, *ep.* motrilac, ispitivač žrtava, žrec

θυόω, *ep. samo* τεθυωμένος, mirisav

θδρα, *jon.* θύρη, ή, *često plur.* 1) vrata, vratnica; *adv.* θύρησι, *dor. i* θύρασι, *ep.* θύρηφι *i* θύρηθι, vani, pred vratima, napolju; *ep.* θύρηθε, *at.* θύραθεν s vrata, izvana, iz tuđine, *zatim* θύρηθι. 2) kuća, stan, prebivalište, *os.* (αί βασιλέως θύραι) o dvoru perzijskih kraljeva i o šatoru kralj, u taboru, si. τάς θύρας θεραπεύειν učiniti poklon na dvoru ili kod koga odličnika; έπί ταϊς βασιλέως θύραις na perzijskom dvoru; επί θύραις na dvoru; οί έπί θύραις βασιλέως kraljevski dvorani. 3) *uopće* pristup, ulaz, međa, prag. 4) ploča nalik na vrata, daska, pleter, ograda

θύράζε, *ep. i poet. adv.* van, napolje; vani

θύραθεν *v.* θύρα

θυραῖος 3. i 2. *poet.* koji je pred vratima, vani, napolju, daleko; θυραῖον έλθεῖν, οίχνεῖν van izaći; θ. ϊχειν στίβον vani hoditi

θύρασι *v.* θύρα

θυραυλέω živjeti izvan kuće, pod vedrim nebom

θυραωρός, ό, *ep. v.* θυρωρός

Θυρέα,,/o«. Θυρέη, ή, *grad i predjel uArgolidi na medi Lakonije*

θυρεός, ό, *ep.* vratni kamen koji se mecena ulaz da ga zatvori; velik, četverouglast štit

θύρετρα, τά, vrata

θύρη, θύρηθι, θύρηφι *v.* θύρα

θυρίς, ίδος, ή, vratašca; prozor

θυρόω vrata staviti; *prenes.* kao vrata staviti, τί τινι nešto na što

θύρσος, ό, tirs, palica gore obavita bršljanom i lišćem vinove loze, koja se svršava s omorikovom resicom, upotrebljavala se u Bakhovim svečanostima
•Αρώματα, τά, vrata, 8ιξά dvokrilna vrata
θυρών, ώνος, ό, *poet.* trijem, predvorje
θυρ-ωρός, *ep.* θυραωρός, ό, čuvar -vrata,
θόσάνος, *ό, ep. i jon.* kita, resa
θυσανωτός 3. *jon., i* θυσ(σ) ανόεις, εσσα, εν, *ep.* kitast, resast; bogat resama
θύσθλα, τά, *ep.* svete sprave što ih bakhantice na svečanosti u rukama nose: štapovi ovijeni bršljanom i vinovom lozom, zublje *itd.*
θυσία, *jon.* -ίη, ή, žrtva, žrtvovanje, žrtvena životinja, žrtvena svetkovina
θύσϊμος 2. *jon.* za žrtvu prikladan
Θυσσαγέται, ών, οί, *veliko skitsko pleme južno od Urala*
θυσ(σ)ανόεις *v.* θυσανωτός
Θύσσος, ή, *grad makedonski na Halkidiki*
θυστάς, άδος, ή, *poet. adj. fem.* žrtveni
θΰτήρ, ήρος, ό, *poet.* žrec

I. θύω, *ep. impf.* θϋον, *ili* θόνω, *intr. ep.* juriti, žuriti se, zalijetali se; hujati, bučati, bjesnjeti; kipjeti

II. θδω *(rijetko* ΰ), θόσω, Ζθυσα, τέθϋκα, -ϋμαι, έτδθην, -ϋθήσομαι, θϋτέον, 1) *α) akt. i pas.* žrtvovati, prinositi žrtvu paljenicu, kaditi, nvi τι komu što, υπέρ τίνος za što, έπί τινι poradi čega. *b)* klati, *bilo za žrtvu ili za jelo. c)* žrtvom slaviti. 2) *med.* za se ili od svojega žrtvovati, žrtvenu gozbu prirediti, dati žrtvovati, zaklati, διαβατήρια za sretan prijelaz; žrtvu prikazati protiv koga, έπί τι. OJ. gledati crijeva žrtvene životinje i iz njih htjeti saznati, proricati budućnost
#υ-ώδη< 2. *ep.* mirisav
-9·ύωμα, τό, *jon.* kad, mirodija, = θυμίαμα, *uvijek u plur.*
■9-φή *ili* θ ω ή, ή, *ep.* globa, kazna *(u novcu ili u stoci)*
θωκέω *v.* θακέω
θώκος, θώκόνδε, *v.* θάκος
θώμα, θωμάζω, *jon., v.* θαΰμα, θαυμάζω
θώμιγξ, ιγγος, ό, *jon.* vrpca, uzica, uže
Θών, ώνος *i* Θώνις, ιος, ό, 1) *egipatski upravitelj ili kralj.* 2) Θώνις, ή, *grad na kanopskom rukavu Nila*
θωπεία, ή, *i* θώπευμα, τό, ulagivanje, laskanje
θωπεύω, laskati, ulagivati se, klanjati se komu τινά; blažiti
θώπτω *v.* θωπεύω
θωρακίζω, -τσα, τεθωράκισμαι, 1) *akt. i pas.* metnuti oklop na koga τινά. 2) *med.* metnuti oklop na se; τεθωρακισμένος oklopom naoružan
θωράκο-ποιός, ό, koji tvori oklope, oklobdžija
θωράκο-φόρος, *jon.* θωρηκοφόρος 2. koji nosi oklop
θώραξ, ακος, *jon. i ep.* θώρηξ, ηκος, ό, 1) grudni koš. 2) oklop. 3) *prenes. jon.* izvanjski čvrsti dio širokog, ali šupljeg zida
θωρηκοφόρος *v.* θωρακοφόρος
θωρηκτής, οϋ (ό), *ep.* oklopnik, oklopom oružan
θωρήσσω, *ep., aor.* θώρηξα, *konj.* θωρήξομεν, 1) *akt.* staviti oklop, naoružati koga τινά. 2) *med.-pas. s fut.* -ήξομαι, *aor.* -ήχθην, staviti na sebe oklop, naoružati se čim (σύν) τινι; (οϊνω) opiti se
θώς, θωός, *gen. plur.* θώων, ό, *ep. i jon.* čagalj
θώυμα, τό, θωυμάζω, θωυμάσιος *i* θωυμαστός, *v.* θαϋμα *itd.* θωΰσσω, *aor.*
θώυξεν, *poet.* α) lajati; zujati (o *muhama), b)* vikati, oglasiti, navijestiti, zvati koga τινά θώψ,
θωπός, ό, laskavac

I

Ι, ι *deveto slovo grč. alfabeta, kao brojni znak* = 10; ι επιδεικτικών (demonstrativum), *uvijek t, u ob. at. govoru dodaje se za pojačanje demon, zamjenicama u svim padežima i nekim prilozima*: όδί, νυνί, ούτοσί(ν) *itd.*

ἴα. *v.* ἴοζ, ἰά *v.* I. ἰός

Ιά, poet., jon. ἴή, ἡ, glas., vika, poklič

Εαίνω, *ep., aor.* Ἴηνα, *pas.* ἰάνθην, 1) grijati, si. rastopiti, umekšati. 2) *prenes.* okrijepiti, razblažiti, razveseliti; *pas.* ugrijati se, postati vruć; radovati se, smiriti se

"Ιαιρα, ἡ, *ime jednoj Nereidi*

ἰακχάζω, *jon.* zvati Ijakha, potcikivati, φωνήν veselo glasom zaoriti

"Ιακχος, ὁ, 1) *svečano ime mističkoga Bakha u Ateni i Eleuzini, koji je sad sin, sad muž Demetrin, sad opet sin Perzefonin ili Dionizov.* 2) *vesela pjesma u slavu Bakha.* 3) *vika, tužaljka*

ἰάλεμος, δ, tužaljka; *kao adj.* jadan

Ιάλλω, *ep. aor.* ἴηλα, poslati, odapinjati, τί; posegnuti za čim ἐπί τι; metnuti, περί χερσί oko ruku, τινά ἀτμίησιν bruku bacati na koga, grditi, vrijeđati

'Ιαλυσός, ἡ, *jon.* Ἰηλῡσός *ili* Ἰήλῦσος, *grad na Rodu*

ἴαμα, *jon.* ἴημα, τό, lijek

Ιαμβεῖον, τό, jampski stih; *plur.* jampska pjesma

Ιαμβει.ο-φάγος, ὁ, koji ždere, guta jambe, jambožder, loš glumac

'ίαμβος, ὁ, jamb, *(stopa u stihu (■*-)*

Ἰαμίδαι, ὧν, οἱ, *potomci ljama, sina Apolonova, proročko pleme u Elidi i drugdje u Grčkoj*

Ἰάνασσα *i* Ἰάνειρα, ἡ, *imena dviju Nereida*

ἰάνθϊ), *v.* ἰαίνω

ἰάομαι (ϊ), *dep. med.* ἰάσομαι, ἰασάμην, ἴαμαι *akt. i pas.*, ἴάθην, ἰατός;/ση. ἰήσομαι, ἰησάμην, liječiti, viđati, popraviti, pomoći, ukloniti (zlo)

Ἰάονες *v.* "Ιων

Ἰα ονι α, ἡ, *(se.* γαία) *poet.* jonska zemlja, *tj.* Atena kao matica jonskih država

Ἰαπετός, ὁ, *Titan, sin, Vrana i Gaje, otac Prometeja i Epimeteja*

ἰάπτω, ἰάψω, ἴαψα, ἰάφθη, *ep. i poet.* 1) *tranz.* bacati, slati, δρχήματα zaigrati; pogoditi, povrijediti; λόγοις grditi. 2) *intr.* hrliti

Ἰάπϋγες, ων, *jon.* Ἰήπυγες, οι, *pleme u donjoj Italiji, nazvano po Dedalovu sinu* Ἰαπυξ, υγος, ὁ; Ἰ. ἄνεμος sjeverozapadnjak vjetar. *Zemlja se zvala:* Ἰαπυγία, *jon.* Ἰη-πυγίη, ἡ. *Adj.* Ἰαπύγιος 3.

Ἰάρδάνος, ὁ, 1) *rijeka na Kreti.* 2) *rijeka u Elidi.* 3) *vlastito ime*

Ἰάς, άδος, *adj. fem.* jonska, ἡ, Jonjanka; jonsko narječje

Ἰασίδης, ου, ὁ, *Ijasov sin, a) Amfion. b) Dmetor iz Kipra*

ἰάσιμος 2. izlječiv, *prenes.* popravljiv

ἴασις, εως, ἡ, liječenje, izlječenje, *prenes.* popravak, poboljšanje, lijek

'Ιασίων, ωνος, ὁ, *sin Zeusov i Elektrin, ljubimac Demetrin*

Ἰασονία ακτή ἡ, *glavica na Pontu*

"Ιάσος, ὁ, *sin Argov, vladar na Peloponezu, po kojem se ovaj zvao i* "Ιασον "Αργός

ἴασπις, ιδος, ἡ, jaspis, *dragi kamen zelene boje*

ία στ ι, *adv.* jonski, u jonskom narječju, u jonskoj glazbenoj ljestvici

Ιάσων, *ep. i jon.* Ἰήσων, όνος, ὁ, *voda Argonauta. Njegov je sin Euen:* Ἰησονίδης, ὁ

ἰάτήρ, ήρος, *poet., ep.* ἰητήρ, ὁ, liječnik

ἰατορία, ἡ, *poet.* liječništvo

Ἰατρεία, ἡ, = ἴασις

ἴάτρεῖον, τό, prostorija za liječenje, lječilište, bolnica

ἰάτρευμα, τό *i* ἰάτρευσις, ἡ, liječenje

ἰατρεύω 1) *akt.* biti liječnik, liječiti. 2) *med.* liječiti se, dati se liječiti

Ἰατρικός, *jon.* ἰητρ-, 3. liječnički, vješt liječenju; ἡ Ἰατρική sa τέχνη *ili bez te riječi* liječništvo, *slično i* τα ἰατρικά

ἰατρός, *jon.* ἰητρός, ὁ, liječnik, vidar, *prenes.* pomoćnik, izbavitelj, τινός čiji *ili* od čega

ἰαύω, *ep. i poet., ep. iter. impf.* ἴαύεσκον, *aor. inf.* ἰαῦσαι, počivati, noćiti, spavati; ἔννυχίαν τέρψιν uživati slast noćnog počinka

Εαχέω *v.* ἰάχω
^αχή ή·> ᵉP-ᵛ&aᵒˢ- bojna, pocik, jauk
Εάχω, *ep. i poet., perf.* ἴαχα, *i poet.* ἰαχέω, *intr.* vikati, kriknuti, ciknuti, jauknuti; *o nežívu:* oriti se, šumjeti, praskati; *tranz.* puštati glas, zvrčati
Ἰαωλκός, ή, *v.* Ἰωλκός
Ἰάων *v.* Ἴων
Ἴ β η ρ, ηρος, ό, *stanovnik sjevernog dijela Hispanije:* Ἰβηρία, ή./4<í/. Ἰβηρικός 3. iberski, španjolski
ἶβις, ιος, ή. *ak. pl. Ac^jon.* ibis, *egipatska ptica močvarica, posvećena Tolu* (Ἑρμης)
Εγνυα, *jon.* -ύη, ή, *ep.* jama pod koljenom., potkoljenica
Ἴδαῖος *v.* Ἴδη
ἰδέ, *ep. i poet.* = ἠδέ, i, pa
Εδέ, ίδε *v.* εἶδον
Ιδέα, ή, *jon.* Εδέη, vanjski izgled, pojava, lik, oblik, slika, svojstvo, način, vrsta; ideja, pralik; izričaj, način izricanja, vrsta govora
Εδεῖν, Εδέειν, ἴδεσκον *v.* εἴδον
Εδέω *v.* οἶδα
ίδη, ή, 1) *jon.* gora, šuma. 2) *napose* Ἴδη *gora u Troađi.* Ἰδηθ-εν s Ide. *Adj.* Ἰδαῖος 3. idski
ίδη αι *v.* εἶδον
Εδιοβουλέω *i* -εύω, *jon.* po svojoj volji, odluci činiti
Εδιο-γενής 2. osobite vrste
ίδιο-γονία, ή, rađanje od svog roda
ίδιο-θηρία, ή, lov za sebe, za svoju potrebu
ίδιολογέομαι sam s nekim govoriti
Εδιοπραγία, ή, postupak rad za svoju korist
ίδιος 3. *i* 2, *komp.* -ώτερος, *superl.* -ώτατος, vlastit, τινός *i* τινί, 1) *a)* koji *ili* što se tiče pojedinca, svoj, ne tud, ἐλευθερίη osobna sloboda, το ἴδιον vlasništvo, imetak, prednost, τα ἰδια svoje stvari, odnošaji, vlastita korist, εις τα ἰδια u domovinu, καιρώ Εδίω u pravo vrijeme; *često s pron. poss. ili s gen. pron. refl.* τα ἐμά ἰδια, ἰδια αὐτοῦ κτήματα. ž>) osobit, različit od drugih. 2) posebni, privatan, *opp.* δήμιος, δημόσιος, ιδία privatnim, za sebe, privatno, posebice, sam za se, sam od sebe, u privatnom životu, kod kuće, *opp.* δημοσία, κοινή; τά Εδία συμφέροντα vlastita korist
Εδιότης, ητος, ή, osobina, osobitost
Εδιο-τρόφος 2. koji odjelito, pojedince hrani *ili* izdržava
ίδιόω prisvojiti što
Εδίω, *impf.* ἴδιον, *ep.* znojiti se
Εδίωσις, ή, odvajanje, prisvajanje
Εδιωτεία, ή, 1) privatni život. 2) neznanje
Εδιωτεύω 1) živjeti sam za se, kao privatan čovjek, biti bez ugleda i utjecaja. 2) nevješt, neiskusan biti u čem τινός
ιδιώτης, ου, ό, 1) *adj. a)* privatan, posebni, sam za se, ἀνήρ, βίος, *b)* nevješt, neiskusan. 2) *supst. a)* pojedinac, građanin, *plur.* narod, *opp.* država, *b)* običan, privatan čovjek, neznatan, prost vojnik, *opp.* dostojanstvenik, činovnik, *c)* nevježa u čem τινός *ili* κατά τι, šeprtlja, *opp.* vještak
ιδιωτικός 3. koji *ili* što pripada privatnu čovjeku, privatan, običan. *Supst. ó.* ίδ. = ιδιώτης, *Adv.* -κώς, nevjesto, nespretno, ne znajući, nemarno; ιδ. ζχειν το σώμα zanemariti svoje tijelo
ἴδμεν(αι) *v.* οἶδα
Εδνόομαι, *ep. i samo aor.* ἰδνώθην, sagnuti se, svinuti se, nakriviti se
Εδοίατο *mj.* ἰδοιντο, *v.* εἶδον
Ἰδομενεύς, έως, *ep.* ήος *i* έος, *ak.* έα *i* ήα, ό, *sin Deukalionov, kralj na Kreti*
ἴδον *ep. mj.* εἶδον
ιδού, *adv. (v.* εἶδον) gle! evo!
Εδρείη, ή, *ep.* vještina, umijeće, iskustvo
ίδρις, ι, *gen.* ιος, *ep. i poet.* vješt, iskusan, razborit, τινός, *ili s inf.*
ιδρό ω, *part. prez.* ιδρών, *gen.* ίδροϋντος *i* ίδρόντος, *ep.* ίδρώων, ώουσα *i* ίδρωσα, *fut.* ιδρώσω, *perf.* -ωκα, -ωται, znojiti se, *aps. i s ak.* ίδρώ, znoja se naznojiti
ίδρυμα, τό, 1) osnivanje, postavljanje, građevina, hram. 2) kip božji
ἵδρυσις, ή, postavljanje, podizanje
ιδρύω, υσω *itd., aor. pas. i* ίδρύν&ην, *adj. verb.* ίδρυτέον, 1) *akt.* posaditi, dati da tko sjedne, da se utabori; podići, osnovati; miriti, τινά. 2) *pas.* sjesti, mirovati, umiriti se, osnivati se; utaboriti se; *u perf.* boraviti, biti postavljen, podignut. 3) *med.* sebi postavljati, podići, sagraditi
ίδρώς, ώτος, ό, *dat. i* ίδρώ. *ak.* ιδρώτα, *ep.* ίδρώ, znoj, mučan napor
Εδυῖα *v.* οἶδα
ἴδω, ἴδωμι *c si. v.* εἶδον
ίεν, Εείη *v.* εἶμι
ίειν, ίεις, ίεῖς, ίέμεναι, ἴεν *i si. v.* ίημι
ίέραξ, δκος, *ep.* ίρηξ, ηκος, ό jastreb, soko
ιεράομαι, *jon.* ιράομαι, *dep. med.* biti svećenik (-ica), τινός koga boga; biti član nasljednog zbora »7» na čelu kojega hrama
ιερατικός 3. svećenički; posvećen, svet
ιέρεια, ή, *fem. od* ιερεύς, *jon.* ίρεια *i* ίρείη, *poet.* ιερία, 1) *adj.* svećenička. 2) *supst.* svećenica
ίερεῖον, τό, *ep.* ίερήιον, *jon.* ίρήιον, za žrtvu određena životinja. 05. ovca, klanica; *os. u plur.* blago za klanje
ιερεύς, *jon. i ep.* ίρεύς, ό, *gen.* έως, *jon.* ήος, žrec, svećenik
ίερεύω / ίρεύω, *ep., iter. impf.* ίερεύεσκον, *akt. i pas. a)* posvetiti, zaklati žrtvu, žrtvovati komu τινί, za koga τινί. *b) uopće* zaklati životinju, τινί kome u čast. 2) *med.* za se zaklati
ίερήιον *v.* ίερεῖον
ίερία *v.* ιέρεια
ίερομηνία, ή, *i* ίεομήνια, τά, sveti mjesec ili sveti dan, svečani dan toga mjeseca; praznik

ίερο-μνήμων, *dor.* ίερο-μνάμων, οj α) državni zastupnik ili poslanik u amfiktionskom savezu, *b)* najviši činovnik u Bizantu i nekim grč. gradovima
ιερόν, τό *i* 'Ιερόν #ρος *v.* ιερός
ίεροποιέω biti ίεροποιός; vršiti žrtvovanje »7» službu božju
ίερο-ποιοί, οί, nadziratelji žrtava, *u Ateni desetorica, iz svakog plemena po jedan, za nadzor javnih žrtava*
ίερο-πρεπής 2. koji svetomu (mjestu ili činu) dolikuje, častan
ιερός 3. *i 2, jon. i poet.* ίρός, I. jak, snažan, hitar, *u Hom.* ί. στρατός, ϊς. II. *ob.* svet. posvećen komu τινός *{rijetko* τινί), božji, božanski, *tj.* sve što dolazi od bogova, njima pripada i što je pod. njihovim okriljem. Ιερόν δρος *brdo u Trakiji blizu Herzoneza. Prenes. a)* izvrstan, krasan, *b)* nepovrediv. *Supst.* ιερόν, *jon.* ίρόν, τό, što je komu bogu posvećeno, a) zavjetni dar, kao novci, dragocjenosti, prvine plodina, b) žrtva, životinja određena za žrtvu, njezina utroba, znamenje iz utrobe, (σφάγια su znamenja po micanju žrtve), c) posvećeno mjesto, svetište, hram, sveti gaj. Os. se *zvaše* ίρόν svetište Zeusovo na Uriju, na jednom visu na Pontu u Bitiniji. *d)* bogoslužje, svetkovina, svečanost, χρήσθαι τω ίερω svetkovini prisustvovati
ίεροσῦλέω oplijeniti hram, počiniti svetogrđe
ιεροσυλία, ή, plijenjenje hrama, svetogrđe
Ἱερό-σῦλος, ό, koji plijeni hram, svetokradica
ιερουργία, ή, *jon.* ίρουργίη, ή, *često u plur.* obavljanje svetih obreda, bogoslužje
ἱερο-φάντης, *OM, jon.* ίροφάντης, ό, vrhovni svećenik, τινός kojega boga, os. kod obitelji, gdje je ta čast bila nasljedna, oni koji su *(os.* kod Demetrina kulta) nasljedno čuvali sve što je pripadalo bogoslužju onoga božanstva
ιερό ω, *jon.* ίρόω, svetim učiniti, posvetiti
ίερωσύνη, *jon. lp.,* ή, svećeništvo, τινός kojega boga, služba, čast svećenička, dohodak svećenički
ἴζάνω i ἴζω *v.* ΣΕΔ
ἴή, joj! oh! *uzvik od boli ili radosti*
ίή> ή» *i on.* glas; *v.* Ιά
ίήιος 2. *poet.* 1) žalovit, jadan. 2) *kao pridjevak Apolonov* pomoćnik
ϊηλα, *inf.* ἶήλαι, *v.* ἰάλλω
Ἰηλυσός *v.* 'Ιαλυσός
ϊημα. τό, *v.* ίαμα
ίημι, *(osn.* ή: έ, *u prez. redupl.* ίη: ίε), *at.* 2. *sg.* ίης, ίεις *i* ίεΐς, 3. *sg. ἴ-ησι,* ϊει *i* ίεϊ, 3. *pl.* ίασι, *konj.* ίώ, *opt.* ίείην, *imper.* ἶει, -έτω, *inf.* ίέναι, *part.* ίείς, *impf.* ϊην *i* ϊειν, 3. *pl.* ἶεσαν, *fut.* ήσω, -ομαι, *aor.* ήκα, *du.* εἶτον *itd. kasnije plur. i* ήκαμεν *itd., konj.* ώ, ^ς *itd., opt.* είην, *imper.* ζς, *part.* είς, *inf.* είναι, *med.* εἵμην *itd., perf.* εἶκα, *med. -pas.* είμαι, *aor. pas.* ειθην, *fut. pas.* έθήσομαι, *adj. verb.* έτος *i* έτέος; *ep. prez. ind^* 3. *pl.* ίεΐσι, *konj. 2. sg.* ifjoi, (μεθ)ί·/)σι, *inf.* ίεϊσι, *konj. 2. sg.* ίήσι, (μεθ)ίγ)σι, *inf.* ίέμεν(αι), *impf.* 3. *pl.* ίεν, *fut.* (άν)έσει, *inf.* (μεθ)ησέμεν-(αι), *aor. akt. ind.* ἑηκα, *du.* έτην, *pl.* Ζμεν, Ζσαν * ήκαμεν, ήκαν, *konj. 1. sg.* ήω, είω, 3. *sg. ffs\,* ή·/) *i ir), inf. uz* είναι *i* εμεν(αι), *aor. med. ind. ίτο,* έντο; *jon. prez. ind.* 3. *pl.* ίεϊσι, *konj.* Εέω, ίέωσι, *aor.* ήκαν, *perf. pas. uz* είμαι *i* εωμαι

I. *akt.* 1) *tranz.* staviti u gibanje, si. slati, τινά, τί, odašiljati komu koga (što) τινί (τι), bacati λααν, puštati, odapinjati, όιστόν επί τίνος *ili* τίνα *ili* τινός, gađati, nišaniti ψυχών, δπα glasiti se, govoriti, ρόον navračati, κόμας, χεϊρε spuštati, γλώσσαν, Ἀττικήν, govoriti atičkim jezikom. 2) *intr.* teći, izvirati. II. *med.* žuriti se, nagliti, navaljivati, srtati, *os. umno* žudjeti, težiti za čim, željeti, *naroč. part.* ίέμενος, s *gen. ili* προς, εϊς τι *ili* τινά, κατά τι *s inf.*

ίηνα *v.* ἰαίνω
Ἰήνυσος, ή, *grad u Siriji*
Ἰήπυγες *v.* Ἰάπυγες
ἰήσασθ·αι *v.* ἰάομαι
ϊησι, *ep. mj.* ϊη *v.* εἶμι
Ἰησονίδης *i* Ἰήσων *v.* Ἰασονίδης *i* 'Ιάσων
ἴητήρ, ἴητρός, ἰητρικός, *v.* ἰατ.
ί-9-α-γενής 2. *jon. i* ίβ-αιγενής, *ep. a)* po rodu ravan, u zakonitu braku rođen, plemenit, *b)* baš ondje rođen, urođen, prvobitan
'Ιθάκη (ῖ), ή, *mali otok Kefaleniji na istoku, domovina Odisejeva. Adv.* Ι&άκηνδε u Itaku; 'Ιθακήσιος, ό, Itačanin, "Ιθακος, ό, *sin Pterelajev, heroj, po kom je otok prozvan Itaka*
Ιθεϊαν, ίθέως, *v.* ευθύς
ϊθι, *zapravo imper. od* εἶμι, ajde, *kao. čestica* ded, deder, *pojač. se sa* δή, οδν
ίθμα, τό, *ep.* korak, hod, kretanje
ίθύ *v.* ευθύς
ἴθύ-θριξ, ἴθύτμχος, ό, *-η, jon.* koji ima ravnu, glatku kosu
ἴθυμαχίη, ή, *jon.* otvorena bitka
ίθύντατα *v.* ευθύς
ίθυντήριος 3. koji vlada, upravlja; SM^si. upravljač. *(Sijed.).*
Ιθύνω, *aor. akt.* ίθυνα, *pas.* ίθύνθην, *v.* εύθύνω
ίθϋπτίων, ωνος, ό, ή, *ep.* koji *ili* što upravo leti
ίθύς, ύος, ή, *samo ak.* ίθύν, *ep.* pravac (u hodu), άν' ἴθύν upravo na; *st.* napad, pothvat, nakana, želja, nastojanje
ίθύ ω, *aor.* ίθϋσα, *ep. i jon.* pravce srtati, za'ijetati se, navaljivati; ϊθυσεν δλολύξαι udari u ciku; *prenes.* težiti, trsiti se, željeti, nastojati, s *gen.,* επί, προς τι, διά τίνος, s *inf.*
'Ιθώμη, ή, 1) *tvrđava u Tesaliji.* 2) *tvrđava u Meseniji na istoimenom brdu*
ικανός 3, *adv.* -νώς, dostatan, dovoljan, dosta velik, dosta jak, podoban, vrstan, pristao, zgodan, pouzdan; ίκανόν είναι moći;

πόρρω, πλέον τοϋ ίκανοϋ . prekomjerno, previše; *konstr.* ίκ, τί ι τινί υ čem, τινί komu, προς, είς τι prema čemu, za što, προς τίνα protiv koga, κατά τι υ čem, *s inf. Adv. s* Σχειν dostajati, dovoljan biti, dorasti komu προς τίνα, zadovoljiti se čim τινί

ικανότης, ητος, ή, dostatan broj, skromnost, vrsnoća

ίκάνω *v.* ΐκω

Ίκάριος, ό, *sin Perijerov i Gorgofonin, brat Tindarejev, otac Penelopin*

"Ικαρος (ῑ) ό, 1) *sin Dedalov. Na krilima leteći preko Egejskoga mora utopi se, te se po njem prozva jugoistočni dio Eg'ej. mora* Ίκάριος πόντος, Ίκάριον πέλαγος (ζ *u plur.).* 2) "Ικαρος, ή, *otok u Egej. moru nedaleko od Sama*

ΐκελος 3. *ep. i jon. mj.* εϊκελος, sličan, jednak, τινί

ικεσία, ή, *poet. i* ίκετεία, ή, *i* ίκέτευμα, τό, moljenje, molba za pomoć, za zaštitu

ίκέσιος 3. *i 2. poet.,* ίκετήσιος 3. *ep.,* ίκετήριος 3, *i poet.* ίκτήριος 3. koji klečeći *ili* plačući moli, pribjegarski. a) *pridjevak Zeusa kao zaštitnika pribjegara. b)* Ίκτήρια φωτών άθλιων pobožnu zaštitu nesretnih pribjegara; ίκετηρία, *jon.* -ίη.. ή, *se.* έλαια, -οι κλάδοι, maslinova grančica *koju bi pribjegari postavljati na žrtvenik, st.* ίκετηρίαν τιθέναι moliti

Ίκεταονίδης,· ου, ό, Melanip

ίκετεία *i* ίκέτευμα, τό, *v.* ικεσία

ικετεύω biti pribjegar, ponizno moliti, utjecati se kome (εϊς) τίνα, *ili inf.*

ίκετήριος 3. *v.* ίκέσιος

ικέτης, ου, ό, *jon. i poet. fem.* ίκέτις, ιδος, ή, *poet.* ίκτήρ, ήρος, ό, 1) *adj.* koji se utječe kome (τινός), moleći za zaštitu ili pomoć. 2) *supst.* pribjegar; nevoljnik

ίκετήσιος 3. *v.* ίκέσιος

ίκέτις, ή, *v.* ικέτης

ίκηαι, *ep. mj.* 'ίκ·/), *v.* Ϊκω

ίκμάς, άδος, ή, vlaga, mokrina

ϊκμένος 2. pogodan, povoljan (os. *o vjetru)*

ίκνέομαι *v.* ϊκω

ίκνευμένως, *jon. mj.* ίκνουμένως, pristojno, doličnο, u redu

Ίκόνιον, τό, *grad u Likaoniji (u ist. Frigiji)*

ίκρια, τά, *ep. gen. i dat.* ίκριόφιν, *i* ίκρία, *ep. i jon.,* rebra lađena, što nošahu krov, (prednji ϊ. νηός πρώρης, stražnji ϊ. νηός πρύμνης)

ίκταρ, *adv.* u isti mah, zajedno; blizu *(aps. i s gen.)*

ίκτερος, ό, *jon.* žutica (bolest)

ίκτήρ *v.* ικέτης, ίκτήριος *v.* ίκέσιος

ίκτΐνος, ό, kobac, škanjac

ϊκω, *ep. s impf.* ΐκον, *aor. konj.* ϊκωμι, *aor. mixtus* Τξε, ϊξον, *k tomu* ικάνω, *med.* -νομαι, *ep. i poet.,* ικνέομαι, *kontr.* -νοΰμαι, *općenito (u at. prozi dolazi samo u kompoz.), dep. med., fut.* ϊξομαι, *aor.* ίκόμην, *perf.* ΐγμαι; *ep. i jon. prez. ind.* ικνεύμεθα, *pari.* ικνεύμεναι, *jon. perf. pas.* 3. *pl.* ίκαται, *plpf.* ίκατο, dolaziti, prispjeti, dopirati, dosegnuti, prodirati; postići, osvajati, snalaziti; pripadati, ići koga, dolikovati; vraćati se; dolaziti kao pribjegar (ικέτης), *st.* moliti. *Prez. često u znač. perf., konstr. s ak. ili* ες, έπί, κατά, προς, ύπό τι, doći k čemu, do čega; τέλος μύθων postići svrhu govora, završiti govor; ήώ dočekati, doživjeti zoru; όστέον do kosti prodrijeti; ούρανόν dizati se do neba; χείρας pasti u čije ruke; ές λόγους τινός doći u razgovor s kim; τινά, τινί, εϊς, έπί, μετά τίνα doći kome, τινά τι *ili* τινί τι potisnuti koga u što, natjerati, pogoditi koga u što; έ"κ, άπό τίνος doći od koga, čega; *jon. pert.* ίκνεύμενος zgodan, prikladan; εν ίκνευμένω χρόνω u zgodno vrijeme; μάλλον τοϋ ίκνευμένου previše

ίλαδόν, *ep.* hrpimice, četimice

ίλάομαι, *ep. i* ίλάσκομαι, *ep. i jon. (rijetko* u *at. prozi), fut.* ΐλάσομαι, *ep.* σσ, *aor. med.* ίλάσάμην, *ep.* σσ, *pas.* ίλάσθην, pomiriti, umilostiviti, ublažiti koga τινά

ΐλαος 2. *ep. i poet., at. ob.* ίλεως, ων, *ak. sg.* ΐλεω, milostiv, blag; sklon, veseo

ιλαρός 3, *adv.* -ως, vedar, veseo

ίλάσκομαι *v.* ίλάομαι

Ίλείθ·υ(ι)α, *pravi oblik za kasni* Εϊλείθυια, *što v.*

ΐλη, ή, četa, hrpa, κατ' ΐλας četimice; *os.* odio konjanički *sa* ιππέων *i bez. toga (ala equitum)*

Ίλήιον πεδίον, τό, *ep.* Ilijsko polje

ΐλη μ ι (Τ), *ep.,* samo *imper.* ιληθι, *perf. konj.* ίλήκησι, *opt.* ίλήκοι *(s prez. značenjem, po nekima prez. oblici od* ίλήκω) smilovati se, milostiv biti komu τινί

Ίλιακός 3. ilijski, trojanski; *fem. k tomu:* Ίλιάς, άδος, χώρη, πατρίς, *i dr.> kao supst. a)* trojanska zemlja, *b)* Trojanka. c) Ilijada; κακών Ίλιάς mnogo nesreće

Ιλιγγιάω (ΐλ) dobiti vrtoglavicu, smesti se

ίλιγγος, (ΐλ), ό, vrtenje, kolovrat; vrtoglavica

Ίλιονεύς, ό, *Trojanac, sin Forbasov.* Ίλιονή, ή, *kći Prijamova*

"Ιλιος, ή, *glavni grad trojanske zemlje, kasnije ob.* τό "ίλιον, *Adv.* Ίλιόθεν od Ilija. Ίλιόθι πρό pred Uijem

Ίλισσός, *staroat.* Ίλισός ό, *rječica u Atici*

ΐλλάς, άδος, ή, *ep.* uže

'Ίλλυριοί, οι. Iliri, *narod uz obalu Jadranskog mora; 6* Ίλλυριός ilirski kralj. *Adj.* 'Ίλλυρικός 3. *Supst.* τό Ίλλυρικόν Ilirija

ΐλλω, *poet. inf. aor.* ΐλαι, valjati, okretati, ovijati, stisnuti, *Pas.* όίροτρα protiskivati se (kroz zemlju), vijugati se

"Ιλος, ό, 1) *sin Mermera iz Efire. 2) sin Dardanov, kralj u Dardaniji.* 3) *sin Trosov i Kalirojin, otac Laomedontov, brat Ganimedov, osnivač Ilija. Odatle* "Ιλιος

ιλύς (Χ), ϋος, ό, *ep. i on.* blato, glib

ίμάντινος, 3. *on.* od remenja načinjen

ἱμάς άντος, ὁ, remen; *plur.* remenje, *za razne svrhe,* vodice, ham, ular, bič, podbradač u kacige, pas Afroditin, remenje da se njim zasunu vrata, podno postelje, da drži posteljinu, na svrdlu *itd.*
ἱμάσθ-λη, ἡ, *ep.* bič
ἱμάσσω, *ep. aor.* ἵμασα, *kon* . -άσσω, -σση, bičem tući, tjerati, udarati
ἱμάτιον, θοἱμάτιον = το ἱμ. gornje odijelo, ogrtač, plašt; gunj, bijelj
ιἱματιουργική, ἡ, *(se.* τέχνη), krojačka vještina
"Ἰμβρος, ἡ, *eolski otok nedaleko od Lemna. Stanov.* ὁ "Ιμβριος
ἱμείρω i *med.* -ομαι, s *aor. med.* ἱμειράμην, *i pas. s akt. znač.* ἱμέρθην, *ad. verb.* ἱμερτός, *ep., jon. i poet.* iskati, žudjeti, čeznuti za čim, željeti τινός, *rijetko* τί
ἴμεν(αι) *v.* εἶμι
'Ἱμέρα, *on.* -ρη, ἡ, *grčka naseobina na sjevernoj obali Sicilije. Adj.* Ἱμεραῖος 3. *Stanov.* ὁ Ἱμεραῖος
'Ἱμέρας, α, ὁ, *sicilska rijeka a) kod Himere. b) na jugu kod Ene*
ἱμερόεις, (ϊ) εσσα, εν, *ep.* željan, ljubak, ljubavni, dražestan
ἵμερος, ὁ, i *u plur.* čeznuće, želja, dražest, žudnja, ljubav za kim τινός, *s inf.*
ἱμέρρω, *eol.* = ἱμείρω željeti
ἱμερτός *v.* ἱμείρω, poželjan, dražestan
ἴμμεναι *v.* εἶμι
ἵνα I. *adv. lokal,* gdje; kamo, ἵν' οἴχεται kamo je otišao; tamo = Ζνθα. *Prenes. i tempor.* kada; pri čem; ἵνα ει κακοῦ u kakvu si zlu; ἵν' ζσταμεν χρείας u sadašnjem položaju; ἄλις ἵν' ἐξήκεις δακρύων dosta si se naplakao
II. *final. veznik* da, eda, kako, i *konj. i opt. po gramat. pravilima, s ind. preter. iza pret. koji znače mogućnost, neispunjivu želju ili irealnost* (ἵνα ἰἰν = *ubicumque). Elipt.* ἵνα τί *(se.* γένηται) zašto? čemu? (da se dogodi što?), ἵνα τι ταῦτα λέγεις zašto to govoriš?
Ἰνάρως, ω, *i* -ώς, ώ, ό, 1) *sin Psametihov, egipatski kralj.* 2) *neki Egipčanin*
"Ι ν αχός, ὁ, *sin Okeanov i Tetidin, otac ljin, prvi vladar u Argu, po njem se i rijeka zove Inah i gaj* Ἰνάχου ἄλσος
ἱνδἀλλομαι, *samo prez. i impf.* prikazati se, pričinjati se (ήτορ u duši); priličiti komu τινί
'Ἰνδικός i 'Ἰνδός 3, indijski, ἡ 'Ἰνδική ἱα χώρα *i bez te riječi,* 'Ἰνδία, Indija. *Stanov.* οι Ἰνδοί, ὁ 'Ἰνδός *ind. kralj*
'Ἰνδός, ὁ, rijeka Ind
ἵνεσι *v.* ἵς
ἱνίον, τό, šija, zatiljak
"Ἰνυκος, ἡ *grad u Siciliji. Stanov.* ol Ἰνυκηνοί
'Ἰνώ, όος, *stegn.* οῦς, ἡ, *kći Kadmova, žena Atamantova u Orhomenu*
ἰξαλος 2. *ep.* okretan, hitar, *kao atr. uz* αἴξ
Ἰξίων, ίονος/ό, *kralj, u Tesaliji; žena njegova Dija zove se i* Ἰξιονίη ἵλοχος
ἴξον *v.* ἱκω
{ξύς, ύος, ἡ, *ep., dat.* ἰξυΐ, *mj.* ἰξύι slabine iznad kuka το-δνεφής 2. *ep.,* ljubičast, ljubičastotaman,
mrk ἰο-δόκος 2. *ep., epit. tobolca,* koji strijele
drži ili krije
ἰο-ειδής 2. *ep.* ljubičast, plavetan ἰόεις 3. *ep.* ljubičast, zagasit Ἰοκάστη, ἡ, *žena Lojeva, mati i žena Edipova* Ἰό-λαος, *at.* Ἰόλεως, ω, ὁ, *sin Ifiklov, nećak Heraklov i drug njegov u svim borbama*
'Ἰόλη, ἡ, *kći Euritova, ljubavnica Heraklova*
ἰομεν *mj.* ἰωμεν *v.* εἶμι ἰό-μωρος 2. *ep.* hvastav vikač, nebojša; vješt strijelac
ἰον, τό, ljubica
ἰονθάς, άδος, ὁ, čupav, bradat 'Ἰόνιος 3, *os:* πόντος, κόλπος, *i samo* ὁ Ἰόνιος, Jonsko more
I. Ἰός(ΐ), ὁ, *plur.* οι ιοί *i* τα ἰά, *ep. i poet.* strelica
II. ἰός(ϊ), ὁ, 1) *poet.* otrov. 2) *at.* rda, OJ. mjedena
ἴος, ία, ἴον, *ep., gen.* ίης, *dat.* ίφ, ifj jedan, isti
ἰότης, ητος, ἡ, *ep.* volja, odluka, zapovijed
ἰοϋ *i* ιού, *ob. udvojeno* 1) *uzvik od boli* jao, joj! 2) *uzvik od veselja* iju, ijuju!
ἰουλος, ὁ, *ep.* malje
ἰο-χέαιρα, ἡ, *ep.* 1) *adj.* koja strijele sipa. 2) *supst.* streljačka, *epit. Artemidin*
ἱπνο-πλά&ης *i* ἱπνοπλάθος, ου, ὁ, koji se peći približava, lončar
ἱπνός, ὁ, 1) peć, krušna peć. 2) Ἱπνοί, οι, *skrivene hridi na obali Magnezije*
ἱππ-αγρέται, ων, οι, *vode tjelesne staže spartanskih kraljeva*
ἱππ-αγωγός 2. koji konje prevozi, ja ναῦς, *i bez te riječi, o lađama koje su određene za prijevoz konja*
ἱππάζομαι, *dep. med., ep.* upravljati konjima, goniti konje, voziti se; *kasnije* jahati
ἱππάριον, τό, konjić
ἱππ-αρμοστής, οϋ, ὁ, *lakon.* = ἱπαρχος
ἱπαρχέω biti hiparh, zapovijedati konjaništvu
ἱπαρχος, ὁ, zapovjednik konjaništva
ἱππάς, άδος, ἡ, 1) *jon. adj. fem. za* 'ιππικός, στολή konjaničko odijelo. 2) razred »7« porez atenskih vitezova (ιππείς)
Ιππασία *i* Ἱππεία, ἡ, 1) upravljanje konja, vožnja, jahanje, jahačka vještina. 2) konjaništvo
ἱππάσιμος 2. i 3. prikladan za jahanje (ο *tlu);* povodljiv, pristupačan
ἱππεία, ἡ, *v.* Ιππασία
ἱππειος 3. *ep. i poet.* konjski, od konjske strune
ἱππεύς, έως, *jon.* ήος, ὁ, *nom. plur.* ής *ili* εῖς, *jon.* ἑες *i* ήες, *ak. at.* έας (i εις), 1) *kod Hom.* upravitelj bojnih kola *ili* konja, borac s bojnih kola. 2) konjanik. 3) *napose a)* kod Spartanaca tjelesna straža kraljevska od 300

momaka, *b)* u Ateni drugi razred građana po Solonovu ustavu, koji su imali najmanje 300 medimna žita, jaram volova i konja
Ιππεύω *i jon. med.* -ομαι, jahati, biti konjanik, vježbati se u jahanju
ίππ-ηλάσιος 3. *ep. i* ἱππήλάτος 2. *ep.* za vožnju *ili* jahanje prikladan, οδός, kolovoz, utrenik
ίππ-ηλάτα, δ, *ep.* gonič *ili* upravljač konja, konjanik, borac na bojnim kolima
Ἱππ-ημολγοί, οι, *skitski narodi koji su se hranili kobiljim mlijekom*
'Ιππία, ή, *zapravo fem. od* ίππιος, *atr. Atene,* koja voli konje, viteška
Ιππίας, *jon.* Ἱππίης, *gen.* ίεω, ό, 1) *sin Pizistratov.* 2) *sofist iz Elide, vršnjak Sokratov*
ιππικός 3. 1) koji *ili* što pripada konju, kolima, konjski, kolni. *Supst.* τά ιππικά α) gojenje, konja, *b)* upregnuta kola. 2) konjanički. 3) vješt jahanju, konjanik. *Supst.* 1) ή ιππική α) sa επιστήμη *i bez te riječi* jahačka vještina. *b)* konjanička služba, *c)* vježba u jahanju. 2) τδ Ἱππικόν konjaništvo
ίππιο-χαίτης, ό, *ep.* što je od konjske strune
ίππιο-χάρμης, ου, δ, borac s bojnih kola *ili* s konja
ίππο-βάμων 2, *gen.* όνος, *poet.* koji s konjima uporedo ide, brz kao konj; koji jaše
ίππο-βότης, ου, 6, *poet.* koji drži kopje; *tako su se zvali boljari u Halkidi, dakle:* vitezovi
ίππό-βοτος 2. *ep.* konjogojan
'Ιπποδάμεια, ή, 1) *kći Enomaja, kralja u Pizi u Elidi.* 2) *uopće vlastito ime*
ίππό-δάμος 2. *ep.* konjokrota, koji konje kroti
Ἱππόδαμος, ό, *graditelj u doba Periklovo, po njem se zove i trg u Pireju* Ἱπποδάμειος αγορά
ίππο-δάσεια, *adj. fem. ep.* u čega je gusta konjska struna, gustogriva (kaciga)
ἵππο-δέτης, ου, ό, *poet.* čime se konj veže, ρυτήρ konjska uzda
ιπποδρομία, ής konjska utrka, utrka na konjima *ili* na kolima
Ἱππο-δρόμος δ, trkalište za konje
ίππο-δρόμος, ό, *jon.* utrkivač, *neka vrsta lakog konjaništva sicilskog*
ίππόθεν, *ep. adv.* s konja, iz konja
Ἱππoθ(o)ωντίς, ίδος, ή, Hipotoontova atička fila, nazvana po atenskom heroju *Hipo-toontu*
ίππο-κέλευθος 2. *ep.* koji putuje na konju »7» kolima, vozač, borac s bojnih kola, Πατρόκλεις konjice bojni
ίππο-κένταυρος, ό, hipokentaur, neman, pola čovjek, pola konj
ίππο-κόμος, 6, konjušar
Ιππό-κομος 2. *ep. i poet.* konjogrivan
ἵππο-κορυστής, οϋ, 6, *ep.* konjima *ili* bojnim kolima opremljen, konjanik, borac s bojnih kola
Ἱππο-κράτης, ους, ό, 1) *glasovit liječnik s Kosa.* 2) *podvojvoda Mindara, spartanskog admirala u Peloponeskom ratu god.* 411. 3) *harmost u Kalhedonu.* 4) *uopče vlastito ime*
ίππoκρατία, ή, konjanička pobjeda, premoć u konjaništvu
'Ιππολύτη, ή *kraljica Amazonki*
'Ιππόλυτος, ό *sin Tezejev*
ἵππο-μ,ανής 2. gdje konji skaču, λειμών igralište konjsko
ίππομαχέω boriti se na konju, boriti se s konjaništvom
ίππομαχία, ή, konjanička bitka
ίππό-μαχος 2, *ep.* konjoborac, borac s kola
Ἱππόνικος, ό, 1) *otac Kalijin i Hermogenov. 2) djed predašnjega s pridjevkom Amon.* 3) *uopće vlastito ime*
ίππο-νώμας, ου, ό, *poet.* koji upravlja, pase konje, konjar
Ἵππο-πείρης, ου, ό, iskusan u postupku s konjima, vješt upravljač konja
ίππο-πόλος 2. *ep.* koji se bavi konjima, konjar, konjogojni
ἵππος, δ, konj. 1) ή 'ίππος kobila (ί θήλεια *i* θήλυς, ždrijebac ὁίρσην). U *Hom. doba upotrebljavahu konje, i to kobile, većinom samo za tegljenje i za boj s kola, dok konjice u Hom. još nije bilo, st.* ίππω i ίπποι *znači* upregnuti konji, zapregnuta bojna kola, kola. "Ιπποι *u opreci sa* πεζοί *znači* borci bojnih kola, konjanici. 2) *kolekt.* ή ίππος konjaništvo
ίππο-σείρης ου, δ, koji konje kroti
ιπποσύνη, ή, *ep. i jon.* 1) vještina u upravljanju konja *ili* u jahanju, vještina u borbi s kola. 2) konjaništvo
ιππότης, ου, δ, *eol. i ep.* ίππότά, upravljač konja ili kola, borac s kola; konjanik, vitez
ίππο-τοξότης, ου, δ, strijelac na konju
ίπποτροφέω (-τρόφος), *red.* -τετρόφηκα, konje hraniti *ili* držati
ίπποτροφία, ή, držanje konja; ergela
ίππο-τρόφος 2. koji drži konje bilo za državnu porabu, bilo za iznajmljivanje pri utrkama; trgovac konjima
ίππ-ουρις, *samo nom. i ak., ep. adj. fem.* konjskim repom urešen, konjogrivni
Ἱπποφορβία, ή, konjogojstvo
ίππoφόρβιον, τό, 1) konjsko pasište, konjušnica. 2) stado konja
ίππο-φορβός, δ, konjušar
ἵππών, ώνος, δ, 1) konjušnica. 2) postaja za odmaranje »7» izmjenu konja, poštanska postaja
ἴπτομαι, *dep. med. ep.* pritiskati, tući, udarati, strogo kažnjavati
ίράομαι, Ἰρείη, Ἰρεύς, Ἰρεύω, *v.* ίερ.
Ἰρή, ή, *Agamemnonov grad u Meseniji*
Ιρήιον *v.* ίερεῖον
lp ή ν, ένος, δ, *jon. mj.* ε?ρην, *zapravo* muževan, kod Spartanaca mladić od 20 god. koji je imao nadzor nad mladićima, a u ratu manjem odjelu zapovijedao
ἴρηξ *v.* ίέραξ

Ἶρις, ιδος, ἡ, *ak.* Ἶριν *vok.* Ἶρι, 1) *kći Taumantova i Elektrina, glasnica bogova* 2) Ἶρις, ιος, *o, ak.* iv, *rijeka u Paflagoniji*

ἶρις, ιδος, ἡ, *ak.* ἶριν, *dat. plur.* ϊρισσιν, duga

ἱρόν, ἱρός, ἱρουργίη, ἱροφάντης, ἱρωσύνη *v.* ἱερ.

Ἶρος, ου, ὁ, pridjevak prosjaka na Itaci, pravo mu je ime Arnej

ἶς, ἰνός, *ak.* ἶνα, *dat. plur. ep.* ϊνεσι, ἡ, *većin. ep.* 1) žila (suha)., mišica, tetiva. 2) mišićna snaga., snaga ἶς Τηλεμάχοιο snažni Γεί. ἶς ἀνέμοιο, ποταμοῖο silan vjetar, jak potok. 3) "Ις, ἡ, *grad i rijeka* (ὁ) *u Babiloniji*

ἰσάζω(ἴ), *akt.* 1) *tranz. ep.* jednačiti. 2) *intr.* jednak biti; *med.* jednačiti se, poređivati se s kim τινί

ἰσαίτερος, *v.* 'ἴσος

ἰσάκις, *adv.* isto toliko puta; ἴσος ἰσ. samo sobom pomnoženo

ἴσαν *a) ep. mj.* ηεσαν, ήσαν, *od* εἰμι. 6) *ep. mj.* ^δεσαν *od* OÍSOL

ἰσ-άριθμος 2. jednak na broj, isto tolik

ἰσάσκετο, *ep. iter. kao od* ἰσάω (ἰσάζω) jednačiti se s kim τινί

ἰσδάνω, *eol.* = ἰζάνω, sjedjeti

ισηγορία, *jon.* -ίη, ἡ, za sve jednaka sloboda govora; *uopće* građanska sloboda, jednakopravnost, jednakost

ἰσ-ηλιξ, ϊκος, ὁ, ἡ, jednak po dobi

ἴσθι *imper. a) od* ειμί. *b) od* οἶδα

ἰσθμιον, τό, *ep.* uska ogrlica *(ženska, čvrsto uz vrat)*

ισθμός, ὁ, *(zapravo* prilaz), šilo, prevlaka, *npr.* ὁ της Χερσονήσου ἰσ. trački Herzonez. Oд. se *korintska prevlaka zove naprosto* ὁ 'Ισθμός, *Adv.* 'Ισθμοί na Istmu, *adj.* "I σ θ μ το ς 3. *katkada = i* korinstki, *Plur.* τά "Ισθμια istmijske igre (koje su se svake dvije godine na Korintskom istmu slavile u čast Posidonu)

Ἶσις, ιδος, *jon.* ιος, *dat. X mj. u,* ἡ, *egipatska božica*

ϊσκω, *ep., i* ἐίσκω, *ep., impf.* ἡισκον, I. *(osn. FM),* 1) jednačiti, činiti sličnim τινά τινι, φωνήν ἀλόχοις *mj.* φωνήν φωναῖς ἀλόχων podražavati. 2) držati sličnim, poređivati koga s kim τινά τινι, s kim u čemu τινί τι. 3) suditi, misliti, naslućivati, *aps. ili ak. s inf.* II) *(osn.* σεκ) govoriti, kazati

"Ισμαρος, ἡ, *grad u Trakiji, adj.* Ἰσμαρικός 3, *npr.* οἶνος

Ἰσμαρίς, ίδος, λίμνη, *jezero blizu grada Iz-mara*

'Ισμήνη, *kći Edipova, sestra Antigonina*

Ἰσμηνίας, δ, *glasovit svirač iz Tizbe u Beotiji*

Ἰσμηνός, ὁ, 1) *rijeka u Beotiji. 2) vrač, pokopan u Tebi u hramu Apolonovu.* 3) Ἰσμήνιος 3. *atrib. Apolonov u Tebi. Njegov hram* τό Ἰσμήνιον *bijaše južno od Kadmeje*

ἰσογονία ἡ, jednaki porod, jednakost po rodu

ἰσό-δρομος 2 koji jednako trči

Εσό-θεος 2. bogolik

ἰσο-κρατής 2. *jon.* ravan u moći *ili* pravu kome τινί

Ισοκρατίη, ἡ, *jon.* jednako pravo svih građana na državnu upravu, građanska sloboda

Ισομοιρέω imati jednak dio, jednako pravo u čem τινός, s kim προς τίνα

ισομοιρία, ἡ, jednak dio, ravnopravnost, τινός u čem

ἰσό-μοιρος, 2. *i ep.* ἰσό-μορος 2. koji ima jednak dio, τινός u čem, jednako moćan, ravnopravan; ἀήρ ἰσ. γης zrak koji jednako obuhvaća svu zemlju

ισονομία, *jon.* -ίη, ἡ, ravnopravnost, građanska, sloboda govora

ἰσονομικός 3. koji u jednakojpravnosti živi *ili* za njom teži

ἰσό-νομος 2. ravnopravan; ἐν ἴσονόμω πολιτεύειν živjeti u demokraciji

ἰσο-παλής, 2. u rvanju, u borbi ravan, dorastao, *uopće* jednak u čem τινί

ἰσό-πεδον, τό, ravnina, ravnica

ἰσό-πεδος 2. *jon.* koji je u jednakoj ravnici s kim τινί, jednako visok

ἰσό-πλευρος, 2. istostrani, jednakih stranica

ισόρροπε ω, biti jednako težak, držati ravnotežu

Ισορροπία, ἡ, ravnoteža

ἰσό-ρροπος 2. težinom jednak, koji drži ravnotežu; neodlučan, nepristran, jednako jak, vrijedan, dorastao komu τινί

ἴσος, *ep. I, dakle* ἰσος, *ep.* ἑζσος 3, *komp.* ἰσαίτερος, jednak, ravan, isti, sličan, *i to brojem, snagom, veličinom, svojstvima, čašću itd.* pravedan, nepristran, ravnopravan, dostojan; δαίς zajednički, priličan, obilan; ασπίς koji odasvud jednako pokriva tijelo, pristao; νήες sumjerne lađe; φρένες zdrava pamet; 'ίσον εἶναι jednak biti; οὐδέ ποτ' Ισα Μσσεται χρήματα neće nikad biti naknađeno; *ob. s dat.* ἴσον ὀίγειν τινά τινι držati koga jednakim komu; σοΙ δ' ἴσον γέρας dar jednak tvome, *takod. i* προς τίνα; jednak u čem ἴσος τινί, *ob.* τί; ἴσον εστίν *aequum est s ak. s inf. često mu odgovara* οἷος, ὡς, ὡσπερ, *ili se ono što se uspoređuje veže sa* και *aeque— et,* isto taki—kao. *Supst.* (ἡ) ἴση *(tj.* μοῖρα) jednak dio, jednako pravo; ἴσην *(tj.* τίσιν) ετεισεν jednako je platio; (τό) ἴσον *i* τά ἴσα *kao supst.* jednak dio, jednakost, pravednost, jednako pravo, prava mjera

5 *glag.*: ἴσον ἐμοί φάσθαι govoriti jednako kao ja, meni se ravnim graditi; ἴσον φρονεῖν τινι pristajati uz koga; ἴσον νέμειν jednaku čast iskazivati; τά ἴσα νέμειν jednako davati, izjednačiti se, nepristran biti; ἴσων τυγχάνειν postići, imati jednak dio

Adverb. ἀπό τοῦ ἴσου-s istog stajališta; ἀπό της ἴσης jednako; εἰς τό ἴσον καθιστάμενοι ἐμάχεσθε borili ste se u jednakim prilikama; εἰς τό ἴσον ἀφικέσθαι τινι τη ιππική u jahanju postići toliku vještinu kao

netko; εις τό ϊσον ἡμῖν καταβαίνειν na ravno sići, na takvo mjesto sići na kakvom smo mi; ἐν Τσω jednako, u istom pravcu, istim korakom; ἐν ίσω είναι τινι jednak biti kome; ἐν, icco xc i isto tako kao; ἐξ 'ίσου, ἑκτου ίσου jednako, na isti način, tiní είναι jednak biti komu, u istom položaju biti, νέμειν nepristran biti, μάχεσθο ι *aequo Marte pugnare;* επί Ισα neodlučno, ἐπ' ϊσον na jednake dijelove; ἑττ' ίσης *i* επίσης najednako; ἐπῖ τη ίση uz pravedne uvjete; πε^ί ίσον είναι καί uz istu cijenu kao. — *Neutr. sing. i plur. adv.* jednako, ravno, kao što, isto tako; *aps. ili* τινί, *ili* κσί. *Adv.* ίσως 1) pravedno, pravo, jednako. 2) valjda, možda, doista, zacijelo, svakako; *uz brojeve:* otprilike, do

ἴσο-σκελής 2. istokračan (o *trokutu);* paran *(o brojevima)*

ίσοτέλεια, ή, stanje onoga koji je ίσο-τελής, *tj.* jednakost u nošenju državnih tereta tudinca s pravim građaninom

ίσο-τέλεστος 2. *poet.* koji konačno sve izjednačuje (θάνατος), svima jednako suđen

ίσο-τελής, οϋς, 2. koji plaća jednak porez, *oznaka za onoga meteka koji je bio riješen tuđega zastupanja i vršio samo one dužnosti što su ih imali građani; v.* ίσοτέλεια

ίσότης, ητος, ή, jednakost; ravnopravnost

Ισοτιμία, ή, jednakost u časti i pravima, jednak položaj

ισοφαρίζω, *ep.* jednačiti se s kim u čem, ravan biti, τινί τί, ogledati se s kim

ίσο-φόρος, 2. jednako tegleći, jednako jak

ίσο-χειλής 2. s rubom, krajem jednako visok, *o stvarima koje u posudi na površini plivaju*

ίσόψηφος *2.* koji ima jednako pravo glasanja; koji ima jednak broj glasova

ίσόω *(kod. Hom.* Τ, *at. X)* 1) *akt.* jednačiti, τί *ili* τινά τινι. 2) *med. i pas.* jednak biti, komu τινί, u čem ž̌v τινι

Ἰσσηδόνες, οι, *skitsko pleme u Mongolskoj blizu stare Serike*

Ἰσσοί, οι, i 'Ισσός, ή, *grad u istočnojKilikiji, kod kojega je*ˇ*g.* 333. *pr. n. e. Aleksandar pobijedio Darija*

Ἱστάω, *ep. i jon. sporedni oblik za* ίστημι, *prez. ind.* ἱστδίς, ίστα, *imper.* ίστα, *impf.* 3. *sg.* *'ίστα*

ιστέ o v, treba doznati, *adj. ver. od* οἶδα

ίστημι *(osn.* στη(στά): στα, *u prez. redupl.* ίστη: ίστα), *A) tranz.* 1) *akt. i pas. akt. impf.* ίστην, *fut.* στήσω, *aor. slabi* Ζστησα, *pas. prez.* 'ιστάμαι, *impf.* ίστάμην, *aor.* ἐστάθην,/κί. σταθήσομαι, *adj. verb.* στάτός *i* στάτεον; *ep. impf. akt. iter.* ίστασκε, *aor. slab. akt.* 3. *pl. ίστίσαχ; jon. prez. (akt.* 3. *pl.* ίστέασι), *pas.* 3. *pl.* ίστέαται, 1) stavljati, postaviti, tjerati, uspravljati; *prenes.* uzbuditi, zametati Žpiv. 2) 'zaustavljati, smetati, priječiti νέας *(i bez obj.)* pristati lađom. 3) stavljati, os. na tezulju *st.* odmjeriti, plaćati. II. *med prez.* ϊσταμαι, *impf.* ίστάμην, *fut.* στήσομαι, *aor.* ἐστησάμην, sebi *ili* svoje što postavljati; *prenes.* odrediti, narediti, zametati, započeti

B) intr. i refleks, med. 'ίστάμαι, *impf.* ίστάμην, *fut.* στήσομαι, *aor. jaki* Ἰστην, *perf.* ζστηκα, *plpf.* είστήκειν *ili* ἑστήκειν, *fut.* 3. ἑστήξω, *u perf. uz potpune oblike dolaze i kraći* εστάτον, Ζσταμεν, Ζστατε, ἑστασι, *plpf.* Ζστασαν, *konj. perf.* ἑστω, *opt.* ἑσταίην, *inf.* ἑστάναι, *part.* ἑστώς, ὡσα, ως *(i* ός) ὡτος *itd.; ep. aor.* 1. *sg.* στην, 3. *pl.* ζστάν *i* στάν, *konj. 2. sg.* στήης, 3. *sg.* στήη, 1. *pl.* στήομεν (στείομεν) *i* στέωμεν, 2. *pl.* στῆετε, 3. *pl.* στέωσι (στείωσι), *inf.* στήμεναι, *iter at.* στάσκεν, *perf. ind. 2. pl. i* ἑ'στητε, *imper.* Ζσταθι, -άτω, *inf.* ἑστάμεν(αι) *part.* ἑσταότος *i* ἑστεώτος *itd.; jon. prez.* 3. *pl.* ίστέαται, *impf.* 3. *pl.* ίστέατο, *aor. konj.* στέωμεν, στέωσι, *(perf.* 3. *pl.* κατεστέαται, *var.* κατεστασι); *poet. prez. imper. i impf. 2. sg. i* ίστω, — postavljati se, 1) stajati, *aor.* stati, *perf.* stajati (stojim), stupiti; podići se; uspravljati se; nastajati, počinjati, biti nalaziti se; παν το χρείας ίστάμενον svaka nastala potreba; μην ιστά μενος početak mjeseca, *tj.* 10 prvih dana u mjesecu *opp.* μην μεσών *i* μήν φθίνων; ἐμποδών τινι stajati na putu, priječiti; κατά τίνος stati protiv koga; κατά *i* προς τι ravnati se po čem; προς τίνα stati nasuprot komu *i* pridružiti se kome; ἐς αρχήν biti postavljen, doći na prijestolje; τίνος *i* τινί πρόσθε stajati ispred čega, braniti što. 2) čvrsto, nepomično stajati, ostajati, zapeti, biti bez posla, osnivati se, mirovati; ἀνεμοι ϊστανται, vjetrovi su postojani, *tj.* pusu neprestano

Ἰστίαια i Ἰστιαίη, ή, *ep. i jon. mj.* Ἑστίαια, *što v.*

Ἱστιάω, ίστίη, *v.* ἑστιάω, εστία

ίστιητόριον, τό, *jon. mj.* ἑστιατήριον, gostinska zgrada za građane i goste koji dolaze na svetkovine, blagovalište, gostionica, prenoćište

ίστίον, τό, tkivo, os. jedro, *ob. u plur.*

ίστο-δόκη, ή, *ep.* rašve u koje se spušta jarbol *kad ne treba da stoji osovljeno*

ίστο-πέδη, ή, *ep.* petica, zavor, stolac jarbola, *koji drži jarbol na dnu lađe*

ίστορέω *i med.* -έομαι, *jon. i poet.* 1) ispitivati, upoznati, istražiti. 2) o *istraženom* izvijestiti, pripovijedati

ιστορία, *jon.* -ίη, ή, 1) *jon.* ispitivanje, istraživanje. 2) vijest o čem, znanje čega τινός »7» περί τίνος. 3) *jon.* povijesno prikazivanje, opis, pripovijedanje, povijest

ιστορικός 3. vješt u povijesti, povijesni

ιστός, ό, 1) jarbol, katarka, jedrilo. 2) tkalački stan, razboj. 3) vratilo na koje se navija osnova, si. osnova, tkivo, tkanje

ίστουργέω, *poet.* raditi na stanu, tkati
ίστουργία, ἡ, tkanje, tkalački posao
"Ιστρος, ὁ, Dunav, Istar. *Adj.* Ἰστριηνός; Ἰστρίτ), ἡ, *grad u današnjoj Dobrudži*
ἵστω = ἵσταso, *v.* ἵστημι *B.*
ἴστω *v.* οἶδα
Ι'στωρ, ορός, ὁ, ἡ, *i* ἵστωρ, vješt čemu tinós; *ep. supst.* ὁ ἵστωρ stručnjak,, sudac branitelj
Τ'σχ-αιμος 2. koji zaustavlja krv
ἴσχάλέος 3. *ep.* = ισχνός, suh, mršav, tanak
ίσχανάω, *ep. prez. i impf. akt. i pas.* Εσχα-νάας, νάα, νόωσιν, νόων, νόωντο, *i ep. iterat. impf.* Εσχανάασκον, *i* ἰσχάνω, *ep. spored. obi. od* ἴσχω, εχω, 1) *tranz.* držati, zadržavati, ustavljati koga tinά; *pas.* zadržati se, oklijevati. 2) *intr.* držati se čega, čeznuti za čim tinós *ili inf.*
ίσχίον, τό, čašica u kojoj je kuk, kuk, bedro, bok
ίσχναίνω, *fut.* -ανώ, *aor.* -άνα, *jon.* -ηνα, sušiti, činiti da tko omršavi; slabiti, poniziti
ισχνός 3. suh, suhonjav; mršav, vitak, tanak
Εσχνό-φωνος *2. jon.* sitna, tanka glasa. *Var. za*
Εσχό-φωνος 2. *jon.* mucav
ισχυρίζομαι 1) *dep. med.* -ριοϋμαι, -ρισάμην, -ριστέον, jakim se pokazati, jak biti; *prenes. a)* oslanjati se na što tinί 6) naprezati se poradi čega περί τίνος; uporno tvrditi što tinί. 2) *pas.* jakost dobivati od čega ὑπό τίνος, utvrđen biti čim tinί
ίσχϋρικός 2. žestoke, silovite vrste
Εσχϋρός 2, *adv* -ως, *komp.* -ότερον, 1) jak, čvrst, trajan, žestok. 2) *prenes.* moćan, silan, odlučan, smjelan; ρεύματα bujice; *supst.* τό Εσχυρότατόν τίνος najčvršća točka čega; κατά τό Εσχυρόν oružanom silom; *adv. -ως s adj. i* veoma
ισχύς, ύος, ἡ, jakost, snaga, trajnost, teret; *prenes.* sila *(i o vojsci),* moć, otpor, srčanost; κατ' Εσχύν silom
Εσχυω, -υσω, -ϋσα, -ϋκα, jak, moćan, silan biti čim tinί, moći, vrijediti
ἴσχω *v.* ἔχω
ἴσως, *v.* ἴσος
'Ιταλία,/ο«, -ίη, ἡ, Italija. *Stanov.* οί'Ιταλιώται. *Adj.* Ιταλικός 3.
ιταμός 3. *adv.* -ώς, neustrašiv, smjelan, drzovit, bezobrazan
Εταμότης, ητος, ἡ, drzovitost, bezobzirnost bezobraznost
"Ιτανος, ἡ, *grad na Kreti*
Ετέα (ϊ), *jon.* -έη, ἡ, *ep.* vrba
Ετέΐνος 3. *jon.* vrbov
Ετέον *i* Ετητέον, *adj. verb. od* εἶμι, *što v.*
ἴτην *v.* εἶμι
ίτης, ου, ὁ, drzovit, smion, neustrašiv
'ίττω, *beot, mj.* ἴστω, *v.* οἶδα
"Ιτυλος, ὁ, *i* "Ιτυς, υος, ὁ, *po Hom. sin Zetov i Aedonin, u at. priči sin Terejev i Proknin*
Ι'τυς, υος, ἡ, 1) vijenac na točku, naplatak. 2) obruč *os. na štitu,* štit
ἴτω, *v.* εἶμι; nek ide, ajde
ἴτων, 3. *pl. imper.* — ιόντων, *v.* εΧμι
"Ιτων, ωνος, ἡ, 1) *tesalski grad u Ftiotidi.* 2) Ἰτωνεῖς, οι, *stanov. grada* Ἰτώνη *kod Lokra u južnoj Italiji*
ἴυγή, ἡ, *poet. i* Ευγμός (ϊ, *at. ϋ),* ὁ, *ep. i poet.* vika, pocikivanje, jauk, jecanje
ἴυγξ, γγος, ἡ, vijoglava, *nekakva mala ptica kojoj su pripisivali čarobnu moć da može nanovo u kom probuditi ljubav, stoga bi je privezali na kotač, koji bi uz razne basme okretali,* = čarobni točak, kotač; ελκειν ἴυγγα ἐπί τινι čarobni kotač okretati da primami dragoga, opčiniti koga
ίύζω (ϊ, *trag. X) ep. i poet.* vikati, urlikati
Ϊϋρκαι, οι, *skitsko pleme u današnjem Permu i zapadnom Tobolsku*
ἴφθϊμος 3. *i 2. ep.* hrabar, jak, junački, vrijedan
ἴφι, *ep. adv.* silno, moćno
Ἰφι-γένεια, ἡ, *kći Agamemnonova i Klitemestrina. Homer i Sofoklo poznaju jednu njihovu kćer samo pod imenom* Ἰφιάνασσα
"Ιφικλος (ἴφ), ὁ, *Filakov sin iz Filake u Tesaliji, jedan od Argonauta* Ἰφικλείη βίη = "Ιφικλος
Τ'φιος 3, *ep.* jak, tust, pretio
"Ιφιτος, ὁ, *sin Euritov iz Ehalije, brat Jolin, Argoplovac, ubijen od Herakla. 2) Trojanac, otac Arheptolemov, koji se st. zove* Ἰφιτίδης
Εχανάω, *ep. prez.* -νάα, -νόων, -νόωσαν, čeznuti za čim tinός, *s inf.*
ίχθϋάω, *ep. iterat. impf.* Εχθυάασκον, ribati, loviti ribu
Εχθυο-ειδής 2. *jon.* i Εχδυώδης 2. *jon. a)* nalik na ribu, riblji, *b)* riban, bogat ribom
Εχθυόεις, εσσα, εν, *ep.* riban, bogat ribom
Εχ&υο-τροφεῖον, τό, umjetni ribnjak
Ἰχθυο-φάγοι, οι, ribojeđe, *siromašno divlje pleme u Arabiji, Perziji i oko Crvenog mora*
ιχθύς, ύος, ὁ *ak. pl.* Εχ-9-ύας *i* ίχθῦς, riba. *Poslovica:* Εχθύων άφωνότερος njemiji od riba
Ἰχθϋς, ύος, ὁ, *ak.* ϋν (ύν), *rt. u Elidi*
Εχθυ-ώδης 2. *v.* ΕχΟυοειδής
"Ιχναι, αί, *grad u Makedoniji*
ίχνευτής, οϋ, *b, jon. zapravo* njuškalo, ihneumon, sljednik, *neha vrsta egipatske lasice;* Ἰχνευταί (Sljednici) natpis je Sofoklovoj satirskoj drami
Εχνεύω njušiti, tražiti, potraživati
ἴχνος, εος, ους, τό, *ep. spored. obi.* ἴχνιον, τό, stopa, trag, slijed, μετ' 'ίχνιά τίνος βαίνιν ići za kim uzastopce

Εχώρ(ΐ), ώρος, δ, *ak. ep.* Ιχώ *mj.* ίχώρα, 1) *ep.* božanska krv što kola u žilama besmrtnika. 2) krvna surutka

Ι ψ, *Ιπόζ, b, ep.* crv bušar *(buši rog i drvo)*

ίψαο, *med. aor. v.* ιπτομαι

ιω, poet. uzvik od veselja ih boli hej, oj, joj!

Ίώ, Ίοϋζ, ή, *jon. ak.* Ίοϋν, *kći Inaha, kralja u Argu*

ίωγή, ή, *ep.* zaklon, zaštita od čega τινός, zavjetrina

ίωή, ή, *ep. i poet.* glas, zvek, šum, huka, prasak, duhanje vjetra

ΐωκή, ή, *ep.* s *metapl. ak.* ίώκα, *i* ίωχμός, ό, *ep.* proganjanje u boju, navala, vreva; *personif.* Ίωκή

Ίωλκός (ϊ), ή, *ep.* Ίαωλκός, *grad u Magneziji, zborno mjesto Argonauta Adj. Ίώλχιοζ 3.*

>Ιων> ωνοζ' ο> *stn* *Ksutov, praotac Jonjana ι kralj u Ateni. Ίωνεζ οι, ep. i poet. Ι&ονεζ,* Jonjani, *Femin.* Ίωνίς, ίδος, ή. *Adj.* Ίωνικάς 3. — Ιωνία, η, *predjel između Karije* »'-Eo^K

ίωχμός, ό, *v.* ίωκή

κ

κ, *κόππα, deseto slovo grč. alfabeta, kao brojni znak v.'* = 20
κ' *apostrof,* κέ *ili* καί, *što v.*
κά *dor.* = κέν
κάββαλε *mj.* κατέβαλε, *v.* καταβάλλω
Καβάλιοι *i* Καβηλέες, οι, *stanov. Kabalide u Maloj Aziji, između Pizidije i Karije*
Κάβειροι, οἱ, *stara pelazgijska božanstva, os. štovana u misterijama na Lemnu i Samotraki*
Καβησόθεν, *adv.* iz Kabeza, *grada u Trakiji*
Καβύλη, ἡ, *grad u unutrašnjosti Trakije*
κάγ, *ep; mj.* κατά *ispred γ*
κάγαθά (-θών) = καῖ αγαθά (θών)
κάγκάνος 2. suh, isušen, κ. ξύλα gorivo
καγχαλάω *{ep. otegn.* -αλόωσι, -αλόων, *mj.* -αλωσι, -αλών), *ep., i* καγχάζω »7» καχάζω, *poet.,* glasno se smijati, potcikivati, Micati; podrugivati se
κάγώ *mj.* καῖ εγώ
κάδ, *ep. mj.* κατά *ispred.* 8
καδδραθέτην *v.* καταδαρθάνω
καδδῦσαι *v.* καταδύω
καδίσκος, 6, *demin. od* κάδος, žara za glasanje
Κάδμος, ὁ, *beotski heroj koji je osnovao u Tebi tvrđu Kadmeju* Καδμεία, *st. se i zove Teba i Beotija* Καδμεία γη, χθων, Καδμηΐς γη. *Stanovnici Tebe* οἱ Καδμείοι i Καδμεῖωνες; *Heraklo jer je rođen u Tebi, zove se* Καδμογενής. *Adj.* Καδμείος 3. *jon.* -ήιος Καδμηίη νίκη, *poslov. od nesretne, skupo stečene pobjede Eteokla nad Polinikom*
κάδος, ὁ, sud, bure, kaca
Καδοῦσιοι, οἱ, *ratoboran narod zapadno od Kaspijskog mora*
Κάδυτις, ιος, ἡ, *grad u Siriji {Palestini)*
Κάειρα, ἡ, *v.* Κάρ
καήμεναι *v.* καίω
καθά, καθάπερ, *jon.* κατάπερ, *adv.* = καθ' *& Ud.* prema tome što, isto tako kao, » ί εί kao što, baš kao da
καθ- *jon.* κατ-αγίζω, *aor.* καθήγισα, posveprinositi, paliti žrtvu, *uopće* spaljivati; sahraniti
καθ-αιμάσσω. krvlju uprljati, okrvaviti
κάθ-αιμος 2. krvav
καθαίρεσις, εως, ἡ, rušenje, razaranje
καθ-, *jon.* κατ-αιρέω, *aor.* καθεῖλον, *konj.* 3. *sg. ep.* καθέλγισι, *perf. part. pas. jon.* καταραιρημένος (i *u tmezi),* I. *akt. i pas.* 1) skidati, snimati; δσσε zaklopiti; oboriti, poniziti, svladati, uništiti, razoriti, ές έδαφος do temelja, *ili* oboriti na zemlju. 2) *a)* oduzeti, oteti, ukloniti, ubiti; osuditi, *pas.* ubiti se. *b)* dohvatiti, dostići, spopasti, uhvatiti, skinuti s prijestolja. II. *med.* sebi ili svoje snimati, postići
καθαίρω, *fut.* καθαρώ, *aor.* έκάθηρα *(i* έκάθαρα), *ep.* κάθηρα, *pas. perf.* κεκάθαρμαι, *inf.* -θάρθαι, *aor.* έκαθάρθην, I. *akt. i pas.* čistiti, prati, sapirati s koga što τινά τι, πρόσωπα κάλλεῖ ukrasiti; *u relig. smislu:* čistiti sumpornim kadom, si. od krivnje, grijeha očistiti, *aps. ili* τινά, τί, od čega τινός. II. *med.* čistiti se, udaljiti od sebe
καθ-άλλομαι, *dep. med., aor. inf.* -αλέσθαι, *part.* -αλόμενος, skočiti, oborit' se *{za oluju)*
καθ-αμέριος 2. *dor., i* καθημ. *poet.* današnji, svakidašnji
καθ-ανύω *v.* κατανύω
καθ-άπαξ, *adv.* jednom zauvijek, posve
καθάπερ *v.* καθά
καθ-άπτω, *jon.* κατ-άπτω, *ep. impf.* καθάπτετο, I. *akt. i pas.* privezati, ώμοις τι prebaciti preko pleća; *pas.* βρόχω καθημμένη o zamku obješena. II. *dep. med.* sebi privezati, primati se čega, težiti za čim; *prenes.* 1) kome (τινά) govoriti, obratiti se na koga, sa έπέεσσιν i bez te riječi; koga (τινός) zvati za svjedoka. 2) koga (τινός, *ep.* τινά) koriti, grditi, okositi se
καθαρείως, *adv.* čisto, *st.* ne prolijevajući; jasno
καθαρεύω 1) *intr.* čist biti, άπό τοϋ σώματος na tijelu. 2) *tranz.* čisto držati
καθάριος 2. čist
καθαριότης, ητος, ἡ, čistoća
κάθαρμα, τό, 1) što je iščišćeno, smet, izmet, *i u prenes. smislu. 2)* žrtva očišćenja
καθ-αρμόζω uglaviti, udesiti

καθαρμός, ό, ί κάθαρσις, εως, ή, *a)* očišćenje od čega, tινός, od krivnje grijeha, ubistva od prekoračenja posvećena mjesta; žrtva, pomirnica, καθαρμόν των θεών θέσθαι prinositi bozima žrtvu pomirnicu; καθαρμόν της χώρης ποιεῖσθαί τίνα žrtvovati koga kao žrtvu pomirnicu za zemlju, *b)* očišćenje prije relig. obreda, *os.* prije posvećenja u misterije

καθαρός 3, *adv.* -ώς, *kompar.* -ώτερον, α) čist, *tj.* neuprljan. *b)* prost, nesmetan, zdrav, *aps., ili* tινός od čega; κ. στρατός *i* τό καθαρόν τοϋ στρατοϋ jezgra vojske, *tj.* bez slabih, bolesnih, bez prtljage; καθαρά ήν πάντα sve bijaše u redu; έν καθαρφ βήναι nesmetano otići; έν καθαρώ na otvorenu polju, na čistacu; δια καθαρού otvorenim poljem, bez prepreke, c) iskren, prost od krivnje, nevin, neporočan, θάνατος časna smrt. *Supst.* το καθαρόν čistina, vedro nebo; čistoća (τοϋ πολιτεύματος). *Adv.* καθαρώς čisto, jasno, iskreno, točno

καθαρότης, ήτος, ή, čistoća

καθάρσιο<, 2. koji očišćuje, pomiruje; Ζευς bog očišćenja; *supst.* τό καθάρσιον očišćenje; žrtva pomirnica

κάθαρσις *v.* καθαρμός

καθαρτής, οΰ, ό, koji očišćuje, pomiruje koga, osvetnik kakva zločinstva

καθαρτικός 3. koji čisti

καθ-έδρα, ή, 1) sjedište, stolac, ležaj. 2) sjedenje, mirovanje, boravljenje

καθ-έζομαι *(v.* ΣΕΔ), *impf.* έκαθεζόμην, *fut.* καθεδοϋμαι, sjedati, sjedjeti; boraviti, utaboriti se

καθέηκα *v.* καθίημι

καθ-είατο *v.* κάθημαι

καθ-είργνϋμαι *v.* κατείργω

καθ-εΐσα, *ep. aor. (v.* ΣΕΔ), 1) posaditi koga tινά. 2) postaviti kamo, namjestiti

καθ-εκτός 3, *adj. verb. od* κατέχω, koji se može zadržati

καθ-ελίσσω *v.* κατ-ειλίσσω

καθ-έλκω, *impf.* -εϊλκον, *fut.* -έλξω *i* -κύσω, *aor.* -είλκυσα, *perf.* -είλκυκα, -υσμαι, *jon.* κατ-ελκύω svući, vući, os. lađe s kopna u more

κάθ-εμεν i καθ-έμεν *v.* καθίημι

καθ-έξει *v.* κατέχω

καθ-έρπω puzati dolje, silaziti

καθ-, *jon.* κατ-εύδω, *impf.* έκάθευδον *i* καθ-ηϋδον (καθεϋδον), *fut.* καθευδήσω, spavati, počivati, besposlen biti

καθ-ευρίσκω *(v.* ευρίσκω), *poet.* naći; zateći τινά s *part*

καθ-εψιάομαι, *ep.* 3. *pl. otegn.* -εψιόωται, *dep. med.,* rugati se komu tινός

καθ-ηγεμών, όνος, δ, ή, *jon.* κατηγ., voda, provodič

καθ-, *jon.* κατ-ηγέομαι, *dep. med.* naprijed ići, predvoditi, biti na čelu, upravljati; pokazivati put komu tινί, kamo ές, έπί τι, odvesti; poučiti, prednjačiti komu u čem τινί τι; započeti što tινός, t i *part.*

καθ-ηδυπαθέω u raskalašenosti spiskati, protepsti

καθ-, ./ο», κατ-ήκω, 1) ići u boj. 2) silaziti, dosezati, pružati se do čega ες, έπί, προς τι. 3) nadoći, nastati; τά κατήκοντα ία πρήγματα *i bez te riječi* nastale prilike; ό καθήκων χρόνος potrebno, određeno, zakonito vrijeme. *Impers.* καθήκει τινί ide koga, pristoji se, dužnost je, si. το καθήκον dužnost

κάθ-ημαι *(v.* ήμαι), *samo prez. i impf., konj.* καθώμαι, -η, -ήται, *opt.* καθήμην (καθοίμην), *imper.* κάθησο, -ήσθω, *inf.* καθήσθαι, *part.* καθήμενος, *impf.* έκαθήμην *i* καθήμην, έκάθησο *i* καθήσο, έκάθητο *i* καθήστο, 3. *pl.* έκάθηντο i καθήντο; *ep. impf.* 3. *pl.* καθήατο *i* -είατο; *jon.* κάτ-ημαι, 3. *pl.* κατέαται, *impf.* 3. *pl.* (έ)κατέατο, sjesti, sjedjeti, *aps., s dat.* θύρησι na vratima, s *raznim prijedi, i prilozima* έκ τοϋ μέσου udaljiti se iz čije sredine; mirno sjedjeti. *os. o sucima, u skupštini:* sakupljen biti; *o vojsci:* mirovati, taboriti, postavljen biti; boraviti, nalaziti se; besposlen biti

καθ-ημέριος *v.* καθαμέριος

κάθηραν *i si. v.* καθαίρω

καθήσομαι *v.* καθίημι

καθ-ιδρύω 1) *akt. ep.* posaditi, namještati koga tινά. 2) *pas. i med. a)* namjestiti se, nastaniti se. *b) perf.* -ίδρυμαι sebi postaviti

καθ-ιερεύω *i* καθ-ιερόω zavjetovati se, posvetiti, žrtvovati, zaklati

καθ-ιζάνω, *intr. spored. obi. za* καθίζω

καθ-ί ζ ω, *impf.* έκάθιζον i καθϊζον, *fut.* καθιώ (καθίσω), *aor.* έκάθΐσα, *ep. i* κάθισα, *part.* καθίσσας; *jon.* κατ-ίζω, *aor.* κάτ-ισα, 1) *tranz.* sjedati, posaditi; χωρίς odvojeno, *tj.* ukloniti; αγοράς sakupljati, prirеđivati skupštine; *o vojsci:* postaviti, utaboriti; staviti koga u koje stanje, κλαίοντα nagnati na plač, s *part. ili s inf.* 2) *intr.* καθίζομαι *med.* = *i* καθιζάνω, *fut.* καθιζήσομαι, *poet. aor.* καθίσατο, sjesti, sjedjeti; *o vojsci:* utaboriti se

καθ-ίημι, 7ˉο». κατ-ίημι *(v.* ίημι).> *ep, aor.* καθέηκα, 1. *pl.* κάθεμεν, *inf.* καθέμεν (t *u tmezi), jon.* 3. *sg. prez.* κατίει, I. *tanz,* spuštati, dolje, poslati, baciti, tινά, τί, *i to* ἓν τινι, εϊς τι *i* άπό τίνος, λευκανίης niz grlo; πεΐραν kušati da se što dočuje; odašiljati u boj. II. *intr. s med.* spuštati se, silaziti; krenuti, podići se

καθ-, 7'on. κατ-ικετεύω (t *med.), jon. poet.* moliti, zaklinjati koga tινί

καθ-ικνέομαι, *dep. med., fut.* -ίξομαι, *aor.* -ικόμην, *ep. i poet.* doći, silaziti kamo, pogoditi, tući, *prenes.* snalaziti, *aps. i* koga tινά »7» τί, *i* τινός, πένθος tινά kosnuti θυμον ένιπή (ukorom)

καθ-, 7'ο». κατ-ιππάζομαι, *jon. i poet.* konjaništvom pogaziti, svladati, opustošiti

καθ-ίπταμαι *v.* καταπέτομαι

καθίστα, *imper. prez. mj.* καθιστή., *v.* καθίστημι

καθ-ίστημι, *jon.* κατ-ιστημι *(v.* Ἱστημι), *A) tranz.* I. α&í. *i pas. (prez. imper. 2. sg. akt.* καθίστα; καταστήσω, -έστησα, -εστάθην, -στάθήσομαι, -στάτέον), 1) postavljati, uspraviti, νήα usidriti, Πύλονδε dovesti, πάλιν natrag dopremiti; εις κρίσιν zvati na odgovornost. 2) postaviti, izabrati koga za što τινά τι. 3) narediti, ustanoviti, navesti na što, staviti koga u koje stanje εν τινι, εί'ς, έπί, προς τι, *ili s inf.* II. *med.* καθ-ίσταμαι, *fut.* -στήσομαι, *aor.* -εστησάμην, sebi ili svoje postavljati, urediti, odrediti, izabrati B) *intr. med.* καθίσταμαι *s fut.* καταστήσομαι, *aor.* κατέστην, *perf.* καθέστηκα, *pl.* -έσταμεν *itd. plpf.* καθειστήκειν (-εστήκειν), *pl.* καθέστασαν, *fut.* 3. καθεστήξω; *jon.* κατίσταμαι, *impf.* 3. *pl.* κατιστέατο, *perf.* κατέστηκα, 3. *pl.* κατεστέασι *i* κατεστασι, *part.* κατεστεώς, *plpf.* κατεστήκεε, 1) postavljati se, biti postavljen, podići se, stupiti pred koga έπί τίνα; *perf.* stajati. 2) doći, dospjeti, nastati, postati,pokazati se kao; *perf.* nalaziti se, biti, s *adv. ili adj, npr.* εδ dobro se nalaziti, ζμφρων doći k svijesti, razumu; καταστάντων σφι εδ των πρηγμάτων ako im se položaj poboljša, ako im sreća posluži; θυμός τινι κατέστη došao je k sebi; είς φυγήν dati se u bijeg; εις κόσμον, τό δέον, ές ευθύ postaviti se u red; ές λόγους doći u skupštinu na dogovor; ές ίσον κατέστη dovelo je do istoga cilja; έπί τινι prijetiti komu. 3) čvrsto stati; započeti. 4) *prenes. a)* leći, umiriti se; ή καθεστηκυία ηλικία smireno, *tj.* muževno doba. *b)* biti u običaju kod koga τινί, *os. u part. aor. i perf.* običan, uobičajen, sadašnji, određen, έπΐ τοϊσι κα-τεστεώσι po sadašnjim, običajnim ustanovama

καθό (= καθ[1] ο) *adv.* ukoliko; zbog čega

καθ-, *jon.* κάτ-οδος, ή, *α)* silazak. б) povratak, *os.* ές την πατρίδα

καθολικώς uορέe

καθόλου *i* καθ* δλου *ili* το καθόλου ορέenito, uορέe, sasvim

καθ-ομολογέω priznati, dopustiti

καθ-οπλίζω 1) *akt. a)* oružati, *b) Sof. El.* 1087. = κατασκευάζω. 2) *med.* oružati se

καθόπλισις, εως, ή, oružanje, opremanje

καθ-οράω, *jon.* κατ-οράω *(i u tmezi), fut.* κατάψομαι, *aor.* κατεΐδον *(ep., jon. i poet. u prez., impf. i aor. med. ima i akt. znač.), a)* odozgo dolje gledati, τί *ili* τινά. *b)* izdaleka vidjeti, opaziti, c) uvidjeti, *d)* promatrati

καθότι, *jon.* κατότι, *mj.* καθ' ο τι, α) kako, ukoliko, prema tome. *b)* zato što, jer

καθ-, *jon.* κατ-υβρίζω 1) *intr.* uzobijestiti se, griješiti. 2) *tranz.* ružno postupati s kim, ružiti, grditi, podrugivati se, zlostaviti, τινά, τινός *i* τινί

κάθ-ϋδρος 2. *poet.* obilan vodom, vodan

καθ-, *jon.* κατ-ύπερθε *i* -θεν, 1) *lokal, a)* odozgo, odozgo dolje, *b)* gore, ή κ. οδός gornji put, ή κ. χώρα onostrana zemlja. *Gesto s gen.* iznad, povrh, više; *prenes.* κ. γενέσθαι τινός biti jači, prevladati kim. 2) *jon. tempor.* prije

καθ-, *jon.* κατ-υπέρτερος 3, *kompar. od predašnje riječi,* viši, moćniji, pretežniji od koga τινός. *Superl. jon.* κατυπέρτατος 3. najviši

καθ-, *jon.* κατ-υπνόω, *i jon. med.* -όομαι, tvrdo spavati, zaspati

καθ-υφίημι *i med.* -ίεμαι, 1) popustiti, izdati, τα της πόλεως. 2) *aor. med.* -είμεθα napustiti, zanemariti što τί; odustati od čega

καθ&>μεθα, καθώμαι, *konj. aor. od* καθίημι *i prez. od* κάθημαι

καί *(pred. vokal, i elid.* κ', χ', *u krazi sliveno s ά u* κά, *s & u* χά, *s i u* κά, s έαυτοϋ *u* χαύτοϋ, i ει M κει, *s* είτα *u* κατά, ί ή a χή, *s ὅτι, u* χώτι *itd.),* I. i, pa, *spojni veznik, spaja različite pojmove i rečenice (dok enkl. τί spaja satno srodne pojmove).* 1) *često se ne prevodi na početku rečenice ili ako* πολύς *spaja s drugim adj.* πολλοί καί αγαθοί mnogi vrli, hrabri; *ili se prevodi s a)* i to, to jest, naime, *b)* k tomu, ili, ενα και δύο jedan ili dva. c) pa ipak, *os. na početku pitanja. d) iza izraza jednakosti* kao, kao što, όμοιος, ομοίως, ό αυτός καί *similis, similiter, idem ac. e) tempor.* a evo, kad, kadno, *os. iza* άμα, ήδη, ούκ εφθη τοϋτ' ειπών καί ευθύς έγέλασαν πάντες *vix dixerat, cum omnes riserunt. (lat. cum inversum). 2)* καί—καί, τέ—καί i—i, isto tako—kao, ne samo—nego i; άλλως τε καί *i sa* εί osobito, ponajpače ako II. *Više adverb.* i, također; doista, ipak; καί αυτός, καί οδτος isto tako, također; καί ταϋτά i to, osobito; οδτός έστιν αγαθός, εϊπερ τις καί άλλος ovaj je dobar, ako uopće tko; *u* δτε—καί τότε *ne prevodi se* καί. U *pojačanju i,* već i, još, pače, dapače; *pri isticanju neznatnijega* samo, ma samo, 'Οδυσσεύς ϊετο καί κάπνον νοησαι; *kod kom par.* još; *kod brojeva* do, gotovo, punih III. S *drugim česticama:* και γάρ jer i, jer također, και γαρ δή jer doista, jer baš, και— δέ a—i, ali također, καί δή καί pa—i, άλλως τε καί osobito, pogotovu, ήδη —καί već— a evo, οΰπω καί još ne a evo, ού μό νον—αλλά καί ne samo—nego i, καί μην pa ipak, i doista, ali također, καί μέν, καί μεν δή i zaista; καί τε *atque,* καί ώς i tako = ipak, καί λίην i te kako; καί τοι pa ipak, uistinu, καί εί, καί έάν (κεί, κάν) iako, *etiamsi;* εί καί, έάν καί *(s verb. finit. ili s part.)* ako i, premda, *quamquam*

Κάικος, ό, *rijeka u Miziji. Po njoj se zove i ravnica* τδ Καΐκου πεδίον Καιναί, αί, *grad u Mezopotamiji* Καινεύς, έως, *ep.* ήος, ό, *lapitski kralj. Odatle*

Καινείδης, ό, *α) sin njegov* = Koron. *b) potomak* = Eetion

καινίζω, *poet.* obnavljati, nešto novo *ili* neobično činiti, spremati
καινο-παθής 2. *poet.* još netrpljen, nečuven
καινοποιέω, *poet.* novo što iznositi, καιν ο-ποί. ηθ·έν τι nešto novo, nov događaj
καινοποιητής, οῦ, ὁ, koji smišlja novosti, *os. nove užitke*
καινός 3, *adv.* καινώς, nov, a) neobičan, nepoznat, nečuven, čudnovat, nenadan; *elipt.* τραγωδόν τη καινή *tj.* είσόδω *ili* τραγωδοΐς καινοΐς za prikazivanje novih tragedija, *b)* što nije odavno, τα καινά ία μαντεία * *bez te riječi* proroštvo nedavno poslano, c) novopridošao. *d)* nenošen, novoopran; καινά πράγματα prevrat, *res novae,* καινός άνθρωπος skorojević, *homo novus*
καινότης, ητος, ή, novost, svježina
καινοτομέω nanovo sjeći, *os. u rudniku* nove rude početi kopati; *prenes.* novotarije uvoditi
καινοτομία, ή, novo nalaženje rude; načinjanje u rudniku; obnavljanje *ili* promjena ustava; *u pl.* nov pronalazak
καινουργέω obnoviti, činiti nešto novo, mijenjati, uvoditi novotarije
καινόω 1) obnavljati. 2) *jon.* prvi put upotrijebiti, posvetiti
καίνυμαι, *perf.* κέκασμαι, -ασσαι *itd., plpf.* έκεκάσμην *{ob. u znač. prez. i impf.), ep. dep. a)* odlikovati se čim τινί. *b)* nadmašivati koga čim τινά τινι, »7» *inf.*
καίνω, *poet. fut.* κανώ, *aor.* ίκανον, *perf.* κέκονα, *pas. samo prez. i impf. {u prozi samo* κατακαίνω) = κτείνω ubijati
καί-περ *{kod Hom. ob. naglašenom riječi rastavlj., takod. i* καί περ) mada, iako, premda, s *part. i supst., adj. ili adv.*
καίριος 3, *poet. i 2, adv.* -ρίως, *komp.* -ιωτέρως, 1) *lokal,* koji pravo mjesto pogađa, zgodan, prikladan, *o rani* smrtan, opasan. 2) *tempor.* u pravo vrijeme, zgodan; *supst.* τδ άεΐ καίριον što je uvijek u vrijeme, προς τό καίριον u zgodan čas
καιρός, ό, 1) prava mjera, προ'ίέναι προσω-τέρω τοϋ καιροϋ *tusto longius procedere,* ići dalje nego je pravo. 2) zgodan čas, vrijeme, zgodna prilika; κ. των πραγμάτων zgodna prilika da se što izvede, κ. είς τι, *ili inf. sa* του *i bez te riječi, ili* ώστε; καιρός έστι zgoda, vrijeme je; καιρόν έχει τι biva u horu; καιρόν λαμβάνειν κατά τίνος uhvatiti priliku protiv koga, καιρών παρείκειν, τοϋ καιροϋ ύστερίζειν propustiti zgodu. *Adverb.* έν καιρώ, είς, κατά καιρόν, *ili samo* καιροϋ *i* καιρόν u zgodan čas, zgodno, έν παντί καιρώ svakom zgodom, προς καιρόν zgodno, u pravi čas, dolično, επί καιροϋ λέγειν smjesta, *ex tempore,* επί τοΰ καιροϋ prema prilikama, άπό, όίνευ καιροϋ »7» παρά καιρόν u nezgodan čas. 3) pravo, zgodno mjesto. 4) probitak, korist, uspjeh, *aps. i* τινός, επί σώ καιρώ u tvoju korist; έν καιρώ γίγνεσθ-αί τινι koristiti, vrijediti kome
καιροσέων, *gen. pl. mj.* καιροσσέων *7» καιρουσέων *od adj.* καιρόεις *{od imenice* καιρός, ό, *uzica, petlja),* s mnogim uzicama, dobro osnovan, fin *{o platnu)*
καιροφυλακέω pravo vrijeme čekati; njegovati
καίτοι *i* καίτοιγε, *kod Hom. gotovo uvijek, a katkada i u atičkom rastavljeno jednom ili s više riječi, i znači atqui.* 1) pa ipak, ipak, ali, a sada. 2) *poet. s part.* = καίπερ premda
καίω, *staroat.* κάω, κάω, *at.* καύσω, Ικαυσα, -άμην, κέκαυκα -αυμαι, έκαύ&ην, καυθήσομαι, καυτός (»' καυστός), *ep. prez. inf.* καιέμεν, *aor. akt.* εκηα i κήα (Zκεια), *konj.* 1. *pl.* κήομεν, *opt.* 3. *sg.* κήαι *itd., part. poet.* κέας, *med.* κήαντο, *part.* κηάμενος, *aor. pas.* έκάην (i *jon.), inf.* καήμεναι, 1) *akt.* paliti, spaljivati, zapaliti, opustošiti. 2) *pas.* zapaliti se, gorjeti, *i prenes.* 3) *med.* za se zapaliti
κάκ = κατά *ispred* κ
κάκ = καί έκ
κακαγγελέω lošu vijest donijeti, nesreću navijestiti
κακ-άγγελτος 2. *poet.* nazlo dojavljan, lošim vijestima prouzročen, άχη žalost s crna
κακ-ανδρία, ή, nemuževnost κάκεϊ, κάκεϊ-9-εν, κάκεΐνος = καΐ έκ. κάκη, ή, nevaljalština; kukavština κακηγορέω zlo govoriti o kome τινά klevetati κακηγορία, ή, ogovaranje, grdnja κακηγορίου δίκη tužba zbog opadanja *ili*
potvore κακ-ήγορος 2. koji o kome loše govori,
opadački κακία, ή, nevaljalština,
nesposobnost, zloća,
ćudoredna pokvarenost, opakost, kukavština, plašijivost; zao glas, ruglo κακίζω, *aor. pas.* έκακίσθην, *adj. verb.* κακιστέον, 1) *akt.* zlo činiti, ružiti, koriti. 2) *med. s aor. pas.* zlo se vladati, biti kukavica. 3) *pas.* primati prigovore κακκανήν *v.* κατακαίνω κακκείοντες *v.* κατακείω κακκεΐαι *i* κακκήαι *v.* κατακαίω κακόβιος 2. koji jadno živi κακό-βουλος 2. zlo upućen *ili* savjetovan κακο-γείτων, όνος. 2. *poet.* = γείτων κακών,
susjed u tuzi, plačidrug κακοδαιμονάω *i* -έω od zla demona biti
mučen, bjesomučan biti, bjesnjeti
κακοδαιμονία, *jon.* -ίη, ή, 1) bjesnoća, mahnitost, ludilo. 2) nesreća, nevolja
κακο-δαίμων 2. opsjednut zlim demonom, bjesomučan, bijesan; nesretan, jadan
κακοδικία, ή, zlobno zametnuta parnica
κακ-οδοξέω biti na zlu glasu κακοδοξί , ή, zao glas κακό-δοξος 2. koji je na zlu glasu κακο-είμων, ον, *ep.* loše odjeven

κακοεργίη, ή, *i* κακοεργός 2. *v.* κακουργία ζ κακούργος
κακοήθεια, ή, loš značaja zloba κακο-ήθης 2, *adv.* -ήθως, zloban, himben, nećudoredan
κακό-θ-ρους 2, *stegn. od* κακόθροος, klevetan
Κακο-ΐλιος, ή, *ep.* Zloilij, nesretni, zlosretni (grad) Ilij
κακολογία, *jon.* -ίη, ή, klevetanje, ogovaranje
κακο-μήχανος 2. *ep.* zlotvoran, poguban
κακόνοια, ή, zla misao, zloba, neprijateljstvo
κακονομία, ή, loši zakoni, loš ustav
κακό-νομος 2. *jon.* koji živi pod lošim zakonima
κακό-νους 2, *stegn. od* κακόνοος, *at. plur.* κακόνοι, *superl.* κακονούστατος ,koji zlo misli, nesklon, neprijateljski, komu τινί κακό-
ξεινος 2. *jon. i ep. mj.* κακόξενος, 1) negostoljubiv. 2) koji ima zle goste
κακοπα·9·έω trpjeti nesreću, štetu, pretrpjeti poraz, patiti bijedu, zlostavljen biti od koga ὑπό τίνος *ili* τινί κακο-πΐνής 2. *poet.* veoma nečist, gadan,
podao κακο-ποιέω zlo činiti komu τινά, την χώραν
pustošiti κακό-πους, ποδός, ό, ή, koji je nevaljalih,
slabih nogu
κακοπραγία, ή, nesreća, nezgoda
κακοπραγμοσύνη, ή, zloba, podmuklost
κακο-πράγμων 2. zloban, podmukao
κακορράφίη, ή, *ep., i u plur.,* lukavstvo, zloba, podmuklost
κακός 3, *komp.* κακίων, *poet.* κακώτερος, *superl.* κάκιστος *{kao komp. i superl. upotreb. se i* χείρων »7» χερείων, χερειότερος *i* χείριστος, / ήσσων, *što v.),* 1) *uopće* zao, nevaljao, loš, ružan, nesposoban, zločest; jadan, kukavan, nesretan, koban, poguban, nepovoljan, φάρμακα otrovan, δρνις zloguk; *o vojniku* kukavica, plašljiv; *o rodu* neplemenit, prost, siromašan. 2) ćudoredno zao, zlopak, zloban, opak. *Supst.* ό κακός *i* οι κακοί rda, zlikovac, kukavica. 3) *Neutr.* (το) κακόν *i* (τα) κακά *α)* zlo, nevolja, nesreća, bijeda, propast, opasnost, šteta, τα κάκιστα najveća nesreća, *b)* nedjelo, opačina, spletka, grdnje, psovke; κακόν (-ά) ρέζειν, ζρδειν, ποιεΐν, έργάζεσθ-αι, δρδν τίνα činiti komu zlo; κακοΐς βάλλειν pogrdama se nabacivati. *Adv.* κακώς, *komp.* κάκιον, *superl.* κάκιστα, zlo, loše, nemarno, zlobno, kukavno, nepravedno, nedostojno, sramotno, jadno, κακώς δραν, ποιεΐν τίνα zlo činiti komu, vrijeđati, zlostaviti, τί pustošiti, κ. λέγειν τίνα ružiti, κ. πράσσειν, έχειν, πάσχειν (ΰπό τίνος) trpjeti zlo, bijedu, štetu, κ. εχειν τι zanemariti što, κακώς άκούειν biti na zlu glasu, ύπό τίνος kod koga, κ. φρονεΐν biti lud, zlo snovati, τινί kome κακό-σΐτος 2. bez teka, gadljiv κακο-σκελής 2. koji je loših, slabih nogu
κακοστομέω, *poet.* zlo govoriti, grditi koga τινά
κακοσχήμων 2. nepristojan
κακοτεχνέω lukavstvo upotrijebiti protiv koga εΐς τίνα
κακό-τεχνος 2. *ep.* himben, lukav, zloban
κακότης, ητος, ή, 1) nevaljalština, zloća, opačina, kukavština. 2) zlo, bijeda, nevolja, poraz
κακουργέω 1) zlo činiti, zao, zloban, prijevaran biti, prijevarno činiti. 2) škoditi komu, zlostaviti koga τινά, τους νόμους izopačiti; λόγον izvrtati; pustošiti
κακούργημα, τό, κακουργία, *ep.* κακοεργίη, ή, zlo djelo, zloba, prijevara, opačina
κακούργος 2, *ep.* κακο-εργός 2, 1) zlotvoran, opak, zloban, prijevaran; *supst.* ό κ. lopov, zločinac, lupež, *konstr. s* τινός. 2) štetan, škodljiv, poguban
κακουχία, ή, 1) zlostavljanje. 2) jadno stanje, nevolja
κακο-φράδής 2. *ep.* koji o zlu misli, zloban
κακό-φρων 2. *poet.* 1) nepromišljen, lud, 2) zloban
κακο-φυής 2. zle prirodne kakvoće, zla tjelesnog ili duševnog svojstva
κακο-ψϋχία, ή, malodušnost, klonulost
κακό ω *akt.* zlo činiti, zlostaviti, škoditi, nagrditi, ištetiti, τινά *ili ti,* čim τινί, γέροντα rastužiti; χώραν pustošiti; *pas.* trpjeti zlo, biti u nevolji, stisci, svladan, potužen, opustošen biti
κάκτανε *v.* κατακτείνω
κακυνομαι, *pas.* pokazati se rđom ili kukavicom; zanemariti svoju dužnost
κάκωσις, εως, ή, 1) loš postupak, zlostavljanje, poniženje. 2) bijeda, nevolja
καλάμη, ή, slamka, strn; žitni klas
καλαμη-φόρος 2. koji trsku, klas nosi
καλάμινος 3. *jon.* koji je od trske
κάλαμος, ό, slamka, trska, trska za pisanje
καλάσΐρις, ιος, *ak. pl.* ΐς, ή, *jon. duga platnena egipatska haljina, odozdo resama i kitama urešena. Po njoj se zvaše jedan dio vojničke kaste u zapadnom dijelu donjeg Egipta* Καλασίριες, *ak.* -ΐς
Καλ(λ)ατίαι i Καλ(λ)αντίαι, οι, *indijsko pleme, upravo* Garavi
Καλαύρεια (-ρία), ή, *otok u Saronskom zaljevu s glasovitim Posidonovim hramom*
καλαϋροψ, οπός, ή, *ep.* pastirski štap, gore zavinut
κάλέω, *at. fut.* καλώ (καλέσω), -εις, *med.* καλούμαι *(i s pas. znač.), aor.* έκάλεσα, -εσάμην, *perf.* κέκληκα, *med.pas.* κέκλημαι *(ppt.* 2. *sg. poet.* κεκλησ), *aor. pas.* έκλήθην, *fut. pas.* κληθήσομαι, *fut.* 3. κεκλήσομαι, *adj. verb.* κλητος; *ep. prez. inf.* καλήμεναι, *part.* καλεϋντες, *impf. iter. akt.* καλέεσκον, *med.* καλέσκετο, *fut.* καλέω, *aor. akt. i med. i* σσ, *plpf.* 3. *pl.* κεκλήατο, *jon. perf. pas.* 3. *pl.* κεκλέατο; *ep. i poet. spored. obi. u prez. i impf. i* κικλήσκω, I. *akt.* 1) zvati (ime-

nom), nazivati koga τινά, ἐπώνυμόν τίνα prezimenom koga; tvrditi, opomenuti. *Pas.* biti nazvan, zvati se, ubrajati se medu koga, biti, vrijediti, ὁ καλούμενος takozvani, τινός *ili* τινῶν καλεῖσθαι biti, zvati se čiji sin. 2) dozivati, pozivati, βουλήν sazivati, θεόν (οὐς) zazivati, prositi; zvati koga za svjedoka; *pas.* καλεῖσθαι ἐπί τι biti zvan na sud; pozivati u goste (ἱα εις δαῖτα *i bez tih riječi)* II. *med. (u aor.)* 1) k sebi zvati, *sa* ἀγορήνδε *i bez te riječi* dati sazvati u skupštinu. 2) željeti, zazivati ἀράς τινι

κάλημμι, *eol.* = καλέω

κάλήτωρ, ορός, ὁ, *ep.* pozivač, vikač

καλινδέομαι 1) *med.* valjati se vrtjeti se, povlačiti se, *i\ι* τινι, neprestano se baviti čim žv τινι * ἀμφί τι. 2) *pas.* biti valjan, vučen

κ&λλα = και ἄλλα

Καλλάτηβος, ἡ, *grad u Lidiji*

καλλείπω, *ep. tnj.* καταλείπω

Καλλιάδης, ου, *jon.* εω, ὁ, 1) *aten. arhont* 480. *god. pr. n. e.* 2) *uopće vlast, ime*

Καλλίαρος, ἡ, *grad u Lokridi*

Καλλίας, ὁ, *ime više bogatih i odličnih Atenjana; uopće vlastito ime*

καλλι-βόας, ου, ὁ, *poet.* milozvučan

καλλί-βοτρυς, υ, *gen.* υος, *poet.* koji ima poput grozda lijep cvijet, *epitet narcisa*

καλλιγραφέω lijepo pisati, *tj.* lijep stil imati

(καλλι-γύναιξ), αικος, ὁ, ἡ, *(nom. se ne upotr.), ep.* obilat lijepim ženama

καλλιεπέω lijepo govoriti, κεκαλλιεπημένοι λόγοι lijepo iskićeni govori; *med.* ponositi se lijepim riječima

καλλιερέω *i med.* -έομαι, 1) *tranz.* žrtvovati a) da se dobiju povoljna znamenja za koji pothvat. 6) uz povoljne znake žrtvovati. 2) *intr., jon. često impers.* καλλιερεῖ = τα ιερά καλλά γίγνεται žrtva je povoljna *ili* uspijeva

καλλί-ζωνος 2. *ep.* lijepo opasan

καλλί-θριξ, τριχος, ὁ, ἡ, *ep.* ljepogriv; ljeporun

Καλλι-κολώνη, ἡ, *brežuljak kod Ilija*

καλλί-κομος 2. *ep.* ljepokos

καλλι-κρήδεμνος 2. *ep.* s krasnom povezačom

Καλλί-μαχος, ὁ, 1) *polemarh, poginuo u boju kod Maratona.* 2) *slavan pjesnik* 3) *uopće vlastito ime*

κάλλΐμος 2. *ep.* = καλός

καλλί-νῖκος 2. *poet.* 1) koji slavodobitno pobjeđuje, pobjednički, pridjevak Heraklov. 2) koji pobjedu slavi; στέφανος pobjednički vijenac. 3) *supst.* ὁ καλλίνικος (se. ὕμνος) pobjednička pjesma; το καλλίνικον pobjednička slava, pobjeda. 4) koji lijepu pobjedu daje

κάλλιον *v.* καλός

Καλλι-όπη, ἡ, *Muza* epske poezije

καλλί-παις, παιδος, ὁ, ἡ, koji ima lijepu djecu *ili* koji ima mnogo djece

καλλῖ-πάρτ)ος 2. *ep.* lijepih obraza, ljepolik

κάλλιπε *i si. v.* καταλείπω

Καλλιπίδαι, οι, *skitsko pleme povrh grada Olbije*

καλλι-πλόκαμος 2. *ep.* s lijepim pletenicama

Καλλιπολίτης *i jon.* Καλλιπολιήτης, ου, ὁ, *stanov. grada Kalipola u Siciliji. Jedan nepoznat grad u Kariji zvaše se također* Καλλίπολις, ἡ

καλλι-ρέεθρος, 2. *ep., i* καλλίροος, *stegn.* -ρους 2. *ep.* ljepotek

καλλιστεῖον, τό, *poet.* nagrada ljepote *ili* junaštva; nagrada, nagrada za pobjedu

καλλιστεύω *i med.* -εύομαι, *jon.* biti najljepši između, s *gen.*

καλλί-σφῦρος 2. *ep.* s lijepim gležnjima, *epit. žena*

καλλί-τεκνος 2. *ep.* koji ima lijepu djecu

καλλί-τριχες *v.* καλλί&ριξ

κάλλιφ', *ep. mj.* κάλλιπε, *v.* καταλείπω

καλλί-φωνος 2. lijepa glasa

καλλί-χορος 2. *ep.* s lijepim igralištima, *epit. lijepih mjesta*

καλλονή, ἡ, *i*

κάλλος, εος, ους, τό, 1) ljepota, *kod Hom. samo tjelesna, kasn. uopće svaka* krasota, izvrsnost, vrsnoća. 2) *konkret.* ljepota, ljepotica; sredstvo za uljepšavanje; lijepo, lijepe stvari, tkanine, odijela

καλλυνω 1) *akt.* lijepim činiti, ljepšati. 2) *med.* hvastati se

καλλωπίζω 1) *akt. i pas.* ljepšati lice, resiti, kititi, τί. 2) *med. a)* dičiti se, smatrati za čast, hvalisati se čim τινί *i επί* τινι. *b)* kititi se, gizdati se. *c)* nećati se

καλλώπισμα, τό, *i* καλλωπισμός, 6, nakit ures; kićenje

καλόγηρος 2. koji ima lijepu starost; *kao supst.* kaluder

καλοκαγαθία, ἡ, sa των τρόπων *i bez toga,* ljepota i dobrota, plemenitost, lijepo vladanje *(svojstva plemenita čovjeka)*

καλό-πους, ποδός, ὁ, kalup, drvena noga

καλός 3, *komp.* καλλίων, *superl.* κάλλιστος, *ep. spored. obi.* κάλλΤμος 3. (α *ep.*, α *at.),* lijep. 1) *o vanjskoj ljepoti:* lijep krasan, pristao, dražestan; *supst.* τό καλόν, ljepota, τα καλά lijepe stvari, odlikovanja, užitak, čar. 2) *lijep za osobitu svrhu, zato* podoban, povoljan, prikladan, koristan; κάλλιστον ἀρ-γύριον najčišće srebro; *adv.* εν καλώ *(se.* τόπω) na prikladnu mjestu, εν καλώ (se. χρόνω) u zgodno vrijeme; καλόν *ili* εν καλώ ἐστι lijepo je, prikladno je, probitačno je, pristoji se, s *inf.* 3) *o nutrašnjoj ljepoti:* plemenit, čestit, slavan, odličan. *Supst. a)* ὁ καλός dobri, dragi, *često s* κάγαθός poštenjak, čovjek odličan, slobodan, plemenit, valjan, domoljub; το καλόν κάγαθόν, poštenje, plemenitost, valjano djelo, *b)* τό καλόν ćudoredno lijepo, dobrota, krepost, pristojnost, dostojanstvo, slava; *too* καλά *uopće*

sve lijepo i plemenito., počasti, časno zanimanje., slavna., junačka djela; *kod Lakedemonjana* dužnosti i počasti građana. — *Adv.* καλώς *(upotreb. se kao adv. i za* αγαθός), *komp.* κάλλιον *(i* καλλιόνως), *superl.* κάλλιστα, lijepo, krasno; korisno, zgodno, razborito, pravo, izvrsno; plemenito, pošteno, hrabro, slavno; καλώς ποιεῖν lijepo, pravo činiti; καλώς έποίησας προειπών pravo si imao što si prije rekao; καλώς ποιών na tvoju *ili* svu sreću; καλώς ζχειν lijep biti, dobro se vladati, dobro se snalaziti; καλώς ἴχει *ili* γίγνεταί τί τινι korisno, uspješno je, pristoji se

κάλος, ό, *v.* κάλως

Κάλπης λιμήν, ό, *grad i luka na obali Bitinije*

κάλπις, ιδος, ή, *ep.* krčag *os. za vodu*

καλόβη, ή, krov, krovnjača, koliba, šator

Κάλύδναι, αἱ, νήσοι, *dva otoka, što pripadaju Sporadima Stanov.* οί Καλύδνιοι

Καλῦδών, ώνος, ή, *grad u Etoliji na Euenu. Stanov.* ό Καλυδώνιος

κάλυμμα, τό, *ep. i poet.* pokrov, *os. na glavi;* koprena, prijevjes *{koji su žene u žalosti cmile)*

Καλυνδεῖς, οί, *stanov. grada Kalinde na međi Likije. Adj.* -δικός 3.

κάλυξ, Οκος, ή, 1) mahuna, časka, pupoljak. 2) *ep. u plur.* ženski nakit od kovina na prsima *ili* na pasu

καλυπτός 3. *poet.* zastrt, omotan

καλύπτρα, ή, *ep. i jon.* -ρη, pokrivač; zaklopac; OI. koprena, povezača, prijevjes

καλύπτω, *fut.* καλύψω *i* -ομαι, *aor.* ἐκάλυψα *i* -άμην, *perf. med.-pas.* κεκάλυμμαι, *aor. pas.* ἐκαλύφ&ην, *adj. verb.* καλυπτέος, *ep. i poet.* I. 1) *Akt. i pas.* zastirati, ogrtati, pokrivati koga čime τινά τινι »7» τινί *ili* τΐ ἀμφί τινι; κεκαλυμμένος ὤμους ἀσπίδι štitom na plećima pokriven. 2) sakriti, zatajiti, τινά νυκτί ubiti, τάφω pokopati. II. *med. ep.* pokriti se, zastrijeti se, τινί

Καλυψώ, οϋς, ή, *kći Atlantova, nimfa na otoku Ogigiji. Kod nje boravi Odisej*

καλχαίνω, *samo prez., poet.* 1) τι u srcu nešto prevrtati, snovati. 2) uzrujan, zabrinut biti

Κάλχας, αντος, ό, *vok.* Κάλχαν, *sin Testorov, svećenik i vrač u grčkoj vojsci pod Trojom*

Καλχηδόνιοι, οί, *v.* Χαλκηδών

κάλως, *gen.* ω, *jon. i ep.* κάλος, ό, uže, konop, *na brodu uže kojim su obješena oba kraja visla za jedrilo;* πάντα κάλων έκτείνειν *ili* ἐξιέναι razapeti sva jedra, uprijeti sve sile

κάμ, *ep.* = κατά *ispred* μ

κάμαξ, ακος, ή, *ep.* motka, kolac, *os. za trsje*

καμάρα, *jon.* -ρη, ή, svod, sve što ima svod, spavaonica, izba; *jon.* pokrivena kola

Καμάρϊνα, ή, *grad na južnoj obali Sicilije*

καματηρός 2. *jon.* 1) izmučen, boležljiv. 2) mučan

κάματος, ό, *ep. i poet.* 1) zarađeno. 2) muka, trud, napor, naporan posao, nevolja. 3) umor

κάμβαλε = κατέβαλε,, *v.* καταβάλλω

Καμβύσης, *ov, jon.* εω, ό, 1) *otac Kira Starijega.* 2) *sin Kira Starijega, kralj perzijski*

κάμε, *mj.* Ζκαμε, *v.* κάμνω

Κάμειρος, ή, *oi*>. Κάμιρος, *grad na zapadnoj obali Roda*

κάμηλος, ή, *i o* deva; ή κ. *takod. četa deva*

Καμικός, ή, *grad na Siciliji*

κάμϊνος, ή, *jon.* talionica, peć za pečenje opeka, za prerađivanje kovina

καμϊνώ, οϋς, ή, γρηϋς, *ep.* baba pepeljuša, starica uz peć, *ali s pojmom brbljavosti*

Κάμιρος, ή, *v.* Κάμειρος

καμμίξας *v.* καταμείγνυμι

καμμονίη, ή, *ep. mj.* καταμονία, *upravo* ustrajnost, *st.* ustrajan otpor, pobjeda

κάμμορος 2. *ep. mj.* κατάμορος, nesretan

καμμύω = καταμύω

κάμνω, *fut.* καμοϋμαι, *aor.* ζκαμον, *perf.* κέκμηκα; *ep. aor.* κάμον, *konj.* 3. *sg.* κάμγ)σι *(redupl.* κεκάμω, *ima se čitati* κέ κάμω), *perf. part.* κεκμηώς, *gen.* -ώτος, *ak. pl.* κεκμηότας, I. *akt.* 1) *ep. tranz.* mučno što zgotavljati, izrađivati. 2) *intr. a)* mučiti se, s *inf. ili part. b)* utruditi se, izmučiti se, oslabiti, *at. i* dodijati; podleći u boju, οί καμόντες *ili* κεκμηότες iznemogli, *ep.* umrli (kao sjene), *c)* trpjeti bijedu, nevolju, patiti; ία τό σώμα * *bez toga* bolovati. II. *med.* 1) što čim načiniti sa *dva ak.* 2) sebi što naporom učiniti, steći, zamučiti

κάμοί = καΐ έμοί

καμπή, ή, zavoj, okuka; *prenes.* καμπήν ποιεϊσθ-αι natrag okrenuti *(u trkalištu)*

καμπτήρ, ήρος, ό, zavoj, zaokret (« *vojsci)*

κάμπτω, *fut.* κάμψω, *aor.* ἐκαμψα, *pas.* ἐκάμφθην, *perf. pas.* κέκαμμαι, I. *akt. i pas.* 1) *tranz. a)* savijati, kriviti, podvijati ko ljena, *tj.* sjesti; *b)* umekšati; poniziti; *pas. ob. prenes.* skloniti se, dati se nagovoriti. 2) *intr. a) (se.* γόνυ) sjesti, spustiti se kamo έπί τίνος, *b)* zavijati, os. *vozeći se na trkali štu oko mete. c)* zakrenuti, obilaziti; βίον dovršiti. II. *med.* svoje, svoja uda savijati; prilagoditi kome svoje mišljenje

καμπύλος 3. savijen

Κάμψα, ή, *grad u Makedoniji*

κάμψις, ή, zavoj, okuka

κάν = καΐ έν

κόίν 1) = καΐ αν, i da, da također, pa i, καν — καν bilo—ili, καν *el pojačano za* καΐ ει premda; *uz adv.* ma samo; καν ἑξακισμύριοι dapače. 2) = καΐ έάν *a)* premda. 6) i ako

Καναστραΐον, τό, *rt* Κάναστρον *na poluotoku Paleni*

κανάχέω, *ep. samo aor.* κανάχησε, i καναχίζω, *ep. samo impf.* κανάχιζε, zvečati, tutnjeti, praskati

κανάχή, ή, *ep. i poet.* zveket, zveka, prasak, topot, žamor, odόντων škrgut

καναχής 2. koji zveči; κ. δάκρυ plač uz jecanje

καναχίζω *v.* καναχέω

Κανδαύλης, ου, 6, *lidijski kralj, i Mirsil nazvan, svrgnut s prijestolja* 716. *pr. n. e.*

κάνδυς, υος, 6, kaftan, *gornja haljina kod Medijanaca i Perzijanaca, imala je široke rukave koji su sezali preko prsta*
κάνεον, τό, *stegn.* κανοῦν, *ep. i* κάνειον, košarica, zdjela
Κάνης οὖρος, τό, *brdo u Eolidi nasuprot Arginuskim otocima*
κανηφόρος, ἡ, djevica koja nosi košaru na glavi u ophodu kod velikih svetkovina. U košari su bile božanske svetinje i žrtveni darovi
κάνθαρος, ὁ, *neki kvikac, prenes.* znamenje toga oblika pod jezikom Apisa, štovanogu Egiptu
κανθήλιος, ὁ, *se.* ὄνος, tovarni magarac
κάνναβις, ιός, ἡ, *jon.* 1) konoplja. 2) konopljano odijelo; *ak.* καννάβιδα *i* -αβίδα
καννεύσας *v.* κατανεύω
κανοῦν *v.* κάνεον
Κάνω βοος, ὁ, *grad na zapadnom ušću Nila, koje se po njem zove* Κανωβικὸν στόμα, *ili samo* Κανωβικόν
κάντίος = καὶ ἀντίος
κάνυστρον, τό, *deminut. za* κάνεον košarica
κανών, όνος, δ, *upravo* trstika, štap, *st.* 1) ravnalo, *prenes.* pravilo, propis. 2) οἱ κ. držala na nutarnjoj strani štita. 3) štap na tkalačkom stanu na kom su pričvršćene niti osnova
κάπ, *ep.* = κατά *ispred* π *i* ψ
Κάπάνεύς, έως, *ep.* ῆος, ὁ, *sin Hiponojev, jedan od sedmorice knezova koji su Uli na Tebu, otac Stenelov, koji se zato zove i* Καπανηιάδης, ου, δ, *i* Καπανήιος υιός
κόίπειτα = καὶ Ζπειπα
κάπετος, ἡ, *ep. i poet.* jama, graba, grob
κάπη, ἡ, *ep. samo plur.* jasle s krmom
καπηλεία, ἡ, trgovina na malo, sitničarija
καπηλειό ν, τό, dućan, bakalnica, krčma
καπηλεύω na malo trgovati, tržariti, lihvariti
καπηλικός 3. piljarski, krčmarski, prijevaran, lopovski
κάπηλος, 6, mali trgovac, kramar, krčmar
κάπί = καὶ ἐπί
καπίθη, ἡ, *perzijska mjerica* = 2 χοίνικες = 2,18 *Utr.*
καπνίζω, *aor.* ἐκάπνισα, *ep.* σα, zadimiti; vatru naložiti
καπνο-δόκη, ἡ, *jon.* dimnjak, *ob.* otvor na krovu kuda je dim izlazio, a sunce u kuću sjalo
καπνός, δ, dim, para, *prenes.* malenkost, nevrijedna stvar
Καππαδοκία, *jon.* -ίη, ἡ, *pokrajina u Maloj Aziji. Stanov.* Καππάδοξ, οκος, *i* Καππαδόκης, ου, δ
κάππεσον *v.* καταπίπτω
κάπριος 2. 1) *jon.* koji ima oblik vepra. 2) *ep. sa* σῦς *i bez toga* = κάπρος
κάπρος, δ, ία σῦς *i bez te riječi,* vepar, nerast
καπύω, καπύσσω, duhati, disati, *v.* ἀποκαπύω

I. κάρ, *ep. mj.* κατά *ispred* ρ

II. Κάρ, Καρός, δ, *ak. sing.* Κδρα, *nom. pl.* Κάρες, οἱ, Karanin, *fem. ep.* Καειρα *i* Κάρίνη, ἡ, Karanka, *stanov. pokrajine u jugozapadnoj Maloj Aziji* Κάρία, ἡ. *Zeus kao ratoborni bog ima pridjevak* Κάριος. *Adj.* Κάριος *i* Καρικός 3, *i* τδ Καρικόν, *tj.* πεδίον, *karska ravnica, kuda teče Meandar*

III. κάρ, *u* ἐπί κάρ = κάρα

IV. κάρ, τό, τίω δέ μιν ἑν καρος αἴση = *flocei pendeo,* ne vrijede mi ni mrve *(tj.* δώρα)
κάρα, *jon. i ep.* κάρη, τό, *rašir. od* κάρ, *gen.* κάρητος, καρήατος, κρατός. κράατος, *dat.* κάρητι, καρήατι, κάρα *i* κράτί, κράατι, *ak. sing.* κάρα, κάρη, κρατά, κάρ, *plur. nom.* καρήατα, *gen.* κράτων, *dat.* κρασί *i* κράτεσφι, *ak.* κράατα, s *ep. spored. obi.* καρηνον, τό, *ob. u plur., dor.* κάρανον, *ne dolazi u prozi,* 1) glava *(ljudi i životinja),* επί κάρ, naglavce. 2) *o stvarima:* glavica brda; kula; glavica (maka); επί κρατός λιμένος na kraju luke
καρδδοκέω ispružene glave gledati na što tí, paziti, vrebati, čekati, prislušivati
κάρδνος, δ, poglavica, glavar, namjesnik
καρά-τομος 2. *poet.* s glave odrezan, ostrižen; odrubljene glave καρβάτιναι, αί,
prosta obuća od volovske kože, seljačke cipele κάρδαμο ν, τό,
dragušac *(nasturtium)* Καρδαμυλη, ἡ, 1) *grad u Lakoniji pri Mesenskom zalivu.* 2) *grad na Hiju* καρδία, *jon.* -ίη, *poet.* κράδία, *ep.* -ίη, ἡ, 1) srce kao dio tijela. 2) srce kao sijelo raznih čuvstava, strasti, srdžbe, želja, srča nosti, kukavštine, razbora, pameti; duša, ćud; želudac
Καρδία, *jon.* -ίη, ἡ, *grad na tračkom Herzonezu. Stanov.* δ Καρδιανός κάρδοπος, ἡ, naćve, korito, *uopće* posuda izdubljena u drvu Καρδοῦχοι, οἱ, *gorsko pleme u Armeniji. Adj.* Καρδούχειος 3. κάρη, καρήατος, *v.*
κάρα κάρη κομόωντες, οἱ, *ep.* dugokosi, *epit. Ahejaca*
Καρήνη, ἡ3 *grad u Miziji*
κάρηνον, τό, *v.* κάρα
Κάρη σος, 6, *ep. i* Καρησ(σ)ός, *rijeka u Miziji*
κάρητος *v.* κάρα
Καρία, Καρικός, Καρίνη, Κάριος, *v.* Κάρ
καρκαίρω, *ep.* tutnjeti, praskati, potresti se, drhtati Καρκινῖτις, ιδος, ἡ, *grad na taurijskom Herzonezu* καρκίνος, δ, rak, 1) *kao životinja ili zvijezde.* 2) *kao bolest*
Κάρνεα, Κάρνεια, τά, *narodna svetkovina Dorana, os. Spartanaca, u slavu Apolona Karnejskoga, slavila se u Sparti devet dana počevši od* 7. *dana mjeseca* Καρνεῖος *(kolovoz— rujan), te je padala u isto vrijeme kad i Olimpijske igre*
καρός, *gen., v.* IV. κάρ
Κάρπαθος, ἡ, *i* Κραπαθος, *ostrvo između Roda i Krete*

καρπαία, ἡ, *mimički tesalski ples u oružju*
καρπάλῑμος, *adv.* -ίμως, *ep.* brz, hitar
καρπίζω *poet.* oploditi; *med.* žeti
κάρπιμος *2. poet.* plodonosan rodan
Κάρπῐζα ιος, δ, *pritok htrov, sada Drava*
καρπός, δ, 1) plod, urod, sjeme, zrno proizvod, *prenes.* korist, dohodak. 2) splet, zapešće, zglavak iznad šake
καρπο-φόρος 2. plodonosan, plodan
καρπόω 1) *akt.* plod nositi, roditi, 2) *med.* plod ubirati, plod uživati, okoristiti se čim τι, steći, danak pobirati, isisati, plijeniti (zemlju)
κάρπωσις, εως, ἡ, uživanje, užitak
καρρέζουσα *v.* καταρέζω
Κάρσος, δ, *rijeka u Kilikiji*
κάρτα, *adv. rijetko u at. prozi,* veoma, jako. καῖ (τδ) κάρτα veoma, silno, καί κάρτα, ἡ κ. dakako, svakako, ОЈ. *U odgovoru*
καρτερέω jak, čvrst, postojan, srčan biti, istrajati u čem Žv, ἐπί τινι, podnositi postojano što τι; *s part* καρτερήσομεν ὑπδ σοϋ ευεργετούμενοι podnijet ćemo tvoja dobročinstva, ί ὡστε, ὡστε μή, dosta jak biti da (ne), δύνανται ἡδόμενοι καρτερεῖν, ὡστε μή mogu se uzdržati da ne
καρτέρημα, τό, dokaz istrajnosti
καρτέρησις, εως, *i* καρτερία, ἡ, postojanstvo, stalnost, napor, trpljenje, srčanost, uzdržavanje, vladanje samim sobom
καρτερικός 3. izvježban u podnošenju, postojan, otvrdnuo
καρτερό-θϋμος 2. *ep.* tko je junačkog srca, postojan, veoma srčan
καρτεράς, i *ep. i poet.* κρατερός 3. jak, čvrst, stalan, postojan, moćan, silan, žestok, grozan, okrutan, tvrdokoran, ljut, hrabar, προς τι u čem, *ili s inf.* τινός vladati čim. *Supst.* τό καρτερόν sila, nasilje, κατά τδ κ. na silu, silom, τό καρτερώτατον najčvršća točka, τα καρτερά utvrde. *Adv.* καρτερώς *i ep.* κρατερώς jako, čvrsto, silno, hrabro
καρτερούντως *adv.* postojano
κάρτιστος *v.* κράτιστος
κάρτος *v.* κράτος
καρτύνω *v.* κρατύνω
Καρύαι, ων, αϊ, *grad u Lakoniji nedaleko od arkadske mede*
Καρϋανδεύς, έως, ὁ, *stanov. otoka Karijatide nedaleko od Halikarnasa*
καρυκῖνος 3. kao krv crven, tamnocrven
κάρυον, τό, orah; κάρυα τα πλατέα *valjda* kesteni *koje su Grci u doba Ksenofontovo slabo poznavali*
Κάρυστος, ἡ, *grad na južnoj obali Eubeje. Adj. i stanov.* Καρύστιος
καρφαλέος, 3. *ep.* suh; -λέον δύσε muklo zazveči
κάρφη, ἡ, *i* κάρφος, εος, τό, svako suho tijelo, suho granje, suho vlaće, sušanj; sijeno, slama
κάρφω, *ep. aor.* κάρψα, smežurati, namrštiti
καρχάλέος 3. *ep.* hrapav, suh, promukao
καρχάρ-όδους, οδόντος, δ, ἡ, *ep.* oštrozub
Καρχηδών, όνος, ἡ, *grad na sjever, obali Afrike, razoren* 146. *pr. n. e. Stanov.* οί Καρχηδόνιοι
κάσας, δ, *ak. pl.* κάσας, *du.* κάσα, konjski bijelj, pokrovac, *po nekima:* jahaća kabanica
Κασ-9-αναίη *i* -αία, *i* Καστ., ἡ, *grad na istočnoj obali tesalske Magnezije* κασία, *jon.* -ίη, ἡ, kasijska lovorika, kora
toga drveta
κασί-γνητος 3. *poet.* bratski, sestrinski; *supst.* ὁ ι ἡ κασίγνητος *i* ἡ κασιγνήτη, *ep. i poet.* rođeni brat, rođena sestra; δ κ. brat po materi; *uopće* blizi rođak, *os.* bratučed
Κάσιον δρος, τό, *brežuljak nedaleko od Peluzija*
κάσις, δ, ἡ, *vok.* κάσι *poet.* brat, sestra
Κασμένη, ἡ, *i* Κασμέναι, αί, *grad na jugu Sicilije*
Κάσος, ἡ, *otok kod Kosa* Κασπάτυρος, ἡ, *grad u Indiji na rijeci Gureju* Κάσπιος 3. kaspijski, ἡ Κασπία θάλασσα Kaspijsko more, οί Κάσπιοι Kaspijci, *narod u istočnoj Mediji*
Κασ(σ)άνδρα, *ep.* Κασσάνδρη, ἡ, *kći Prijamova, proročica koja je poslije pada Troje pripala Agamemnonu i bila s njim od Klitemestre ubijena*
Κασσιτερίδες νήσοι, αί, Kositreni otoci, *naziv za Britaniju, jer je ondje bilo mnogo kositera*
κασσίτερος, ὁ, *ep. i jon.* kositer, kalaj
κασσύω, *at.* καττύω, zakrpati, pođoniti
Κασταλία, ἡ, *sveto vrelo na Parnasu kod Delfa*
καστορνῦσα *v.* καταστόρνυμι Καστωλοί, οί, *lidijski naziv za Dorane* Καστωλός, ἡ, *grad u Lidiji,* Καστωλοϋ πεδίον, τό, *ravnica kod istoga grada* Κάστωρ, ορός, ὁ, 1) *sin Tindarejev, brat Polideukov i Helenin.* 2) *uopće vlastito ime*
κάστωρ, ορός, ὁ, *jon.* dabar κάσχεθε *mj.* κατέσχεθε, *v.* κατέχω κατά *{zapostavljeno* κάτα), *spored. obi.* καταί, *u složenicama i u apokopi i apostrofi poet. asimilacijom biva često* κάγ (γόνυ), κάδ (δέ), κάκ (κεφαλής), κάμ (μέσον), καν (νύκτα), κάπ (φάλαρα), κάρ (ρόον); *ep. u složenicama:* κάβ(βαλε), κάτφανε), κάλ(λιπε), καρ-(ρέζου-σα), *i* κάσχεθε, καστορνῦσα. *A) adv.* odozgo, doje; sasvim
A) prep. I. s *gen.* 1) *lokal.* sa... dolje, niz, u, na, po, preko, κατά τοϋ τείχους sa zida, κατά νώτου iza leđa, κατά γης dŭvai pod zemlju saći, τά κατά γης što je pod zemljom. 2) *prenes.* na, protiv, λέγειν κατά τίνος govoriti protiv koga, κατά τίνος ὀμνύναι prisezati na što, zaklinjali se čim II. J *ak.* 1) *lokal,* niz, po, uz, kroz, na, u, prema, preko, κατά τδν ποταμόν niz rijeku, κατ' αγρούς *ruri,* κατά πόλιν u grad, u domovini, κατ' οίκον kod kuće, unutra, δ κατ' οίκον ukućanin, κατ' οίκους unutra, κατά γήν καῖ κατά θάλατταν *terra mariaue,*

οί κατά τους Μήδουζ τεταγμένοι oni koji su protiv *M.* postavljeni. 2) *tempor.* u, za, pri, preko., po., καθ·' ήμέραν po danu, svaki dan, οί κατ' έμέ moji vršnjaci, κατά το αυτό u isto doba., κατ' αρχάς u početku. 3) *prenes. pokazujući ticanje, odnošaj, način:* το κατ' έμέ što se mene tiče, τά κατά Θήβας Teba i njezine prilike., τά καθ·' ήδονήν što se tiče naslade., κατά τί ukoliko, u čem, κατ' άλλο ουδέν ni za što drugo, κατά τούτο poradi toga, prema tome, καθ·' ά = καθά isto tako kao, κατά τους νόμους po zakonima, κατά Πλάτωνα po Platonu, κατά δύναμιν prema snazi, καθ' ήσυχίαν u miru, κατά σπουδήν žurno, κατά πρόσωπον sprijeda, nasuprot, naoči, κατά σφέας za se, autoí καθ·' autoús sami za se, dragovoljno, κατά μικρόν pomalo, κατ' ολίγα malo; *finalno:* πλεῖν κατά πρηξιν ploviti poradi posla, κατά λητδα radi plijena. S *kompar.* μάλλον ή κατά τήν άνθρωπίνην σοφίαν ώφελεῖσθαι veću korist steći nego što se može očekivati od mudrosti ljudske, προστάττομαι μείζω ή κατά δύναμιν tražiti više nego mogu dati ljudske sile, *distribut.* κατά λόχους po odjelima, κατά τάξεις po centurijama, καθ' ενα jedan po jedan, καθ' εν pojedince, κατ' ολίγας (ναῦς) u malim odjelima, κατά μέρος po redu

κατά, *jon.* = καθ' ά, *v.* κατά II. 3. *i* καθά

κατά = καῖ είτα

κατα-βαίνω *(v.* βαίνω), *fut.* -βήσομαι, *aor.* -έβην, *perf.* -βέβηκα, *adj. verb.* -βατέον; *ep. aor. ind.* 3. *pl.* κατέβάν, *konj.* 1. *pl.* καταβήομεν (-βείομεν), *med. aor. mixtus ind.* κατεβήσετο, *konj.* καταβήσεται, *imper.* καταβήσεο, I. *intr.* 1) silaziti, *na pit. odakle* τινός, *hi,* άπό τίνος, *na pit. odakle* τινός, Zκ, άπό τίνος, *na pit. kuda* τί, ες, έπί τι, εντός τίνος, παρά τίνα; dolje ići; doći na sud; sići, ići u boj, *sa* εις αγώνα, *επί* μάχη *i bez tih riječi; o govorniku* sići sa govornice. 2) *prenes.* upuštati se u što, *u govoru* vratiti se na što, završiti ga čim. II. *tranz. s ak. ep.* silaziti, klímακα po stubama, υπερώια s gornjih soba, τείχος preko zida

κατα-βάλλω *(v.* βάλλω), *k aor.* κατέβαλον *ep.* 3. *sg.* κάββαλε *mj.* κατέβαλε *(i u tmezi),* 1) *a)* bacati, stavljati dolje, srušiti, oboriti, zaklati (žrtvu), *b) prenes.* spuštati, umanjivati, pustiti da padne; osnovati; leći *(i* εαυτόν), položiti (novac), platiti (kaznu); snijeti, dopremiti; φάτιν raširiti glas, razglasiti; dovesti koga u što (u strah). 2) *a)* zbaciti, odbaciti. 6) odbiti

κατάβασις, εως, ή, silazak, *os.* povratak iz nutarnjosti k moru; *konkret.* silazak, *tj.* put nizbrdo

καταβάτης, ου, δ, borac na kolima koji i silazi te se pješice bori

κατα-βαόζω, *jon. poet.* lajati na koga, τινός

κατα-βείομεν. -βήναι, -βήομεν, -βήσεο *v.* καταβαίνω

κατα-βιβάζω dati da tko side, dolje voditi, dovesti kamo, prisiliti, namamiti

κατα-βιβρώσκω, *perf. pas.* καταβέβρωται, *aor. pas.* κατεβρώθη, pojesti, potrošiti

κατα-βιόω proživjeti

κατα-βλακεύω zanemariti, pokvariti što tí

κατα-βλάπτω oštetiti, ozlijediti

κατα-βλώσκω, *ep. samo prez.* ići, koračati, prolaziti kroza što tí

κατα-βοάω, *fut. jon.* καταβώσομαι, vikati, zaviknuti na koga, psovati koga, tužiti se na koga τινός, προς τίνα, na što περί τίνος, *ili s* ώς *i part., s* δτι, ώστε i *inf.*

καταβολή, ή, navala, *npr.* πυρετού groznice; osnivanje, polaganje (temelja), plaćanje

κατα-βρέχω *poet.* jako kvasiti, navlažiti, utopiti u što

κατα-βρόξειεν, *ep. opt. aor. akt. (kao od* καταβρόχω), progutati

κατά-γαιος *v.* κατάγειος

κατ-αγγέλλω navijestiti, dojaviti

κατάγγελτος 2. javljen, odan

κατά-γειος, *i jon.* κατά-γαιος 2. 1) podzemni, u zemlju uzidan. 2) na zemlji, *atr. za* στρουθ·ός *u znač.* noj, jer στρουθός *sam znači redovno* vrabac

καταγέλαστος 2, *adv.* -άστως, *superl.* -ότατος, smiješan, koji je na ruglo, prezira vrijedan

κατα-γελάω (-γελάσομαι, -εγέλασα, -γεγέλασμαι, -εγελάσθην), podsmijevati se komu, rugati se τινός, *jon.* τινί; *pas.* καταγελώμαι meni se podsmijeva tko, rugaju mi se

κατά-γελως, -γέλωτος, ό, podsmijevanje, ruganje; smiješan svršetak čega

κατα-γηράσκω, *i at.* καταγηράω, *fut.* -γηράσομαι, *aor.* -εγήραν *i* -εγήρασα, *perf.* -γεγήρακα, starjeti

κατα-γίγνομαι *dep. med.* boraviti, biti gdje

κατα-γιγνώσκω *i kasn.* -γΐνώσκω *(v.* γιγνώσκω), 1) opaziti što na komu, saznati, uglaviti, os. *štetno* τί τίνος, τινός έπί τινι, saznati, iskusiti, doživjeti, zlo misliti o kom, έαυτοϋ svjestan biti. 2) suditi, os. *na čiju štetu,* okriviti koga radi čega τινός τι, osuditi koga na što τινός τι. *Pas.* θάνατος αύτοϋ κατεγνώσθη na smrt je osuđen

κατ-αγίζω *v.* καθαγίζω

κατ-αγΐνέω *v.* κατάγω

κάταγμα, τό, ogrebena vuna; κ. της οΕός čuperak vune

κατ-άγνϋμι I. *akt. tranz., fut.* κατάξω, *aor.* κατέαξα, razbiti, τί što, τινά της κεφαλής razbiti kome glavu. II. *pas. i intr.* κατ--άγνυμαι, *aor.* κατεάγην, *perf.* κατέάγα razbiti se, slomiti se, pući; *prenes.* ό κατεαγώς slomljen, oslabljen, slabić

κατάγνωσις, εως, ή, 1) pretpostavljanje, τινός čega. 2) osuda, τίνος na što. 3) omalovažavanje

κατα-γοητεύω opčarati, opsjeniti, prevariti

κατ-αγορεύω prijaviti, otkriti, odati

κατα-γράφω, *jon.* ogrepsti, napisati> prerisati

κατ-άγω (i *u tmezi) (v.* <5ίγω), *ep. aor. mixtus inf.* καταξέμεν, *s ep. i jon. spored. obi.* κατ-αγϊνέω, 1) *akt. (i pas.),* voditi dolje, svoditi., dovoditi, dotjerati koga *ili* što τινά *ili* τί; odvesti kao plijen; ναῦν uvesti, utjerati u luku, *u neprijat. smislu* uloviti brod; τινά Κρήτηνδε zanijeti; prognanike natrag dovoditi; staviti koga u neko stanje, II. *med.* 1) spuštati se, silaziti, pristati (ladom), ići kamo, vraćati se. 2) voziti se kraju (s pučine)

καταγωγεῖον (-γώγιον), τό, = καταγωγή 2)

καταγωγή, ή, 1) pristajanje. 2) pristanište, svratiste, počivalište

κατα-δαίομαι *(u tmezi), fut.* -δάσομαι, *ep.* razdijeliti, raskidati

κατα-δακρυω 1) *intr.* plakati. 2) *tranz.* oplakivati, τί

κατα-δαπανάω upotrijebiti, potrošiti

κατα-δάπτω, *ep.* raskidati

κατα-δαρθάνω, *aor.* κατέδαρθον, *perf.* κατα-δεδάρ&ηκα, *ep. aor.* κατέδρᾰθ-ον, 3. *du.* καδ-δραθέτην, *konj.* καταδράθω, zaspati, spavati

κατα-δεής 2. oskudan, nedostatan, potreban

κατα-δεέστερον, *kompar. adv.* καταδεώς od καταδεής, oskudnije, slabije, lošije, κ. οὐδένων ne manje nego tko drugi

(κατα-δείδω), *samo aor.* κατέδεισα, veoma se bojati, *aps. ili* τί *ili inf.*

κατα-δείκνῡμι *(v.* δείκνυμι), *jon. aor.* κατέδεξα, pokazati, objaviti, otkriti; *pas. lično s part.* pokazuje se da

κατα-δειλιάω plašljivošću, od straha što zanemariti

κατα-δέομαι, *dep. pas., aor.* -εδεήθην, izmoliti od koga τινός

κατα-δέρκομαι, *ep. i poet., dep. s aor. pas.* gledati dolje na koga τινά, *o suncu:* obasjavati; doživjeti

κατά-δεσις, ή, *i* κατά-δεσμος, ό, čarobni uzao, zatravi)ivanje čarobnim uzlom

κατα-δεύω, *ep.* okvasiti

κατα-δέχομαι, *dep. med.* primati, prihvatiti; natrag primiti (prognanika u domovinu)

I. κατα-δέω *(v.* I. δέω), *i med. (i u tmezi),* 1) svezati, privezati, κατέδησαν την ἐπί θακάτῳ, *tj.* δέσιν svezaše u okove za smrt, za smaknuće; zavezati, prepriječiti. 2) osu diti, i *inf.*

II. κατα-δέω, *fut.* -δεήσω, *itd., jon.* nedo stajati, manjkati, premaći se, trebati čega τινός

κατά-δηλος 2. vidan, očit, sasvim jasan; κατάδηλος γίνομαι i *inf.,* οτι, ὡς *ili s part.* jasno je da ja; λέγεται κ. εἶναι αἰσχυνθείς kaže se da se očito stidio

κατα-δημοβορέω, *ep.* u zajednici pojesti, potrošiti

κατα-διατάω, *augm.* κατ-εδιήτων, *redupl.* καταδεδιήτηκα, kao obranik suditi koga τινός; *med.* isposlovati protiv koga obranicku presudu δίαιτάν τίνος

κατα-δίδωμι, *jon.* 3. *sg. prez.* -οι, *intr.* izlijevati se

κατα-δικάζω I. *akt.* 1) presudu izreći protiv koga τινός, osuditi koga na što τινός τι. 2) svojom izjavom očitovati, odlučiti. II. *med.* dati sebi dosuditi nešto (τί) od koga τινός, dati koga (τινός) osuditi; dobiti parnicu protiv koga

κατα-δίκη, ή, presuda, kazna (novčana)

κατα-διώκω progoniti

κατα-δοκέω *i* κατα-δοξάζω 1) o čem pogrešno misliti, suditi, *aps.* 2) zlo misliti o kom, sumnjati, sumnjičiti koga, *aps. ili s ak. i dat. s inf.*

κατα-δουλόω 1) *akt. i pas.* robom učiniti, podjarmiti. 2) *med.* sebi podjarmiti, svojim robom učiniti; učiniti kukavicom

καταδούλωσις, εως, ή, zarobljivanje, podjarmljivanje

Κατάδουπα, τά, *mali nilski slap. deseti i zadnji prema sjeveru*

κατα-δράθω *v.* καταδαρθ-άνω

κατα-δρέπω, *jon.* otkinuti što od čega τί τίνος

καταδρομή, ή, zagon, zalet za napad, navala

κατα-δυναστεύω silovito postupati, tlačiti, τινά

κατα-δύνω, *intr. spored. obi. od* καταδύομαι, *v.* καταδῡ́ω II.

κατα-δύω *(v.* δύω), I. *tranz. fut.* -δύσω, *aor.* -έδυσα, potopiti, uroniti, *os. lađu; prenes.* τινά ἄχει rinuti koga u žalost. II. *intr. med.* κατα-δύομαι, *i* καταδύνω, *fut.* -δύσομαι, *aor.* -έδῡν, *perf.* -δέδῡκα, *ep. aor. akt. part.* καδδῡσαι *mj.* καταδῡσαι, *aor. mixtus* κατεδύσετο, *imper. 2. sg.* καταδύσεο, 1) zaci, potonuti, ulaziti, ušuljati se, uvući se u što, τί, εἴς, κατά τι. 2) *prividno tranz.* obući na se τεύχεα

κατ-αείδω, *jon., poet.* κατ-άδω otpjevati, zaklinjati, basmama odvratiti što τινί

κατα-είσατο *v.* κάτειμι

κατα-έννυμι, *jon. i ep. mj.* καθέννυμι, *impf.* καταείνυσαν (-νοον), *perf. pas.* καταειμένος, zaodijevati, pokriti, τί τινι

κατ-αζαίνω, *ep., iter. aor.* καταζήνασκε, isušiti; satrti, ubiti

κατα-ζάω proživjeti, život provoditi

κατα-ζεύγνυμι, *jon. i poet.* 1) *tranz.* spojiti, zapregnuti, sapeti, zatvoriti. 2) *intr.* sjesti, utaboriti se

κατα-θάπτω, *ep. aor. inf.* κατθάψαι *mj.* κα-τα-9-άψαι, pokopati

κατα-θεάομαι 1) odozgo gledati. 2) točno promatrati, prosuđivati

κατα-θ-έλγω, *ep.* obajati, opčiniti

κατα.-·9·έω 1) *intr.* dolje trčati, štrcati, doletjeti, provaliti, navaliti na što. 2) *tranz.* na pljačku upadati u zemlju τήν χώραν

κατα-·9·εωρέω = καταθεάομαι 2.

κατα-θνήσκω, *ep. i poet. aor.* κατέθανον, 3. *sg. ep.* κάτ&ανε, *inf.* κατθανεϊν, *part.* κατθανών, *perf.* κατατέθνηκα, *inf.* -τεθνάναι *i ep.* -τεθνάμεν, *part.* -τε&νηώς *i* -τεθνεώς, umrijeti, pomrijeti, pasti (u boju); *perf.* mrtav sam

κατα&ντητός 3. *ep.* smrtan
κατα-·9·ορεῖν *v.* καταθρῳσκω
κατα-θ-ορυβέω vikom ušutkati
κατα-θραύω smrskati
κατα-θ-ρῳσκω, *ep. i jon., aor.* κατέθορον (í *u tmezi),* skočiti dolje., *aps. i ti i* ápó tínos, skočiti preko čega
κατ-αθϋμέω posve klonuti duhom
κατα-θόμιος 3. 1) *ep.* što je kome na srcu, u misli, pameti. 2) *ep. i jon.* što je kome po srcu, željen, ugodan
κατα-β-ύω žrtvovati, zaklati, kao žrtvu posvetiti
κατα-θωράκίζω oklopom pokriti, obući u oklop
καταιβατός 2. *ep. mj.* καταβατός, gdje se može silaziti, pristupačan
κατ-οαδέομαι, *med. s aor. pas.* κατηδέσθην, *jon. i poet. a)* stidjeti se zbog čega -rivi, *ili s inf. b)* poštovati, bojati se koga tινά
κατ-αικίζω, *ep.* zlostaviti, nagrditi
κατ-αινέω pristati na što, privoljeti, odobriti, povladivati, *aps. ili ti,* tινί, έπί τινι, *ili s inf.;* obećati, dopustiti
κατ-αιρέω *v.* καθαιρέω
κατ-αίρω silaziti, doći, prispjeti, pristati (ladom)
;.κατ-αισ·9·άνομοα, *poet.* posvema upoznati
κατ-αισχόνω 1) *akt.* pogrditi, osramotiti, obrukati. 2) *med. s aor. pas.* stidjeti se, bojati se koga tινά
κατα-ΐσχω *v.* κατέχω
κατ-αιτιάομαι, *med., perf.* κατητίαμαι *i aor.* κατητιά&ην *i s pas. znač.* okriviti koga tινά, spočite,vati
καταΐτυξ, υγος, ή, *ep.* gladak šljem od kože
κατα-καίνω, *poet. spored. obi. od* κατακτείνω, *fut.* κατακανώ, *aor.* κατέκανον, *perf.* κατα-κέκονα, *dor. inf. fut.* κακκανην ubiti, smaknuti
κατα-καίριος 2. *ep.* smrtan, smrtonosan
κατα-καίω *i* -άω, -κάω, *at.* -καύσω, -έκαυσα, -κέκαυκα, -κέκαυμαι, εκαύθην, -καυ&ήσομαι; *ep. prez. inf.* -καιέμεν, *aor.* -έκηα, *konj.* 1. *pl.* -κήομεν, *inf.* -κηαι, *i* κακκήαι, *aor. pas.* -εκάην *(i jon.),* 1) *akt.* zapaliti, spaliti. 2) *pas.* spaljen biti,^ *intr.* izgorjeti
κατα-καλύπτω *(ob. u tmezi)* 1) *akt.* sasvim pokriti, zastirati. 2) *med.* zastirati se, pokriti se, sakriti se
κατα-κάμπτω savijati; presvoditi
κατα-κανεϊν *υ.* κατακαίνω
κατα-κάω *v.* κατακαίω
κατά-κειμαι *(v.* κεΐμαι), *ep. prez.* 3. *pl.* -κείαται, *impf.* κατεκείμην, 3. *pl. jon.* κατε-κέατο, *dep. med., samo prez. impf. i fut.* leći, ležati, besposlen ili kod stola ili bolestan ležati, mirovati, sahranjen ležati
κατα-κείρω 1) *ep.* oštrici; *prenes.* pojesti, potrošiti. 2) *med. jon.* do kože se ošišati, κεφαλήν
κατα-κείω, *ep. desider. od* κατάκειμαι, *imper.* κατακείετε, *konj.* 1. *pl.* -κείμεν, *part.* κακ-κείοντες *mj.* κατακ., htjeti spavati, ići spavati
κατακέκονα, *perf. od* κατακαίνω, *što v.*
κατα-κεντέω probosti, probušiti
κατα-κερματίζω na male komade isjeći, raskomadati; u sitnom novcu isplatiti
κατα-κερτομέω, *jon.* psovati, rugati se
κατακήαι, -κήομεν *i si. υ.* κατακαίω
κατα-κηλέω očarati, basmama ublažiti
κατα-κηρόω, *jon.* voskom prevući
κατα-κηρύττω po glasniku navijestiti, σιγήν zapovjediti šutnju kao glasnik
κατα-κλάω *(υ.* I. κλάω), slomiti, razbiti, *prenes.* ganuti, oslabiti; έκλάσθη ήτορ puče srce
κατα-κλείω *(v.* κλείω, *perf. pas.* -κέκλειμαι, *aor.* -εκλείσθην), *staroat.* κατακλήω, I. *akt.* 1) zatvoriti. 2) zaključati. 3) *prenes.* zaustaviti, zadržati, νόμω zakonom ustanoviti, vrijednost »7» snagu dati. II. *med.* zatvoriti se
κατα-κλίνω 1) *akt.* nasloniti, položiti, poleći, dati da tko sjedne, k jelu, τινά είς τι, έπί τινι. 2) *med-pas.* κατα-κλίνομαι, *fut.* -κλῖθήσομαι *i* -κλῖνήσομαι, *aor.* -εκλίθην *i* -εκλίνην, leći k stolu, na počinak
κατάκλῖσις, εως, ή, lijeganje, os. ležanje pri stolu; κ. τοϋ γάμου svadba
κατα-κλύζω poplaviti; *prenes.* premašiti; *pas.* obasut biti čim tινί
κατακλυσμός, ό, *upravo* poplava; *prenes.* κ. γεγενήσθ-αι τών πραγμάτων one odnošaje kao da je poplava odnijela
κατα-κοιμάω *i* κατα-κοιμίζω 1) *akt. a) tranz.* leći koga (tινά) spavati, uspavati; *prenes.* umiriti, δμμα zaklopiti oči; dati u zaborav, *b) intr.* pre-, pro-spavati. 2) *med.--pas.* κατα-κοιμάομαι s *aor.* κατεκοιμήθην, zaspati, leći spavati, παρά τινι s kime; *prenes.* oslabiti
κατα-κομίζω 1) *akt.* dolje donositi, dopremati, dovoziti. 2) *pas.* silaziti, doći kamo; ladom pristati
κατ-ακοντίζω, *fut.* -ιώ, α) džilitati se. *b)* τινά kopljem koga oboriti *ili* dati pogubiti
κατα-κόπτω, *fut.* 3. *pas.* -κεκόψομαι, 1) posjeći, ubiti koga, τινά. 2) tući koga, udarati po čem, 05. kovati (novce). 3) rasjeći, rastrgati
κατά-κορος, 2. *adv.* -κόρως, preko mjere nasićen, pretjeran; preko mjere zasićujući
κατα-κοσμέω *i med.* -έομαι, urediti, namještati όιστόν επί νευρη strijelu na tetivu; opremiti, kititi, slaviti koga
κατακόσμησις, εως, ή, ređenje, priređivanje, us prema
κατ-ακούω *α)* τινός slušati, čuti, razabrati. *b)* τινί *i* τινός slušati koga, pokoravati se
κατ-άκρας, *poet. mj.* κατ' άκρας, *upravo* odozgo dolje, iz temelja, stubokom
κατα-κρατέω nadvlađivati, nadjačati
κατα-κρεμάννυμι, *ep. {u tmezi)* objesiti o što *hi* τίνος
κατα-κρεουργέω, *jon.* rasjeći, raskomadati; *pas.* rasječen, raskomadan biti
κατά-κρηθεν *v.* κρήθεν
κατα-κρημνίζω strmoglaviti, sunovratiti

κατα-κρίνω osuditi koga na što, s *inf., ak. s inf. ili* τινός τι »7» τινί (θάνατον); *pas.* κατακρίνεται μοί τι bivam osuđen na što
κατα-κρούω udaranjem *(u mjedene sprave)* otjerati *(npr. pčele)*
κατα-κρύπτω sakrivati, kriti, tajiti, σώμα είς την γήν pokopati
κατακρυφή, ή, *poet.* tajenje, izgovor oú γαρ εχω κ. ne mogu tajiti
κατα-κτάμεν, -κτάμεναι *v.* κατακτείνω
κατα-κτάομαι, *dep, med.* sebi što sigurno steći, prisvojiti
κατα-κτείνω, *fut.* -κτενώ, *aor.* 1. -έκτεινα, *aor.* 2. -έκτανον, *perf.* -έκτονα; *ep. fut.* -κτα-νέω *(i jon.), med.* -κτανέεσθ-ε *s pas. znač. aor. 2. imper.* 2. *sg.* κάκτανε, *k tomu korijen, aor. akt. (i poet.)* κατέκταν, *inf.* -κτάμεν(αι), *part.* -κτάς, *med.* -κτάμενος ι *pas. znač., pas. aor. 3. pl.* -έκταθεν, pogubiti, ubijati, usmrtiti
κατα-κυλίομαι, *pas.* skotrljati se, srušiti se
κατα-κύπτω, *ep.* sagibati se, pognuti se
κατα-κυρόω, *poet.* potvrditi, priznati; *pas.* obistiniti se, ispuniti se
κατα-κωλύω prepriječiti, smetati, zaustaviti, *ἐξω* ne pustiti unutra
κατα-λαμβάνω, *fut.* -λήψομαι, *aor.* -έλαβαν, *perf.* -είληφα, *pas.* -είλημμαι, *aor. pas.* -ελήφθην; *jon. fut.* -λάμψομαι, *perf.* -λελάβηκα, *pas.* -λέλαμμαι, *aor. pas.* -ελάμφθην (i *u tmezi),* I. *akt.* 1) spopasti, ugrabiti, oteti, oplijeniti; τινά, τί, τινός. 2) uhvatiti, navaliti, namjeriti se, zateći, naći, postići, τινά *ili* τί, često *s part.;* dogoditi se, nastati, τα καταλαβόντα događaji, nastala nesreća; *često impers.* καταλαμβάνει τινά *s inf.* događa se kome da. 3) čvrsto držati, zadržavati, priječiti; τάς διαφοράς razmirice poravnati; δρκοις κ. zakletvom obvezati. II. *med.* za se uzeti, osvojiti; shvaćati, poimati
καταλαμπτέος 3. *jon.* = καταληπτέος, *verb. adj. od* καταλαμβάνω, koji se mora zapriječiti
κατα-λάμπω obasjavati; biti svijetao
κατ-αλγέω *poet.* osjećati bol, ojađen biti
κατά-λεγμένος *v.* καταλέχομαι
κατα-λέγω *(v.* λέγω) -λέξω, -έλεξα, *perf. pas.* -είλεγμαι, -ελέγην, 1) *akt. i pas. a)* redom pripovijedati, iskazati, nabrajati *(os.* rodoslovlje po redu), raspravljati o kom (čem) τινά (τί) 2) izbirati, vojnike kupiti, uvrstiti (u odjele); unositi (u popis), popisivati; εὔεργεσίαν κ. uračunati, smatrati kao dobročinstvo
κατα-λείβομαι, *pas., v.* κατείβω
κατα-λείπω *(v.* λείπω), *fut. med.* -λείψομαι *i s pas. znač., iterat. impf.* καταλείπεσκεν; *ep.* καλλείπω, *fut.* καλλείψω, *aor.* 3. *sg.* κάλλιπε *i* κάλλιφ' *"inf.* καλλιπέειν, *sa spored. obi.* καταλιμπάνω, I. *akt.* 1) ostavljati *(i* na cjedilu), ostaviti za sobom *(os.* za baštinu), puštati, napuštati. 2) ostaviti na životu. II. *pas. i med.* 1) ostavljen, napušten, spravljen biti, za-, pre-ostati za kim τινός. 2) *(med.)* za se ostavljati, spravljati
κατάλειψις, ή, ostavljanje, napuštanje
κατα-λεύω (t *u tmezi), aor. pas.* -ελεύσ&η, kamenovati koga τινά (κατα-λέχομαι), *os. za med. fut.* -λέξομαι, *aor.* -ελεξάμην / -ελέγμην, -έλεκτο, -λέχ&αι, -λεγμένος, lijegati (na počinak) κατ-αλέω, *aor.* κατήλεσα, *ep.* σσ (ί *u tmezi)* samljeti
κατά-λήγω prestajati, svršiti se κατα-λήθομαι, *ep.* sasvim zaboraviti na koga τινός κατάληψις, εως, ή, 1) hvatanje, postizanje. 2) zauzeće *(npr.* grada), navala. 3) shvaćanje
κατα-λιμπάνω *v.* καταλείπω καταλλαγή, ή, *(i u plur).,* promjena; poravnanje, pomirba
κατ-αλλάσσω, *at.* -αλλάττω *(v.* άλλάττω), 1) *akt.* mijenjati; poravnati, izmiriti. 2) *pas.* izmiriti se s kim προς τίνα, odustati od čega τινός. 3) *med. a)* sebi što izmijeniti za što προς τι. *b)* την ὔχθρην τινί odustati od neprijateljstva prema komu, pomiriti se
κατ-αλοάω smlaviti, izmlatiti
κατα-λογάδην, *adv.* u razgovoru; u prozi
κατ-αλογέω *v.* κατ-ηλογέω
κατα-λογίζομαι, *dep. med.* 1) u-, priračunati. 2) proračunati, prosuđivati
κατάλογος, ό, popis, imenik; popis građana koji su obvezani služiti u vojsci, si. κ. ποιεῖσθαι obavljati novačenje, ἐκ καταλόγου στρατεύεσθ-αι biti vojnikom od dana upisa u popis novaka, *tj.* od obvezatnih godina; ol υπέρ τοϋ κ. isluženi vojnici *b)* popisi propisanih trijerarhijskih prinosa
κατά-λοιπος 2. preostali
κατα-λοφαδεια, *ep. adv.* na zatiljku, na krkače
καταλύσιμος 2. *poet.* koji se može popraviti, okajati (o *zlu)*
κατάλϋσις, εως, ή, 1) razrješivanje, uništenje, svršetak τοϋ πολέμου; της στρατιάς raspust vojske; pad, propast *(npr.* vladara, ustava, države). 2) svratiste, gostionica
κατά-λύω (Q, *pred* σ ϋ), I. *akt.* 1) *tranz. a) ep.* odrješivati, isprezati, *b)* posve razriješiti, razoriti, uništiti, svladati, svršiti, τί *i* τινά, τήν άρετήν u kreposti popustiti; *os.* a) oboriti vladara, vladu, τον δημον srušiti demokraciju, τινά της αρχής zbaciti s prijestola, svrgnuti. Pas. propadati, β) raspustiti skupštinu, vojsku, otpustiti, καταλελύσδ-αι ἐκ βασιλέως od kralja biti svrgnut sa zapovjedništva. 2) *intr. a)* pomiriti se s kim τινί *i* προς τίνα. *b)* stati, počivati, svratiti se, stanovati. II. *med.* 1) izmiriti se s kim τινί. 2) svoje, svoju svađu, svoj rat svršiti, βίοτον θανάτω život smrću svršiti; *i bez obj.* prestati, τινί za koga
κατα-λωφάω *ep. (u tmezi), intr.* oporaviti se, osloboditi se čega τινός κατα-μαλακίζω umekšati, razmaziti

κατα-μανθάνω točno izučiti, si. *a)* ispitivati, upoznati, uvidjeti, *b)* opaziti, doznati, čuti; shvaćati; *u perf.* znati, osvjedočen biti, *konstr.* τινά, τί, *takođ.* τινός *i* τι τίνος; *često s part.* κατέμαθον ἀναστάς mólis uvidjeh da sam jedva mogao ustati; *takođ. sa* ὅτι, ὡς

κατα-μαργέω,/o«. *mj.* καταμαργάω pobjesniti od čega τινί

κατα-μάρπτω, *ep.* dohvatiti, dostići, zateći, snaći

κατα-μαρτυρέω svjedočiti protiv koga što τινός τι

κατ-άμάω 1) *akt. poet. u tmezi,* pokositi, 2) *med. ep.* καταμησάμην zgrtati, nabacati na se

κατ-αμβλυνω, *poet.* otupiti

κατα-μεθύσκω, *fut.* -μεθύσω, -εμέθῦσα, opiti

κατα-μείγνυμι 1) *akt.* pomiješati, primiješati, τινά *ili* τί, s kim (čim) τινί, u što εἴς τι. 2) *med.* pomiješati se, utisnuti se

κατ-αμελέω, *perf.* -ημέληκα, ne mariti, ne brinuti se za što τινός, biti nemaran

κατάμεμπτος 2. *poet.* mrzak; prijekoran, vrijedan prijekora

κατα-μέμφομαι koriti, psovati, kriviti, tužiti koga τινά, poradi čega τινί

κατα-μένω ostajati, bivati; boraviti, biti gdje, trajati, živjeti

κατα-μερίζω porazdijeliti, τί τινι što medu koga

κατα-μετρέω odmjeriti, primjeriti što čemu τί τινι

κατα-μηνυω prijavljivati, τί što, τινός koga, o kom; tužiti, svjedočiti protiv koga

κατα-μιαίνομαι, *jon. pas.* crninu obući

κατ-άμύσσω ogrepsti, *med. ep. i jon., aor. ep.* καταμυξάμην, sebi ogrepsti što τί

κατα-μύω zaklopiti oči

κατ-αμφικαλύπτω, *ep. (u tmezi)* naokolo zastrijeti, zamotati, obaviti što čim τί τινι

κατ-ανάλίσκω *i* -αναλόω, *augm. i redupl.* -ανηλ- (t -αναλ-) potrošiti, upotrijebiti što τί, u što εἴ̓ς τι

κατα-νάσσω, *jon.* nabiti γήν

κατα-ναυμαχέω na moru pobijediti

κατα-νέμω I. *akt.* 1) po-, razdijeliti, pridijeliti, τινά, τί, na što ε?ς τι, *takođ. sam ak.* δώδεκα μέρη na dvanaest dijelova. 2) popasti χώραν βοσκήμασι. II. *med. (s aor. med. i pas.)* 1) medu se razdijeliti. 2) za se popasti (pasem)

κατα-νέομαι, *ep. u tmezi* (II. νέω), τινί τι λίνφ predući dosuditi komu što (o *usudnicamd)*

κατα-νεύω, *fut.* -νεύσομαι, *ep. aor. part.* κανεύσας *mj.* κατανεύσας namignuti, namigivanjem pristati κρατί; potvrditi, obećati, τινί τι, *i s inf.*

κατά -νέω, *jon.* nagomilati, naslagati

κατ-ανθρακόομαι, *poet. pas.* u ugljen se pretvoriti, do pepela izgorjeti

κατα-νοέω, *adj. verb.* -νοητέον, opaziti, uvidjeti, promatrati, spoznati, razumjeti, *aps. ili* τί *ili* τινά s *part.,* περί τίνος razmišljati o čem, *i sa* οτι, ὡς, εί

κατα-νόησις, ἡ, opažanje, razmišljanje

κατ-άνομαι, *ep. pas.* skončavati se, trošiti se, propadati

κατ-άντης 2. nizbrdit, strm, εις το κάταντες nizbrdo. *Prenes. poet.* nagnut, pristran, sklon. *Adv.* καταντά, *ep.* nizbrdo

κατάντησιν *ili* -στιν, *bolje* κατ' όίντηστιν, *v.* &ντηστις

κατ-αντικρύ, *adv.* baš nasuprot, τινός čemu; ὁ, ἡ, το κ. suprotan

κατ-αντίον, *jon. i poet. adv.* (== καταντικρύ), *aps. i* τινός *i* τινί = κατ-αντιπέρας, *adv.* τινός, baš nasuprot

κατ-ανύω, *at.* κατ-ανύτω, *poet.* καθανύω *(v.* ἀνύω), svršiti, *os.* prevaliti put, *st. prividno intr. ispustivši* ὁδόν doputovati, dospjeti, svratiti se kamo ε'ίς τι, νηί u ladi; izvršiti, učiniti. *Sof. El.* 1451. φίλης προξένου κατήνυσαν navratiše se k miloj domaćici, *a takođ. i:* gotovi su s milom *(tron.)* domaćicom

κατα-ξαίνω, *aor. pas.* -ξανθείς, *poet.* razgrepsti, razbiti

κατα-ξηραίνω isušiti

κατ-άξιος 2, *adv.* -Εως, posve dostojan koga τινός

κατ-αξιόω 1) vrijednim smatrati, τινός čega. 2) *poet.* željeti, zahtijevati, odrediti, odlučiti

καταπακτός 2. *jon.* dolje pričvršćen, κ. θύρα vrata na spuštanje

κατα-παλαίω u rvanju pobijediti, nadrvati

κατα-πάλλομαι, *med., ep. aor.* κατέπαλτο zagnati se, munuti dolje

κατα-πάλτης, ου, *i* καταπέλτης, ὁ, hitalo, katapulta

κατα-πατέω (t *u tmezi),* pogaziti, *prenes.* prezirati

κατάπαυμα, τό, *ep.* mir, olakšica

κατάπαυσις, εως, ἡ, *jon.* umirivanje; svrgnuće koga s čega, τινός τίνος

κατα-παύω, *ep. inf.* -παυέμεν, *akt.* učiniti da što prestane, svršiti, utažiti χόλον, uništiti, τί, *o licima* τινά umiriti, ustavljati, priječiti, srušiti, *eufem.* = usmrtiti; τινά τίνος odvraćati koga od čega, ustezati komu što, svrgnuti koga s čega; *u pas.* svrgnut biti s čega, odustati od čega, prestati, τινός

κατα-πεδάω *ep. (u tmezi),* zaplesti, sputati

κατ-απειλέω, *poet.* prijetiti, ζπη prijetnje izreći, κατηπειλημένα prijetnje

καταπειρητηρίη, *% jon. mj.* καταπειράτηρία, olovnica kojom se istražuje dubljina vode

κατα-πέμπω dolje slati (os. prema moru), odaslati, otpremiti τί *ili* τινά, τινί τι

κατάπερ *v.* καθά

κατα-πέσσω, *aor.* -έπεψα, *ep.* skuhati, probaviti, χόλον pridušiti

κατα-πετάννυμι, *aor.* -επέτασα, *perf. pas.* -πέπταμαι (ι *u ttnezi)* prostirati, tí τινι pokrivati što čim

κατα-πέτομαι, *aor. akt.* -έπτην, *med.* -επτόμην *i* -επτάμην, *konj.* κατάπτωμαι, *part.* -πτάμενος, *i* καθ-ίπταμαι, *jon.* dolje letjeti, sletjeti

κατα-πετρόω = καταλεύω, kamenovati

κατα-πεφνεῖν *(v.* ΦΕΝ), *inf. aor., ind.* κατέπεφνε, *part.* καταπεφνών, *ep. i poet.* usmrtiti

κατα-πήγνῡμι *(ne dolazi u at. prozi),* 1) *tranz., akt. i pas., fut.* -πήξω, *aor.* -έπηξα, zabiti u zemlju, učvrstiti, καταπηγνύμενα zabiti kolci. 2) *intr.* καταπήγνῡμαι, *fut.* -παγήσομαι, *aor.* -επάγην, *perf.* -πέπηγα, *ep. aor. med.* -έπηκτο, zabosti se, pričvršćen, zabijen biti, čvrsto stajati

κατα-πηδάω skočiti s čega άπό, *ἴν.* τίνος

κατα-πιαίνω učiniti masnim

κατα-πίμπλημι posve napuniti što čim τί τίνος

κατα-πίμπρημι upaliti, sažgati

κατα-πίνω, *fut.* -πίομαι, *aor.* -έπιον, *perf.* -πέπωκα, *aor. pas.* -επόθην, popiti, progutati

κατα-πίπτω *(v.* πίπτω), *aor. ep.* κάππεσον, padati s čega άπό τίνος, u, na što, επί, εν τινι, *i επί* της γης na zemlju, άλί skočiti u more, rušiti se"; είς άπιστίαν κ. ne vjeruje mi se; πασιν παραί ποσῖ θυμός κάππεσε svima ispade srce pred noge, *tj.* klonuše sasvim duhom

κατα-πιττόω osmoliti, smolom namazati koga τινά da izgori

κατα-πλάσσω, *jon.* 1) *akt.* namazati što čim τί τινι. 2) *med.* sebi namazati što τί, čim τινί, *i* τ ί τι

καταπλαστύς, ύος, *i], jon.* maz, prevlaka, kora

κατα-πλέκω, *jon.* zapetljati, zaplesti; svršiti

κατα-πλέω *(v.* πλέω), *jon.* καταπλώω, α) s pučine ploviti, pristati kamo, *uopće* broditi, *b)* niz rijeku k moru ploviti

κατά-πλεως *2. at. mj.* κατάπλεος, pun, napunjen čim τινός

κατα-πλήσσω, *at.* -πλήττω, 1) *akt.* (-πλήξω, -έπληξα), potući, poklopiti, oboriti; preplašiti. 2) *pas.* καταπλήσσομαι, *fut.* -πλαγήσομαι, *aor.* -επλάγην *(ep.* -επλήγην), *perf.* -πέπληγμαι, uzdrman, potresen, uplašen biti, *perf.* bojati se koga (čega) τινά (τί), drhtati

κατά-πλοκή, ής, ή, spajanje, prepletanje

κατά-πλους, *stegn. od* οος, ό, 1) plovidba dolje, vožnja, prijevoz, *os.* preko Stiksa. 2) pristajanje ka kopnu

κατα-πλουτίζω obogaćivati koga τινά

κατα-πλώω *v.* καταπλέω

κατα-πνέω duhati dolje; udahnuti, zadahnuti

κατα-ποικίλλω oslikati, slikama išarati, slikama iskititi

κατα-πολεμέω 1) zavojštiti na koga τινά, poradi čega τινί. 2) u ratu pobijediti, *uopće* svladati

κατα-πολῑτεύομαι, *dep. med.* svojom politikom uništiti, političkim sredstvima savladati koga τινά

καταποντιστής, οϋ, ό, koji u moru utapa, gusar

κατα-ποντόω *i* κατα-ποντίζω u more baciti, u moru utopiti

κατά -πορνεύω, *jon.* prostituirati, zavoditi na blud, oskvrnuti

κατά-ποσις, ή, 1) pijenje, gutanje. 2) ždrijelo, grkljan

κατα-πράττω 1) *akt. i pas.* izvršivati, dovršiti, dobiti, postići. 2) *med. a)* za se postići. *b) = akt.*

κατα-πραΰνω ublaživati

κατα-πρηνής 2. *ep.* naprijed spušten, oboren

κατα-πρίω, *jon.* raspiliti

κατα-προδίδωμι izdati, ostaviti na cjedilu, odbaciti

κατα-προίξομαι, *jon. fut. (uvijek s negacijom i part.)* nekažnjen ostati

κατα-πτήσσω, -πτήξω, -έπτηξα, -έπτηχα; *ep. aor.* 3. *du.* καταπτήτην *(i u tmezi), ep.* καταπτώσσω, od straha se zguriti, šćućuriti, se, sakrivati se, prepasti se, predati, umuknuti

κατ-άπτομαι *v.* καθ-άπτομαι

κατάπτυστος 2. popljuvan, vrijedan da se popljuje, oduran

κατα-πτύω pljuvati na što, grsti mi se što τινός, proklinjati

κατά-πτωμαι *i si. v.* καταπέτομαι

κατα-πτώσσω *v.* καταπτήσσω

κατα-πό&ομαι, *ep. pas.* gnjiti, trunuti

κατ-άρδ, ή, *jon.* κατάρη, proklinjanje, kletva

καταραιρημένος *v.* καθαιρέω

κατ-αράομαι, *jon.* -έομαι (άρ *ep.,* αρ *at.), dep. med.,* željeti kome (τινί) što (τί), *os.* zlo, proklinjati koga τινί

κατ-αράσσω *i med.,* -ομαι, 1) *tranz.* zbaciti, odbaciti, potisnuti, odbiti; strgnuti. *2) intr.* oboriti se *(o kist)*

κατάρατος 2. proklet

κατ-αργυρόω, *jon. i poet.* posrebriti; κατηργυρωμένος novcem potkupljen, podmićen

κατα-ρέζω, *ep. mj.* καταρρέζω, *part. prez.* καρρέζουσαι *mj.* καταρέζουσαι, αοΓ.κατέρεξα, gladiti, τινά χειρί koga rukom

κατ-αρέομαι *v.* καταράομαι

κατα-ρῑγηλός 3. *ep.* grozovit, strašan

κατ-αριθμέω *i med.* -έομαι, nabrajati, pribrojavati, pripovijedati

κατ-αρκέω, *jon.* dotjecati; *s part.* moći

κατ-αρμόζω = καθ-αρμόζω

κατ-αρνέομαι, *dep. pas., poet.* nijekati, poricati, s *inf. i* μή

κατα-ρραθῡμέω biti veoma nemaran, zanemariti; τά κατερραθυμημένα lakoumno zanemareno ili rastepeno

κατα-ρρακόω, *poet.* razderati, razmrcvariti

καταρράκτης 2. *i* -ρρακτός 3. *poet.* strmenit. *Supst.* ό καταρράκτης, ου, vodopad, slap

κατα-ρράπτω, *ροζ.* prišiti, sašiti, preplesti. *Poet.* udjenuti, udesiti, započeti
κατα-ρρέπω, *poet.* 1) *intr.* nagnuti se. 2) *tranz.* obarati
κατα-ρρέω *(često u tmezi)* 1) *akt.* teći dolje (εκ) tínος, padati. 2) *pas.* poplavljen biti; oboriti se, srušiti se, προς τι na što
κατ-ρήγνῡμι, 1) *akt.* (-ρρήξω, -έρρηξα) porušiti, raskidati; τροπάς u bijeg goniti. 2) *pas.* καταρρήγνῡμαι, *fut.* καταρραγήσομαι, *aor.* κατερράγη, *perf. akt.* κατέ;-ρωγε, *pas.* κατέρρηγμαι, *a)* oboriti se *(o* im), *b)* razderati se, puknuti, raspucati se *(o tlu),* srušiti se. 3) *med.* sebi razderati
Καταρρήκτης, *6, jon. mj.* Καταρράκτης, *rijeka u Pamfiliji*
κατα-ρριζόω pustiti korijenje; *pas.* ukorijeniti se
κατάρρους od κατάροος, ου, ό, izljev dolje, katar, hunjavica
κατα-ρροφέω posrkati
καταρρυής 2. *poet.* koji dolje teče
κατα-ρρυπαίνω uprljati, zamazati
κατάρρυτος 2. *jon. upravo* poliven, naplavljen, zamuljen
κατ-αρρωδέω, *jon. mj.* κατ-ορρωδέω, bojati se čega tí, *ili s* μή
καταρρῶξ, ῶγος, ό, ή, *poet.* strmenit
κατ-αρτάω, *jon. i* κατ-αρτίζω, *jon.* objesiti, urediti, uspostaviti, umiriti, poravnati; *pas.* κατηρτισμένον uredno, udobno
καταρτιστήρ, ηρος, *6, jon.* koji povraća mir, pomirnik, obranik
κατ-αρτόω posvema urediti, prirediti *(npr.* jelo), navratiti na što, s *inf.;* krotiti (ίππους); *perf.* -ηρτυκώς odrastao
κατ-άρχω 1) *akt.* započinjati što τινός, *i s part.* 2) *med. a)* počinjati, prvi činiti, uvoditi, τινός *i* τί. *b)* počinjati žrtvovanje pranjem, posipanjem ječma, rezanjem i spaljivanjem dlaka između rogova; τινός posvetiti koga za žrtvu; žrtvovati
κατα-σαπήη *v.* κατασήπω
κατα-σβέννῡμι *i* -νύω *(i u tmezi),* 1) *akt. i pas. tranz., fut.* -σβέσω, *aor.* -έσβεσα, *perf. pas.* -έσβεσμαι, *aor. pas.* -εσβέσθην, pogasiti, *prenes.* posušiti, iscrpsti, umiriti, tí τινι. 2) *intr. pas.* κατα-σβέννῡμαι s *aor.* κατέσβην *i perf.* κατέσβηκα, ugasiti se, osušiti se, nestati, prestati
κατα-σείω, *perf. pas.* -σέσεισμαι, *aor.* -εσείσθην, 1) stresti što tí, τινί *(tj.* την χείρα), mahati kome, davati znak rukom. 2) potresti, uzdrmati
κατα-σεύομαι, *ep. med., samo aor.* κατέσσῡτο, poteći dolje, rušiti se
κατα-σημαίνω, označiti; *med.* obilježiti, zapečatiti
κατα-σήπω 1) *akt.* pustiti da što (τί) istrune. 2) *pas.* κατασήπομαι *s fut.* -σαπήσομαι, *aor.* -εσάπην, *perf.* -σέσηπα, istrunuti, sagnjiti
κατα-σϊγάω zamučati, prešutjeti
κατα-σϊτέομαι, *dep. med., jon.* pojesti
κατα-σιωπάω 1) *akt. a) aps.* šutjeti, *b) tranz.* prešutjeti τί, ušutkati koga τινά. 2) *med.* narediti šutnju
κατα-σκάπτω *upravo* potkapati, razarati
κατασκάφή, ή, 1) ukop, grobnica. 2) rušenje, razaranje
κατα-σκαφής 2. *poet.* podzemni
κατα-σκεδάννυμι *(v.* σκεδάννυμι) 1) *akt.* posipati po čem τινί, izlijevati, raširiti što τί, po kome τινός. 2) *med.* svoje, svoju čašu (κέρας) izlijevati
κατα-σκέλλω osušiti, *perf.* κατέσκληκα osušen, istrošen biti, *aps. ili* τί na čem; *pas.* ginuti, venuti
(κατα-σκέπτομαι) *v.* κατασκοπέομαι
κατα-σκευάζω 1) *akt. a)* spremati, zgotoviti, sagraditi, *b)* prirediti, nabaviti, zasnovati, poduzeti, *c)* urediti, opskrbiti, opremiti, naoružati, podgovoriti, poučiti, priviknuti koga čemu τινά τινι, προς, εἴς τι, προς τίνα. 2) *med. a)* sebi spremati, urediti, sagraditi; τήν πραξιν svoju namisao izvesti; όνους tovariti, *ali i bez* όνους svoje stovarivati; τους ίππους svoje konje opskrbiti čim τινί; έγκράτειαν ἐν τη ψυχή umjerenost postaviti u srce. *b)* spremati se, oružati se, opskrbiti se; priučiti se; *os.* svoje kućanstvo urediti, okućiti se
κατασκεύασμα, τό, *i ob.* κατασκευή, ή, 1) spremanje, opremanje, oružanje, uređenje, uredba, stanje, svojstvo. 2) a) zgrada. *b)* sve što pripada uređenju kuće *ili* vojske, pokućstvo, sprave, oruđe, prtljaga, c) istovarivanje. *(Ksen. Kir.* 8, 5, 4)
κατα-σκηνάω *i* κατασκηνόω šator razapeti, ići u šator, u njem počivati, taboriti; εις κώμας nastaniti se
κατα-σκήπτω oboriti se, navaliti na koga τινί *ili te,* τίνα (τι), udariti (o *gromu);* λιταῖς κ. molbama salijetati
κατα-σκϊάζω *i ep.* κατασκιάω zasjenjivati; pokriti; κόνει pokopati
κατά-σκιος 2. *poet.* zasjenjen, pokriven; koji zasjenjuje
κατα-σκοπέω *(samo prez. i impf.) fut., aor., perf. (od* -σκέπτομαι) -σκέψομαι, -εσκεψάμην, -έσκεμμαι, 1) κατασκέψασθαι dolje gledati, promatrati, istraživati, upoznavati. 2) κατασκοπέομαι, *med.* kod sebe promatrati, έαυτήν sebe promatrati
κατα-σκοπή, ή, motrenje, uhođenje, ispitivanje
κατά-σκοπος, ό, motrilac, uhoda
κατα-σκώπτω, *jon.* rugati se komu, τινά
κατα-σμόχω, *ep. (u tmezi),* spaliti; *pas.* ginuti (od ljubavi)
κατα-σπάω (-σπάσω, -έσπασα *itd.),* svlačiti, vući dolje, spuštati u more: τά κατασπώμενα spušteni, pritisnuti dijelovi (tijela)
κατα-σπείρω sjeme sipati, sijati, raširiti, εἴς τι; zadati kome što τινί τι

κατα-σπουδάζομαι, *dep. med. jon., samo perf.* κατεσπούδασμαι, ozbiljno raditi
κατά-στάζω 1) *intr.* kapati, curiti., gnojiti se, s čega (κατά) τίνος, od koga τινί, na što τί, na koga τινά. 2) *tranz. poet.* dati da kapa
κατα-στασιάζω spletkama nekoga pobijediti *ili* oboriti
κατάστάσις, εως, ἡ, 1) *tranz.* postavljanje, naređenje, uređenje, *a)* uvođenje, predstavljanje stranih poslanika u skupštini, *b)* državna oprema atenskoga građanina za konjaništvo, kapara za konjaničku opremu. *c)* εγγυητών dovođenje jamaca. 2) *intr.* stanje, položaj, sigurnost, svojstvo, uredba, državni ustav
καταστατέον *v.* καθίστημι
καταστάτης, ου, ὁ, *poet.* koji postavlja, podiže što, uređivač, obnovitelj, δόμων
κατα-στεγάζω pokriti, prekriti
καταστέγασμα, τό, *jon.* pokrivanje, pokrivalo, krov
κατά-στεγος 2. pokriven
κατα-στείβω, *poet.* stupiti na što, zgaziti τί
κατα-στέλλω 1) dolje držati, umiriti. 2) urediti
κατα-στένω, *poet.* jadikovati, oplakivati τινά *ili* τί
καταστεφής 2. *poet.* ovjenčan
κατα-στέφω, *poet.* ovjenčati
κατα-στόρνυμι, *ep. s part.* καστορνῦσα *mj.* καταστ. *i aor.* κατεστόρεσα, *ep. i jon., ob.* κατα-στρώννυμι, -στρώσω, -έστρωσα, -έστρωμαι, -εστρώθην, 1) ispružiti, prostirati; obarati, usmrtiti, τινά *τ* τί. 2) pokrivati
κατ-αστράπτω, *poet.* zasijevnuti na što dolje, munjom udarati, κατά τι
κατα-στρατοπεδεύω 1) *tranz. akt.* tabor postaviti dati, dati da se tko utabori, τινά. 2) *intr. akt. i med.* tabor postaviti, utaboriti se, nastaniti se, prenoćiti
κατα-στρέφω *(v.* στρέφω), *perf. pas.* κατέστραμμαι, *i med., jon. 2. pl. plpf.* κατεστράφατο, *i aor. pas.* κατεστράφθην *{at.* -άφην), 1) *akt.* okretati, oboriti, podjarmiti, *prenes.* svršiti *(o godini), sa* τον βίον *i bez* toga, umrijeti. 2) *med.* za se što okretati, OJ. sebi podjarmiti, osvojiti, τινά *ili* τί; *pas.* podjarmljen biti; τό καταστραφηναι podjarmljivanje, osvojenje
καταστροφή, ἡ, *jon.* obrat, svršetak, smrt; podjarmljenje, pokorenje
κατάστρωμα, τό, paluba, krov broda
κατα-στρώννυμι *v.* καταστόρνυμι
κατα-στυγέω, *ep., aor.* -έστϋγον (»' *u tmezt),* prepadati se od koga (čega) τινά (τί)
κατα-σῦρω *(i u tmezt), jon.* vući kamo, plijeniti, pustošiti
κατα-σφάζω, *aor. pas.* -εσφάγην, *perf.* -έσφαγμαι, zaklati, ubiti
κατα-σχεθεῖν, -σχέθω, -άσχη, *v.* κατέχω
κατά-σχετος 2. *v.* κάτοχος
κατα-σχίζω rascijepati, razbiti
κατά-σχολάζω, *poet.* u besposlici vrijeme provoditi, oklijevati
κατα-σώχω, *jon.* natrti
κατα-τάκω *v.* κατατήκω
κατα-τάττω postaviti, poredati, τινά koga, τί što; εἰς την πολιτείαν primiti u državnu svezu
κατα-τεθνεώς *i* -θνηώς *v.* καταθνήσκω
κατα-τείνω *{v.* τείνω) (» *u tmezt)* I. *tranz.* 1) napinjati, pritezati; obuzdati, mučiti; *pas.* napinjati se, protiviti se. 2) rastegnuti. II. *intr.* 1) naprezati se, truditi se, ne popuštati. 2) protezati se, εἰς, ἐπί τι
κατα-τέμνω rasjeći, raskomadati, razmrcvariti, ubiti; presjeći (grad putovima); κατετέτμηντο τάφροι jarci su bili iskopani
κατά-τήκω (t *u tmezt), dor.* κατατάκω, 1) *akt. tranz.* (-τήξω, -έτηξα) rastopiti. 2) *pas.* κατα-τήκομαι j *perf. akt.* κατατέτηκα, rastopiti se, potrošiti se, ginuti, nestati; ἡτορ izjedati se
κατα-τίθημι, *fut.* -θ-ήσω, *aor.* -έθηκα, *plur.* -έθεμεν *itd. (v.* τίθημι); *ep. aor. akt. plur.* κάτθεμεν, κάτθετε, κάτθεσαν, *konj.* καταθῆομεν (-θείομεν), *inf.* κατθέμεν, *aor. med.* 1. *pl.* κατθέμεθα, 3. *du.* κατθέσ&ην, *konj.* κατθῆομ·ι (-9-είομαι) (ι *u tmezt)),* I. *akt.* 1) polagati, postavljati, smještati, spuštati, τί, na, u što ἐπί τίνος, ἐπί, ἐν τινι, Ζς τι, *os.* javno (ἐς τό μέσον) što postaviti kao nagradu (αεθλον), *ali i* odrediti nadmetanje; κοινῶν κατατιθ-έναι učiniti zajedničkim. 2) spraviti na čuvanje, *i uopće* ukloniti. 3) položiti, platiti što, podmiriti, τί, za što τινός, obećanje ispuniti. II. *med.* 1) za se ili svoje polagati, postavljati, εαυτόν svoj šator postaviti; spravljati, χάριν (τινί) na zahvalnost obvezati koga, εύεργεσίαν προς τίνα dobročinstvo iskazati komu; sebi steći, pribaviti. 2) od sebe odložiti, skinuti, dati skinuti; *o mrtvacu:* pokopati; τινά *ili* τΐ εῖς τι spraviti, dati na ostavu, povjeriti. 3) pustiti što po strani τί, ne mariti, ukloniti; svršiti
κατα-τιτράω probušiti, probiti
κατα-τιτρώσκω, *fut.* -τρώσω, sasvim izraniti, raniti
κατά-τοξεύω ustrijeliti
κατα-τραυματίζω, *jon.* κατα-τρωματίζω = κατατιτρώσκω
κατα-τρέχω, *aor.* -έδραμον, *perf.* -δεδράμηκα, 1) dolje trčati, štrcati, doletjeti. 2) nasrnuti, navaliti na što εῖς τι, pustošeći prolaziti
κατα-τρίβω *(u aor. pas.* ῐ, -ετρίβην), 1) *akt.* rastrti, izlizati, iznositi što, τί; *prenes.* potrošiti, provesti (vrijeme), iscrpsti, oslabiti koga,· τινά. 2) *pas.* biti potrošen, izmučen, satrven; baviti se čim, mučiti se
κατα-τρύχω, *ep.* satrti, trošiti, izjedati, isisati; iscrpsti
κατα-τρύω trošiti, izmučiti, isisati, *perf. pas.* κατατετρϋσ-9-αι umoran biti
κατα-τρωματίζω *v.* κατα-τραυματίζω
κατα-τυγχάνω postići, sretan biti u čem

κατ-αυδάω, *poet.* pripovijedati, kazati, spomenuti
κατ-αυλέω svirati na fruli; *pas.* sebi dati svirati
κατ-αυλίζομαι, *dep. s aor. pas.* posaditi se, utaboriti se, leći, καθ·' ὕπνον na počinak, prenoćiti
κατα-φαγεῖν *v.* κατέδω
κατα-φαίνομαι, *med.* pokazati se, jasan biti, *s adj. i s inf.*
καταφανής 2, *adv.* -ώς, *kompar.* -έστερον, vidljiv, očevidan, jasan, poznat; ἐν καταφανεί naočigled, sasvim otvoreno; *s part.* κ. ἐκπεπληγμένος očito iznenađen
κατάφαρκτος 2. *v.* κατάφρακτος
κατα-φαρμακεύω lijekovima namazati; opčiniti
κατα-φαρμάσσω, *jon. (u tmezi),* začarati, opčiniti
κατάφάσις, εως, ἡ, potvrđivanje
κατα-φατίζω svečano oglašivati, uvjeravati
κατα-φερής 2. strm, naginjući dolje, k zapadu, *prenes.* odan čemu, προς τι
κατα-φέρω *i med. s fut.* κατοίσομαι, *spored. obi.* καταφορέω, I. *akt. i med.* nositi dolje, dovesti, II. *pas.* καταφέρομαι (ενεχθήσομαι, -ηνέχθην, -ενήνεγμαι), *ά)* spuštati se, srušiti se, srušiti se kamo Ζς τι. *b)* dolje odnesen, zanesen biti, dospjeti
κατα-φεύγω, *fut.* -φεύξομαι, *spored. obi.* καταφυγγάνω, dolje ili unutra bježati, pobjeći kamo *&ζ,* ἐπί, προς τίνα *ili* τι, *i* ὡς τίνα, tražiti utočište, zaštitu; pozivati se na što
κατά-φημι, *poet.* potvrditi, pristati, odobravati
κατα-φ-9-είρω pokvariti, uništiti; *pas.* poginuti
κατα-φθ-ίνω, *ep. i poet. (v.* φθίνω), 1) *tranz. u akt., fut.* -φθίσω, *aor.* -έφθ-ισα *(Hom. X, trag.* ῖ), uništiti, upropastiti, ubiti. 2) *intr. u med: aor. ep. i poet. ind.* -έφθῖτο, *inf.* -φθ-ίσθ-αι, *part.* -φθίμενος *(i u tmezi), plpf. poet.* -εφθ-ίμην, propasti, nestajati, poginuti; καταφ-9-ίμενος poginuo, mrtav
κατ-αφίημι, *impf.* κατηφίει, puštati, propuštati, δια τίνος kroza što
κατα-φιλέω (iz)ljubiti
κατα-φλέγω, *aor. pas.* -εφλέχθην *i* -εφλέγην, *ep.* spaliti
κατα-φοβέω u strah natjerati, uplašiti, *pas.* uplašiti se
κατα-φοιτέω, *jon. mj.* -φοιτάω, silaziti, izlaziti
κατα-φονεύω, *jon.* usmrtiti, ubiti
κατα-φορά, ἡ, nošenje dolje, padanje; udarac
κατα-φορέω *v.* καταφέρω
κατα-φράζομαι, *ep. i jon. med. s aor. pas.* opaziti; razmišljati
κατάφρακτος 2. *i per metathesin poet.* κατάφαρκτος, sačuvan, sasvim zatvoren, okloplјen; *o lađi* natkrit
κατα-φρονέω 1) ne cijeniti, prezirati koga τινός, *rjeđe* τινά »7» τί, *ili s inf., part.,* ne mariti, ne bojati se. 2) *jon.* = *ojač.* φρονέω, misliti na što, raditi o čem τί *ili inf.*
καταφρονητικώς, *adv.* prezirno
κατα-φυγγάνω *v.* καταφεύγω
καταφυγή, ἡ, utočište, zaklon; bijeg, izgovor
κατα-φῦλαδόν, *ep. adv.* po plemenima
κατα-φωράω pri krađi zateći, si. *a)* otkriti, odati, opaziti, *b)* dokazati komu što, raskrinkati
κατα-χαίρω, *jon.* zlorado se veseliti, *aps. i* ἐπί τινι
καταχαλκόω, *jon.* među nešto pokriti
κατα-χαρίζομαι udvoravati se, naklonim se pokazati; τα δίκαια pravdu po sklonosti dijeliti
κατα-χειροτονέω 1) dizanjem ruku glasovati protiv koga. 2) osuditi koga τινός, na smrt θάνατον; *pas. i person.* biti osuđen
καταχειροτονία, ἡ, narodna osuda *(glasovanjem čitavog naroda), ali nije bila definitivna*
κατα-χέω *(v. χέω), ep. aor.* -έχευα, *med.* -εχεύατο *i* -έχυτο, -έχυντο (s *pas. znač.), perf. pas.* 3. *pl. jon.* -κεχύαται *(često u tmezi),* I. *akt.* 1) pro-, izlijevati što τί, po kom (čem) τινός; prosipati, bacati dolje, spuštati što τί, u što εἰς τι, na što ἐπί τινι. 2) *prenes.* obasipati koga čim τινί τι, oboriti sramotu na koga ἐλεγχείην. II. *pas.* teći dolje, rušiti se sa čega τινί, u što εἰς τι: *prenes.* razlijevati se po čem τινί. III. *med.* ulijevati, *tj.* pustiti da se otapa u što, rastapati; *prenes.* dati da se zgrne, τόν ὄχλον sa sela u grad
κατα-χθ-όνιος 2. *ep.* podzemni, Ζευς = Had
κατα-χορδεύω, *jon.* rasjeći, rasporiti
κατα-χορηγέω na opremu i korove u drahmama novac trošiti
κατα-χόω *v.* καταχώννυμι
κατα-χράω I. *akt. jon. samo impers.* καταχρα, κατέχρα, καταχρήσει, dosta je. II. *med.* καταχράομαι, *fut.* -χρήσομαι, *aor.* -εχρη-σάμην, *perf.* -κέχρημαι *(ob. s akt. znač.), aor.* -εχρήσθην *(s pas. znač.),* trebati, upotrebljavati što τινί, na što εἰς, προς, ἐπί τι, *os.* na zlo upotrebljavati. 2) potrošiti, *st. jon.* usmrtiti, koga τινά
κατα-χρῡσόω, *jon.* pozlatiti
κατα-χωνεύω rastopiti
κατα-χώννυμι zasuti, obasuti, pokriti, pokopati koga τινά, *i prenes.* τοις λόγοις govorima obasuti
κατα-χωρίζω I. *akt.* 1) na određeno mjesto postaviti, poredati, τινά *ili* τί. 2) dati da tko stane, ustaviti, dati se postaviti. II. *med.* postaviti se na svoje mjesto, poredati se
κατα-ψάω (rukom) gladiti, otrti
κατα-ψεύδομαι (-ψεύσομαι, -εψευσάμην, -έψευσμαι s *akt. i pas. znač.,* -εψεύσθην *s pas. znač.),* slagati, izmisliti što τί *ili sa* ὡς, protiv koga ili o kom (κατά) τίνος

κατα-ψευδομαρτυρέω, krivo svjedočiti protiv koga; *pas.* po krivom sjvedočanstvu osuđen biti
κατ-αψευστός 2. *jon. isto što i* ἀ-κατάψευστα, neizmišljen
κατα-ψηφίζομαι, *dep. med.* (καταψηφιοῦμαι, -εψηφισάμην, -εψήφισμαι *akt. i pas.*, -εψηφίσθη *pas.*, καταψηφιστέον) glasovati protiv koga *ili* čega, a) osuditi koga tinóς, na što τί. *b)* osuditi koga poradi čega, *npr.* κλοπήν, δειλίαν, *Pas. u perf. i aor. o kazni:* dosuđena biti
κατα-ψήχω, *poet.* česati, raspiliti, *perf. pas.* -έψηγμαι raspršati se
κατ-έαξα *v.* κατάγνυμι
κατέαται, *jon.* = κάβ-ηνται
κατ-εβήσετο *v.* καταβαίνω
κατ-εγγυάω zaručiti; siliti koga da dade jamstvo
κατ-έδραθον *v.* καταδαρθάνω
κατ-έδω, *fut.* -έδομαι, *perf. akt. ep.* -έδηδα (t *u tmezi), pas.* -εδηδεσμένος, *aor. pas. inf.* κατεδεσθῆναι, *i* κατεσθίω, *s aor.* κατέφαγον (t *u tmezi)* pojesti, proždrijeti, potrošiti, *prenes.* izjedati, Sv θυμόν
κατεέργνῡ, *impf. od* κατέργνυμι, *v.* κατείργω
κατέθηχ' = κατέβηκα, *aor. od* κατατίθημι
κατ-είβω, *ep. (i u tmezi), i* κατα-λείβω, *ep. i poet.* 1) *akt.* pustiti da dolje teče, prolijevati, roniti. 2) *med. i pas.* teći dolje, prolijevati se, tinóς s čega: *prenes.* prolaziti, ginuti
κατ-ειδέναι *v.* κάτοιδα
κατ-εῖδον *v.* καθοράω
κατ-εικάζω 1) *akt. jon.* nalaziti sličnim, slutiti, misliti. 2) *pas.* -εικασθ-έντε, *poet.* načiniti se sličnim, nalik biti, τινί τι komu čim
κατ-ειλέω, *jon. aor. pas.* -ειλη9·είς, stisnuti, opasati, zatvoriti
κατ-ειλίσσω, *jon., plpf. pas.* 3. *pl.* κατ-ειλίχατο, spojiti 1) *akt.* omotati, spojiti, τί τινι što čim. 2) *med.* sebi omotati
κατ-ειλύω, *ep. i jon. akt. i perf. pas.* -είλυμαι, zagrnuti, opasati, pokriti, τί τινι
κάτ-ειμι, *part.* -ιών *(v.* εἶμι), *prez. u at. i s fut. znač., aor. med. ep.* καταεισάμην, *i* κατ-έρχομαι, *fut.* -ελεύσομαι, *aor. ep. i poet.* -ήλυθον, *inf.* -ελθ-έμεν, 1) silaziti ići s višega mjesta na niže (iz nutrašnjosti zemlje k obali, s pučine kraju); u podzemlje sići δόμον "Αϊδος, umrijeti, *b) o prognaniku:* vratiti se (u domovinu), *i uopće* vraćati se. 2) *prenes. o rijeci ili kiši* dolje teći, razlijevati se, natapati; *o lađi* voziti se, pristati ες λιμένα; *o vjetru:* podići se; o *zraci, strelici:* padati; *o riječima:* doći komu (do ušiju)
κατ-εῖναι, /ο«, *mj.* καθ-εῖναι, *v.* κα&ίημι
κατ-εῖπον, *inf.* -ειπείν, *inf. slab aor. jon.* -εῖπαι, *po znač. k tomu fut.* κατ-ερῶ, *jon.* -ερέω, *fut.* 3. -ειρήσομαι, *perf.* -είρηκα, 1) govoriti komu na štetu, okriviti, optužiti koga tinóς. 2) otvoreno govoriti, javljati, odati, *aps. ili* τί *i* τινά što *ili* koga, τινός o kom
κατ-είργω, *jon. i* κατείργνυμι, κατέργω, 7'on. κατέργνυμι, *ep. s impf.* κατεέργνῡ (« *tmezi),* καθ-είργνυμι, *aor.* καθεῖρξα, *perf. pas. part.* καθειργμένος 1) utjerati, stisnuti, zatvoriti, suzbiti. 2) zadržati, zapriječiti
κατ-ειρύω *v.* κατερύω
κατ-έκταθεν *v.* κατακτείνω
κατ-ελέγχω, *ep. poet.* grditi, dokazivati (protivno)
κατ-ελεέω smilovati se komu, τινά
κατ-ελκύω *v.* καθέλκω
κατ-ελπίζω, *jon.* pouzdano se nadati
κατ-εναίρω, *poet. {aor.* κατήνάρον), *ep. med.* κατ-εναίρομαι *{samo aor.* -ενήρατο), *i poet.* κατ-εναρίζω, *perf. pas.* κατηναρισμένος, *aor. pas.* -εναρίσθη, ubijati
κατ-εναντίον, *ep. adv.* nasuprot, pred očima
κατ-ένωπα, *ep. adv.* u oči, u lice
κατ-επαγγέλλομαι *med.* ponadati se, obećati
κατ-επάδω basmama očarati, svladati
κατ-επ-άλμενος *v.* κατεφάλλομαι
κατ-έπαλτο *v.* καταπάλλομαι
κατ-επείγω *(ep. u tmezi),* pritiskati, nagoniti; požurivati; τινά τί; τό κατεπείγον (í *plur.)* što je najpreče, najpotrebnije
κατ-έπεφνον *v.* καταπεφνεῖν
κατ-επιορκέω krivom zakletvom postići
κατ-εργάζομαι, *dep. med., perf.* -είργασμαι, *i s pas. znač., jon. plpf.* -έργαστο *(fias.), aor.* -ειργάσθην *samo pas.* 1) izraditi, izvršiti, obaviti. 2) polučiti, steći; dobiti koga za se; navesti na što. 3) svladati, podjarmiti, ubiti, uništiti, τινά τί
κατ-έργνυμι *i* κατ-έργω *v.* κατείργω
κατ-ερείκω, *jon.* razderati, rastrgati što (τί)
κατ-ερείπω 1) *tranz. jon.* srušiti, razoriti. 2) *intr. ep. aor.* -ήρῖπον *i perf.* -ερήριπα, srušiti se, propasti
κατ-ερητύω, *ep. i poet.* zaustavljati, priječiti, τινά, *i* ὁδόν put prepriječiti; utišavati
κατ-ερῠκάνω, *ep. i* κατ-ερύκω, *ep.* — κατερητύω; *pas.* zaustavljen biti
κατ-ερύω, *ep.,* κατειρύω, *jon., aor.* -είρυσα, *perf. pas.* -είρυσμαι, povući *os.* lađe s kopna u more, *aps. i sa* εις <5ΐλα
κατ-έρχομαι *v.* κάτειμι
κατ-ερῶ *v.* κατεῖπον
κάτέρωτα *eol.* = καῖ όέλλοτε i inače
κατ-εσθίω *v.* κατέδω
κατ-έσσυτο *v.* κατασσεύομαι
κατ-εστεώς *v.* καθίστημι
κάτ-ευγμα, τό, *poet.* zavjet, zavjetni dar, želja; kletva
κατ-ευθύνω izravnati, upraviti
κατ-ευνάζω *i* κατ-ευνάω, *ep. i poet.,* 1) *akt. s aor.* κατεύνησα, *dor. opt.* κατευνάσειεν, lijegati koga tinά, uspavljivati, *prenes.* umiriti. 2) *pas. s perf.* κατηύνασται, *aor.* 3. *pl.* κατεύνασθεν, leći, leći spavati, zaspati
κατ-ευτρεπίζω ponovo urediti

κατ-εύχομαι, *đep. med., augm.* -ηυ- *i* -ευ-, željeti, moliti, moliti se kome τινί, τί za što, OJ. zlo poželjeti, *aps. ili* τί *ili inf., ak. s inf.,* kome (κατά) τίνος; što dobro *ob.* τινί komu
κατ-ευωχέομαι, *jon. pas.* pogostiti se
κατ-εφάλλομαι, *ep., part. aor.* κατεπάλμενος, dolje na što kočiti
κατ-έχυντο *v.* καταχέω
κατ-έχω *(i u tmezi), fut.* καθέξω *i* κατασχήσω, *aor.* κατέσχον, *perf.* κατέσχηκα, *adj. verb.* καθεκτέον, s *ep. i poet. aor.* κατέσχεθον, *ep.* 3. *sg.* κάσχεθε, *ep. i jon. spored. obi.* κατ--ίσχω *(samo prez. i impf.), ep. i* κατα'ίσχω *i* κατισχάνω *(u tmezi),* I. *tranz.* 1) *akt. i pas. a)* držati, oboriti, zadržavati, zaustavljati, priječiti, obuzdati, *b)* upraviti kamo, *npr.* τάς νέας. *c)* pri sebi držati, usprezati, zadržati, prigušiti, *npr.* γέλωτα, *d)* u vlasti držati, vladati, čuvati, *aps. i sa* γνώμη u pameti držati; izdržati, podnositi, βίοτον životariti; *o stvarima:* pokrivati, napuniti, zastirati, osvojiti, dobiti, polučiti; razumjeti; *o afektima i stanjima* spopasti, zateći; *konstr.* τινά *i* τί, čim τινί, *ili s* ώστε μή *ili* τό μή *i inf. — Pas. a)* držan, svladan, osvojen, obuzet, oduševljen biti čim (od koga) τινί, *'έν.,* ύπό, προς τίνος, επί τινι. *b)* zadržavati se boraviti. 2) *med. a)* pred sobom držati, sebi *ili* svoje pokriti, *b)* sapeti (καρδίαν ζρωτι). *c) jon.* za se zadržati. II. *intr.* 1) *akt. a)* usprezati se, k sebi držati. 6) smjerati kamo, broditi prema, prispjeti kamo. *c)* zadržavati se, biti gdje. *đ)* držati se, nastavljati se, trajati, bivati, vladati, τά κατέχοντα πρήγματα prilike koje vladaju; *o vjetru:* neprestano puhati. 2) *med. ep. i jon.* zadržati se. 3) *jon.* prispjeti, ένθαϋτα
κατηγεμών *i* κατηγέομαι *v.* καθηγ.
κατ-ηγορέω, *augm.* κατηγορούν *Ud.* I) govoriti protiv koga, čega, koriti okriviti, pozvati na odgovornost, tužiti, *os.* na sudu koga radi čega τινός τι; ό κατηγορών tužitelj; τών άλλων μωρίαν drugima ludost spočitavati; *pas.* κατηγορεϊτ ί τίνος optužuje se tko; radi čega τί, *ili inf., ili* δτι, *ili part. sa* τινός. *Supst.* τά κατηγορημένα *i* τά κατηγορηθέντα tužbe, osvade. 2) *uopće* javiti, prijaviti, obznaniti, pokazati
κατηγόρημα, τό, *i* κατηγορία, ή, 1) ono što se prebacuje, krivnja. 2) prebacivanje, osvada, prijekor, optužba
κατ-ήγορος, ό, tužitelj; *poet.* ό, ή κ. izdajnik, izdajica
κατ-ήιεν *v.* κάτειμι
κατήκοος 2. 1) *jon.* koji sluša, prisluškuje, ό κ. uhoda. 2) poslušan, pokoran, *aps. ili* τινός i τινί
κατ-ήκω *v.* καθήκω
κατ-ήλθον, -ήλυθον *v.* κάτειμι
κατ-ηλογέω, *jon. (inače i* -αλογέω) *aor.* -ηλόγησα, posve zanemariti, slabo cijeniti, prezirati, τινός * τί
κάτ-ημαι *v.* κάθημαι
κατ-ηπιάω, *ep. pas., impf.* 3. *pl. rastegn.* -ηπιόωντο, utaživati, umirivati
κατ-ηρεμίζω umiriti, ublažiti
κατ-ηρεφής 2. natkrit, pokriven, nadveden, zastrt
κατ-ήρης 2. je«, dobro opskrbljen, opremljen
κατ-ήριπε *v.* κατερείπω
κατηρτημένως, *adv.* od. *part. perf. pas. od* καταρτάω, dobro pripravljeno, promišljeno; *var.* κατηρτισμένως
κατήφεια, *ep. i jon.,* κατηφείη, ή, *upravo* obaranje očiju, poniženje, pokor, potištenost, tuga, osramoćenje
κατηφέω, *ep.* oboriti oči, pokunjiti se, zasramiti se
κατ-ηφής 2. *ep.* pokunjen, tužan, posramljen, prijekoran
κατηφίει, *impf. od.* καταφίημι, *što v.*
κατηφών, όνος, ό, *ep.* koji sramotu čini; ruglo; *konkret.* skot
κάτ-θανε *v.* καταθνήσκω
κατ-θ-άψαι *v.* καταθάπτω
κατ-θέμεν, κάτ-θεμεν *i si. v.* κατατίθημι
κατ-ιάπτω, *ep. (u tmezi),* oslijediti, pokvariti, nakaziti
κατ-ιασι *i* κατ-ίημι *v.* καθίημι
κατ-ιδεϊν, -ιδέσθαι *v.* καθ-οράω
κατ-ίζω *i* κατ-ικετεύω, *v.* καθ.
κατ-ΐθ-ύ, *jon. adv.* baš nasuprot 5 *gen.,* -9-ύρης
κατ-Ιθύνω = κατευθύνω
κατ-ίμεν *v.* κάτειμι
κατ-ιππάζομαι, κα -ίστημι *v.* καθ.
κατ-ισχάνω, *v.* κατέχω
κατ-ισχύω, *poet.* ojačati; moći, ɪ *inf.*
κατ-ίσχω *v.* κατέχω
κατ-ιών *v.* κάτειμι
κάτ-οδος *v.* κάθοδος
κατ-οδύρομαι veoma oplakivati
κάτ-οιδα znati, razumjeti, sjećati se, *aps.,* τί, i *part.*
κατ-οικέω I. *akt.* 1) *tranz.* nastaniti se u čem τί; *pas.* nastavan, upravljan biti. 2) *intr.* stanovati, é\ι, παρά τινι. II. *med.* naseliti se, *st. perf.* stanovati
κατοίκησις, εως ή, naseljavanje; naselje, boravište, stan
κατ-οικίζω, *fut.* κατοικιώ *itd.* I. *akt.* 1) naseliti, kao naseljenika poslati; ponovo natrag dovesti *(o prognanicima),* τινά. 2) osnovati, podići naseobinu, grad. II. *pas. i med. fut.* (-ίσομαι i) -ισθήσομαι, naseliti se, nastaniti se; nastanjen biti
κατοίκισις, ή i κατοικισμός, ό, obnavljanje razvaljenog grada; osnivanje kolonije
κατ-οικοδομέω obraditi, izgraditi
κατ-οικτείρω, *bolje* -οικτίρω, α) sažaliti se, sjećati sažaljenje, *aps. b)* τινά sažaljavati
κατ-οικτίζω, *jon. i poet., fut.* -ιώ, 1) imati milosrđa, sažaljavati, *aps. i* τινά. 2) ganuti na milosrđe. 3) *med.* tužiti se, jadikovati
κατοίκτισις, εως, ή, sažaljavanje, smilovanje
κατ-οίσομαι *v.* καταφέρω

κατ-οίχομαι sići u podzemlje, umrijeti; *ptc. prez.* mrtvac
κατ-οκνέω ustručavati se, oklijevati, plašiti se
κατ-ολοφύρομαι, *dep. med.* jadikovati, oplakivati, τινά
κατ-όμνυμι *i med.* κατ-όμνυμαι, *a) akt.* prisezati, *b) med.* proti komu tužiteljsku prisegu položiti, tužiti koga τινός
κατ-όνομαι, *jon. dep. pas. s impf.* κατώνοντο, *aor. konj. 2. sg.* -ονοσθης, ne cijeniti, prezirati koga τινά
κατ-όπιν, κατ-όπισθε(ν), *adv. a) lokal.* straga, otraga, *aps., s gen.* iza. *b) tempor.* kasnije, ubuduće, *aps., s gen.* iza, poslije
κατ-οπτεύω opaziti, smotriti, istražiti
κατ-όπτης, ου, ὁ, *jon.* motrilac, uhoda
κάτ-οπτρον, τό, ogledalo, zrcalo (od olaštene kovine)
κατ-οράω *v.* καθοράω
κατ-ορθόω 1) *tranz. a)* izravnati, ispraviti, upravljati, urediti; *prenes.* dobro, sretno izvršiti, sretan biti, *aps. i* τί, τινί, Sv, περί τινι; τό κατορθοῦν uspjeh, sreća, *b)* podizati što τί. 2) *intr. akt. i pas.* uspjeti, poći za rukom
κατ-ορρωδέω, *jon. mj.* καταρρωδέω, bojati se
κατ-ορύσσω, -ττω, *perf. pas.* -ορώρυγμαι, zakopati
κατ-ορχέομαι, *jon.* plesati, igrati rugajući se komu (τινά), prezirno susretati, podrugivati se
κατ-ότι, *jon. mj.* καθότι
κατ-ουρίζω, *poet. intr.* povoljnim vjetrom sretno doploviti, *tranz.* k cilju sretno ploviti
κατοχή, ἡ, *jon.* zadržavanje, zaustavljanje, τινός koga
κάτοχος 2. *poet.* Ακατάσχετος 2. *poet.* zadržan, preobladan
κάττυμα, τό, koža za potplat, potplat
κατυβρίζω, κατύπερθε, κατυπέρτερος, κατυπέρτατος *i* κατυπνόω *v.* καθ.
κάτω, *adv.* dolje, prema dolje, *i s gen.* niz, pod, ispod; *os. a)* dolje, *tj.* uz more, *oprečno* u unutrašnjosti zemlje, οι κάτω primorci, τα κ. primorje, *ali* τό *i* τα κ. *i* krajevi koji su ispod koje zemlje ili južnije od nje, ἡ κ. Ἀσία donja, *tj.* Mala Azija, οί κ. Συρίσς stanovnici ispod Sirije, *tj.* u Prednjoj Aziji. *b)* dolje, *tj.* u podzemlju, οι κάτω mrtvi, podzemni svijet, οί κ. θεοί podzemni bogovi. *Kompar.* κατωτέρω mnogo niže, dublje, *i s gen.*
κάτωθεν, *adv.* odozdo, s *gen.* ispod; *prividno mj.* κάτω; τα κ. donji dijelovi, οί κ. θεοί bogovi odozdo, podzemni
κατ-ωθέω, *ep. (u tmezi)* dolje gurnuti, tresnuti, baciti
κατ-ωμαδιος 3. *ep.* što se baca s ramena, δίσκος
κατ-ωμαδόν, *ep. adv.* iz ramena, *tj.* zamahujući bičem iz ramena, (snažno)
κατωμοσίη, ἡ, *jon.* prisega ili svjedočanstvo pod prisegom protiv koga, prisega što je polaže tužitelj
κατ-ώρυξ, ῦχος, ὁ, ἡ, *dat. pl. ep.* -υχέεσσι, 1) ukopan. 2) *supst.* ἡ κ. jama, spilja, grobnica
κατώτατος 3. *superl. od* κάτω, najdonji
κατώτερος 3. *komp. od* κάτω, dublji
Καύκασα, τά, *pristanište na Hiju*
Καύκασος, ὁ, *jon. i* Καύκασις, ιος, ὁ, *i* Καυκάσιον ὄρος, τό, gora Kavkaz
Καύκωνες, οί, 1) *pleme u Maloj Aziji, kasnije u Bitiniji na medi Paflagonije, saveznici Trojanaca.* 2) *pelazgijski narod u Arkadiji, u histor. doba samo još u Trifiliji u Elidi. Herod. zove i Nelejevce u Pilu Kaukoncima*
καυλός, ὁ, 1) stabljika. 2) *os. u Hom.* gornji kraj kopljišta, usad; držak
καῦμα, τό, žega, pripeka, žar, vrućina; εντός nutarnja vrućina, vrućica
Καῦνος, ἡ, *grad na južnoj obali Karije. Stanov.* οί Καύνιοι, *Adj.* Καυνικός 3.
καύσιμος 2. goriv
καῦσις, εως, ἡ, paljenje, spaljivanje *(os. u kirurgijskom smislu); u plur.* vrućica
καύστειρα, ης, *ep. adj. fem.* vruć, žestok
καυστός 3. *poet.* zapaljen, opaljen
Κάυστρος, ὁ, *jon.* Κάϊστριος, ὁ, 1) *rijeka u Lidiji, utječe kod Efeza u more.* Καυστρου πεδίον *i* τό Καόστριον πεδίον *ravnica oko Kaistra. 2) rijeka u Frigiji, na ravnici kraj nje bijaše grad* Καυστρου πεδίον
καυτός = και αυτός
καυχάομαι, *dep. med. jon.* dičiti se
Καφηρεύς, έως, ὁ, *rt na jugoistočnoj obali Eubeje*
καχάζω *v.* καγχαλάω
καχεξία, ἡ, zlo stanje, os. tjelesno, zapuštanje tijela
καχ-ύποπτος 2. nepoverljiv, sumnjičav
κάω *v.* καίω
κέ(ν), *ep. enklit. partik. (dor.* κά) = αν, *što v.*
Κεάδης, ου, ὁ, *sin Keazov, Trezen*
κεάζω, *aor.* (ἐ)κέασ(σ)α, *ep.* rascijepati, rastreskati
κέαρ, αρος, *poet., ep. i poet.* κήρ, κήρος, τό, α) srce, *os. kao sijelo strasti, čuvstava, želja ili razuma, b) opisujući lica kao* βίη: Πυλαιμένεος λάσιον κήρ Pilemenova rutava prsa (= Pilemen rutavac srčan, IZ. 2, 851)
κέας, *poet. part. aor. od* καίω, *što v.*
κέαται, -ατο, *v.* κεῖμαι
Κέβης, ητος, ὁ, *Sokratov učenik iz Tebe*
κέγχρος, ὁ, proso; *prenes.* jaja u veličini prosa
κεδάννυμι *v.* σκεδάννυμι
κεδνός 3, *superl.* -ότατος, *ep. i poet.* 1) brižan, vjeran, 2) drag, 3) valjan, dobar
κεδρία, ἡ, *jon.* -ίη, kedrova smola
κέδρινος 3. *ep.* kedrov, od kedrovine, od smrčovine
κέδρος, ἡ, kedar, smrč *(iuniperus oxycedrus)*

κειαι, κεῖαι, κειάμενος, κείαντες, κείομεν *krivo pisano mj.* κήαι, κηαι, κηάμενος *itd., v.* καίω
κεῖθεν, *ep. i jon. adv. mj.* εκείθεν., *lok.* odanle; *tempor.* tada, zatim, *v.* εκείθεν
κεῖθι, *ep. i jon. mj.* έκεῖθι, *što v.*
κεῖμαι, 2. *sg.* κεῖσαν, 3. κείται, 3. *pl.* κείνται., *konj.* κέωμαι, κέηται, *opt.* κεοίμην, κέοιτο, *imper.* κεῖσο, κείσθω, *inf.* κεῖσθαι, *impf.* έκείμην, -εισο, *itd., fut.* κείσομαι; *ep. prez.* 3. *pl.* κείαται, κέαται *i* κέοντοα, *konj.* 3. *sg.* κήται, *impf.* κείμην *itd.,* 3. *pl.* κείατο, κέατο, *iterat.* κέσκετο, *jon. prez.* 3. *sg.* κέεται, *inf.* κέεσθαι, *po znač. upotr. kao perf. pas. od* τιθέναι *ili* τίθεσθαι *(med.) a)* položen biti, ležati (bolestan, mrtav, pokopan, zanemaren, besposlen) nalaziti se u kakvu stanju. *b) o nežívu os. kao perf. od* τίθημι: položen, postavljen, određen, sačuvan, pri ruci biti, ležati, nalaziti se, događati se, vrijediti, ostati, osnivati se na čem, umiriti se, miran biti, *konstr.* τινί, εν, επί τινι u, na čem, *i s drug. prep., s ak.* οντινα *(se.* τόπον) κείται na kojem leži
κειμήλιον, τό, 1) nekretnina. 2) zaklad, skupocjena uspomena, dragocjenost
κειμήλιος 3. kao dragocjenost čuvan, spremljen
κείνος 3. κείνη *i* κείνως, *jon. i ep. mj.* εκείνος, εκείνη, έκείνως, *što v.*
κεινός 3. *jon. mj.* κενός, *što v.*
Κεῖοι *v.* Κέως
κείομεν *i si., bolje* κήομεν, *konj. aor. od* καίω, *što v.*
κει ρ ω, *fut.* κερώ, *aor.* έκειρα, *perf. pas.* κέκαρμαι, *inf.* κεκάρθαι, *aor. pas.* έκάρην; *ep. fut.* κερέω, *inf.* κερέειν (i *jon.),* I. *akt. i pas.* 1) oštrici, odrezati, odsjeći, otkositi, isjeći ŭlnу, prokrčiti. 2) potrošiti, pojesti, popasti. 3) *prenes.* trošiti, opustošiti, potući. II. *med. a)* sebi strići kosu. *b)* za se popasti, opustošiti što
κείς = καῖ εις
κεϊσε, *ep., jon. i poet. v.* έκεῖσε

I. κείω *i* κέω, *desiderat, od* κεῖμαι, *zapravo ep. fut. od osn.* κει *u* κεῖμαι, htjeti leći, htjeti spavati

II. κείω, *ep. part.* κείων, cijepati; *adj. verb.* κεστός
κεκαδήσομαι, κεκαδήσω, κεκαδών *v.* κήδω
κεκάδοντο *v.* χάζομαι
κεκάμω *v.* κάμνω
κέκασμαι *v.* καίνυμαι
κεκαφηώς, *ep. part. perf. (osn.* καπ), izdišući, izmučen
κεκλέαται *i* κεκλήατο *mj.* κέκληνται, -ηντο
κέκλετο, κεκλόμενος *v.* κέλομοα κέκληγα *v.* κλάζω κεκληο, *opt. perf., v.* καλέω
κεκλίαται *v.* κλίνω κέκλοφα *v.* κλέπτω
κέκλυθι, κέκλυτε *v.* κλύω
κέκμηκα, κεκμηώς *v.* κάμνω
κέκονα, *perf. v.* καίνω
κεκοπώς *v.* κόπτω
κεκόρεσμαι, κεκόρημαι, κεκορηότε *v.* κορέννυμι
κεκορυθμένα *v.* κορύσσω
κεκράανται, κεκράαντο *v.* κεράννυμι
Κεκροπίς, ή, ίδος, Kekropova atička fila, *nazvana po prvom atičkom kralju Kekropu*
Κέκροψ, οπός, ό, *pola čovjek, pola zmaj, utemeljitelj atenske tvrđave* Κεκροπία *i prvi kralj u Atici. Po njem se zovu Atenjani* οι Κεκροπίδαι
κεκρόφαλος, 6, ovisoka nešto natrag položena, mrežasta ženska kapa
κεκτήμεθα *i* κεκτωμεθα, *opt. perf. od* κτάομαι
κεκύθωσι *v.* κεύθω
κελαδεινός 3. *ep., i* κελάδων, οντος, ό, *ep.* bučan, šuman; ή κελαδεινή bučna lovica, *pridjevak božice Artemide*
κελαδέω, *ep.* bučati, vriskati
κέλάδος, ό, *ep. i poet.* buka, vika, šum, štropot
κελάδων *v.* κελαδεινός
Κελαιναί, αϊ, *glavni grad Frigije*
κελαι-νεφής 2. *ep.* 1) crnooblačan, *epit. Zeusov. 2)* mrk, crn
κελαινός 2. *ep. i poet.* crn, mrk, *prenes.* poguban
κελαιν-ώπάς, *dor. mj.* -πης, ου, ό, *poet.* crn, mrk; *prenes.* zloban
κελάρύζω, *ep.* krkljati, curiti, romoniti *(o vodi i krvi)*
κελέβη, ή, *poet.* čaša, vrč
κέλευ&ος, ή, *ep. i poet:, plur. oΛ* κέλευθοι, *ep. ob.* τα κέλευθα. 1) put, cesta, staza. 2) hodanje, putovanje, put
κέλευμα, κέλευσμα, τό, *poet. i* κελευσμοσύνη, ή, *jon.* doziv, zapovijed, nalog
κελευστής, οϋ, ό, zapovjednik, *os.* nad veslačima, koji im daje znak da pravilno veslaju
κελευστικάς 3. zapovijedajući, zapovjednički; ή κελευστική *(se.* τέχνη) umjetnost zapovijedanja
κελευτιάω, *ep. part. prez.* -ιόων *mj.* -ιών, *frekvent. od* κελεύω, zapovijedati, neprekidno ili ponovo pozivati, nagoniti
κελεύω (-εύσω, -ευσα, κεκέλευκα, -ευσμαι, -εύσθην, -ευστός) 1) nagoniti, zapovijedati, naređivati, zahtijevati, poticati, dovikivati; željeti, dopustiti, svjetovati; *pas.* κελευόμενοι i κελευσθέντες na zapovijed, τό κελευόμενον (i *pl.)* zapovijed; *konstr. a) ep.* τί, τινί s *inf.,* τινά s *inf.* τινί τι, τινά τι. *b) kasn.* τινά *s inf. (koji se kadšto iz smisla ima dopuniti)*
κ έλη ς, ητος, ό, 1) *sa* 'ίππος *i bez te riječi* konj brzac, jahaći konj. 2) brzica lađa
κελητίζω, *ep.* vještački jahati
(κέλλω), *samo fut.* κέλσω, *aor.* έκελσα, *ep. i poet.* 1) *tranz.* pritjerati, νηα lađu, pristati. 2) *intr.* prispjeti, pristati (kraju)

κέλομαι, κέλεαι ^ -, *ep. i poet., impf.* ἐκέλευ, *fut.* κελήσομαι, *aor. red.* (ἐ)κεκλόμην, κέκλετο, *part.* κεκλόμενος, *a)* dozivati., dovikivati, poticati, nukati koga -uvi. *b)* siliti, *c)* = κελεύω zapovijedati, nagoniti, τινί *i* τινά *s inf.*

κέλσαι *v.* κέλλω

Κέλται ι Κελτοί, οι, *veliko pleme u zapadnoj Evropi. Adj.* Κελτικός 3. *Supst.* Κελτική, ἡ, *njihova zemlja, os. Galija*

κεμάς, άδος, ἡ, *ep.* lane, jelenče od dvije godine

κέν *v.* κέ

κενανδρία, ἡ, oskudica muževa ili ljudi

κέν-ανδρος 2. *poet.* bez ljudi, muževa

κενεαγορία, ἡ, vjetrogonstvo, hvastanje

κενε-αυχής 2. *ep.* pusti hvastavac

κενεός *v.* κενός

κενεών, ώνος, ὁ, *ep.* I) prazan prostor, 2) slabine

κενός 3. *jon., ep. i* κεινός, *ep. ob.* κενεός 3, *kompar. at.* κενότερος, 1) prazan, lišen, nenatovaren, praznoruk, bez koga (čega) τινός. 2) tašt, ništetan, uzaludan, bezuspješan, netemeljit; το κενόν praznina. *Adv.* κενά, ἐν κενοῖς, δια κενής uzalud = κενώς

κενο-τάφιον, τό, prazan grob, *tj.* bez mrtvaca, kao počasni grob ili spomenik, *os.* za one koji bi u boju poginuli i do čijih se kosti nije moglo doći

κενότης, ητος, ἡ, praznina, ništetnost

κενό ω, *fut. jon.* κεινώσω, 1) *akt.* isprazniti što od čega τί τίνος, proliti, ostaviti, opustošiti, lišiti koga čega τινά τίνος. 2) *pas.* biti prazan, pust opustošen, izumrijeti

κένσαι *v.* κεντέω

Κένταυροι, οι, *prvotno demoni koji su stanovali po gorama i rijekama, kao Hir on, Nes; kod Hom. divlji narod koji stanovaše u Tesaliji između Ose i Pelija, svladan od Lapita. Istom kasnija priča dala im je pola čovječji, pola konjski oblik*

κεντέω, j *ep. inf. aor.* κένσαι (κάκέντει *mj.* και ἐκέντει), *jon.* κεντάω, bosti, podbadati, poticati, τί *i* τινά. 2) (pro)bosti, usmrtiti, mučiti

κεντρ-ηνεκής 2. *ep.* ostanom oboden, potjeran

κεντρίζω, *akt.* podbadati; *pas.* biti oboden, obodren, potican

Κεντρίτης ου, 6, *istočni pritok Tigrisa*

κέντρον, τό, 1) ostan. 2) bodilo (kao mučilo). 3) žalac *(u pčele).* 4) ostruga *(u pijetla).* 1) *prenes. ·α)* igla *kojom je Edip sebi oči izbo. b)* φόνια δολόμυ-9-α κέντρα ubojiti žalci zlokovarnih riječi (o *Nesovu otrovu), c)* poticalo, *d)* bol, muka, *e)* κέντρον ἐμοῦ čežnja za mnom

κεντρόω 1) badljima providjeti. 2) badljima bosti

κέντωρ, ορός, ὁ, *ep.* obadač, ἵππων

κένωσις, ἡ, ispražnjivanje

κέονται *v.* κεῖμαι

Κέος, ἡ, *jon. mj.* Κέως, *što v.*

κεράανται, -ντο, *v.* κεράννυμι

κεραΐζω, *inf. ep.* κεραΐζέμεν, *ep. i jon.* iz temelja razoriti, harati, tamaniti, klati, pogubiti, *o brodu:* potopiti, *o falangi:* probiti

κεραίω, κεράω *v.* κεράννυμι

κεραμεία, ἡ, lončarstvo

κεραμ(ε)ικός 3. lončarski

κεραμεοῦς, α, οῦν, *i* -άμεος *3., jon.* κεράμινος 3. zemljan, glinen, πλίνθος opeka

κεραμεύς, έως, *jon.* έος, ὁ, lončar

κεραμεύω biti lončar, izrađivati lonce

κεράμιον, τό, zemljana posuda, vrč; *os.* vrč za vino, *oko* 40 *l*

κεραμίς, ίδος, ἡ, crijep

κέραμος, ὁ, *demin.* κεράμιον, τό, 1) lončarska zemlja, *zatim* sve od nje načinjeno: posuđe, lonac, vrč, ćup, bure; crijep. 2) *ep.* podzemna tamnica

Κεράμων αγορά, ἡ, *grad na medi Mizije između Sarda i Sinade*

κεράννυμι *s ep. spored. obi.* κεράω / κεραίω, *at. aor.* ἐκέρασα, *med.* -άσατο, *perf. med. i pas.* κέκραμαι, *aor. pas.* ἐκράθην (ι ἐκεράσθην); *ep. prez. otegn. imper.* κεράασ-9-ε, *impf.* κερόωντο, *konj. prez.* κέρωνται, *aor. akt. i med. sa* σσ, *perf. pas.* κεκράανται, *plpf.* κεκράαντο, *ep. i jon. spored. obi.* κιρνάω *i* κίρνημι, 2. *sg.* κίρνης, 3. κιρνςί, *impf.* ἐκίρνα *i* κίρνη, 1) *akt. i pas.* miješati čim τινί, *os. a)* vino vodom miješati, točiti, *b)* χρυσφ χείλεα optočiti zlatnom primjesom. *2) med.* sebi miješati, puniti

κεράο-ξόος, 2. *ep.* rogostružac, κ. τέκτων rožar

κεραός 3. *ep.* rogat

κέρας, τό, *gen.* κέρατος *i* κέρως, *dat.* -ράτι *i* -pa, *plur. nom.* -ρατα *i* -pa, *gen.* -ράτων, *dat.* -ράσι; *ep. sg.* -ραος, -ραι, *pl.* κέρα, κεράων, κέρασι *i* κεράεσσι; *jon.* κέρεος, κέρεϊ, κέρεα, κερέων, 1) rog, rožina *i* sve što se od nje pravi, *kao: a)* luk. *b)* cjevčica kod udice da riba ne pregrize uzice, *c)* rog kao truba. *d)* rog iz koga se pilo. *e)* perčin, pletenica. 2) του ορούς glavica. 3) krilo vojske; κατά κέρας *ili* τω κέρα προσβάλλειν na krilo udariti, s boka navaliti; ἐπί, κατά κέρας *ili* επί κέρως u koloni (marširati)

κερασθείς *v.* κεράννυμι

Κεράσους, οϋντος, ὁ, *sinopska naseobina na Crnome moru. Stanov.* οι Κερασούντιοι

κεραστής, ου, ὁ, *poet.* rogat

κερασ-φόρος 2. rogat

κεράτινος 3. rožan, od roga načinjen

κεραύνιος 3. *i 2.* gromom udaren; koji baca gromove

κεραυνός, ὁ, grom, strijela

κεραυνόω gromom, strijelom zgoditi, ubiti, τινά *i* τί

κεράω *v.* κεράννυμι

Κέρβερος, ὁ, *mnogoglavi pas. sin Tifaonov i Ehidnin, čuvar podzemlja*

κερδαίνω, *fut.* -δανώ, *aor.* -δηνα, *jon. fut.* -δανέω *i* -δήσομαι, *aor.* ἐκέρδησα, dobiti, steći što τι

κερδάλέος 3, *adv.* -λέως, α) koristan, probitačan, *b)* koji traži korist, si. pohlepan, prepreden, lukav, dosjetljiv, pametan

κερδαλεό-φρων 2. *ep.* lakom za dobitkom, lakomac, lukav

κερδίων 2, *ep. u Hom. samo neutr., komp. tvoren od* κέρδος, korisniji, probitačniji. *Superl.* κέρδιστος 3. *ep. i poet. a)* najlukaviji, najpametniji, *b)* τό κέρδιστον najkorisnije, najbolje

κέρδος, εος, ους, τό, *gen. pl. at.* κερδῶν, *Ksen.* κερδέων, 1) *(ob. plur.) a)* dobitak, korist, ἐν κέρδεϊ ποιεϊσθαι s *inf.* držati za dobitak; κ. τινός *i* παρά τίνος d. od čega. *b)* plaća. *c)* pohlepa. 2) *konkret. a)* blagodat, *b)* razboritost, dobar savjet, lukavstvo

κερδοσύνη *ep. dat. od* κερδοσύνη, *kao adv.* lukavo, mudro

κέρεα *itd. v.* κέρας

κερέειν *v.* κείρω

Κερκάσωρος πόλις, ἡ, *grad u donjem Egiptu*

κερκίζω tkati

κερκίς, ίδος, ἡ, *ep. i poet.* cijev *ili* odulja igla oko koje se omatala potka, *kasnije* čunak

κερκιστική (se. τέχνη), ἡ, tkalačka vještina, tkalački obrt

κέρκος, δ, rep u životinja

κέρκουρος, ὁ, *jon.* barka, mala prijevozna lađa što su je izumili Kiprani

Κέρκυρα *i* Κέρκυρα, ἡ, *ostrvo u Jonskom moru, danas Krf. Stanov.* οι Κερκυραίοι

Κέρκωπες, οι, *kradljivi i napasni patuljci koji su obitavali u klancu termopilskom, st. se* Κερκώπων ζδραι *zove najtjesniji prolaz kod Termopila*

κερματίζω razbiti, raskomadati

κέρναις, *eol. part. prez. od* κίρνημι = κέραννυμι

κέρσας, κέρσε *v.* κείρω

κερτομέω, *ep. i poet. a) aps.* podrugivati se. *b)* τινά psovati, dražiti, vrijeđati, rugati se

κερτόμησις, εως, ἡ, *poet., ep. i samo u plur.* κερτομίη, ἡ, poruga, vrijeđanje, psovka

κέρ-τομος 2. *jon. i poet.*, κερτόμιος 2. *ep. i poet.* ujedljiv, bockav, porugljiv

Κερτόνιον, τό *(i* Κερτωνόν, Κυτώνιον), *grad u Miziji*

κέρωνται *v.* κεράννυμι

κέσκετο *v.* κεΐμαι

κεστός 3. *ep.* ispreboden, vezen, ὁ κ. pojas Afroditin *kod Hom.*

κευθάνω, *ep. spored obi. od* κεύθω, sakrivati

κευθμών, ῶνος, 6, *ep. i jon. s ep. spored. obi.* κευθμός, ὁ, *i ep. i poet.* κεῦθος, εος, τό, skrovište, zakutak; dubina, dno, bezdan; loža životinjska, svinjac

κεύθω, *os. ep. i poet.,* 1) *tranz. fut.* κεύσω, *aor.* ἐκευσα, *perf.* κέκευθα, *ep. jaki aor.* ζκϋθον, κύθε, *redupl. konj.* 3. *pl.* κεκύθωσι, sakrivati, τινά *i* τι, premučati, tajiti, τινά τι komu što; οὐκέτι κεύθετε θυμώ βρωτῦν καί ποτήτα ne krijete više u srcu hranu i piće, *tj.* dobro ste se najeli i napili; *pas.* biti sakriven, τινί u čem. 2) *intr. ep. pas.* κεύθομαι, *i poet. prez.* κεύθω *i perf.* κέκευθα, sakriven biti; u grobu počivati, τινί *i* εν τινι κεφάλαιον, τό, α) najviše, najvažnije, najvažnija stvar, ἐν κ. uglavnom, uopće, *b)* jezgra, glavni sadržaj; svota, glavnica

κεφαλαίος 3. *poet.* ῥῆμα, glavna riječ, snažan izričaj

κεφαλαιόω *i med.* ukratko reći, uglavnom razložiti

κεφαλαίωμα, τό, *jon.* svota, ukupni iznos

κεφαλ-αλγής 2. glavoboljan κεφαλή, *dor.* -λά, ἡ, *ep. gen. i dat.* κεφαλῆφι, 1) glava, ἐπΐ κεφαλήν naglavce, navrat-nanos; grlo, glas; *prenes. o cijeloj osobi,* čovjek, život. 2) *o neživu:* najgornje, vrh, najkrajnje, kraj; κ. πόταμου izvor, της τάφρου rub, κ. ἐπιτιθέναι dodati završetak, završiti. *Vlast, ime* Τρεις κεφαλαί *„Trovršje", tjesnac u Kiteronu u Beotiji, Atenjani ga zvahu* Δρυός κ. *Hrastovi vrsi*

Κεφαλλήν, ήνος, ὁ, Kefalenac, *npr.* Odisej. *Kefalenci su podanici Odisejevi na ostrvima Itaci, Samu, Zakintu, Dulihiju i na susjednom kopnu. Kasn. stanov. ostrva u Jonskom moru* Κεφαλληνία, *jon.* -ίη, ἡ

κέχανδα *v.* χανδάνω

κεχαρησέμεν, κεχάροντο *i si. v.* χαίρω

κέχηνα, -νώς *v.* χαίνω

κεχολώατο *i si. v.* χολόω

κέχυκα ί *si. v.* χέω

κέω *v.* κείω I.

κέωμαι *v.* κεϊμαι

Κέως, ω, *ak.* -ω (ζ -ων), *jon.* Κέος, ἡ, *jedan od Kikladskih otoka. Stanov. 6* Κεϊος, *jon. i* Κήιος

y.fl i κ ἡ *v.* πη *i* πή

κήαι, κήαι, κηάμενος *aor. od* καίω, *što v.*

κηδεία, ἡ, rodbinstvo, svojta, brak

κήδειος 2. *ep. i* κήδεος 2. *ep.* vrijedan skrbi, mio, drag; koji pripada pogrebu

κηδεμονία, ἡ, njega, briga, τινός čija, υπέρ τίνος za koga

κηδεμών, όνος, ὁ, ἡ, 1) skrbnik, staratelj, zaštitnik. 2) sahranitelj, ukopnik

κήδεος *v.* κήδειος

κηδέσκετο *v.* κήδω

κηδεστής, οϋ, ὁ, rod po ženidbi, šurjak, svak, zet, tast, svekar

κηδεστία, ἡ, srodstvo po ženidbi *ili* udaji

κήδευμα, τό 1) srodstvo (po ženidbi *ili* udaji). 2) *konkret.* = κηδεστής rođak po ženidbi

κηδεύω 1) *tranz. poet.* skrbiti se, nastojati oko koga (čega) τινά (τί); os. α) sahraniti. *b)* udati. 2) *intr.* postati rod komu, oženiti se kim τινί, τοϋτο λέχος ovom ženom κήδιστος 3, *ep. superl. tvoren od* κήδος, *znač.* = κήδειος, premili, predragi; rođak po ženidbi

κήδος, ους, τό 1) skrb, α) zabrinutost, tuga, τινός za kim. *b) ep. i poet.* jad, nevolja. 2) srodstvo po ženidbi, ženidba, udaja

κήδω, *fut.* κηδήσω, *iter. impf.* κηδέσκετο, *reduplic. obi. aor.* κεκαδών, *fut.* κεκαδήσω *i* -ήσομαι, 1) *ep. akt. a)* zabrinuti koga, ucviliti, ojaditi, τινά. *b)* nauditi, ištetiti, vrijeđati, kinjiti, boljeti, raniti, τινά *ili* τί. *c)* τινά τίνος lišiti koga čega. 2) *med.* zabrinut biti za koga (što), τινός *ili* περί τίνος, starati se, brinuti se; rastužen biti

κήεν *mj.* Ζκηεν, *v.* καίω

Κήιος *v.* Κέως

κηκίς, ϊδος, ὁ, *poet.* sve što šiklja, izvire, si. κ. πορφύρας grimizni sok, μηρίων mast iz tegna

κηκίω, *ep. i poet. (ep.* ΐ, *poet.* Τ), *i pas.* κηκίομαι, šikljati, navirati, τινός iz čega, αν στόμα na usta

κήλεος 2. *i* κήλειος 2. *ep.* gorući, žarki, plameni

κηλέω ublažiti, zanijeti, začarati, ushititi, τινά τινι koga čim, *os.* pjevanjem

κηληθμός, ὁ, *ep.* čar, zanos, ushit

κήλημα, τό *i* κήλησις, ἡ, začaranje; ushit; umirenje

κήλημα, τό *i* κήλησις, ἡ, začaranje; ushit; umirenje

κηλητήριον, τό, *poet.* čini, čarolije, τινός za što

κηλίς, ϊδος, ἡ, mrlja, *os.* od krvi; *prenes.* ljaga, sramota, prijekor, kazna

κήλον, τό, *ep. ob. plur.* strijele *(bogova, kao što su pošast, kuga, tuča, snijeg, oluja)*

κηλωνήιον, τό, *jon. mj.* -νειον, sisaljka

Κήναιον, τό, *i* #κρον Κήναιον, *rt. na sjevero-zapadu Eubeje. Adj.* Κήναιος 3.

κήνος *eol. poet.* = (ἐ)κεῖνος

κήξ, κός, ἡ, galeb

κήομεν *v.* καίω

κήπε ία, ἡ, vrtlarstvo

κήπος, ὁ, vrt, bašča; *uopće* zagrađeno, drvećem i rašćem zasađeno polje

κηπ-ουρός, ὁ, čuvar, vrtlar

κήρ, κηρός, *ak.* κήρα, ἡ, 1) *upravo* prerez životnog konca, smrt, udes; *u plur.* načini smrti. 2) *poet.* udes, nesretna sudba, jad, bol; ljaga. 3) Κήρ ες, αϊ, boginje smrti; osvetnice

κήρ *v.* κέαρ

κηρεσσῖ-φόρητος 2. *ep.* od Kera gonjen, donesen

Κήρινθος, ἡ, *grad na Eubeji*

κήρῖνος 3. voštan, mek, gibak

κηρίον, τό, voština, sat od meda

κηρο-ειδής 2. sličan vosku, voštan

κηρόθι, *ep. adv., v.* κέαρ, u srcu, *u Hom. uvijek* κηρόθι μάλλον još više u srcu

κηρο-πλάστης, ὁ, koji radi kipove od voska

κηρός, ὁ, vosak

κήρυγμα, τό, što je po glasniku javljeno, poziv, oglas, vijest, oglašivanje, zapovijed, *aps. ili* τινός; κ. ποιεῖσθαι, ἀνειπεῖν, θεῖναι izdati poziv, zapovijed

κηρυκειον, *poznije* κηρύκιον, *jon.* κηρυκήιον, τό, glasnički štap ɪ *dvije zmije obavit*

Κήρυκες, οι, Kerici *(po nekima:* Kerikidi), odlična plemićka porodica u Ateni u kojoj su svećeničke službe kod eleuzinskih misterija prelazile od oca na sina; *isp.* Εὔμολπος

κηρυκεύω biti glasnik; kao glasnik objaviti

κηρϋκηίη, ἡ, *jon.* čast, služba glasnička

κήρυξ, κήρυξ, ϋκος, ὁ, glasnik, vjesnik; službenik kod žrtava; navjestitelj; *kasn. uopće* telal, *koji je na trgu oglašivao izgubljene stvari, pobjegle robove i si.*

κηρύσσω, *kasn.* -ττω, *aor. inf.* κηρῦξαι, *perf. akt.* κεκήρυχα, *pas. inf.* -ρϋχθαι, *fut. med.* -ύξομαι *poet. i s pas. znač.* 1) biti glasnik. 2) zvati, pozivati, τί, τινά. 3) javljati, navješćivati, ozbnaniti, zapovijedati, τί τινι što kome. 4) oglasiti, obavijestiti, slaviti, τί, τινά, *i* τινά τι koga kao što; *i impers.* κηρύσσει izvikuje, oglašuje se

κήται *mj.* κέηται, *v.* κεῖμαι

Κήτειοι, οί, *naziv za Mizijce ili jedno njihovo pleme*

κήτος, εος, ους, τό, *ep.* morska neman, *uopće* svaka golema morska životinja

κητώεις, εσσα, εν, *ep.* pun prodola *ili* rasjelina, *pridjevak Lakedemona*

Κηφεύς, έως, ὁ, *sin Belov, otac Andromedin, a tast Perzejev, pak budući da* Περσεύς *i* Πέρσης *slično glasi, držalo se da su Perzijanci od njega potekli i da su se prije zvali* Κηφήνες

κηφήν, ήνος, ὁ, trut, *prenes.* lijenčina, izmoždeni starac, slabić

κηφηνώδης 2. kao trut

ΚηφΤσιεύς, έως, ὁ, *stanov. Kefisije, dema Erehtejske file*

Κηφισόδωρος, ὁ, *lohag, poginuo u zemlji Kardušana. Otac njegov* Κηφισοφών, ῶντος, ὁ

ΚηφΤσός, ὁ 1) *rijeka u Fokidi i Beotiji, utječe u jezero koje se po njoj zove* λίμνη Κηφισίς, Kopajsko jezero. 2) *rijeka u Atici, utječe u more kod Falerske luke*

κη-ώδης 2. *ep. i* κηώεις, εσσα, εν, *ep.* mirisav, pun kada

κιβδηλεύω, *poet.* iskriviti, patvoriti, *prenes.* varati, prijevarno raditi *ili* govoriti što τί

κιβδηλία, ἡ, patvorenje, pretvaranje, prijevara

κίβδηλος 2. izopačen, patvoren, kriv; varav, dvoličan

κῖβώτιον, τό, *demin od.* ἡ κιβωτός, drveni ormar, kovčeg, škrinja

κιγκλίς, ίδος, ἡ, vrata s rešetkom; rešetka, ograda

κιγχάνω *v.* κιχάνω

κίδνάμαι *v.* σκεδάννυμι

Κιθαιρών, ώνος, ὁ, *gorje između Atike i Beotije. Adj.* Κιθαιρώνειος 3. *i poseb. femin.* Κιθαιρωνίς, ίδος, ἡ

κϊθ-apa, *jon.* -ρη, ή, ί *ep.* κί&αρις, ιος, ή, α£. ιν, I) kitara, *narodno glazbalo grčko sa četiri, kasnije sedam žica.* 2) udaranje u kitaru
κϊθάρίζω udarati u kitaru., kitarati
κϊθάρισις, εως, ή, udaranje u kitaru
κϊθ-άρισμα, τό, napjev, pjesma za kitaru
κιθαριστής, ου, ό, kitaraš
κΐθάριστική *i ep.* κΐ-9-άριστύς, ύος, ή, vještina udaranja u kitaru, udaranje u kitaru
κϊθαρωδέω u kitaru udarati i pjevati, pjevati uz kitaru
κϊθ-αρωδία, ή, kitaranje s pjevanjem
κΐθαρωδική, ή, umijeće kitaranja s pjevanjem
κϊθ-αρ-ωδός, ό, pjevač koji se ujedno prati kitarom
κιθών, ώνος, ό, *jon. mj.* χιτών, *što v.*
κίκι, τό, *egipatsko ime za ulje drveta* σιλλικύπρια, *koje su neki i* κίκι *zvali. (Ricinus communis)*
κικλήσκω *v.* καλέω
Κίκονες, οί, *iračkl narod na donjem Hebru*
κϊκυς, υος, ή, *ep.* snaga, jakost
Κίλιξ, ικος, ό, Kiličanin, *fetn.* Κίλισσα, ή, kilikijski, *supst.* Kiličanka. U *Hom. doba narod u Frigiji s glavnim gradovima Limesom i Tebom pod gorom Plakom. Kasnije se odselile na jug Male Azije i nastaniše u* Κιλικία, *jon.* -ίη, *predjel uz more nasuprot Kipru*
Κίλλα, ή, *malen grad u Troadi*
Κιμμέριοι, οι, 1) *u Hj>m. mitski narod, koji je, živeći u vječnoj tami, stanovao na ulazu u podzemni svijet.* 2) *narod na sjevernoj obali Crnog mora, u* 8. *st. protjeran od Skita izgubio se u Maloj Aziji. Odatle predjel* Κιμμερίη, *i* Κιμμέρια τείχη, *primorski grad na taurijskom Herzonezu, i* πορ&μήια Κιμμέρια, τά, *mjesto na istočnom izbrešku Krima;* Βόσπορος Κιμμέριος *morski tjesnac koji vodi iz Crnoga mora u Azovsko*
Κίμων, ωνος, ό, 1) *otac Miltijadov.* 2) *sin Miltijadov umro* 449. *pr. n. e.*
κίναδος, εος, τό, lisica; *uopće* prepreden čovjek, lija
κίναιδος, ό, bludnik, razvratnik, besramnik
κινάμωμον *v.* κιννάμωμον
Κινδυεύς, έως, ό, *stanov.* Κινδύη, *mjesta u Kariji*
κινδυνευμα, τό, *v.* κίνδυνος
κινδυνεύω, *adj. verb.* κινδυνευτέον, 1) srtati u pogibao, izvrgavati se pogibli, biti u pogibli, usuditi se, boriti se, προς τίνα protiv koga, υπέρ τίνος, τινός ένεκα poradi čega, περί τίνος, περί τινι za što, περί τοϋ βίου uz pogibao života boriti se; τη ψυχή izvrgavati svoj život pogibli; περί της ψυχής biti \i životnoj pogibli. 2) biti u pogibli, bojati se, *os.* da ne bude osuđen, ό κινδυνεύων optuženik, περί τίνος radi čega; staviti na kocku što τί; doći u pogibao *(i u pas.)* 3) činiti se, moći, ne znati *(haud scio an), ob. s inf., pas. s hi* τινι biti ugrožen, zavisiti od čega, έν ένΙ άνδρί πολλών άρεταί κινδυνεύονται vrline mnogih zavise od jednoga čovjeka
κίνδυνος, ό, *i više poet.* κινδόνευμα, τό, pogibao, opasnost, *os.* u ratu, na sudu, *st.* boj. (opasna) parnica, vratolomija; pokus; κ. τινός ρ. čija, τινί, υπέρ τίνος za koga, περί τίνος za što; κίνδυνον ύπομεϊναι izvrći se pogibli; κίνδυνος έοτι *periculum est,* τινί *s inf. ili ak. s inf., ili* μή *s konj. ili opt.,* opasnost je, prijeti, treba se bojati
κινέω I. *akt.* 1) pokretati, pomicati, tjerati, poplašiti, τινά *ili* τί; *aps. i sa* τό στρατόπεδον krenuti na put. 2) tresti, drmati, *npr.* κάρη kimati glavom, θύρην kucati na vrata, = δπλα κ. pograbiti oružje; πάντα, παν χρήμα κ. δπως sve pokrenuti da; τινός dotaknuti što. 3) *prenes.* pobuditi, potaknuti, započeti, *npr.* πόλεμον, iznijeti *(tj.* reći), uznemiriti, dražiti; mijenjati. II. *med.* zapodjeti, poduzimati. III. *med.-pas. s fut. med.* κινήσομαι (ί -ηθήσεται) *i aor. pas.* έκινήθην, *perf.* κεκίνημαι, 1) biti pokrenut, uzdrman, uznemiren, kretati se, podići se, micati se, kolebati se, tresti se. 2) poći, zaputiti, otputovati. 3) *prenes.* dati se uzbuditi, uzrujati se; promijeniti se
κίνημα, τό *i* κίνησις, εως, ή, gibanje, kretanje, uzbuđenje, promjena
κινητέος 3, *adj., verb. od* κινέω, koji se mora pokrenuti, promijeniti
κινητός 3. pokretan
κιννάμωμον *i* κινάμωμον, τό, *jon.* cimet
κίνΟμαι, *ep. pas., samo prez. i impf.* biti pokrenut, kretati se; biti stresen, razliven
Κΐνύρης, εως, ό, *jon.,* = Κινύρας, α, *sin Sandakov, praunuk Faetontov, najprije kralj u Siriji, zatim vladar na Kipru, gdje je sagradio grad Paf*
κΐνϋρός 3. *ep.* cvileći, jadajući
Κϊνυψ, υπος, ό, *potok u Africi, utječe u Sirtu. Predjel oko njega zvaše se* ή Κΐνυψ
κιό-κρανον, τό glavica (na stupu)
Κίος, ό, *primorski grad u Bitiniji, kasnije* Προυσιάς
Κίρκη, ή, *kći Helijeva i Peršina, nimfa vračarica na otoku Eeji*
κίρκος, ό, *ep.* vrsta sokolova, škanj, *koji kruži u zraku, st.* ϊρηξ κ. kružeći soko
κιρνάω *i* κίρνημι *v.* κεράννυμι
Κίρρα, ή, *primorski grad u Fokidi, razoren oko* 600. *pr. n. e. Stanov.* οί Κιρραϊοι; *predjel* ή Κίρραία (χώρα)
Κισσηίς, ίδος, ή, *kći Kisova = Teana*
κισσ-ήρης 2. *poet.* bršljanom obastao
Κισσία, ή, *predjel u Suzijani. Stanov.* οί Κίσσιοι, *Adj.* Κίσσιος 3.
κισσός *i* κιττός, ό, bršljan *(posvećen Dionizu)*
κισσο-φόρος *i* κιττο-φόρος 2. koji nosi bršljan, bršljanom ovjenčan
κισσδβιον, τό, okrugla zdjela, barilo, *u Hom. i* vrč za vino
κίστη, ή, kovčeg

κιστοφόρος., δ, koji nosi ladicu (sa svetim., bakhovskim posuđem u ophodu)
κιττός, κιττοφόρος *v.* κισσ.
κιχάνω *(ep. ι, α)*, κιχ&νομαι, κιγχάνω, *ep. i poet.*, *fut.* κιχήσομαι, *aor. slabi* κιχήσατο, *konj.* κιχήσομαι, *aor. jaki* Ζκϊχον, *konj.* κίχω, 3. *sg. ep.* κίχησι *(var.* κιχησι), *opt.* κίχοιμι, *i korj. aor.* έκίχην, κίχης (-εις), *du.* κιχήτην, £Z. κίχημεν, Λο»/. κιχήω, -ήομεν (-είω, -είομεν), *opt.* κιχείην, i»/, κιχηναι » -ήμεναι, pari. κιχείς, *med.* κιχήμενος, 1) dostizati, postići, doseći, dohvatiti, pogoditi, zauzeti, τινά *ili* τί. 2) namjeriti se, naći, zatjecati, τινά
κίχλη, ή, bravenjak, drozd
κίχρημι *v.* χράω *A*.
κι ω, ep. ići, otići
κ ίων, όνος, ή, *i* ό, stup
κλαγγή, ή, zvek, vika, graja; pjevanje; urlanje; συών roktanje, βιοϊο zvižduk
κλαγγηδόν, *adv. ep.* klikćući, uz viku
κλάδος, ό, *poet., s metaplast. dat.* κλαδί, *i* κλών, ωνός, ό, mladica, grančica, *što su je nosili glasnici i pribjegari*
Κλαζομεναί, αϊ, *grad u Joniji, zapadno od Smirne*
κλάζω, *os. ep. i poet., fut.* κλάγξω, *aor. jaki* (άν-)έκλάγον, *slabi* έκλαγξα, *perf. sa znač. prez. at.* κέκλαγγα, *ep.* κέκληγα, *part.* κεκλη-γώς, *plur.* κεκλήγοντες *(var.* κεκληγώτες), 1) *intr.* oriti se, vikati, klicati, kúνες štektati; zveknuti; Zέφυρος fijukati. 2) *tranz.* pustiti, da se razliježe, naviještati, zazivati, τινά i τί
κλαίω, *staroat.* κλάω, κλάω, *at. fut.* κλαύσομαι *i* κλαήσω, κλαήσω, *aor.* έκλαυσα, *perf. pas.* κέκλαυμαι, *adj. verb.* κλαυ(σ)τός; *ep. prez. opt. 2. sg.* κλαίοισθα, *iter. impf.* κλαίε-σκον, I. *akt.* 1) *intr.* plakati, naricati, kukati; κλαίοντα άφιέναι, ποιεΐν, καθιστάναι zlostavljanjem na suze natjerati, κλαίειν τινά λέγω, κελεύω zlo komu željeti; *Her.* 4, 127. skupo ćeš platiti, dobit ćeš batina. 2) *tranz.* oplakivati, τινά *ili* τί II. *med. poet.* u sebi plakati, svoje oplakivati; κεκλαυμένος plačan, rasplakan
κλάσις, ή, razbijanje
κλαυθμός, ό, *ep.* plač, naricanje, nesreća, nevolja
κλαΰμα, τό, *samo u plur.* 1) plač, naricanje. 2) što uzrokuje suze, bijeda, muka, kazna
κλαυσί-γελως, ωτος, ό, plač pomiješan sa smijehom κλαυστός 3. *poet.* koji se mora oplakivati
I. κλάω, *fut.* κλάσω, *aor. ep.* έκλασα, *pas. perf.* κέκλάσμαι, *aor.* έκλάσθην, 1) slomiti, otki nuti. 2) *pas.* slomiti se
II. κλάω *v.* κλαίω
Κλέανδρος, ό, *spartanski harmost u Bizantu oko* 400. *pr. n. e.* Κλεάνωρ ορός, ό, *strateg u grčkoj vojsci koja je pomagala Kiru Mlađemu* Κλέαρχος, δ, *spartanski vojskovođa, kasnije kao bjegunac bio je vojskovođa Kira Mlađega*
κλεηδών *v.* κληδών
κλεϊθρον, *staroat.* κληθρον, τό, *ješto u plur.*, brava, ključanica, prijevornica, *uopće* sve što zatvara; κλεϊθρον Μχειν lancima biti zatvoren
Κλεινίας, δ, 1) *otac Alkibijadov.* 2) *mlađi brat Alkibijadov*
κλεινός 3. *rjeđe 2.* κλειτός 3. *ep.*, κλϋτός 3. *i 2. ep. i poet.* čuven, slavan, ponosit, dičan
κλείς, ειδός, *ak. sing.* κλεϊν, *kasn.* κλείδα, *ak. pl.* κλεϊς, *kasn.* κλείδας, *ep. i jon.* κληίς, ΐδος, *ak.* κληΐδα, *poet.* κλής, κληδος, *ak.* κληδα, ή, 1) zasun, zavor, prijevornica, zasovnica. 2) zavoranj. 3) ključ. 4) zapon u pribadače. 5) *pl.* paoci o rubu ladina boka, na koje se natiču gužve za vesla. 6) ključna kost. 1) Κληΐδες της Κύπρου *sjeveroist. rt Kipra s dva otočića, Dinaretom i Dinarom*
Κλεισθένης, ους, δ, 1) *posljednji tiranin sikionski*, 577—600. *pr. n. e.* 2) *unuk predašnjega, sin Megaklov, vođa demokratske stranke u Ateni, prognan* 505. *pr. n. e.*
κλείσΐον = *ep.* κλίσιον, *što v.*
κλεισίον, τό, koliba, daščara
κλειστός = κληστός, šio *v.*
Κλείταρχος, ό, *glava makedonske stranke u Eretriji, prognan oko* 343. *pr. n. e.*
κλειτός 3. *v.* κλεινός
I. κλείω, *fut.* κλείσω, *aor.* Ζκλεισα, *pas. perf.* κέκλει(σ)μαι, *aor.* έκλείσθην, *staroat.* κλήω, *jon. i ep.* κληίω, zaključati, zatvoriti, prevući zasovnicu; *prenes.* blokirati
II. κλείω *v.* κλέω
Κλειώ, οϋς, ή, ime Muze povijesti κλέμμα, τό, krađa; lukavstvo, prijevara Κλέοβις, ιος, δ, *sin argivske svećenice Kidipe*
Κλεόβουλος, ό, *tiranin u Lindu, jedan od sedam mudraca grčkih* Κλεόμβροτος, ό, *otac Pauzanije, pobjednika kod Plateje*
Κλεομένης, ους, δ, 1) *spartanski kralj i vojskovođa od* 519—492. *pr. n. e.* 2) *sin Pauzanijin*
κλέος, τό *(samo nom. i ak. sg. i plur.* κλέεα, κλέα *i* κλέα), 1) glas, vijest, priča, τινός o kom *ili* o čem. 2) slava; *u plur.* slavna djela
κλεπτέον *v.* κλέπτω
κλέπτης, ου, δ, kradljivac; lukavac, varalica; *adj.* prijevaran, podmukao; *superl.* κλεπτίστατος 3.
κλεπτική, ή, krađa, tatska vještina
κλεπτοσύνη, ή, *ep.* vještina u krađi ili varanju, lukavost, hitrost
κλέπτω, κλέψω, *ob.* -ψομαι, ϊκλεψα, κέκλοφα, κέκλεμμαι, έκλάπην, *jon. i poet.* έκλέφθην, *adj. verb.* κλεπτέον, *jon. impf. iter.* κλέπτεσκε, I. *akt. i pas.* 1) krasti, potajno sebi uzeti; τα δημόσια pronevjeriti, odnijeti, τινά *ili* τί. 2) varati, lukaviti, opsjenjivati koga τινά, νόω, λόγω. 3) *aps. i* δ,όλοισι, λάθρα *a)* tajiti. *b)* potajno izvršiti σφαγάς; potajno raznositi lažne glase μύθους; *pas.* biti prevaren, τινί od koga. II. *med. a)* = *akt.* tajno raditi; προβαίνειν τό πρόσω κλεπτόμενος potajno naprijed ići. *b)* των εαυτών od svoga krasti

κλεψύδρα ἡ, vodena ura *za mjerenje vremena*
*λέω, *poet., pas.* κλέομαι, *ep. i poet., ep. impf. 2. sg. pas.* εκλε' = έκλέεο, *ep. ob.* κλείω, 1) *akt.* slaviti, oglasiti, τί »7» τινά. 2) *pas.* poznat, čuven, slavan, slavljen biti, τί kao što
Κλέωναί, αί, 1) *grad u Argolidi, jugozapadno od Korinta.* 2) *grad na Atosu u Halkidiki*
Κλεώνυμος, ου, ὁ, *Spartanac, pao kod Leuktre*
κλῆδην, *ep. adv.* imenom, poimence
κληδουχέω imati ključe, biti ključar(ica), biti nadstojnik hrama, svećenik
κληδοῦχος, ὁ, ἡ, ključar(ica), svećenik, svećenica, nadstojnik(nica) hrama
κληδών, κληδών, όνος, *ep. i jon.* κλεηδών, *ep. i* κληηδών, ἡ, 1) glas, vijest, poklik, τινός o kom, priča. 2) *os.* povoljan glas; poziv; *slučajno izrečena riječ* kao dobro znamenje. 3) *poet. uopće* vika, dozivanje
κλήζω zvati, nazivati, imenovati; slaviti
κλήθρη, ἡ, *ep.* joha
κλήθρον *v.* κλεῖθρον
Κλη ῖ δες, αί, *v.* κλείς, 7.
κληίς *v.* κλείς
κληιστός *v.* κληστός
κλήμα, τό, mladica, *os. vinove loze,* grana otkinuta *ili* koja se dade lako otkinuti
κληρονομέω baštinik biti pri čem τινός, baštiniti
κληρονομιά, ἡ, nasljedstvo, baština
κληρο-νόμος 2. koji dobiva svoj dio pri čem, koji preuzima što za koga (της δίκης kao tužitelj u parnici); *Supst.* ὁ κ. baštinik, nasljednik
κλήρος, ὁ, 1) ždrijeb, κλήρους πάλλειν ždrebati. 2) ždrijebom dodijeljeni dio, *os.* dio zemljišta, naslijeđeno zemljište, imovina, baština. 3) ždrebanje
κληρουχέω ždrijebom dodijeljeni dio zemljišta kao naseljenik dobiti *ili* posjedovati
κληρουχία, ἡ, 1) dijeljenje zemljišta medu građane. 2) naseobina atenskih građana u osvojenoj zemlji
κληρουχικός 3. koji *ili* što se tiče diobe zemlje medu građanske naseljenike
κληροῦχος 2. 1) koji posjedne ždrijebom pridijeljeni dio .osvojenog zemljišta; *supst. 6* κ. građanin naseljenik. 2) *poet. uopće* dionik čega τινός
κληρόω 1) *akt.* ždrebati, ždrijebom odrediti *ili* izbirati, τινά *ili* τί. 2) *med. a)* ždrijebom dobiti, *b)* sudjelovati pri ždrebanju, izboru; izbirati ždrebanjem
κλήρωσις, εως, ἡ, ždrebanje, izbor ždrijebom
κληρωτός 3. koji se ima ždrijebom postaviti; iždrijeban, ždrijebom određen
κλής *v.* κλείς
κλήσις, εως, ἡ, zov, klik, doziv, poziv *(na ručak ili sud)*
κληστός 3. *jon.* κλη ιστός, *ά)* koji se može zaključati, zatvoriti, *b)* zaključan, zatvoren
κλητεύω pozivati na sud, τινά, *poziv na sud dostavljao se uvijek tuženiku uz potvrdu svjedoka*
κλητήρ, ῆρος, ὁ, koji zove, glasnik
κλητός 3. *adj. verb. od* καλέω, *ep.* pozivan, biran, dobrodošao
κλήτωρ, ορός, ὁ, svjedok da je tuženik dobio poziv na sud; *v.* κλητεύω
κλίβανος, *b,jon.* posuda u kojoj se peče kruh, tava
κλῖμα *ili* κλίμα, τό, naginjanje zemljine kugle prema polu; nebeski kraj
κλῑμαξ, ακος, ἡ, ljestve, stube, stepenice; podmetanje, zapletanje nogu pri rvanju *ret.* dizanje, uzvisivanje
κλίνη, ἡ, ležište, postelja, počivaljka, nosiljka; odar
κλῑ́νο-πετής 2. koji leži bolestan u krevetu
κλιντήρ, ῆρος, ὁ, *ep.* naslonjač, počivaljka
κλίνω, κλῑ́νώ, Ζκλῖνα, κέκλῑκα, -ῖμαι, ἐκλίθην » ἐκλῑ́νην, κλιθήσομαι *i* κλινήσομαι, *ep. aor. pas. i* (ἐ)κλίν9·ην, *perf. pas.* 3. *pl.* κεκλίαται, I) *akt. tranz.* 1) naginjati, naslanjati, τι *ili* τινά; τινί *ili* προς τι na što. 2) sagibati, spuštati, okrenuti (μάχην), natrag potisnuti, potjerati: βσσε πάλιν oči svrnuti na stranu, πόδα korak upraviti II) *akt. intr.* 1) leći (k stolu). 2) naginjati se, padati. III) *pas.* naginjati se, naslanjati se, upirati se, sagnuti se, leći, pasti, mirovati; položen biti, ležati, boraviti, τινί, προς τι u, na čem. IV) *med. ep.* naslanjati se, ležati, τινί na čem
κλῖσία,/ο». -ίη, ἡ, *ep. i poet., ep. dat.* κλισίηφι, 1) šator, koliba, baraka. 2) naslonjač, postelja
κλισιάδες, αί, *jon.* vratnice, vrata, *prenes.* ulaz
κλισίη&εν, *ep. adv.* iz kolibe, iz šatora
κλισίηνδε, *ep. adv.* u kolibu, u šator
κλίσιον, τό, *ep.* zgrada, gospodarska zgrada, koliba za služinčad
κλισμός, δ, *ep.* naslonjač
κλιτύς, ύος, ἡ, *ak. sg.* ύν, *pl.* ῦς, *ep. i poet.* pristranak brda, brežuljak
κλοιός, δ, ovratnik, ogrljak, lanac oko vrata, kojim se vezahu zarobljenici
κλονέω, *ep. i poet., samo prez. i impf.* 1) *akt.* pred sobom goniti, uskomešati, poplašiti, motati, smesti, τινά «7» τί. 2) *pas.* motati se, prostiskivati se, plašiti se, uznemiren biti, uskomešati se, biti u bijeg natjeran, dati se u bijeg
κλόνος, ὁ, *ep.* stiska, vreva, metež, žurba
κλοπαῖος 3. *poet.* ukraden
κλοπεύς, έως, δ, *poet.* tat, potajni zločinac
κλοπή, ἡ, *poet. i pl. mj. sg.* 1) krađa; pronevjerenje. 2) lukavstvo, prijevara. 3) potajno preduzeće, ποδοϊν κλοπάν άρέσθ-αι potajno pobjeći; potajno osvojenje kojega mjesta
κλόπιος 3. *ep.* podmukao
κλοτοπεύω, *ep.* naklapati
κλυδασμός, ὁ, *ροζ.* talasanje, udaranje valova
κλῦδων, ωνος, ὁ, udaranje valova, talasanje; *prenes.* vreva, zabuna; ἁφιππος κλ. vrtlog kola

κλύζω, κλόσω, ίκλδσα, κέκλυσμαι, έκλύσθην, *ep. impf. iter.* κλύζεσκον, 1) *akt. a)* pljuskati. *b)* ispirati, prati. 2) *pas.* talasati se, izgibati se
κλϋθι *v.* κλύω Κλύμενος, ό, *sin Prezbonov, kralj Minijaca u Orhomenu.* Κλυμένη, ή, α) *kći Okeanova i Tetidina, mati Faetontova. b) žena Filakova, mali lfiklova. č) inače vlast, ime* κλύσμα, τό, *jon.* tekućina kojom se ispiru rane, klistir
κλυστήρ, ήρος, ό, *jon.* štrcaljka Κλῦταιμήστρα,/ο«. -στρη *(prije krivo* -μνήστρα), ή, *kći Tindarejeva i Ledina, sestra Helenina, žena Agamemnonova* κλϋτο(.P)εργός 2. *ep.* koji slavna djela stvara, slavan umjetnik κλϋτό-πωλος 2. *ep.* koji ima slavnih konja, dičnokonjik, *prid. Hadov*
κλυτός *v.* κλεινός
κλῦτο-τέχνης, ου, ό, *ep.* slavan umjetnik
κλυτό-τοξος 2. *ep.* sa savlnim lukom, slavnoluki, *pridj. Apolonov* κλόω, *ep. i poet., impf.* εκλυον *ep. služi kao aor., k tomu imper.* κλϋθι, κλῦτε, *i s ep. redupl.* κέκλῦθι, κέκλϋτε, 1) slušati, čuti, doznati, τί *i* τινός što, τινά *i* τινός koga, τινός τίνος što od koga, *ili s part., ili* εκ, προς, άπό τίνος. 2) slušati, pokoravati se, uslišati koga τινός *ili* τινί, *ili* τινός τίνος *i* τινί τίνος. 3) čujem gdje me zovu, zvati se, biti na glasu, κακώς κ. biti na zlu glasu
Κλώθες *i* κλώθ-ες, αϊ, prelje, usudnice, *koje čovjeku sudbinu dijele* Κλωθώ, οϋς, ή, Klota, *najstarija od triju Mera* (Μοίρα), *koja nit života prede* (Prelja)
κλώθ-ω, -ώσω, -ωσα, κέκλωσμαι, έκλώσ&ην, presti
κλωμακόεις, εσσα, εν, *ep.* kršan, loman
κλών *v.* κλάδος
κλωπεύω = κλέπτω, krasti; άνδρας loviti
κλωστήρ, ηρος, ό, *poet.* klupko κλώψ, κλωπός, ό = κλέπτης, kradljivac, tat; *također* pljačkaši, *što idu za vojskom i plijene*
κνάπτω *ili* γνάπτω grepsti, razderati, iščešljati vunu κναφεύς, έως, *ό, jon. mj.* γναφεύς, valjar, suknar κναφήιον, τό, *jon. mj.* γναφεϊον, valjaonica, valjarska radionica κνάφος, ό, *jon.* sprava na koju se ogreba vuna, gargača; bodljikavo mučilo κνάω, κνώ, κνης, *inf.* κνήν, κνήσθαι, *jon.* κναν, *ep. impf.* κνη, 1) *akt. ep. i jon.* strugati, trti. 2) *pas. i med.* češati se, κνώμενος koji se škaklja
κνεφαϊος 3. *poet.* mračan, taman κνέφας, τό, *ep. gen.* -φαος, *dat.* -φα, *α)* tmina, mrak, sumrak, suton, *b)* praskozorje κνη *v.* κνάω κνήμη, ή, golijen, list κνημιδο-φόρος 2. *jon.* koji nosi nazuvke
κνημίς, ϊδος, ή, *α)* nazuvak, kao oklop od kovine na golijeni. *b) u miru:* dokoljenica *ili* nazuvak od kože oko golijeni
κνημός, ό, *ep.* zavoj, *u pl. os.* obronci, strmina, uvala
κνησιάω, *desider. od* κνάω, rado se češati; τί svrbi me nešto
κνήσις, εως, ή, češanje, svrbljenje
κνη στις, ιος, ό, *dat.* κνήστί, *ep.* strugač, trenica
Κνίδος, ή, *grad u Doridi u Maloj Aziji. Stanov.* οι Κνίδιοι
κνίζω, *perf. pas.* κέκνισται, *aor. pas.* έκνίσθη, *jon. i poet.* 1) *akt. grepsti, prenes.* dražiti, vrijeđati, mučiti, žalostiti. 2) *pas. i* od ljubavi biti mučen
κνίση, *i s* σσ, ή, 1) što u nos bode, para, *os.* para od pečene pretiline. 2) pretilina u koju se umatalo žrtveno meso
κνϊσήεις, εσσα, εν, *ep.* pun mirisa od pečenja
κνυζέομαι, *poet. med.* režati, cviljeti
κνυζηθμός, ό, *ep.* cviljen/e, skičanje pasa, κυνών
κνύζημα, τό, *jon.* jecanje, tepanje djece
κνυζόω, *ep.* učiniti svrabljivim, šugavim, ossε oči krmeljive učiniti
κνώδαλον, τό, *ep. i poet.* divlja, opasna životinja, zvijer, nakaza, neman
κνώδων, οντος, ό, *poet. zapr.* sjekač, διπλοί na maču zupci s obje strane drška, gdje je usađena oštrica. U *sing. uopće* mač
Κνωσός, ή, Κνωσσός, *glavni grad na Kreti, prijestolnica Minosova. Adj.* Κνώσιος; Κνώσσια όρχήματα, igre *u čast Arijadni*
κνώσσω, *ep.* tvrdo spavati
κόγχ[γ].> ή> ' *i*^{ση}. κογχύλιον, τό, školjka, ljuštura
κογχυλιάτης, ου, ό, λίθος ljušturni kamen
Κόδρος, ό, *sin Melantov, po priči posljednji kralj atenski oko* 1086. *pr. n. e. Njegovi potomci:* Κοδρίδαι
κό&ορνος, ό, 1) visoka lovačka čizma, koja se sprijeda sapinjala. 2) obuća s visokim petama u tragediji. *Prenes.* čovjek dvoličan, nestalan
κοίη, *jon.* — *at.* ποία, *adv.* ta kako?
Κοίλα, τά, 1) της Ευβοίας, *pećine na jugu Eubeje. 2)* της Χίης χώρης, *zaton na zapadnoj obali Hija*
κοιλαίνω, *aor.* έκοίλάνα, *jon.* έκοίληνα, izdupsti
Κοίλη, ή, *atički dem. (općina) Hipotoontove file*
κοιλία, *jon.* -ιη, ή, šupljina, *os.* trbušna šupljina, trbuh
κοιλο-γάστωρ, ορός, ό, ή, *poet.* šuplja trbuha, proždrljiv
κοίλος 3. *jon. i poet.* κόϊλος. 1) šupalj, izduben, dubok. 2) (unutra) uduben, duboko položen, gorama okružen, οδός klanac
κοιμάω, *jon.* -έω, *spored. obi.* κοιμίζω, 1) *akt.* Iijegati, uspavati koga τινά; *prenes.* umiriti, ublažiti, ukrotiti. 2) *med.-pas. s fut.* κοιμήσομαι *i aor. pas.* έκοιμήθην, *ep. i med.* κοιμήσατο, κοιμήσωνται, *α)* leći spavati, za-

spati, χάλκεον ὕπνον, mjedenim snom, *tj.* smrtnim snom, *prenes.* popustiti, prestati. *b)* leći, namjestiti se na stražu
κοίμημα, τό, *poet.* spavanje, zagrljaji, τινός čiji, τινί s kim
κοίμησις, εως, ἡ, spavanje
κοιμίζω *v.* κοιμάω
κοινή *v.* κοινός II.
κοινο-λεχής, ὁ, ἡ, *poet.* drug(-arica) pri spavanju
κοινολογέομαι dogovarati se, savjetovati se s kim τινί *ili* προς τίνα
κοινό-πλους 2. *stegn. od* σος, *poet.* koji s kim zajedno brodi
κοινό-πβυς, πουν, *gen.* ποδός, *poet.* zajedničkom nogom (idući), παρουσία zajednička prisutnost
κοινός 3. *poet. i 2, star. obi.* ξϋνός 3. *ep., jon. i poet., ep. ijon. i* ξϋνήιος, I) *o stvarima:* zajednički, općenit, javan, općenito valjan, poznat, *aps. i* τινός *ili* τινί komu. *Supst.* τό κοινόν *i* τα κοινά, zajedničko, opće, zajednica, skupljeno građanstvo, skupština, općina, državna uprava, opća građanska prava, opće dobro, državni novci, blagajnica, državni dohoci, zajednički plijen, sakupljena vojska; κοινά πράττειν baviti se državn. poslovima; ἑκ, ἀπό (τοῦ) κοινοῦ po zaključku naroda, od države, na javne troškove; ἐν κοινώ javno. II) *o licima: a)* istoga roda, srodan, *b)* dionik, drug. c) pravedan, nepristran, prijazan, τινί. *Adv.* κοινή *{poet.* ξυνη) i κοινώς 1) zajedno, skupa, σύν τινι *i* μετά τίνος. 2) uopće, javno
κοινό τη ς, ητος, ἡ zajednica
κοινό-τοκος 2. *poet.* istoga roda, bratski
κοινο-φιλής 2. *poet.* koji isto ljubi
κοινόω 1) *akt. a)* učiniti zajedničkim, tí što, τινί s kim. *b)* saopćiti. 2) *med. a)* združiti se, dati komu (τινί) dijela, s kim μετά τίνος, u čem τί. *b)* saopćiti jedan drugome, javiti kome što, posavjetovati se, za savjet pitati koga τινί
κοινών, ώνος, ὁ, *v.* κοινωνός
κοινώνέω 1) *akt. a)* imati dio u čem τινός, skim τινί, dijeliti što s kim. *b)* imati što zajedničko s kim τινί, pridružiti se kome, slagati se. 2) *med.* dati kome dio u čem τινός
κοινωνία, ἡ, zajednica, ujedinjenje, učestvovanje, τινός s kim *ili* pri čem, žv τινι u čem, προς τίνα s kim; druženje, općenje
κοινωνός 2. *i* κοινών, ώνος, ὁ *{ovo samo kao supst., u plur. nom. i ak.),* 1) *Adj. poet.* zajednički. 2) *supst.* δ, ἡ, drug, učesnik, zadrugar, pomoćnik, dioničar, prijatelj, τινί s kim, τινός u čem
κ οίος, *jon. mj.* ποιος
κοιρανέω, *ep.* vladati, zapovijedati
κοιρανίδης (I), ου, ὁ, ἡ, *poet.* potomak vladalački, *plur.* gradske poglavice
κοίρανος, ὁ, vojvoda, vladalac, zapovjednik
κοιτάζομαι, *ep.,* leći, gnijezditi se
κοιταῖος 3. koji leži, κ. γίγνεσθαι noćiti
κοίτη, ἡ, *ep. jon. i poet.* κοϊτος, ὁ, 1) lijeganje, spavanje. 2) ležište, postelja, krevet, κοϊτον ποιεϊσθαι prostirati sebi postelju, *tj.* ići u krevet
κόκκος, *6, jon.* jezgra od ploda, *os.* od sladuna
κόκκυξ, ϋγος, ὁ, *{lat. cuculus),* kukavica
κολάζω *i med.* -ομαι i *adj. verb.* κολαστέον, *upravo* podrezati, *st.* 1) obuzdati, krotiti. 2) koriti, kazniti, τινά τινι *i* διά ,τινος koga čim; τα σέμν' ζπη κόλαζ' εκείνους njih karaj riječima ponosnim *(Sof. Aj.* 1107)
κολακεία, ἡ, laskanje, ulagivanje
κολακευτικός 3. *i* κολακικός 3. laskav. *Supst.* ἡ -κή vještina laskanja κολακεύω laskati, ulagivati se komu τινά, laskanjem prevariti κόλα ξ, ακος, ὁ, laskavac, udvorica κόλασις, εως, ἡ, kažnjavanje, kazna κόλασμα *i* κολαστήριον, τό, sredstvo *ili* oruđe za kažnjavanje; *ali* κόλασμα = i κόλασις
Κολασσαί = Κολοσσαί κολαστής, οϋ, ὁ, *poet.* koji kazni, kori; krotilac, karač κολεός, ὁ, *ep. i jon.* κολεόν, *i* κουλεόν, τό, korice *od mača* κόλλα, ἡ, kelj, tutkalo
κολλάω, keljiti, *prenes.* učvrstiti κολλήεις, εσσα, εν, *ep., i* κολλητός 3. skeljen, spojen, zgloblјen κόλλησις, εως, ἡ, *jon.* keljenje, sljepljivanje, σιδήρου svarivanje
κόλλοψ, οπός, ὁ, ključ na liri za navijanje žica
Κολλῦτός, ὁ, *at. dem. (općina) Egejeve file istočno od Atene. Stanov.* ὁ Κολλυτεύς
χολο^όζ 2. okrnjen, otupljen κολοιός, ὁ, *ep.* čavka κολόκυν&α, *i* -η, *at.* κολοκύντη, ἡ, (okrugla) tikva κόλος 2. *ep. ijon.* = κολοβός, okrnjen, šušav, šut; μάχη prekinut Κολοσσαί, αί, *grad u Velikoj Frigiji na Liku, s.* Chonas
κολοσσός, ὁ, *jon.* kolos, golem, velik kip
κολοσυρτός, ὁ, *ep.* graja, vika κολούω, *pas. perf.* κεκόλουμαι, *aor.* ἐκολούθην, osakatiti; podrezati, umanjiti, kratiti, stezati, ne dati da se uzdigne, τί *i* τινά Κολοφών, ώνος, ἡ, *grad u Joniji nedaleko od Efeza. Stanov.* οι Κολοφώνιοι κόλπος, ὁ, *a)* njedra, krilo, *b)* nabor haljine. *c)* morski zaljev, draga
κολυμβάω uroniti
κολυμβήθρα, ἡ, 1) kupalište. 2) *uopće* ribnjak, bara
κολυμβητής, οϋ, *i* -τήρ, -ηρος, ὁ, ronac, plivač
Κόλχος, ὁ, Kolšanin, *stanov. Kolhide, često i kralj Kolšana: Eet.* Κολχίς, ἡ *(Aία), kavkaska pokrajina na istočnoj obali Crnog mora.* Κολχίς, ἡ, *takođ.* Kolšanka (Medeja). *Adj.* Κολχικός 3. κολωάω, *ep.* kriještati, derati se, kriještеći psovati

κολώνη, ἡ, *ep. i poet.,* κολωνός, ὁ, *jon. a)* brežuljak, 6) *ep. i poet.* grobni humak. *Os.* Κολωνός, ὁ, *brežuljak otprilike pola sata (10 stadija) daleko od Atene. Po njemu se zove* Κολωνός *i dem. (općina) na njemu osnovana:* K. ἵππιος, *rodni kraj Sofoklov. Drugi dem. (općina) Antiohove file,* Κολωνός ἀγοραίος *bio je u gradu Ateni* κολωός, οϋ, ὁ, *ep.* kriještanje, krika, graja κομάω, *jon. i* -έω 1) imati dugu kosu, *part.* κομόωντες dugokosi *pridjevak Ahejaca. 2) jon.* ponositi se, gramziti za čim, ἐπί τινι

I. κομέω, υ. *pređašnje*

II. κομέω, *s impf. du.* 3. /. κομείτην, *iterat. obi.* κομέεσκον, *ep.* starati se, njegovati, hraniti, τινά

κόμη, ἡ, *u sg. i pl.* 1) kosa, vlasi. 2) *ep.* lišće

κομήτης, ου, ὁ, 1) *adj.* dugokos, *prp*>es.* ιός krilata strijela. 2) *supst.* zvijezda repatica

κομιδή, ἡ, (κομίζω). 1) *ep.* briga, njega, gajenje. *Adv.* κομιδῆ (κομιδή) pomno, točno sasvim, posve. 2) *jon.* nabava, doprema, dovoz, skupljanje. 3) vožnja, prijevoz, dolazak, odlazak, povratak. 4) *(od medija)* dobivanje; oduzimanje; izvlačenje (strelice iz rane)

κομίζω, *fut.* κομιω, *aor.* ἐκόμισα, *ep. i* σσ, i κόμισα, *adj. verb.* κομιστέον, I) *akt.* 1) *ep.* oskrbiti, njegovati, othraniti, τινά »7í τι. 2) donositi, dopremiti, dovesti, dobiti; odnijeti, odvesti; pohraniti, sahraniti; *os.* (πάλιν) natrag od-, dovoditi, ὁ κομίσας donosilac, τί, τινά. II) *pas. s fut.* κομισ-9-ήσομαι, *aor.* ἐκομίσβ-ην, 1) *pas. k znač.* 1 *i 2.* 2) *os.* biti natrag dopremljen, broditi, putovati, zaputiti, doći, prispjeti, vraćati se (πάλιν). III) *med. fut.* κομιοῦμαι, *jon.* -ιεῦμαι, *aor.* ἐκομισάμην, *perf.* κεκόμισμαι, 1) kod sebe primati, njegovati, gosti ti. 2) k sebi donositi, sa sobom do-, odnijeti, spraviti što svoje, ἐν χρο'ί u svoje tijelo; za se steći, ponovo dobiti; τί; τινά τι dobiti koga kao nešto, τινός, παρά, ἀπό τίνος od koga

κόμμι, ιδος *i* εως *(jon.* ιος, *i indecl.),* τό *(tuđa riječ)* guma, smola iz drveta

κομμός, ὁ, udaranje u grudi, *os. s njim spojena* tužnjava za pokojnikom; tužaljka; *u drami:* zajednička lirska partija kora i glumaca

κομμωτικός 3. vješt kićenju

κομόωντες *v.* κομάω

κομπάζω *i* κομπέω 1) *ep.* bučiti, zvečati. 2) hvastati se čim τινί, τί, μῦθον bahato odgovoriti; *pas.* hvalisati se

κόμπος, ὁ, 1) *ep. i poet.* zveka, buka, štropot, topot, škljocanje odóntων. 2) *prenes. i bez* λόγου (-ων), γλώσσης zveka riječi, kićene riječi, hvalisanje

Κόμψατος, ὁ, *rječica u Trakiji (Hdt.* VII 109)

κομψεία, ἡ, *(i plur.),* dosjetljivost

κομψεύω, 1) *akt.* iskititi, gizdati se čim, τί. 2) *med.* dosjetljivo reći što τί

κομψός 3., *adv.* -ώς, *komp.* -ότερον, nakićen, krasan, biran, fin, duhovit

κονάβέω, *ep., samo aor.* κονάβησα, *i* κοναβίζω, *ep.* oriti se, odjekivati, zveketati, tutnjiti

κόνάβος, ὁ, *ep.* prasak, štropot, tutnjava

κόνδυλος, ὁ, zglavak, šaka, os. udarac šakom, ćuška

κονία, *jon. i ep.* -ίη, *ep. i poet., i* κόνις, εως, *jon.* ιος, ἡ, *dat. ep.* κόνι, 1) prah, prašina. 2) zemlja, pijesak. 3) lug, lukšija

κονιατός 3. pobijeljen, okrečen

κονιάω *zapr.* naprašiti, *pa:* bijeliti, krečiti

κονιορτός, ὁ, *i* κονί(σ)σαλος, ὁ, uzvitlana prašina, vijavica od prašine; κονιορτός, *prenes.* prljav «7» tvrd čovjek

κόνις *v.* κονία

κονίω, *ep.* 1) *tranz.* naprašiti, τί. 2) *intr.* zaprašiti

κοντός, ὁ, 1) čakija, motka s *gvozdenom kukom.* 2) koplje

κοπάζω, *jon.* umoriti se, popustiti, sleći se

κόπις, ὁ, *poet.* brbljavac, blebetalo

κοπίς, ὁ, *poet.* brbljavac, blebetalo

κοπίς, ίδος, ἡ, 1) *poet.* nož, bodež. 2) os. kratka zavinuta sablja, pala

κόπος, ὁ, satrvenost, umor, slabost, tromost

Κόπρειος, ὁ, *stanov. at. dema ((opčine)* Κόπρος, *koji je pripadao u Hipotoontovu filu*

κοπρέω, *ep.* gnojiti

κόπρος, ἡ, 1) gnoj, đubre, blato, kal. 2) *ep.* gnojište, obor

κοπρο-φόρος 2. koji gnoj nosi, κόφινος koš za gnoj

κόπτω, *perf. at.* κέκοφα, *ep.* κέκοπα, *pas. perf.* κέκομμαι, *aor.* ἐκόπην, *fut.* κοπήσομαι, *fut.* 3. κεκόψομαι, I) *akt.* 1) udarati, tući, τινά, τί, τινά τι koga u što, gurati; posjeći; ubiti; ujesti (δράκων); razbiti. 2) kovati (δεσμούς, νόμισμα). 3) kucati. 4) umoriti, izmučiti, ozlijediti. II) *med.* 1) sebe udarati, τί u što. 2) busati se. 3) sebi dati tući, sebi dati kovati

Κόρακος πέτρη, ἡ, Korakova stijena *(tj. Gavranova stijena) na Itaci*

κόρα ξ, ακος, ὁ, gavran; απαγ' ές κόρακας idi do bijesa

κορδακισμός, ὁ, plesanje plesa κόρδαξ (besraman ples)

κορδακίζω plesati κόρδαξ, raskalašeno plesati

κορέννυμι, *fut.* κορέσω, *aor.* ἐκόρεσα, *perf. pas.* κεκόρεσμαι, *aor. pas.* ἐκορέσθην, *ep. fut.* κορέω, *aor. i sa* σσ, *med. opt.* 3. *pl.* κορεσαίατο, *perf. akt. part.* κεκορηώς *(s pas. znač.) i pas.* κεκόρημαι *(i jon.),* 1) *akt.* nasititi, τινά koga, τινί *i* τινός čim. 2) *med. s aor. pas. i med. a)* nasititi se, sit biti τινός što, s *part.* ἐκορέσσατο τάμνων χείρας cijepajući umorio je ruke, κ. κλαίων sit se naplakati; ὕβρι κεκορημένος zasićen od obijesti

κόρευμα, τό, *poet.* djevbjaštvo

I. κορέω mesti, čistiti

II. κορέω, *ep. fut. od* κορέννυμι, *što v.*

κόρη, *poet.* κόρα *i* κούρα, *jon.* κούρη, *dor.* κώρα, ή, 1) *fem. od* κόρος II) *st. a)* djevojka. *Kao vlast, ime* Κόρη, ἡ, *Perzefona, kći Zeusova i Demetrina. b)* kći c) mlada žena. 2) zjenica; lutka. 3) dug rukav perzijski

Κορησ(σ)ός, ή, *brdo i grad kod Efeza u Joniji*

κορ&ύομαι, *ep. med.* dizati se

Κόρινθος, ἡ *i* ὁ, *grad na Istmu. Adj.* Κορίνθιος 3; *stanov.* ὁ Κορίν-9-ιος. *Adv.* Κοριν-•9-όθι u Korintu

Κόρκῦρα *i si. v.* Κέρκυρα

κορμός, ό, *ep., jon. poet. i poz.* panj, deblo

I. κόρος, ὁ, 1) sitost, dosada, τινός od čega. 2) obilje, *st.* obijest, ponos, prkos; *personif.* Κόρος ὕβριος υἱός Prkos, sin obijesti

II. κόρος, *ep. i poet.* κοῦρος, *dor.* κώρος, ό, 1) mladić, momak za oružje, *os.* plemenita roda; *kao adj.* snažan, čil. 2) sin

κόρρη *i* κόρση, ἡ, slijepo oko Κορσωτή, ἡ, *grad na lijevoj obali Eufratovoj* κορυβαντιάω koribantski nadahnut, ushićen biti

Κορύβδς, αντος, ό, *svećenik frigijske božice Kibele, koju su slavili pomamnim plesanjem, divljim kretnjama i bučnom muzikom*

κόρυζα, ἡ, *zapr.* kihavica; tupoglavstvo

κορυζάω imati uvijek hunjavicu, tupoglav biti

κορῦθ-άιξ, ῖκος, ό, *ep. i* κορῦθ-αίολος 2. *ep.* koji šljem trese, *a jer se ovaj pri tom blista:* sjajnošljemac

Κορύλας, α, ό, *vladar paflagonski, oko g.* 400. *pr. n. e.* κόρυμβος, ό, *pl.* τα κόρυμβα *(ne dolazi u at. prozi),* vrh, vršak κορδνη, ἡ, *ne dolazi u at. prozi,* buzdovan, kijača

κορῦνήτης, ου, ό, *ep. i* κορῦνη-φόρος, ό, koji nosi buzdovan, to-puzlija (os. *tjelesna straža Pizistratova)*

κόρῦς, ὕθος, ἡ, *ak.* κόρῦθα *i* κόρυν, *dat. pl.* κορύθεσσιν, kaciga, šljem κορύσσω, *ep. i poet., ep. aor.* κόρυσσα, *med. part.* -σσάμενος, *perf. pas. part.* κεκορυθμένος, 1) *akt.* oružati, opremati, πόλεμον podizati. 2) *pas. i med. a)* oružati se, opremati se u boj, χαλκω okovan biti. *b)* dizati se

κορυστής, οῦ, ό, *ep.* oružan čovjek, oružanik

κορυφαίος 3. vrhovni, *st.* ὁ κ. vođa, poglavica; *u zboru (koru)* zborovođa, korovođa

Κορυφάσιον, τό, *rt kod Pila u Meseniji*

κορυφή, ἡ, *upravo* vrh koje stvari, *i* kraj; *os. a)* tjeme na glavi, *prenes.* moć. *b)* glavica, vrh δρεος

κορυφόομαι, *ep. pas.* na vrh se uzdizati

Κορώνεια, ἡ, *grad u Beotiji blizu Kopajskoga jezera, sada Diminija. Stanov.* οἱΚορωναῖοι

κορώνη, ἡ, *ep., poet. i poz.* 1) svaka krivina, *st. a)* zvekir, alka, biočug na vratima, *b)* zavojak na jednom kraju luka, za koji se zapinjala tetiva. 2) vrana, εἰναλίη morska vrana

κορώνίς, ίδος, ἡ, *ep.* zavinut, ukrivljen; νῆες krivort *radi izvijene krme i brka*

κόσκινο ν, τό, sito, rešeto κοσμέω, -ήσω *itd., ep. aor. pas.* 3. *pl.* κόσμη-•9-εν, *jon. plpf. pas.* 3. *pl.* ἐκεκοσμέατο, I) *akt.* 1) urediti, prirediti, narediti, τα κοσμούμενα odredbe; zapovijedati, upravljati; razređivati (vojsku); τράπεζαν sto prostrijeti, δόρπον gotoviti. 2) opremati koga čim τινά τινι, kititi, ukrasiti, slaviti, veličati; mrtvima posljednju počast iskazati. II. *med.* 1) sebi urediti što τί. 2) sebe *ili* svoje opremati, kititi

κόσμημα, τό, *i* κόσμησις, εως, ἡ, kićenje, nakit, ures, oprema (vojnička)

κοσμητής, οῦ, *ep.* κοσμήτωρ, ορός, δ, 1) uredivač, glavar. 2) koji kiti, resi

κοσμητική, ἡ, vještina kićenja

κοσμητός 3. *ep.* lijepo uređen

κοσμήτωρ *v.* κοσμητής

κόσμιος 3. *i 2, adv.* -ίως, uredan, uređen, čudoredan, pristojan, čestit. *Supst.* το κόσμιον pristojnost, čednost

κοσμιότης, ητος, ἡ, pristojnost

κοσμο-πολίτης, ου, δ, kome je cio svijet domovina, kozmopolit

κόσμος, δ, 1) raspored, red, uređenje, poredak, zapt. (u vojsci); κόσμω τιθ-έναι u red postaviti; *adv.* (εν) κόσμω, κατά κόσμον u redu, kako valja, pristojno. 2) ures, nakit; kićenje, hvaljenje, slavljenje, čast. 3) svemir, svijet

κόσος, *jon. mj.* πόσος, *što v.*

κότε, κοτέ, κότερα, κότερον, *jon. mj. at.* πότε, ποτέ, πότερα, πότερον, *što v.*

κοτέω, *ep., perf. part.* κεκοτηώς *s prez. znač., ob. med.* κοτέομαι, *aor.* κοτέσσατο, *konj.* 3. *sg.* κοτέσσεται, ljutiti se, τινί na koga, τινός poradi čega

κοτήεις, εσσα, εν, *ep.* srdit, kivan

κότος, δ, *ep. i poet.* gnjev, srdžba, κότον (ἐν)-τίθεσθαι, ζχειν τινί kivan biti na koga

κοτύλη, ἡ, *uopće* šupljina, *st.* 1) *ep.* čaša. 2) mjerica za suho i tekućine = 0,27 litre. 3) *ep.* čašica u kojoj se miče kuk

κοτῦληδών, όνος, δ, *dat. pl. ep.* -ονόφιν, *ep.* bradavičasta siska na lovkama polipovim

κοτῦλ-ήρῦτος, 2. *ep. upravo* što se može čašom grabiti, koji obilno teče Κοτύωρα, τά, *kolonija sinopska na Pontu u zemlji Tibarenaca. Stanov.* -ωρίτης κοῦ *i* κού *v.* ποῦ *i* πού κουλεόν, τό, *v.* κολεός, δ

Κούναξα, τά, *mjesto na istočnoj obali Eufrata, gdje je g.* 401. *pr. n. e. Kir* (δ νεώτερος) *izgubio život* κουρά, ἡ, 1) striženje kose *ili* brade. 2) *poet.* odrezana kovrčica κουρεῖο ν, τό, brijačnica κουρεύς, έως, δ, brijač κούρη, ἡ, *v.* κόρη κουρή, ἡ, *jon. mj.* κουρά, *što v.*

κούρητες, ων, οἱ, *ep.* = κοῦροι, momčad podobna za oružje

Κουρῆτες, οἱ, *staro pleme u Etoliji s glavnim gradom Pleuronom, potisnuto od Etolaca u Akarnaniju*
κουρῖδιος 3. *ep. i jon.* mlad, vjerenik, -ica, κ. ὄλοχος zakonita žena, κ. λέχος bračna postelja, δῶμα muževa kuća
κουρίζω, *ep.* biti κοῦρος, *tj.* mlad, jak biti *{Od.* 22, 185)
κουρίξ, *ep. adv.* za kosu *(Od.* 22, 188)
Κούριον, τό, *grad na juSnoj obali Kipra. Stanov.* ὁ Κουριεύς
κοῦρος *v.* II. κόρος. *Kompar.* κουρότερος 3. *ep.* mlađi, čiliji; *kao supst.* mlađi, jači čovjek
κουρο-τόκος 2. *poet.* koji djecu rađa
κουρο-τρόφος 2. *ep. i poet.* koji (-a) hrani, odgaja junake; ἡ κ. hraniteljica junaka
κουφίζω, *fut.* -ιῶ *itd.* 1) *tranz. a)* olakšati koga (što) τινά (τί), osloboditi, τινός čega, ublažiti, pomoći, τινί čim. *b)* podizati, τινά, *os.* mrtvaca, *tj.* ukopati, ἵλμα κουφίζειν *zapr.* skok olakšati, = uvis skočiti, lako skoknuti. 2) *intr. poet. o bolesnicima:* odlahnuti
κουφό-νοος 2. *poet.* lakouman, nestalan; nestašan, bezazlen
κοῦφος 3, *adv.* κούφως, *komp.* -ότερος *i* -ότερον, α) lak, *tj.* ne težak; okretan, brz; nesmetan, lako oružan, *b)* malen, neznatan. c) *prenes.* lako podnošljiv, blag; nestalan, isprazan, ništetan; lakouman; κουφότερον, *ep.* lakšim srcem
κόφῖνος, δ, košara, koš, rudnjak, krošnja
Κόως, ἡ, *v.* Κως
κράατα, κράατος *i si. v.* κάρα
κραγγάνομαι, *jon.* vikati
κραδαίνω, *ep. poet. i poz. i* κραδάω, *ep.* mahati, vitlati, τί što. U *pas. aor.* ἐκραδάνθην ljuljati se, drhtati, τί na čem
κραδία, -ίν), ἡ, *v.* καρδία
κράζω, *at. samo perf.* κέκραγα *s imper.* χ,έχρα.-χθι s *prez. znač., i plpf.* ἐκεκράγειν, *fut.* κεκράξομαι, *u kompoz. aor.* Ζκραγον, kričati, vikati
Κραθις, δ, 1) *rijeka u Ahaji.* 2) *rijeka u donjoj Italiji kod Sibarisa*
κ ραίνω, *ep. i poet., fut.* κράνώ, *med. inf.* κρανέεσθαι s *pas. znač., aor.* ἐκρανα, *ep.* ἴκρηνα, *perf. pas.* 3. *sg.* κέκρανται, *aor. pas.* ἐκράνθην, *fut.* κρανθήσομαι, *i* κραιαίνω, *ep., aor.* ἐκρήηνα, *imper.* κρήηνα, *imper.* κρήηνον, *inf.* κρηήναι, 1) izvršiti, dovršiti, ispuniti, τί. 2) vladati, upravljati, *aps.,* τί *ili* τινός
κραιπαλάω pijan biti
κραιπάλη, ἡ, vrtoglavica, pijanstvo
κραιπνός 3, *adv.* -ώς, *ep. i* κραιπνά, 1) grabežljiv. 2) hitar, nagao. 3) *prenes.* žestok
κραναός 3. *ep.* tvrd, kršan. *Vlastito ime* Κρανάη, ἡ, *ostrvo kod Giteja nasuprot feničkoj koloniji Migoniju.* Κράνα ο ι, ot, *stari naziv za Atenjane*
κρανέεσθαι *v.* κραίνω
κράνεια, *ep. i jon.* -είη, *i* -ία, ἡ, *ep.* drijenak, dren
κρανέΐνος 3. drenov
Κράνειον, τό, *čempresov gaj s gimnazijom pred Korintom*
κράνίον, τό, lubanja
Κραννώνιος ι Κρανώνιος, ὁ, *stanov. tesalskogc. grada* Κραννών, *gdje je Antipatar potukao Grke g.* 322. *pr. n. e.*
κρανο-ποιέω *poet.* kacige kovati
κράνος, εος, τό, kaciga, šljem
Κράπαθος, ἡ, *v.* Κάρπαθος
κρδσις, εως, ἡ, miješanje, *os.* vrućine i zime, temperatura
κράσπεδον, τό, rub, okrajak, krilo (vojske)
κρατά *v.* κάρα
κραται-γόαλος 2. *ep.* s jakim pločama, tvrdopločan
κράταιίς, ἡ, *ep.* pretega, težina; *person.* Κραταιίς, ἡ, Kratаja, Presilna, *mati Skilina*
κραταιός 3. *ep. i poet.* jak, silan
κραταί-πεδος 2. *ep.* tvrda tla, nabit
κραταί-ρΐνος 2. *ep.* tvrde kože, tvrdo okloplјen
κρατερός 3. i κρατερώς *v.* καρτερός
κράτερό-φρων, όνος, 2. *ep.* junačkoga srca, srčan
κράτερ-ώνυξ, υχος, ὁ, ἡ, *ep.* jakih pandža, ἵπποι tvrdokopitni, krepkonogi
κράτεσφι *v.* κάρα
κρατευταί, οἱ, *ep.* račve na kojima se okretao ražanj na ognjištu
κρατέω, -ήσω *itd., fut. pas.* κράτηθήσεσθ-αι, 1) jak, moćan biti, vladati, zapovijedati, τινός kim, čim; vladar biti, vlast imati, τη γνώμη prodrijeti; *s ak.* τό σόν S-άκημα καΐ τους θρόνους imati. 2) jači biti, nadjačati, nadvladati, dobiti u svoju vlast, τινός; pobijediti koga, što, τινά, τί; ὁ λόγος κρατεί govori se; οἱ κρατούντες pobjednici, οἱ κρατούμενοι savladani, podložnici; μέγα κ. veoma moćan biti
κρατήρ, ήρος, *jon.* κρητήρ, δ, 1) kotlić u kojem su miješali vino s vodom prije nego su ga grabili u čaše. 2) *uopće* posuda za tekućine, vrč. 3) kotlina, *u pl.* ždrijelo, krater
κρατηρίζω žrtveno vino izlijevati iz kratera kod misterija
κρατιστεύω najjači, najbolji biti *ili* pokazati se, natkriljivati koga τινός, čim τινί, τί, κατά, περί τι, ἐν τινι, *ili s part. i* παρά τινι
κράτιστος, *ep.* κάρτιστος 3 *(superl. od* κρατύς), najjači, najsilniji, najmoćniji, najsposobniji, najbolji, najkorisniji, najodličniji, najsigurniji, u čem τί, Sv τινι, s *inf. ili s part. Supst.* οἱ κράτιστοι *optimates;* (τό) κράτιστον najbolji dio, glavna moć, jezgra; κράτιστόν ἐστι najbolje, najkorisnije je; *adv.* κράτιστα najbolje, najljepše, izvrsno
κράτος, εος, ους, τό, *ep. i* κάρτος, *poet. često u pl. mj. sg.* 1) jakost, snaga, moć, sila, vlast, zapovjedništvo, vlada; *prenes.* gospo-

dar, vladar. 2) premoć, prevlast, pobjeda, κ. ἀριστείας nagrada za junaštvo. *Adv.* κατά κράτος svom silom, na juriš, ἀνά κράτος silno, žurno

κράτος *v.* κάρα

κράτυνω, *ep.* καρτόνω I. *akt.* 1) jačati, utvrditi, osigurati, τινά »7» τί. 2) *poet.* = κρατέω vladati, τα πρώτα prvi biti, imati u vlasti, dobiti, τινός *ili* τί. II. *med.* sebi »7» što svoje učvrstiti, utvrđivati, osigurati

κράτύς, ό, *ep.* = κρατερός *samo rtom.* silan, moćan

κραυγανάομαι *ili* κραυγάνομαι,/ο«. kričati, vikati

κραυγή, ή, vika, krika, tužnjava, jauk

κρε-άγρα, ή, *poet.* viljuške za meso, kliješta

κρεάδιον, τό, komadić mesa

κρέας, ατός, τό, *gen.* κρέατος *i* κρέως, *dat.* κρέαϊ *i* κρέα, *plur. nom. i ah.* κρέατα, κρέα *(elid.* κρέ'), *gen.* κρεών, *ep. i* κρεάων, κρειών, *dat.* κρέασι *i* κρέεσσι, meso; *pl.* komadi mesa

κρεῖον, τό, *ep.* mesnica, mesarski panj *na kojem se pečenje sjeklo*

Κρειοντιάδης, αο, ό, *ep. mj.* Κρεοντιάδης, *sin Kreontov*

κρείσσων, *dor. i novoj on.* κρέσσων, *novoat.* κρείττων, *ov,gen.* -όνος *(kompar. od* κρατύς), 1) jači, silniji, vrsniji, bolji, sretniji, korisniji. 2) pretežniji, pobjednik, gospodar, vladar; ί εἰναι nadvladati, pobijediti, moći; κρεῖσσόν ἐστι bolje je, i *inf.*; *konstr.* τινός jači od koga, τινί *ili* τί u čem; οί κρείσσονες bolji, ugledniji, plemići, upravitelji. *Adv.* κρεῖσσον silnije, jače, bolje, korisnije

κρείων, οντος, ό, *fem.* κρείουσα, ή, *ep.* vladar (-ica), gospodar (-ica)

Κρείων *v.* Κρέων

κρειών *v.* κρέας

κρέμαμαι *v.* κρεμάννυμι 2.

κρεμάννυμι 1) *tranz. akt. at. fut.* κρεμώ, -ας, *aor.* ἐκρέμασα, *ep. fut.* κρεμόω, vješati, τί *ili* τινά, ο što ἴκ τίνος. 2) *intr. dep.* κρέμαμαι, *impf.* ἐκρεμάμην, 2. *sg. ep.* ἐκρέμω, *aor. pas.* ἐκρεμάσθην, obješen biti, visjeti; *prenes.* ὄρος κρ. ὑπέρ πόταμου nadvijati se

κρεμαστός 3. obješen. *Odatle* Κρεμαστή, *mjesto kod Abida*

κρέξ, κός, ή, *jon.* kreks, *ptica sa šiljastim pili sličnim kljunom*

κρεοκοπέω, *poet.* meso sjeći, rastrgati

κρεουργηδόν, *jon. adv.* na komade rasječeno

κρεο-φάγος 2. *jon.* koji se mesom hrani

κρέσσων *v.* κρείσσων

κρεών *v.* κρέας

Κρεῦσις, ιος *i* ιδος, ή, *beotska luka u Korintskom zalivu*

Κρέων, *vok.* Κρέων *i* Κρέον, *ep.* Κρείων, οντος, ό, 1) *sin Menekejev, po smrti Lajevoj kralj u Tebi. Adj.* Κρεόντειος 3. 2) *kralj korintski, tast Jazonov.* 3) *stariji kralj teban-ski, otac Megarin.* 4) *inače vlastito ime*

κρήγῦος 2. povoljan, ugodan

κρήδεμνον, τό, *ep.* 1) *ob. plur.* povezača, prijevjes kojim su žene pokrivale oči i lice. 2) *prenes.* krunište zida. 3) poklopac

κρηήναι *od* κραιαίνω, *v.* κραίνω

κρήθεν s κατά, *ep.* s glave, odozgo

Κρηθεύς, ήος, ό, *sin Eolov, osnivač grada Jolka*

κρημνός, ό, strmen brda »7» obale. *Odatle supst.* Κρημνοί, οί, *grad na Azovskom moru*

κρημνώδης 2. strm, sa strmim pristrancima. — *Supst.* τό κρ. pristranak, obronak

κρηναῖος 3. *ep. i poet.* koji pripada izvoru, Νύμφαι nimfe od izvora

κρήνη, ή, izvor, vrelo, zdenac; *ep. adv.* κρήνηνδε k »7« prema izvoru

κρηπίς, ϊδος, ή, 1) muška cipela, čizma. 2) osnova, temelj; *na grobu* ploča; okrajak, rub

Κρής *v.* Κρήτη

Κρηστών, ώνος, ή, *grad na poluotoku Halkidici. Stanov.* Κρηστωναῖοι *i* Κρηστωνιῆται, ο'ι; *adj.* Κρηστωνικός 3.; *st. kraj između Aksija i Strimona* ή Κρηστωνική *ili* Κρηστωνία

κρησφύγετο ν, τό, *jon.* zaklon, utočište

Κρήτη, ή, *i* αί Κρήται, *veliko ostrvo u Sredozemnom moru. Stanov.* Κρής, ό, *gen.* Κρητός, *k tome fem.* Κρησσα, ή; *adj.* Κρητικός *i* Κρήσιος 3. *Adv.* Κρήτηθεν iz Krete; Κρήτηνδε na Kretu

κρητήρ *v.* κρατήρ

κρϊ *v.* κριθαί

κρίζω, *aor.* Ζκρικον, *ep.* kriještati, praskati, pucati

κρϊθαί, αί, *ep.* κρϊ, τό, ječam

κρίθεν *v.* κρίνω

κρίθινος 3. ječmen, οίνος ječmeno vino, pivo

Κριθώτη *ili* Κριθωτή, ή, *grad na Helespontu*

κρίκε, *ep. aor. od* κρίζω, *što v.*

κρίκος, ό = κίρκος, grivna, kolut, karika, 1) za igranje. 2) na jarmu. 3) pečatnik, prsten. 4) narukvica. 1) lanac oko vrata

κρίμα, *poet. i poz., i* κρίμα, τό, osuda, os. sudska presuda

κρίνος, τό, *jon.* lijer, liljan

κρίνω, κρῖνω, -οῦμαι (i s *pas. znač.),* ἔκρινα, -άμην, κέκρῖκα, -ϊμαι, ἐκρίθην, κρϊθήσομαι, κρῖτός *i* κρϊτέον; *ep. fut.* κρῖνέω, *aor. pas.* ἐκρίνθην *i* 3. *pl.* ἐ'κρῖθεν, *inf.* κρινθήμεναι, I. *akt.* 1) razlučivati, odijeliti, razrešivati, τινά, τί. 2) birati, izabrati, odlučiti se za koga τινά, glasovati za koga (τινά) kao sudac. 3) *i bez* παρ' ἑαυτφ kod sebe odlučivati, prosuđivati; poravnati, tumačiti, τί *ili* τινά *ili* τί *ili* ὡς τι držati koga za što, τινός *s inf. ili upit. rečen,* smatrati čijom dužnosti; pro suđivati po čem, prema kome προς τι, *ἰχ* τίνος, προς τίνα. — Οɔ. suditi, kao sudac odlučivati, izreći presudu, odsuditi, *o naro du:* glasovati, τινά *ili* τί; ὁ κρίνων sudac, •9-έμιστας κρ. pravdu krojiti, τά δημόσια u državnoj parnici suditi, περί τίνος κρ. suditi, περι τίνος κρ. suditi o kom, o čem, ἐπί τινι poradi čega, ἀπό τίνος po čem, κατά τόν νόμον zakonito, τινός radi čega, θανάτου o

životu i smrti, θανάτου τινά na smrt optužiti. II. *med. i pas.* 1) lučiti se., dijeliti se, odlučivati među sobom, *os.* μάχη, "Αρηι u boju se ogledati, mjeriti se, boriti se, τινί, προς τινι s kim, protiv koga, περί τίνος poradi čega; προς τίνα *i* τι prema komu, čemu biti prosuđivan, uporeden s kime. 2) *kao pas. a)* izabran, odlučen, prosuđen biti. *b) kao med. ep.* sebi odabirati, *c) kao dep. med.* odlučivati, tumačiti. — *Os.* biti stavljen pred sud, optužen, suđen, odsuđen biti; ὁ κρινόμενος optuženik, τινός *i* περί τίνος poradi čega, θανάτου na smrt, *i* περί θανάτου

κρῖο-πρόσωπος *2. jon.* s ovnujskim licem

κρῖός, ό, 1) ovan. 2) stroj za rušenje, zidoder

Κρῖσα, ή, *grad u Fokidi. Adj.* Κρισαῖος 3.

κρίσις, εως, *jon.* ιος, *dat.* ῖ, ή, 1) lučenje, rastavljanje; prepirka, svađa, περί τίνος. 2) odluka; kušnja; osuda, presuda; sudbena istraga, parnica, suđenje, τινός ο kom, περί τίνος o čem

Κρ ίσων, ωνος, ό, *iz Himere, glasovit trkač,* 448. *god. pr. n. e. i kasnije*

Κρίταλλα, ή, *grad u Kapadokiji*

κριτέον *v.* κρίνω

κριτήριον, τό, 1) odlučna biljega, znak, kamen kušnik. 2) mjesto suda, sud. 3) znak, znamenje suda. 4) predmet parbe, *pl.* raspre

κριτής, ου, ό, sudac, obranični sudac

Κριτίας, οῦ, ό, *sin Kaleshrov, pjesnik i sofist, učenik Sokratov, jedan od* 30 *tirana u Ateni god.* 404. *pr. n. e.*

Κριτόβουλος, ό, *sin Kritonov, učenik Sokratov*

κριτός 3, *adj. verb. od* κρίνω, *ep. ipoet.* izabran

Κρίτων, ωνος, ό, *bogat Atenjanin, prijatelj i učenik Sokratov*

κροαίνω *v.* κρούω

Κροίσος, ό, *Krez, sin Alijatov, kralj lidijski svrgnut s prijestolja od Kira*

κρόκη, ή, 1) potka kod tkanine. 2) konac, nit

κροκόδῖλος, ό, gušter, *os. s* χερσαίος, *jon. naziv ogromnih guštera:* krokodil

Κροκοδίλων (-δείλων) πόλις, ή, *grad na jezeru Merisu u Egiptu*

κροκό-πεπλος 2. *ep.* u šafran-plaštu

κρόκος, ό, šafran

Κροκύλεια, τά, *mjesto na Itaci*

κροκύς, ύδος, ή, *jon.* pramičak vune, čuperak, nit

κρόμμυον, τό, *i ep.* κρόμῦον, luk crljenac

Κρομμυών, ῶνος, ό, *(i* Κρεμ.), *mjesto u korintskom kraju. Adj.* Κρομμυώνιος 3.

Κρόνος, ό, *sin Uranov i Gejin, muž Rejin, otac Zeusov. Odatle* Κρονίδης, *dor.* Κρονίδας, ου, αο, εω, α, ό, *i* Κρονίων, ίονος *i* ίωνος, ό, *sin Kronov, tj. Zeus.* Κρόνια, ων, τά, *svetkovina Kronova* 12. *dana mjeseca hekatombeona*

κρόσσαι, αί, *ep. i jon., ep.* zupci na zidovima; *jon.* stube, vijenac piramida

Κροσσαίη, χώρη, ή, *jon. kraj u Makedoniji nedaleko od Potideje*

κροταλίζω, *ep. i jon.* čagrtati, δχεα glomotati kolima

κρόταλον, τό, *jon.* čagrtaljka; praporac

κρόταφος, ό, *ep. i jon. ob. pl.* sljepoočnica

κροτέω 1) *ep.* = κροταλίζω. 2) tući, τί τινι; OJ. *i bez* τώ χεῖρε pljeskati rukama

κροτητός 3, *adj. verb. od* κροτέω, *poet.* koji štropoće, zveči; udaren

κρότος, ό, štropot, zveket, vika; OJ. pljeskanje, odobravanje

Κρότων, ή, *grad u donjoj Italiji. Stanov.* Κροτωνιαται, *jon.* Κροτωνιηται, οι

κρουμα, τό, zvuk, glas, koji nastane od udarca u koji instrument; muzički komad

κρουνός, ό, *ep. ipoet.* izvor, vrelo. Κρουνοί, οί, *mjesto u Elidi* κρούω, κρούσω,

Ζκρουσα, κέκρουκα, -ουμαι, ἐκρούσθην, j *ep. spored. obi.* κροαίνω, 1) *akt. i pas.* udarati, tući, lupati, kucati, τί što, *ili* προς τι u što. 2) *med. s* πρύμναν lađu natrag tjerati, natrag veslati κρύβδην,

κρυφά, κρυφή, κρυφαίως, *ep.* κρύβδα, κρϋφηδόν, *adv.* tajom, krišom, kradom κρϋερός 3. *i* κρυόεις, εσσα, εν, *ep.,* leden, *prenes.* grozan, strašan

κρυμός, ό, *jon.* studen, zima, mraz

κρυόεις *v.* κρυερός

κρυπτάδιος 3. *i 2. ep., i* κρυπτός 3, κρϋφαϊος 3. *i* κρύφιος 3. *i poet. 2.* sakriven, tajan, prevari jiv

κρύπτασκε *v.* κρύπτω

κρυπτεία, ή, 1) četa spartanskih mladića koji su vršili svoju vojničku naobrazbu. 2) ta vojnička naobrazba sama. *Mladi Spartanci morali su uz slabu hranu i u oružju dvije godine, krijući se, obilaziti zemljom i pretraživati okolinu. Napadaji na helote bili su pri tom dopušteni*

κρυπτέος 3. *adj. verb. od* κρύπτω, kojj treba da bude zatajen, sakriven

κρυπτεύω sakrivati se, leći u zasjedu

κρύπτω, κρύψω, ἔκρυψα, κέκρυμμαι, ἐκρύφθην, κρυπτέον, *ep. iter. impf.* κρύπτασκε, *poet. slabi aor. pas.* 3. *pl.* ζκρυφθεν, *jaki* ἐκρύ' /jν, 1) *akt. tranz.* sakrivati, pokrivati *(i* štiteći); *prenes.* zatajiti, prešutjeti, τινά *i* τί, kome što τινά τι. 2) *akt. intr.* biti sakriven. 3) *med. a)* sebe *ili* svoje, nešto od sebe sakrivati, *b)* pri sebi sakrivati

κρύσταλλος, ό, 1) led. 2) kristal, staklo

κρύφα, κρυφή, κρϋφηδόν, κρυφαίως *v.* κρύβδην

κρυφαῖος *i* κρύφιος *v.* κρυπτάδιος

κρυψί-νους 2, *stegn. od* -νοος, koji svoje misli krije, himben, lukav

κρωβύλος, ό, 1) pramen kose pričvršćen na tjemenu. 2) perjanica na kacigi

Κρώμνα, ή, *grad u Paflagoniji*

κρωσσός, ό, *poet.* vrč; žara

κτάμεν(αι), κτανέονται *i si. v.* κτείνω

κτάομαι, *jon.* κτέομοα, *dep. med., fut.* κτήσομαι, *aor.* ἐκτησάμην, *perf. s akt. i pas. znač.* κέκτημαι, *konj.* κεκτῶμαι, ij, ήται, ησθε, *opt.* ωμην, <ῦο, φτο, ώμε&α i ήμην, ήο, Ÿ]το, ήμεθα, *fut.* 3. κεκτήσομαι t ἐκτήσομαι, *aor. pas.* ἐκτήθην *s pas. znač., adj. verb.* κτητός *i* κτητέον, *jon. perf.* 3. ρ/, κεκτέαται (ἐκτ.), sebi stjecati, dobiti, pribaviti; *u perf.* imati, τινά *ι* τί, navući na se što τί; učiniti koga sebi čim τινά τι; τινά πειθόμενον koga podložnim učiniti; τινί τι komu drugomu što steći, pribaviti. U *pas.* stečen biti, κεκτημένος stečen, dobiven

κτάς, κτάσ-9-αι *v.* κτείνω

κτέατα, τά, *samo dat. pl.* κτεάτεσσι, *ep.* imetak, tekovina, imanje

κτεατίζω, *ep.* steći, imati

κτείνω, *at. fut.* κτενώ, *aor.* εκτεινα, *perf.* εκτονα; *ep. prez. konj.* κτείνωμι, *fut.* κτενέω * κτάνέω, *med.* κτανέεσθαι *(s pas. znač.), ep. i poet. aor.* Ζκτανον, κτανεῖν, *i* Ζκτάν, ας, α, Ικτάμεν, 3. *pl.* Ζκτάν, *konj.* 1. *pl.* κτέωμεν, *inf.* κτάμεν(αι), *part.* κτάς, *med. u pas. znač.* ἔκτατο, *inf.* κτάσθαι, *part.* κτάμενος, *pas. aor.* 3. *pl.* Ζκτάθεν, 1) *akt.* ubiti, smaknuti. 2) *pas. ep. i jon.* κτείνομαι ubijen biti, τινί od koga, (κτανέεσθαι, ἔκτατο, κτάσδ-αι, κτάμενος, Ζκταθεν, *v. gore.)*; *at. mjesto toga gotovo uvijek* (άπο)θνήσκω

κτείς, κτενός, δ *(osn.* ·κτεν, *mj.* πκτεν, k πέκω, *lat. pederi), poet. i poz.* češalj, *i slik.* ruka s prstima, *st.* χερών κτένες prsti

κτενίζω *poet.* češljati; *med. jon.* sebi češljati što τί

κτέομαι, *jon. v.* κτάομαι

κτέρας, τό, 1) *sing. ep. {samo nom.)* imetak. 2) *plur.* κτέρεα, τά, *ep.* sve što se mrtvomu daje, *uopće* pogreb, posljednja počast, κτ. κτερίζειν svečano sahraniti

κτερίζω, *ep. i poet., fut.* κτεριώ, *aor.* ἐκτέρισα, s *ep. spored. obi.* κτερεΐζω, *aor. konj.* -ίξω, 1) svečano sahraniti mrtvaca (τινά); pogreb slaviti, τινί čim. 2) *ep.* κτέρεα κτ. spremati svečani pogreb

κτερίσματα, τά, *poet.* = κτέρεα, κτ. ίστάναι προς τάφον plodove i cvijeće kao darove stavljati na grob

κτέωμεν, *konj. ep. aor.* εκταν, *v.* κτείνω

κτήμα, τό, tekovina, imetak, imovina, *o živom:* robovi; *plur.* dobra, blago, dragocjenosti

κτήνηS6ν, *jon. adv.* poput marve, živinski

κτήνος, εος, τό imanje; *u plur.* imetak, OJ. blago, domaća stoka

Κτησίας, ου, δ, *liječnik iz Knida, oko* 416. *pr. n. e. otišao je u Perziju i napisao perzijsku povijest u* 23 *knjige*

κτήσιος 3. koji pripada imovini, imovan, βοτόν ovca iz domaćeg stada. Ζευς κτ. Z. zaštitnik kuće i kućišta

κτησις, εως, *jon.* ιος, ή, *a)* stjecanje. *V)* tekovina, imetak, imanje

Κτησι-φών, ώντος, δ, *Atenjanin koji je poslije god.* 338. *pr. n. e. predložio, da se Demostenu dade zlatan vijenac*

κτητός 3. 1) *ep. i poet.* stečen. 2) koji se dade, treba steći, žuđen

κτίδεος 3. *ep.* od tvorove kože

κτίζω, *fut.* κτίσω, *aor.* ἔκτισα, *ep. i* κτίσσα, *perf. pas.* ϊκτισται, *aor. pas.* ἐκτίσθη, sagraditi, nastaniti, naseliti, osnovati (naseobinu); stvoriti, τί

κτῖλος, ό, *ep.* ovan, praz

κτιλόομαι, *med. jon.* sebi ukrotiti, pripitomiti τινά

Κτιμένη, ή, *Laertova kći udata na otoku Samu*

κτίννυμι, κτιννύω *i si., spored. obi. od* κτείνω, *Sto v.*

γ,χίσις, εως, *-η, jon.* κτιστύς, ύος, ή, osnivanje, naselje

κτϋπέω, *rijetko u prozi, slabi aor.* ἐκτύπησε, *jaki aor.* Ζκτϋπον, 1) *intr.* tutnjiti, praskati, oriti se, grmjeti. 2) *tranz.* tabanjem učiniti da zatutnji

κτύπος, δ, lupa, štropot, šum, prasak, tutnjava, (Διός) grmljavina, grom

κύαθος, δ, 1) čaša s drškom kojom se vino grabilo iz kratera u vrčeve. 2) mjera za suho i tekuće, oko 0,05 l.

κυαμευτός 3. bobom izabran

κυαμεύω bobom birati, ždrebati

κύαμος, δ, bob *(biljka i plod).* U *Ateni se upotrebljavao kod izbora (bijeli za, crni proti), st.* κυάμω λαχεΐν izabran biti, καθιστάναι άπό κυάμου, bogom birati

κυανεος 3. zagasitomodar, crn, mrk. *Vlastito ime* Κϋάνεαι, αϊ, *(tj.* πέτραι), *Crne hridi, dvije male stijene ili otočića na ulazu iz Iračkog Bospora u Crno more, za brodare vrlo opasne, jer su se primicale jedna drugoj i satirale brodove* (stoga' Συμπληγάδες, koje udaraju jedna o drugu)

κυανό-πεζά, ή, *ep.* crnonoga

κΰανό-πρωρος 2. *ep., i* κΰάνοπρφρειος 2. *ep.* crnokljun *(o lađama)*

κύανος *i* κυανός, δ, 1) lazurni kamen *(lapis lazuli).* 2) ultramarin boja. 3) zagasitomodro obojena caklovina, od koje su pravili nakite, njom su caklili opeke, kojima su oblagali zidove po kućama

κϋανο-χαίτης, ου, *ep., i* κυανοχαΐτα, δ, *ep.* crnokos, mrkovlas, mrkogriv, *pridjevak Posidonov*

κΰάν-ώπις, ιδος, ή, *ep.* sinjih očiju, crnook

Κυαξάρης, ους *ili ου, jon. εω,* ό, 1) *sin Fraortov, nakon* 634. *pr. n. e. kralj medijski.* 2) *sin i nasljednik Astijagov, ujak Kirov (Ksen.)*

κυβεία, ή, kockanje; lopta, prijevara

Κυβέλα, *dor. mj. -λη, jon.* Κυβήβη, ή, *grčko--lidijska božica, kao oplodiiteljica orgijastički slavljena, smatrana i majkom svih bogova, kod Rimljana Magna Mater, Ops*

κυβερνάω 1) *akt.* krmiti, krmilar biti, *prenes.* upravljati, τί. 2) *pas.* upravljan biti

κυβερνήτης, ου, δ, *i ep.* κυβερνητήρ, ήρος, ό, kormilar, *prenes.* upravitelj
κυβερνητικός 3. vještkormilarenju; ἡ -κή, krmilarska vještina
κυβεύω, kockati se, igrati se kocke, *prenes.* metnuti što na kocku, (vratolomno) igrati se, περί τινι o što
κυβευτής, οῦ, ό, kockar
Κυβήβη *v.* Κυβέλα
κυβιστάω prekobacivati se, naglavce se baciti, sunovratiti se, strmoglaviti se; *prenes.* ići u pogibao
κυβίστησις, εως, ἡ, prekobacivanje, premetanje, metanje kotača
κυβιστητήρ, ήρος, ό, *ep. a)* skakač, komedijaš, plesač, *b)* ronac
κύβος, ό, 1) kubično tijelo. 2) kocka *(i to na šest strana označena, dok je* αστράγαλος *samo na četiri strane bio označen)*
κῦδάζω, grditi, psovati, *pas. poet.* biti grđen, psovan
Κυδαθηναιεύς, δ, *stanov. gradskoga dema Kidatene Pandionove file*
κῦδαίνω, *ep.* 1) slaviti, proslaviti, veličati, τινά. 2) usrećiti; razveseliti θυμόν
κῦδαλιμος 2. *ep.,* ι κῦδρός 3. *ep.* slavan, glasovit, divan, plemenit. *Superl.* κύδιστος 3.
κῦδανω, *ep.* 1) slaviti. 2) dičiti se, ponosan biti
κῦδῐ-άνειρα, ἡ, *ep. adj.* koja junake proslavljuje
κῦδιάω, *ep. part.* κυδιόων, *intr.* ponositi se
κύδιστος *v.* κυδάλιμος
Κύδνος, ό, *rijeka u Kilikiji*
κῦδοιμέω, *ep.* 1) *intr.* bučati, bjesnjeti. 2) *tranz.* uzbuniti, ganjati
κῦδοιμός, δ, 1) bojna vreva, metež. 2) *personif.* demon bojne vreve
κῦδος, εος, τό, *ep.* 1) slava; sjaj, ponos, ures, veličanstvo. 2) uspjeh, napredak, sreća, ljepota, snaga
Κύδραρα, τά, *grad u Frigiji*
κυδρός *v.* κυδάλιμος
Κύδωνες, οί, *pleme na sjeverozapadu Krete; k tomu grad* Κῠδωνία, ἡ; *stanov.* δ Κυδωνιάτης
κυέω, κυήσω *itd., posl. Hom. i* κύω, *i pas.* κυΐσκομαι, nositi, trudna biti, skotna biti, 5 *ak.* τινά *ili* τί, zatrudnjeti od koga Zκ, άπό τίνος. *Prenes.* plodan biti, misliti na što, snovati, τί
Κύζῐκος, ἡ, *poluotok na Propontidi s gradom istoga imena. Njihovi stateri* (οί Κυζικηνοί) *bili su vrlo raširen zlatni novac u Grčkoj. Na jednoj su strani imali Kibelu, na drugoj lava, a bili su kovani izvrsno*
κύημα, τό, zametak, plod u utrobi
κύησις, εως, ἡ, trudnoća
κύθε *v.* κεύθω
Κύθηρα, τά, *i* ἡ, Κυθηρίη νήσος, *ostrvo jušno od Lakonije s gradom istoga imena. Po njem se Afrodita naziva* Κυθήρεια, ἡ; *stanov.* οί Κυθήριοι; *adj.* Κυθήριος 3. *Adv.* Κυθηρόθεν iz Kitere
Κύθνος, ἡ, *kikladsko ostrvo; stanov.* οί Κύθνιοι
κυΐσκομαι *v.* κυέω
κυκάω, *part. prez. ep. rastegn.* κυκόων, 1) miješati što čim τί τινι. 2) *prenes.* pomiješati se, pomesti se, zamrsiti se, Zπποι, poplašiti se; *za rijeku:* uzmutiti se
κυκεών, ώνος, δ, *ak.* -εώ i *ep.* -ειώ *mj.* -εώνα, mješavina, piće od ječmene prekrupe, kozjeg sira i vina
κυκησμός, δ, smetnja, zabuna *(Sijed.)*
Κυκλάδες, αί, *Kikladski otoci u Egejskom moru*
κυκλέω, -ήσω *itd. ep. aor. konj.* 1. *pl.* κυκλήσομεν 1) *tranz. a)* na kolima otpremati, voziti, τινά. *b)* vrtjeti, okretati, βάσιν έπί τινι korakom kružiti oko koga, δδοϊς κ. εαυτόν εις άναστροφήν okrećući se putem na povratak. 2) *intr.* okretati se. 3) *med. a)* vrtjeti se, valjati se, izmjenjivati se (νύκτες ήμέραι τε). *b)* krug sastavljati
κυκλικός 3. t κύκλιος 2 (i 3) *poet. v.* κυκλόεις
κυκλόεις, εσσα, εν, *poet.* okrugao, krugolik; *os.* κύκλιοι παίδες, κύκλιοι χοροί, dječaci *ili* korovi koji pjevaju oko žrtvenika kojega boga, *os.* Dioniza, i u krugu *(tj.* kolo) igraju
κύκλος, δ, *plur.* οί κύκλοι *i* τά κύκλα, 1) krug, okrug. 2) sve okruglo, *a)* očna šupljina, oko. *b)* krug, rub (na štitu), *c)* kolo, točak, kolut, *d)* okolni zid. *e)* kolobar (Sunčev, .Mjesečev). *f)* δ άνω nebeski svod
κυκλόσε, *ep. adv.* u krugu, naokolo
κυκλο-τερής 2. zaokružen, okrugao; κ. τόξον τείνειν napeti da se savije u krug
κυκλόω 1) *akt. i pas.* okruglo praviti, kružiti, zaokružiti; opkoliti. 2) *med. a)* krug načiniti, *b)* postaviti se naokolo, okružiti koga τινά
κύκλωσις, εως, ἡ, okruživanje, opkoljavanje čega τινός
Κύκλωψ, ωπος, ό. Kiklop, *os.* Polifem. *Kiklopi su orijaški, divlji, jednooki ljudi koji stanuju kraj Etne na Siciliji*
κύκνος, δ, labud
κυλίνδω, *i novoat.* κυλινδέω, *oba samo u prez. i impf., ostalo od* κυλίω, -ίσω, -ισα, κεκύλισμαι, -ίσθην, -ισθήσομαι, -ιστός, 1) *akt.* valjati, kotrljati, navaliti komu što τινί τι. 2) *pas.* valjati se, kotrljati se, omaknuti se; potucati se, prebijati se. *Spored. obi.* καλινδέομαι, *što v.*
κ δ λ ι ξ, ικος, ή, čaša s dvije ručke *ob. od zemlje*
κυλίχνη, ἡ, *poet. deminut. od* κύλιξ, čašica
Κυλλήνη, ἡ, *dor.* Κυλλάνα, 1) *gora na medi Arkadije, visoka* 2374 *m, s hramom Hetmovim, koji se tamo rodio i imao stoga pridjev* δ Κυλλήνιος. *Dor. adj.* Κυλλάνιος 3. 2) *luka u Elidi. Stanov.* δ Κυλλήνιος. 3) *grad u Eolidi blizu Kime*
κυλλήστις, ιος, *ak. pl.* ῖς, δ, *jon.* egipatski kruh od olire (δλυρα), jedne vrste kukuruza
κυλλο-ποδίων, όνος, δ, *vok.* -πόδιον, *ep.* krivonog, šepav, *pridj. Hefestov*

Κυλλύριοι, οί, *ime nekih robova u Sirakuzi*
Κύλων, ωνος, ό, *Atenjanin koji je oko* 610. *pr. n. e. nastojao da postane tiranin atenski*
κῦμα, τό, val, udaranje valova o brijeg
κυμαίνω, *fut.* κυμάνω, *aor.* ἐκύμηνα, talasati se, valjati se, bibati se; poremetiti se; *o ratu:* buknuti
κῦματίης, ου, ό, *jon. mj.* -ίας, 1) *akt.* koji· podiže valove, buran. 2) *pas.* koji baca valove, valovit
κῡματο-αγής 2. *poet.* koji se lomi, koji udara poput valova
κῦματο-πλήξ, ήγος, ό, ή, *poet.* valovima šiban
κυματ-ωγή, ή, *jon.* mjesto gdje se lome valovi, žal, obala
κυματώδης 2. kao val; pun valova, valovit
κύμβαχος 2. *ep.* 1) *adj.* naprijed pognut, κ. ἔκπεσε naglavce pade. 2) *supst.* ό κ. šiljak, tjemenjača na šljemu u koju je bila pričvršćena perjanica
κυμβίον, τό, vrčić
Κύμη, ή, 1) Φρικωνίς, *grad u Eolidi.* 2) Χαλκιδική, *grad u Kampaniji (Cumae), naseobina eolske Kume i Halkidana. Stanov.* ό Κυ-μαῖος
κύμινδις, ιδος, δ, vrsta sova
κυναγία, *v.* κυνηγέσιον
κυναγός, δ, *i si. v.* κυνηγέτης
κῡνά-μυια *i* κυνόμυια, ή, pasja muha; *kao psovka:* bezobrazni gad
κυνάριον, τό, psetance
κυνέη, *stegn.* κυνή, ή, *(se.* δορά) α) *s* ίγείη, seljačka kapa od kozje kože; putnički šešir s velikim obodom, *b)* šljem od kože, a i od mjedi, *c)* κυνέη "Αϊδος Hadova kaciga koja može učiniti čovjeka nevidljivim
κύνεος 3. *ep.* pasji, bestidan
κύνεσσι *v.* κύων
κυνέω, *aor.* Ικυσα, *ep.* εκυσσα, κύσ(σ)α, *ep. i poet.* cjelivati, ljubiti
κυνή *v.* κυνέη
κυνηγέσιον, τό, *ι poet.* κυνήγια, *dor.* κυναγία, lov, lovljenje, hajka
κυνηγέσσω (-ττω) loviti, tražiti, njuškati. *(Sijed.)*
κυνηγετέω *(dor.,* κυναγ.) loviti; njušiti
κυν-ηγέτης, ου, δ, *dor.* κυναγ., *i poet.* κυναγός, δ, ή, *upravo* koji vodi pse, lovac, lovica
κυνηγετικός 3. lovački, vješt lovu; ή -κή lovačka vještina, ό -κός spis o lovu *(Ksenofont)*
κυνήγια *v.* κυνηγέσιον
Κυνήσιοι, οι, *i* Κύνητες, οί, *iberski narod*
κυνικός 3. pasji
Κυνίσκος, *ό, jon.* 1) Psetašce; *pridj. spartanskoga kralja Zeuksidama.* 2) *poz.* kinik
κυνο-κέφαλος 2. psoglav, *naziv nekoga mitskog etiopskog plemena*
κυνό-μυια *v.* κυνάμυια
κῡνο-ραιστής, οῦ, δ, *ep.* pasja uš
κυνορτικός 3. koji podbada pse, κυνορτικὸν σύριγμα zvižduk kojim lovci podbadaju pse, lovački zvižduk. *(Sijed.)*
Κ Ονος, ή, *luka opuntskih Lokrana*
Κυνόσ-αργες, εως, τό, *Heraklu posvećena gimnazija na istočnoj strani Atene ispod Likabeta, gdje su se vježbala djeca, rođena izvan braka*
Κυνός κεφάλαί, *dva brežuljka kod Skotuze u Tesaliji, gdje je g.* 364. *ubijen Pelopida*
Κυνόσ-ουρα, ή, 1) *jedan dio Sparte. 2) rt na istočnoj strani Salamine.* 3) = Κυνοσουρία
Κυνοσουρία, Κυνουρία, γη, ή, *jugozapadni kraj Argolide, nazvan po pelazgičkom narodu* Κυνούριοι, οι, *koji su ondje stanovali*
κυνο-σπάρακτος 2. *poet.* od pasa razderan
κυνό-φρων 2. bestidan, bezobrazan
κύντερος 3. *ep. komp. prema* κύων, bestidniji, drzovitiji; *superl. ep. i poet.* κύντατον
κυν-ώπης^ ου, δ, *vok.* -ώπα, *ep., fem. k tomu*
κυνώπις, ιδος, ή, *ep.* pasjih očiju, bezobraznik (ica), kuja
Κῡπάρισσήεις, εντός, δ, *grad u Trifiliji na mesenskoj međi*
κῡπάρίσσῖνος, *novoat.* -ττινος 3. čempresov
κυπάρισσος, *novoat.* -ττος, ή, 1) čempres. 2) Κυπάρισσος, ή, *grad u Fokidi*
κύπειρον, τό, *ep.* peronjika, perunika, šilj *(cyperus longus)*
κυπελλον, τό, *ep.* čaša, *često* = δέπας vrč
κύπερος, *6, jon.* kiper, neka mirodijska biljka
Κύπρος, ή, *ostrvo u istočnom dijelu Sredozemnoga mora. Stanov.* οι Κύπριοι. *Ondje se osobito štovala Afrodita, stoga se ona i zove* Κύπρις, ιδος, ή, *ak.* -ιδα *i* -ιν
Κύπρια (ζπη), τά, *ep, koji pjeva svadbu Pelejevu i događaje do svađe Ahilejeve s Agamemnonom*
κυπτάζω, *freguent. od* κύπτω, prignuti se k čemu *ili* ka komu, baviti se čim
κύπτω, κύψω, εκυψα, κέκῡφα, prignuti se, spustiti glavu; pokunjiti se
κυρβασίη, ή, *jon.* šiljasta perzijska kapa, turban
κύρβεις, εων, οι, kamene piramide *na kojima su bili napisani Solonovi zakoni i postavljeni u Kraljevskom trijemu*
Κύρειος *v.* Κῦρος
κυρέω *v.* κύρω
Κυρήνη, ή, *glavni grad grčke kolonije u sjevernoj Africi. Stanov.* οι Κυρηναῖοι
κυριεύω gospodar biti, vladati čim τινός
κύριος 3, *poet. i 2, adv.* -ίως, 1) *o stvarima:* jak, odlučan, vrijedan, znamenit, određen, valjan, opravdan. 2) *o licima:* silan, moćan, vlastan, *aps.,* τινός *ili s inf. i bez* τοῦ; κ. εἶναι, καταστηναι u vlasti imati, vladati, moći; κύριος εἰμι mogu, vlastan sam; κ. γίγνεσ&αι, καταστηναι postati gospodar, dobiti u svoju vlast; odlučivati. *Supst. a)* ὁ κύριος gospodar, *b)* ή κυρία gospodarica; (εκκλησία) redovna narodna skupština *ili* njezin rok. *c)* τὸ κύριον moć, vlast, određeno vrijeme za što τινός

κῦρίττω rogovima bosti, rinuti, udariti na što
κύρμα, τό, *ep.* nahod, lov, plijen
Κύρνος, ή, 1) *ostrvo* Korzika. *Stanov.* ὁ Κύρνιος. 2) *grad na Eubeji.* 3) 6 K. ***ime*** *jednoga Megaranina na koga su upravljene neke pjesme Teognidove*
Κῦρος, ὁ, 1) ὁ αρχαίος, *sin Kambizov, osnivač perzijske države, od* 558 — 529. *pr. n. e.* 2) ὁ νεώτερος, *sin Darija Nota i Parisatide, poginuo kod Kunakse* **401.** *pr. n. e. Adj.* Κύ-ρειος 3. Kirov; το K. στράτευμα grčka najmljena vojska Kira mlađega, ali su oi Κύρειοι *i uopće* Kirove čete
κϋρος, εος, τό, *i* κύρωσις, εως, ή, *a)* odlučna moć, vlast, *b)* odluka, izvršivanje, ugled, utjecaj, potvrda; povod, τινός čega, τάδε κῦρος ἔχει = κεκύρωται
κυρόω 1) potvrditi, odobriti, odrediti, odlučiti, ustanoviti, τί. 2) *med.* za se polučiti, τινί čim, uspjeh imati
κύρσω *v.* κύρω
κύρτη, ή, *jon.* nekakva mreža za hvatanje ribe, koš, vrša vrška
κυρτός 3. *ep.* sveden, nadveden; kriv, grbav ὤμω
κυρτόω savijati, nadvoditi; *pas.* nadveden biti, savijati se
κύρτωμα, τό, *ροζ.* krivina, zavoj
κύρω, *impf. ep.* κῦρε, *fut.* κύρσω, *aor.* ζκυρσα, *med.* κύρομαι, *ne dolazi u at. prozi, os. ep. i poet., i* κυρέω, -ήσω *itd.* 1) *intr. a)* τινί namjeriti se na koga (što), sudariti se; ἐπί τινι nišaniti, htjeti pogoditi, *b)* dogoditi se, τινί komu. *c)* biti, nalaziti se, *često s part. (kao* τυγχάνω) θύων ζκυρον baš žrtvovan. 2) *tranz.* postići, dobiti, polučiti što τινός, *poet. i* τί
κύρωσις, εως, ή, *v.* κϋρος
κύσσα *v.* κυνέω
κύστις, ιος, ή, mjehur (mokraćni)
Κυτώνιον, τό, *grad u Miziji*
I. κύτος, εος, τό, svako šuplje tijelo, posuda, žara
II. κύτος, εος, τό, koža; trup, tijelo; ἀνδρεῖον čovječje obličje
Κύτωρος, ή, *grad u Paflagoniji*
κϋφός 3. *ep. poet. poz.* pognut, sagnut
Κύφος, ή, *grad u sjevero-istočnoj Tesaliji*
κυψέλη, ή, *jon.* ormar, kovčeg
Κύψελος, ὁ, 1) *sin Eetionov, tiranin korintski do god.* 658. *pr. n. e.* 2) *inače vlastito* ***ime***
κ ύ ω *v.* κυέω
κύων, *gen.* κϋνός, ὁ, ή, *dat. pl.* κυσί, *ep.* κύνεσσι, 1) pas, kuja; *os. a)* κ. Ἀίδαο = Kerber. *b)* κ. Ὠρίωνος zviježđe u kojem je najsvjetlija zvijezda Sirije *(Sirius),* a izlazi u *tzv.* pasje dane. 2) *prenes. a) kao psovka ili poruga, b)* za Erinije. 3) *uopće* neman, morski pas; i* *za Sfingu* κύων
κώ, *jon.* = *at.* πώ
κώας, τό, *plur.* κώεα, *dat.* κώεσιν, *ep. i jon., demin.* κφδιον, τό, runo (ovčje), na kom se sjedi ili se njime pokriva
κ ώδε ι α, ή, *ep. poet. poz.* gl^va, os. makova glava, makovica
κώδιον τό, *i* κώδιον, *v.* κώας
κώδων, ωνος, ὁ ζ ή, 1) zvonce, praporac. 2) ή, *poet.* truba, *tako nazvana po širokoj oduški (pisku)*
κώΟ-ων, ωνος, ὁ, ovisok i trbušast zemljan vrč
κώκϋμα, τό, *poet. (samo u pl.), i* κωκϋτός, ὁ, *ep. i poet.* jaukanje, kukanje. *Personif.* Κωκϋτός, ὁ, *rijeka u podzemnom svijetu koja je tekla iz Stiksa i utjecala u Aheront*
κωκύω, -ύσω, -υσα, 1) *intr. ep.* jaukati, kukati. 2) *tranz. poet.* oplakivati, τινά *ili* τί
κωλακρέτης, ου, ὁ, *ob. pl., od* κώλα udovi *i* ἀγείρω sabirati *(prvobitno* κωλαγρέτης); *iznajprije dakle:* sabirači bedara; *kasnije* sabirači drugih dohodaka, *i najposlije:* upravljači državnih dohodaka i državne blagajne. *Najstariji financijski činovnici*
κώληψ, ηπος, ή, *ep.* jama pod koljenom, čukalj
Κωλιάς, άδος, ή, *rt u Atici južno od Falerona*
κώλον, τό, 1) ud čovječjega tijela, *os.* noga. 2) *jon i poet.* dio, strana građevine *ili* zida
κώλυμα, τό, *i* κώλϋσις, εως, ή, prepreka, zapreka, smetnja
κωλϋτής, οϋ, ὁ, preprečivač, zaustavljač
κωλϋτικός 3. podoban za smetanje *ili* sprečavanje, na smetnji, na putu, τινός čemu
κωλύω, ύσω *itd.* κωλύσομαι s pas. *znač.* priječiti, smetati, ustavljati, braniti komu što, odvraćati, τινά *ili* τί koga (što), (από) τίνος od čega, *i* τινά τι »7» τινός τι, s *inf. (i bez* μή), s *ak. s. inf., s part., s ζϊ,* ην *ili* όπως μη; τό γ' έμόν ουδέν κωλύει što se mene tiče, ne smeta ništa; τό κωλϋον zapreka
κώμα, τό, *ep. i poet.* tvrd san
κωμάζω, *fut.* -άσω *i* -άσομαι, *aor.* έκώμασα, *perf.* κεκώμάκα, gostiti se, častiti se, pijančevati, nakon gozbe veselo pjevajući obilaziti i lakrdije zbijati, προς τίνα pijan doći kome
κωμ-άρχης, *bolje* κώμαρχος, ου, ὁ, seoski starješina
κωμαστής, οϋ, δ, pijanica, lola, koji s frulačicom obilazi
Κώμβρεια, ή, *grad u Makedoniji*
κώμη, ή, 1) selo. 2) dio grada, četvrt, kotar
κωμήτης, ου, ὁ, stanovnik sela, seljak
κώμος, ὁ, 1) svečan ophod u slavu Dioniza, koji se držao prvotno έν κώμαις. 2) *poet. uopće* ophod. 3) *prenes. a)* vesela gozba ili pijanka *os.* mladih ljudi, koji bi poslije uz muziku i pjesmu okolo obilazili i k prijateljima se navraćali te pijanku nastavljali, έν κώμω είναι = κωμάζειν. *b)* vesela pijana družba koja bi pjevajući i igrajući ulicama obilazila
κωμωδέω, *zapravo* pjevati komedije; podrugivati se, podsmijevati se, τινά *ili* τί
κωμωδία, ή, komedija, vesela igra
κωμωδο-ποιός, *ili* κωμωδιοποιός, ὁ, pisac komedija

κωμ-ωδός, οj 1) komički glumac; κωμωδοῖς (χορηγούς κα-ίΗστάναι) = κωμωδία za komediju. 2) pisac komedija

κώνειον, τό, kukuta, trubeljika, *Njezin se sok davao na smrt osuđenima;* napitak od trubeljike, otrovni napitak

κώνωψ, *ωπρζ,* ό, komarac, mušica

Κωος *v.* Κώς

Κώπαι, αί, *grad na otoku Kopajskoga jezera u Beotiji, Stanov.* οί Κωπαιής. Κωπαΐς, 'ίδος, ή, λίμνη, Kopajsko jezero

κωπέες, <*Λ, jon.* (κωπεύς), drva od kojih su se pravila vesla; drva za vesla

κώπη, ή, držak, rucelj *{mača, vesla, ključa); metafor. i za* mač, veslo

κωπήεις, εσσα, εν, *ep.* što ima držak

χωπηλατέω, *poet.* veslom kretati

κώρϋκος, ό, *ep.* kožna torba

Κώρῦκος, ό, 1) *rt kod Eritre u Joniji s lukom istoga imena.* 2) Κωρύκιον όίντρον, *tó, spilja nedaleko od Delfa ispod Parnasa; ovdje su korikičke nimfe* (Κωρύκκχι Νύμφαι) s/α-*vile noćne orgije Dionizove*

Κώς, *gen.* Κώ, *ak.* Κών *i* Κώ, *ep. i* Κόως, ή, *jedno od Sporadskih ostrva s gradom istoga imena. Stanov.* οί Κωοι *{ili* Κώοι). *Adv.* Κόωνδε u Kos

κώς i κώζ o. πώς, πώς

κωύκ = καΐ ούκ

κωτίλλω, *poet.* 1) slatkim riječima očarati koga τινά. 2) *poζ. uopće* brbljati, zabavljati se

κωφός 3. tup, bešćutan, *os. a)* nijem; gluhonijem; κϋμα κ. tihi, zamukli val. *b)* gluh, koji slabo čuje. *ć) poet. pas.* što se ne čuje, nestao, izginuo

Λ

Λ, λά(μ)βδα, *kao brojni znak* λ' = 30
Λάας, αν, *ep. prastari grad u Lakoniji* λδας, ό, *gen.* λαός *i* λάου, *dat.* λδι, *ak.* λα αν, *gen. pl.* λάων, *dat.* λάεσσι, *ep. i poet.* kamen; hrid, stijena
Λάβδακος, ό, *sin Polidorov, unuk Kadmov, mitski kralj u Tebi, otac Lajev, zato:* Λαβδάκειος παις *i* Λαβδακίδης *{gen. pl. dor.* -&ν), *potomak Labdakov, os.* Λάϊος λάβεσκον, λάβησι *i si. v.* λαμβάνω λαβή, ή, 1) hvatanje, spopadanje protivnika u rvanju. 2) mjesto gdje možeš protivnika spopasti, slaba strana. 3) držak, ručica λαβρ-αγόρης, ου, δ, *ep.* drzovito blebetalo Λάβρανδα, τά, *mjesto u Kariji sa Zeusovim hramom*
λαβρεύομαι, *dep. med., ep.* drsko blebetati
λάβρος 2. žestok, silan, naprasit, jak; lajav; grabljiv
Λαβύνητος, ό, *kralj babilonski, muž Nitokridin, u Starom zavjetu nazvan Nebukadnezar* (564—601). *Labinet zvao se, po Herodotu, i sin njegov, posljednji kralj babilonski*
λαβύρινθος, ό, 1) *egipatski labirint bio je u srednjem Egiptu: ogromna zgrada od* 3000 *soba, od kojih je* 1000 *bilo pod zemljom. Isp. Hdt.* II 148. 2) *kretski labirint sagradio je Dedal* (Δαίδαλος) *kao stan Minotauru; s pomoću Arijadninom spasio se iz njega Tezej. — Sve je to, dakako, priča.* 3) stranputica
λαγέτης, ου, δ (λαός, ἄγω), *poet.* vođa naroda
λαγνεία, ή, putenost, razbludan život
λαγός, ό, zec
λαγχάνω, *at. fut.* λήξομαι, *aor.* ελαχον, *perf.* εἴληχα, *pas. part.* εἰληγμένος, *aor. pas.* ἐλήχ-θην, *k tomu ep. aor. konj.* 3. *sg.* λάχησι *i* λελάχω, *perf.* λέλογχα *(i jon. i poet.), jon. fut.* λάξομαι, 1) *tranz. a)* ždrijebom dobiti *(i bez* κλήρω *itd.),* dobiti što voljom božjom »7» sudbinom; biti ždrijebom izabran *{za kakvu službu), b) uopće:* dobiti, primiti, postići; *u perf.* imati, posjedovati; *aps.,* τί *i* τινά, *i* τινός biti *ili* postati dionikom čega; λαγχάνειν δίκην (γραφήν) τινί podnositi tužbu protiv koga (jer je kocka odlučivala o redu parnica), i το προς τίνα kod koga i τινός zbog čega, *c) ep.* davati komu dio, τινά πυρός spaliti ga, 2) *intr. ep. i poet.* ždrijebom pripasti, u dio pasti, ἑ"ς τίνα, ἑ"ς τι λαγώς, ώ, φ, ώ, *plur.* λαγφ *itd., s ep. spored. obi.* λαγωός, *jon.* λαγός, ό zec
λάδανον, τό, *v.* λήδανον
Λάδη, ή, *otočić u Egejskom moru*
Λαέρτης, ου, *ep.* αο, *ili* Λαέρτιος *i* Λάρτιος, ό, *sin Arkizijev, kralj, itački, otac Odisejev, koji se zato zove 6* Λαερτϊάδης
λάζομαι, *ep., opt.* 3. *pl.* λαζοίατο *i impf.* 3. *sg.* λάζετο, hvatati, uzimati; ἀγκάς grliti; ὁδάξ γαῖαν ugristi u ledinu; μῦθον πάλιν λ. poricati
λάθα *v.* λήθη
λαθέμεν *v.* λανθάνω
λαθι-κηδής *2, ep. poet. ροζ.* što utišava brigu, tugu
λα-9-ί-πονος 2, *poet.* 1) *intr.* koji zaboravlja na bol, tugu. 2) *tranz.* koji što čini da se bol *ili* tuga zaboravi
λάθομαι, λαθέσθαι *i si. v.* λανθάνω II.
λάθρα, λάθρα, *jon. i ep.* λάθρη, *adv.* krišom, kriomice, potajno, kradom; λ. τινός bez čijega znanja
λαθραίος 3. *i 2, poet.* potajan, skriven, neopažen
λάθω, λαθεῖν *i si. v.* λανθάνω I.
λάιγξ, ιγγος, ή, *ep.* kamenčić
λαΐλαψ, άπος, ή, *ep. poet. i poz.* oluja, bura, vihor
λαιμός, ό, *ep. poet. i poz.* grkljan, grlo, ždrijelo
λαΐνεος 3. *i* λάϊνος 2, *ep. i poet.* kamen, od kamena; λ. χιτώνα εννυσθαι biti kamenovan
λαιός 3 *(laevus) poet.* lijevi; ἡ λαιά *(se.* χειρ) lijeva ruka, ljevica
Λάϊος, δ, *sin Labdakov, kralj tebanski, otac Edipov; adj.* Λαΐειος 3.
λαισήιον, τό, *ep. i jon.* štit od (nestrojene) kože
Λαιστρυγόνες, οι, *surov mitski narod, negdje na Siciliji; adj.* Λαιστρυγόνιος 3.

λαΐτμα, τό, ponor, dubina morska *(i bez* αλός), duboko more
λαΐφος, εος, τό, 1) *ep.* prnje, dronjci. 2) *poet.* jedro
λαιψηρός 3, *ep.* i *poet.* hitar, brz; *adv.* λαιψηρά
Λάκαινα *i* Λακεδαίμων *v.* Λάκων
λακάζω, *poet.* vikati, bučati
λάκε, λακεῖν *v.* λάσκω
λακίς, ίδος, ή, *poet.* krpa
λάκκος, ό, jama, graba; bunar, čatrnja; *služila je i za* podrum
Λάκμων, ωνος, ό, *sjeverni dio gore Pinda*
λακ-πάτητος 2, *poet.* nogama pogažen
λακτίζω 1) petom »7» nogom udarati; ritati se. 2) nogama gaziti, zlostavljati
λακτιστής, οϋ, ό, koji udara nogom, ίππος
Λάκων, ωνος, ό, *fem.* Λάκαινα, ή, Λακωνικός, Λακεδαιμόνιος 3. lakonski, lakedemonski; *adv.* Λακωνικώς. *Kao supst. a)* το Λακωνικόν α) laked. narod i država, β) lakedemonska priprostost u govoru i djelu, ὶ) ό ί ή Λ. Lakedemonjanin, Lakonka »7» Lakedemonjanka. *Zemlja i grad zove se* Λακεδαίμων, όνος, ή *(grad zapravo* ή Σπάρτη). *Zemlja se zvala i* ή Λακωνική. *K tomu:* Λακωνισμός, ό pristajanje uz Lakedemonjane *i* Λακωνιστής, οϋ, ό, pristaša Lakedemonjana
λακωνίζω 1) povoditi se za Lakedemonjanima *(u nošnji, načinu života i si.).* 2) držati s Lakedemonjanima
λαλέω brbljati, blebetati; govoriti
λάλημα, τό, *poet.* brbljanje, blebetanje; *i:* brbljavac, blebetalo, blebetuša
λάλος 2. brbljav, govorljiv, *i za ptice koje mnogo cvrkuću*
λαμβάνω, *at. fut.* λήψομαι, *aor.* ἔλαβον *(imper.* λαβε), *med.* ἐλαβόμην, *perf. akt.* εἴληφα, *med. i pas.* εἴλημμαι, *aor. pas.* ἐλήφθην, *fut. pas.* ληφθήσομαι, *adj. verb.* ληπτός, ληπτέος *i* -έα, *dalje ep. aor.* ζλλαβον ι λάβον, *iter.* λάβεσκον, *konj.* 3. *sg.* λάβησι, *aor. med. i* ἐλλαβόμην, *inf.* λελαβέσθαι, *jon. fut.* λάμψομαι, *perf. akt.* λελάβηκα, *med. i pas.* λέλαμμαι, *aor. pas.* ἐλάμφθην, *adj. verb.* λαμπτέος, *poet. fut.* λαψοϋμαι, *perf. pas. i* λέλημμαι 1) *akt. i pas. (tranz.) a)* uzeti, spopasti, uhvatiti (τινά ζώνης, koga za pas), pograbiti; obuzimati, osvajati; držati se čega; napasti, navaliti, dobiti u svoju vlast, uloviti, zarobiti (i *bez* αιχμαλώτους), zauzeti, osvojiti, otimati, ugrabiti, zaposjesti; *prenes.* očima dohvatiti; ogledati *(Sof. Trah.* 32). *b)* νόω, ἐν νω, ἐν διανοία *i si. (i bez toga)* opaziti, dokučiti, razumjeti, razmišljavati, saznati, spoznati, rastumačiti, naučiti se. c) primiti, prihvatiti, dobiti; izabirati, sa sobom uzeti, steći, doći do čega; snaći, naći, zateći; stići, το στράτευμα Ζνδεια. *d)* primiti kod sebe, na se uzeti, *e)* λαβών *upr.* uzevši sa sobom, *često se prevodi prijedlogom:* sa. *f)* προτΐ οΐ ε"λαβ' (έντερα) sebi prigrne; δήν μιν άμφασίη έπέων λ. za dugo zanijemi; πόνον potruditi se; πεῖραν λ. (τινός) kušati (što), učiniti pokušaj; κακόν trpjeti zlo. 2) *med.* uzeti za se, pograbiti, prihvatiti; uhvatiti; uhvatiti se čega, dohvatiti, dostići, domoći se; primiti, τινά της δεξιάς koga za desnicu; domoći se; i *ak. i gen.*
Λάμος, ό, *sin Posidonov, kralj mitskih Lestrigonaca*
λαμπαδηδρομία, i *jon.* λαμπαδηφορίη, ή, nošenje zubalja, trčanje sa zubljama u ruci, *natjecanje mladića koji bi obnoć u nekim svečanim zgodama trčali do cilja s gorućim bakljama*
λαμπάδιον, τό, mala zublja, bakljica
λαμπάς άδος, ή, 1) *supst.* baklja, zublja, luč; *trop.* sunce; svjetlost. 2) *adj* rasvijetljen zubljama
λάμπεσκε *i* λαμπετάω *v.* λάμπω
Λαμπετίδης, ου, ό, *ep. sin Lampov, Dolop*
λάμπη, ή, *poet.* plijesan, trulost
Λάμπος, ό, *ep. sin Laomedontov, otac Dolopov*
Λαμπροκλής, έους δ, 1) *najstariji sin Sokratov. 2) pjesnik ditiramba*
λαμπρός 3. 1) *o stvarima:* svijetao, sjajan, blistav, žarki, vedar, čist; krasan; bistar, *o vodi;* jasan, očit; krepak, jak, silan, ánemoς; darežljiv. 2) *o licima:* ugledan, slavan, divan, krasan, odličan. *Adv.* λαμπρόν *i* λαμπρώς
λαμπρότης, ητος, ή, jasnoća, sjaj, krasota; dika, slava, ugled
λαμπροφωνίη, ή, *jon.* jasan glas
λαμπρό-φωνος 2. jasnim glasom, glasno kazujući
λαμπρύνω, 1) *akt.* rasvijetliti, učiniti sjajnim, *os.* čistiti. 2) *med.* čistiti za se; pokazati se podatljivim, sjajnim
λαμπτήρ, ηρος, ό, svijećnjak
Λαμπτρεύς, έως, ό, *stanovnik u Lamptri jednoj općini atičkoj*
λάμπω, λάμψω, ἔλαμψα, λέλαμπα *{poet.), ep. impf.* λάμφ', *i med.* λάμπομαι i *ep. spored. obi.* λαμπετάω, *part. ep.* λαμπετόων, *akt. i med. (intr.)* svijetliti se, sjati se, blistati se, biti žarki; sijevati; krijesiti se, δσσε; zaoriti se, παιάν
λαμυρία, ή, *ροζ.* drskost
λαμυρός 3. *ροζ.* bestidan, lakom, proždrljiv, lukav
λαμφθήναι ί λάμψομαι *v.* λαμβάνω
λάμψαι, *aor. od* λάμπω
Λάμψακος, ή, *grad u Miziji na Helespontu. Stan.* ό Λαμψακηνός
λανθάνω, *ep. i jon.* λήθω, I. *akt. i pas. at.* λήσω, Ζλαθον, λέληθα, *ep. impf. iter.* λήθεσκον, *aor.* λάθον, *konj.* 3. *sg.* λάθησι *i* λελάθη, 1) *intr.* biti sakriven, skriven *ili* neopažen ostati, nepoznat biti, sakriti se, *aps. (os. part.* λαθών potajno, krišom, kradom, neopaženo), τινά komu; λανθάνει έμέ nepoznato mi je, ne znam; Ζλαθεν αυτόν μή ποιεϊν zaboravio je učiniti; ού λανθάνεις, ὅτι λέγεις

dobro vidim što kažeš; *os. s part. prevodi se:* tajno, krišom, neopaženo, *npr.* Ζλαθον ήμας άποδράντες krišom su nam pobjegli; λέληθέ σε τό βνειρον smisao sna osta ti nepoznat; ουδέ σε λήθω τιμής ne zaboravljaš iskazivati mi štovanje; ουδέ με λήσει neću propustiti. 2) *tranz. ep. (s redupl. aor.)* učiniti da tko zaboravi, oslobodi ga, όδυνάων. 3) *pas. upart.fut.* λησόμενος koji se neće zaboraviti *(Sof. El.* 1248). - II. *med.* λανθάνομαι, *ep. i poet. (at.* έπιλ.), *i* λή θομαι, *ep. i poet., fut.* λήσομαι *(poet.* λελήσομαι), *aor.* έλαθόμην, *ep.* λαθόμην *i* λελαθόμην, *perf.* λέλησμαι, *ep. i jon.* λέλασμαι, zaboravljati, ne znati, ne pamtiti, propustiti, τινός; kaniti se, χάρμης

λάξ, *ep. i poet. adv.* petom *ili* nogom (udarajući »7» gazeći)

λάξις, ιος, *ij, jon.* komad zemlje, dio posjeda

λάξομαι, *jon. fut. od* λαγχάνω

Λαο-δίκη, ή, 1) *kći Agamemnonova* (= *Elektra).* 2) *kći Prijamova*

Λδο-μέδων, οντος, ό, *sin Ilov, otac Prijamov, Hezionin itd., kralj trojanski; odatle:* όΛαομεδοντιάδης, ου, *sin L., os. Prijam*

λαός, δ *(ne dolazi u at. prozi), at.* λεώς, δ, *ep. i* λαοί, οι, narod, mnoštvo; ljudi, vojnici, vojska; družina, čeljad, momci

λαο-σσόος 2, *ep.* koji potiče, razgoni vojnike, razgonivojska

λάου *v.* λαας

λάο-φόρος 2. *ep.* koji nosi narod, (οδός) velika cesta

λαπάρη, ή, *ep. i jon.* slabine *(ispod rebara)*

Λαπίθαι, *ol, junačko pleme u Tesaliji, poznato s boja s Kentaurima*

λάπτω, *fut.* λάψω, *ep.* lizati, srkati, lokati

Λάρι(σ)σα, ή, *i jon.* Λήρισαι, αί, *ime mnogih gradova, os.* 1) *u Maloj Aziji kod Kime.* 2) *u Tesaliji na Peneju.* 3) *u Asiriji*

Λάρι(σ)σος, δ, *rijeka u Ahaji na granici Elide*

λάρναξ, ακος, ή, ormar, kovčeg, sanduk; žara, lijes

λάρος (α), ό, *ep. ροζ.* galeb; *prenes.* budala, blesan

λαρός 3. *ep. superl.* λάρώτατος, sladak, tečan

Λάρτιος *v.* Λαέρτης

λαρυγγίζω vikati iza glasa

λάρυγξ, δ, *poet. i ροζ.* grlo, grkljan

Λασθένης, ους, δ, *Olinćanin koji je svoj rodni grad g.* 340. *izdao Filipu*

λάσθη, ή, *jon.* rug. psovka, zadirkivanje

λασι-αύχην, ενός, δ, *i* ή, *poet.* s rutavim zatiljkom, grivat

λάσιος 3. 1) rutav, runjav, kosmat. 2) gusto obrastao, pun šiblja *ili* grmlja; τα λάσια šumoviti krajevi

Λασιών, ώνος, ό, *grad U Elidi*

λάσκω, *ep. i poet., aor.* ζλάκον, *ep.* λάκον, *perf. sa znač. prez.* λέληκα, *part.* λεληκώς, *fem.* λελάκυϊα, zvečati, *a)* prasnuti, *b)* vikati, kliktati, lajati, štektati. c) glasno govoriti, navijestiti, objaviti

Λασόνιοι. οι, *narod u Lidiji*

Λάσος, δ, *pjesnik i muzičar iz Hermione, suvremenik Pizitratov, učitelj Pindarov*

λατρεία, ή, *i poet.* τα λατρεύματα, služba za plaću, *uopće:* služenje, služba, robija rabota, tlaka

λατρεύω služiti (za plaću)

λάτρις, ιος, δ, *poet.* robijaš, sluga

Λατώ *v.* Λητώ

λαυκανίη, ή, *ep.* grkljan, ždrijelo

Λαύρειον *i* Λαύριον, τό, *gora u najjužnijem dijelu Atike, bogata srebrnom rudom*

λαύρη, ή, *ep., poet. i poz.* ulica, otvorena cesta; hodnik *uz* μέγαρον

λάφυρα, τά, plijen

λαφϋροπωλέω plijen prodavati

λαφϋρο-πώλης, ου, δ, prodavač plijena, *lakedemonski činovnik koji se brinuo za prodavanje plijena*

λάφύσσω, *ep.* pohlepno gutati; rasipati

Λαφύστιος, δ, *pridjevak Zeusov (koji traži ljudske žrtve) jer se Štovao na gori Lafistiju* (Λαφύστιον) *kod Koroneje*

λάχανον, τό, zelje, zelenje, varivo

λαχανίζομαι, povrće kupiti

λαχανισμός, δ, pobiranje povrća

λάχεια, ή, *ep. nejasna riječ, samo Od. 9,* 116 *uz* νήσος * *Od* 10, 509 *uz* ακτή: nizak, ravan; *po nekima treba čitati* έλαχεϊα: malen

Λάχεσις, εως, ιος, ή, *jedna od tri Parke*

Λάχης, ητος, δ, *atenski vojskovođa u Peloponeskom ratu, poginuo g.* 418. *u bitki kod Mantineje*

λάχνη, ή, *ep. i poet., i* λάχνος, τό, *ep.* vuna, dlaka; rudasta kosa, pahuljica

λαχνήεις, εσσα, εν, *ep.* rutav, runjav; kosmat

λάχος, εος, τό, 1) *poet.* udes, sudbina. 2) po ždrijebu zapali dio, *uopće:* dio; odio vojnika

λάω, *ep. defekt, impf.* 3. *sg.* λάε zgrabiti, ščepati

λέαινα, ή, lavica

λεαίνω,ΛΟΓ. *at.* έλέδνα,/ο«. έλέηνα, *ep.* λειαίνω, *fut.* λειανέω, *aor.* λείηνα, 1) gladiti, laštiti, poravnati; /on. blaže prikazati, ublažiti. 2) rastrti, smlaviti; uništiti, utamaniti

Λ ε β άδει α, ή, *beotski grad s proročihem Zeusovim*

Λέβεδος, ή, *jonski grad na obali Lidije*

λέβης, ητος, ό, 1) kotao (za grijanje vode); rukomija, zdjela. 2) posuda s ručicama, vrč, žara

λεγμένος *v.* λέγω *i* λέχω, *med.*

I. λέγω brojiti, kupiti, brati, *prost glagol rijedak, at. samo složen* (έκ-, έπι-, κατά-, συλ-), *fut.* λέξω *i* λέξομαι, *aor.* Ζλεξα *i* -άμην, *perf. akt.* εϊλοχα (-λεχα), *med. i pas.* εϊλεγμαι, *aor. pas.* έλέγην, *fut. pas.* λεγήσομαι, *adj. verb.* λεκτός *i* λεκτέος, *osim toga ep. i jon. (rijetko at.)* λέλεγμαι i έλέχθην, *i ep.* έλέγμην (brojio sam se) *i* λέκτο (brojio je u sebi), 1) brati, pobrati, kupiti; k tomu brojiti,

priračunati, ubrajat,, Žv »7» μετά τισι. 2) *med. ep.* za se, u sebi brojiti, μετά τισι medu; sebi brati, kupiti; odabirati, κούρους; pribrajati se

II. λέγω brojiti., nabrajati, pripovijedati, kazati, reći, *istoga korijena kao predaš., fut.* λέξω *i s pas. znač.* λέξομαι, *aor.* έλεξα, *perf. akt.* εϊρηκα, *med. i pas.* λέλεγμαι *(ali* διείλεγμαι) ί εϊρημαι, *aor. pas.* έλέχθην *i* έρρήθην, *fut. pas.* λεχθήσομαι, ρ"ηθήσομαι *i* λέξομαι, *fut.* 3. λελέξεται, *adj. verb.* λεκτός i -έος, pripovijedati, reći, kazati, tumačiti, razlagati, govoriti; javljati, navijestiti; proricati, spominjati, prikazivati; poučavati, opisivati; zvati, predlagati, poručiti; obećati, misliti, držati za; razumjeti *(os. s* φράζειν); — staviti prijedlog *(o govorniku);* čitati. — *Konstr. a) s prijeđi.;* α) δι' αγγέλων poručiti po glasnicima, β) Žv τινι pred kim, u čem; λέγειν έν τοις άρίστοις spominjati medu najboljima, brojiti medu najbolje, γ) εϊς τι λ. tvrditi nešto o čem. δ) κατά τίνος protiv koga, tužiti ga; καθ' έκαστα pojedince nabrajati, ε) περί τίνος o kom »7» o čem. ζ) προς τίνα komu, προς τι na što. η) υπέρ τίνος za koga, u čiju korist.
b) bez prijeđi, τινά τι o komu što *i* nazivati koga čim; τί τινι komu što; τά Ζσχατα αλλήλους grditi se najgadnijim psovkama. *c) s adv.* εδ »7» kalώς λ. pravo govoriti, pravo imati; καλώς λ. pravo govoriti, pravo imati; εύ λ. τινά govorim dobro o kom; πράως λ. τι mirno govoriti o čem. *d)* ό λέγων govornik, *e) slaže se i s ak. i inf..,* δτι, ώς *itd.* 2) *pas. uopće:* govori se, kaže se; λέγεται s δτι »7» J *nom. i inf. ili s ak. i inf.; ali i lično:* λέγομαι kaže se za me, da; — *i u drugim znač. akt.* 3) *med.* = διαλέγεσθαι medu sobom dogovarati se, raz govarati se, zabavljati se, tί o čem

λεηλατέω plijen, *os.* goveda otjerati, plijeniti

λεία, ή, *jon.* ληίη, *i ep.* ληΐς, ίδος, ή, 1) plijen, *os. zaplijenjene životinje, a i ljudi;* λείαν όίγειν goniti plijen. 2) *ep.* plijenjenje

λειαίνω *v.* λεαίνω

λείβω, *aor. akt.* Ζλειψα, *med.* -ψατο, lijevati, izlijevati, prolijevati, δάκρυα suze; *u pas. i med.* kapati, teći. *Os. ep. i poet. na čast kojemu božanstvu vino i dr.* izliti, izliti žrtvu

λειμακώδης 2. *jon.* poput livade, obilan travom

λ ει μ μα, τό, *jon.* ostatak

λειμών, ώνος, ό, svako vlažno travom obraslo mjesto, livada, rudina, tratina

λειμώνιος 3, i OJ. *fem.* λειμώνιας, άδος, ή, *poet.* koji *ili* što livadi pripada, γη vlažna sjenokoša; Ιδαϊα πίσεα vlažna tratina trojanska

λειμωνό-θεν, *ep. adv.* s livade

λειο-γένειος 2, *jon.* s glatkom bradom, golobrad

λείος 3. gladak; *o mjestima:* ravan, gol, bez grmlja; πετράων bez stijena; λ. ποιεϊν poravnati. *Adv.* λείως blago, mirno, κωτίλλων slatkim riječima

λειότης, ητος, glatkoća, glačina

λείουσι, *dat. pl. od* λέων

λειπο- *u slož. v.* λΐπο-.

λείπω, *fut.* λείψω *i* λείψομαι *(i s pas. znač.), aor.* ϊλιπον *i* έλιπόμην *(ep. i pas.), perf. akt.* λέλοιπα, *med. i pas.* λέλεψμαι, *aor. pas.* έλείφθην, *fut. pas.* λειφθήσομαι, *fut.* 3. λελείψομαι, *adj. verb.* λειπτέον, *ep. aor. pas.* 3. *pl.* λίπεν, *jon. impf. iter.* λείπεσκε, I. *akt. tranz.* 1) ostavljati, udaljiti se, otići, uzmicati; poštedjeti; pustiti da pobjegne; φάος ήελίοιο umrijeti. 2) ostaviti na cjedilu, propustiti, ne platiti; premaći se, nestati. II. *akt. intr.* udaljiti se, ukloniti se, nestati, ginuti, nedostajati; μικροϋ λείποντος malo ne, gotovo. III. *med.* ostaviti što (τί) svoga, *os. za uspomenu (jon.).* IV. *med. i pas.* 1) biti ostavljen, zaostati, ostati (i *bez* μετόπισθε *i si.),* preostati; οί λειπόμενοι preostali. 2) zaostajati, *os. u utrkivanju,* biti niži *ili* gori, slabiji biti, podleći, *aps. i* τινός. 3) biti ostavljen na cjedilu, daleko biti od koga, biti bez, nemati, oskudijevati, *aps. i* (άπό) τίνος

λειρΐόεις, εσσα, εν *ep.* poput ljiljana, nježan

λεϊστός *v.* ληιστός

λειτουργέω obavljati državnu službu i namirivati troškove za nju *(kod nekih narodnih svečanosti),* služiti državi, nositi troškove; pomagati, žrtvovati

λειτουργία, ή, svaka služba i usluga učinjena državi »7» općini; *poz.* i služba božja

λείχω, *aor.* Ζλειξα, *poet. jon.* lizati, τινός čega

λείψανον, τό, *ob. plur.* ostatak; OJ. ostaci spaljena mrtvaca

Λειψύδριον, τό, *tvrđavica u Atici na gori Parnesu*

λείων *v.* λέων

λεκάνιον *i* λεκάριον, τό, zdjelica

λεκϊθίτης, ό, άρτος od sočiva načinjen kruh

λεκτέος 3. *adj. verb.* od λέγω, koji *ili* što treba da se kaže

λεκτικός 3. vješt govoru, rječit; prikladan za govor

λέκτο *v.* I. λέγω ί λέχω

Λεκτόν, τό, ί Λέκτος, ή, *glavica i grad u Troadi na podnožju gore Ide*

λεκτός 3, *poet.* 1) izabran, τινός između 2) koji *ili* što se može govoriti, πάντα τινί, *tj.* on može sve govoriti

λέκτρον, τό, *u sing. i plur., ep. i poet.* postelja, bračna postelja; udaja, ženidba; *ep. adv.* λέκτρονδε u postelju

λελαβέσθαι, λελάβηκα *v.* λαμβάνω

λελαθέσθαι *i si. v.* λανθάνω II.

λελάθη, *v.* λανθάνω I.

λελάθοντο, *v.* λανθάνω II.

λελακυΐα *v.* λάσκω

λέλαμμαι *v.* λαμβάνω

λέλασμαι *v.* λανθάνω
Λέλεγες, οἱ, *prastari narod, rastepen po Grčkoj i Maloj Aziji, os. u južnoj Troadi oko grada Pedaza. Kasnije se s Grcima stopio ujedno*
λέληθα *v.* λανθάνω
λεληκώς *v.* λάσκω
λέλημμαι *poet. perf. pas. od* λαμβάνω
λέλησμαι *v.* λανθάνω II.
λελιημένος, *part. perf. v.* λιλαίομαι
λελογισμένως, *adv. jon. poet. poz.* nakon zrela promišljanja, razborito
λέλογχα *v.* λαγχάνω
λέξασθαι *v.* I. *i* II. λέγω *i* λέχω
λέξεο, λέξο, *v.* λέχω
λέξις, εως, ἡ, govor, način govorenja; stil, κατά λέξιν od riječi do riječi
λεοντέη, ἡ, *(se.* δορά), *stegn.* -τη, lavlja koža
Λεοντῖνοι, οἱ, *grad na istočnoj strani Sicilije; stan.* ὁ Λεοντῖνος
λεοντώδης 2. lavolik, τὴν φύσιν lavlje ćudi
λέπαδνον, τό, *ep. os. plur.* širok kožni remen kojim bi se živinčetu privezao jaram ispod vrata, teljig; *uopće:* jaram
λεπαϊος 3. *poet.* kamenit, kršan
λεπιδωτός 3, *jon.* ljuskav; ὁ λ. *nekakva velika nilska* riba
λεπίς, ίδος, *-η, jon.* ljuska, lupine; kovna pločica
λέπρα, *jon.* -ρη, ἡ, guba, šuga
Λέπρεον, τό, *grad u južnoj Elidi. Stan.* οἱ Λεπρεαται, 70η. -ηται
λεπταλέος 3, *ep. poet.* tanak, sitan, nježan
λεπτός 3., oljušten, ovršen, krï. *b) ob.* tanak sitan, droban; tijesan; slab, neznatan, malen, *st. uz* νους, λόγος *i si. također* oštar, fin, oštrouman. *Supst. επί* λεπτον τετάχθαι u malo bojnih redova postavljen biti, επί λεπτότερον potanje
λέπω, λέψω, ἔλεψα, guliti, ljuštiti
Λέρνα, ἡ, *mjesto i jezero u Argolidi.* U *tom je kraju bila i poznata* Λερναία ὕδρα, *neman s devet glava, koju je ubio Heraklo*
Λέρος, ἡ, *jedan od sporadnih otoka*
Λέσβος, ἡ, *otok u Egejskom moru. Stanov.* ol Λεσβίοι, *fem.* Λεσβίς, ίδος, ἡ, *adv.* Λεσβόθεν iz Lezba
λέσχη, ἡ, *ep. jon. i poet.* 1) konak, noćište, svratiste. 2) trijem za razgovor. 3) razgovor, vijećanje, skupština
Λετρῖνοι, οἱ, *mjesto u Elidi; stan. se zovu isto tako*
λευγάλέος 3, *adv.* -έως, *ep.* jadan, nevoljan, kukavan; koban, poguban, nesretan
λευκάίνω, *ep. poet. poz.* bijeliti, učiniti da se pjeni
λευκ-ανθής 2. *poet.* koji *ili* što bijelo cvate, bijel
λευκανθίζω, *jon.* bijelo se sjati, bijeliti se
λευκανία, ἡ, *v.* λαυκανίη
Λευκάς, άδος, ἡ, 1) πέτρη Bijela stijena *još ovkraj Okeana, što je sunce, kad zapada, najposlije obasjava.* 2) *otok uz zapadnu obalu Akarnanije s gradom istoga imena, s. Santa Maura. Stan.* οἱ Λευκάδιοι λεύκ-ασπις, ιδος, 6, ἡ, s bijelim, svijetlim štitom
λεύκη, ἡ, 1) bijela topola. 2) bijeli osip
Λευκά I στήλαι 1) *sastajalište karskoga saveza u Kariji.* 2) Λευκὴ ακτή *mjesto u Trakiji na Propontidi* λεύκ-ιππος 2. *poet. i* λευκόπωλος 2, *poet.* s (na) bijelim konjima Λεύκ-ιππος, ὁ, Leukip, *osnivač atomistike u staroj filozofiji, rodom iz Mileta* Λευκοθέα, *jon.* -έη, ἡ, *zapr.* sjajna božica, *pridjevak boginje* Ἰνώ λευκο-θώραξ, άκος, ὁ, ἡ, s bijelim *(valjda* lanenim) oklopom λευκό-λινον, τό, *jon.* bijeli lan Λευκ&ν τείχος *jedan od tri dijela Memfisa, tako nazvan jer je građen od kamena*
λευκό-πτερος 2. *poet.* bjelokril, *prenes.* s bijelim jedrima
λευκό-πωλος 2. *v.* λεύκιππος λευκός 3. 1) svijetao, sjajan; bistar, ὕδωρ. 2) bijel. 3) koji *ili* što sreću nosi, λ. ἡμερα sretan dan λεύκ-οφρυς, υος, *2, jon.* bijelih obrva; sjajnobijel Λεύκοφρυς, υος, ἡ, *grad u Kariji na Meandru s hramom Artemidinim* λευκό ω bijeliti, bijelo namazati; *med.* sebi bijeliti; čistiti, laštiti Λεϋκτρα, ων, τά, *grad u Beotiji, gdje je Epaminonda g.* 371. *pobijedio Spartance*
λευκ-ώλενος 2. *ep.* bjeloruk λευρός 3. *ep. i poet.* gladak, ravan λεύσσω, *ep. i poet.,* gledati, motriti, opaziti, razmatrati, primjećivati λευστήρ, ήρος, ὁ, *jon. i poet.* koji kamenuje, ubojica, krvnik
λεύω, λεύσω, ἴλευσα, ἐλεύσθη, kamenovati
Λέχαιον, τό, *jedna od korintshih luka* λεχεποίης, ου, ὁ, *ep.* koji travu prostire, s travnim koritom *(o rijeci Azopu, jer joj je korito puno rogoza)* λέχος, εος, ους, τό, *u sing. i plur., ep. i poet.* ložnica, postelja; gnijezdo; bračna postelja; brak, žena; — smrtna postelja, odar; nosila. *Adv.* λέχοσδε u postelju λέχριος 3, *poet.* poprečan, kos, na stranu nagnut; πάντα λέχρια sve je koso i poprijeko, *tj.* sve ide naopako (λέχω), *akt., aor.* Ζλεξα, *imper.* λέξον, lijegati, uspavati. — *Med. fut.* λέξομαι, *aor.* ἐλέξ,ατο, *konj.* λέξομαι, -εται, *opt.* λεξαίμην, *imper.* λέξαι, -άσθων *i* λέξεο, *inf.* λέξασθοα, *aor. još i:* ζλεκτο, λέκτο, *imper.* "λέξο, *inf.* λέχθαι, *part.* λεγμένος, lijegati, leći spavati; //. 3, 188 ἐλέχθην, posjedati, ležati bez posla
λέχθαι *v.* λέχω λέων, οντος, ὁ, *dat. pl. ep.* λείουσι, *ep. i* λίς, ὁ, *ak.* λῖν, lav

Λεωνίδας, ου, ό, *sin Anaksandridin, kralj spartanski, koji je branio g.* 480. *Termopile protiv Kserksa*
Λεωντίς, ίδος, ή., *jedna od deset KlisUnvmh fila u Atici*
λεωργός, 2. obijestan, razuzdan; *supst.* zliko-'vac
λεώς, ώ, ό, *v.* λαός
Λεω-τυχίδης, ου, *b, jon.* Λευτυχίδης, *kralj spartanski od g.* 491, *zapovjednik kod Mikale* 479
λεω-φόρος 2. *poet., jon.* λαο-φόρος 2. (φέρω) cesta za vojsku
λήγω, *fut.* λήξω, *aor.* ζληξα, *ep. prez. inf.* ληγέμεν. 1) *intr.* prestati, odustati, umiriti se, proći se, popustiti, osloboditi se, *aps. i* τινός. 2) *ep. tranz.* činiti da prestane, umiriti, utišati, tí; zaustavljati, tí τίνος od čega
Λήδα, ας, *jon.* Λήδη, ή, *kći Testijeva, žena Tindarejeva, ljubavnica Zeusova, mati Kastorova, Polideukova, Helenina i Klitemestrina*
λήδανον,ίλάδανον, *-τό, jon.* smola (od drveta)
λήζομαι *v.* ληΐζομαι
ληθαργία, *jon.* -ίη, ή, sanežljivost, mrtvilo, mrtav san, drijemež
λήθη, *dor.* λαθα, *poet.* ιλησμοσύνα, λήστις, εως, ή, zaborav, zaboravljanje; zaboravnost; λήθην τινός ποιεῖθαι u zaborav baciti, zaboraviti. *Personif.* τό Λήθης ύδωρ napitak zaboravi
λήθω *i* λήθομαι *v.* λανθάνω I *i* II.
ληιάς, άδος, ή, *ep.* zarobljenica, robinjica
ληι-βότειρα, ή, *ep.* koja usjeve grize *ili* pustoši
ληίζω, *at.* λήζω, *impf.* ελῃζον, *perf. pas. part.* λελησμένος, *i kao dep. med.* λη'ίζομαι, λήζομαι, *aor.* ἐλησάμην, *ep. fut.* λησσομαι, *aor.* λησσατο, *jon.* ἐλήσατο, *adj. verb.* λητ-στός *i* λεϊστός *(što v.),* plijeniti, grabiti, robiti, zarobljivati, otimati; oplijeniti, opustošiti; ληιζόμενον ζην od grabeža živjeti
ληίη *i* ληΐς, ίδος *v.* λεία
λήιον, ·τό, usjev, ljetina
ληιστήρ, ήρος, ό, *ep. i* ληίστωρ, ορός, ό, *ep.* 1) *adj.* razbojnički, grabežljiv. 2) *supst.* razbojnik; gusar
λ η ιστός 3. *i* λεΐστός, 3. *ep.* koji *ili* što se može zaplijeniti *ili* oteti
ληιστύς, ύος, ή, *jon.* plijenjenje, robljenje
ληίστωρ, ό, *v.* ληιστήρ
ληΐτις, ιδος, ή, *ep.* pljenjačica, otimačica
λήιτον, τό, *jon.* gradska *ili* općinska kuća *{kod Ahejaca)*
ληκύθιον, τό, uljenica, *prenes.* nakit. Lekitij *je i naziv za prastari grčki stih, kome je temeljni oblik:* - w - w - « -. *Naziv potječe od podrugljiva dodatka* ληκύθιον ἀπώλεσεν „uljenicu izgubi", *što ga Eshil sedam puta ponavlja rugajući se Euripidu da mu sva tragedija stoji samo u izvanjskom nakitu i pomastima (Aristof. Žabe* 1208. *i d.).*
ληκυθος, ή, boca za ulje, uljenka
λήμα, τό, *jon. i poet.* volja, želja; odlučnost, odvažnost, hrabrost; drzovitost; *i konkretno:* drska glava, bezobraznik
λήμμα, τό, primljeno, dobit, dohodak, osobna korist
Λήμνος, ή, *otok na sjeveru Egejskoga mora. Stan. oi* Λήμνιοι. *adj.* Λήμνιος 3.
Λήναια, τά, *atenska svetkovina koja se svetkovala u čast boga Dioniza, mjeseca gameliona (konac siječnja i početak veljače) u Leneju pod Areopagom*
Λήναιον, τό, *kotar u Ateni pod Areopagom posvećen Dionizu, s dva hrama i kazalištem*

I. λήξις, ή (λήγω), *poet.* prestajanje

II. λήξις (λαγχάνω), α) odjel, odjeljenje, *b)* podizanje tužbe, λήξεις τών κλήρων καΐ των ἐπικλήρων potraživanja naslijeđenih nasljedstva i kćeri baštinica
ληπτέος *v.* λαμβάνω
ληρέω ludo brbljati, buncati
Λήρισαι, αϊ, *v.* Λάρισα
λήρος, ό, *i* λήρημα, τό, brbljanje, blebetanje; trice; ludorije, gluposti, *konkr.* blebetalo; λήρον ἀποδείκνυμί τίνα prikazivati koga neznatnim
λησμοσύνα *v.* λήθη λήσομαι *v.* λανθάνω
II. ληστεία, ή, razbojstvo, gusarstvo, hajduko-
vanje ληστεύω biti razbojnik, plijeniti, otimati,
robiti
ληστήριον, τό, razbojnička četa; razbojstvo
ληστής, οϋ, ό, razbojnik, otimač, gusar
ληστικός 3. *i* ληστρικός 3. razbojnički; ή ληστρική razbojnička lađa λήστις, ή, *v.* λήθη λήσω, *v.* λανθάνω I. λητουργέω i λητουργία, *v.* λειτ-Λητώ, όος, *stegn.* οϋς, ή, *vok.* Λητοΐ, Leta,
Latona, *po Zeusu mati Apolonova i Artemida. adj.* Λητωος 3. λήψις, εως, ή, uzimanje, osvojenje, primanje,
dobivanje λιάζομαι, *ep. dep. pas., aor.* (έ)λιάσθην, 3. *pl.*
λίασθεν, 1) nagnuti se (na stranu), uklanjati se, udaljiti se, otići, iščeznuti. 2) saginjati se, srušiti se, pasti λίαν,/ο«. *i ep.* λίην odveć, previše; silno, jako,
veoma; sasvim; καΐ λίαν i zaista, i odviše
λΐἄρός 2, *ep.* topal, mlak; blag, ugodan
λίβανος, ό, *i* ή, tamjanovo drvo; tamjan
Λίβανος, ό, Libanon, *gora* λιβανωτός, ό, *jon.* tamjan, *smola od drva*
λίβανος
λιβανωτο-φόρος 2, *jon.* koji nosi tamjan
λιβάς, άδος, ή, *poet.* kaplja, tekućina, voda
λίβος, τό, *poet.* kap, kaplja Λιβύη, ή, Libija, *znači:* 1) *cijelu Afriku.* 2)
sjevernu obalu afričku. Stan. Λίβυς, υος, ό, *fem.* Λίβυσσα, ή, *Adj.* Λιβυκός 3.
λίγα, *adv.* glasno, jasno λιγαίνω, *ep. i poet.* jasno vikati, oglašivati

(λίγγω), *samo aor.* λίγξε *i* Ζλιγξε, *ep.* glasno šumiti, zvečati, zujati
λίγδην, *ep. adv.* dodirkujući se, ogrebavši
λιγέως, *adv.* od λιγύς λῖγνύς, ύος, ό, *poet. dira,* para λιγυ-πνείων, οντος, *ep.* koji glasno duha, zuji λιγύς, εῖα, ύ, *i ep. i poet.* λιγυρός 3. koji zuji,
zviždi; zvonak, jasan, glasan λιγυρά όρνις zvonka ptica *{Il.* XIV. 290); *i bez* όρνις ptica pjevica *{Demok. fr.* 154). *Adv.* λίγα *i* λιγέως glasno, jasno *itd.* Λίγυς, υος, ό, Ligurac, *narod između Pireneja i Alpa*
λιγύ-φθογγος 2, *ep.* jasnoglasan, jasnogrli
λιγύ-φωνος 2, *ep.* koji »7» što glasno zveči, kriješti λίην *v.* λίαν λίθαξ, ακος, 2. *ep.,* λίθεος 3, *ep., i* λίθινος
3. kamenit, od kamena λιθάς, άδος, ή, *ep.* kamen λιθίδιον, τό, kamenčić, dragi kamen λιθο-γλυφος, 6, kamenorezac λιθο-δόμος, ό, kamenar, zidar λιθο-κόλλητος, 2, *poet.* dragim kamenjem
urešen, *Sof., Trah.* 1261. λιθό-λευστος 2, *poet.* kamenovan, "Αρης smrt od kamenovanja
λιθολόγημα, τό, građevina od kamenja, zid
λιθο-λόγος, ό$_3$ kamenar, zidar λίθος (ῐ), ό, *ep. i* ή, kamen, stijena; mramor;
dragi kamen λιθο-σπάδής 2. *poet.,* αρμός otvor nastao
tim da se izvukao tesani kamen λιθό-στρωτος 2, *poet.* od kamenja sagrađen; kamenom popločen
λιθοτομίαι, αί, kamenjak, kamenolomi
λιθω δης 2. tvrd kao kamen, kamenit
λικμητήρ, ήρος, ό, *ep.* vijač koji žito čisti
λικνῖτις τροφή hrana koja se daje djetetu u kolijevci (λίκνον), djetinja hrana. *{Sijed.)*
λίκνον, τό, *ep.* kolijevka; sveti koš s prvijencima plodova kod žrtvenih svetkovina
λικνο-φόρος, δ, koji nosi sveti koš *kod misterija*
λικρϊφίς, *ep. adv.* sa strane, koso Λίλαια, ή, *grad u Fokidi na izvoru Kefisa* λλά ίο μα ι, *ep. dep., perf.* λελιημένος, željeti, čeznuti, žudjeti, zaželjeti, τινός *i s inf.*
λῖμαίνω, *jon.* gladovati λιμήν, ένος, ό, *ep. dat. pl.* λιμένεσσι, luka,
pristanište, zaton, zaljev; sastajalište *{Sof. Ant.* 1000); zaklonište, utočište λιμναίος 3. *jon.* močvaran, voden λίμνη, ή, 1) mrtva voda, bara, jezero, ribnjak.
2) more Λίμναι, αί, *mjesto u Ateni s dva hrama*
Dionizova; kasnije Λήναιον λῖμοκτονία, ή, *u plur. upr.* ubijanje gladom;
uopće: liječenje gladom λιμός, ό, *ep. i poet. i* ή, 1) glad. 2) pohlepa,
požuda Λίνδος, ή, *grad na otoku Rodu; stan.* o'i Λίνδιοι
λίνεος 3. *stegn.* λινοῦς, lanen; θώραξ lanen oklop
λινο-θώρηξ, ηκος, ό, *ep.* koji nosi lanen oklop *{možda s pločama od mjedi)*
λίνον, τό, 1) lan. 2) *sve što se od lana pravi:* lanena nit, konac, konop, povraz; nit života; mreža (ribarska); platno, ponjava
λινό-πτερος 2. *poet.* s lanenim jedrima
λίνος, ό, *i* Αίνος, *ep. i jon.* Linova pjesma *upravo tužaljka za mladićem koji je rano umro, tj. za proljećem koje brzo prolazi; pjeva se i kao narodna pjesma kod veselih zgoda*
λίπα, *adv. ep.,* masno; λίπ' έλαίω žitkim uljem *{i bez* έλαίω)
λυπαίνω, *poet. i poz. aor. pas.* έλιπάνθην, omastiti, oploditi, τι, *i to* τινί čim
Λίπαξος, ή, *grad u Makedoniji*
λῖπαρέω ustrajati, ostati (pri čem); ponovo pitati, neprestano i vruće moliti, dugo moliti; μένειν λιπαροῦντας ustrajati u molbi
λιπαρής 2. 1) ljepljiv, krut, ustrajan; usrdan. 2) podatljiv, obilan
λιπαρίη, ή, *jon.* ustrajnost, postojanost
λῖπάρο-κρήδεμνος 2. *ep.* sa sjajnobijelom povezačom
λϊπαρο-πλόκαμος 2. *ep.* sa svijetlim, *tj.* masnim pletenicama
λιπαρός 3, *adv.* -ώς, 1) mastan, plodan, ugojen, jedar, jak; namazan uljem. 2) *prenes.* sjajan, blistav, krasan, lijep; obilan, ugodan, imućan, povoljan
λίπος, ους, τό, *poet.* mast
λιπο-στρατία, *jon.* -ίη, *i* λιποστράτιον, τό, zanemarena vojna dužnost, bježanje od zastave
λϊποψϋχέω biti nemoćan, malodušan, klonuti duhom
λιπόω, *ep. mjesto* λιπάω sjati se

I. λίς = λέων, *što v.*

II. λίς, ή, *adj. fem. za* λισσός, *samo* λίς πέτρη glatka stijena

III. (λίς), *ep, supst. mask. samo dat.* λϊτί *i ah.* λῖτα, glatko platno, ponjava. *Prostirahu je na stolicama, preko kola, mrtvaca i si.*
λίσπαι, αί, kocke *koje bi dva milogosta kroz sredinu prerezali, da se po njima oni ili njihova djeca kod zgode prepoznaju*
λίσσομαι, *ep. i poet., dep. med., impf.* έλισσόμην, *iterat.* λισσέσκετο, *aor. ep.* έλλῖσάμην, *konj. 1. sg.* λίσῃ, *imper.* λίσαι, *aor. i* έλιτόμην, *adj. verb.* λιστός, moliti, moliti se, *aps. i* τινά τ; zaklinjali kime, τινός
λισσός 3, *ep.* gladak. *K tomu kao fem.* λισσάς, άδος, ή, *poet. i buk., kod poz. i supst.* glatka stijena
Λίσσος, ό, *rijeka u Trakiji*
λιστρεύω, *ep.* okopavati
λίστρον, τό, *ep.* lopata
λῖτα *v.* III. λίς

λῑτα(, αί, *ep. jon. i poet.* molbe, molitve. *Person. kćeri Zeusove koje popravljaju ono što je* "Ατη (boginja nesreće) *skrivila*
λῑτανεύω, *impf. ep.* ἐλλιτ., moliti, prositi
λῑτέσ-9-αι, *aor. od* λίσσομαι, *što v.*
λιτί *v.* III. λίς
λίτομαι *v.* λίσσομαι
λίτρον, τό, *jon.* natron, salitra
Λίχας, ου, ό, 1) *sluga Heraklov.* 2) *sin Arkezilajev, bogat Spartanac, suvremenik Sokratov*
λιχμάω lizati, tí, *Med. buk.* jezikom palucati
λίχνος 2. lakom, popašan, ó λ. čankoliz, ■ lizavac
λίψ, λιβός, ó, *jon.* jugozapadni vjetar
λοβός, ó, 1) *ep.* jagodica od uha. 2) krilo na jetri. *Ako bi nedostajalo koje krilo na jetri pri žrtvovanju, držalo bi se to vrlo nesretnim znamenjem*
λογάς, άδος, ó, ή, izabran, odabran
λογίζομαι, *dep. med., fut.* -ιοῦμαι, *aor.* ἐλογισάμην, *perf. i pas.* λελόγισμαι, *aor. pas.* ἐλογίσθην, *adj. verb.* λογιστέον, 1) računati, proračunati, sračunati; ubrajati, brojiti, pribrojiti, tinά τι. 2) promisliti, razmisliti, prosuditi, suditi, zaključiti, razumjeti, misliti, nadati se
λόγιμος 3. *i 2., jon.* spomena *ili* pažnje vrijedan, znamenit, ugledan
λόγιος 3. učen, vješt, iskusan, rječit. *Supst.* τό λόγιον razgovor, pripovijest *(i bez* χρησμού) riječ proročišta, proroštvo
λογισμός, ó, 1) *u sing. i plur.,* račun, računanje, brojenje. 2) a) promatranje, razmatranje, promišljanje, prosuđivanje, sud, mišljenje, zaključivanje, zaključak, *u plur.* razlozi, osnove, razboritost, *b)* moć rasuđivanja, razbor, razum
λογιστής, οϋ, ó, računar, procjenitelj. *Os.* o'ι λογισταί *zvala se u Ateni oblast od deset ljudi pred kojima su činovnici nakon svoje službe polagali račun*
λογιστικός 3. 1) vješt računanju; ή λογιστική računstvo, obično, praktično. 2) vješt razmišljanju; koji misli
λογογραφέω, *ροζ.* (sudbene) govore pisati, τινί za koga, ἐπί τίνα protiv koga
λογο-γράφος, δ, 1) povjesničar, kroničar. 2) koji piše govore za druge, *za novce*
λογοποιέω izmišljati priče, krive vijesti *ili* novosti
λογο-ποιός, ó, 1) pisac, *osob.* povjesničar. 2) pisac basana. 3) koji izmišlja novosti, naklapalo
λόγος, 6,1. govorenje, *dakle* 1) riječ, govor, poslovica, tvrdnja, poučak, dokaz, izvod; usmeni prijedlog, dogovor, zaključak, zapovijed, obećanje *(s inf. fut.); u sing. ili plur.* govor, besjeda, govorkanje, brbljanje, prazne riječi, izlike; *samo u plur.* dogovor, razgovor, viječanje; pripovijedanje, pripovijest, priča, poruka, glas, slava, *aps. i* (περί) τίνος o kom *ili* o čem; ὡς εΕπεῖν λόγω da jednom riječju (ukratko) kažem; *ali i:* rekao bih; ζργα λόγου μέζω djela veća negoli se može izreći; λόγον ποιεϊσ&αι besjediti, govoriti (περί τίνος o čem, υπέρ τίνος za koga); λόγον προσφέρειν tinί govor kome govoriti, predlagati da; εις λόγους έλθεῖν doći na razgovor; έν λόγοις εἶναί τινι razgovarati se s kim; λόγου Ζνεκα samo naoko, tobože; λόγου τυγχάνειν doći do riječi; ὡς λόγος kao što se priča; λόγος έχει pripovijeda se; έχει τις λόγον *{s ak. i inf.)* govori se o kom da; λόγου άξιος vrijedan da se spomene; λόγου πλείστου vrlo ugledan; έν ούδενΐ λόγω bez svake slave; λόγους πλάσσειν izmišljati vijesti. 2) *a) što se pripovijeda ili može pripovijedati:* događaj, stvar, predmet govorenju, tema; τον έόντα λόγον (cijelu) istinu; άλλος λόγος to je sasvim nešto drugo *b)* prilika *ili* dopuštenje da se govori; λόγον αίτεϊσθαι moliti riječ; λόγον διδόναι dopuštati govoriti, dati riječ, c) govoreni govor, rječitost, govornička vještina, *d)* pisana riječ, povijest, spis, knjiga; έν τφ λόγω u mojoj povijesti, έν ούλλω λόγω na drugom mjestu moje povijesti; *i* proza *{protivno:* ώδαί), istinska povijest *{protivno:* μϋ-9-ος); *ali i:* priča, bajka, *e)* rasprava, istraživanje, filozofsko raspravljanje, sistem, filozofija

II. računanje, 1) račun,odgovornost; obračun; λόγον άπαιτεῖν τίνα račun tražiti od koga, pozvati ga na odgovornost; λόγον διδόναι έαυτφ u sebi promišljati. 2) a) razmišljanje, razmatranje, mnijenje, mišljenje, razlog, uzrok, uvjet, pogodba, dokaz; svrha; έκ λόγου s razlogom; λόγον έχειν imati razlog; έπί λόγω τούτω u tu svrhu, *ali i* pod tim uvjetom, *b)* obziranje, štovanje; načelo; odnošaj; vrijednost, ugled; λόγον ποιεΐσθαί τίνος obazirati se na; έν ούδενΐ λόγω ποιεΐσθαι ne cijeniti nikako; κατά λόγον τινός prema čemu. 3) moć mišljenja, razum, razbor. 4) svjetski um, svjetski zakon, *isp. Heraklitfr.* 1.
λόγχη, ή, 1) vrh, kraj od koplja *{gornji i donji). 2)* koplje, sulica
λογχο-φόρος, ó, kopljonoša
λόε, λόεσσα *i si. od* λοέω, *v.* λούω
λοετρόν *v.* λουτρόν
λοετροχόος *v.* λουτροχόος
λοιβή, ή, *ep. i poet.* kapanje, izljev (vina u žrtvu), žrtva ljevanica
λοίγιος 2. *ep.* štetan, poguban
λοιγός, ó, *ep.* propast, poraz, pogibija, smrt
λοιδορέω, -ήσω *itd.* -έομαι, 1) *akt. i pas.* ružiti, grditi, psovati, koriti. 2) *med.-pas. s aor.* -ρησάμην *i* -ήθην *{s akt. znači), a)* grditi se među sobom. 6) *akt.* τινί koga *ili* što
λοιδορία, ή, ruženje, grđenje, psovanje, klevetanje
λοιμός, οϋ, δ, kuga, pomor
λοιπός 3. ostavljen, ostali, ostatak. — *Supst.* δ λοιπός drugi, još ostali *{od dvojice); οί* λ. ostali; την λοιπήν (se. όδόν) ostali put;

το λοιπόν (»' *plur.)* ostalo, ostali dio, ostatak. *Adv.* τό λοιπόν, τα λοιπά, τοϋ λοιποϋ *(se.* χρόνου) *i* ές το λοιπόν u ostalom vremenu, ubuduće, inače, onda

λοισ-9-ήιος 2. *ep.* što pripada posljednjemu, άεθλον bojna nagrada za posljednjega. *Supst.* τά λοισθ-ήια posljednja nagrada

λοίσθιος 3. *i 2. poet., i* λοϊσ-9-ος 2. *ep. i poet.* zadnji, najkrajnji, najgori; τύμβευμα unutrašnja sobica *određena za počinak mrtvaca. Adv.* λοίσ&ιον napokon

Λοκροί, οι, Lokrani, *stanovnici Lokride,* ή Λοκρίς, ίδος

Λοξίας, ου, *jon.* εω, ό, *pridjevak Apolona kao boga proricanja*

λοξός 3. kriv, kos; škiljav, nepovjerljiv, preziran; taman, dvoličan, λοξόν όραν poprijeko gledati

λοπάς, άδος, ή, *poet.* zdjela

λοπός, δ, olupina, oljuštine, ljuska

Λουσιάτης *i* Λουσιεύς, δ, *stanovnik grada* Λουσοί *u sjevernoj Arkadiji*

λουτρόν, *ep.* λοετρόν, τό, *ob. u plur.* 1) *a)* kupanje, pranje, kupelj, έν λουτροϊς pri kupanju, λ. Ωκεανοϊο u Okeanu. *b)* kupalište, kupatilo. 2) žrtva ljevanica *(Sof. El.* 84 i 434)

λουτρο-χόος 2, *ep.* λοετροχόος 2. 1) koji lijeva vodu za kupanje; τρίπους tronožan kotao u kojem se grijala voda za kupanje; *Supst.* ό λ. rob koji priređuje kupelj, kupališni sluga

λούω, *at. (osim pravilnih oblika) i* λοϋμεν, λοϋτε, λοϋσι, έλοΰμεν, λοϋμαι, λοΰται, λοϋνται *itd.* λοϋσθαι, λούμενος *(tako i ep. i jon.),* λούσω *i* -ομαι, *aor.* έλουσα *i* -άμην, *perf. pas.* λέλουμαι, *aor. pas.* έλούθην *(tako i ep. i jon.); k tomu ep.* λόω *i* λοέω, *impf.* λόε *i* λόεον, *fut.* λοέσσομαι, *aor.* λοέσσαι, λοέσσας {λοέσ-σατο, λοεσσάμενος, 1) *akt.* prati, kupati, τινά (šv) τινι; λουτρόν τίνα pripraviti kome kupelj. 2) *med.* prati se kupati se, Ζν τινι *i* τινός

λοφιή. ή, *i jon.* griva *u konja,* čekinje na šiji *u svinje*

λόφος, ό, 1) vrat, šija. 2) perjanica *na šljemu, ob. od konjske grive; u ptica:* kukma, ćuba. 3) brežuljak, hum

λοχάγέω, *i jon.* λοχηγέω voditi loh (λόχος), četu vojnika, biti lohag, *aps. i s* λόχου

λοχάγία, ή, služba *ili* čast lohaga λοχ-άγός, ό, 1) lohag, vođa jednoga loha (λόχος, *v. r.).* 2) *uopće:* vođa odjela vojske

λοχάω, I. *akt.* 1) *intr.* stati u zasjedu; biti u zasjedi, zasjedati, čekati u zasjedi. 2) *tranz.* τινά, vrebati na koga, zasjedati komu. II. *med. ep. — akt.* λοχεύω roditi λοχηγέω *v.* λοχαγέω λοχίζω, *jon.* razdijeliti momčad u lohove (λόχοι), *uopće:* razrediti, razdijeliti λοχίτης (ΐ), ου, ό, 1) istoga loha (λόχος), iste čete. 2) *poet.* bojni drug, pratilac λόχμη, ή, *ep., poet. i poζ.* brlog, šikara, grmlje

λόχος, ό, 1) log, ležaj; zasjeda *(i mjesto i ljudi),* λόχονδε u zasjedu; κοίλος *ili* πυκινός *o drvenom trojanskom konju. 2.* ležanje; vrebanje, γέροντος na starca. 3) četa, odio vojske, *os.* odio pješaka, 80—100 ljudi. U *perzijskoj vojsci iznosi* λ. 24 *momka*

λόω *v.* λούω

Λυαϊος, ου, ό, Dioniz (Bakho) kao razbibriga

λϋγαΐος 3. *poet.* taman, mračan

λύγδην, *poet. adv.* jecajući

λυγίζω 1) *akt. buk.* saviti, pobijediti. 2) *pas. poet.* vrtjeti se

I. λύγξ, λυγγός, ή, štucanje, podrigivanje

II. λύγξ, γκός, ό, ris

λύγος, ό, *ep.* gipki prut *ili* šiba, mladica

λϋγρός 3, *adv. -ως, ep. i pbet.* tužan, jadan, kukavan, nesretan, poguban; bolan, ljut, έλκος; koban. *Supst.* τα λυγρά žalost, nevolja, propast, jadi, strahote

Λυδία, ή, *pokrajina na zapadnoj obali Male Azije s glavnim gradom Sardom, Stan.* ό Λυδός, *adj.* Λυδός *i* Λύδιος 3. *Adv.* Λυδιστί u lidijskoj glazbenoj ljestvici

Λυδίας, *jon.* Λυδίης, ό, *rijeka u Makedoniji, s.* Vardar

λύ-9-εν, *mj.* έλύθησαν *v.* λύω

λύθ-ρον, τό, *ep.* kaljanje, prljanje, nečist, *os.* krvava prašina

λϋκάβάς, αντος, ό, *ep.* sunčani ophod, godina

Λύκαιον, τό, *se.* ορός, *gora u jušnoj Arkadiji, sijelo štovanja arkadskoga Zeusa* (Ζευς Λύκαιος). Τά Λύκαια svetkovina likejskoga Zeusa

λύκαινα, ή, *poet.* vučica

Λυκάμβης, ου, δ, Likambo, *otac Neobulin, koga je pjesnik Arhiloh napadao svojim jambima*

Λυκαονία, ή, *pokrajina u Maloj Aziji. Stan.* οί Λυκάονες

Λυκάων, όνος, δ, 1) *sin Prijamov. 2) otac Pandarov.* 3) *inače ime*

λυκέη, ή, *ep., se.* dorá, vučja koža, vučina

Λύκειον, τό, *gimnazija u Ateni na sjeveroistoku, u blizini hrama Apolona Likeja, gdje je Aristotel osnovao svoju školu*

Λύκειος, ό, *pridjevak Apolona kao boga svjetlosti*

λϋκη-γενής 2, *ep.* u svjetlu rođeni, svjetlorodni, *pridjevak Apolonov*

Λυκία, ή, 1) *pokrajina u jugozapadnoj Maloj Aziji. Adj.* Λύκιος 3., *stan. o* Λύκιοι *Adv.* Λυκίηθεν iz Likije. 2) *zemlja na rijeci Esepu u trojanskoj vlasti. Adv.* Λυκίηνδε *u Likiju*

λυκιδεύς, έως, δ, *buk. i poζ.* mlad vuk

λυκιο-εργής *2, jon.* u Likiji načinjen, likijske radnje *(gen.)*

λυκο-κτόνος, 2, *poet.* ubilac vukova, *pridjevak Apolona kao čuvara stada*

Λυκο-μήδης, ου, δ, 1) *kralj Dolopđ na Skiru, otac Dejidamijin, djed Neoptolemov. 2) inače*

λύκος, ὁ, vuk
Λύκος, δ, 1) *ime nekih rijeka. 2) lično ime*
Λυκοῦργος, *ep.* Λυκό-οργος, δ, 1) *kralj Edonaca u Trakiji. Zbog navale na Bakha izgubi vid.* 2) *zakonodavac i državnik u vrijeme Demostenovo u Ateni*
λυκόω kao vuk razderati; λελυκωμένα πρόβατα ovce razderane od vukova
Λύκτος, ἡ, *grad u istočnom dijelu Krete*
λῦμα, τό, *ep. i poet.* nečist, gad, sramota, poruga
λυμαίνομαι, *dep. med. (prez. ima i pas. znač.), fut.* λυμανοῦμαι, *aor.* ἐλυμηνάμην, *perf.* λελύμασμαι *(s akt. i pas. znač.), aor. pas.* ἐλυμάνθην, 1) sramotno potupati, pogrditi, osramotiti obružiti. 2) oštetiti, upropastiti; opustošiti, razoriti; potratiti, pokvariti. 3) škoditi, oslabiti, τινί *i* τινά, τινί τι komu čim
λυμαντής, οῦ, ὁ, *poet. i* λυμεών, ῶνος, δ, zatirač, zavodnik, mučitelj; *prenes.* muka, nevolja
λόμη, ἡ, oskvrnjenje, zlostavljanje, pogrda, sramota; ἐπὶ λύμῃ na pogrdu, αἰσχρῶς λύμῃ διακείμενος gadno nagrđen
λῡπέω 1) *akt.* žalostiti, vrijeđati, uznemirivati, dosađivati, mučiti, ljutiti, *aps. i* τινά τι čim. 2) *med.-pas.* λῡπέομαι, *fut.* λυπήσομαι *(jon.* λυπηθήσομαι), *aor.* ἐλυπήθ-ην, *perf.* λελύπημαι, žalostiti se, tugovati, biti u brizi, srditi se, τινί poradi (na) koga *ili* što, τί *i* ἐπί τινι
λύπη, ἡ, *i poet.* λύπη μα, τό, tuga, žalost, bol, jad, briga; λύπη *ili* ὑπό λύπης od boli *ili* žalosti
λυπηρός 3, *adv.* -ώς, *ep. poet. jon. i poz.* λῡπρός 3, *adv.* -ῶς, oskudan, neplodan *(Od.* 13. 232 *i Hdt.* 9. 122); *onda:* koji zadaje tugu, muku *i si.,* žalostan, jadan, bijedan, bolan; dosadan, tegotan; mrzak; strog; kukavan; τὸ λυπηρόν neugodnost, *ali i:* žalost; τα λ. neugodnosti, teškoće
λύρα, ἡ, lira, *muzička sprava sa četiri, poslije sa sedam žica, slična kitari*
λυρικός, ὁ, lirski pjesnik
Λυρνησσός, ὁ, *grad u Troadi*
Λύσ-ανδρος, δ, *glasovit spartanski vojvoda koji je skrHo moć Atene (g.* 404)
Λυσίας, ου, δ, 1) *glasovit govornik atenski, umro oko g.* 378. 2) *jedan od atenskih vojskovođa kod Arginusa g.* 406.
Λυσί-μαχος, ὁ, *otac Aristidov.* 2) *sinAristidov, u Platonovu Lahetu.* 3) *inače vlast, ime*
λῡσι-μελής 2. *ep. i poet.* koji udove razglaba, slabi
λύσις, εως, *jon.* ιος, ἡ, odrješenje, otkup, otpust, predaja, rasplet, oslobođenje, spasenje; rastava, razdvoj, ψυχῆς ἀπὸ σώματος; nepovezanost
λῡσιτελέω koristiti, od koristi biti, τινί; μᾶλλον λ. bolje biti
λῡσι-τελής 2. koji *ili* što troškove naknaduje, koristan, τὸ -ές korist
λύσσα, *at.* λύττα, ἡ, bijes, bjesnilo, bjesnoća
λυσσαίνω, *poet. i* λυσσάω, *at.* λυττάω, bjesnjeti, pomamiti se, veoma se ljutiti
λυσσητήρ, ῆρος, δ, *ep. i* λυσσώδης 2, *ep. i poet.* bijesan, pomaman
λυτέον *v.* λύω
λυτή ρ, ῆρος, δ (λύω), *poet.* obranični sudac; osloboditelj
λυτή ρ ιος, 2. *poet.* koji odrješuje, spašava, pomiruje; τὸ λ. oslobođenje, pomirenje
λύτρα, τά, otkup, τινός za koga »7«" što
λύττα *v.* λύσσα
λυττάω *v.* λυσσαίνω
λυχνο-κα'ίη, *jon.* gorenje (svetkovina) svjetiljaka, *nekakva svečanost u Egiptu*
λύχνος, ὁ, *poet.* λύχνον, τό, *plur.* λύχνα, 1) svijećnjak; svjetiljka, lampa, svjetionica
λύω *(u prez. i impf. at.* ῡ, *ep.* 0; *u ostalim vremenima* ῡ *pred* σ, *inače* 0), *at. obi. pravilni, k tomu ep. perf. pas. opt.* 3. *sg. i pl.* λελῦτο, λελῦντο, *aor. pas.* 3. *pl.* λύθεν, *aor. med. s pas. znač.* λύμην, λύτο *i* λῦτο, λύντο, *solvo.* I. *akt. i pas.* 1) odrješivati, razvezivati, dati na otkupe *(os. zarobljenika),* τινά * τί; — otvarati; raskopčati, skinuti *(odijelo);* skinuti s križa. 2) rastavljati. U *pas.* popucati (ραφαί), raspuknuti se, biti razriješen, razderan; *o mrtvima:* raspadati se, trunuti; *uopće:* biti rastavljen, dijeliti se, ἀπό τίνος od koga. *Napose a)* γυῖα, γούνατα, μένος *i si.,* τινός τινί ubiti koga, *ali i* oslabiti, polomiti, pokositi. U *pas.* klecati, klonuti, γούνατα. *b)* uništiti, razoriti, kršiti, kidati, prekršiti *(zakone itd.),* dokinuti, odstraniti, razmetnuti, razvrći, raspustiti *(npr. skupštinu),* razgoniti *(brige);* udaljiti, svršiti; *u pas.* svršiti se. *c)* poravnati, namiriti, pomiriti, ublažiti, *d)* dug platiti grijeh popraviti, dužnost izvršiti *i si.* II. *med.* 1) odriješiti si što, ἵππους svoje konje raspreći, ζντεα ἀπ' ὤμων za se skinuti oružje s ramena *(ubijenoga). 2)* za se *ili* sebi koga otkupiti, osloboditi; *uopće:* osloboditi, izbaviti
λωβάομαι, *dep. med., fut.* λωβήσομαι, *aor.* ἐλωβησάμην, *perf. (s pas. znač.)* λελώβημαι, *aor. pas.* ἐλωβήθην, *adj. verb.* λωβητός, sramotno postupati *riječju i djelom,* osramotiti, pogrditi, obružiti, rugati se, vrijeđati, zlostaviti, mučiti, osakatiti, τινά *i* λώβην τινά
λωβεύω, *ep.* rugati se kome, τινά
λώβη, *dor.* λώβα, ἡ, 1) sramotno postupanje riječju i činom, grdnja, pogrda, ruganje, uvreda, sramota; bol, muka, zlostavljanje, sakaćenje grijeh, zločin. 2) *konkr.* predmet sramote
λωβητήρ, ῆρος, δ, *ep. i poet.* 1) *akt.* upropastitelj, zlostavljač; zatirač, osvetnik. 2) *pas. ep.* sramotnjak, lopov
λωβητός 3, *dor.* -βατός 3, *ep. i poet. 1) pas. a)* osramoćen; λωβητόν τίνα τι&έναι izvrgnuti koga ruglu, *b)* zlostavljen, mučen. 2) *akt.* sramotan, prijekoran

λωίων, *stegn.* λ φ ων 2, *od toga ep. novi komp.* λωίτερος, *komp. za* αγαθός, korisniji, probitačniji, bolji, ugodniji. *Adv.* λφον bolje, više. — *Superl.* λωστος najbolji, najplemenitiji : ὠ λωστε predobri moj, *tron.* dragoviću moj!

λώπη, ἡ, *ep.* ogrtač, plašt, haljina, os. vunena

λωποδυτέω krasti odijelo; plijeniti, krasti

λωπο-δύτης, ου, ὁ, tat odijela; tat, razbojnik

λωστος 3. *v.* λωίων

λωτό εις, εσσα, εν, *ah. stegn.* λωτοϋντα, obrastao lotosom, pun lotosova cvijeta

λωτός, ὁ, 1) trava nalik na djetelinu. 2) lotos, *drvo i plod, raste na sjevernoj afričkoj obali, plod je sličan maslini i vrlo je dobar, za jelo* (J. jejuba). 3) egipatski lotos, *ljiljanu slična biljka koja raste u Nilu. Najsvetija biljka u Egipćana.*

λωτο-τρόρος 2. *poet.* pun djeteline

λωτο-φάγοι, οι, oni koji jedu lotos, *kao drugovi Odisejevi koji su zoboravili na domovinu kad su u Libiji jeli lotosa (v.* λωτός 2). *Kao vlast, ime* oE Λωτοφάγοι *mitski narod*

λωφάω, λωφήσω, ἐλώφησα, λελώφηκα, 1) otpočinuti se, odmoriti se, počivati, prestati, *aps.* λίθοι bacanje kamenja, (ἀπό) τίνος od čega. 2) *poet. i tranz.* olakšati; osloboditi

λ ώων *v.* λωίων

M

Μ, το μῦ, *dvanaesto slovo grčkoga alfabeta, kao brojni znak* μ' = 40

μ', *apostr. mj.* με, *i ep. (rijetko) mj.* μοι

μα, *čestica uvjeravanja ili zaklinjanja s ak. božanstva ili stvari, kojom se zaklinje npr.* val μά Δία doista, tako mi Zeusa; οὐ μά τον Δία ne, tako mi Zeusa. *Kadšto se ime božanstva izostavlja*

μάγαδις, ιδος, ἡ, *dat.* μαγάδι, *muzička sprava sa* 20 *žica, koja je obuhvaćala dvije oktave;* οἷον μαγάδι kao magadidom, *tj.* u oktavi

μαγγάνευμα, τό, opsjena, čarolija

Μάγδωλος, ἡ, *grad u donjem Egiptu*

μαγεία, ἡ, čarolija

μαγειρικός, 3. kuharski; ἡ —ή kuharska vještina

μάγειρος, ὁ, kuhar

Μάγνης, ητος, ὁ, 1) *(s* ἀνήρ *i bez.* ἀνήρ) *stanov. istočnoga poluotoka Tesalije, koji se zove* Μαγνησία, *s glavnim gradom istoga imena. 2) stanovnik grada* Μαγνησία *ili* -ίη, ἡ, *na Meandru u Kariji.* 3) *pjesnik stare atičke komedije, oko g.* 460.

Μάγος, ὁ, *(i s* ἀνήρ) *član svećeničke kaste kod Međana i Perzijanaca. Os. su si prisvajali dar proricanja. Po njima se* čarobnjak, vrač *zove* μάγος. *Kasnije su se tim imenom nazivali kod istočnih naroda* mudraci, učitelji, liječnici, svećenici, astrolozi, tumači sanja, čarobnjaci *i slično*

μαγο-φόνια, τά, ubistvo maga, *nekakva perzijska svetkovina*

Μάδυτος, ἡ, *grad s lukom na tračkom Herzonezu*

μάζα, ἡ, *i* μδζα, sušeno ječmeno tijesto, ječmeni kruh

μαζός, ὁ, *ep. jon. i poet., i* μασθός, *ob.* μαστός, 1) bradavica na sisi; sisa, dojka. 2) brežuljak, vis

μάθημα, τό, naučeno, predmet učenja, ποίον μάθημα; što ću saznati? *a)* učenje, poučavanje, *b)* znanje, znanost, nauka; *često u plur.*

μαθηματικός 3. koji »7» što pripada matematici; *supst.* ὁ μ.,matematičar, τά μαθηματικά matematički spisi

μάθησις, εως, ἡ, 1) učenje, spoznavanje, spoznaja, σοι μάθησις οὔ πάρα ti nećeš da učiš, da primaš dobrih nauka. 2) obučavanje, poučavanje

μαθητέον *(se.* εστί) treba se učiti; *v. i.* μανθάνω

μαθητεύω biti čiji učenik; učiti koga

μαθητής, οῦ, ὁ, učenik

μαθητός 3. koji *ili* što se može naučiti

μαία, ἡ, 1) majčica, *ep. se tako veli starim ženama.* 2) babica, primalja. 3) Μαία, *kći Atlantova, po Zeusu mati Hermova*

Μαίανδρος, ὁ, *rijeka u Frigiji i Kariji*

μαιεύομαι, *dep. med.,* rastaviti majku od djeteta, biti babica

μαιευτικός 3. koji *ili* što pripada primaljstvu, ἡ μαιευτική primaljska vještina

μαιμακτηριών, ώνος, ὁ, *peti mjesec atičke godine (otprilike od sredine studenoga do sredine prosinca)*

μαιμάω, *ep. i poet., često ep.* μαιμώωσι, μαιμώοντα, μαιμώωσα, *aor.* μαίμησα,žudjeti, živo željeti; bjesniti, uzbuniti se; *aps. i* τινός što

μαινάς, άδος, ἡ, *ep. i poet.* bijesnica, os. *kao nom. pr.* bakhijski ushićena, bakhantica

μαινόλης, ου, *eol.* μαινόλας, /. -όλις, -όλιν, *poet.* 1) koji oduševljava. 2) oduševljen, ushićen, bijesan

μαίνομαι, *at. dep. pas. s fut.* μάνοϋμαι, *aor.* ἐμάνην, *perf.* μέμηνα *(sa znač. prez.),* 1) bjesnjeti, mahnitati, goropaditi se, doći izvan sebe, saći s uma, pomamiti se; τῃ τόλμῃ biti smion do drzovitosti; *part. i:* bjesomučnik. 2) biti bakhijski ushićen, oduševljen; biti pomaman, lud, pijan

μαίομαι, *dep. med., fut.* μάσομαι, *aor.* ἐμασάμην, *ep. s* σσ, *ep. i poet.* opipavati, pipajući tražiti; pretraživati, nastojati, težiti

Μαῖρα, ἡ, 1) *kći Pretova, pratilica Artemide koja ju je ubila kad je sa Zeusom rodila Lokra.* 2) *ime jedne Nereide*

μαῖς, *eol. 2. sg. prez. od* μάω = μάομαι željeti

Μαιώται, *jon.* Μαιῆται, οι, *zajedničko ime naroda što stanuju uz Azovsko more, koje se zove* ἡ Μαιώτις, *jon.* Μαιητις λίμνη. *Adj.* Μαιήτης, ό, meotski

μάκαρ, αρος, ό, *poet. i* ἡ, *s os. fem.* μάχαιρα, *superl.* μακάρτατος, *u prozi ob. spored. oblik* μακάριος 3, *superl.* μακαριώτατος, 1) *ep.* koji posjeduje zemlju, imućan. 2) blažen, sretan; (οι) μάκαρες blaženi (bogovi i ljudi). U *nagovoru:* μακάριε, nedužni čovječe, dragi moj. 3) pokojnik, blaženi μακάρων νήσος (νήσοι) otoci blaženih, *tj. mjesto gdje stanuju pokojni junaci*

μακαρίζω, *akt. i pas.* nazivati *ili* držati sretnim, τινά *i* τί

μακαριότης, ἡ, sreća duše, blaženstvo

μακαριστός 3. sretnim nazivan, smatran sretnim, koji se ima držati blaženim, *uopće:* blažen, savršen

μακεδνός 3. *ep.* vitak, visok

Μακεδών, όνος, ό, Makedonac, Μακεδονία, ἡ, Makedonija, *zemlja na sjeveru Grčke. {Her. poznaje i nekakvo dorsko pleme* Μακεδνόν). *Ali* Μακεδονῖς γη *kod Herodota znači samo jedan dio Makedonije. Adj.* Μακεδόνικος 3, *adv.* Μακεδονικώς (na) makedonski (način)

μάκελλα, ἡ, *ep. poet.* sjekira, lopata, motika

Μάκιστος, 1) ό, *gora na Eubeji.* 2) ἡ, *grad u Trifiliji.*

μακρ-αίων, ωνος, 2. *poet.* dugovječan, dugotrajan

μακρημερίη, ἡ, *jon.* vrijeme najduljih dana

μακρό-βιος 2. *jon. poz.,* koji dugo živi, dugovječan

μακρολογέω opširno govoriti

μακρολογία opširnost u govorenju, govorenje dugih govora

μακρός 3, *komp.* μακρότερος, *poet. i Ksen.* μάσσων, 2, *superl.* μακρότακος, μήκιστος 3. dug, dugačak 1) *o prostoru:* velik, visok, vitak, dubok, dalek; πλοῖον, ναῦς μ. ratna lađa; μακροτέραν *se.* ὁδόν duljim putem; τα μακρότατα najudaljeniji krajevi. *Adv.* μακρω daleko, kudikamo; μακρόν, μακρά široko koračajući, daleko, βοαν glasno vikati; μακρότερον *ili* μασσον dalje, *i* opširnije; δια μακρών dugim govorima, opširno *(Plat.).* 2) *o vremenu:* dugotrajan; opširan; μακρόν ήν *(s inf.)* bilo bi preopširno. *Adv.* μακρόν *i* μακρά dugo; δια μακροῦ dugo nakon toga; οὐ δια μακροῦ doskora; μήκιστα napokon; ἐπί (ές) μήκιστον zadugo. *Adv.* 1) μακρώς, *komp.* μακρότερον, -α, μασσον, *super.* μακρότατον, -α, daleko, udaljeno, opširno. 2) μακράν, *jon.* μακρήν *α) o prostoru (se.* ὁδόν): daleko, udaljeno; opširno; τινός od čega. *b) o vremenu: (se.* ὡραν) dugo; ἐς μακρήν zadugo; οὐκ εις μ. zakratko

Μακρώνες, οί, *narod na Pontu, jugoist. od Trapezunta*

Μακτώριον, τό, *grad na jugu Sicilije*

μάκτρα, ἡ, *poet.* naćve, korito

μακών *v.* μηκάομαι

μαλα, I. rado, veoma, vrlo jako, silno, baš, živo, osobito, odviše, posve, sasvim; μ. πάντα sve zajedno; μ. πάντες svikoliki; *uz komp.* kudikamo; *pred. supst.:* μ. συμφορά velika nesreća, μ. καιρός dobra zgoda; *uz Adv.* μ. πάνυ sasvim, vrlo dugo; οὐ μ. nipošto; μ. αὐτίκα odmah, smjesta; μ. ἀεί neprestance, svagda; μ. πάλιν (αδ *ili* αθις) dapače još jedanput, opet; καῖ μ. i opet, još k tomu, *uz part.* ma kako; φεῦγε μάλα bježi samo. U *odgovorima:* doista, zacijelo, dakako. II. *komp.* μάλλον više, radije, pače, jače, bolje, lakše, još više, sve više, previše; *(uz komp.)* još, mnogo; μ. ζσσον sve bliže i bliže; οὐδέν τι μάλλον η" isto tako malo kao; μαλλόν τι nešto više, još radije, to više. III. *superl.* μάλιστα, najviše, ponajviše, najpače, osobito, najbolje, najjače, najprije; baš, upravo; ὡς μάλιστα kako baš, kao obično, *i* što više *i si.;* τα μ. u najvećoj mjeri; *uz brojeve:* oko, otprilike; *u odgovorima:* dakako, zaista

μαλακ-εύνητος, 2. pote. položen u meku postelju

μαλακία, ἡ, mekota; *ob.* slabost, mlitavost, nježnost, plašljivost

μάλάκίζομαι, *med.-pas. s med. i (ob.) pas. aor., i* μαλθακίζομαι, s *pas. aor.* razmažen, mlitav, slab, boležljiv, lijen biti, postati *ili* pokazati se, mlitaviti; umekšati se, dati se namoliti

μαλακός 3, *i* μαλθακός 3, 1) *mollis,* mekan, nježan; blag, laskav; popustljiv, milostiv; μ. την ψυχήν meka srca. 2) mlitav, razmažen, trom, lijen, nesposoban, plašljiv; τά μ. raskošje, naslade, zabave. — *Adv.* μαλακώς *i* μαλθακώς meko, nježno, slatko, blago; mlitavo, tromo *itd.*

μαλακύνομαι, *pas.* = μαλακίζομαι mlitav biti

μαλάττω *i* μαλθάσσω, *fut.* -άξω, *aor. pas.* -άχθην, 1) *akt.* umekšati, učiniti slabim, riječima ublažiti, varati. 2) *pas.* dati se ublažiti *ili* umoliti; biti oslobođen, νόσου bolesti, postati slab *ili* kukavan

Μαλέα, *jon.* -έη, ἡ, *i* Μαλέαι, *ep.* Μάλεια, τά, *glavica na jugoistoku Peloponeza*

μάλερός 3. *ep. i poet.* žestok, silan, jak, proždrljiv, pohlepan, zatoran

μάλη, ἡ, rame, pazuho; *samo* υπό μάλης pod pazuhom, *prenes.* sakriveno, kriomice, krišom

μαλβ-αχίζομαι *v.* μαλακίζομαι

μαλθακός *v.* μαλακός

μαλθάσσω *v.* μαλάττω

Μαλιεύς *v.* Μηλίς

μάλιστα *i* μάλλον *v.* μάλα·

μαλλός, ό, *poet.* čuperak, pahuljica od vune, vuneno runo

μάλο-δροπεύς, ό, *eol.* berač jabuka

μαμμάω, *poet.* sisati majčinu sisu; *uopće.* jesti

μάμμη, ἡ, *(Jat. matnma), poζ.* baka, stara majka
μ άν *v.* μήν
Μανδάνη, ἡ, *kći Astijagova, mati Kirova*
Μανδροκλής, έους, ὁ, *Samljanin, koji je Dariju sagradio most preko iračkoga Bospora*
Μανερώς, ώτος, ὁ, 1) *sin egipatskoga kralja Seba, koji je mlad umro i oplakivan bio; st.* 2) *tužaljka kod Egipćana*
μανθάνω, *fut.* μαθήσομαι, *aor.* Ζμα-9-ον, *perf.* μεμάθηκα, *adj. verb.* μα-9-ητός *i* μαθητέον, *aor. ep.* ζμμαθον *i* μά&ον, učiti (se), naučiti (se), upoznati, doznati, razumjeti, čuti, opaziti, uvidjeti, shvaćati; znati, priviknuti se; fl (παρά, ζκ, άπό π,ρός, υπό) τίνος nešto od nekoga; οί μανθάνοντες učenici
μανία, ἡ, *jon.* -ίη, 1) bjesnoća, bijes, mahnitost. 2) ushićenje, oduševljenje
μανικός 3, *adv.* -ως, μανιώδης 2. *i kao fem.* μα νιας, άδος, ἡ, bijesan, goropadan, lud, pomaman, mahnit, bezuman; pretjeran; ὁ μ. zanesenjak, sanjar, entuzijast; το μανιώδες bijesno oduševljenje
μανός 3, *adv.* -ώς, rijedak, tanak
μαντεία, *jon.* μαντηίη, ἡ, μαντεῖον, *ep.* μαντήιον, τό, *često plur., i* μάντευμα, τό, *ep.* 1) proricanje, dar proricanja. 2) slutnja, proročanstvo, gatanje; θεοϋ *{ali i bez* θεοϋ) riječ božja, proroštvo. 3) proročište
μαντεῖος 3. *v.* μαντικός
μαντευτός 3. naređen, zapovjeđen od proročišta
μαντεύω *poζ., ob.* μαντεύομαι, *dep. med., s perf.* μεμάντευμαι *u akt. i pas. znač., aor.* έμαντεύθην, i *pas. znač., adj. verb.* μαντευτέον, 1) proricati, gatati. 2) sebi dati proricati, pitati proročište; slutiti, nagađati
μάντηίη *i* μαντήιον *v.* μαντεία
μαντικός, *adv.* -ώς, *i poet.* μαντεῖος 3. prorokov, proročki, proričući, gatajući. *Supst.* ἡ μαντική vještina proricanja, dar proricanja, proricanje, gatanje
Μαντινεία, ἡ, *jon. i ep.* Μαντινέη, *grad u Arkadiji, glasovit s pobjede i smrti Epaminondine g.* 362. *Stan.* οί Μαντινεῖς, *jon.* -έες; *adj.* Μαντινικός 3.
μάντις, εως, *jon.* ιος, *ep. i* ηος, ὁ, *i* ἡ, bogom nadahnut; koji ima dar proricanja; ί άνήρ *i bez njega:* prorok, gatar, vrač; *fem.* proročica
μαντοσύνη, ἡ, *ep.* proročka »7» vračarska vještina, proročki dar, proroštvo, * *u plur.*
μάομαι, *stegn.* μώμαι *{imper.* μώσο), j *ep. jon. i poet. perf.* μέμονα (sa *znač. prez.), samo u ind. sing., inf.* μεμονέναι *i plpf.* μεμόνει, *k tomu pripada za du. i pl. {kao od* μέμαα) μέμάτον, μεμάμεν, μέμάτε, μεμάασι, *imper.* μεμάτω, *part.* μεμαώς, μεμάώτος, μεμάότε, μεμάότες, *plpf.* μέμασαν, 1) naglo navaljivati na što, juriti, srtati, žuriti se, hitjeti; μεμαώς brz, žurno, hitro. 2) nastojati, težiti, žudjeti, ž e l j e t i; htjeti, namjeravati, kaniti; τινός što; τι nastojati što postići; διχθά kolebati se; μεμαώς željan, pohlepan
μάραγνα, ἡ, *poet.* bič
Μάράθών, ώνος, ὁ i ἡ, *mjesto i općina u istočnoj Atici, znamenito zbog pobjede Atenjana nad Perzijancima g.* 490. *Stanov. 6* Μαραθώνιος
μαραίνω, *fut.* μαράνω, *aor.* έμάρανα, *pas.* έμαράνθην, *perf. pas. poζ.* μεμάραμμαι *i* -ασμαι. 1) *akt.* ugasiti; uništiti, zatrti, upropastiti, utamaniti. 2) *pas.* pomalo se ugasiti, prestati gorjeti; ginuti, venuti, izumirati
Μαρακοί, οί, *pleme u Etoliji*
μαργαίνω, *ep.* bjesnjeti, έπί τινι protiv koga
Μάργανα, τά, *mjesto u Trifiliji, stan.* οί Μαργανεϊς
μάργος, 3. bijesan, mahnit, lud, nerazuman; pohlepan, proždrljiv
Μάρδοι, οί, *junački gorski i razbojnički narod u Mediji i Hirkaniji*
Μαρδόνιος, ὁ, *voda perzijski koji je kod Plateje* 479. *pao*
Μάρεια, *jon.* ,έη, ἡ, *grad u donjem Egiptu, kod jezera* Μαρία *ili* Μαρεώτις
Μα ρ ες, οί, *narod na sjevernoj obali Ponta*
Μαριανδυνοί, οί, *narod u sjeveroistočnom dijelu Bitinije*
μάρϊλο-καύτης, ου, ὁ ugljenar. *{Sijed.)*
Μάρις, ιος, δ, *rijeka u Daciji*
μα ρ μα ί ρ ω, *ep. poet. i poz.* sjati, blistati, svijetliti se
μαρμαρέος 3, *ep. poet. i* μαρμαρόεις, εσσα, εν, *poet.* blistav, sjajan
μάρμαρος, ὁ *i* ἡ. 1) stijena, hridina. 2) sjajan kamen, mramor. 3) *adj.* blistav
μαρμαρυγή, ἡ, os. *u plur.* blistanje, sjaj; podών batrganje nogama kod brzih kretnja, zaplitanje nogu
μάρνάμαι, *ep. i poet. opt.* μαρναίμεθα, *imper.* μάρναο, *impf.* (έ)μάρναο, -νατο *itd., inf.* μάρνασθαι, *dep.,* boriti se, vojevati; prepirati se, svađati se; (έπί) τινι s kim
μάρπτις, ὁ, *poet.* razbojnik
μάρπτω, *fut.* μάρψω, *aor.* ϊμαρψα, *ep. i poet.* 1) hvatati, zgrabiti, spopasti, τινά, τί; τινί čim; τινός za što. 2) doticati, dohvatati, dostizati
μάρσιπος, ὁ, kesa, vreća
Μα ρ σ δ ας, *jon.* -δη ς, εω, ὁ, 1) *vrelo u Velikoj Frigiji koje utječe u Meandar, nazvano tako po Mar šiji.* 2) Μαρσύας, *ime jednomu Silenu koji se s Apolonom natjecao u frulanju. Kad ga je Apolon pobijedio, oderao mu je sa živa tijela kožu*
μαρτυρεω, *fut.* -ήσω *itd., fut. pas.* μαρτυρήσομαι i -ρηθήσομαι, 1) *akt. a)* biti svjedok, svjedočiti, pristati, *aps. i* τινί, υπέρ τίνος za koga. *b)* posvjedočiti, potvrditi, pokazati, priznati, τί. 2) *pas. a)* biti posvjedočen, ύπό (παρά) τίνος od koga. *b)* dobiti dobru svjedodžbu, biti pohvaljen

μαρτυρία, ή, *jon.* -ίη ι μαρτύριον, τό, 1) svjedočenje, posvjedočavanje. 2) sjedočanstvo, dokaz, znak
μαρτύρομαι, *dep. s aor.* ἐμαρτῠράμην, **dati** sebi posvjedočiti, zvati koga za svjedoka; uvjeravati, zaklinjati, posvjedočiti
μάρτυρος, ὁ, *ep., i* μάρτυς, ὁ *i* ἡ, *gen.* ῠρος, *ak.* ῠρα *i* υν, *dat. pl.* μάρτυσι, svjedok; *o stvarima:* dokaz
Μαρώνεια, ἡ, *grad na južnoj obali Trakije; stan.* Μαρωνίτης, ὁ
μάσασθαι επί χερσί, *v.* ἐπιμαίομαι
Μάσης, ητος, ἡ, *grad na južnoj obali Argolide*
μασθός, ὁ, *v.* μαζός
Μασκάμειοι ἔκγονοι Maskamovi (Μασκάμης) potomci
Μάσκας, α, ὁ, *kanal Eufratov*
Μασσαγέται, οι, *hrabar nomadski narod uz Kaspijsko more*
μάσ(σ)ομαι, *fut. od* μαίομαι *što v.*
μάσσω, *at.* μάττω, *part. perf. pas.* μεμαγμένος, gnjesti, mijesiti, tijesto načiniti
μάσσων *v.* μακρός
μάσταξ, άκος, ἡ, 1) usta. 2) *ep.* zalogaj, hrana
μαστεύω, *i ep. i poet.* ματεύω, tražiti, iskati, istraživati; težiti, nastojati
μαστήρ, ηρος, ὁ, *poet.* koji traži, vreba, vrebač
μαστῐγέω *v.* μαστιγόω
μαστῐγίας, ου, ὁ, nevaljalac, čovjek za bičevanje
μαστιγο-φόρος, 2. koji nosi bič, bičonoša; *os.* policijski sluga
μαστῐγόω *pravilno,, med. fut.* μαστιγώσομαι 5 *pas. znač.,jon. i* μαστῠγέω, μαστίζω, *ep., ep. još i* μαστίω, *aor.* μάστιξα, 1) *akt.* udarati bičem, šibati; tući, kazniti. 2) *med.* šibati sebi, (za se)
μάστιξ, ῐγος, ἡ, *ep. i* μάστις, ιος, *dat.* μάστῐ, *ak.* μάστιν, ἡ, bič, korbač; ὑπό μαστιγών pod udarcima biča; *prenes.* kazna, mučenje
μαστίω *v.* μαστῐγόω
μαστός, ὁ, *v.* μαζός
μασχαλίζω, *poet.* osakatiti
μασχαλιστήρ, ηρος, ὁ, *jon. i poet.* naramenica, pojas
ματάζω, *poet.* ludo raditi, griješiti
μάταιος 3. *i 2, adv.* -αίως, 1) tašt, ništav, neosnovan, nevjerojatan. 2) uzaludan, suvišan, besmislen. 3) lud, zaluđen, nepromišljen. 4) lažan, hvastav. 1) nepristojan, drzak. *Supst.* μάταια prazne sanjarije
ματάω, *ep.* 1) uzalud činiti, pogriješiti, promašiti, uzalud zamahnuti. 2) dangubiti, časiti, oklijevati
ματεύω, *v.* μαστεύω
μάτην, *dor.* μάτάν, *adv.* uzalud, badava, utaman, bez uspjeha; bez razloga, ludo, lakoumno
μάτηρ *v.* μήτηρ
ματίη, ἡ, *ep.* uzaludan trud, nepromišljenost, ludost
Μάτιηνοί, *Ά, narod u sjeverozapadnom dijelu Medije*
μάτρο-φόνος 2. *poet. {dor.)* koji mater ubija
μάττω *v.* μάσσω
Μαύσ(σ)ωλ(λ)ος, 1) *vladalac karski za vrijeme Kserksovo.* 2) *potomak njegov kojemu je žena Artemizija sagradila krasnu grobnicu* (Μαυ(σ)σώλ(λ)ειον)
μάχαιρα, ἡ, ***i*** *dem.* μαχαίριον, τό, nož *{velik za klanje žrtava);* bodež *{kratak kri-vuljast) mač*
μαχαιρο-φόρος, ὁ, oružan mačem, mačonoša
Μαχάων, όνος, ὁ, *sin Asklepijev, liječnik u grčkom taboru pod Trojom*
μαχειόμενος, μαχεούμενος *v.* μάχομαι
μάχη, ἡ, 1) bitka, boj, borba; *i* dvoboj; μάχην τίθ-εσ!>αι, συνάπτειν *ili* ποιεῖσθαι pobiti se s kim; διά μάχης Ζρχεσθαί τινι ponuditi kome bitku; μάχην νικαν dobiti bitku. 2) način vojevanja. 3) razbojište, bojište
μαχήμων 2. *ep.* bojevit, bojni
μαχητής, οϋ, ὁ, *ep. poet. ροζ.* bojnik, ratnik, borac
μαχητός 3. *ep.* koji se može u boju svladati, pobjediv
μάχιμος 3. *i 2.* bojni, bojevit, sposoban za boj; vješt ratu; τό μάχιμον bojevita vojna sila
μαλλοσύνη, ἡ, *ep. i jon.*. bludnost, razbluda, nečistoća
μάχομαι, *dep. med., at. fut.* μαχοῦμαι, *aor.* ἐμαχεσάμην, *perf.* μεμάχημαι, *adj. verb.* μαχητός, -τέον, *k tomu ep. prez.* μαχέομαι *s part.* μαχειόμενος *i* μαχεούμενος, *impf. iter.* μαχέσκετο, *fut.* μαχέσσομαι, μαχήσομαι *i* μαχέομαι, *aor.* ἐμαχέσσατο ι μαχήσατο, *jon. fut.* μαχέσομαι ι μαχήσομαι, *aor. i* ἐμαχησάμην, boriti se, biti se, vo je vati, ratovati; svađati se, prepirati se; klati se, složiti se; τινί s kim *i* čim, προς τίνα protiv koga, σύν τινι *ili* μετά τίνος u društvu s kim
μάψ, *ep. adv.* brzo, prenaglo, nepromišljeno, nesmotreno, uludo, drzovito; uzalud, utaman
μαψίδιος 2. *poet.* ništav, uzaludan, lažan, φάτις zao glas. *Adv.* -ίως, *ep.* — μάψ nesmotreno, ludo, nasumce, lakoumno
Μεγάβυζος, ὁ, 1) *ime svećenika efeške Artemide. 2) perzijsko muško ime*
μέγα-9-ος *v.* μέγεθ-ος
μεγά-θῡμος 2. *ep.* velikodušan, srčan, hrabar, junački
μεγαίρω, *ep., aor.* (ἐ)μεγηρα, zavidjeti uskraćivati, braniti, ne dati
μεγά-κήτης 2. *ep.* ogroman, širok, velik, trbušast, bezdan
Μεγα-κλής, *jon.* -κλέης, *gen.* έος, 1) *sin Alkmeonov koji je uništio Kilonovu stranku. 2) djed Periklov po materi.* 3) *i drugi*
μεγαλαυχέω *i med.* -έομαι hvastati se, veličati se, dičiti se
μεγαλαυχία, ἡ, hvastanje, veličanje, objest
μεγάλ-αυχος 2. hvastav, ohol
μεγαλεῖος 3. veličanstven, divan, krasan, lijep; *o ljudima:* naduven, hvastav
μεγαληγορέω hvastati se, veličati se

μεγαλ-ηγόρος 2. hvastav
μεγαλ-ήτωρ, ορός, 2. *ep.* velikodušan, junački, ponosit, junačina
μεγαλίζομαι, *ep. med.*, veličati se, ponositi se, hvastati se, τί čim
Μεγαλοπολίτης, δ, *stanov. Megalopola,* Μεγάλη πόλις, *što ga je Epaminonda g.* 371. *osnovao u Arkadiji*
μεγαλο-πράγμων 2. koji snuje velika djelaj *uop.* za izvanredan duh
μεγαλοπρέπεια, *jon.* -είη, ή, uzvišeno mišljenje, ljubav k sjaju; sjaj, uzvišenost
μεγαλο-πρεπής 2, *adv.* -ως, *jon.* -έως, koji *ili* što dolikuje veliku mužu, plemenit, uzvišen, čestit, izvrstan, velikodušan, krasan, veličanstven; darežljiv; τό μ. plemenito mišljenje, pristojnost
μεγαλοφρονέω *i med.* snovati o višem, dičiti se, veličati se
μεγαλοφροσύνη, ή, visoko mišljenje, duševna veličina, smjelost; oholost, ponositost
μεγαλό-φρων, όνος, 2, *superl.* -φρονέστατος, velikodušan, hrabar, ponosan
μεγαλό-φωνος 2. jaka glasa
μεγαλοψυχία, ή, uzvišenost u mišljenju, duševna veličina
μεγαλό-ψῡχος 2. velikodušan, uzvišena, plemenita mišljenja
μεγαλυνω 1) *akt.* velikim činiti, veličati, slaviti. 2) *med.* veličati se, hvastati se
μεγαλ-ώνῡμος 2. *poet.* koji daje veliku slavu, *ili:* mnogo slavljen
μεγάλως *i* μεγαλωστί *v.* μέγας
μεγ-άνωρ, ορός, ό, ή, *poet.* ponosit
Μέγαρα, ων, τά, *glavni grad pokrajine* Μεγαρίς, ίδος, *i* Μεγαρική, ή, *na korintskom Istmu. Stan.* ὁ Μεγαρεύς. *Adj.* Μεγαρικός 3. *Adv.* Μεγαράδε u Megaru, Μεγαρόθεν iz *M.*
Μεγαρεύς, έως, ό, 1) *sin Kreontov, žrtvovan za spas Tebe.* 2) *v.* Μέγαρα
μέγαρον, τό. 1) *kod Hom. a)* soba za muškarce, *u prednjem, dijelu kuće. b) u plur. često o cijeloj kući; u sing. i pl. i o drugim sobama:* soba za ženske. 2) *jon.* nutarnji dio hrama, svetište, *gdje se u hramu Apolonovu davao odgovor proročišta.* — *Ep.* μεγαρόνδε u sobu za muškarce, u kuću, *ali i:* u sobu za ženske
μέγας, μεγάλη, μέγα, *gen.* μεγάλου, μεγάλης, μεγάλου, *ak.* μέγαν, μεγάλην, μέγα, *komp.* μείζων 2, *jon.* μέζων, *sup.* μέγιστος 3, velik, *a)* visok, dug, debeo, dalek, širok, prostran, *b)* jak, silan, moćan, glasan, žestok, težak, važan, znamenit, slavan, ugledan, uzvišen; *u zlu smislu:* prevelik, pretjeran; *aps.,* τινί čim. *Po tom:* οἰωνός ptica koja znači nešto važno; μ. λόγοι hvastave, drske riječi; μεγάλοι βασιλῆς *Atrejevi sinovi;* μέγας βασιλεύς *perzijski kralj;* μεγάλα μάτηρ *Kibela;* μεγάλαι θεαί *Demetra i Perzefona;* μεγάλοι Δαναοί danajski knezovi. — *Fraze:* μέγα εἰπεῖν, λέγειν drsko što reći, hvastati se; μέγα φρονεῖν ponositi se, oholiti se; μέγα ποιεῖσθαί τι vrlo cijeniti, štovati; μεγάλα προτείνειν mnogo obećavati; μέγα δύνασθαι moćan, ugledan biti; μέγα ὑπάρχειν προς τι pridonijeti mnogo čemu, biti vrlo moćan u čem; μέγα φθέγγομαι, φωνέω glasno govoriti. — *Supst.* οἱ μεγάλοι odličnici, uglednici; (τα) μεγάλα, (τά) μέγιστα glavne stvari, najveća dobra, najsvetija prava, prve dužnosti, najveće pogibli *i dr.; ὁ μέγισον i* τό μέγιστον što je najvažnije *ili* najglavnije (i *inf.*). — *Kao adv. služe:* μέγα, μεγάλα, *komp.* μεῖζον, *sup.* τά μέγιστα, jako, silno, vrlo; glasno, iza glasa; kudikamo *{uz superl.); v. i gore fraze. Adv.* μεγάλως *i* μεγαλωστί, *komp.* μειζόνως, *jon.* μεζόνως, *i* μείζον, *sup.* μέγιστον, uvelike, vrlo veoma, glasno *itd.;* μέγας μεγαλωστί koliki je dug, velik i golem
μεγα-σ-8-ενής 2. *poet.* velike jakosti, vrlo jak
μέγεθος, εος, ους, *τό, jon.* μέγαθος, 1) veličina, visina, duljina, širina; μ. λαμβάνειν postajati velik, narasti, dorasti. 2) *pren.* znamenitost, moć, uzvišenost
Μεδεών, ώνος, ό, 1) *grad u Beotiji.* 2) *grad u Akarnaniji*
μεδέων *v.* μέδω
μέδιμνος, ό, *jon. i* ή, *mjera za suho,* vagan, *ima* 48 χοίνικες, *otprilike* 52,5 *litre*
Μέδουσα ης, *-η, jedna od Gorgona, ubijena od Perzeja*
μέδω, *poet., ep. part.* μέδων, *ep. i* μεδέων, μεδέουσα, *med. ep.* μέδομαι, *fut.* μεδήσομαι, 1) na što misliti, brinuti se, starati se za što, vladati čim, τινός *ili aps.,* ὁ μέδων, μεδέων, čuvar, vladar, gospodar. 2) smišljati, snovati što (τί) protiv koga (τινί)
Μέδων, οντος, ό, 1) *polubrat Ajanta Lokranina.* 2) *Odisejev glasnik na Itaci.* 3) *neki Likijac.* 4) *sin Kodrov, posljedni kralj atenski*
μεζόνως *i* μέζων *v.* μέγας
μεθ-αιρέω, *ep.* preuzimati, *aor. iter.* μεθέλεσκε, dohvatiti, uhvatiti *(Odis.* 8, 376)
μεθ-άλλομαι, *ep. dep. med., samo part. aor.* μετάλμενος, skočiti, poletjeti za kim čim), dostići
μεθ-αρμόζω, *poet. i ροζ.* -ττω, *fut.* -όσω *itd.* mijenjati, popravljati
μεθ-έηκε, μεθ-είω, μεθ·έμεν *v.* μεθίημι
μεθ-εκτέον *v.* μετέχω
μεθ-έλεσκε *v.* μεθαιρέω
μέτεξις, εως, ή, učešće
μεθ-έπω, *ep. i poet. impf.* 3. *sg.* μέθεπε, *aor. akt. part.* μετασπών (» *u tmezi) i med.* μεθέπομαι, *ep. i poet. aor. part.* μετασπό-μενος, 1) ići za kim, progoniti, tjerati, tražiti, *s ak. i aps.;* dolaziti kuda. 2) potjerati *{npr.* ἵππους) za kime (Τυδείδην). 3) pokoravati se, slušati, τινί
μέθη, ή, pijanstvo, pijanost
μέθ-ημαι, *ep.* sjedjeti medu, τισίν
μεθ-ημερινός 3. što danju biva, danji, dnevni; svakidašnji (γάμοι, *Dem.* 18, 129)
μεθ-ημοσύνη, ή, *ep.* nemar, nehaj, mutavost

μεθ-ήμων, όνος, 2, *ep.* nemaran,, nehajan
μεθ-ίημι, *fut.* μεθήσω, *aor.* μεθηκα, *konj.* μεθώ *itd. (v.* ἵ'ημι), *ep. prez. ind. 2. i* 3. *sg.* μεθιεῖς, -ει, *konj.* 3. *sg.* μεθησι, *inf.* μεθιέ-μεν(αι), *impf.* μεθίεις, -ίει, 3. *pl.* μέθιεν (μεθίεν), *aor.* μεθέηκα, *konj.* μεθείω, *inf.* μεθέμεν, *(i u tmezi), jon.* μετ-ίημι, *impf.* 3. *akt. sg.* μετίει, *fut.* μετήσομαι i *pas. znač., perf. part.* μεμετιμένος, *A) akt. i pas.* I. *tranz.* 1) nešto privezano, napeto puštati, otpustiti, poslati, bacati, odložiti; pustiti na slobodu, oprostiti, osloboditi (koga τινά); κήρ αχεος olakšati srcu tugu; χόλον τινί prestati se srditi na koga. 2) prepustiti, dati; πάλιν vratiti; ostavljati; zanemarivati, propustiti, ne paziti; opraštati; dopuštati. II. *intr.* popustiti u čem, odustajati od čega, prestajati, *aps.,* τινός *i s inf. ili part.*; χόλοιό τινι prestati se ljutiti na koga; μεθηκε βίης ostavila ga snaga; — *aps.* biti nehajan, oklijevati. *B) med.* riješiti se, osloboditi se čega, odustati
μεθ-ίστημι, *jon.* μετ-ίστημι, *A) tranz.* I. *akt. i pas.* (μεταστήσω, μετέστησα, μετεστάθην), 1) premjestiti, udaljiti; prognati. 2) promijeniti, preinačiti, osloboditi, oprostiti, τινά τίνος koga čega II. *med.* (μεταστήσομαι, μετεστησάμην) udaljiti od sebe, otpraviti, odstraniti; prognati koga. *B) intr.* μεθ- - ί στα μα ι (μεταστήσομαι, μετέστην, μεθέστηκα), premjestiti se, otići drugamo, stupiti (ἑταροϊσι među drugove), prijeći, odmetnuti se, rastaviti se, udaljiti se, biti prognan; preokrenuti se *(Hdt.* 1, 118), promijeniti se, umiriti se, sleći se
μεθό *mj.* μεθ' ο
μέθ-οδος, put *ili* način istraživanja, način prikazivanja
μεθ-ομῖλέω, *ep.* drugovati, družiti se s kime, τινί
μεθ-όριος 3. granični, pogranični; ἡ μεθόρια, τό μεθόριον, τα μεθόρια međa, granica, krajina
μεθ-ορμάομαι, *ep. pas., samo aor. part.* -ορμηθείς, ići u potjeru, progoniti, goniti, navaljivati
μεθ-ορμίζω, *fut.* -ιώ, *aor.* -ώρμισα, *jon.* μετ-- ορμίζω, 1) *akt.* iz jednoga zaljeva dovesti u drugi, *prenes.* iz jednoga položaja dovesti u drugi. 2) *med. aor.* -ωρμισάμην od jednoga mjesta (ε'κ, ἀπό τίνος) otploviti u drugo (εἰς τι)
μέθϋ, 0ος, τό, *ep. i poet.* opojno piće, vino
Μεθύδριον, τό, *grad u Arkadiji. Stan. 6* Μεθυδριεύς
μεθυ-πλήξ, -πλήγος (μέθυ, πλήσσω), *poet.* vinom udaren, pijan
μεθύσκω, *aor.* ἐμέθϋσα, opijati; *ob. med.* μεθύσκομαι i *aor.* ἐμεθύσθην, *eol. inf.* μεθύσθην = μεθυσθήναι, opiti se, pijan biti
με-θ-ύστερον, *poet. adv.* ubuduće, kasnije; prekasno
μεθυστικός 3. odan piću, pijanac .
μεθύω biti pijan; biti nakvašen, natopljen, τινί
Μεθώνη, ἡ, 1) *grčki grad u Makedoniji na Termejskom zalivu. Stan.* οι Μεθωναῖοι. 2) *gradovi u Meseniji, Tesaliji i Argolidi.*
μείγνυμι »7» μίγνυμι, *k tomu* μ(ε)ιγνύω *i* μίσγω, *lat. misceo, fut.* μ(ε)ίξω, *med.* μ(ε)ίξομαι *(i s pas. znač.), aor. pas.* μεμ(ε)ίγμαι,/«ί. μεμ(ε)ίξομαι, *aor. pas.* ἐμ(ε)ίχθην, ἐμίγην, *adj. verb.* μ(ε)ικτός, *k tome ep. impf. iter. med.* ἐμισγέσκοντο, *aor. pas.* 3. *pl.* ἴμειχθεν *i* μίγεν, *konj.* 3. *sg.* μιγήη, 3. *pl.* μιγέωσι, *inf.* μει^θήμεναι *i* μιγήμεναι *i još aor.* ἴμ(ε)ικτο, μεικτό, μίκτο. I. *akt.* 1) miješati, pomiješati, začiniti; τί τινι što čim. 2) vezati, spajati, sjediniti, χείρας τε μένος τε šake i hrabrost, *tj.* ogledati se rukama i srcem, uhvatiti se s kime ukoštac; započinjati *(boj);* baciti u, ὀίλγεσι. II. *med. i pas.* 1) miješati se, pomiješati se, τινί čim, γη biti zakopan. 2) prodirati u što (τινί), doticati se čega. 3) umiješati se među, zalaziti među, sastajati se, drugovati, družiti se s kim, τινί, Sv τισι, ίζ τινας; *osob. a)* (ἐν) φιλότητι μ. spavati s kim; μ. γυναικί obljubiti ženu. *b) u neprij. smislu:* pobiti se, ogledati se
μειδάω *v.* μειδιάω
μειδίαμα, τό, smiješenje, posmijeh
μειδιάω, *ep. poet. part.* -όων, *i* μειδάω, *ep., samo aor.* μείδησα smiješiti se
μειζόνως *i* μείζων *v.* μέγας
μεικτός 3. pomiješan
μείλας *v.* μέλας
μείλια, τά, *ep.* kao mirovni darovi = za pomirenje
μείλιγμα, τό, *ep.* sredstvo za stišavanje gladi, hrana
μείλινος *v.* μέλινος
μειλίσσω, *ep., inf.* μειλισσέμεν, 1) *akt.* umiriti, ublažiti, upokojiti, πυρός vatrom. 2) *med.* poljepšavati riječima, blažiti
μειλιχίη, ἡ, *ep.* blagost; mlitavost
μειλίχιος 3. *i* μείλιχος 2. blag, mio, umiljat, prijazan
μειλιχό-γηρυς 2. *poet.* koji ljupkim glasom zveči, koji slatko govori
μεῖξαι, μείξω *v.* μείγνυμι
μείξις, εως, ἡ, miješanje; spolno općenje
μειξο-βάρβάρος 2. s barbarima pomiješan
μειονεκτέω imati manje, štetovati, biti u zlu položaju
μειονεξία, ἡ, gori položaj, šteta
μειόνως *v.* μικρός
μειόω 1) *akt.* smanjivati, umanjivati. 2) *pas:* smanjivati se, postajati slab, slabiti. 3) *med.* biti slabiji od koga, zaostajati za kim, τινός (τί u čem)
μειράκιον, τό, *i detn.* μειρακίσκος, ὁ dječak, momčić, mladić *(od* 14 — 20. *g.), ali i:* mlad čovjek

μειρακιώδης 2. 1) koji se tiče mladića, u mladosti. 2) dječački, djetinjast, lud
μείρομαι, *ep. prez. s perf. akt.* 3. **g.* Ζμμορε, *perf. pas.* εϊμαρμαι, 1) *prez. ep.* primati dio, dobivati. 2) *'perf. akt.* εμμορε imati dio, primio sam što, τινός. 3) *perf. i plpf. pas.* είμαρται, εΐμαρτο suđeno je; *part.* dosuđen
μ εις, ό, *v.* μήν
μείωμα, τό, svota za koju se umanjuje, manjak, deficit
μείων *v.* μικρός
μελάγ-γαιος 2, *jon.* od crnice, crne zemlje
μελαγ-χαίτης, ου, α, ό, *poet.* crnokos
μελάγχϊμος 2. *poet.* = μέλας
Μελάγ-χλαινοι, οί, *upr.* u crno obučeni, *narod negdje u sjevernoj Skitiji*
μελαγχολάω bolovati od crne žuči, biti mahnit, bjesnjeti
μελάγ-χολος 2. *poet.* 1) namazan crnom žuči. 2) *poz. prenes.* melankoličan
μελάγ-χροος 2. *jon., nom. pl.* -χροες, *i ep.* μελαγ-χροιής 2, μελανό-χροος, 2. *ep.*, μελανό-χρως, οος, ό, ή, *ep.*, tamne crne, boje, crnokožan, smeđ od sunca »7»' zraka
μέλαθρον, τό, *ep. i poet.*, greda što nosi strop, tavan, *onda (sg. i plur.)*, krov, kuća, dom
μελαίνω 1) *tranz.* crniti, mrčiti, gariti. 2) *intr., i ep. pas.* μελαίνομαι pocrnjeti, crniti se; *i* μελάνω, *ep. intr.* pocrnjeti, potamnjeti
μελαμ-βαθής 2. *poet.* crn i dubok
Μελάμ-πους, ποδός, ό, *sin Amitaonov, prorok u Pilu*
Μελάμ-πϋγος 2. crnoguz, s crnom obraslom zadnjicom, *pridjevak Heraklov; M. λίθος kamen na gori Anapeji, na granici Lokride i Tesalije*
μελάμ-φυλλος 2, *poet.* crnolisnat, od lišća osjenjen
μελάν-δετος 2, *ep.* crno svezan, crno optočen *(mač, jer je imao na dršku tamne drvene kolutiće, koji su bili rastavljeni mjedenim pločicama*
Μελαν-δϊται, οί, *narod u Trakiji*
μελανιά, ή, crnoća, crna pjega, crn oblak
Μελαν-ιππίδης, ου, ό, *iz Mela, suvremenik Sokratov, pjesnik ditiramba u Ateni*
μελανό-θριξ, ι-τριχος, ό, ή, *jon.* crnokos
μελάν-υδρος 2. crne vode *(Jer je dubok)*
μελάνω *v.* μελαίνω
μελάς, μέλαινα, μέλαν, *gen.* μέλανος *itd. komp.* μελάντερος, *ep. i* μείλας, 1) crn, mrk, taman. *Boja žalosti.* 2) mračan, mrk, strašan. — *Supst.* τό μέλαν *i* τα μέλανα crno, crnilo *i* tinta; τό μ. δρυός crna kora u hrasta
Μέλας, ανος, ό, 1) *rijeka u Trakiji, koja utječe u* Μέλας κόλπος *(zaljev u Egejskom moru).* 2) *ime drugih rijeka.* 3) *ime lica*
μέλδομαι, *med. ep.* topiti
Μελέ-αγρος, ό, 1) *sin kralja Eneja i Alteje, ubilac kalidonskoga vepra. 2) inače ime*
μελεδαίνω, *jon. i poet.* brinuti se; dvoriti, lječiti, τινά
μελεδών, μελεδώνη, ή, *i* μελεδήματα, τά, *ep.* briga, jad, tuga, τινός za koga
μελεδωνός, ό, *i* ή, *jon.* čuvar, pazitelj, upravitelj
μέλει *v.* μέλω
μελεϊστί, *ep. adv.*, ud po ud, na komade
μέλεος 3. *i poet. 2.* 1) *ep. (jon.)* uzaludan, ništav, bez truda; *adv.* μέλεον uzalud. 2) *poet.* nesretan, jadan, ukavan
μελετάω, *fut.* -ήσω *itd., adj. verb.* μελετητέον, brinuti se za što, revno nastojati oko čega, vježbati se u čem, truditi se oko čega, baviti se čim; učiti, misliti se oko čega, baviti se čim; učiti misliti na što, *aps. i* τί, s »'»/.; τάς τάξεις držati se u redovima; *uopće:* vršiti, činiti
μελέτη, ή, *i* μελέτημα, τό, briga, α) τινός za koga, za što. *b)* zabrinutost, *c)* nastojanje, staranje, vježbanje, revnost, posao učenje, studij; τινός za što, oko čega; *os.* vježbanje u govoru
μελετηρός 3. koji se rado i revno vježba, τινός u čem
μελέτωρ, ορός, ό, *poet.* skrbnik; osvetnik; άμφί τίνα nečiji
μέλημα, τό, *poet. i poz.* briga
Μέλητος, ό, *tragički pjesnik u Ateni, jedan od tužitelja Sokratovih*
μέλι, ϊτος, τό, med
Μελίβοια, ή, *grad u tesalskoj pokrajini Magneziji na podnožju Ose*
μελί-γηρυς (ϊ) υος, ό, ή, medoglasan, miloglasan, milozvučan
μελίζω *i med.* (μέλος), *poet. dor. (buk.)* μελίσδω, 1) opjevati, tí. 2) *buk.* pjevati, igrati
μελίη, ή, *ep.* 1) jasen. 2) od jasenova drva izrađeni držak kopljani, koplje
μελι-ηδής, 2. *ep.* sladak, kao med, meden; umiljat, ljubak
μελί-κρητον, τό, *ep.* medeno piće *od meda i mlijeka, koje se žrtvovalo podzemnima*
μελίνη, ή, proso; *u plur. i* polja, zasijana prosom
μέλινος 3, *ep. i* μείλινος, od jasenovine, jasenov
Μελινο-φάγοι, οί, *prosojeđe, trački narod sjeverozapadno od Bizanta*
μέλισσα, *at.* -ττα, ή, α) pčela, *b)* med
Μελίτη, ή, 1) *jedan atenski kotar na zapadu grada. 2) otok Malta.* 3) *otok Mljet na dalmat. obali*
μελιτόεις, εσσα, εν, *poet.* sladak kao med, ugodan; *fem.* μελιτόεσσα, ή, *jon., se.* μάζα, medenjak
μελί-φρων 2, *ep.* sladak poput meda, meden, sladak
μελιχρός 3. *poet.* kao med, sladak, *prenes.* sladak
μελλό-γαμος 2, *poet. i*
μελλό-νυμφος 2, *poet.* zaručen; zaručnički; ή μ. nevjesta, mlada, zaručnica

μέλλω, *impf.* εμελλον *i* ήμ., *fut.* μελλήσω, *aor.* έμέλλησα *i* ήμ., ad/. *verb.* μελλητέον, I. morati, dužan biti., s *inf.* II. *za budućи radnju: (fact)urus sum, dakle* 1) *a)* namjeravati, nakan biti., gotov biti na što, htjeti, *b)* oklijevati, nećkati se, kratiti se. *Tako os. u fut. i aor. c) u pas.* biti odgođen, ležati u budućnosti. 2) *os.* što je (bilo) određeno od sudbine, što se može *ili* se moglo očekivati, os. *u impf.* morati, trebati, htjeti, ούκ άρ' εμελλεν έπανελθεΐν nije se dakle više imao vratiti; *s inf., koji se često po smislu ima dodati;* τί δ' ούκ ζμελλον; zašto ne bih? naravno. *Adj.* μέλλων budući; *kao supst.* τό μέλλον *i* τά μέλλοντα budućе, što koga čeka, nakana, budućnost; slijedeća godina; što je određeno od udesa. — *Ob. s inf. fut., ali i prez. i aor.* — *6* μέλλων *(se.* χρόνος), *gram.* budućnost (futur)

μελοποάα, ή, sastavljanje, skladanje pjesama

μελο-ποιός, ό, skladatelj pjesama, lirski pjesnik

μέλος, εος, ους, τό, 1) ud, *često u plur.,* κατά μέλεα ud po ud. 2) lirska pjesma *koja se pjevala uz pratnju kakvoga instrumenta,* popijevka, oda; *i:* napjev; tužaljka

μέλπηθρα, τά, *ep.* zabava, igra, igračka

Μελπομένη, ή, *jedna od devet Muza, s tragičkom maskom, ovjenčana bršljanom*

μέλπω, μέλψω, ζμελψα, 1) *akt. a)* pjevati. *b)* pjevanjem i igranjem slaviti, opjevati. 2) *med.* pjevati; igrati, plesati, "Αρη ι Aresu zaigrati kolo, *tj.* ljuto boriti se

μελύδριον, τό, *buk. demin.* od μέλος, pjesmica

μέλω, *fut.* μελήσω, *obično bezlično u* 3. *sg.* μέλει, μελήσει, έμέλησε, μεμέληκε, μελητέον, *ep. prez. inf.* μελέμεν, *impf.* μέλε, *fut. inf.* μελησέμεν, *perf.* μέμηλε *sa znač. prez., plpf.* μεμήλει, *i med.* μέλομαι, *ep. i poet., imper.* μελέσθω, *fut.* μελήσομαι, *aor.* έμελήθην, *perf.* μεμέληται, *ep. perf.* μέμβλε-ται, *plpf.* μέμβλετο, *cordi, curae esse,* biti kome (τινί) na brizi, na pameti, na umu, na srcu, brinuti se, mariti, stalo mi je do čega; baviti se čim, misliti na što, truditi se oko čega; *ob. s dat. lica i gen. stvari;* έμοί ταΰτα μελήσεται, to će biti moja briga; μέλουσί μοι žao mi ih je; μέμβλετο οι τείχος bješe se zabrinuo za zid; τοισιν άλλα μεμήλει njima se prohtjede drugo; πάσι μέλουσα svima poznata; μέλει μοι ποιοϋντι σμικρό-τατα zadaje mi malo truda to učiniti; — μέλον εστί (αύτω) τι na srcu (mu) je što; μεμηλώς τίνος koji se brine, nastoji, mari za što

μεμακυΐα *v.* μηκάομαι

μέμαμεν *i si. v.* μάομαι

μέμβλεται *i si. od* μέλομο:ι, *v.* μέλω

μέμβλωκα *v.* μολεΐν

μεμελημένως, *adv. part. perf. pas. od* μέλω, brižljivo, pomnjivo

μεμετιμένος, *jon. mj.* μεθειμένος, *v.* με-9-ίημι

μεμηκώς *v.* μηκάομαι

μεμήλει *i si. v.* μέλω

μέμνεο, *jon.,* μεμνέωτο, *ep., v.* μιμνήσκομαι

μέμνη, μέμνηαι, μεμνηο, μεμνωο *i si. v.* μιμνήσκομαι

Μέμνων, όνος, ό, 1) *sin Titonov i Zorin, kralj istočnih Etiopljana. Za njega se veli da je sagradio kraljevski dvor u Suzi, koji se zvao* τά Μεμνόνια. 2) *inače ime*

μέμονα *v.* μάομαι

μεμπτός 3. *i* 2. vrijedan prijekora, prijekoran, preziran; μεμπτός είμι korim, zamjeravam

μέμΰκα *v.* μυκάομαι

Μέμφις, ιδος, *jon.* ιος, *dat. jon. I,* ή, *stari glavni grad egipatski. Stan.* ό Μεμφίτης, ου

μέμφομαι, μέμφομαι, έμεμψάμην *i (s istim znač.)* έμέμφθην, *adj. verb.* μεμπτός *(što v.),* 1) koriti, prebacivati, žaliti se, grditi, ružiti, τινά, τινί, εΐς τι, κατά τι (μεμφθείς τό στράτευμα κατά τό πλή&ος zabavivši vojsci zbog malena broja. *(Hdt.* 177), τινά τι, τινί τι, τινί τίνος. 2) nezadovoljan biti, malo cijeniti, srditi se

μεμψιμοιρέω = μέμφομαι

μεμψι-μοιρία, ή, nezadovoljstvo sa sudbinom, tužba na svoju sudbinu

μεμψί-μοιρος 2. koji svoju sudbinu prekorava, nezadovoljan mrzovoljast

μέμψις, εως, ή, ukor, prijekor, nezadovoljstvo

μέν, *postpoz. čestica, oslabi, od* μήν, *zato* I. os. *ep. i jon. za potvrdu:* zaista, zacijelo, doista, zbilja, ta; dakle; *često uz druge čestice:* ή μέν zbilja, doista; μή μέν doista ne; ουδέ μέν ali i ne; καί μέν dosta ne; ουδέ μέν ali i ne; καί μέν i doista; *često se ne može prevesti.* II. *korelat. sa* δέ *u drugoj rečenici (koju treba u misli dodati),* doduše, istina, sigurno, jamačno, *ali se vrlo često ne može nikako prevesti; napose:* ό μέν — ό δέ ova — onaj, jedan — drugi; τοτέ μέν — τοτέ δέ sad — sad; μέν ούν dakle, *u odgovorima:* dakako, sigurno

Μένδη, ή, *grad na poluotoku Paleni u Halkidici;. stan. oi* Μενδαΐοι

Μένδης, ητος, ό, 1) *egipatski domaći bog u jarčjoj prilici (= Pari). 2) egipatski grad na srednjoj Delti; adj.* Μενδήσιος 3; *stan.* οι Μενδήσιοι

μενεαίνω, *ep., impf. i aor.* μενέηνα, 1) žudjeti, željeti, s *inf. 2)* ljutiti se, srditi se, *aps. i* τινί

μενε-δήιος 2, *ep.* koji dočekuje neprijatelja, ustrajan u boju, hrabar, neustrašiv

Μενέ-λάος, *ili at.* Μενέλεως, ό, 1) *sin Atrejev, brat Agamemnonov, muž Helenin, kralj lakedemonski. 2) brat Filipa makedonskoga i vojvoda u atenskoj službi.* 3) *inače osobno ime*

Μενέ-ξενος, ό, *mladić iz odlične atenske obitelji, učenik Sokratov*

μενε-πτόλεμος 2, *ep.* = μενεδήιος

μενετός 3. koji čekaj oú μ. είσι oni ne čekaju

μενε-χάρμης, ου, ό, *i* μενέχαρμος 2, *ep.* = μενεδήιος

μενο-εικής *2, ep. i ροζ.* što je po želji, poželjan, dovoljan, obilan
Μενοικεύς, έως, ό, *otac Kreontov u Tebi; Kreontov sin*
μενοινάω, *ep. i poet., s rastegn. obi.* -νώω, νάα, -νήησι *(konj.) jedanput impf.* μενοίνεον, *aor.* -ησα, na pameti imati, namjeravati, željeti, žudjeti, htjeti, razmišljati, τί *i* τινί τι
Μενοιτιάδης, ου, 6, *sin Menetijev* (Μενοίτιος) *Patroklo*
■μένος, εος, τό, 1) *sg. i plur. a)* žestina, bijes, gnjev; junaštvo, hrabrost, *b)* revnost, volja, težnja, 2) životna snaga, 'život. 3) snaga, moć, jakost, sila; *često za opisivanje lica:* μένος Ἀλκινόοιο silni Alkinoj
Μέντης, ου, ό, 1) *tafijski kralj, prijatelj Odisejev.* 2) *voda Kikonaca*
μέν-τοι, *i s &v,* μεντάν *i* μεντ' αν, *postpozit. čestica, a)* zacijelo, dakako, naravno, doista. 6) ipak, međutim, ali
Μέντωρ, ορός, 6, 1) *Itačanin, sin Alkimov, Odisejev prijatelj.* 2) *otac Imbrijev, koga je ubio Teukar*
.μένω, μενώ, ἔμεινα, μεμένηκα, μενετέον, *ep. impf. iter.* μένεσκον, *fut.* μενέω *(i jori), uz to ep. i poet.* μίμνω, *part. dat. pl.* μιμνόν-τεσσι, *i ep.* μιμνάζω, *maneo,* 1) *intr.* ostajati, trajati, ostati na snazi i dalje vrijediti *(o ugovorima, o zakonima itd.);* čekati; mirovati; zaostajati; ostati kod kuće (i *bez* οἴκοι). 2) *tranz.* čekati, dočekivati; odolijevati, prkositi, podnositi; opirati se, podržavati
μερίζω, *fut.* μεριώ, *aor.* ἐμέρισα, *itd.* 1) *akt. i pas.* dijeliti, podijeliti. 2) *med.* dijeliti se, cijepati se na stranke
μέριμνα, ή, *poet.* briga, skrb, τινός za koga (što) *ili s inf.*
μεριμνάω brinuti se, zabrinut biti, τί za što; πολλά imati mnogo briga, mnogo razmišljati, περί τίνος o čem
μερίμνημα, τό, *poet.* = μέριμνα
μεριμνητής, οῦ, ό, *poet.* izmišljač, λόγων najmudrijih razloga
μερίς, ίδος, ή, dio, nasljedstvo, baština; stranka, pripomoć, εις *ili* προς τι
μέρμερος 2, *ep. poet.* 1) vrijedan spomena. 2) strašan, užasan. 3) mrzovoljast. *Supst.* μέρμερα grozote
μερμηρίζω, *ep., aor.* μερμήριξα, 1) *intr.* brinuti se, biti uznemiren, promišljavati, δίχα *i* διάνδιχα sumnjati, ne znati, oklijevati. 2) *tranz.* izmišljati, izumjeti, smisliti, odlučiti
μέρμις, ῖθ-ος, ή, *ep.* vrpca, uzica
Μερμνάδαι, οι, *lidijska kraljevska dinastija, koju je osnovao Gigo (oko g.* 700)
Μερόη, ή, *glavni grad tzv. otoka Meroe u Etiopiji*
μέρος, εος, ους, τό, *pars,* dio. 1) kome određeni dio, koji kome pripada, zadaća, dužnost, služba, mjesto, uloga, obzir, odnos, stajalište, razred, stranka; ἐν οὐδενός μέρει εἶναι ne vrijediti ništa; ἐν προσθήκης μέρει kao dodatak; ἐν μέρει τινός εἶναι nešto zastupati; κατά το μέρος τινός na mjesto koga, na mjestu čega biti; κατά μέρος, ἐν (τῷ) μέρει *suo hco,* po redu, naizmjence, kad dođe na nj red; τό σόν μέρος što se tebe tiče; (ἐγώ) ἐν τω μέρει (ja) sa svoje strane. 2) dio cijelosti, komad, pojedinost, odio, okružje, narod; τα δύο μέρη dvije trećine; μέρος τι dobar dio; οὐδέν μέρος ništa; τό μ. *ili* κατά μέρος djelomice; τά ἐπῖ μέρους pojedinosti
μέροψ, οπός, ό, *ep. i poet.* smrtan
μεσαιπόλιος 2, *ep.* napola sijed, prosjed
μεσαίτερος, -αίτατος *v.* μέσος *v.* μέσος
μεσαμβρίη *v.* μεσημβρία
Μεσαμβρίη, ή, 1) *trački grad na Crnom moru.* 2) *trački grad na Egejskom moru*
μεσεύω biti neutralan
μεσηγύ, μεσσηγύ *i* μεσσηγύς, *ep. adv.* u sredini, po srijedi; međutim, između, τινός
μεσήεις, εσσα, εν, osrednji, srednje ruke
μεσημβρία, *jon.* μεσαμβρίη, ή, 1) podne. 2) jug
μεσημβρινός, *poet. i buk.* μεσάμβρινός 3. podnevni, *a)* koji nastaje u podne, *b)* τά μεσημβρινά južne strane
μεσό-γαια *i* μεσόγεια, ή, *jon. takod.* μεσόγειος, ή, zemlja koja leži u sredini, kopno, nutarnja zemlja
μεσό-δμη, ή, *ep.* srednja zgrada. 1) poprečna greda *koja u najvećoj širini broda spaja oba njegova boka.* 2) grede *u megaru* (μεσόδμαι), *koje spajaju zidove u širini*
μεσό-λευκος 3. u sredini bijel, bijeloprutast
μεσ-όμφαλος 2. *upr.* u sredini pupka, u sredini; *i* delfijski, *jer se mislilo da su Delfi u sredini zemlje*
Μεσο-ποταμία, ή, zemlja među rijekama, 05. *zemlja između Eufrata i Tigrisa*
μέσος, *ep. i poet.* μέσσος, sa *starim sup.* μέσσατος, *koji se upotrebljava kao pozit., i obič. komp.* μεσαίτερος (više u sredini), 1) a) o *prostoru:* srednji, u sredini, posred; ὁ μ. ποταμός sredina rijeke; διά μέσης της πόλεως krosred grada; μέσον ποιεῖν τί tínos staviti nešto usred nečega; μέσον τινά λαμβάνειν tinón uzeti koga u sredinu nekih, *tj.* među nekoje, *b) o vremenu:* μέσον ἡμαρ, μέσον ἡμέρας podne; μέσαι νύκτες, μέσον νυκτών ponoć; μέσσα ἄκτίς, μέση φλόξ zraka podnevna, *tj.* podnevna strana, jug. 2) *a)* srednji, srednjega staleža, *b)* jednak, nepristran. — *Supst.* (τό) μέσον *i* τά μέσα sredina, središte, razmak, razlika; srednji put, srednji stalež; umjerenost, neutralnost; posredovanje, pomirenje; Sta μέσου ποιεῖσ&αι uzeti u sredinu; στηναι εις τό μ. stati u sredinu; εις τό μ. τινός λέγειν javno kome govoriti; ἐν τω μέσω εαυτόν παρέχειν javno se pokazivati, dopustiti svakomu pristup; ἐν μέσω (εστίν) pripravno je; ἐν μ. κεῖσθαι biti u sredini, *tj.* pred očima svih gledalaca (o *bojnoj nagradi);* τό μέσον τῆς σπουδῆς srednja brzina; ἐν μέσω

τοϋ συμμίξαι είναι biti zaprekom združenju; το μ. των τειχών prostor između zidova; *Adv.* μέσον *i* μέσως u sredini, posred, srednje ruke, donekle
μεσόω činiti sredinu *ili* polovicu, biti u sredini *ili* polovici; μεσοϋσα ή ήμερα podne
Μέσπϊλα, ή, *po Ksenofontu ime za ruševine grada Ninive*
μέσπιλον, τό, mušmula
μέσσατος *v.* μέσος
μέσσ-αυλος, ό *ili* τό μ—ον, *ep.* obor, tor
Μέσση, ή, *grad i luka u Lakoniji kod Tenara*
μεσσηγύ *v.* μεσηγύ
Μεσσηίς, ίδος, ή, *izvor, kod Terapne u Lakoniji*
Μεσσήνη, ή, 1) *kod Hom. kraj oko Fere u Mesenji;* Μεσσήνη, Μεσσηνίη *i* Μεσσηνίς γη Mesenija, *pokrajina u Peloponezu. Stan.* ο ί Μεσσήνιοι. 2) *grad na Siciliji*
μεσσο-πάγής 2, *ep.* do sredine
μέσσος *v.* μέσος
μεστός 3. pun, napunjen, zasićen, sit, τινός čega
μεστό ω napuniti, τινά τίνος koga čim
μέσφα, *ep. adv.* do, *s gen.*
μετά I. *adv. a)* usred, *b)* nakon toga, zatim, e) osim toga. II. *prep. (često s tmezom rastavljen od glagola; o* μέτα *vidi niže), A) s gen.* 1) *o prostoru:* među, u društvu sa, sa, uz; uz čiju pomoć, na čiju zapovijed, s nečijim dopuštenjem; μετά τίνος γενέσθ-αι pristati uz koga; οί μετ' έαυτοϋ njegovi; οί μετά τίνος pratnja, okolina, drugovi, stranka, vojnici nečiji; οι μετά Άριαίου A. i njegovi vojnici; μετά τιμής časno. 2) *uzrok, za oznaku sredstva ili načina,* μετά δέους od straha; μετ' αληθείας uistinu; μετ' αδείας u sigurnosti, pod zaštitom nekažnjenosti; μετά αδικίας nepravedno; μετά καιρού prema prilikama; *i si.* 3) *pokazuje istovremenost,* μετ' οϊνου kod vina; μετά άνοκωχής za primirja. *B) s dat, samo poet. i ob. s plur.* = έν, među, pred, usred, u. C) s *ak.* 1) o *kretanju prema čemu, u ili medu što,* među, k, na, u, *rijetko uz glagole mirovanja,* μετά χείρας εχειν τι imati što u rukama. 2) o *slijedu u prostoru, činu ili vremenu:* za, poslije, iza, uz, prema; μετ' έμέ nakon moje smrti; μ. τον θεόν poslije pjesme bogu; μεθ-' ήμέραν kad zadani, danju; μ. μικρόν zakratko, doskora; μ. τοϋτο (ταϋτα) iza toga; μ. πατρός άκοήν za glasom o ocu. 3) *način:* μ. σον κήρ po tvom srcu
μέτα *je naglašena predašnja riječ,* 1) *kad stoji iza svoga supst., ali kod elizije stoji i onda* μετ'. 2) *kad stoji mjesto* μέτεστι *ili* μετήν
μετα-βαίνω (i *u tmezi), (v.* βαίνω) (drugamo) prijeći, preseliti se, udariti drugim putem, prelaziti na (drugo što) *ili* preko čega
μετα-βάλλω *(i u tmezi), (v.* βάλλω). *A) akt.* prebaciti, preokrenuti. 1) *tranz. a)* okrenuti, νώτα. *b)* promijeniti, mijenjati, zamijeniti, *c)* na odmetačinu skloniti, otpadati, odmetnuti. 2) *intr. (se.* εαυτόν) okrenuti se, promijeniti se, premisliti se, promijeniti mišljenje; odmetnuti se, προς τίνα; *part.* -βαλών *prevodi se često:* nasuprot. *B) med. i pas.* i) okrenuti se, έπ' ασπίδα nalijevo; promijeniti se, učiniti promjene; promijeniti svoje mišljenje, odmetnuti se, προς τίνα komu. 2) svoje mijenjati, *npr. svoje odijelo,* τί τίνος zamijeniti što čim; τά ώνια trgovati. 3) baciti iza sebe, τά δπλα štitove na leda *da budu zaštićena na bijegu*
μετα-βιβάζω prenijeti; promijeniti, preokrenuti
μεταβολή, ή, 1) prometanje (robe), zamjenjivanje. 2) promjena, izmjena, mijenjanje. 3) promjenljivost
μετα-βουλεύω *(i u tmezi). 1) akt.* άλλως promijeniti svoju odluku, premisliti se. 2) *med.* promijeniti svoje mišljenje *ili* odluku, drugo zaključiti
μετ-άγγελος, ό, ή, *ep.* glasonoša, vjesnik, vjesnica
μεταγειτνιών, ώνος, ό, *drugi mjesec atičke godine (otprilike sredina kolovoza i sredina rujna)*
μετα-γιγνώσκω *ili* -γινώσκω *(v.* γιγνώσκω) *npr.* poslije vidjeti, *tj.* promijeniti svoje mnijenje *ili* svoju odluku, premisliti se, pokajati se
μετάγνοια, ή, *poet.,* μετάγνωσις, εως, ή, *jon.* promjena mišljenja *ili* odluke, kajanje, pokajanje
μεταγράφω, 1) *akt. a)* opisati, u pismu mijenjati, τί. *b)* prepisati. 2) *med.* sebi što (τί) iz kojega jezika (ζκ τίνος) prepisati, *tj.* dati prevesti
μετ-άγω, 1) *tranz.* od jednoga mjesta na drugo voditi, vući, prenijeti. 2) *intr.* ići *ili* stupati za kim
μετα-δαίνυμαι, *ep. med., fut.* -δαίσομαι, jesti *ili* blagovati zajedno s kime τινί, τινός od čega
μετά-δήμιος 2, *ep.* koji je u zemlji *ili* kod kuće; κακόν nesreća u narodu
μετα-δίδωμι, i *adj. verb.* μεταδοτέον *(v.* δίδωμι), saopćivati, davati učestvovanje, dati dio, podijeliti, dopuštati, τινί τίνος (τι) kome što
μετα-δίωκτος 2, *jon.* dostignut
μετα-διώκω 1) *tranz.* progoniti, tjerati, stići, τινά. 2) *intr.* brzo za kim stići
μετα-δοκεΐ, *aor.* μετέδοξε, *impers.* mijenja se mišljenje, τινί komu, premišlja se, mijenja odluku, *aps. i s inf.;* μεταδεδογμένον, *kao aps. part.* budući da sam promijenio mišljenje
μετα-δόρπιος 2. *ep.* za večere, kod stola
μετάδοσις, εως, ή, davanje, prinos, τινός čega
μετα-δοτέον *v.* μετα-δίδωμι
μεταδρομάδην, *ep. adv.* trčeći za kim

μετάδρομος 2, *poet.* trčeći za kim, progoneći, osvećujući
μετα-ζεύγνυμι druge konje uprezati
μετάθ-εσις, εως, ἡ (-τίθημι), premještavanje, **promjena**
μετα-·9-έω trčati za kim, progoniti, τινά
μετα-ΐζω, *ep. mj.* μεθίζω, sjesti među druge
μετ-ά'ίσσω, *ep.* skakati, juriti za kim, τινί
μετ-αιτέω zahtijevati svoj dio od čega (τινός), *uopće:* zahtijevati, iskati
μετ-αίτιος 2. *poet. i* 3, sukrivac, kriv, τινός *ili inf.;* uzročnik, začetnik *(i u dobrom smislu)*
μετ-αίχμιον, τό, 70«. *i poet.* prostor koji leži između dvije vojske, razmak između dvije vojske, prijeporna krajina
μετα-κϊαθεϊν, *ep. (samo ind. aor.),* 1) ići za kim, slijediti; ići u potjeru, progoniti, τινά. 2) ići drugamo, pohoditi, prolaziti, τινά *i* τί
μετα-κϊνέω 1) *akt. i pas. a)* premjestiti, metnuti drugamo, τί. *b)* odvratiti. 2) *med.* poći kuda drugamo, micati se, krenuti (se)
μετα-κλαίω, *ep. i poet., fut.* -κλαύσομαι, poslije plakati, tužiti se
μετα-κλίνομαι, *ep. aor. pas.* -κλινθέντος, drugamo naginjati, okrenuti se
μετα-κύμιος 2. *poet.* koji stupa među valove, koji odbija valove
μετα-λαγχάνω *(v.* λαγχάνω) ždrijebom dobivati dio (μέρος) nečega (τινός), *uopće:* nešto (τινός) dobivati
μετα-λαμβάνω, *adj. verb.* -ληπτέον *(v.* λαμβάνω), I. *akt.* 1) svoj dio uzimati, dobivati *ili* imati, biti dionik, *uopće:* dobivati, τί *i* τινός; družiti se s kime, τινός. 2) uzeti što za nešto drugo, mijenjati, promijeniti, zamijeniti, τί što, αντί τίνος za što. II. *med.* prisvajati sebi što, τινός
μετα-λήγω, *ep., uvijek* α *pred* λ, *zato se piše i* μεταλλ. prestajati, odustajati, τινός od čega
μεταλλαγή, ἡ, promjena, mijena, izmjena
μετ-αλλάσσω, *at.* -ττω, mijenjati, zamijeniti promijeniti, τί; *jon. i intr.* mijenjati se
μεταλλάω, *ep.* pitati, τινά, τί koga, što, τινά τι koga za što; τΐ ἀμφί τινι što o kom; ispitivati, pitati za koga, τινά
μεταλλεύς, έως, ὁ, *ροζ.* = μεταλλευτής rudar
μεταλλεύω rude kopati
μετα-λλήξας, *ep. v.* μεταλήγω
μεταλλικός 3. koji *ili* što se tiče rudnika, rudnički
μέταλλον, τό, *u sing. i pl.,* jama, rupa, rudnik
μΐταλλουργεΐον, τό, *ροζ.* mjesto gdje se prerađuju kovine
μεταλλουργείο, *ροζ.* kovine prerađivati
μεταλλουργός, ὁ, *ροζ.* prerađivač kovina
μετ-άλμενος *v.* μεθάλλομαι
μετα-μάζιος 2. *ep.* između sisa
μετα-μανθάνω naučiti se čemu drugomu; (prijašnje) zaboraviti
μετα-μείγνυμι (-μίγνυμι) *ep. i* μεταμίσγω miješati među što *ili* u što, τί, *i to* τινί u što
μεταμέλεια, ἡ, kajanje, promjena odluke
μετα-μέλει 1) *akt. samo u* 3. *sg. i-inf.,* -λήσει, -έμελε, -εμέλησε, -λειν, -λήσειν predomisliti se; μοί τίνος *ili* τι kajem se radi čega, žao mi je čega; *i s inf. s* μή *ili i dat. part.; kao ak. aps.* μεταμέλον budući da (mu) je bilo žao. 2) *dep. pas.* μεταμέλομαι, -λήσομαι, -μελή&ην, predomisliti se, kajati se; τό μεταμελησόμενον kajanje (nakon čina)
μετα-μίγνυμι, *ep. i* μεταμίσγω, *v.* μεταμείγνυμι
μετα-μορφόω, *ροζ.* preobraziti
μεταμόρφωσις, εως, ἡ, *ροζ.* preobraženje u drugi oblik
μετ-αμώνιος 2, *ep. poet.* prazan, tašt, uzaludan; μ—α τιθέναι osujetiti; μ —α βάζειν uludo naklapati
μετ-αναγιγνώσκομαι, *pas., aor.* -εγνώσθην *poet.,* preokrenuti se, obratiti se, -9-υμοϋ τινι prestati se ljutiti na koga
μετ-ανάστασις, εως, ἡ, preseljavanje, seoba, polazak
μετα-νάστης, ου, ὁ, *ep. i jon.* iseljenik, bjegunac, stranac, skitnica
μετα-νίσομαι *(ili* -νίσσομαι), *ep. i poet.* prelaziti; ići za kim
μετ-ανίσταμαι, *intr. med. s fut.* -αναστήσομαι *i aor.* -ανέστην, otići drugamo, odseliti se drugamo, promijeniti mjesto
μετα-νοέω promijeniti svoje mišljenje, predomisliti se, kajati se
μεταξύ, *adv. i prep. s. gen.* u sredini, između, nasred, međutim, uto (0 *prostoru i vremenu);* usred govora (ὑπολαβών prekidajući); *s članom:* što je u sredini, srednji (τινός); τό μ. της χώρας zemlja među (čim); μ. δείπνων usred ručka; μ. πορευόμενος, λέγων *itd.* za putovanja, za govora *itd.*; οϋ *πολλοϋ* χρόνου μ. γενομένου za kratko vrijeme
μετα-παύομαι, *ep. med.,* međutim prestajati, počivati se
μετα-παυσωλή, ἡ, *ep.* počinak, odmor
μετα-πείθω nagovoriti na što drugo
μετάπεμπτος 2. dozvan, pozvan, po koga je poslano
μετα-πέμπω *i med.* -ομαι, poslati po koga *ili* po što, dozivati, pozivati, pribaviti, donijeti, τινά, τί
μετά-πίπτω prevaliti se, prevrnuti se, promijeniti se; drukčije izaći *ili* pasti
μετα-πλάσσω preobraziti, pretvarati
μετα-ποιέω preinačiti, promijeniti; *med.* prisvajati sebi što, τινός
Μεταπόντιον, τό, *grčki grad u južnoj Italiji. Stan.* οι Μεταποντΐνοι *i* -πόντιοι
μετα-πρεπής *2, ep.* odličan među, άθ-ανάτοισιν
μετα-πρέπω (t *u tmezi), ep.,* odlikovati se među, Τρώεσσι, čim, τινί *ili inf.*
μετα-ρρυθ-μίζω pretvarati, preobraziti

μετ-άρσιος 2. *i* 3. dignut uvis, uzdignut, visok; νηῦς μ. lađa na otvorenom moru; τά μ. nadzemaljske stvari
μετ-αρσιόω, *jon.* dići uvis
μετα-σκευάζω drukčije urediti, promijeniti
μετά-σπάω, *ep.* drugamo vući, otkidati
μετα-σπόμενος *i si. v.* μεθέπω
μέτασσαι, αϊ, *ep.* jaganjci srednje dobi s *obzirom na* πρόγονοι (raniji) *i* ερσαι (pozniji)
μετα-σσεύομαι, *ep. tnj.* μετασεύομαι, *aor.* 3. *sg.* μετέσσϋτο, juriti, hitati za kim, τινά
μετάστασις, εως, ή, 1) premještanje, promjena, prevrat. 2) udaljivanje, progonstvo, izagnanje, etών δέκα na deset godina; μ. διδόναι čekati dok što prođe
μετα-στένω, *ep. i poet.* poslije uzdisati, od kajanja žaliti što
μετα-στοιχί, *ep. adv.,* u jednom redu, uporedo
μετα-στρατοπεδεύω *i med.* vojsku prevesti u drugi tabor, krenuti
μετα-στέφω *(v.* στέφω), 1) *akt. a) tranz.* okretati, obratiti, obrnuti, τί, *i aps.*: μεταστρέψας obrnuto, *b) intr.* okrenuti se, popustiti; obazirati se na što. 2) *pas.* okrenuti se, obazreti se, preokrenuti se, drukčiji postati
μετάσχεσις, εως, ή, učestvovanje, τινός u čem
μετα-τάσσω, *at.* -ττω, premjestiti, *ob. med.* premjestiti se, promijeniti bojni red
μετα-τί&ημι *(v.* τίθ-ημι), I. *akt.* 1) *ep.* postaviti među, *prenes.* κέλαδον, zavrći, zametnuti gungulu. 2) premjestiti, mijenjati, promijeniti, τί αντι τίνος postaviti što umjesto čega drugoga. II. *med.* 1) nešto svoga promijeniti, opozvati, dokinuti, τί; promijenivši svoje mnijenje tvrditi *(Plat. Gorg.* 493). 2) obratiti kome u korit (5o/. *Fil.* 514). 3) mijenjati se, odvraćati se
μετα-τρέπομαι, *ep. med., aor.* -ετραπόμην *(u tmezi)* okretati se, obrnuti se, osvrtati se, paziti na što τινός
μετατροπαλίζομαι, *ep.* okretati se, obrtati se
μετ-αυδάω, *ep.* progovarati među, τισί; govoriti komu, τινά
μετ-αυτίκα, *samo jon., adv.,* odmah zatim
μετ-αϋτις, *jon. i* μετ-αῦθις *poet. adv.* zatim, nato
μετα-φέρω, *i jon.* μετα-φορέω, *akt. i pas. a)* drugamo nositi, prenijeti, premjestiti
μετά-φημι, *ep.* 1) progovarati među, τισί. 2) τινά govoriti komu
μεταφορά, ή, (-φέρω) prenošenje značenja s jedne riječi na drugu, prenesen izričaj, metafora
μετα-φράζω, 1) *akt. poz.* u drugi izričaj prenositi, prevoditi, τί. 2) *med. ep.,* zajedno razmišljati, ταῦτα μεταφρασόμεσθα o tom bit će i opet kada razmišljati
μετά-φρε.νον, τό, *i plur.,* gornji dio leđa, leđa
μετα-φωνέω, *ep.* progovarati, govoriti među, τισίν
μετα-χειρίζω *i med.* -ομαι, *fut.* -χειριοῦμαι, *aor.* -εχειρισάμην, *pas.* -εχειρίσθην, τί *i* τινά uzeti što u ruke, baviti se čim, upravljati, gajiti, liječiti, postupati
μετα-χωρέω otići drugamo., prijeći, odmetnuti se ka kome
μετ-έασι *v.* I. μέτειμι

I. μέτ-ειμι *(v.* ειμί), *ep. prez.* 3. *pl.* μετέασι, *konj.* μετείω *i* μετέω, -έῃσι, *inf.* μετέμμεναι, *fut.* μετέσσομαι. 1) biti među, nalaziti se među, τινί. 2) *impers.* μέτεστι i μετήν, *inf.* μετεῖναι, τινί τίνος *ili* τινί μέρος (τινός), ουδέν *i si. ili s inf.* netko ima dio čega, ima pravo na što, pripada mu što. U *part.* μετεόν *ili* ὡς μετόν τινί τίνος budući *(ili* kao) da ima dio *ili* pravo na što

II. μέτ-ειμι *(v.* εἶμι), *prez. i sa znač. fut., ep. aor. med. part.* μετεισάμενος, *jon. impf.* μετήισαν, *i* μετέρχομαι *(oba i u tmezi),* 1) *ep. samo* μετεισάμενος, ići među više njih. 2) pridoći, prići, pristupati; otići; *u neprij. smislu:* navaliti, napasti na; τινί *i aps.;* ulaziti u πόλεμόνδε, πόλινδε. 3) ići za kim, slijediti, približavati se, ići po, nasto jati oko, baviti se čim. *Napose: a)* obratiti se komu molitvom, žrtvama, žrtvu prinositi. **)* progoniti, stići, osvetiti, kazniti; τινά, τί
μετ-εῖπον *i* μετ-έειπον, *ep.* govoriti medu, τισί
μετ-είς, *jon. mj.* μεθείς *v.* μεθ-ίημι
μετ-εισάμενος *v.* II. μέτειμι
μετ-είω *v.* I. μέτειμι
μετ-εκβαίνω, *jon.* prelaziti iz nečega (εκ τίνος) u što *(ἐς* τι)
μετ-έμμεναι *O.* I. μέτειμι
μετ-εξ-έτεροι 3. *jon.* neki drugi, nekoji, = ἕτεροι τίνες
μετ-εόν *v.* I. μέτειμι
μετ-έπειτα, *i* -έπειτεν, *adv., ep., jon. poz.* poslije, kasnije, nakon toga
μετ-έρχομαι *v.* II. μέτειμι
μετ-έσσυτο *v.* μετασσεύομαι
μετ-εύχομαι, *poet. aor. imp.* μέτευξαι, drukčije željeti, promijeniti želju
μετ-έχω, *fut.* μεθέξω, *aor.* μ.ετέσχον, *perf.* μετέσχηκα, *adj. verb.* μεθεκτέον, *pored* μετ--ίσχω, imati dio (u čemu, τινός), zajedno s kim (τινί) imati *ili* uživati, biti sukrivac, biti član, *ob. s gen. stvari;* των ίσων τινί μ. imati s kim jednake časti; πλείστον τίνος μέρος najveći užitak imati od koga
μετ-έω *v.* I. μέτειμι
μετεωρίζω 1) *akt.* uvis dizati, uzdići, uzvisiti; potaknuti. 2) *med.* dizati se uvis, postati ohol, naduti se
μετεωρο-λέσχης, ου, ό, koji brblja o visokim predmetima, o stvarima u zraku, *podrugljivo*
μετεωρολογία, ή, govorenje o nadzemnim pojavama, nazovimudrost
μετ-έωρος 2, *ep.* μετ-ήορος 2, 1) podignut uvis, uzdignut visoko, u zraku, nad zemljom; μετεώρους ἐξεκόμισαν τάς ἅμαξας podignu kola uvis i izvade ih. 2) *o brodovi-*

ma; na moru, na pučini. 3) τά μετέωρα pojave u zraku *ili* na nebu, nadzemne stvari

μετ-ήσεσθαι, μετ-ίημι *v.* μεθίημι

μετ-ίστημι *v.* μεθίστημι

μετ-οικέω, *a)* stanovati gdje kao metek (μέτοικος), *b)* zamijeniti stan, preseliti se

μετοίκησις, εως, ή, *i* μετοικία, ή, 1) preseljavanje, seljenje, seoba, τινός čija, *i to:* τινός iz jednoga mjesta, εἴς τι u drugo. 2) stanovanje, ή ὄνω na gornjem svijetu

μετοίκιον, τό, zaštitnina *(od* 12 *đrahama, za udovice polovica), koju je morao metek* (μέτοικος) *na godinu plaćati*

μέτ-οικος 2. koji se seli drugamo, stanuje s kim, domaći. *Kao supst.* ὁ μ. naseljenik, tudinac, štićenik. *Tako su se zvali u Ateni naseljeni tuđinci koji su bili slobodni i smjeli se baviti trgovinom, ali su morali plaćati* μετοίκιον, *što v.*

μετ-οίχομαι, *ep. i poet. dep. med.* 1) prolaziti kuda, kroza što. 2) slijediti, ići po koga, τινά. 3) poći, navaliti na koga τινά

μετ-οκλάζω, *ep.* premještati se čučeći

μετ-ονομάζομαι, *jon.* μετουν., *pas.* dobiti drugo ime, drukčije nazivati se

μετ-οπάζω, *ep. (i u tmezt),* pridružiti, dati za pratioca

μετ-όπιν, *poet. i* μετ-όπισθε(ν), *ep., adv.* 1) *o mjestu:* straga, za leđima; *s gen.:* iza. 2) *o vremenu:* poslije, kasnije, ubuduće

μετ-όπωρον, τό, jesen

μετ-ορμίζομοα *v.* μεθορμίζω

μετουσία, ή, *i* μετοχή, ή, *jon., poz.* 1) zajednica, zajednički posjed, zajedničko uživanje, dio, dioništvo, τινός. 2) μετοχή, *ροζ. gramat.* particip

μετ-οχλίζω, *aor.* -ισσα, *ep.* polugom oturiti, odrivati (*Il.* 24, 567) μέτοχος 2. dionik, sukriv, učesnik, drug, τινός

μετρέω, *perf. pas.* 3. *pl. jon.* μεμετρέαται 1) *akt. i pas.* mjeriti; πέλαγος prebroditi, preploviti; odmjeriti, procijeniti; τΐ προς τι što prema čemu. 2) *med.* dati sebi odmjeriti; istraživati, τί

μέτρησις, εως, ή, mjerenje μετρητικός 3. koji pripada mjerenju; ἡ -ή *(se.* τέχνη) mjerništvo

μετρητός 3. koji *ili* što se može mjeriti

μετριάζω umjeren biti, držati mjeru

μετρικός 3. *poz.* metrički; ἡ μ. metrika

μέτριος 3. umjeren, 1) primjeren, shodan, pravi; dovoljan, dostatan; neznatan, malen; srednji, običan; πήχυς μ. obični lakat *helenski, nešto manji od kraljevskoga;* μη μ. αιών život s beskrajnim nevoljama. 2) umjeren; uzdržljiv; čedan, prijatan, čestit, blag, pošten, razuman; εν μετρίοισι τί&εσθαι držati u umjerenim granicama. — *Supst.* τό μέτριον *i* τά μ. prava mjera, umjerenost, sredina, što je pravedno, umjereni uvjeti. — *Adv.* μετρίως umjereno, ne odviše, prilično, dostatno, srednje, αίσθάνεσθ-αι biti srednje pameti; primjereno, uzumjerene uvjete, znatno; shodno, pravo, pristojno; ειπείν μ. razborito kazati; ζχειν μ. biti prilično dobar, biti umjeren; umjereno, mirno, pošteno, οὔ μ. προσφέρεσθαι prekoračiti granice umjerenosti

μετριότης, ητος, ή, umjerenost, čednost

μέτρον, τό, mjera, 1) određena mjera *za tekućine i suhe stvari,* mjerilo, sprava za mjerenje, *u plur.* mjera i težina, prava mjera. 2) *sve što se može mjeriti:* teret, obujam, put, duljina, udaljenost; cilj, pristanište; ήβης μ. napon mladosti. 3) mjera u stihovima, metar, εις μέτρα τιθέναι u stihove staviti, έν μέτρω u stihovima

μετωπηδόν, *adv., jon.* čelom, u fronti, u ravnoj crti *(Hdt.* 7, 100)

μετώπιος 2. *ep.* u čelo, na čelu, = έν τω μετώπω

μέτ-ωπον, τό, 1) čelo. 2) *prenes.* prednja strana, *os.* čelo *vojske;* τό μ. u fronti; έν μ. čelom naprijed, sprijeda; επί μετώπου sprijeda, prema neprijatelju; εις μ. στηναι postaviti se na čelo

μετωπο-σώφρων 2. *poet.* sa stidljivim čelom

μεΰ *v.* έγώ

μέχρι, *at. i pred. vok. bez* ς, *kasnije* μέχρις, do, *o prostoru, vremenu i broju,* 1) *adv., često uz prep., onda* μ. οποί dokle, μ. τότε dotle, οδτω μ. πόρρω tako daleko. 2) *prep. s gen.* τέο μ.; dokle ? μ. τούτου, τούτων, τοσούτου dotle, dovle, dosad, tako dugo; μ. οὗ *ili* δτου dotle gdje, *jon.* = *i* μέχρι; μ. έμεΰ do mojega vremena; μ. του neko vrijeme. 3. *konjunk. s ind. i s konj. uz* αν dok, dokle

μή, ne, *niječna čestica koja ne niječe kao* οὐ *nešto zbiljsko ili istinito, nego nešto pomišljeno ili što će istom biti; upotr. se prohibitivno* 1) *u rečenicama kojima se izriče zahtijevanje, dakle u samostalnim i zavisnim željnim, zapovjednim, namjernim rečenicama, u rečenicama bojazni i dubitativnim pitanjima.* 2) *u pogodbenim rečenicama, i u relativnim i temporalnim rečenicama s pogodbenim smislom, onda kod participa koji zastupa pogodbenu rečenicu.* 3) *kod infinitiva kod kojega može stajati* οὐ, *ali samo iza izraza koji znače: čisto izricanje. Iza glagola koji znače: poricati, zabranjivati, braniti se itd. pristupa k inf.* μή; *ako su negativni* μή οὐ. 4) *kao veznik:* da ne, neka ne, *u namjernim rečenicama i u rečenicama bojazni, gdje* μή *znači da subjekt glavne rečenice ne želi da se dogodi ono što se izriče zavisnom rečenicom, a prevodi se:* da ću, da ne bih; μή δτι, μή δπως ne samo, ne samo ne. 5) U *samostalnim rečenicama bojazni znači: a)* μή *s konj.* samo da ne bih, možda. 6) μή οὐ s *konj.* možda ne. c) οὐ μή *s konj. i ind. fut.* doista ne *(v. i* 6). 6) *Negacije* οὐ *i* μή *sastavljaju se*

u ovim slučajevima: a) οὔ μή doista ne, sigurno ne *(s konj. aor. ili ind. fut.). b)* μή οὐ da ne (ću) *(s konj. ili opt. iza izraza bojazni), c)* μή οὐ *s inf., ako je glavni glagol negativan ili ima negativan smisao (v.* 3). 7) *kao* οὐ *i* μή, *tako se razlikuju i* οὐδείς *i* μηδείς, οὔτε *i* μήτε *itd.* 8) *upitna čestica* = ἆρα μή zar

μηδαμά; μηδαμή, μηδαμόθεν, μηδαμός, -οῦ, -ως, μηδαμόσε *v.* μηδείς

μη-δέ, 1) *part. a) ep. i jon.* ali ne, *sed non. b)* također ne, a ne, doista ne, uopće ne, *ne (neque).* U *at. prozi stoji ob. iza neg. rečenica i nastavlja negaciju, Hom. i Her. ne poznaju toga pravila. 2) adv.* također ne, pače ne, ni, niti, *lat. ne — auidem.* 3) μηδέ — μηδέ i ne, također ne, pače ne — niti

I. μήδεα, τά, *ep. i poet. a)* savjeti, osnove, namjere; razboritost, *b)* sa μ. mišljenje na te

II. μήδεα, τά, *ep.* muški stid, muška snaga

Μήδεια, ἡ, *kći Eetova, žena Jazonova, gla sovita čarobnica*

Μήδειος 3. *poet.* — Μήδος

μηδείς, μηδεμία, μηδέν, *i jon.* μηδαμός *(samo u plur.), i ep.* μήτις, μήτι, *lat. nullus,* nijedan, nitko, ništa; ὁ, ἡ μηδέν nitkov, nitkovica; το μ. sasvim ništa. — *Adv.* μηδέν (τι), ni u čemu — *(Za znač. isporedi* μή 7). — 1) μηδαμά, μηδαμή *i* μηδαμώς, *a)* nikako, nipošto; ne, dakle ne; *i:* nigdje, nikuda, *b) jon.* nikada. 2) μηδαμόθεν ni otkuda; μ. ζλλοθεν niotkud drugud. 3) μηδαμοῦ nigdje; nipošto; μ. εἶναι προς τίνα ni za što ne biti držan prema drugome. 4) μεδαμόσε nikamo

μηδέποτε *v.* μήποτε

μηδέπω *v.* μήπω

μηδέτερος 3. nijedan od dvojice; *rastavlja se prijedlogom; npr.* μηδέ μεθ' ετέρων *mj.* μετά μηδετέρων

Μηδία *i* μηδίζω *v.* Μήδος

μηδισμός, ὁ, ljubav *ili* naklonost prema Medanima, *tj.* Perzijancima

Μή δοκός, ὁ, *kralj Odrišana, oiprilike od g.* 405-391 = *Amadok* I.

μήδομαι, *fut.* μήσομαι, *aor.* ἐμησάμην, *ep. i poet. dep. med.,* promišljati, prosuđivati, smišljati, snovati, *aps. i* τί, τινί *i* τινά komu, ἐπί τινι protiv koga

μήδος, τό, *v.* μήδεα

Μήδος, ὁ, Medanin, *često* = Perzijanac; ὁ M. *kralj perzijski;* Μηδίς, ίδος, ἡ, Međanka; Μηδία (γή) *i* Μηδική, ἡ, Medija, *pokrajina u Aziji;* τό Μηδίας τείχος medijski zid, *između Eufrata i Tigrisa, rastavljao je Babiloniju od Mezopotamije. Adj.* Μηδικός 3 — *Odatle:* μηδίζω pristajati uz Međane (Perzijance)

μηδο-φόνος 3. *poet.* koji ubija Međane

Μήθυμνα, ἡ, *grad na sjevernoj obali Lezba. Stan.* 6 Μηθυμναῖος

Μηθώνη, ἡ, *grad u Tesaliji*

Μηίονες, οι, *staro ime za Lidane*

μηκάομαι, *ep. dep. med., aor. part.* μάκών,. *perf.* μέμηκα *(sa znač. prez.), part.* μεμηκώς, *i fem.* μεμάκυῖα, *od perf. novi impf.* (ἐ)μέμηκον, blejati *(ovca);* večati *(koza);* kvečati. *(zec);* vriskati, vikati

μηκάς, άδος, ἡ, *ep.* vekavica, koja veči, vekeće· μηκ-έτι, *adv.* ne više, ne dulje, ne opet

Μηκιστεύς, *gen. ep.* έος, *ak.* ἡ, ὁ, 1) *Tebanac, brat Adrastov, otac Eurijalov, koji se zato zove:* Μηκιστηϊάδης, 2) *Ahejac, drug Teukrov*

μήκιστος *v.* μακρός

μήκος, εος, ους, τό, *i u plur.,* duljina, daljina; μ. λόγων mnogo riječi, bujica riječi; εἶπε μή μήκος kaži bez oklijevanja. *Os. a)* visina, visok stas. 6) *kod vojske:* fronta zdesna nalijevo *(protivno:* βάθος, širina)

μήκοτε, *adv. jon. (mj.* μήποτε) nigda, nikad

Μηκύβερνα, ἡ, *grad na Halkidici blizu Olinta, sada Molivoburgo*

μηκυνω duljiti, produljivati, otegnuti; μ. λόγους razvlačiti riječi, dugo govoriti; — opširno prikazivati *ili* pripovijedati; βοήν μ. vikati

μήκων, ωνος ἡ, mak

μηλέα *i* μηλέη, ἡ, *ep.,* jabuka (drvo)

μήλε(ι)ος 2. *jon. i poet.* ovčji; τά μ. *(se.* κρέα)) ovčevina

Μηλίς, ίδος, ἡ, γή »7» χώρη, *kraj u Tesaliji na-Malijskom zaljevu koji se zove 6* Μηλιεύς *ili* Μηλιακός κόλπος *i* Μηλίς λίμνη, *Stan.* οἱ Μηλιέες *ili* Μηλιής *i* Μηλιεύς λεώς; *fem.* Μηλιάδες νύμφαι *gorske i riječne* nimfe malijske

μηλο-βοτήρ, ήρος, ὁ, *ep.* ovčar, čobanin

I. μήλον, τό, *ep.* sitno blago, ovce, koze

II. μήλον, τό, 1) jabuka *(plod); uopće:* voće. 2) dojke, sise, obrazi

μηλοσφαγέω, *poet.* ιερά klati ovce za žrtvu

μηλο-τρόφος 2. *poet.* koji hrani «7» drži ovce,. bogat stadom μήλ-οψ, οπός, ὁ, ἡ, boje kao jabuka *ili* dunja, *tj.* žut kao zlato

I. μην, *oslablj.* μέν *(što v.) i* μάν, zbilja, zaista doista, zacijelo, dakako, ali, *ob. s drugim česticama, npr.* ἡ μήν da zaista; και μήν i doista, pa ipak, gle; ali i; — οὐδέ μήν ta kođer ne; οὐ μήν ἀλλά međutim, ali ipak, nego; ἀλλά μήν (γε) ali ipak, osim toga; τί μήν; zašto ne? zacijelo

II. μήν, μηνός, *i jon. nom.* μείς, ὁ, mjesec; τοῦ μ. mjesečno, *također* τοῦ μηνός εκάστου

μήνη, ἡ, *ep.* mjesec *(na nebu)*

μηνιθμός, ὁ, *v.* μήνις

μήνῖμα, τό, 1) predmet »7» uzrok gnjeva. 2) srdžba, gnjev

μήνις, ιος, ἡ, *i ep.* μηνιθμός ὁ trajna srdžba, gnjev, ljutina

μηνίω, *fut.* -ίσω *itd., ne dolazi u at. prozi,* 1) (neprestano) se ljutiti, srditi se, τινί na koga, τινός radi čega. 2) *jon.* pokazati svoj gnjev, τινί komu

μηνο-ειδής 2. sličan polumjesecu, srpast; μηνοειδές των νεών poredanje brodova u obliku srpa

μηνυτής, οϋ, ό, sok, denuncijant, izdajica

μήνϋτρον, τό, *ob. pl.,* nagrada za prijavu, sodžbina

μηνύω, μηνύσω *itd.* prijaviti, odati, otkriti, objaviti, ozbnaniti, oglasiti, *ob.* τινί τι komu što

Μηονί·/;, ή, *jon., staro ime za Lidiju koja je prozvana tako po Meionu* (Μήων), *starom kralju Lidije i Frigije. Stan.* οί Μήονες, *i kao fem.* ή Μηονίς, ίδος

μη-ποτέ, *pisano i* μη *ποτέ jon.* μή κοτε, μηδέποτε, *α)* nikada, nigda. *b)* da nikada, da nigda, da ne bi kada

μήπω, *pisano i* μή πω, *i* μν,δέπω, još ne; μηδεπώποτε još nigda

μήπως, *pisano i* μή πως, da ne kako, da ne ikako; (ne) možda

μη-πώποτε još nigda

μήρα, τά, *v.* μηρός

μήριν-8-ος, ή, *ep. i poz.* vrpca, uzica

μη ρ ία, τά, *ep. i poet.* komadi od buta *koji bi se zajedno s kostima dvostrukim slojem loja omotali, položili na žrtvenik i u čast bogovima spalili*

Μηριόνης, αο, ό, *sin Molov s Krete, drug Idomeneiev*

μηρός, ό, *ep. i poet., u plur. ep.* μήρα, τά, gornji mesnati dio bedra, but, bedro, stegno

μηρόομαι, *aor. ep.* μηρυσάμην, *ep. dep. med.* motati, slagati, spustiti i smotati jedra

μήστωρ, ωρος, ό, *ep.* 1) izmišljač, svjetovač, vješt; *aps. i s gen.* 2) savjetnik

μήτε i ne; *ob.* μήτε—μήτε niti—niti; μήτε — τέ («7» καί) ne samo ne—nego

μήτηρ, *dor.* μάτηρ, μητρός, μητρί, *ep. i* μητέρος, μητέρι, *ak. samo* μητέρα, *vok.* μήτερ, *plur.* μητέρες, -τέρων, -τράσι, -τέρας, mati, majka; αϊ μ. majka i baka. I *za životinje i krajeve, stoga* γη, πόλις mati zemlja, zavičaj; μ. μεγάλη, *Magna Mater* = Reja Kibela

μήτι *v.* μηδείς

μητιάω, *i ep.* -άομαι, *ep. samo rastegn.* μητιόωσι, μητιάασθε *itd., ep.* μητίομαι *(samo u fut. i aor.), intr.* razmišljati; *tranz.* misliti, snovati o čem, domišljati se čemu, smišljati što, τί *ili inf.*

μητίετα, ό, *ep. mj.* μητιέτης savjetnik, *samo o Zeusu*

μητιόεις, εσσα, εν, *ep.* bogat razborom, uman; što u svakoj zgodi pomaže, φάρμακα moćan

μητίομαι *v.* μητιάω

μητίομαι *v.* μητιάω

μήτις *v.* μηδείς

μητις, S^{en}- ιος* ή-> *dat. ep.* μήτΐ, 1) razboritost, razum, pamet. 2) misao, mudra osnova, savjet

μή-τοι, *ob. rastavi]'.* μή τοι, *i s* γε nipošto ne

μήτρα, *jon.* μήτρη, ή, materica, utroba

μητρ-αλοίας, ου, ό, koji svoju mater bije, krvnik matere

μητρόθεν, *adv. ep. jon. i poet.* po materi, materin

μητροκτονέω, *poet.* mater ubiti

μητρο-κτόνος, *dor.* μάτρ, 2 (κτείνω), *poet.* materoubilački

μητρο-πάτωρ, ορός, 6, *ep. jon. i poz.* otac materin, djed po materi

μητρό-πολις, εως, *jon.* ιος, ή, mati zemlja *(prema naseobini);* djedovski grad, otadžbina; glavni grad

μητρυιά, *jon.* υιή, ή, maćeha

μητρώος, *jon.* μητρώιος 3. maternji; *ογχ,οζ* ονόματος μητρώος ponos zbog imena „majka"; τό Μητρωον *hram Kibele, matere bogova, u Ateni*

μήτρως, ωος, ό, *ep. jon. i poet.* ujak

μηχανάω, *akt. samo ep. i poet., part. ep.* μηχανόωντας, *ob. dep. med.* μηχανάομαι, -νήσομαι, -νησάμην, μεμηχάνημαι (i i *pas. znač.), adj. verb.* -νητέον, *ep. impf.* μηχανόωντο, *prez. opt.* 3. *sg.* -νόωτο, *jon.* 3. *pl.* -νφατο, *part.* -νεόμενος, 1) izmudriti, vješto »7» umjetno što načiniti, prirediti, sagraditi, pribaviti, lukavo »7» potajno zasnovati, spletkama navaliti (na koga). 3) (lukavo) steći, isposlovati, učiniti, izraditi, potaknuti, zametnuti; — τί »7» i *inf. ili s* όπως, τινί, επί τινι i *si.* protiv koga

μηχανή, ή, μηχάνημα, τό, *i ep. jon. i poet.* μήχος, τό, 1) stroj, umjetna sprava. *Napose: a)* ratni *ili* opsadni stroj, *b)* kazališna sprava *ili* stroj. 2) *prenes. lat. ars,* sredstvo, način, izum, pametno uređenje, naredba; varka, himba, lukavština (προς τίνα protiv koga); pomoć, savjet; τίς μ.; kako je moguće? πάση μ. na svaki način

μηχανητέον *v.* μηχανάω

μηχανητικός 3, μηχανικός 3. *i poet.* μηχανόεις, εσσα, εν, domišljat, provrtan, spretan, lukav, hitar; το μ-όεν τέχνας vještina izumljivanja, spretnost za umjetnost

μηχανοποιός, ό, koji gradi strojeve, *os.* ratne, strojar

μηχανο-ρραφέω, *poet.* spletke plesti *ili* kovati

μηχανο-ρράφος 2. *poet.* spletkaš, smutljivac

μηχος *v.* μηχανή

μία *v.* εις

μιαίνω, *fut.* μιάνω, *aor.* έμίανα *(jon.* έμίηνα), *parf. pas.* μεμίασμαι, *aor. pas.* έμιάνθην, *ep.* 3. *pl.* μιάνθην, 1) okaljati, zamrljati, oskvrniti, poškropiti. 2) mastiti, bojadisati

μιαιφονέω oskvrniti se krvlju, ubiti, umoriti

μιαιφονία, ή, umorstvo

μιαιφόνος 2, *komp.* -ώτερος, *sup.* -ώτατος krvlju okaljan, strašan, opak, bezbožan. *Supst.* krvnik, ubilac

μιάρία, ή, opačina, bezbožnost

μιαρός 3. okaljan, zamrljan, *os.* krvlju; opak, bezbožan
μίασμα, τό oskvrnjenje. OJ. krvlju; krv, krvno djelo, zločin, ljaga, sramota
μιάστωρ, ορός, ό, *poet.* 1) skrvnitelj, zločinac. *b)* osvetnik
μιγάζομαι, *ep.* miješati se, združiti se
μίγδα, *ep. adv.* pomiješano, zajedno; među, •9-εσσιν
μίγνυμι, μιγνύω, *v.* μείγνυμι *i* μίσγω
Μίδας, α, *jon.* Μίδης, εω, ό, 1) *stari makedonski kralj, čuven zbog svoga bogatstva, svoga prijateljstva s Bakhom i zbog svojih magarećih uši.* 2) *sin Gordijev, kralj u Frigiji* (737). 3) *djed Adrastov* (580)
Μ ί δε ία, ή, *grad na Kopajskom jezeru*
Μιθραδάτης, ου, ό, *i* Μιθριδάτης, *satrap Likaonije,i Kapadokije, pristaša Kirov; inače često perz. ime*
Μίθρης, ου, ό, *kod Perzijanaca bog svjetlosti, bog sunca*
μικρολογέομαι prepirati se o neznatnom; škrt biti
μικρολογία, ή, briga za sitnice, cjepidlačenje; škrtost
μικρο-λόγος 2. tijesna srca, pedantan; ό μ. cjepidlaka
μικρο-πολίτης, ου, 6, stanovnik maloga grada, *ili* male države, malograđanin
μικρός 3, *jon. pa i at. i* σμικρός, *komp.* μείων *ili* μικρότερος, *sup.* μικρότατος, malen, kratak, slab, neznatan; μείον ζχειν imati manje, zaostajati, gore mi je. *Supst.* σμικρόν τι malenkost, mali dio, malo vremena, (τό) σμικρόν *i os.* (τα) σμικρά malo, neznatno, malen imetak, neznatne stvari, malenkosti; (οι) σμικροί neznatniji ljudi; μειόνων όίρχω vladam nad manje njih. *Adv.* μικρόν, *rječe* μικρά, *komp.* μειόνως, malo, zamalo, neznatno, nešto, jedva; σμίκρ' αττα nešto malo; έν σμικρω τι ποιεΐν malo se brinuti za što; μικρού malone, gotovo; κατά μικρόν u maloj mjeri, u male dijelove, malo-pomalo, malo puta, ukratko
μικρότης, ητος, ή, *i* σμικρότης, ή, malešnost, neznatnost, malobrojnost
μικροψϋχία, ή, tjesnogrudnost, sitno mišljenje, malodušnost
μικρό-ψϋχος 2. malodušan, tjesnogrudan
μικτός 3. *v.* μεικτός, pomiješan
Μίλητος (ϊ), ή, 1) *grad na Kreti.* 2) *grad u Joniji na Meandru. Adj.* Μιλήσιος 3, *stan.* οί Μιλήσιοι
μιλτ-ηλϊφής 2. *jon.* crveno namazan *(pridj.* lađama)
Μιλτιάδης, ου, ό, 1) *sin Kipselov iz Atene.* 2) *sinovac njegov,* 490. *pobjednik na Maratonu*
μιλτόομαι, *med. jon.,* namazati se crvenilom
μιλτο-πάρϊ)ος 2, *ep.* rumenih obraza, *v.* μιλτηλιφής
μίλτος, ή, minij, crvenilo, crljenka
Μιλυάς, άδος, ή, *starije ime za cijelu Likiju, kasnije samo za malenu pokrajinu na sjeveru Likije. Stan.* οί Μιλύαι
Μίλων, ωνος, ό, *glasovit atlet iz Krotona*
Μίμας, αντος, ό, *gora u Joniji između Smirne i Kolofona*
μϊμέομαι, *dep. med.,* μιμήσομαι *itd.* nasljedovati koga, ugledati se na koga, povoditi se za kim, *s ak.*
μ ί μη μα, τό, nasljedovanje, slika, prilika
μ ί μη σ ις, εως, ή, nasljedovanje, ugledanje, oponašanje
μιμητής, οϋ, ό, koji se povodi za kim, oponašatelj, nasljedovao
μιμητικός 3. oponašanju vješt; koji nasljeduje koga, koji se ugleda na koga, μιμητική, ή, (se. τέχνη) umjetnost nasljedovanja, likovna umjetnost
μΤμητός 3. koji je nasljedovanja vrijedan
μιμνάζω, *ep. spored. obik od* μίμνω μένω, ostajati
Μίμνερμος, ό, *iz Kolofona, elegički pjesnik {druga polovica 7. vijeka)*
μιμνήσκω, *akt. nesložen poet. (proza:* άνα-, ύπο-), *fut.* μνήσω, *aor.* ύμνησα, opominjati, podsjetiti, τινά koga na što; *ob.*
μιμνήσκομαι, *dep. pas. (ep. i poet. i med.), fut.* μνησβ-ήσομαι, *aor.* έμνήσ-9-ην, *perf.* μέμνη-μαι *(sa znač. prez.*: sjećam se), *konj.* μεμνώ-μαι, -ώμεθα, *opt.* μεμνήμην, -ηο, -ητο *ili* -φμην, -φο, -φτο, *fut.* 3. μεμνήσομαι (sjećat ću se), *nadalje ep. i poet. fut.* μνήσομαι, *aor.* έμνησάμην (i *jon.), iter.* μνησάσκετο, *perf. ind. 2. sg.* μέμνηαι *i* μέμνη, *opt.* 3. *sg.* μεμνέω-το, *i jon. perf. imper. 2 sg.* μέμνεο, *plpf.* 3. *pl.* έμεμνέατο, 1) sjećati se, opominjati se, imati na umu, pamtiti, misliti na, paziti na, *aps. i* τινός čega, koga, na što, *i* τι, τινά. 2) opominjati, podsjećati (na), predložiti, označiti, τινός, τι, περί (υπέρ) τίνος
μίμνω *i* μιμνόντεσσι *v.* μένω
μϊμος, ό, glumac; lakrdijaš
μιμωδός, ό, koji pjeva mirne
μίν *(enkl.), ep. i jon. ak. sg. lične zamj. za* 3. *lice,* ga, je, ga *(eum, eam, id)*
Μινύαι, οί, *staro eolsko pleme koje se iz Tesalije preselilo u Beotiju i ondje osnovalo moćnu minijsku državu s glavnim gradom Orhomenom, koji se zato zove i* Μινυήιος. *I jedna rijeka u Elidi se tako zove*
μΐνύθω, *ep. i poet., iter. impf.* μινύ&εσκον 1) *ep. tranz.* umanjivati, slabiti. 2) *ep. i poet. intr.* manji postajati, ginuti, sahnuti, trošiti se, propadati
μίνυνθα, *ep. adv.* malo, samo začas
μΐνυν&άδιος 2. *ep.* kratkotrajan, kratkovjek
μΐνϋρίζω, *i poet. dep. med.* μΐνυρομαι, cvrkutati, cviljeti, tiho pjevati, jecati, kamkati, tužiti
Μϊνφα, *jon.* -ώη, ή, 1) *grad na Siciliji. 2) malen otok kod Megare*
Μίνως (ί), *gen.* -ωος *i* ω, *ak.* ωα *i* ω *ili* ων, 6, *sin Zeusov i Europin, mit. kralj i zakonodavac kretski*

μϊξαι, μίξω *i si. v.* μείγνυμι μϊξις, εως, ή, *v.* μεϊξις μιξοβάρβάρος 2. *v.* μειξο-βάρβαρος μισανθρωπία, ή, mržnja na ljude, zloba μισάνθρωπος, ό, koji mrzi ljude μισγ-άγκεια, ή, kotlina, gudura, dubodolina μίσγω *v.* μείγνυμι μϊσ-έλλην, ηνος, ό, ή, neprijatelj(ica) Helena μϊσέω, *fut.* μισήσω *itd.* mrziti, nenavidjeti, prezirati, s *ak.* U *pas.* biti omražen, mrzak komu, υπό τίνος ί τινι μίση μα, τό, *poet.* predmet mržnje μισητός 3. mržen, omražen, mrzak μισθαρνέω, *poet.* raditi »7» služiti za plaću μισθαρνία, ή, rad *ili* služba za plaću, nad-ničenje μισθοδοσία, ή, davanje «7»' isplaćivanje plaće μισθοδοτέω davati plaću, plaćati, τινί *i* τινά μισθο-δότης, ου, ό, koji daje plaću, gospodar μισθός, ό, *u sg. i plur.* plaća (os. vojnička), nagrada, nadnica, μισθοϋ, επί μισθω za plaću μισθο-φορά, ή, plaća, dobivena *ili* koja se ima dobiti, zaslužba μισθοφόρε ω, τί nešto kao plaću dobivati, plaću dobivati od koga παρά τίνος; za plaću služiti, biti plaćenik, *aps.*, (παρά) τινι komu μισθοφορία, ή, služba za plaću μισθο-φόρος 2. koji dobiva plaću, koji za plaću služi; ό μ. plaćenik μισθόω 1) *akt.* dati u najam, iznajmiti, *aps. i* τινά; εαυτόν dati se kupiti, stupiti u službu; povjeriti komu (τινί) gradnju koje zgrade za novce (τινός). 2) *med.* za sebe *ili* sebi najmiti, najmiti, zakupljivati, uzimati u najam, τινά (τί) τίνος koga (što) za što. 3) *pas.* biti najmljen, plaćen, uzet u najam μίσθωμα, τό, *i* μίσθωσις, εως, ή 1) pogođena plaća, najamnina, zakupnina. 2) najam, zakup μισθωτός 3. najmljen, potkupljen, u službu uzet. *Supst.* ό μ. najamnik, plaćenik, potkupljeni izdajica μϊσο-βάρβαρος 2. koji mrzi na barbare μΐσό-δημος 2. koji mrzi na narod, neprijatelj demokracije μϊσολογία, ή, mržnja na govore μισό-λόγος 2. neprijatelj govora, neprijatelj naučnom istraživanju μίσος, εος, ους, τό, 1) mržnja, neprijateljstvo. 2) predmet mržnje μΐσο-τύραννος, δ, ή, koji mrzi tirane; neprijatelj tiranima μϊσό-χρηστος 2. koji mrzi dobro *ili* dobre μιστύλλω, *ep.* sjeći (meso) na male komade, raskomadati μίτος, ό, *ep.* nit navitka, navitak, παρέκ μίτον do iznad navitka, kroz lančić μίτρα, *ep., i jon.* μίτρη, ή, 1) pojas *vuneni, kadšto mjedu obložen.* 2) *jon. poet. i poz.* povezača (za glavu), peča, ubradač, mitra μιτρη-φόρος 2. *jon.* koji nosi povezaču Μιτυλήνη *v.* Μυτιλήνη μ ί τύλος 3. osakaćen, sakat μιτώδης 2. *poet.* kao nit usukan

μνα, ας, *jon.* μνέα, ή, mina, 1) *kao težina:* 100 *drahama, oko* 600 *grama, at. za* [1]*U manje.* 2) *kao novac* (»' *bez* αργυρίου), '/eo *talenta; zlatna je mina imala deset puta veću vrijednost*

I. μνάομαι, *ep. i jon., iter. impf.* μνάσκετο, *i rastegn. ep. obi.* μνωόμενος, (έ)μνώοντο, μνάα, μνάασθαι, prositi (djevojku), snubiti, τινά

II. μνάομαι, *ep. jon. i poz. part.* μνωόμενος, *jon.* μνεώμενος, *impf.* μνώοντο, 1) *ep.* = μιμνήσκομαι, *Sto v.* 2) *jon. poz.* misliti na, težiti na što, τί

μνεία, ή, μνήμη, μνημοσύνη, *ep., i* μνήστις, ιος, ή, *ep., jon. i poet.,* sjećanje, uspomena, spomen, spominjanje, pamćenje, pamet, slava; μ. πυρός γενέσθω neka se tko pobrine za vatru; μνήμης ΰπο, μνήμβ iz pameti, napamet; μνήμη γίγνεται, πρόσεστι sjećati se; μνήμην παρέχειν uspomenu osigurati; μνείαν ποιεϊσθαι περί τίνος spominjati što, μνείαν Ζχειν sjećati se

μνήμα, μνημεϊον, *jon.* μνημήιον, τό, *i* τό μνημόσυνον *ili* τα μνημόσυνα *{ρ stvari),* uspomena, spomenik, nagrobni spomenik; grobni humak, grob

μνήμη *v.* μνεία

μνημονεύω, *pravilno, fut. pas.* μνημονεύσομαι *i* -νευθήσομαι, 1) opominjati se, sjećati se, τί *i* τινός. 2) sjećati, podsjećati, pominjati; τινός, τί περί τίνος *i si.* οι μνημονευόμενοι ljudi koje povijest poznaje

μνημονικός 3. koji ima dobro pamćenje. *Adv.* -ώς iz pameti, napamet

μνημοσύνη *v.* μνεία

μνημόσυνον, τό, *v.* μνήμα

μνήμων, όνος, 2. koji se opominje, sjeća, pamtilac; koji misli na što, τινός

μνήσαι, μνησαίατο, μνησάκετο *v.* μιμνήσκω

Μνής-αρχος, ό, *kamenar iz Sama, otac Pitagorin, koji se zato zove* ό Μνησαρχίδης

μνησι-κακέω sjećati se pretrpljene nepravde, snovati o osveti, osvećivati se

μνηστεύω *i med.* 1) prositi, tražiti *os.* ženu, snubiti *(i bez* γυναίκα). 2) nastojati oko čega, *os.* natjecati se za službu, *s inf.*

μνηστήρ, ήρος, ό, *dat. pl.* μνηστήρεσσι, prosac

μνήστις, ιος, ή, *v.* μνεία

μνηστός 3. *ep. poet.* prošen, isprošen, udata, zakonita

μνηστύς, ύος, ή, *ep.* prosidba

μ νήσω *v.* μιμνήσκω

μνωόμενος *i* μνώοντο *v.* μνάομαι I.

μογερός 3. *poet.* jadan, nesretan, mučan

μογέω, *ep. i poet.* 1) mučiti se, kinjiti se; μογέων s trudom, s naporom. 2) *tranz.* trpjeti, podnositi, τί

μόγις *i* μόλις, *adv.* s trudom, s mukom, jedva, napokon, ipak

μόγος, ό, *ep. i poet.* posao, napor, muka, trud, nužda, nevolja

μογοσ-τόκος 2. *ep.* koji donosi bolove, koji muku rađa
μ 0-9-ο ς, ό, *ep.* metež, vreva, bojna vreva, bitka
μοθωνικός 3. *poet. i poz.* ropski prost
μοίρα, ή, I. 1) dio *{opreka:* cijelost), komad, čest, član, dio zemlje, kraj; štovanje, položaj; εν μοίρα είναι biti poštovan, ugledan; έν ούδεμιη μοίρη άγειν τινά ne cijeniti koga baš osobito. 2) određeni dio, obrok, što se pristoji, što koga ide; κατά μοῖραν kako valja, kako dolikuje, u redu, *protivno:* παρά μοῖραν. 3) μ. βίου *ili* βιότου vijek, suđeni dio života; sudbina, kob, sreća; nesreća, smrt; θεία μ. božanska odredba; μοίρα έχει τινά suđeno je kome; μ. έστι suđeno je. II. *person.* Moira, M era, božica usuda *koja čovjeku kod poroda određuje sudbinu*
μοιρη-γενής 2. *ep.* na sreću rođeni, dobrosretan
μοιρίδιος 3. *poet.* od suda određen, dosuđen
Μοίριος λίμνη, ή, jezero Meris, *u srednjem Egiptu*
μοιχ-άγρια, τά, *ep.* kazna *ili* globa za preljub
μοιχάω zavesti na preljub; lukavo se čega domoći
μοιχεία, ή, preljub
μοιχεύτρια, ή, preljubnica
μοιχεύω preljub činiti, preljubiti, τινά s kim
μοιχίδιος 3. *jon.* potekao iz preljuba, preljubom rođen
μοιχός, ό, preljubnik
μολεῖν, *aor.* {*za* βλώσκω), *fut.* μολοῦμαι, *perf.* μέμβλωκα, *os. ep. i poet.* ići, otići, doći; *u prav. smislu i pren.,* άπό τίνος izlaziti iz čega
μόλιβος, ό, *ep.* olovo
Μολίων, όνος, ό, *sin Molione, žene Akterove*
μολοβρός, ό, *ep.* prljavo prase *{psovka),* prljavac
Μολόεις, εντός, *o, rijeka u Beotiji*
Μόλος, ό *sin Deukalionov, otac Merionov*
Μολοσσοί, οι *narod u Epiru*
μολοῦμαι *v.* μολεῖν
μολπή, ή, *ep. i poet.* 1) pjevanje s plesom, udaranje u kitaru s pjevanjem i plesom. 2) pjesma, igra, ples; zvek, glas
μολύβδαινα *i* μολυβδίς, ίδος, ή, olovni purak *ili* tane, 1) *na udici.* 2) *na praćki*
μόλυβδος, ό, olovo
μομφά, ή, *dor. mj. μομφή, poet.* ukor, prijekor; μομφάν εχειν τινός imati na što tužiti se
μοναρχέω, *jon.* μουν. neograničeno vladati, biti samovladalac
μοναρχία, *jon.* μουναρχίη, ή, *i u plur.* samovlada, neograničena vlada, monarhija
μοναρχικός 3. monarhički = μονάρχου bezgraničnoga gospodara
μόν-αρχος, *jon.* μούν-αρχος, ό, samovladalac, neograničeni gospodar
μονάς, άδος, 1) *adj.* ό, ή, *poet.* samosam, samotan. 2) *supst.* ή jedinica, monada
μονάχη *i* μονάχου, *adv.* pojedince, samo
μονή, ή, ostajanje, boravljenje, oklijevanje
μόνιμος 3. koji ostaje, trajan, stalan, postojan; *o vojnicima:* koji stoji, opire se
μόν-ιππος, ό, jahaći konj
μονογαμία, ή, jednoženstvo
μονό-γαμος 2. koji ima samo jednu ženu
μονο-γενής, *jon.* μουν. 2. jednorođen, jedini
μονο-ειδής 2. što ima samo jedan oblik, jednolik, jednostavan
μονό-κροτος 2 (leđa) koja ima samo jedan dvored veslača
μονό-λϋκος, ό, pojedini *ili* jedini vuk
μονομαχέω, *jon.* μουν. pojedince, u dvoboju se boriti, *uopće:* boriti se s kim τινί
μόνον, μονονουχί, μονονού *v.* μόνος
μονό-ξϋλος 2. od jednoga komada drva načinjen
μόνος 3, jon. μοῦνος, jedini, jedan jedini, sam, jedan; samo; ostavljen, zapušten. *Adv.* μόνον samo; ού μόνον—άλλα καί ne samo — nego i; μόνον οὔ *ili* μόνον ουχί malone, gotovo, *piše se i:* μονονουχί *i* μονονού; μόνως samo tako, samo^
μονοσῖτέω jedanput na dan jesti
μονό-τονος 2. *i adv.* s jednim glasom, uvijek jednako napet
μον-όφθαλμος 2, *jon.* μουν. jednook
μονόω, /o», μουνόω pojedinim činiti, samo ostavljati; γενεήν pojedince rasplođivati *{tj. tako da je uvijek samo jedan sin); pas.* sam biti, ostavljen biti; lišen biti Čega τινός
μόνωσις, εως, ή, samoća, rastavljanje, rastajanje
μόρα, ή, *veći odio spartanske pješadije,* 500 — 900 *ljudi*
μορία, ή, sveta maslina na Akropoli atenskoj, *što ju je sama božica Atena zasadila. Od ove rasađene javne masline zvale su se* αϊ μορίαι *{se.* ἐλαῖαι)
μόριμος *v.* μόρσιμος
μόριον, τό, dio, čest, *u opreci prema cjelini, napose* odio vojske; dijelovi tijela: ud
Μόριος, ό, *pridjevak Zeusa kao zaštitnika svetih maslina*
μορμολύκειον, τό, sablast, strašilo
μορμολύττομαι, *dep. med.,* sablašću strašiti, *uopće:* strašiti, plašiti
μορμυρω, *ep.* romoniti, šumjeti, uzavreti
μορόεις, εσσα, εν, *ep.* boje kao dudinja, *tj.* tamne boje; *možda:* sličan dudinji, *dur* dolik, obilan dudinjama
μόρος, ό, *ep., jon. i poet.* usud, udes, sudbina, kob, smrt, propast
μόρσιμος 2, *ep. jon. i poet., i* μόριμος 2. *ep.* od sudbine određen, suđen, *i s inf.*; određen za smrt, ήμαρ dan smrti
μορύσσω, *perf. pas. part. ep.* μεμορυγμένος, umrljati, okaljati
μορφή, ή, *i* μόρφωμα, τό, oblik, lik; stas, struk; μ. έπέων milina, ljepota govora; ljepota (tijela)
μόρφνος 2. *ep.* mrk, taman
μόσσυν, ῦνος, ό, *dat. pl.* μοσσύνοις, drven toranj. *Odatle ime narodu u Aziji na Crnom*

moru, Trapezuntu na zapad, jer je stanovao u drvenim, tornju sličnim kućama: οἱ Μο(σ)-σύνοικοι
μόσχειος *2. i poet.* μόσχιος 3. teleći, κρέα teletina
Μόσχοι, οι, narod u Kolhidi
μόσχος, ὁ, mladica, prut. *Prenes.* potomak, mlad čovjek; mlad, još neujarmljen bik (o *Apisu);* tele; ἡ μ. junica
μουνάξ, *ep., i* μουνόθεν, *jon. adv.* posamce, pojedince, nasamo, napose
μουναρχέω, μουναρχίη, μούναρχος, μουνογενής, μουνομαχέω, μοῦνος, μουνόφθαλμος *v.* μοναρχέω *Ud.*
μουνό-κωλος 2. *jon.* na jedan pod *ili* kat
μουνό-λιθος *2. jon.* od jednoga kamena
μουνομαχίη, ἡ, *jon.* dvoboj; μ. ἐπασκέειν samo se u dvoboju boriti
μοῦνος *v.* μόνος 3
μουνο-φυής 2. *jon.* srastao ujedno, od jednoga komada
Μουνυχία, *jon.* -ίη, ἡ, *ispravnije* Μουνιχία, *utvrđeni poluotok kraj Atene s lukom; pridjevak Artemide koja je ondje imala hram*
Μουνυχιών, ὥνος, ὁ, *ispravnije* Μουνιχιών, *deseti mjesec atičke godine (od sredine travnja do sredine svibnja)*
Μοῦσα, ἡ, 1) *boginja pjevanja i pjesništva. Već u Hom. ima ih više, kasnije se pominju devet. One su kćeri Zeusove i Mnemosinine. 2) apelat.* pjevanje, muzika, pjesništvo, umjetnost *i* nauka
Μουσαίος, ὁ, *mitski pjevač, pjesnik, prorok i svećenik*
μουσικός 3, *adv.* -ώς, muzički, muzikalan, umjetnički, fin, uglađen, skladan, obrazovan; ἡ μουσική (se. τέχνη) muzika, pjesništvo, umjetnost, obrazovanost; ὁ μ. muzičar, τα μουσικά muzički spisi *(po helenskom shvaćanju:* muzički, literarni i estetički spisi)
μουσο-μήτωρ, ορός, ἡ, *poet.* mati Muza, stvoriteljica umijeća
μουσο-ποιός 2. lirski pjesnik, lirska pjesnikinja
μουσουργός, ἡ, pjevačica, frulačica, kitaračica
μοχθέω, *adj. verb.* μοχθητέον, 1) *intr.* mučiti se, truditi se, patiti, imati brige, trpjeti bol, bolestan biti. 2) *tranz.* trpjeti, podnositi
μόχθημα, τό, napor, muka; zloća, nedostojnost
μοχθηρία, ἡ, zlo stanje, nesposobnost; moralna pokvarenost, nepoštenje, nevaljalost
μοχθηρός 3, *adv.* -ώς, mučan, jadan, nevoljan, kukavan; zao, loš; bolestan
μοχθίζω, *ep.* trpjeti, bolovati, mučiti se
μόχθος, ὁ, napor, trud; nevolja, nužda, jad
μοχλεύω, *jon. poet. i poz., i* μοχλέω, *ep.* polugom odmicati
μοχλός, ὁ, poluga, kolac, motka; prijevornica, zasunka *(na vratima)*
μύ *i* μῦ, *interj. plača i ridanja*
μῦγαλη, ἡ, *jon.* rovka, tekunica
Μυγδονία, *jon.* -ίη, ἡ, *pokrajina u Makedoniji*
μυγμός, ὁ, *poet. i poz.* jecanje, stenjanje, uzdisanje
μῦδάλέος 3. *ep. i poet.* mokar, vlažan, τινί od čega
μῦδάω, *poet.* 1) biti mokar, τινός od čega. 2) od vlage se kvariti, gnjiljeti, trunuti
μύδρος, ὁ, 1) *poet.* gomila usjale kovine. 2) *jon.* gruda kovine
μῦελόεις, εσσα, εν, *ep.* pun moždine, moždan
μυελός, ὁ, moždina; mozak; *uopće:* snaga; *prenes. o krepkoj hrani*
μῦέω posvetiti, uvesti u misterije; ὁ μεμυημένος posvećen, uveden u misterije; upućivati, poučavati

I. μύζω sisati

II. μύζω stenjati, uzdisati
μυθέομαι, *ep. i poet. med., 2. sg. ep.* μυθ·εαι *i* μυθεῖαι, *impf. iter.* μυθέσκοντο, govoriti, reći, kazivati, pripovijedati; tumačiti
μυθολογεύω, *ep.* pripovijedati, kazivati
μυθολογέω, *adj. verb.* -γητέον, govoriti, pripovijedati, *a)* pričati koju priču iz starine. *b)* opširno govoriti o čem, zabavljati se
μυθολογικός, ὁ, pjesnik basana
μῦθος, ὁ, 1) riječ, govor, OJ. *a)* nalog, zapovijed, *b)* razgovor, dogovor, savjet, zaključak, c) razmišljanje, osnova, volja, odluka. *d)* pripovijest, vijest, glas. *e)* priča, basna, mit. 2) predmet govora, izmišljeni predmet, stvar, razlog
μυθώδης 2. mitologički, nalik na priču, izmišljen
Μυκάλη, ἡ, *rt. u Joniji prema otoku Samu, gdje su Grci g.* 479. *pobijedili Perzijance*
Μῠκάλησσός, ἡ, *grad u Beotiji; stan.* ὁ Μυκαλήσσιος
μῦκάομαι, *dep. med., aor. ep.* μύκον, *perf.* μέμῦκα, 1) mukati, rikati. 2) tutnjiti, škripati, šumiti
μῦκηθμός, ὁ, *ep.* rika, mukanje
Μῦκήναι, αἱ, *i* Μυκήνη, -να, ἡ, *grad u Argolidi, prijestolnica Agamemnonova. Adj.* Μυκηναίος 3, *stan. 6* M. *Adv.* Μυκήνηθεν iz M.
μύκης, ητος, ὁ, *poet. jon.* gljiva, *onda poradi oblika* poklopac na kraju korica *od mača,* okovica
μυκητής, ὁ, (μῦκάομαι), *buk.* rikač
Μύκοι, οι, *narod na Kavkazu*
μύκον *v.* μῦκάομαι
Μύκονος, ἡ, *jedan od Kikladskih otoka*
μυκτήρ, ῆρος, ὁ, nozdrva, rilo, surla
μόλα ξ, ακος, ὁ, *ep.* mlinski kamen, žrvanj
Μύλασα, τά, *grad u Kariji*
μύλη, ἡ, *ep.* mlin; žrvanj
μῦλή-φατος 2. *ep.* žrvnjem smrvljen
Μύλιττα, ἡ, *asirska boginja, poredena s grčkom Afroditom*
μῦλο-ειδής 2. *ep.* nalik na žrvanj

Μύνδος, ή, *primorski grad u Kariji. Adj.* Μύνδιος 3, *stan. 6* M.
μυνη, ή,, *ep.* izgovor, izlika
μυξωτήρες, οι,, *jon.* nozdrve
Μυούς, οῦντος, ή, *grad u Kariji*
μῦριάκις, *adv. upr.* deset tisuća puta., *onda* nebrojeno puta
Μυρίανδ(ρ)ος, ή, *grad u Siriji na zaljevu Isa, koji se po njemu zove* Μυριανδρικός κόλπος
μῦρι-άρχης, *οο, jon., i* μῦρίαρχος, ό, zapovjednik nad deset tisuća momaka
μῦριάς, άδος, ή, *i* μυριοστύς, ύος, ή, mirijada broj *ili* mnoštvo od deset tisuća; *uopće:* velik broj, veliko mnoštvo
μυρίζω, *poet. i poz.* mazati; *jon. med.,* sebe *ili* sebi mazati
μῦρίκη, ή,, *ep. jon. i poz.* metljika, tamariska *(grm)*
μῦρίκῖνος 3. *ep.* metljikov, tamariskov
Μῦρίνη, *i -voc,* ή, 1) *kći Teukrova, žena Dardanova, Amazonka.* 2) *grad s lukom u Miziji.* 3) *grad na Lemnu. Stan.* οι Μυρι-ναῖοι
μυριό-καρπος 2. *poet.* s nebrojenim plodom
μυριό-λεκτος 2. nebrojeno puta rečen
μῦρίος 3, 1) neizmjerno velik, nebrojen, neizmjeran, veoma dug, vrlo velik, tisućostruk; μυρία εἴδέναι mnogo koješta znati; *adv.* μυρίον *i* -ία neizmjerno. 2) *broj:* μῦριοι 3. deset tisuća; οι μ. deset tisuća Grka *koji su pošli na vojnu s Kirom Mladim;* uz ἵππος, ασπίς *i u sing.* deset tisuća oklopnika
μῦριοστός 3. desetisućni
μῦριοστύς, *v.* μυριάς
μυρι-ωπός 2. *poet.* s nebrojenim očima
ΜύρκΤνος, ή, *grad u Trakiji*
μύρμηξ, ηκος, ό, 1) mrav. 2) *ime grebena blizu tesalske obale*
Μυρμιδόνες, οι, *ahejsko pleme u tesalskoj Ftiotidi, podanici Ahilejevi*
μύρομαι, *ep. med.* topiti se (u suzama), naricati, plakati
μύρον, τό, *često u pl.* mirisavo ulje *ili* pomast, balzam; *i* mirisavo vino
μυρρ fvT), *jon. poet. poz. i* μυρσίνη, ή, mrča, grančica od mrče
Μυρρινούσιος, ό, *stanovnik atičke općine* (δῆμος) *Mirinunta* (Μυρρινοῦς)
Μύρσιλος, ό, Mirsil, *tiranin u gradu Mitileni na Lezbu, protivnik Alkejev*
Μύρσινος, ή, *mjesto u Elidi*
Μυρτίλος, ό, *sin Hermov i Kleobulin, vozač Enomajev*
μύρτον, τό, plod »7»" bobica mrčikova
μύρτος, ου, ή, *poet.* 1) stablo od mrče. 2) grana od mrče
Μυρωνίδης, ου, ό, *sin Kalijin, znamenit atenski vojskovođa*
μῦς, ῦός, ό, miš
μυσαρός *3. jon. i poet.* gnusan, gadan, oduran
μυσάττομαι, *dep. pas., aor. part.* μυσαχθεῖσα, mrzi me što nečisto, gadi mi se; mrziti
Μῦσία, *jon.* -ίη, ή, *pokrajina u sjeverozap. Maloj Aziji. Stan.* ο'ι Μῦσοί. *Adj.* Μύσιος 3.
μύσος, τό, *poet.* sve što se čovjeku gadi, *os.* gadan čin *ili* govor, grešno djelo μυστήρια, τά, misterije, tajna služba kojemu bogu i njegova svetkovina. *Osim u Egiptu bila je takva a) kabirska na Samotraki. b) eleuzinska Demetrina u Ateni i u Eleuzini*
μύστης, ου, ό, onaj koji je uveden, posvećen u misterije μυστικός 3. mističan, otajstven, što se tiče misterija Μυτιλήνη, ή, *glavni grad na Lezbu, Stan.* ό Μυτιληναίος
μυχμός, ό, *ep.* stenjanje, uzdisanje, jecanje
μυχοίτατος 3. ΐζε sjedaše najdublje straga, najdalje unutra *(od ulaza)* μυχό ν δε, *ep. adv.* u nutrinu, unutra μυχός, ό, *često u plur.* najnutarnjije mjesto, nutrina, dno; klanac, gudura, zaton, zaljev; δόμου μ. zakutak; *uopće:* sakriveno mjesto; δια μυχών iz skrovišta; riznica μύω, *aor.* Ζμϋσα, *perf.* μέμϋκα, 1) zaklapati se, zatvarati se, *o očima; i* zaklopiti oči. 2) zadrijemati, prestati μυών, ῶνος, ό, mjesto gdje se sastaje više mišica, sklop mišica μύωψ, ωπος, 1) *adj.* ό, ή, *poz.* kratkovidan. 2) *supst.* obad; ostan, badalj μώλος, ό, *ep.* posao, napor; boj borba μώλυ, υος, τό, *ep. nekakva* čudotvorna trava μωμάομαι, *ep. poet. i poz. dep. med., fut.* μωμήσομαι, *aor. med.* ἐμωμησάμην, *aor. pas.* ἐμωμήθην *i* μωμεύω, *ep.* koriti, grditi, τινά koga, τί τίνος nešto na kome Μώμεμφις, ιος, ή, *grad u donjem Egiptu, sada Menouf*
μώμος, ό, *ep.* ukor, prijekor, pogrda, sramota
μών (μή οὐν) *upitna čestica,* ta valjda ne, možda, zar μώνυξ, ῦχος, ό, ή, jednokopitan, cijelih kopita, kopitonosan
μώομαι, *poet.* = μάομαι μωραίνω, *fut.* -άνω, *aor.* -άνα budalast »7»
lud biti, budalasto *ili* ludo činiti μωρία, *jon.* -ίη, ή, ludost μώρος 3. *i 2, i* μωρός 3, *adv.* -ώς, lud, budalast, glup

N

N, ν, νῦ, 13. *slovo grčkoga alfabeta, kao brojni znak* ν' = 50

Να ως, ώ, ή, *egipatski kotar u istočnoj Delti*

val i *pojačano* ναιχί, *čestica uvjeravanja,* da, doista., dakako, jest; *i (sa* μά) i *ak.* doista tako mi; — ναι καῖ ου da i ne

Ναϊάς, άδος, ή, *Najada, nimfa potoka i izvora*

ναιετάω *v.* I. ναίω ναίος, *dor. i poet., ep. i poet. i* νήιος 3. koji lađi pripada, στρατός vojska od brodova; νήιον *(se.* δόρυ) lađena greda; ν. τέχνη krmarska vještina

ναιχί *v.* ναι

I. ναίω, *ep. i poet., ep. inf.* ναιέμεν, *impf. iter.* ναίεσκε, *aor. akt.* ἔνασσα i νάσσα, *pas.* ἐνάσθην, *s ep. spored. obi.* ναιετάω, *part. fem.* ναιετόωσα, *impf. iter.* ναετάασκον, 1) *intr.* stanovati, boraviti, biti, živjeti gdje; *o mjestima:* nalaziti se, biti naseljen; *aps., i* τινί, ἐν (ἐπί, ὑπό) τινι *i si.* 2) *tranz.* nastavati, stanovati gdje, τί *i s aor.* νάσσα dati kome za prebivalište; *aor. pas.* ἐνάσθην nastaniti se, "Αργεί u Argosu

II. ναίω *v.* νάω

νάκη, ή, *ep. i* νάκος, εος, τό, *jon.* runo

νάμα, τό, što teče, izvor, potok, rijeka; *prenes. o suzama*

ναμέρτεια, *dor. mj.* νημ., ή, *poet.* istina, ispunjavanje Νάξος, ή, *najveći od kikladskih otoka; adj.* Νάξιος 3. *Stan.* οί Νάξιοι ναός, ό, *at.* νεώς, *jon. i ep.* νηός, stan bogova (ναίω), hram, svetište ναός *gen. od* ναῦς

νάο-φύλαξ, άκος, ό, *poet.* čuvar hrama, sluga koji nadgleda hram ναπαῖος, 3, *poet.* s gudurama u šumi νάπη, ή, *i* νάπος, εος, τό, šumska gudura, uvala, šuma, dolina

Ναρθάκιον, τό, *gora i mjesto u Ftiotidi*

ναρθηκο-φόρος 2. koji nosi palicu, štapona-ša *(v.* νάρ&ηξ) νάρθηξ, ηκος, ή, 1) štap od narteka *(ferula communis), devesilja, što su ga nosili os. bakhanti.* 2) šiba za kažnjavanje dječaka u školi. 3) kutijica za lijekove

ναρκάω klonuti, obamrijeti

νάρκισσος, ό, *poet. biljka koja lijepo cvate, možda* sunovrat, narcis

νάσ&η, νάσσα *v.* I. ναίω

νασος *v.* νήσος

νάσσω, *ep., aor. akt.* Ἰναξα, *perf.* ραί.νέναγμαι, potabati, utabati

ναστός 3. ugažen, utaban; sasvim pun

ναυαγέω, *jon.* ναυηγέω razbiti se, skršiti se

ναυαγία, *jon.* ναυηγίη, ή, brodolom

ναυάγια, *jon.* ναυήγια, τά, rbine *ili* razlomci od broda; v. ιππικά rbine od kola

ναυ-άγός, *jon.* ναυηγός, 2. brodoloman

ναυαρχέω biti zapovjednik brodova *ili* lađe, zapovijedati na moru

ναυαρχία, ή, zapovjedništvo nad jednim *ili* više brodova

ναυαρχίς, ίδος, ή, *(i bez* τριήρης) admiralski brod

ναύ-αρχος, ό, zapovjednik broda *ili* brodovlja, admiral

ναυ-βάτης, ου, ό, 1) *supst.* koji putuje na brodu, *os.* brodar, mornar, veslač. 2) *adj.* pomorski, brodarski

ναυηγέω, -γίη, -ήγια *v.* ναυαγ.

ναυκληρέω imam lađu; πόλιν upravljam, vladam

ναυκληρία, ή, život i posao gospodara lađe, vožnja po moru

ναύ-κληρος, ό, (ζ *bez* τής νεώς) gospodar, vlasnik broda; kapetan broda

ναυκραρία, ή, savez za opremanje ratnih lađa, kojima su ravnali naukrari (ναύκράροι *od* ναῦς 4- *κρασρος = glavar lađe). *Bilo ih je* 48, *u svakoj fili po dvanaest. Kasnije su služile i za druge administrativne svrhe*

ναυκραρικός 2. koji pripada naukrarima, naukrarski

ναύ-κρ α ρ ο ι, οι, *iznajpr.* glava *ili* glavar broda, predstojnik naukrarije

ναυκρατέω nadvladati na moru, pobijediti u pomorskoj bici

ναυ-κράτής 2, *jon. i* ναυκράτωρ, ορός, ό 1) koji pobjeđuje brodom, gospodar na moru. 2) gospodar broda
Ναύκρατις, ιος, ή, *grad u donjem Egiptu*
ναῦλον, τό, brodarina, vozarina
ναυλοχέω, *jon. i poet.* u luci počivati o sidru; vrebati koga
ναυλόχια, τά, *poz. detnin.* za ναύ-λοχος 2, *ep. i poet.* koji lađe krije, siguran za počivanje o sidru; τά ν. sidrišta
ναυμαχέω boriti se na moru, pomorsku bitku
ναυμαχία, 70«. -ίη, ή, pomorska bitka; ναυ-μαχίαν ποιεῖσθαι *i* ποιεῖν biti pomorsku bitku
ναύ-μάχος 2, *ep. i jon.* zgodan za pomorsku bitku
Ναύ-πακτος, ή, *utvrđena luka ozolskih Lokrana u Korintskom zaljevu*
ναυ-πηγέω 1) *akt. i pas.* brodove graditi. 2) *med.* sebi graditi *ili* dati graditi brodove; = *i akt.*
ναυπηγήσιμος 2. *i* 3. koji pripada gradnji brodova *ili* je dobar za nju
ναυπηγία, *jon.* -ίη {*i s* νεών), ή, građenje brodova
ναυπηγός, ό, graditelj brodova
Ναυπλία, ή, *jon.* -ίη, ή, *luka u Argosu*
ναῦς, ή, *ep. i jon.* νηῦς, *at. gen.* νεώς, νηί, ναῦν, νήες, νεών, ναυσί, ναῦς; *ep.* νηός ζ νεός, *dat.* νηί, *ak.* νήα *i* νή" (νέα), *plur. nom.* νήες *i* νέες, *gen.* νηών, *i* νεών, *dat.* νήεσσι, νέεσσι ι νηυσί, *ak.* νήας i νέας, #e«. *i dat. i* ναῦφι; *jon.* νεός, νηί, νέα, νέες, νεών, νηυσί, νέας; *dor. obi. kod tragika* ναός, ναι, {*eol.* ναΐ), ναες, ναών, lađa, brod
ναϋσθ-λον = ναῦλον, brodarina, vozarina
ναυσι-κλειτός 3, *ep. i* ναυσικλυτός, 2, *ep.* slavan brodovima, *tj.* slavan mornar
ναυσι- {*jon.* νηυσι-) πέρητος 2. gdje se može samo brodom prelaziti, brodiv
ναυσί-πορος 2. brodiv
ναύ-σταθμον, τό, pristanište, luka
ναυστολέω, *poet.* voziti se na brodu, broditi, putovati
ναύτης, ου, ό, = ναυβάτης 1)
ναυτιάω imati morsku bolest, naginjati na povraćanje, muku osjećati
ναυτικός 3. koji pripada brodu, lađeni, brodarski, pomorski, *Supst.* 1) ό ναυτικός brodar, mornar. 2) ή ναυτική brodarstvo. 3) τό ναυτικόν pomorstvo, pomorska sila; brodovlje. 4) τά ν. pomorstvo, brodarstvo, služba na brodu; brodovlje; glavnica uzajmljena pomorskoj trgovini
ναυτιλία, *jon.* -ίη, ή, upravljanje brodova, brodarstvo, vožnja na moru
ναυτίλλομαι, *dep.* broditi, jedriti, brodariti
ναυτίλος, *poet.* 1) *supst.* ό ν. brodar, mornar. 2) *adj.* ό ι ή koji pripada brodarenju, brodarski, lađeni, mornarski
ναϋφι(ν) *v.* ναῦς
νάφθα, τό, *indecl. poz.* nekakvo kameno ulje, *zvano i* Μήδειας ζλαιον, nafta
νάω * ναίω, *ep.*, teći, pretjecati, biti pun
νέα *v.* ναῦς
νεάζω, *poet.*, biti mlad; τό νέαζον mladost, mladež, omladina
νε-δκόνητος 2, *poet.*, νεήκης 2, *ep.*, *i* νε--ηκονής 2, *poet.* istom naoštren *ili* nabrušen
νε-άλής 2. 1) živahan, snažan, jak. 2) neiskusan
Νεάνδρεια, ή, *i* -ειον, *eolski grad u Troadi. Stan.* οι Νεανδρεῖς
ν ε άνί ας, *OM, jon.* νεηνίης, ίεω, ό, *i* νεανίσκος, *jon.* νεηνίσκος, ό, {*često s* άνήρ), mladić, momak, mlad čovjek {*otprilike do* 41. *godine)*
νεάνίευμα, τό, 1) junački čin. 2) mladenački, prenagao *ili* obijestan čin *ili* govor
νεανιεύομαι, *dep. med.*, mladenački *ili* obijesno vladati se, hvaliti se, hvastati se
νεανικός 3, -ώς, kao mladić, krepak, snažan, srčan; prenagao, obijestan, razuzdan, lakouman
νεανις, ιδος, ή, *poet. i poz.; jon.* νεήνις, djevojka
νεανισκεύομαι, *dep. med.*, biti u mlađanoj dobi, provoditi mlade godine
νεανίσκος *v.* νεανίας
Νεάπολις, εως, ή, *ime nekim gradovima, os.* 1) *u Kampaniji.* 2) *u Strimonskom zaljevu*
νεαρός 3, *Adv.* ώς, mlad, mlađahan; nježan, svjež, hitar, okretan
νέας, *ep. i jon. v.* ναῦς
νέατος *v.* νέος
νεβρίζω nositi kožu od jelenčeta
νέβρινος 3. *adj. uz* νεβρός (jelenče), νεβρίνγ) κα&ημμένος δορά u kožu od jelenčeta obučen
νεβρός, οῦ, ό ι ή, jelenče, lane; od jelenje kože
νέες *i* νέεσσι, *ep. i jon. v.* ναῦς
νεη-γενής 2, novorođen, mlad, malen
νε-ήκης *i* νε-ηκονής 2. *v.* νεακόνητος
νε-ήλατα, τά, kolači od netom samljevena brašna zamiješani medom
νέ-ηλυς, ῦδος, ό, ή, *ep. i jon.* skoro nadošao, došljak
νεηνίης, νεηνίσκος *v.* νεανίας
νεήνις *v.* νεανις
νείαιρα, *adj. fem.* (νέος) zadnji, donji, γαστήρ utroba
νείάτος *v.* νέος
νεικέω, *ep. i jon., ep. i* νεικείω, *konj.* 3. *sg. ep. i* νεικέησι, *impf.* νείκειον, *iter.* νεικείεσκον, *fut.* νεικέσω, *aor. ep.* (έ)νείκε(σ)σα, 1) *intr.* prepirati se, svađati se, pravdati se, τινί s kim; τινί νείκεα grditi, psovati koga. 2) *tranz.* grditi, psovati, vrijeđati, τινά τινι koga čim
νεῖκος, εος, ους, τό, *i u plur.*, 1) svađa, prepirka, razmirica, psovka; psovanje; pravdanje na sudu. 2) boj, bitka. 3) povod *ili* razlog raspri
Νείλος, ό, *rijeka* Nil *u Egiptu*
νειό&εν, νειό&ι *v.* νέος
νειός, ή {*se* γη), *ep.* dolina, njiva, preorana njiva, ugarnica
νείφω, *krivo* νίφω, *inf.* νειφέμεν, *ep.* sniježiti, snijeg pada; snijegom zamesti

νεκάς., άδος, ή, *ep.* gomila mrtvaca
νεκραγωγέω mrtve voziti, *o Haronu* νεκροδοχεϊον, τό, lijes, mrtvačnica νεκρό-πολις, εως, ή, grad mrtvih, nekropola νεκρός 3. *i ep. jon. i poet.* νέκυς, υος, ό, *dat. sg.* νέκυι, *dat. pl.* νεκύεσσι *ι* νέκυσσι, *ak. pl.* νέκυας *i* νέκῦς, 1) *adj.* mrtav. 2) *supst.* mrtvac, pokojnik; mrtvo tijelo νέκταρ, αρος, τό, nektar, piće bogova νεκτάρεος 3, *ep.* nektarski, božanski, mirisav poput nektara
νεκυο-μαντήιον, τό, *jon. i* -μαντεϊον, *poζ.* proročište, gdje bi se pitale duše pokojnika, mrtvačko proročište, proricanje pokojnika
νέκυς *v.* νεκρός
Νεμέα, ή, *dolina i mjesto u Argolidi sa svetinjom Zeusovom, gdje su se svake druge godine svetkovale igre* τα Νέμεια νεμέθω, *ep. spored. obi. za* νέμω, *samo impf. med.* νεμέθοντο, pasti (pasem) νεμεσάω, *ep. i* νεμεσσάω, *fut.* νεμεσήσω, *aor. akt.* ἐνεμέσησα, *pas.* 3. *pl.* νεμέσσηθεν, 1) *akt.* zamjerati (τινί τι komu što), ljutiti se, srditi se, τινί na koga. 2) *med.* νεμεσάομαι, *ep. i* νεμεσσάομαι, *fut.* νεμεσήσομαι, *aor.* ἐνεμεσ(σ)ησάμην *{konj.* νεμεσήσεται) *i* ἐνεμε(σ)σή$ην, *α)* zamjerati sebi, zazirati od, smatrati što nepravednim *ili* zazornim, sramiti se, stidjeti se. *b)* = *akt.* srditi se, zamjerati, τινί τι; žacati se od, τινά, τί
νεμεσητός 3, *ep. i* νεμεσσητός 1) koji zaslužuje ukor, nepravedan, zazoran, nepristojan, kažnjiv. 2) koga se treba bojati
νεμεσίζομαι, *ep. dep. med.,* 1) ljutiti se, srditi se na koga, τινί; zamjerati kome što, τινί τι. 2) sramiti se, zazirati, bojati se, τινά, τί
νέμεσις, εως, *jon.* ιος, ή, *dat. ep.* νεμέσσϊ, I. 1) ukor, prijekor, gnjev, kazna *(bogova),* osveta. 2) ono što zlovolju *ili* prijekor uzrokuje; οὐ ν. ne treba zamjeriti, ne treba se čuditi, *s (ak. i) inf.* 3) strah od ukora *ili* sramote, po štenje. II. *kao ime vlastito* Νέμεσις, ή, *bo ginja osvete*
νεμεσσάω, -σσητός *v.* νεμεσάω, -σητός
νεμέσσι *v.* νέμεσις
νεμέτωρ, ό, *poet.* sudac
νέμος, εος, τό, *ep. i poet.* paša, livada, gaj, lug, dubrava
νέμω, *fut.* νεμώ, νεμοϋμαι *(jon.* νεμέω, νεμέομαι), *aor.* ἔνειμα, ἐνειμάμην, *pas.* ἐνεμήθην, *fut. pas.* νεμηθ-ήσομαι, *perf. akt.* νενέμηκα, *med. pas.* νενέμημαι, *adj. verb.* νεμητέον, *i ep. i poet.* νωμάω, *fut.* -ήσω, *aor.* -ησα, I. *akt. i pas.* dijeliti, razdijeliti, podijeliti, dati, dodijeliti, dopustiti, prepustiti, τινί τι; μέρη ν. dijeliti na dijelove; (τό) ϊσον (ί *pl.)* v. dijeliti jednako, dati jednaku čast, biti bespristran. 2) prisvajati sebi, uzimati, imati, posjedovati, vladati, upravljati; kretati, micati, mahati; obrađivati, nastavati, upotrebljavati, izrabljivati, tí; νόον okretati, promišljati, misliti na; motriti, τινά. 3) dati kao pašu, hraniti, pasti, čuvati; οί νέμοντες pastiri. 4) pasti, popasti; potrošiti, pustošiti. U *pas.* biti popasen od, τινί. II. *med.* 1) među se razdijeliti, *os.* baštinu, baštiniti. 2) sebi dodijeliti, odnijeti, prisvojiti sebi, upotrebljavati, uživati, nastavati, tí. 3) ići na pašu, pasti, hraniti se; jesti, popasti, potrošiti; širiti se. 4) upravljati, vladati, τί ϊμ νένιπται *v.* νίζω
νενωμένος *v.* νοέω νεο-άλωτος, 2, *jon.* istom uhvaćen νεο-αρδής 2, *ep.* istom navodnjen, natopljen, nakvašen
νεό-γαμος 2. istom oženjen *ili* udata νεογϊλός 3, *ep. i* νεο-γνός 3, *jon.* novorođeni, skoro okoćen, mlad, malen νεο-δδμώδης, ό, nov građanin, *tako su se u Sparti zvali heloti kad su bili pušteni na slobodu*
νεό-δαρτος 2. istom oderan νεόβ-εν, *poet. adv. v.* νέος νεο-θηλής 2, *ep.* koji novo niče *ili* se zeleni; ν. ποίη bujna mlada trava
νεοίη, ή, *ep.* mladost, mladenačka žestina
νεό-κτιστος 2, *jon.* novoosnovan *ili* sagrađen
νέομαι, *dep., ep. stegn.* νεϋμαι, 2. *i* 3. *sg.* νεΐαι, νεΐται, *inf.* νεΐσθαι *i* νέεσθαι, 2. *sg. konj.* νέηαι *(ob. s fut. znač.), i* νίσ(σ)ομαι, *fut.* νίσομαι, *oba gotovo samo ep. i poet.,* ići, poći, doći; otići; ići kući, vratiti se *(i bez* πάλιν)
Νέον τείχος, τό *α) eolski grad u Miziji. b) tvrđava u Trakiji* νεο-πενθής 2, *ep.* u novoj žalosti, skoro ojađen, ražalošćen
νεό-πλϋτος 2, *ep. i jon.* istom opran, čist
νεό-ποκος *2, poet.* istom ostrižen νεο-πολίτης, ου, ό, novi građanin, novograđanin
νεό-πριστος 2. *ep.* istom prepiljen, novo-razrezan Νεο-πτόλεμος, ό, *sin Ahilejev (kod Sof. ima riječ četiri sloga,* εο) νεό-ρραντος 2, *poet.* istom pokvašen νεό-ρρῦτος 2, *poet.* istom trgnut, baš iz korica izvađen, ξίφος νεό-ρρῦτος 2, *poet.* istom proliven νέ-ορτος 2, *poet.* istom postao, nov
νέος, *vio., jon. i ep.* νέη, νέον, *komp.* νεώτερος i *sup.* νεώτατος, *ep. i poet. i* νέατος, *ep. i jon. i* νείατος, *s. jon. i poet. spored. obi.* νεοχμός 2, nov, skorašnji, nježan, mlad, mlađahan, neiskusan, nepromišljen; neobičan, neočekivan, strašan; νεοχμόν τι ποιέειν buniti se. — *Supst.* οί νέοι *i* οί νεώτεροι mladići, momci, mladi ljudi *(kadšto do* 40. *godine);* τό νέον mladost; ἐκ (ἀπό) νέου, ἐκ νέων od mladosti. — *Komp.* νεώτερος mlađi; ν. πράγματα novotarije; νεώτερόν τι »7» νεώτερα nešto novo, neobično, neočekivano, neugodno, strahota; o'i ν. mladići, mlađi ljudi. — *Superl.* 1) ό νεώτατος

(i bez γενεη) najmlađi. 2) νέατος *i* νείατος zadnji, krajnji, najgornji, najdonji, πόδες v. noge dolje; νέαται Πύλου ukraj Pila, *tj.* na granici Pila. *Adv.* 1) νέον, τό νέον *i* νεωστί novo, netom, nedavno, istom, skoro, onomadne. 2) νέατον napokon. 3) νεόθεν, *poet.* nanovo; *ep.* νείοθεν odozdo gore, iz dubine. 4) νειό&ι, *ep.* dolje, na dnu

νεός *v.* ναῦς

νεό-σμηκτος 2, *ep.* istom, otrt, novoolašten

νεο-σπάς, άδος, ὁ, ἡ, istom otrgnut *ili* ubran

νεοσσιά, *jon.* -ιή *at.* νεοττιά, ἡ, gnijezdo

νεοσσός, *novoat.* νεοττός, ὁ, mlado, os. *od ptica;* dijete

νεό-στοοφος 2, *poet.* istom spleten

νεο-σφαγής 2, *ep.* istom proboden *ili* zaklan

νεό-τευκτος 2, *ep.*, νεο-τευχής 2, *ep.* istom napravljen, istom učinjen *ili* kovan

νεότης, ητος, ἡ, mladost; mladež

νεό-τομος 2, *poet.* istom rezan, nov; πληγή udarac istom zadan

νεοττιά *v.* νεοσσιά

νε-ούτατος 2, *ep.* upravo ranjen

νεο-χάρακτος 2. *poet.* tek utisnut

νεοχμός 2. *v.* νέος

νεοχμόω *v.* νεωτερίζω

νέποδες, ων, οἱ, *ep.* mladi, potomci, djeca

νέρθε(ν), *adv. ep. i poet.* odozdo, dolje; v. γης pod zemljom; *v. i* ἑλιερθε

νέρτερος 3. *i 2, poet. i ep.* dublji, donji, podzemni; ἡ v. -9-εός Perzefona

Νέσσος, ὁ, 1) *jedan kentaur.* 2) Νέσσος *i* Νέστος, ὁ, *rijeka u Trakiji*

Νέστωρ, ορός, ὁ, *sin Nelejev, kralj u Pilu, najstariji junak pod Trojom, odlikuje se mudrošću i rječitošću*

νεῦμα, τό, mig

νεῦμαι *v.* νέομαι

νεύρινος 3. od žila napravljen

νεῦρον, τό, *i* νευρά, *jon.* -ρή, ἡ, *ep. gen. i dat.* νευρήφι(ν) 1) tetiva, suha žila. 2) žica *kojom je šiljak strelice privezan na trstici.* 3) νεῦρα, τά, *i* νευρή, ἡ, tetiva *na luku (od sukanoga goveđeg crijeva)*

Νευρίς γη, ἡ, *zemlja naroda koji se zove* Νεύρο i, *u nutrini Poljske i Litavske sve do Dnjepra*

νευρορραφέω *upr.* tetivama sašiti, siti, krpiti

νευρο-σπαδής 2. *poet. i* νευρό-σπαστος 2, *jon.* (natrag) povučen tetivom, od tetive zategnut, strijela; od nitova vučen *(za lutke)*

νεύω, νεύσω, ενευσα (νεῦσα), νένευκα, s *ep. spored. obi.* νευστάζω, migati, mignuti; klimati, nagibati, mahati; namigivati, namignuti; obećati (κεφαλή); pokunjiti, oboriti, κεφάλας

νεφέλη, ἡ, *i* νέφος, εος, ους, τό, 1) magla, oblak, *često u plur.;* mrak, tmina (i *bez* σκότου *i si.). 2)* mnoštvo, gomila, hrpa

Νεφέλη, ἡ, *žena Atamantova, mati Friksova i Helina*

νεφελ-ηγερέτα, αο, ὁ, *ep. i ροζ.* sakupljač oblaka, oblačnik, Ζευς

I. νέω, *fut.* νεύσομαι (-οῦμαι), *aor.* ενευσα, *perf.* νένευκα, *adj. verb.* νευστέον, *ep. impf.* εννεον, *jon. prez. inf.* νέειν, *i ep.* νήχω *i* νήχομαι, *fut.* νήξομαι, plivati

II. νέω, νήσω *itd.* presti, τινί τι; *aor. med.* νήσαντο = *akt.*

III. νέω, *perf. pas.* νένη(σ)μαι, *aor.* νησθηναι,. *adj. verb.* νητός, *i jon. i ep.* νηέω, *aor. ep.* νήησα, 1) gomilati, nagomilavati, zgrtati; ložiti, πῦρ; natovariti, νῆα. 2) *med.* sebi *ili* svoje natovariti

νεω-κόρος, ὁ, *upr.* pometač hrama, sluga, podvornik

Νέων, ωνος, ἡ, *stari grad u Fokidi* νε-ώρης 2, *poet.* nov, svjež, mlad νεώριον, τό, mjesto gdje se čuvaju i popravljaju brodovi, škver

νεώς *v.* ναός *i* ναῦς νεώσ-οικοι, οἱ, kuće za brodove, ladena spremišta

νεωστί *v.* νέος

νέωτα, εἱς v. iduće godine, do godine

νεωτερίζω *i* νεοχμόω, novo tari ti, uvoditi novotarije, mijenjati; uzrokovati bune *ili* prevrat, buniti se

νεωτερισμός, ὁ, novotarije, promjena, os. *u državi,* državni prevrat, buna νή, *čestica uvjeravanja, u jesnim zakletvama s ak.* jest, doista, da, νή τον πατέρα kunem ti se ocem svojim, tako mi oca moga νη-, *nerazdjeljiva čestica kojom se niječe, kao* ἀν-, νη-

νήάδε, *ep. adv.* u lađu, k lađi

νηγάτεος 3, *ep. adj.*, nov, sjajan *(dvojbeno)*

νή-γρετος 2, *ep.* koji se ne da razbuditi,. tvrd; *adv.* νήγρετον εὕδειν spavati i ne probuditi se

νη-δεής 2 (δέος), *poet.* neustrašiv

νήδυια, ων, τά, *ep.* utroba

νήδῦμος 2. *ep.* dubok, tvrd, ὕπνος νηδύς, ύος, ἡ, *ep. jon. i poet.* trbušna šupljina,. trbuh; utroba; želudac

νηέω *v.* III. νέω

νήθω presti

νηιάς, άδος, *ep. i* νηίς, ίδος, ἡ, *ep. i* ναις, ίδος *poet. at. i ροζ.* najada, nimfa vrela

Νήιον, τό, *gora na Itaci*

νήιος *v.* νάιος

νήΐς, ιδος, ὁ, ἡ, *ak.* νήιδα, *ep. poet.* neznalica, neiskusan, τινός u čemu

νη-κερδής 2, *ep.* nekoristan

νη-κηδής 2. *poet.* bezbrižan

νηκουστέω, *ep., aor.* νηκούστησα, ne slušati,. oglušiti se, τινός komu

νηλεής *i stegn.* νηλής 2, *ep. i poet.; adv.* νηλεώς. 1) nesmiljen, okrutan. 2) bez srnilovanja, nemilosrdan

νηλειτής *v.* νελῖτής

Νηλεύς, ῆος, ὁ, *sin Posidonov, otac Nestorov, utemeljitelj Pila. Adj.* Νηλήιος 3. *i patronim.* Νηληιάδης *i* -λείδης, Nelejev sin, *Nestor*

νηλής *v.* νηλεής

νηλίπους, οδός, ό, ή, bosonog
νηλῖτής 2, *pisano i* νηλειτής, *ep.* nekriv, nevin
νήμα, τό, preda, nit, žica (od prede)
νημερτής 2, *ep. i poet., adv.* -τέως, -τές, *-τία,* nepogrešiv, bezgrešan, istinski, istinit, iskren; *adv.* po istini, istinski
νηνεμία, *jon.* -ίη, ή, tišina bez vjetra
νήνεμος 2, *ep. i poet.* bez vjetra, tih
νήνις, ιδος, ή, *dat.* νήνῑ, *jon.* = νεανις djevojka
νηός *v. ναός i* ναϋς
νή-πεν-9-ής 2, *ep.* koji oduzima tugu, ublažuje bol, φάρμακον ustuk boli
νηπιάας *v.* νηπιέη
•νηπΤάχεύω, *ep.* djetinjast biti, djetinjiti, igrati se
νηπίαχος 2. *v.* νήπιυς
νηπιέη, ή, *ep. ak. pl.* νηπιάας, djetinja ćud, djetinjenje, sanjarije; ludovanje
■νήπιος 3, *ep.* νηπίαχος 2, *i ep.* νηπύτιος 3. 1) nedorastao, nejak, mlad. 2) djetinji, lud; slab
■νή-ποινος 2. nekažnjen, neosvećen. *Neutr. kao adv.* -ον bez kazne, bez naplate *ili* odštete, nekažnjeno
νηπύτιος *v.* νήπιος
Νηρεύς, έως, *ep.* ήος, ό, *sin Pontov i Gejin, vladao je u Egejskom moru pod Posidonont, imao je pedeset kćeri, koje se zovu* Νηρηίδες *ili* Νηρηδες; *među njima je najpoznatija Tetida*
Νήρῑκος, ή, *grad na Leukadi*
Νήριτον, τό. *gora na I taci*
νήρῖτος 2, *ep. poet.* nebrojen
Νησαῖον πεδίον *v.* Νίσαιον
νησίδιον, τό, *i* νησίς, ϊδος, ή, *jon.* otočić
νησιώτης, ου, ό, *s fem.* νησιώτις *(dor.* νασ.), ιδος, ή, *i* νησιωτικός 3. *poet.* 1) *adj.* koji se nalazi na otoku, ostrvski. 2) *supst.* ό νησιώτης, otočanin, ostrvljanin
νήσος, *dor.* νδσος, ή, otok, ostrvo; *i* poluotok
νήσσα, ή, patka
νηστεία, *jon.* νηστηίη, ή, post
νηστική, ή, (II. νέω), vještina u predenju
νήστις, *jon. i ep.* ιος, *at.* ιδος, ό, ή, koji je natašte, koji ne jede, koji posti
νησύδριον, τό, otočić
νητός 3. (III. νέω). *ep.* nagomjlan, naslagan
νηϋς *v.* ναϋς
νήφω trijezan biti, ne biti pijan, *prenes.* razborit biti
νήχω *v.* I. νέω
νι ζω, *ep. i poet., i ep. i ροζ.* νίπτω, *fut.* νίψω, *aor.* ϊνιψα, *perf. pas.* νένιμμαι, 3. *sg.* νένιπται, *adj. verb.* νιπτός, 1) *akt. i pas.* kvasiti, prati, čistiti, oprati, splakati, okajati, τινά τι kome što. 2) *med.* prati se, prati sebi, kupati, se, τί, τινός iz čega
Νίκαια, ή, *tvrđavica u Lokridi*
νικάω, νικήσω, *itd.* 1) *intr.* pobijediti, dobiti pobjedu, nagradu *ili* parnicu, imati prednost, biti bolji *i si. Prez. ima često znač. perf.* = pobjednik sam; δεϋρ' ένίκησεν μολεῖν zaključeno je ovamo doći; ένίκα μη έκλιπεϊν prevlada mnijenje da se ne ostavi..., *i tako često.* 2) *tranz. a)* nešto (τί) dobiti, steći, odnijeti; pobijediti νίκην, μάχην; τους αγώνας, 'Ολύμπια v. pobijediti u olimpijskim igrama, natjecanjima; πάντα u svem; τάς γνώμας (i *sing.)* v. pobijediti svojim mišljenjem *ili* prijedlogom, *b)* pobijediti, nadvladati, svladati, τινά, τινί čime; *pa onda prema smislu:* natrčati, natpjevati *i si.;* natkriliti, nadvisiti, pretećі *i si.* 3) *pas. u svim znač. akt. onda:* biti osvjedočen; popuštati, zaostajati
νίκη, *dor.* νίκα, ή, 1) pobjeda. 2) *person.* ή Νίκη božica pobjede
νϊκητήριον, τό, pobjednička nagrada; νικητήρια έστιαν gozbom slaviti pobjedu
νίκητικός 3. koji vodi k pobjedi *ili* služi pobjedi
νϊκη-φόρος, 2. koji dobiva *ili* donosi pobjedu, pobjeditelj, -ica, dobitnik, dobitnica
Νικίας, ου, ό, *sin Nikeratov, državnik i vojvoda atenski, zaglavio je god.* 413. *pred Sirakuzom. Imao je imetka do stotinu talenata*
νiv, *at. enkl. ak. sing., duala i plur. lične zamj. za* 3. *lice* — μίν ga, je (ju), ih
Νίνος, ή, Ninive, *stari glavni grad asirski*
Νιόβη, ή, *kći Tantalova, žena Amfiona, kralja tebanskoga. Radi oholosti pogubi joj Latona dvanaestero djece, a nju samu pretvori u kamen*
νίπτρον, τό, (νίπτω, νίζω) *poet.* voda za umivanje *ili* pranje
νίπτω *v.* νίζω
Νίσαια, ή, *luka megarska, osnovana od staroga vladaoca megarskoga Niza* (Νϊσος)
Νίσαιον (Νήσαιον) *ili* Νισαῖον πεδίον, Nizejska ravnica *u Mediji;* οι (α'ι) Ν. ίπποι *konji glasoviti sa svoje ustrajnosti*
νίσομαι, νίσσομαι *v.* νέομαι
Νίσυρος, ή, *malen sporadski otok. Stan.* οι Νισύριοι
νῖφάς, άδος, ή, *ep. jon. i poet., i* νϊφετός, ό, *ep. i jon.* 1) (νιφάς) *poet. adj. i os. fem.* za νιφόεις snježan, snijegom pokrit. 2) *supst. često u plur. (i bez* χιόνος), mećava; snježna pahuljica
νιφόεις, εσσα, εν, *ep. i poet.* snježan, pun snijega, snijegom pokrit
νῖφο-στῖβής 2, *poet.* idući po snijegu, prteći snijegom
νίφω *v.* νείφω
νοέω *i med.* νοέομαι, *at. i ep. pravilno, jon. aor. akt.* ^νωσα, *perf. akt.* νένωκα, *med. -pas.* νένωμαι, *aor. pas.* ένοήθην, *a)* opaziti, zamijetiti, spoznati, vidjeti, uvidjeti, *b)* misliti, razmišljati, pomisliti, *c)* misliti na što, dosjetiti se čemu, snovati, namjeravati, kaniti; značiti. *Part.* νοέων razuman, pametan
νόημα, τό, 1) misao, smisao, mišljenje. 2) namisao, nakana, odluka *(ob. u plur.).* 3) pamet, razbor
νοήμων 2, *gen.* όνος, *ep. i jon.* razuman, pametan, mudar, oprezan

νόησις, εως, ἡ = νόημα, *što v.*
νοητός 3. koji se razumom dokučiti može, uman
νόθος 3. nezakonit, nepravi, rođen izvan braka; ὁ νόθος nezakonit sin
νόμαιον, τό, *i plur., jon.* običaj, navada
νομ-άρχης, ου, ὁ, *jon. i ροζ.* upravitelj kotara *ili* okružja (νόμος) *kod Egipćana i drugih*
νομάς, άδος, ὁ, ἡ, koji pase, koji na paši luta, koji je na paši zabludio; *o vodi:* koja teče ovamo i onamo (po jarcima); pastirski; οι νομάδες pastiri, nomadi, ljudi bez stalna obitavališta
νόμευμα, τό, *poet.* stado, blago, goveda
νομεύς, έως, *ep.* ήος, ὁ, 1) pastir (t *bez* ἀνήρ). 2) *jon. samo u plur.* rebra ladena
νομεύω pasti, čuvati
νομή, ἡ, *i ep. i poet.* νομός, ὁ, 1) *a)* paša, pašnjak, pasište, travnik, tratina, proplanak, široko polje, kraj. o) marva, stado, goveda, stoka (na paši). 2) *a)* dioba, razdioba, dijeljenje, *b)* što je podijeljeno, dar. *c) os.* νομός, boravište, prebivalište; kotar, okružje, pokrajina *(os. u Egiptu)*
νομίζω, *fut.* νομιῶ *i* -οῦμαι *itd.* 1) priznati kao običaj, obično upotrebljavati, običavati, primiti *ili* uvesti kao običaj *ili* zakon, odrediti, narediti, naložiti. *Aps.* νομίζεται običaj je, pravo je, 5 πρώτον vrijedi kao prvi zakon; νομιζόμενος običan, navadan; *supst.* τά νομιζόμενα obično, običaj, odredba, obična plaća, $ παρά τινι kod nekoga određeni porez, *s* θεοῖς žrtve što idu bogovima. 5. *objekt,* τινά *npr.* θεόν priznati, vjerovati u nj, *slično* μαντικήν, τά θεία. 2) držati za što, smatrati čim, priznati za što, misliti, držati, štovati, τινά *i* τί, *i s dva ak., s ak. i inf.;* τινός priznati čijom svojinom. U *pas.* držati se, smatrati se, vrijediti kao
νόμιμος 3. *i* 2, *adv.* -ίμως, 1) običajan, običan, zakonit, prema zakonu, kako treba. 2) koji se drži zakona, pravedan, pošten, čestiti. *Supst.* τί) νόμιμον *i os.* τά ν. običaj, navada, običajni zakoni, zakonske odredbe, uredbe, dužnosti, načela, obični porezi; νόμιμον ποιεῖν *ili* ποιεῖσθαι učiniti običajem *ili* zakonom
νόμισμα, τό, 1) *poet.* običajem primljeno, običaj, ustanova. 2) novac *koji vrijedi u kojoj državi,* kovani novac
νομοθεσία, ἡ, zakonodavstvo
νομοθετέω zakonom odrediti; davati zakone
νομοθέτης, ου, ὁ, zakonodavac, zakonoša. U *Ateni:* član zakonodavnoga povjerenstva *koje je imalo u početku godine pregledati zakone. Rasprava pred tim povjerenstvom imala je posve oblik sudbene rasprave.*
νομοθετική, ἡ, umjetnost davati zakone
νο'μός, ὁ, *v.* νομή. *Odatle ep. adv.* νομόνδε na pašu
νόμος, ὁ, 1) dodijeljeno, razdijeljeno, *os. u frazi:* εν χειρών νόμω u borbi na šake, εις χειρών νόμον u borbu na šake, ukoštac. 2) određeno, običaj, navada, odredba, red, pravo, zakon, propis načelo, mišljenje, mnijenje; νόμω (Περσικω) po (perz.) obi čaju; (σύν) τω νόμω po zakonu; κατά τους νόμους po zakonima; παρά τους νόμους protiv zakona; νόμους τιθέναι, συγγράφειν dati, sa staviti zakone; λύειν νόμον dokinuti zakon. 3) način pjevanja, napjev, melodija, pjesma, glazbena ljestvica
νομο-φύλακες, čuvari zakona, *u Ateni:* komisija od sedam ljudi koja je ispitivala zakonske prijedloge
νομοφυλακέω, *ροζ.* zakone čuvati, nad zakonima bdjeti
νόος, ὁ, *stegn.* νους, 1) pamet kao moć duševnoga opažanja, razum» um, pamet, razboritost, duh: νόον εχειν biti razborit; σύν νόω razumno, razborito; (τον) νουν (προσ)-έχειν τινί, προς τι, προς τινι svratiti svoju pozornost na što, paziti na što, *ali također:* volju imati za što 2) duša, srce, ćud, način mišljenja; κατά νόον po želji; έκ παντός νόου od svega srca, vrlo rado; (έν) νόω λαβείν τι razmišljati o čem, tvrdo odlučiti * *si.;* έν νόω (νω) εχειν na pameti imati, namjeravati, *slično:* έν νόω γενέσθαι. 3) misao, mišljenje, namisao, namjera, odluka, razlog, smisao, značenje
νοσέω bolovati, biti bolestan; *prenes.* propadati, biti u zlu stanju, slab biti, biti u pogibli, stajati na rubu propasti *i si.*
νοσηλεία, ἡ, 1) *v.* νόσος. 2) bolesna tvar, gnoj. 3) njegovanje bolesnika
νόσημα, τό, *v.* νόσος
νοσηρός 3. *i* νοσώδης 2. koji uzrokuje bolest nezdrav, škodljiv; bolestan, boležljiv
νόσος, *jon.* νούσος, ἡ, *i* νόσημα, τό, *i poet.* νοσηλεία, ἡ, bolest, bolovanje; (i *bez* λοιμώδης) kuga; (t *bez* μανιάς, λυσσώδης) mahnitost, ιερά padavica, bjesnoća; ἡ νοσηλεία gnojna rana. *Prenes.* zlo, nužda, pogibao, muka, strast, opačina
νοσσεύομαι, *jon. med.* gnijezditi se
νοστέω, *ne dolazi u at. prozi,* vraćati se (os. kući). *Od.* 4. 610. *pregn.* na povratku kamo doći
νόστιμος 2. *ep., poet. i poz.* koji pripada povratku, ἡμαρ dan povratka. 2) koji se može kući vratiti, ούκέτι νόστιμος έστι nema mu više povratka
νόστος, ὁ, *ep. i poet.* povratak (os. kući); έπι φορβής v. put po hranu
νόσφι, *i pred vokalima ili za poziciju* νόσφιν, *ep., i poet.* 1) *adv.* udaljeno, daleko, napose, na stranu (sakriveno). 2) *prep. s gen.* daleko od; bez znanja, sam, bez, osim
νοσφίζω I. *akt., fut.* νοσφιῶ, *aor.* ένόσφισα, *poet.* udaljiti, rastaviti (βίου sa životom).; oteti, porobiti. II. *med.-pas.* νοσφίζομαι, *aor.* ένοσφισάμην *(ep. i* σσ-) *i* ένοσφίσθην, *perf.* νενόσφισμαι, 1) *ep. i poet.* udaljiti se, otići, rastaviti se, ostaviti. 2) *prenes. ep.*

kloniti se, tuđiti se od koga, ne mariti za što, τινός *i* τί. 3) za se oteti, pronevjeriti
νοσώδης *v.* νοσηρός
νοτερός 3, *i ep. ipoet.'vono^* 3. i 2. 1)vlažan, mokar, kišovit; το νοτερόν *i* νότιον voda kraj obale; vlaga. 2) (νότιος) *jon.* južni, θάλασσα Indijsko more; κατά τό ν. na jugu
νοτίζομαι smočiti se, pokisnuti
νοτίη, ή, *ep. i* νοτίς, ίδος, ή, vlaga, mokrina; *u plur.* kiša
Νότιον, τό, *luka grada Kolo/ona*
νότιος *v.* νοτερός
νοτίς *v.* νοτίη
νότος, ό, *i* Νότος, 1) jug, južni vjetar *(buran i kišovit).* 2) jug *(strana svijeta)*
νοτώδης 2. *jon.* = νοτερός, mokar, vlažan, kišovit
νουθετέω na srce stavljati, opominjati, upućivati, poučavati; koriti, *aps. i* τινά
νουθέτημα, τό, *i* νουθέτησις, εως, ή, opomena, ukor
νουθετικός 3. koji opominje, λόγοι riječi za opomenu
νου-μηνία, ή, *α)* mlađak, mlad mjesec, *b)* početak mjeseca, ἀπό νουμηνίας počevši od prvoga dana u mjesecu
νους *v.* νόος
νοῦσος *v.* νόσος
νυκτερευτικός 3. prikladan za noćne poslove, κύων vješt noćnom lovu
νυκτερεύω probdjeti noć; stražiti
νυκτερινός 3. *i poet.* νύκτερος 2. *i* νύχιος 3. *i 2.* noćni, u noći; *prenes.* u duboku snu; ponoćni, sjeverni
νυκτερίς, ίδος, ή, šišmiš
νύκτερος *v.* νυκτερινός
νυκτο-θήρας, ου, ό, noćni lovac
νυκτομαχία, *jon.* -ίη, ή, noćna bitka
νυκτοπορέω hodati, putovati noću
νυκτοφυλακέω noću stražiti, τα εξω izvan okola obnoć na straži biti
νυκτο-φύλαξ, ακος, ό, noćni stražar, noćna straža
νύκτωρ, *adv.* noću, obnoć
νυμφεῖον, τό, *poet.* bračna ložnica; *plur.* svadba; darovi nevjestinski *pa onda i sama* nevjesta
νύμφευμα, τό, *poet.* zaručnica, mlada; *plur.* brak, ženidba
νυμφεύω *i med.* -ομαι, *poet.* ženiti se, udavati se za koga, τινί
νύμφη, *dor.* νύμφδ, ή, *α)* zaručnica, nevjesta, mlada, *b)* djevica, djevojka, *c) (i bez* γυνή) mlada žena
Νύμφαι, αί, *manje boginje izvora, rijeka, gajeva, šuma, brda i si.*
νυμφικός 3, *poet.* nevjestinski, ženidbeni, bračni
νυμφίος, ό, zaručnik, mladoženja; mlad muž
νυμφό-κλαυτος 2. *poet.* opakivana nevjesta, suzna zaručnica, *kakva je Helena bila Trojancima*
νυμφό-ληπτος 2. od nimfa oduševljen, zanesen, zaluđen
νῦν, *pojač.* νυνί, *adv.* 1) sada, baš sada; ό νῦν sadašnji; τό νῦν εἶναι sada, zasad; νῦν πρώτον istom sada, sada prvi put; τό μέν νῦν najprije; τα νῦν τάδε sadašnji položaj. 2) u takvim prilikama, dakle, stoga, ovako, tako; νῦν ἴθι idi dakle; ἄλλα καῖ νῦν ali i tako
νύν *i* νύ (υ), *enkl., postala od predašnj.* nato, dakle, stoga; *kod imperativa kao uz* δή, αγε, φέρε; *kod slutnje:* valjada (ne); da-bogme, naravno
νύξ, κτός, ή, 1) noć; νυκτός, ἐπί νυκτί, ἀνά νύκτα noću, obnoć; ἡμέραν και νύκτα dan i noć; μέσαι νύκτες ponoć; (διά) νύκτα preko noći. 2) mrak, tmina. 3) *person.* Νύξ boginja noći
νῦός, ή, *ep.* snaha
Νῦσα, ή, 1) *sveta šumovita gora gdje su nimfe odgojile Dioniza, ali se ne zna gdje. 2) na Eubeji. Odatle* Νυσαῖον ορός, *odakle je Dioniz posjećivao Tebu, i po kojem se veseli plesovi satira i nimfa zovu* Νύσια. 3) *mjesto u Trakiji; odatle* Νισήιον, τό, *brdo u Trakiji*
νύσσα, ή, *ep.* cilj, meta. 1) *krajna točka trkališta, gdje se utrkivao okrene.* 2) *ishodište ka kojemu su se utrkivati imali vratiti*
νύσσω, *at.* -ττω, *fut.* νύξω, *aor.* Μνυξα, νύξα, *ep.* udarati, gurati, bosti, raniti, probosti
νυστάζω, *aor.* ἐνύστασα, kimati, *os. u snu,* drijemati, spavati, pospan biti
νύχιος *v.* νυκτερινός
νω ii. ἐγώ
νώδῦνος 2, *poet.* koji ublažuje bol
νωθής 2. *i* νωθρός 3, *adv.* -θρώς, umoran, lijen, spor, polagan
νώι *v.* ἐγώ
νωίτερος 3, *ep.* naš *(o dvojici)*
νωλεμές *i* νωλεμέως, *ep. adv.* bez pretrga, bez odmora, bez prestanka; čvrsto
νώνῦμος 2. *ep. i poet., i* νώνυμνος 2. *ep.* bez imena, neslavan, nepoznat
νώροψ, οπός, ό, ή, *samo s* χαλκός svijetao, blistav, sjajan
νωτίζω. *poet.* okrenuti leđa, dati pleći, bježati
νώτος, ό *(rijetko at) i* νώτον, τό *(ovo os. u plur.),* 1) leđa, pleća, hrbat, ramena; ἐπιστρέφειν *ili* ἐντρέπειν τά νώτα dati pleći, bježati. 2) komadi od leđa, *kao najbolji dio zaklane životinje*
νωτο-φόρος, ό, koji na leđima nosi, tegleća životinja
νωχελίη, ή, *ep.* tromost, lijenost

Ξ, ξ, το ξεϊ (ξι)., *četrnaesto slovo grčkoga alfabeta, kao brojni znak* ξ' = 60

ξαίνω, ξάνώ, εξηνα ζξανται, έξάνθην, grepsti; &ρια vunu grebenati, *poet. i* presti

Ξανθίππη, ή, *žena Sokratova koja je potonjim pričanjem posve krivo došla na zao glas*

Ξάνθιππο ς, ό, 1) *otac Periklov, pobjednik kod Mikale g.* 479. 2) *sin Periklov*

ξανθο-κόμης, ου, οι *buk.* plavokos

ξανθός 3. riđ, žut, žućkast, rus, smeđ; plav, plavokos

Ξ άνθος, ό, 1) *ime rijeke a) kod Troje* = Σκάμανδρος. *b) u Likiji.* 2) ή, *grad na toj rijeci, stan.* οι Ξάνθιοι. 3) *ime Ahilejevu konju.* 4) *inače vlastito ime*

ξεινηίη, ξεινήιον, ξεινία, ξεινίζω, ξεῖνος *v.* ξεν-.

ξεινοδοκέω, *jon.* = ξενίζω 1) šio *v.*

ξεινο-δόκος, ό, *ep.* koji goste dočekuje. *Supst.* gostoprimac, domaćin

ξεινοκτονέω, *jon.* strance ubijati

ξεινοσύνη, ή, *ep.* = ξενία, *što v.*

ξεναγέω voditi stranca; voditi plaćenike

ξένη, ή, *v.* ξένος

ξενηλασίαι, αϊ, izgoni stranaca; -ίας ποιεῖν (t *med.)* strance izagnati, *spartanska uredba uvedena od Likurga da bi se sačuvali stari dorski običaji*

ζενΙα, ή, *ep.* ξενίη, *jon.* ξεινίη (ξεινηίη), *i ep.* ξεινοσύνη, 1) gostoljubivost, gostinsko pravo. 2) stalež inostranca; τῆς ξενίας ἀγωνίζεσθαι voditi parnicu poradi prisvajanja građanskoga prava (γραφή ξένιος). 3) doček, dočekivanje gostiju

ξενίζω, *jon.* ξεινίζω, *fut.* ξενίσω, *ep.* σσ, *aor.* ἐξείνισα, *ep. i* σσ, *pas.* ἐξενίσθην, 1) primiti stranca *ili* gosta, gostoljubivo primiti, počastiti, pogostiti; na konak primati; darivati, τινί. *b)* tuđ, stran, biti, od običnoga odstupati

ξενικός *v.* ξένος

ξένιος 3. *i 2. jon.* ξείνιος *i* ξεινήιος 3, koji se tiče gosta *ili* gostoljubivosti, gostinski, gostoljubiv; *pridjevak Zeusa:* zaštitnika gostinjskoga prava i tuđinaca 1). *Kao supst.* ἡ ξεινίη *ili* ξενία *se.* τράπεζα, gostinski stol, επί ξεινίῃ) καλεῖν τίνα pozvati koga u goste. 2) το ξένιον *i* τά ξένια, *ep.* ξεινήιον gostinjski darovi, OJ. čašćenje, čast, gozba; επί ξείνια καλεῖν pozvati na čast

ξενολογέω kupiti *ili* naimati plaćenike

ξενόομαι, *jon.* ξεινόμαι, *pas. s fut. med.* ξενώσομαι, *aor.* ἐξενώθην, *perf.* ἐξένωμαι, 1) ići u tuđu zemlju, biti u tuđoj zemlji. 2) gostoljubivo primljen biti, (παρά) τινι kod koga; sklopiti prijateljstvo s kim, τινί

ξένος 3. *poet. i* 2, *ep. i jon. kadšto i poet.* ξεῖνος i ξενικός, *jon.* ξεινικός 3. *poet. i 2.* I. *adj.* tuđ, inostran, stran, negrčki; neobičan, nov, nepoznat, nevješt, τινός čemu. II. *supst.* 1) ὁ ξένος α) stranac, tuđin, negrađanin, došljak, *b)* koji za plaću drugomu služi, najamnik, plaćenik, os. *vojnik, c)* gost i domaćin, milogost, prijatelj, pobratim. 2) ἡ ξένη α) tuđinka, inostranka. *b) se.* χώρα tuđa zemlja, tudinstvo. 3) τό ξενικόν najmljene čete, najamnička vojska. — *Adv.* ξένως ἐχειν τινός biti čemu nevješt

ξενό-στασις, εως, ή, *poet.* gostionica, konak za strance

Ξενοφάνης, ους, ό, Ksenofan, *grčki filozof, panteist* (570—475), *rodom iz Kolofona, osnivač elejske škole*

Ξενο-φών, ώντος, ό, *sin Grilov, rođen u Ateni oko g.* 430, *učenik Sokratov, poznat kao pisac i vojskovođa {on je deset tisuća Grka iz srednje Azije sretno doveo do mora). Umro je g.* 355.

ξενών, ώνος, ό, gostinska soba; gostionica, konak

Ξέρξης, ου, ό, *sin Darijev i Atosin, kralj perzijski od* 485 — 465.

ξερός *v.* ξηρός

ξέσσε *v.* ξέω

ξεστός 3. strugan, gladak, tesan, otesan; λίθος kamen tesanac

ξέω, *aor.* εξεσα *i* ξέσσα, strugati, gladiti, tesati, laštiti

ξηραίνω, *fut.* -άνω, *aor.* ἐξήρανα, *jon.* -ηνα, *pas.* ἐξηράνθη, *perf. pas. part.* ἐξηρασμένος, sušiti, osušiti, posušiti
ξηρός, 3, *ep.* ξερός, suh; isušen, *poz.* bez soka; το ξηρόν suho; τό ξ. τοῦ πόταμου plitko mjesto u rijeci
ξηρότης, ητος, ἡ, suša, suhota, sušina
ξί φ ίδιον, τό, kratak mač, bodež
ξϊφο-κτόνος *2. poet.* koji mačem ubija, mačem naoružan
ξίφος, εος, ους, τό, mač *(poet. plur. i o jednom maču), ravan, na obje strane oštar i zašiljen*
ξόάνον, τό, kip *rezan od kamena ili drva, os. drven kip kojega božanstva*
ξυγ-, *v.* συγ-…
ξυήλη, ἡ, 1) strugač, nož za struganje. 2) *kratak, kriv lakedemonski* mač
ξυλίζομαι ići po drva, nositi drva
ξύλινος 3. drven
ξυλλ- *v.* συλλ-…
ξυλο-κόπος 2. koji drva siječe, πέλεκυς sjekira za cijepanje drva
ξύλον, τό, odsječeno drvo za gorivo *ili* gradu, *sioga* 1) panj, *jon. i cijelo* drvo. 2) *(ob. plur.) a)* cjepanica, drvo za gorivo, *b)* grede, daske. c) štap, batina, *d)* klade *(za kažnjavanje robova),* škrip *e) poz.* križ
ξύλουργέω izrađivati drvo
ξυλουργία, ἡ, *poet.* tesarska umjetnost
ξύλοχος, ἡ, šuma, guštara, grmlje, šikara
ξυμ… *i* ξυν… *v.* συμ… *i* συν…
ξύνες, ξύνετο *v.* συνίημι
ξϋνήϊος, ξϋνός, ξυνη *v.* κοινός
ξυνίει, ξύνιον *v.* συνίημι
ξυν-ωδός 2. *v.* συν-ωδός
ξϋοέω, *fut.* -ήσω, *perf. pas.* ἐξύρημαι, strići, šišati, brijati, εν χρ<~> rezati u živo meso, *aps. i* τί ξυρόν, τό, *ne dolazi u at. prozi,* britva; ἐπί ξυροϋ ακμής *(li* τύχης) ϊσταται na oštricu britvinu, *tj.* visi o dlaci *(poslovica)*
ξυρρέω *v.* συρρέω
ξυστίς, ίδος, ἡ, svečano odijelo, sjajno odijelo
ξυστόν, τό, ostrugana motka, α) držalo od koplja, *b)* koplje, sulica ξυστός 3. *jon.* strugan, uglađen ξυστο-φόρος, ὁ, kopljonoša, kopljanik ξυω *(v.* ξέω), *aor.* Ζξϋσα, *pas.* ἐξύσθην, strugati, gladiti, grepsti; *platno* glatko strići

Ο

Ο, ο, δ μικρόν, *petnaesto slovo grčkoga alfabeta, kao brojni znak* ό = 70

ό-, *prefiks:* 1) *kopulativni (isp.* a- *copulativum) koji izriče zajednicu; npr.* δ-αρ, ί>-θ·ριξ, 6-πατρος. 2) *-nrotetički (isp. & i i protheticum)* pred ρ, λ, μ, ν., *f; npr.* ομίχλη, όρέγω, όρύσσω

ό, ή, *(dor.* ά), τό, *at. gen.* τοϋ, τής *itd., ep. i kadšto poet. sg. gen.* τοΐο, *ću gen. dat.* τοϊιν, *plur. nom.* τοί *i* ταί, *gen. fem.* τάων, *dat.* τοϊσι i τησι, *nadalje dor. kod tragika u sg. gen.* τώ *i* τάς, t?ai. *fem.* -rć̌, a£. τάν, « *plur. gen. fem.* ταν, a&. *mase.* τώς.

I. *pron. demonstr.* ovaj, taj, onaj, on *(os. kod Hom.), u tom znač. imaju akc. i* 6, ή, οϊ, αΐ; s μέν *i* δέ znači: jedan—drugi, ovaj — onaj. *Nadalje* 1) τον καί τόν *ili* τό κ»ί τό toga i toga, to i to. *2) a)* έκ τοϋ odonda, *b)* τω «Vi τω (os. *ep.)* stoga, zato, jer; tada, onda, napokon; u taj čas. *c)* τη tu, tamo, τη μέν — τη δέ na jednoj — na drugoj strani; *rjeđe:* ovamo—onamo, *d)* τό zato, τό μέν —τό δέ koje—koje, sad—sad. *e)* έν τοις *kao adv. uz superl.* kudikamo

II. *član pred supst., rijetko kod Hom. Porabu njegovu vidi u gramatici. Pleonast. stoji u frazama kao:* τό άπό τούτου odonda; τό παλαιόν negda; τό νΰν είναι zasad. *Elipt.:* ό Πολύβου sin Polibov; οι εκείνου njegovi ljudi; οι άμφί (περί), s *gen. označuje nečiju riječ:* τό τοΰ Δημοσθένους glasovita riječ Dem., *ali i:* τό των θεών = οι θεοί

III. *relativ. v.* I. ος

δ α ρ, αος, ή, *ep. stegn.* ώρ, *dat. plur.* ώρεσσι, (ό *kopul.),* drugarica, os. žena, supruga

όαρίζω, *ep.* prijazno razgovarati, čavrljati s kim, τινί

ό άριστης, οϋ, ό, drug, pouzdanik

όαριστύς, ύος, ή, *i* οαρος, ό, *ep.* milovanje, drugovanje, pouzdano drugovanje, τινός s kim; πολέμου ratno milovanje, {/. borba na život i smrt

"Οασις ή, *grad u velikoj oazi El Wah u gornjem Egiptu*

οβελίσκος, ό, ražnjić

όβελός, ό *ne dolazi u at. prozi,* 1) *u plur.* ražanj. 2) *jon.* šiljasti stup, obelisk

όβολός, 6, *novac u Atici, šesti dio drahme*

όβρΐμοεργός 2. *ep.* silovit, nasilan

όβρϊμοπάτρη, ή, *ep.* kći silnog oca

οβρϊμος 2. *ep. i poet.* jak, zamašan, težak, silan, nasilan

όγδοαΐος 3. *poζ.* osmoga dana

όγδόατος *v.* όγδοος

όγδοήκοντα, *i stegn. (ep. i jon.* όγδώκοντα, osamdeset

όγδοηκοστός 3. osamdeseti

δγδοος 3, *i ep.* όγδόατος, osmi

όγδώκοντα *v.* όγδοήκοντα

όγδωκοντα-έτης 2. *poet. poζ.* osamdesetogodišnji starac

δ-γε, ή-γε, τό-γε, *ep. i jon. nagi. ó,* ή, τό, ovaj tu, ova tu, ovo tu, *često samo:* on, ona, ono, *Aps.* τηγε pravo ovamo, τόγε baš zato

όγκηρός 3. opširan, nadut, sjajan, raskošan

δγκιον, τό, sanduk za gvozdeno oruđe

δγκος, ό, I. *ep.* zavoj, kuka *(os. na rtu strelice).* II. što se nosi, teret, breme, težina; oholost, ponos; nadutost; bujica riječi

όγκόω, 1) činiti da što bubri, naduhati. 2) *pas.* nadimati se, oholiti se, obijestan biti, *επί* τινι zbog čega

όγμεύω brazditi *(o oraču);* stupati u dugom redu; vući se korak po korak

δγμος, ό, *ep. upr.* pravac; brazda, razor; postat

Όγχηστός, ό, *grad "na Kopajskom jezeru u Beotiji*

δγχνη, ή, *ep.* kruška *(drvo i plod)*

όδαϊα, τά, *ep.* (putna) roba, roba, kojom se usput trguje, tovar

όδάξ *ep. adv.,* grizući, zubima, λάζεσθαι γαϊαν zagristi u ledinu, poginuti; όδάξ έν χείλεσι φΰναι urasti grizući u usne, *tj.* ugristi se za usne

δ-δε, ή-δε (dor. όί-δε) τό-δε, *dat. plur. ep. i* τοΐσδε(σ)σι, *jon.* τοισίδε, *pron. demon. 1. lica.* 1) *mjesno:* ovaj ovdje, tu, tamo; έγών δδε ja sam tu, άνή? δδε *i samo* δδε = έγώ. 2) *vremenski:* sadašnji, današnji, ovaj;

ήδ' ήμερα današnji dan. 3) *aps. α)* τη δε, *dor.* τάδε, = zato; ovdje, ondje; ovako, *b)* τόδε ovamo; zato, stoga, c) τοισίδε ovako, ovim riječima, *d)* άπό (έκ) τοϋδε odsada; μέχρι τοϋδε dovle

οδεύω ići, hodati, putovati

όδίτης, ου, ό, *ep. i poet.* putnik

όδμάομαι, *fut.* -ήσομαι, *dep. med.* mirisati

όδμή, ή, *ep. i jon.* vonj, miris, zadah

οδοιπόρε ω, *impf.* ώδοιπόρεον, 1) *intr.* ići, hodati, putovati. 2) *tranz.* prolaziti, proputovati, τ ί

όδοιπορία, *jon.* -ίη, ή, putovanje, put, hod

όδοιπόριον, τό, *ep.* plaća za put, putnina

όδοι-πόρος, ου, ό, *ep. i poet.* putnik

Όδόμαντοι, οι, *trački narod istočno od Strimona*

όδοντο-φυής 2. *poet.* od zubi postao

όδοποιέω, *impf.* ώδοποίουν, *perf.* ώδοπεποίηκα, 1) put činiti, krčiti, prohodnim praviti. 2) *med.* sebi krčiti put

•οδοποιία, ή, građenje *ili* popravljanje putova *i* cesta

όδο-ποιός, δ, graditelj putova *i* cesta

οδός, *ep. i* ουδός, ή, put, 1) staza, cesta; pristup; trag; τοΰ πόταμου korito rijeke. 2) putovanje, put, hod; polazak, odlazak; povratak; οδός ημέρας dan hoda. 3) *prenes.* sredstvo, put, način, postupak

οδός, ό, *v.* I. ουδός, prag

οδούς, όντος, *i jon.* οδών, ό, zub; *kod vepra:* koljač

όδο-φύλαξ, ακος, *ό, jon.* čuvar puta *ili* ceste, cestar

όδόω, *jon.* pokazivati put, voditi; *pas.* voden biti, od ruke ići, napredovati

Όδρύσαι, ων, οι, *moćan narod u Trakiji u okolici Abdere*

•όδϋνάω, 1) *akt.* žalostiti, bol zadavati. 2) *med.-pas.* žalostiti se, osjećati bol

όδυνη, ή, *često plur.,* bol *(duševna i tjelesna)* muka, tuga, žalost

οδυνηρός 3. bolan, žalostan

όδϋνή-φατος 2. koji ubija bol, φάρμακα lijek od bolova

οδυρμα, τό, *poet., i* όδυρμός, ό, jauk, jaukanje, tugovanje

οδύρομαι, *dep. med.,* όδυροϋμαι, ώδυράμην, όδυρτός, 1) *intr.* bol osjećati, tugovati; jadikovati, cviljeti, tužiti, τινός za kim, τινί komu. 2) *tranz.* oplakivati, žaliti, tužiti za kim, τινά *ili* τί

'Οδυσσεύς, *ep. i* Όδυσεύς, ό, *gen.* σσέως, *ep.* (σ)σήος, σσέος *i* σσεϋς, *dat.* σσεϊ, (σ)σ?;ι, σεϊ, *ak.* σσέα, (σ)σήα, ση, *vok.* σσεϋ, Odisej, *sin Laertov i Antiklejin, muz Penelopin, kralj na Itaci i susjednim otocima. Odlikuje se hrabrošću, lukavošću, postojanošću, i uzdržanjem*

Όδυσήιος 2. Odisejev; *odatle* 'Οδύσσεια, ή, pjesma o Odiseju (Odiseja) (όδύσσομαι), *ep. dep. med., samo aor.* ώδυσάμην, *part.* όδυσσάμενος, i *perf.* όδώδυσμαι *(sa znač. prez.),* ljutiti se, mrziti, kivan biti na koga, τινί

8δωδα *v.* οζω

οδών *v.* οδούς

όδωτός 3. *poet.* prohodan; koji se može izvesti

δεσσι *v.* δις δζοςϊ ου, ό, 1) grana, mladica. 2) δζος "Αρηος od loze Aresove, potomak A. δ ζ ω, *perf.* δδωδα (ia *znač. pr&z.),* mirisati δθ-εν, *adv.* 1) odakle, otkuda; *mjesto relat.* od koga; odatle, gdje (έντεϋ-9-εν, ού). 2) po čem, čim, radi čega δθεν-περ, *adv.* odakle baš, odakle δθι *i* δθ-ι-περ, *adv.* gdje, ondje gdje; onamo gdje; δθι αυλής gdje u dvorištu όθνεϊος 3. tuđ. stran δθομαι, *ep. dep., uvijek s negac,* osvrtati se, žacati se, mariti, brinuti se, τινός za što (koga), ɪ *inf. ili* part οθόνη, ή, *ep. često plur., a)* tanko platno, *b)* prtenina, koprena, platneno odijelo; jedro

όθ-ούνεκα, *poet. veznik, a)* jer, zato što. *b)* da δ-θριξ, δτριχος, ό, ή, (ό *kopul.), ep.* jednake kose «7» dlake "Ο-9-ρΰς, υος, ή, *visoka planina u tesalskoj Ftiotidi* οι, *i podvostr.* οίοι, *poet. uzvik, bola i čuđenja:* jao! vaj! joj! o! *ob.* οίμοι (ο'ίμ[1]) jao meni! joj meni! — *Uz ovaj uzvik* 1. *lice stoji u nom. ili dat., 2. i* 3. *l. u gen.*

I. οι, *adv.* kamo, kuda; dokle

II. οι *v.* II. ού

ο.ία, *v. οίος*

οιάκοστροφέω, *poet.* krmu obraćati οιάκοστρόφος 2. *poet.* koji krmu okreće *ili* upravlja njome ο ία ξ, άκος, *jon.* ο'ίηξ, ό, 1) držak krmila, krmilo. 2) *ep.* koluti na jarmu *kroz koje su bile provučene uzdice*

Ο'υάτις *v.* Οίη

Οίβάρης, ους, ό, *Perzijanac,* konjušar Dareja I

οΐ'γνυμι, *impf. med. ep.* οΥίγνυντο, *i* ο'ίγω, *aor. ep.* ώιξα *i* ωξα, *ep. i poet.* otvarati, otključati οίδα, *at. obi. v. u gramatici, ep. perf. ind.* 1. *pl.* ϊδμεν (t *jon.),* 3. *plur.* ϊσ(σ)ασι, *konj.* 1. *sg.* εΐδέω, 1. *pl.* ε'ίδομεν, 2. *pl.* εΐδετε, *inf.* ί'δμεν(σι), *part. fem.* ίδυΐα, *plpf.* 1. *sg.* ηδέα, 2. *sg.* ήείδης (-δεις), 3. *sg.* Ρεε *i* ήείδη (-δει), 3. *pl. iaaM,fut. i* είδήσω *(i jon.), inf.* είδησέμεν, *nadalje jon. perf. ind. pl.* οΐδαμεν, οϊδασι, *konj.* ε'ιδέω *i* εϊδώ, *poet. u plpf. pl.* ήσμεν, ■?)στε, ήσαν, 1) znati, razumjeti, pozna vati; spoznati, uvidjeti; είδέναι χάριν za hvalan biti; φίλα είδέναι biti prijazan, misliti prijateljski; αγρία είδώς okrutan; i *part.* οΐδα αν-9-ρωπος ων znam da sam čovjek; ηδεσαν αυτόν τεθνηκότα znali su da je mrtav. 2) razumjeti se u što, vješt biti

οίδαλέος 3. (οίδάω), *poet.* nabujao, zatečen

οἰδάω, *ep. i joti.* οΕδέω, *perf.* ὤδηκα, *ep. i* οίδάνω, 1) *akt. tranz.* (οἰδάνω) naduhati, činiti da nabuja; razgnjeviti, véon. 2) *akt. intr. i* οἴδάνομαι, nadimati se, nabujati, nadut biti, otjecati

Οἰδί-πους, *gen.* ποδός, που, πόδάο, πόδα *ι* πόδεω, *ak.* πόδα, πουν *i* πόδαν, *vok.* πους *i* που, ó, Edip, *sin Lajev i Jokastin, otac Eteoklov, Polinikov, Antigonin i Izmenin. Bivši od oca izložen, bio je odgojen u Korintu, riješivši zagonetku Sfinginu ubije u neznanju oca i oženi mater svoju. Zato si iskopa oči i dođe u Atenu, gdje je u Kolonu živ otišao u Had*

οἴδμα, τό, *ep. i poet.* brujanje, bujica valova, udaranje mora, more

οϊεος 3. *jon. fetn.* -éη (οΐς) ovčji

ο ιέ τη ς, εος, 2. *ep.* iste dobi, vršnjak

όιζϋρός 3. *ep. i jon., kompar.* -ρώτερος, -ρώτατος, jadan, bijedan, kukavan, žalostan, zlosretan

όιζύς, υος, ή, *dat.* -ζυΐ, *ep.* jad, muka, nevolja, bijeda

όιζύω, *ep.* 1) jadikovati, naricati, περί τίνα oko koga. 2) nesretan, trpjeti, podnositi, tí

Οϊη, ή 1) *mjesto na Egini.* 2) *at. općina* (δήμος) *na obroncima Egaleja, odatle adj.* OES-τις νομός Eatski pašnjak, *i adv.* OEή-9-εν iz Eje

οΕήιον, τό, *ep. i* οϊηξ, ó = οϊαξ, *što v.*

οίηκίζω, *jon.* upravljati, ravnati

οϊησις, εως, ή, mišljenje

οΐκα *v.* έΟικα

οϊκαδε *v.* οίκος

οικείος, *jon.* οίκήιος 3, *adv.* -είως, *komp.* -ότερον, *superl.* -ότατα, 1. kućni, kućevni, domaći; τό οίκεϊον vlastita kuća; τα οίκ. domaće stvari, gospodarstvo. 2) domaći, srodan, prijatelj, ljubazan, prijazan, pouzdan, τινός *i* τινί; οί οικείοι rođaci. 3) koji komu (τινός *i* τινί) pripada, vlastit, čija svojina; bliz; τα οίκ. vlasništvo, imetak. *Napose a)* domaći, domovinski. *Supst.* ή οικεία (se. χώρα, πόλις vlastita zemlja, domovina, mjesto rođenja, *b)* domaći, privatan, 4) sposoban, valjan, zgodan, koristan

οίκειότης, *jon.* οΕκηιότης, ητος, ή, srodstvo, rod, uska veza, prijateljstvo, ljubav

οίκειόω, *jon.* οίκηιόω, 1) *akt. i pas.* učiniti svojom svojinom, steći, pripojiti. *Pas.* postati čijom svojinom, postati komu prijatelj, pouzdanik, pridružiti se, u vezi s čime biti, φθόνω. 2) *med. a)* držati nešto sebi srodnim, *b)* prisvojiti sebi, k sebi uzeti, pridobiti koga

ο ικέτης, ου, ó, ukućanin, *{jon. i poet. u plur. i* žene, djeca); os. rob, sluga; *u plur.* služinčad

οίκετικός 3. koji pripada robovima, ropski *(buk.)*

οίκεύς, έως, *ep.* ήος, ó, *ep. i poet.* ukućanin; = οίκέτης

οίκέω, οικήσω, ώκησα, *itd., fut. med. s pas. znač., jon. uvijek bez augm.* οίκεον, οϊκημαι, 3. *pl.* οίκέαται *u znač. prez., plpf.* ώκήμην, *pas. aor.* 3. *pl. ep.* ώκηθεν, 1) *intr. a)* stanovati, prebivati, ležati. *V)* gospodariti, upravljati, biti uređen, živjeti; ostati. 2) *tranz. a)* stanovati, nastaniti se gdje, nastavati, tí. *b)* upravljati, vladati, tí. U *pas. a)* biti nastanjen, *(o mjestima)* biti položen, ležati; εδ οt. biti napučen, οικουμένη πόλις napučen grad; ή οίκουμένη (se. χώρα *ili* γη), napučena zemlja, *onda* = zemlja, svijet, *b)* biti upravljan, uređivan, τινί čim. *c) ep.* biti gdje naseljen, nastaniti se; *os. perf. jon.* stanovati kao naseljenik

οίκήιος *v.* οικείος

οίκηιότης *v.* οίκειότης

οίκηιόω *v.* οίκειόω

οίκημα, τό, stan, kuća, soba, zgrada; *i* kat *u zgrade. Napose: a)* zloglasna kuća. *b)* tamnica; kavez, krletka, *c)* kapelica, *d)* radionica

οϊκησις, εως, ή, 1) stanovanje. 2) stan, kuća. 3) *(plur.)* kućanstvo, gospodarstvo

ο'ικητήρ, ήρος, ó, *(poet.),* οίκητής, οϋ, ó, i οίκήτωρ, ορός, ó stanovnik, naseljenik

οίκητήριον, τό, sjedište, boravište, stan

οίκητός 3. *poet.* nastanjen, naseljen

οικία *v.* οίκος

οΐκίζω, οίκιώ *itd., jon. bez. augm.,* 1) *akt. a)* graditi, utemeljiti τί; naseliti mjesto, nastaniti se, osnovati naseobinu; opet podići. U *preter. pas.* biti osnovan, ležati, stajati. £>) koga (τινά) naseliti, dati mu prebivalište, εϊς τι. 2) *med.* naseliti se, stanovati; ot ώκισμένοι stanovnici

οίκίον *v.* οίκος

οικίσκος, 6 *(dem. od* οϊκος) kućica, sobica; kavez

οίκιστήρ, ήρος, ó, naseljenik, osnivač naseobine, kolonizator

οίκοδομέω, οικοδομήσω *itd., jon. bez augm.,* 1) *akt. a)* graditi kuće, *uopće* graditi, zidati, dizati, utvrđivati, tí. *b) prenes.* osnivati na čem έπί τι. 2) *med.* sebi graditi *ili* dati graditi (kuću)

οίκοδόμησις, εως, ή, οίκοδομία, ή, *i* οικοδόμημα, τό, gradnja. I) građenje; način građenja. 2) građevina, zgrada

οικοδομικός 3. koji pripada građenju; τα οίκ. graditeljstvo

οίκο-δόμος, ó, graditelj

οίκοθεν, οϊκοδ-ι, οϊκοι, οΐκόνδε *v.* οίκος

οίκονομέω upravljati kućom, *uopće:* upravljati, urediti, naređivati

οικονομία, ή, 1) upravljanje kućom, gospodarstvo, kućanstvo; uprava. 2) uređenje; ustanova, uredba, red

οικονομικός 3. vješt u upravi gospodarstva; ή, -ή vještina u gospodarenju; τα οι. državno gospodarstvo, financije

οίκο-νόμος 2. koji upravlja kućom; *supst.* domaćin, gospodar, upravitelj

οϊκό-πεδον, τό, *zapr.* kućište, dvorište; *u pl.* razvaline od kuće, razvaline porušene zgrade
οϊκο-ποιός *2. poet.* koji (neku prostoriju) čini kućom *ili* stanom; *Sof. Fil.* 32, οϊκο-ποιός τρυφή kućna udobnost
οϊκος, ό, οικία, *jon.* -ίη, ή, *i jon.* οεκίον *(samo po obi. demin.),* τό, 1) *a)* kuća, stan, koliba, palača, prebivalište; šator; ležaj, gnijezdo. *Adv.* κατ' οϊκον, οίκους, έν οικία *i si.* u kući, unutra, u stanu, *b)* soba, dvorana; *zato* οί οίκοι *i o jednoj kući, jer ima više soba;* τα οίκία dvorovi kneževski, *ep. i* stanovi *ljudski i životinjski.* 2) *a)* kućanstvo, gospodarstvo, kuća i dvor, vlasništvo, imovina, *b)* obitelj, porodica, rod, družina, služinčad. 3) domovina, otadžbina; άπ' οίκου od kuće; κατ' οϊκον kod kuće. — *Adv.* οίκοθεν *a)* od kuće, iz kuće; iz domovine. *b)* od svoje imovine, od svoga; od rođenja, od početka; sam po sebi. 2) οίκοι, *ep. i* οϊκο-9-ι, kod kuće, u domovini; ό οίκοι domaći; τα οίκοι domaće prilike, domovina; οl οί'κοι zemljaci. 3) οϊκαδε, *ep. i* οΐκόνδε, kući, doma, u domovinu; u kuću, u sobu; τά οϊκαδε čeznuti za domom
οίκος *v.* έΟικα
οϊκότως, *jon.* = εΕκότως
οικουμένη, ή, *v.* οΐκέω
οϊκου ρέω čuvati kuću, braniti, štititi; kod kuće biti, povučeno živjeti; unutrašnje državne poslove raditi
οΕκούρημα, τό, *poet.* čuvanje kuće, ostajanje kod kuće, nerad
οϊκούριος 2. *poet.* koji pripada čuvanju kuće; τά οϊκοΰρια nagrada za čuvanje kuće
οϊκοφθορέω, upropastiti imovinu; *jon. pas. (bez augm.)* izgubiti imovinu; upropastiti imovinu; pasti u nevolju
οϊκοφθορία, ή, poremećenje kućanstva, gubitak imovine
οίκτείρω, *pogrešno pisano mj.* οικτίρω, *v. slijedeće*
οϊκτίζω, *fut.* οϊκτϊώ, *aor.* φκτϊσα, ώκτίσθην, *i* οικτίρω, *fut.* οικτίρω, *aor.* φκτϊρα, 1) *akt. i (rijetko) pas.* žaliti, sažaljevati, oplakivati. τινά, τί. 2) *med.* svoj usud oplakivati, žaliti
οϊκτίρμων, όνος 2. milosrdan
οϊκτιστος 3, *superl. od* οικτρός
οίκτος, δ, žaljenje, sažaljevanje, smilovanje, milosrđe; jadikovanje
οικτρός 3, *komp.* -ότερος, *superl.* -ότατος, *i ep.* οϊκτιστος 3, α) jadan, sažaljevanja vrijedan, kukavan, *b)* koji jadikuje, tuguje. —*Adv.* οίκτρώς, οικτρά *i* οϊκτιστα
οϊκωφελίη, ή, *ep.* unapređivanje kućnoga blagostanja, kućenje Οΐλιάδης, ου, ό, *sin* Oileja, *kralja u Lokridi* —*Ajant*
οΤμα, ατός, τό, *ep.* jurišanje, napad, bijes
οΐμαι *v.* οΐω
οίμάω, *ep., aor.* οϊμησε, zagnati se, zaletjeti se, navaliti, μετά τινα
οίμγ), ή, *ep. v.* οϊμος
οϊμοι *v.* οί
οΐμος, ό *i* ή, *i ep.* οίμη, ή, put, staza; cijepac zemlje, okolica *(Esh. Prom.* 2). *Prenes. a)* pruga, τινός *b)* tijek pripovijetke, priča, pjesma οιμωγή, ή, jadikovanje, jauk, lelek, tužnjava,
uzdisanje οΕμώζω./κί. οίμώξομαι, *aor.* φμωξα, *perf. pas.*
part. ώμωγμένος, 1) *intr.* jaukati, jadikovati, cviljeti, tužiti, kukati, lelekati, naricati. 2) *tranz.* žaliti, τινά
οίνάριον, τό, slabo vino, bućkuriš Οίνεύς, *έως, jon.* ήος, ό, *etolski kralj u Kalidonu, otac Meleagrov i Tidejev* (Τυδεύς)
Οΐνηίς, ίδος, ή, *ime atičke file* οίνηρός 3. *jon. i poet.* vinski, pun vina, obilan vinom
Οινιάδαι, οί, *grad u Akarnaniji* οινίζομαι, *ep. med.* sebi dobavljati »7» kupovati vino, τινί ρο što οίνο-βαρής 2. *ep., si. i part.* οίνοβαρείων,
težak od vina, pijan, pijanica, popilica
Οινόη, *i\, jedna atička općina* (δήμος), *tvrđava na granici beotskoj.* 2) *mjesto u Atici kod Maratona*
οίνό-πεδος 2. *ep.* vinorodan; τό οίν. vinograd
οίνο-πληθής 2. *ep.* pun vina, vinorodan
οίνοποτάζω, *ep.* vino piti οίνο-ποτήρ, ήρος, δ, *ep. (s* άνήρ) vinopija οίνος, ό, vino *(kod Hom. samo rumeno); u plur.* vrste vina; *οίνος* κρίθινος pivo
ΟίνοΟσσαι, αϊ, *pet otoka na sjeveroistočnoj strani od Hija*
Οίνό-φυτα, τά, *mjesto u Beotiji* οίνοχοέω, *impf. ep.* οίνοχόει *i* έωνοχόει, *ep. i* οίνοχοεύω, točiti vino, τινί οίνο-χόος, ό, vinotoča οίνό-χυτος 2. *poet.* natočen, πώμα, čaša vina,
napitak οΐν-οψ, οπός, ό, ή, *ep., i* οίνώψ, ώπος, ό, ή,
poet., vinove masti, rumen, crven; tamnocrven; taman οίνόω, *ne dolazi u at. prozi,* 1) vinom opiti,
opojiti. 2) *pas. s perf.* οίνωμαι *i* φνωμαι opiti se, biti pijan οίνων, ώνος, δ,
pivnica za vino Οίνωτρία, ή, *jugozapadni dio Italije (Brutij i Lukanija)* ο Ινώ ψ *v.* οϊνοψ οϊξασα *v.*
οϊγνυμι οίο *v.* II. δς οίο-βώτας, ό, *poet.* koji nasamo pase, φρενός
misao svoju, zazirući od ljudi οίό-ζωνος 2. *poet.* koji se sam paše, pojedinac
putnik
οίόθεν *v.* οίος οίοι *v.* οϊ οϊομαι *v.* οϊω
ΟΕόν, τό *gorska tvrđava u sjevernoj Lakoniji (Skiritida)* οίόομαι, *ep. pas., samo aor.* οίώθην, biti
ostavljen, ostati sam

I. οίο-πόλος *2. ep.* (οίος, πέλω) osamljen, na osami, pust
II. οίο-πόλος 2 (οίς) *ep.* koji ovce pase οίος, οίη, οίον, *ep. i poet.* 1) jedini, sam. 2) osamljen, ostavljen; udaljen, άπό (τίνος) od koga. *Adv.* 1) οίον samo. 2) οίόθεν οίος sam samcat, posamce
οίος, *(eol.* οίος), οία *(Jon.* οϊη), οίον 1) kakav, kako; ουδέν οίον τό έρωταν najbolje je pitati. 2) *u uzvičnim i uzročnim rečenicama* = δτι τοΐος, da ti tako; *ponavlja se i po više puta u istoj rečenici: oV έργα.* δράσας οία λαγχάνει κακά da ga je nakon takvih djela takva nesreća zadesila; οία budući da to, po tom što. 3) ɪ *inf.* takav da (τοιούτος ώστε), sposoban, vješt, valjan, takav, koji može; *s* είναι moći, običavati; οΐόντε *(i bez* εστίν) moguće je, dopušteno je, može biti. — *Adv.* 1) οίον *i* οία kao na primjer, kako, kao što. *Uz brojeve znači* otprilike, *s part.* = άτε budući da, jer. 2) οϊως kako, na kakav način; οίος ων οίως έχεις kakav si junak, a kakva ti je sudbina
διος *i* οίος *v.* δις
οίοσ-δή, οίαδή, οίονδή, *piše se i* οίος 8ή, takav, takav kao, takvo kako je rečeno
οΐόσ-περ οΐαπερ, οιόνπερ, *piše se i* οΐός περ, baš kakav, upravo kao. *Adv.* οΐόνπερ (i *pl.)* upravo kako, kao što
οίο-χίτων, ωνος, ό, ή, samo u hitonu *(samo u košulji bez kabanice)*
οΐ-περ, *adv.* upravo kamo
δις, ό, ή, *stegn.* οϊς, *at.* οίος, οίί, οΐν, οίες, οίων, οίσί, οίς, *ep.* δίος, δίν, δίες, δίων, όίεσσι, ο'ίεσι *i* δεσι, δις, ovca, ovan
όίσατο, όισθ-είς *v. o'íω*
οίσε *v.* φέρω
οϊσπη, ή, *stegn. od* οίσύπη, *jon.* neoprana vuna
οίστέος *i* οίστός 3, *adj. verb. za* φέφω, α) koji se može »7»' mora nositi »7» podnositi. *b)* što se ima donijeti
όιστεύω, *aor.* όίστευσα, *ep.* odapinjati strelicu, strijeljati
οίστός *i* όιστός, ό, strelica. *Bila je od drveta ili trstike s rtom od kovine*
οίστός *v.* οίστέος
οίστράω, οίστρήσω *itd., poet.* 1) *tranz.* podbadati, razdražiti, razgnjeviti. 2) *intr.* bjesnjeti
οϊστρημα, τό, *poet.* ubod, bodenje οίστρ'ο-^πλήξ, ήγος, ό, ή, *poet.* od obada uboden, bijesan οίστρος, ό, 1) *ep. i poet.* obad, štrk. 2) *prenes.* ostan; bjesnilo, pomama οισόΐνος 3. načinjen od vrbe, vrbov οϊσυιον, τό, vrba, έν τοις οίσυίοις pod vrbama ο i'σ ω *v.* φέρω
Οίτη, ή, *Eta, gora u Tesaliji, na kojoj se Heraklo sam spalio. Adj.* Οίταϊος 3, *stanov.* ο'ι Οίταΐοι
οΐτος, ό, *ep. i poet.* sudbina, udes
Οίτΰλος, ή, *grad na obali Lakonije*
Οιχαλία, *jon.* -ίη, ή, 1) *grad u Tesaliji na Peneju. Odatle adv.* Οίχάλίηθ-εν iz Ehalije, *i supst.* ό Οίχαλιεύς, ήος. 2) *grad na Eubeji*
οίχνέω, *ep. i poet.,* 3. *pl. prez.* οίχνεϋσι, *impf. iter.* οίχνεσκον, otišao sam, otići, dolaziti; prolaziti
ο'ίχομαι, *impf.* φχόμην, *fut.* οίχήσομαι, *perf.* οϊχωκα, *jon. impf.* οίχόμην, *plpf.* οίχώκεα, *perf. med.* οίχημαι, *dep. med.,* brzo otići, doći; odjedriti, letjeti; *os.* otići, otputovati; prolaziti, minuti, propasti; *(i bez* θανών) umrijeti, poginuti. *Prez. od* ο'ίχομαι *ima obično znač. perf.* otišao sam, otputovao sam; propadoh, poginuh; *part.* οίχόμενος onaj koji je otišao, nenazočan; pokojni; — όδόν οϊχ. put putovati. 5 *part. se- često prevodi s:* (ode) brzo, naglo; *npr.* φχετο πλέων otplovio je
ο'ίω *i* όίω, *ob. med.* οϊομαι, *ep.* όίομαι, *at. i* οΐμαι, 2, *sg.* οϊει, *impf.* φόμην *i* φμην, *fut.* οίήσομαι, *aor.* ώήθην, οίηθώ, *ep.* οΐσάμην, *rjeđe* ώίσθην, slutiti, očekivati, nadati se, bojati se, sumnjati; *onda uopće:* misliti, držati, vjerovati, namjeravati; τα ουκ όίω to mislim da neće biti. *često* je οΐμαι *kao lat. opinot umetnuto bez utjecaja na konstrukciju. U odgovorima znači:* razumije se, dakako. *Rado s inf. i ak. s inf.* οίωνίζομαι, *dep. med., bez augm.,* proricati po letu ptica; *uopće:* proricati, slutiti, nagađati οίωνιστής, οϋ, ό, *ep.* koji po letu i glasu ptica proriče, vrač, gatar οίωνο-θέτας, ου, ό, *poet.* koji određuje značenje ptičjih znamenja, motrilac ptica οίωνο-πόλος, ό, *ep.* = οΕωνιστής οιωνός, ό, 1) velika ptica, ptica grabilica, *kao* orao, jastreb, *paće i* roda. 2) kobna ptica, *po koje se glasu i letu tumačila volja bogova.* 3) znamenje, slutnja
όκέλλω, *aor.* ώκειλα, 1) *tranz.* na žal tjerati, nasukati *(lađu).* 2) *intr.* nasukati se, nasjesti δκγ), *jon. mj.* δπη
όκλαδιστί, *poet. i* οκλαδόν, *ep. adv.* na petama sjedeći, čučeći
όκλάζω, *jon.* sjesti na pete, čučati, čučnuti
όκνέω, *ep. i* όκνείω, oklijevati, žacati se, premišljati se, bojati se, zabrinut biti, τό μέλλον radi budućnosti; *i* περί τίνος οκνηρός 3, *adv.* -ώς, 1) koji oklijeva, mlitav, spor, preko volje, bojažljiv. 2) neugodan, strašan, mučan, nemio
δκνος, ό, oklijevanje, zatezanje, lijenost, sporost, strah, premišljanje όκόθεν, όκοΐος, όκόσοι, δκότερος, δκου *i si., jon. v.* όπ-.
όκου-δή, *jon. adv.,* negdje u kutu όκριάομαι, *ep. impf.* 3. *pl.* όκριόωντο, *zapr.* oštar postati, razljutiti se, biti razdražen όκρίβας, αντος, ό, odar, s *kojega bi se pjesnik i glumci publici predstavili;* pozornica
όκριόεις, εσσα, εν, *ep.* oštar, šiljast, oštrljast

ὀκρυόεις, εσσα, εν, *ep.* hladan; strašan, strahovit
ὀκτακισ-χίλιοι 3. osam tisuća
ὀκτά-κνημος 2. *ep.* s osam žbica *ili* palaca
ὀκτα-κόσιοι 3. osam stotina
ὀκτά-ρρῦμος 2. s osam ruda, ἅρμα pomični toranj na kotačima s osam ruda
ὀκτώ, οἱ, αἱ, τά, *indecl.* osam
ὀκτω-καί-δεκα, οἱ, αἱ, τά, *indecl.* osamnaest
ὀκτωκαιδέκατος 3. osamnaesti
ὅκως *v.* ὅπως
Ὀλβία, ἡ, *grad na ušću Hipanisa (Buga) i Boristena (Dona), stan.* Ὀλβιοπολῖται, οἱ
ὀλβίζω, *poet.* držati koga sretnim; usrećivati
ὀλβιο-δαίμων, ονος, 2. *ep.* od božanstva blagoslovljen
Ὀλβιοπολῖται *v.* Ὀλβία
ὄλβιος 3, *adv.* ὀλβίως, sretan, blažen, bogat, imućan, sjajan. *Supst.* τὰ ὄλβια sreća, blagoslov
ὀλβο-δότας, ου, ὁ, *poet. i fem.* ὀλβοδότειρα, ἡ, *poet.* koji sreću daje, *aps. ili* τινί komu, τινός od čega
ὄλβος, ὁ, 1) bogatstvo, obilje, blagostanje. 2) napredak, sreća, blagoslov
ὀλέεσθαι *v.* ὄλλυμαι
ὀλέθριος 3. *i* 2, 1) *akt.* poguban, zlosretan, ἡμαρ dan propasti, smrti. 2) *pas. poet.* nesretan, nevrijedan
ὄλεθρος, ὁ, 1) propast, pogibija, smrt, nesreća, gubitak; *kao apoz.* ὄλεθρον na propast; οὐκ εἰς ὄλεθρον; do bijesa! nećeš li do bijesa! 2) *o licima:* pogibeljan čovjek, nitkov, zločinac, zlotvor
ὀλείζων, *komp. za* ὀλίγος, *što v.*
ὀλεῖται *v.* ὄλλυμαι
ὀλέκω, ὀλέσαι *v.* ὄλλυμαι
ὀλετήρ, ῆρος, ὁ, *ep.* zatornik, ubilac
ὀλϊγάκις, *adv.* malo puta, rijetko
ολιγανθρωπία, ἡ, nestašica ljudi
ὀλιγαρχέομαι, *dep. pas.* imati oligarhički ustav, živjeti u oligarhiji
ολιγαρχία, ἡ, oligarhija, vlada nekolicine
ολιγαρχικός 3., *adv.* -ώς, oligarhički
ὀλῐγαχόθεν, *jon. adv.* iz malo mjesta
ὀλῐγηπελέω, *ep. zapr.* malo se micati, biti slab, nemoćan
ὀλῐγηπελίη, ἡ, *ep.* slabost, nemoć, nesvijest
ὀλίγιστος *v.* ὀλίγος
ὀλῐγογονία, ἡ, slab rasplod, oskudno rađanje
ὀλῐγό-γονος 2. *jon.* slabo plodan, koji malo rada
ὀλιγοδρανέω, *ep.* — ὀλιγηπελέω
ὀλῐγοετία, ἡ, malen broj godina, mladost
ὀλίγος 3, *i komp.* ὀλείζων (ὁλίζων), *superl.* ὀλίγιστος 3., 1) *adj.* malo (njih), malen, neznatan, kratak, nizak, plitak, slab, tih; *često:* premalo. 2) *supst. a)* ὀλίγον τι nešto malo; ὀλίγα malo (imetka), *b)* οἱ ὀλίγοι α) oligarsi, *tj. lica, koja u oligarhičkoj vladi stoje na čelu države,* β) κατ' ὀλίγους u malim odjelima; 3) *kao adv. a)* ὀλίγον (τι) *i* ὀλίγῳ, *npr.* πρότερον, zamalo, u malu razmaku, *b)* ὀλίγου (δεῖν) malone, gotovo. *c)* ὀλίγα malo, rijetko, *d)* δι' ὀλίγου nedaleko; za kratko vrijeme, *e)* ἐν ὀλίγῳ na malom prostoru, u kratko vrijeme; *ali* ἐν ὀλίγοις medu malo njih, *npr.* μέγας, *tj.* veći nego većina. *f)* παρὰ ὀλίγον malone, skoro, ποιεῖσθαι malo cijeniti
ὀλιγοστός 3. *poet.* χρόνος vrlo mali dio života
ὀλιγότης, ητος, ἡ, malen bfoj
ὀλιγο-χρόνιος 2. kratkotrajan, kratkovječan
ὀλιγωρέω slabo cijeniti, ne brinuti se, zanemarivati, prezirati, τινός
ολιγωρία, *jon.* -ιη, ἡ, zanemarivanje, lakoumnost; bezobzirnost, preziranje, grijeh
ὀλίγ-ωρος 2. bezobziran. *Adv.* ὀλιγώρως ravnodušno; ὁ. Ζχειν τινός slabo cijeniti
ὀλίζων *v.* ὀλίγος
Ὁλιζών, ώνος, ἡ, *primorski grad na poluotoku Magneziji*
ὀλισθάνω, *aor. ep. i poet.* ὠλισθον *{ep.* ὀλισ-•9-ον), okliznuti se, opuznuti se, pasti
ολισθηρός 3. klizak, gladak
ὁλκάς, άδος, ἡ, (Ζλκω) *zapr.* lađa koja vuče, *tj.* tovarna lađa, prijehod
ολκή, ἡ, vučenje, promaja *{za oganj);* uteg
I. ολκός, ὁ, ono što vuče, *1) poet.* remen, uže. 2) *jon.* škver
II. ολκός 3. koji vuče
ὄλλῡμι ι ὀλλύω, *ep. i poet. (u prozi samo slož.* ἀπ-, δι-, ἐξ-), I) *tranz. u akt., at.* ὀλῶ (-εις), ὤλεσα, ὀλώλεκα, ὠλωλέκειν, *ep. fut.* ὀλέσ(σ)ω, *aor.* ὤλε(σ)σα, *jon. fut.* ὀλέω, s *ep. i poet. spored. obi.* ὀλέκω, *impf.* ὄλεκον, *iter.* ὀλέκεσκεν, 1) kvariti, upropastiti, razvaliti, uništiti, razoriti, pogubiti, ubiti. 2) izgubiti. II) *intr. u med.* ὄλλῡμαι *i* ὀλλύομαι, *at.* ὀλοϋμαι, ὠλόμην, ὄλωλα, ὠλώλειν *i* ὀλ., *ep. (i jon.) fut.* ὀλέομαι, *aor.* ὀλόμην, i *iter.* ὀλέσκετο, i *ep. i poet. spored. obi.* ὀλέκομαι 1) propadati, pogibati, zaglaviti, umrijeti, κακόν οἴτον tužnom smrću, *ali i* (ὑπό) τινι, ὑπό (διά) τίνος; kvariti se. *Perf.* ὄλωλα: propao sam, poginuo sam; οἱ ὀλωλότες pokojnici. 2) izgubiti se
ὄλμος, ὁ, 1) *ep.* valjak *(kameni ili drveni; vjerojatno za poravnjivanje zemlje).* 2) *jon.* mužar
ὀλόεις *i* ὀλοιός *v.* ὀλοός
ὀλοί-τροχος, *at. i* ὁλοΐτροχος, *ep.* ὁλοοίτροχος, ὁ, velik kamen *koji bi se s visine svaljivao na neprijatelje*
ὁλοκαυτέω *i* ὁλοκαυτόω, *aor.* ὡλοκαύτησα žrtvovati žrtvu paljenicu, sažeci što za žrtvu
ὁλό-κληρος 2. posve potpun, neoštećen, savršen
ὀλολῡγή, ἡ, glasno zazivanje, glasna vika, *os. žena*
ολολύζω, ὀλολύξομαι, ὠλόλυξα, *ep.* ολόλυξα, vikati; glasno bogove zazivati, glasno se moliti; klicati, pocikivati; kukati, jaukati
ὀλόμην *v.* ὄλλυμαι
ὁλοοίτροχος *v.* ὁλοίτροχος

ὁλοός 3, *superl.* ὁλοώτατος 3. *i 2, jon. i ep. i* ὁλοιός, *poet.* ὁλόεις, εσσα, εν, 1) poguban, škodljiv, okrutan, ubojit, grozan. 2) *poet.* pokvaren
Ὁλοοσσών, όνος, ή, *grad u sjevernoj Tesaliji*
ὁλοό-φρων, ονος, ό, ή, *ep.* koji misli kome o propasti, poguban, zloban, opak ὁλο-πόρφυρος 2. posve grimizan δλος, *ep.* ούλος 3 *(v.* III. ούλος), cio, čitav, potpun, sav; δλα τά σώματα tijela u svim svojim dijelovima; δλος δρμημαι težim svom snagom; *Supst.* τό δλον cjelina, čitava snaga; τά δλα cjelina, država, svemir; ή των όλων τάξις svemir, τοϊς δλοις uglavnom. *Adv.* (τό) δλον sasvim, uopće; δλω καί παντί u cijelosti, posve. — *Adv.* δλως sasvim, potpuno, uopće, ukratko, jednom riječju ὁλό-σχιστός 2. sav rascijepan "Ολουρος, ό, *grad u Ahaji kod Pelene* ὁλοφυδνός 3. *ep.* jaučući; tužan, jadan Ὁλόφυξος, ή, *grad u Trakiji na Atosu; stan.*
οι Ὁλοφύξιοι
ὁλοφυρμός, ό, jaukanje, jadikovanje, naricanje ὁλοφυρομαι, *dep. s fut.* -ὑροῦμαι, *aor.* ὡλοφῠράμην *(ep.* ὁλ.), *ali i* ὡλοφύρθην *(s akt. znač.),* 1) *intr.* jadikovati, jaukati, cviljeti; jadiku-jući moliti; τινός tugovati za kim, smilovati se na koga; ὁλοφύρεαι ὁλκιμος εἰναι jadikuješ sumnjajući da si jak. 2) *tranz.* žaliti, oplakivati, sažaljevati
ὁλοφώιος, 2. *ep.* varljiv, zloban; *prenes.* poguban, *Supst.* ὁλοφώια zlobno lukavstvo, pakost, spletke; ό. εἰδώς zloban 'Ολυμπία, ή, *kraj u Elidi na sjevernoj obali Alfeja. Tu je bio hipodrom i stadij, gdje se svake četvrte godine slavila po pet dana grčka narodna svečanost* (ή 'Ολυμπιάς) *i olimpijske igre* (τά 'Ολύμπια). Pobijedilti u olimpijskim igrama *kaže se* 'Ολύμπια νικαν, a pobjednik *se zove* δ Ὁλυμπιο-νίκης, *koji se vrlo častio. Adj.* Ὁλυμπι(α)κός 3. *Adv.* 'Ολυμπίασιν u Olimpiji 'Ολυμπιάς, άδος, ή, α) olimpijada, *vrijeme od četiri godine, od jedne olimpijske svečanosti do druge. Kao prva godina prve olimpijade uzima se g. 776. pr. n. e. b) svečanost u Olimpiji (vidi gore),* c) *Fem. adj.* olimpijska *(v. dolje), d) mati Aleksandra Velikoga* "Ολυμπος, ό, *ep. i jon.* ΟΟλυμπος, ό, 1) *visoka gora na granici Tesalije i Makedonije, sijelo bogova, zato kod trag. često* = nebo. *Adj. jon.* Οὔλυμπικός 3, *i* 'Ολύμπιος 3. olimpijski, *os. pridjevak bogova, napose Zeusa, koji se upravo zove* 'Ολύμπιος. *Osobit fem. k tome jest:* 'Ολυμπιάς, άδος, ή, *i ep. adv.* Οὔλυμπόνδε na Olimp. 2) *gora na granici Mizije i Frigije, stoga* αἱ 'Ολυμπιάδες θεαί nimfe *na njoj* δλυνθος, ό, *jon.* smokva *koja ne dozori jer se još prije lista zametne*
"Ολυνθος, ή, *grad na poluotoku Halkidici, od Filipa razoren g.* 348. *Stan.* οί Ὁλύνθιοι, *adj.* 'Ολυνθιακός 3. olintski
βλϋραι, at, *vrsta Sita, možda:* kukuruz *ili* pir
ολωλα *i* ὁλώλεκα *v.* βλλυμι II. *i* I.
δλως *v.* δλος
δμάδέω, *ep. aor.* δμάδησα, s velikom se vikom skupljati, vikati, bučati
ομάδος, ό, 1) svjetina koja buci, vreva. 2) *ep.* graja, buka, tutnjava, šum. 3) množina, βίβλων
δμ-αιμος 2, *jon. i poet., i* ὁμ-αίμων όνος, 2., *jon. i poet.,* iste krvi, rod po krvi, τινός komu. *Os. o braći. Supst.* brat, sestra
ὁμαιχμία, *jon.* -ίη, ή, bojno bratinstvo, ratni *ili* vojni savez
δμ-αιχμος, ό (αιχμή) bojni drug
ὁ μάλης 2. *i* ομαλός 3. jednak, ravan, gladak; koji se ne ističe, srednji. *Supst.* τό ὁμαλόν ravnica. *Adv.* δμαλώς ravno, jednako, jednoliko, na isti način, zajedno
ὁμαρτέω, *ep. i poet.* ići s kim, pratiti koga, sastati se s kim, isto činiti, izjednačiti se, jednako brzo letjeti, (σύν) τινι
δμαρτη, *ep., i* ὁμαρτήδην, *ep.* zajedno, skupa
δ μ-αυλός 2. *poet.* koji zajedno u sviralu puše, suglasan, složan
δμβριος 3. *jon. i poet.* kišni, ὕδωρ kišnica, χάλαζα tuča s kišom
δμβρος, ό, kiša, pljusak; mećava; *poet. i:* voda, tekućina
ὁμ-ευνέτης, ου, ό, *poet. i* ὁμ-ευνέτις, ιδος, ή, *poet.* koji zajedno spavaju, muž, žena
δμ-ηγερής 2. *ep.* sakupljen, na okupu
ὁμηγϋρίζομαι, *ep. dep. med.,* sakupljati
ὁμ-ήγῠρις, εως, *jon.* ιος, ή, *ep. i poet.* zbor, skupština
ὁμηλῐκίη, ή, *ep. a)* ista dob, vršnjaštvo. *b)* vršnjaci, vršnjakinje
ὁμ-ήλιξ, ῐκος, ὁ, ή, *ep. i poet.* iste dobi, vršnjak, vršnjakinja
δμηρεία, ή, davanje zaloga; ες δ. kao zalog
ὁμηρεύω 1) *poet.* sastati se, zajedno ići. 2) biti talac, služiti kao talac. 3) za zalog uzimati
ὁμηρέω, *ep.* = ὁμηρεύω 1).
Ὁμηρίδης, ου, ό, Homerid, Homerov potomak; οί Ὁμηρίδαι, *prvobitno porodica na Hiju koja je lozu vukla od Homera, kasnije* = rapsodi
δμ-ηρος, δ, *i poet.* δμ-ηρον, τό, jamstvo za uzdržavanje jedinstva, zalog, talac
"Ομηρος, δ, *Homer, pjesnik Ilijade i Odiseje. Adj.* Ὁμήρειος *i* 'Ομηρικός 3.
ὁμΖλαδόν, *ep. adv.* u hrpi, četimice, u četama
ὁμἄλέω 1) biti zajedno, družiti se, drugovati, općiti, (σύν) τινι, προς τίνα. *Napose:* α) spolno općiti, *b)* pismeno (διά γραμμάτων) općiti, *c)* dobro se upoznati, (Sv) τινι čim. 2) *u neprij. smislu:* potući se, sukobiti se, biti se, *aps. i* τινί. 3) skupljati se, sabrati se, sastajati se. 4) govoriti, zabavljati se *ili* raspravljati s kim, τινί *i* προς τίνα. 1) baviti se čime, dati se na nešto, τινί
ομιλητής, οϋ, δ, drug; *os.* učenik, slušač
ομιλητικός 3. druževan, prijazan

ομιλία, *jon.* -ίη, ή, 1) općenje, drugovanje, sveza, prijateljevanje, prijateljstvo, τινός *i* προς τίνα s kim. *Napose: a)* spolno općenje. *b)* duhovni saobraćaj, poučavanje, zabava. 2) sastanak, zbor, skupština, društvo

δμΤλος, ό, vreva, četa, mnoštvo, rulja, hrpa, skupština, vojska u bojnom redu. 2) bojna četa, bojni *ili* ratni metež

ομίχλη, *ep.* ομίχλη, ή, magla, oblak; para

δ μ μα, τό, 1) *akt.* oko; pogled; lice; ώς άπ' ομμάτων koliko se vidjeti može; κατ' δμματα pred očima; δμμα φήμης sjaj vesela glasa. 2) *pas.* što se vidi, pogled

όμματο-στερής 2. *poet.* 1) lišen očiju *ili* očinjega vida. 2) koji lišava očiju, koji drveću pupoljke ubija *{Esh. Eum.* 940)

όμ-μένω, *eol.* = αναμένω.

δμνυμι *i* ομνύω, *at.* όμοϋμαι, ώμοσα, όμώμοκα, ώμωμόκειν (όμωμ.), *perf. pas.* 3. *sg.* όμώμο(σ)ται, *aor.* ώμό(σ)θην, *fut.* όμοσθήσετοα, *k tomu ep. prez. imper. 2. sg.* δμνυθι, *aor.* ώμοσσα *i* δμο(σ)σα, 1) kleti se, priseći, prisegom obreći *ili* potvrditi; *aps. i* δρκον priseći; τον βουλευτικών δρκον ό. priseći kao član vijeća, postati član vijeća; Ιπίορκον ό. krivo se kleti. 2) zaklinjati se na što, τί, *npr.* είρήνην na mir

όμο-γάστριος 2, *ep.* koji je iz iste utrobe, rođeni (brat)

ομογενής 2. 1) istoga roda, srodan, rod po krvi. 2) koji zajedno rađa

όμό-γλωσσος, *at.* -ττος, 2. koji istim jezikom govori, τινί s kim

όμό-γνιος 2. koji štiti krvni rod, θεοί čuvari plemena

όμογνωμονέω jednake *ili* iste misli biti, slagati se, složno raditi, povlađivati, τινί

όμο-γνώμων, όνος. 2. jednake misli, τινί s kim; όμογνώμονα τίνα λαμβάνειν predobiti koga za svoje mišljenje

όμοδοξέω slagati se, τινί

όμό-δουλος, ό, ή, drug, drugarica u ropstvu

όμο-εθνής 2, *jon.* istoga plemena; iste vrste

όμο-ήθης 2. iste ćudi, istoga značaja

όμόθεν, *adv.* 1) iz istoga mjesta, iz istoga roda. 2) izbliza, blizu

ομοθυμαδόν, *adv.* jednodušno

όμοθυμέω složan biti

όμοίιος *v.* όμοιος

όμοιομέρειαι, ά'ι, *ροζ.* istovrsno, prapočela koja se sastoje od sličnih dijelova

όμοιος 3, *kasnije at.* όμοιος, *ep. u mask. i neutr. i* όμοίιος, ιον, I. jednak, sličan, nalik, isti, istovrstan, jedan, dorastao, snagom jednak; *o tlu:* ravan; *aps. i* τινί, τί u čem; δμοιον ήμΐν Ισται nama će biti svejedno. *Supst.* 1) ό όμοιος, οι όμοιοι jednaki, ljudi istoga staleža. U *Sparti zvali su se tako oni građani koji su imali sva građanska prava.* 2) (τό) δμοιον *iplur.* jednako, poredba, jednak položaj; πάνυ δμοιον dobra poredba; των ομοίων ήμΐν άξιοϋσθαι imati iste časti kao i mi. — *Adv. fraze: a)* έκ τοϋ ομοίου na isti način, u istim prilikama, ponovo. *b)* έν (τω) όμ. na jednakom mjestu, u jednakom položaju, tako isto, ποιεϊσθαι τι držati jednako vrijednim. 3) τήν όμοίην (se. δίκην) *i* τά όμοια (άπο)-διδόναι vraćati milo za drago; της ϊσης καΐ όμοιας μετέχειν imati ista prava i iste zakone. II. zajednički, opći, općeni. *Adv.* 1) δμοιον, δμοια jednako, slično, δμοιον ώστε baš tako kao; *i s dat.* 2) ομοίως jednako, isto tako, i *dat. ili s* ώς, καί, τέ—καί, kao što

όμοιότης, ητος, ή, sličnost, jednakost; ravnopravnost

όμοιό-τροπος 2. istoga značaja, iste ćudi; *prenes.* istovrstan, sličan, suglasan

όμοιόω 1) *akt.* učiniti jednakim *ili* sličnim; slično prikazivati; *i u med. i pas. 2) pas. s ep. aor. inf.* όμοιωθήμεναι izjednačiti se, porediti se, biti sličan, τινί komu, τί u čem. 3) *med. jon.* (= *akt.)* porediti, τί τινι

όμοκλάω, *ep., i* όμοκλέω, *ep. i poet., bez augm., impf.* όμόκλεον *i* 3. *sg.* όμόκλα, *aor.* όμόκλησα, *iter.* όμοκλήσασκον, zazivati, dovikivati, vikati, prijetiti i psovati; poticati, opominjali, zapovijedati, τινί, *s inf.*

όμο-κλή, ή, *ep.* zajednička zapovijed, poklič s prijetnjama; klik, poticanje, prijetnja

όμοκλητήρ, ήρος, ό, *ep.* dovikivač, opominjač

όμό-κλϊνος 2. *jon.* koji s kim zajedno leži (kod stola), drug za stolom

όμό-λεκτρος 2. *poet. i* όμολεχής 2. drug u postelji, muž

όμολογέω, i *adj. verb.* όμολογητέον, I. *akt.* 1) isto govoriti, slagati se, *zato a)* pristajati, složan biti, *aps. i* τινί *i* προς τίνα s kim, τί, τινί u čem. *b)* dopustiti, priznati, odobriti, prihvatiti. U *pas.* ομολογείται općenito se priznaje; τά όμολογούμενα što se općenito priznaje, opće priznate misli. 2) obreći, obećati, pristati na uvjete, sklopiti ugovor; *zato* τά όμολογούμενα (*i u pas. perf. i aor.)* obećano, priznato, dužnost, dopuštenje. 3) slagati se s nečim (τινί), tiče se koga nešto. II. *med.* 1) slagati se međusobno. 2) = *akt.*

ομολογία, jon. -ίη, ή, *i* όμολόγημα, τό, 1) sloga, podudaranje, 2) priznanje, dopuštanje. 3) obećanje, dogovor, ugovor, uvjet, predaja (uz neke uvjete)

ομολογουμένως, *adv. part. prez. pas. od.* ■ όμολογέω, po priznanju, priznato, jasno, očevidno

όμο-μήτριος 3. od iste matere

όμονοέω biti iste misli, biti složan *ili* jednodušan, slagati se, τί u čem

ομόνοια, ή, jednako mišljenje., sloga, jednodušnost, sklad

όμο-νόως, *adv.* složno, jednodušno

όμόομαι, *ep., samo aor. pas. inf.* όμωί>ηναι, složiti se, τινί u čem

όμο-πάτριος 2. od istoga oca

όμό-πτερος 2. jednaka perja, srodan, sličan

όμό-πτολις, εως, ό, ή, koji istom gradu pripada

ὁμόργνυμι, *ep., fut.* ὁμόρξω, *aor. ep.* ὁμορξα i *med.* ὁμόρξατο, 1) *akt.* obrisati., otrti, tí što, τινός s čega. 2) *med.* otrti sebi, τί τίνος
ὁμ-ορος, *jon.* ὁμ-ουρος, 2. koji ima istu granicu, pogranični, susjedan, πόλεμος rat na granici. *Supst.* ὁ ὁμ. međaš, susjed; ἡ ὁμορος granica, susjedna zemlja »7» grad
ὁμορρο&έω, *poet. upr.* zajedno veslati, *prenes.* slagati se
ὁμός 3, *ep.* zajednički, isti, jednak, sličan. *Adv.* ὁμώς α) zajedno, skupa, *b)* na isti način, isto tako
ὁμόσε, *adv.* k jednom istom mjestu, prema, skupa; *često u neprijat. smislu; npr.* γίγνεσθαι kome doći nablizu, sukobiti se, pobiti se; μάχη ἡλθ-εν ὁμόσε obje se stranke sukobiše; ἰέναι *i si.* ὁμ. τινί ravno ići na koga, navaljivati
ὁμοσῑτέω, *jon.* zajedno jesti, τινί s kim
ὁμό-σῑτος 2, *jon.* drug za stolom
ὁμό-σκευος 2 (σκευή) jednako oružan, koji nosi jednako oružje, τινί s kim, kao netko
ὁμοσκηνία, ἡ, stanovanje u istom šatoru
ὁμο-σκηνόω biti u istom šatoru *ili* kući, τινί s kim
ὁμό-σπλαγχνος 2, *poet.* koji potječe od iste matere, bratski; οἱ ὁμ. rođaci po krvi
ὁμό-σπονδος 2. koji zajedno izlijeva za žrtvu, *tj.* drug za stolom
ὁμό-σπορος 2, *poet. pas.* 1) zajedno posijan, rođak po krvi. *Supst.* ἡ ὁμ. sestra; οἱ ὁμ. krvni rod. 2) zajedno zasijan, γυνή koja je bila prije žena drugoga
ὁμοσπόρος 2. *akt. poet.* koji ima istu ženu, drug u braku
ὁμόσσαι *i si. v.* βμνυμι
ὁμοστιχάω, *ep.* ići zajedno, τινί s kim
ὁμό-στολος 2. 1) koji zajedno polazi, pratilac, drug. 2) *poet.* jednako odjeven, jednak
ὁμό-τεχνος 2. koji se bavi istom umjetnošću *ili* vještinom; *supst.* ὁ ὁμότεχ. drug po zvanju
ὁμό-τῑμος 2. jednako štovan, jednak po časti, τινών među nekima. *Tako su se zvali najodličniji Perzijanci*
ὁμο-τράπεζος 2. koji sjedi za istim stolom drug za stolom, τινί s kim
ὁμό-τροπος 2. jednaka značaja, iste ćudi, jednak, sličan
ὁμό-τροφος 2. *a)* koji se zajedno hrani, *b)* koji zajedno živi, τινί s kim
ὁμοῦ, *adv.* 1) zajedno, skupa, na istom mjestu; ὁμοῦ καί isto tako kao, *često veže samo dva supst.* 2) zajedno sa, skupa sa, u društvu sa, *s dat., koji može stajati i pred* ὁμοῦ. 3) blizu, τινός čega; ὁμοῦ γίγνεσθ-αι sastati se, združiti se; ὁμοῦ φέρεσθαι ἐπί τίνα navaliti na koga
ὁ μ ου ρέω, *jon.* graničiti, mediti, τινί s kim
ὁμουρος *v.* ὁμορος
ὁμοφρονέω jednako misliti, biti složan, τινί s kim; πόλεμος ὁμοφρονέων jednodušno zaključen rat
ὁμοφροσύνη, ἡ, *ep.* jednodušnost, sloga
ὁμό-φρων, 2. *ep.* jednodušan, složan
ὁμο-φῡής 2. jednaka rasta, *prenes.* jednake naravi, τινός *ili* τινί s kim ὁμό-φῡλος 2., 1) istoga plemena *ili* roda. 2) iste vrste; το ὁμ. istovrsnost
ὁμοφωνέω, *jon.* govoriti istim jezikom, τινί s kim ὁμό-φωνος 2. koji govori istim jezikorn, τινί s kim; *prenes.* jednoglasan, skladan
ὁμοχροΐη, ἡ, *jon.* glatka površina kože
ὁμό-ψηφος 2. 1) koji ima jednako pravo glasa, μετά τίνος, τινί s kim. 2) skladan, istoga mišljenja, τινί
'Ομφάλη, ἡ, *kraljica lidijska, kojoj je Heraklo tri godine morao služiti*
ὀμφάλόεις, εσσα, εν, *ep.* kvrgast, pupčast
ομφαλός, ὁ, 1) pupak. 2) *svaka pupčasta izbočina usred kakve plohe: a)* kvrga *na štitu. b)* jarmeni palac, kvrga, puce (//. 24, 213). *c)* središte, sredina, γης *Delfi, koje su sma trali središtem zemlje*
δμφαξ, άκος, ἡ, 1) bradavica na sisi. 2) *ep.* nezreo grozd, greš
ὁμφή, *dor.* ὁμφά, ἡ, *ep. i poet.,* 1) glas božji, božanska objava, proročanstvo. 2) *uopće:* glas, riječ, govor, os. *proročke riječi Edipove*
ὁμωμότης, ου, ὁ, *coniurator,* prisežnik, drug u zakletvi *(u atičkom pravu)*
ὁμ-ώνυμος 2. istoga imena, imenjak, τινί čiji; ὁμώνυμόν τινί τι ὀνομάζειν nazvati što po čem
ὁμ-ωρόφιος 2. koji živi pod istim krovom
ὁμως 1) ipak, opet, uza sve to, sa svim tim. 2) *pristupa rado uz part., koji se onda prevodi s* premda, *često uz* αλλά, καί, 8έ, μέντοι pa ipak, ali ipak
ον, *eol.* = ἀνά
ὄναρ, τό *(samo nom. i ak. sg.),* 1) san = ονειρος, *što v.* 2) *adv.* u snu
ὀνασ&αι *v.* ὀνίνημι 2.
ὄνειαρ, ατός, τό, *ep. sve što koristi ili krijepi:* pomoć, spas, obrana, okrepa; *u plur.* jela; blago, dragocjenosti
ὀνείδειος 2, *ep.* koji kara, grdi; pogrdan
ὀνειδίζω, *fut.* -ιώ, *aor.* ὠνείδισα, *perf.* ὠνείδικα, *fut. med.* ὀνειδιοῦμαι *poet. s pas. znač.,* grditi, psovati, koriti, kuditi, ružiti, prebacivati, τί τινι
ὀνείδισμα, τό, *jon.* = ὀνειδος
ὀνειδος, εος, ους, τό, 1) *(sg. i plur.)* prijekor, ukor, pogrda, kleveta; glas (οὐ καλόν). 2) predmet prijekora, sramota, ljaga
ὀνείρατα, ὀνείρατος *v.* ονειρος
ὀνείρειος 3. *ep.* koji se sna tiče, πύλαι vrata sanka *(Od.* 4, 809)
ονειρον, τό, *v.* ονειρος
ὀνειροπολέω sniti, sanjati *(i prenes.),* τί o čem
ὀνειρο-πόλος, ὁ, *ep.* tumač sna
ονειρος, ἁ, *sa spored. obi.* ονειρον, τό, *pravilno, k tomu* ὀνείρατος, ὀνείρατι, *plur.* ὀνείρατα, 1) san, utvara, prikaza u snu; sanjarija, ništava stvar. 2) bog sna
ὀνειρώσσω, *at.* — ττω (ὄνειρος) sanjati

ὀνηθήναι, δνησα, ὀνήσω i *si. v.* ὀνίνημι
δνήσιμος *2, poet.* koristan, probitačan
βνησις, εως, *jon.* ιος, ἡ, korist, dobitak, pomoć; sreća., blagostanje δνθ-ος, δ, *ep.* gnoj, balega ὀνίδ, ἡ, *eol. poet.* = ανία, bol, žalost
ὀνίνημι 1) *akt., inf.* ὀνινάναι, *za impf. služi* ὠφέλουν, *fut.* ὀνήσω, *aor.* ὠνησα (ep. δνησα), koristiti, pomagati, unapređivati; ugoditi, obradovati, razveseliti, učiniti ljubav, τινά komu, τί čim, μέγα vrlo, *i* τινί čim. 2) *med. i pas.* ὀνίναμαι, *impf.* ὠνινάμην, *fut.* δνήσομαι, *aor.* ὠνήμην, ὠνησο *itd., ep. i poet.* ὀνήμην, *opt.* ὀναίμην, 3. *pl.* ὀναίατο, *imper.* δνησο, *inf.* δνασθαι, *part.* ὀνήμενος, *nadalje* ὠνήθην, ὀνηθηναι, korist imati, koristiti se, veselje, dobitak, uživanje imati, radovati se, krijepiti se, uživati, τινός i τι. *Aps.* δναιο *bog* te blagoslovio! μή ὀναίμην ne bio sretan! *Part.* ὀνήμενος blagosloven δνομα, τό *(u krazi* τοδνομα), ep. τ'/ο«. οδνομα, 1) ime, naziv; δνομα, ονόματι po imenu, imenom; καλεϊν τίνα δνομα davati kome ime; δν. ἐπί τινί ἐστιν ime pripada čemu ima što ime. 2) ime, glas, slava. 3) riječ; izraz; μετά καλών όν. uz lijepe riječi; prazna riječ, izgovor *(protivno* ζργον). 4) *kao gram. t. t.*\ imenica, *nomen*
ονομάζω, *jon.* ούνομάζω, ονομάσω *itd. pravilno, nadalje* όνομαίνω, i ούνομαίνω, *jon.* 1) *akt. i pas. a)* zvati po imenu, imenovati, zvati, prozvati, pripovijedati, izgovoriti, reći, spominjati, nabrajati, označiti, obećati, τινά, τί, s *inf. Pas.* zvati se, poznat biti, spomenut biti *itd.,* τινί, ὑπό αίνος od koga, *b)* imenovati, τινά θεράποντα koga svojim slugom. 2) *med.* nazivati koga (τινά) svojim, *npr.* παΐδα svojim sinom
ονο μα ι, *ep. i jon. dep.,* 2. *sg.* δνοσαι, *imper.* δνοσο, *fut.* ὀνόσομαι, *ep.* σσ, *aor. ep.* ὠνοσάμην, ὀνοσάμην *i* ὀνόσσασθ-αι, *onda* ὠνάτο *i* ὀνοσθ-ης, *adj. verb.* ὀνοστός, grditi, psovati, ružiti, koriti, tužiti se, nezadovoljan biti, prezirati, zabacivati, τί; τινός radi čega
όνομαίνω *ep. rijetko u at. prozi* = ονομάζω
όνομα-κλήδην, *ep. adv.* imenom Όνομακλής, έους, *jedan od tridesetorice tirana* όνομάκλϋτος 2. *ep.* slavna imena, slavan
Όνομά-κριτος, ου, *vidjelac, pjesnik i falsifikator starih Muzejevih prorohva u vrijeme Pizisratovo*
Όνομάντιος, ου, *efor u Sparti g.* 412.
Όνόμ-αρχος, ου, *voda Fočana u trećem svetom ratu; g.* 352. *od svojih ljudi ubijen*
όνομαστί, *jon.* ούν., po imenu, imenom, poimence
ονομαστικός 3. koji pripada imenu; *kao gram. t. t.* ἡ ονομαστική *(se.* πτώσις) nominativ
ονομαστός *3, jon.* οΰν., 1) koji se može spominjati, ούκ όν. koji nije vrijedan da se spominje. 2) znamenit, slavan, ἐπί τινι poradi čega
δνος, ὁ, ἡ, 1) magarac. 2) *a) jon.* vitao, motovilo *(za navijanje) (Her.* 7, 36). *b)* gornji mlinski kamen, žrvanj
ὀνόσσεσ&αι i *si. v.* δνομαι
όνοστός 3. *ep. adj. verb. od* δνομαι, koji se mora kuditi, preziran
όνο-φορβός, οϋ, δ, *jon.* čuvar magaraca, oslar
Όνόχωνος, ὁ, *rijeka u Tesaliji*
δντως, *adv. part. prez. od* ειμί = τω βντι, uistinu, doista, zbilja
8νυξ, υχος, δ, *ep. dat. plur.* όνύχεσσι, nokat; pandža, čaporak, kopito
δξος, ους, τό, vinski ocat, *uopće* = kiselasto piće, voda pomiješana s octom
όξΰ-βελής 2. *ep.* oštro zašiljen, oštrort
όξυ-δερκής 2. *jon.* koji oštro gleda, oštrovid
όξύ-θηκτος 2. *poet.* oštro nabrušen
όξυ-κώκϋτος 2. *poet.* gorko oplakivan
όξυλαβέω brz biti, priliku brzo iskoristiti
όξόνω, *perf. pas.* ὠξυμμαι, *plpf.* ὠξυντο, *aor.* ὠξύνθην, /ο», j *poet.,* oštriti, brusiti, šiljiti; *prenes.* podražiti, podbosti, razgnjeviti
όξυόεις, εσσα, εν, *ep.* šiljast, oštar, oštrort
οξύς, εϊα, ύ, oštar, *a)* šiljast, zaoštren; *o mjestu:* strm, strmenit. 3) *prenes.* kiseo, gorak; bolan, jasan, glasan; žestok, ljut, vatren, strastven, živahan, brz, nagao, koji brzo prolazi, *c)* oštrouman. *Supst.* τό όξύ, šiljak oštrice; oštar glas; τό όξύτατον strmo mjesto; ἡ όξεϊα *(se.* προσωδία) visok glas, akut *kao akcent.* — *Adv.* όξύ, οξέα, οξέως, *kompar.* όξύτερον, ο) oštro, oštrim okom; jasno, glasno, *b)* žestoko, odrješito, brzo, iznenada, *c)* oštroumno
όξύτης, ητος, ἡ, 1) oštrina, oštroumlje. 2) žestina, strastvenost; brzina; obijest. 3) visina glasa
όξύ-τονος 2. *poet.* oštro napet; *prenes.* koji prodire, glasno šumi, jasno ječi, glasan, jasan
δξύ-φωνος 2. *poet.* jasna glasa, koji jasno zveči
όξύ-χολος 2. *poet.* gnjevljiv, naprzit
8ον, τό, oskoruša
δου *v.* I. δς
δπα *v.* δπγ)
όπάδέω *v.* δπηδέω
οπαδός, δ, ἡ, *i* όπάων, *jon.* δπέων, όνος, ὁ, *ep, jon. i poet. a)* pratilac, pratilica; bojni drug. *ali svagda podređeni, dakle:* štitonoša; sluga, momak, *b)* progoniteljica, lovica
όπάζω, *ep. i poet. fut.* όπά(σ)σω, *aor.* ὠπασ(σ)α, I. *akt.* 1) dati kome druga *ili* pratioca (na put), pridružiti, dodati, pribavljati, *uopće* dati, udijeliti, τινά, τί, *i to* τινί. 2) slijediti, ići u potjeru, goniti, potiskivati, τινά. U *pas.* pritisnut biti, nabujati. II. *med.* uzeti koga (τινά) za druga *ili* pratioca
δπαϊος 3. koji ima otvor *ili* rupu; όπαία κεραμίς, crijep s rupom kroz koju izlazi dim; τό όπαϊον, rupa na krovu, kroz koju izlazi dim *ili* ulazi svjetlo u unutrašnjost; *isp.* ἀνοπαϊα

δ-πατρος 2. *ep.* (ό *kopul.)* od istoga oca, brat po ocu
όπάων *i* όπέων *v.* οπαδός
όπερ *v.* δσπερ
δπη *i* δπη, *dor.* δπα, β£. δππη, /ο«, δκη, «ζ όπηοϋν ί όπήποτε, *adv.* 1) gdje, kuda, kamo; s *konj.:* kamo god. 2) kako, na koji način, koliko. *Slično* όπηοϋν kako god
όπηδέω, *ep. i jon.* όπάδέω, pratiti, ići s kime, slijediti; biti s kime, biti u čijoj vlasti, τινί *i* <5ίμα τινί
όπηλίκος 3. koje dobi, kako god velik *ili* znatan
όπηνίκα, *relat. i indir. upitna čestica,* 1) kada, u koje doba, της ώοας u koji sat. 2) *uzrok:* budući da, kad, (jer)
όπίζομαι, *ep. dep. med.,* obzirati se na što, paziti, zazirati, bojati se, τί, τινά
δπιθε(ν) *v.* δπισθε(ν)
όπϊπεύω, *ep.* obzirati se za čim, gledati za kim, vrebati, τι\ά, τί
δπϊς, ιδος, ή, *ak.* ιν *i* ιδα, *ep. i jon.. a)* obzir, pažnja *bogova, koju oni svraćaju na zla djela ljudska, i* kazna; δπιν τίνος ϊχειν obazirati se na što. *b)* štovanje *čovjeka prema bogu,* θεών, strah božji
δπισθεν, *pred kons. (ali ne u at. prozi) i* οπισθε, *ep. i poet. i* δπιθε(ν), *adv.* 1) *mjesto, a)* straga, otstrag, odzada za leđima, μένειν zaostajati. *Supst.* οί δπ. zaostali, zadnji, stražnji; το δπ. (τοΰπ.) *i* τά δπ. što je straga, stražnji dio, leđa. *b) s gen.* za, iza. 2) *vrijeme:* zatim, poslije, ubuduće; οί δπ. budući, potonji, kasniji. *Superl. ep.* όπίστατος 3. najzadnji, posljednji
οπίσθιος 3. *jon. i* όπισθίδιος 3. stražnji
όπισθό-δομος, ό, opistodom, *stražnja dvorana Atenina hrama na Akropoli atenskoj koja je služila za riznicu*
όπισθο-νόμος 2. *jon.* koji natraške pase *(v. Her.* 4, 183)
όπισθοφυλακέω čuvati *ili* voditi stražnju četu; stražnju četu činiti.
όπισθοφυλακία, ή, *a)* čuvanje stražnje čete, zapovjedništvo nad stražnjom četom, *b)* stražnja četa
όπισθο-φύλαξ, ακος, ό, koji čini stražnju četu, vojnik stražnje čete; οί όπ. stražnja četa
όπίστατος 3. *v.* δπισθεν
οπίσω, *ep.* όπίσσω, *adv.* 1) *mjesto:* natrag, odzada, straga; ό όπ. slijedeći. 2) *vrijeme:* poslije, kasnije, unapredak, ubuduće, *i* ές όπ. 3) *jon. i pOet.* opet, natrag
όπλέω, *ep.* opremati, oružati; uprezati *{konje)*
οπλή, ή, kopito
"Οπλητες, οί, *ime jedne od četiri staroatičke file*
οπλίζω, *fut.* όπλιώ, *aor.* 'ώπλισα *itd., ep. aor. akt.* όπλι(σ)σα, *med.* 1. *pl.* όπλισάμεσθα, *i pas.* 3. *pl.* δπλισθεν, 1) *akt.* pripravljati, gotoviti, za boj spremati, oružati; *jon.* teško oružati, vježbati u oružju; τινά, τί; τινί čim. 2) *pas. i med.* opremati se, oružati se; kititi se *(za ples);* ό ώπλισμένος opremljen, oružan, τινί čim. *Prenes.* θράσος όπ. oružati se hrabrošću. 3) *med. a)* sebi opremati, spremati »7» oružati. 6) ίππους svoje konje zapreci
δπλισις, εως, ή, spremanje, oružanje; oružje
δπλισμα, τό, 1) oružanje. 2) *poet.* spremni ratni brodovi
όπλϊτεύω služiti kao teško oružani vojnik, biti hoplit, oklopnik
οπλίτης, ου, 6, teško oružani pješak, hoplit, oklopnik. *Oružje mu je bilo: štit* (δπλον, *kasnije* ασπίς), *kaciga* (κράνος), *oklop* (θώραξ), *nazuvci* (κνημΐδες), *kratak mač* (μάχαιρα), *dugo koplje* (δόρυ)
όπλϊτ.κός 3. koji pripada oklopniku, koji je sastavljen od oklopnika. *Supst.* τό όπλ. oklopnici; ή όπλ. vještina upotrebljavati teško oružje
δπλομαι, *ep.* sebi spremati, gotoviti
όπλομαχέω u potpunom oružju boriti se, boriti se na oklopničku
οπλομαχία, ή, borba teškim oružjem, vještina (vježba) boriti se u teškom oružju; taktika, ratna umjetnost
δπλον, τό, *ob. u plur.* sprava, alat, oprema, oruđe, *napose a) ep.* lađeni alat »7« oruđe, oprema broda, konopi, vesla, jedra; *jon.* δπλον uže. *b) ep.* oruđe, *os. kovačko.* 3) *a)* (bojno) oružje *(Štit, oklop, koplje);* δπλα παρέχεσθαι bojnu opremu od svojih sredstava nabaviti, *b) konkr.* oružanici, os. hopliti. *c)* mjesto kod tabora, gdje se oružje odla-galo, tabor, straža; προ των δπλων pred taborom, άπό των οπλών daleko od tabora; τίθεσθαι τά δπλα odložiti oružje, utaboriti se
όπλότερος *i* όπλότατος 3. *ep. kompar. i superl.* jači, krepčiji, mlađi; spremniji
όπλοφορέω nositi oružje
δπλο-φόρος 2. oružan, tášις služba u oružju; *supst.* oružnik, ratnik
δποδαπός 3. *relativ i u neupr. pitanju,* odakle rodom, iz koje zemlje
Όπόεις *v.* Όποϋς
οπόθεν, *ep.* όππόθεν, *adv. indir. upit. i općen. relat.,* odakle, otkuda
όποθεν-οϋν, *adv.* otkud god
όπόθι *v.* δπου
δποι, *ep. i* όππόσε, *adv.* kamo, kuda, *s* άν kamo god; onamo kamo; *kadšto prividno:* gdje; *aps. i s gen.* δποι γης, kamo na svijetu
όποιος 3, *ep. i* όπποΐος, *jon.* όκοΐος, *indir. upit. i općen. relat.,* kakav, kakav god; takav kakav, takav kao
όποιοσ-δή-ποτέ 3. *i*
όποιοσ-τισ-οϋν, όποια-τισ-οϋν, *gen.* όποι-ουτινοσοϋν, koji mu drago, kakav god
δποι-περ, *adv.* kamo baš, kuda baš
I. οπός, ό, sok od bilja, os. *od divlje smokve*
II. οπός *v.* δψ
όποσάκις, *adv.* toliko puta kao, koliko god puta όπόσος 3, *ep. i* δππόσ(σ)ος, *jon.* όκόσος,
kolik, kako velik; *plur.* koliko (njih), toliko koliko (njih)

^ποσοσ-οῦν 3. koliki god, *u gen. i* za koliku god cijenu
δπόσσος *v.* δπόσος
όποστοσ-οϋν koji god (po redu), najzadnji, *od* όπόστος 3. koji (po redu)
οπότε, *ep.* δππότε,,/οΗ.όκότε, *i s* <3έν οπόταν, *ep.* όππότε κε *i* όπότ' άν, *adv. vrem.* 1) onda kad, kada. 2) kad, kad već, što. 3) kad god. 4) ako, ako kad, budući da, jer
όπότερος 3, *ep.* δππότερος, *jon.* όκότερος, *i* όποτεροσοῦν, 1) koji od obojice, *u plur. jedan od obje stranke. Adv.* οπότε ρ α *i* όποτέρως kako, na koji od dva načina
όποτε ρ ω σε, *adv.* na koju od obiju strana, kamo
δπου, *jon.* δκου, *poet.* όπόθι, *ep.* όππόθι, 1) gdje, na kojem mjestu, onamo gdje; Ζστιν δπου να mnogim mjestima; ούκ ίστιν οπού nigdje; δπου έτν gdje god. 2) *vrijeme:* kad, u ono vrijeme kad. 3) *uzrok:* kad, jer, budući da
όπου-οϋν, *adv.* gdje god
δπου-περ gdje baš
Όποϋς, οϋντος, *ep.* Όπόεις, εντός, ό *i* ή, *glavni grad opuntskih Lokrana. Stan.* οί Όπούντιοι
δππα, -τος, τό, *eol.* = δμμα oko
δππη, όππόθεν, όπποΐος, όππόσος, όππότε, όππότερος *v.* δπη *itd.*
όππόθι *v.* δπου
όππόσε *v.* δποι
δπποτα, *eol.* = οπότε
δπποτέρωθεν, *ep. adv.* s koje od obiju strana, od koje strane
δππως *v.* δπως
όπταλέος 3. *ep.* pečen
όπτάω peći, pržiti, sušiti
όπτήρ, ήρος, ό, uhoda
οπτικός 3. koji gledanju pripada, koji se gledanja *ili* vida tiče; ή οπτική *(se.* τέχνη) umjetnost gledanja, nauka o zakonima gledanja, optika
όπτός 3. pečen, pržen, kuhan; kaljen *(željezo)*
■όπυίω, *inf. prez. ep.* όπυιέμεν(αι), *ep. poet. i poζ.* 1) *akt.* ženiti se, biti oženjen. 2) *pas. i med.* udavati se
«itffliu *v.* όράω
όπωπή, ή, *ep. a)* pogled *b)* vid
όπωπητήρ, ήρος, ό, *ep.* = όπτήρ uhoda
όπώρα, *jon.* -ρη, ή, 1) rana jesen *(od konca srpnja do početka burnoga doba). 2)* žetva, plod, voće, grožđe. 3) *poet.* zrela mladenačka dob
•όπωρίζω, *fut. part. jon.* όπωριεϋντες, brati plodove
όπωρϊνός 3, *ep.* jesenji, αστήρ Sirije, ilinštak
όπωρ-ώνης, ου, ό, voćar
■δπως, *ep. i* δππως, *jon.* δκως, 1) *adv.* kako, kao što, na koji način; δπως κε kako god; *i s gen.:* παιδείας δπως έχει kako je s njegovim odgojem; ούκ ζσ-9·' όπως nikako, nigda; ούχ δπως — άλλά καί ne samo ne — nego dapače; *uz superl. mj.* ώς: δπως άριστα što bolje. 2) *vrijeme:* kako, kad, čim; kad god = δτε. 3) *veznik svrhe:* da, kako; δπως μή da ne, kako ne, *os. iza verba studendi*
δπ-ωσ-δήποτε, όπωσ-οῦν, δπωστιοῦν, *adv.* kako god, nekako, ma kako; ούδ' δπωστιοῦν nikako
δπωσ-περ, *i jon.* δκωσ-περ, *adv.* baš kao, posve kao
δράμα, -ατός, τό, pogled, prizor, pojava
δρανος, δ *i* όράνιος 3. *eol.* = ουρανός *i* ουράνιος
ορατός 3. koji se može vidjeti, vidljiv. *Adv.* έν όρατω, vidljivo
όράω, *med.-pas.* όράομαι, *za at. obi. vidi gramatiku; ima dva augm., npr. impf.* έώρων; *ep. rastegn. obi. akt. ind.* όρόω δράας, δρόωσι, *opt.* όρόωτε, *part. mask.* όρόων, *fem.* όρόωσα, *med. ind. 2. sg.* δρηαι, 2. *pl.* όράασθε, *inf.* όράασθαι, *impf.* όρόωντο, *impf. akt.* 3. *sg.* δρα, *med.* 3. *sg.* όρατο, *fut. 2. sg.* δψεαι, *perf.* δπωπα, *plpf.* όπώπεε, -πει, *jon. prez.* δ ρέω, *akt. ind.* όρέομεν, όρέουσι, *konj.* όρέωμεν, όρέωσι, *part.* ορέων, έουσα, έον, *impf.* ώρεον *itd., med. ind.* όρέομαι *itd., konj.* όρέωμαι *itd., part.* όρεόμενος, *impf.* ώρεόμην *itd. (gdje je u at.* α, α *stezanjem postalo, tamo je i u jon.)* — vidjeti, 1) *intr.* moći vidjeti, gledati, motriti, paziti, s πάλιν gledati na stranu. U *part.* ορών na svoje oči, όρώντα λέγειν jasno vidim, jasno, istinito govorim. 2) *tranz.,* vidjeti, gledati, motriti, opaziti, prepoznati, namjeravati, brinuti se za što; φως = živjeti, ούκέτι δψεσδ-αι = biti mrtav; i *part.* όρώ τινά ποιοϋντά τι gledam koga gdje (da) što radi. U *pas.* viđen, opažen biti, pokazivati se; τά δρώμενα sve što se vidi, vidljive stvari; i *part.* vidi se da on
Όρβηλος, ό, *gorje u Trakiji između Strimona i Nesta*
όργάζω mekšati, mijesiti, gnječiti; strojiti
όργαίνω, *poet. aor.* ώργανα, 1) *tranz.* rasrditi, razljutiti. 2) *intr.* rasrditi se, razljutiti se
δργανον, τό, oruđe, alat, sprava, stroj *(i o čovjeku);* muzički instrument; osjećalo, ćutilo, organ
οργάς, άδος, ή, vlažno, plodno tlo
όργάω 1) bujati, bujno rasti; biti zreo. 2) gorjeti od žestine, živo željeti
οργή, ή, *dor.* οργά, *i u plur.* 1) nagon, nastojanje, revnost, žestina, nagnuće, osjećanje, ćud, značaj; narav; όργήν po ćudi; όργήν άκρος žestoke ćudi. 2) uzrujanost, strast, gnjev, srdžba, bijes, εις, προς τίνα protiv koga; kazna, karanje; *prolept.* ευμενείς δργάς κατασχεθεϊν milostivo zadržati gnjev; έν όργη ποιεϊσθαι τίνα srditi se na koga. *Adv.* όργη, δι' όργης, κατ' όργήν *i si.* u srdžbi, srdit, u strasti
δργια, τά, 1) sveta žrtva, žrtveni obredi, služba božja. 2) *os.* tajni vjerski obredi, tajna služba božja *(poimence Kibelina, Demetrina i Bakhova)*

οργιάζω 1) *tranz.* slaviti koga tajnom službom božjom (orgijama). 2) *intr.* bogoslužnu slavu slaviti., *os.* bakhovsku slavu slaviti

δργιασμός, ό, *ροζ.* svetkovanje orgija, *os.* bakhovskih (περί τον Διόνυσον)

οργίζομαι, *pas. s fut. med.* όργιοῦμαι, *aor.* ὠργίσθην, *perf.* ὠργισμαι, *adj. verb.* δργιστέον, srditi se, ljutiti se, τινί na koga (što) *i* τινός; κραυγή όρ. gnjev vikom odavati, vikati od srdžbe

άργιλος 3, *adv.* -ίλως, srdit, osoran

δργυια, ή, *ep., inače* όργυιά, *jon.* όργυιή, hvat (= 1,78 *rri)*

Όρδησσός, 6, *pritok Istrov u Skitiji*

όρέγω, *ep.* ὀρέγνυμι, I. *akt., fut.* ὀρέξω, *aor.* ὠρεξα, *ep. i* δρεξα, 1) pružati, ispružiti, u susret pružati. 2) pružati, davati, podijeliti. II. *med.* ορέγομαι *i* ὀρέγνυμαι, *fut.* ὀρέξομαι, *aor.* ὠρέχθην *i* ὠρέξατο *(ep. i* δρ.), *perf.* δρώρεγμαι, *ep.* 3. *pl.* όρωρέχαται, *plpf. Ti.pl.* ορωρέχατο, *adj. verb.* δρεκτός, pružati se, svoje *ili* sebi pružati; χερσί rukama doseći, εγχει kopljem protegnuti se *(II.* 5,851); dohvatiti, dostizati, gađati, posezati za čim, težiti na što, željeti, τινός

όρει-βάτης, ου, ό, *poet., i* όρεσσι-βάτης ου, ό, *poet.,* koji gorama prolazi, gorski, divlji

ορεινός 3, δρειος 3. *i 2. jon.* οὔρειος, * *ep. i poet.* όρέστερος 3, 1) koji se sastoji od gora, gorovit, brdovit, *pridjev, boginje* Γα mati brda. 2) *a)* koji gori pripada, gorski, οδός gorski put, put preko gore. *b)* koji živi na gorama, gorski. *Supst.* ό, ή δρ. goranin, prijatelj(ica) gora

δρεκτός 3. *ep.* pružen

δ ρ έξις, ή, želja, žudnja

όρέομαι, *samo ep. impf.* όρέοντο, podigoše se (*//.* 2,398 *i* 23,212)

δρεσί-τροφος 2. *ep.* u gori othranjen, gorštak, divlji

δρεσ-κωος 2. *ep.* koji stanuje u gori, gorski

δρεσσι-βάτης *v.* δρειβάτης

Όρέσθειον *i* Όρέστειον, τό, *grad u južnoj Arkadiji*

δρέστερος *v.* ορεινός

'Όρέστης, ου, *ep.* αο, *jon.* εω, *ak. i* αν, *vok.* ά, ό, *sin Agamemnonov i Klitemestrin. Osvetio je smrt svoga oca ubivši Egista i mater Klitemestru. Adj.* Όρέστειος 3.

δρεστιάς, άδος, ή, *ep.* koja u gorama stanuje, gorska

ορεσφι *v.* δρος

όρεύς, έως, 6, mazga, mula

όρεχθέω, *ep.* hropiti, krčati, *samo II.* 23,30; *za more:* nabujati, razbijati se (o *žal)*

ό ρέω, ion., *i* ορηαι, *ep. v.* όράω

ο ρ η μ μ ι, *eol.* = όράω

δ ρ -8- α ι, *'nf. od* ὄρτο, *v.* δρνυμι Π.

"Ορθή, ή, *grad u Tesaliji*

όρθήν *v.* ορθός

δρθιος 3. *i* 2,, I) uspravan, uspravljen, osovljen, strm, strmenit, vrletan; δρθιον ἴέναι penjati se, uzlaziti; προς δρθιον αγειν voditi uzbrdo *ili* strmim putem, δρθιον επί τίνα ravno na koga. 2) *o glasu:* visok, glasan, jasan; *ep. adv.* δρθια glasno, gromko. 3) *vojnički: takav raspored četa, gdje je dubina veća nego širina:* δρθιοι λόχοι satnije u koloni

όρθό-βουλος 2. *poet.* koji pravo savjetuje

ορθογραφία, ας, ή, ispravno pisanje, pravopis, ortografija

Όρθοκορυβάντιοι, οι, *narod u Mediji*

δρθό-κραιρος 3. *ep.* 1) ravnih, uspravljenih rogova, ravnorog, visokorog. 2) *i o ladama, jer su zbog visoke prove i krme bile nalik na govedu glavu:* visokih kljunova

όρθό-κρανος 2. *poet.* uzdignute glave, visok

όρθό-πους, ποδός, ό, ή, *poet.* ravnih nogu, strm

δρθός 3, 1) uspravljen, uspravan, osovljen, ravan; όρθαῖ τρίχες ϊσταν kosa se naježila; όρθήν *(se.* όδόν) ravnim putem, upravo. 2) *prenes. a)* još uspravljen, čitav, neoštećen, potpun, *b)* pravedan, prav, čestit, valjan, istinit; όρθφ λόγω uistinu. *Supst.* τό ορθόν, τά ορθά pravo, istina; δίκης ές ορθόν baš istinu; *adv.* ορθά doista, uistinu; κατά τδ δρθόν = δρθώς, *što v. niže.* — *Adv.* ορθώς na pravi način, pravo, istinito

δρθο-στάδην, *adv. poet.* stojećke, uspravno

δρθότης, ητος, ή, 1) uspravan položaj. 2) ispravnost, istinitost

όρθο-ψάλακτος 2. glasno pokrenut, glasan, δ. δμφή zvučan glas, ό. ερις žestoka svađa. *(Sijed.)*

όρθόω 1) *akt. a)* uspravljati, izdizati, uzdizati, dizati, *b) prenes.* podizati, popravljati, voditi, usrećiti, pribaviti časti *ili* moć komu, τινά, τί. 2) *pas. a)* uspravljati se, upravo *ili* pravo biti naperen, pogoditi; uzdići se, upravo stajati, oslanjati se. *b)* uspijevati, biti dobro uređen, imati uspjeh, pokazati se istinitim *ili* pravim; οι όρθούμενοι koji se od drugih daju upravljati

δρθριος 3. rano ujutro, ran

δρθρος, ό, osvit, svitanje, rano jutro, βαθύς prvi osvit, ετι βαθέος όρθρου u cik zore. άμα δρθρω zorom

Όρθωσίη, ή, *pridjevak Artemidin u Lakoniji i Arkadiji*

δρθωσις, εως, ή, uspravljanje; *prenes.* vođenje, vodstvo; uspjeh, sreća

όρια, τά, *v.* δρος

ορίζω, *jon.* ουρί ζω, δριώ, ὥρισα, ὥρισμαι, ὡρίσθην, I. *akt. i pas.,* 1) *tranz.* ograničiti, omeđiti, odrediti granicu; rastaviti, odijeliti, τί *i* τινά, τινός od čega. U *pas.* imati međe, graničiti, τινί čim. *Prenes.* odrediti, narediti, ustanoviti, τί τινι *i hi* τινι u čem. U *pas.* ograničiti se, pružati se, μέχρι τινός dokle. *Napose:* definirati, pojam označiti, tumačiti, ήμϊν ευσεβής ὡρισμένος είη pojam pobožnosti bio bi određen. 2) *intr.* graničiti, προς τι čim. II. *med.* 1) postaviti *ili* odrediti sebi kao granicu, την αρχήν μέχρι τινός protegnuti svoju državu do. 2) u sebi odre-

diti, tumačiti, definirati, označiti pojam, tí *i* τινά τίνα, *i to* τινί koga za koga *ili* što označiti

ὁρικός 3. koji mazgi pripada, ζεῦγος, sprega od mazgi

ὁρίνθη *od* ὁρίνομαι, *v.* ὀρνυμι II.

ὁρίνω *v.* ὀρνυμι

ὅ ρ ι ο ν, ου, τό, meda, granica *os. u plur.*

ὁριστής, οῦ, ὁ, mjernik zemljišta koje se imalo razdijeliti

ὁρκίζω zaklinjati koga, τινά

ὁρκιος 2. koji zakletvi pripada, 1) zaštitnik prisege, *Ζεύς.* 2) zaklet, prisegom vezan

ὅρκος, ὁ, ὅρκιον, τό, *često u plur.,* 1) zakletva, prisega, πάτριος obična, uobičajena; πατρῴα ὅρκια ocu pod zakletvom dano obećanje; *jon.* ὑπ' ὅρκου po zakletvi; ὅρκοι θεών zakletva u božje ime, sveta prisega; ὅρκοις καταλαμβάνει τινά obvezati koga zakletvom. *Personif. je* "Ορκος sin Eridin, sluga Zeusa Όρκίου. 2) *a)* lice »7» stvar kojom se tko kune, kletveni svjedok, kletveni osvetnik, *ob. koji bog, os. Ζεύς,* Στύξ. *b)* (ὅρκια) žrtva klanica kojom se utvrđivahu zakletve; ὅρκια πιστά φέρον nošahu žrtve za vjernu zakletvu *tj.* zaloge tvrde vjere. — c) (ὅρκιον) ugovor uz zakletvu, savez, *zato* ὅρκια (-ον) τέμνειν sklopiti savez *{uz žrtve klanice);* θάνατον τοι ὅρκι' Μταμον tebi na smrt uglavih ugovor

ὁρκόω dati komu da prisegne, zapriseći koga, τινά

ὅρκωμα, τό, *poet. i* ορκωμοσία, ή, = ὅρκος

ὁρκωτομέω, *poet.* zaklinjati se, θεόν bogom, τινί kome

ὁρκωτής, ὁ, koji koga zaprisiže

ὁρμαθός, ὁ, red, niz; *Od.* 24,1, skup, hrpa *{slijepih miševa)*

ὁρμάω, *jon. i* ὁρμε ω, I. *akt.* ορμήσω, ὥρμησα, ὥρμηκα, *ep.* ὁρμαίνω, *aor.* ὥρμηνα, 1) *tranz. a)* staviti u gibanje, tjerati, pobuđivati, goniti, natjerivati, poticati, τινά *ili* τί; εις, ἐπί τι na što; ὁδὸν ὁρ. krenuti na put. *b) prenes. {os.* ὁρμαίνω) *i bez* κατά φρένα *i si.* pro mišljati, smišljati, snovati, raditi o čem, φόνον τινί komu o glavi. 2) *intr. a) i bez* δρόμω brzo se micati, brzo ustati, poći, spremati se, misao svratiti na što, namjera vati, težiti, ές φυγήν udariti u bijeg, ἐπ' οϊκου kući, οίκοθεν od kuće, *ili s inf. s čla nom i bez njega, b)* krenuti, početi hoditi, navaliti, jurišati, juriš učiniti, naprijed ići, hitjeti, φυγή navratnanos bježati; εϊς, ἐπί, προς τι, τίνα *i si.* — II. *med. i pas.* ὁρμάομαι, *fut.* ὁρμήσομαι, *aor.* ὡρμήθην *{rijetko ep.* ὡρμησάμην), *perf.* ὡρμημαι, *jon. plpf.* 3. *pl.* ὡρμέατο, 1) staviti se u brzo gibanje, kre nuti, otputovati, otići. 2) a) biti u brzom gibanju, naglo hodati, trčati, ići, odlaziti. *b)* navaliti, nasrnuti, napasti, c) spre mati se, početi, odlučiti se, nastojati, ž e l j e t i, žudjeti, htjeti, ék παίδων είς ήβην iz mladenačkih godina u muževne; ὡρμημαί σε διδάξων hoću da ti pokažem (»7»' da te naučim)

Ὁρμένιον, τό, *grad u tesahkoj Magneziji, poslije privučen ka gradu Demetriji*

ὁρμενος, *part. za* ὥρτο *v.* ὀρνυμι II.

ὁρμε ω i *med.* -έομαι počivati o sidru, osidrati lađu; oslanjati se na što, ἐπί τινι

ορμή, ή, 1) kretanje, gibanje, poticanje; početak kojega preduzeća, polazak, odlazak, hod, vojna; ἐμήν ποτιδέγμενος ὁρμήν čekajući na moju pobudu. 2) navala, juriš, nasrt, nalet, sila; udarac; εἰς ὁρμήν εγχεος ἐλθεῖν na kopljomet doći; ἐπί τίνα na koga. 3) uzrujanost, nagon, revnost, volja, žudnja, požuda, odluka; καθ' ὁρμήν revno; \xioi. ὁρμη u isto vrijeme, zajedno, jednodušno

ὁρμημα, τό, *plur. ep.* uzbuđenje, bol, kajanje, Ελένης; zatrka, cilj; udarac

ὁρμητήριον, τό, izlazište, uporište, ἐπί τι *za što*

ὁρμίζω, 1) *akt., fut.* ὁρμιώ, *aor.* ὥρμισα, *ep. konj.* 1. *pl.* ὁρμίσσομεν, dovesti u luku, usidriti; *uopće* utvrditi, učvrstiti, τί. 2) *med.-- pas.* ὁρμίζομαι, ὁρμιοῦμαι, ὡρμισάμην (i ὡρμίσθην), ὥρμισμαι, doći u luku, počivati o sidru, pristati, usidriti se, τινί čim

I. ὅρμος, ὁ, red, niz, lanac, ogrlica, derdan

II. ὅρμος, ὁ pristanište, sidrište, luka; ὅρμον ποιεῖσθαί τι usidriti se gdje

Ὀρνεαί, *ep.* Ὀρνειαί, α'ι, *grad u Argolidi. Stan.* ὁ Ὀρνεάτης, *jon.* -ήτης

ὀρνεον, τό ptica

ὀρνίθειος 2. ptičji, pileći, κρέα živad

ὀρνῖθεύω ptice loviti

ὀρνίθιον, τό, *dem. od* ὄρνις, ptičica

ὀρνιθό-γόνος 2. *poet.* od ptice izležen *ili* potekao

ὀρνῖθο-σκόπος 2. *poet.* koji motri ptice, θακος, sjedište promatrača

ὄρνις, ιθος, ὁ, ή, *ak. sg. jon.* ὄρνιθα, *ep. dat. pl. i* ὀρνίθεσσι, *ak. pl. i* ὀρνῖς *i* δονείς, 1) ptica. 2) *os.* pijetao, kokoš, pile. 3) ptica gatalica *{po glasu, letu i zobanju neke ptice nastojali su ispitati volju bogova).* 4) znak, znamenje, slutnja. 1) *plur. i* ptičje tržište

ὀρνυμι *i* ὀρνύω, *ep. i poet.,* I. *tranz. ep. prez. imper. 2. sg.* ὀρνυθι, *inf.* ὀρνύμεν(αι) *fut.* ὀρσω, *aor.* ὥρσα, *konj.* 1. *pl.* ὀρσωμεν *i* ὀρσομεν, *inf.* ὀρσαι, *iter.* ὀρσασκε, *aor. redupl,* ὠρορε, *usto* ὀρίνω, *aor.* ὥρινα *i* ὄρινα, micati, kretati. 1) *o licima:* nagoniti, pobuđivati, uzbuniti, uzrujavati, podizati, natjerivati, dražiti, goniti, poticati, hrabriti, sokoliti. 2) *o stanjima i stvarima:* uznemirivati, dražiti, uzrokovati, dizati. II. *intr. med.* ὄρνυμαι, *impf.* ὠρνύμην, *fut.* ὀροῦμαι, -εῖται, *aor.* ὠρορε *{intr. samo II.* 13, 78, *i Od.* 8, 539), *aor. med.* ὡρόμην, 3. *pl.* ὄροντο, *konj.* ὄρηται, *opt.* ὄροιτο, *korjen. aor.* ὥρτο, *imper.* ὄρσο, *inf.* ὄρθαι, *part.* ὀρμενος, *mješov. aor. imper. 2. sg.* ὄρσεο *i* ὄρσευ, *perf. akt.* ὄρωρε, *konj.* ὁοώργ), *plpf.* ὡρώρει *i* ὀρώρει, *perf. med.* ὀρώρεται *sa znač.*

prez., konj. δρώρηται, *nadalje prez.* όρίνομαι, 5 *impf.* ώρίνετο *i aor. pas.* ώρίνθη *i* όρίνθη, micati se, kretati se, 1) a) prepasti se., smesti se, poplašiti se; protrnuti, ὕπό τίνος od čega. *b)* ustati, podići se, skočiti, prenuti se, navaliti, srnuti, iščeznuti, c) početi. 2) uzburkati se, zaljuljati se, nastati, podići se, uzvitlati se (κονίη), buknuti (πϋρ), micati se; δρσο na noge se

όροθύνω, *ep. impf. i aor. ορό&υνον* — δρνυμι

'Ορομάζης, ό, *dobri bog perzijski Ahuramazda*

δρομαι, *ep., impf.* δροντο, *plpf.* όρώρει (*//.* 23, 112), čuvati, dvoriti, nadgledati

ορός, εος, ους, τό, *dat. pl. ep.* δρεσσι, *gen. i dat. ep.* δρεσφι, *ep. i jon.* ούρο ς, gora, brdo, planina

δρος, ό, *ep. i jon.* οδρος, ό, *u plur. i* δρια, τά, *jon.* ουρισμα, τό, 1) međa, granica. *Napose a)* τά δρια zemlja uz granicu, krajina. *b)* οί opoi pogranični koci, stupovi međaši; kamene ploče *koje bi se stavljale na založena zemljišta.* 2) *prenes. a)* granica vremena, rok. 6) cilj, svrha; ograda, mjera, c) određenje, definicija

ορός, ό, sirutka

όροσάγγαι, οί, *perz. ime:* kraljevi dobročinitelji *(Her.* 1, 11)

όρο-τύπος 2. *poet.* koji goru bije, *tj.* brijeg dere i kamenje sa sobom nosi

όροϋμαι, -εΐται, *v.* δρνυμι II.

όρούω, *aor.* δρούσε, -σαν, *part.* δρούσας, (= δρνυμαι), skočiti, zaletjeti se, nasrnuti, poletjeti

οροφή, ή, *i* δροφος, ό, krov, *os.* strop (οροφή). *Napose* 6 δροφος, *ep.* trska *kojom su se pokrivali krovovi*

όρόω *v.* όράω

δρπηξ, ηκος, ό, *ep.* mladica, grana; držalo od koplja; koplje

όρρωδέω, *jon.* άρρωδέω, *aor.* ώρρώδησα, bojati se, plašiti se, zgražati se, τινά, τί, koga, čega; περί τινι *i si.* za koga

όρρωδία, *jon.* άρρωδίη, ή, strah, pljašljivost, bojazan

δρσας *i* δρσασκε *v.* δρνυμι I.

δρσεο, δρσευ, δρσο *v.* δρνυμι II.

όρσο-θύρη, ή, *ep.* stražnja vrata *što vode na hodnik* (λαύρη)

βρσω, δρσομεν *i si. v.* δρνυμι I.

όρτάξω *v.* εορτάζω

δρτή *v.* εορτή

Όρτυγίη, ή, *nekakav mitski otok; adj.* Όρτύ-1 ιος 3, *odatle* 'Ορτυγία *pridjevak Artemide, koja se slavila na etolskom brdu Halkisu*

δρτυξ, υγος, 6, prepelica

δρυγμα, τό, jama, jarak, graba; ορύγματα ύπόγαια podzemni hodnici

δρυκτός 3. iskopan

ορυμαγδός, δ, *ep.* rika, buka, urnebes, žamor, lomljava, trijesak, bučanje

δρύσσω, *at.* -ττω, *at.* δρύξω, ώρυξα, όρώρυχα, όρώρυγμαι, ώρωρύγμην, ώρύχθ7)ν, όρυχθήσομαι, ορυκτός, *k tomu ep. aor. akt.* δρυξα, *konj.* 1. *pl.* όρύξομεν, *plpf. jon.* όρωρύγμην, I. *akt.* 1) kopati, otkopati, okopati, prokopati. 2) *poet.* iskopavati, kopajući tražiti, *npr.* ὕδατα. II. *med. jon.* kopati za se, dati sebi iskopati

όρφανία, ή, *i u plur.* osirođenje, sirotovanje

όρφανίζω, *poet.* sirotom učiniti. *Pas. s perf.* ώρφάνισμαι osirotjeti

όρφάνικός 3. *i* ορφανός 3, 1) sirotan, sirota, bez roditelja, bez oca; ήμαρ δρ. dan sirotovanja, *tj.* sudbina sirote. 2) lišen, ostavljen, πνός od koga

δρφανιστής, οΰ δ, *poet.* skrbnik

'Ορφεύ\", έως, ό, *mitski pjesnik i pjevač u Trakiji; adj.* Όρφειος *i* 'Ορφικός 3. orfijski

δρφνα *i* δρφνη, ή. (έρεβος), *poet.* mrak, tama; noć

δρφναϊος 3. *ep. i poet.* taman, mračan

δρφνΐνος 3. tamnocrven

δρχαμος, ό, *ep. i poet.* glava junaka, voda, poglavar

δρχατος, δ, *ep.* red drveća, voćnjak, vinograd

δρχέομαι.. *dep. med., fut.* -ήσομαι, *aor.* ώρχησάμην, *jon. impf.* ώρχεϋντο, voditi kolo, igrati, plesati, έν ύυθ-μω po taktu, τό Περσικόν na perzijski način

δρχ/)δόν, *jon. adv.* po redu, redom

όρχη&μός, ό, *ep.* δρχημα, τό, *poet.* δρχησις, εως, ή, όρχηστύς, ύος, ή, *ep.* kolo, ples, igra

όρχηστήρ, ήρος, δ, *ep. i* όρχηστής, οϋ, δ, plesač, igrač

ορχηστικός 3. koji plesu pripada, koji je za ples udešen; -κή (τέχνη) plesna vještina

δρχήστρα, ή, 1) *mjesto između pozornice i gledališta gdje je kor plesao i pjevao.* 2) *mjesto na trgu atenskom gdje su se knjige prodavale* (?). *(Plat. Ap.* 26 C)

δρχηστρίς, ίδος, ή, plesačica, igračica

όρχηστύς, ή, *v.* όρχηθμός

δρχις, ιος, δ, *jon.* mudo

'Ορχομενός, 1) δ ι ή, M *klas. doba* 'Ερχόμενος, (s. *v.), grad u Beotiji.* 2) *grad u Arkadiji.* — *Stan.: ol* Όρχομένιοι

δρχος, δ, red, *os. drveća ili loze*

δρωρε, όρώρεται *i si. v.* δρνυμι II.

δρώρει, *II.* 23, 112, *v.* δρομαι, *inače v.* δρνυμι II.

δρωρέχαται *i si. v.* δρέγω

δρώρυγμαι *v.* όρύσσω

I. δς, ή *dor.* ά, δ, 1) *relativ. pron., at.* οδ, ης *itd., ep. gen. sing. i* 3ο (δου), εης, *dat. pl. i* ο!σι(ν), ήσι(ν), ής, *osim toga* δσ-τε, *ep. i* δ τ ε, ήτε *dor.* άτε, δ τ ε, *nom. plur. neutr. i* τάτε, *ak. plur. fem.* τάστε — koji, koja, koje, tko, što; onaj koji; *i* δστε *itd.* onaj koji, i (a) on, i taj; *kadšto* δς = οίος kakav, *često (iza* οΰτω) = ώστε »7» δτι, da. *O porabi te zamjenice v. gramatiku.* — *Adv. stoji a)* οδ gdje, ondje gdje; kad; άφ' οδ, έξ οδ, έξ ών otkad, otkako, *zadnje i:* zašto, čega radi, άνθ' οδ zašto. *V) f„* $ *v.* vj c). έν ω dok. *d)* δι' δ zašto. 2) *demonstr.* pron. = οδτος,

ep., poslije samo u nekim frazama: ος καΐ δς taj i onaj; ους μέν — ους δέ ove— one; καΐ δς i on; ή δ' δς reče on. *Aps.* οδ tUj ovdje

II. δς, ή, 6ν, *ep., jorf. i poet. pron. posesiv. za* 3. *lice,* οδ, ής *itd., k tomu ep. gen.* οίο, *ak.* ονδε, dat. *sg. fem.* ήφι (τ,φι), ί *ep. spored. obi.* έός, έή, έόν, j *gen.* έοΐο, rfai. *pl.* έοϊσι(ν) ι έΐ)σι(ν), njegov, njezin svoj

οσάκις, *ep.* όσσάκι, *adv.* koliko puta, toliko puta koliko

δσδω *i* δσδομαι *eol., jon. poet.* = δζω, δζομαι mirisati

όσ-ημέραι, *adv. mj.* δσαι ήμέραι (είσί), *zapr.* koliko ima dana, dan na dan, svaki dan

δσιος 3. *(i* 2.), 1) *fas, a)* božanskim ili prirodnim zakonom određen, naložen *ili* dopušten, *s inf.* οΰχ δσιον ποιεϊσθαι ne smatrati dopuštenim, *stoga supst.* (τό) δσιον *i* δσια pobožno, bogoljubno, *i kao suprotno od* ιερά (bogovima posvećeno): neposvećeno, svjetovno, javno, *b)* όσία,/o«. δσίη, ή, božansko *ili* prirodno pravo, sveti zakon, sveti običaj; ούχ όσίη (εστί) s *inf.* nije slobodno, grijeh je. *2) kao svojstvo ljudi i stvari:* pobožan, duševan, svet, savjestan, pravedan; posvećen; ούχ δσιος grešan, bezbožan. *Napose:* očišćen od krivnje, čist, *npr.* χείρες ruke oprane *prije svetoga čina. — Adv.* όσίως, *kompar.* όσιώτερον po božjem *ili* prirodnom zakonu, dopušteno, sveto, pravo, pošteno; όσίως έχει τινί za nekoga je svet običaj

όσιότης, ητος, ή, 1) služba božja. 2) svetost, pobožnost, zdušnost

όσιόω od krivnje očistiti, posvetiti; *med.* sebe posvetiti, svet običaj izvršivati

"Ο σι ρ ι ς, ιδος, 6, *stari egipatski bog sunca, od Grka izjedn. s Bakhom*

οσμή, ή, *i {ali ne u at.)* όδμή, ή, 1) miris, vonj. 2) *u plur. i bez* κακή: smrad

δσος 3, *ep. i poet. i* δσσος *ili* δσσος τε, *i ep.* όσσάτιος 3. kolik, kako velik, kako dalek, kako dug, koliko (njih) *ili* tolik kao, tako velik kao *itd., u plur.* i svi koji; δση μή, ιερά (χώρα) sva neposvećena zemlja; δσας πλείστας što više moguće, αμήχανος δσος neizmjerno velik, θαυμαστός δσος začudo kolik, άφθονοι δσοι izobila, *i si. S inf.* = ώστε, *ob. iza* τοσούτος. *Adv.* 1) δσ(σ)ον *i* δσα, δσσον τε koliko, kako daleko, kako jako, toliko kao; δσον τάχιστα *(i* τάχος) što brže; δσον έπ' αΰτφ koliko stoji do njega; *pred brojevima (os.* δσα γε »7» περ) otprilike, oko; δσον τε *uz inf.* dosta da. 2) δσω zakoliko, koliko, to više što *(odgovara* τοσούτω *pred. kompar.* to, toliko; *i bez kompar.)*

όσοσ-δή, όση-δή, όσον-δή, όσοσ-δήκοτε,/o#. ne znam kako velik, nekakav

δσοσ-περ, δση-περ, δσον-περ, *i* δσος περ *pisano,* isto tolik kao, isto tako velik kao, toliko kao, *u plur.* svi koji baš. *Adv.* 1) όσον'περ koliko, δσαπερ baš kao. 2) δσωπερ (za) koliko baš, (u)koliko, što, *ili odgovara* riječi τοσούτω »7» *kompar. i superl.*

όσοσ-ών, *neutr.* όσονών, *jon.* koliki god (velik *ili* malen)

δσ-περ, *ep. i* δ-περ, ή-περ, δ-περ, *piše se i* δς περ, upravo (onaj) koji, koji baš, tkogod, koji; koji ipak. *Adv.* 1) οδπερ baš gdje. 2) ήπερ kao

δσπρια, τά, sočivo, varivo

'6 σ σα, ή, 1) glasina, glas, priča, *suprotno:* izvjestan glas. 2) *person.* "Οσσα, *glasnica Zeusova.* 3) Όσσα, ή, *gora u Tesaliji*

δσσα, όσσάτιος *v.* δσος

όσσάκι *v.* οσάκις

8σσε, τώ, *gen.* δσσων, *dat.* οσσοις *i* δσσοισι, *ep. i poet.* oči

δσσίχος 3. *buk. demin.* kolišan, kako malen

δσσομαι, *samo prez. i impf., ep. dep. med.* 1) vidjeti, *ali samo* duhom, slutiti, sebi nenazočno predočiti, τί »7« τινά. 2) dati slutiti, najvešćivati, τί, *os.* zlo

δσσος *v.* δσος

δστε *v.* I. δς

όστέινος 3. koštan, *osseus*

όστέον, *stegn.* όστοϋν, τό, *ep. gen. i dat. pl.* όστεόφι, kost

δσ-τις *(ep. i* δτις), ήτις, δ τι *ili* δττι, *at.* οδτινος *i* δτου, ήστινος, *dat.* ώτινι *i* δτ<ρ, fJTivi, *ak.* δντινα, ήντινα, 6 τι, *plur.* οίτινες, αίτινες, όίτινα »7» όίττα, *gen.* ώντινων »7» δτων, *dat.* οΐστισι *i* δτοις, *ak.* οΰστινας, άστινας, *k tomu ep.* δτις, ήτις, δττι, *gen.* δττεο, δττευ *i* δτευ, *dat.* δτεψ, *ak.* δτινα, *plur. nom ak. neutr.* δτινα *i* άσσα, *gen.* δτεων, *dat.* ότέοισιν, *ak.* δτινας., *i jon. u sg. gen.* δτεο, δτευ, *dat.* δτεω, *plur. gen.* δτεων, *dat.* ότέοισιν *i fem.* ότέησιν, — 1) *gener. relat.* koji god, tko god, što god, svaki koji, kakav, takav koji; *katkad* = δς koji, tko, što. *Pred superl. naznačuje najveći stepen:* ήτις άγριωτάτη tako strastvena kako je samo moguće; *tako stoji os. neutr.* δ τι (δτι) τάχος što brže. 2) *indir. inter.* koji, tko, što. — *Adv.* άνθ' δτου, καθ' δ τι s kojega razloga, zašto; έξ δτου otkad

όστισ-δή, ήτισδή, ότιδή, όστισδήποτε, tko zna koji, koji mu drago

όστισ-οΰν, ήτισ-οϋν, ότι-οϋν, netko, tko mu drago, svaki; μηδ' ότιοϋν ni najmanje

δστισ-περ, ήτισ-περ, δτι-περ, *piše se i* δστις περ *itd.* tko god, koji god, koji baš, baš isti koji, upravo pravi

όστρακισμός, ό, ostrakizam, *tj. glasovanje crepićima s imenom onoga znamenitog čovjeka koga su građani u narodnoj skupštini predlagali na progonstvo od deset godina. To se progonstvo shvaćalo kao kazna, a svrha mu je iznajprije bila da bi se za vremena iz zemlje udaljili ljudi koji su po ustav bili opasni (isp. votiranje nepovjerenja u modernim parlamentima).*

δστρακον, τό, zemljan crijep

όστρακοφορία, ή, = όστρακισμός

όσφραίνομαι, *dep. med. s fut.* όσφρήσομαι, *aor.* ώσφρόμην, *adj. verb.* όσφραντός, mirisati, njušiti što, τί i τινός
δσφρησις, εως, ή, miris, vonj
οσφύς, ύος, ή, kuk, bok
δτ-αν, *kod Hom. i* δτ' &ν, *i* δταν-περ (δταν π ε ρ), *i konj.* kad, ako, kad god, dok; δταν τάχιστα (πρώτον) čim, kako, dok
δτε, *si.* δτε τε *i* δτε περ, *veznik* 1) *vrijeme:* kad, kako, čim, pošto, svaki put kad, kad god, ako kad; δτε μή ako ne, osim kad (ako), osim; ουδέν άλλο δτε μή samo; πρίν γ' δτε 8ή dok; ές δτε κεν za vrijeme kad, dok; εως δτε dotle dok; εστίν δτε kadšto. *Za konstr. v. gramatiku.* 2) *uzrok:* kad, budući da. 3) *ep. po svoj prilici i* = ποτέ, nekoć
ό-τέ, *adv.* kadšto, kadikad, *ob. s* άλλοτε sad—sad
δτε *ep. mj.* δστε *v.* δς
ότέοισιν, δτευ, δτεω, δ τι ο. δστις
δτΐ, *ep.* δττΐ, *eol.* δττι (ι *se nigda ne elidira), veznik,* 1) *uvodi subjektne i objektne rečenice:* da; tim što = δια τοϋτο δτι, zato što; *često uvodi upravni govor, te se onda ne prevodi,* = *našem dvotočju* (:); δτι μή ukoliko ne, *(iza negacije)* osim, već ako, *često stoji elip., napose a)* ούκ Ζστιν δτι ού svagda; (εδ) οΤδ' δτι, ίσ-9·' δτι očevidno, jamačno, sigurno; δήλον δτι to je sigurno, očevidno, *piše se i zajedno;* ού μόνον δτι ne samo da. *b) uz superl.* δτι τάχιστα što brže. 2) *uzrok:* jer, što, budući da
δτινα, δτου *i si. v.* δστις
ότιοϋν *v.* όστισοϋν
δτλος, ό, *poet.* muka, jad
δτοβος, ό, *poet.* glas, buka, zveka
ότοβέω, *poet.* dati da ječi
ότοτοΐ, *poet. uzvik od bola,* jao! joj! *Kadšto podvostručeno ili* ότοτοτοΐ
δτραλέως, *ep. adv. v.* ότρηρός
ότρηρός 3. *ep.* okretan, marljiv, brz, hitar. *Adv.* ότρηρώς *i* ότραλέως brzo, hitro
δτριχες *v.* δθριξ
ότρυντός ύος, ή, *ep.* poticanje, poziv, zapovijed
δτρΰνω, *ep. i poet., fut.* ότρϋνώ *(ep.* -νέω), *aor.* ώτρϋνα *(ep. i* δτρυνα), *ep. prez. inf.* ότρυνέμεν, *impf. iter.* ότρύνεσκε, *aor. konj.* 1. *pl.* ότρύνομεν, 1) *akt.* nagoniti, tjerati, nukati, pozivati, sokoliti, τινά, *i to* τινί čim, εΐς., έπί, προς τι na·što; *i s inf.; o stvarima:* požurivati, iskati. 2) *med.* sebe nagoniti, žuriti se, *s inf.*
δττεο, δττευ, δττι, δτω *v.* δστις
δττι *v.* δτι
ού, *pred vokalom sa špirit, len.* ούκ, *pred špirit, asp.* ούχ *(jon.* ούκ), *i o\i, ako stoji na kraju rečenice ili je naglašeno. Pojač.* ουχί, *ep. i jon.* ούκί, οΰπερ, *ne, poriče činjenicu. Pojedinim riječima daje često protivno značenje* ου φημι, ού λέγω poričem, ούκ έώ zabranjujem, ούκ ωφέλιμος škodljiv, ούκ έν καιρώ u nezgodno vrijeme; *nadalje poriče cijele rečenice. Pojačava se s* μήν, οΰ μήν jamačno ne, ού μήν ουδέ ali i ne, ού μήν αλλά ipak,. opet; ού γαρ αλλά nije tako nego, štoviše; *sa slijedećim* πάνυ, πάντως, πάμπαν — nipošto,, nikako; μόνον ού malone, gotovo; ούχ ώσπερ nasuprot. *Kod pitanja s* ού *očekuje se jestan odgovor, lat. nonne. — O ostalim porabama te negacije v. gramatiku*

I. οδ, *enkl.* ού, *gen. sg. lične zamjen. za* 3. *lice mask. i fem., dat.* οι *(enkl.* o'i), *ak.* ε *(enkl. i za sva tri roda), plur. nom.* σ φ εις, *neutr.* σφέα (t *enkl.), gen.* σφών, *dat.* σφίσι(ν) *(i enkl.), ak.* σφας *i* σφέα *(i enkl.), k tomu ep. u sg. gen.* εϊο, žo, εδ, ζθ-εν (trt" *potonja obi. i enkl.), dat.* έοϊ, *ak. si i* μίν *(ovo enkl. i za neutr. sg. i plur.), gen. pl..* σφείων *i* σφέων *i* σφέων (i *enkl.), dat.* σφίν *i* σφ' *(enkl.), ak.* σφέας *(i enkl.) i* σφάς,. σφέ, σφ' *(enkl.),*
jon. sing. οδ, οι, μίν *(svi enkl.), u plur.* σφεϊς, σφέων, σφί, σφέας *i* σφέα *(svi osim* σφεΐς *enkl.), i poet. uz ep. oblike još* viv-*za ak. sg. za sva tri roda; kadšto se* σφι *i* σφέ *upotr. i za sing.,\) refleks, zamj. (obično indirektna)* sebe, se, *ep.* ε αυτόν,. *at. ob.* εαυτόν, οι σφών njihovi; τα σφών njihova domovina. 2) *(ne u prozi) demon-str.* = αύτοϋ, ης *itd.,* njega (ga), nje (je),, njemu (mu), njoj (joj) *itd.*

II. οδ *adv.* gdje, *v.* δς
οδας *v.* ούς
ούατόεις, εσσα, εν, *ep.* s ručicama, s ušima, uhat
ούδαμά *i si. v.* ούδαμοί
ούδαμόθεν, *adv.* niotkud, ni od koga; ού. αλλοθεν niotkud drugud
ούδ-αμοί *3, jon.* — ούδένες nikakvi; *i* nitkovi- *Adv.* ούδαμά, ούδαμή" t7t ούδαμη, ούδαμόθ-ι, *jon.,* ούδαμοϋ *i* ουδαμώς, 1) α) *(osim* ουδαμώς) nigdje; άλλοθι ούδαμοϋ nigdje drugdje, *b)* nigda, nikada, *c)* uopće ne; ούδαμοϋ λέγειν ništa ne cijeniti, είναι. nemati vrijednosti, ne biti ništa. 2) (ούδαμά, -μη, -μώς) nikako, nipošto
ούδαμοί *i* ούδαμόσε, nikamo, ni na koju stranu
οδδας, τό, *ep. gen.* οΰδεος *ep. i poet.* tlo,, zemlja. *Adv.* οδδάσδε na tle
ού-δέ, *veznik,* 1) ali ne, ipak ne, a ne, i ne,. ta ne; ουδέ γαρ ουδέ, ουδέ μέν ουδέ, ού μήν ουδέ nipošto, nikako, i doista ne; ουδέ πώποτε baš nigda; ουδέ πη nikako, nipošto;, ουδέ ποδ-ι nigdje. 2) i ne, ni, niti, ούδ' ως ni. tako; ipak ne
ούδ-είς, ούδε-μία, ούδ-έν, *gen.* ούδενός, ούδεμιας, ούδενός, *ob. sing., adj. i supst.* nitko,, ništa, nijedan, nikoji; ουδείς δστις nitko; ουδείς δστις ού svatko; ουδέν είναι biti ništa, biti neznatan, neplemenita roda; δι' ούδενός ποιεΐσθαι ništa ne cijeniti; έν ούδενός μέρει, εϊναι ne vrijediti ništa; παρ' ουδέν άγειν-

kao sa sitnicom postupati, παρ' ουδέν toliko ništa, gotovo nikako — *Adv.* ουδέν ni u čem, ni u kojem pogledu, uopće ne, nikako; ουδέν τι nipošto; ουδέν μάλλον nimalo više. isto tako malo, uza sve to, ipak, ουδέν ήσσον ništa manje, isto toliko, isto tako, to više

■ούδενόσ-ωρος 3. *ep.* nikakve pažnje vrijedan, ništav, preziran

•ούδέ-ποτε *ili* ουδέποτε, *jon.* ουδέ κοτε, *i* ούδεπώποτε *i* ουδέ πώποτε, *adv.* nigda, nikada; još nikad

ούδέ-πω *i* οὔδέπω, *adv.* -još ne

•οϋδ-έτερος 3. nijedan od dvojice, *u pl.* nijedna od dvije stranke

■ούδετέρωσε, *ep. adv.* ni na koju od obiju strana, nikamo

I. ουδός, *jon. i ep., at.* οδός, ό, prag

II. ουδός ή, *v.* οδός, *Bolje će biti ep.* ουδός γήραος put starosti, *nego* prag starosti

ούθαρ, ατός, τό, *ep. i jon.* vime, sisa; οδ-9-αρ ἀρούρης najplodnija zemlja

ούθείς ούθέν *kasniji oblik za* ουδείς, ουδέν

ούκ *i* οὐκί *v.* ού

ούκέτι *i* ούκ ετι, *adv.* I) ne više, ne dalje, ne dulje. 2) također ne, ne isto tako

οὔκουν, *non igitur,* dakle ne, = ούκ ούν; *također* = nikako, svakako ne

ούκοϋν 1) *nonne igitur,* dakle ne? zar ne? 2) *ergo, igitur,* dakle

οὔκω, οὔκως *v.* οὔπω, οὔπως

οὔκ-ων, *jon.* = οὔκουν; ούκών, *jon.* = ούκοϋν

•ούλαί *ili* ούλαι, αϊ, *ep. i jon., i* ούλόχῦται, αϊ, *ep.* ječmeno zrnje *koje bi se prženo i pomiješano sa solju prije žrtve sipalo među rogove živinčetu određenu za žrtvu;* ούλοχύ-τας κατήρχετο on je počinjao sveti čin sa žrtvenim zrnjem

ούλάμός, ό, *ep.* vreva, naloga, metež, mnoštvo

«δλε, *ep.* zdravo! sretno!

ουλή, ή, zacijeljela rana, požiljak

I. οὔλιος 2. *poet.* vunat, kovrčast

II. οϊίλιος 3. *ep. i poet.* poguban

ούλό-θριξ, τριχος, ό, ή, *jon.* kudrav, kovrčast

ούλο-κάρηνος 2. *ep.* kudrav

ούλόμενος 3. *ep. poet.,* odgovara obliku όλόμενος = *part. aor. med. od* ὶΐλλυμι, poguban, zlosretan, klet. *Oblik je postao metričkim produljivanjem*

I. ούλος 3. vunat, runjav, kudrav, kovrčast; οδλον κεκληγότες zbrkano, glasno cikćući

II. ούλος 3. poguban, *npr.* onειρος (//. 2, 6); i *pridj. Aresov*

III. ούλος 3. *ep. i jon.* čitav, pun

ούλόχῦται *v.* ούλαί

Οὔλυμπος *v.* "Ολυμπος

ού-μεν-οϋν *i* ού μέν οὖν, *adv. u odgovorima:* doista ne, nasuprot, nipošto

ούμός = ό έμός, *(kraza)*

οὖν, *jon. i dor.* ὧν *(nikad na početku rečenice) potvrdna čestica,* 1) dakako, doista, zaista. zacijelo, svakako; δ' οδν sigurno je da, svakako, 2) kako je rečeno, dakle οὕνεκα, *krazom mj.* οδ ζνεκα, I. *adv. ep. i poet.* 1) zašto, poradi čega. 2) zato što, jer. 3) *iza glagola* είδέναι, ἐρεϊν *i si.* da. II. *prep. s gen.* poradi, što se tiče

οὔνομα, ούνομάζω, ούνομαίνω, ούνομαστός *v.* 8νομα *itd.*

ούξ = ό *εξ*

οϊίπερ nipošto, nikako; *v. i* ού

οὔπερ *v.* δσπερ

οὐ-πη, ζ οὔ πη, οὔπη, *ep. adv.* nigdje; nikako

οὐ-ποθι, *adv.* nigdje

οὔϊ-ποτε *i* οϊί ποτέ, *adv.* nikada

οὔπω *i* οii πω, *jon.* οίί κω, *adv.* još ne; još ne toliko; još nigda; οὔπω δη πολλού χρόνου već od dugo ne

ού-πώ-ποτε *ili* οὔ πώ ποτέ, još nikada

οίί-πως, οίί *πως, jon.* οὔ κως, nikako, nipošto

ουρά, *i), jon.* ούρή, 1) rep. 2) *prenes. a)* zadnji dio broda, krma. *b)* stražnja četa; κατ' ούράν τίνος za kim; ό κατ' ούράν onaj koji je ostrag, momak u stražnjem redu

ούρ-άγός, ό, voda zadnje čete

ουραίος 3. *ep.* koji »7» što pripada repu, repni, τρίχες dlake repne

ουράνιος 3. *i* 2, 1) nebeski; τά ουράνια (σημεία) nebeska znamenja (munja i grom), pojave nebeske. 2) nebeski, *pridjevak bogova.* 3) *prenes. poet.* neizmjeran, golem. 4) Ουρανία, *a) ime jedne Muze kao zaštitnice astronomije, b) ime osmoj knjizi Herodove povijesti*

Ούράνίωνες, οι, stanovnici neba, nebesnici, *i s* θεοί

ούρανόθ-εν, -θι *v.* ουρανός

ούρανο-μήκης 2. koji dopire do neba, visok do neba

ουρανός, ό, nebo, 1) nebeski svod *(po Hom. mjeden, tvrd, tj. neprolazan).* 2) sjedište bogova; *personif.* Ουρανός Uran, nebeski bog, sin Erebov i Gejin, otac Titana. 3) zračni prostor iznad zemlje *iz kojega kiša dolazi.* — *Adv.* ούρανόεν *ep.* s neba (i i ἐξ, άπό). 2) ούρανόθι na nebu; ούρ. πρό pod nebom

οὔρειος *v.* ορεινός

ούρεσι-βώτης, ου, ό, *poet.* koji pase po planinama; χώρος, mjesto u gori, koje daje pašu *(Sof. Fil.* 1148).

ούρεύς, ήος, ό, *jon.* 1) mazga. 2) *produljeni oblik za* II. ούρος

ούρέω, *impf.* έούρουν, *aor.* έούρησα, vodu puštati, mokriti

ούρή, ή, *v.* ουρά

ούρήων *v.* ούρεύς *i* II. ούρος

ούρίάχος, ό, *ep.* kraj, ζγχεος donji rt na koplju

I. ούρίζω (I. οδρος), pod povoljan vjetar staviti, donositi sreću, usrećivati

II. ούρίζω, *jon. v.* ορίζω

ούρί-θ-ρεπτος 2. *poet.* na brdima othranjen

οὔριος 3. *ί* 2. pod povoljnim vjetrom, povoljan, sretan. *Adv.* ἐξ οὐριων s povoljnim vjetrom

οὖρισμα, τό, *v.* ὁρος

I. οδρον, τό, *jon.* mokraća

II. οδρον, τό, *ep.* duljina (brazde), domet diska

I. οδρος, ό, vjetar, *os.* povoljan, κατ' οδρον u zrak, *i s* povoljnim vjetrom

II. οδρος, *i dulji oblik* οὐρεύς, ό, *ep. gen.* οὐρήων *(II.* 10, 84), čuvar, branič, stražar, voda

III. οδροζ, ό, *jon.* = ὁρος, granica, *što v.*

IV. οδρος, τό, *ep. i jon. mj.* ὁρος, gora, brdo

V.οὐρός ό, *ep.* jarak, prokop, *u kojem su se lađe tiskale u more*

οδς, τό, ὠτός, ὠτί, ὠτοιν, ὠτων, ὠσίν, *ep.* ο δ α ς, ατός, τό, 1) uho; ἀπ' οἰίατος daleko od uha, uhu neugodno. 2) uho, ručica *(na posudi)*

ουσία, *jon.* -τvjj ή, 1) imanje, imetak, imovina. 2) život, *u pl.* dani života. 3) bitnost, biće, biće i pojam, zbilja

ούτάζω, *fut.* ούτάσω, *aor.* οἰίτασα, *i* ούτάω, *aor. akt.* οἰίτησα, *iter.* ούτήσασκε, *i pas. part.* ούτη&είς, *k tomu korijen, aor.* 3. *sg.* οδτα, *iter.* οἰίτασκε, *inf.* οὖτάμεν(αι), *i part. med.* ούτάμενος, raniti, povrijediti, pogoditi; ἑλκος ούτ. zadati ranu

οὔ-τε, *adv. neque,* i ne, *ob.* οὔτε — οὔτε niti — niti; οὔτε— τέ ne—ali, ovamo ne—onamo

οὔτερος *mj.* ό Ζτερος

ούτήσασκε *v.* ούτάζω

ούτῖδάνός 3. *ep.* nitkov, nitković, nikogović

οὔ-τις, τίνος, ό, ή, *neutr.* οὔτι, *pis. i* ου τις, ου τι, nitko, ništa; *odatle* Οδτις „Nitko" *izmišljeno ime Odisejevo. Adv.* οὔτι nipošto, nikako, jedva, nadam se da ne

οὔ-τοι, *i* ου τοι, *adv.* zacijelo ne, jamačno ne, dakako ne

ούτος, αύτη, τοῦτο, *gen.* τούτου ταύτης *itd., jon. gen. plur. fem.* τουτέων, *i at. pojačano* ούτοσί, αὐτηί, τουτί, *gen.* τουτουΐ, ταυτησί *itd., pron. demonstr. za 2. lice (zato* ούτος, ti tu), taj, ta, to; taj ovdje, ta ovdje, to ovdje; on, ona, ono; onaj, ona, ono *pred. relat. zamjen.; obično se proteže na ono što je prošlo, rječe na ono što slijedi;* τίς δ' ούτος; tko si ti? ούτος εγώ evo me; ταῦτα τρία ετη prije tri godine; *uz glag.* tu, eno, ovdje. — *Adv.* 1) *neutr.* τοῦτο *i* ταῦτα *u* τοῦτο μέν — τοῦτο δέ *(ili* samo εἰτα, δέ) sad—sad, koje—koje; και ταῦτα i to, i k tomu; τοῦτο, ταῦτα zato. 2) τούτω u tom; ταύτη tu, na tom mjestu, *οι* ταύτη ljudi u tom kraju, τα ταύτη tamošnji krajevi; tamo, tako, zato. 3) εις τοῦτο dosad; ἑκ τούτου *ili* τούτων otada, od toga vremena, radi toga, zato, onda; ἐν τούτω »7» τούτοις uto, međutim, prema tome; κατά τοῦτο zato, tako; προς τοῦτο *ili* ταῦτα potom; onda. 4) οὕτω *(pred konson.),* ούτως *(pred vokal, i konson.), at. pojačano* ούτ ω σ ί, α) tako, ovako, na taj način; *na početku druge rečenice:* onda. *Iza part. često* = ϊπειτα. *b)* tako jako. *c)* u tim prilikama, zato, stoga οὐχ, ουχί *v.* οὐ

οφειλέτης, ου, ό, dužnik οφειλή, ή, dug; novčani dug. moralna dužnost δφείλημα *i* ίίφλημα, τό, dug, ές όφ. na dug οφείλω, *fut.* όφειλήσω, *aor.* ώφείλησα, *perf.* ώφείληκα, *aor. pas. part.* όφειληθείς, *i aor.* 2. *ak.* ώφελον, *ep.* δφελον, *i ep.* όφέλλω, *impf.* ώφελλον *i* δφελλον, 1) dugovati, dužan biti, morati platiti. U *pas.* οφείλεται *(ep.* όφέλλεταί) μοί τι zaslužujem, zahtijevam; 5 *inf. i* moram, suđeno mi je; τα οφειλόμενα dugovi. 2) *a)* morati, trebati, smjeti, dužan biti, tí nešto učiniti, *ob. s inf. b) da se označi neispunljiva želja* ώφελον, *ep. i poet.* βφελον, *ep. i impf.* ώφελλον *i* οφελλον, *s inf. prez. za sadašnjost, s inf. aor. za -prošlost,* o da, kamo sreće da; ώφελε Κϋρος ζην o da Kir živi! ώφελες έκλιπεϊν o da si ostavio!

I. όφέλλω, *ep.* = οφείλω

II. όφέλλω, *ep., aor. opt.* όφέλλειε, množiti, povećavati, obogatiti, obječati, blagosloviti, τί, *npr.* άρετήν, μένος, δέμας καϊ ήβην, μΰθον još više riječi trošiti *ili* τινά τιμή koga čašću uzvisiti, veću mu čast iskazati

όφελος, τό *(samo nom. i ak. sing.),* korist, dobit, dobitak; ουδέν δφελός τίνος ne koristi ništa, ne vrijedi ništa

όφθαλμία, ή, očna bolest, os. krmeljivost

όφ-9-αλμιάω bolovati na očima

οφθαλμός, ό, 1) oko; έν όφ&αλμοΐς εχειν τινά imati koga na oku. 2) οφθαλμοί βασιλέως tajno redarstvo perzijskoga kralja

δ φις, εως, *jon.* ιος, ό, zmija

δφλημα, τό, *v.* όφείλημα

όφλισκάνω, *fut.* όφλήσω, *perf.* ώφληκα, *aor.* 1. ώφλησα, *ali ob. aor.* 2. ὤφλον, *konj.* δφλω, *inf.* όφλεΐν (οφλειν), *part.* όφλών (δφλων), dugovati, globu *ili* kaznu zaslužiti, kriv biti, okrivljen, morati platiti, δίκην *i* ερήμην *(se.* δίκην) biti iz ogluhe osuđen na novčanu globu; *prenes. 6.* κακίαν, μωρίαν *itd.* biti smatran kukavnim, ludim *itd.;* γέλωτα ό. učiniti se smiješnim; της φυλακής ώφλεν είκοσι μνας poradi zle straže osuđen je na 20 mina

οφρα, *ep. i poet., veznik* 1) *vremenski* dok, dokle. 2) *namjerni:* da, eda; *često* s αν *ili* κέν

όφρύη, *Ij, jon.* obrva

Όφρύν(ε)ιον, τό, *grad u Troadi*

όφρϋόεις, εσσα, εν, *ep.* bregovit, brežuljast

όφρύς, ύος, *ak. pl.* όφρΰς *i* δφρύας, 1) *ob. plur.* obrve; *uopće* čelo; *prenes.* oholost, ponos. 2) *ep.* vrh, vis

δχα, *ep. adv.* kudikamo, *samo uz* άριστος

δχανον, τό, držak *na ititu (donji remen za ruku)*

όχέεσκον *v.* όχέω

δχεσφι, *v.* δχος

όχετεύω voditi *ili* odvoditi u jamu *ili* kanal, ποταμόν
όχετ-ηγός 2. *ep.* koji kopa jarak, odvodi vodu
οχετός., ά., graba, jama, jaz, kanal, žlfjeb
όχεύς, ήος, ό, *ep.* koji drži, *a)* podbradač, *tj. remen kojim su privezivali šljem pod bradom, b)* zaponac *na pojasu, c)* zasovnica *na vratima*
όχεύω, 1) *akt.* oploditi, opasti. 2) *med.* pariti se
δχέω, *ep. impf. iter.* όχέεσκον, *fut.* όχήσω, 1) *akt. a)* nositi, voditi, νηπιάας djetinjiti, *b)* podnositi, izdržati, τί. 2) *med. i pas.* όχέο-μαι, *fut.* όχήσομαι, *aor.* ώχήσατο (δχ.), dati se nositi, *st.:* plivati; voziti se, jahati, τινί, επί τίνος, ἔν τινι na čem
δχη μα, τό, *ep. jon. ipoet.* δχος, ό *(plur. često = sing.) i* δχεα, τά, *ep. dat.* δχέεσσιν *i* δχεσφιν, 1) sve što nosi, nosilo; tlo, stajalište, νηών pristanište. 2) kola, lađa, brod. 3) vožnja, plovidba, jahanje
δχησις, ή, kao δχημα, voženje, jahanje
όχθέω, *ep. aor.* ώχθησα, zlovoljan, zabrinut biti, *aor.* ozlovoljiti se
δχθη, ή, *jon. i poet. i* δχθος, δ, uzvisina, *ob. plur.* brežuljak, brijeg, brdo; strmi okrajak (jarka), os. strma obala *ili* brijeg

I. όχλέω, *ep.* 3. *pl.* δχλεϋνται, *ι* όχλίζω, *ep., aor. opt.* όχλίσσειαν, odmicati, valjati, odvaljati, dizati, τί, επί τι na čem

II. όχλέω, *jon. i poet.* uznemirivati, dosađivati, mučiti, τινά
όχληρός 3. koji smeta, dosadan, nepriličan, τινί
δχλος, ό, 1) mnoštvo, svjetina, naloga, vreva; ἐν οχλω pred narodom, εν τοις δχλοις u narodnim skupštinama. 2) uznemirivanje, dosađivanje, muka; δχλον παρέχειν τινί dosađivati komu
όχλώδης 2. 1) koji uznemiruje, dosadan. 2) prostoj svjetini sličan, narodan
δχμάζω, *poet.* 1) *akt.* zauzdati, čvrsto držati, vezati, okovati. 2) *med.* (sebi) zauzdati, (sebi) krotiti
δχος, ό *i* τό *v.* δχημα
οχυρός 3. čvrst, siguran; utvrđen, učvršćen. *Supst.* τά οχυρά čvrsta mjesta, tvrđave
όχυρόω ί *med.* -όομαι, utvrditi, učvrstiti, τείχεσι ograditi zidovima; τά τείχη φύλαξιν δ. razmjestiti straže po zidovima
όχύρωμα, τό, tvrđava, kula
δ ψ, οπός, ή, *ep. i poet.* 1) glas, zvek, 2) govor, vijest, poruka
δψέ, *adv.* kasno, prekasno, mnogo poslije; napokon. *Superl.* όψιαίτατα najkasnije
όψείω, *ep. desider. od* δψομαι željeti vidjeti, τινός
δψιαίτατα *v.* δψέ
δψιαίτατος *v.* δψιμος
όψί-γονος 2. *ep. i jon.* kasno rođen, pozan, οι όψ. *(i bez* άνθρωποι) potomci
δψίζω kasno dolaziti, kasniti
όψι-μαθής 2. koji kasno uči *ili* nauči što, τινός
δψιμος 2. *i* δψιος 3. kasan, pozan; *superl.* όψιαίτατος
δψις, *ζως,ίοη.* ιος, ϊ, ή, 1) gledanje, opažanje, motrenje; vid, pogled, oko; δψει ίδεϊν očima vidjeti; ές δψιν έλθεϊν doći na oči; δψει licem, očima, pogledom; ἐν δψει pred očima; ἐξ δψεως μήκους kako daleko oko seže. 2) izvanji oblik, obličje, pogled; prizor; pojava, utvara, prikaza u snu, *i bez.* ενυπνίου
δψι-τέλεστος 2. *ep.* kasno izvršen *ili* ispunljiv
δψομαι, *fut. od* δράω
δψον, τό, sve što se jede s kruhom, os. *meso, riba i varivo;* prismok; poslastica; začin
δ ψ ο π ο ιέ ω, *i med.* kuhati, *os.* meso
ό ψ οποί ί α, ή, priređivanje slasnih jela, kuharska vještina
όφοποακός 3. vješt kuhanju, -ική (z *bez* τέχνη) kuharska vještina
δψο-ποιός, ό kuhar
όψο-φάγος 2. koji jede mnogo mesa *ili* samo meso. *Superl.* δψοφαγίστατος
όψ-ωνέω, *augm.* ώψων., kupovati ribe *ili* meso, πολλοϋ mnogo trošiti za meso
δψώνιον, τό, *ροζ.* smok uz kruh, riba, meso; hrana; plaća

π

Π, π, τό πει (πι), *šesnaesto slovo grčkoga alfabeta; kao brojni znak* π' = 80 ni i πά, *dor. mj.* πη *i* πή π αγά, *dor. mj.* πηγή Πάγάσαί, αϊ, *grad na obali tesalske pokrajine*
Magnezije Πάγγαιον, τό, *gorje u Makedoniji istočno*
od Strimona, bogato zlatnim i srebrnim rudnicima
παγ-γέλοιος 2. sasvim smiješan πάγεν, παγήσομαι *i si. v.* πήγνυμι II. παγετός, δ, *jon. i u pl.* mraz, inje, led παγετώδης 2. *poet.* hladan kao led, leden πάγη, ή, zamka, stupica, mreža; lukavstvo πάγιος 3. čvrst, jak, tvrd. *Adv.* παγίως tvrdo,
zastalno, otržito πάγ-κακος 2. posve zao, vrlo štetan; *superl.*
παγκάκιστος nitkov, propalica πάγ-κάλος 2. *i* 3. vrlo lijep, divan, krasan.
Adv. παγκάλως vrlo lijepo, s punim pravom πάγ-καρπος 2. *poet.* plodan, rodan, bogat plodom
παγ-κευθής 3. *poet.* koji sve krije πάγ-κλαυτος 2. *poet.* 1) *akt.* koji neprestano plače. 2) *pas.* od svih oplakivan πάγ-κοινος 2. *poet. a)* svima zajednički; gostoljubiv, κόλποι, *b)* koji »7» što vrijedi za svakoga
παγ-κοίτας, ου, ό, *poet.* koji sve upokoji παγ-κόνϊτος 2. *poet.* sav zaprašen παγ -κρ ατής 2. *poet.* svemoguć, svesilan, svemožni, koji sve svladava παγκρατιάζω vježbati se u rvanju, *koje se*
zove παγράτιον παγκρατιαστής, οϋ, ό, rvač i šakač, *koji se*
razumije u παγκράτιον, *što v.* παγ-κράτιον, τό, *upr.* skupna borba, *tj.*
rvanje (πάλη)· i šakanje (πυγμή) πάγος, ό, 1) klisura, hrid, brežuljak, "Αρειος π.
što v. 2) *(i u plur.)* led, mraz παγ-χάλεπος 2. vrlo težak. *Adv.* παγχαλέ-πως vrlo teško, εχειν προς τίνα biti vrlo ljut na koga παγ-χάλκεος 2. *ep., i* πάγ-χαλκος 2, *ep.*
i poet. sav od mjedi, posve mjeden
πάγ-χρηστος 2. valjan za sve
πάγ-χριστος 2. *poet.* sasvim pomazan
παγ-χρυσεος 2. *ep., i* πάγ-χρϋσος 2. *poet.* sav od zlata, posve zlatan
πάγχυ, *adv. ep. i jon.* svagdje, posve, sasvim, svakako
Παδαΐοϊ; οι, *indijsko pleme*
πάθε *i si. v.* πάσχω
πάθη, ή, πάθημα, τό, *i* πάθος, εος, ους, τό, 1) što se komu dogodi, doživljaj, iskustvo, što tko pretrpi, sudbina, nesreća, nevolja. *Napose a)* težak udarac, poraz, *b)* bolest, smrt, ubojstvo, smaknuće, kazna, smrtna kazna, *c)* grižnja savjesti. 2) patnja, bol, muka, afekt, strast, čuvstvo. 3) događaj; promjena; stanje; žalostan prizor, *dapače i* mjesto gdje se događa *(Ksen. Kir.* 7, 3, 6)
παθητικός 3. ίπαθητός 3. *oba od Aristotela,* 1) podoban za trpljenje i osjećanje, osjetljiv za dojmove. 2) čuvstven, strastven. 3) *gram.* pasivni
Παιάν *ili* παιάν, ανος, *jon. i poet.* Παιήων *ili* παιήων, όνος, *i* Παιών, ώνος, ό, 1) *ep. i poet. liječnik bogova, po kojem se liječnici heroja zovu* Πα ι ovi δα ι, οί; *pridjevak Apolona kao boga koji odvraća nesreću; uopće:* liječnik, spasitelj, izbavitelj. 2) *a) klik sreće, kratka molitvica koja bi se prije svakoga znamenitoga čina otpjevala, b)* molitva u nuždi, *napose* bojna pjesma, c) vesela pjesma, pobjedna pjesma, pjesma zahvalnica
Παιανιεύς, έως, ό, *građanin atičke općine* (δήμος) Παιανιεΐς *koja je pripadala Pandionovoj fili*
παιανίζω *i* παιωνίζω zapjevati pean *(v.* Παιάν 2)
παίγνια (-ία), *jon.* -ίη, igra, šala, poruga
παιγνιήμων, όνος, 2. *jon.* prijatelj šale, šaljivac
παίγνιον, τό, igračka παιγνιώδης 2. šaljiv; τό π. dobra volja παιδαγωγεΐον.. τό, školska soba, škola παιδαγωγέω djecu nadgledati »7» odgajati; voditi, poučavati, τινά

παιδ-αγωγός, ό, odgojitelj, nadstojnik *ili* učitelj dječaka, *ob. rob koji bi dječake u školu vodio i odanle opet kući*
παιδάριον, τό, ζ παιδίον, τό, *deminut. od* παις, *prvo znači dječaka ili djevojčicu koja već govori i hoda:* dječarac, djevojčica, *drugo znači dijete koje još ne zna govoriti:* djetešce; *uopće:* dijete; παιδάριον, *poζ. i* dječak, momče
παιδεία, ή, παίδευμα, τό, *i* παίδευσις, εως, ή, 1) (παιδεία, παίδευσις) odgoj, odgajanje (duševno), poučavanje. 2) obrazovanost, znanje, nauka., vještina. 3) (τό παίδευμα) pitomac
παιδεϊος *2. v.* παιδικός
παιδεραστέω ljubiti dječake
παιδ-εραστής, οϋ, ό, koji ljubi dječake, ljubavnik dječaka, skvrnitelj dječaka
παιδεραστία, ή, ljubav k dječacima
παίδευμα *i* παίδευσις *v.* παιδεία
παιδευτός 3. koji *ili* što se može naučiti
παιδεύω *i med.* -ομαι, παιδεύσω *itd. fut. med.* παιδεύσομαι *ima i pas. znač.,* 1) odgajati, othranjivati, poučavati, učiti, obrazovati, upućivati; vježbati *(vojnika),* dresirati *(životinju);* τινά τι koga u čem. 2) dati odgajati *ili* poučavati. 3) priučavati. U *pas.* priučiti se, naviknuti se
παιδία, ή, djetinjstvo, mladost
παιδιά, ή, djetinja igra, šala
παιδικός 3, παιδεϊος 2. *poet.,* što se djeteta tiče, djetinji, djetinjast, dječački. *Napose* παιδικός što se tiče ljubavi k dječacima, λόγος ljubavna priča. *Supst.* τα παιδικά ljubimac, ljubavnik
παιδίσκη, ή, *deminut. od* παις, 1) mlada djevojka, mlada žena. 2) mlada robinja, bludnica
παιδίσκος, ό, = παιδάριον, *što v.*
παιδιώδης 2. *poζ.* šaljiv, veseo
παιδνός 3. *v.* παιδικός
παιδογονία, ή, rađanje djece
παιδο-κτόνος, 2. koji dječake ubija. *Supst. 6,* ή, *poet.* čedoubica
παιδοποιέω, *poet. i med.* -έομαι, rađati djecu, *aps. i* εκ τίνος
παιδοποιία, ή, rađanje djece
παιδοτριβέω, *zapr.* biti παιδοτρίβης, vježbati dječake u gimnastici
παιδο-τρίβης, ου, ό, učitelj gimnastike
παιδο-τρόφος 2. *poet.* koji djecu, *tj.* mladiće hrani, ἑλαία koja neprestano raste
παιδουργία, ή, rađanje djece; *konkr.* roditeljka, mati
παιδο-φόνος 2. *ep.jon. poet.* koji ubija djecu, čedoubica
παίζω,/«», παίσομαι, *itd.* igrati se (kao dijete), šaliti se, zabavljati se, veseliti se; loviti; παίζει λέγων samo se šali
Παιήων *ili* παιήων, Παιονίδης *v.* Παιάν
Παιονία, ή, *jon.* -ίη, *zemlja naroda koji se zove* Παίονες, οι, *sing.* Παίων, όνος, ό *fem.* Παιονίς, ίδος, ή, Peonjani, *narod koji je stanovao u Makedoniji i Trakiji, razdijeljen u deset plemena (medu njima* οι Π α ιό πλάι). *Adj.* Παιονικός 3.
παιπαλόεις, εσσα, εν, *ep.* gredovit, teško prohodan, nepristupačan
παις, *ep. i παις,* ό, ή, *gen.* παιδός, *vok.* παϊ, *gen. du.* παίδοιν, *plur.* παίδων, *dat. plur.* παισί, *ep. dat. pl. i* παίδεσσι, 1) dijete, dječak, djevojka, mladić, ἑκ παιδός (παίβων) od malih nogu, od djetinjstva. 2) sin, kći. 3) sluga, rob
παϊσα, *eol.* = πασά
Παισός, ή, *grad u Troadi, na rijeci istoga imena*
Παϊτοι, οι, *narod u donjem tijeku Hebra*
παιφάσσω, *ep.* blistati se, sjati se
πα ίω, παίσω, Ζπαισα, ἐπαίσθην *(u pas. ob.* πέπληγμαι, ἐπλήγην), 1) *akt. tranz. (s pas.)* tući, biti, udarati, pogoditi, raniti, ubiti, dipljen još jedanput; ολίγας *(se.* πληγάς) zadati premalo udaraca. 2) *akt. intr.* udarati, lupiti, τινί čim, προς τι o što. 3) *med.* udarati se, μηρόν po stegnu
παιών *v.* παιάν
παιωνίζω *v.* παιανίζω
παιώνιος 3. *poζι.* koji spašava; ό π. spasitelj, izbavitelj
πάκτόω, *jon. i poet.* zatvoriti, zatisnuti, začepiti
Πακτύη, ή, *grad u tračkom Herzonezu na Propontidi*
Πακτυΐκή, ή *(se.* γη) pokrajina *u istočnoj Perziji. Stan.* οί Πάκτυες
Πακτωλός, ό, *rijeka u Lidiji*
πάλα, *dor. poet.* = πάλη rvanje
παλάζω, *ep. spored. obi. od* πάλλω i *prez. perf. med.* πεπάλασμαι, dati za se tresti, κλήρω ždrijebom, *naime kacigu u kojoj su se ždrebovi tresli*
παλάθη, ή, *jon.* smjesa suha voća, *kuhana s mlijekom*
πάλαι, *adv. i* τό πάλαι, nekad, nekoć, odavno, davno, već dugo; prije; οι πάλαι ljudi iz davnih vremena; ό π. nekadašnji, stari
Παλαιγάμβρειον, τό, *grad. u Eolidi (Miziji)*
παλαι-γενής 2. *ep.* davno rođen, star
παλαιό-πλουτος 2. od starine bogat, bogataš od davnine
παλαιός 3, *kompar.* παλαιότερος *i* παλαίτερος, *superl.* παλαιότατος *i* παλαίτατος, 1) star, starinski, drevan, pređašnji, starodrevan, negdašnji, zastario; πράξεις π. djela iz mladin dana. *Supst.* οί π. stari, pređi. *Adv.* τό παλαιόν nekoć, davno; ἑκ *ili* άπό παλαιοϋ od starine. 2) (i *bez* χρόνω) veoma star (po godinama), u velikoj starosti
πάλαισμα, τό, 1) rvanje, natjecanje, boj. 2) vještina, hitrina, lukavština; pletka
πάλαισμοσύνη, ή, *ep.* rvanje
παλαιστής, οϋ, ό, rvač; borac; prosac *(Esh.);* lukavac
παλαιστιαϊος 3. *jon.* jednu podlanicu velik, *tj.* četiri prsta dug *ili* širok (= 80 *mm)*
Παλαιστίνη, ή, Palestina

παλαίστρα, ή, rvalište
παλαίτατος, -τερος *v.* παλαιός
παλαί-φατος *2. ep. i poet.* 1) davno objavljen, star. 2) o čem ima drevnih priča, prastar
παλαίω, *fut.* παλαίσω, *aor. akt.* ἐπάλαισα, *pas.* ἐπαλαίσθτ], rvati se, τινί s kim; podleći, svladan biti
παλαμάομαι, *dep. med.* rukovati, obavljati, raditi
τάλ&μη, ή, 1) dlan; ruka; šaka, pesnica. 2) *prenes. a)* sila, snaga, *b)* držak, sredstvo. *c)* preduzeće
Παλαμήδης, ους, ό, *sin Nauplija, kralja eubejskoga. Od Odiseja krivo optužen zbog izdajstva, bi kamenovan*
παλαμναῖος 2. *i* 3. 1) koji je svojom rukom prolio krv, proklet; ὁ π. *a)* ubilac. *b)* osvetnik ubojstva
παλάσσω, *ep., fut.* παλάξω, *inf.* παλαξέμεν, *perf. med.-pas.* πεπάλαγμαι, *plpf.* πεπάλακτο, 1) *akt. i pas.* poškropiti, poprskati, poštrapati, okaljati, mrljati, okrvaviti. 2) *med.* sebi poškropiti *ili* okaljati. — *Za* πεπάλασθε *i si. v.* παλάζω
παλέω, *jon.* rvati se
πάλη, ή, rvanje, rvačka vještina
Πάλης, *jon.* Παλέες, οί, *stanovnici grada* Πάλη *na Kefaleniji*
παλήσειε, *opt. od* πάλέω *(Her.* 8, 21)
παλιγγενεσία, ή, *poz.* preporod, obnavljanje duše; preobraženje svih stvari poslije općega suda
παλιγ-κότως *(jon.)* συμψέρεσθαι opet započeti *ili* nastati *(Her.* 4, 156)
παλιλλογέω, *impf.* ἐπαλ., opet pripovijedati, opetovati, ponavljati
παλίλ-λογος 2. *ep.* opet sakupljen
παλιμ-πετές *adv. ep. zapr.* koji natrag pada *ili* leti, natrag
παλιμπλαγχθείς, *part. aor. pas., ep., bolje* πάλιν πλαγχθ-είς (πλάζομαι), natrag potjeran, suzbit, ne opravivši ništa
πάλιν, *adv., često pojač. s* αδθις *(jon.* αδτις), αύ, #ψ, οπίσσω, ἐξ αρχής, 1) natrag, ειπείν odgovoriti, ζρχεσθαι vraćati se. 2) u protivnom pravcu; nasuprot; π. ἐρέειν prigovarati. 3) opet, iznova; πάλιν ποτέ opet jednom, drugi put
παλιν-άγρετος 2. *ep.* koji »7» što se može natrag uzeti, oporeći
παλιν-αυτόμολος, ό, uskok, prebjeg, *koji je opet prešao k protivnicima*
παλιν-όρμενος 2. *ep.,* παλίν-ορσος 2. *ep.,* koji se natrag kreće, vraća, natrag (ἀπέστη odskoči)
παλίν-τῖτος 2. *ep.* naplaćen, kažnjen
παλίν-τονος 2. *ep. jon. i poet.* koji »7» što se dade natrag zategnuti, pruživ, elastičan
παλιν-τρῖβής 2. *poet. zapr.* ponovo otrt, previjan, podmukao
παλίν-τροπος 2. *poet.* natrag (okrenut).
παλινωδία, ή, protivno pjevanje neke pjesme, opozivanje, poricanje
παλιρ-ρόθιος *2. ep.* koji natrag šumi *ili* teče
παλίρροια, ή, *jon.* tečenje ovamo i onamo; vir, vrtlog; *prenes.* kolebanje
παλίρ-ροπος 2. *poet.* savit, prignut
παλίρ-ρῦτος 2. *poet.* koji natrag teče, αίμα koja za osvetu teče
παλίσ-συτος 2. *poet.* koji se brzo vraća, koji natrag srce
παλ-ίωξις, ιος, ή, *ep.* progonjenje natrag, suzbijanje
Παλλάδιον, τό, *v.* Παλλάς
παλλακεύομαι, *dep. med., jon.* uzeti za inoču, τινά; biti inoča τινί
παλλακή, *i* παλλακίς, ίδος, ή, inoča, priležnica
Παλλάντιον, τό, *grad u Arkadiji*
Παλλάς, άδος, ή, *pridjevak Atenin. Odatle* τό Παλλάδιον, 1) kip Paladin *što su ga Diomed i Odisej ugrabili iz tvrđave trojanske.* 2) stara svetinja Atenina *na istoku izvan zidina gradskih, gdje su sudili efeti za nehotično ubojstvo* (φόνος ακούσιος)
πάλ-λευκος 2. (παν), *poet.* posve bijel, bijel bjelcat
Παλλήνη, ή, 1) *zapadni dio makedonskoga poluotoka Halkidike. 2) jedna općina* (δήμος) *u Atici. Stan.* ό Παλληνεύς, *Adj. fem.* Παλληνίς, ίδος, 1) *pridjevak Atene koja je ondje imala svoj hram.* 2) tamošnje selo
πάλλω, *ep. jon. i poet., aor. akt.* Ζπηλα *(ep.* πῆλε, *redupl.* -πεπαλών), *aor. med.* 3. *sg.* Ζπαλτο *i* πάλτο, *perf. pas.* πέπαλμαι, 1) *akt'i* mahati, vitlati; bacati, tresti, κλήρους; ljuljati, υΐόν; κλήροις πάλλειν τινά odrediti komu mjesto ždrijebom; δείματι π. potresti strahom. 2) *med. a)* njihati se, naglo se kretati, skakati, praćakati se, tresti se, drhtati, kucati (ήτορ), udarati o što, *(hi)* τινι. *b)* ždrebati
πάλος, ό, *jon. i poet.* ždrijeb
πάλτο *v.* πάλλω
παλτό ν, τό, koplje, sulica
παλτός 3. *poet.* zavitlan, bačen, πϋρ munja
παλυνω, *ep. i poet.* sipati, posipati
παμβώτις, ιδος, ή, *poet.* hraniteljica svega
Πάμίσος, ό, *južni pritok Penejev u Tesaliji*
πάμ-μεγας, -γάλη, -μέγα *i* παμ-μεγέθης 2. vrlo velik, vrlo težak
παμ-μέλάς, -μέλαινα, -μέλαν, *ep.* sasvim crn
παμ-μήκης 2. vrlo dugačak, vrlo žestok
πάμ-μηνος 2. *poet.* koji kroz sve vrijeme traje, neprestan
παμ-μήτωρ, ορός, ή., *poet.* 1) prava mati. 2) mati sviju
πάμ-μορος 2. *poet.* posve nesretan
παμ-πάλαιος 2. posve star
πάμ-πάν *i* παμ-πήδην, *adv.* sasvim, *v.* πας
παμ-πλη-9-ής 2. veoma mnogi, mnogobrojan, u velikom mnoštvu
πάμπληκτος 2. *poet.* pun puncat udaraca
παμ-ποίκῖλος 2. sasvim šaren, umjetno izrađen

πάμ-πολις, εως, 6, ή, *poet.* koji po svim gradovima (svagdje) vrijedi
πάμ-πολυς, -πόλλη, -πολύ, veoma mnogi, mnogobrojan, veoma velik. *Adv.* πάμπολυ vrlo mnogo, vrlo daleko
παμ-πόνηρος 2. sasvim zao, posve opak
πάμ-πρωτος 3. *ep.* prvi od svih, najprvi. *Adv.* πάμπρωτον, -τα, najprije
παμ-φάγος 2. (φαγεῖν), *poet.* koji sve pojede
παμ-φαής 2. *poet. i* παμ-φεγγής 2. *poet.* sasvim svijetao »7» sjajan
παμφαίνω, *ep.* sjati, svijetliti. *K tomu part.* παμφανάων, όων, όωσα, sjajan, svijetao
παμ-φεγγής 2. *v.* παμφαής
πάμ-φλεκτος 2. *poet.* sav u plamenu, sav užgan, sjajno rasplamćen
παμ-φόρος 2. koji sve nosi, vrlo plodan, rodan, unosan
Παμφυλία, ή, *pokrajina uz južnu obalu Male Azije. Stan.* οἱ Παμφύλιοι *i* Πάμφῦλοι
πάμ-ψῦχος 2. *poet.* pun života, besmrtan
Πάν, *gen.* Πάνος, ὁ, *poljski, šumski i pastirski bog, poštovan os. u Arkadiji*
πάν-αγρος 2. *ep.* koji sve lovi, sve obuhvaća
Παν-ά-9-ήναια, τα, *velika svetkovina atenska koja se slavila svake četvrte godine od* 22. *do* 28. *hekatombeona žrtvama, ophodima i natjecanjima. Adj.* Παναθ-ηναϊκός 3.
πάν-ά-9-λιος 3. *poet.* vrlo nesretan, vrlo jadan
π&ν-αιθος 3. *ep.* koji sav blista, sav gori, sjajan
πάν-αίολος 2. *ep.* sav sjajan
Πάνακτον, τό, *tvrdavica na granici Atike i Beotije*
παν-άμερος, *aor. v.* πανήμεοος
παν-άμωμος 2. *poet.* sasvim bez prigovora, besprijekoran
παν-άπαλος 2. *ep.* posve nježan, posve mlad
πάν-άποτμος 2. *ep.* posve nesretan
παν-άργυρος 2. sav od srebra, posve srebrn
πάν-αρχος 2. *poet.* koji svemu zapovijeda, svesilan
πάν-άφήλιξ, ϊκος, ὁ, ἡ, *ep.* sasvim bez vršnjaka
Πάν-αχαιοί, οἱ, *skupno ime za sve Ahejce:* svi Ahejci
πάν-αώριος 2. *ep.* posve u nevrijeme, sasvim kratko vječan
παν-δαισίη, ἡ, *jon. s* τελέη, posve potpuna gozba, *gdje ima svega u obilju*
παν-δάκρῦτος 2. *poet.* oplakivan od svih; pun suza, jadan
παν-δάμάτωρ, ορός, δ, *ep. i poet.* koji sve svladava, svesilni
Πανδαρεος, ὁ, *sin Krećanina Meropa. Kćeri mu ugrabiše Harpije (Od.* 20, 66)
Πάνδαρος, ὁ, *sin Likaonov iz Likije, saveznik Trojanaca*
πάν-δημος 2, *dor.* πάνδάμος, *ep.* πανδήμιος 2, koji pripada cijelom narodu, javan, opći, narodni, πόλις ukupno stanovništvo grada; *slično* στρατός; βόες π. goveda, koja pripadaju ' općini, još ne razdijeljena. — *Adv.* πάνδημεί s cijelim narodom, s cijelom vojskom, sa svom snagom
πάν-δῖκος 2. *poet.* sasvim pravedan. *Adv.* πανδίκως, *poet.* s potpunim pravom, sasvim pravo, sasvim kako treba
Πανδῖονίς, ίδος, ἡ, Pandionova fila, *atička fila, nazvana po atenskom kralju Pandionu*
Πανδίων, όνος, ὁ, 1) *jedan od najstarijih kraljeva atenskih, otac Proknin, Filomelin, Erehtejev i Butov. Po njemu se zvala jedna fila atenska* ἡ Πανδῖονίς. 2) *Otac Egejev, djed Tezejev.* 3) *sin Kekropov, otac Likov, kralj atenski.* 4) *inače osobno ime*
πανδοκεύς, έως, δ, koji sve prima, gostioničar
πανδοκεύω, *jon.* sve primati, ugostiti
πάν-δυρτος 2. *poet.* 1) koji svagda jadikuje. 2) veoma žaljen, oplakivan
Π αν-έλληνες, οἱ, *skupno ime za sve Helene*
Πάνεμος, *(i* Πάνημος, Πάνάμος), ὁ, *ime jednoga ljetnog dorskog mjeseca*
πανηγυρίζω svetkovine svetkovati
παν-ηγυρις, εως, *jon.* ιος, ἡ, *ak. pl.* ιας *i* ϊς, svečana skupština, narodna svetkovina; *uopće:* svaka velika skupština
παν-ήμαρ *ep. adv.* cijeli dan
πάν-ημέριος 3. *i* πάν-ήμερος *(dor.* παναμ.) 3, koji cijeli dan traje *ili* što radi *Nentr* = *adv.*
πάν8·ηρ, ηρος, δ, pantera
Πάν-θοος, *stegn.* Πάν&ους, 6, *svećenik Apolonov najprije u Delfima, a onda u Troji.* Πανθοίδης, ου, ὁ, sin Pantojev = Πολυδάμας *i* Εὔφορβος
πάν-θρηνος 2. *poet.* koji neprestano jadikuje. pun tužnjava
παν-θῦμαδόν, *ep. adv.* posve u gnjevu, srdito, strastveno
πάν-θῦτος 2. *poet.* koji se mora svima žrtvama štovati, presvet
πανικός 3. koji od Pana (Πάν) dolazi, *os.* panički, *tj.* nenadan povod straha
παν-ίμερος(ϊ), 2. *pret.* pun čežnje; veoma željen
Παν-ιώνιον, τό, *hram dvanaest, kasnije trinaest saveznih jonskih gradova u Prijeni. Njihova svetkovina u čast Posidonu zvala se* τα Πανιώνια
παν-νδχιος 3. *ep. i poet. i* πάν-νῦχος 2. *ep. jon. i poet.,* koji traje cijelu noć *ili* što radi, cijelu noć
παννῦχίς, ίδος, ἡ, noćno svetkovanje, *os. majci bogova i Demetri u čast*
πανοικίγ), *jon.* s cijelom kućom, s cijelom obitelju
πάν-ομφαῖος, 6, *ep.* koji (znamenjima) sve oglašuje, sveglasni
Πανοεύς, έως, *ep.* ηος, ὁ, 1) *grad u Fokidi. Stan.* οἱ Πανοπεῖς. 2) *Epejev otac*
πανοπλία, *jon.* -ίη, ἡ, čitavo oružje hopli-tovo (τοῦ ὁπλίτου): *štit, kaciga, oklop, na-zuvci, mač i koplje*
παν-ορμος 2. *ep.* posve zgodan za pristajanje

Πάνορμο ς, ό, *ime nekih luka: I) na Siciliji (sada Palermo).* 2) *luka u Ahaji.* 3) *miletska luka*

πανός.. ό, *poet.* luč, zublja

πανουργέω, *poet.* činiti zlo, griješiti

πανούργημα, τό, *poet.* zločin

πανουργία ή, *poet.* lukavstvo, podmuklost, zloba, lopovština, prijevara

πάν-οϋργος 2, *adv.* -ούργως, *i poet.* παντού ργός 2. «pr. sposoban za svaki posao, *a)* vješt, prikladan, έπί τι za što. i) lukav, prijevaran, zloban, himben *(i bez* φρένας)

παν-6ψιος 2. *ep.* koji je svima na pogledu *(Il.* 21, 397)

παν-σαγία, ή, £oei. = πανοπλία

παν-σέληνος 2. (koji se događa) o uštapu, ή, π. *(se.* ώρα) uštap

παν-στρατιη, *jon. adv.,* s cijelom vojskom

παν-σϋδί·/]., e£., αί. πασσϋδία, παν-σΰδί, πασσυδί, *adv.* sa svom žurbom, svom silom, s cijelom vojskom, sasvim

πάν-συρτος 2. *poet.* pun, natrpan, napunjen, tινός čim

π αν τφ α. πας, a<fo. 2.

παντ-αγρεύς, £σβί. koji sve obuhvaća

Παντακλής, έους, 6, 1) *efor u Sparti g.* 406. 2) *inače osobno ime*

παν-τάλας 3. *poet.* posve kukavan

παντά-πασι(ν), *v.* πας; *adv.* 1.

πάντ-αρχος, ό, *poet.* koji svime vlada, vladalac nad, θεών, višnji vladar bogova

πανταχν:, -χη, -χόθεν, -χόθι, -χοΐ, -χόσε, -χοϋ, *v.* πας

παν-τελής 2, <ζΛ>. -λέο>ς ί -λώς, sasvim dovršen, savršen, potpun, sav, cio, čitav; sasvim, uopće

πάν-τεχνος 2. 1) *ep.* vješt svakom umjeću. 2) *poet.* koji za svaku umjetnost služi, svemoćni

πάντη *i* πάντη, *v.* πας, *adv. 2.*

Παντικάπης, ου, 6, *pritok Dnjeprov*

πάν-τΐμος 2. *poet.* od svih čašćen, vrlo štovan

παν-τλήμων 2, đor. -τλάμων, sasvim nesretan, prebolan

παντο-γήρως, ων, *gen.* ω, *poet.,* koji sve čini starim, slabi, sve svladava *(sumnj.)*

παντοδαπός 3. *i* παντοίος 3.. *adv.* -οίως, svakojak, svakovrstan, različit, kojekakav, kojekako, na razne načine, svaki, svašta; παντοΐον γίγνεσθαι »7»' είναι u svašta se pretvarati, sve pokušati, ne znati sebi pomoći

πάντοθεν *v.* πας, *adv.* 3.

παντο-πόρος 2. *poet.* koji se umije svagdje snaći, u svem okretan

παντ-όπτης *i* -τας, ου, 6, *poet.* koji sve vidi

πάντοσε *v.* πας *adv.* 4.

παντουργός *v.* πανούργος

πάντως *i* πάνυ *v.* πας *adv.* 1.

Πανύασ(σ)ις, ιδος, 6, *pjesnik iz Halikarnasa, (oko g.* 468), *ujak Herodotov, ubijen od Ligdamisa*

πάν-ϋπέρτατος 3. *ep.* najgornji, najviši

πάν-ύστατος 3. *ep. i poet.* najposljednji. *Neutr. sg. adv.* posljednji put, napokon

πανωλεθρία, ή, potpuna propast, zator; *adv.* — ία stubokom, sasvim

πάν-ώλεθρος 2. *jon. i poet., i* παν-ώλης, 2. *poet.,* 1) sasvim upropašten; sasvim pokvaren. 2) veoma ubitačan, poguban

(πάομαι), *fut.* πάσομαι, *aor.* έπασάμην, *perf.* πέπάμαι, *fut.* 3. πεπάσομαι, *dep. med.,* steći, posjedovati, imati

παπαϊ, *uzvik od bola ili čuđenja:* jao! joj! *Kadšto se ponavlja*

παππάζω, *ep.* zvati koga tatom, reći mu tata

πάππας, ου, ό, *vok.* πάππα, otac, tata, babo

πάππος, ό, djed

παππωος 3. djedovski

πάπραξ, ακος, ό, *jon. nekakva tračka močvarna riba*

παπταίνω, *ep. i poet., fut. ep.* παπτανέω, *aor.* πάπτηνα, plašljivo se ogledati, osvrtati se, zvjerati, obzirati se, gledati

πάπυρος, ό, ί ή *ροζ.* 1) papirni grm, što raste u Egiptu. 2) od njegova lika »7» kore načinjeni predmeti: *a)* trakovi, užeta. č>) fino platno, c) pisaći papir; knjiga

παρά, *ep. i poet., i* πα pa i, *i pokrao, ep. i poet.* πάρ (πάρα *naglašeno, a) ako stoji iza svoga padeža, b) ako je* = πάρεστι, πάρεισι, *v.* 1. πάρειμι, 3)

A) adv. samo ep. pokraj, uza to, pri tom; mimo.

B) *prep.:* kod, uz, kraj, do, 1) i *genit. a) prostor:* od, sa *(s gen.),* iz, ό παρά τίνος nečiji poslanik, οι παρά τίνος nečiji ljudi. *b) izvor, uzročnik:* od; παρά τίνος λέγειν govoriti u čije ime; τα παρά τίνος nečiji darovi, nalog, volja; παρ' έαυτοϋ sam po sebi, od svoga imetka, dragovoljno; τα παρ' υμών što ste vi učinili, vaša politika.

2) s *dat., ponajviše s licima:* kod, pri, pokraj, uz, do; άποπεφευγότες ήσαν παρά τινι pobjegli su k nekomu i ostali kod njega; οί παρ' έμοί moji ljudi, τά παρ' έμοί moja dobra, moje prilike; παρά τινι u ne čijoj kući *ili* domovini.

3) i *akuz. 'a)* duž, pokraj, do, uz, tik, παρά τήν όδόν kraj puta; καταφυγή παρά φίλους utočište kod prijatelja, *b)* preko, mimo, protiv: παρά μοΐραν preko sudbine; παρά τό δίκαιον, τους νόμους protiv prava, zakona; παρά γνώμην, ελπίδα preko oče kivanja; πολύ παρά τήν δόξαν sasvim druk čije nego što vi mislite, *ć) kompar. značenje:* παρά τους άλλους mimo ostale, više nego drugi; π. πάντα prije svega; παρ' ολίγον, παρά σμικρόν malone, gotovo, jedva, *d) po kazuje i razliku'.* ού παρά μέγα i *inf.* malone, gotovo; τω παρά μικρόν malone, gotovo; παρά πολύ za mnogo, kudikamo; παρ' ουδέν gotovo ništa (θέσθαι ne cijeniti); παρά

τριάκοντα ἀποφυγεῖν biti odriješen s trideset glasova manjine, *e) vrijeme:* za., u; παρ' ἡμέραν dan na, dan; παρ' ἑνιαυτόν svake godine. *f) uzrok:* poradi; παρά τοῦτο toga radi. *g, distribut.*: po, παρά πέντε ναῦς po pet lađa

πάρα *i* πάρ *v.* παρά *na početku*

παρα-βαίνω (-βήσομαι, -έβην, -βέβηκα), *ep. part. perf. akt.* παρβεβαώς, *pas. perf.* -βέβαμαι, *aor.* -εβάθη, 1) ići uz koga, *u perf. s* τινί stajati (na kolima) uz koga. 2) prolaziti, mimoići, *odatle a)* prestupiti, prekršiti, povrijediti, *b)* prijeći, zanemariti, ne spomenuti

παρά-βακτρος 2. *poet.* uz palicu

παρα-βάλλω (-βαλῶ, -έβαλον *itd.), i u tmezi,* I. *akt.* 1) *tranz. a)* baciti pred »7» pokraj koga, postaviti pokraj, *b)* postaviti nasuprot, poredити, isporedivati, τί τινι *(i* προς, παρά τι). *c)* onamo okrenuti, upraviti, τω ὀφθαλμώ poglede sa strane bacati, *d)* povjeriti. 2) *intr.* približiti se, poći; prebroditi. II. *med.* 1) na kocku stavljati, pogibli izlagati se, usuditi se. 2) natjecati se, poredити

παρα-βάσκω, *ep. spored. obi. od* παραβαίνω, *samo impf.*, uz nekoga stajati, biti borac s kola παραβάτης, ου, ὁ, *ep.* παραιβάτης, koji stoji uz koga, borac s kola *(koji stoji uz vozača)* παραβατός 3. *poet.* koji se može prestupiti, povrijediti παραβλήδην, *ep. adv.* šibajući na koga (*//.* 4, 6)

παράβλημα, τό, zaklon, zaslon, zastor

παρα-βλώσκω, *ep. i samo perf.* παραμέμβλωκα, uz koga ići, pomagati παραβλώψ, ώπος, ὁ, ἡ, *ep.* koji gleda na stranu

παρα-βοηθέω u pomoć prititeći, pomagati

παραβολή, ἡ, 1) odstupanje od pravoga puta, usuđivanje. 2) poredivanje, poredba, poslovica, parabola παράβολος, 2, *adv.* -βόλως, smion, drzak; pogibeljan, opasan παραγγελία, ἡ,

παράγγελμα, τό, *i* παράγγελσις, εως, ἡ, 1) oglas, vijest, obavijest. 2) zapovijed *(usmena, ne preko glasnika)*

παρ-αγγέλλω 1) dalje javiti, objaviti, oba vijestiti; natjecati se *(za kakvu službu);* pozvati koga, επί τό δεῖπνον. 2) zapovijedati, nalagati, odrediti; *os.* dati lozinku (τό σύνθημα); κατά τα παρηγγελμένα po danim zapovijedima; π. εἰς τά ὅπλα pozvati na oružje; ἀλλήλοις π. dogovoriti se medu sobom; ἐς τέτταρας τον λόχον zapovjediti da se loh tako postavi da stoje četiri momka jedan uz drugoga

παρα-γίγνομαι (-γενήσομαι, -γενόμην, -γέγονα, -γεγένημαι), *jon.* παρα-γίνομαι, 1) pridolaziti, približavati se, doći, pojaviti se, stići, namjeriti se na što; doći u pomoć; naći se u koga, biti stečen *(p stvarima);* τινί *i* εἰς τίνα. 2) biti kod, nazočan biti, pribivati, biti zajedno; imati dio u čem

παρα-γιγνώσκω (-γνώσομαι, -έγνων *itd.),* krivo suditi, περί τίνος o kom, ὑπέρ τίνος komu u prilog

παρ-αγκάλισμα, τό, *poet.* ljubavno grljenje, zagrljaj, *o ženi*

παρα-γραφή, ἡ, 1) uza što napisan znak. 2) pismeni prigovor protiv valjanosti predane tužbe, prigovor

παρα-γράφω pripisati, dometnuti

παρα-γυμνόω, *jon. zapr.* pri čem razdrljiti; otkriti, objaviti, navijestiti

παρ-άγω (-άξω, -ήγαγον, -ήχα *itd.), akt. tranz.* 1) uza što voditi, *a)* voditi pred, predvoditi, iznositi (επί τήν σκηνήν na pozornicu), pozvati koga preda se, dovesti, uvesti (s εἴσω). *Napose:* redove uzduž voditi, dovesti u frontu (εις μέτωπον), nalijevo παρ' ασπίδας. 2) mimo provesti; na stranu odvesti; odvratiti, zaluđivati; odgoditi; zatezati; varati

παραγωγή, ἡ, 1) vožnja uz obalu. 2) *a)* zastranjivanje, dijalektička različnost. *b)* nagovaranje, varanje, prijevara, 3) udaranje veslima

παρα-δαρθάνω, *ep. aor.* -έδραθον, *inf.* -δραθέειν, spavati s kim, τινί, φιλότητι obljubiti

παράδειγμα, τό, primjer, uzor, dokaz, primjer za opomenu, opomena

παρα-δείκνυμι (-δείξω, -έδειξα *itd.)* uza što pokazivati, postavljati kao (opasan) primjer; odrediti, doznačivati; nehotice pokazivati

παράδεισος, δ, zvjerinjak, perivoj, vrt; raj

παρα-δέχομαι, *jon.* -δέκομαι, *pravilno, dep. med.*, primati, dobiti; preuzeti; μάχην π. nastaviti boj započet od drugih

παρα-δίδωμι *(v.* δίδωμι), predati, podati, pružiti, izdati, ostaviti; povjeriti. *Prenes. a)* vratiti, *b)* dalje širiti, rasprostraniti, objaviti; dati (lozinku τό σύνθημα), *c)* prepustiti, dopustiti. *Napose:* ἑαυτόν π. predati se; μέτρω γήν τινι zemlju pravo izmjerenu predati komu

παρά-δοξος 2. neočekivan, nevjerojatan, čudan, rijedak, besmislen

παρα-δόσιμος 2. *poζ.* predan, baštinom ostavljen

παρα-δραθέειν *v.* παραδαρθάνω

παρα-δραμεῖν *i si. v.* παρατρέχω

παρα-δρώω, *ep. samo* 3. *pl.* -δρώωσι, raditi, obavljati, τινί

παρα-δυναστεύω uz koga vladati

παρα-δύω, *samo med.* -δύομαι *i intr. aor.* παρέδῦν, *inf. ep.* -δύμεναι, provući se, ukrasti se, šmignuti

παρ-αείδω τινί, *ep.* pjevati pred kim

παρ-αείρω, *poet.* 1) do čega objesiti; *pas. aor.* παρηέρθ-ην, *ep.* sa strane visjeti, spuštati se. 2) *prenes.* okrenuti, pomutiti, φρένας

παρα-θαλάσσιος 3. koji leži *ili* stanuje na moru; ἡ π. primorje

παρα-θαρσυνω *i* -θαρρύνω, hrabriti, bodriti, poticati, sokoliti
παρα-θέω 1) trčati mimo *ili* poraj koga, τινά. 2) prestići, u trku pretећi. 3) pritrčati, navaliti
παρα-θεωρέω motriti što uza što drugo, τινά προς τίνα porediti koga s kim
παρα-·9-ήκη *v.* παρακαταθήκη
παραι-βάτης *v.* παραβάτης
παραίνεσις, εως, ή, hrabrenje, bodrenje, opomena, nauk, savjet, preporuka
παρ-αινέω, *fut.* -έσω * -έσομαι, *aor.* -ήνεσα, *perf. pas.* -ήνημαι, *aor. pas.* -ηνέθην, nagovarati, pobuđivati, savjetovati, opominjati, učiti, preporučiti, zapovijedati
παραι-πεπί-8-ησι *i si. v.* παραπείθω
παρ-αίρεσις, εως, ή, oduzimanje, uskraćivanje
παρ-αιρέω (-αιρήσω, -εῖλον, -ήρηκα, -ήρημαι, -ηρέθην), 1) *akt.* oduzimati, otimati; ukloniti; srušiti. 2) *med.* za se oteti, silom sebi prisvojiti, *uopće:* otimati; otuđiti, τινά τίνος, koga od koga *ili* čega
παρ-αισθάνομαι, *dep. med.* (mimogred) opaziti, čuti, τινός od koga
παρ-αίσιος 3. *ep.* zlokoban, poguban
παρ-αΐσσω, *aor. ep.* -ήιξα, projuriti, proletjeti mimo (koga, τινά)
παρ-αιτέομαι, *dep. med.,* 1) sebi izmoliti, moliti, zahtijevati; ublažiti, umilostiviti; moliti koga (τινά) za koga, περί τίνος. 2) zabraniti, odbiti, uklanjati se, τί, τινά čemu, komu
παραίτησις, εως, ή, molba; ispričavanje
παραιτητής, δ, zagovornik
παραι-φάμενος *v.* παράφημι
παραί-φασις, εως, ή, *ep., i* πάρ-φασις, εως, ή, *ep.,* I) nagovaranje, hrabrenje. 2) primamljivanje, vabljenje
παρ-αιωρέομαι, *jon. pas.,* visjeti (pokraj), παρά τι o čem, εκ τίνος s čega
παρα-κάββαλε *v.* παρακαταβάλλω
παρα-καθέζομαι, *dep. med., i* παρακάθημαι, *dep. med.* uza što sjesti, sjediti pokraj koga *ili* do koga, τινί
παρα-καθίζω 1) *akt.* (-κα-8-ιώ, -εκάθισα), *a) tranz.* posaditi, sjesti koga (τινά) pokraj, *b) intr.* sjesti pokraj koga, τινί. 2) *med.* παρα-κα-9-ίζομαι (-καθιζήσομαι, -εκαθισάμην), *α) tranz.* posaditi *ili* sjesti koga (τινά) uza se. *b) intr.* sjediti pokraj *ili* do koga, τινί
παρα-καθίστημι (-στήσω, -έστησα) uza što postavljati, pridružiti
παρα-καίομαι, *jon. pas.,* uza što gorjeti
παρα-καλέω (-καλώ, -εκάλεσα, -κέκληκα, *itd.)* dozivati, pozivati; pozvati u pomoć; moliti; opominjati, poticati, nagovarati, zavesti; raspiriti (πολλήν φλόγα)
παρακάλυμμα, τό, *poζ.* 1) pred nečim obješeno da se zastre, zastor, zavjes, πρό τίνος pred nečim. 2) *prenes.* izgovor, izlika
παρα-καλύπτομαι, *med.,* zastrijeti se, pokriti se
παρα-καταβάλλω, *ep., samo aor.* -κάββα>ον bacati, metati na zemlju pred koga, τινί
παρα-καταθήκη, *i jon.* παραθήκη, ή, zalog, talac; povjereno dobro, povjeren novac
παρα-κατάκειμαι ležati uz koga, τινί
παρα-καταλέχω, *ep., samo aor.* παρκατέλεκτο, leći uz koga, τινί
παρα-κατατί-9-ημι, *med.,* predati što komu na čuvanje, povjeriti, τί τινι
παρά-κειμαι ležati *ili* stajati pokraj čega, τινί; spreman ležati; Ά'ίδα π. biti pokopan; ὑμῖν παράκειται preostaje vam (samo)
παρα-κελεύομαι, *dep. med.,* 1) zapovijedati, nalagati, savjetovati, preporučivati. 2) dovikivati, opominjai, pobuđivati, nagovarati, sokoliti, koga τινί
παρακέλευσις, εως, ή, παρακέλευσμα, τό, παρακελευσμός, ό, dovikivanje, poziv, opomena, pobuđivanje, sokoljenje
παρα-κινδϋνεύω usuditi se, srtati u pogibao
παρα--κινέω 1) *tranz.* uza što micati, pokretati. 2) *intr.* biti izvan sebe, šenuti, poludjeti
πα ρ α-κ ί ω, *ep., u tmezi,* prolaziti mimo, τινά.
παρα-κληίω, *jon.* isključiti, istiskivati
παοά-κλησις, εως, ή, 1) dozivanje, *os.* u pomoć. 2) poziv, hranjenje, sokoljenje
παρακλϊδόν, *ep. adv.,* uginjući se, uklanjajući, se, *tj.* istinu okolišenjem krijući
παρα-κλίνω 1) *tranz.* naginjati na stranu; odškrinuti, την πύλην. 2) *intr.* ugibati se, uklanjati se, zakretati, zastraniti
παρακλίτης, ου, ό, koji leži uz koga (za stolom), drug za stolom
παρ-ακμάζω ocvasti, venuti, gubiti snagu, starjeti; οι παρηκμακότες koji su već stari
παρα-κοίτης, ου, ό, *ep.* koji spava pokraj koga, muž
παρά-κοιτις, ιος, ή, *dat.* -τι *ep.* žena., supruga
παρ-ακολουθέω 1) ići uz koga, pratiti koga, τινί. 2) *prenes.* mislima *ili* pažnjom događaj pratiti, razumjeti, spoznati, znati 2) *med.* sebi pribaviti
παρα-κομίζω 1) donijeti, dovesti, pribaviti.
παρ-ακονάω uza što oštriti, hrabriti, sokoliti, ψυχήν
παρ-ακούω 1) mimogred čuti. 2) pogrešno čuti, prečuti
παρα-κρεμάννυμι, *aor. part.* -κρεμάσας, *ep.* uza što objesiti, spustiti
παρα-κρίνομαι, *jon. pas.* postaviti *ili* poredati se uza što, παρά τι
παρα-κροτέω udarati pokraj čega
παράκρουσις, ή, *zapr.* udaranje pokraj čega *ili* o stranu, 1) omaška, zabuna. 2) prijevara
παρα-κρούω *i med.* ομαι, *perf. pas.* -κέκρου(σ)μαι, *aor. pas.* -εκρούσθην, o stranu udarati, τινά, *os. u vagu da koga tim prevari,* varati, prevariti
παρα-κτάομαι, *jon. dep. med.,* uza što stjecati *ili* primati

παρ-άκτιος 3. *poet.* koji leži na obali
παρα-κύπτω prignuti se da bolje vidiš., zaviriti
παρα-λαμβάνω (-λήψομαι, -έλαβον, -είληφα *itd.)j fut. jon.* -λάμψομαι, 1) *(k tomu)* uzimati, preuzeti, primati, zauzeti, osvojiti, pokoriti, dobiti, steći, naći, zapamtiti, naučiti. 2) privući k sebi, uzeti sa sobom *ili* k sebi, pozvati, privabiti, uloviti; τα παραλαμβάνόμενα preduzeća; τινά παιδεύειν π. preuzeti nečiji odgoj; γήν μέτρω π. dati sebi odmjeriti i doznačiti zemlju
παρα-λείπω 1) propuštati, zanemariti, ostaviti; poštedjeti; pustiti -da prođe, καιρόν. 2) *u govoru:* prijeći, mimoići, ne spomenuti; παραλείπεται još ostaje da se pripovijeda, τι άσκεπτον π. ostaviti neraspravljeno
(παρα-λέχομαι), *ep. med. aor.* -ελέξατο, *konj.* -λέξομαι, leći kraj koga, pridružiti se komu, τινί
παρ-άλιος *2. i* 3. *v.* πάραλος
παραλλαγή, ή, promjena
παραλλάξ, *adv.* naizmjence, izmjenice
παράλλαξις, εως, ή, promjena
παρ-αλλάσσω, *novoat.* -αλλάττω. 1) *tranz. a)* premetati, mijenjati, promijeniti, *b)* prolaziti, voziti se mimo. c) preko čega prelaziti (τ i), koga (τινά) nadmašiti. 2) *intr. a)* ići mimo, udaljiti se, uteći, *b)* odlikovati se, τινί čim. c) razlikovati se, različan biti
παρ-άλληλος 2. jedan do drugoga postavljen, paralelan, poreden, jednak u čem, τινί; *adv.* παραλλήλως jedno do drugoga, na jednak način
παρα-λΛγίζομαι pogrešno računati, prevariti se u računu, varati
παρά-λογος 2, *adv.* -λόγως, preko računa, preko očekivanja, neočekivan
πάρ-αλος 2. *i* παρ-άλιος 2. *i* 3. uz more, primorski, morski. *Supst. a)* ή παραλία obala, primorje. *Os. jedan dio atičke obale, koje su se stanovnici zvali* οι Πάραλοι *i* Παράλιοι. *b)* ή Πάραλος, *jedna od atenskih državnih lađa određena za javnu službu (poslanstva i si.)*
παρα-λῡπέω žalostiti, štetu *ili* bol zadavati, vrijeđati
παραλυτικός 3 (na jednoj strani) uzet
παρα-λύω 1) *akt. i pas.* (sa strane) odriješiti; uzeti, oteti; *prenes.* izbaviti, spasiti, odriješiti, otpustiti, skinuti; oslabiti. 2) *pas.* omlitaviti. 3) *med.* odriješiti sebi
■παρ-αμείβω 1) *akt.* mijenjati, otići, prestići; *prenes.* nadvisiti. 2) *med.* sebi promijeniti; mimo prolaziti, mimo voziti se, mimo hodati, mimo teći, τινά *i* τι
παρ-αμελέω ne brinuti se, ne paziti, zanemarivati, τινός
παρα-μένω, *ep.* παρμένω, *i* παραμίμνω ovdje, pri tom *ili* uz koga ostati (τινί), ustrajati, izdržati, *os.* ostati na životu; trrjati
παρα-μηρίδια, τά, oklop oko bokova, *na konju i na konjaniku*
παρα-μιμνήσκομαι, *jon. i poet., perf.* -μέμνημαι, (mimogred) spominjati, pomenuti, τινός što
παρα-μίμνω *v.* παραμένω
παρα-μίσγω, *jon.* primiješati
παραμόνιμος 2. *i* παράμονος 2. koji ostaje, ustrajan, stalan, vjeran
παρα-μῦ-9-έομαι, *dep. med.,* nagovarati, savjetovati; pobuđivati, opominjati; ublažiVati, umirivati, tjεšiti; čije mišljenje promijeniti
παραμῦθ-ία, ή, *i* παραμυθιον, τό, *a)* nagovaranje, pobuđivanje, *b)* tješenje, utjeha. *c)* umirenje, olakšica
παρ-αναγιγνώσκω uza što (παρά τι) čitati, porediti
παρα-ναιετάω, *poet.* stanovati uza što τί
παρ-αναλίσκω uludo trošiti, žrtvovati
παρα-νηνέω, *ep.* slagati, gomilati uza što
παρα-νήχομαι, *ep. dep. med.,* na stranu *ili* uza što plivati
παρα-νοέω 1) lud, bezuman biti. 2) ne razumjeti
παράνοια, ή, ludost, bezumnost, ludilo
παρανομέω, *augm.* παρεν. *i* παρην., *perf. akt.* -νενόμηκα, *pas.* -νενομήσ-9-αι, protiv zakona raditi *ili* postupati, vrijeđati zakone, počiniti zločin, skriviti, τί
παρανομία,ή, bezakonje, nezakonitost, nezakonit čin, nepravda, zločin
παρα-νομίζω pogrešno suditi
παρά-νομος 2, *adv.* -νόμως, protiv zakona, nezakonit; nedopušten, nepravedan, opak; γράφεσθ-αι παρανόμων tužiti koga zbog nezakonita prijedloga
παρά-νους, νουν, *stegn.* od -νοος, *poet.* lud, budalast
πάρ-αντα, *ep. adv.* na stranu, postrance, poprijeko
παρα-παίω uza što tući, zastraniti; lud biti. mahnitati
παρά-παν, *adv., ob.* τό *π.,* posve, uopće, ukratko; *uz brojeve:* barem, najmanje
παρ-άπάφίσκω, *ep. aor.,* παρήπαφον *(i u tmezi),* zavoditi, zaludivati
παρα-πεί-9-ω *(v.* πείθω), s *ep. aor.* παραιπέπιθ-ον, *konj.* παραιπεπίθησι, *part.* παρπεπιθών, *fem.* παραιπεπιθοῦσα, nagovaranjem odvraćati od prijašnjega mišljenja, 1) nagovarati, navesti, zavesti, namamiti. 2) umiriti, udobrovoljiti
παρα-πέμπω 1) mimo slati, pratiti, voditi. 2) poslati (kamo), *os.* poslati u pomoć, τινά
παρα-πέτασμα, τό, što je razastrto pred čim, zastor; izlika
παρα-πέτομαι, *poet. i poz. aor. inf.* παραπτῆναι, letjeti pokraj, proletjeti
παρα-πίπτω (-πεσοῦμαι, -έπεσον, -πέπτωκα), 1) slučajno namjeriti se, naići na, slučajno se desiti, nastati; ό παραπεπτωκώς καιρός zgoda koja je pokraj nas pala = z. koja pred nama leži; z. koja nam se pruža, zgodna prilika. 2) pasti pokraj, promašiti, pogriješiti

Παραπίτα, ης, ή, *žena Farnabazova*
παρα-πλάζω^ *ep. i poet.* 1) *akt., aor.* παρέπλαγξα, mimo tjerati, mimo zanijeti, τινός; smesti. 2) *pas., aor.* παρεπλάγχθην, odskočiti; zastraniti, zaci drugamo
παρα-πλευρίδιον, τό, oklop koji pokriva bokove (strane) bojnih konja
παρα-πλέω (-πλεύσομαι, -έπλευσα, -πέπλευκα), *ep. i jon.* παραπλώω, s *aor.* παρέπλων, *perf.* παραπέπλωκα, 1) uz obalu ploviti, ploviti, tí, παρά τι. 2) ploviti kamo, doploviti, pristati, ες τι
παραπλήξ, πληγος, ό, ή, *i poet.* παράπληκτος 2. 1) *ep.* sa strane udaren, koso zapljuskivan, ravan *{obala). 2)* lud, mahnit
παρα-πλήσιος 3. *i 2, kompar.* -σιαίτερος, *superl.* -σιώτατος, *adv.* -σίως, koji se komu *ili* čemu približava, jednak, sličan, gotovo jednak, gotovo isto takav
παρά-πλους, *stegn. od* -πλοος, ό, plovljenje mimo, plovidba duž obale; *uopće:* plovidba, brođenje
παρα-πλώω *v.* παρα-πλέω
πα ρ α-πνέω, *ep.* duhati mimo *ili* pokraj (se. *uzice kojom je bio privezan mijeh)*
παρ-απόλλυμαι, *perf.* -όλωλεν, pri čem poginuti
παρα-πομπή, ή, pratnja, *os.* za obranu; prijevoz, transport
Παραποτάμιοι, οι, *grad u Fokidi na beot. granici, s. razvalina kod Belisa*
παρα-πράσσω, *poet.* -ττω, *jon.* -πρήσσω, 1) uza što raditi, uzgred raditi, 2) *poet.* raditi, pomagati pri čem
παραπρεσβεία, ή, prevarljivo poslanstvo, poslanstvo koje krši svoju dužnost
παρα-πρεσβεύω *i med.* -ομαι, poslaničku dužnost kršiti
παρ-άπτομαι, *poet. pas.* priljubljivati se, τινί
παρα-ρράπτω, *jon.* prišiti, optočiti
παρα-ρρέω (-ρυήσομαι, -ερρύη, -ερρύηκε), 1) teći mimo, neopaženo proći. 2) otjecati, spasti, τινί s koga. 3) *prenes.* ispasti. 4) uvući se, prodirati, προς τίνα ka komu
παρα-ρρήγνυμαι, *pas., fut.* -ραγήσομαι, *aor.* -ερράγην, *perf.* -έρρωγεν, raskinuti se, puknuti; δι' όργήν od gnjeva pucati
παρα-ρρητός 3. *ep.* koji se dade nagovoriti, povodljiv. *Supst.* τα π. opomene
παρα-ρρίπτω, *poet.* na stranu baciti, *s part.* λαμβάνων, ne obzirati se na što, stavljati na kocku
παρά-ρρϋμα, τό, pokrivala za obranu *lađe*
παρ-αρτάω, *jon.* -έω, 1) *akt. poz.* pokraj *ili* na strani objesiti; *perf. pas.* na strani visjeti, 2) *med. jon. a)* sebi oružati, u pripravnost staviti, τί. *b)* spremati se, ες τι *ili s part.* za što
παρασάγγης, ου, ό, parasanga, *perzijska milja = otprilike* 30 *stadija ili* 5,5 *kilometara*
παρα-σάσσω, *aor.* -έσαξε, *jon.* natrpati što pokraj, τί παρά τι
παρά-σειρος 2. konj u povodu, logov
παρά-σημος 2. pogrešno označen *ili* kovan, νόμισμα kriv novac; loš, nevaljao, ρήτωρ
παρασῖτέω zajedno.jesti s kim
παρα-σκευάζω,^'σ«. *plpf. pas.* παρεσκευάδατο *adj. verb.* -σκευαστέον, 1) *akt. i pas.* spremati, opremati, oružati, pripravljati, pribavljati, nabaviti, izraditi. *Napose*: privikavati, posredovati, učiniti sposobnim, spremnim; učiniti koga čim, τινά τι; podbadati, podbunjivati. 2) *med. a)* spremati se, gotov, *ili* pripravan biti; o'ι παρεσκευασμένοι dobro uređena vojska, *b)* sebi *ili* za sebe urediti, pripraviti, pribaviti, kupiti, steći; spremati se na što, τί
παρασκευαστής, οϋ, ό, tko za što (τινός) radi, dobavljač
παρασκευαστικός 3. sposoban da što pribavi
παρασκευαστός 3. koji *ili* što se može *ili* da pribaviti
παρα-σκευή, ή, uređivanje, uredba, priprava, potreba. *Napose a)* opremanje, oružanje, ratna snaga, *b)* kićenje, sjaj. *c)* spletke, dogovor, *d)* priprava za govor
παρα-σκηνέω razapeti šator blizu koga, biti *ili* stanovati blizu koga, τινί
παρα-σκοπέω' na što gledati; sa strane motriti, τί, ne razumjeti pravo
παρα-σπάω (-σπάσω, -έσπασα *itd.)* 1) na stranu trgnuti; odvratiti, otuđiti. 2) *med.* k sebi privući, prisvojiti
παρασπονδέω raditi protiv ugovora, kršiti savez
παρά-σπονδος 2. koji je protiv ugovora, vjeroloman
παρασταδόν, *ep. adv.* pristupivši uz koga *ili* do koga
παράστασις, εως, ή, 1) (παρίστημι) postavljanje kraj čega: *a)* razlaganje, dokazivanje. *b)* izlaganje, prodaja trgovaca na malo. *c) kao t. t.* pristojba, odredbina koja se imala plaćati kod nekih tužbi. 2) (παρίσταμαι) stajanje uz koga: *a)* gubitak duše *ili* ravnoteže od veselja *ili* žalosti, *os.* ludilo, *b)* nastojanje, interes za koga. *c)* odlučnost, smionost
παραστατέω stajati uza što, biti komu blizu, τινί, mnogo mu vrijediti
παραστάτης, ου, ό, koji stoji uz koga; drug, *os.* drug u boju; pomoćnik
παραστάτις, ιδος, ή, koja stoji uz koga, pomoćnica
παρα-στείχω, *poet. a)* ići kraj čega, τι, prolaziti mimo što. *b)* unići, τί, u što
παρα-στρατηγέω, *ροζ.* graditi se podvojvodom, *a)* lukavstvom od cilja odvoditi, nadmudriti
παρα-σφάλλω na stranu otisnuti *ili* odvrnuti
παρα-σχέμεν *v.* παρέχω
παρα-σχίζω,^Ο«. zarezati pokraj čega, παρά τι
παρα-τάνύω, *ep. u tmezi,* po duljini ispružiti (χείρας); τράπεζαν, postaviti, protegnuti
παράταξις, εως, ή, redanje vojske za bitku, bojni red

παρα-τάσσω, *i* -ττω, 1) *akt. i pas.* postaviti *ili* poredati jedno uz drugo, postaviti do koga, *os.* staviti u bojni red. 2) *med.* postaviti se, οι. u bojni red, ići u boj, boriti se: opirati se

παρα-τείνω *(v.* τείνω), 1) *akt. tranz.* uza što razapinjati, rastegnuti, ispružiti, produljiti; pružiti, raširiti, uz, παρά τι; otezati, mučiti otezanjem. 2) *akt. intr. i pas.* pružati se (uza što). *Prenes. a)* otezati se. *b)* utrudeń, izmučen biti, τινί čim

παρατεκταίνω, *ροζ.* pokraj čega graditi, *ob. u med. ep. a)* pregrađivati, *prenes.* mijenjati, s ἄλλως, *b)* krivo tesati, *prenes.* Ζπος riječ iskriviti, lagati

παρα-τηρέω točno paziti, motriti, vrebati τινά, τι, ὁπως μή

παρα-τίθημι *(v.* τίθημι), *ep. prez. ind.* 3. *sg.* παρτιθεῖ, *aor. akt. ind.* 3. *pl.* πάρθεσαν, *konj.* παραθήω (-θείω), *imper.* παράθες, *aor. med. part.* παρθέμ'ενος, I. *akt. i pas.* 1) metati, stavljati, postavljati, donositi uz, pokraj *ili* pred koga (što), pružati, davati, udijeliti; τινί τι; razlagati. 2) uza što postavljati, porediti, razlagati. II. *med.* 1) za se *ili* preda se metati *ili* stavljati, sebi dati donijeti, uzeti u pomoć, uzimati, τί. 2) α) spremiti što, na ostavu dati. *b)* navoditi, pominjati (za potvrdu), c) stavljati na kocku

παρα-τρέπω, *ep. i* παρα-τρωπάω, 1) *akt.* na stranu svraćati, zakretati; odvratiti, odvoditi; promijeniti, pomiriti, ublažiti. 2) *med.* odvratiti se, ἐκ τοῦ νοῦ s uma sići

πα ρ α-τρέχω *(v.* τρέχω), 1) mimo trčati, protrčati. 2) u trku prestići, natrčati. 3) dotrčati, brzo doći, εἰς, ἐπί τι kamo

παρα-τρέω, *ep., aor.* -ἐτρεσσα plašljivo na stranu skočiti

πα ρ α-τ ρ {β ω, *jon.* o što trti, τινί

παρα-τροπέω, *ep. frekvent. od* παρατρέπω, svagda mimo što zakretati, ugibati se, nevješt činiti se, pretvarati se, zavrzivati

παρα-τροπή, ἡ, *poet.* odvraćanje

παρα-τρωπάω *v.* παρατρέπω

παρα-τυγχάνω (-τεύζομαι, -ἔτυχον, -τετύχηκα), 1) upravo dolaziti k čemu, naići na što. 2) (upravo) nazočan biti, u blizini, tu biti, τινί kod čega

παρ-αυδάω^ *ep.* 1) govoriti kome, tješiti (θάνατον τινι koga poradi smrti), savjetovati, navraćati, τινά. 2) hvaliti, τί

πάρ-αυλος 2. *poet.* koji stanuje blizu, susjedan, bliz

παρ-αυτίκα = παραχρήμα, *što v.*

παρα-φέρω (-οίσω, -ήνεγκον, -ενήνοχα *itd.), i frekvent.* παραφορέω, 1) donositi, dobavljati, na sto nositi; navoditi, spominjati, pripovijedati. 2) nositi pokraj *ili* okolo, skrenuti na stranu, s pravoga puta, zavesti; *pas.* biti zaveden s pravoga puta, zalutati; razlikovati se

παρα-φεύγω, *ep., inf. aor.* παρφυγέειν, mimo protrčati, umaći

παρά-φημι *(v.* φημί), *ep. i* παραίφημι *i* πάρφημι, *ep., med. inf.* παρφάσθαι *(Od.* 16, 287 *i* 19, 6), s *aor.* παρεῖπον, 1) *akt.* a) govoriti kome, nagovarati, savjetovati, *b)* namamiti, zavesti, varati. 2) *med.* nagovoriti, τινά

παρα-φθάνω, *ep., samo aar., opt.* 3. *sg.* -φθαίησι, *part.* -φθάς *i* φθάμενος, prestizati, natrčati, τινά

παρα-φορά, ἡ, *poet.* ludilo

παρα-φορέω *v.* παραφέρω

παράφορος *2.* zaveden s pravoga puta, lud, budalast

παρά-φοαγμα, τό, ograda, utvrda, prsobran, plot

παρα-φροονέω bez svijesti biti, s uma sići, mahnit biti

παρα-φρόνιμος 2. *poet.* bezuman, lud,

παραφροσύνη, ἡ, bezumnost, ludost

παράφρων 2. *poet.* bezuman, mahnit, varav

παρα-φυλάσσω *i* -ττω, kraj čega stražiti, motriti, čuvati; paziti, vrebati

παρα-χειμάζω zimovati, prezimiti

παραχειμασία, ἡ, zimovanje

παρα-χέω, *jon.* 1) doliti. 2) dosuti, nasuti

παρα-χόω, *aor.* -ἔχωσα, *jon.* nasuti pokraj

παρα-χράομαι, *dep. med., jon. i* -έομαι, 2. *pl.* -χρασθε. 1) naopako *ili* protivno raditi, bezobzirno postupati, εἴς τίνα. 2) malo cijeniti, prezirati, τί

παρα-χρήμα = παρ-αυτίκα, *adv.* kod same stvari, smjesta, odmah; u sadašnjosti, sada, baš; zasad; *kao adj. 6* π. časovit, trenutan, sadašnji; ἐν τω π. u sadašnjosti, za ovaj čas, odmah; ἐκ του π. smjesta, bez priprave

παρα-χωρέω 1) na stranu ići, uklanjati se, uzmicati; ostaviti, mjesto odstupiti; π. τινί της ὁδοῦ maknuti se komu s puta. 2) prepustiti komu što, ustupiti, τινί τίνος, odreći se, pustiti; dati komu prednost, dopustiti

παρα-ψυκτήριον, τό, okrepa, λύπηζ ἀκεστρον καΐ παραψυκτήριον lijek i okrepa u tuzi. *(Šljednici)*

παρ-βεβαώς *v.* παραβαίνω

παρδάλέη, ἡ, *ep. i jon.* pardalova *ili* panterova koža

πάρδάλις, εως, *jon.* ιος, ἡ, *ep. i* πόρδαλις, pantera, pardal

παρ-εγγυάω 1) uručiti, predati, dati, preporučiti, τινά τινι. 2) *napose:* davati dalje, predati (o *lozinci, zapovijedi),* τό σύνθημα davati lozinku. *Uopće: a)* dati znak, obećati, *s inf. b)* dovikivati, pozivati, poticati, pobuđivati, zapovijedati

παρ-εγγύη, ἡ, poklič, zapovijed, lozinka

παρ-έδραθον *v.* παραδαρθάνω

πα ρ εδρεύω sjediti kod koga *ili* uz koga, prisjednik biti

πάρεδρος 2, *jon. i poet.* koji sjedi do koga, združen, τινί; drug za stolom, gost; δ π. prisjednik, pomoćnik

παρ-έζομαι, *ep. dep. med.* sjesti, sjediti uz koga, τινί

παρειάς ή, *često u plur., ep.* παρήιον, τό, *i poet.* παρηίς, ίδος, ή, *pl.* παρηδες, 1) obraz, lice; čeljust. 2) (παρήιον) nakit na konjskim obrazima
παρειάς, ου, ό mrka (pripitomljena) Asklepiju posvećena zmija
παρ-εϊδον *v.* παροράω
παρ-είθη *v.* παρίημι
παρ-είκω, *s aor.* παρείκαθον, 1) uzmicati, popuštati, dopuštati. 2) *impers.* παρείκει pruža se prilika, slobodno je, moguće je komu, τινί

I.πάρ-ειμι ί *(v.* ειμί), *ep. prez. ind.* 3. *pl.* -έασι, *inf.* -έμμεναι, *impf.* 3. *pl.* -εσαν, *fut.* -έσσομαι., *jon. prez. part.* -εών, *uz to* πάρα *i* πάρ= πάρεστι, πάρεισιν, 1) nazočan biti, biti kod koga, uz koga *ili* što nalaziti se, boraviti, pomagati, na pomoć biti, pri ruci biti, imati, τινί; πάρα τοι δίφρος eno ti kola. 2) doći, prispjeti, spreman biti; vla dati, biti u čijoj vlasti. *Part.* παρών nazočan, sadašnji; čega ima; έν τφ παρόντι u sadaš njem položaju, sada; τά παρόντα sadašnji odnosi, stanje *ili* položaj, *ali i* zaliha *{ep.* τά παρεόντα). 3) *bezlično:* πάρεστι, παρην, πάρα, πάρ, moguće je, dopušteno je, slo bodno je, potrebno je, ima, s *{ah. i) inf. Part.* παρόν budući da (kad) je slobodno, dopušteno *itd.*

II. πάρ-ειμι (εΤμι) *v.* παρέρχομαι
παρ-ειπεΐν *v.* παράφημι
παρ-ειρύω, *jon.* sa strane vući
παρ-εισδέχομαι, *poet. dep.,* k tomu primiti
παρ-έκ *i* παρέξ (ί πάρεξ), *ep. i jon.* I. *adv.* 1) mimo, sa strane, napolje; blizu. 2) *a)* mimo istinu, preko istine, *b)* &λλα π. μειμώμεθα na drugo što mislimo, c) i *'r\,* izuzevši, osim II. *prep.* 1) i *gen.* izvan, osim. 2) *s ah.* preko, s onu stranu, mimo (νησον); bez znanja (Αχιλήα); π. νόον preko razuma, nerazborito
παρ-εκέσκετο *v.* παράκειμαι
παρεκ-προφεύγω, *ep.* uteći, umaći, τινά
παρ-εκτέον *v.* παρέχω
παρ-ελαύνω *(v.* έλαύνω), *ep. fut.* -ελάσσω, *aor.* -ήλασα *i* -έλασσα, 1) tjerati mimo, voditi mimo, τινά. 2) *i bez* έφ' άρματος, επί τοϋ ίππου, ίπποισιν, νηί, ο) provesti se mimo, jahati mimo, projedriti, pokraj; ići, prolaziti mimo, *aps.,* παρά τι *i si.;* prestići, τινά. *b)* ići kamo, dojahati, προς τίνα
παρ-ελήλυθ-ώς, ό *(se.* χρόνος), *poz. gram.* perfekt
παρ-ελθεϊν *v.* παρέρχομαι
παρ-έλκω *i* -ελκύω, *impf. bez augm., ep. i jon.* 1) *akt. a)* vući na stranu »7» na strani, tegliti, *b)* oklijevati, otezati, τινί čim. 2) izmamljivati, δώρα
παρ-εμβάλλω još baciti u, umetnuti
παρ-έμμεναι *v.* I. πάρειμι
παρ-εμφαίνω uzgred pokazivati, dati razumjeti
παρ-εν-9-ήκη, ή, *jon.* umetak, dodatak
παρ-ενοχλέω pri čem uznemirivati, dosađivati
παρέξ *i πάρεξ v.* παρέκ
παρ-εξάγω, *ep. (u tmezi),* uza što napolje voditi, varati
παρέξειμι *v.* παρεξέρχομαι
παρ-εξελαύνω *(v.* έλαύνω), *ep. aor. akt. konj. 2. sg.* -ελάστ|σ&α, *jon. plpf.* 3. *sg.* -εληλάκεε, kraj čega tjerati (νηα); provesti se *ili* projedriti mimo
παρ-εξέρχομαι *(v.* έρχομαι) *i* παρ-έξειμι *(v.* εΐμι), 1) kraj čega prolaziti, τινά *i* τι; πεδίοιο π. prolaziti ravnicom. 2) *poet.* prijeći, prestupiti, povrijediti
παρ-εξευρίσκω, *aor.* -εϋρον, *jon.* k tomu pronaći
παρ-εξίημι, *jon.* dati da prođe, ήμέραν
παρ-έπλω *v.* παραπλέω
παρ-έπομαι, *dep. med.,* sa strane slijediti, pratiti, τινί
παρ-εργάτης, ό, λόγων, *poet.* besposlen brbljavac
πάρ-εργον, τό, uzgredno djelo, uzgredna stvar, dodatak; έν παρέργω, έν πάρεργου μέρει Οέσθαι τινά postupati s kim kao s neznatnom stvari, strpati u kut; έν παρέργω uzgred, mimogred
πάρ-εργος 2. uzgredan; *adv.* -έργως uzgred, površno
παρ-έρχομαι, *dep. med. (v.* Ζρχομαι), *ep. fut.* -ελεύσομαι, *aor. inf.* -ελθέμεν, *i* πάρ-ειμι *(v.* εΐμι), *s adj. verb.* -ιτητέα, 1) mimo *ili* pokraj prolaziti, proletjeti, provesti se, projedriti, teći mimo što *ili koga, tí,* τινά; παρά τι uza što. *Napose: a)* umaći čemu, tí. *b)* prijeći; prekoračiti; nadmudriti; prestizati u trčanju, natrčati; prestići, nadmašiti, čim (žv) τινι. c) proći, minuti (o *vremenu);* τά παρελθόντα prošlost, *(adv.)* u prošlosti. 2) proputovati, proći kroza što, tí. 3"1 dolaziti, doći, stupiti, pristupati, ulaziti, napredovati, doputovati. *Napose a)* ići, navaliti na koga, επί τίνα. *b)* stupiti pred koga (ε'ίς τίνα) (i govoriti); ό παριών koji stupa na govornicu, *c)* doći do čega, postići, (ε'ίς) τι
πάρ-εσαν *v.* I. πάρειμι
παρ-εσκευάδαται *v.* παρασκευάζω
παρ-εστάμεναι *v.* παρίστημι
παρ-έστιος *2, poet.* na ognjištu, domaći, ukućanin
παρ-ευθυνω, *poet.* na stranu upravljati, s pravoga puta odvrnuti, *uopće,* upravljati
παρ-ευνάζομαι, *ep. pas.* ležati, spavati kod koga, τινί
πα ρ-ευρίσκω, *jon.* k tomu pronaći, iznalaziti
παρ-ευτρεπίζω, *poet.* dobro urediti, τί
πα ρ-έχω *(v.* Ζχω), *ep. avr. akt. inf.* παρασχέμεν *(i u tmezi), s adj. verb.* παρεκτέον, *i ep. spored. obi.* παρ-ίσχω, *inf.* παρισχέμεν, I. *akt.* 1) *a)* u pripravi držati, davati, pružati, *b)* nuditi, dati, predati, pokloniti, dopustiti, podijeliti, pribaviti, iznositi, po-

kazati, izdati; λόγον τινί π. postati predmetom razgovora (komu ὑπό τίνος), *c)* uzrokovati., potaknuti, učiniti, *d)* učiniti čim., pokazati, dokazati; *s,dva ak.* učiniti koga čim. *e)* davati priliku. 2) *napose: a)* postaviti koga; εαυτόν π. pokazivati se, ἐν φανερῳ javno, ἐν τω μέσω javno puštati k sebi. 5 *inf.* π. ἑμαυτόν εύ ποιεῖν dajem sebi dobro činiti; εαυτόν διαφθαρηναι nuditi se komu da ga upropasti. *Cesto s part. ili adj.* pokazati se kao, ἰδιώτην živjeti kao privatnik, ἐξαπατηθησόμενον dati se hotice varati, *b) impers.* παρέχει (τινί) *ob. s inf.* pruža se prilika, moguće je. II. *med.* 1) (od svoga, od svoje volje) davati, pružati, nuđati, donijeti, pokazati, ispuniti, dokazati, tí; τόλμαν dokazati smjelost. *Napose:* svjedoke nuditi, τινά μάρτυρα zvati *ili* nuđati koga za svjedoka' sebi. 2) sebi što pribaviti, steći, imati, *npr.* δπλα služiti kao oklopnik; i *dva ak.* imenovati, učiniti koga čim. 3) *(s* εαυτόν *i bez njega)* davati se, prikazati se kao, tí

παρ-ηβάω prevaliti muževnu dob, ostarjeti

παρηγορέω *i med.* -ομαι, *jon. i poet.* nagovarati, opominjati, pobuđivati, tješiti, τινά

παρ-ήγορος 2. *poet.* koji tješi, ó, tješitelj

παρ-ηέρθη *v.* παραείρω

παρήιον *v.* παρειά

παρ-ήκω 1) protezati se, pružati se (pokraj čega παρά τι, prema čemu προς τι). 2) i εξω izaći

παρ-ήλιξ, ικος, 6, ή, koji snagu gubi, koji stari

πάρ-ημαι, *ep. i poet. dep. med.,* sjediti, boraviti, nalaziti se uza što, τινί

παρηνώχλημαι *v.* παοενοχλέω

παρηορίαι, α'ι, *ep.* remenje konja povodnika

παρ-ήορος 2, *ep. poet. i poz.* 1) *se.* ἵππος povodnik *koji je bio uz jednoga od dva upregnuta konja privezan, ali nije na jarmu vukao.* 2) otegnut, ispružen. 3) mahnit, lud

παρ-ήπαφε *v.* παραπαφίσκω

Παρητ-ακηνοί, οί, *medsko pleme*

παρθέμενοζ, *ep. v.* παρατίθημι

παρθενεύομαι, *jon. med.* živjeti kao djevojka, ostati neudata

παρθενική, ή, V παρθένος

παρθένιος 3. *i 2, ep., i* παρθενικός 3. *ep.* djevojački, djevičanski. *Supst.* ó π. sin djevojčin

Παρθένιος, ó, 1) *rijeka u Paflagoniji.* 2) το Π-ον *grad u Miziji kod Pergama*

Παρθενοπαῖος, ó, *sin Talajev iz Arkadije koji je u Argu našao drugu domovinu*

παρθεν-οπίπης, ου, ó, *vok.* -πίπα, *ep.* koji bulji u djevojke, djevojčar

παρθένος, *i ep.* παρθενική, ή, djevojka, djevica; θυγάτηρ π. neudata kći

Παρθενών, ώνος, ó, *glasovit hram Atene* παρθένος *na Akropoli u Ateni*

παρθεν-ωπός 2. *poet.* djevičanskoga lica

πάρθεσαν *v.* παρατίθημι

Πάρθοι, o I, *stanovnici male pokrajine* Παρθία *Hirkaniji na jug*

παρ-ϊαύω, *ep. (i u tmezi)* spavati uz koga, s kime τινί

παρ-ίζω, *ep. i jon.,* 1) *akt. tranz.* sjesti, posaditi koga uz koga, τινά τινι. 2) *akt. intr.* sjesti, sjediti uz koga, τινί

παρ-ίημι *(v.* ί'ημι), I. *akt. i pas.* 1) poslati dolje, spustiti pokraj; prisloniti, πλευρόθεν πλευράν svoju stranu uz materinu. U *pas.* spustiti se (παρείθη, //. 23, 868), objesiti se. *Prenes.* popustiti, otupiti. U *pas.* klonuti, iznemoći, omlitavjeti. 2) pustiti pokraj, *tj. a)* propustiti, pustiti u(nutra), pristupiti, dopustiti da dođe *ili* uđe. *Prenes.* popuštati, prepustiti, dopuštati, dati. *b)* pustiti da prođe »7» mine, otpustiti. *Prenes.* prijeći *(u pripovijedanju),* ne paziti na što, zaboraviti, zanemarivati, odstraniti, napustiti; τινός π. = ἀμελεῖν za što ne mariti; τα παρειμένα počinjene pogreške. II. *med.* 1) sebi što izmoliti, sebi dopustiti. 2) ustupiti, dopustiti

πα ρ-ιθύνω, *ep. (u tmezi), prez. konj.* -ιθύνετε, mimo tjerati

Παρικάνιοι, οί, *nomadsko pleme koje se zadržavalo u blizini Medije*

Πάριον, τό, *grad u Miziji. Stanov.* οί Παριανοί

παρ-ίπταμαι = παραπέτομαι

Πάρις, ιδος, *jon.* ιος, ó, *ili* 'Αλέξανδρος, *sin Prijamov i Hekabin*

παρ-ισόω, 1) *akt.* izjednačiti. 2) *med. part. jon.* παρισεύμενος, *α)* s kim (τινί) izjednačivati se. *b) poz.* stići, ravan biti, τινί. 3) *pas. buk.* poređen biti

παρ-ίστημι, *A. tranz.* I. *akt. i pas.* (-στήσω, -έστησα; -ίσταμαι, -σταθήσομαι, -εστάθην), postaviti pokraj, postavljati. *Prenes.* dokazivati, prikazivati, razlagati, predočiti. II. *med.* (-ίσταμαι, -στήσομαι, -εστησάμην), 1) pokraj sebe postavljati, dovesti pred sebe; sebi pribaviti koga (τινά) za pomoćnika (συνήγορον). 2) dobiti na svoju stranu *ili* u svoju vlast, sebi pokoriti, podložiti, prisiliti na predaju, svladati, poniziti, τινί čim.

B. intr. i refleks, med. παρίσταμαι, *fut.* -στήσομαι, *aor.* -έστην, *perf.* -έστηκα, 3. *pl.* -εστασι, *itd. (v.* ϊστημι); *ep. aor. konj. du.* παρστήε-τον, *part.* παρατάς, *perf. inf.* παρστάμεναι, pokraj postaviti se, stupiti pokraj, pristupiti, dati se na što; *perf.* pristupio sam, *dakle:* pokraj stajati, glavom nazočan biti, blizu biti, τινί; *o događajima:* blizu biti, dogoditi se, pojaviti se, širiti se. *Napose a) u dobrom smislu:* pomagati, priteći u pomoć; u zlu smislu: na put komu stati, pritješnjavati koga. *b)* ές τήν γνώμην τινός na čiju stranu stupiti, prijeći; predati se. *c)* na pamet doći; παρίσταται μοι (λογισμός) nameće mi se misao, dolazi mi na um; παρεστώτος θέρους ovoga ljeta, ljetos; των πάρε-

στώτων u sadašnjim prilikama; π. ζωγράφω „sjediti" slikaru παρ-ίσχω *v.* παρέχω
παρ-ιτητέα *v.* παρέρχομαι πα ρ-ιών *v.*
παρέρχομαι παρ-κατέλεκτο *v.*
παρακαταλέχω παρ-μέμβλωκε *v.*
παραβλώσκω Παρμενίδης, ου, δ, *glasovit filozof iz Eleje,*
oko g. 500. *pr. n. e.* παρ-μένω *v.*
παραμένω Παρνάσος, οϋ, δ, *jon.*
Παρνησός, gora *u*
Fokidi. Adj. Παρνάσιος 3, *adv.* Παρνησόνδε na Parnas. *Piše se i* -σσ-Πάρνης,
ήθος, δ, ή, *šumovita gora između*
Atike i Beotije πάρ-οδος, ή, 1) *a)* put pokraj čega, prijelaz,
prolaz kraj čega (παρά τι); ulaz; pristup. *b)* prolaženje, prelaženje, prilaz. 2) nastup
kora, ulazna pjesma korova u tragediji
πάροιθε, *i pred vokal,* -θ-εν *ili* πάροι-9·', *ep. i poet.,* 1) *adv a) mjesto:* sprijeda; οί π. prednji, *b) vrijeme:* prije, nekoć. *2) prep. s gen.* pred, nasuprot; π. δουρός sprijeda na
koplju παρ-οικίζομαι, *jon. pas., aor.* -οικισθήναι,
kraj koga naseliti se, τινί παρ-οικοδομέω kraj čega zidati, dalje graditi πάρ-οικος 2. koji kraj koga stanuje, susjed-
(an), bliz
παροιμία, ή, poslovica, riječ
παροιμιακός στίχος, ό, = katalekt. anapest. dimetar; *dolazi obično kao zaglavni stih, ali se upotrebljava i stihički,* temeljni mu je oblik: ^w- w^-[w^--
πα ρ ο ιν έ ω 1) pijan biti, vladati se kao pijan čovjek. 2) zlo postupati s kim, τινά
πα ρ c ιν ία, ή, svađa kod vina, razuzdan život i djela
παρ-οινικός 3, *adv.* -ώς, παρ-οίνιος 2. *oba poet. i poz. i* πάρ-οινος 2. koji pripada pijanki; raskalašen. *Supst.* τα π. napitnice (pjesme)
παροίτερος 3, *ep. kompar. za* πάρος, prednji, pređašnji
παρ-οίχομαι, *dep. med., perf.* παρωχηκα, -οίχωκα *i* -ώχημαι, 1) pokraj, prolaziti, mimo otići; proći, minuti; τα παροιχόμενα prošlost *(prez. ima često znač. perf.).* 2) *prenes. a)* umaći čemu, τί. *b)* saći s čega, promašiti što, τινός
παρ-ολιγωρέω malo zanemarivati
παρ-όμοιος 2. *i* 3. primjeren, prilično jednak, sličan, istovrstan
παροξυντικός 3. koji draži, podbada
παρ-οξύνω *zapr.* na čem oštriti, šiljiti, *ali samo prenes.* dražiti, podbadati, tjerati, τινά, *i to* προς (έπί) τι *ili* τίνα. U *pas.* biti razjaren, srdit, ljutiti se
παρ-οράω (-όψομαι, εϊδον, -εώράκα), 1) na kom što vidjeti (τί τινι), opaziti. 2) gledati kamo, upirati pogled (ε'ίς τίνα, προς τι). 3) previdjeti, ne opaziti, zanemariti
παρ-ορμάω nagoniti, poticati, **pobuđivati,** τινά, ***i*** *to* εϊς (έπί) τι
παρόρμησις, εως, ή, poticanje, podbadanje
πάρος, *ep. jon. i poet.,* I. *adv.* 1) *vrijeme:* prije, inače. 2) *mjesto:* pred, naprijed. II. *veznik s inf.* = πρίν, prije (nego). III. *prep. s gen.* pred, prije nego Πάρος, ή, *jedan od kikladskih otoka, poznat*
po svom glasovitom mramoru. Stan. οίΠάριοι
παρ-ουσία, ή, 1) nazočnost, prisutnost; παρουσίαν εχειν doći, pojaviti se. 2) zgodna prilika. 3) dolazak, *napose:* u pomoć, *stoga:* pomoć παρ-οχέομαι, *med.,* uz koga (τινί) u kolima
sjediti
παρ-οψίς, ίδος, ή, zdjela s biranim jelom
παρ-πεπιθών *v.* παραπείθω Παρ ρ άσία, *jon.* -ίη, ή, *grad i pokrajina u*
jugozapad. Arkadiji. Stan. οι Παρράσιοι
Παρράσιος, ό, *glasovit slikar iz Efeza, oko god.* 400 *pr. n. e.* παρρησία, ή, slobodna riječ, slobodan govor,
sloboda govora; prostodušnost, iskrenost
παρρησιάζομαι, *augm.* έπαρρ., *redupl.* πεπαρρ., *dep. med.* slobodno, otvoreno govoriti
παρρησιαστικός 3. *ροζ.* iskren, prostodušan
παρ-σταίην, παρ-στήτετον ***i*** *si. v.* παρίστημι *B)*
παρ-τιθεϊ *v.* παρατιθημι Παρύσάτις, ιδος, ή, *kći Artakserksa* I, *polusestra i žena Darija Nota, mati Artakserksa* II
i Kira Mlađega παρ-υφαίνω na čem tkati, *prenes.* τα παρυ-
φασμένα δπλα oružani^ koji sa svih strana zaštićuju *(neoružano mnoštvo)* πάρ-φαμαι *v.* παράφημι π'άρ-φασις *v.* παραίφασις παρφεύγω *v.* παραφεύγω παρ-ωδέω pjesmu pogrešno pjevati, podru-
givati se παρωδία, ή, šaljivo nasljedovanje pjesničkoga
djela, parodija παρ-ωθέω (-ώσω, -έωσα), na stranu rinuti,
odrinuti, prezirati παρ-ωκεανίτης, ου, δ, *ροζ.* koji na oceanu
stanuje
παρ-ωνύμιον,τό pridjevak, prezime, nadimak
Παρ-ωρεήται, οι, *stanovnici planine koja se vuče od Arkadije prema Elidi* παρ-ωροφίς, *iSoc,* ή, *jon.* okrajina krova *(na egipatskom hramu)* πας, πασά, παν, *gen.*
παντός, πάσης, παντός
itd., gen. pl. πάντων, *dat.* πασι, *fem. ep.* πασάων *i* πασέων, *dat. pl. ep.* πάντεσσι, \) *u sing.* svaki, svatko *(adj. i supst.). često s* τις svaki (koji mu drago), svaki pojedini. U *neutr.* τό παν sve, cijelo, glavna stvar. U *plur.* svi *(adj. i supst.). S članom označuje se cjelina (opreka: pojedini dijelovi)* οι πάντες άνθρωποι svikoliki ljudi, τους πάντας Πέρσας perzijsku glavnu silu *(opreka: odijeljene čete). Stoji li član pred supst., označuje se nešto određeno:* πας ό πόλεμος cijeli *(spomenuti,*

očekivani i si.) rat, τους άνδρας πάντας sve te *(prije već spomenite)* ljude., πασά ή οδός ovaj cijeli put, παν τουναντίον potpuna opreka. *Uz broj i mjeru znači (i bez člana)* ukupno, u svemu: εννέα πάντες u svemu devet, τα πάντα είκοσι *(se. ἔτη)* punih 20 godina. *Kao supst.* τα πάντα svemir. 2) čitav, cio, sav, potpun; samo; sasvim, πασά (ή) αλήθεια cijela istina, έν πολεμίοις τοις πασι među samim neprijateljima; πασά ανάγκη krajnja nužda, ές παν κακοϋ u najveću nevolju. 3) = παντοίος svakojak; πας δστις, πάντες δσοι, πάντα ά svaki koji mu drago, svi. *Supst.* τα πάντα ukupno, cjelina, *ak.* svagdje. 4) *kao adv. stoji a)* παν, το πδν, πάντα u svemu, sasvim, potpuno, uopće.

b) τω παντί u svakom pogledu, uopće. *c)* δια παντός uopće, uvijek, *d)* έν παντί, έν πασι u svemu, skroz, *e)* έπί παν uopće. *f)* κατά πάντα u svakom pogledu, *g)* περί *i* προ παντός više nego sve, nadasve *Pravi adv.* 1) πάντως, πάμπαν, *poet.* παμπήδην, (τό) παντάπασι(ν), *npr.* sve u svemu, *ep.* πάγχυ, *at.* πάνυ, πανταχώς, svakako, na svaki način, potpuno, sasvim, posve, vrlo mnogo, baš, osobito, *u odgovorima s γέ*: bez sumnje, zacijelo, dakako, *s δήπου* ta dakako, *s μεν οδν* dakako, zacijelo. 5 *negacijama:* ού πάνυ, ού πάμπαν, ουδέν πάντως nipošto (ne). S *članom* ό πάνυ izvrstan, glasovit, najodličniji. 2) πανταχη *ili* -χή, πάντη *ili* -τη, *dor.* πάντα, πανταχού na sve strane, svukud, svagdje, na svim mjestima, svakamo; unaokolo *(s* έν κύκλω). *Prenes.* svakako, na svaki način, sasvim, posve, potpuno, uopće. 3) πανταχόθεν, πανταχοϊ *i* πάντοθεν sa svih strana, odsvakud, odasvud; svagdje. 4) πανταχόσε *i* πάντοσε na sve strane, svakamo

πα σα μην *v.* πατέομαι

Πάσαργάδαι, οι, 1) *najstarije pleme perzijsko iz kojega su se birale vojvode.* 2) αϊ, *glavni grad perzijskih kraljeva s grobom Kirovim*

πασάων *i* πασέων *v.* πας

πασι-μέλουσα, ή, *ep.* od svih poštovana, *pridj. lađe Argo (Od.* 12, 17)

—ασσαλεύω *poet.* pribiti, prikovati, objesiti, τί, *i to* τινί ο što

πάσσαλος, ό, *ep. gen.* πασσαλόφι, *ep. jon.* drven klin, kolac

πάσσασθαι *i si. v.* πατέομαι

πάσ-σοφος 2 = πάν-σοφος, osobito mudar

πασ-συδί *i* πασ-συδία *v.* πανσυδίη

πάσσω, *aor.* ζπάσσα, *ep.* na što sipati, posipati, pokropiti; usuti, utkati

πάσσων *v.* παχύς

παστάς, άδος, ή, *i u plur.* 1) trijem. 2) α) blagovaonica, *b)* bračna ložnica; grob

■πάσχω, πείσομαι, έ'παθον, πέπονθα, *plpf. at.* έπεπόνθη, *k tomu ep. aor. konj. 2. 1. sg.* πάθησθα, 3. *sg.* πάθησι, *inf.* παθέειν, *perf. ind. 2. pl.* πέπασθε (πέποσθε) = πεπόνθατε. *fem. part.* πεπαθυϊα, 1) iskusiti, doživjeti, zadesiti, događa mi se što, snalazi me, trpjeti; πάθος π. sudbinu iskusiti; πάθος τινός π. događa mi se kao nekomu; ουδέν θαυμαστον π. ne događa mi se ništa neobično; δ τι ύπό τίνος πάσχω što mi je tko učinio. 2) *u zlu smislu:* trpjeti, patiti, podnositi, mučiti se; (t *bez* κακώς) zlo mi je, u teškom položaju biti, trpjeti štetu, nepravdu iskusiti, uvrijeđen biti, trpjeti *i si.;* παθόντα γνώναι svojom se štetom opametiti; τό παθεϊν uvreda, ό παθών koji je uvrijeđen; ούλήν π. biti ranjen. *Napose a)* τί πάθω (πάθωμεν); što da učinim? kako će mi biti ? — *Slično u part.* τί παθόντε λελάσμεθα; što nam se dogodilo da…; τί παθών; što mu je palo na um; zašto? *b)* π. τι *eufem.* zlo proći, umrijeti, poginuti; μή τι πάθη samo da mu se što ne dogodi. 3) *u dobru smislu, ali uvijek s dodatkom, često s* εδ: dobro mi je; dobročinstva uživati, nagrade dobivati; πολλά φιλικά π. mnogo dokaza prijateljstva dobiti (ύπό τίνος od koga)

πατά *(jon.) skitska riječ za* κτείνειν

πάτάγέω, *poet. i poz.* bučati, pljeskati, tutnjiti

πάταγος, ό *(ne u at. prozi)* štropot, buka, vika, pljeskanje lomljava, prasak; šum, huka; škrgut odóntων

Πάταικοι, ο'ι *i* Παταΐκοί, *feničći bogovi zapr.* bogovi štitnici, mališi kojih su slike bile pričvršćene na prednjem dijelu lađe

Πάτα ρ α, τά, *primorski grad u Likiji*

πατάσσω, *fut.* πατάξω, *aor.* έπάταξα, *perf. pas.* πεπάταγμαι, *aor. pas.* έπατάχθη *(at.* πέπληγμαι, έπλήγην, πεπλήξομαι, πληγήσομαι), 1) *tranz.* udariti, raniti; πληγήν τίνα π. komu udarac zadati. 2) *intr.* udarati; kucati; lupati

πατέομαι, *ep. jon. i poet., dep. med., fut.* πάσομαι, *aor.* έπάσάμην, *ep. i* πάσσασθαι, *plpf. ep.* πέπαστο, *adj. verb.* όί-παστος, okusiti, jesti, trošiti

πατέω, 1) *a)* na što stupiti, stupiti u. *b)* pogaziti, nogama gaziti, okaljati, zlostaviti, vrijeđati, kvariti, τί *i* τινά. 2) pristupiti, poóς τι

πατήρ, ό, *at.* πατρός, πατρί, πατέρα, πάτερ, πατέρες, πατέρων, πατράσι, πατέρας, *k tomu ep. i poet. i* πατέρος, πατέρι ι πατρών, otac; *adv.* πατρόθεν po ocu, od oca, s očeve strane, po imenu očevu

πατησμός, ό (πατέω) *poet.* gaženje

πάτος, ό, *ep.* 1) stupanj, korak. 2) staza, put

Πάτουμος, ή, *grad na rubu Arapske pustinje*

πάτρα, -τρη, ή, *v.* πατρικός

Πάτραι, α'ι, *grad Ahaji na Korintskom zaljevu, sada Patras. Stan.* Πατρέες, -τρεις

πατρ-αλοίας, ου, ό, koji svoga oca bije *ili* zlostavlja

πατριά, ας, *jon.* -ιή, ης, ή, 1) podrijetlo, rod. 2) narod; pleme; kasta

πατρικός 3, πάτριος 3. *i 2, s os.fem.* πατρίς, ίδος, ή, i πατρώος 3. i 2, *ep. ijon.* πατρώιος 3, *k tomu supst.* πάτρα, *jon.* πάτρη, *ep. jon. i poet.,* očinski, otački, *tj. os.* πατρικός α) *patrius,* od oca *ili* od djedova baštinjen, očinski, domovinski, domaći; βασιλεῖαι πατρικαί nasljedna kraljevstva. *Kao supst.* (τό) πατρώιον po ocu naslijeđen imetak, očinstvo, očevina, *tako i* τά π. *b)* što je po ocu u običaju; πάτριον («' *bez* εστίν) običaj je, starodrevni je običaj. *Supst.* τά πάτρια običaji *ili* ustanove koje dolaze od preda; κατά τά πάτρια po starinskim običajima, *c) S* &ρουρα, χθων, άστυ *spojeno znači* πατρία *ili* πατρίς ί πατρωίη, *slično kao i* ή πάτρα, πάτρη »7» πατρίς *{bez* γη) domovina, otadžbina, zavičaj, rodni grad. *Naprotiv,* ή πάτρη *kao i* πατριή, *označuje* γένος *i* φρατρία pleme, rod, srodstvo *po ocu ili roditeljima (v.* πατριά). *d)* πατριώτης, ου, ό, zemljak, sugrađanin

πατρόθεν *v.* πατήρ

πατρόθ-εν *v.* πατήρ

πατρο-κασίγνητος, ό, *ep.* očev brat, stric

Πάτρο-κλος, ό, *gen. i* -κλήος, *ak.* -κλῆα, *vok.* -κλεις, *sin Menetijev, prijatelj i drug Ahilejev*

πατρο-κτόνος 2. *poet.* koji ubija oca; ό π. ocoubilac

πατροΰχος 2. *jon. s* παρθένος, djevojka, koja je sav imetak očev naslijedila

πατρο-φόνος 2, *poet.* πατρο-φονεύς, ήος, ό, *ep., i* πατρο-φόντης, ου, 2, *poet.* koji oca ubija, ocoubilac

πατρώιος *v.* πατρικός

πατρωνυμικός 3. *poζ. i* πατρ-ωνύμιος 2. *poet.* istoga imena kao otac; τό π. *(se.* δνομα), *gram.* patronimik

πατρφος *v.* πατρικός

πάτρως, *gen.* ωος i ω, *dat.* ω, *ak.* ων, ό, očev brat, stric

παττ... *v.* πασσ...

παϋλα, ή, mir, odmor, počinak; prestanak, konac, oslobođenje

παϋρος 2, *ep. i poet., ob. u plur.* malen, neznatan, malo (njih)

Παυσανίας, ου, ό, *jon.* -ίης, 1) *sin Kleombrotov, voda Spartanaca kod Plateje,* 2) *unuk predašnjega, kralj spartanski g.* 408—394. 3) *ubilac kralja Filipa* II

παυστέον *v.* παύω

παυστήρ, ήρος, ό, *poet. i* παυστήριος, ό, *poet.* koji dovršuje, izbavlja, spasitelj, osvetnik

παυσωλή, ή» *ep.* — παϋλα

παύω, παύσω *i* παύσομαι (i 5 *pas. znač.),* έπαυσα *i* έπαυσάμην, πέπαυκα, πέπαυμαι έπαύθην, παυθήσομαι, *fut. eks.* πεπαύσομαι, *adj. verb.* παυστέον, *k tomu ep. prez. inf.* παυέμεν(αι), *impf. iter.* παύεσκεν *i* παυέσκετο, *inf.* παυσέμεν, *aor. konj.* 3. *sg.* παύσησι, 1. *plur.* παύσομεν, 1) *akt.* činiti da prestane, ustavljati; umiriti, utišati; dovršiti; prekidati, ugušiti; prepreci vati, odvratiti (τινά τίνος koga u čem); svrgnuti, τινά της αρχής; osloboditi, izbaviti od čega, τινός; pustiti da miruje, τόξον; dokinuti, τυραννίδα; s *inf.; s part., npr.* γελώντά τίνα učiniti da se tko prestane smijati. 2) *akt. intr. (poet.) samo imper.* παϋε, παύετε prestani, budi miran, kanite se. 3) *pas. i med.* prestati, odustajati, svršiti se, umiriti se, popustiti; biti oslobođen; biti skinut *(s časti)* υπό τίνος, izgubiti (službu); ugasnuti, φλόξ; πέπαυμαι svršio sam, zaključujem, šutim, πέπαυται svršeno je, παϋσαι, prestani, budi miran; i *gen., npr.* π. τοΰ σίτου prestajem kruh jesti; *s part.* παύομαι λέγων prestajem govoriti

Παφλαγονία, ή, *pokrajina u Maloj Aziji. Stanov.* οί Παφλαγόνες, *adj.* Παφλαγονικός 3.

παφλάζω, *ep.* ključati, bobuke izbijati, bučati

Πάφος, ή, *grad na Kipru s glasovitim hramom Afroditinim. Stanov.* οί Πάφιοι

πάχετος, πάχιστος *v.* παχύς

πάχνη, ή.» mraz, *prenes. poet.* zgrušana, skrknuta krv

παχνόω, *ep. poet. poz.* mrazom pokriti; učiniti da se tko zgrozi, ozlojediti; *pas.* zgrušati se, ukočiti se i skupiti se, *prenes.* duhom klonuti

πάχος, εως, ους, τό, *i* παχύτης, ητος, ή, debljina, jakost, snaga

παχύ-δερμος 2 (δέρμα) debele kože, i i/íkovno

παχύνω toviti, gojiti

παχύς, εϊα, ύ, *kompar.* παχύτερος *i* πάσσων, *super.* πάχιστος, *k tomu ep. spored. oblik* πάχετος 2. debeo, krupan, ugojen, pun, jak, težak; zgrušan, αϊμα; imućan, bogat

παχύτης, ή, *v.* πάχος

πεδά, *dor. i eol.* = μετά

πεδάασκον *v.* πεδάω

πεδ-άρσιος, *poet. i poζ.* = μετάρσιος

πεδάω, πεδήσω *itd., ep. prez.* 3. *sg.* πεδάα, *impf. iter.* πεδάασκε, *aor.* (έ)πέδησε, sapinjati, vezati, sputiti, okovati; *prenes. a)* priječiti, zaustavljati, *b)* zaplesti, oplesti, prisiliti

πεδ-έχω, *eol.* = μετέχω

πέδη, ή, negve, puto, verige, okov

πεδιάς, άδος, ή, *jon. i poet.* ravan, na ravnici; *supst. (se.* γη) ravnica

Πεδιεῖς, οί, *stan. grada Pedijeje u Fokidi*

πέδιλα, τά, *nema ga u at. prozi,* 1) potplati, sandale *koje bi se pod noge privezale. 2)* cipele

πεδινός 3. *jon. i poet.* ravan

πεδίον, τό, *često u plur.* ravnina, ravan, ravnica, poljana, polje; zemlja; θέειν πεδίοιο trčati poljem. *Ep. adv.* πεδίονδε u polje, na zemlju

πέδον, τό, 1) zemlja, tlo; προς πέδω na zemlji, πέδω prema zemlji; χθονός πέδον kraj svijeta. 2) = πεδίον *što v.* — *Adv.* 1) πέδονδε, *ep. i poet.* k zemlji, na zemlju. 2) πεδόθεν *ep.* sa zemlje, iz dna, *tj.* iz dna srca

πέδορτος 2. nogama podignut, κτύπος πέδορτος tutnjava nogama podignuta *(Sof. Sijed.)*

πέζα, ή,, *ep.* noga, *tj.* krajnji dio koje stvari
πέζ-αρχος, ό, zapovjednik pješadije
πεζ-έταιροι, οι, birana četa pješačka, teško oružana pješadija u Makedonaca
πεζεύω ići pješice, kopnom putovati
πεζή *i* πεζικός *v.* πεζός
πεζομαχέω boriti se na kopnu
πεζομαχία, *jon.* -ίη, ή, 1) boj pješice, *tj.* među pješacima. 2) bitka na kopnu
πεζο-μάχος 2. koji se na kopnu, *tj.* kao pješak bori
πεζο-νόμος 2. *poet.* koji na kopnu zapovijeda
πεζός 3. ί πεζικός 3. 1) pješice, pješke. *Supst.* *a)* (ό) pješak, *u plur.* pješadija, *b) (i bez* στρατός) pješadija. 2) koji po kopnu hoda, koji na kopnu živi. *Supst. a)* ό π., το π. kopnena vojska, *b)* το π. *ili* τά π. rat na na kopnu, služba kod pješadije. — *Adv.* πεζή pješice; na kopnu
πειθαρχέω *i med.* -ομαι pokoravati se, slušati *{vladaoca, gospodara, glavara, roditelje i si.)*
πειθαρχία, ή, pokornost, poslušnost *(os. državi i zakonu)*
πείθω 1) *akt., fut.* πείσω, *aor.* Σπεισα, *perf.* πέπεικα, *i ep. fut.* πεπϊθήσω, *aor.* πέπιθον, *konj.* 3. *sg.* πεπίθησι, *poet. aor.* Σπιθον, nagovarati, nastojati uvjeriti, uvjeravati (τινά τι koga o čem); molbama postići, izmoliti; umiriti; premamljivati, varati; ταῦτα ἐπειθε to je mnijenje prihvaćeno; podmititi, potkupiti, χρήμασιν; zavoditi, γυναίκα; εαυτόν π. biti osvjedočen, vjerovati; το πεῖθον što osvjedočava, razlog. 2) *med. i pas.* πείθομαι, *fut.* πείσομαι *i* πεισθήσομαι *aor. at.* ἐπείσθην, *ep. i poet.* ἐπϊθόμην, *i ep.* πεπϊθόμην, *perf.* πέπεισμαι, *a)* dati nagovoriti se, dati se skloniti, uvjeren biti. *b) (os.* πείσεσθαι, πεισθήναι, πιθέσθαι *i* πεπιθέσθαι), slušati, pokoravati se, τινί. *c) (os.* πέπεισμαι *i perf.* πέποιθα, i *ep. konj.* 1. *pl.* πεποίθομεν, *plpf.* 1. *sg.* πεποίθεα, 1. *pl.* ἐπέπιθμεν), uvjeren biti, vjerovati, pouzdavati se; odazivati se, podavati se; *s dat.;* γήραϊ π. podnositi starost
πειθώ, όος, *stegn.* οϋς, *ak.* ώ, ή, 1) dar uvjeravanja *ili* nagovaranja, nagovor, nagovaranje, uvjeravanje; πειθοΐ lijepim riječima. 2) uvjerenje; poslušnost, pokornost. 3) *person.* Πειθώ *boginja nagovora*
πείκω, *ep.* grepsti, čupati
π ε ϊν, *poζ. mj.* πιεῖν, *v.* πίνω
πείνα, *ep. i kod Plat.* πείνη, ή, glad
πεινάω, *stegn.* πεινώ, -ης, -η *itd., inf.* πεινήν, *fut.* πεινήσω, *aor.* ἐπείνησα, *perf.* πεπείνηκα, *ep. prez. inf.* πεινήμεναι, gladan biti, gladnjeti, gladovati; *prenes.* za čim žudjeti, τινός
πείρα, *jon.* πείρη, ή. 1) pokus, pokušaj, iskustvo; πεῖραν λαμβάνειν (τινός) pokus činiti (s kim); πεῖραν διδόναι, παρέχειν pokusom potvrditi, dokaz pružiti; πεῖραν τίνος é"χειν imati u čem iskustva, znati što iz iskustva; ἐν πείρα τινός γίγνεσθαι imati poznanstvo, družiti se s kime. 2) preduzeće, pothvat
πειράζω, *ep. (samo prez.),* kušati, ispitivati
što, τινός
Πειραιεύς, *gen.* ώς, *dat.* εϊ, *ak.* α, ό, *najveća luka atenska, zidovima spojena s gradom. — Lok.* Πειραιοΐ u Pireju; *stan.* οι Πειραιεῖς
I. πειραίνω, *ep. aor.* ἐπείρηνα, zavezati, τί ἐκ τίνος što za što
II. πειραίνω, *ep. i poet.* — περαίνω, svršiti; *perf. pas.* πεπείρανται svršeno je
I. πεῖραρ, ατός, τό, *ep.* 1) kraj, granica. 2) cilj, svrha; krajnji dio. *Prenes.* sredstvo, pomagalo, νίκης pobjede; εκάστου πείρατα ειπείν o svemu reći glavno; πεῖραρ ἑλέσθαι dobiti odluku
II. πεῖραρ, ατός, τό, 1) konop, uže, *os.* kraj užeta. *Sto ga tko drži u rukama;* νίκης πείρατ' ζχονται užeta pobjede drže se. *Prenes.* zamka, oλέθρου
πειρατέον *v.* πειράω
πειράω, *fut.* πειράσω *itd., ep.* πειρήσω *itd., ob. med.* πειράομαι, *fut.* πειράσομαι, *aor.* ἐπειρασάμην *i ob.* ἐπειράθην *(ovaj i s pas. znač.), perf.* πεπείραμαι *(s med. i pas. znač.), adj. verb.* πειρατέον, *ep. (i jon.)* πειρήσομαι *itd., aor. pas. inf.* πειρηθήμεναι, *jon.* πειρέομαι, *opt.* 3. *pl.* πειρωατο, *fut.* πειρήσομαι *itd., plpf.* 3. *pl.* ἐπεπειρέατο kušati, *tj.* 1) truditi se, preduzimati, *aps. ili* τί *ili s inf. 2)* iskušavati, ogledati, uvoditi u napast, prokušati, ispitivati, istraživati, τινός *(i* τί). *Napose a)* ogledati se s kim, navaliti na koga, τινός, *b)* nastojati zavesti, zavoditi koga τινά. *c)* prokušati, *i os. u perf.* iskusiti, doživjeti, pretrpjeti; πεπείρημαι, iskusan sam u...
πείρη *v.* πείρα
Πειρήνη, ή, *vrelo u Korintu*
πειρητίζω, *ep. intens. (samo prez. i impf.) za* πειράω, kušati, iskušavati, τινός; *v.* πειράω
Πειρίθοος, *stegn.* ους, ό, *kod Sof.* Περίθους, *sin Iksionov, kralj Lapita u Tesaliji, prijatelj Tezejev*
πείρινς, ινθος, ή, koš u kolima za spremanje hrane
Πείρος, ό, *rijeka u Ahaji*
πείρω, *ep. poet. i poz., aor.* Σπειρα, *perf. pas.* πέπαρμαι, 1) probadati, probušiti, ὀβελοϊσι nataknuti na ražnjeve; ἡλοισι πεπαρμένος klincima okovan. 2) preko prolaziti, pregaziti, κύματα; prevaljivati, presjeći, κέλευθον
πεῖσα, ή, *ep.* poslušnost, mir
πεισί-βροτος 2. *poet.* koji ljudima upravlja
Πεισί-στρατος, ό, 1) *najmlađi sin Nestorov. 2) tiranin atenski* 560—527. *Potomci su njegovi* (οί) Πεισιστρατίδαι
πείσμα, τό, konop, uže; gužva
πείσομαι *v. πάσχω i* πείθω 2.
πειστέον treba slušati, *adj. verb. za* πείθομαι

πειστικός 3. sposoban da nagovori, koji pridobiva
πέκω, *ep., aor.* επεξα, 1) *akt.* češljati. 2) *med.* češljati se
πελάγίζω biti kao jezero, razliti se, poplaviti
πελ άγιος 3. koji na moru boravi *ili* plovi, morski
πέλαγος, εος, ους, τό, more, otvoreno more, morska pučina
πελάζω *i* πελάω, 1) *tranz., samo poet., akt. s fut.* πελάσω *i* πελώ, ας *itd., aor.* έπέλασα, *ep. i* έπέλασσα, *konj.* 1. *pl.* πελάσσομεν, *α od aor. med. opt.* 3. *pl.* πελασαίατο, primicati, približavati, prikučivati, prinijeti; χθονί sastaviti sa zemljom *ili* položiti na zemlju; baciti u bolove, όδύνησι; spustiti jarbol u žlijeb, ίστοδόκη. 2) *intr. pomenuti akt. oblici i pas.* πελάζομαι, 5 *perf. part.* πεπλημένος *i aor.* έπελάσθην *{ep.* 3. *pl.* πέλασθεν), έπλά-θην, *i ep.* 3. *sg.* πλήτο, 3. *pl.* επληντο, πλήντο, s *poet. spored. obi.* πλάθω *i ep.* πίλναμαι, približavati se, primicati se, pridružiti se; klonuti, χθονί; πεπλημένος blizu π έλα ς, *adv.* blizu; *kao prep. s gen. rijetko s dat.* — *Supst.* ό π. bližnji, susjed, prijatelj, najbliži rođak
Πελασγοί, οι, *Pelazgi, prastanovnici Grčke. Odatle* Πελασγίη, ή, *staro ime za Grčku, i* Πελασγίς, ίδος, ή, *fem. adj., i* Πελασγικός 3. πελάτης, *dor.* -ας, ου, ό, 1) *poet.* koji se približuje. 2) kmet, nadničar, najamnik
πελάω *v.* πελάζω πέλεθρον *v.* πλέθρον
πέλεια, ή, *ep. i poet., i* πελειάς, άδος, ή, *ep. jon., poet. i ροζ.* 1) divlji golub. 2) πέλειαι ime triju starijih svećenica u Dodoni
πελεκάω, *aor. ep.* πελέκκησα, (sjekirom) sjeći, cijepati, okresati, otesati πελεκίζω, *ροζ.* odrubiti (glavu) πέλεκκον, τό, *ep.* sjekirište πέλεκυς, εως, *jon.* εος, ό, *ep. dat. plur.* πελέκεσσι, *ak.* πελέκεας, sjekira, bradva πελεμίζω, *ep., aor.* πελέμιξα, *aor. pas. ep.* πελεμίχ-9-ην, 1) mahati, tresti, potresati, drmati; prigibati, saviti, τόξον, 2) *pas.* tresti se, drhtati, kolebati, se, plašljivo i naglo uzmaci
πελέσκετο, πέλευ *v.* πέλω Πελιάδες κόραι kćeri Pelijine. *Po Medejinu nagovoru isjekle su oca na komade i kuhale ga da bi ga pomladile* Πελίας, *jon.* ίης, ου, ό, *sin Kretejev, vladalac u Jolku*
Πελίνα, ή, *grad u Tesaliji* πέλλα, ή, *ep.* muzlica, dižva, kravljača Πέλλα, ή, *glavni grad Makedonije. Stan.* 6 Πελλαῖος
Πελλήνη, ή, *grad uAhaji. Stan.* δ Πελληνεύς Πελοπίδας, ου, ό, *sin Hipoklov, glasovit vojvoda tebanski, prijatelj Epaminondin*
Πελοπόννησος, ή, Peloponez. *Stan.* ό Πελοποννήσιος. *Adj.* Πελοποννησιακός 3. peloponeski
Πέλοψ, οπός, ό, *sin lidijskoga kralja Tantala, kralj u Elidi. Sinovi mu bijahu Atrej i Tijest, a njihovi potomci zovu se* οι Πελοπίδαι πελτάζω služiti kao peltast, *v.* πελταστής Πέλται, αί, *grad u sjevernoj Frigiji* πελταστής, οϋ, ό, *i* πελτο-φόρος, ό, *kao i* οι πελταστικοί, *od adj.* πελταστικός 3. peltast, *vojnik koji ima mjesto teškoga štita* (οπλον) *malen lagan* (πέλτη), *i mjesto duge i teške sulice* (δόρυ) *maleno i lako koplje* (άκόντιον), *i tako je bio u sredini teško oružanih vojnika* (όπλΐται) *i lako, oružanih* (ψιλοί, *npr. strijelaca i praćara). Kasnije označuje uopće* lako oružana vojnika *u opreci prema hoplitima, zato* τό πελταστικόν lako oružani vojnici, laka pješadija
πέλτη, ή, 1) malen, lagan štit *u obliku polumjeseca bez ruba.* 2) daska slična štitu, *na kojoj je bio razapet kraljev znak: zlatni orao*
πελτο-φόρος 2. *v.* πελταστής
πέλω, *ep. i poet., ep. impf.* 3. *sg.* πέλεν, *aor.* επλε, *i dep. med.* πέλομαι, *ep. i poet., imper.* πέλευ, *impf. iter.* πελέσκετο, *aor. 2. sg.* επλεο, επλευ, 3. *sg.* επλετο, *part.* πλόμενος, 1) kretati se, micati se, gibati se; vladati se kao (σύμμαχος); približavati, se, dolaziti. 2) *kao* είναι, biti, nalaziti se, zbivati se, nastati; vrijediti, djelovati, αρετή, βέλος; stoji, κλαγγή. *Impf. ima uvijek značenje aor.* — έγένετο: postao je
πέλωρ, τό, *ep., samo nom. i ak.* grdosija, neman, čudovište, nepodoba, nakaza
πελώριος 3. *ep., i* πέλωρος 3, *ep.,* **grdan,** ogroman, golem. *Supst.* πέλωρος *i* πέλωρον neman, grdosija, čudovište, nepodoba, strašno, čudesno znamenje
Πελωρίς, ίδος, ή, *Pelorida, sjeveroist. glavica Sicilije, s. Capo di Messina*
πέμμα, τό, kolač, poslastice
πεμπάδ-αρχος, ό, vođa jedne pempade, πεμπάς *tj.* petorice
πεμπάζω *i med.* πεμπάζομαι, *ep. poet. ροζ., samo aor. konj.* 3. *sg.* πεμπάσσεται, na pet prsta brojiti, *uopće* brojiti *(eolski* πέμπε = πέντε
πεμπάς, άδος, ή, petorica, pet momaka
πεμπταῖος 3. od pet dana, pet dana **star,** petoga dana *(mj. adv.)*
πέμπτος 3. peti, ή, πέμπτη peti dan, πέμπτος. και δέκατος petnaesti
πέμπτος 3. odaslan
πέμπω, πέμψω *i* -ομαι, έπεμψα *i* -άμην, πέπομφα, πέπεμμαι, έπέμφθην, πεμφ-9-ήσομαι, πέμπτος *i* πεμπτέον, *ep. prez. inf.* πεμπέμεν(αι), *fut. inf.* πεμψέμεν, *aor. med. opt.* 3. *pl.* πεμψαίατο, *jon. impf. iter.* πέμπεσκε, 1) slati, poslati, opremati *{os. poslanstvo),* τινά; προς (ε'ίς, παρά) τίνα kamo, komu; επί κατασκοπήν da uhodi, επί ΰδωρ po vodu;

π. τινά μαντευσόμενον poslati koga da pita proročište. 2) pratiti, voditi, Βοηδρόμια Boedromije slaviti svečanim ophodom. 3) otpustiti, prognati, otjerati, otpraviti

πεμπ-ώβολον, *ιό,* **ep.,* petokrak ražanj, viljuške s pet zubaca za nabadanje mesa kod žrtava

πέμφιξ, Τγος, ἡ, *poet.* dah; zraka

πέμψις, εως, *jon.* ιος, ἡ, pošiljanje

πενέστης, ὁ, sluga, nadničar; *ime kmetova u Tesaliji*

πένης, ητος, *kompar.* πενέστερος, *superl.* -έστατος, *i* πενιχρός 3. siromašan, potreban, oskudan

πενθερά, ἡ, ženina mati, punica

πενοερός, ὁ, *ep. i poet.* ženin otac tast

Πενθεύς, έως, ὁ, *nasljednik Kadmov na prijestolju tebanskom; bio je razderan od Menada*

πενθέω πενθήσω, ἐπένθησα, πεπένθηκα, *ep. prez.* 3. *du.* πενθείετον, ««/. πενθήμεναι, žaliti, tugovati, oplakivati, *aps. i* τινά; γαστέρι postom

πενθ-ήμερος 2. petodnevni, κατά πενθήμερον svakih pet dana

πενθ-ημι-μερής, od pet dijelova i ρό; τομή cezura u trećoj stopi (heksametra i jamp. tri metra)

πενθήμων 2 (πενθέω) *poet.* pun jada, koji jad zadaje

πενθικώς, *adv.* žalosno, tugujući; π. ἔχειν τινός žaliti za kim

πένθος, εος, ους, τό, 1) tuga, žalost, jadanje, briga, τινός za kim; ἐν πένθει εἶναι tugovati, biti u žalosti; ἔχειν πένθος τινός žaliti koga. 2) žalostan događaj, nesreća

πενία, *ep. i jon.* -ίη, ἡ, 1) siromaštvo, oskudica, bijeda. 2) *person.* božica siromaštva

πενιχρός 3. *i* -ώς, *v.* πένης

πένομαι, *dep., samo prez. i impf.,* 1) *intr. a) ep.* raditi, poslovati, zabavljen biti čim, περί δεῖπνον. ž>) radom *ili* službom zaslužiti kruh, *uopće* siromašan, bijedan, oskudan biti. 2) *tranz. ep.* gotoviti, pripravljati, obavljati

πενταδ"ραχμία, ἡ, pet drahama

πεντάδραχμος, ὁ, koji je pet drahama težak *ili* vrijedan

πεντ-άεθλον, *τό, jon. mj.* πέντάθλον, pentatlon, potpuna *gimnastička vježba u Grka* (ἅλμα, ποδωκείην, δίσκον, ἄκοντα, πάλην)

πεντ-άεθλος 2, *v.* πένταθλος

πεντα-έτης *i* πεντέτης, ους, 2. »7» πενταετής 2, *i ep.* πενταέτηρος 2. petogodišnji, od pet godina. *Neutr. sg. kao adv.* pet godina (dugo)

πενταετία, ἡ, *ροζ.* vrijeme od pet godina *(Plut. Per.* 13, *vrijeme od Ol.* 85,4-86,4 = 435-431. *pr. n. e.*

πέντ-αθλος, *i jon.* πεντάεθλος, 1) koji se u peterostrukoj borbi vježba *(v.* πεντάεθλον), *ili je* pobjednik u njoj. 2) koji nastoji u svemu nadvisiti druge

πεντάκις, *adv.* pet puta

πεντάκισ-χίλιοι 3. pet tisuća

πεντάκισ-μύριοι 3. pedeset tisuća

πεντακόσιοι, *ep. i jon.* πεντηκόσιοι 3. pet stotina; ἡ βουλή οἱ πεντακόσιοι naziv vijeća u Ateni

πεντακοσιο-μέδιμνος 2. *građanin atenski koji ima godišnje najmanje* 500 *medimna suhih plodova ili* 500 *metreta mokrih, koji je dakle pripadao u prvi Solonov razred,* najimućniji građanin

πεντά-πηχυς, υ, *gen.* εος, *jon.* od pet lakata

πεντα-πλήσιος 3. *jon.* peterostruk, pet puta tolik

πεντάπολις, ιος, ἡ, *jon.* zajednica od pet gradova

πεντά-στομος 2, *jon.* sa pet ušća

πένταχα, *ep., i* πεντάχοϋ, *jon. adv.* peterostruko, na pet dijelova

πέντε, οἱ, αἱ, τά, *indecl.* pet

πεντεδραχμία, ἡ, pet drahama

πεντέ-δραχμος 2. *jon.* koji vrijedi pet drahama

πεντε-καί-δεκα, οἱ, αἱ, τά, *indecl.* petnaest

πέντε-τάλαντος 2. koji iznosi pet talenata

πεντ-ετηρίς, ίδος, ἡ, 1) vrijeme od pet godina. 2) svetkovina koja se slavi svake četvrte godine

πεντήκοντα, οἱ, αἱ, τά, *indecl.* pedeset

πεντηκόντ-ερος, ἡ, *jon.* lađa (ratna) s pedeset vesala, dvadeset i pet veslača na svakoj strani

πεντηκοντήρ, ήρος, ὁ, voda vojničkog odjela od pedeset momaka, *koji (odio) se zove* πεντεκοστύς, ύος, ἡ

πεντηκοντό-γυος 2. *ep.* od pedeset jutara

πεντηκοντ-όργυιος 2. *jon.* od pedeset hvati

πεντηκόντ-ορος, ἡ, lađa (ratna) s pedeset vesala

πεντη-κόσιοι *v.* πεντακόσιοι

πεντηκοστός 3. pedeseti; ἡ π. pedesetina *(nekakva carina)*

πεντηκοστός, ύος, ἡ, *v.* πεντηκοντήρ

πεντ-ήρης, ἡ *(se.* ναῦς), *jon.* ratna lađa s pet veslačkih klupa na svakoj strani

πεπαθυῖα *v.* πάσχω

πεπαίνω, *aor. pas.* ἐπεπάνθην, *fut. pas.* πεπανθήσομαι, zrelim činiti; *u pas.* zreti, *prenes.* umekšati se, ublažiti se

πεπαίτερος *v.* πέπων

πεπάλαγμαι, -κτο *i si. v.* παλάσσω

πεπαλάσθαι, πεπάλασθε (-άχθαι, -αχθε), *v.* παλάζω

πέπάμαι, πεπάσομαι *v.* πάομαι

πέπανσις, εως, ἡ, *ροζ.* dozrijevanje

Πεπάρηθος, ἡ, *plodni sporadski otok s dobrim vinom, na sjeveru od Eubeje*

πεπαρμένος *v.* πείρω

πέπασθε *v.* πάσχω

πεπάσμην *v.* πατέομαι

πεπείρανται, *perf. pas.* 3. *sg. od* περαίνω

πέπειρος *v.* πέπων

πεπέρασμαι *v.* περαίνω

πεπέρημαι *od* II. περάω, *v.* πιπράσκω

πέπηγα *v.* πήγνυμι II.
πεπιθεῖν *i si. v.* πείθω
πεπῖθήσω, *ep.* nagovorit ću, *v.* πείθω
πεπλασμένως, *adv.* (πλάσσω) licemjerno
πέπληγα, -γώς, γυῖα, *perf. od* πλήσσω, *što v.*
πέπληγον *i si., ep. redupl. aor. od* πλήσσω
πεπλη μένος *v.* πελάζω 2.
πεπλο-γραφία, ή, opis pepla, *natpis jednoga spisa Varonova zbog njegova šarena sadrSaja*
πέπλος, 6, *i* πέπλωμα, τό, 1) *ep.* širok komad vunene »7» lanene tkanine; prostirač, pokrivač; ponjava. 2) (t *u plur. za jedno lice)* peplos, *odijelo žena, a i muškaraca, na ramenima zaponcima prikopčano tako da su ruke ostale gole. Muškarci su ga nosili os. kod žrtava i u svečanim zgodama*
πέπνῦμαι *v.* πνέω
πέποιθα *v.* πείθω 2. c
πέποσθε *v.* πάσχω
πέποται *v.* πίνω
πεποτήαται *v.* πέτομαι
πεπρήσθαι *v.* πιπράσκω
πέπρημαι, *jon. v.* πιπράσκω
πέπρη(σ)μαι *v.* πίμπρημι
πέπρωται, πεπρωμένη *i si. v.* πορεῖν
πέπταμαι *v.* πετάννυμι
πεπτεώτα, *ep. v.* πίπτω
πεπτηώς, *ep. v.* πτήσσω
πεπτώς *v.* πίπτω
πεπύθοιτο, πέπυσμαι *v.* πυνθάνομαι
πέπων, ον, *gen.* όνος, *kompar.* πεπαίτερος, *i poet.* πέπειρος 2. *i* 3. 1) *upr-* od sunca skuhan, zreo. 2) a) mekan, nježan, *b)* mio, drag. 3) dinja *ili* lubenica; *prenes.* kukavica, rđa, plašljivac
πέρ, *enkl. čestica,* 1) skroz; veoma, sasvim; πρώτον περ najprvi put. 2) svakako, potpuno, bar; *uz part. i adj., gdje treba dopuniti* ων, koliko mu drago, ma kako, premda, iako; *uz supst.* dapače; *uz* ει, έάν *i si.* ako uopće; διότι περ baš zato što; διό περ baš zato; δσπερ baš (onaj) koji, koji god; δτε περ baš kada; οΐός περ baš takav kao
πέρα, *adv.* preko toga; *prostor:* dalje; *vrijeme:* dulje; *mjera:* preko, više (nego). *Aps. i s gen.;* πέρα μεσούσης ημέρας poslije podne. *Kompar.* περαίτερος *i adv.* -τέρω još dalje, u većoj mjeri, više, preko mjere
πέρα, ή, *poet.* zemlja s onu stranu
περάασκε *v.* 1. περάω
πέράθεν, *adv.* s one strane ovamo
Περαιβοί, οι, *pelazgički narod u ist. Epiru i sjev. Tesaliji, (pis. i s* ρ ρ)
περαίη, ή (se. χώρη) onostranska obala
περαίνω, *fut.* περάνω, *aor.* έπέρανα, *perf. pas.* πεπέρασμαι, ανται, *aor. pas.* έπεράνθην, *adj. verb.* περαντέον, *ep. i poet.* πειραίνω (šio *v.),* izvršiti, izvesti, privesti kraju, dokončati, dočeti, izraditi. *Napose: a)* opraviti, postići, koristiti, *b) o putovima:* voditi, έπί τι. c) pripovijedati, tumačiti, raspravljati, recitirati, *d)* ograničiti
περαιόω 1) *akt.* prevesti preko *{mora, rijeke i si.). 2) med.-pas.* prevesti se (preko), dati se prevesti, prijeći
περαιτέρω *v.* πέρα
πέραν, *jon. i ep.* πέρην 1) *adv.* prijeko, na drugoj obali *ili* strani, na onu obalu *ili* stranu *(gdje} i kamo});* π. γίγνεσθαι doći na drugu stranu; το π. protivna obala. 2) *prep. s gen.* preko, na drugoj strani; nasuprot
πέρας, ατός, τό, meda, granica, kraj, cilj, svršetak. *Kao adv.* napokon
πέράσις, εως, ή, *poet.* stizanje prijeko, kraj, svršetak
περάτη, ή, *(se.* γη) zemlja na medi, krajina; έν π. na kraju puta, na obzorju
πεοάτός 3. preko čega se može prijeći *ili* prevesti

I. περάω, περάσω, έπέράσα, πεπέρακα, *ep. prez.* περόωσι, περάαν, *impf. iter.* περάασκε, *ep. i jon. fut.* περήσω, *aor.* έπήρεσα, *ep. fut. inf.* περησέμεναι, 1) prodirati, probijati što *ili* kroza što, prolaziti, prelaziti, pregaziti, prevaljivati, prebroditi, proputovati; έπιπόνως δια γήρως mučno se kroz starost proturati; τον β. proživjeti; *kod trag. i* ići, poći. 2) čemu (τινός) do kraja doći, predaleko ići

II. περάω, *fut.* περάσω, *inf.* περάαν, *aor.* (έ)πέρα(σ)σα, *perf. pas.* πεπέρημαι, prodavati, *v.* πιπράσκω

Πέργαμον, τό, ι Πέργαμα, τά, *ep.* Πέργαμος, ή, kula, tvrđava, grad, os. 1) *trojanska. 2)* Πέργαμον, τό, *grad u Miziji*
Πέργη, ή, *grad u Pamfiliji*
Περδίκκας, *jon.* -ης, *gen.* ου, 70η. εω, ό, 1) Perdika. I, *osnivač makedonske dinastije oko g.* 700. 2) Perdika II, *kralj makedonski od* 455-414.
πέρδιξ, ΐκος, ό, ή, jarebica
πέρην *v.* πέραν
πέρθω, *ep. i poet., fut.* πέρσω, *aor.* Ζπερσα *i* Ζπραθον, *inf.* πραθέειν, *s pas. znač. fut.* πέρσομαι, *aor.* έπράθετο, *inf. korjen. aor.* πέρθαι, 1) razoriti, razvaliti, opustošiti, poharati, uništiti, istrijebiti, utamaniti, ubiti; τινά, τί. 2) plijeniti *(Hom. II.* 1, 125).
περί, *adv. i prep. A) adv.* 1) unaokolo. 2) izvanredno, preko mjere, veoma, skroz--naskroz, *ponajviše naglašava se* πέρι, os. *uz* φιλεϊν, έχθαίρειν, κήρι u srcu, θυμω. *Skrać.* πέρ.
B) prep., naglašena πέρι *α) ako stoji iza svoga supst. u anastrofi. b) ako je* = περίεστι, 1) s *gen., prostor:* oko, okolo; *ob. prenes.* što se tiče, s obzirom, oko, o, radi, za, zbog; nad, preko, pred; περί πολλοϋ ποιεΐσθοι vrlo cijeniti; περί παντός nadasve. 2) s *dat.* oko, okolo, kod, pri, kraj, na; έλισσομένη περί καπνω vijugajući se u dimu; *rijetko:* za. 3) *s ak.* oko, okolo, unaokolo, u blizini, uza što, uz koga, kod, u, o, po; što se tiče, prema (άσεβης περί θεούς);

uz brojeve: oko, otprilike. *Često:* οἱ περί τίνα okolina čija, pristaše, drugovi, učenici, pratioci, vojnici, sluge čije; τα περί τάς ναῦς pomorstvo; τα περί τους θεούς bogočašće

περι-αγγέλλω posvuda navijestiti, javiti, na sve strane slati zapovijed

περι-άγνυμι (i *u tmezi)* unaokolo lomiti. U *pas. prenes. o glasu:* odjekuje unaokolo

περιάγω *i med.* -ομαι, okolo voditi *(akt. i med.),* sa sobom okolo voditi, uvijek uza se imati

περι-αιρέω (-αἵ("ήσω, -εῖλον *itd.),* 1) *akt. i pas. a)* naokolo oduzeti, razgraditi, razrušiti. *b)* oduzeti, skinuti, dokinuti; svladati. 2) *med.* sebi oduzeti, skinuti, oteti

περί-ακτος 2. *poζ.* okolo nošen, svagdje poznat, *os.* αἱ περίακτοι (μηχαναί) *zapr.* koji se mogu okretati, *tj.* perijakti, *trostrani bridnjaci, kojima su sve tri strane bile islikane raznom slikarijom. Kad je trebalo promijeniti sceneriju, okrenuli bi bridnjake tako da je gledaocima bila na pogledu slika koja je odgovarala novom prizoru. Lijevi perijakt značio je grad i luku, a desni tuđinu, određujući, dakako, strane sa stajališta glumaca*

περι-αλγής 2. koji osjeća ljutu bol, veoma ojađen

περι-αλείφω naokolo namazati *ili* prevući

περί-αλλα, *poet. adv.* nad drugim, vrlo, pre-. ko mjere

Περί-ανδρος, ὁ, *sin Kipselov, tiranin korintski* 628-584.

περίαπτον, τό hamajlija (amulet), *što su je osobito bolesnima vješali oko vrata*

περι-άπτω 1) *akt.* objesiti, privjesiti; *prenes.* pribaviti, dati; zadati, uzrokovati; ἀνελευθερίαν τινί svaliti na koga prijekor neplemenita mišljenja. 2) *med.* sebi ogrnuti, sebi objesiti

περι-αυτολογία, ἡ, (περί αὐτοϋ λέγειν), *poζ.* hvastanje, razmetanje, torlanje

περι-αυχένιος 2. *jon.* koji ide oko vrata, *supst.* τό περιαυχένιον ogrlica, lanac

περι-βαίνω (-βήσομαι, -έβην, -βέβηκα), *ep. aor.* περίβην *(i u tmezt), ep. i poet.* koračati oko koga *[obrane radi),* obilaziti, štititi koga, τινός; *o glasu:* dopirati do ušiju

περι-βάλλω (-βαλῶ, -έβαλον, -βέβληκα *itd.) jon. plpf. pas.* 3. *pl.* περιεβεβλέατο *(i u tmezi).* I. *akt. i pas.* 1) okolo metati, bacati, stavljati; obući, ogrnuti *(odijelo);* zagrliti, obuhvatiti, pograbiti, okružiti, uloviti (u mrežu), τινά, τί; τείχος τί, πόλει grad opasati zidom. 2) *ep.* nadbaciti, nadmašiti, nadvisivati, bolji biti, τινά τινι (od) koga čim. 3) oploviti, "Αθων. II. *med.* 1) na sebe metali, sebi ogrnuti *ili* obući; sebi prebaciti, ξίφος ὤμοιν; ὀπισθεν τι na leda objesiti što sebi. *Prenes.* sebi prisvajati, osvojiti, zarobiti, dobiti, steći, postići, τί τινι što čim. 2) za se *ili* za svoju obranu metati okolo, okružiti se, sagraditi, iskopati, *npr.* τάφρον okružiti se jarkom, τείχος τήν πόλιν grad okružiti zidom. 3) okretati se, vrtjeti se, κύκλω u krugu; opkoliti, opkopati, zatvoriti

περι-βεβώσα *v.* βαίνω *i* περιβαίνω

περί-βλεπτος 2. vrlo viđen, ugledan, slavan

περι-βλέπω ogledati se unaokolo, gledati; *prenes.* osvrtati se na τί

περι-βόητος 2. naokolo razvikan. 1) *a)* poznat, slavan, čuven, *b)* izvikan, ozloglašen. 2) *poet.* koji sa svih strana jauk potiče *(o bogu kuge)*

περι-βολή, ἡ, 1) obuhvaćanje, zagrljaj. 2) opkoljivanje; zavoj, okrug, opseg. 3) nastojanje oko čega, της ἀρχης. 4) ogrtač, plašt, haljina

περι-βραχΐόνιον, τό, nakit oko ruke, narukvica, rukobran

περι-βρύχιος 2. *poet.* koji okolo zapljuskuje, οϊδματα, valovi što se naokolo uzdižu

περι-γίγνομαι (-γενήσομαι, -εγενόμην, -γέγονα *i* -γεγένημαι), *jon.* -γίνομαι, 1) nad čim pretežniji biti, natkriliti, nadvisiti, nadvladati, jači biti, vladati, τινός 2) ostati, preživjeti, ostati na životu, spasiti se, uzdržati se; οἱ περιγενόμενοι oni koji su ostali na životu 3) kao posljedak čega pokazati se, izlaziti, u dio pasti; περιεγένετο s ὥστε posljedica je bila da

περι-γλάγής 2 *ep* pun mlijeka

περι-γνάμπτω zakretati, ploviti oko, τί

περι-γραπτός 2. opisan, omeđen

περιγραφή, ἡ, ocrt, glavne crte, opseg

περι-γράφω, *adj verb* -γραπτέον, unaokolo crtama označiti, obilježiti, omeđiti; odrediti, točno označiti; τοϋ ἔτους χρόνον na jednu godinu ograničiti

περιδεής 2 vrlo plašljiv, prestrašen, u velikom strahu — *Adv* -δεώς plašljivo, bojažljivo

περι-δείδω, *ep aor* περί(δ)δεισα, *perf* περιδείδια (sa *znač. prez.), uz* περι-δίω, *ep. (u tmezi),* vrlo se bojati, u strahu biti, zabrinut biti, τινί za koga, τινός poradi koga

περί-δειπνον, τό, daća, karmina, *gozba u spomen mrtvih, koja se davala deveti dan poslije pogreba*

περι-δέξιος 2. *ep.* sa dvije desne ruke, *tj.* koji obje ruke vješto upotrebljava, vrlo vješt

περι-δέομαι, *med. jon., a)* sebi što svezati, τί. *b)* koga čim ogrnuti, τινά τινι

περι-δέραιον, τό, ogrlica, ogrljak

περι-δίδωμι, *ep.,* u obilju dati; *med. fut.* -δώσομαι, *aor. konj.* 1. *du.* -δώμεθον, od svoga što za što davati, kladiti se, τινός o što

περι-δϊνέομαι, *ep. pas.* vrtjeti se uokolo, optrčati

περι-δίω *v.* περιδείδω

περί-δραμον *v.* περιτρέχω

περίδρομος 2. *ep. i poet,* 1) *akt.* koji okolo trči, okrugao, obal. 2) *pas.* oko čega se dade obići, *tj.* na sve strane otvoren. — *Supst* περίδρομος, ὁ, trijem, galerija

περι-δρύπτομαι, *ep. pas. aor.* -δρύφθην, sebi što odrijeti, guliti, τί περι-δόω, *ep. aor. ind.* περίδυσε, naokolo svlači ti, opljačkati περι-δώμε&ον *v.* περιδίδωμι περι-εῖδον *v.* περιοράω περι-ειλέω omotati περι-ειλίσσω *v* περι-ελίττω

I. περί-ειμι (ειμί), 1) s κύκλω unaokolo biti, τινί oko čega, *tj.* okruživati 2) biti nad kim, bolji »7»' izvrsniji biti, nadvisiti, natkriliti, pretežniji biti, (od) koga τινός, čim τί 3) preostajati; το περιόν ostatak; preživjeti, ostati na životu. 4) *impers.* περίεστί τινί τι »7» *inf.* nekomu se što nadaje kao posljedak, rezultat »7» dobit, posljedica je...; πέρι τοι μένος u izobilju imaš. — *Isp.* περιγίγνομαι

II. περί-εμι (είμι) *v.* περιέρχομαι

περι-είργω, *jon.* unaokolo zatvoriti, opkoliti, okružiti, suziti

περι-είρω, *jon.* naokolo redati, zabijati, zbijati

περι-έλασις, ιος, ή, *jon.* voženje oko grada, put (za voženje) oko grada

περι-ελαύνω 1) *tranz.* naokolo goniti, tjerati; *u pas.* biti opkoljen, odasvud pritiješnjen. 2) *prividno intr.* okolo jahati *ili* voziti se, τί, τινά

περι-ελίττω, *jon.* περι-ειλίσσω 1) *akt.* omotati, obaviti, τί τινι »7» περί τι, što oko čega. *2) med. a)* sebi što obaviti *ili* omotati, τί. *b)* omotati se, obaviti se

περι-έλκω vući okolo, potezati, povlačiti; *pas.* dati se povlačiti

περι-έννυμι, *aor.* ζσσεν *(u tmezi),* komu što obući, τινά τι

περι-έπω, *impf.* περιεῖπον, *fut.* -έψω, *aor.* -έσπον, *inf.* -σπεῖν, *aor. pas.* -έφθην, *fut.* -έψομαι, s *pas. znač. (i u tmezi),* kim *ili* čim zabavljen biti, brinuti se, njegovati, paziti, štovati, častiti, postupati s kim, τί *ili* τινά

περι-εργάζομαι, *dep. med.,* čim suvišnim *ili* nepotrebnim baviti se, nepotrebno, nepromišljeno raditi, griješiti; miješati se u tuđe poslove

περιεργία, ή, *ροζ.* prevelika radljivost, cjepidlačenje

περί-εργος 2. koji radi s pretjeranom *ili* nepotrebnom pažnjom, koji se brine za tuđe stvari, τινί; *s part.* = *adv.* suvišno, nepotrebno; περίεργον *(se.* εστίν) *s inf.* suvišno je

περι-έρχομαι *(v.* έρχομαι) *i* περί-ειμι (εἶμι), *inf.* -ιέναι, *adj. veri.* -ιτέον *(prez. kadšto sa znač. fut.),* 1) *intr.* okolo ići, obilaziti, okolo putovati (μισθού za plaću); (περιέρχομαι) opkoliti, okružiti; osvajati, οίος; *osob.* redom obilaziti, po redu doći, doći na koga po nasljedstvu, prijeći, doći *ili* dospjeti kamo *ili* na koga, ες τίνα. *O vremenu:* opet se vratiti, nastati; *u prettr. i* proći, minuti 2) *tranz.* τί, τινά, putovati po, τήν Ἑλλάδα; opkoliti, okružiti; obići το δρος

περι-έσχατα, τά, *jon.* krug, u sredini kojega se tko nalazi

περι-έχω *(v. 'έχω) fut.* -σχήσω, *med.* -έξομαι, *ep. aor. med.* περισχόμην, *imper.* -ίσχεο, *sa spored. obi.* περι-ίσχω, I. *akt.* 1) naokolo pograbiti, obuhvatiti, zagrliti, opkoliti, okružiti, sa svih strana zatvoriti, τινά, τί. 2) nadvisiti, natkriliti, jači biti, τινός (od) koga. II. *med. ep. i jon.* držati se koga, zauzimati se za koga, zakriljivati, braniti, štititi; žudjeti, željeti, moliti; i *gen i ak.*

περι-ζαμενώς, *adv. ep.* veoma žestoko, bijesno

περί-ζυγα, τά, zališno remenje, remenje u zalihi

περι-ηγέομαι, *dep. med., jon.* okolo voditi i pokazivati, voda biti, pokazivati put oko, τό ορός

περιήγησις, εως, ή, vođenje okolo i tumačenje; *jon.* opseg, ocrt, vanjski obujam

περι-ήδη *v.* περίοιδα

περι-ήκω okolo sam došao, došlo je redom na, εις τι(να), *često kao perf. od* περιέρχομαι

περι-ήλϋσις, εως, ή, *jon.* 1) opkoljavanje. 2) obilaženje, optjecanje

περιημεκτέω,/orc. biti u velikom jadu, veliku zlovolju osjećati, žalostan *ili* srdit biti, τινί zbog čega, τινός zbog koga

περι-ήνεικα *v.* περιφέρω

περι-ηχέω, *ep.* naokolo zvečati

περι-δ-έω naokolo trčati, okolo vući se, u krugu vrtjeti se, *aps. ili* τί

Περι-θ-οίδης, ου, ό, stanovnik iz Peritede (Περι-θοῖδαΟ, *atič. općine* (δήμος) *Enejeve file*

Περίθοος *v.* ΠειρίΟοος

περί-β-ϋμος 2. *jon., poet. adv.* -ύμως, vrlo srdit, u najvećem gnjevu

περι-ιάχω, *ep. (u tmezi)* naokolo zvečati, odjekivati, razlijegati se po, τί

περι-ίδμεναι *v.* περίοιδα

περι-ίζομαι, *jon. dep. med.,* naokolo sjesti, sjediti oko, τινά

περι-ιππεύω, *ροζ.* okolo jahati, τί oko čega, ές κύκλους unaokolo oblijetati na konjima

περι-ίστημι *A) tranz.* 1) *akt. i pas.* -στήαω, -έστησα, -εστά&ην (ι *u tmezi), a)* naokolo postavljati, staviti u okrug, okružiti, τινά *i* τί. *b) prenes.* sa svih strana privući, prijetiti, spremati, okrenuti, obratiti, uzrokovati, τί τινι što komu, *i* εἴς τίνα. 2) *med.* περι--ίσταμαι, *fut.* -στήσομαι, *aor.* -εσιησάμην *a)* sebe postaviti u okrug okolo κύκλον sastaviti krug oko sebe, okružiti se čim, έαυτω τι.

i?) *intr. i refl. med.* περι-ίσταμαι, *fut.* -στήσομαι, *aor.* -έστην, *perf.* -έστηκα, 1. *pl.* -έσταμεν *itd., ep. aor. ind.* 3. *pl.* περίστησαν, *konj.* 3. *pl.* περιστήωσι (στείωσι), *a)* naokolo postavljati se, naokolo stati, opko-

liti, τινά, τί; οί περιεστώτες slušači; *perf. akt.* stojim okolo; *prenes.* prijetiti, pritisnuti, zaokupiti, τινά, τί; na stranu stupiti, uklanjati se (ὑπερηφανίην)
περι-ίσχω *v.* περιέχω
περι-κάθημαι,,/ο«. περικάτημαι, *dep. med.,* sjediti naokolo; opkoliti; τινά *i* τί
περι-καίω *i* -κάω *perf. pas.* -κέκαυμαι, naokolo paliti, spaljivati
περι-καλλής 2. prelijep, krasan
πεοι-κάλυμμα, τό, pokrivalo
περι-καλύπτω (i *u tmezi)* okolo zastirati, ogrtati, pokriti, zamotati, τινά, *i to* (Zv) τινι čim
περι-καταρρέω unaokolo dolje teći, pretjecati, biti pun puncat; propadati
περι-καταρρήγνυμι, *med.,* sebi naokolo strgati, τον πέπλον *{u znak žalosti)*
περι-κάτημαι *v.* περικάθημαι
περί-κειμαι, *dep. med.,* 1) unaokolo ležati, oko čega ležati, biti položen oko, opkoljivati, obuhvatati, τινί. *Prenes.* ουδέ τί μοι περίκειται nisam time ništa dobio. 2) *kao pas. jon.* okružen *ili* odjeven biti, na sebi *ili* oko sebe imati = περιτέθειμαι
περι-κείρω *i med.* -ομαι, *jon. i poz.* okolo strići, τί
περι-κήδομαι, *ep. med.,* vrlo zabrinut biti, starati se za, τινός
περί-κηλος *1. ep.* vrlo suh
Περι-κλής, έους, ό, *sin Ksantipov i Agaristin, glasovit državnik atenski, umro g.* 429.
περι-κλήω, *jon.* -κληίω, *med.* -κλήομαι, unaokolo zatvoriti, opkoliti, okružiti, τί, τινά
περί-κλυστος 2. *i* 3. *poet.* unaokolo plakan
περι-κλυτός 3. *ep.* o kom se unaokolo čuje *ili* govori, preslavan, prekrasan
περι-κόπτω opsjeći, obrezati, odsjeći; osakatiti, krnjiti; plijeniti, robiti, pustošiti
περι-κτείνω, *ep.* naokolo ubijati
περι-κτίονες, οί, περι-κτίται, οί, *ep.* = άμφικτίονες, *adj.* koji okolo stanuju, okolni; *supst.* susjedi
περι-κυκλόομαι, *jon.* -έομαι, *med.* opkoliti, okružiti
περι-λαμβάνω 1) obuhvatiti, obujmiti, zagrliti. 2) opkoliti, zatvoriti. 3) točno ograničiti, označiti, potpuno prikazati
περι-λείμματα, τά, ostatak, izbirak, Zκ τίνος od čega
περι-λείπομαι, *pas.,* preostajati
περι-λέπω, *ep. i jon.* naokolo oljuštiti, oguliti
περι-λεσχήνευτος 2. *jon.* preslavan, prekrasan
περί-λοιπος 2. ostao, ostavljen
περι-μαιμάω, *ep. samo part. prez.* -μαιμώωσα, naokolo hitro tražiti, plaho zavirivati oko, vrebati, τί
περι-μάρναμαι, *ep.* boriti se za, τινός
περιμάχητος 2. oko koga *ili* čega se bore, predmet svađe, τινί za koga; veom tražen «7» cijenjen
περι-μάχομαι unakolo boriti se
περι-μένω čekati, počekati; iščekivati
περί.-μετρος 2. *ep.* preko mjere, prekomjeran, vrlo velik. *Supst.* ή περίμετρος ί τό περίμετρον, okrug, obujam
περι-μήκης 2. *ep. i jon., ep. i* περιμήκετος 2. vrlo dug, vrlo visok
περι-μηχανάομαι, *ep. dep. med.,* 3. *plur.* -μηχανόωνται, lukavo spremati što, smišljati, snovati, τί
περι-ναιέται, οί, *ep.* = περικτίονες, *što v.*
περι-ναιετάω, *ep.* 1) naokolo stanovati. 2) *intr.* nalaziti se, naokolo biti, ležati
περι-νέω, -νήσω, *jon. i* περινηέω, *jon. a)* naokolo gomilati, *b)* hrpimice okruživati, τί τινι što čim
Πέρινθος, ή, *grad u Trakiji na Propontidi. Stan.* οί Περίνθιοι
πέριξ 1) *adv.* unaokolo; βωμία πέριξ obuhvaćajući oltar. *Sa članom:* okolni, susjedni, τά π. okolina. 2) *prep. s gen. i ak.* oko, okolo
περίξεστος 3. *ep.* naokolo ostrugan, izgladen, gladak
περι-ξυρέω, *jon.* naokolo strići
περιοδικός 3. 1) koji se putovanja tiče. 2) koji se u određeno vrijeme vraća, periodički. 3) περιοδικών μέτρον heksametar, u kojem iza svakoga daktila dolazi spondej, *npr. Hom. II.* / 2. 4) u periodama pisan, periodički građen
περί-οδος, ή, 1) obilaženje α) pohod, jutarnji pohod kod .Rimljana *(salutatio matutind)* i liječnički pohod (ιατρική), *b)* neprijateljska provala u zemlju *(incursus). c)* ophodnja, krug, pravilno kretanje, *npr.* zvijezda, vremena, bolesti; *kod gozbe:* donošenje jela. 2) opseg, okrug. 3) opisivanje zemlje i geografska karta. 4) *u govoru:* perioda, složena rečenica
περί-οιδα, *ep. defekt, perf. sa znač. prez., inf.* -ίδμεναι, *plpf.* -ήδειν, 3. *sg.* -ήδη, bolje znati »7» razumjeti, bolje poznavati od drugih όίλλων; nadvisivati koga čim, τινός τι
περι-οικέω unaokolo stanovati, τον Πόντον stanovati na P.
περιοικίς, ή, *v.* περίοικος
περι-οικοδομέομαι, *pas.* obzidan, ograđen, uzidan biti
περί-οικος 2, s *osob. fem.* περιοικίς, ίδος, ή, *a)* koji naokolo stanuje, okolni, susjedni. *Supst.* ή περιοικίς (se. χώρα) okolina, *b)* οί περίοικοι susjedi. *Napose u Sparti* peri-jeki, *podloženi stanovnici sela, osobno slobodni, ali bez političkih prava*
περι-οπτέος 3, *adj. verb. za* περιοράω, 1) na koga treba gledati, paziti, τινί tko. 2) *jon.* koji treba da se previdi, trpi, podnosi, prezire
περί-οπτος 2. *poz. adv.* -ως, odsvakud viđen, kome se dive
περι-οράω (-όψομαι, -εΐδον, -εώρακα, -ώμμαι -ώφθην), *akt. i pas.,* 1) okolo gledati, što čekati. U *pas.* dobro se postupa sa mnom,

ύπό τινος. 2) previdjeti., ne mariti, ne osvrtati se, trpjeti, podnositi, dopustiti, i *ak. (part. ili adj.), i s inf.*

περι-ορμίζομαι, *med.,* oko čega osidrati se,τί

περι-ορύττω naokolo kopati

περιουσία, ή, *često u plur.,* obilje, veličina, zaliha; bogatstvo, imovina; što preteče, suvišak; περιουσίαν ποιεῖσθαι άπό παντός sve na svoju korist upotrijebiti, obogaćivati se od svega; έκ π. od suviška, bez potrebe, obijesno

περι-παλάσσομαι biti porazbacan *(Demokrit, fr.* 111.)·

περι-πατέω okolo ići, obilaziti, šetati

περί-πατος, ό, 1) obilaženje, šetanje. 2) šetalište; οι π. trijemovi sa stupovima, *gdje bi se ljudi šetali zaštićeni od šege i kiše;* οι άπό (έκ) του περιπάτου, peripatetici, *filoz. škola koju je osnovao Aristotel u Likeju*

περι-πέλομαι, *ep. dep. med., aor. med. part.* -πλομενος, α) u okrugu kretati se, περιπλομένων ένιαυτών tečajem godina, *b)* okružiti, opkoliti, podsjedati, τί

περι-πέμπω okolo slati, posvuda slati, τινά koga, τί po što

περι-πέτεια, ή, *ροζ.* nenadani preokret sudbine, na dobro *ili* na zlo; *uop.* čudan slučaj, neočekivan događaj

περιπετής, 2. *jon. i poet.* 1) koji unutra pada, kome u ruke dopada; -τέα πρήγματα nagla promjena sreće. 2) *pas.* εγχος mač na koji se tko baca

περι-πέτομαι *i poet.* περι-ποτάομαι, *dep. med.* okolo letjeti, oblijetati

περι-πευκής 2. *ep.* vrlo gorak, vrlo bolan

περι-πήγνϋμαι, *pas.* naokolo gusnuti se, smrznuti se

περι-πίμπλημι posve napuniti

περι-πίμπρημι naokolo zapaliti, spaliti

περι-πίπτω (-πεσοϋμαι, -έπεσον, -πέπτωκα), oko čega padati; pasti *ili* dospjeti u što (κακοῖς u nesreću); sastati se, naići na, pasti kome u ruke, τινί *ili* περί -ινα; baciti se preko *ili* na koga, τινί; navaliti na, άλλήλοις jedni na druge; nasukati se

περι-πλανάομαι, *med.,* naokolo »7» oko čega lutati, τί; ταϋτα ići svim tim stranputicama

περι-πλέκομαι, *aor. pas. at.* -επλάκην, *ep.* -πλέχθην, oko čega ovijati se, prepletati se, obuhvatiti, obujmiti, zagrliti, τινί

περίπλεκτος 2. spleten, zapleten

περι-πλευμονία, ή, *at., ροζ.* περιπνευμονία, upala pluća

περι-πλέω (-πλεύσομαι, -έπλευσα, -πέπλευκα, -πλευσθήσεται), *jon.* περι-πλώω, okolo ploviti, oploviti, τί; broditi, jedriti

περί-πλεως 2. *i* περι-πλη·9·ής 2. *ep.* vrlo pun, prepun, gusto naseljen

περι-πλόμενος *v.* πεοιπέλομαι

περί-πλους, *stegn. od* -οος, ό, plovidba oko čega, brođenje, vožnja oko čega

περι-πλώω *v.* περιπλέω

περι-πνευμονία, ή, *ροζ.* = περιπλευμονία

περίπποιέω I. *akt.* I) činiti da tko *ili* što ostane, spašavati, uzdržati. 2) steći, pribaviti, τινί τι. II. *med.* 1) spasiti nešto svoga. την ψυχήν svoj život. 2) za se dobiti, sebi steći, zaslužiti

περι-πολέω oko čega kretati se, obilaziti, tumarati

περί-πολος 2. koji obilazi *ili* okolo hodi. *Odatle a)* οί π. pogranični stražari, *tu su službu u Ateni obavljali efebi dvije godine kad bi navršili osamnaestu godinu.* 2) ή π. pratilica

περι-ποτάομαι *v.* περιπέτομαι

περι-πρό, *ep. adv.* naokolo naprijed, pred sobom i oko sebe, lijevo i desno pred sobom

περι-προχέομαι, *ep. pas., aor. part.* -χυθ-είς, naokolo razlijevati se

περι-πτύσσω 1) *akt. a)* omotati, pokriti, obuhvatiti, zatvoriti, sakriti, *b)* obujmiti, zagrliti. *c)* opkoliti. 2) *med.* = *akt. b)* c); εν·9·εν καΐ έΧιθ-εν sa svih strana opkoliti

περιπτυχής 2 *poet. upr.* omotan; koji okolo zastire; *prenes.* ogrnut, τινί

περίπτωμα, τό, slučaj, nezgoda

περιρραντήριον, τό, posuda s vodom za škropljenje na ulazu hramova, škropionica

περι-ρρέω (-ρυήσομαι- -ερρύη, -έρρευσα, -ερρύηκα), 1) okolo teći, optjecati, τινά, τί 2) *prenes.* sa svih strana spuziti se, padati na zemlju. 3) razliti se; izobila biti, suvišan biti

περι-ρρήγνυμαι, *pas.* lomiti se, dijeliti se

περι-ρρηδής 2. *ep.,* τραπέζ-/) doteturavši *ili* prevalivši se preko stola

περιρροή, ή, optjecanje, okruživanje

περί-ρροος 2. *jon., i* περί-ρρυτος 2. optočen morem

περι-σαίνω *v.* περισσαίνω

περι-σείομαι *v.* περισσείομαι

περί-σεπτος 3. *poet.* veoma štovan

περισθενέων *ep., samo part.,* presilan

περι-σκελής 2. *poet.* veoma krhak, otvrdnuo

περι-σκέπτομαι, *dep. med., i* περισκοπέω, *med.* -έομαι, naokolo vrebati, obzirati se, gledati, motriti, razmišljavati

περί-σκεπτος 2. *ep.* (-σκέπω) naokolo zaštićen

περι-σκιάζω *ροζ.* okolo zasjeniti, zamračiti

περι-σκοπέω *v.* περισκέπτομαι

περι-σπάω (-σπα*σω, -έσπασα, *itd.),* I) *akt.* (okolo) otkinuti, odvući. 2) *gramat.* cirkumflektirati, *tj.* na istom slogu sjediniti visoki i duboki naglasak (περισπωμένη, *se.* προσωδία), zavinuti naglasak, cirkumfleks. 3) *med.* sebi što strgnuti, skinuti, την τιάραν

περι-σπεΐν *v.* περιέπω

περισπερχέω, *jon., sumnj. lek., slutnja:* περισπερχθέντων *od* περι-σπέρχομαι, *dep. pas.* žestoko planuti, tinί na što

περι-σπερχής 2. *poet.* prenagao, veoma žestok

περι-σσαίνω, *impf.* περίσσαινον, vijati *ili* mahati (repom), *aps. ili* τινά, i *to* τινί čim

περι-σσείομαι, *ep. pas.* unaokolo kretati se, lepršati, trepkati
περισσεύω u obilju biti, suvišan biti; τα περισσεύοντα των λόγων suvišne riječi; mnoštvom nadvisiti, natkriliti, τινός
περισσός 3, *adv.* -σσώς, *kompar.* -σσότερον *i* -σσοτέρως, 1) preko mjere, suvišan, neobičan, čudan, važan, ogroman, izvrstan, osobit, izvanredan, εν τινι, τί u čem, τινί čim; προς δτι των ένδον εΐ περισσά *(Sof. EI.* 155), u čem nadvisuješ te unutra; τα -ά των άρκούντων više nego je dosta. 2) koji prelazi pravu m>eru, suvišan, uzaludan, nepotreban; περισσά δραν nepromišljeno (preko mjere i snage) činiti. 3) preostao; το -όν suvišak; έκ τοϋ π. od suviška. *Napose:* neparan broj
περισταδόν, *adv.* naokolo stojeći, okolo, sa svih strana, odasvud
περι-στάθη, *ep. aor. pas. od* περιίστημι
περι-σταυρόω naokolo koljem učvrstiti, opkoliti, zatvoriti; *med.* opkopati se
περι-στείχω, *ep.* obilaziti, τί
περι-στέλλω 1) zgotoviti, obavljati; njegovati, štititi, braniti, čuvati, podupirati, τινά, τί. 2) (mrtva) sahraniti, obući, uresiti (τάφον), iskazati mu posljednju počast. *Napose:* ξίφος εδ mač dobro zakoliti u zemlju; *uopće:* zakopati, sakriti
περι-στενάχίζομαι, *ep. med. (i u tmezi)* okolo stenjati, razlijegati se, tutnjeti, ječati
περι-στένομαι, *ep. pas.* (στενός), biti napet, otekao, pun
περιστερά, ή, golub(ica)
περιστερεών, ώνος, ό, golubinjak
περι-στεφανόω *jon., i ep.* περι-στέφω, okolo ovjenčati, okružiti, opasati, τί τινι što čim
περι-στεφής 2. *poet.* ovjenčan, okružen: koji ovjenčava
περι-στήωσι *v.* περιίστημι 2.
περι-στίζω, *aor. -έστιζα., jon. a)* okolo bosti, zabadati, zataknuti, *b)* u krugu postaviti
περι-στοιχίζω *i med.* -ομαι unaokolo staviti mreže, okružiti
περι-στρατοπεδεύω *i med.* -ομαι oko čega (τί) *ili* koga (τινά) utaboriti se
περι-στέφω *i jon. med.* περι-στρωφάομαι, 1) *akt. i pas.* naokolo okretati, vrtjeti. U *pas.* vrtjeti se; okrenuti se. 2) *med.* okretati se, okolo hodati
περί-στϋλος *2. jon.* naokolo stupovima okružen
περι-σϋλάομαι, *pas.* sasvim oplijenjen *ili* lišen biti
περι-σφαλής 2 (σφάλλω),, *poz.* veoma klizak
περισφύρια, τά, *jon.* koluti oko gležnja
περί-σχεο *i si. v.* περιέχω
περί-σχίζω (-σχίσω, -έσχισα, *itd.),* naokolo cijepati, razderati; otkinuti, istrgnuti što komu τινά τι. U *pas.* cijepati se, dijeliti se, τί oko kojega kraja, *tj.* s obje strane oko njega teći
περι-σφζω uzdržati koga na životu, spasiti
περι-τάμνομαι *v.* περιτέμνω, 2.
περι-ταφρεύω jarkom *ili* opkopom okružiti opkopati
περι-τείνω oko čega razapinjati, τί περί τι
περι-τειχίζω zidom okružiti, zatvoriti, ograditi; opkoliti, podsiedati
περιτείχισμα, τό, opkoljavanje zidom, podsjedanje; utvrđeno mjesto, utvrda, opsadni zid
περι-τέλλομαι, *ep. i poet. dep. med., samo u prez.* okolo trčati, optrčati, kruženje dovršivati; περιτελλομένων ένιαυτών, kad minuse ljeta, s tečajem godina, περιτελλομέναις ώραις s tečajem vremena; αψ π-εται έτος godina se povraća
περι-τέμνω 1) okolo obrezati. 2) *med. jon. i ep.* περι-τάμνομαι, *α)* sebi obrezati dati, rezanjem raniti, *b)* za se što odrezati, otimati, plijeniti. 3) *pas.* naokolo osječen *ili* odrezan biti, *(vojn.);* biti oplijenjen *ili* lišen, τί čega
περι-τέχνησις, εως, ή, (izvrsna) vještina, lukavstvo, τινός čega
περι-τίβ-ημι *{ep. samo u tmezi),* 1) *akt. a)* okolo stavljati *ili* metati, oviti, obući, odjeti, τί τινι. *b)* pribavljati, podijeliti, dati, τινί τι. 2) *med.* sebi ogrnuti, metnuti na se
περι-τίλλω, *jon.* naokolo očupati, oskupsti
περι-τρέπω (i *u tmezi), ep. i* -τροπέω, 1) *akt. tranz.* okretati; srušiti,, oboriti. 2) *akt. intr. ep.* okretati se; na bijeg okrenuti se, povraćati se
περι-τρέφομαι, *ep. pas.,* zgušćivati, zgrušati se, uhvatiti se oko čega, τινί
περι-τρέχω (-δραμοϋμαι, -έδραμον, -δεδράμηκα), *ep. aor.* περίδραμον, 1) *intr.* naokolo trčati, vrtjeti se. 2) *tranz.* proći, protrčati, proletjeti; *(u govoru)* spominjati
περι-τρέω, *ep. aor.* περίτρεσα, naokolo dršćući bježati, raspršati se
περίτριμμα, τό, previjan čovjek, lukavac
περι-τρομέομαι, *ep. med.,* naokolo drhtati, σάρκες μελέεσσι meso na udovima
πεοι-τροπέω *v.* περιτρέπω
περιτροπή, ή, prekret, promjena; έν π. redom, jedan za drugim
περι-τρόχαλος 2. *jon., i ep.* περί-τροχος 2. koji u okrugu okolo trči, okrugao, obao
περιττ... *v.* πειισσ...
περι-τυγχάνω (-τεύξομαι, -έτυχον, -τετύχηκα), (slučajno) sresti, naići, namjeriti se, naći, τινί
περι-τυμπανίζω, *poz.* udarati u talambase, τινά oko koga
περι-υβρίζω, *jon.* veoma obijesno postupati, veoma zlostavljati, podrugivati se
περι-φαίνομαι, *ep. pas., samo inf. i part.,* naokolo se pokazivati; vidljiv, biti; *part.* vidan, pogledan; τό π. pogledno, otvoreno mjesto
περιφανεια, ή, jasnoća, točno znanje *ili* poznavanje, τινός

περι-φανής, *adv.* -ώζ, *i poet.* περίφαντος 2. sa svih strana vidljiv, svima pred očima; jasan, očit; slavan, glasovit; izvrstan
περιφερής 2. koji se okolo vrti, okrugao
περι-φέρω (-οίσω, -ήνεγκον, *itd.), jon. aor.* περιήνεικα, okolo nositi, okretati; *o jelu:* okolo davati; περιφέρει με μνήμη τις sjećam se; *pas.* okretati se, potucati se; *o vremenu:* proći, minuti; *o glasu:* širiti se medu ljudima, raznositi se; opet doći, vratiti se
περι-φεύγω onamo i ovamo bježati, pobjeći, umaknuti, τι, *os.* bolesti, ozdraviti
πε^ι-φλεύομαι, *pas. perf.,* -πέφλευσμαι, *jon.* naokolo osmuditi se *ili* opaliti se, τινί od čega
περ ί-φοβος 2. veoma prestrašen, vrlo u strahu
περιφορά, ή, 1) nošenje okolo; obređivanje jelom, nuđenje jelom. 2) kretanje naokolo, obilaženje, tijek, tečaj, opseg; τά μή έν τη αύτη περιφορά όντα zvijezde koje se ne okreću jednoliko s drugim zvijezdama
περιφορητός *'i. jon.* koji se može okolo nositi
περιφραδής 2. *poet.* veoma domišljat, vrlo razuman, oprezan. — *Adv. ep.* -δέως oprezno, obzirno
περι-φράζομαι, *ep. med.,* sa svih strana, *tj.* brižno razmišljati *ili* promisliti, τι
περι-φράσσω (-φράξω, -έφραξα), naokolo zatvoriti, ograditi, suziti
περ ί φ ρ ων, όνος, ό, ή, 1) *ep.* veoma oprezan, razuman. 2) ohol, obijestan
περι-φύομαι, *fut.* -φύσομαι, *aor.* -έφυν, *part.* -φύς, *perf.* -πέφυκα, *intr.* naokolo rasti, ovijati se, prilijepiti se, obujmiti, zagrliti, τινι ί τινά
περιχαρής 2. vrlo veseo, preveseo
περί-χαυνος α. *poet.* veoma lud, tašt, ohol
περι-χέω (-χέω, -έχεα, -κέχυκα *itd.), ep. aor. akt. ind.* 3. *sg.* περίχευε, *konj.* 3. *sg.* -χεύη, *part.* -χεύας, *med. konj.* 3. *sg.* -χεύεται *(i u tmezi),* 1) oko čega, na što lijevati, sipati, oblije vati, optočiti, τινί τι; χρυσόν τινι pozlatiti. 2) *med. a)* sebi oko čega liti, sebi optočiti, χρυσόν τινι sebi pozlatiti, *b)* izliti se preko *ili* po, τινί; oko čega širiti se, okružiti
περι-χορεύω, *poet. i poz.* naokolo plesati, oko čega plesati
περι-χρῦσόω *jon.* naokolo pozlatiti, zlatom okovati
περι-χώομαι, *ep. aor.* -χώσατο, vrlo se ljutiti, τινί τινός na koga poradi koga
περι-χωρέω, *jon.* okolo ići, obilaziti, redom na koga doći, εϊς τίνα
περι-ψῖλόομαι, *jon. pas.* naokolo ćelav postati, *tj.* ogoljen, lišen biti, τί čega
περι-ώδύνος 2. 1) koji zadaje veliku bol, veoma bolan. 2) koji osjeća veliku bol
περι-ωθέομαι, *pas.,* isturan, prognan, istisnut, odrinut biti
περι-ωπή, ή, 1) gledanje naokolo, pregled, stražara, pogledno mjesto. 2) opreznost
περ ι-ώσ ιόν, *ep. adv.* previše
περκνός 3. *ep.* šaren; ό π. nekakav pjegav orao, pjegavac
Περκώτη, ή, *grad. u Miziji. Stan.* ό Περκώσιος
πέρνασχ' *i* περνάμενος *od* πέρνημι *v.* πιπράσκω
περονάω, -νήσω *itd., ep., aor. bez augm.,* 1) *akt.* probosti, probušiti, τινά τινι koga čim. 2) *med.* što (τί) probušiti, kopčom pričvrstiti, prikopčati
περόνη, ή, *ep. jon. i poet., i* περονίς, ίδος, ή, *poet.* kopča, spona, pribadača, sapinjača *(služila je za pričvršćivanje haljine na ramenima)* ; igla
περόωσι *v.* περάω
Περραιβοί *v.* Περαιβοί
πέρσα *v.* πέρ&ω
περσέα, ή, *poz.* breskva
Περσέπολις, εως, ή, *stari glavni grad Perzije*
Περσεύς, έως, *jon. i ep.* ηος, 1) *sin Zeusov i Danajin. Ubio je Meduzu, pretvorio kralja Atlanta u goru i spasio Andromedu koja mu je kasnije postala ženom. Unuka mu je Alkmena, mati Heraklova. Potomci mu se zovu oi* Περσεϊδαι. *Stenel, sin njegov, zove se zato* ό Περσηιάδης. U *Perziji zove se tako jedan rod iz plemena Ahemenida, iz kojega su se birali kraljevi, jer se* Πέρσης, *sin Perzejev, smatrao praocem Perzijanaca*
Περσεφόνη, *poet. i* Περσεφόνεια, Περσέφασσα, *zove se i* Φερσεφάττη, *i* Κόρη, ή, *kći Zeusova i Demetrina, žena Hadova i stoga gospodarica podzemnoga carstva,* Prozerpina
Πέρσης, ου, ό, *fem.* Περσίς, ή, Perzijanac *(i* perzijski kralj), Perzijanka, *stanovnik zemlje* Περσίς, ή, *glavne pokrajine perzij. carstva. Adj.* Περσικός 3. i *fem.* Περσίς. *Adv.* Περσιστί *ili* περσιστί na perzijski način, perzijski. *Napokon* Περσίζω »Ίί περσίζω povoditi se za Perzijancima, perzijski govoriti
πέρυσι, *i pred vokalima* -σιν, *adv.* lani, prošle godine
περυσινός 3. od prošle godine, lanjski
περ-φερέες, οί, *jon.* donosioci
πεσέειν *i si. v.* πίπτω
πέσημα, τό, *poet.* pad; što je spalo s čega, razvaline
πεσσευτικός 3. koji pripada igri na kocke; ή π. vještina u kockanju
πεσσεύω igrati se kocke, kockati se
πεσσός, ό, kocka, *u plur.* kockanje; *u Eur. Med.* 68 ο'ι πεσσοί mjesto gdje se igra na kocke
πέσσω, *at.* πέττω, *fut.* πέψω, *aor.* Ζπεψα, *ep. prez. inf.* πεσσέμεν, *akt. upr.* toplinom mekšati. *Dakle a) (o suncu)* činiti da što zri; *(p vatri)* kuhati, peći. *b)* probavljati; *iron.* preživati, γέρα; gutati χόλον; κήδεα πέσσει jadi je peku
πέτἀλον, τό, *ob. plur.* list; ploča

πετάννυμι, *fut.* πετάσω *i* πετώ, *%ζ, itd. aor. akt.* έπέτασα, *pas.* έπετάσθην, *perf. pas.* πέπτάμαι, *ep. aor. i* πέτασσα, širiti, razastirati, rasprostraniti, razapinjati, otvoriti

πετεηνός 3. *ep. i* πετεινός 3. *jon., a)* koji leti, krilat, pernat; τα π. ptice, *b) ep.* poletar, poletarac

πέτομαι, *dep. med., fut.* πτήσομαι, *aor.* έπτόμην, πτέσθαι, έπτάμην, πτάσθαι, *i* Ζπτην, πτηναι, *spored. obi.* ποτάομαι i ποτέομαι, *perf.* 3. *pl.* πεποτήατοα.. πωτάομαι, *ep., a)* letjeti, poletjeti, odletjeti; juriti (πεδίοιο poljem); pétomai élpísin lebdim, zanosim se u očekivanju, *b) o neživu:* odletjeti, ispasti, umaknuti

πέτρα, *jon.* πέτρη, ή, *i* πέτρος, ό, stijena, hrid, greben, pećina, spilja; kamen

Πέτρα, ή, 1) *mjesto kod Korinta.* 2) grad *u južnoj otaliji kod Regija*

πετραῖος 3. *ep. i poet.*, πετρήεις, εσσα, εν, *ep.*, πετρήρης 2. *poet.*, πέτρινος 3. *jon. i poet.* kršan, kamenit, koji se od krša sastoji, na kršnom tlu živi

πετροβατέω, *poz.* na hridine penjati se

πετροβολία, ή, bacanje kamenja

πετρο-βόλος 2. koji kamenje baca; praćar

πέτρος *v.* πέτρα

πετρόω, *poet.* kamenovati

πετρώδης 2. kamenit, kršan

πετ- *v.* πεσσ-

πεύθ-ομαι *v.* πυνθ-άνομαι

πευκάλιμος 3. *ep.* oštar, razborit, mudar

πευκεδάνός 3. *ep.* gorak, poguban, grozovit

πεύκη, *dor.* πεύκα, ή, 1) omorika. 2) luč, baklja

πευκήεις, εσσα, εν, *poet., i* πεύκινος 3. *poet.* omorikov, od omorike načinjen; π. "Ηφαιστος plamen zublje

πεύσομαι *i si. v.* πυνθάνομαι

πέφανται, πεφάνθαι, πεφασμένος *i* πεφήσομαι *{II.* 17, 155) *v.* φαίνω

πέφανται *{II.* 5, 531. *i* 15, 156), πεφάσθαι, πέφαται, πεφήσομαι í πέφνον *v.* ΦΕΝ

πεφασμένος 3. *{upr. part. perf. pas. od* φαίνω) *i adv.* -μένως, jasan, očevidan

πεφιδέσθαι i *si. v.* φείδομαι

πεφοβημένως, *adv. od part. perf. od* φοβέομαι, uplašeno, plašljivo

πέφραδον *v.* φράζω

πέφρϊκα *v.* φρίσσω

πεφύασι *i si. v.* φύω

πεφυγμένος, πεφυζότες *i si. v.* φεύγω

πεφυλαγμένως, *adv. od part. perf. od* φυλάσσω, oprezno

πέψις, εως, ή, kuhanje

π **ή** *ili πγι, dor.* πα *ili πῖί,* **I.** *upravna* ***i*** *neupr.* ***upit.*** *čestica,* 1) *mjesto:* **kamo?; gdje?;** πη γης; gdje na zemlji? — 2) *način:* kako: na koji način? i koliko? zašto? čemu? — II. *indef.* πη μέν — πη δέ ovdje— ondje; koje — koje, sad— sad

πή *ili* πή, *jon.* κή *uz* ποί, *enklit. adv.* **1)** *mjesto:* nekamo, negdje; πή α"λλη nekamo drugamo, negdje drugdje; ofi πη nikuda, nigdje. 2) *način:* nekako; ουδέ (τί) πη, ου πη nikako; *uz brojeve:* μάλιστα κ/) otprilike

Πήγασος, ό, *krilati konj Perzejev*

πηγεσί-μαλλος 2. *ep.* gustorun

πηγή, *dor.* π αγά, ή, izvor, vrelo; *prenes.* izvor, početak, uzrok

πήγμα, τό, *poet. i poz.* zajedno učvršćeno, skele, stalak; γενναίως παγέν όρκου savjesno polaganje zakletve

πήγνυμι I. *tranz.* 1) *akt. i pas., fut.* πήξω, *aor.* Ζπηξα, *aor. pas.* έπάγην *i {ep.),* έπήχθην. *adj. verb.* πηκτός, utvrditi, učvrstiti, *a)* učiniti da se tko (τινά) ukoči *ili* smrzne, *b)* zabiti, zatjerati, nabosti, nataknuti, usaditi, τί što, τινί, άνά, *h>,* έπί τινι na što; upirati, όμματα, *c)* sastaviti, zbijati, sagraditi, podići, τί. 2) *med.* sebi sagraditi. — II. *intr. pas.* πήγνΰμαι, *fut.* παγήσομαι, *aor.* έπάγην, *perf.* πέπηγα, *plpf.* έπεπήγειν, *i ep. aor.* 3. *sg.* πάγη, 3. *pl.* πάγεν, *aor. i* έπήχθην, 3. *pl.* πήχθεν, 3. *sg. aor. i* ῖπηχτο. 1) učvršćen biti, *stoga* 1) čvrsto stajati, ukočiti se, smrznuti se *{eol.* πεπάγαισιν ρόαι); πεπη-γώς t postavljen. 2) zapeti, zabosti se, ukru-titi se

πηγός 3. *ep.* čvrst, gust, krut, nabreknut; ugojen

πηγΰλίς, ίδος, ή, *ep.* leden, kao led hladan, mrazovit

Πήδαιον, τό, *mjesto u Troadi*

πηδάλιον, τό, krmilo, korman *{po dva na svakoj lađi)*

Πήδασος, ή, 1) *grad u Kariji {zvan i* Πήδασα, τά). *Stanov.* οί Πηδασέες. 2) *grad u Troadi.* 3) *grad u Meseniji*

πηδάω, πηδήσομαι, έπήδησα *itd.,* skakati, poskakivati; letjeti (o *strijeli);* kucati (o *srcu);* juriti, πεδία poljem

πήδημα, τό, skok; *prenes. π.* Ζχειν kucanje srca, *tj.* nemir imati

πηδόν, τό, pero u vesla *{tj. donji, plosnati dio vesla)*

πηκτίς, ίδος, ή, lidijska harfa s dvije oktave

πηκτός 3. 1) *poet.* čvrsto utaknut »7» usađen, τινί u što. 2) *ep.* čvrsto spojen, složen, zgrušan

πήλαι, πήλε *v.* πάλλω

Πηλεύς, έως, *ep. i jon.* ήος *i* έος, ό, *sin Eakov* (Αιακός). 5 *Tetidom* (Θέτις) *rodio je Ahileja koji se zato zove* Πηλείδης, αο *i* εω, ό, *i ep.* Πηληιάδης, αο *i* εω, »7» Πηλείων, ωνος, ό, *Adv.* Πηλείωνάδε k sinu Pelejevu. — *Adj. jon.* Πηλήιος 3.

πήληξ, ηκος, ή, *ep.* kaciga, šljem

πηλίκος 3. kolik? koje dobi?

πήλινος 3. glinen, zemljan

Πήλιον, τό, *gora na obali tesalskoj. Adj.* Πηλιάς, άδος, ή, pelijski, *npr.* μελίη pelijsko koplje i Πηλιώτις, ιδος, ή, što leži na P.

πηλός., ό, 1) glina, ilovača, zemlja. 2) blato, glib, kal, mulj
Πελούσιον, τό, *grad na istočnom rukavu Nilovu koji se isto tako zove*
πήλυι, *eol.* = τηλοῦ izdaleka
πηλώδης 2. blatan, glibovit, muljevan
πῆμα, τό, *ep. i poet., i* πημονή, *dor.* -νά, ή, *poet., u sing. i plur. a)* nesreća, nevolja, zlo, jad, nužda, propast, *b)* podnošenje, κακοῦο. *c) konkr. o licima:* čovjek, koji nesreću nosi, propast, bijeda
πημαίνω, *fut. akt.* πημάνώ *(jon.* -νέω), *med.* -νοῦμαι, *(poet. s pas. znać.) aor. akt.* ἐπήμηνα, *pas.* ἐπημάνθην, 1) *akt. i pas.* jad zadati, ozlijediti, unesrećiti, upropastiti, opustošiti, raniti, nehotice pogoditi; *uopće* navaliti, τινά *i* τί; povrijediti, orkια. *Pas.* štetu pretrpjeti, stradati. 2) *med.* sebi škoditi
πημονή *O.* πῆμα
Πηνειός, ό, Penej, *glavna rijeka tesalska*
Πηνε-λόπη, *ep.* Πηνελόπεια, ή, *kći Ikarijeva i Peribejina, žena Odisejeva, mati Telemahova*
πήνη, ή, *{lat. pannus), poet.* tkanje
πηνίκα, *adv.* u koje doba? u koliko sati? kad?
-πηνίον, τό, *ep.* potka (u tkanju)
-πῆξις, εως, ή, učvršćivanje, utvrđivanje, grušanje
-πηός, ό, *ep.* rođak, *os.* svak
πήρα, *jon.* πήρη, ή, *ep.* putnička torba, bisage
Πηρείη, ή, *okolina tesalskoga grada Pere*
πηρός 3. *ep.* osakaćen, kljast, gluh, nijem, slijep
πηρό ω, πηρώσω *itd.,* osakatiti, nakaziti; oslabiti
Πηρώ, οϋς, ή, *kći Nelejeva, žena Bijantova, glasovita ljepotica*
πήχθεν *v.* πήγνυμι II.
πηχυαίος 3. lakat dug
-πηχυιος 3. *poet.* = πηχυαίος; πήχυιον χρόνον kratko vrijeme
■πήχυς, εως, *jon.* εος, ό, *plur.* πήχεις, εων, *jon.* πήχεες, έων, εσι, εις, 1) lakat, podlaktica, ruka. 2) lakat *{kao mjera)* — 462 *mm.* 3) pregib *u sredini luka, gdje su skopljena oba roga.* 4) vrat *na liri, tj. oba svinuta kraja, medu kojima leži konjic*
πῖαρ, τό, *samo nom. i ak.,* mast, salo pretilina, loj; masna, rodna zemlja, debelo goveče; π. ἐξελεϊν skinuti skorup
πῖδαξ, ακος, ή, *ep. i jon.* izvor, vrelo
-πῖδήεις, εσσα, εν, *ep.* pun izvora, izvorljiv
πίε, πιέμεν *v.* πίνω
-πιέζω, πιέσω, ἐπίεσα, πεπίεσμαι, ἐπιέσθην, s *ep. spored. obi.* πιεζέω, *impf.* πιέζευν, *i prez. part. pas.* πιεζεύμενος, tiskati, gnječiti, pritiskati; začepiti *{usta);* pritijesniti, progoniti, na teret biti, dosađivati, mučiti; u škripac »7» tjesnac koga dovesti
-πίειρα *v.* πίων
Πιερία, *jon.* -ίη, ή, i Πιερίς, ίδος, ή, *pokrajina makedonska na granici Tesalije, poznata kao domovina Orfejeva. Muze su se u njoj već rano Stovale, pa se zato i zovu* αἱ Πιερίδες. *Stan.* οἱ Πίερες, *adj.* Πιερικός 3.
πιθανός 3, *adv.* -ώς, *kompar.* -ώτερον, 1) *akt.* koji lako uvjeri »7» nagovori, kome se lako vjeruje; vjerojatan, vjerodostojan; (o *kipovima i slikama)* vrlo sličan, naravan. 2) *pas.* koga je lako nagovoriti, poslušan, pokoran
πιθανότης, ή, umiljatost; vjerojatnost
πιθέσθαι *i si. v.* πείθω 2.
πῖθέω, *ep. spored. obi. za* πείθομαι, *samo fut.* πιθήσω, *i part. aor.* πιθήσας, slušati, pouzdavati se, τινί
πίθηκος, ό, majmun; αὐτοτραγικός π. pravi tragički majmun. *{Dem.* 18, 242)
πιθήσας, πιθήσω *v.* πιθέω
πιθ-οιγία, ή, otvaranje bačava, prvi dan proljetne svetkovine Antesterija
πίθος, ό, velika, *ob.* zemljana, odozgo otvorena posuda, krčag, bure, bačva
πικρία *i* πικρότης, ή, gorčina, oštrina; ljutina, mržnja
πικρό-γάμος 2. *ep.* komu je ženidba ogrkla *ili* prisjela
πικρός 3. *i 2, kotnpr.* -ότερος, *superl.* -ότατος, *adv.* -ώς, -ότατα, šiljast, oštar; gorak, ljut, neugodan, strog, mrzak, bolan, žalostan
πικρότης, ητος, ή, *v.* πικρία
πικρό-χολος 2. *poet.* pun gorke žuči
πίλναμαι, *ep. spored. obi. za* πελάζω, *intr.*
πίλος, ό, svaljana vuna, pust (za postavu kacige); pusten šešir; pustena cipela; pusten pokrivač; šator od pustine
Πίλωρος, ή, *primorsko mjesto u makedonskoj pokrajini Sitoniji*
πῖμελή, ή, *jon. i poet.* salo, mast
πιμπλάνω, 3. *sg. med.* πιμπλάνεται, puni se, *ep. spored. oblik za*
πίμπλημι, 3. *pl.* πιμπλασι, *impf.* ἐπίμπλασαν, *fut.* πλήσω, *aor.* ἐπλησα, *perf. akt.* πέπληκα, *med.-pas.* πέπλησμαι, *aor. pas.* ἐπλήσθην, *fut. pas.* πλησθήσομαι, *ep. prez. imper. 2. sg.* πίμπληθι, *fut. inf.* πλησέμεν, *aor. akt.* πλήσα, *pas.* 3. *pl.* πλήσθεν, *med. aor.* 3. *sg.* πλήτο, 3. *pl.* πλήντο, *uz to jon.* πίπλημι, *part.* πιπλάς, *impf. pas.* 3. *pl.* ἐπιπλέατο, *impleo.,* 1) *akt.* puniti, napuniti, ispuniti, τί (τινά) τίνος *ili* τινί što (koga) čim. 2) *pas. s ep. aor. med.* πλήτο *i* πλήντο, napunjen biti, napuniti se, pun biti, oploditi se, zasititi se, τινός i τινί. 3) *med.* sebi napuniti, τί τίνος; θυμόν, želju utišati
πίμπρημι, 3. *pl.* πι(μ)πρασι, *imper.* πίμπρη, 5 *ep. i poet. spored. obi.* πρήθω, πρήσω, επρησα, πέπρησμαι, πεπρήσομαι, ἐπρήσθη, 1) puhati, duhati; prsnuti, αἵμα; nadimati, Ἰστίον. 2) zapaliti, užgati, sažeci, spaliti; opustošiti
πινακηδόν, *adv. poet.* poput dasaka
πίνα ξ, ακος, ό, s *dem.* πινάκιον, τό, α) (drven) tanjur, zdjela, *b)* pisaća pločica *{drvena*

daščica prevučena tankom naslagom voska); pozivnica *{na sud), c)* geografska karta, *d)* slika, *e)* popis

πῖναρός 3. *poet. i poz.* prljav

Πίνδαρος, ὁ, *glasovit lirski pjesnik, os. pobjedničkih himni, oko* 520—442.

Πίνδος, 6, 1) *glavno gorje u sjevernoj Grčkoj.* 2) grad u Doridi

πίνος, ὁ, *poet.* nečist

πῑνύσσω, *ep.* učiniti razboritim, opamećivati, poučiti, τινά

πῖνῡτή, ἡ, *ep.* razboritost, razum

πῖνῡτός 3. *ep.* razborit, pametan

πίνω (ῑ), *fut.* πίομαι, *aor.* ζπιον, *perf. akt.* πέπωκα, *pas.* πέπομαι, *aor. pas.* ἐπόθην, *fut. pas.* ποθήσομαι, *adj.* ποτός *i* ποτέος, *ep. prez. inf.* πῑνέμεν(αι), *impf. iter.* πίνεσκε, *aor. konj. 2. sg.* πίῃσθα, *inf.* πιέμεν *i* πιέειν, piti, ispiti; pijančevati; srkati, upijati *(o zemlji)*

πῖον, πῖότατος, πῖότερος *v.* πίων

πιπράσκω *(fut. at. i jon. naknaduje se obi.* ἀποδώσομαι *ili* πωλήσω, *aor. obi.* ἀπεδόμην *ili* ἐπώλησα), *perf. akt.,* πέπρακα, *pas.* πέπραμαι, *fut.* 3. πεπράσομαι, *aor. pas.* ἐπράθην, *adj.* πρατός, *jon.* πιπρήσκω, πέπρημαι, ἐπρήθην, *s epskim spored. oblicima* περάω *(inf.* περάαν, *aor.* ἐπέρασ(σ)α, *perf. pas.* πεπέρημαι) *i* πέρνημι, *impf. iter.* 3. *sg.* πέρνασχ', *prez. pas. part.* περνάμενα, prodavati, τινά, τί; τινός za što

πίπτω, *fut.* πεσοῦμαι, *aor.* επεσον, *perf.* πέπτωκα, *ep. fut.* πεσέομαι (ι *jon.), inf.* πεσέεσθαι, *aor.* πέσον, *konj.* 3. *sg.* πέσησι, *inf.* πεσέειν, *perf. part.* πεπτεώς, *poet.* πεπτώς, padati, *tj.* 1) ispasti, srušiti se, baciti se na tle; skočiti (ἐκ νηός); utoliti, stišati se *(o vjetru);* dospjeti, εἰς τι kamo, ἐπί τινας među. 2) oboriti se, baciti se, provaliti, navaliti, Žv τινι na koga; razići se, razletjeti se. 3) pasti, podleći, poginuti (u bici), umrijeti, ὑπό τίνος *ili* τινί od koga; *i* doći u zaborav, trpjeti, biti nesretan. 4) svršiti se, proći, minuti

πίρωμις, *egipt. „pi-romi",* čovjek = καλός κάγαθός, čestit i valjan, *po Her. 2,* 143.

Πισα, ἡ, *stari glavni grad u Pelopovoj državi i vrelo kod Olimpije. Adj. fem.* Πισατις, ιδος, ἡ

Πισίδαι, οι, *bojovno gorsko pleme u Pamfiliji*

πῖσος, εος, τό, *ep., samo nom. i ak. ph,* livada, luka

πίσσα, *at.* πίττα, ἡ, smola πισσ-ήρης 2. *poet.* od smole, smolen, *piceus* πιστευτικός 3. koji se osniva na samoj vjeri πιστεύω 1) pouzdavati se, pouzdano nadati se, uvjeren biti, vjerovati, τινί komu *ili* čemu, τινί τι vjerovati komu u čem, očekivati što od koga, ἀνοχάς pouzdaj em se u koga pri sklapanju primirja. U *pas.* πιστεύομαι pouzdavaju se u me, vjeruju mi, uživam povjerenje, ὕπό τίνος tko, u koga. 2) povjeriti, predati, τί τινι

πίστις, εως, ἡ, *jon.* ιος, *dat. X, ak. pl.* ῖς, *fides,* 1) vjernost, pouzdanje, poštenje, vjera; ugled; uvjerenje; πίστεως ένεκα da se nečija vjernost osigura. 2) *(često u plur.)* dokaz, zalog, jamstvo, (zadana) riječ, prisega, obećanje; *os.* savez, ugovor, προς τίνα s kim; πίστιν διδόναι *ili* ποιεϊσθαι vjernost priseći

I. πιστός 3, *adv.* -ώς, *superl.* -ότατα, I. koji pobuđuje, vjeru, kome se može vjerovati, vjerojatan, vjerodostojan, pouzdanja vri jedan, pouzdan, siguran, vjeran, iskren pošten, odan, τινί *i* ες τίνα; ἔργα πιστότερα veći dokazi vjernosti. — *Supst.* 1) οί πιστοί vjernici. 2) τα π. *i* τό π. *α)* pouzdanje, po uzdan značaj, *b)* vjera, dokaz, jamstvo, zadana riječ, svečano obećanje, prisega zalog vjernosti, talac, savez, ugovor; πιστά ἀξιοῦν γενέσθαι zahtijevati zakletvu vjernosti; τα π. ποιεϊσθαι držati se ugovora; τα π. ἐγένετο savez bi uglavljen; πιστά δοῦναι και λαμβάνειν uzajmice vjeru zadavati. II. koji vjeruje *ili* se pouzdaje, τινί u koga. *Supst.* τό πιστόν pouzdanje, svijest

II. πιστός 3 (πίνω) *poet.,* koji se može piti, pitak

πιστότης, ητος, ἡ, vjera, vjernost

πιστόω 1) *akt.* učiniti koga (τινά) vjernim. 2) *pas. a)* siguran biti, povjerovati, pouzdavati se; πιστωθείς koji se čvrsto uzdaje. *b)* ujamčiti se kome, τινί. 3) *med. a)* sebi koga (τινά) vjernim učiniti, obvezati sebi koga na vjernost, *b)* ujamčiti se međusobno, zajveru prijateljstva dati i primiti, uhvatiti vjeru

πίσϋνος 2. koji se uzdaje, u koga *ili* što, τινί

πί συ ρ ες, *ep. eol.* četiri

Πῖτάνη, ἡ, 1) *grad u Miziji. 2) jedan kotar grada Sparte. Adj* Πιτανήτης *ili* -νάτης, ὁ

πιτνάω *i* πίτνημι, *ep., prez. part.* πιτνάς, *impf. akt.* 3. *sg.* πίτνα, *med.* 3. *pl.* πίτναντο, prostirati, širiti; *med.* lepršati

πίτνω, *poet. spored. obi. za* πίπτω, padati, pasti

πίττα *v.* πίσσα

Πίττα κ ός, ὁ, *jedan od sedam mudraca, iz Mitilene* (651—569). *Adj.* Πιττάκειος 3.

Πιτύας, ου, ὁ *efor u Sparti g.* 405.

Πιτύεια, ἡ, *grad u Miziji*

πίτυλος, ὁ, (πίπτω), 1) udaranje *ili* gibanje po taktu i s tim spojen štropot; *prenes.* žestoko duševno uzbuđenje; bješnjenje

πιτυο-κάμπτης, ου, ὁ (πίτυς, κάμπτω) savijač omorika, *pridjevak razbojnika Sinida, što v.*

πίτῦρα, τά, mekinje, posije

πίτῦς *(X),* υος, ἡ, *dat. pl. ep.* πίτυσσι, omorika, jela, bor

πιφαύσκω *i med.* -ομαι, *ep.* pokazivati, očitovati, davati znak; navijestiti, objasniti, razlagati, javljati

πίων (ῑ), ὁ, ἡ, πῖον, τό, *gen.* πίονος, *s poseb. fem.* πίειρα (ῑ), *kompar.* πιότερος *ep., superl.* πῖότατος, 1) tust, mastan, pretio, debeo, ugojen. 2) a) plodan, rodan, *b)* bogat, imućan

πλάγιος 3. kos, prijeki., poprijeko postavljen; ἐκ πλαγίου sa strane, u bok; τα πλάγια krila *ili* strane *(vojske);* πλάγιους λαμβάνειν τους πολεμίους navaliti na neprijatelja sa strane

πλαγκτός 3. *ep.* 1) *upr.* koji tumara, *prenes.* lud, mahnit. 2) *akt.* koji udara jedno o drugo. *Odatle* Πλαγκταί, αϊ, *dvije stijene kod Haribde koje se srazuju kad prolazi kakva lađa između njih, „Satari-lađe"*

πλαγκτοσύνή, ή, *ep.* potucanje

πλαζ ω, *ep. i poet.* 1) *akt. aor.* Σπλαγξα, udarati, tući, (7/. 21, 269), *os.* odbijati s pravoga puta, odvraćati, zanositi, τινά ἀπό τίνος. 2) *pas. s fut. med.* πλάγξομαι, *aor.* ἐπλάγχθην, biti zanesen (od mora), lutati, potucati se, tumarati; odbiti se, χαλκός; πάλιν πλαγχθείς natrag suzbijen

πλάθω, *poet. spored. obi. za* πελάζω, *što v.*

πλαίσιον, τό četverokut *(ponajv. pravokutan); vojnički:* carré, *postavljanje vojske u četverokut tako da je imala frontu na sve četiri strane, a u sredini bilo je mjesta za prtljagu i ranjenike*

Πλάκος, ό, *brdo u Miziji, istoč. ogranak gore Ide*

πλανάω, *jon. i* πλανέω, 1) *akt.* πλανήσω *itd.* zavoditi, zavaravati, prevariti, τινά. 2) *med.--pas.* πλανάομαι, *fut.* πλανήσομαι, *aor.* ἐπλανήθην, *perf.* πεπλάνημαι, zaveden biti, lutati, tumarati, zabludi ti, zastraniti, zaci; širiti se; πολλούς ελιγμούς ići mnogim stranputicama; λόγοι π. promašaju svrhu

πλάνη, ή, *poet.* πλάνη μα, τό, 1) lutanje, tumaranje, potucanje; zastranjivanje, τοϋ λόγου. 2) zabluda, zavaravanje

πλάνης, ητος, ό *i* πλανήτης, ου, ό, koji luta, zastranjuje, potuca se, nestalan; αστήρ zvijezda prehodnica, planet

πλάνος 1) *adj.* ό, ή, α) koji tumara, luta. *b)* prijevaran, varav. 2) *supst.* ό, *a)* potukač, skitnica, protuha, *b)* lutanje, tumaranje

πλάξ, άκός, ή, *poet.* ploča; plosnina, gorska ravan; ravnina, poljana; visočina, plato

πλάσιον, *eol.* = πλησίον

πλάσμα, τό, 1) tvorenje, oblikovanje, obrazovanje. 2) proizvod, kip, slika, prilika. 3) predodžba, izmišljanje, pretvaranje. 4) modulacija glasa, *os.* umjetnički način predavanja, *uopće,* stil, slog

πλάσσω, *fut.* πλάσω i πλάσομαι, *aor.* Σπλάσα, *i* ἐπλάσάμην, *perf. med.-pas.* πέπλασμαι, *aor. pas.* ἐπλάσ-8-ην, *adj.* πλαστός, I. *akt. i pas.* 1) tvoriti, praviti, *lat. fingere,* izraditi. 2) izmišljati, izopačivati, po svojoj volji raditi, τί. II. *med.* 1) pretvarati se. 2) *tranz.* sebi praviti; u svoju korist nešto (τί) izmišljati, izmudriti

πλάστης, ου, ό, kipar

πλαστική, ή, stvaralačka vještina, plastika

πλαστός 3. 1) tvoren, pravljen. 2) izmišljen, lažan, kriv

Πλάταια, *% at. ob.* αϊ Πλαταιαί, Plateja, *grad u Beotiji. Adv.* Πλαταιασιν kod Plateje. *Adj.* Πλαταικός 3; zemlja *ili* okolina platejska *zove se* Πλαταικη *ili* ή Πλαταίς, ίδος *(i bez* γη). *Stan.* ό Πλαταιεύς, έως

πλάτάνιστος, ή, *ep. i jon., i* πλάτανος, ή, platana, istočni javor, makljen

Πλάτεα, ή, νήσος, *otok blizu kirenejske obale*

πλάτη, ή, *dor.* πλάτα, *poet.* plosnati (donji) kraj vesla, veslo; lađa, brod

πλάτος, τό, *i* πλατύτης, ητος, ή, širina, opseg

πλάττω *v. πλάσσω*

πλατύνω širiti, raširiti, povećati

I. πλατύς, εϊα, ύ, plosnat, ravan, širok, prostran; αίπόλια stada što širom pasu; velika tijela, plećat

II. πλατύς, εϊα, ύ, *jon.* slan

πλατύτης, ητος, ή, *v.* πλάτος

Πλάτων, ωνος, ό, 1) *sin Aristonov i Periktionin, filozof i pisac grčki,* 427—347. 2) *pjesnik starije i srednje atičke komedije oko g.* 411. *pr. n. e.*

πλέγμα, τό, pleteno, pleter; koš; mreža

πλέες, *ak.* πλέας, *ep.* = πλείονες, -νας *v.* πολύς

πλεθριαϊος 3. dug *ili* velik kao jedan pletar (πλέθρον)

πλέθρον, *ep.* πέλεθρον, τό, 1) *mjera za površinu:* jutro, ral *{oko* 950 *kvadratnih metara).* 2) *mjera za dužinu:* pletar (100 *grčkih stopa, otprilike* 30 *tri)*

Πλειάδες, *jon.* Πληιάδες, αί, Plejade, *sedam kćeri Atlantovih koje je Zeus među zvijezde uvrstio,* Vlašići. *Izlaze sredinom svibnja, a zapadaju koncem listopada, i tako označuju početak i konac plovidbe*

πλεϊν, *at.* = πλέον, *ali gotovo samo pred* ή

πλειότερος, *ep. od* πλεϊος, *v.* πλήρης

πλειστάκις, *adv. v.* πολύς

πλείστος *i* πλείων *v.* πολύς

πλείω *v.* πλέω

πλεκτός 3. *ep. i poet.* pleten, sukan; *supst poet.* πλεκτή, ή, uže

πλέκω, *aor. pas.* ἐπλέχ&ην *i* ἐπλάκην, *fut. pas.* πλεχθήσομαι, 1) *akt.* plesti, sukati; kovati, snovati. 2) *med.* sebi plesti

πλέξις, ή, pletenje

πλέον *v.* πολύς

πλεονάζω, πλεονάσω, ἐπλεόνασα, obijestan, raspušten biti; preuzeti se, ponijeti se, τινί čim; napretek imati, obilno imati

πλεονάκις češće, *v.* πολύς

πλεοναχη, *adv.* na više strana

πλεονεκτέω, *fut.* -ήσω, *itd.* = πλέον ζχω, 1) više imati, veći dio imati, prednost imati, nadvisivati, τινός; τοϋ ψύχους πλ. lakše podnositi studen. 2) korist imati, obogatiti se, steći, nadmudriti, prestići. 3) htjeti više imati, željeti više, lakom biti. U *pas.* natkriljen, prevaren, zlostavljan biti, zaostajati, ὑπό τίνος

πλεονέκτημα, τό, ί πλεονεξία, *jon.* -ίη (i *u pl.),* I) prednost, preimućstvo, premoć, korist, dobit; izobilje, vlast. 2) (πλεονεξία)

lakomstvo, pohlepa, sebičnost; zakidanje; preuzetost, drskost

■πλεον-έκτης, ου, ὁ, *superl.* πλεονεκτίστατος α) *aps.* lakom, pohlepan; preuzetan, sebičan, drzak. 2) τινός koji koga zakida, vara; pretežniji, jači od, των πολεμίων. — *Adv.* πλεονεκτικώς lakomo, pohlepno, sebično

πλεονεκτητέον, *adj. verb. od* πλεονεκτέω

πλεονεξία *v.* πλεονέκτημα

πλεόνως, πλεῦν *v.* πολύς

πλέος *v.* πλήρης

πλεύμων, όνος, ὁ, *često pl., ep. i poet.* pluća; *uopće* utroba

πλευρά, *ep. i jon.* πλευρή, ή, *i ep. jon. i poet.* πλευρόν, τό, *(ob. plur.),* 1) bok, rebra, strana. 2) *uopće* strana, bok *(o mjestima),* krilo *(u vojske)*

πλευρῖτις, ιδος, ή, *se.* νόσος, *ροζ.* probadi, prStisli, bodac

πλευρόθεν, *poet. adv.* sa strane, s boka

πλευροκοπέω, *poet.* rebra rasjeći

πλευρόν, *v.* πλευρά

Πλευρών, ώνος, ή, *grad Kureta u Etoliji na Euenu. Stan.* ὁ Πλευρώνιος

πλέω, *part.* πλέων, *fut.* πλεύσομαι, *at. i* πλευσοῦμαι, *aor.* ἔπλευσα, *perf. akt.* πέπλευκα, *pas.* πέπλευσται, *aor. pas.* ἐπλεύσθη, *fut. pas.* πλευσθήσεται, *verb. adj.* πλευστέον, -τέα, *ep.* πλείω, *i ep. jon. i poet.* πλω ω, *fut.* πλώσομαι, *aor.* ζπλωσα, *perf.* πέπλωκα, *ep. aor. i* Ζπλων, *part.* (ἐπι)πλώς, 1) broditi, ploviti, jedriti; τό πεπλευσμένον dio mora preko kojega se brodilo. 2) *jon.* plivati

πλέων *v.* πολύς

πλέως *v.* πλήρης

πληγή, *dor.* πλάγά, ή, *i poet.* πλήγμα, τό, α) udarac; dojam objekata na osjetila, *b)* rana. *c)* tučnjava. *Aps.* πληγάς λαμβάνειν dobiti batina; ἐν ταίς πληγαῖς u kiši udaraca, u bici; Διός πληγή munja, grom *ali i* nesreća, nezgoda, *slično* ék θεοῦ

πλήθος, εος, ους, τό, *ep. i* πληθυς, ύος, *dat. ep.* πληθυΐ, 1) obilje, mnoštvo, (velik) broj; gomila, svjetina, četa, vojska; većina, ljudi, narod; narodna skupština, demokracija; ὅσοι πλήθος εἰσι koliko ih ima na broj; πλήθεϊ πολλοί mnogo njih na broj; παν τό πλήθος cijeli narod; τό πλήθος *i* prosti vojnici. 2) opseg, protezanje, duljina, veličina, prostor; χρόνου π. dugo vrijeme

πληθύνω, *poet. fut.* πληθύνω, *aor. akt.* ἐπλήθῦνα, *pas.* ἐπληθύνθην, 1) *akt.* puniti; množiti, povećavati, širiti. 2) *intr. i pas.* pun biti, rasti, množiti se

πληθός, υος, ή = πλήθος, τό, *što v.*

πληθύω, *samo prez. i impf. akt., i*

πλήθω, *samo prez.. impf. i perf.* πέπληθα, *intr.* pun biti *ili* postati, bogat biti, napuniti se, rasti, nabujati, τινός *{rjeđe* τινί) čega, čim; τράπεζαι πλήθουσαι puni stolovi, σελήνη pun mjesec *{eol.* πλήθοισα), πλ. αγορά *v.* αγορά

πληθώρη, ή, *jon.* I) punoća; ἀγορής πλ. vrijeme kad je trg pun, jutro. 2) sitost, zasićenje, τινός

Πληιάδες *v.* Πλειάδες

πλήκτης, ου, ὁ (πλήσσω) koji tuče, kara, karač; *kao adj.* jak, svadljiv

πληκτίζομαι, *ep. dep. med.* tući se, svađati se, τινί s kime

πλημμέλεια, ή, greška, pogreška, prestupak

πλημμελέω griješiti, pogriješiti, τί u čem. U *pas.* uvrijeđen biti, τά πλημμεληθέντα grijesi, prekršaji

πλημ-μελής2. neharmoničan, pogrešan, kriv, ne valjao, ε'ίς, u čem

πλημ(μ)υρίς, ίδος, ή, *ep. i jon.* plima

πλήμνη, ή, glavčina, glavina, *na toiku*

πλην 1) *adv.* osim, izuzevši, samo; osim toga, k tomu, ali, ipak. 2) *prep. s gen.* osim, nego

πλήντο *v.* πίμπλημι 2. *i* πελάζω 2.

πλήξ-ιππος 2. *ep.* koji udara konje, tjeralac konja

πλήρης 2. *i at.* πλέως, α, *ων, jon. i ep.* πλέος, η, ον, *ep. i* πλεῖος 3, *kompar.* πληρέστερος *i ep.* 1) pun, potpun, napunjen; potpuno opremljen *(o lađi);* nasićen, sit; *s gen. (rijetko s dat.).* 2) zamazan, uprljan, υπό *ili* άπό τίνος

πληρόω *i med.* -όομαι, *impleo.* I. *akt. i med* 1) puniti, τί (τινά) τίνος. *Napose: a) o lađama:* napuniti ih ljudima, opremiti ih. 6) θυμόν zasititi srdžbu, iskaliti gnjev. 2) ispuniti; izvršiti; popuniti, dopuniti (šv τινι čim). II. *pas.* pun, pun na broj, napunjen biti, skupljen biti, *os.* o ljudima

πλήρωμα, τό *i* πλήρωσις, εως, *jon.* ιος, ή, ono čim se što puni »7» ispuni, punjenje, ispunjenje, popunjenje; slaganje *(lomače). Napose o lađama:* opremanje, *i* momčad za brodove

πληρωτής, οϋ, ὁ, koji broj prinosnika ispunjuje, sabirač

πλήσαι, πλήσειν *i si. v.* πίμπλημι

πλησιάζω, -άσω *iti.,* približavati se, blizu dolaziti, pristupati, drugovati, prijatelje vati, τινί komu, s kim; οι πλησιάζοντες prijatelji, učenici

πλησίος 3, *ep. jon. i poet., kompar.* πλησιαίτερος, *superl.* πλησιαίτατος (t *u prozi),* bliz, blizak, bližnji, susjedni, granični, τινός *i* τινί. *Supst.* (ὁ) πλ. bližnji susjed. *Neutr.* πλησίον (i *u prozi) kao adv. i prep. s gen. kompar.* πλησιαιτέρω *i* -αίτερον blizu; πλ. γίγνεσθαι τίνος približavati se komu; ὁ πλησίον = πλησίος, bliz, bližnji, susjedni; ὁ πλ. susjed

πλησιό-χωρος 2. bliz, susjedan, susjed

πλησ-ίστιος 2. *ep.* koji jedra napunjuje, *tj.* nadima

πλησμονή, ή, obilje, napunjenje, sitost, zadovoljavanje, *os.* pretrpavanje jelima

πλήσσω, *at. ob. u prez. pas.* τύπτομαι, *fut. akt.* παίσω, *aor. akt.* ἔπαισα, *perf. pas.* πέπληγμαι, *fut.* 3. *pas.* πεπλήξομαι, *aor. pas.*

έπλήγην, *fut. pas.* πληγήσομαι *(u složen.* -επλαγην, -πλάγήσομαι), *k tomu ep. (poet. i jon.) fut.* πλήξω *i* πλήξομαι, *aor.* Ζπληξα, πλήξα *i* έπληξάμην, *i redupl. aor. akt.* έπέπληγον, *inf.* πεπληγέμεν, *med.* πεπλήγετο, » *perf.* πέπληγα, πεπληγώς , -νϊα, I. *akt tranz.* tući, biti, udarati, izlemati; *i kao med.* στήθος udarati se u prsa; gurati; raniti, pogoditi; odbiti, uzbiti; odbiti koga od namjere *ili* cilja, smesti; άγορήθεν bijući potjerati iz skupštine; uzvitlati, κονίσαλον; χορόν igrati kolo udarajući nogama o zemlju. II. *pas.* bijen, udaran, pogođen, ugrizen, ranjen, svladan, uboden, gonjen, otjeran, zanesen biti; odbijen biti, odskočiti *(o vratima);* πληγείς ošinut munjom. *Napose* smeten, udaren, potresen biti, snašlo me je, τινί *ili* ύπό τίνος; zapasti, τινί u što; δώροις podmićen biti. III. *med. ep. (s aor.* πλήξατο *i* πεπλήγετο), udarati se, στήθεα u prsa, μηρώ udarati se rukama po bokovima

πλήτο *v.* πίμπλημι 2. *i* πελάζω 2.

πλινθεύω γην zemlju za opeke peći, opeke peći; od opeka graditi

πλινθηδόν, *jon. adv.* poput crepova naslagano

Πλινθινήτης, *gen.* εω, κόλπος, Plintinski zaljev, *u Egiptu*

πλίνθινος 3. od opeka građen

πλινθίον, τό, *demin.* od πλίνθος, opeka, *prenes.* četverokut

πλίνθος, ή, opeka, γηίνη sušena, όπτή *ili* κεραμίνη pečena

πλινθ-υφής 2. *poet.* = πλίνθινος

πλίσσομαι, *ep. dep. med., samo impf.* koračati

πλοιάριον, τό, *poet.* ladica, čamac

πλόιμος i πλώιμος 2, *uz to poet.* πλώσιμος 2. za plovljenje valjan; plovan, brodiv

πλοΐον, τό, i *k tomu dem.* πλοιάριον, τό, 1) manja lađa, brod, *ob.* tovarna lađa. 2) *uopće* lađa, brod; μακρά πλοία ratni brodovi

πλόκαμος, *ep., jon. i ep.* πλοχμός, ό, *u sing. i plur.* pletena kosa, pletenica, uvojak

πλοκή, ή, 1) pletenje, tkanje. 2) *prenes., a)* prepletanje, zaplet (dramske radnje), *b) poet.* prijevara, lukavstvo

πλόκος, ό, *poet.* pletenje, a) uvojak (kose). *b)* vijenac, ροδέων ανθέων, *c)* ogrlica, đerdan

πλόος, *at. stegn.* πλους, ό, 1) plovljenje, plovidba, brođenje, put po moru; polazak, povratak. 2) vrijeme za vožnju, povoljan vjetar

πλούσιος 3, bogat, imućan, obilan, viđen, ugledan, τινός čim

πλουτέω bogat biti, obogatiti se, τινός *i* τινί čim; μέγα πλ. vrlo bogat biti

πλουτίζω bogatim činiti, obogatiti, usrećiti, τινά τινι koga čim. U *pas.* obogatiti se

πλουτίνδην, *poζ. adv.* prema *ili* po imetku; τάς άρχας καθιστάναι άριστίνδην καΐ π. činovnike između bogatih plemića postavljati

πλουτοκρατία, ή, vlada bogataša, *tj.* ustav povoljan bogatima, plutokratija

πλοῦτος, ό, bogatstvo, imetak; obilje, blagostanje, sreća, sjaj, raskoš; novčana vlast, moć, blago; sila

Πλούτων, ωνος, ό, Bogati, *blaže ime za Had, boga podzemnoga svijeta, sina Kronova i Rejina, brata Zeusova i Posidonova*

πλοχμός *v.* πλόκαμος

πλῦνοί, οι, *ep.* perila, *u zemlji iskopane i obzidane jame u koje bi voda iz potoka neprestano pritjecala, pa se zato zovu* έπηετανοί

Πλυντήρια, τά, *svetkovina čišćenja kipa i odijela Atenina* (Πολιάς) *koja se slavila više dana počevši od* 25. *targeliona u Ateni*

πλυντική, ή, vještina pranja

πλόνω, *impf. iter.* πλυνεσκον, *fut.* πλῦνώ, *aor.* Ζπλῦνα, *fut. ep.* πλυνέω, prati, oprati, čistiti; karati, izgrditi

πλώιμος *i* πλώσιμος *v.* πλόιμος

πλωτή ρ, ήρος, ό, brodar, lađar

πλωτός 3. *ep. i jon.* koji pliva; brodiv, plovan

πλώω *v.* πλέω

πνείω *v.* πνέω

πνεῦμα, τό, *i ob. poet.* πνοή, ή, *ep.* πνοιή, *u sing. i plur.* dah, 1) zračna struja, vjetar, *os.* vjetar za vožnju. 2) disanje, dahtanje; miris, plamen, zvek, ton. 3) život. 4) *prenes.* dah ljubavi, duša, duh

πνευματικός 3. *adv.* -ώς. I) *poζ.* koji se vjetra *ili* zraka tiče, πν. πραγματεία rasprava o tlaku zraka. 2) duhovni, duševni

πνευμάτιον, τό, *demin. od* πνεῦμα, duh, dah života

πνευμονία, ας, ή, bolest pluće

πνεύμων = πλεύμων, *što v.*

πνέω, *ep. ob.* πνείω, *fut.* πνεύσομαι, *aor.* ίπνευσα, *perf. akt.* πέπνευκα, *med. ep.* πέπνυμαι, *part.* -μένος, *plpf. 2. sg.* πέπνυσο *u znač. impf.,* 1) *akt.* duhati, puhati; disati; odisati (μένεα junaštvom, μένος gnjevom, χάριν ljubavlju) ; mirisati (ήδύ ugodno); dahtati, brektati. 2) *perf. med. upr.* nadahnut biti, živ biti, *zato* svijest imati, razuman, pametan *ili* mudar biti. *Part.* πεπνυμένος *kao adj.* pametan, razborit, mudar

πνίγος, ους, τό, sparina, zagušljiva zapara

πνίγω *(psn.* πνΐγ: πνΐγ), 1) *akt. a)* gušiti, daviti, *b) jon.* pržiti, variti. 2) *pas. intr.* πνίγομαι,/ai. πνΐγήσομαι, *aor.* έπνίγην, *perf.* πέπνιγμαι, ugušiti se, udaviti se, utopiti se

πνοή *i* πνοιή, ή, *v.* πνεῦμα

Πνύξ, ή, Πυκνός *itd., obično mjesto za atenske skupštine prije nego se Dionizovo kazalište za to upotrebljavalo; leži na brežuljku zapadno od Akropole nasuprot Areopagu*

πόα, *ep. i jon.* ποίη, ή, biljka, trava; paša; pašnjak, travnik

ποδ-αγός, ό, *poet.* vodnik, sluga

ποδ-άγρα, ή, zamka za noge, puto, negve; kostobolja

ποδαγράω od kostobolje bolovati

ποδαγρικός 3. *poζ.* koji od kostobolje boluje-

Ποδαλείριος, ό, *sin Asklepijev, brat Mahaonov, glasovit liječnik iz Tesalije*

ποδα-νιπτήρ, ήρος, ό, *jon.* posuda za pranje nogu
ποδά-νιπτρα, τά, *ep. (i s* ποδών) voda za pranje nogu
ποδαπός 3. odakle rodom? odakle? iz koje zemlje?
Ποδ-άργη, ή „brzonoga"; *ime jednoj Harpiji, materi konja Ksanta i Balija*
ποδ-άρκης 2. *ep.* = ποδώκης
ποδεών, ώνος, ό., *jon. α)* kost *ili* okrajak *na oguljenoj živinskoj koži; na mješini su služili za* ušće *ako se ona upotrebljavala za vino ili ulje. b) uopće:* okrajak; cijepac *(zemlje)*
ποδ-ηνεκής 2. *ep. i jon., i* ποδ-ήρης 2. koji doseže do nogu, noge pokriva
ποδ-ήνεμος 2. *ep.* brzih nogu kao vjetar, vjetronog
ποδ-ήρης *v.* ποδηνεκής
ποδίζω, svezati *ili* spustiti noge *(konju), pas.* πεποδισμένος za nogu vezan
ποδώκεια, ή, *ep.* brzina nogu
ποδ-ώκης 2. brzonog, brz, brza koraka
ποεῖν, ποήσαι, ποητής *i si.* = ποιεῖν, ποιήσαι, ποιητής, *v.* ποιέω
πόθα, *eol.* = ποθή, ή, *ep.* = δ πόθος
ποθεινός 3. koji čeznuće pobuđuje, željen, žuđen, dobro došao
πόθεν, *adv.* odakle? otkuda? τις πόθεν εις ανδρών; tko si i odakle si?
ποθέν, *enkl. adv.* odnekuda; άλλοθέν π. odnekud drukud
ποθέω, *ep. inf.* ποθήμεναι, *impf. iter.* ποθέεσκε, *fut.* ποθήσω *i* -ήσομαι »7» -έσομαι *aor.* έπόθησα *i* -εσα, *ep.* πόθεσα, *adj. verb.* ποθητός željeti, čeznuti, žudjeti, tražiti, iskati, ljubiti, τινά, τί; tugovati, žaliti (za izgubljenim), όφθαλμόν, άνδροτήτα, μένος *i si.*
ποθή *v.* πόθος
ποθήναι *v.* πίνω, *aor. pas.*
πόθι *v.* ποϋ. ποθί *v.* πού
πόθος, ό, *ep. i* ποθή, *eol.* πόθα, ή, želja čežnja, čeznuće, žudnja, ljubav, ljubavna želja, τινός za kim (čim); έμός π. čežnja za mnom; — nestašica, oskudica, ξενίων
ποϊ, *adv.* kamo? kuda? ποϊ φύγω; kamo da utečem? *(i prividno)* gdje? ποϊ Κλυταιμνήστρα; gdje je Kl.? ποϊ μένεις; dokle *ili* na što ćeš čekati? *i s gen.* ποϊ γης; gdje na zemlji?
ποί, *enkl. adv.* nekamo, nekuda; *(i prividno)* negdje
ποία *v.* πόα
ποιάεις *v.* ποιήεις
Ποίας, αντος, ό, *sin Filakov, otac Filoktetov; zato* Ποιάντιος, δ, *potomak Peantov, os. Filoklet*
ποιέω, ποιήσω *itd., impf. iter.* ποιέεσκον, *adj. verb.* ποιητέον, I. *akt. i pas.* 1) činiti, tvoriti, gotoviti, izrađivati, pripravljati, graditi, *i si. Os. a)* žrtvovati, žrtve prinositi, *b)* (έν μέτρω) pjevati, *c)* staviti (slučaj), uzeti. — *Aps.* άρπαγήν dati plijeniti *(nasuprot* ά. ποιεϊσθαι plijeniti); τροπάς, φυγήν τίνος u bijeg koga natjerati; νόμους zakone dati; μνημόσυνα podići spomenik; νεοχμόν τι bunu dići; φόβον 'Αχαιών natjerati A. u bijeg; počiniti, κακόν. U *pas.* πεποιημένος dovršen, gotov, ispjevan *i si.;* τά ποιεύμενα τω θεώ što se bogu u čast čini. 2) τινά *ili* τί, *α) s dva ak.* učiniti koga *ili* što čim, prikazati kao, proglasiti čim, smatrati čim; δεινά ti za strašno držati, ljutiti se poradi čega; θεάν ίίκοιτιν θνητω boginju smrtniku za ženu dati. *b) s adj.* μείζω, πλέον povećati, umnožiti; λεία, δμαλόν poravnati; ολβία blagosloviti; άιστον zamesti trag. *c) s prep.* τϊ εν τινι što u što staviti, τινί ένΐ φρεσίν kome misao dati, naputiti ga; τινά έν μέσω koga u sredinu uzeti; έν αισχύνη osramotiti koga; *έξω* βελών postaviti izvan dometa koplja; ύπό τινι dati kome u vlast. 3) = πράττω raditi, činiti djelovati, truditi se, zabavljen biti, obavljati, preduzimati, namjeravati, postupati, namaknuti. U *pas.* τά ποιεύμενα događaji, djela, čini, τινί čiji. *S adv.:* εδ π. iskazati dobročinstva, činiti dobro, usrećiti, koristiti, zahvalnim pokazati se, τινά komu; κακώς π. neprijateljski postupati, uznemirivati, škoditi, τινά komu; *slično s adj.* αγαθά učiniti dobro, κακόν zlo, τινί komu; s *inf.:* π. μαίνεσθαι činim da bjesni, nagonim u bjesnilo; τινά άπέχεσθαι των άνοσίων činim da se tko uzdržava od nesvetoga; έπιθυμεϊν της αρετής usađujem želju za krepošću; *s part.:* καλώς έποίησας προειπών dobro si učinio što si unaprijed rekao.

II. *med.* ποιέομαι 1) sebi *ili* za svoje što činiti, raditi, pripravljati, djelovati, graditi, dizati, pribavljati, stjecati; izvesti, nastojati dokazati, pokazati *itd.* τί, *slično akt. samo se često proteže na subjekt, a kadšto nema razlike između akt. i med.;* άστραπάς π. sijevati; βουλήν π. = βουλεύεσθαι; βίον π. άπό τίνος od čega živjeti; δεήσεις π. vruće moliti; δεινόν π. držati nečim strašnim; ζλεγχον π. istraživati; εγκλήματα π. okrivljivati; έπιμέλειάν τίνος brinuti se za; θώυμα π. = θαυμάζειν; λήθην π. = λανθάνεσθαι; λόγον π. razgovarati se; δδόν π. stupati; όργήν π. ljutiti se; πορείας π. = πορεύεσθαι; πρόσοδον π. prilaziti; τροπήν τίνος π. koga u bijeg nagnati; φυγήν π. bježati; φυλακήν τίνος π. stražiti. 2) sebi koga *ili* što čim učiniti, uzeti, izabrati, prikazati kao, proglasiti čim, smatrati, držati; τινά παΐδα π. posiniti koga; τινά άλοχον π. za ženu uzeti; συμφοράν τι smatrati što nesrećom. *Stoga a) s adj. i adv.* άμέμπτος τινάς π. zadovoljiti koga; απόρρητα π. tajnim što držati; εκποδών π. prognati; ουδέν ενδεές ništa ne štedjeti; καλόν π. držati plemenitom zadaćom; νόμιμον π. učiniti zakonom, *b) s padežom i prep.:* έαυτοϋ π. sebi prisvojiti; πολλοϋ π. mnogo cijeniti; διά μέσου *ili* εντός π. u

svoju sredinu uzeti; περί πολλοϋ, πλείονος, πλείστου visoko, više, najviše cijeniti; πρό τινός τι što preda što postavljati, više cijeniti; ὑπ' ἑαυτοϋ *ili* ὕφ' ἑαυτω ποιεῖθαι spraviti poda se, pod svoju vlast. 3) sebi dati činiti, napraviti

ποίη *v.* πόα

ποιήεις, *ep., dor. (poet.)* ποιάεις, εσσα, εν, pun trave, travan

ποίημα, ατός, τό, djelo, posao, radnja. *Napose a)* oruđe *(Her.* 4, 5). *b)* pjesničko djelo, pjesma

ποίησις, εως, *jon.* ιος, ή, tvorenje, činjenje, pravljenje, zgotavljanje, djelo. *Napose a)* pjesničko stvaranje, pjesništvo; pjesan, pjesma; έπων π. epsko pjesništvo *b)* posinjenje, adoptacija

ποιητέος 3 (ποιέω), koji treba *ili* može da se čini, dobar

ποιητής, οϋ, ό, tvorac, začetnik, stvoritelj, izumitelj, pjesnik (έπων epski, μελών lirski)

ποιητικός 3. pjesnički; ή ποιητική pjesništvo; *adv.* -ώς pjesnički, u pjesničkom stilu

ποιητός 3 (ποιέω), načinjen, izrađen, *ep.* dobro, lijepo napravljen *ili* građen; *napose* primljen, posvojen, παις posinak, πατήρ pooćim

ποιηφαγέω, *jon.* sirovo bilje jesti *(Her.* 3, 100)

ποικιλ-είμων 2 (εἶμα), *poet.* u šarenu odijelu

ποικιλία, ή, ποίκιλμα, τό, različitost, *osob. u pl.* šarenilo, šareni nakiti, uresi; šara, šaren vez; ures

ποικίλλω, *aor.* έποίκῖλα, *perf. pas.* πεποίκιλται, *adj. verb.* ποικιλτέος, šarati, vesti, slikati; vješto izrađivati; uresiti, kititi; *napose* lukavo, zavodljivo govoriti *ili* činiti, šarati

ποικιλό-θρονος *2. poet.* na šarenu prijestolju sjedeći, šarotron

ποικῖλο-μήτης, ου, ό, *vok.* -μήτα, *ep.* pun domišljata lukavstva, domišljat, svaštoznani

ποικίλος 3. 1) šaren, šarovit, pjegav. 2) šareno izrađen, tkan, vezen, šarama urešen; umjetno izrađen, vješto izdjeljan; slikan, naslikan; χαλκω među urešen; δεσμός umjetno zapleten, zamršen; 3) *a)* raznovrstan, različan. *b)* umjetan, lukav, vješt, previjan, zapleten, težak, mučan (razumjeti), spretan *(s inf.* τί u čem. 4) ή Ποικίλη *trijem u Ateni na sjevernoj strani trga* (αγορά), *što ga je sagradio Pizijanakt, a slikama uresio Polignot i dr.* - *Adv.* ποικίλως 1) *a)* šareno, *b)* lukavo, mudro, vješto

ποικιλο-σάμβαλος 2. *poet.* sa šarenim sandalama

ποικίλό-στολος 2. *poet.* šareno odjeven, ναϋς svečano urešen

ποικιλό-φρων 2. *poet.* podmukle misli *(gen.)*

ποικιλ-ωδός 2. *poet.* koji zagonetke pjeva

ποιμαίνω, *impf. iter.* ποιμαίνεσκον, *fut.* ποιμάνώ, 1) *akt.* pasti, čuvati (ovce), pastir biti. 2) *med.* pasti *(o stadu).* 3) *pren.* gajiti. njegovati; ζρωτα obuzdavati; *u med.* svoje stado pasti

ποιμήν, ένος, ό, 1) pastir, *os.* ovčar. 2) *pren.* čuvar, upravitelj, gospodar, vođa

ποίμνη, *dor.* ποίμνα, ή, i ποίμνιον, τό, stado na paši, *os.* krdo ovaca

ποιμνήιος 3. *ep.* koji stadu pripada, σταθμός staja za stoku

ποίμνιον, τό, *v.* ποίμνη

ποινή, *dor.* -νά, ή, *rijetko u at. prozi,* pokora, globa, naknada, pomirna žrtva, odšteta, zadovoljština; odšteta za prolivenu krv, krvarina, krvnina, (τινός za koga); *uopće* osveta, kazan

ποίνιμος 2. *poet.* koji osvećuje *ili* kazni; muke za kaznu (πάθ-εα παθεῖν)

ποϊος 3., *jon.* κοϊος, *(u dir. i indir. pitanju)* kakav. *Često s* τίς *i sa članom*

ποιος 3. nekakav, neki

ποιότης, ή, kakvoća, svojstvo; *poz.* počelo

ποιπνύω, *ep., aor.* ποίπνῦσα, zaduhati se, zasopiti se, žuriti se, hitjeti

ποιώδης, *jon.* = ποιήεις

πόκος, ό, *ep. i poet.* ostrižena (ovčja) vuna, runo; *i* pojedina pahuljica

πολέες = πολλοί, *v.* πολύς

πολεμαρχεϊον, τό, polemarhej, *sjedište arhonta polemarha*

πολεμαρχέω polemarh biti

πολεμαρχία, ή, služba i čast polemarhova (πολέμαρχος, *što v.)*

πολέμ-αρχος, ό, 1) *u Ateni: treći arhont, do perz. ratova vojskovođa, kasnije sudac onima, koji nisu bili građani.* 2) *u Sparti: voda jedne more*

πολεμέω, *pravilno, samo med. fut. s pas. znač., ep. spored. obi.* πολεμίζω *i* πτολεμίζω, ratovati, voditi rat, boriti se, τινί *i* προς (έπί) τίνα s kim, σύν τινι u društvu s kim; prepirati se, pravdati se, protiviti se čemu; πόλεμον π. rat voditi, ratovati

πολεμικός 3., πολέμιος 3., πολεμιστήριος 3. *i 2., i ep.* πολεμήιος 3. 1) bojni, koji ratu pripada, za rat napravljen, ratni. *Supst. a)* ή πολεμική bojna vještina, *b)* τό πολεμικόν znak (trubom) za navalu, bojna vika. *c)* τό * τα π. (ol.· πολεμιστήριον), ratno sredstvo, vrsta oružja, *ali* τα π. ratne stvari, ratna vještina, vojna služba, ratne vježbe. *Često u ak. obzira* άγα&ός τα π. vrstan u ratu. 2) vješt *ili* spretan za rat, bojevan, ratoboran. 3) (πολεμικός *i* πολέμιος), neprijateljski, koji pripada neprijatelju, protivan, poguban, τινί *i* τινός. *Supst. a)* ό πολέμιος neprijatelj, protivnik, τινός *i* τινί; (οι) πολεμιώτατοι najveći, krvni neprijatelji; τα τών πολεμίων odnošaji, stanje, jakost, oružanje neprijatelja; τα έκ τών π. vijesti o neprijateljima *b)* ή πολέμια *(se.* χώρα) neprijateljska zemlja, *c)* πολέμιόν τι neprijateljska vojska, *ali* τό πολέμιόν *i* τα π. neprijateljstvo; τό π. φύσει prirodno neprijateljstvo; τα π. *i* preduzeća neprijateljska; po-

λεμικόν και εριs καῖ οργή svađa i srdžba uzrokuje neprijateljstvo. — *Adv.* πολεμικώς, *superl.* -ώτατα, *i* πολεμίως, ubojno, neprijateljski, kao neprijatelj; π. εχειν (προς τίνα) (komu) neprijatelj biti

πολεμιστής, οῦ, ό, *ep. (također* πτολ.) bojnik, borac

πόλεμόνδε *v.* πόλεμος

πόλεμος, *ep. i* πτόλεμος, ό, *kod. Hom.* boj, bojna vreva; *uopće* rat, bitka; prepirka, svađa; τά εις (προς, άμφί) τον πόλεμον ratne potrebe, bojne vježbe, ratna služba; protiv koga, προς, επί τίνα. — *Adv. ep.* π(τ)όλεμόνδε u rat, u boj

πολεύω 1) *poet. tranz.* okretati, obraćati, prerovati. 2) *ep. intr.* kretati se, boraviti

πολέω, 1) *akt. poet.* okretati, kretati se okolo, nastavati, vńησον. 2) *med.* potucati se, vrtjeti se

πολέων *mj.* πολλών, *v.* πολύς

πόληες *i si. v.* πόλις

πολιάς, άδος, ή, *fem. adj. od.* πόλις, *jon. i poet.* gradska, zaštitnica grada, *pridjevak božice Atene*

πολίζω, *ep. aor.* πόλισσα, *plpf. pas.* πεπόλιστο, *upr.* grad osnivati, *onda uopće* utemeljiti, osnovati, graditi, τί; χωρίον π. mjesto koje naseliti osnivanjem grada

πολιήτης, ου, ό, *ep. jon. i poet.* = πολίτης stanovnik kojega grada *ili* kraja, građanin; *gen. pl. poet.* -ητάν

πόλινδε *v.* πόλις

πολιο-κρότάφος 2. *ep.* sa sjedim sljepoočicama, sjedoglav, prosjed

πολιορκέω, *pravilno; adj. verb.* -κητέος, 1) *akt. upr.* grad zatvoriti *ili* podsjedati, *onda uopće* zatvoriti, podsjedati, opkoliti; mučiti, pritješnjavati. 2) *pas., s fut. med., rijetko pas., a)* biti opkoljen, podsjedan, mučen, pritisnut, *b)* dati se opkoliti, izdržati opsadu

πολιορκητέος 3. koji se mora podsjedati

πολιορκία, *jon.* -ίη, ή, opsada, podsjedanje, pritješnjavanje

πολιός 3. bjelkast, subjel. siv; sijed

πολι-οϋχος 2. *jon. poet.* koji štiti grad, zaštitnik grada, *pridjevak bogova*

πολιό-χρως, ωτος, ό, ή, *poet.* sivkaste kože

πόλις, ή, *ep. i* πτόλις, *at.* πόλεως, πόλει, πόλιν, πόλι, πόλεις, πόλεών, πόλεσι, πόλεις, *k tomu ep. sing. gen.* π(τ)όλιος *i* πόληος, *dat.* πόληι *i* πτόλεϊ, *ak.* πτόλιν, *plur.* πόλιες *i* πόληες, πολίων, πολίεσσι, πόλιο-ς *i* πόληας,70«. πόλιος, πόλϊ, πόλιες, πολίων, πόλισι, πόλις, *poet. gen. sing. i* πολεος, 1) grad, *os. a)* postojbina, glavni grad *{često bez člana). Kod Hom. često Troja, kod Atičana Atena, b)* tvrđava, utvrđeni grad = ακρόπολις, *os. atenska, dok se ostali dio grada zove* άστυ; ή κάτω π. donji grad. *c) uopće* domaća zemlja, zavičaj, otadžbina, domovina. 2) gradska općina, stanovnici grada, građanstvo, država, općina, slobodna država, *{opreka* βασιλεία *ili* τυραννίς); τά της πόλεως državni poslovi, državna uprava; τη πόλει διαλέγομαι govorim javno. — *Adv.* πόλινδε u grad

πόλισμα, τό, grad, gradić

πολίσσοος 2. *ep.* koji grad *ili* gradove štiti

πολιτεία, *jon.* -τηίη, *i* πολίτευμα, τό, 1) *{samo* πολιτεία) građansko pravo; επί πολιτεία οϊκεῖν kao građanin živjeti. 2) vladanje građanina, javno djelovanje; politička *ili* državna načela građana jedne države, politika, državna uprava, vlada. 3) državno uređenje, ustav, oligarhički *ili* demokratski, demokratska republika; spis o državnom uređenju. 4) *uopće a)* (πολίτευμα) građanstvo, broj građana, *b)* (πολιτεία) država, ustavna država

πολῖτεύω 1) *akt.* građanin biti, kao građanin živjeti i raditi. 2) *med. i pas., fut.* πολιτεύσομαι, έπολιτευσάμην *i* -τεύ-9-ην, *perf. pas.* πεπολίτευμαι, *α) = akt. b)* vladati, državom upravljati, državnik biti; o'ι πολιτευόμενοι državnici, *c) (pas.)* upravljan biti (0 *državi), τά* πεπολιτευμένα državničko djelovanje, politika

πολίτη ίη, ή, *v.* πολιτεία

πολίτης, ου, ό, *ep. jon. poet. i,* πολιήτης, *gen.* εω, stanovnik kojega grada *ili* kraja, građanin; sugrađanin, zemljak

πολιτικός 3. 1) građanski. *Supst.* τό π. građanstvo, stanovnici. 2) *a)* državni, javan, politički, *b)* državnim poslovima vješt, parlamentaran, državnički; ή π. (τέχνη) državnička vještina; ό π. državnik; τά π. *(i u sing.)* političke prilike, politički položaj, državni poslovi, politika. — *Adv.* πολιτικώς kako građaninu dolikuje, rodoljubno, strogo pravedno

πολῖτις, ιδος, ή, građanka, sugrađanka

πολίχνη, ή, mali grad, gradič. *Kao vlast, ime* Πολίχνα, *jon.* -νη, *grad. a) u Troadi. b) na Kreti. Stan.* οί Πολιχνῖται

πολίχνιον, τό, gradić

πολλάων, πολλάκις, πολλάκι *v.* πολύς

πολλα-πλάσιος, *jon.* -πλήσιος 3. mnogostruk, mnogo puta više, veći *ili* jači, i *gen. ili s* ή. *Neutr. pl. kao adv.* mnogo više

πολλαχη. πολλαχόθεν, πολλαχόσε, πολλαχοϋ, πολλαχώς, πολλέων, πολλός *v.* πολύς

πολλοστός 3. jedan od mnogih, malen, neznatan; μέρος najmanji dio

πόλος, ό, obrat. 1) os, kraj svjetske osovine, pol. 2) svod nebeski. 3) *jon.* sunčana ura

πολό-αινος 2. *ep.* mnogo hvaljen, preslavan

πολυ-αιξ *ili* -άιξ, ϊκος, ό, *ep.* pun žestoke kretnje, buran, mučan

πολύ-ανδρος 2. *poet.* pun ljudi *ili* naroda, naselan

πολυ-άνθ-εμος 2. *poet.* pun cvijeća, cvjetan; šaren

πολϋ-ανθής 2. *ep.* cvjetan

πολυαν&ρωπία, ή, mnoštvo ljudi, svjetina

πολυ-άνθρωπος 2, *sa superl.* pun naroda, napučen
πολϋ-άργῦρος 2. *jon.* bogat srebrom; *uopće* bogat plemenitim kovinama, novcima
πολύ-άρητος 2. *ep.* vrlo moljen, mnogo žuden
πολυ-αρκής 2. *jon.* za mnogo toga dovoljan, blagoslovljen, bogat
πολυ-άρματος 2. *poet.* bogat kolima
πολύ-αρνι, *ep. metapl. dat. za* πολύαρνος 2. *ep.* bogat janjcima, bogat stokom, stočan
πολυαρχία, ή, vlada mnogih, mnogovlađe
πολυ-βεν-9-ής 2. *ep.* vrlo dubok
Πόλῦβος, ό, 1) *kralj korintski koji je Edipa odgojio.* 2) *inače osobno ime*
πολύ-βουλος 2. *ep.* pun savjeta, razuman
πολύ-βούτης, ου, ό, *ep.* bogat govedima
πολϋ-γη-9-ής 2. *ep.* koji mnogo razveseljuje, pun radosti
πολύ-γλωσσος 2. *poet.* s mnogo jezika, a) δρυς hrast *u Dodoni, jer se po šuštanju njegova lišća proricalo, b)* βοή vika mnogih jezika
Πολύγνωτος, ό, *slikar s otoka Tasa, od g.* 463. *atenski građanin. U trijemu* Ποικίλη *nalazila se njegova slika „Maratonska bitka"*
πολυγονία, ή, plodnost
πολϋ-δαίδαλος 2. *ep.* vrlo umjetan, umjetno izrađen *ili* kovan; vješt, vještak
πολυ-δάκρϋος 2, πολύ-δακρυς, υος, ό, ή, πολυ-δάκρῦτος 2, *ep. i poet.* mnogo oplakivan, suzan; koji mnoge suze uzrokuje, "
πολυ-δάπανος 2. *jon.* koji mnogo troši, rasipan; skupocjen πολϋ-δειράς, άδος, ό, ή, *ep.* s mnogo vratova,
mnogoglav, vrhovit
πολυ-δένδρεος 2. *ep.* pun drveća, šumovit
πολύ-δεσμος 2. *ep.* mnogo vezan, čvrsto sastavljen
Πολϋ-δεύκης, ους, ό. Poluks, *brat Kastorov*
πολϋ-δίψιος 2. *ep.* vrlo žedan, bez vode, "Αργός
πολυδωρία, ή, podatljivost, darežljivost
πολύ-δωρος 2. *ep.* darima obilan, mirazom bogat, koji ima velik miraz Πολύδωρος, ό, *sin Kadmov i Harmonijin,*
kralj tebanski, otac Labdakov πολυ-ειδής 2. mnogolik, različan πολυ-επής 2. koji mnogo govori πολύ-ευκτος 2. mnogo »7» veoma željen πολύ-ζηλος 2. *poet.* kome se mnogo zavidi,
vrlo slavljen, veoma ljubljen πολύ-ζϋγος 2. *ep.* s mnogo veslačkih klupa πολῦ-ηγερής 2. *ep.* s mnogo mjesta sakupljen,
mnogobrojan πολυ-ήρατος 2. *ep.* vrlo ljubljen, vrlo žuden,
ljubak, dražestan πολῦ-ηχής 2. *ep. a)* mnogozvučan, zvečan.
i>) prebučan
πολυ-θαρσής 2. *ep.* vrlo smion, veoma srčan
πολύ-θεος 2. 1) koji mnogim bogovima pripada. 2) koji u mnoge bogove vjeruje πολύ-8-ερμος 2. veoma topao
πολυ-θρύλητος 2. o kom se mnogo govori, poznat, slavan, čuven
πολύ-θῦτος 2. *poet.* bogat žrtvama, π. σφαγάς τεύχειν mnoge žrtve klati
πολϋιδρείη, ή, *ep.* bogato iskustvo, velika razumnost; πολυιδρείησι νόου razborito, mudro
πολύ-ιδρις, ιος, ό, ή, *ep.* koji mnogo zna, vrlo razborit, iskusan, domišljat
πολύ-ιππος 2. *ep.* bogat konjima
πολϋ-καγκής 2. *ep.* koji veoma suši, vrlo vruć, δίψα ljuta žeđa
πολυκαρπία, ή, bogat prirod plodova, bogata žetva
πολύ-καρπος 2. plodan, rodan
πολυκέρδεια, ή, *ep. dat. pl.* -κερδείησιν, velika lukavština, podmuklost
πολῦ-κερδής 2. *ep.* vrlo lukav, podmukao
πολύ-κερως, ωτος, ό, ή, *poet.* bogat rogovima, rogat, φόνος ubistvo mnogoga rogatog blaga
πολύ-κεστος 2. *ep.* bogato izvezen
πολυ-κηδής 2. *ep.* pun briga, pun jada, jadovit, mučan
πολυ-κίνητος 2. *ροζ.* koji se mnogo *ili* jako miče, uzburkan
Πολύ-κλειτος, ό, *iz Sikiona, glasovit kipar, suparnik Fidijin, oko g.* 430. *pr. n. e.*
πολυ-κλής, ῆος, *ili* -κληίς, ῖδος, ή, *ep.* s mnogo vesala
πολύ-κληρος 2. *ep.* koji ima veliku baštinu, imućan, bogat
πολύ-κλητος 2. *ep.* iz različnih krajeva, izdaleka pozvan
πολύ-κλυστος 2. *ep.* mnogo (vjetrom) udaran, bogat morskim strujama, valovit, šuman
πολύ-κμητος 2. *ep.* mučno izrađen, kovan, građen
πολύ-κνημος 2. *ep.* s mnogo jaruga, šumovit
πολύ-κοινος 2. *poet.* mnogima zajednički, koji mnoge »7» sve obuhvaća
πολυκοιρανίη, ή, *ep.* vladanje *ili* zapovijedanje mnogih, mnogovlađe
πολυ-κρατής 2. *poet.* veoma silni
Πολυκράτης, ους, ό, *tiranin samski, smaknut na vjeru od perzijskoga satrapa Oreta g.* 522. *pr. n. e.*
πολυ-κτήμων, ον, *gen.* όνος, *ep. i poet.* veoma bogat, imućan
πολύ-κωπος 2. *poet.* s mnogo vesala
πολϋ-λήιος 2. *ep.* bogat njivama, obilan usjevima
πολύ-λλιστος 2. *ep.* mnogo moljen
πολυλογία, ή, mnogo govorenje, brbljavost
πολύ-λόγος 2. govorljiv, razgovoran, brbljav
πολυ-μαθής 2. koji je mnogo naučio, učen
πολυμαθία, ή, *jon.* -ίη, mnogoznalost, učenost
πολυ-μηκάς, άδος, ή, *jon:* koji mnogo veči, vekav
πολύ-μηλος 2. *ep.* bogat ovcama *ili* stokom stočan
πολύ-μητις 2. *ep.* vrlo razborit, domišljat, dosjetljiv

πολυμηχανίη, ή, *ep.* domišljatost, razboritost
πολυ-μήχανος 2. *ep. i poet.* = πολύμητις
πολυ-μνήστη, ή, *ep.* mnogo prošena
Πολ-ύμνια, *-t],jedna.od deset Muza, koja umije mnoge pjesme*
πολύ-μοχθος 2. *poet.* mučan, jadan; koji jade zadaje
πολύ-μῦθος 2. *ep.* govorljiv, razgovoran, brbljav
πολυ-νεικής 2. *poet.* koji se mnogo svađa, svadljiv
Πολυνείκης, ους, δ, *brat Eteoklov* (Ετεοκλής)
πολύ-ξενος 2. *i* 3. *poet.* dočekljiv, gostoljubiv; koji se mnogo pohodi
πολύ-ξεστος 2. *poet.* brižno izglađen *{dvojbeno)*
πολυοψία, ή, obilje mesa, OJ. obilje riba; *u šali:* dobra mesna godina
Πολυπαίδης, ου, ό, *Polipedov sin = Kirno, prijatelj pjesnika Teognida*
πολϋ-παίπαλος 2. *ep.* veoma podmukao, lukav, prepreden
I. πολυ-πάμων 2. *ep.* veoma imućan, bogat
II. πολυ-πάμων 2. *poet.* (πῆμα) pun bijede, nevoljan, jadovit
πολυ-πενθής 2. *ep.* pretužan, mukotrpan, mnogopatni
Πολυ-πημονίδης, αο, ό, *sin Polipemonov, upr. „Prebijedan". Tako zove Odisej u šali svoga djeda*
πολυ-πῖδαξ, άκος, ό, ή, *ep.* pun izvora, izvorljiv
πολύ-πικρα, *ep. kao adv.* veoma gorko, prebolno
πολύ-πλαγκτος 2. *ep. i poet.* 1) koji mnogo tumara, koji se puno prebijao po svijetu, potukač, svjetski skitač; *(o godinama)* koje se mnogo okreću. 2) koji daleko zanosi, α-ει,ος
πολυ-πλάνητος 2. *jon. i poet.* koji daleko luta, nestalan
πολύ-πλευρος 2. *poζ.* mnogostraničan *(geom.)*
πολύ-πλοκος 2. vrlo zapleten, zamršen
πολύ-πονος 2. vrlo mučan, nemiran; pun muka, mučen; koji muči, koji nevolje zadaje
πολυ-πότνια, *ep. fem.* vrlo časna
πολύ-πους, ποδός, ό, ή, *ep.* πουλύπους, s mnogo noga, mnogonog. *Supst.* ό π. polip, hobotnica, sipa
πολυπρ άγμονέω, *jon.* -πρηγμονέω koječim baviti se, veoma zaposlen biti, kao svjetski čovjek zabavljati se, *potom a)* u svakojake spletke miješati se, čim nedopuštenim baviti se. *b)* radoznao biti, istraživati, uhoditi
πολυπραγμοσύνη, ή, nepotrebna radljivost, *os.* upletanje u tuđe stvari, radoznalost, suvišna preduzimljivost
πολυ-πράγμων, ον, *gen.* όνος, mnogim stvarima zabavljen, *os.* koji se miješa u stvari koje ga se ne tiču, radoznao
πολυπρηγμονέω *v.* πολυπραγμονέω
πολυ-πρόβάτος 2. *jon.* bogat ovcama *ili* stokom, stočan πολύ-πτῦχος 2. *ep.* s mnogim borama, gu-
durast, mnogoklančan, klančan πολύ-πῦρος 2. *ep.* bogat pšenicom πολύ-ρραφος 2. *poet.* dobro sašit πολύ-ρρην, ηνος, 2. *ep. i* πολύ-ρρηνος 2. *ep.* bogat ovcama, stočan πολύ-ρρῦτος 2. *ep.* koji obilno teče πολύς, πολλή, πολύ, *ep. i* πουλύς, πουλύ, *i ep. jon. i poet.* πολλός, πολλόν, *gen.* πολλοϋ, πολλής, πολλοϋ, *dat.* πολλφ, πολλή, πολλω, *ak.* πολύν, πολλή), πολύ, *plur. nom.* πολλοί, πολλαί, πολλά *itd., k tomu ep. (i poet.) gen. sg.* πολέος, *ak.* πουλύν *(mase. i fem.) i* πολλόν, *plur. nom.* πολέες *i* πόλεις, *neutr.* πολέα, *gen. mase.* πολέων, *fem.* πολλάων *i* πολλέων, *dat.* πολέσσι, πολέσι *i* πολέεσσι, *ak.* πολέας *i* πόλεις. *Kompar.* πλείων, πλέον, *superl.* πλείστος 3. *(v. B i* C).

A) Pozit. I. *adj.* 1) *kao adj. broja, prostora, vremena, jakosti i veličine:* mnogi, mnogostruk, čest, prostran, širok, opširan; dug; općenit, običan; obilan, potpun, žestok, živahan; velik, silan, moćan, dubok, glasan, pun *(o glasu); s atributima veže se s* καί *npr.* πολλαί και καλαί mnoge lijepe. *Stoji a) gdje bismo očekivali adv.:* πολλός αΐνεόμενος mnogo, *tj.* često hvaljen; πολλός ήν λισσόμενος usrdno je molio, *b) bez člana u značenju:* velik dio; πολλαί τριήρεις velik dio troveslica, mnoge trove-slice; πολύ τοϋ στρατεύματος mnoge od ostalih četa; της γης πολλή velik dio zemlje; πολλή της όδοϋ velik dio puta; πολλή (se. οδός) dugi put *(Ksen. An.* 6, 3, 16). *c) s članom:* oni mnogi (o kojima je bilo govora), mnogi (što ih ima); τα πολλά πνεύματα oni mnogi vjetrovi što ih uopće ima; ό πολύς βίος punoća života, dugi preostali život; το πολύ πλήθος glavno mnoštvo; ό στρατός ό πολλός veći dio vojske; νήες αί πολλαί veći dio brodova; τό πολύ τοΰ έργου veći dio posla, *d) kao potpun predikat:* πολύς *ili* πολλός είμι, *npr.* πολύς ήν έν τή φιλοσοφία sav je živio u filozofiji, πολύς καί τολμηρός έστιν άνθρωπος silovit je i opasan čovjek; *i s* τέ καί *i* τέ-τέ. 2) *kao supst. a)* (οι) πολλοί *(ep. ob. bez člana)* mnoštvo, većina, svjetina, narod, demokratski elementi, *b)* (τό) πολύ (πολλόν) velik dio, veći dio, mnoštvo, glavna sila, najveći prostor, najviše; οΰκ έν πολλω u tijesnu prostoru; ώς τό π. većinom. *c)* (τα) πολλά mnogo^ najviše, najveći dio, većina njih, sve. 3) *kao adv. a)* πολύ (πολλόν), πολλά mnogo, u mnogim stvarima, često, nakon duga vremena, kudikamo, vrlo, znamenito, jako; τό πολύ većinom, redovno, obično; (ώς) τα πολλά većinom, kao obično. *Često stoji* πολύ (τι) *i* πολλω *pred kompar. i superl. (i riječima rastavlj.) i znači:* daleko, kudikamo, *b)* δια πολλοϋ u velikim

razmacima, u velikoj udaljenosti; nakon duga vremena, *c)* ἐκ πολλοῦ izdaleka, daleko; od dugog vremena, već dugo. *d)* ἐπί πολύ (πολλόν), (ὡς) ἐπί τό π. daleko, predaleko; dugo, zadugo; većinom, obično; u velikoj mjeri, u obilju; ἐπί πολλῳ uz velike kamate, za veliku cijenu, skupo, *e)* ἐς πολλά u svakom pogledu. /) κατά πολλά u mnogom pogledu, *g)* παρά πολύ kudikamo, *os. uz kompar.;* νικαν sjajnu pobjedu dobiti. *h)* πρό πολλοῦ prije mnogo vremena, *i)* προς πολύ svagdje, *k)* μετ' ού πολύ skoro zatim. II. *pravi adv.* 1) πολλάκις, *jon. i poet. i* πολλάκι često; πολλαχη (πολλαχή) *i* πολλαχου s mnogih drugih strana, na mnogim mjestima; πολλάκις ι ει, έάν, μή, ἵνα μή = možda. 2) πολλαχόθεν s mnogo strana, s mnogo razloga. 3) πολλαχόσε na mnoga mjesta. 4) πολλαχώς na više načina.

B) kompar. πλείων, πλεῖον »7» πλέων, πλέον, *at.* πλείων, πλέον *(pred* ή *i* πλεῖν), *gen. πλείονοζ i* πλέονος *itd. pravilno, k tomu ak. i* πλείω, πλέω, *nom. i ak. pl. i* πλείους, πλέω, πλείω; *ep. plur. nom.* πλέες, *dat.* πλεόνεσσι, *ak.* πλέας; *jon. sing. neutr. nom.* πλεῖν, *gen.* πλεῖνος, *ak.* πλεῖνα, *plur.* πλεῖνες, πλεῖνα, πλεύνων, πλεῖνας. 1) *adj. (Jat. plus),* više, previše, dalji, dulji, veći, jači; πλείονος skuplji; πλέων νύξ veći dio noći (nego dvije trećine); αϊ πλ. νηες većina lađa; ή πλ. στρατιά veći dio vojske. 2) Ja *članom kao supst.* a) (οί) πλ. većina, veći dio; jači brojem, narodna stranka, *b)* τό πλέον većina, veći dio, narod, općina. 3) *adv.* πλέον *ili* πλεῖον, πλέον τι, τό πλέον, (τά) πλείω više (t = μάλλον), dalje, većinom, u pravilu, redovno; πλέον εἶναι *ili* γίγνεσβ-αί τινι komu pomagati, koristiti; πλέον τι ποιεῖν izraditi, imati uspjeha, *b)* διά πλείονος dulje, c) ἐκ πλείονος iz veće udaljenosti, dulje vremena, *d)* ἐπί πλέον više, to više, bolje, u većoj mjeri, opširnije, *e)* ἐς τό πλεῖον dalje. /) περί πλείονος željnije, vrednije; *v. i* ποιέω. 4) ού τό πλέον ή manje nego. 5) *pravi adv. a)* πλεόνως previše, jako, silno. *b)* πλεονάκις češće

C) *superl.* πλείστος 3. 1) *adj. lat. plurimus,* najviše, najveći, najdulji, najjači, naj običniji, *također* vrlo mnogo, vrlo velik *itd.;* πλείστη γη vrlo velik prostor. *Pojačano s* δσος vrlo mnogo, ὡς *(guam)* koliko moguće, što veći, najviše *i si.,* ὅτι što dalje. *Često s gen.* δ πλείστος τοῦ βίου najveći dio životnih potreba. 2) *supst. a)* (οί) πλείστοι većina, svjetina, *b)* (τό) πλ. glavna sila, najveći dio. 3) *adv. a)* πλείστον, (τά) πλείστα najviše, većinom, najčešće, vrlo često. Us *superl.* πλείστον κάκιστος baš najgori, *b)* διά πλείστου u najvećoj udaljenosti, *c)* εις πλείστον najviše, *d)* ἐκ πλείστου najdulje, *e)* ἐπί πλείστον na najviše, na vrh, najdalje, vrlo dugo, za vrlo dugo; ἐκ τοῦ ἐπί πλ. od najstarijih vremena; ὡς ἐπί πλ. što dalje (dulje). /) περί πλείστου u najvećem stepenu *uz* ποιεϊσθ-αι *vidi r.* 4) *pravi adv.* πλειστάκις vrlo često

πολυσαρκία, ή, debljina, gojnost
πολύ-σαρκος 2. mesnat, gojan
πολυσϊτία, ή, plodnost žitom
πολύ-σκαρθμος 2. *ep. upr.* koji jako skače, *zato:* žustar, okretan, hitar
πολυ-σπερής 2. *ep.* daleko posijan, daleko rasut, raširen
πολυ-στάφῦλος 2. *ep. i poet.* grozdan, vinorodan
πολυ-στεφής 2. *poet.* bogato ovjenčan, τινός čim
πολύ-στονος 2. *ep. i poet.* koji mnogo uzdiše, nesretan; koji mnoge uzdahe uzrokuje, jadovit, pregorak
πολύ-στῦλος 2. s mnogim stupovima
πολύ-σχιστος 2. *poet.* mnogostruko rascijepan »7» razdijeljen
πολυτέλεια, *jon.* -είη, ή, velik trošak, rasipnost, gizda, sjaj
πολυ-τελής 2, *adv.* -ώς, *kompar.* -έστερον, 1) koji mnogo troška traži, skup, skupocjen, sjajan. 2) koji mnogo troši, sjajno živi, rasipan
Πολυτίμητος, ό, *rijeka u Sogdijani*
πολύ-τῖτος 2. *jon.* mnogo štovan
πολύ-τλας *(samo nom.) adj. a) ep.* stradalac, *epit. Odisejev. b) poet.* smion, drzak
πολυ-τλήμων, ό, ή, *ep.,* koji mnogo trpi, veliki patnik, stradalac, smion
πολύ-τλητος 2. *ep.* koji je mnogo pretrpio, mnogostradan
πολυ-τρήρων, όνος, ό, ή, *ep.* bogat golubovima
πολύ-τρητος 2. *ep.* s mnogo rupa, šupljikast
πολύ-τροπος 2. *ep.* mnogo okretan, lukav, previjan, provrtan, prometan
πολῦ-φάρμάκος 2. *ep.* koji poznaje mnogo ljekovitih trava, biljar, biljarica
πολύ-φημος 2. *ep.* 1) J ἀγορή, ἀλία, bogat govorima, punoglasan; ἀοιδός pjevač pun priča. 2) glasovit, slavan; ἐς π. ἐκφέρειν na glas iznositi
Πολύφημος, ό, 1) *Kiklop kojega je Odisej oslijepio.* 2) *jedan Lapit*
πολύ-φθορος 2. *poet.* pun ubojstva *i* propasti, sasvim upropašćen
πολυ-φθόρος 2. koji mnoge uništava, upropašćuje
πολύ-φλοισβος 2. *ep. s* mnogo valova, prešuman
πολύ-φορβος 2. *i* 3. *ep.* koji mnoge hrani, mnogohran
πολυ-φραδής 2. *poet.* vrlo razuman, veoma mudar
πολύ-φρων, όνος, ό, ή, *ep.* vrlo razuman, mudar, uman
πολύ-χαλκός 2. *ep.* bogat mjeđu; mjeden
πολύ-χειρ, ειρος, ό, ή, s mnogo ruka, mnogoruk

πολυχειρία, ἡ, mnoštvo ruku, mnogo radnika, pomoćnika
πολύ-χορδος 2. s mnogo žica, mnogoglasan
πολυ-χρόνιος 2. koji dugo traje, dugotrajan, trajan
πολύ-χρῡσος 2. bogat zlatom, pun blaga, vrlo bogat; οἱ π. veliki bogataši
πολυ-ψήφῑς, ῐδος, 6, ἡ, bogat šljunkom
πολυ-ώνυμος 2. s mnogim imenima
πολυ-ωπός 2. *ep.* mnogook, δίκτυον okata mreža
πόμα, τό, piće, pilo
πομπαῖος *v.* πόμπιμος
πομπεῖ^ τά, sveto suđe za večane ophode
πομπεύς *v.* πομπός
πομπεύω 1) *ep. i poet.* pratiti, voditi, τινά; τέχνην obavljati, vršiti *{službu Hermovu).* 2) ići u svečanu ophodu. 3) ružiti, grditi, τινός koga
πομπή, ἡ, 1) pošiljanje; odašiljanje, otpremanje; pratnja; po naredbi (θεῖτ) π.), na svoju sreću. 2) svečan ophod
πόμπιμος 2. *i* 3. *poet.*, *i* πομπαῖος 3. *poet.* 1) *akt.* koji odašilje, prati, donosi. *Kao pridjev Hermov:* pratilac duša. 2) *pas.* odaslan, poslan
πομπός, ὁ, ἡ, ἡος, ὁ, 1) pratilac, pratilica, voda; *o Hermu:* pratilac duša. 2) glasnik
πομφόλυξ, ὕγος, ἡ, (vodeni) mjehur, klopac, klobuk
πονέω, *fut.* -ήσω, *i med.* πονέομοα *(Hom. ne poznaje akt.), pravilno,* πεπόνημαι s *akt. i pas. znač., adj. verb.* πονητέον, *ep. bez augm., prez. part.* πονεύμενος (» *jon.), aor.* πονήσατο, *konj.* πονήσομαι, *jon. perf. pas.* 3. *pl.* πεπονέαται, 1) *intr.* muku imati, truditi se, raditi, naprezati se, mučiti se, zabavljen biti, književnim radom baviti se; služiti, posluživati, žrtvovati se, muke trpjeti, u pogibli, u nevolji biti; boriti se *(Hom.); u perf.* umoran biti; πονών πορίζομαι sebi s trudom pribavljam. U *pas.* u nevolji biti, mučen biti, patiti, štetu trpjeti; τά πεπονημένα pretrpljene muke. 2) *tranz.* s trudom što izraditi, s mukom steći; brižno izrađivati *ili* sastavljati, obavljati, činiti; uzrokovati bol
πονηρία, ἡ, zlo stanje, nevaljalost, prostota, zloća, zloba, nevaljalština
πονηρός 3, *adv.* -ώς, koji nevolju *ili* nuždu uzrokuje, mučan, težak, naporan, *stoga a)* koji se ne može upotrijebiti, nesposoban, neplodan, škodljiv, pogibeljan, neprijateljski, nesretan, zao; π. εἶναι *ili* γίγνεσθαι (o *stvarima i stanjima)* zlo stajati, nesretno svršiti se, pokvariti se. *b)* zao, pokvaren, loš, nevaljao, opak; kukavan, plašljiv; *supst.* τά πονηρά zla djela, zločinstva. — *Adv.* πονήρως *(s takvim akcentom znači)* zlo., rđavo; trudno, mučno
πόνος, ὁ, 1) posao, trud, napor, naprezanje, muka, teškoća, nevolja, nužda, bol, bijeda. *Napose a)* bojni napor, boj, žestoki boj. *b)* bolest; πόνους πονεῖν muke mučiti, nevolje trpjeti, boriti se. 2) što se naporom postizava, naporom *ili* poslom stečeno; τους ημετέρους πόνους ἔχει on uživa plodove našega rada
ποντίζω, *poet.* u more baciti, u moru utapati
πόντιος 3. *poet.* koji moru pripada, morski
πόντισμα, τό, *poet.* u more bačeno *(o žrtvi prikazanoj mrtvacu)*
ποντόθεν, *ep. adv.* iz mora
πόντονδε, *ep. adv.* u more
ποντοπορεύω, *ep. inf.* -έμεναι, *i* ποντοπόρε ω, *ep.* po moru voziti se *ili* putovati, ploviti, broditi
ποντο-πόρος 2. *ep. i poet.* koji se po moru vozi, morem plovi, moreplovan
πόντος, ὁ, *ep. gen.* ποντόφιν, more, debelo more, pučina morska
Πόντος, ὁ (εὔξεινος) Crno more. *Kao zemlja zvala se tako cijela južna obala Crnoga mora. Adj.* Ποντικός 3.
πόποι, *uzvik čuđenja, ob. neugodnoga,* ala, gle, jaoh, strašno!
πόρδαλις *v.* πάρδαλις
πορεία, ἡ, hodanje; putovanje, put; *os.* vojničko hodanje, hod
πορεῖν, *inf. aor., ind.* ζπορον, *ep.* πόρον, 1) *akt. ep. i poet.* pribavljati, pružati, davati *(isp.* πορίζω). 2) *pas. perf.* πέπρωται *(i u prozi) impers.* odlučeno je od sudbine, suđeno je, s *(ak. i)) inf.,* τινί komu. *Odatle part.* πεπρωμένος dosuđen, od sudbine određen, suđen. *Supst.* ἡ πεπρωμένη *i* τό π. sudbina, usud
πόρεύμα, τό, *poet.* hod, putovanje
πορεύσιμος 2. prohodan, prolazan; brodiv
πορευτέον, *adj. verb. od* πορεύομαι, treba ići, putovati, hodati
πορευτέος 3. gdje se mora ići, koji se mora prijeći
πορεύω 1) *akt., u prozi rijetko, fut.* πορεύσω, *aor.* ἐπόρευσα, na put donijeti, u gibanje staviti, prevesti, poslati, voditi, dovesti, pratiti, τινά, τί koga, što, τί preko čega, ἐ"ς, προς τι kamo. 2) *med.-pas.* πορεύομαι, *fut.* πορεύσομαι, *aor.* ἐπορεύθην, *perf.* πεπόρευμαι, *adj. verb.* πορευτέος, staviti se u gibanje, hodati, putovati, prolaziti, stupati, doći, otići, izaći *(i prenes.),* ὑπέροπτα π. grešnim putovima hodati; πεδίον ravnicom; εἰς, ἐπί, παρά, προς τίνα komu *i* na koga, *iζ.* ἐπί, παρά, προς τι kamo
πορθέω, πορθήσω *itd.* razoriti, razvaliti, oplijeniti, opustošiti; jurišati na; i *ak.*
πορθμεῖον, *jon.* πορθμήιον *v.* πορθμός
πορθμεύς, έως, *ep.* ήος, ὁ, *ep. i jon.* koji putnike preko vode prevozi, brodar, skeledžija
πορθμεύω, *ob. jon. i poet.,* 1) *akt. tranz.* prevesti (preko); odvesti, dovesti (vodom), donijeti. 2) *akt. intr. i pas.* dati se prevesti, prijeći

πορθμός, ο, πορθμεῖον, *jon.* πορθμήιον, τό, 1) mjesto gdje se prelazi, prijelaz, prijevoz; morski tjesnac; πορθμήια Κιμμέρια, τά, *mjesto na Krimu.* 2) prevoženje. 3) brod (za prijevoz). 4) vozarina, prevoznina (τά πορθμεία)

Πορθμός, ό, *eretrijska luka na Eubeji*

πορίζω, *fut. akt.* ποριῶ, *med.* -οῦμαι, *aor.* ἐπόρισα, *med.* ἐπορισάμην, *perf. akt.* πεπόρικα, *pas.* πεπόρισμαι *(s akt. i pas. znač.), aor. pas.* ἐπορίσθην, *adj. verb.* ποριστέον, 1) *akt.* izraditi, izvršiti, pripraviti, spremiti; pribaviti, poslati, dati, pružati, platiti, podijeliti, dopustiti; τί što, τινί komu. 2) *med. {kadšto* αὑτοῖς), *α)* za se *ili* sebi pribaviti, k sebi vući, postići, steći, pripraviti, τί *ili* τινά, τινί čim, παρά τίνος od koga. *b)* od svoga davati, pružati, na ruku, τινί

πόρῖμος 2. *i* ποριστικός 3. vješt pribaviti, domišljat, uman

πόρις *v.* πόρτις

πορισ τής, οῦ, ό, *α)* začetnik, savjetnik, τινός. 2) koji novac pribavlja, dobavljač; *oblast u Ateni, koja je imala namicati novac za izvanredne slučajeve*

πορισ τικός 3. *v.* πόριμος

πόρκης, ου, ό, *ep.* kolut, grivna, *što drži šiljak koplja s drškom*

πορνεία, ή, kurvanje, preljuba

πορνεῖο ν, ου, τό, bludište, bordel

πορνεύω *i* πορνεύομαι kurvati se, na bludnost dati se upotrijebiti; kumire štovati

πόρνη, ή, *i* πόρνος, ό, bludnica, bludnik

πορνίδιον, τό, kurvica

πορνο-βοσκός 2. koji bludnice drži, podvodnik, -ica, svodnik, -ica

πορνο-γράφος, ου, ό, pisac spisa o prostituciji

πόρος, ό, 1) prolaz, izlaz, put preko plitke vode, *zato kod rijeke:* gaz, prijevoz, brod, most; *kod mora:* tjesnac, prodor; *uopće a)* more, rijeka, *b)* put, staza, cesta; ἐν πόρῳ na trgovačkoj cesti, *ali i* na prijevozu, *c)* pore na koži. 2) sredstvo (da se što postigne), pomoćno sredstvo, novčani izvor, novac, dohodak, τινός *i* προς τι za što. 3) stjecanje, nabavljanje

πόρπαξ, ακος, ό, *poet.* ručica, držak, za koji se štit hvatao, *remen na nutarnjoj strani štita*

πορπάω, *aor. imper.* πόρπάσον prikopčati

πόρπη, ή, *ep. poet. i poz.* kopča, pregljica

πόρρω, *poet.* πόρσω, *onda* πρόσω, *ep. i* πρόσσω, *kompar.* πορρωτέρω *i* προσωτέρω, *superl.* πορρωτάτω, προσωτάτω *i* προσώτατα, *adv.* 1) α) naprijed, dalje, duboko unutra, daleko preko, τινός; *i s članom* τό π. dalje, naprijed; ὡς πορρωτάτω što dalje; πόρρω της ηλικίας ἦν već je davno prešao pristalu *ili* krepku dob. *b) o vremenu:* ubuduće, unaprijed. 2) daleko, predaleko, drukčije; τά π. udaljena mjesta; π. εἶναί τίνος ne poznati što

πόρρωθεν, *adv. a) o prostoru:* izdaleka, daleko, *b) o vremenu;* odavno, dugo prije

πορρωτέρωθεν, *adv.* otprije, dalje natrag

πορσαίνω, *ep., fut. part.* πορσανέουσα, » πορσύνω, *fut.* -νέω, -νώ, *aor. akt.* ἐπόρσῦνα, *pas.* ἐπορσύνθη, spremati, pripravljati, izvesti, davati, pružati, obavljati; svojom vijesti pružati, *tj.* navijestiti, javljati; τί (τινι) (komu) što; ὡς τό τοῦ ποταμοῦ ἐπορσύνετο kad je to s rijekom dovršeno bilo

πόρσω *v.* πόρρω

πόρτις, ιος, ό, *i* ή, *ep. i poet.,* πόρτα ξ, οίκος, ή, *ep., i* πόρις, ιος, ή, *ep. i poet.* tele, june, junica

πορφύρεος,. *ία, jon.* έη, ον, *stegn.* πορφυρούς, α, οῦν, grimizne boje, grimizan, bagren, taman; *budući da je grimiz bio različite boje:* ljubičast, modrikast, crven, tamnocrven, *zato* taman *(val, oblak),* sjajan *(duga),* krvav *(smrt)*

πορφυρεύς, έως, ό, 1) koji lovi grimizne školjke, grimizar. 2) koji grimizom masti

πορφυρίς, ίδος, ή, grimizna haljina

πορφυρω, *ep.* uzbuniti se, nemiran biti, vreti

π όσε, *ep. adv.* kuda? kamo?

Ποσειδών, *gen.* ώνος, *ak.* ώνα, ώ, *vok.* Πόσειδον, *ep. i poet.* Ποσειδάων, *vok.* Πόσείδαον, *jon.* Ποσειδέων, *dor.* Ποσειδαν, *poet. i* Ποσειδαώνιος θεός, *sin Kronov i Rejin, mladi brat Zeusov, vladar morski. Adj.* Ποσῖδήϊος 3. Posidonu posvećen. *Odatle* Ποσιδήϊον *ep. i jon., i at.* Ποσειδώνιον, τό, hram Posidonov

Ποσιδεών, ώνος, ό, *šesti mjesec atičke godine, odgovara našem prosincu —siječnju*

I. πόσις, ιος, *dat.* ει, *ep. i* εῖ, *ak. pl.* ιας, ό, *ep. i poet.,* gospodar, muž, suprug

II. πόσις, εως, *jon.* ιος, ή, piće, pijenje, pi janka

πόσος 3, *jon.* κόσος 3. kolik? kako znatan? koliko? kako dalek? kako dug? επί πόσω *i* πόσου za koliko? za koju cijenu? πόσω *uz kompar.* (za) koliko?

ποσό ω, *ροζ.* količinu navesti, zbrojiti, izračunati

ποσσ-ήμαρ, *ep. adv.* (za) koliko dana?

ποσσί-κροτος 2. *ep.* nogama tapkan *(kod plesa)*

πόσταῖος 3. na koji dan?

πόστος 3. koji po redu?

ποτά, *enkl. eol.* = ποτέ ikada, igda

ποταίνιος 2. *i* 3. *poet.* neobičan, nečuven, nov

ποτάμιος 3. riječni, potočni; π. ἵππος potočni konj

ποταμός, ό, 1) rijeka; korito rijeke. *Adv.* ποταμόνδε u rijeku 2) *personif.* Ποταμός, bog rijeke

ποτάομαι *v.* πέτομαι

πότε, *jon.* κότε, *adv.* kada? u koje doba? ές πότε dokle?

ποτέ, *jon.* κοτέ, *enklit. adv.* I) nekad, negda, jednoć, jedanput *(o prošlosti i budućnosti);* ἀεί ποτέ oduvijek; ποτέ μέν—ποτέ δέ (t ενίοτε δέ *i si.)* sad— sad. 2) *u pitanju:* možda, ipak, ta, doista, tíς ποτέ ta tko? 3) *čineći pojam općenim, os. iza relativa i negacija:* όστις ποτέ, tko mu drago, οὔποτε baš nigda, *itd.*

Ποτείδαια, *jon.j gen.* -αίης, *ak.* -αιαν, ἡ, *korintska kolonija na Halkidici. Stan.* όΠοτειδαιάτης, -δεάτης, *jon.* -ήτης. *Adj.* τά Ποτειδαιατικά (-δεατ-) Potidejske prilike

ποτέομαι *v.* πέτομαι

ποτέον *v.* πίνω

πότερος 3, *jon.* κότερος, 1) koji (od obojice)? *u dir. i indir. pitanju. 2) (rijetko)* jedan od obojice. *Kao adv.* 1) πότερον *i* πότερα (κοτ.) li, da li; *u rastavnim pitanjima:* πότερα) — ἤ da li—ili. 2) ποτέρως na koji od dva načina? kako? 3) ποτέρω-íH na kojoj od dvije strane? gdje? *i* ποτέρωσε na koju od obje strane? kamo?

ποτή, ἡ, *ep.* lijetanje, let

ποτήριον, τό, čaša, kupa, vrč

ποτής, ήτος, ἡ, *ep.* piće, pilo

ποτητός 3. *ep.* pernat, krilat; τό π. ptica

ποτί *v.* προς

ποτι-βάλλω, ποτι-βλέπω *v.* προσβ.

Ποτίδαια *i si. v.* Πο είδαια

ποτι-δέγμενος *v.* προσδέχομαι

ποτι-δέρκομαι, -δέω *v.* προσδ.

ποτι-δεύομαι *(buk.), v.* προσδέω II.

ποτι-δόρπιος 2. *ep.* koji služi za večeru

ποτι-κέκλιται *v.* προσκλίνω

πότιμος 2. pitak, sladak, ugodan

ποτι-νίσ(σ)ομαι, *ep. i poet.* dolaziti, ulaziti

ποτι-πτήσσω, *perf. part.* ποτιπεπτηώς, *ep.* prigibajući se, spuštajući se prema, τινός

ποτι-τέρπω, *ep.* dalje zabavljati

ποτι-φωνήεις, εσσα, εν, *ep.* sposoban kome govoriti, koji može govoriti; *Od.* 9, 456: π. γένοιο, da uzgovoriš

ποτι-ψαύω, *poet.* dotaći se

πότμος, ὁ, *ep. i poet. zapr.* ono što koga zapadne, subina, udes, *(rijetko)* sreća; smrt

πότνια, ἡ, *samo nom., ak. i vok., sinkop.* πότνα, *ep. jon. i poet.,* 1) *adj.* časna, poštovana. 2) *supst.* gospoda, gospodarica

Πότνιαι, αἱ, viša božanstva, *a) eufem. ime Eumenida (Her. Sof.). b) Demetra i Kora*

Ποτνιαί, αί, *grad. u Beotiji*

ποτνιάομαι, *dep. med.* moliti se boginji, jadati, vikati

ποτός 3. pitak; τό ποτόν *i* τα π. piće, pilo, napitak

πότος, ὁ, pijenje, pijanka

ποῦ, *jon.* κοῦ, *ep. i poet.* πό&ι, *adv.* 1) gdje? (i *samo prividno* kamo ?). 2) *prenes. (prividno* = πώς, τίνος ένεκα) kako? na koji način?

πού, *jon.* κού, *ep. i* ποθί, *enkl. adv.* 1) igdje, negdje, και που καί tu i tamo; *i* nekamo; J *gen.* πού αύτοῦ αγρών negdje tu u poljima. 2) nekako, iKako; valjda, možda

πουλϋ-βότειρα, ἡ, *ep.* hraniteljica mnogih, mnogohrana

πουλύ-πους, πουλύ-πονος *v.* πολύπ.

πουλύς *v.* πολύς

πους, ὁ, *gen.* ποδός, *dat.* ποδί, *ep. dat. pl.* ποσσί *i* πόδεσσι, *I) a)* noga; nokat, pandža, čaporak, čapak; ἐκ κεφαλής ές πόδας od glave do pete. *b) meton.* korak, hod, trčanje, utrkivanje; ποσίν u trku; ὡς ποδών ϊχει (τάχιστα) što brže može; ἐπί πόδα ἀναχωρεϊν uzmicati licem okrenutim k neprijatelju; κατά πόδα (τινός) (ι ἐκ ποδός) uzastopce (idući za kim), odmah, smjesta, trkom, odozdo gore, pomalo; τά προ ποδών što leži pred nogama. 2) *prenes. a)* podnožje *(gore), b)* noga *(u stola, klupe itd.). c) ep. i poet.* zateg, *uže privezano za donji kraj jedra da se jedro može napeti.* 3) *mjera za duljinu:* stopa *(oko* 31 *cm)*

πράγμα, *jon.* πρηγμα, *poet. i* πραγος, εος, τό, *k tomu* πραξις, εως, *jon.* πρηξις, ιος, ἡ, 1) (οι. πραξις) izvršivanje, obavljanje, izvođenje, radnja, djelovanje, preduzeće, djelo, posao, rasprava, dogovor; αί κοιναί πράξεις javni spolovi; ἐν τοις πρ. είναι ozbiljno se baviti čim; πράγμα *ili* πράγματα ζχειν posla imati, truditi se, mučiti se, imati neprilika; την πραξιν κατασκευάζεθαι nastojati izvesti preduzeće; πράγματα παρέχειν posla zadavati. *Napose a)* teškoća, tegoba, neprilika, *b)* lukavstvo, spletke, izdajstvo, *c) u plur.* politički poslovi, uprava, služba, ratna djela. *d)* utjerivanje, τοϋ μισθοΰ. 2) *(kao* εύ πράττειν *i si.)* stanje, položaj; τήν σήν πραξιν; »7» τό σόν τί έστι πράγμα; kako ti je? U *plur.* odnošaji, stanje stvari, zbiljske prilike *(opreka: želje);* τοις πράγμασι χρήσθ-αι u prilikama snaći se; τά παρόντα πράγματα sadašnje prilike; *napose a)* teške prilike, nesreća; εις πράγματα έμπίπτειν u neprilike zapasti, *b)* imovne prilike, *c)* državne prilike, moć, hegemonija (»' J της πόλεως, τά πολιτικά). 3) djelovanje, uspjeh; οὔτις πρηξις έγίγνετό τινι nije mu ništa pomoglo; πρηγμα εἶναί τινι od koristi biti komu. 4) (πράγμα) činjenica, stvar, predmet, događaj, čin, *uopće* nešto, pojam; τά πρ. ολα sve; *i za opisivanje ličnosti:* τά 'Ελλήνων πρ. Heleni. *Napose a)* nešto važno, veliko, znamenito; πραγμά εστί τινι komu je do toga stalo; ουδέν πραγμά (έστι) ne znači ništa; πρηγμα ποιεϊσθαί τι smatrati što važnim, *b) (i s* της πόλεως) javne stvari, državni poslovi, politika, ustav, vlada; οί έν τοις πρ. δντες koji su na vladi, upravnici

πραγματεία, ἡ, poslovanje, posao, radnja, zanimanje za što, τινός; ἡ μάταιος πρ. beskorisna opširnost; — naporan posao, napor; znanstvena djelatnost, nauka, rasprava, djelo, OJ. historijsko djelo

πραγματεώδης 2. nalik na posao

πραγματεύομαι, *jon.* πρηγματεύομαι, *dep. med.* J *aor. pas. i perf. u akt. i pas. znač.,* 1) posla imati, baviti se čim, novčarskim

se poslom baviti, trgovati, revno nastojati oko čega, truditi se oko čega, ἐπί τινι, περί τι; τινί komu, za koga. 2) izvršiti, izraditi, isposlovati, τί τινι što za koga πραγος, τό, *v.* πράγμα πραέος, πραέων *od* πραύς, *spored. obi. za*

πράος, *što v.* πραθεῖν *i si. v.* πέρθω Π ρ α ί σ ι ο ι, οι, *stanovnici kretskoga grada Presa*

(Πραισός, ή) πρακτέος 3. *adj. verb. od* πράσσω, koji se ima, mora raditi

πρακτικός 3, *adv.* -ώς, 1) za poslove prikladan, praktičan, poslovima vješt, radin, poduzetan, okretan. 2) uspješan, koji djeluje, izvršuje, postizava, παρά τίνος od koga

Πράκτιος, ό, *rijeka u Troadi, sada Borgus*

πράκτωρ, ορός, ό, ή, *i ep.jon. ipoet.* πρηκτήρ, ῆρος, ό, 1) tvorac, začetnik, uzročnik, izvršitelj, τινός čega. 2) *napose a)* trgovac, *b)* koji porez utjeruje, c) osvetnik

Πράμνειος οἶνος *nekakvo crveno gorko* vino s brda Pramne *{mjesto nepoznato)* -πρανής 2, *ep. i* πρηνής, naprijed nagnut, *a)* naglavce, strmoglavce, sunovratice. *b)* kos, strm, vrletan; κατά του πρανοῦς niz strminu; εἰς τό πρανές upravo dolje; κατά πρηνές βαλεῖν srušiti

Πράξιλλα, *jon.* Πρήξ., *lirska pjesnikinja iz Sikiona u Pizistratovo doba* -πραξις, ή, *v.* πράγμα

Πραξι-τέλης, ους, δ, *sin Kefizodotov, iz Atene, kipar oko* 340. *g. pr. n. e.* -πρδος (πράος) 2, *i* πραός, εϊα, *ὁ, jon.* πρηύς, *adv.* πράως *ili* πράως *(kompar.* -ότερον, -ότατα) *i* πραόνως pitom, blag. mio, miran, dobroćudan, ljubazan, milostiv, naklon, voljan, τινί. *Supst.* τό πραον blagost ■πραότης (πραότης), ητος, ή, blagost, krotkost, mir, strpljivost

π ρ άπίς, ίδος, ή, *ob. u plur., ep.* ošit, *(koža koja dijeli trbušnu šupljinu od prsne);* srce; pamet, um, duh

Πράς *ili* Πρας, Πραντός, *grad u južnoj Te-*

saliji πρασιά, ή, *ep. upr.* lijeha luka, *onda uopće*

lijeha povrća, slog

Πρασιάς λίμνη, ή, *jezero u Trakiji blizu Strimonskogd zaljeva*

πράσιμος 2. na prodaju

πρασις, εως, *jon.* πρῆσις, ιος, ή, prodaja ■πράσσω, *od Ksen. at. πράττω, jon.* πρήσσω, *fut.* πράξω *itd. pravilno, fut. med.* πράξομαι *i s pas. znač., perf. akt.* πέπραγα *tranz. i intr.* (bilo mi je), *i* πέπράχα *tranz.,* I. *akt. tranz.* 1) *(ep.)* prodirati,,prebroditi, prevaliti, τί, ὁδοῦο komad puta. 2) raditi, vršiti, obavljati, izvesti, izvršiti, dovršiti, uzrokovati, ispuniti, postići, uspjeti, polučiti, činiti; ići na posao, namjeravati, baviti se čim, nastojati oko čega, upravljati, misliti na što, nastojati pribaviti, voditi pregovore, dogovarati se, zaključivati, odlučivati, tvoriti, poslovati; ἐπί τῳ πράττειν kad dođe do čina *ili* bitke; την φιλίαν πράττειν o savezu raditi; διά τίνος po nekom pregovore voditi, προς τίνα s kim. U *pas.* učinjen, urađen, stečen, ugovoren, zaključen, obavljen, izdajnički izraditi, steći, tajno se čim baviti; τινί za koga raditi, držati se kim, uz koga pristajati, *b) (i bez.* τά της πόλεως, τά πολιτικά *ili* πολιτεύεσθαι) politikom *ili* državnim poslovima baviti se, državnik biti; εδ τά πολιτικά πρ. vješt državnik biti; εδ π. τά ιατρικά kao liječnik sretne ruke biti. 3) *često* = ποιεῖν; πράττειν τινά τι što od koga zahtijevati, *ob.* χρήματα, φόρους, μισθόν koga opomenuti da plati dug, porez, honorar. U *pas.* opomenut biti, ὑπό τίνος od koga, τί za što. *Ali* πράττειν τι *znači i* porez utjerivati, pobirati

II. *intr.* do cilja doći, u kakvu stanju biti, vladati se, nalaziti se, τά άριστα π. vrlo sretan biti; πολλά και αγαθά π. vrlo mu je dobro; *ob. s adv.* εδ, καλώς, κακώς, φλαύρως * *si.* dobro mi je, zlo mi je, sretan sam, nesretan sam; έκτος άτας π. izvan pogibli nalazim se; πράττει οὕτω tako mu je, takva ga je nesreća zadesila. *Kadšto s dod.* τί, κατά τι, ζς τι *ili s part.* imati sreću u čem, koristiti se čim

III. *med.* 1) nešto (τί) za se raditi, u svoju korist što raditi. 2) za se utjerivati, zahtijevati, pobirati, τί što, OJ. *porez i si.,* τινά *i* άπό τίνος od koga; τά δίκαια π. koga pravednom kaznom kazniti

πράτός 3. *poet. adj. verb. od* πιπράσκω prodan

πράττω *v.* πράσσω

πρδῦμητις, ό, ή, *poet.* blag, milostiv

πράῦνω (ῡ), *aor.* έπράϋνα, *jon.* πρηῦνω, ublažiti, umiriti, τινά *ili* τί; *pas.* ublažiti se

πραῦς *v.* πράος

πρεπόντως, *adv. part. od* πρέπω, kako treba, pristojno, dostojno

πρεπτός 3. *poet.* odličan, častan

πρέπω 1) odlikovati se pojaviti se, pokazivati se ἀγγέλλων πρέπει = ἀγγέλλει. 2) sličan biti, τινί τι komu u čem. 3) pristojati se, dolikovati, odgovarati *ob. impers.* πρέπει pristoji se, dolikuje, { vjerojatno je, τινί *ili* εϊς τίνα komu, *ob. s (ak. i) inf.*

πρεπώδης 2, *kompar.* πρεπωδέστερος, pristao, pristojan, τινί komu

πρέσβα *v.* πρέσβυς

πρεσβεία, ή, 1) pravo najstarijega, prvorodstvo. 2) poslanstvo, poslanici

πρεσβεῖον, *ep. (jon.)* πρεσβήιον, τό, *u sing. i plur.* dar za najstarije, počasni dar prednost, predsjedništvo

πρεσβευτής, οῦ, ό, *plur. ob.* οι πρέσβεις, εων, poslanik

πρεσβεύω I. *akt.* 1) *intr. a)* stariji *ili* najstariji biti, τινός od koga prednji biti, vladati, τινός, *b)* poslanik biti, kao poslanik gdje boraviti, *τινί* za koga, παρά τίνος od koga.

2) *tranz. a)* štovati, cijeniti, uzvisivati, hvaliti, τινά *i* τί; πλέον π. više cijeniti, *b)* kao poslanik ugovarati, τί, II. *med.* poslanike slati, po poslanicima ugovarati

πρεσβήιον *v.* πρεσβεῖον

πρεσβυγένεια, ή, *jon.* prvorodstvo

πρεσβῦ-γενής 2. *ep.* stariji po rodu, prvorodeni

πρέσβῦς δ *{samo nom., ak. i vok.), s os. ep. fem.* πρέσβα, *zatim* πρεσβυτης, ου, δ, 1) star, vremešan; *često kompar.* πρεσβύτερος *i superl.* πρεσβύτατος stariji, najstariji. *Supst.* starac. 2) častan, uzvišen, moćan, važan, znatan. 3) *plur.* οί πρέσβεις poslanici, *v.* πρεσβευτής

πρήγμα, πρηγματεύομαι, πρηκτήρ, πρήξις, πρήσσω *v.* πρα-.

πρή-9-ω *v.* πίμπρημι

πρηνής *v.* πρανής

πρήσοα *v.* πρήθω

πρήσις *v.* πρασις

πρηστήρ, ήρος, δ, koji spaljuje, munja, svjetlica; nevrijeme, orkan

πρητήριον, τό, *jon.* mjesto gdje se prodaje, trg, tržište

πρηΰνω *v.* πραόνω

πρηώς *v.* πράος

Πρίαμος, δ, *sin Laomedontov, kralj trojanski, ubijen od Neptolema. Odatle* δ Πριαμίδης, *gen.* εω *i* αο, *koji god od njegovih sinova, kojih je imao pedeset*

Πρίάπος, *ep.* -ηπος, δ, *sin Dionizov, bog vrtova i vinograda*

πρίασθαι, *dep., aor. med.* έπριάμην *(za prez.* ο'ίνέομαι), 2. *sg. i* έπρίω, *konj.* πρίωμαι, *ep. ind.* 3. *sg.* πρίατο, kupiti, otkupiti, οί πριάμενοι kupci; τινός *(i* τινί) čim, za što, μικροῦ jeftino, πολλοϋ skupo; παρά τίνος od koga

Πριήνη, ή, *jonski grad u Kariji. Stan.* οί Πριηνέες

πρίν *adv. i veznik,* I. *Adv. vremen.* prije, otprije, nekoć, inače; prije, radije *(Jat. potius); često* το πρίν, *rjeđe τά πρίν u istom znač.; 6* πρίν predašnji, prijašnji, *i* pokojni. — II. *veznik* prije nego, dok (ne), *jon. s* ή, *at. ob. bez* ή. *Pojačava se sa* γέ, δή *i* καΐ δή još prije, *i s* -παροιθεν, πρόσθεν, πρότερον. *Slaže se s ind., konj., opt. i inf., v. gramatiku*

πριστός 3. *ep.* piljen, razrezan

πρίω (Γ), *aor.* ζπρῖσα, *perf. pas.* πέπρισμαι, *aor.* έπρίσθην, 1) piliti. 2) zubima gristi *ili* pograbiti. U *pas.* čvrsto pograbljen, čvrsto privezan biti, τινί čim, εκ τίνος o što

πρίων *(ι),* όνος, δ, *poet.* pila

πρό I. *adv.* 1) *mjesto:* sprijeda, naprijed; Ίλιόθι ποό pred Ilijem, ούρανόθι πρό pod nebom; πρδ φόωσδε napolje, na svjetlo. 2) *vrijeme:* prije, ήώθι πρό prije zore II. *prep. s genit., kadšto rastavlj. od padeža,* 1) *a) prostor:* pred, ispred, πρδ της Κιλικίας na granicama Kilije *(za obranu);* πρδ δδοϋ γίγνεσθαι *v.* προγίγνεσθαι; πρδ χειρών pred sobom u rukama, *b) vrijeme:* prije, pred; πρδ καιροϋ prije vremena, prerano; πρό πολλοϋ dugo prije; πρδ τοϋ δέοντος prije nego što je potrebno; πρδ τοϋ prije toga; οί πρδ έμοϋ moji prethodnici; πρδ μιας ημέρας jedan dan prije. 2) *prenes.* = υπέρ za (obranu i korist), *i* protiv, *npr.* πρδ τοξευμάτων za zaštitu protiv strijela, *b)* = αντί, mjesto, umjesto; u čije ime. c) *za označivanje prednosti:* pred, više nego, radije, os. *uz kompar. i kompar. pojmove i uz* άλλος, *npr.* αίρεϊσ-9-αί τι πρό τίνος voljeti što nego što (drugo), *d) uzrok:* od, poradi, πρδ φόβοιο, *II.* 17, 667.

προ-αγγέλλω unaprijed javiti, prije navijestiti

προαγόρευσις, ή, kazivanje unaprijed, proricanje

προ-άγορεύω, προεϊπον *i* προεΐπα, *aor., k tomu fut.* προερώ *(jon.* -ρέω), *perf. akt.* προείρηκα, *pas.* προείρημαι, *aor,* προϋρρήθην (*i u tmezi).* 1) unaprijed reći, naprijed kazati, spominjati, propovjedati, opisivati, određivati *ili* savjetovati, τί τινι komu što. U *pas.* τά προειρημένα što je prije spomenuto; άπδ προειρημένου po dogovoru. 2) pred kim reći, izreći, javno oglasiti, proglasiti, navijestiti, očitovati, naložiti, zapovijedati, ύπό τίνος od koga dati proglasiti

προ-άγω (-άξω, -ήγαγον, -ήχα *itd.),* I. *akt.* 1) *tranz.* naprijed voditi *ili* tjerati, *os.* na rad voditi, na svjetlo iznositi, podići, uzvisiti, odrediti, navesti, zavesti, na što skloniti, potaći, nagovarati, τινά, τί; είς, έπί τι na što, k čemu. 2) *intr. (zapravo s pomišlj.* εαυτόν) naprijed *ili* dalje ići, napredovati, otići; predaleko ići, navaljivati. II. *med.* 1) nešto (τί) od sebe dokle *(ΐς* τι) dovesti. 2) = *akt.*

προ-αγων, ωνος, δ, prvi boj, priprava; uvod u tragično natjecanje (άγων), *koji se sastojao u tom da su se pjesnici, korezi, glumci i koreuti s vijencem na glavi predstavili narodu* 8. *elafeboliona u Periklovu odeju*

προαγωνιστής, οϋ, δ, prvi borac, prvoborac, ratnik

προ-αιδέομαι, *jon.* -εϋμαι, *dep., plpf.* 3. *pl. jon.* προαιδέατο, hvalu, blagodarnost dugovati (πρό *za prije iskazana dobročinstva),* τινί komu

προαίρεσις, εως, ή, slobodan izbor, slobodna volja, odluka, nagnuće, tendencija, motiv, značaj, uloga; *u plur.* zanimanje *ili* težnje koje je čovjek sam sebi izabrao, putovi, smjerovi, των κοινών politika

προ-αιρέω (-αιρήσω, -ΐλον, ήρηκα *itd.), adj. verb.* προαιρετέον, 1) *akt.* izvaditi, uzeti. 2) *med. a)* sebi izvaditi, izabrati, birati, voljeti, što preda što postavljati, *kadšto s* μάλλον *i* ή *objačano;* προηρημένος *Demokrit fr.* 96. voljan, *b)* odlučiti, zaključiti

προ-αισθάνομαι (-αισθήσομαι, -7)σ&όμην, -ήσθημαι), prije *ili* unaprijed opaziti, vidjeti,

spoznati, saznati, τι što, τινός o čem, τινά s *part.* o nekom, da on
■προ-ακούω (-ακούσομαι, -ήκουσα, -ακήκοα), *jon. plpf.* προακηκόει, α) prije čuti, *aps. ili* ὅτι. *b)* čuti, τί, i to τινί za koga
προ-αλής *2. ep.* strm, vrletan
προ-αναισιμόομαι, *jon. perf.* -αναισίμωμαι, *o vremenu:* prije proći, i πρότερον ἤ *inf.*
προ-ανακρίνω prije ispitivati, istrage voditi
προ-ἀνᾰλίσκω (-αναλώσομαι, -ανήλωσα *itd.), a)* prije potrošiti, *b)* prije iscrpsti, prije uništiti
προ-ανύτω prije izvršiti
■προ-απηγέομαι, *jon. mj.* προαφ. prije pripovijedati, -ri
προ-αποθ-νήσκω, *aor.* -θανεῖν, prije poginuti, umrijeti, *aps.* prije vremena, τινός prije koga
■προ-αποκάμνω prerano umoriti se *ili* klonuti
προ-απόλλυμι prije upropastiti, uništiti, 'iva. U *pas.* προαπόλλυμαι, *aor.* προαπωλόμην, *perf.* -όλωλα, prije poginuti
προ-αποπέμπω 1) *akt. i pas. a)* naprijed slati, τινά ες τι koga kamo. *b)* prije odaslati. 2) *med.* (naprijed) pred sobom poslati, τινά
προ-αποστέλλω = προποπέμπω
προ-αποτρέπομαι, *med. s aor.* -ετράποντο, prije se na stranu okrenuti, prije odustati, 5 *part.* od čega
προ-αποφαίνομαι prije izjaviti, očitovati
προ-αρπάζω prije uzeti, preotimati
προ-άστειον, *poet.* προ-άστιον, τό, okolina pred gradom, predgrađe; seosko imanje
προ-αφίσταμαι, *med. intr.,fut.* -αποστήσομαι, *aor.* -απέστην, *perf.* -αφέστηκα, prije odustati, okaniti se, odmetnuti se, otpasti, otići
προ-βάδην, *adv.* idući naprijed
προ-βαίνω (-βήσομαι, -έβην, -βέβηκα), i *ep. part.* -βιβάς {*drugi:* βιβών), 1) naprijed koračati, naprijed stupati, naprijed ići, τινός pred kim, *o vremenu:* odmaknuti; prolaziti; napredovati; προβαίνοντος τοῦ ἔργου kako je posao napredovao, tečajem posla
προ-βάλλω (-βαλῶ, -έβαλον, -βέβληκα), *aor. ep.* πρόβαλον, *iter.* προβάλεσκε, I. *akt.* 1) pred koga bacati, stavljati metati, dobaciti, τι τινι. *Prenes.* ζριδα svađu zavrgnuti. U *pas.* pred koga stavljen biti, određen biti, protiv koga postavljen biti. 2) odbaciti, zabaciti; na kocku metnuti, žrtvovati. 3) ἑαυτόν držati se za izgubljena. II. *med.* 1) nešto pred sobom stavljati *ili* držati, na sebe baciti, ogrnuti, što za obranu pred sobom držati (τα ὅπλα), braniti se, pokrivati se, τί čim; τάφρον jarak pred sobom iskopati; τινά od koga zaštićen biti; πρό τίνος *(se.* τήν ασπίδα) štititi koga, *Prenes. a)* τήν ελπίδα pouzdano se nadati, *b)* na koga *ili* na što pozivati se, za izliku uzeti, ispričavati se čim. 2) pred sebe baciti, prosuti (οὐλοχύτας), postaviti; udariti (θειμέλια). 3) natkriliti, nadvisiti τινός τινι koga čim. 4) predložiti *(za izbor),* τινά. U *pas.* biti predložen, izabran
πρόβασις, εως, *jon.* ιος, ἡ, 1) hodanje naprijed, uzlaženje, *u pl.* hodovi. 2) *prenes.* imanje koje hoda, živo blago, stado *(opreka: nepokretni imetak)*
προβάτειος 3. ovčji
πρόβατον, τό, *ob. u plur.* marva na paši, os. sitna stoka, *napose* ovce
προ-βέβουλα, *ep. def. perf.,* voljeti, τινά τίνος koga nego drugoga
προ-βιβάζω naprijed voditi *(s* πρόσω); voditi, odvesti, εἴς τι do čega
προ-βιβάς *v.* προ-βαίνω
πρόβλημα, τό, 1) što naprijed skače, predbrežje, klisura, rt, glavica; strma obala. 2) *a)* obrana, nasip, zid, zaštita. *b)* oružje za obranu, oklop, štit, *i* sulica. 3) predloženo, znanstvena zadaća, prijeporno pitanje, problem
προβλής, ήτος, ὁ, ἡ, *ep. i poet.* naprijed bačen, pružen, koji strši; στήλη potporanj; ὡ προβλήτες o strme obale
πρόβλητος 2. *poet.* bačen, τινί pred koga
προ-βλώσκω, *ep., inf.* -σκέμεν, *aor.* πρόμολον, izlaziti
προ-βοάω, *ep. i poet.* glasno vikati; δεινόν τι strašno jaukati
προ-βόλαιος, ὁ, *jon.* pružena sulica, koplje
προβολή, ἡ, *i* πρόβολος, ὁ, 1) = πρόβλημα, *što v.* 2) (προβολή) držanje oružja pred sobom *(za obranu ili navalu),* navala; τα δόρατα εις π. ἀποτείνειν držati sulice spremne za navalu. 3) pritužba podnesena narodu *kod koje tužitelj ne očekuje sudbenu osudu, nego samo izjavu narodne skupštine da drži tužbu za osnovanu i sudbeni progon tuženi-kov za opravdan*
προβοσκός, ὁ, pastir
προβούλευμα, τό, prethodni zaključak vijeća. *O svemu o čem se u atenskoj narodnoj skupštini imalo raspravljati moralo je vijeće stvoriti prethodni zaključak*
προ-βουλεύω I. *akt.* 1) unaprijed vijećati, prije razmišljati. *Os. o vijeću atenskom:* stvoriti prethodni zaključak (προβούλευμα) *(što v.).* U *pas.* od vijeća zaključen biti. 2) prvi glas u vijeću imati. II. *med.* unaprijed se savjetovati, promatrati, razmišljati
πρό-βουλοι, οι, povjerenstva za prethodno vijećanje, vijećnici, vijeće. 1) *poslanici pojedinih država za vijećanje o zajedničkom dobru Helade (npr. ahejsko savez, vijeće). 2) dvanaest poslanika koje bi pojedini članovi jonskoga saveza slali k Panionionu* (Πανιώνιον). 3) *Odbor od deset lica, postavljen u Ateni g.* 413. *da bi stezao djelovanje demokratskoga vijeća;* g. 411. *proširen sa dvadeset lica sa zadaćom da podnese prijedloge o promjeni ustava*
προ-βωθ-έω, *jon. mj.* προβοη9·έω, prije u pomoć priteći, εἰς τι kamo
προ-γενής 2. *ep.,* prije drugih rođen, star; *kompar.* -νέστερος stariji

προ-γίγνομαι, *dep. med.* (-γενήσομαι, -εγενόμην. -γέγονα, -γεγένημαι), 1) pomoliti se, pojaviti se., prije -biti; οι προγεγενημένοι pređi; τά προγεγενημένα prošlost; ἡ προγεγονυῖα χάρις zahvalnost za prijašnja dobročinstva. 3) *ep.* προ ὁδοῦ γενέσθ-αι *(možda tmezd)* puteni napredovati

προ-γιγνώσκω (-γνώσομαι, -έγνων, -έγνωκα *itd.)* unaprijed spoznati, razumjeti uvidjeti, razmisliti

πρόγνωσις, ἡ, znanje unaprijed

πρό-γονος, ὁ, *ob. plur.* pređi, praoci; *o ovcama:* prije okoćen, stariji

πρόγραμμα, τό, spisak predmeta za rapravljanje, dnevni red

προ-γραφή, ἡ, pismeni oglas, *os.* proskripcija u i?imljana; *pa* prijava za izbor, kandidatura

προ-γράφω prije pisati, označiti, objaviti javnim oglasom, narediti, propisivati, odrediti, pismeno sazvati, na dnevni red stavljati; κρίσιν τινί komu poziv na sud izdati

προ-δαείς, *ep. part. aor.,* koji naprijed zna

προ-δείδω, *poet. aor. part.* προδείσας, unaprijed bojati se, τινί poradi čega

προ-δείκνυμι *i jon.* -νύω (-δείξω, -έδειξα, *itd.),* 1) pred sobom pokazivati, σκήπτρῳ (o *rHljepcu koji palicom put traži).* 2) prije pokazati, dokazati, navijestiti

προ-δειμαίνω, *jon.* = προδείδω

προδέκτωρ, ορός, *6,jon.* koji naprijed navješćuje, objavljuje budućnost, τινός komu

πρό-δηλος 2, *adv.* -ήλως, koji jasno leži pred očima, sasvim jasan, očevidan, poznat

προ-διαφ-9-είρω prije uništiti, prije podmititi

προ-διδάσκω (-διδάξω *itd.),* 1) *akt. i pas.* prije naučiti *ili* poučiti; naukom unapređivati; τινά (τινί) τι koga što. 2) *med.* za svoju svrhu naučiti, τινά τι koga što

προ-δίδωμι naprijed davati, isplatiti; izdati, odati, τί. *Napose a)* izdati, *os. neprijatelju,* vjerom krenuti, izdajnički bježati *ili* pobjeći, na cjedilu ostaviti; *o rijekama:* presahnuti, premaći se; ὁ προδιδούς izdajica. U *pas.* izdan biti, izdajom osvojen biti. *b)* ostaviti, napustiti

προ-διερευνάομαι, *med.,* prije pretražiti, ispitati, uhoditi

προ-διερευνητής, οϋ, ὁ, naprijed poslan uhoda

προ-διηγέομαι, *dep. med.,* prije pripovijedati

πρό-δικος, ὁ, obranični sudac, branič; skrbnik *lakedem. kralja* Πρόδικος, ὁ, *sofist s otoka Keosa, suvremenik Sokratov*

προ-διώκω progoniti

προ-δοκαί, αί, mjesto gdje se vreba, zasjeda

πρό-δομος, ὁ, *ep.* prednji dio kuće, predvorje, *tj. kratak trijem na ulazu iz dvorišta u meguron*

προδο.σία, *jon.* -ίη, ἡ, izdajstvo, veleizdaja; ἐπί προδοσίᾳ φεύγειν zbog veleizdaje prognan biti

προδότης, ου, ὁ, izdajica, izdajnik

προδότις, ιδος, ἡ, izdajnica

πρόδοτος 2. *poet.* izdan, ostavljen

πρόδρομη, ἡ, trčanje naprijed

πρόδρομος 2. 1) koji naprijed bježi, koji istrčava; preteča. 2) naprijed poslane čete *za uhođenje i si., os.* konjaničke

προεδρεύω (πρόεδρος) predsjednik (proedar) biti

προεδρία, *jon.* -ίη, ἡ, prvo mjesto *(u kazalištu i si.),* predsjedništvo, prednost, odlikovanje

προ-εδρικός 3. koji se tiče proedara (πρό--εδρος, *što v.),* γραφή tužba protiv proedara

πρό-εδρος, ὁ, predsjednik; *u plur.* ad hoc izabrani odbor devetorice (osam članova + επιστάτης των προέδρων), *koji je u Ateni u* 4. si. *predsjedao sjednicama vijeća i narodne skupštine*

προ-εέργω, *ep. mj.* προείργω, zaustavljati, priječiti, τινά

προ-έηκα *v.* προΐημι

προ-εθ-ίζω, *perf. pas.* -είίΗσμαι, prije priučiti, s *inf.*

προεῖδον *v.* προοράω

I. πρό-ειμι (εἶμι), *v.* προέρχομαι

II. πρό-ειμι (ειμί), *ep. (samo u tmezi),* τά. προεόντα što leži pred nama = prošlo(st), *jer su Grci držali da poznata prošlost leži pred nama, a nepoznata budućnost da je iza nas, zato* μετόπισθεν (straga) = kasnije, ubuduće

προ-εισάγω *v.* προ-εσάγομαι

προ-εισπέμπω prije unutra slati

προ-εκλέγω prije utjerati

προ-ελαύνω naprijed ići, naprijed jahati, napredovati; τινός pred kim jahati; U *pas.* ὡς πρόσω τῆς νυκτός προελήλατο a kad je noć dalje odmakla

προ-εμβάλλω 1) *intr.* prije udarati, prije navaliti, ες τι u što. 2) *tranz.* prije unutra baciti *ili* slati, τινά

προ-έμεν *v.* προΐημι

προ-εννέπω *v.* προυι>νέπω

προ-εξαγγέλλω naprijed javiti

προ-εξάΐσσω, *jon., at.* προεξάσσω, *aor. part.* -άξαντες, prije naprijed poletjeti iz bojnoga reda, predaleko naprijed poći

προ-εξανίστάμαι, *med., samo intr., s fut.* προεξαναστήσομαι, *aor.* προεξανέστην, *perf.* προεξανέστηκα, prije drugih ustati i krenuti na neprijatelja, prije vremena ustati i izaći *u natjecanjima;* prije podići se, prije osvijestiti se

προ-εξέδρη, *i], jon.* posebno, od drugih odijeljeno sjedalo

προ-εξεπίσταμαι, *poet.* dobro naprijed znati

προ-εξορμάω prije se dići, prije krenuti se

προ-επίσταμαι unaprijed znati

προ-εργάζομαι, *augm.* -ηογ. *i* -ειργ., *redupl.* -ειργ. prije činiti, unaprijed raditi, τινί za koga. U *pas.* προειργασμένος prije stečen,

prije učinjen, τινί od koga; *supst.* τα πρσειργασμένα predašnja djela
προ-ερέσσω, *ep. aor.* προέρεσσα, 1) naprijed veslati, *ίς* τι kamo. *2) tranz.* naprijed veslajući tjerati, νήα
προ-ερέω, *at.* προαγορεύω
προ-ερύω, *ep. aor.* προέρυσσα, 1) naprijed, dalje vući, νήα άλαδε lađu u more. 2) veslajući s pučine do kopna dotjerati
προ-έρχομαι, *dep., aor.* προήλθον, *perf. opt.* προελήλυθ-οίην$_{Λ}$ *i* πρό-ειμι, *inf.* -ιέναι *(kadšto sa znač. fut.),* 1) naprijed ići, τινός pred kim, dalje stupati, napredovati, dalje ići, dalje doći; krenuti se, otići; dati se u bijeg *(Ksen. Kir.* 3, 1, 4); dotle doći, ές τόδε; τοϋ καιροϋ ići dalje nego što je dobro. 2) izaći, naprijed stupiti. 3) *o vremenu:* proći, proći; προϊόντος χρόνου tijekom vremena; *u govoru:* nastavljati. 4) naprijed ići, stupati pred kim *ili* na čelu
πρόες *v.* προΐημι
προ-εσάγομαι, *jon. med. s aor.* προεσάξαντο, uvesti, sebi što prije donijeti (ία *sela u grad)*
προετικός 3. koji baca od sebe, *os.* rasipan
προετοιμάζομαι, *jon. med. (bez augm.)* sebi što (τί) (za svoju korist) unaprijed pripravljati
προ-έχω, *stegn.* προΰχω (προέξω *i* προσχήσω *itd.), ep. impf.* 3. *sing.* πρόεχε (i *u tmezi), i med.* προ-ΐσχομαι, I. *akt.* 1) *tranz. a)* naprijed držati, τί. *b)* unaprijed znati, *c)* prije imati *ili* dobiti, τί τίνος što prije koga. 2) *intr. a)* naprijed se pružati, stršiti, provirivati: το *-κρηίγνν* prednji dio. *b)* prednost imati, pred kim biti, vremenski udaljen biti jedan od drugoga, nadvisivati (κεφαλή glavom); nadmašivati, natkriljivati, odlikovati se, τινός, *rijetko* τινά; τινί čim. II. *med.* pred sobom držati *ili* nositi; pred sobom imati, goniti, ταύρους; *(i bez* πρόφασιν) izgovarati se, ispričavati se čim, τί
προ-ηγεμων, όνος,ό, προηγητήρ, ήρος, ό, *i* προηγητής, οϋ, ό, *poet.* vođa; prvi plesač, kolovođa
προ-ηγέομαι, *dep. med.* naprijed ići, put pokazivati, voda biti, voditi, την προς τους εναντίους *se.* όδόν
προηγορέω za koga govoriti, braniti, riječ voditi
προ-ηκης 2. *ep.* sprijeda zaoštren, oštar, oštrih bridova
προ-ήκω, *ob. u znač. perf.,* pred kim biti, bolji biti, τινός τινί; naprijed ići, prestići; τα πράγματα ές τοϋτο προήκει stvari su dotle došle
προ-θαλής 2. izvrstan, koji krasno raste
προ-θέλυμνος 2. *ep.* 1) koji ima sloj na sloju, š više slojeva, dobro složen, čvrst, σάκος. 2) iz dna, s korijenom, stubokom
προ-&εραπεύω prije na službu biti, prije obvezati, τινά
προ-θεσμία, ή, *(se.* ημέρα) prije određeni rok, zastarjeli rok, zastarjelost
προ-θεσπίζω *poet.* **prije proricati, unaprijed** reći
προ-θέω, *impf. ep. (J$^{on.}$) i^{ter}-* προθέεσκε, naprijed trčati, preteča biti, τινός pred kim
προ-θ-ρφσκω, *ep. samo aor. part.* προθ-ορών, naprijed skočiti, iskočiti
πρό-θϋμα, τό, *poet.* predžrtva
προθϋμέομαι, *dep. pas. s fut.* προθυμήσομαι. *i* -η&ήσομαι, *aor.* προεθυμή-9ην, *perf.* προτεθύμημαι, *adj. verb.* προθυμητέον, *jon. prez. part.* προθυμεύμενος, 1) spreman, voljan biti, imati volju, htjeti, željeti, težiti, željno nastojati. 2) truditi se, nastojati oko čega, brižno raditi. 3) revan, veseo, dobre volje biti
προθυμία, *jon.* -ίη, ή, *ep. i plur.,* 1) sklonost, želja, težnja, volja, nastojanje, revnost, spremnost, odluka. 2) veselo srce, radost, odr jesi tost, hrabrost, srčanost. 3) naklonost, odanost, dobra volja, ljubav. *Aps.* τίς ποθ' ή π.; na što si se odlučio? πάση π. sa svom revnošću; ύπό ποοθ-υμίας pomnjivo; προθυμίαν εχω težiti, željeti
πρό-θϋμος 2. sklon, *a)* voljan, željan, revan, ozbiljan, *b)* spreman, dobre volje, rad (ού π. neveseo), odrješit, vrlo radin, željan boja, srčan, hrabar, *c)* privržen, odan, požrtvovan. *Supst.* τό πρόθυμον = ή προθυμία, *npr.* stranačka revnost. *Adv.* προθυμως, *kompar.* -μότερον, *superl.* -μότατα, sklono, voljno, spremno, rado, od srca, revno; ού π. s malo revnosti
πρό-θϋρον, τό, *ob. u plur.* 1) prednja vrata *koja vode s ceste u dvorište.* 2) mjesto pred vratima, ulaz u kuću, predvorje
προ-θ-ύω prije žrtvovati; *i med.*
προ-ϊάλλω, *ep.* pošiljati, odašiljati
προ-ϊάπτω, *ep., fut.* -ιάψει, *aor.* -ίαψε, prije (vremena) slati, pošiljati, odašiljati
προ-ιδών *i si. v.* προοράω
προ-ΐζομαι, *jon. med.* predsjedati
προ-ΐημι, *impf. at. (i jon.)* προΐειν, *fut.* προήσω, *aor.* προήκα, *itd.*; *ep. aor. ind.* προέηκα, *inf.* προέμεν, *med. opt.* πρόοιντο, *upr.* naprijed poslati. *Zato u pravom i prenes. smislu,* I. *akt.* odaslati, izaslati, otposlati, otpremiti, otpustiti, žrtvovati; dati, podijeliti (κϋδος); bacati, puštati (εγχος, όιστόν); ispuštati; izlijevati (ΰδωρ); dopustiti; αυτόν επί τι podati se čemu. II. *med.* 1) predati se, povjeriti se, εαυτούς είς τι upuštati se u što. 2) od sebe odaslati, ispustiti, a) izreći, izgovoriti, *b)* prinijeti, žrtvovati, prepustiti, povjeriti, dopustiti, dozvoliti, τινί τι. c) napustiti, od sebe odbiti, zanemarivati, izdati
προίκτης, ου, ό, *ep.* prosjak
προΐξ, *stegn.* προίξ, *gen.* προικός, *ak.* προίκα, ή, dar, poklon; *os.* miraz, prćija. *Adv. ep.* προικός *(gen. cijene) i at.* προίκα (na dar), badava, bez naknade
προ-ϊππεύω naprijed jahati, naprijed juriti
προ-'ίστημι *A) tranz.* I. *akt. i pas.* (προΐστην, προστήσω, προέσαησα, προεστάθην, προστα-

θήσομαι), 1) sprijeda postavljati, staviti, τινά koga, πρό τίνος pred koga. U *pas.* postavljen, određen biti. 2) τινά τίνος koga čemu na čelo postaviti. II. *med.* (προϊστάμην, προστήσομαι, προεσιησάμην), 1) pred sebe postaviti, τί. 2) izgovarati se, upotrebljavati kao izliku, τί. 3) koga (τινά) svojim zamjenikom učiniti.

B) intr. med. προ-ΐσταμαι, *impf.* προϊστάμην, *fut.* προστήσομαι, *aor.* προέστην, *perf.* προέστηκα, 1) naprijed postaviti se, naprijed stati. 2) *prenes. a)* protiv koga stupiti, protiviti se komu, τινί. *b)* pred koga *ili* što stupiti,-« *perf.* stajati, a) *za obranu,* štititi, braniti, τινός od čega. β) *da ga moliš,* moliti koga (τινά) za što (τί). *c)* na čelo stupiti, *(perf.* na čelu stajati), postavljen nad čim biti, predstojnik biti, zapovijedati, voda biti, voditi, nadzirati, brinuti se, baviti se čim, τινός, *i* τινί; φόνου τινί ubiti koga. *Supst.* οι προεστώτες glavari, vode, predstojnici, upravitelji

προ-ΐσχομαι *v.* προέχω

π ρόκα, *uvijek s* τε, *piše se i* πρόκατε, *jon.* odmah, smjesta, naskoro, iznenada

προ-κάθημαι, *jon.* προκάτημαι, *med.* sprijeda sjediti, πρό τίνος pred čim; *uopće* zbog obrane pred kim stajati, štititi, braniti, τινός

προ-καθίζω, *jon.* προκατίζω, *intr.* sprijeda sjesti; javno sjesti da se drži sud, Ζς τι na što

προ-καίω prije toga upaliti, spaliti

προ-καλέομαι, *med. i pas. (fut.* -καλούμαι, *aor. med.,* -εκαλεσάμην, *pas.* -εκλήθην, *perf.* -κέκλημαι), *ep. aor. med. ind.* προκαλέσσατο, *konj.* 3. *sing.* προκαλέσσεται, *uz to ep. spored. obi.* προ-καλίζομαι, *med., samo imper.* προκαλίζεο *i impf.* προκαλίζετο, I. *med.* k sebi naprijed pozvati, *zato* 1) izazivati, τινά koga, τινί, τί, ες, έπί τι na što, χερσί *ili* ες χείρας na šake, χάρμη *ili* μάχεσθ-αι na boj. 2) pozivati, τινά τι koga na što; pobuditi, navratiti; izraditi, isposlovati. II. *pas.* pozvan biti, ζς τι na što

προκάλυμμα, τό, *samo u pl.* zastor *pred krevetom i na zidovima;* pokrivalo; izgovor, izlika

προ-καλύπτω 1) *akt. i pas.* sprijeda pokriti, τί; zastrti, zakloniti, τί τινι što čim, 2) *med.* sebi zastrti, τί; pred sobom držati, izgovarati se, ispričavati se, τί čim

προ-κάμνω (-καμοῦμαι, -έκαμον, -κέκμηκα), *poet.* unaprijed mučiti se, truditi se za koga, τινός

προ-καταγιγνώσκω (-γνώσομαι, -έγνων *itd.)* naprijed što smišljati, prije o kom zlo misliti; unaprijed na komu (τινός) kakvu krivnju (τί) naći, unaprijed osuditi

προ-καταθέω prije sletjeti, naprijed trčati, naprijed četovati

προ-κατακαίω pred kim paliti, pustošiti

-προ-καταλαμβάνω (-λήψομαι, -έλαβον *itd.)* prije drugih spopasti *ili* pograbiti, *zato* 1) τινά prije svršiti s kim; prije koga za se predobiti, τινί čim. 2) τί, prije koga nešto osvojiti, prije uzeti, prije zauzeti

προ-καταλέγομαι, *jon. aor. pas. part.* -καταλεχθείς, prije raspravljen *ili* opisan biti

προ-καταλύω 1) *akt.* prije razriješiti, dokinuti, odustati od, τί. 2) *jon. med.* za se nešto dokinuti, την εχθρην pomiriti se

προ-κατασκευάζω prije pripraviti, τί τινι što komu

προ-κατέχω prije u svoju vlast dobiti, prije imati, zauzeti, τί

προ-κατηγορέω prije optužiti, prije protiv koga govoriti, περί τίνος o čem

προκατηγορία, ή, prije podnesena tužba, τινός na koga

προ-κάτημαι *v.* προκάθημαι

προ-κατίζω *v.* προκαθίζω

προ-κατόψομαι, *fut. za* προκαθοράω, *jon.* naprijed motriti, vrebati, uhoditi

προ-κάω *v.* προκαίω

πρό-κειμαι, *impf.* προύκ. *jon. pojedini obi. kao od* προκέομαι, 3. *pl. impf.* προεκέατο, *def. dep., koji služi ujedno za perf. pas. od* προτίθημι, 1) pred kim *ili* pred čim ležati, pružati se, protezati se, na granici od nečega biti, dalje biti nego, τινός, *npr.* της έχομένης γης pružati se dalje u more nego susjedna obala. *Uopće* sprijeda ležati, biti, nalaziti se; *napose* pri ruci biti, gotov biti. 2) *prenes. a)* tu ležati, tu biti; τό προκείμενον, τα π. ■ova stvar ovdje; ovaj predmet ovdje, *b)* izložen, određen biti, τα προκείμενα što je određeno, *c)* u nesreći nalaziti se, podleći

προ-κήδομαι, *def. dep., poet.* brinuti se za koga, τινός

προ-κηραίνω *poet.* zabrinut biti, izjedati se za koga, τινός

προ-κηρύσσω javno oglasiti, τί, po glasniku dati oglasiti, javljati, σαφή jasno

προ-κινδῡνεύω, *augm.* προεκ., προύκ., 1) pred drugima ići u pogibao, prvoborac biti, u prvim redovima boriti se, του στρατού na čelu vojske boriti se, τινί protiv koga. 2) za koga u pogibao ići, braniti koga, (υπέρ) τίνος

προ-κῖνέω, *augm.* προύκ., naprijed micati, dati da se naprijed pomakne, τί. U *pas.* napredovati

προ-κλαίω, *augm.* προΰκλ. *jon. i poet.* unaprijed oplakivati; glasno jadikovati

πρόκλησις, εως, *jon.* ιος, ή, 1) izazivanje. 2) poziv, prijedlog. 3) priziv

προ-κλίνω, *poet.* naprijed nagnuti i tako štititi, τί

πρό-κλῡτος 2. *ep.* prije čuven, prastar

Πρόκνη, ή, *kći atič. kralja Pandiona, žena Terejeva, mati Itisova, pretvorena u lastavicu*

προ-κόλπιον, τό, njedra *(na odijelu)*

προ-κομίζομαι, *jon. pas.,* naprijed otpremljen biti, naprijed ići

Προκόννησος, ή, *otok u Propontidi, s glasovitim kamenolomima. Stan.* ὁ Προκοννήσιος
προ-κόπτω udaranjem *(u Sumi)* put probiti, naprijed micati, promicati, unaprijediti
προ-κρίνω prije drugih izabrati, predložiti, prednost dati, voljeti, τινά τίνος; izabrati; držati, smatrati, odrediti, τινά τι koga čim. U *pas.* prednost imati, drže me prvim
Πρόκρ*ς, ιδος, ή, *Prokrida, kći atenskoga kralja Erehteja, nevjerna žena Kefalova*
πρόκριτος 2. prije izabran, prije predlagan, ἐκ προκρίτων od prije predloženih (kandidata)
πρό-κροσσος 3. *i* 2, *ep.* t/on., poput skalina postavljen (κλιμακηδόν)
Προ-κρούστης, ου, ὁ, *pridjevak razbojnika Polipemona u Atici, koji bi putnike metao u krevet, pa bi im komad odrezao ako su bili predugi, a ako su bili prekratki, rastezao ih na nakovnju*
προκυκλέω, *poet.* napolje valjati, napolje prosipati
προ-κυλίνδομαι, *ep.* προκυλινδέομαι ἱ προκαλινδέομαι, *med.* naprijed valjati se; pred koga (τινί) na koljena baciti se, poklečke moliti
προ-λαμβάνω (-λήψομαι, -έλαβον, -είληφα *itd.),* 1) prije dobiti *ili* uzeti; προλαβών ἐπιμέλομαι unaprijed se brinem; oteti, prisvojiti, dobiti, steći; zateći; preteći; τῆς ὁδοῦ dobar komad puta odmaknuti, izmaći. 2) pred što stavljati, voljeti, više cijeniti, τί (πρό) τίνος. 3) držati čim, misliti, *s ak. i inf.*
προ-λέγω 1) naprijed reći, unaprijed objaviti. 2) javno navijestiti, ozbnaniti. 3) zapovijedati. 4) *ep., perf. pas. part.* -λελεγμένος (pred drugima) izbirati
προ-λείπω ostavljati; zapustiti, propustiti, τινά, τί; klonuti, izdati, nestati
προ-λεσχηνεύομαι, *perf.* -λελεσχήνευμαι, *jon. dep. med.* prije govoriti, dogovarati se, τινί s kim
πρό-λεσχος 2. *poet.* koji govoreći izdaleka počinje
προ-λεύσσω *poet.* jasno pred sobom vidjeti (« *daljini)*
πρόλογος, ὁ, prolog, *u tragediji prvi dio radnje prije korske pjesme; u Euripida i samo monololki predgovor*
προ-μανθάνω, *aor.* προὔμαθον, prije učiti se; jednako se učiti, *s inf.,* τινί čim *(Sof. Fil.* 538)
προμαντεία, *jon.* -τηίη, ἡ, pravo pitati *delfijsko proročište* prije drugih
προ-μαντεύω *i med.* -ομαι, *jon. poet.* prije proreci; unaprijed vidjeti, slutiti
πρό-μαντις, εως, *jon.* ιος, ὁ, ἡ, 1) *svećenik ili svećenica koja u ime boga javlja proroitvo, kao u Delfima Pitija. 2) poet.* koji unaprijed javlja
προμαχέω, *ep.* προμαχίζω, » *ep.* προμώχομαι, 1) sprijeda boriti se (τινί s kim)), prvoborac biti, u prvim redovima boriti se, τινός pred kim. 2) (προμάχομαι) boriti se za što, braniti, τινός
προμαχεών, ώνος, ὁ, brana, branik, utvrda, kula
πρό-μαχος 2. koji se sprijeda bori, δόρυ koplje prvoborca; ὁ π. prvoborac, branitelj
προ-μείγνυμι (-μίγνυμι), *ep.* prije miješati, *pas.* prije koga obljubiti, τινί
προ-μετωπίδιον, τό, 1) *jon. s* čela oguljena koža, ἵππων konjskoga. 2) čeoni oklop *(za konje)*
προμήθεια, *jon. i* -θίη, * *at.* -θία, ἡ, oprezност, briga, obzir; razboritost, pažnja; ἐν πολλῇ πρ. ἔχειν τινά s vrlo velikom pažnjom s kim postupati; σὴ π. briga za te; τινος za što
προμηθέομαι, *dep. pas., aor.* προὐμηθήθην, dobro unaprijed promisliti, zabrinut biti, brinuti se, (ὑπέρ) τίνος za koga (što)
προμηθεύς, εως, ὁ, koji naprijed misli, promišljeni, oprezni. *Kao osobno ime:*
Προ-μηθεύς, έως, ὁ, *sin Japetov i Klimenin. Stvorio je ljude i oteo Zeusu vatru. Zeus ga je zato dao prikovati na Kavkaz. Kasnije ga je spasio Heraklo*
προ-μηθ-ής 2. koji se brine za što τινός, brižan, oprezan
προμηθία *v.* προμήθεια
προ-μήκης 2. sprijeda oduljen, sprijeda duguljast
προ-μηνύω, *poet.* prije prokazati, odati, τί τινι
προ-μίγνυμαι, *ep. v.* προμείγνυμι
προ-μνάομαι, *dep. med., augm.* προὐμν. 1) za koga (djevojku) prositi; ἡ προμνησαμένη koja sklapa brakove, uprosnica. 2) τινί τι gledati kome što pribaviti; preporučiti, savjetovati; slutiti
προ-μνηστῖνοι, *ep.* pojedince, jedan za drugim, uzastopce
προ-μνήστρια i προμνηστρίς, ίδος, ἡ, koja za koga prosi djevojku, uprosnica
προ-μολεῖν *v.* προβλώσκω
πρόμος, ὁ, *ep. i poet.* vođa, knez, prvak. 2) prvoborac, τινί protiv koga
προ-ναυμδχέω, *jon.* za koga (τινός) na moru boriti se
προ-νέμω, *poet.* 1) naprijed pružati (χείρας). 2) *med.* pasući naprijed ići, oko sebe ždrati, dalje širiti se, hitati
προ-νέω naprijed pružati; *poet. med.* naprijed koračati
προ-νήιος 3. *jon. mj. poet.* πρό-ναος, koji se nalazi pred hramom, *zato* 1) ὁ πρ. prednji trijem pred ćelijom (ναός). 2) ἡ Προνηίη *pridjevak Atene u Delfima, jer je ondje njezin mali hram stajao pred hramom Apolonovim*
προ-νηστεύω prije postiti
προ-νοέω, *augm.* προεν. i προύν., *ep.* προν., I. *akt.* 1) prije opaziti, vidjeti, prepoznati, τί *ili* τινά *s part.* 2) prije (naprijed) promisliti, razmisliti, smišljati, τί *ili* ὅτι. 3) brinuti se, τί za što, τινός za koga; τὸ παραγγελόμενον da se zapovijed izvrši. II. *med. -pas. s fut.*

προνοήσομαι, *aor.* προενοήθην, *perf.* προνενόημαι, 1) na oprezu biti, čuvati se., paziti se. 2) naprijed misliti na što (svoje), brinuti se za što, τΐ

προνοητικός 3, *adv.* -κώς, koji opreznosti pripada, oprezan, mudar; καΐ τοΰτο προνοητικόν i to je dokaz njihove *(tj.* božje) brige

πρόνοια,^'ο«. οίη, ή, 1) (i *u plur.)* predviđanje, τινός čega. 2) providnost, božja providnost (i *bez* θεοϋ); opreznost, razboritost; έκ προνοίας naumice, navlas. 3) briga, skrb, brižljivost, misao, τινός na što; πρόνοιαν ϊχειν *ili* ποιεϊσθαι (περί) πνος brinuti se za

προ-νομή, ή, dobavljanje hrane, četovanje radi dobavljanje hrane

πρό-νοος, *stegn.* πρόνους 2, *kompar.* προνούστερος, *jon. i poet.* oprezan, razborit

πρόξ, προκός, ή, *ep.* jelenče, srnče

πρό-ξεινος *v.* πρόξενος

προξενέω, *impf.* προύξ., čiji (τινός) proksen (πρόξενος), biti, dobar prijatelj biti; τινί τίνα komu stranca dovesti i preporučiti ga; τινί τι pribaviti, dati komu što

προξενιά, ή, gostoljubivost, služba, dužnost, zaštita proskenova, *što v.*

πρό-ξενος, *jon.* πρόξεινος, ό, koji se za stranca zauzima *ili* ga štiti, 1) državni gost, koji prima goste u ime države, *građanin kojega bi druga država odredila svojim zastupnikom, poput naših konzula; zato je on u tuđoj državi imao posebna prava.* 2) *poet.* ή πρ. domaćica *(Sof. El.* 1451)

Πρόξενος, ό, *Tebanac, prijatelj Kirov i Ksenofontov, učenik Gorgijin*

προ-οδοποιέω put krčiti

πρό-οδος, ή, napredovanje, hod, putovanje

πρό-οιδα, *def. perf. sa znač. prez. (v.* οίδα). 1. *ρ 1.* πρόΐσμεν, *inf.* προειδέναι, *part.* προει-δώς, *plpf.* προήδειν, unaprijed znati

προοιμιάζομαι, *fut.* -άσομαι, *aor.* -ασάμην, *dep. med. steg. poet.* φροιμιάζομαι, uvod *ili* pedgovor načiniti, u uvodu reći, govor započeti; *uopće* početi

προ-οίμιον, τό, *steg. poet.* φροίμιον, predigra u muzici, *zato* 1) uvodna pjesma, pohvalna pjesma. 2) uvod u govor, predgovor. 3) *uopće* uvod, početak, zavaravanje, obmana, opsjena

προ-οίχομαι, *dep. med.* naprijed sam otišao

προ-όμνυμι prije priseći

προ-ομολογέω prije priznati

προ-οπτέον *v.* προοράω

πρό-οπτος *v.* προύπτος

προ-ορατός 3. koji se može naprijed vidjeti

προ-οράω, ί *med.* -άομαι, *impf.* προεώρων, *fut.* προόψομαι, *aor. akt.* προεϊδον, *inf.* προΐδεΐν, *part.* προϊδών, *med.* προειδόμην, *inf.* προϊδέσθαι, *part.* προΐδόμένος, *perf. akt.* προεώρακα, *med.-pas.* προεώράμαι, *adj. verb.* πρόοπτος {*v.* προδπτος) *i* προοπτέον, *jon. prez. part.* προορέων, *nom. pl.* προορέοντες, 1) pred sebe gledati, pred sobom vidjeti, u daljinu, daleko opaziti, τί, τινά. 2) unaprijed vidjeti, predvidjeti, u budućnost vidjeti, slutiti, τί. 3) *(os. med.)* obazirati se, brinuti se, osvrtati se, na oku imati, misliti na što *ili* na koga, τινός

προ-ορμάω, *i dep. pas.* -άομαι, *fut.* -ορμήσομαι, *aor.* -ωρμήθην, naprijed krenuti, naprijed ići, napredovati, naprijed odvesti se

προ-ορμίζω pred čim (πρό τίνος) osidrati, τί

προ-οφείλω, *stegn.* προύφ.. *fut.* -λήσω, 1) *akt.* otprije dugovati *ili* zaslužiti. 2) *pas.* otprije zadužen *ili* dužan biti; Ζχθρη -μένη ίς τίνα mržnja koju čovjek već odavna goji protiv koga

πρό-οψις, εως, ή, prethodno gledanje, prethodan pogled, άνευ προόψεων ako se prije ne vide

προ-παιδεία, ή, prethodno obučavanje, prvi nauk

προ-παιδεύω prije poučavati

πρό-παππος, ό, pradjed

προ-παρασκευάζω 1) prije pripraviti, τί τινι što komu. 2) *med.* unaprijed oružati se, sebi prirediti *ili* spremiti

προ-παρέχω 1) prije nuditi, τινά τι nekoga za, τινί komu. 2) *med.* unaprijed oskrbiti se čim, τί

προ-πάροιθεν t -θ-ε, *ep. i poet.* 1) *adv. a) prostor:* sprijeda, naprijed, *b) vrijeme:* prije 2) *prep. s gen. (koji stoji i pred prep.)* ispred, pred, sprijeda na; prije

πρό-πάς, πάσα, παν, *ep. i poet.* savkolik, cijeli; *u plur.* baš svi

προ-πάσχω, *fut.* -πείσομαι, *aor.* προΰπαθον, *perf.* προπέπονθ-α, prije osjećati, prije (pre)trpjeti; prije uvriježen biti

προ-πάτωρ, ορός, ό, praotac, pradjed

πρό-πειρα,ή, prethodni pokus; την π. ποιεϊσ-■9-αι Ζν τινι koga po kom prije kušati

προ-πέμπω, *augm.* προέπ. *i* προΰπ. *plpf. pas.* προύπέπεμπτο *(i u tmezi),* I. *akt.* 1) naprijed slati, dalje slati, odaslati, otpustiti, poslati. 2) pratiti. II. *med.* 1) od sebe poslati, protjerati. 2) dati da dalje hoda, poslati naprijed

προ-πετάννυμι, *aor. part.* προπετάσας pred što prostrti, εαυτόν τίνος stati pred koga da ga zakloni

προ-πετάομαι »7» -πέτομαι pred čim letjeti, naprijed letjeti

προ-πέτεια, ή, prenaglost, nesmotrenost, drskost

προ-πετής 2. naprijed nagnut, naprijed ležeći, zaspao, ζη πρ. živi tvrdo zaspavši; *prenes.* pripravan, spreman, nepromišljen. *Adv.* -τώς, *kompar.* -τέστερον, prenaglo, nesmotreno

προ-πέτομαι *v.* προπετάομαι

προ-πηλακίζω, *fut.* -ιώ, *aor.* προεπ. ι προύπ pred sobom u blato (πηλός) gaziti, na koga blatom nabacivati se, pogrdno *ili* sramotno postupati s kim, grditi, zlostaviti koga, τινά

προπηλακισμός, δ, pogrdno postupanje, zlostavljanje, ponižavanje, pogrda, τινός

προ-πίνω, *impf.* προΰπ.,, *fut.* προπίομαι, *aor. part.* προπιών, *perf.* προπέπωκα, *pas.* προπέποται, 1) prije piti, napijati komu tiví. *Obično bi se kod Grka i barbara prijatelju, komu bi se napilo, poklonila čaša i još drugi darovi. Stoga:* 2) kod pića darovati; lakoumno što dati, prodati, propiti, zapiti tiví τι

προ-πίπτω (-πεσοῦμαι, -έπεσον, -πέπτωκα), *ep. i poet., i* προ-πίτνω, *poet.* naprijed padati, naprijed nagnuti se *(os. pri veslanju), s* velikim naporom raditi; dalje prodirati *ili* ići, én τινι; bacati se komu (τινί) pred noge, moliti, zaklinjati koga

προ-πλέω, *jon.* προ-πλώω prije otploviti, naprijed broditi

πρόπλους 2, *stegn. od* -πλοος, koji naprijed plovi, naprijed poslan

προποδίζω, *ep.* naprijed koračati

προ-ποιέω prije činiti; prije pripraviti; preteći

προ-πολεμέω za koga *ili* što rat voditi, (υπέρ) τίνος

πρό-πολος, ό, ή, *jon.* sluga, služavka, *os. u hramu*

πρό-πομα, τό, *poζ.* piće prije jela

προ-πομπός, ό, ή, pratilac, pratilica

προ-πονέω I. *akt.* 1) prije raditi, prije se truditi, τινός prije čega; τα προπεπονημένα prijašnji napori. 2) za koga truditi *ili* mučiti se, τινός. II. *med. poet.* u velikoj nevolji biti

Προ-ποντίς, ίδος, ή, more pred Pontoni, Propontida, *sada Mramorno more*

προ-πορεύομαι, *dep. pas.* naprijed ići, naprijed putovati, πρό τίνος pred kim

προ-πρηνής 2. *ep.* naprijed nagnut, naprijed *ili* na lice povaljen, ničice

προ-προκϋλίνδομαι, *ep.* 1) neprestano valjati se, τινός pred kim. 2) sve se dalje valjati, *tj.* polagano i mučno potucati se

προ-πύλαια ίπρό-πυλα, τά, predvorje. *Napose a)* predvorje *egipatskih hramova.* 2) τά προπύλαια της ακροπόλεως *u Ateni, jedno od najvećih i najljepših djela Periklovih, iz pentelskoga mramora, s pet vrata i dvije pobočne zgrade koje su služile kao ulaz na Akr opolu*

προ-πυνθάνομαι, *dep. med., aor. part.* προπυθόμενος, *part. perf.* προπεπυσμένος, prije saznati, čuti, istražiti

πρό-πυργος 2. *poet.* θυσίαι, žrtve za učvršćivanje države προ-ρέω, *ep.* naprijed teći, protjecati

προ-ρρηθήναι *v.* ,προαγορεύω

πρόρρησις, εως, ή, 1) kazivanje unaprijed, ék πρ. πολεμεῖν ratovati pošto je rat naviješten. *Os.* proricanje. 2) izdana zapovijed, uputa πρό-ρρητος 2. *poet.* unaprijed rečen *ili* zapovjeđen, τινί komu

πρό-ρριζος 2. do korijena, s korijenom, stubokom, od temelja, posve

προς, *ep.* προτί, *i ep. i poet.* ποτί, I. *adv.* k tomu, osim toga, nadalje, još, *os. s* δέ *i* καί

II. *prep. kod pjesnika se kadšto zapostavlja,* 1) *s genit. a) mjesto:* od, iz, sa, sa strane; ό προς Σάρδεων ήλεκτρος koji dolazi iz S., sardski; προς μεσημβρίας s juga, južno; προς άρκτου sa sjevera; προς Ολύνθου prema O.;α!ι'ι: prema, na, kraj, u blizini od; εϊσί προς θαλάσσης leže na moru; νήσοι προς "Ηλιδος otoci pokraj Elide. *b) prenes. podrijetlo, začetnik, uzrok:* od, po, α) οί προς γένους rođaci; οί προς αίματος rođaci po krvi. β) *uz pas. i intr.* — νύπό; προς τίνος άκούειν čuti od koga: προς άλλης ύφαίνειν *tj.* u tuđoj službi tkati; *kod molbe i zaklinjanja:* όμνύναι προς θεών zaklinjati se bogovima; προς πατρός γουνάζομαι tako ti oca. *Slično* προς θεών δσια pred bogovima (od bogova) sveto; προς δίκης s pravom. *Ali* προς Διός είσι ξεϊνοι pod zaštitom Zeusovom. γ) prema, po, dostojno, korisno, povoljno, na način, poput; προς γυναικός kao žena; ουδαμώς προς σοϋ nipošto tebe dostojno; προς τίνος είναι *ili* γίγνεσθαι na čijoj strani biti; προς θυμοϋ po volji, po želji

2) i *dat. a) mjesto:* kod, kraj, na, u, do, po, k, pred, uz; γίγνεσθαι, είναι προς τινι baviti se čim. *b) prenes.* k, uz; προς τούτοις k tomu osim toga; προς τοις άλλοις još k tomu; προς τω νέω osim toga što je mlad, pored mladosti.

3) i *ak. a) prostor:* prema, k, put, na, u, protiv, uz; προς τίνα όμνύναι kleti se komu; προς δαίμονα preko volje božje, *b) vrijeme:* prema, na, pod, k; προς έσπέραν k večeru; προς ολίγον na kratko vrijeme, *c) prenes.* a) *prijateljski i neprijateljski smjer:* άγορεύειν προς τον δήμον govoriti narodu; πολεμεϊν προς τίνα ratovati protiv koga *ili* na koga; φιλία, έχθρα προς τίνα prijateljstvo, neprijateljstvo prema komu. β) *obzir:* βουλεύεσθαι προς καιρούς odlučivati prema zgodama; τά προς τον πόλεμον što se rata tiče; προς τά πυνθάνομαι po onom što pitam; προς τό πλέον εϊκειν poradi većine popuštati; προς εαυτόν u sebi, za sebe, u glavi, umisli; προς τί; čemu? zašto? γ) *poređenje:* ουδέν τά κρήματα προς την σοφίαν ništa nisu novci prema kreposti, δ) *svrha:* λέγειν προς χάριν govoriti za ljubav, za volju; πίνειν προς ήδονήν piti po volji; προς ταϋτα zato. ε) *adv.* προς πάντα uopće; προς ήδονήν rado; προς όργήν žestoko; προς βίαν silom

προσ-αγόρευσις, εως ή, nagovor, poklič, pozdravljanje, pozdrav προσαγορευτέος 3. koji treba da se naziva,

τινί čim προσ-αγορεύω, *fut.* προσερώ, *aor.* προ-

σεΐπον, *ep.* προσέειπον, *u opt. dar. i ep. i* προτιείποι, *aor.* τπροσεϊπα, 1) progovoriti; govoriti, reći, kazati; pozdravljati (i *bez*

χαίρειν); τινά komu (koga), τί što. 2) imenom nazvati, imenovati, zvati, τινά τι koga čim; τοῦτο tako, tim imenom

προσ-άγω, *fut.* -άξω, *med.* -άξομαι *i u pas. znač., aor.* -ήγαγον, *perf.* -ήχα *itd., adj. verb.* -ακτέον, 1) *akt. tranz. i pas.* dovesti, privesti, predvesti; predstaviti, uvesti (koga kod koga τινά τινί); donijeti, donositi, približiti; pridonijeti, prinositi; siliti, τινί δρκους koga na prisegu; upotrijebiti, φόρους. U *pas. a)* predstavljen biti, τινί. *b)* siljen, prisiljen, određen biti, τινί *i* ὑπό τίνος od koga, τινί čim. *c)* dati se na što prinukati, pridružiti se, τινί komu. 2) *akt. intr. (se.* στράτευμα, αυτόν *i si.)* približavati se, naprijed ići, navaljivati; προς τό κέρας navaliti sa strane. 3) *med. a)* k sebi povući; sebi pribaviti; steći, sebi koga naklonim *ili* privrženim učiniti. *b)* sebi željeti, τί. *c)* dovesti do čega, siliti, τινά ἑ"ς (ἐπί) τι.

προσαγωγή, ή, 1) *tranz.* dobavljanje, donošenje, privođenje. 2) *intr.* pristup, audijencija; *os.* svečan ophod

προσ-άδω k tomu pjevati, *onda* reći, *ili* činiti što (τί), što se slaže, slagati se, τινί ῑ kim

προσ-αιρέομαι (-αιρήσομαι, -ειλόμην, -ήρημαι), *med.* sebi (ἑαυτῳ) nekoga (τινά) pridružiti, uzeti, izabrati

προσ-αΐσσω, *ep., aor. part.* -αΐξας, priskočiti

προσ-αιτέω 1) još k tomu zahtijevati, μισθόν povišicu plaće; *uopće* više zahtijevati, više moliti, τινά τι od koga što. 2) za milostinju moliti, prosjačiti

προσ-ακούω k tomu čuti, slušati

προσ-αλείφω, *ep. impf.* -άλειφεν, namazati, τί τινι koga čim

προσ-άλλομαι, *dep. med.* priskočiti, gore skočiti

πρσ-άμβασις, εως, ή, *poet. u pl.* stube, stepenice

προσ-αμύνω, *ep.* u pomoć pritjecati, na pomoć biti, τινί

προσ-αναγκάζω, *adj. verb.* -καστέον, još k tomu siliti, prinuditi, τινά τινι *ili* Ζς τι koga na što

•προσ-αναισιμόω, *jon. i*

■προσ-ανάλίσκ-ω, *aor.* -ανήλωσα, još k tomu potrošiti

-προσ-ανατίθεμαι, *med.* 1) još k tomu preuzimati, τί, *poznije također* povjeriti se kome, priopćiti

•προσ-ανειπεῖν još k tomu zakazati *ili* oglasiti, *s* δτι

χροσ-άντης 2. koji strmo uzlazi, vrletan, strm; protivan, surov, težak, mučan, neprijateljski

προσ-αποβάλλω još k tomu gubiti

προσ-απογράφω osim toga pismeno prokazivati, denuncirati, τινά

προσ-αποδείκνυμι još k tomu pokazati, osim toga dokazivati

προσ-αποκτείνω još k tomu ubijati

προσ-απόλλῦμι ί -λύω (-απολώ, -απώλεσα, -απολώλεκα), još k tomu upropastiti, ujedno uništiti, utamaniti, ubiti; izgubiti. U *pas.* προσ-απόλλῦμαι (-απολοῦμαι, -απωλόμην, -πόλωλα) zajedno se upropastiti, poginuti, izgubiti se

προσ-άπτω, *dor. i ep. i* προτιάπτω, 1) *akt. tranz.* prikopčati, pribosti, pridjeti, pripojiti, primetnuti, primaći, τί τινι. *Prenes.* dodati, pridati, pribaviti, pridijeliti, podijeliti, dati, τί τινι. 2) *akt. intr.* priključiti se, pridružiti se, τινί. 3) *med.* dodirnuti se, dotaknuti se; latiti se, primiti se čega, spopasti, τινός

προσάρηρώς, ϋια, ός, *ep. part. perf. od* προσαραρίσκω, pripojen, priklopljen, nakovan

προσ-αρκέω, *poet.* udovoljiti, davati, τί; τινί kome pomoći

προσ-αρμόζω, *at.* -αρμόττω, 1) *tranz.* pripojiti, primetnuti, pričvrstiti; udesiti, dodati. 2) *intr.* pristajati, προς τι čemu

προσ-αρτάω, 1) na što svezati, vješati. 2) *pas.* na što privezan biti, *prenes.* odan. privržen biti τινί

προσ-αυαίνομαι, *poet.* uza što ginuti

προσ-αυδάω, *ep. i poet., impf.* 3. *sg.* προσηύδά, *ep. du.* προσαυδήτην, progovarati, τινά komu, τί *i* τινί što

προσ-αύω, *poet.* pripaliti, osmuditi, spaliti

προσ-βαίνω (-βήσομαι, -έβην, -βέβηκα), *ep. aor.* 3. *pl.* προσέβαν *i med.* προσεβήσετο, pristupati, ići, doći k čemu, do čega, stupiti na što, (προς) τι; penjati se uz, κλίμακα; ἀταρπόν β. ići stazom; *poet.* spopasti, obuzeti

προσ-βάλλω, *dor. i ep.* προτι-βάλλω *u tmezi i* ποτι-βάλλω (-βαλώ, -έβαλον, -βέβληκα *itd.),* 1) *akt. tranz.* k tomu bacati, bacati na što *ili* o što (γαίη), nametnuti, (δρκον ἑαυτῳ), postaviti, donijeti, τινά *ili* τί τινι; (σ *suncu)* obasjavati. *Prenes. a)* pružati, dati. *b)* dodati, uzrokovati, pribaviti, učiniti, τινί τι. *c)* staviti na srce, τί. 2) *akt. intr.* (s εαυτόν) *i med.* baciti se na što, navaljivati, nasrtati; pristati (lađom); kamo doći, dospjeti; τινά, τινί, προς τίνα, προς τι. 3) *med. a) ep.* baciti se na koga, navaliti, kazniti, τινά. *b)* od sebe što (τί) pridonijeti, uzrokovati

πρόσβασις, εως, ή, pristup, ulaz, uzlaz

προσβατός 3 (-βαίνω) pristupačan, na što se može uzici, τινί komu

προσ-βιάζομαι, *med.* još k tomu siliti

προσ-βιβάζω (-βιβώ, -εβίβασα), k tomu privesti, navratiti, τῳ λόγω τινά riječima predobiti koga za koju misao *ili* odluku

προσ-βλέω gledati, razmatrati, ugledati, vidjeti, τινά * τί

προσ-βοάομαι, *jon. med., aor.* προσεβώσατο, pozivati glasno k sebi

προσ-βοηθ-έω, *jon.* -βωθ-έω, *aor.* -βωθησαι, u pomoć doći *ili* priteći, pomoći, τινί

προσβολή, ή, 1) *tranz.* dobacivanje *ili* nabacivanje, *a)* udaranje o što. *b)* zagrljaj. 2) *intr. a)* navala, nasrtaj, juriš, τινί, προς τι na što. *b)* pristajanje (lađom), *c)* mjesto za navalu, pristanište

πρόσ-βορρος 2. *poet.* koji leži prema sjeveru, *komp.* -ρότερος, *superl.* -ρότατος dalje, najdalje prema sjeveru stanujući

προσ-βωθέω *v.* προσβοηθέω

πρόσ-γειος 2. bliz zemlji (γη)

προσ-γελάω nasmijati se, τινά komu

προσ-γίγνομαι i -γίνομαι, *dep. med.* (-γενήσομαι, -εγενόμην, -γέγονα, -γεγένημαι), -εγενόμην, -γέγονα, -γεγένημαι), k tomu biti, k tomu dolaziti, nadoći, doći, tu biti, snaći koga, pridružiti se komu, pristati uz koga, pasti u dio, τινί

προσ-γράφω dopisati, pripisivati,, dodavati

προσ-δανείζομαι, *med., aor.* προσεδανεισάμην, *perf. inf.* προσδεδανεϊσθαι, sebi k tomu uzaimati, jošte k tomu posuditi, *uopće* posuditi, uzeti u naruč

πρόσ-δεγμα, τό, *poet.* primanje, doček

προσδεῖ *i* προσ-δέομαι *v.* προσδέω II.

προσ-δέκομαι *v.* προσδέχομαι

προσ-δέρκομαι *dep. pas., aor.* προσεδέρχθη, *dor. i ep.* ποτ ι-δ. = προσβλέπω

προσ-δέχομαι, *jon.* -δέκομαι, *dor. i ep.* ποτιδέχομαι (-δέξομαι *itd.), ep. aor. part.* ποτιδέγμενος, 1) primati, uzeti, pristupiti, odobravati; ού πρ. ne odobravati, odbiti, τινά i τί; τινός od koga. 2) zahtijevati, iščekivati, čekati, nadati se, bojati se, plašiti se, τινά, τι

I. προσ-δέω (I. δέω; προσδήσω *itd.), jon.* privezati, τινά *i* τί, τινί o što

II. προσ-δέω (II. δέω; προσδεήσω), I. *akt.* još k tomu trebati, τινός čega; *ob. impers.* προσδεῖ (-δεήσει, -εδέησε), još k tomu treba, još je k tomu potrebno, τινός *ili inf.,* τινί τίνος treba komu što; *lat. opus est* II. *med.* προσδέομαι *(buk.* ποτιδεύομαι), *dep. pas., inf. i impf.* 3 *sg. i at. kadšto* -δέεσθαι, -εδέετο, *fut.* προσδεήσομαι, *aor.* προσεδεήθην, *perf.* προσδεδέημαι, 1) još k tomu trebati, trebovati, τινός koga, *ali* τί. 2) još više zahtijevati, još za čim težiti, τινός. 3) (još k tomu) moliti, τί što, τινός od koga; *i* τινός τίνος od koga što

προσ-δηλέομαι, *jon. med.* još k tomu upropastiti, τινά

προσ-διαλέγομαι, *dep. pas.* (-διαλέξομαι, -διελέχθην,"), upuštati se u razgovor s kim, razgovarati se, τινί s kim

προσ-διανέμω, još k tomu pridijeliti: *med.* još k tome medu se dijeliti

προσ-διαπράττομαι, *med.* još k tome postići *ili* isposlovati, τί παρά τίνος što od koga

προσ-διαφθείρω, *poet.* još k tome upropastiti

προσ-δίδωμι još k tomu dati, osim toga ,dati, dodati, τί

προσ-δοκάω, *jon. i* προσδοκέω = προσδέχομαι 2)

προσ-δοκέω još k tomu činiti se

προσδόκητος 2 (προσ-δοκάω) *poet.* očekivan

προσ-δοκία, ή, iščekivanje, slutnja, nada, strah, τινός od čega *ili* na što

προσ-δόκῖμος 2. iščekivan, koji se može iščekivati, naslućivan, τινί od koga

προσ-εγγράφω, *jon.* još k tomu upisati, ubilježiti

προσεδρεία, ή, ležanje pred čim, podsjedanje, opsada; *poet.* brižna njega *(bolesnika)*

προσεδρεύω pri čem sjediti, τινί; uvijek uz koga sjediti, revan biti u čem, čuvati, vrebati

πρόσ-εδρος 2. *poet.* koji kraj čega sjedi, *tj.* nahodi se uza što, λιγνύς dim, koji opkoljuje, okružuje Herakla

προσ-εθίζω (-εθιώ, -είθισα), koga (τινά) na što, τί, privikavati

προσ-εῖδον *v.* προσοράω

προσ-εικάζω (-ήκαζον, εικάσω, -ήκασα) sličnim činiti, prepočinjati, τί τινι nešto u čem izražavati; porediti, τί τινι što čim

προσ-εικέναι *v.* προσέοικα

προσ-ειλέω *i ep.* προτι-, potiskivati prema, navaljivati na, έπί τι

πρόσ-ειλος 2. *poet.* suncu izložen, suncem obasjan, sunčan

I. πρόσ-ειμι (ειμί), tu biti, uza što biti, nazočan biti, s kim biti, pratiti, združen, svezan *ili* spojen biti, τινί ima čega; πρόσεστί τινί τι ima tko što, njegova je svojina; τα προσόντα što tko ima, imetak, *ili* njegova svojstva

II. πρόσ-ειμι (εἶμι) *v.* προσέρχομαι

προσ-εῖπον, -έειπον *i* -είπα *v.* προσαγορεύω προ-σείω pred sobom tresti, mahati, τί;
prenes. φόβον strah zadavati προσ-εκβάλλω još k tomu izbaciti, prognati προσ-εκπέμπω još k tomu slati, τινά προσεκτικός 3, *kompar.* -κώτερος pažljiv, pomnjiv προσ-ελαύνω (-ελώ, -ήλασα, -ελήλακα), *intr.*
se. εαυτόν, ίππον *i dr.* dojahati, dovesti se, dolaziti, dojuriti, τινί, προς τίνα komu, προς, Ις τι kamo, έπί τίνος na čem; τω ίππω *i* έφ' ίππου na konju προσ-έλκομαι k sebi vući προσ-εμβαίνω, *poet.* još k tomu nogama gaziti, još i obijesno postupati, τινί s kim προσ-εμβάλλω još k tomu baciti unutra, još i dodati προσ-εμπικραίνομαι, *jon. s fut. med.* -κρανέομαι 5 *pas. znac.* više razljutiti se, τινά na koga προσ-εμφερής 2. *jon.* jednak, sličan, ravan, ΤΙΝΊ

προσ-εννέπω, *poet.* progovoriti komu, pozdraviti koga, τινά

προσ-εντέλλομαι, *dep. med., aor. part.* -τειλάμενος još k tomu naložiti
προσ-εξαιρέομαι, *jon. med., impf.* -ρέετο, sebi još k tomu izabrati
προσ-έοικα, *def. perf. sa znač. prez., inf.* -εοικέναι *i* -εικέναι, *part.* -εοικώς *i* -εικώς, *plpf.* -εώκειν, sličan, jednak *ili* ravan biti, činiti se, nalikovati, τινί komu *ili* čemu; (τα) ού προσεικότα έμοί što meni ne dolikuje
προσ-επικτάομαι, *jon.* još k tomu stjecati, τινί
προσ-επιστέλλω još k tomu naložiti, τινί
προσ-εργάζομαι, *dep. med., augm.* -ηργ *i* -ειργ., *redupl.* -ειργ., 1) još k tomu (τινί) učiniti *ili* steći τι. 2) *ροζ.* k tomu ubiti, τινά
προσ-ερέσθαι, *aor. med.* (ει'ρομαι) *dep. med.* još k tome pitati, τί
προσ-ερεύγομαι, *dep. med., ep. zapr.* popljuvati, *prenes. o moru:* šumeći udarati, bučno pljuskati o što, τί
προσ-ερέω *i* -ρώ *v.* προσαγορεύω
προσ-έρπω, *poet.* dopuzati, pužući dolaziti, privlačiti se, približiti se
προσ-έρχομαι, *dep.* (-ειμί, -ήλθον, -ελήλυθα), *i* πρόσ-ειμι *(inf.* -ιέναι) pridolaziti, približavati se, doći, nadoći, na što stati, popeti se; *o vodi:* rasti; navaljivati, napadati; otići *Napose a)* napasti na koga, pograbiti, stići, zadesiti, *b)* obratiti se na koga, priključi, se komu, pohoditi, s kim u doticaj doći, bogovima približiti se i njima moliti se, pristati uz koga. c) kao govornik stupiti τω δήμω pred narod, *d) o novcima:* ulaziti, doći; τα προσιόντα dohoci. — *Konstr. se s dat., ak. i prijedlozima*
προσ-ερώ *v.* προσαγορεύω
προσ-ερωτάω dalje pitati *sa si.* ει da li
προσ-έστιχε *v.* προσστείχω
προσ-εταιρίζομαι, *jon. med.,* sebi koga pridruživati, τινά
προσ-έτι, *adv.* još k tomu, osim toga
προσ-ευρίσκω, *aor.* προσηῦρον, *poet.* pronaći, naći, τινά πιστόν koga vjernim
προσ-ευχή, ή, molitva; kuća u kojoj se moli, bogomolja
προσ-εύχομαι, *dep. med.,* božanstvu moliti se, moliti se, izmoliti, τινί, τί
προσ-έφη *v.* πρόσφημι
προσεχής 2. *jon.* koji o čem visi, združen, pograničan, susjedan, τινί
προσ-έχω, *fut.* προσέξω *i* προσσχήσω, *aor.* προσέσχον, *part.* προ(σ)σχών, *adj. verb.* προσεκτέον, *spor. obi.* προσ-ίσχω, 1) *akt.* još ktomu imati, *onda* uza što držati, upravljati, dovesti, donijeti, τί *ili* τινά, προς τι kamo. *Napose a)* τάς νέας *(koje ob. fali)* lađe prema kopnu upravljati, doploviti, pristajati, unići, uvesti se, doputovati lađom, τί, τινί, ζς, προς τι kamo, *također* ες τί τίνος u koje mjesto koje zemlje, *b)* (τον νουν) duh *ili* pozornost na što svratiti, na što paziti, motriti, o čem misliti, τινί. *c)* na što dati se, podavati se čemu, άπληστίΐ) καΐ δοξοκοπίτ), zabavljen čim biti, za što brinuti se, slušati, vjerovati, cijeniti, štovati, τινί. 2) *med.* objesiti se, prionuti uza što, držati se čega, τινί
προσ-ζημιόω još k tomu kazniti
πρόσ-ηβος 2. zreloj mladosti bliz
προσ-ήγαγε *v.* προσάγω
προσηγορέω progovoriti kome, pozdraviti
προσηγόρημα, τό, *poet.* pozdrav
προσηγορία, ή, 1) pozdrav, nagovor. 2) nazivanje, imenovanje, označivanje
προσ-ήγορος 2, *dor.* προσαγορος. 1) *akt.* koji progovara, koji se moli, τινός čim; skladan, složan, *(Plat.).* 2) pozdravljen, poznat, τινί *i* τινός od koga
προσηκόντως, *adv.* kako se pristoji, dolično, pristojno, dostojno, τινός čega
προσ-ήκω 1) došao sam (τινί komu), prispio sam, tu sam; pružati se, protezati se, έπί τι dokle. 2) *prenes.* u odnošaju, u svezi biti, posla imati s kim, dolikovati, pristojati se, τινί *(rjeđe* τινά). *Ob. bezlično* προσήκει τινί netko ima dio u čem (τινός), stoji u svezi *ili* odnošaju, koga se tiče, pripada mu, pristoji mu, može, smije se, slobodno je; *odatle part.* προσήκων, ούσα, ον koji pripada (οι πρ. rođaci); *i* baštinjen, zaslužen, pristojan; ή μή πρ. (γη) inozemstvo; τό *ili* τα πρ. što se pristoji, što pripada, dužnost; προσήκων φιλία koji ima pravo na vašu ljubav. *Često bezl.* (ώς) προσήκον (se. εστίν) budući da se pristoji, da dolikuje, *aps. i s* τινί *ili inf., i dat. ili ak. s. inf.*
προσ-ηλόω (čavlima) pribiti, prikovati, τί τινι, προς τι što na što; zabiti, τί
πρόσ-ημαι, *inf.* προσήσθοα, *poet. dep.* pokraj sjediti, blizu sjediti, τινί
προ-σημαίνω 1) unaprijed znak dati, znakom navijestiti, znak dati za budućnost (τί), proreci, τί što, τινί komu. 2) obznaniti, zapovjediti
προσ-ήνεμος 2. izložen vjetru
προσ-ηνής 2. 1) dobar, prijazan, sladak, sklon. 2) sposoban, valjan za što, τινί
προσ-θακέω, *poet.* sjediti na, εδραν
πρόσθεν, πρόσθε, *pred vokalima i* πρόσ-θ', I. *adv.* 1) *prostor:* sprijeda, naprijed; τό *i* τα πρ. prednji red, prednji dijelovi vojske, *ali i* mjesta koja sprijeda leže; εις τό πρ. dalje naprijed, u prednjem dijelu; ό πρ. prednji, prednjak. 2) *vrijeme:* prije, nekoć, inače; *i* radije; ό πρ. pređašnji; οι πρ. praoci *i* davni ljudi; τό, τα, τω, εις τό πρ. prije. II. *prep. s gen., koji često stoji pred prep.* pred, prije
πρόσθεσις, εως, ή, dometanje, dodavanje, nastavljanje, prislanjanje
προσθετέον *v.* προστίθημι
πρόσθετος 2. *i* προσθετός 3. dodan; κόμαι kriva kosa, perika
προσ-θέω pritrčati, dotrčati, doletjeti, τινί

προσ-θήκη, ή, *i* πρόσ-θημα, τό, *α)* dometak, dodatak, προς τινι čemu; ἑν προσθήκης μέρει kao dodatak »7» umetak *(npr.* u pripovijedanju), *b)* pojačanje; pomoć
προσ-θιγγάνω, *fut.* -θίξομαι, *aor.* -έθιγον, *poet.* doticati se, dodirnuti se, τινός koga, čega
πρόσθιος 3. prednji, οί πρ. οδόντες prednji zubi
προσ-ιζάνω,^οβί. ί7ιπροσ-ίζω do čega sjediti, na čem ležati, prileći (o *haljini)*
προσ-ίημι (-ήσω, -ήκα, -εϊκα *itd.),* 1) *akt.* pripustiti, pustit, τινά προς τι. 2) *med. a)* k sebi pustiti, čiji posjet primiti, ne odbiti; pripustiti; k sebi primiti; primiti, uzeti (φάρμακον); odobravati, dopustiti, usuditi se, trpjeti, uvesti, τινά, τί; ού πρ. ne htjeti, σίτον; ήτταν πρ. dati se pobijediti, *b)* za se predobiti, osvojiti
προσ-ίκελος 3. *jon.* sličan, ravan, τινί
προσ-ίστημι, 1) *tranz. {aor.* -έστησα) *poet.* nasuprot staviti. *Obič.* 2) *intr. med.* προσίσταμαι, (-στήσομαι, -έστην, -έστηκα), pristupati, stajati uz, τινί. *Prenes.* komu na um pasti, τινά *i* τινί
προσ-ίσχω *v.* προσ-έχω
προσ-καθέζομαι, *fut.* προσκαθεδοϋμαι
προσ-κάθημαι, *jon.* προσκάτημαι
προσ-καθίζω pred čim »7» kod čega posaditi se, pokraj sjesti, do čega ležati, podsjedati *{grad),* τί t τινί; *često u part.*
προσ-καλέω (-καλώ, -εκάλεσα, -κέκληκα *itd.),* I. *akt.* 1) dozvati, pozvati, τινά. 2) zazivati, zvati, τινά. II. *med.* 1) k sebi zvati, τινά. 2) koga (τινά) na sud pozvati, προς τίνα pred koga; τινά εις δίκην δημοσίαν protiv koga javnu tužbu podići
προσ-καρτερέω ustrajati, izdržati, τινί kod čega
προσ-κατάβλημα, τό, doplatak
προσ-κατηγορέω još k tomu tužiti, τινί *i* τινός koga; optužiti, τινός δτι
προσ-κάτημαι *v.* προσκάθημαι
πρόσ-κειμαι, *jon.* -κέομαι, *impf.* 3. *pl.* -εκέατο, 1) kraj čega ležati, do čega postavljen, položen biti, sjediti na, stajati kraj *ili* kod, *aps. i* τινί. *Napose* ό προσκείμενος lijevi logov *četveroprega. Prenes. a)* za koga tu biti, τινί, έχθρα, *tj.* biti mu neprijateljica, δίκη s pravom, *b)* čim opterećen biti, imati što, τινί. 2) *a)* prisjedati, komu za vratom sjediti, nastojati predobiti, napadati, navaljivati, spopasti, progoniti, τινί; τό προσ-κείμενον odio vojske koji navaljuje, *b)* pridružiti se komu (τινί), privržen, sklon, odan biti, pristajati uz koga. *c)* dati se na što, pomljivo se čim baviti, τινί. 3) *(kao perf. pas. od* προστίθημι) komu pridijeljen biti, dodan biti, pripadati, pristojati se, τινί
προ-σκέπτο|Ααι *v.* προσκοπέω
προσ-κεφάλαιον, τό, uzglavlje, uzglavnica
προσ-κηδής 2. 1) *ep.* brižljiv, ljubazan. 2) *jon.* srodan, rod po svojti
προ-σκήνιον, τό, *ροζ.* prednji dio pozorišne zgrade na kojem se u helenističko doba glumilo
προσ-κλίνω, *ep. i* ποτικλίνω, i *perf. pas.* ποτικέκλιται, *ep.* naslanjati o što, τί τινι
προσ-κλύζω valovima udarati, oplakivati
προσ-κνάομαι, -κνήσθαι, trti se, τινί o koga
προσ-κολλάομαι, *pas.* prilijepljen biti, pričvršćen biti o što, τινί
προσ-κομίζω, *fut.* -ιώ, 1) *akt.* donositi, dovoditi, τί προς τι; steći, τί τινι. *2) med.* za sebe nositi, sebi prisvojiti
προ-σκοπέω *i med.* -έομαι, *uz dep. med.* προσκέπτομαι s *plpf·* προΰσκεπτο *(s pas. znač.),* 1) prije gledati, prije pomatrati. 2) naprijed vidjeti, prije razmisliti, promisliti, brižno se starati, *aps.,* δτι, ώς
πρό-σκοπος, δ, naprijed poslani uhoda
πρόσκρου(σ)μα, τό, svađa, razdor
προσ-κρούω udariti o što, naići na što, τινί; na sebe mržnju navući, uvrijediti, zavaditi se s kim, τινί
προσ-κτάομαι, *dep. med.* k tomu steći, dobiti, još k tomu sebi pribaviti, pridobiti, τί, τινά; τινί, προς τι k čemu
προσ-κϋνέω, -νήσω, *aor. akt.* -νησα *i (os. poet.)* προσέκυσα, *pas. inf.* προσκυνηθήναι, *kod Perzijanaca pred kraljem, kod Grka pred bogom ili pred nečim svetim* baciti se na zemlju i poljubiti tlo, noge *ili* rub odijela, poklečke štovati, ničice pred kim pasti, klanjati se, τινά, τί
προσ-κύνησις, εως, ή, božansko štovanje, klanjanje
προσ-κυρέω, *fut.* προσκύρσω, *aor.* προσέκυρσα, *poet.* kamo dospjeti, δσ' προσέκυρσ' ήδη što dosad doživjeh
προσ-λαγχάνω δίκην τινί koga još k tomu tužiti
προσ-λαμβάνω, *fut.* -λήψομαι, 1) zajedno prihvatiti, zajedno preuzeti, τινά *i* τί. 2) k tomu uzeti, sa sobom uzeti, kao prijatelja primiti, sebi pridružiti, osim toga steći, dobiti, pribaviti, τινά *i* τί; προς τινι k tomu; τινί za koga
προσ-λεύσσω, *poet.* onamo gledati, pogledati, ugledati, τινά, τί
προσ-(λέχω), *med. samo ep. aor.* 3. *sg.* -έλεκτο, pokraj koga leći
προσ-λογίζομαι, *dep. med., s adj. verb.* -λογιστέα, priračunati, τινί k čemu
προσ-μαρτυρέω τινί τι komu što posvjedočiti
προσ-μάσσω, *fut.* -μάξω, *poet.* prilijepiti, *pas.* prilijepiti se
προσ-μάχομαι, *dep. med.,* jurišati na što, τινί
προσ-μείγνυμι (-μίγνυμι), *i* -γνύω *i* προσ--μίσγω, *fut.* -μείξω *itd.,* 1) *tranz.* primiješan; spojiti, združiti; τί τινι. 2) *prividno intr. (se.* εαυτόν) primiješati se, *tj. a)* združiti se, sjediniti se, τινί s kim. *b)* približavati se, blizu doći, *os.* pristati (lađom), *c)* navaliti, pobiti se, udariti na, τινί, προς τι

προσ-μένω kod čega ostajati, ustrajati., ostati; čekati, τινά koga
προσ-μίγνυμι *v.* προσμείγνυμι
προσ-μισθόομαι sebi k tomu najmiti, τινά
προσ-μολεῖν, *inf. aor.* (-βλώσκω), *poet.,* pristupiti, doći, *aps. i* τί kamo
προσ-ναυπηγέομαι, *jon. svagda* νέας sebi još više brodova graditi
προσ-νάχω, *huk.* plakati, pljuskati
προσ-νέμω 1) *akt. i pas.* pridijeliti, dodijeliti, τί τινι, posvetiti, τινά τινι. U *pas.* pridijeljen biti, pristati uz koga. 2) *med.* dati, što od sebe (χάριν) još iskazati, τί τινι
πρόσ-νευσις, εως. ἡ, kimanje glavom, povlađivanje
προσ-νεύω, *ροζ.* namignuti
προσ-νίσσομαι, *i* -νίσομαι, *dor.* ποτι-ν., *dep. med., ep. i poet.* pridolaziti, približavati se, navaljivati
προσ-νωμάω, *poet.* primicati se, εἴς τι čemu
προσ-ξυνοικέω zajedno naseliti se, τινί s kim
πρόσ-οδος, ἡ, 1) pristup, prilaz; približavanje, dolazak, ulaženje; navala; *napose a)* svečani ophod, svečana povorka ka hramu. *b)* govornikov nastup *(pred skupštinu).* 2) *u sing. i pl.* dohodak, *os.* državni, vrelo dohotka
πρόσ-οιδα, *def. perf. sa ζηαί. prez.* još k tomu znati
προσ-οικέω do koga *ili* kraj čega stanovati, τινί
προσ-οικοδομέω dozidati, nazidati, τινί τι čemu što
προσ-ομῖλέω 1) općiti s kim, zabavljati se, s njime govoriti, τινί. 2) baviti se čim, πείρα (nikad ni)jesam iskusio
προσ-όμνῦμι, *aor.* προσώμοσα, još k tomu zaklinjati se
προσ-ομολογέω priznavati, pristajati, OJ. obećati da će ispuniti svaki zahtjev *(o pobijeđenom)*
προσ-όμουρος 2. *jon.* susjed(an), τινί
προσ-οράω *i med.* -άομαι, *fut.* προσόψομαι, *aor.* προσεῖδον, *inf.* προσιδεῖν *i med.* -ιδέσ&αι, onamo gledati, pogledati, ugledati, vidjeti, τί *i* τινά; τινά τι koga za nešto držati
προσ-ορέγομαι, *jon. pas.* za čim ispružiti se, na koga (τινί) još više navaljivati molbama
προσ-ορμίζω, *fut.* -ιώ osidrati, pustiti sidro, τινά. U *med. i pas.* osidrati se, pristati
προσόρμισις, εως, ἡ, osidravanje, pristajanje
πρόσ-ορος 2, *jon.* πρόσ-ουρος 2. pogranični, susjedni, τινί
προσ-ουδίζω, *jon.* na zemlju baciti, τί
πρόσ-ουρος *v.* πρόσορος
προσ-οφείλω (-οφειλήσω *itd.) i*
προσ-οφλισκάνω *(Jut.* προσοφλήσω, *aor.* προσώφλον, *inf.* προσοφλεῖν), 1) još k tomu dužan biti, χάριν osim toga morati se zahvaliti. 2) još k tomu skriviti, na se navući, τί
προσ-όψιος 2. *poet.* vidljiv
πρόσ-οψις, εως, ἡ, 1) pogled, vidik. 2) *poet.* izvanja pojava, lice
προσ-παίζω *aor.* -έπαισα, igrati se, šaliti se s kim, rugati se komu, τινί
προσ-παλαίω s kim se rvati
προσ-παρασκευάζω još k tomu pripravljati *ili* spremati. *Med.* još k tomu za se pripravljati
προσ-παρέχω i -έχομαι, još k tomu dati, podati, pružiti, τί τινι
προσ-πασσαλεύω, *jon. i poet.* o klin objesiti, τί, προς τι; pribiti na, priklinčiti
προσ-πάσχω još k tomu (morati) pretrpjeti
προσ-πελάζω, *i ep. dep. med.* προσπίλναμαι, 1) *akt. ep. tranz.* približavati, prikučivati, k čemu tjerati, τί τινι. 2) *akt. intr., med. i pas.* brzo približavati se, τινί čemu
προσ-πέμπω priposlati, slati, onamo slati, τινά *i* τί, τινί *i* προς τίνα komu
προσ-περιβάλλω 1) *akt. i pas.* još k tome okolo baciti. 2) *med.* k sebi privući, sebi prisvajati, steći
προσ-περονάω prikopčati, pričvrstiti, τί, προς τινι na što
προσ-πέτομαι, *dep. med., fut.* -πτήσομαι, *aor.* -έπτην (-έπταν), *med.* -επτάμην, *konj.* -πτηται, doletjeti, naglo doći, prići, snaći
προσ-πεύθομαι, *poet.* još k tomu pitati, istraživati
προσ-πήγνυμι pribiti, na križ pribiti
προσ-πίλναμαι *v.* προσπελάζω
προσ-πίπτω, *fut.* -πεσοῦμαι, *aor.* -έπεσον, *perf.* -πέπτωκα, *uz to poet.* προσ-πίτνω, na što padati, padati, upadati, *tj. a)* navaliti (na što τινί), nasrnuti, dohrliti; *(o lađama)* pristati, *b)* pred kim ničice pasti, zaklinjati ga, moliti ga (τινί *i* τινά), γόνασι na koljenima; baciti se na što, τινί; baciti se komu oko vrata, otrčati, τινί. *c)* navaliti, napasti na, τινί *i* τινά; provaliti, *ἰχ* τίνος, *d)* naići na, snaći koga, dogoditi se, nastati; *(o glasu)* širiti se, doći do ušiju
προσ-πίτνω, *v.* προσπίπτω
προσ-πλάζω, *ep.* udarati, biti, τινί o što
προσ-πλάσσω (-πλάσω, -πέπλασμαι), *jon.* na čem (προς τινι) tvoriti *ili* graditi
προσ-πλέω, *jon. i* προσ-πλώω, doploviti, dojedriti, navaliti na koga, τινί
προσ-πληρόω, εἰς -dopuniti do-; još više *{lađa)* momčadma opremiti
προσπλωτός 3. *jon.* kamo se može morem doći, s mora doploviti
προσ-πλώω *v.* προσ-πλέω
προσ-ποιέω 1) *akt.* k tomu pribaviti, pridodati, dometnuti, *st.* dobiti, steći za koga, podložiti, τινά *ili* τί, τινί komu. 2) *med. (kao dep.)* sebi dati učiniti, sebi učiniti, steći, pribaviti, dobiti. *Napose a)* pod svoju vlast uzeti, spraviti, τινάς υπηκόους sebi podložiti, *b)* sebi prisvajati, zahtijevati, τινός; izdavati se za što, graditi se čim, činiti se, tvrditi za se, ποιηταί εἰναι

προσποίησης, εως, ή, 1) pojačanje, prirast. 2) *a)* iskanje prava, zahtjev, preuzetnost. *b)* pretvaranje, licemjerstvo
προσ-πολεμέω na koga ratovati, zavoj štiti, suzbijati, τινί i τινά
προσ-πολέομαι, *poet.* približavati se
πρόσ-πολος 2. *poet.* služeći; *Supst.* (ὁ, ἡ) sluga, sluškinja, pratilac, pratilica
προσ-πορίζω još k tomu pribaviti; *npr.* προσόδους nove dohotke
προσ-πταίω udariti (se) o što, *npr.* τό γόνυ u koljeno; posrnuti (tón πόδα); uvrijediti, zamjeriti se; udariti o što, τινί; teške gubitke imati, s μεγάλως ljuto stradati *(Her.* 6, 45 i 95), zlo proći; poražen, potučen biti
πρόσ-πτηται *v.* προσπέτομαι
προσ-πτύσσω, *ep. i poet., ep. i* ποτι-π., *fut. med.* -πτύξομαι, *aor.* -επτυξάμην, *konj. ep.* -πτύξομαι, *imper.* πρόσπτυξαι, *poet. med.* prijaviti se, privinuti se, priljubiti se, τινί uz koga; zagrliti, poljubiti; pozdraviti, prigovarati komu, moliti koga, τινά *i* τινί
προσ-ρέω, *jon. i poz.* pritjecati, Zκ τίνος iz čega; navaliti, grnuti
πρόσ-ρησις, εως, ή, pozdrav
προσ-Γ-αίνω, *poet.* repom mahati, laskati, milovati, τινά
πρόσσο-9-εν, *adv. ep.* = πρόσθεν, ἐλαύνειν ἵππους pred sobom goniti konje
προσ-στείχω, *ep. i poet.* pristupati, približavati se, ići put *ili* na, "Ολυμπον
προσ-στέλλω, čvrsto navući, obući; *med.* prisloniti se na što, τινί; *pas.* obučen biti; *perf. pas. part.* προσεσταλμένος nategnut, čvrst; priprost, čedan
πρόσσω *v.* πρόσω
πρόσταγμα, τό, *i* πρόσταξις, εως, ή, zapovijed, nalog
προστασία, ή *i* προστα Γεια, ή, 1) predstojništvo, uprava, *os.* vršenje javne službe. 2) starateljstvo, skrb, pomoć
πρό-στασις, ή, sjaj, vanjsko lice
προσ-τάσσω, *at. od Ksen. i Plat.* -ττω, -τάξω *itd.,jon. plpf. pas.* 3. *pl.* προσετετάχατο, *adj. verb.* προστακτέον, 1) k tomu rediti, pokraj postaviti, pristaviti, primetnuti, τινά koga, τινί komu; postaviti u bojni red. U *-pas.* προστεταγμένος uz svoga druga u red postavljen. *Napose* dodijeliti, pod čiju zapovijed staviti, povjeriti. 2) narediti, naložiti, zapovijediti, nalog dati, zahtijevati, τί, *inf., dat. ili ak. s inf.* U *pas.* ὥσπερ προσετάχθησαν kako im je naloženo bilo; τό προσταττόμενον, τά προσταχ-9-έν^α zapovijed, nalog *Ud.*; τα προσταχθησόμενα nalozi (koji se očekuju)
προστατεία, ή, *v.* προστασία
προστατεύω *i* προστατέω 1) na čelu biti, starješina biti, vladati, upravljati, ravnati, zapovijedati; ὁ πρ. poglavar, starješina, predstojnik; ὅπως svojom upravom starati se za to da. 2) *paet.* ὁ προστατών χρόνος *{se.* ἐμοῦ) vrijeme koje stoji preda mnom
προστατήριος 3 koji štiti, brani, τινός što
προστάτης ου, ὁ, *uz to fem.* προστάτις, ιδος, ἡ, koji naprijed stoji, pred drugima stoji. si. 1) prednjak, *u plur.* prvi red *(vojnika).* 2) *poet.* koji pred oltarom stoji, molitelj, pribjegar = Ικέτης. 3) zaštitnik, zastupnik, branič, υνός; spasitelj *(pridjevak Apolonov).* 4) predstojnik, poglavar, voda, nadzornik, glava. 5) skrbnik, pravni zastupnik, patron, *građanin u Ateni koji bi štitio i zastupao na sudu meteka* (μέτοικος). *Metek bi kao Stićenik bio upisan u tabulae publicae, stoga Sof.* οὐ Κρέοντος προστάτου γεγράψομαι ne treba mi Kreontova skrbništva
προσ-τάττω *v.* προστάσσω
προ-στείχω *v.* προσστείχω
προσ-τελέω, *perf.* -τετέλεκα, još k tomu platiti, τί
προ-στέλλω, 1) naprijed turati τί τινι, nešto do čega. 2) *med.* za sebe koga poslati. 3) *pas. poet.* naprijed ići, ὁδόν putem
προ-στένω, *poet.* naprijed uzdisati
προ-στερνίδιον, τό, *ob. plur.* prsni oklop *za konje;* prsni jastuk (pršnjak) tragičkog glumca
προσ-τήκομαι, *intr. pas. s fut.* -τακήσομαι, *aor.* προσετάκην, *perf.* προστέτηκα *(dor.* -τέτάκα) rastopiti se, prilijepiti se, τινί na što, *perf.* čvrsto o čem visjeti
προσ-τίθημι, *fut.* προσθήσω *itd., aor. imper. 2. sg.* πρόσθ-ες, *jon. konj.* προσθέω *itd., adj. verb.* προσθετέον, I. *akt.* do čega metati, primetnuti, priložiti, navaliti (λίθ-ον), prisloniti, zatvoriti (θύρας), *prenes. a)* naložiti, nametnuti, natovariti, pripisivati, pridijeliti, uzrokovati, pribaviti, priučiti, donijeti, τί τινι. *b)* bliže donijeti, primaknuti, približiti, dodati, pridati, dati, spojiti (προς τι čim), združiti, priključiti; povećavati, množiti; τί *ili* τινά; τινί komu, s kim, čim; τινά γυναικά τινι koju komu dati za ženu. II. *med.* 1) pridružiti se, priključiti se, pristupiti, privržen biti, pristati uz koga, odobravati, privoljeti, τινί komu *ili* čemu, što, (uz), koga »7» što. 2) sebi približiti, za se (pre)dobiti, združiti se s kim; sebi pribaviti, prisvojiti, steći, sebi naprtiti; ἰσχύν ἑαυτῷ povećati moć; τινά πολέμιον προς τοις ἄλλοις sebi koga još neprijateljem učiniti; τινά δάμαρτα uzeti za ženu. 3) nešto od svoga dodati, ψηφον svoj glas; χάριν τινί zahvaliti komu; πόλεμόν τινι navaliti na koga; μήνίν τινι srditi se na koga
προσ-τιμάω kazni *ili* porezu još dodati, veću kaznu (porez) dosuditi
προσ-τίμημα, τό, povišica kazni
προσ-τρέπω *i med.* -ομαι, koga na što navraćati, na koga obratiti se, moliti, τινά, τινά τι koga što
προσ-τρέχω (-δραμοϋμαι, -έδραμον, -δεδράμηκα) pritrčati, nadoći, *os.* pritjecati, τινί *i* προς τίνα

προσ-τρίβω, *ob. med., zapr.* natrti; *prenes.* pridonijeti, pribaviti, udijeliti, τί τινι
προστρόπαιος 2. ι πρόστροπος 2. koji silno moli (za pomoć); ὁ πρ. koji se kao Ικέτης na boga »7» ljude obraćaj sveti pribjegar
προστροπή, ή, obraćanje na koga, *os.* molbonij smjerno moljenje., smjerna molba
προσ-τυγχάνω (-τεύξομαι, -έτυχον, -τετύχηκα), 1) slučajno naići; ὁ προστυχών koji mu drago, ἐκ τοϋ προστυχόντος nasumce 2) postići, dobiti, τινός
προ-στωον, τό, trijem, hodnik *(uz kuću u dvorištu na četiri strane)*
προσ-υβρίζω još k tomu zlostaviti
προ-συμμίσγω,/ο«. prije pomiješati »7» spojiti
προ-συνοικέω, *jon.* prije zajedno stanovati, oj. prije oženjen biti, τινί (s) kim
προσ-φάσ-9-αι *v.* πρόσφημι
πρόσ-φατος 2. svjež, nov
προσ-φερής *v.* πρόσφορος
προσ-φέρω,/κί. προσοίσω, *aor. akt.* προσήνεγκον, *pas.* προσηνέχθην *itd., adj. verb.* προσοιστέον, *jon. aor. pas.* προσηνείχθην, *k tomu* προσ-φορέω, 1) *akt. i pas.* donijeti, prinositi, τ(*i* τινά, τινί; staviti na (χεϊρά τινι, *ali* χεϊράς τινι ruke podići na koga, kidisati); staviti pred koga, prinijeti, plaćati, dodati, množiti, nositi, naložiti; žrtvovati, iskazati, podijeliti, pružati; πόλεμόν τινι zavojštiti na koga; τό φάρμακον τή κεφαλή stavljati lijek na glavu; iznositi, objaviti, τί *i* τί τινι; λόγον (λόγους) τινι razgovor, pregovore zapodjeti, razgovarati se s kim, predložiti komu što. 2) *med. i pas. fut.* προσοίσομαι, *aor.* προσηνέχθην, *a)* primicati se, približavati se; dojedriti; *o vojsci:* navaljivati, napasti; *inače:* postupati s kim, vladati se prema, τινί *i* προς τίνα; sresti; obratiti se na koga, τινί; odgovarati; *o stvarima:* pružiti se, desiti se, dogoditi se. *b)* uživati, blagovati, jesti, τί. *c) = akt. d)* donijeti od svoga, προίκα τί τινι nešto kome kao miraz
πρόσ-φημι, *ep., inf. med.* -φάσθαι, progovarati, τινά kome
πρόσφθ-εγκτος 2. *poet.* nagovoren, pozdravljen; οὐ προσφθεγκτός φωνής bez riječi utjehe *(Sof. Fil.* 1067)
πρόσ-φ-9-εγμα, τό, *poet.* nagovor, pozdrav
προσ-φίλεια, ή, *poet.* navika. Od
προσ-φιλής 2, *adv.* -ώς, *kompar.* -έστερον, 1) mio, drag, ugodan, prijatan, τινί. 2) ljubazan, sklon, dobrohotan, prijazan, milostiv; προσφιλή τίθεσθαί τίνα koga zadužiti, obvezati
προσ-φοιτάω često ići, προς τι kamo
προσ-φορά, ή, donošenje, 1) davanje, darivanje, dar. 2) uzimanje (jela). 3) prikazivanje, žrtva. 4) umnažanje
προσ-φορέω *v.* προσφέρω
πρόσ-φορος 2. ι προσ-φερής 2. 1) (προσφερής) blizu donesen, primaknut, sličan, τινί. 2) probitačan, koristan, zgodan, τινί
προσ-φυής 2, *adv. jon.* -φυέως 1) prirastao, pričvršćen, Ζκ τίνος ο što. 2) za što rođen, primjeren, čestit
προσ-φύω, 1) *akt.* učiniti da što priraste, *poet.* potvrditi, dokazati. 2) *med. intr. fut.* προσφόσομαι, *aor.* προσέφϋν, *part.* προσφύς, *perf.* προσπέφυκα, prirasti; priljubiti se, ugristi se u što, držati se čvrsto, τινί
προσ-φωνέω progovarati kome, pozdraviti, τινά t τινά τι, koga čim; nazivati τινά τι
προσφώνημα, τό, *poet.* doziv, pozdrav
προσφώνησις, εως, ή, 1) progovor, pozdrav. 2) posveta (spisa)
πρόσχημα, τό, što se drži pred kim, *tj.* 1) ures, nakit, dragocjenost, divota, sjaj. 2) izlika, izgovor, opsjena; π. ποιεΐσθαι uzeti za izliku, izgovarati se; πρόσχημα *(ak.)* pod izlikom
προσ-χόω (-χώσω, -έχωσα, -κέχωσμαι), nasuti, nasipati, nasip graditi, opkope nabacati; naplaviti, namuljiti (o *rijekama)*
προσ-χράομαι, *dep. med.* još k tomu služiti se, τινί
προσ-χρήζω, *poet. jon.* -χρηίζω, 1) još k tome trebati, τινός. 2) još tražiti, zahtijevati, τινός *ili* τί što. 3) moliti, τινός koga
προσ-χωρέω, *fut.* -χωρήσω i -σομαι, 1) blizu doći, približavati se, τινί. 2) *a)* sličan biti, ravan biti, τινί *i* προς τίνα komu, τί u čem. *b)* uz koga pristati, priključiti se, τινί *i* προς τίνα *ili* προς τι; podvrći se, predati se, τινί
πρόσ-χωρος 2. susjedni, pogranični; *supst.* susjed
προσ-ψαύω, *poet. i* ποτι-ψαύω, *poet.* dotaknuti se dodirnuti (se)
πρόσω *i si. v.* πόρρω
προσωδία ή, 1) ono što pristupa k pjevanju (προς, φδή), *npr.* pratnja kitare *ili* frule. 2) ono što se pripijeva uz slogove (προσ$δεται), a to je isticanje sloga pjevajući *(adcantus, accentus),* dakle naglašavanje. 3) akcenti, *npr.* πρ. όξεΐα *{acutus).* 4) metrička duljina »7» kračina slogova
πρόσωθεν, *adv. poet.* izdaleka, daleko
προσώπατα *i* -ώπασι *v.* πρόσωπον
Προσωπϊτις νήσος, ή, *egipatski otok, između dva rukava rijeke Nila*
πρόσ-ωπον, τό, *ep. plur.* προσώπατα, *dat.* προσώπασι, *često u plur. i kad se radi o jednom licu,* 1) lice, obraz, obličje, izraz lica; κατά πρόσωπον sprijeda *(in fronte).* 2) krinka, obrazina, uloga. 3) ličnost, osoba
προσώτατα, -τάτω, -τέρω *v.* πόρρω
προσ-ωφελέω, *jon.* pomagati, τινί
προσωφέλησις, εως, ή, *poet.* pomoć, pripomoć
προτακτέον *v.* προτάσσω
προ-τάμνω *v.* προτέμνω
προ-ταρβέω *poet.* drhtati, bojati se, τινός za koga
προ-ταρϊχεύω, *jon.* prije nasoliti, osoliti

προ-τάσσω, *ροζ.* -ττω, *adj. verb.* προτακτέον, 1) naprijed, na čelo, u prvi red staviti, τινά. U *pas.* na prvom mjestu biti, na čelu biti; το προταχθέν *i* οι προτεταγμένοι prednje čete. *2) poet.* unaprijed odrediti, prije usta noviti, naprijed kao stalno navijestiti

προ-τείνω (-τενώ ἐτεινα, -τέτακα *itd.),* 1) *akt. a)* pred sobom ispružiti, pružiti, dati, (την) χείρα, *b)* pred čim držati, nuditi, stavljati na kocku, ψυχήν život, *c)* predložiti, obećati, τί τινι. *d)* mamiti, opsjenjivati; izgovarati se, θεούς bogovima. 2) *med.* sebi pružiti dati, za se zahtijevati, τί

προ-τέλειος 2. prije sv. čina; προ-τέλεια, τα, α) žrtva prije kojega čina, *os.* ναών za brodove prije odlaska, γάμων prije svadbe. *b)* početak, τινός čega

προ-τελέω prije svršiti, prije platiti, prije posvetiti

προ-τέμνω, *ep. aor. part.* -ταμών, *med. opt.* -ταμοίμην, 1) *akt.* prije razrezati; sprijeda odrezati, opsjeći. 2) *med.* pred sobom rezati, (brazdu) povući

προτεραίος 3. prijašnjega dana; ἡ πρ. jučerašnji, predašnji dan; ἑκ της πρ. od jučer; τη πρ. dan prije, τινός

προτερέω 1) naprijed biti, της όδοϋ komad puta. 2) preteći, nešto (τί) dalje dobivati

πρότερος 3 *(kompar. od* πρό) 1) *prostor:* pednji, πόδες prednje noge. 2) *vrijeme:* predašnji, prijašnji, stariji; παίδες djeca iz prvoga braka; (ο'ι) πρ. predi; τη πρότερη predašnji dan, dan prije, jučer; ὁ πρ. γενόμενος stariji. *Kao adv. stoji* 1) πρότερον prije, brže, lakše; το πρ. prije, predašnji put, posljednji put, već prije; τα πρ. u predašnja vremena. 2) προτέρω, *ep.* dalje i naprijed, naprijed, dalje

προ-τεύχω, *ep., samo perf. pas.* προτέτυγμαι prije načinjen biti, prije se dogoditi

προτι-άπτω *v.* προσάπτω

προτι-βάλλω *v.* προσδέρκομαι

προτι-δέρκομαι *v.* προσδέρκομαι

προτι-ειλέω *v.* προσειλέω

προτι-είποι *v.* προσαγορεύω

προ-τίθημι *(v.* τίθημι), *ep. prez.* 3. *pl.* προθέουσι *(II.* 1. 291), *impf.* 3. *pl.* πρότιθεν, *jon. prez.* 3. *pl. med.* προτιθ-έαται, I. *akt. i pas.* 1) naprijed stavljati, pred što postavljati, namještati pred, τινί; bacati pred koga, κυσί pred pse za hranu; *prenes.* pretpostavljati, voljeti, τί τίνος. *Prenes. a)* izložiti, udijeliti, pružiti, zadati, naložiti, τί *ili inf. b)* predati, zapustiti, ostaviti, τινά. 2) javno izložiti *(os. na prodaju);* javno ogla siti, zapovijedati, τί *ili inf. Napose a)* τι τι nešto za kaznu odrediti, *b)* na izbor dati, na volju staviti, *c)* na vijećanje predložiti, βουλήν; γνώμην prijedlog staviti; λόγον περί τίνος javno preko glasnika pozivati na vije ćanje »7» govorenje *(u narodnoj skupštini).* U *pas.* προτίθεται σκοπεΐν περί πραγμάτων realne su prilike predmet raspravljanja. II. *med.* 1) a) što pred sobom za obranu držati; *uopće* pokazivati što. 6) dati pred sebe postaviti. 2) odrediti *(po svojoj vlasti),* javno oglasiti; proglasiti; odrediti rok; τί. 3) što svoga izložiti, *os.* mrtvaca. 4) prije upotrijebiti, a) pretpostaviti, voljeti, τί τίνος *i* τΐ πάρος τινός. *Inače = akt.*

προ-τιμάω *i med.* -άομαι, *fut.* -τιμήσομα s *pas. znač.,* 1) *akt. i med.* pred drugima cijeniti, više štovati nego drugo(ga), voljeti; osobito častiti, najviše paziti; τινά *ili* τί koga *ili* što; τινός i πρό τίνος nego koga *ili* što; ού πρ. τινά τίνος ne cijeniti" koga više nego što drugo. 2) *pas.* više čašćen biti nego drugi (τινός), pred kim prednost imati, odlikovan biti, τινός; τινί Čim

προτίμησις, εως, ἡ, veće štovanje, τινός čega

προτι-μυ-9-έομαι, *ep.* progovoriti komu, τινά

προτι-όσσομαι, *ep. samo prez. i impf.,* 1) pogledati, gledati, τινά; σ' εδ γιγνώσκων πρ. po tvom pogledu poznajem tebe, tvoj značaj. 2) slutiti

προ-τίω, *poet.* pred drugima štovati, voljeti, τί, τινά

πρό-τμησις, ιος, ἡ, *ep. (valjda)* mjesto oko pupka, pupak

προ-τομή, ἡ, *ροζ.* lice u životinje

πρό-τονος, ὁ, *ep. ob. plur.* prednji konopi, *dva užeta potegnuta od katarke na obje strane prove koja su zato služila da se katarka osovi, spusti ili pričvrsti*

προτρεπτικός 3. koji opominje

προ-τρέπω, (-τρέψω *itd.), aor. pas. part.* προτραπείς, I. *akt. i pas.* naprijed okretati, navraćati, utjerati, natjerati, siliti, sokoliti, pobuditi, navratiti, τινά *ili* τί; τινί, έπί, εΐς, προς τι na što; το προτρέπον πείθ-εσθαι nagon na poslušnost. II. *med.* 1) naprijed se okretati, poći, ići, έπί τι *ili επί* τίνος kamo. *Prenes. a)* na koga obratiti se, smjerno moliti (za pomoć); moliti se *(bogu), b)* predati se, podati se, δίχει. 2) = *akt.* siliti, opominjati, navraćati, pobuđivati, τινά, εϊς, έπί, προς τι na što

προ-τρέχω (-δραμοϋμαι, -έδραμον, -δεδράμηκα), naprijed trčati, τινά; pred kim trčati

πρό-τρΐτα, *adv.* tri dana prije

προ-τροπάδην, *adv.* naprijed obrnut; glavom bez obzira, navrat nanos

προ-τύπτω, 1) *tranz. poet.* prije udarati. 2) *ep. intr.* naprijed prodirati, probijati

προΰθηκε, προυκειτο *i si. v.* προτίθημι, πρόκειμαι *i si.*

προύννέπω, *tj.* προεννέπω, *poet.* 1) naprijed, prije kazati. 2) javno proglasiti *ili* naložiti; χαίρειν pozdravljati

προύξεφίεμαι, (ΐ), *poet.* prije zapovijedati

προ-ϋπάρχω, *impf.* προϋπήρχε, I) τινός *i* τινί početi s čim; τα προϋπηργμένα prije učinjena, predašnja dobročinstva. 2) *intr.* prije ovdje biti, otprije se nalaziti

προυπτος »7» προυπτος 2, *stegn. od.* πρόοπτος, naprijed viđen, očevidan, jasan

προῦργου, *stegn.* od πρό Ζργου, za djelo, u svrhu, *st. adj. i adv.* potreban, zgodan, povoljan, nuždan; *kompar.* προύργιαίτερος probitačniji, važniji, korisniji

προυσελέω, *poet^ i* προσελέω zlostavljati, pogrditi, podrugivati se

προύτέθην *v.* προτίθημι

"προύχώρει *v.* προχωρέω

προύφείλω *v.* προοφείλω

προῦχω *v.* προέχω

προ-φαίνω I. *akt. tranz. i pas.* 1) pokazivati, na svjetlo iznositi, izustiti, izreći, τί τινι komu što. 2) prije nagovijestiti, prije natuknuti, obećati, proricati, τί τινι komu što. II. *akt. intr. i med.* προφαίνομαι, *fut.* -φανοῦμαι *i* -φανήσομαι, *aor.* -εφάνην, *perf.* -πέφασμαι, prosjajivati se, svijetliti, prosijevati, sjati, pojaviti se, javno se pokazati; προπέφανται άπαντα sve je vidno; svijetlo je

προφανής 2. pred drugima vidljiv, vrlo jasan, očevidan, očit, τινί komu

πρό-φαντος 2. *jon. i poet.* prije pokazan, navješten; τό πρ. uputa proroštva

προφασίζομαι, *augm.* προῦφ., *dep. med.* izgovarati se, zavrzivati, uzimati što za izliku, ispričavati se, okolišati, τί čim

I. πρόφασις, εως, ή (πρόφημι), *poet.* kazivanje naprijed, savjet, uputa

II. πρόφασις, εως, *jon.* ιος, ή (προφαίνω), isprika, *i to, a)* razlog ispričavanju, razlog, uzrok, povod, *b)* tobožnji razlog, izgovor, izlika; πρόφασιν pod izlikom, isto tako ἐπί προφάσεως, ἐν προφάσει

προφερής 2, *kompar.* προφερέστερος, *superl.* προφερέστατος *i* -φέρτατος, *ep. i poet. upr.* naprijed postavljen, *st.* izvrstan, odličan; *os. kod. Sof. u sup.* prvi po rođenju, najstariji

προ-φέρω (-οίσω, -ήνεγκον *itd.), ep. prez. konj.* 3. *sg.* -φέρησι, *uz to med.* προφέρομαι, I. *akt. tranz. med. i pas.* 1) naprijed nositi, odnijeti, odvesti, τινά, τί; είς τι kamo. 2) pred kim *ili* čim nositi, donijeti, navesti, spominjati, imenom zvati, pozivati se na. *Napose a) o proročištu:* objaviti, naložiti, *b)* prebacivati, koriti radi; τινά, τί; τινί komu. 3) iznijeti (na vidjelo), zametnuti (ζριδα), dokazati, ponuditi, pozvati, τί *ili* τινά; τινί komu; ἐριδα">τινι προφέρεσθαι ogledati se, boj zametati, nuditi komu takmičenje. II. *akt. intr.* natkriliti, τινός τινι koga čim

προ-φεύγω, *ep., aor. opt. 2. sg.* προφύγοισθα, uteći, umaći, τί čemu; dalje bježati

προφητεία, ή, 1) proročki dar, slutnja. 2) rečenica prorokova, proroštvo

προφητεύω prorok biti, dar proricanja imati, prorokovati; naviještati

προ-φήτης, *ov, jon.* εω, ό, 1) tumač bogova, božje volje, vjesnik proroštva; prorok; *u Delfima onaj svećenik koji sastavlja glasove Pitijine u rečenicu i tumači ih onima koji pitaju proročište*

προφητις, ιδος, ή, proročica

προ-φθάνω, *aor.* προῦφθην *i* προῦφ&ασα, preteći, prestići

προ-φοβέομαι unaprijed bojati se, prije bojati se, *s* μή

προ-φράζω otvoreno reći, τινί τι

πρόφρων, ό, ή, *ep. i poet., i poseb. fem. ep.* πρόφρασσα, *ep. i jon. adv.* προφρονέως, *poet.* προφρόνως, iz dubine srca, si. *a)* iskren, ozbiljan, *b)* od svoje volje, voljan, navlas, rado, od srca, pripravan, srdačan. *c)* sklon, milostiv, dobrostiv

προφυλακή, ή, *i* προφύλαξ, ακος, ό, s *poseb. fem.* προφυλακίς, ίδος, ή, 1) pred čim postavljena straža, prednja straža, predstraža, vanjska straža. 2) obrana, zaštita, utvrda

προ-φυλάσσω, *i novoat.* -uto, 1) *akt.* pred kim *ili* čim stražiti, stražiti, čuvati, τινά, τί; na prednjoj straži biti. 2) *med.* čega čuvati se, sve učiniti za svoju sigurnost, predusresti, odvraćati, τινά, τί

προ-φύομαι, *samo aor.* προύφυ, *poet.* prije roditi se *ili* rođen biti, τινός prije koga

προ-φυτεύω, *poet.* prije zasaditi, roditi, iznositi na vidjelo

προ-φωνέω, *poet.* 1) pustiti (glas, τί), zaoriti čim. 2) zapovijedati, nalagati. 3) proricati

προ-χειρίζομαι, *dep. med.,* 1) *tranz.* sebi pribaviti, odrediti, birati. 2) *pas.* pripravljen biti, pri ruci biti

πρό-χειρος 2. pri ruci; pred očima, *a)* pripravan, gotov, odlučan, *b)* što se lako može pribaviti, neznatan, nevrijedan, c) lakouman. *Adv.* προχείρως, ἑκ προχείρου smjesta, lako

προ-χειροτονέω prije glasati; prije birati

προ-χειροτονία, ή, prethodno glasovanje *{kojim se imao po svoj prilici odrediti dnevni red)*

προ-χέω (-χέω, -έχεα, -κέχυκα *itd.), impf. ep.* προχέοντο, razliti se, nagrnuti, navaliti

πρό-χνϋ, *ep. adv.* na koljenima, poklečke

προχοαί, α'ι, *ep.* ušće; rub *ili* kraj od obale

προ-χοΐς, ΐδος, ή, posuda za noćnu potrebu, vrčina, nokšir

πρό-χοος, *stegn.* πρόχους, ό, s *demin.* προχο'ίς, ίδος, ή, posuda za izlijevanje, vrč, krčag, pehar

προ-χρίω, *impf.* προύχρ., *poet.* (prije) namazati

πρό-χῦσις, ιος, ή, *jon.* prolijevanje, prosipanje; naplava, naplavljena zemlja

προ-χωρέω 1) naprijed ići, naprijed pomicati se, προς, εϊς τι, ἐπί τίνα; ἐπ' οϊκου kući ići; προκεχωρηκέναι odmaknuti. 2) *prenes.* napredovati, uspijevati, za rukom polaziti; τα ιερά žrtve su povoljne. *Impers.* προχωρεί za rukom polazi, uspijeva, τινί, *i s inf.*

προ-ωθέω naprijed turati

προ-ώλης 2. uništen, utamanjen; εξώλη και πρ. ποιεϊν τιν koga sasvim uništiti

πρῦλής *2. ep. i samo u pl.* πρυλέεζ, *dat.* πρύλεσσι *i* πρυλέεσσι, prvoborci, teško oružani pješaci, *opreka: borci na kolima i lako oružani*

πρύμνα, *jon.* πρύμνη, ἡ, krajnji dio broda, krma, *ep. i* πρύμνη νηῦς. *Adv.* πρύμνηθεν, *ep.* s krme; λαμβάνειν, *tj.* za krmu

πρυμνήσια, τά, *ep.* stražnji konopi *kojima se krma lađe privezuje za kopno*

πρυμνός 3, *ep. superl.* πρυμνότατος, krajnji, stražnji, najdonji, najgornji; λαας π. παχύς straga, *tj.* ozdo krupan; δόρυ π. vrh, rt od koplja; ὕλη π. pri korijenu; π. κέρας podno rogova, podrožje; π. βραχίων gornji dio nadlaktice, rame; τό πρυμνον Φέναρος stražnji kraj dlana, zapešće

πρυμν-ώρεια, ἡ, *ep.* najdonji dio, podnožje brda

πρυτανεία, ἡ, *jon.* -νηΐη, pritanija, 1) vrijeme od 35 — 36 *ili* 38—39 dana, kad bi pojedina atenska fila vodila poslove vijeća. 2) vrhovno zapovjedništvo koje svaki dan prelazi na drugoga

πρῠτάνεϊον, τό, i Πρυτανεῖον, *jon.* πρυτανήιον, pritanej, 1) *iznajprije uredovna kuta najvišega državnog poglavara* (πρύτανις) *sa svetištem boginje Hestije. Odatle bi iseljenici nosili u novo naselje svetoga ognja kao znak trajne veze sa starom domovinom.* U *Ateni bijaše pritanej ured pritana (v.* πρύτανις), *b) koji se zbog svoga okrugla oblika zvao i* ἡ θόλος. *Tu su pritani uredovali, žrtvovali i zajedno ručali, a s njima poslanici stranih država i zaslužni građani. 2) prenes.* Atena sama zvala se pritanejem Helade. 3) jedno sudište u Ateni. 4) τα πρυτανεία, sudbena pristojba koju su stranke kod parnice plaćale

πρυτανεύω α) pritaniju imati, *u Ateni o onoj fili koja je bila na redu da obavlja poslove vijeća,* (φυλή πρυτανεύουσα), *b)* čemu na čelu stajati, upravljati, ravnati čim, τί. U *pas.* παρά τίνος dati se voditi od koga

πρῠτάνηίη, ἡ, *jon. v.* πρυτανεία

πρύτανηιον *v.* πρυτανεῖον

πρύτανις, εως, ὁ, *jon.* ιος, pritan, predsjednik. *Napose* 1) *u Ateni a)* οἱ πρ. ναυκράρων *(što v.) vijeće pridijeljeno arhontu. b)* odbor od 50 *članova vijeća* (βουλή) *koji su upravljali državnim poslovima,* dakle upravna oblast, *tj.* vlada atenska. 2) redatelj bojnih igara

πρώ *i* πρω<χίτερος *v.* πρώιος

πρώην, *adv., ep. i* πρωιζά *i* πρωίζ', onomadne, skoro, nedavno; prekjučer

πρωθήβη, ης, ἡ, *ep. fem. za* πρωθήβης, ου, ὁ, koji je u prvoj dobi mladosti, istom dorastao; mladić, mlado djevojče

πρωιαίτερος *v.* πρώιος

πρωιζά *v.* πρώην

πρώιος 3. *ep. i jon.* ran; *adv.* πρώιον jutros. *Adv.* πρωί, *at.* πρώ; *kompar.* πρωίτερον, πρώτερον *i* πρωιαίτερον, *superl.* πρωίτατα, πρώτατα *i* πρωιαίτατα, 1) rano, rano ujutru; *superl.* vrlo rano; δείλη πρωίη rano poslije podne. 2) prije vremena, rano, prerano

πρωκτός, ὁ zadnjica, stražnjica, prkno

πρών, πρώνος, ὁ, *nom. plur. ep.* πρώονες, *ep. i poet.* vrhunac, vis, glavica, obala

πρῶξ, ἡ, *buk.* kaplja rose

πρώρα, ἡ, *i* πρώραθεν *v.* πρωρος

πρωρεύς, έως, ὁ, potkrmilar, *zapovijedao je na provi i podložan bio krmaru* (κυβερνήτης)

πρωρος 3. prednji, *s* νηῦς prednji dio broda, prova. *Ob. supst.* ἡ πρώρα, *jon.* πρώρη (ι *bez* νεών *i si.)* prednji dio broda, prova. *Adv.* πρφρα-9-εν na kljunu, na provi

Πρωταγόρας, ου, ὁ, *sofist iz Abdere, rod. oko* 480; *bio je više puta u Ateni, gdje je prijateljevao s Periklom i Sokratom. Poricao je svaku objektivnu spoznaju*

πρωτ-αγωνιστής, οϋ, ὁ, *zapr.* prvi borac, prvi i najsposobniji glumac; τόν λόγον πρωταγωνιστήν παρεσκεύασεν dao je prvu ulogu dijalogu

πρωτείο ν, τό, *i u plur.* 1) prva nagrada, τοῦ Μαραθώνος za bitku kod *M.* 2) prvi red, visok položaj

Πρωτεσί-λαος, ὁ, *jon.* -λεως, *gen.* εω, *sin Ifiklov iz Filake u Tesaliji, ubijen pod Trojom*

Πρωτεύς, έως, *jon.* έος, ὁ, *kod Hom. morski bog prorok koji se znao pretvarati u razne oblike. Kod Her. je kralj u egipatskom Memfisu*

πρωτεύω prvi biti, prvo mjesto imati, prednost imati, najbolji biti, τινός pred *ili* medu; παρά τινι kod koga; (žv) τινι čim, u čem

πρώτιστος *v.* πρώτος

πρωτό-γονος 2. *ep. i poet.* prvorođen, prvenac, plemenit, star, starodrevan

πρωτό-μορος 2. *poet.* koji prvi umire

πρωτο-πάγής 2. *ep.* istom složen, istom skovan, nov novcat

πρωτό-πλοος, *stegn.* -ους, 2. *ep.* 1) koji prvi put morem plovi, νηῦς, prvoplovka

πρώτος 3, *ep. i poet. superl. (samo po obi.)* πρώτιστος 3, 1) *adj.* prednji, prvi, najraniji, najviši, najugledniji, *i* πρώτιστος najprvi. *Često se prevodi adv.* sprijeda; najprije: πρώτον ιών sprijeda idući, ἐν πρώτω ρυμώ sprijeda na rudi, πρ. ἀγορη sprijeda u skupštini, ἤγγειλα πρ. javio sam najprije.

2) *supst. a)* οἱ πρώτοι prvi, najodličniji, *če sto* = πρόμαχοι, prvoborci, *b)* τό πρώτον τίνος početak čega; πρώτον νομίζεται vrijedi kao prvi zakon *(s inf.). c)* τά πρώτα najveća djela, prva nagrada; τά πρ. φέρεσθαι prvo mjesto zapremati, prvu ulogu igrati; φρενών ές τά ἐμεωυτοϋ πρώτα οὔκω ανήκω još nisam sasvim razmislio; (ἐών) τά πρώτα najodličniji, prvi.

3) *adv. a)* ἐν τοις πρώτοις najvećma, naj više; ἐς τά πρώτα osobito, *b)* την πρώτην prvi put, najprije, ukratko, isprva, prije

svega; τη πρώτη ζ prvi dan. *c)* (το) πρώτον, (τά) πρώτα prvo, najprije, prvi put, u početku, prije svega; ἐπεί δη πρώτον kad već jednom; ὡς τό πρώτον čim, kako. *Slično* τά πρώτιστα najprije, osobito

πρωτο-στάτης, ου, ὁ, koji stoji u prvom redu, prednjak; *u plur.* prvi bojni red

πρωτό-τυπος 2. *poz. gramat t. t.* temeljni, osnovni, *primitivus*\ τό πρ. osnovna riječ *{protivno:* παρ-άγωγος, izvedena riječ)

(πταίρω), *ob. aor.* ζπταρον, πταρεῖν, *onda prez.* πτάρνυμαι kihati

πταίσμα, τό, spoticanje, pogreška, *os.* nesreća, šteta, poraz

πταίω, πταίσω, Ζπταισα, ζπταικα, *intr.* spoticati se, udariti, προς τι o što. *Prenes. a)* krivo stati, pogriješiti, *b)* posrnuti, nesreću imati, u nesreću pasti, potučen *ili* pobijeđen biti, podleći, propasti

πτάμενος, πτάσθαι, πτάτο *v.* πέτομαι

πτανός *v.* πτηνός

πταρμός, ὁ, kihanje

πτάρνυμαι *v.* πταίρω

πτελέα, *ep.* -έη, ἡ, *poet. jon.* brijest (ulmus campestris)

Πτελεός, ἡ, 1) *ahejski primorski grad u Tesaliji.* 2) *mjesto u Elidi.* 3) *tvrdavica kod Eritre u Joniji*

Πτερίη, ἡ, *grad i pokrajina u Kilikiji. Stan.* οἱ Πτέριοι

πτέρνα, ἡ, peta; šunka, butina, pršut

Πτερνο-γλύφος, ὁ, „Butinodubac"

Πτερνο-τρώκτης, ὁ, „Butinogloña"

Πτερνο-φάγος, ὁ, „Butinožder", *poz. ep. imena miševa*

πτερόεις *v.* πτηνός

πτερόν, τό, *ob. u plur.*, πτέρυξ, ὕγος, ἡ, 1) pero, krilo, perje, i *o opni šišmiševoj Napose: a)* pero *u vesala. b) o oružju, koje je vojniku što krila ptici, o štitu koji junaka zaklanja ili mu daje da kao krilima poput ptice grabilice navaljuje.* 2) znamenja po letu ptica; vođenje, vodstvo. 3) što je načinjeno od perja, perjanica. 4) *po sličnosti:* krilo od oklopa, *tj. njegovi donji krajevi koji su bili gipki da ne priječe u hodanju*

πτεροῤῥυέω gubiti perje

πτεροφυέω dobivati perje, operjati se

πτερόω 1) krila kome dati, okrilatiti; *pas.* krilat postati. 2) *prenes. a) o lađi:* jedra i vesla prirediti, spremiti za plovidbu, *b) o duši:* hrabriti, bodriti, sokoliti

πτέρυξ *v.* πτερόν

πτερωτός *v.* πτηνός

πτέσθ-αι, πτήναι *v.* πέτομαι

πτηνός 3. *i 2, dor.* πτανός, *uz to poet.* ποτάνός, *{dor. mj.* ποτηνός) 3, i *ep.* ποτητός 3, *ep. i poet.* πτερόεις, εσσα, εν, πτερωτός 3. *i* 2, 1) krilat, pernat, poletar. *Supst.* ὁ πτηνός ptica; (οι) πτερωτοί, τά πτηνά *ili* ποτητά, ptice, živad, perad. 2) α) plašljiv, *b)* lak. c) brz

πτήσις, εως, ἡ, *poet. i poz.* let, letenje πτήσσω, *fut.* πτήξω, *aor.* επτηξα, *perf. (svagda intr.)* ἔπτηχα, *ep. part.* πεπτηώς, ῶτος, *fem.* πεπτηυῖα, *i* πτώσσω, *ep. jon. i poet. {samo prez. i impf.), nadalje ep. i jon.* πτοέω *i* πτοιέω, *aor. pas.* 3. *pl. ep.* ἐπτοίηθεν, 1) *tranz.* oboriti, u strah natjerati, zastrašiti, εχθρούς, θυμόν. 2) *intr.* šćućuriti se, *a)* da se kakvoj pogibli uteče, sakriti se, stisnuti se, εἰς ἑ\ια χώρον, βωμόν ὕπο *ili samo* βωμόν. *b)* u strahu biti, plašiti se, θυμόν u duši, τί od čega, *tj.* bojati se od čega. *c) part. perf.* zguren; *aor. često = prez. Napose* πτοέομαι uzbuđen biti, strastveno željeti »7» žudjeti, τινά, τι

πτήσομαι, πτήται *v.* πέτομαι

πτίλον, τό, pahuljice, paperje; opna *u zmije;* veslo

πτίσσω, *aor.* ἔπτισα, *jon.* oljuštiti, smlaviti, satrti

πτοέω *i* πτοιέω *v.* πτήσσω

πτοίησις, εως, ἡ, *ροζ.* πτόησις, revnost, pomnja, strast, περί τι

Πτολεμαῖς, ίδος, ἡ, Ptolemejeva fila, osnovana u čast Ptolemeja Euergeta, egipatskoga kralja

πτόλεμος *i* -όνδε, -μίζω, -μιστής *v.* πολ

πτολίε&ρον, τό, *ep.* grad, i *gen. imena grada*

πτολι-πόρθιος, δ, *ep., i* πτολί-πορθ-ος, ὁ, *ep.* koji gradove razara, rušitelj gradova, gradobija

πτάλις *v.* πόλις

πτόρθος, δ, mladica, grančica, grana

πτύγμα, τό, *ep.* nabor, bora, zavoj

πτυκτός 3. *ep.* nabran, složen

(πτύξ), πτυχός, *ep., i poet.* πτυχή, ἡ, 1) savitak, bora, nabor, sloj. *b) prenes.* gudura, uvala, klanac, dolina

πτδον, τό, *ep.* vijača, lopata za vijanje žita

πτύσμα, τό, *ροζ.* slina

πτύσσω, πτύξω, ἔπτυξα, Ζπτυγμαι, ἐπτύχ&ην, πτυκτός, *ep. i poet.,* 1) *akt.* slagati, nabirati, ovijati, skrstiti, τί; ἐπί τινι oko koga. 2) *med.* nabrati se, uvijati se, svinuti se

πτυχή, ἡ, *v.* πτύξ

πτύω, (ϋ *u prez. i impf., inače* ῦ), πτύσω, ἔπτυσα, (κατά)πτυστος, pljuvati, ispljunuti; izbaciti, τί. *Prenes.* prezir pokazati, prezirati, προσώπω pogledom

πτωκάς *v.* πτώξ

πτώμα, τό, pad, padanje; mrtvo tijelo; nesreća

πτώξ, πτωκός, ὁ, ἡ, *ep. i poet., i* πτωκάς, άδος, ἡ, *poet.* plašljiv, strašljiv; δ * ἡ πτ. zec

Π τ φ ο ν, τό, *svetište Apolonovo na gori Ptoonu u Beotiji*

πτώσιμος 2. pao, potučen, τινί čim

πτώσις, εως, ἡ, 1) = πτώμα. 2) *gram. t.t.* padež, *casus, ali i promjena oblika u glagola*

πτ ω σκάζω, *ep.* = πτώσσω, *intr.* u strahu biti, od straha sakrivati se

πτώσσω *v.* πτήσσω

πτωχεύω, *ep.* I) *intr.* prositi, prosjačiti. *b) tranz.* isprositi, prositi, tí

πτωχή ίη, ή, *jon., at.* -χεία, prosjačenje, siromaštvo

πτωχικός 3. prosjački

πτωχός 3. *i poet.* 2, a) koji prosi, siromašan; i *bez* άνήρ prosjak, siromah, *b)* prosjački, δίαιτα prosjački hljeb

Πυανοψιών *ili* Πυανεψιών, ώνος, ό, *četvrti mjesec atičke godine (druga polovica listopada i prva polovica studenoga)*

πύγ-αργος, ό, ή, *jon.* bjeloguz(a), *neka vrsta antilope*

Πύγελα, τά, *jonsko mjesto u Lidiji*

πϋγαϊον, τό, *jon.* zadnjica, stražnjica; άκρον π. trtica *(u ptice)*

πυγμαίος 3. *ep. i jon.* palac dug, šaku visok, άνήρ patuljak. *Odatle* Πυγμαίοι άνδρες *mitsko patuljačko pleme daleko na jugu*

πυγμαχέω, *jon.* = πυκτεύω

πυγμαχίη, ή, *ep.* šakanje

πυγ-μάχος, ό, *ep. poet.* = πύκτης, šakač

πυγμή, ή, *uz adv.* πύξ, 1) pesnica, šaka. 2) šakanje; πυγμή *i* πύξ u šakanju, u boju na šake

πΰγούσιος 3. *ep.* lakat dug

πυγών, όνος, ή, lakat, *dužina od rta laktova do pesnice* = 20 δάκτυλοι *ili oko* $^{8}/_{5}$ πηχυς = *otprilike* 4 *dm.*

Πύδνα, ή, *također* Κύδνα, *grad na makedonskoj obali. Stan.* ό Πυδναΐος

πύελος, ή, *ep.* naćve, korito, kopanja; kada, lijes

Πϋθ-άγόρας, ου, ό, *jon.* -ρης, 1) *filozof iz Sama, oko g.* 550. *pr. n. e. utemeljio je u donjoj Italiji neki tajni savez. Pristaše njegovi zvali su se* οι Πυθαγόρειοι *(riječ dolazi i u sing.), a nauke* τά Πυθαγόρεια. 2) *inače vlastito ime*

Πϋθέας, *jon.* Πυθέης, ου, ό, 1) *atenski govornik, pristaša Filipov.* 2) *vlastito ime*

πυθέσθαι *v.* πυνθάνομαι

Πυθία, Πύθια, Πυθιάς, Πυθιονίκης, Πύθιος, Πυθικός *v.* Πυθώ

πυθμήν, ένος, ό, najdonji dio, pod, dno; noga *u postelje ili tronoga; kod vrata* do vratnik; *kod drveta:* korijen, panj

Πυθό-δηλος, ό, *arhont atenski god.* 336 *(pogrešno* -δήμος *kod Arijana, Anab.* 1, 1, 1)

Πυθο-κλείδης, ου, ό, *sofist iz Keosa, Periklov učitelj .u muzici*

Πυθο-κλής, έους, ό, *prije Demostenov prijatelj, onda od Filipa potkupljen, i napokon zajedno s Fokionom smaknut*

Πϋθώ, οϋς, ή, *dat.* Πυθοΐ, *ak.* Πυθώ, *stariji obi.* Πΰθών, ώνος, ή, Pita, *najstarije ime kraja oko Parnasa u Fokidi, gdje je bio hram i proročište pitskoga Apolona, stoga* = Δελφοί, *i* έν Πυθοΐ u pitskom hramu. *Odatle* I. *adv.* Πϋθώδε *i* Πϋθώδε, *ep. i poet.* u Pitu. Πυθώθεν, Πυθωνόθεν *poet.* iz Pite. II. *adj.* Πόθιος, Πυθικός 3. pitski, delfijski, *os.* 1) *pridjevak Apolonov, koji se zove i* ό Πύθιος. 2) *odatle opet a)* Πύθιον *hram Apolonov kod Trije. b)* οί Πύθιοι *četiri od spartanskih kraljeva izabrana povjerenika, koji bi donosili proroštva iz Delfa kraljevima (lak.* Ποϊθοι). *c)* Πυθία, *jon.* -ίη, ή *(se.* Ιέρεια), *svećenica Apolonova u Delfima koja je davala proroštva. d)* Πύθια, τά, pitijske igre *koje su se priređivale svake četvrte godine u slavu pitskom Apolonu;* τιθέναι τά. Π. prirediti pitijske igre. *Odatle* a) ό Πϋθιο-νίκης, ου, ό, pobjednik u pitijskim igrama, β) πϋθό-μαντις, εως, ό, ή, koji proriče u Piti; εστία Apolonovo ognjište *u Delfima.* γ) Πυθιάς, άδος, ή pitijada *(isp.* 'Ολυμπιάς), *od kojih prva pada u g.* 586. *pr. n. e.*

πόθω, *ep.,* 1) *akt.* (πυσω, Ζπϋσα), činiti da što gnjije, trune; σέο όστέα πύσει όίρουρα tvoje će kosti trunuti u zemlji. 2) *pas.* πόθ-ομαι gnjiljeti, trunuti

Πύθων, ωνος, ό, 1) *govornik iz Bizanta kojega je Filip često upotrijebio u diplomatskim poslanstvima.* 2) *inače vlastito ime*

πύκα, *adv. ep.* 1) gusto, često; čvrsto. 2) pomno, brižno, razumno

πυκάζω, *aor. ep.* πύκάσα, *perf, pas.* πεπύκασ-μαι, *aor. pas.* έπυκάσθην, *ep. jon. i poet.* 1) gustim učiniti, stisnuti, učvrstiti, zbiti, zatvoriti. 2) (gusto) pokriti, zastrti, sakriti, τινά *i* τί, τινί čim. 3) zamotati, ogrnuti; obložiti, okovati, χρυσω

πΰκϊ-μήδης 2. *ep.* oprezan, pametan, razborit

πυκινός 3. *v.* πυκνός

πυκνί *v.* Πνύξ

Πυκνίτης, ό, *poet.* koji Pniksu pripada, koji se na Pniksu sakuplja, Pnikšanin

πυκνό-πτερος 2. *poet.* koji leti u gustim jatima, mnogobrojan

πυκνός 3, *ep. poet.* πΰκΐνός 3, 1) gust, zbijen, stisnut, čvrst, čest, gusta perja, dobro zatvoren, mnogi, mnogobrojan; λέχος π. s više pokrivača jedan nad drugim. 2) jak velik, silan; mudar, pametan, oprezan, razborit; utješan (//. 24, 644), *Supst.* πυκινοί oprezni ljudi. *Adv.* πυκ(ι)νώς, πυκ(ι)νόν, πυκ(ι)νά, vrlo teško, ljuto *itd.;* razborito, pametno *itd.*

πυκνό-στικτος 2. *poet.* nagusto pjegav, šarkast

πυκνότης, ητος, ή, gustoća, čvrstoća; kratkoća, jedrina

πυκνό ω gustim učiniti, stisnuti, nagusto postavljati, utvrditi, učvrstiti

πύκνωσις, ή, *ροζ.* zgušnjavanje

πυκταλίζω, *poet.* šakač biti, šakanjem se baviti; προς »7» είς τίνα šakati se s kime

πυκτεύω šakati se, šakač biti

πύκτης, ου, ό, šakač

πυκτικός 3. koji šakanju *ili* šakaču pripada, šakanju vješt; ή -ή vještina šakanja

πυλαγόρας *i* πυλαγορέω, Πύλαι, πυλαία *v.* πύλη
Πυλάδης, ου, δ, *sin Strofijev, prijatelj Orestov*
πῦλ-άρτης, αο, δ, *ep.* koji vrata zatvara, vratar, *pridjevak Hadov*
πϋλάωρός, δ, *v.* πυλωρός
πδλη, ή, 1) *upr.* krilo od vrata, if. αϊ π. *(ali kadšto i u sg.)* vrata, *os.* gradska. 2) *prenes.* ulaz, otvor, klanac; *tako se zove više mjesta, os. se glasoviti klanac* Θερμοπύλαι *zove* Πύλαι. *Budući da je u blizini toga klanca, u Anteli, bilo sjedište Amfiktionaca, zvale su se skupštine amfikt., koje su se ondje u proljeću i jeseni održavale,* αί Πυλαία ι *(sg.* ή πυλαία, *jon.* πυλαίη) *ili* άγοραΐ Πυλατίδες. *Taj je onda naziv prenesen na svaku takvu skupštinu, a upotrebljavao se pače i o pravu sudjelovanja kod amfikt. rasprava.* Poslanici *na tim skupštinama zovu se* ot Πυλαγόροι *ili* πυλαγόραι. Biti takav savezni poslanik *znači* πυλαγορέω
Πϋλήνη, ή, *grad u Etoliji*
πυλίς, ίδος, ή, mala vrata, vratašca
Πύλος, ή *i* δ, 1) *grad u Meseniji, Nestorov grad. (Hom. Od.). Odatle adv.* Πυλόθεν iz Pila; Πύλονδε u Pil. *Adj.* Πύλιος 3. pilski; αί Πύλιοι Piljani. *Slič.* Πυλοι-γε-νής *2. ep.* u Pilu rođen. 2) *grad u Trifiliji.* 3) *grad u sjevernoj Elidi*
ττυλ-ουρός *v.* πυλωρός
πυλόω zatvoriti vratima, zaključati
πυλών, ώνος, 6, 1) *velika vrata hramova i palača* 2) *prednji dio kuće, prednja dvorana*
πϋλ-ωρός, ό, ή, *poet., jon.* πυλ-ουρός, *ep.* πΟλάωρός, ό, vratar; čuvar, zaštitnik
πύματος 3. *ep. i poet.* krajnji, posljednji; έν πυμάτω na koncu, napokon, najposlije. *Kao adv.* πύματον i πύματα napokon; posljednji put
πυνθάνομαι, *ep. i poet.* πεύθομαι, *fut.* πεύσομαι, *aor.* έπυθόμην, *perf.* πέπυσμαι, *adj. verb.* πευστέον, *k tomu ep. aor. opt.* 3. *pl.* πυθοίατο, *i redupl.* 3. *sg.* πεπύθοιτο, *perf. ind. 2. sg.* πέπυσσαι, *jon. aor. imper.* πυθεΰ, *dor. (poet.) fut.* πευσοΰμαι, *dep. med.,* 1) pitati, upitati, zapitati, ispitati, τί, τινά, τινός, περί, παρά, υπέρ τίνος, za koga, za što. 2) saznati, doznati, čuti, dočuti, vijest dobiti, pronaći, opaziti, znati, τί, τινά *i* τινός što, o kom; μετά Τρώεσσιν "Αρηα čuše da je A. uz Trojance; τί τίνος što od koga; *ili* τινά, τινός *s part.* (Κϋρον προσελαύνοντα da Kir...), *ili s ak. i inf.*; *prez. ima često znač. perf.*
πύξ *v.* πυγμή
πόξινος 3. *ep.* od šimširova drveta, šimširov
πύξος, ή, *ροζ.* šimšir
πϋρ, πυρός, τό, *plur. metapl.* τά πυρά, *dat.* τοις πυροΐς, 1) oganj, vatra; έν πυρί γίγνεσθαι u vatru doći, *tj.* izgorjeti, έν πυρί βουλαΐ γενοίατο da bi vatrom izgorjele. 2) *u plur.* τά πυρά stražarske vatre
πυρά, *jon.* πυρή, ή, garište, ogorjelište *os. a)* lomača, *b)* grob
πϋρ-άγρα, *ep. (jon.)* -ρη, ή, *ep.* kliješta
πυρακτέω, *ep.* u vatri okretati, žariti
πυραμίς, ίδος, ή, piramida
Πύραμος, ό, *rijeka u Kilikiji*
Πύράσος, ή, *grad u južnoj Tesaliji. Stan.* ol Πυράσιοι
πυργηδόν, *ep. adv.* poput kule, u zbijenoj četi
πυργομαχέω na kule jurišati, navaljivati
πύργος, δ, *i poet.* πύργωμα, τό. J) toranj, kula, zid s tornjevima, tvrđava; toranj za podsjedanje *(drven, na kotačima na kojem bi se vojnici borili);* obrana, θανάτων. 2) *ep.* u četvorinu zbijena četa vojnika
Πύργος, ό, *grad u južnoj Elidi*
πυργόω i -όομαι, 1) tornjevima okružiti, utvrditi, učvrstiti τί. 2) *poet.* doneba uzdizati, slaviti τί; ohol, obijestan biti, τινί čega radi
πυργώδης 2. *poet.* tornju sličan, kao toranj visok
πύργωμα, τό, *v.* πύργος
πυρεϊα, τά, kresivo, *dva kamena kojima bi se vatra ukresala*
πυρέσσω *i* -ττω imati vrućicu
πυρετός, δ, žar; vrućica, groznica
Πυρετός, ό, *skitski* Πόρατα, *jedan Istrov pritok, valjda Prut*
πυρή *v.* πυρά
πυρήν, ήνος, δ, *jon.* jezgra, koštica *(npr. od masline)*
πυρη-φόρος, *ep. v.* πυροφόρος
πΰρία, *yi, jon.* -ίη parna kupelj, peć
πυρι-ήκης 2. *ep.* s μοχλός, ražarena, šiljasta motka
πϋρί-καυστος 2. *ep.* vatrom paljen, u vatri kaljen

I. πύρινος *i* πύρνος 3. pšeničan

II. πδρινος 3. vatren

Πυριφλεγέθων, οντος, δ, *ognjena rijeka u podzemlju* πυρκάΐά, ή, *ep. i jon.* πυρκαΐή, ή, 1) lomača; garište. 2) požar, vatra. 3) riganje vulkana
πύρνος, δ *i* τά πύρνα *(se.* σίτος, σιτία), pšenični hljeb, pogača; pšenica πυρόεις 3. ognjevit, δ π. planet Mars πυρός, ό, *i* πϋροί, οί, pšenica, pir πϋρο-φόρος 2, *ep. i* πΰρηφόρος 2. koji rodi pšenicom, žitorodan πΰρόω užariti, usjati, u vatri očistiti; sažgati, spaliti πύρ-πνοος, *stegn.* πύρπνους 2. *poet.* koji vatru sipa, vatrometan πυρπολέω 1) (stražarsku) vatru uz oganj stražiti. 2) = πυρόω, *što v.* πυρρίχη, ή, ples u oružju. *Po tom se plesu zove i stopa:* ^w πυρρίχιος pous πυρριχίζω ples pod oružjem plesati πυρρός 3. crven kao vatra πυρσεύω, *poet.* zapaliti; vatrom znak dati

I. πυρσός, ό, *ep. i jon.* ognjen znak, kriješ, baklja, zublja
II. πυρσός 3. *poet.* = πυρρός πυρ-φόρος 2. 1) koji vatru nosi. a) koji nosi baklju, *b) supst.* nosilac vatre, *u lakedem. vojsci svećenik koji bi pred vojskom nosio vatru uzetu s domaćega žrtvenika Zeusova.* 2) koji baca vatru *ili* munju; π. ἀστεροπητής koji vatrene munje baca πυρώδης 2.
vatren, ognjevit πύρωνα *u Rodskoj lastavičjoj pjesmi:* kolač, umiješen od nafinijeg pšeničnog brašna; *isp.* τα πύρνα *(Od.* 17, 362) pšenični hljeb, pogača
πύστις, εως, ή, 1) pitanje, raspitivanje. 2) raspitano, vijest, glas πώ, *adv.* kako? πώ, *jon.* κώ, *enklit. čestica* ikada, iako, još, *ob. u svezi s negacijom ili negat. pitanjem;* οὐ πώ ποτέ još nikada πώγων, ωνος, ό, brada *(dlake)* Πώγων, ό, *luka u Trezenu*
πωλέομαι, (za πέλομαι), *ep. prez. 2. sg.* πωλέ' *mj.* πωλέεαι, *part.* πωλεύμενος (ι *jon.), impf.* πωλεύμην, *iter.* πωλέσκετο, često kamo dolaziti, ići πωλέ ω, 1) *akt. i pas.* (πωλήσω, ἐπώλησα, ἐπωλήθην) *iter. jon.* πωλέεσκε, na prodaju nuditi, prodavati, τινός po što, πολλοϋ, πλείονος skupo, skuplje. 2) *pas.* τα πωλούμενα što se prodaje, roba
πωληταί, οί, *upr.* prodavači, financijski činovnici *koji su davali u zakup državne prihode. imanja i carinu te izdavali poslove koji su se imali za državu raditi* πωλικός 3. *poet.* ždrebeći, απήνη kola **pod** koja su upregnuti mladi konji; *prenes.* djevojački πωλοδαμνέω, *poet.* ždrijebe krotiti; *uopće* odgajati πώλος, ό, ή, 1) ždrijebe, ždrebica. 2) mlada djevojka, mladić Πώλος, ό, 1) *iz Agrigenta, učenik Gorgijin.* 2) *iz Egine, tragički glumac u Ateni.* 3) *inače vlastito ime*

I. πώμα, τό, *ep.* poklopac, zaklopac

II. πώμα, *i jon.* πόμα, τό, piće, napitak
πώνην, *eol. inf.* = πίνειν
πώ-ποτε, *piše se i* πώ *ποτέ,* ikada, igda, još; *ob. iza negacije:* οὐδείς πώποτε još nitko
πώρινος λίθος, ό, *jon.* vapnenac kamen, *sličan parskom mramoru, ali lakši od njega*
πώς, *jon.* κώς, *adv. uprav, i neupr. pitanja,* kao? zašto? πώς δή; kako to? πώς ovi; zašto ne? dakako; πώς γαρ ο(5 ta kako ne bi? dakako
πώς, *jon.* κώς, *enkl. čestica* nekako, kako, ponešto, prilično, gotovo, slučajno, uopće; ὡδέ πως nekako tako; τεχνικώς πως prilično spretno; οὐ μέν πως nikako; οὔ πως οὐδέ nipošto; αϊ κέν πως ne bi li kako
πωτάομαι *v.* πέτομαι
πώυ, εος, τό, *ep.* stado, *i to svagda* stado ovaca, s οίων «7» μήλων

Ρ, ρ, τό, ρ ώ, *sedamnaesto slovo grčkoga alfabeta, kao brojni znak* ρ = 100

ρά, *pred vokalima ρ' v.* άρα

ρ'αβδονομέω, *impf.* 3. ιέ. ραβδονόμει, kod bojnih igara sudac biti., bojem upravljati

ράβδος, ή, šiba, prut, palica, štap. *Napose a) ep.* čarobnička šipka, *b) ep.* prutilo za udicu, c) *ep. u plur.* klinčići *kojima se koša pričvršcavala o štit. đ)* sudačka *i* rapsodska palica

ραβδούχος, ό, koji nosi štap. *Napose* 1) kralj., vladar. 2) redatelj bojnih igara., sudac od boja. 3) stražar

ρΙχβδωτός 3. uzduž prutast

'Ράγαι, αϊ, *grad u istočnoj Mediji*

ρ'αγίζω, *buk.*, grožđe brati

£αδαλός 3. *ep.* gibak, vitak

'Ράδάμανθυς, υος, ό, *sin Zeusov i Evropin, brat Minosov, jedan od tri suca u podzemlju*

ραδινάκη, ή, *jon., perz. ime za nekakvo kameno ulje*

ραδινός 2. *ep.* vitak, gibak

ρόδιος 3. *poet. i* 2, *ep. i jon.* ρηίδιος 3, *kompar.* ρ<£ων, p*qiov, *ep. i jon.* ρηίτερος *superl.* ρέστος 3, *jon. i ep.* ρήιστος, *ep. i* ρητατος, lak, bez truda, .lagan; *o licima:* sklon. *Adv.* ράδιον, ραδίως, *ep. i jon.* ρηιδίως, *ep.* ρέα *i* ^>εϊα, *kompar.* ĕ?ον, *superl.* ραστα, *ep.* ρητατα, lako, bez truda; lakoumno; blago

ρ^αδιουργέω lakoumno raditi, bezbrižno živjeti, lakouman biti

ραδιουργία, ή, 1) lakoća, spretnost. 2) lakoumnost; lijenost, želja za zabavom. 3) zloća, prijevara

ρ'αθαμιγξ, ιγγος, ή, *ep.* kap; κονίης zrnce, grudica

ραθϋμέω lakouman *ili* bezbrižan biti, bezbrižno živjeti, zabavljati se

ραθυμία, ή, lakoumnost, bezbrižnost, nehaj, lijenost, želja za uživanjem

ράθυμος 2. *adv.* -θ-ύμως, *kompar.* -ότερον, bezbrižan, nemaran, lakouman; *o stvarima:* lak, udoban. *Supst.* τα ρ. bezbrižnost

ρ'α'ίζω, *aor. inf.* ρ*α£σαι, lakši postati, oporavljati se

, *fut.* (!>ανώ, *aor. akt.* Žppava, *pas.* ἐρράνθην, *perf. pas.* 3. *sg.* Ζρρανται, *ep. aor. imper.* ράσσατε, *perf.* 3. *pl.* ἐρράδαται, *plpf.* 3. *pl.* ἐρράδατο, *ep.* poškropiti, poprskati, poštrapati, posuti

ρ'αιστήρ, ήρος, ή, *ep.* čekić, bat, kladivo, malj

ραίω, *ep. i poet., fut.* ^αίσω *itd., ep. inf. fut.* ^αισέμεναι, *aor. pas.* ἐρραίσ&ην, razbijati, slomiti, razmrskati, τινά kome lađu, potopiti ga; zlostavljati. U *pas.* pući, rasprsnuti se, prsnuti; potapati se

ράκος, εος, τό, dronjak, krpa, razderano odijelo, tralje, odrpina

'Ραμνοϋς, οϋντος, *atička općina* (δήμος) *u sjeveroist. Atici*

ρ*απίζω šibom *ili* štapom tući, šibati, udarati

ρΙχπτός 3. 1) sašiven, skrpan; τα ραπτά meki sagovi. 2) *prenes.* (Ραπτών έπέων αοιδοί pjevači sašitih, sastavljenih, *tj.* epskih pjesama

^άπτω, ράψω, Ζρραψα, Ζρραμμαι, ἐρράφη, ραπτός, *ep. aor.* £άψα, 1) sašiti, spojiti, složiti, zbiti. U *pas.* ušit biti, *hi* τινι u što. 2) smišljati, snovati, raditi o čem, tí

^άσσατε *v.* ραίνω

^αστος *v.* ράδιος

ραστώνη, *jon.* ρηστώνη, ή, 1) *upr.* lakoća, *onda* usrđe, uslužnost, τινός prema kome, 2) olakšanje, oporavak, ozdravljenje, τινός od čega. *Napose a)* korist, *b)* udobnost, dokolica, mir. c) ljubav k počivanju, lijenost

ραφή, ή, (ράπτω) šav

£δχία, *jon.* ρηχίη, ή, lomljava valova, talasanje, plima

^ιαχίζω, *impf.* κάρράχίζε, *mj.* και ἐρρ. *poet. upr.* kičmenicu rascijepati, *onda* rasjeći, raskomadati

ρ'άχις, ιος, *at.* εως, ή, hrptenjača, kičmenica; τοϋ οΰρεος sljeme gore

£αψωδέω rapsod biti, pjesme recitirati, "Ομηρον ρ\ Homerove pjesme recitirati

(Ja ψ φ δ ία, ή, 1) recitiranje pjesama, OJ. epskih. 2) pjesma »7* knjiga koju je rapsod recitirao

ραψ-ωδός, ό, ή, 1) rapsod, *iznajpr.* epski pjesnik, a zatim recitator i komentator Homerovih pjesama. 2) ἡ ρ. κύων pjevačica nakaza, *o Sfingi*

ῥΙχων, ρέα *v.* ῥάδιος

'Ρέα, *ep. i jon.* 'Ρείη, Reja, *kći Uranova i Gejina, žena Kronova, mati Zeusova, Posidonova, Hadova, Hestijina, Demetrina i Herina; kasnije istovjetna s Kibelom* (Κυβέλη)

ῥ'έεθρον, τό, *ep. jon. i poet., stegn.* ῥεῖθρον, što teče, struja, rijeka, potok, val, voda; korito *(rijeke)*

I. ρέζω, *ep. i poet., impf.* Ζρεζον, *i* ρέζον, *iter.* ρέζεσκον, *fut.* ρέξω, *aor. akt.* ζρ(ρ)εξα *i* ρέξα, *konj.* 1. *pl.* ρέξομεν, *pas. part.* ρεχθέν, 1) činiti, raditi, tvoriti, τινί τι; κακά (κακῶς) τίνα zlostavljati koga; εὐ τίνα dobro činiti komu; koristiti, pomoći, νόος; ρεχθέν κακόν zlo što se dogodilo. 2) prinositi žrtvu, žrtvovati

II. ρέζω, *poet. i poz.* bojadisati, mastiti

ρέθος, εος, τό, *ep. i poet., u plur.* udovi, *u sing.* lice, obraz

ρεϊα *v.* ἠάδιος

ρεῖθρον *v.* ρέε-θ-ρον

ῥ*έος, τό, *poet.,* što teče, rijeka, voda

ρεούμενος *v.* ρέω

ρέπω, *fut.* ρέψω, *aor.* ζρρεψα, *impf. ep.* ρέπε *(Fpsn.),* brzo naginjati se *{o tezulji),* padati, pretezati, odlučiti, riješiti, zapadati, *ε'ίς, επί* τίνα *i* τι

ρεῦμα, τό, α) tečenje, strujanje, struja, rijeka, potok, valovi, voda, izvor, *b)* reuma, ulozi. *c)* ognjen potok, provala Etne

ρεχθέν *v.* ρέζω

ρέω, *fut.* ρυήσομαι, *aor.* ἐρρύην, *perf.* ἐρρύηκα, *adj. verb.* ρυτός, *ep. impf.* Ζρρεεν *i* ρέεν, *aor.* ρύη, 1) teći, strujati, curiti, kapati, izlijevati se; plivati, γαία αἵματι; letjeti, βέλεα. 2) *a)* opadati, τρίχες, *b)* raspasti se, rastopiti se, rasuti se, nestati, iščeznuti, c) širiti se, rasprostraniti se. *d)* poteći, pojuriti, nasrnuti

'Ρήγιον, τό, *grčki grad u donjoj Italiji. Stan.* οἱ 'Ρηγῖνοι

ρήγμα, τό, ulom, kila, prijedor mesnih dijelova i krvnih žila u tijelu; prolom, pukotina

ρηγμίν, (i -ίς) ῖνος, ἡ, *ep.* lomljenje valova o strmu obalu morsku, talasanje, plima

ρήγνῦμι, 5 *ep. spor. obi.* ρήσσω, I. *tranz.* 1) *akt. i pas. fut.* ρῆξω, *aor. akt.* ερρηξα, *pas.* ἐρράγην, *perf. pas.* Ζρρηγμαι, o) kidati, raskidati, otkinuti, razvaljivati, razbijati, kršiti, probiti, *b)* (ρήσσω) tabati, toptati, tapkati, gaziti. 2) *med.* ρήγνυμαι, *fut.* ρήξομαι, *aor.* ἐρρηξάμην *ep.* ρήξαντο, *konj.* 1. *pl.* ρηξόμεθα, *a)* sebi što (τί) probiti, razbiti »7» srušiti, *b)* otkinuti, ϊριδα svađu zavrći; φωνήν usta otvoriti, početi govoriti.

II. *intr. med.-pas.* ρήγνυμαι, *fut.* ραγήσομαι, *aor.* ἐρράγην, *perf.* ϊρρωγα (slomljen sam), 1) lomiti se, kršiti se, raskinuti se. razderati se, pući, rascijepati se; osujetiti se. 2) provaliti, navaliti, izvan sebe doći

ρ'ήγος, εος, τό, *ep.* pokrivač, zastirač; jastuk

^η-8-είς *v.* I. εϊρω

ρ'ηίδιοζ *i* -ίως, ρηίτερος, ρήιστος * ρητατος *v.* ράδιος

Πηκτός 3. *ep.* koji se može probiti, probojan, ranjiv, τινί

ρήμα, τό, rečeno, *a)* riječ, rečenica, fraza, *b)* kaza, priča, glas. *c) gram. t. t.* glagol

ρημάτιον, τό, *ροζ.* rječca

'Ρήνεια, *jon.* 'Ρηνέη, ἡ, *jedan od kikladskih otoka zapadno od Dela*

ρηξηνορίη, ἡ, *ep.* snaga, hrabrost probijati redove junake, neodoljiva snaga

ρ'ηξ-ήνωρ, ορός, ό, *ep.* (ρήγνυμι, ἀνήρ) koji razbija redove junaka, razbivojska

ρήσις, εως, *jon.* ιος, ἡ, 1) govorenje, govor, način govora. 2) govoreno, rečeno, riječ. 3) *t. t. za dijaloška mjesta u tragediji*

'Ρήσος, ό, *trački kralj koga su ubili Diomed i Odisej*

ρήσσω *v.* ρήγνυμι

ρηστώνη *v.* ραστώνη

^ητέον, *adj. verb. od* I. εϊρω treba reći

ρητή ρ *v.* ῥήτωρ

ρητορεύω govorništvom baviti se, govor držati

ρητορικός 3, *adv.* -ως, koji pripada govorničkoj vještini, rječit, govornički, retorski. *Supst.* ἡ ρ. govornička umjetnost, rječitost; ὁ ρ. vještak u govoru

ρητός 3. 1) rečen, govoren, izrijekom spomenut, izvjestan, određen; ἐπί ρητοῖσι uz određene uvjete, po pravilima. 2) koji se može *ili* smije reći

ρήτρα, *jon.* ῥήτρη, ἡ, dogovor, ugovor; *laked.* zakon

ρήτωρ, ορός, *ep.* ρητήρ, ήρος, ό, *a)* govornik, *os. u narodnoj skupštini,* državnik, *b)* vještak *ili* umjetnik u govoru, *c)* učitelj govorništva

ρηχ$^{i\gamma}$!> ή> $i^{\circ n}$- $^{\nu}$· ράχία

ρηχός, ό, *jon.* živica, trnjak, redina

ρϊγαλέος 3. *poet.* grozan, užasan, hladan

ρϊγεδανός 3. *ep.* užasan, strahovit ρϊγέω, *ep. i poet., aor.* ἐρρίγησα *i ep.* ρίγησα, *perf.* ϊρρϊγα *sa znač. prez.,* 3. *sg. konj. ep.* ἐρρίγησι, tresti se (od zime), zepsti; tresti se od straha, protrnuti, upropastiti se, prepasti se, *aps. i* τί (od) čega ρίγιον, *ep. kompar. od* ρίγος, *samo neutr., superl.* ρίγιστος 3, *ep., a)* studenije, hladnije. *b)* groznije, strasnije, gore; τα ρίγιστα najstrašnije, najgore

ρίγος, εος, ους, τό, zima, mraz, studen

ρίγόω *(kontr. at.* i u ω, ep *mj.* ου, οι), *fut.* ριγώσω, *aor.* ἐρρίγωσα, *ep. fut. inf.* ριγωσέμεν, zepsti ρίζα, ἡ, korijen; *pren. a) u plur. i* žile od oka. *b)* koljeno, rod

ριζόω dati ukorijeniti se, utvrditi, učvrstiti, pribiti. U *pas. perf. a)* ukorijenjen, utvrđen biti. *b)* zasađen biti

ρ'ίμφα, *ep. adv.* lako., brzo
ριμφ-άρματος *2. poet.* koji se na brzim kolima vozi
ρ*iv *v.* ρις
(!>ίνη, ή, pila, turpija
ρ'ϊνηλάτέω, *poet.* njušiti, nanjušiti, τί
ρϊνο-κόλλητος 2. kožom spojen, χρήμα stvar kožom spojena *(Sijed.)*
ρινός, ή, *i u plur., ep., i* ρΐνόν, τό, *ep.* 1) koža na tijelu čovječjem. 2) oderana koža životinjska, svježa *i* ustrojena. 3) štit od kože volujske (βοών)
ρϊνο-τόρος, ό, *ep.* koji kožu.(na štitu) probija, štitolomnik
ρίον, τό, *ep.* 1) vrhunac, glavica. 2) predgorje, rt
ριπή, ή, *ep. i poet.* hitac, metanj, mah, zamašaj; udarac, navala, sila; zatrka, juriš; blistanje, sijevanje, οίστρων
'Ρίπη, ή, *grad u Arkadiji kod Strata*
ρίπος, τό *v.* ρΐψ
ριπτάζω *i* ριπτέω *v.* ρίπτω
ρΐπτός 3. *poet.* bačen, μόρος smrtni pad
ρίπτω, *fut.* ρίψω, *aor.* ζρριψα, *perf. akt.* Ζρριφα, *pas.* Ζρριμαι, *aor. pas.* έρρίφθην, *fut.* ριφθήσομαι, *adj. verb.* ριπτός, *k tomu ep. impf. iter.* ρίπτασκον, *aor.* ρΐψα, *uz* £ ιπτέω, *jon.* 3. *pl. i* ριπτεϋσι, *i ep.* ριπτάζω, bacati, hitati, rušiti, turati, tresnuti. *Napose a)* baciti, odbaciti, odložiti; zanemariti, *b)* bacati amo-tamo, valjati; εαυτόν valjati se. c) zbaciti, srušiti; εαυτόν strmoglaviti se. *d)* izbaciti, istjerati, prognati
^ίς, ρινός, ή, nos; *u plur.* nozdrve, *ali i* nos, nosovi ρίψ, ρΐπός, ή, *dat. pl. ep.* ρίπεσσι, *ep. i jon.*,
i ρ"ΐπος, εος, τό, *jon.* trska, sita, rogoz; *onda u plur.* vrbov pleter, rogožina, hasura
ρ'ΐψις, εως, ή, bacanje; bacanje samoga sebe, padanje ρ" ιψο-κίνδϋνος 2. koji se baca u pogibli,
smion, vratoloman ροδανός 3. *ep.* koji se njiše, gibak 'Ροδίος, ό, *rijeka u Troadi*
ροδο-δάκτυλος 2. *ep.* ružoprst, *pridjevak Zorin* (Ήώς) *§* οδό εις, εσσα, εν, ružičast,
od ruža, Ζλαιον
ružično ulje
(ίυοδό-κολπος 2. *poet.* ružičnih grudi
(&όδον, τό, ruža 'Ροδόπη, ή, *gorje u Trakiji*
'Ρόδος, ή, *otok u Egejskom moru s istoimenim gradom. Stan.* ό 'Ρόδιος ρΌή, ή, struja,
rijeka, val ρΌθέω, *poet.* šumiti, bučati,
mrmljati, τινί
protiv koga
ρ^όθιος 2. *ep.* šuman, bučan ρ[1] όθιον, τό, *poet.* bučan val, šum valova; udaranje vesala
ρ"όθος, ου, ό, *ep. poet.* šuštanje, šum, navala
ρΌιά, *jon.* ρΌιή, ή, šipak, *drvo i plod*
ρΌιβδέω, *ep.* uz glomot usrknuti *(Haribda)*
ρΌίβδημα *(Sijed.)* = £οΐδος
ροϊβδος, ό, *poet. i* ροΐζος, ό, *ep. poz. i jon. i* ή, zujanje, piska, zviždanje, zvižduk, mukanje goveda. *(Sijed.)*
ρ οι ζέω, *aor. ep.* ροίζησε, *ep.* zviždati
ροΐζος *v.* ροϊβδος
'Ρ οίκο ς, ό, *umjetnik s otoka Sama, izumitelj lijevanja mjedi*
'Ροίτειον, τό, 1) *glavica i grad u Miziji. 2) mjesto u Arkadiji*
ρόος, ό, *ep. i jon., at. stegn.* ροϋς,Ι) struja, κατά (κάρ) ρόον niz vodu; προς (παρά) ρόον uz vodu. 2) tekuća voda, rijeka
ρόπαλον, τό, toljaga, kijača, kijak, bat, buzdovan; batina
ροπή, ή, naginjanje, *os.* spuštanje tezulje, priklanjanje na jednu stranu, pretega; njihanje tezulje usuda; odlučni čas, odluka, pogibao, opasnost; uzrok, povod; βίου naginjanje kraju; μικρά ρ. εστί τίνος od neznatne je važnosti; μεγάλη ρ. έστιν od velike je važnosti
ρους *v.* ρόος
ροφέω srkati, usrknuti, gutati
ροχθέω, *ep.* šumiti
ρύαξ, ακος, ό, struja, rijeka, πυρός ognjena rijeka
ροχθέω, *ep.* šumiti
ρύατο, *aor. med.* 3. *pl. od* ρύομαι
ρύγχος, εος, τό, *buk.* njuška, gubica
ρυδόν, *ep. adv.* napretek, izobila
ρύη *v.* ρέω
ρυθμίζω u sklad svesti, redati, točno odmjeriti, prosuditi, τί, λύπην nastojati naći pravo sijelo žalosti
ρ'υθμός, ό, 1) ritam, takt; έν ρυθμω po taktu; ρυθμούς σαλπίζειν po taktu trubiti. 2) lijep razmjer dijelova, proporcija. 3) oblik
ρϋμα, τό, 1) napinjanje, uže, tetiva; έκ τόξου ρύματος na lukomet, strijeli nadohvat. 2) brana, obrana
ρύμη, ή, sila, žestina, navala, brzina; prekret
ρ'ϋμός, ό, *ep. i jon.* ruda, oje
ρΰομαι, *dep. med., fut.* ρύσομαι, *aor.* έρρυ-σάμην, *ep. prez. inf.* ρϋσθαι, *impf. iter. 2. sg.* ^ύσκευ, *aor.* ρ'ΰσάμην, s σσ *ili a, i bez* σ: 3., *pl.* ^ύατο, *aor.* 3. *sg.* Ζρρυτο *(u at. prozi samo u Tuk.),* 1) izbavljati, osloboditi, liječiti, štititi, čuvati, zakriliti, pokriti, τινά τ τί. 2) zadržavati, Ήδ
ρδπα, τά, prljavo, *metapl. plur. ep. od* ρύπος, ό, nečist, gnus
ρυπαίνω uprljati, obeščastiti
ρυπάω, *ep. i* ρυπόω, *part. perf.* ρ'ερυπωμένα, *ep.* prljav, zamazan biti; *part. perf. pas.* uprljan
'Ρύπες, *i* 'Ρύπαι, ών, αϊ, *grad u Ahaji*
£υσιον, τό, *ep. i poet.* 1) ugrabljeno, plijen. 2) zalog. 3) ucjena, globa, otkupnina, naknada za što
(ίύσκευ *v.* φύομαι
ρ'υσμός, ό, *jon. poet.* = ρυθμός takt, hod; ćud, značaj

ρῦσός 3. *ep.* namršten, nabran, pun bora
ρυστάζω *ep. frekvent. od* ἐρύω, *impf. iter.* ρυστάζεσκεν, povlačiti, zlostavljati ρυστακτύς, ύος, ἡ, *ep.* povlačenje, zlostavljanje

I. ρϋτήρ, ηρος, ὁ, *ep. i poet. upr.* koji vuče, *stoga,* 1) βιοϋ napinjač luka, ὁιστῶν zapinjač strijela. 2) a) *u plur.* konopci kojima konji vuku kola, štranjge. *b)* uzde, vodice; remen

II. ρϋτήρ, ήρος, ὁ, *ep.* čuvar, zaštitnik, τινός
ρυτίς, ἴδος, ἡ, bora, mrska, mrežotina; ljaga

I. ρῦτός 3. tekući; το ρυτόν rog za piće

II. ρϋτός 2. *ep.* dovaljan, dovučen
ρωγαλέος 3. *ep.* razderan, rastrgan, probušen
ρωμαλέος 3. jak, čvrst, silan ρώμη, ἡ, osjećanje jakosti, jakost, sila, *napose* *a)* jakost *ili* snaga tjelesna, *b)* moć, sila, vojna sila, vojska, *c) (i bez* ψυχῆς) duševna jakost, srčanost, hrabrost, pouzdanje
ρώννυμι, *fut.* ρώσω, *aor.* Ζρρωσα *i* ἐρρώσθην, *perf. pas.* Ζρρωμαι, 1) *akt.* jakim činiti, krijepiti. 2) *pas. a)* jačati, ojačati; *u perf.* jak, krepak biti; zdrav biti; Ζρρωσο budi zdrav, zdravo *(ob. svršetak pisma), b)* odlučan biti, naprezati se, το ἐρρωμένον snaga
ρώξ, ρωγός, ἡ, *ep., i* ρωχμός, ὁ, *ep.* pukotina, rupa, provalija, jama; *napose* μεγάροιο *uski* kućni hodnici između *oružnice i riznice u kući Odisejevoj*
ρώομαι, *ep. dep. med., impf.* 3 *pl.* (ἐρ)ρώοντο, *fut.* ρώσομαι, *aor.* ἐρρωσάμην, brzo kretati se, juriti, srtati, brzati, prosipati se (χαῖτοα); igrati, plesati
ρωπήιον *v.* ρώψ
ρωχμός *v.* ρώξ
ρώψ, ρωπός, ἡ, *ep., i* ρωπήια, τά, *ep.* grm, grmlje; šiblje, granje

Σ, σ, τό σίγμα, *osamnaesto slovo* grč. *alfabeta, kao brojni znak* σ* = 200 σ', *apostrof.* 1) *mj.* sé, *rijetko mj.* σοι. 2) *mj.* sá, *ali uvijek s Hanom* (τά σ') σα *v.* sṓs

σάγαρις, εως, *jon.* ιος, α&. />/. Τς »ι;, εις, ή, dvosječna sjekira *kao oružje skitskih naroda i Amazonki*

Σαγάρτιοι, οί, *perzijski narod u Kohestanu*

Σαγγάριος, ό, *rijeka u Bitiniji* σαγηνεύω velikom mrežom hvatati, loviti, τινά *ili* τί σάγμα, ατός, τό, ono što se naprti konju, magarcu i mazgi, pokrivač, samar, sedlo; breme, teret; torba za štit; gomila, hrpa

σαθρός 3. prošupljen, krhak, loman, truo, loš, oštećen; nepošten, prevarljiv, zao; τά σ. nedostaci, pogreške σαίνω, *aor.* Ζσηνα, *ep. i poet.* vijati repom; *prenes.* φαιδρά άπ' ομμάτων σαίνει με radost joj sijeva iz očiju na me, φθόγγος με σ. dopire do mene glas Σάΐοι, ων, οί, tračko pleme oko Abdere

I. σαίρω, *aor.* έΟηρα, *perf.* σέσηρα, zube kesiti, ceriti se

II. σαίρω pomesti, izmesti, očistiti

Σάις, εως, *jon.* ιος *dat.* ϊ, ή, *grad u donjem Egiptu. Stanov.* ό Σαΐτης, *Jedan rukav Nilova ušća zove Herod.* στόμα Σαϊτικόν

Σάκαι, οί, *skitsko nomadsko pleme*

σακέσ-παλος, ό, *ep.* koji štitom maše, štito-tresni

σακεσ-φόρος, ό, *poet.* štitonoša

σακίον *i* σακκίον, τό, *demin. od* σάκ(κ)ος, tkanje od kostrijeti, vrećica, kesica

σακκέω, *jon.* probiti, procijediti kroza što, τινί

I. σάκος, ό, *i ροζ.* σάκκος, ό, vreća haljina

II. σάκος, εος, τό, *ep. i poet.* (velik) štit

Σάλάμίς, ϊνος, ή, 1) *ostrvo u Saronskom zaljevu nasuprot Atici. Stanov. 6* Σαλαμίνιος; *odatle se zove i jedna od dviju državnih atenskih lađa* ή Σαλαμινία (ναῦς). 2) *grad na Kipru*

σαλεύω 1) *ak. tranz.* uzdrmati, potresti, tí. 2) *akt. intr. i pas.* ljuljati se, kolebati se

Σάλη, ή, *grad na iračkoj obali* Σαλμῦδησσός, οῦ, ό, *primorje od rta Tinija do iračkoga Bospora* σάλος, ό, ljuljanje, trešnja, potres, nemir; talasanje

σαλπιγκτής *v.* σαλπικτής σάλπιγξ, ιγγος, ή, truba; znak trubom σαλπίζω, *fut.* σαλπίγξω, *aor.* έσάλπιγξα, *ep.* σαλπίγξα, trubiti; *prenes.* zaječati

σαλπικτής *i* σαλπιγκτής, οῦ, ό, trubač

Σάμη, ή, *ep. i* Σάμος, ή, *malo ostrvo nedaleko od Itake s gradom istoga imena, kasnije Kefalenija, pripadala je pod vlast Odisejevu. Stanov.* οί Σαμαῖοι Σάμος, ή, 1) = Σάμη, *Sto v.* 2) Σ. *i* Σ. Θρηικίη, *iza Hom.* Σαμοθρφκη, *jon.* Σαμοθρηίκη, ή, Samotraka, *ostrvo u sjevernom Egejskom moru nasuprot Iračkoj obali. Stanov. (Jon.)* ol **Σαμοθρήικες**, *adj.* **Σαμοθρήικιος** 3. 3) Σάμος *jon. i* Σαμίη, ή, *ostrvo u Egejskom moru blizu jonske obale. Stanov.* οί Σάμιοι

σαμφόρας, ό, *poet.,* konj s užeženim slovom Σ (σάν)

σάν. *dor.* naziv za σίγμα *{slovo s)*

Σαναχάριβος, ό, *kralj asirski,* 701. *pr. n. e.*

navalio je na Judeju i Egipat σανδάλιον, τό, *jon. dem. od* σάνδαλον, sandala, potplat koji se privezivao remenjem

σανδαράκινος 3. *jon.* crvenim sičanom, realgarom (σανδαράκη) obojen, svijetlocrven

Σάνη, ή, *grad na Paleni u Trakiji, južno od Potideje* σανίς, ίδος, ή, *demin.* σανίδιον, τό, I. daska, I) ploča prevučena sadrom *ili* voskom *za pisanje.* 2) *pl.* krila od vrata; pod II. *jon.* stup na koji su se zlikovci pribijali *ili* privezivali

σάος = σόος, *v.* sṓs σαοφροσύνη *i* σαόφρων *v.* σωφ. σαόω *v.* sṓzō Σ α πα Το ι, οί, *narod u Trakiji na gori Pangeju u dolini rijeke Gange*

σαπήγ) *v.* sḗpō

σ απ ρός 3. truo, gnjio, uveo
Σαπφώ, οῦς, ἡ, *grčka pjesnikinja s otoka Lezba oko* 600. *pr. n. e.*
Σάραγγαι, οι = Δράγγαι, *stanov. perzijske pokrajine Drangijane*
Σαρδανάπαλ(λ)ος, ὁ, *kralj, asirski,* 668 — 626. *pr. n. e.*
σαρδάνιος 3, σ. γέλως zloban smijeh, σαρδάνιον μειδιαν zlorado se smijati
Σάρδεις, εων, αἳ, *jon.* Σάρδιες, ίων, ισι, ῖς, *glavni grad Lidije. Stanov.* οί Σαρδιανοί, *jon.* -ηνοί
σάρδιον, τό, karneol, dragulj
Σαρδώ, *gen.* οῦς »7» όνος, *ak.* ώ *i* όνα, ἡ, *otok* Sardinija. *Stanov.* οί Σαρδόνιοι; *adj.* Σαρδόνιος 3. *i* Σαρδονικός 3.
σαρκίζω, *jon.* skinuti, ogoliti meso (s kože)
σαρκο-φάγος 2. *ρoζ.* 1) mesojeda, *npr.* grabežljiva ptica. 2) λίθος kamen koji je mrtvo tijelo brzo trošio. 3) lijes, sarkofag
σαρκώδης 2. od mesa, mesnat
σαρξ, σαρκός, ἡ, *ep. dat. pl.* σάρκεσσι, meso, *ob. pl.*
Σαρπηδών, όνος, *ep. i* ήδοντος, *vok.* Σαρπηδον, ὁ, *Ý) po Hom. sin Zeusov i Laodantejin, po Herod. Evropin, a brat Minosov, vođa Likijaca.* 2) si» *Posidonov, kojega je ubio Heraklo u Trakiji kod zaljeva Saroskoga na jednom rtu koji se po njem prozvao* Σαρπηδονίη ἀκρη
Σάρτη, ἡ, *makedonski grad na jugu poluotoka Sitonije*
Σάσπειρες, οί, *skitsko pleme između Medije i Kolhide*
Σατνϊόεις, εντός, ὁ, *rječica u Miziji, koja dolazi s Ide i teče prema zapadu*
Σάτραι, οί, *tračko pleme na gori Pangeju između Nesta i Strimona*
σατραπεία, *jon.* -πηίη, ἡ, 1) čast, služba satrapova. 2) pokrajina satrapova, satrapija
σατραπεύω satrap, namjesnik biti, kao satrap vladati čim, τινός
σατράπης, ου, ὁ, satrap, namjesnik, upravitelj pokrajine *u Perziji; prenes.* velik, ugledan gospodin
σάττω, *aor.* Ζσαξα, *perf.* σέσαγμαι, *jon. plpf. pas.* 3. *pl.* έσεσάχατο, napuniti, natrpati, dovoljno opremiti, opskrbiti, natovariti koga τινά, čim τινί *ili* τινός
σατυρικός 3. 1) satirski, podrugljiv. 2) koji satirskoj drami (σατυρικὸν δράμα) pripada
Σάτυρος, ὁ, 1) *u plur.* Satiri *(pola ljudi, pola jarci), pratioci Bakhovi s bršljanovim vijencima na glavi, a s tirsom* (θύρσος) *i frulom u rukama; glavna im je crta putena požuda (proganjanje nimfa).* 2) Σ. Κηφισιεύς, *oligarh, oruđe tridesetorice tirana u Ateni*
Σαυρομάται, οί, *narod između Dona i Volge. Adj. femin.* Σαυρομάτις χώρη, ἡ, zemlja sauromatska
σαῦρος, ὁ, *jon. i* σαύρη, ἡ, *jon.* gušter
σαυρωτήρ, ῆρος, ὁ, *ep.* donji okovani, šiljasti kraj kopljišta
σαυτοῦ, σαυτής, *v.* σεαυτοῦ *itd.*
σάφα, σαφέως, *v.* σαφής
σαφηνής 2, *poet., adv. poet.* -ώς, *jon.* έως, =» σαφής
σαφή ν ίζω razjasniti, protumačiti, **pokazati**
σαφής 2, *adv. σαφώς, jon.* σαφέως, *kompar.* -έστερον, *superl.* -έστατα, *poet. ob.* σάφα, očit, jasan, razgovijetan, razumljiv, siguran, iskren, pouzdan, točan, istinit. *Konstr.* τινί komu, τινός od koga, s *inf.*, δτι, ώς. *Supst.* τδ σαφές (τίνος) točna, pouzdana obavijest, τά σαφέστατα najjasnije vijesti. *Adv. s* είδέναι, έπίστασθαι točno znati, razumjeti se u **što** τινός, σ. φρονεῖν osvjedočen biti

I. σάω, *jon.* procijediti, δ*ῖά τίνος kroza **što**

II. σάω *v.* σώζω
σαώτερος *v.* σώς
σβέννϋμι 1) *akt. i pas. tranz., fttt.* σβέσω, *aor.* έσβεσα, *inf. ep.* σβέσσαι, *perf. pas.* Ζσβεσμαι, *aor. pas.* έσβέσθην, *verb. adj.* σβεστός, ugasiti, *prenes.* utažiti, zatomiti, τί. 2) *med.-pas.* σβέννῦμαι, *intr. s fut.* σβήσομαι, *aor.* ζσβην, *perf.* Ζσβηκα, ugasiti se, *prenes.* leći, utišati se
σε-αυτοῦ, ής, *stegn.* σαυτοῦ, ης, *jon.* σεωυτοῦ, ής, *samo gen., dat. i ak. sg., u pl.* υμών *ili* σφών αυτών, *Hom. i u sg. uvijek* σοΙ αύτώ, *pron. refl. 2. lica* sebe samoga *itd.;* οί σεαυτοῦ tvoji
σεβάζομαι *v.* σέβω
σέβας, τό, *(samo nom. i ak.; pl.* σέβη), *ep. i poet.* 1) strah i štovanje bogova i ljudi, štovanje, strah, stid. 2) čuđenje, udivljavanje. 3) *predmet poštovanja ili divljenja a)* svetost, sveta moć (θεών), *b)* ponos, dika
σεβαστός 3. uzvišen, carski; Σεβαστός, δ, car August
Σεβεννύτης νομός, ὁ, *okružje u Nilovoj delti*
σέβω, *u at. prozi i poet., opéen.* σέβομαι, *(s poet. aor. part.* σεφθείς, *akt.), ep.* σεβάζομαι i *aor.* σεβάσσατο, *poet.* σεβίζω, *aor.* έσέβισα, *i* σεβίζομαι *(s part. aor.* σεβισθείς i ***akt. znač.),* 1) u strahu biti, bojati se, stidjeti se čega, τί. 2) bogobojazan biti, poštovati, *os.* kao boga, svetim držati, cijeniti, štititi, τινά, τί, τινά *ili* τινά ώς τίνα koga kao koga
ΣΕΔ, I. ϊζω, *iterat. impf.* ϊζεσκον, *sa spored. obi.* ίζάνω, *akt. i med. (samo prez. i impf., u atič. proz. samo slož.),* 1) *intr.* sjedati, sjesti na što, s *prijeđi., ali i* τί (θρόνον); utaboriti se, leći u zasjedu. 2) *tranz. (akt. samo Hom. i Eshil)* posaditi, τινά, dati da sjedne, sakupljati βουλήν,

II. ζζομαι, *ep. i poet., impf.* έζόμην i ία *znač. aor., fut. ep.* (έφ)έσσεσθαι, *(Sof. E Kol.* 195. *aor. pas. konj.* έσθώ, *neki čitaju* έστω, ἡ στώ), sjesti, sjediti, sjedati, *s prijeđi, ili* τί; *prenes.* spustiti se, έκ τοΰ μέσου ήμϊν ζζεσθε ne miješajte se u naše poslove.

III. εΐσα, *ep. jon. i poet. aor., imper.* εΐσον, *inf. ep. i poet.* Ισσαι, *part.* ζσας, *jon.* εϊσας, *med.* είσάμην *i* έσάμην, 3. *sg. ep.*

ἐέσσατο, *part.* εἰσάμενος ἱ ἐσάμενος, 1) *akt.* posaditi, α) postaviti, *b)* dati se naseliti, osnovati. 2) *med.* kod sebe osnivati, tí, sebi posaditi, τινά

σέθεν, σεῦ' σεῖο, *v.* σύ

Σειληνός » *si. v.* Σιληνός *itd.*

σειρά, *jon.* σειρή, ή, konop, uže; lanac

σειραῖος 3. *poet.*, σειρη-φόρος 2. *jon., i bez* ἵππος logov *ili* povodnik, *tj.* konj *koji vuče o užetu uz one koji su u jarmu (također i deva)*

Σειρήν, ήνος, ή, *ob. pl.* Sirene, *u Hotn. dvije sestre koje su stanovale između Eeje i Skile i putnike svojim lijepim pjevanjem mamile i ubijale. Kasnije se uzimalo da su bile tri ili četiri, i to kao ptice s djevojačkim licem nedaleko od Kapre ili na rtu Peloru*

σειρη-φόρος *v.* σειραῖος

σειρός, *v.* σιρός

σεισάχθεια, ή, (σείω, ἄχθος), stresanje, skidanje tereta, ukidanje dugova

σεισμός, 6, potres

σείω, *fut.* σείσω, *aor.* ζσεισα, *perf.* σέσεικα, -σμαι, *aor. pas.* ἐσείσθην, *verb. adj.* σειστός, 1) *akt. tranz.* tresti, drmati, mahati, vitlati, tí. 2) *akt. intr. i impers.* potres je. 3) *med. i pas.* tresti se, drmati se, drhtati; poljuljati se (IZ. 8, 199)

σέλας, αος, τό, *dat.* σέλαΐ ί σέλα *ili* σέλνι, *nom. pl.* σέλα, *ep. i poet.* svjetlo, sjaj, žar, oganj, bljesak

Σελασία *v.* Σελλασία

σεληναῖος 3. *poet.* mjesečni

σελήνη, ή, 1) mjesec *(na nebu),* πλήθουσα pun mjesec, uštap, véa mlad, ή σ. εκλείπει mj. pomrča. 2) *personif. kao božica Luna, kci Hiperionova i Tejina, sestra Helijeva*

σέλῖνον, τό, *ep.* peršun, petrusin *(apium)*

Σελϊνοῦς, οϋντος, ό, 1) *rijeka a) u Elidi, pritok Alfejev. b) kod Efeza. 2) grad na južnoj obali Sicilije. Stanov.* οί Σελινούσιοι *ili* Σελινούντιοι

Σε(λ)λασία, ή, *grad na sjeveroistočnoj međi Lakonije*

Σελλήεις, εντός, ό, 1) *rijeka u Elidi između Peneja i Alfeja.* 2) *rijeka u Troadi*

Σελλοί, ol, *stari stanovnici u Dodoni i svećenici dodonskoga Zeusa u Epiru*

σέλμα, τό, *poet.* paluba, veslačka klupa, *prenes.: a.* semnóv prijesto

Σεμέλη, ή, *kći Kadmova, mati Dionizova*

Σεμίράμις, εως, ή, 1) *po priči žena i nasljednica Ninova, osnivačica asirske države. 2) kći Belohova oko* 780. *pr. n. e.*

σεμνολογέω *i med.* svečanim i uzvišenim glasom govoriti

σεμνο-λόγος, δ, znamenit govornik, *tron.*

σεμνό-μαντις, εως. ό, *poet.* časni prorok, *tron.*

σεμνός 3, *adv.* -ώς, *kompar.* -ότέρον, 1) častan, poštovan, uzvišen, svet; dostojanstven, veličanstven, ozbiljan, odličan, ugledan. 2) *u zlu smislu:* ohol, ponosit, preuzetan

σεμνότης, ητος, ή, svetost, dostojanstvo, uzvišenost, veličanstvo; ponos

σεμνύνω, *jon. i* σεμνόω, 1) *akt.* časnim, uglednim činiti, tí, περί τίνα, *npr.* ταῦτα περί ἑωυτόν takvim se veličanstvom okružiti. 2) *med.* dostojanstveno vladati se; hvastati se, ponositi se

σέο *mj.* σοϋ, *v.* σύ

Σερβωνίς λίμνη, ή, *jezero u donjem Egiptu*

Σερίφιος, ό, *stanov. kikladskog otoka Serifa*

Σερμύλη, ή, *grad na poluotoku Halkidici*

Σέρρειον, τό, *rt u Trakiji nasuprot Samotraki,* τείχος tvrđava *istoga imena*

σεϋ *v.* σύ

σεύω, *ep. i poet.* I. *tranz. akt. i med., impf. ep.* σεῦε, *aor.* εσσευα i σεϋα, *med.* ἐσσευάμην *i* σευάμην, 1) goniti, protjerati, tjerati, izvabiti, drškati (κύνας). 2) mahati, vitlati čime, baciti, τινά *ili* τί, *i s inf.* II. *intr. med.-pas.* σεύομαι *{poet.* 3. *sg. med.-pas.* σεύομαι *(poet.* 3. *sg.* σεΟται), *impf.* ἐσσευόμην, *aor.* ἐσσευάμην, σευάμην, *ob.* ἔσσυμην, ζσσυο, ζσσυτο, Ζσυτο *i* σύτο, *part.* σύμενος, *i* ἐσ(σ)ύ•8-ην, *perf.* Ζσσῦμαι, ἐσσυμένος, *često s prez. znač. (st. i* ἐσσύμενος *naglašeno), plpf.* ἐσσύμην (= *augmentskim obi. aor.),* hitjeti, juriti; brzo doći, poletjeti, provaliti; utećí, udaljiti se; prsnuti (αίμα); ί πάλιν natrag pojuriti; *prenes.* žudjeti; *part.* ἐσσυμένος (ἐσσύμενος) veoma željan, pohlepan, τινός

σεωυτοϋ *itd. v.* σεαυτοϋ

σηκάζω, *aor. pas.* 3. *pl. sp.* σήκασθεν, stjerati u tor, zatvoriti

σηκο-κόρος, ό, *ep.* pometač staje, sluga u štali

σηκός, ό, 1) ograđeno mjesto, tor, staja. 2) *poet.* ograđeno posvećeno mjesto, svetište

σήκωμα, τό, 1) baždarena mjera za suhe i kapljevite stvari; uteg, protivni uteg. 2) *poet.* = σηκός

Σηλυμβρία *ili* Σηλυβρία, *jon.* -ίη, ή, *grad na Propontidi između Bizanta i Perinta. Stanov.* ό Σηλυμβριανός

σήμα, σημεῖον, *jon.* -ήιον, *poet.* σήμαντρον, *a)* znak, znamenje, biljega, *b)* znamenje od boga poslano, *c) (os.* σεσήμασμαι, 3. *sg.* -ανται, *part.* -ασμένος, *inf.* -άνθαι, *aor.* ἐσημάνθην, *adj.* σημαντέος, *ep. fut.* -ανέω (ι *jon.), aor.* σήμηνα, I. *akt.* 1) davati znak za što. *st. a)* zapovijedati, voditi biti komu, τινί, τινός *(ep.),* ἐπὶ τινι, *ili s inf.,* ότι, *indir. pit. b)* navješćivati, tí. *c) o bogovima:* znamenje poslati (= προσημαίνω); *o stvarima:* znamenovati. 2) *označiti, Sto se dogodilo:* javiti, objasniti, opisivati; zabilježiti; doka-

zati, τί, τινά. Π. *med.* I) sebi »7» svoje označiti, zabilježiti, pečatiti. 2) sebi rastumačiti, naslućivati, naići na što, tí

σήμαντρον, τό, *v.* σήμα

σημαντρίς, ίδος, ή, γη, *jon.* zemlja za pečaćenje, pečatna zemlja

σημάντωρ, ορός, ό, *ep., jon. i poet.* voda, zapovjednik, gospodar, upravljač ἵππων, pastir βοών

σημάτουργός, δ, *poet.* graditelj znakova

σημεῖον *i* σημήιον, τό, *v.* σήμα

σήμερον *v.* τήμερον

Σημονίδης, ου, ό, *s otoka Sama, vođa samske kolonije na otočić Amorgo, gdje je i ostao (zato Amorginac). Jampski pjesnik, osobito poznat po svojoj pjesmi o ženama (Jr.* 1.)

σηπεδών, όνος, ή, gnjilоća, trulost

Σηπιάς, άδος, ή, *rt u tesalskoj Magneziji*

σήπω, σήψω, Ζσηψα, činiti da što gnjije; σήπομαι, *pas. s fut.* σαπήσομαι, *aor.* ἐσάπην, *odatle ep.* 3. *sg. konj.* σαπήι, *mj.* σαπῆ *perf.* σέσηπα, istrunuti, gnjiti

σήρο·γξ, σήραγγες, αί, ždrijela, šupljine, *os.* podmorske rasjeline

σησάμῖνος 3. od sezama načinjen

σήσάμον, τό, mahuna od *biljke* sezama, *od koje se prireñivalo jelo i pravilo ulje*

Σήσ^μος, ή, *grad u Paflagoniji*

Σηστός, ή, *grad na Helespontu nasuprot A bidu*

σήψις, εως, ή, (σήπομαι) *ροζ.* gniljenje, trulost

σθεναρός 3. *ep. i poet.* jak, moćan, krepak

Σθένελος, ό, 1) *sin Kapanajev, bojni drug Diomedov, vođa pod Tebom i Trojom. 2) sin Perzejev i Andromedin, otac Euristejev*

σθένος, εος, ους, τό, snaga, jakost, moć, *s gen. lica ili stvari kao* βίη *za opisivanje, npr.* σθ. Ἰδομενῆος silni Idomenej; junaštvo, srčanost; sila, vojna sila, vojska

σθένω, *poet. samo prez. i impf. a)* jak biti, moći. *b)* ugledan, moćan biti, vladati; vrijediti

σιαγών, όνος, ή, čeljust

σίἀλον(ῖ), τό, slina, pljuvačka

σίἀλος(ῖ), ό, *ep.* tust, *i bez* σϋς utovljeno prase, krmak

σίγα, *poet. adv.* mučke, tiho; potajno; *u pozivu:* „tiho!", „mir!"

σιγάζω zapovjediti kome (τινά) da šuti, ušutkati

σϊγαλδεις, εσσα, εν, *ep.* sjajan, svijetao, blistav

σΐγάω, *fut.* -ήσομαι, *aor.* ἐσίγησα *itd.*, σιωπάω, *fut.* -ήσομοι, *aor.* ἐσιώπησα *itd.* 1) *intr.* šutjeti. 2) *tranz.* premučati, prešutjeti što *-i,* kome προς τίνα

Σίγγος, ή, *grad u Makedoniji, na istočnoj obali halkidskoga poluotoka Sitonije*

Σίγειον, τό, *glavica u Troadi s gradom istoga imena*

σιγή, *dor.* σιγά, *i* σιωπή, ή, mucanje, šućenje, šutljivost, tišina, σ-ήν (παρ)έχειν šutjeti. *Kao adv.* σιγή, σιωπή, δια σιγής α) mučke, tiho, mirno; σ. ἔχειν šutjeti, *b)* tajom, potajno, tajno, τινός od koga σϊγηλός 3. *poet.* šutljiv, tih

σίγλος, δ, *medijski srebrni novac* = $1^{1}/_{4}$ *at. drahme*

σίγμα ί σίγμα, τό, *slovo* „S", σιγύννης, ου, δ, *jon. a)* = δόρυ koplje, sulica. *b)* mali trgovac, kramar

Σιγύνναι, οί, *neko pleme za koje veli Herod. da je stanovalo oko Istra u Evropi*

σίδαρος, ό, *v.* σίδηρος

σιδηρεία, ή, izrađivanje željeza *u rudnicima,* rudokopnja

σιδήρεος, έα, *jon. i ep.* έη, εον, *at. stegn.* σίδηρους, α, οϋν, *ep. i* σιδήρειος 1) željezan, gvozden, čeličan. 2) kao od gvozda, tvrd, jak, neodoljiv; bezdušan

σιδήριον, τό, željezno oruđe, željezno oružje

σιδηροβρώς, ώτος, δ, ή, *poet.* koji željezo izjeda, *tj.* oštri *ili* brusi

σιδηρό-δετος 2. *jon.* željezom sapet, okovan

σιδηρο-κμής, ήτος, δ, ή, *poet.* mačem ubijen

σίδηρος, *dor.* σίδαρος(ῖ), δ, 1) željezo, gvožđe, čelik; *i u prenes. znač.* srce od željeza, tvrdo srce. 2) sve od željeza načinjeno, oruđe, mač; srp

σιδηρό-φρων, *poet.* željezne ćudi

σιδηρόω (σίδηρος) *plpf. pas.* ἐσεσιδήρωτο, željezom okovati, štititi

Σιδοϋς, οϋντος, *tvrđava u korintskom kraju na zalivu Kenhrejskom*

Σΐδών, ώνος, ή, *grad u Fenikiji. Stanov.* δ Σιδών, όνος, *i* Σιδώνιος, *ep.* Σιδόνιος; *adj.* Σιδονίη, *prijedjel oko Sidona. Adv.* Σιδονίηθεν iz Sidona

σίζω, *ep.* pištati *(kad se usijana stvar umoči u vodu)*

Σιθωνίη, ή, *srednji od tri halkidska poluotoka*

Σικελία, ή, otok Sicilija. *Prije se zvala* Σικανία, *jon.* -ίη, ή. *Stanov.* οἱ Σικελοί, *α grčki doseljenici* Σικελιώται. *Adj.* Σικελός ί Σικελικός 3. Σικυών, ώνος, ή *i* δ, *grad u pokrajini* Σικυωνία *u sjev. Peloponezu. Stanov.* δ Σικυώνιος. *Adj.* Σικυώνιος 3.

Σιληνίαι, αί, *poet.* obala otoka Salamine kod glavice Tropeana

σιληνικός 3. *i* σιληνώδης 2 (t σειλ- *pisano),* kao Silen, poput Silena

Σΐληνός, δ (i Σέιληνός), Silen, *odgojitelj i drug Bakhov; u Sofoklovoj satirskoj drami Sljednici dolazi kao otac satira* (papo Silen)

σιλλι-κύπριον, τό, *jon. čudnovato drvo* = κίκι *(ricinus communis)*

σίλφιον, τό, *jon. biljka laserpitium, od koje se stabljika jela, a sok se upotrebljavao kao začin i lijek*

Σιμίας, *bolje nego* Σιμμίας, ου, δ, 1) *Tebanac, pristaša Sokratov.* 2) *inače vlastito ime*

Σιμόεις, εντός, δ, Simois, 1) *pritok Skamandrov u Troadi. 2) bog rijeke Simoisa*

σιμός, 3j s utisnutim i gore uzvinutim nosom, tuponos. 2) gore uzvinut. 3) uvinut, ugnut, šupaljj γαστήρ

σϊμότης, ητος, ἡ, uzvinutost nosa, tup nos; riloliki oblik kljuna lađenog

Σιμωνίδης, ου, ὁ, 1) *lirski, elegijski i epigram, pjesnik, rodio se na otoku Keju, a živio je od* 556—466. *pr. n. e.* 2) *inače vlast, ime*

σιναμωρέω, 70«. oštetiti, opustošiti, pokvariti, upropastiti, τι *i* τινά

σινάμωρος 2. *jon.* štetan, pogibeljan, τινός čemu

Σίνδοι, οι, *sarmatsko pleme istočno od kimerskog Bospora; njihova zemlja* ἡ Σινδική

σινδών, όνος, ἡ, 1) fino tkano indijsko *ili* egipatsko platno. 2) *od njega načinjena a)* donja haljina, platnena košulja, *b)* platnen rubac, koprena

σ ίνι ς, ιδος, ὁ, *poet.* razbojnički, grabljiv, štetan, *kao supst.* razbojnik, štetočinac, *Odatle*

Σίν(ν)ις, ιδος, ὁ, *Sinid, razbojnik na korintskom Istmu koji je putnike vezao o krajeve dviju svinutih jela i tako ih ubijao. Tezej je na isti način ubio njega. Pridj.* πιτυοκάμπτης (πίτυς, κάμπτω savijač omorika)

σίνομαι, *jon. i* σινέομαι, *ob. samo prez. i impf., ep. iter. impf.* σινέσκοντο, *jon. impf.* 3. *pl.* ἐσινέατο, *aor.* ἐσίναντο, 1) otimati, razbojnički napadati, plijeniti, τινά, τί komu τινί. 2) pustošiti, štetu činiti, škoditi komu τινά

σίνος, εος, τό, *jon.* oštećivanje, šteta, nezgoda, krivnja

σίντης, ου, 6, *ep.* grabljiv; *supst.* grabljivac, razbojnik

Σίντιες, οί, *tračko pleme na Lemnu*

Σινώπη, ἡ, *miletsko naselje na Crnom moru. Stanov.* ο'ι Σινωπεῖς, *ak.* έας *i* εις, *u sing.* ὁ Σινωπεύς, έως, *zvao se os. kinik Diogen*

σῖός, *gen.* τώ σιώ, ὁ, *lakonski mj.* θεός, *u sg. za Zeusa, ali* ναι τώ σιώ *tako mi Dioskura, Kastora i Polideuka*

Σῖπῦλος, ὁ, *ogranak gore Tmola na medi Lidije i Frigije*

Σϊρις, ιος, ἡ, 1) *grad u Peoniji između Strimona i Angita. Stanov.* οί Σιροπαίονες. 2) *grad u Lukaniji u Tarentskom zaljevu. Stanov.* ὁ Σιρίτης

σΤρός, ὁ, *(i* σειράς), jama, *u koju su neka tračka plemena spremala žito*

σισύρα, ἡ, *i jon.* σίσυρνα, ἡ, debeo, čupav ogrtač, kožuh

σισυρνο-φόρος, δ, *jon.* koji kožuh nosi

Σίσϋφος, δ, 1) *sin Eolov i Enaretin, otac Glaukov, a po drugoj priči i Odisejev, stoga se on zove prezirno* τας Σισυφιδαν γενεάς, *tj.* βασιλεύς. 5. *je osnivač Korinta i kralj njegov; bio je vrlo lukav i lakom čovjek, odavao je tajne bogova, pa je zato morao u Hadu uzbrdo valjati kamen, koji bi se svagda opet natrag skotrljao. Od njega je potekao i kralj Kreont u Korintu, stoga je* Σισύφειος = korintski. 2) *pridjevak Derkilidin*

σϊτα, τά, *v.* σίτος

σϊτ-αγωγός 2. koji dovozi žito, πλοϊον, ναϋς, δλκάς lađa žitarica

Σιτακηνός *v.* Σιττάκη

Σιτάλκης *i* -ας, *gen.* ου, *jon.* εω, ὁ, 1) *kralj iračkih Odriza u vrijeme Darija, sina Histaspova,* τδν Σ. $δων pjevajući pjesmu u slavu 5. 2) *inače vlast, ime*

σιτευτός 3. ugojen

σϊτεύω, *jon., impf. iter.* σιτεύεσκον, 1) *akt.* gojiti, hraniti, *aps.* ϊΐτί. 2) *med.-pas.* σΐτέομαι, *dep. s ep. impf. iter.* σιτέσκοντο, hraniti se, jesti, trošiti; hranjen biti čim, τινί, *ob.* τί

σιτηγέω žito *ili* hranu dovoziti

σϊτηρέσιον, τό, hrana, opskrba, os. vojnika, *kasn.* plaća vojnicima za njihovo uzdržavanje

σίτησις, εως, *jon.* ιος, *dat.* ϊ, ἡ, 1) hranjenje, jelo, hrana. 2) javno hranjenje u pritaneju

σιτίον *v.* σίτος

σιτοδεία, *jon.* -δηίη, ἡ, oskudica žita, nestašica hrane

σΐτο-νόμος 2. *poet.* koji hranu daje, ἐλπίς hraniteljica nada

σιτοποιέω 1) *akt.* žito prireñivati za uživanje, gotovi ti hranu, *st.* τινί hraniti koga. 2) *med.* za se žito prirediti, jesti

σιτοπαικός 3. koji pripada pripremanju kruha

σιτο-ποιός 2. koji hranu pripravlja, ὁ σ. pekar, ἡ σ. kuharica

σιτοπομπία, ἡ, dovoz žita, dovoz hrane

σΐτο-πώλης, ου, δ, žitni trgovac

σίτος, ὁ, *pl.* σΐτα, *i* σϊτίον, τό 1) pšenica, *uopće* žito, *zatim Što se od njega pravi,* brašno, kruh. 2) *uopće* jelo, hrana, *pl.* žitak, hrana, krma, τινός za odreñeno vrijeme. 3) obrok, ručak, gozba, μετά τά σιτία

σϊτο-φάγος 2. *ep. i jon.* koji žito »7» kruh jede, hljebojeda

σιτο-φόρος 2. *jon.* koji hranu nosi

σϊτο-φύλακες, οί, žitni nadzornici u Ateni, *bilo ih je pet u Pireju, pet u gradu*

Σιττάκη, ἡ, *grad u južnom kraju Asirije. Stanov.* οί Σιττακηνοί

σϊτ-ώνης, ου, δ, nabavljač žita, žitar, *izvanredna vlast u Ateni koja se birala za nerodice ili uoči rata*

σιφλόω, *ep.* osakatiti, oslijepiti, upropastiti

Σίφνος, ἡ, *kikladsko ostrvo, zapadno od Para. Stanov.* οί Σίφνιοι

σιωπάω *itd. v.* σιγάω

σιωπή *v.* σιγή

σκάζω, *ep.* hramati, šepati; σκάζων: *u metrici jampski trimetar kome je ritam na kraju usporen time što mu je pretposljedni slog uvijek dug, o koji se stalno spotiče, tj. hramlje* — jampski hromac

σκαιός 3. 1) lijevi; *supst.* σκαιή ljevica. 2) zapadni. ΣκαιαΙ πύλαι zapadna vrata *u Troji, nazvana i* Δαρδάνιαι. 3) *prenes. a)* nespretan, nevješt, lud. *b)* nesretan, zao

σκαιοσύνα *(dor. mj.* -νη), ή, *poet., i* σκαιότης, ητος, ή, *a)* nespretnost, nerazumnost, neznanje, *b)* nepristojno vladanje, neotesanost
σκαίρω, *ep. i* σκιρτάω, skakati, poskakivati
σκαληνός 3. neravan, nakriv; nejednakih stranica
σκάλλω, *jon.* grtati, kopati, okapati
Σκάμανδρος, ό, *a) rijeka u Troadi i* Ξάνθος *nazvana, sada Mendere-Su. b)* Ksant, *bog rijeke.* Σκαμάνδριος 3. *a)* skamandrijski. *b) vlast, ime*
Σκάνδεια, ή, *pristanište na južnoj strani ostrva Kitere*
Σκάπτη "Τ λ η *(izrovana šuma), gorski grad na Pangeju između Strimona i Nesta*
σκάπτω, σκάψω, έσκαψα, εσκάφα, ίσκαμμαι, έσκάφην, kopati, tí; τά έσκαμμένα nasip, mali jarak, *koji se smatrao mjerom za skok: tko je dalje skočio, bio je pobjednik. Zato:* υπέρ τά έσκ. πηδάν prekoračiti cilj *(poslovica)*
σκαρδαμύττω žmirkati, treptati očima
Σκάρφη, ή, *grad. u Lokridi*
σκάφη, ή, *jon., i* σκάφος, ους, τό, *ep. demin.* σκαφίς, ίδος, ή, svaki izdubeni predmet, si. 1) (σκάφη *i* σκαφίς) korito, naćve, čabar, zdjela. 2) bokovi ladeni, trbuh ladeni. 3) *uopće* lađa, os. čamac
σκαφη-φόρος, ου, ό *i* ή, zdjelonoša, *os. žene i kćeri meteka, koje su o Panatenejama nosile vrčeve za žrtvu*
σκεδάννϋμι. *i ep. metra radi* κεδάννϋμι, 1) *akt. fut.* σκεδώ, όζς, *aor.* έσκέδάσα, *ep.* σκέδασα *i* έκέδασσε, raspršati, rastepsti, rastjerati, razagnati. 2) *med. i pas.* σκεδάνϋμαι, *ep. i jon.* σκίδναμαι, *ep. metra radi* κίδναμαι, s *aor.* έσκεδάσθην, *perf.* έσκέδασμαι, rasipati se, razilaziti se, raširiti se, uzvitlati se, prašiti se, όίελλα; άμα ήλίω σκιδναμένω s izlaskom sunca; ΰψοσε uvis prskati
σκέδάσις, εως, ή, *ep.* raspršanje, rastjerivanje, σκέδασιν θεΐναι rastjerati
σκεθρώς, *adv. poet.* točno, brižljivo
Σκείρων, *pravo* Σκίρων ωνος, ό, *zloglasni mitski razbojnik koji je boravio na jednoj pećini između Megare i Atike i primoravao putnike da mu noge peru, našto ih je porinuo u more; ubio ga je Tezej. Odatle* Σκειρωνις οδός, *put šest milja dug od Megare prema Istmu i Korintu*
σκελετός 3. *poζ.* isušen, suh. *Supst.* ό σκ. siušeno tijelo, kostur, mumija, skelet
σκέλλω 1) *akt. tranz. ep. s opt. aor.* σκήλειε, isušiti, tí. 2) *pas.* σκέλλομαι s *aor.* εσκλην, *perf.* εσκληκα, *intr.* osušiti se, usahnuti
σκέλος, εος, ους, τό, stegno, golijen, gnjat, krak, *uopće* noga. *Prenes.* τά μακρά σκέλη dva duga zida između Atene i Pireja
σκέμμα, τό, *v.* σκέψις
σκεπάζω *v.* σκεπάω
σκέπα ρ ν ον, τό, *ep.* bradva, sjekira
σκέπάς, τό, *v.* σκέπη
σκέπασμα, τό, pokrivač
σκεπάω, *ep.,* 3. *pl. rastegn.* σκεπόωσι, i σκεπάζω pokrivati, zaklanjati, sakrivati, tí, protiv čega τινός
σκέπη, ή, *ep.* σκέπάς, αος, τό pokrivalo, zaklon, zaštita, τινός od čega, άνέμοιο zavjetrina, έν σκ. του πολέμου u sigurnosti, *tj.* siguran od rata
σκέπτομαι *i* σκεπτέον *v.* σκοπέω
σκευαγωγέω, prtiti pa bježati, *tj. sa ženom i djecom i svim pokretnim* pobjeći
σκευ-αγωγός, ό, prtljagaš, komordžija
σκευάζω, -άσω *itd., jon. perf. i plpf. pas.* 3. *pl.* έσκευάδαται *i* έσκευάδατο, I. *akt.* 1) spremati, gotoviti, pripraviti tí. 2) opremati, oružati, odjeti, uresiti, τινά. II. *med.* sebi što (tí) izmisliti, snovati
σκευάσία, ή, prirеđivanje, *os.* jela
σκευή, ή, *i* σκεϋος, ους, τό, 1) *(os.* σκευή) odjeća, odijelo, oprava, nošnja. 2) oprema, oružje, odora, konjska oprema. 3) (os. σκεϋος) *a)* posuda, oruđe, posuđe, *os. pl.* sprave, pokretnine, pokućstvo, *b)* ratna prtljaga, ratne sprave, *c)* oprema, sprave na brodu
σκευοποιός, ό, *poet.* graditelj scenskih sprava, maska i kostima
σκευοφορέω prtljagu nositi, prtljagaš biti
σκευοφορικός 3. koji pripada nošenju prtljage, το σκ. βάρος tovar za jedno živinče
σκευο-φόρος 2. koji prtljagu nosi, πλοία tovarne lađe. *Supst. a)* οι σκ. prtljagaši. vojnici koji breme nose. *b)* τά σκ. tovarna, tegleća marva, *uopće* prtljaga
σκευωρέομαι, *dep. med.* 1) prtljagu nadzirati, *uopće* pretraživati, uhoditi. 2) za prtljagu brinuti *se; prenes.* nečim baviti se, snovati, tí
σ κ έ ψ ι ς, εως, ή *i* σκέμμα, τό, razmatran) e, promišljanje, razmišljanje, istraživanje čega τινός, o čem περί τίνος
σκήλειε *v.* σκέλλω
σκηνάω *i* σκηνόω I. *akt.* 1) u šatoru biti, *uopće* stanovati, taboriti. 2) u šatoru, *i uopće* častiti se, ručati, jesti. II. *med.* nastaniti se, εν τινι; dati graditi kolibu (καλύβην)
σκηνή, ή, σκήνημα *i* σκήνωμα, τό, I. natkrito mjesto, si. 1) šator, čador, sjenica. 2) koliba, stan, daščara. 3) daščara koja je služila glumcu za presvlačenje kad je glumio u jednom komadu više uloga; *kasn.* pozorišna zgrada, pozornica. 4) zastor na kolima, zastrta kola. II. boravljenje pod natkritim mjestom, ručak u šatoru
σκηνογραφία, ή, 1) slikanje pozorišne zgrade, *tj. prednje stijene njezine, koje se pridijeva Agatarhu i Sofoklu. 2)* pripovijedanje kao u kazalištu
σκηνο-φύλαξ, ακος, ό, stražar, čuvar šatora
σκηνόω *v.* σκηνάω
σκήνωμα, τό, *v.* σκηνή
σκηπάνιον, τό, *ep.* = σκήπτρον, štap, skeptar
σκηπτός, ό, nagla oluja, nevrijeme s grmljavinom i sijevanjem, grom; *prenes.* nenadana nesreća

σκηπτοῦχος 2. 1) koji drži žezlo, žezlonoša. *Supst.* ὁ σκ. vladalac. 2) *na perzijskom dvoru:* dvoranin, *i* upravitelj koje pokrajine. *Takvi su bili samo uikopljenici {eunusi)*

σκήπτρο ν, τό, 1) palica, štap *(putnički ili prosjački), prenes.* potpora. 2) *kao znak časti:* žezlo kraljevsko, štap svećenika, glasnika, sudaca. 3) *prenes.* kraljevska vlast, vladalačka čast

σκήπτω I. *akt. fut.* σκήψω, *aor.* Ζσκηψα, 1) *tranz. a)* podupirati, prislanjati. *b)* izgovarati se, udariti u što ἴζ τι, ὑπέρ τι. II. *med. i pas.* σκήπταμαι, *fut.* σκήψομαι,' *aor.* ἐσκηψάμην, 1) naslanjati se, poduprijeti se na što τινί. 2) *prenes.* za izgovor uzeti, izgovarati se, *aps. ili* τί, *inf., part. ili* ὅτι, pozivati se na koga τινί

σκηρίπτομαι, *ep. dep. med.* upirati se, poštapati se, τινί

σκήψις, εως, ἡ, uzrok, razlog, izgovor, prigovor, izlika za što τινός »7» κατά τίνος, σκήψιν ποιεῖσ-9-αί τι nešto za izliku uzeti, σκηψιν οὐκ οδσαν τιθέναι ništav razlog navesti

σκιά, jon. σκιή, ἡ, sjena, *i o umrlima u Hadu; prenes.* ništetno, nevrijedno

σκιαγραφία, ἡ, sjena, varava slika, utvara, opsjena

σκιαδη-φόρος 2. nosilac suncobrana *(žene i kćeri meteka nosile su suncobran građankama u panatenejskom ophodu)*

σκιάζω, *i ep.* σκῖάω, *impf. pas.* 3. *pl.rastegn.* σκιόωντο, zasjenjivati, zastirati, zamračiti što τί. *Pas.* zasjenjen biti, smračiti se

Σκίαθος, ἡ, *ostrvo kod Eubeje*

σκιδμαχέω sa sjenom boriti se, po zraku udarati; beskorisno činiti

σκιάω *v.* σκιάζω

σκίδναμαι *v.* σκεδάννυμι

σκιερός 3, *ep.* σκιόεις, εσσα, εν, sjenovit, mračan, mrk; koji sjenu daje, hladovit

σκιή *v.* σκιά

σκιητροφέω, *jon.* u sjeni, *tj.* u sobi odgajati, razmaziti. *Pas.* u sjeni živjeti, razmaženo odrasti

Σκιλλοῦς, οὔντος, ὁ, *grad u Trifiliji u Elidi južno od Olimpije, gdje je bilo Ksenofontovo imanje*

σκίμ-πους, ποδός, δ, nizak i uzak krevet

σκϊο-ειδής 2. poput sjene, sjenolik

σκιόεις *v.* σκιερός

σκιόωντο *v.* σκιάω

σκίπων, ωνος, ὁ, *jon.* štap

Σκῖρῖτις, ιδος, ἡ, *sjeverozapadni kraj Lakonije. Stanov.* οἱ Σκιρῖται

Σκῖροφοριών, ώνος, ὁ, dvanaesti mjesec atičke godine, druga polovica lipnja i prva polovica srpnja

σκιρτάω *v.* σκαίρω

Σκιρωνίς, ἡ, οδός, *cesta iz Megare prema brdu Geraniji mimo hridina* Σκιρωνίδες *ili* Σκιράδες πέτραι, *preko kojih je Skiron putnike u more bacao (v.* Σκείρων)

Σκιώνη, ἡ, *grad pri Termejskom zaljevu. Stanov.* οτ Σκιωναῖοι

σκληρός 3. usahnuo, suh, tvrd, hrapav, oštar *(kraj);* napet, ukočen, *o glasu:* promukao, *prenes.* opor, nemio, nemilosrdan, strog; mučan, težak, žestok, poguban. *Supst.* το *i* τα σκλ. neugodno, nemilo, okrutno, nemile riječi

σκληρότης, ἡ, tvrdoća, tvrdokornost, oporost

σκόλιος 3. krivuljast, iskrivljen, kriv, *prenes.* θέμιστες, *tj.* nepravedan. *Supst.* το σκολιόν krivudarka, počašnica *koja se pjevala pri gozbi uz pratnju lire*

Σκολοπόεις, εντός, ὁ, *mjesto blizu Mikale*

σκόλοψ, οπός, ὁ, *ep.* kolac, brklja za utvrđivanje, palisada

σκόπ-αρχος, ὁ, zapovjednik uhoda

Σκόπας, α, ὁ, tesalski vladalac; njegovi potomci: Σκοπάδαι, οι, *tesalska vladalačka obitelj u Kranonu i Farzalu*

σκόπελος, ὁ, *ep.* hrid, greben, vis, stijena

σκοπέω *i med.* σκοπέομαι *(nigda ep., at. samo prez. i impf.), i dep. med.* σκέπτομαι *(ep. i jon., rijetko at.), s obi. fut.* σκέψομαι, *aor.* ἐσκεψάμην, *perf.* ἔΟκεμμαι j *akt. i pas. znač., adj. verb.* σκεπτέον. 1) *akt. (samo prez. i impf.) a)* obzirati se, ogledati se, promatrati, vrebati, *b) prenes.* razmišljati, prosuđivati, ispitivati, istraživati, paziti na što, osvrtati se na što, brinuti se, namjeravati. 2) *med. a)* za se promatrati, *b) prenes. = akt.*; *konstr.* τινά *ili* τί, *i* τινά τι, τινός ispitivati od koga, μετά τίνος za koga ispitivati, προς τι prema čemu, προς εαυτόν sam u sebi, περί τίνος o čem, s *vezn.* ει, ἐάν, αϊ κεν, ὅπως, ὡς, ὅτι, μή, *s inf., neupr. upit. reč.*

σκοπή *i* σκοπιά, *jon.* -ιή, ἡ, 1) vrebanje, obziranje, motrenje, straženje. 2) *mjesto s kojega se može daleko vidjeti:* vis, čardak, stražara, kula

σκοπιάζω, *ep. spored. obi. za* σκοπέω, s visine motriti, gledati, vrebati, uhoditi, τινά, τί

σκοπός, δ, ἡ, 1) vrebač, zasjedač, stražar, uhoda, *aps. ili* τινός koga »7» čega. 2) pazitelj, nadziratelj(ica), glasnik. 3) cilj u koji se nišani, *prtnes.* svrha, namjera, ἀπό σκοποϋ protiv naše misli i nakane

σκορακίζω (od (ἑ)ς κόρακας), *fut.* -ιώ, slati koga do bijesa, *zapr.* do gavranova

σκόροδα, τά bijeli luk, češnjak

σκοταῖος 3. *i* 2, σκοτεινός 3, σκότιος 3. *ep.* taman, mračan, mrk, *o slijepcu:* tminom zastrt, *često mj. adverb.* -ους διελθ-εϊν doći po mraku, ἐν σκοτεινφ u tami; *prenes.* tajan, sakriven, teško razumljiv

σκοτο-μήνιος 2. *ep.* bez mjeseca, taman, (noć) bez mjesečine

σκότος, δ, i *at. takod.* σκότος, ους, τό, I. tmina, tama, mrak, *prenes. a)* smrtna, grobna tmina, noć podzemnog svijeta, *b)* tmina očiju, duševna tmina, *c)* tajnost; varka, potaja. II. *personif.* ὁ Σκότος *otac Eumenida*

σκοτόω, zamračivati, tminom zastrijeti. *Pas.* tamno mi je pred očima
σκοτώδης 2. taman, mrk
σκύζομαι, *ep. dep. {samo prez. i impf.) s ep. spored. obi.* σκυδμαίνω, *inf. ep.* -μανέμεν, mrštiti se, ljutiti se., zlovoljan biti, na koga τινί
Σκύθαι, οί, Skiti, *velik narod na sjev. Evrope i Azije koji ponajvile nomadski živi, osobito u skitskoj stepi, tj. u Turanu. Sing.* ὁ Σκύθης *znali: a) Her.* njihova praoca; *b) u Ksen.* kralja skitskoga; *c)* surova čovjeka. *Kako su bili dobri strijelci, zovu se po njima strijelci uvježbani na skitsku* Σκύθαι τοξόται, *α u Ateni osobito gradski stražari. Adj.* Σκύθης i Σκυθικός 3; ἡ Σκυ&ική, *i bez* χώρα *njihova zemlja, takoď. i* ἡ Σκυθ-Ις γη »7» Σκυθία. *Adv. jon.* σκυθιστί skitski
σκυθίζω, *poet.* kosu brijati kao Skiti
Σκυθινοί, οι, *narod na zapadnoj međi Armenije*
σκυθρωπάζω mrk, zlovoljan, žalostan pokazivati se
σκυθ-ρ-ωπός 2. namrgođen, mrka pogleda, zlovoljan, turoban; *adv.* -πώς Ζχειν namrgođen, mrzovoljast biti
Σκυλάκη, ἡ, *grad na Propontidi istočno od Kizika*
σκῦλακώδης 2. poput psa; τό σκ. kao pašče, pasji (puzav) način
σκύλα ξ, άκος, ό, ἡ, štene, *uopće* pas
σκυλεύω ubijenu neprijatelju oružje oteti, *uopće* otimati, plijeniti, robiti, τινά, τί; ἀπό τίνος od koga
Σκύλλα, *u Hom. ob.* Σκύλλη, *kći Kratajidina, morska neman, kasn. postavljena nasuprot Haribdi u morskom tijesnu između Italije i Sicilije*
σκῦλον, τό, plijen, *ob. plur. os.* ubijenomu neprijatelju oteto oružje
σκῦλος *i* σκύλος, τό, *poet. buk.* koža
σκύμνος, ὁ *(ne dolazi u at. prozi),* mladunčad od lavice, lavić, i vučić, *poet. i za ljude:* čedo
Σκῦρος, ἡ, 1) *ostrvo istočno od Eubeje. Stanov.* ὁ Σκύριος. *Adv.* Σκυρόθεν sa Skira. 2) *grad u Maloj Frigiji. (Il.* 1, 111)
σκυτάλη, ἡ, σκύτάλον, τό, *i jon. demin.* σκῦταλίς, ίδος, ἡ, 1) štap, palica, toljaga. 2) *os.* štap koji su upotrebljavali Spartanci za tajno dopisivanje sa svojim vojskovođama u tuđini, oko koga je bio omotan ispisan remen
σκῦτεύς, έως, ὁ, kožar, remenar, postolar
σκῦτεύω postolar biti, baviti se postolarskim poslom
σκότινος 3. kožnat
σκυτο-δεψός, 6, kožar
σκῦτος, εος, ους, τό, 1) (ustrojena) koža. 2) a) koža. 2) *plur.* bič
σκυτοτομέω = σκυτεύω
σκυτο-τόμος, ὁ, = σκυτεύς
σκύφειος (-ιος) 3. *poet.* koji ima oblik čaše
σκόφος, ὁ, *ep.* pehar, čaša; posuda za mlijeko
σκώληξ, ηκος, ὁ, *ep. poet. i poz.* crv, *os.* glista
σκώλος, ὁ, *ep.* kolac, brklja, *isp.* σκόλοψ
Σκώλος, ὁ, 1) *mjesto u Beotiji na desnoj obali Azopa.* 2) *mjesto makedonsko nedaleko od Olinta*
σκώμμα, τό, poruga, šala, dosjetka, podrugljiv govor »7» pjesma
σκωπτικός 3. podrugljiv, τό σκ. podrugljivost
σκώπτω, *aor.* ἴσκωψα, rugati se, šaliti se, podrugivati se, zadirkivati, *aps. i* τινά, τί. *Pas.* -ομαι, *aor.* σκωφθήναι, rugaju mi se
σκώψ, σκωπός, ὁ, *ep.* sova, ćuk
σμάραγδος, ἡ, *i bez* λίθος, smaragd, dragulj, *ali ne naš smaragd, nego svijetlozeleni prozirni* fluorit »7« kristal, *uopće* zeleno staklo
σμάράγέω, *ep.* zatutnjiti, zadrhtati, ječati, šumiti
σμάω, *kontr.* σμης, η, ην *itd., jon.* σμαται, i *ep. spored. obi.* σμήχω, 1) *akt.* otirati, obrisati, τί. 2) *med.* a) sebi otirati τί. *b)* sebi natrti, namazati, τί što, τινί čim
σμερδαλέος 3. *ep. i* σμερδνός 3. *ep. i poet.* strahovit, užasan. *Neutr. sing. i plur. kao adv.*
σμήνος, ους, τό, roj (pčela); košnica
σμήχω *v.* σμάω
σμικρο-λόγος 2. koji pazi na sitnice, malena duha
σμικρός, σμικρολογία, σμικρότης *v.* μικρ
Σμίλα, ἡ, *grad u Makedoniji*
Σμινθεύς, ῆος, ὁ, *ep. pridjevak Apolona, što tamani poljske miševe,* σμίνθοι
σμῖνῦη, ἡ, sjekira, trnokop
σμυγερός 3. *poet.* = μογερός, *adv.* -ρώς, mučan, bijedan
σμύρνα, *i jon.* σμύρνη, ἡ, mira, mirta, mrča; i smola njezina
Σμύρνα, ἡ, *grad u Maloj Aziji, glavni grad Jonije. Stanov.* οί Σμυρναῖοι
σμόχομαι, *ep. pas.* u pridušenoj vatri pomalo izgarati
σμώδιξ, ιγγος, ἡ, *ep.* masnica, modrica
σοβαρός 3. brz, hitar; ponosit, ohol. *Supst.* τό σ. nadutost
σοβέω, 1) *intr.* hrliti; šepiriti se. 2) *tranz.* brzo micati, rastjerati
Σόγδοι, οί, *stanov. pokrajine* Σογδιανή *u Aziji između Oksa i Jaksarta. I na donjem Indu zvalo se jedno pleme* Σόγδοι
σόη *v.* σώζω; σοΐο *v.* σός
Σόλοι, οί, 1) *u Herod. grad na sjev. obali Kipra.* 2) *u Ksenof. primorski grad u Kilikiji*
σολοικίζω pogrešno govoriti, φωνή kojim jezikom
σολοικισμός, ὁ, *ροζ.* pogreška protiv jezičnih zakona, *prenes.* prestupak, *os.* prirodnih zakona, τινός čega, *npr.* ηδονών neprirodno uživanje
σόλοικος 2. koji pogrešno govori; *uopće* neobrazovan, prost, neuglađen
σ όλος, ὁ, *ep.* gvozden kolut
Σόλυμοι, ol, *mitski narod u prednjoj Aziji, os. oko Termeza*

Σ όλων, ωνος, ό, *eleg. pjesnik, (os. na glasu elegija* „Salamina"), *jedan od sedam mudraca i zakonodavac atenski* 594. *pr. n. e.*

σόομαι *v.* σοϋμαι

σόος 3. *v.* σώς

σορός, ή, *kod Hom.* žara *gdje su se pohranjivale mrtvačke kosti; kasn.* lijes; *poet.* stara žena, baba

σός, σή, σόν, *ep. gen. sg. mask.* σοΐο, *pl. fem.* σέων, *ep. i dor. i* τεός 3, 1) *subjektiv.* tvoj, *uz supst. at. ob. sa član. Bez supst. a)* σός tvoj sin. *b)* ή σή tvoja žena. *c)* σόν έστι tvoja je stvar, tebe se tiče, na tebi je red. *d)* τό σόν *i* τά σά tvoja stvar, riječ, korist, dužnost, imetak, *e)* (οι) σοί tvoji rođaci, vojnici. 2) *objekt,* ση ποθη od želje, čežnje za tobom

σουδάριον, τό, rubac za otiranje znoja, *sudarium*

σοϋμαι, *stegn. od* σόομαι, *poet.* hitjeti

Σούνιον, τό, *i* ό γουνός ό Σουνιακός 1) *jugoistočni rt Atike.* 2) *općina* (δήμος) *i utvrđeno mjesto istoga imena u Atici*

Σοϋσα, ων, τά, *zimska i proljetna prijestolnica perzijskih krajeva, glavni grad pokrajine* Σουσιανή. *Stanov.* οί Σουσιανοί *i* Σούσιοι, *kod Ksen.* ό Σούσιος *i kralj Suzana. Femin.* ή Σουσίς Sužanka, *tj. Panteja*

σοφία, *jon.* -ίη, ή, razumijevanje, znanje, *stoga:* 1) vještina, okretnost, sposobnost, τινός u čem. 2) razboritost, dosjetljivost. 3) mudrost, znanje, viša spoznaja, razboritost u životu

σοφίζω, 1) *akt. aor.* έσόφισα, mudrim učiniti, poučavati, izmudriti, 8πως. 2) *med. s plpf.* 3. *sg.* έσεσόφιστο, umovati, mudro što izumiti. *Pas. u aor.* δει σοφισθ-ήναι treba lukavo izmisliti

Σόφιλλος, ό, Sofil, *otac pjesnika Sofokla*

σόφισμα, τό, sve mudro *ili* lukavo izmišljeno, lukavstvo, spletka, izlika, lukav izlaz iz čega, dosjetka, izmišljotina, majstorija

σοφιστής, οϋ, δ, *isprva isto što i* σοφός, *tj.* mudar čovjek koji se naukom bavi, *pa onda:* 1) mudrac, umjetnik, vještak. 2) filozof, naučenjak. 3) učitelj praktičnog načina življenja, OJ. učitelj govorništva. *Budući da su mnogi od njih retorskim i dijalektičkim dosjetkama samo opsjenjivali ljude i samo za novce učili, došli su u Periklovo doba na zao glas, te se pod sofistom često razumijeva:* mudrijaš, vikač, hvastavac, hva-liša, varalica

σοφιστικός 3. sofistički, ή σ. *i bez* τέχνη, sofistika, *prenes.* prevarljiv. *Adv.* -κώς, kao sofist

Σοφοκλής, έους, ό, *sin tvorničara oružja Sofila, glasovit tragički pjesnik iz Kolona u Atici od* 497/6—406/5. *pr. n. e. Napisao je oko* 125 *drama i dobio otprilike* 25 *nagrada (nikad treću). Atenjani su ga vrlo cijenili i štovali poslije smrti kao heroja* (ήρως Δεξιών)

σοφός 3, *adv. poet.* σοφώς, vješt, spreman; učen, iskusan, razuman, mudar, pametan; lukav, dosjetljiv, τί, εν τινι, περί τι »7» τίνος (u) čemu. *Supst. a)* ό σ. mudrac, vještak, stručnjak, sofist. *b)* τό σ. znanje, mudrost, umjetničko djelo, *c)* τά σ. pametna misao, razumnost *i* = σοφία

σόω *v.* σώζω

σπαδίζω, *aor.* σπαδίξας, *jon.* oderati što s koga τί τίνος

σπαθάω snovati, zametnuti što, τί; potratiti, rasipati, τί

σπάθη, ή, široko drvo kojim se zbijala potka u osnovu, *kod sadašnjeg stana:* brdo. 2) *jon. sa* φοίνιξ palmov cjepak

σπάκα *(jon.), perz.* = κύων

σ πάλα ξ, ακος, ό, *ροζ.* krtica

σπανίζω *i pas.* -ομαι, malo imati, oskudijevati, nemati, τινός čega

σπάνιος 3, *kompar.* -ώτερος, rijedak, malen, neznatan

σπάνις, εως, ή, oskudica, nestašica, τινός čega

σπανιστός 3. *poet.* oskudan

σπανοσιτία, ή, oskudica hrane

σπαράγματα, τά, raskidani komadi mrtva tijela, raskidana lešina

σπαραγμός, ό, *poet.* kidanje, cijepanje, grč

σπαράσσω *i med.* -ομαι, *aor. med.* -άξασθαι, *pas.* -αχθήναι, 1) kidati, rastrgati, τΐ άπό τίνος. 2) mučiti, kinjiti, napasti, τινά *i* τί

σπάργανα, τά, pelene, povoji

σπαργανιώτης, ό, *ep.* u pelene zavit, dijete u povoju

σπαργάω nabreknuti, najedrati; *prenes.* pun požude biti, προς, επί τι

σπάρτα, τά, konopi, užeta, *uopće* što je spleteno

Σπάρτη, ή, *glavni grad Lakonije, prijestolnica Menelajeva. Adv.* Σπάρτηθεν iz Sparte, Σπάρτηνδε u Sp. *Stanov.* ό Σπαρτιατης, *femin.* ή Σπαρτιατις Spartanka

σπαρτός 3. posijan, άνδρες *tj.* nikli iz zmaje-vih zuba *što ih je Kadmo posijao; poet.* rođen

Σπάρτωλος, ή, *grad sjeverno od Olinta*

σπασμός, ό, *i* σπάσμα, τό, *u sing. i pl.* trzanje mišica *i* živaca, trganje, grč. *Prenes.* silovito trzanje, uzaviranje της θαλάσσης

σπάω, *fut.* -ασω, *aor.* Ζσπασα i -άμην *(ep. i* σπάσσασθαι), *perf. akt.* Ισπακα, *med. i pas.* Ζσπασμαι, *aor. pas.* έσπάσθην, *fut. pas.* σπασθήσομαι, *adj. verb.* σπαστός, 1) *akt. i pas. a)* vući, trgnuti, izguliti, kidati, raščupati, τινός iz čega (izvući), *b)* namamiti koga τινά; postići što, τί. 2) *med.* za se, svoje što izvlačiti, (is)trgnuti. 3) *poet.* srkati, gutati

σπεΐο *i si. v.* Ζπω

σπεΐος *v.* σπέος

σπείρα, ή, *poet.* sve spleteno, 1) mreža. 2) uže *koje je za bure iza lađe visjelo da joj plovljenje ravna*

σπείραμα, τό, uvijanje, vijuganje

σπειρίον, τό, laka haljina

σπεῖρον, τό, *ep.* rubac za umatanje., *st. a)* pokrov, mrtvački plašt, *u plur.* haljine, *b) uopće* rubac; jedro
σπείρω, *fut.* σπερῶ, *aor.* ἔσπειρα, *perf. pas.* ζσπαρμαι, *aor. pas.* ἐσπάρην, *adj. verb.* σπαρτός, *jon. iter. impf.* σπείρεσκον, 1) sijati, tí. 2) *prenes. a)* prosipati, odbaciti, rasturiti, širiti, *b)* roditi, τινά koga
σπένδω, *fut.* σπείσω *i* -σομαι, *aor.* ζσπεισα *i* -σάμην, *perf.* ζσπεισμαι i *med. i pas. znač.; ep. prez. konj. 2. sg.* σπένδησθ-α, *iterat. impf.* σπένδεσκε, *aor.* σπεῖσα, *konj.* σπείσομεν, *iterat.* σπείσασκε, 1) *akt.* izlijevati, *os.* vino kao žrtvu komu bogu τινί, žrtvu ljevanicu prinositi. 2) *med.* žrtvovati pri sklapanju saveza *ili* ugovora, sklopiti savez, ugovor, primirje, pomiriti se, τινί, προς τίνα, μετά τίνος s kim, τινί za koga; dopustiti, obećati, tí
σπέος, τό, *ep. gen.* σπέεοζ, *dat.* σπέεϊ, *ep. i* σπεῖος, *gen.* σπείους *dat. sg.* σπῆι *i* σπῆει, *pl.* σπέσσι, σπέεσι *i* σπήεσσι, spilja, pećina, *i plur.*
σπέρμα, ατός, τό, 1) α) sjeme od biljke, ljudi i životinja, *b)* pleme, krv, pasmina, podrijetlo. 2) usjev, sin, potomak, *i plur.* 3) sijanje, *prenes.* ljubavni zagrljaj
σπερμολογία, ή, *ρoζ.* vjetrogonstvo, prazno veličanje, ναυτική u pomorstvu
σπερμο-λόγος 2. *upravo* koji sjeme »7» zrnje prebira, *zatim* brbljavac
Σπερχειός, ό, 1) *rijeka u Tesaliji koja utječe u Malijski zaljev.* 2) *riječni bog, sin Okeanov i Gejin, otac Menestijev*
σπερχνός 3. *poet.* brz, hitar
σπέρχω *i pas.* -ομαι, 5 *part. aor.* σπερχθείς, *ep. i jon.* 1) *akt. tranz. i pas.* tiskati, tjerati, *samo pas.* natisnuti se, nasrnuti, juriti, brzati; *prenes.* bjesnjeti, razljutiti se; *part.* απερχόμενος *i* σρερχθείς, nagao, brz; uzrujan, srdit, τινί na koga. 2) *intr. {akt.)* tiskati se, juriti, hitjeti, navaljivati
σπέσθαι *v.* ζπω
σπεύδω *v.* σπουδάζω
Σπεύσιππος, ου ό, Platonov nećak i njegov nasljednik u Akademiji, rođen oko g. 395.
σπήι *i si. v.* σπέος
σπήλαιον, τό, pećina, spilja
σπῖδής 2. *ep.* prostran
σπιθαμή, ή, pedalj, *tj. razmak između spru-Senoga palca i maloga prsta, a to je polovica jednoga lakta* (πήχυς)
Σπι&ραδάτης, ου, ό, 1) *vojvoda Farnabazov.* 2) *vojvoda Darija Kodomana*
σπῖλάς, άδος, ή, 1) *ep. i poet.* stijena, hrid, greben. 2) *poet.* pod (šljunkom nabit), pločnik; *prenes.* mrlja, ljaga
σπινθήρ, ηρος, ό, *ep.* iskra, varnica
σπλάγχνον, τό, *ob. plur.* 1) utroba, drob (OJ. srce, jetra, pluća). *Pri žrtvovanju najprije bi σπλάγχνα izrezali, ispekli i pojeli, a zatim ostale dijelove.* 2) *prenes.* srce, ćud, duša
σπλήν, ηνός, ό, slezena
σπογγίζω spužvom otrti
σπόγγος, ό, spužva
σποδός, ή, *ep. jon. i poet., i* σποδιή, ή, *ep. i jon.* 1) pepeo. 2) prah
σπολάς, άδος, ή, pršnjak, kožuh, koji se nosio ispod oklopa
σπονδαρχίαι, αί, *jon.* pravo prvi izlijevati žrtvu
σπονδεῖος 3. koji žrtvi ljevanici pripada, ό σπ. *se.* πους spondej -----, svečani ritam u pjesmama kod žrtve ljevanice, na koju se i pozivalo riječima σπονδή, σπονδή: ------ ■ — = **σπονδειακόν μέτρον**
σπονδή, ή, izlijevanje žrtvenoga nepomiješanog vina, žrtva ljevanica, σπ. ποιεϊν. 2) *u plur. a)* svečan, žrtvom nepomiješana vina utvrđen savez, mir, primirje, *b)* isprava o savezu, pismeni ugovor
σπορά, ή, *v.* σπόρος
σποράδην, *adv.* rasuto, pojedince, osamljeno, tu i tamo
σπόριμος 2. posijan
σπόρος, ό, σπορά, ή, *i* σπορητός, ό, 1) sijanje, doba sjetve. 2) usjev, plod; *prenes. a)* rod, pleme, *b)* potomak, pomladak
σποϋ, *po Herod. skitska riječ* = oko *(dio tijela)*
σπουδάζω, *fut.* σπουδάσομαι, *aor.* ἐσπούδασα, *perf. akt.* ἐσπούδακα, *pas.* ἐσπούδασμαι (ι *med.), adj. verb.* -αστός, -αστέος, *i* σπεύδω *(poet. i* -ομαι), *fut.* σπεύσω (» *ep.* -ομαι), *aor.* Ζσπευσα, *ep.* σπεῦσα, *konj.* σπεύσομεν, I. *akt.* 1) hitjeti, brzati, žuriti se, *aps. i* πασαν τήν δδάν, »7» ταϋτα stoga, τινί čim, *s inf. ili* iva. 2) hitno raditi što tí, žuriti se, marljivo, pomno se baviti, marljiv biti, trsiti se, brinuti se; *os.* ozbiljno raditi što, ozbiljan biti, ozbiljno misliti, tí, što, προς τίνα važno raspravljati s kim, περί τίνα prijateljevati s kim, kod koga učiti; oko čega truditi se περί τι, περί τίνος; težiti za čim προς, εϊς τι, έπί τινι, i *inf., ak. s inf., s part. npr.* ποιησάμενος brzo učiniti, ί αϊ κε, *ili* δπως, δπως μή, ίνα μή čuvati se da ne. II. *med.,* (σπεύδομαι) za se raditi što tí. III. *pas.* pomno priređen biti; cijenjen, štovan, slavljen, tražen biti od koga ύπό, προς τίνος, σπουδαζόμενος προς τι smjerajući na što
σπουδαιολογέομαι ozbiljno govoriti, o ozbiljnim, važnim stvarima razgovarati se
σπουδαίος 3, *kompar. s superl.* -ότερος, -ότατος, *Her. i* -έστερος, -έστατος, hitan, živahan. 1) *o osobama: a)* radin, revan, marljiv, *b)* valjan, čestit, prikladan, hrabar, *c)* štovanja vrijedan, vrlo cijenjen, dobar, valjan, *d)* ozbiljan, dostojanstven. 2) *o stvarima: a)* vrijedan pažnje, težnje i štovanja, dragocjen, izvrstan, *b)* znatan, važan, izrazit, potreban, c) mučan. *Adv.* σπουδαίως, *superl.* τα σπουδαιότατα, brižljivo, revno, ozbiljno
σπούδασμα, τό, djelo marljivosti, umjetnina; napor, zanimanje
σπουδή, ή, α) hitrina, brzina, žurba, naglost, revnost, marljivost, trud, napor, *b)* ozbiljnost, važnost, *c)* sklonost, privrženost, oda-

nost *đ)* nauka; *konstr.* τινός, εἴς, ἐπί, περί τι, περί τίνος oko čega, za što, za koga (sklonost), s *inf., ak. s inf.,* σπουδήν ποιεῖσθαι, Ζχειν žuriti se, marljivo raditi, truditi se. *Adv.* σπουδή, διά, ἀπό, ὑπό σπουδῆς, σύν σπουδῇ, κατά σπουδήν žurno, pomno, mučno, jedva, od zbilje, ozbiljno

σπυρίς, ίδος, ἡ, *jon.* košara, mrežica za ribe, vrška

Στάγιρος, ἡ, *makedonski grad na istočnoj obali Halkidike, postojbina Aristotelova. Stanov.* ὁ Σταγιρίτης

σταγών, όνος, ἡ, *poet.* kap, kaplja; suza

σταδιοδρομέω utrkivati se

στάδιος 3. postavljen, stojeći, ὑσμίνη boj stojećke, boj izbliza. *Supst.* ἡ σταδίη boj izbliza. 2) στάδιον, τό, *pl.* τα στάδια i οἱ στάδιοι, α) trkalište, *(dugo ob.* 600 *grč. stopa), b)* stadij, *mjera za dužinu:* a) *eginsko--atički ili općeno grčki stadij od* 500 *grč. stopa* = 164 *met.* β) *olimpijski od* 600 *grč. stopa* = 192 *met.*

στάζω, *rijetko u prozi, fut.* στάξω, *aor.* Ζσταξα, *ep.* στάξα, *perf. pas.* (ἐν)ἑστακται, *adj. verb.* στακτός, 1) *tranz. ep. i poet.* kapati, lijevati, nakapati, tí što. 2) *intr.* kapati, curiti, (Ζκ) τίνος s čega

στάθεν, *poet.* 3. *pl. aor. pas.* = ἐστάθησαν, *v.* ἵστημι

στα θευτός 3. *poet.* spaljen, sažgan

σταθμάω, *poet. ob. med.* -άομαι, *jon.* -έομαι *(part. jon.* σταθμευμένος *i* σταθμευμένος), *fut.* -μήσομαι, * σταθμόομαι, *jon.* uzicom izmjeriti, proračunati, prosuditi, zaključivati, τινί po čemu

στάθμη, ἡ, uzica, vrpca, kalamir

σταθμόομαι *v.* σταθμάω

σταθμός, ὁ, *pl.* σταθμοί ί σταθμά, stajalište, *tj.* 1) *a)* postaja, *b)* staja, tor, σταθμόνδε u tor, u staju, *c)* noćište, konak, OJ. *na perzijskim cestama, gdje se noćilo i počivalo, kao* dan hoda, *oko 5 parasanga, otprilike* 4—5 *milja.* 2) *ep. i poet.* stup, *os.* dovratnik. 3) a) poteg, težina, *b)* prečanica na vazi, vaga

σταῖς, σταιτός, τό, *jon.* tijesto od pšenična brašna

σταίτινος 3. *jon. i poz.* od tijesta

στάλαγμα, τό, kaplja

στάμεναι *v.* ἵστημι

στδμῖνες, οἱ, *ep., dat.* σταμίνεσσι, potpornji, podupirači

στάν *v.* ἵστημι

στάξ' *v.* στάζω

στασιάζω ustajati, ustanak dizati, buniti se; nesložan biti, zavaditi se s kim τινί, ἐπί, ἐ\» τινι, κατά, προς τίνα; poradi čega περί, ὑπέρ τίνος, τινός ἕνεκα

στασιαστικός 3, *adv.* -ώς, *v.* στασιώδης

στάσιμος 2. koji (čvrsto) stoji, postojan, miran; ozbiljan. *Supst.* το στάσιμον (μέλος) korska pjesma uz koju kor ne stupa, nego stojeći na jednom mjestu pjeva

στάσις, εως, *jon.* ιος, *dat. T,* ἡ, 1) *a)* stajanje. *b)* mjesto stajanja, stajalište. 2) ustajanje, *a)* ustanak, buna, politički prekret, stranačka borba, svađa, nesloga, prepirka, strančarenje, *b) metonim.* stranka

στασιώδης 2. *i* στασιαστικός 3, *adv.* -ώς, *i* στασιωτικός 3. buntovan, buntovnički; *supst.* τό στασιωτικόν stranački duh

στασιώτης, ου, ὁ, *i bez* ἀνήρ, buntovnik, urotnik, drug u uroti

στάσκε *v.* ἵστημι

στατέον, *adj. verb. od* ἵστημι, treba postaviti

στατήρ, ῆρος, ὁ, stater, jedinica težine i novčana jedinica, os. zlatni novac, *i* στατήρ Δαρεικός *ili satno* δαρεικός, *težak* 8,6 *gr.; i* ὁ Φωκαΐτης *ili* Κυζικηνός *je dvostruki stater* 16—16,5' *g; osim ovoga bio je i srebrni stater od* 11 *g.*

στατός 3. *ep. i poet.* postavljen, ὕδωρ kaljuža, mlaka, ἵππος konj koji stoji u staji, pos talac

σταυρός, δ, kolac, brklja, palisada; križ

σταυρόω kolje pozabijati; na križ pribiti

σταύρωμα, τό, ograda od kolja, kolje, utvrđivanje koljem, palisadama utvrđeno mjesto

σταφυλή, ἡ, olovnica, olovna vaga

σταφυλή, ἡ, grozd

στάχυς, υος, ὁ, *ep.* klas

στέαρ, τό, *gen.* στέάτος *(dvoslozno),* loj, mast; *u Ksen. i* žitka mast, riblja mast

στεγάζω *v.* στέγω

στεγανός 3. J *kompar. i superl., i* στεγνός 3. *s poseb. jon. femin.* στεγαστρίς, ίδος, ἡ, 1) *akt.* koji pokriva, štiti, čvrst, gust. 2) pokriven. *Supst.* τό στ. natkrito mjesto, kuća, šator

στέγ-αρχος, ὁ, *jon.* gospodar kuće

στέγαστρο ν, τό, *poet. i poz.* pokrivač, kabanica od kože, kožuh

στέγη, ἡ, *poet.* στέγος, ους, τό, i στέγασμα, τό, α) krov. *b)* kuća, šator, soba, zaklonište; *u Sof. u pl. i bez* πετρήρεις pećina, spilja, *Sof. El.* žara

στεγνός 3. *v.* στεγανός

στέγω, *aor.* Ζστεξα, *i* στεγάζω, *perf. pas.* ἐστέγασμαι, pokrivati; *prenes. a)* okružiti, kriti, obuhvaćati, *b)* (σιγή) kriti, sakrivati, zatajiti, c) zaklanjati, štititi, braniti

στείβω, στείψω, Ζστειψα, στειπτός, stupati, gaziti, τί; οδοί στειβόμεναι utrveni putovi, utrenici

στεῖλα *v.* στέλλω

στειλειή, ἡ, *ep. i* στειλειόν, τό, *ep.* držalo od sjekire, sjekirište; ušice od sjekire

στεινόπορος, στεινός, στείνω, στεινωπός, στεῖνος, στεινότης, *v.* στεν.

στείομεν, *var. za ep.* στήομεν *od* Ζστην, *v.* ἵστημι

στειπτός 3. *poet.* utapkan, zgažen, zbijen

I. στείρα, *jon.* στείρη, ἡ, *ep.* glavna greda lađena

ΙΙ. στείρος ἡ, *ep. buk. poet. (v.* στερεός), *sterilis,* neplodna., bez potomaka

Στειριεύς, έως, ὁ, *stanov. at. općine (dema)* Στειριά *u Pandionovoj fili, iron. oznaka Trazibulova*

στείχω, *aor. slabi* ζστειξα, *jaki* εστῖχον, *ep. jon. i poet. a)* stupati, ići. *b)* odjuriti, polaziti, odlaziti, *c) prenes.* dolaziti, nadoći, *konstr.* δδόν na put, *ili* τί, ἀνά, ἐπί, ες, προς τι kamo, ἐπί, προς τίνα, τινί komu

στέλεχος, τό, dno debla, deblo, panj, klada

στέλλω, *fut.* στελώ *i* στελοῦμαι, *aor.* ἔστειλα *i* -άμην, *perf. akt.* Ζσταλκα, *med. i pas.* Μσταλμαι, *aor. pas.* ἐστάλην, *fut. pas.* σταλήσομαι, *ep. fut.* στελέω (ι *jon.), aor.* στεῖλα, *jon. plpf.* 3. *pl.* ἐστάλατο, *(u Herod. impf. često:* htio sam *itd.),* I. *akt. tranz.* stavljati, *tj.* 1) u red stavljati, urediti, spremati, opremati, odijevati, τινά, τί. 2) slati, poslati po koga, pozvati, dovesti, dopremiti; naložiti, nastojati nagovoriti, *aps., ili* τινά, τί, i to *'éζ, επί* τι, do čega, kamo. 3) *ep. i poet.* ιστία savijati, skinuti, spremiti. II. *med.* 1) sebi obući što (τί) na što ἀμφί τινι. 2) k sebi pozvati, τινά. III. pas. 1) spremati se, odijevati se, obući se. 2) poslan biti, doći, τί kamo. IV. *akt. intr., med. i pas.* opremiti se, podići se, krenuti na put, otputovati, broditi, voziti se, τί, ες, ἐπί, τι kamo, ἐπί τίνα za kim

στέμμα, τό, vrpca, povez oko glave, *ep.* lovorova grančica obavita bijelim vunenim trakovima, vrpce oko glave žrtvenih životinja; *(ol.* 1, 14 *i* 28: *Hriz je nosio* vrpcu od bijele vune *na svom štapu kao znak svećeničke časti)*

στεμματόω, *poet.* vjenčati

στέναγμα, τό, *i* στεναγμός, ὁ, *v.* στόνος

στενάζω, *fut.* -άξω, *aor.* ἐστέναξα, *adj. verb.* στενακτέον, *ep. i poet.* στενάχω, *iter. impf.* στενάχεσκε, *i med.* στενάχομαι, *ep.* στεναχίζω *i med.* στεναχίζομαι (-άχω *i* -ίζω *samo prez. i impf.),* 1) *intr.* stenjati, jecati, uzdisati, ἐπί τινι poradi čega; bučati, šumiti, tutnjeti, oriti se; brektati, dahtati, ἵπποι. 2) *tranz.* oplakivati, τινά *i* τί, κήδεα jade jadovati

στενακτός 3. *v.* στονόεις

στενό-πορος 2, *jon.* στεινό-πορος 2. s tijesnim putem, tijesan; το στ. *i* τα στ. tjesnac, klanac, uvala

στενός, *jon.* στεινός 3. *kompar. at.* στενότερος, *jon.* στεινότ., *superl. jon.* στεινότατος, tijesan, uzak. *Supst. a)* στενή (χώρα) užina, *b)* τό στενόν *i* τα στενά, α) užina, tjesnac, klanac. β) kukavne prilike, nevolja, bijeda, nužda

στενότης, *jon.* στεινότης, ητος, ὁ, *i ep.* στεῖνος, εος, τό, 1) tjesnoća, užina, tjesnac. 2) *prenes.* tegoba, nužda, tjeskoba

στενοχωρέω u tjesnac tjerati, na uzak prostor stiskati; *prenes.* pritješnjavati

στενοχώρια, ἡ, tjesnac, klanac

Στεντορίς, ίδος, ἡ, λίμνη, *jezero u Trakiji kod grada Ena* (Αἶνος), *što ga čini rijeka Hebro*

Στενύ-κληρος, *dor.* -κλᾶρος, ἡ, *grad u sjevernoj Meseniji*

I. στένω, *ep.* στείνω, *samo prez. i impf. akt.,* usko činiti, suziti; *ob. u pas. a)* uzak postati, suziti se. *b)* pritiješnjen biti, tiskati se. *c)* puniti se, napunjen biti, τινός *i* τινί čega, čim. *d)* potišten, opterećen biti, τινί čim

II. στένω *i* στένομαι, *ponajv. ep. i poet.* 1) *intr. a)* stenjati, uzdisati, jecati, *b)* bučati, šumiti, tutnjiti. 2) *tranz.* žaliti, oplakivati, τινά, τί, τινός čega radi

στενωπός, *jon.* στεινωπός 2. uzak, stegnut, tijesan. *Supst. 6 στ.* tjesnac, klanac; cesta, ulica; užina (morska)

στέργηθρον, τό, *poet.* naginjanje na ljubav; ljubav

στέργημα, τό, ljubavni čar, sredstvo kojim se ljubav budi

στέργω, *fut.* στέρξω, *aor.* ἔστερξα, *perf. akt.* εστοργα, *pas.* εστεργμαι, 1) ljubiti, voljeti, prijazan biti, sviđati se. 2) zadovoljan biti, zadovoljiti se, strpljivo podnositi, podati se čemu, odreći se, τινά * τί. 2) *poet.* željeti, moliti, τινά, i *inf.*

στερεός 3, *jon. i* στείρος 3. *i 2, adv. ep.* στερεώς, *i* στέρϊφος 3, στερρός 3. *i* 2, *adv.* στερρώς, 1) ukočen, tvrd, čvrst. *Supst.* στείρα, στείρη, ἡ, *v.* I. στείρα. 2) *prenes. a)* tvrd, žestok, tvrdoglav, odrješit, okrutan, postojan, *b)* jak, jedar, *c)* jalov, neplodan, *v.* II. στείρα jalovica, (τα στερεά kubični brojevi)

στερεό-φρων 2. okorio, tvrdoglav

στερεόω jakim, čvrstim učiniti; *med.* sebi čvrstim *ili* trajnim činiti, ojačati

στερέω, *fut.* -ήσω, *aor.* ἐστέρησα, *perf. akt.* (ἀπ)-εστέρηκα, *pas.* ἐστέρημαι, *aor. pas.* ἐσ-τερήθην, *fut. pas.* στερήσομαι *(var.* -ηθήσο-μαι), *ep. aor. akt. inf.* στερέσαι, *uz to* στερί-σκω *(samo prez.) i pas.* στέρομαι *(samo prez. i impf.),* 1) *akt.* otimati, lišiti koga čega τινά τίνος. 2) *pas.* lišen sam čega τινός, *rijetko* τί, izgubiti, nemati, της πόλεως iz domovine prognan biti

στέρϊφος 3. *v.* στερεός

στερκτός 3 (στέργω), *poet.* koji se mora ljubiti

στέρνον, τό, *v.* στήθος

στερνοϋχος 2. *poet.* širokih prsa, prsat; χθων zemlja s prostranim ravnicama

στέρομαι *v.* στερέω

στεροπή, *dor.* -πά, ἡ, *ep. i poet. a)* blijesak, munja, *b)* sijevanje, sjaj

στεροπ-ηγερέτά, ao. ὁ, *ep.* koji skuplja i baca munje, munjobija

στέροψ, οπός, ὁ, ἡ, *poet.* sjajan, svijetao

στερρός *v.* στερεός

στερρότης, ητος, ἡ, tvrdoća, čvrstoća

στεῦμαι, *ep. i poet. đep. samo* -ται, στεῦτο, -ντο, *upravo* postaviti se kao da se namjerava što učiniti., gra'diti se., činiti se; tvrditi; obricati, dičiti se, zateći se., prijetiti; i *inf.*, ευχόμενος pohvaliti se

στεφάνη, ἡ, *v.* στέφανος

στεφανηφορέω vijenac nositi

στεφανη-φόρος 2. koji nosi vijenac, ovjenčan, *os.* ἀγών, u kojem pobjednik dobiva vijenac

στεφανίτης, ου, ὁ, ἀγών = στεφανηφόρος

στέφανος, 6, στεφάνη, ἡ *(ne dolazi u atičkoj prozi), poet.* στεφάνωμα, τό, *i* στέφος, τό, I. *upravo* optok na gornjem kraju kojega predmeta, si. 1) kruna, počeonica, *što su je nosile žene kao dijadem.* 2) rub, okrajak šljema, šljem. 3) *prenes.* rub brda. 4) (στέφανος *i* -νωμα) okruživanje, πύργων krunište. II. vijenac, 1) (στέφος), vunenim trakovima omotan maslinov vijenac *ili* grančica *što su je nosili pribjegari, svećenici i vrači.* 2) (στέφανος, -νη, -νωμα) α) pobjednički vijenac, *b) prenes. i bez.* καλλίνικος pobjeda, odlikovanje, nagrada

στέφω, στέψω, Ζστεψα, *perf. pas.* Ζστεμμαι, *aor.* ἐστέφθην, *i* στεφανόω, -ώσω *itd., jon. prez. pas.* 3. *pl.* -ανεῦνται, 1) *akt.* obavljati, okruživati, optočiti; ovjenčati, vijencem nagraditi, okruniti, *uopće* kititi, resiti, τινά, τί, čim τινί. 2) *pas.* ovjenčan biti, počasni vijenac dobiti, obavijati se oko čega περί τι, oko koga ἀμφί τίνα, okružen biti čim τινί, τί. 3) *med. a)* ovjenčati se čim τινί. *b)* sebi ovjenčati što τί

στέωμεν, στγ), στήγ), στήθι *v.* Ι'στημι

στήθ-ος, εος, ους, τό, *ep. gen. i dat.* στήθεσφι, *i* στέρνον, τό, 1) prsa, kod ljudi i životinja. 2) *kao sjelo misli, strasti i čuvstva,* srce

στήλη, ἡ, stup, *os. a)* potporanj, *b)* međašnji stup, stup na oba kraja trkališta = νύσσα. *c)* grobni stup, stećak, *d)* počasni spomenik *na kom su se bilježila imena zaslužnih muževa (u Ateni na Akropoli). e)* sramotan stup *na kojem su se bilježila imena izdajica. f)* stup *na koji su se bilježili zakoni, naredbe, ugovori; prenes.* ugovori

στηλίδιον, τό, *poζ.* malen stećak, malen grobni spomenik

στηλίτης, ου, ὁ, na sramotni stup napisani, javno ožigosani

στήμεναι, *ep. mj.* στῆναι, *v.* ἵστημι

στήμων, όνος, ὁ, navitak na stanu, osnova

στηρίζω, *fut.* -ίξω, *aor.* ἐστήριξα, *perf. pas.* ἐστήριγμαι, *aor.* ἐστηρίχθην, I. *akt. tranz.* 1) podupirati, učvrstiti, upirati, τί (Ζν) τινι. 2) ukrijepiti, sokoliti. II. *akt. intr. i med.* o što opirati se, τινί, κακόν κακω ἐστήρικτο zlo se nanizalo na zlo; i ϊζ, προς τι

Στησίχορος, ὁ, Stezihor, *lirski pjesnik iz Himere, umro oko g.* 550. *pr. n. e.*

στήωσι *v.* ἵστημι

στιβαρός 3, *adv.* -ρώς, *ep. upravo* čvrsto zbijen, si. gust, čvrst, krupan, jak

στιβάς, άδος, ἡ, ležaj od slame, lišća *ili* šaša

στιβέω, *poet., perf. pas.* ἐστίβηται, za tragom ići, pretraživati

στίβη, ἡ, *ep.* mraz

στίβος, ὁ, *α)* utrven put, staza, *b)* nogostup, stopa, trag

στιγεύς, έως, ὁ, *jon.* koji žig udara, žigar

στίγμα, *τό, jon. upr.* ubod, točka; znamenje, žig

στιγματίας, ὁ, koji je žigosan; *i nadimak gramatika Nikanora jer se osobito bavio interpunkcijama* (στιγμή, *što v.)*

στιγμή, ἡ, točka; rečenični znak, interpunkcija

στίζω, *fut.* στίξω, *aor.* ἔστιξα, *perf. pas.* Ζστιγμαι, *adj. verb.* στικτός, bosti, urezivati znakove, likove i slova; tetovirati, žigosati, τινά, τί *i* εἴς τι, *ili* στίγματα στίζειν τινά. *Med.* sebi znakove izbockati, τί na čem; τα Ζμπροσθεν πάντα ἀνθέμια ἐστιγμένοι sprijeda sasvim izbockan, nalik na cvijeće *(Ksen. Anab.* 5, 4, 32)

στικτός 3. *poet.* izbickan, piknjast, pjegav, šaren

στίλβω sjati, blistati se

στιλπνός 3. *ep.* sjajan, svijetao, blistav

στίφος, εος, ους, τό, gusto zbijeno, os. gusta četa, mnoštvo, hrpa; naloga

στιχάομαι, *ep. dep. med., samo impf.* 3. *pl.* ἐστιχόωντο, *i* στοιχέω, u redu ići, *uopće* ići, stupati, koračati

στίχος, ὁ, *uz ep. gen. sg., nom. i ak. pl.* στιχός, στίχες, στίχας, i στοίχος, ὁ, red, vrsta, os. *a) upi.* bojni red. *b)* στίχος u pjesmi: stih

στλεγγίς, ίδος, ἡ, 1) strugač *kojim se ulje s tijela skidalo u kupalištu ili palestri.* 2) nakit, poput češlja, krasan češalj, *ob. zlatan*

στοά, ᾶς, ἡ, 1) natkrit trijem sa stupovima, hodnik, galerija, dvorana; *os. u Ateni* ἡ τοϋ βασιλέως στοά *ili* βασίλειος στ., *gdje je arhont kralj* (ἀ. βασιλεύς) *vodio parnice o vjerskim stvarima i gdje su se izlagali zakoni.* 2) stoička škola, *nazvana po* στοά ποικίλη *(što v.) u Ateni, u kojoj je prvi učio stoik Zenon.* 3) magazin za premanje oružja, oružnica, arsenal

στοιχείο ν, τό, α) kazalo na sunčanom satu; *b)* slovo, si. τά στ. temeljni počeci nauke, počela

στοιχέω *v.* στιχάομαι

στοιχίζω, *poet.* u red postavljati; postaviti, razložiti

στοίχος, ὁ, *v.* στίχος

στολή, *dor.* -λά, ἡ, haljina, odjeća, odijelo, *kod vojnika* bojna oprema. *Os.* ἡ (Περσική *ili* βαρβαρική) στολή duga vunena gornja haljina perzijska, kaftan, talar

στολιδωτός 3. s borama, nabran, τό κάτω dolje

στόλος, ὁ, 1) spremanje na što, si. *a)* put, vožnja, *b) os.* pohod vojske, vojna, *i bez* στρατιής, νεών. 2) povod putovanju. 3) povorka, pratnja, četa, narod; *os. a)* vojska,

vojna sila. *b)* pomorska vojska., brodovi, *i bez* ναυτικός, ναυβάτης

στόμα, τό, *i demin.* στόμιον, 1) usta, *a) često prenes.* pogan jezik, govor, riječ, τας εύφημου στόμα φροντίδος ἕντες tihe izjave pobožnog mišljenja puštajući; στ. ὑπίλλειν τινί mukom mučati pred kim, ελεύθεροι τό στ. ζυva čist jezik; τό στ. όξύνειν jezik brusiti, *tj.* na tvrde riječi poticati, ἀπό στόματος napamet, naizust, *b)* πολέμοιο, ὑσμίνης ždrijelo rata, bitke. 2) *metafor. u sg. i pl.* ušće, otvor, ulaz, ἑπτάπυλον στόμα usta sedmorih vrata, *tj.* sedmerovratni grad. 3) prednja strana čega, *st. a) (i u pl.)* lice. *b)* pročelje, čelo vojske, οι, αϊ κατά στ. koji stoje nasuprot, *c)* κατά στόμα *uopće* sprijeda, o *koplju:* sprijed na šiljku, na vrhu. *d)* (τό στόμιον) žvale, uzda, στόμιον δέχεσθαι podati se, pokoravati se

στόμ-αργος *2. poet.* nezauzdan, lajav, ježičav

στόμαχος, ό, *ep.* grkljan; *poz,* želudac

στόμιον, τό, *v.* στόμα

στο μ ό ω, *jon. poet. poz.* začepiti usta komu tinά; oštriti, jačati, krijepiti

στόμφάξ, άκος, ό, *poet.* hvališa, hvastavac

στόμωσις, εως, ή, *poet.* oštrenje; πολλήν έχων στ. imajući dobro naoštren jezik

στοναχέω, *ep. i poet.* stenjati, uzdisati za čim τί

στοναχή, ή, *ep. i poet.* uzdisanje, stenjanje

στονόεις, εσσα, εν, *ep. i poet. i* στενακτός 3. *poet.* 1) s uzdisanjem i jadanjem združen, stenjući, jadajući; *o moru:* bučan. 2) pun jada, jadan, jadovit, bolan, gorak

στόνος, ό, στέναγμα, τό, *poet. i* στεναγμός, ό, stenjanje, jecanje, uzdisanje, tinός za kim; hropljenje čovjeka na umoru; jecanje boraca; *prenes.* στόνω βρέμουσι jekom ječe

στοργή, *dor.* στοργά, ή, ljubav, *os. roditeljska i djetinjska*

στορέσαι *i si., aor. inf. od neobič. prez.* στορέννυμι = στόρνυμι, *što v.*

στόρνυμι ζ στρόννυμι, *fut.* στορώ, -εις, *i* στρώσω, *aor.* έστόρεσα *(ep.* στόρεσα) ι Ζστρωσα, *perf. pas.* εστρωμαι, *aor. pas.* έστρώθην, *adj. verb.* στρωτός, 1) sterati, prostirati, ἀν&ρακιήν žeravicu razgrnuti. 2) poravniti *(put);* πόντον umiriti. 3) pokriti, posipati (ὁδόν), tinί čim

στοχάζομαι, *dep. med.* 1) nišaniti, gađati, smjerati, tinός. 2) težiti za čim, tražiti, loviti, obzirati se, *aps. ili* tinός. 3) istražiti, pogoditi, prosuditi, tinός *ili* τί

στόχασμα, τό, *poet.* ono čim se nišani, koplje

στοχαστικός 3. u nagađanju, naslućivanju vješt, domišljat, *aps. i* tinός

στ ράπτω, τί, *poet.* = ἀστράπτω, *što v.*

στρατάομαι, *impf.* 3. *pl. rastegn.* έστρατόωντο, imati tabor, taboriti, *v.* στρατόομαι

στρατ-άρχης, *jon.* = στρατηγός, vojskovođa

στρατεία, *jon.* στρατηίη, ή, 1) vojnica, ratovanje, rat, σ. ποιεῖσθαι zavojštiti na koga εἴς, ἐπί τι *i* ἐπί τίνος. 2) vojna služba, σ. ἐκλείπειν otimati se novačenju. 3) *rijetko* vojska = στρατιά

στράτευμα, τό, 1) vojska, vojna sila (= ή στρατιά), στρατεύματα *copiae,* čete; στ. ἱππικόν konjaništvo, *tako i* πεζόν, ναυτικόν, πολιτικόν građanska vojska. 2) *(rijetko)* vojnica = στρατεία

στρατεύσιμος 2. *v.* στρατιωτικός

στρατεύω *i dep. med.* -ομαι *s adj. verb.* στρατευτέον, *α)* na vojsku ići, *aps. ili* ἐπί τίνα, εἰς, ἐπί τι protiv koga, čega. *b) (os. med.)* na vojsku dolaziti, s vojskom ići, u vojsci služiti, u ratu biti, kao vojnik »7» najamnik služiti u vojsci za plaću (μισθοῦ); *os.* voditi vojsku, εἴς τι kamo

στρατηγέω 1) *intr.* biti vojskovođa, *aps. ili* τινός »7» τινί čiji, Ζς τι kao vođa kamo voditi; *os.* strateg biti, biti jedan od desetorice stratega *u Ateni. 2) uopće* upravljati, zapovijedati, *aps. ili* τινός kim, υπέρ τίνος komu u korist. *Pas.* dati se upravljati od koga, υπό τίνος 3) *tranz.* svojim vodstvom postići, izvesti što tί, πάντα υπέρ τίνος cijeli rat na čiju korist voditi. U *pas.* τα στρατηγούμενα preduzeća vojskovođe

στρατήγημα, τό, čin *ili* odredba vojvodina, *os.* lukava osnova, ratna varka

στρ ατηγία, *jon.* -ίη, ή, 1) čast i služba vojskovođe, vojvodstvo, vrhovno zapovjedništvo; *u Ateni* služba stratega. 2) vještina vođenja vojske, ratna vještina, taktika

στρατηγιάω, *desider. od* στρατηγέω htjeti biti vojskovođa

στρατηγικός 3. 5 *poseb. femin.* στρατηγίς, ίδος, ή, 1) vojvodski, τα στρ. vojvodske dužnosti; ή στρατηγίς (ναῦς) vojvodski brod. 2) vješt vođenju vojske, στρ. ἀνήρ izvrstan vojskovođa.

στράτήγιον, τό, 1) vojvodin šator. 2) mjesto gdje se sastajalo deset stratega *u Ateni*

στρατηγίς *v.* στρατηγικός

στρατ-ηγός, ό, vojskovođa, vojvoda, zapovjednik, o'ι στρ. *α) u Ateni:* vrhovna vojnička oblast, *njih deset koji su isprva išli svi na vojnu i izmjenjivali se dnevno u vrhovnom zapovjedništvu. Kasnije je to bio posao samo dvojice trojice, a ostali su ostajali kod kuće i obavljali vojničke, upravne ili sigurnosne poslove. Njima su pripadale veoma razne ne samo vojničke nego i administrativne i sudbene funkcije, a imali su velik utjecaj i u izvanjskoj politici, b)* vrhovni upravitelj *u gradovima Male Azije, c) kod Perzijanaca:* vrhovni zapovjednik koje pokrajine

στρατηίη, ή, *v.* στρατεία

στρατηλασίη, ή, *jon. a)* vojna. 6) vojska

στρατηλατέω vojsku ₀/₀ voditi, na vojsku ići; vojskovođa biti, voditi, zapovijedati

στρατ-ηλάτης, ου, ό, *poet.* vojskovođa

στρατιά, *jon.* -ιή, ή, ι στρατός, ό, *ep. gen.* στρατόφιν, 1) vojska, *zapravo* vojska u taboru, *ali i uopće* vojska, *i* vojska kad

putuje; στρατιά πεζή., πεζική, κατά γην kopnena vojska, pješadija, ναυτική pomorska vojska, mornarica. 2) ὁ στρατός, četa, mnoštvo, pratnja

Στρατίη, ἡ, *grad U'Arkadiji*

στράτιος 3. *v.* στρατιωτικός

στρατιώτης, ου, ὁ, vojnik; pješačke čete

στρατιωτικός 3, *i fem.* στρατιώτις ιδος, ἡ, στρατεύσιμος 2, *i jon.* στράτιος 3. vojnički; ratni; *prenes.* ratoboran, surov; (χρήματα) στρατιωτικά ratni novci; Ζεὺς στράτιος Zeus vojne sile *kao narodni bog karski. Supst. a)* ἡ στρατιώτις (ναῦς) prijevozni vojnički brod. *b)* τὸ στρατιωτικόν mnoštvo vojnika, vojska, *c)* (τα) στρατιωτικά vojništvo. *Adv.* στρατιωτικώς, *komp.* στρατιωτικώτερον παρεσκευασμένος oružan više za vojnu na kopnu *(Tuk.* 2, 83)

στρατολογέομαι vojnike kupiti, novačiti. *Pas.* biti uzet u vojnike

στρατό-μαντις, εως, ὁ, vrač, gatar, vidjelac vojske *(Kalhant).*

στρατόομαι, *ep. dep. pas., impf.* 3. *pl.* ἐστρατόωντο, taboriti, utaboriti se

στρατοπεδεία *i* στρατοπέδευσις, εως, ἡ, taborenje, postavljanje tabora, položaj vojske

στρατοπεδεύω, *med.* -ομαι, taboriti, utaboriti se; usidriti se

στρατό-πεδον, τό, *a)* tabor, oko, utvrda. *b)* utaborena vojska, vojska četa. *Kao vlast. ime zvali su se* Στρατόπεδα *stanovi Karana i Jonjana, što su ih dobili od Psametiha za čuvanje mede na peluzijskom ušću Nila*

στρατός, ὁ, στρατόφιν *v.* στρατιά

στρεβλή, ἡ, *poet.* vijalica, valjak, vitao

στρεβλόω savijati, motati, sukati, napinjati, iskriviti, uganuti, os. na mučilo raspeti, *st.* mučiti

στρέμμα, τό, iščašenje, ugon

στρεπτός 3, *adj. verb. od* στρέφω, 1) pleten, sukan, χιτών pletena košulja. *Supst.* ὁ στρ. *a)* ogrlica, đerdan, lanac, *b)* vrsta kolača, kovrtanj. 2) koji se dade savijati, okretan, povodljiv, povratljiv

στρεπτο-φόρος 2. *jon.* koji nosi lanac oko vrata

στρεύγομαι, *ep. dep, pas. upravo* iscijeđen, izažiman biti,,si. biti iscrpljen, onemoćati, kinjiti se, ginuti

στρεφεδῖνέομαι, *aor.* 3. *pl.* στρεφεδίνηθεν, *ep. pas.* naokolo vrtjeti se, ol δσσε zavrte mu se oči

στρέφω, *fut.* στρέψω, -ομαι, *aor.* ἔστρεψα, -άμην, *perf. akt.* ἔστροφα, *med. i pas.* εστραμ-μαι, *aor. pas.* ἐστραφην *i {ep. i poet., rijetko u prozi)* ἐστρέφθην, *fut. pas.* στράφήσομαι, *adj. verb.* στρεπτός; *ep. aor. akt.* στρέψα, *iter.* στρέψασκον, *jon. aor. pas.* ἐστράφθην, 1) *akt. tranz.* vrtjeti, okretati, obraćati, savijati, upravljati, τινά, τί. 2) *akt. intr. i pas. a)* okretati se, obraćati se, valjati se, izvrnuti se, iščašiti, izvraćati se; στρεφθείς uvijen, umotan; ἐστραμμένος spleten, *b)* amo-tamo obraćati se. *c) prenes.* a) okolišiti, opirati se, uklanjati se. β) dati okrenuti se, τινός obazirati se na što. 3) *med.* od sebe odvratiti što (τί)

στρογγυλός 3. svrnut, okrugao, zaokružen

στρόμβος, ὁ, *ep.* zvrk, čigra; puževa ljuska; vihor στρουθ-ός, ὁ i ἡ, vrabac; ὁ μέγας *ili (jon.)* κατάγαιος στ. noj

στροφάλιγξ, ιγγος, ἡ, *ep.* vrtlog, vijavica

στροφαλίζω, *ep.* često vrtjeti, sukati

στροφάς, άδος, ὁ, ἡ, *poet.* koji se okreće, κέλευθοι ἄρκτου kružna putanja Velikoga Medvjeda

στροφή, ἡ, 1) vrćenje, okret, obrat; *os.* okret kora kod plesa u orkestri i s njime povezana pjesma: *strofa* (στροφή), protivan je okret po tom i protivna pjesma: *antistrofa* (αντιστροφή). 2) lukavstvo, prijevara Στρόφιος, ὁ, 1) *otac Skamandrijev.* 2) *otac Piladov, vladalac u Fokidi, kod koga je Orest odrastao*

στροφός, ὁ, uže, konop, konopac, vrpca

Στρύμη, ἡ, *primorski grad u Trakiji*

Στρυμών, όνος, ὁ, *rijeka u Trakiji. Stanov. uz nju* οἱ Στρυμόνιοι./ʃtaı!/. *jon.* Στρυμόνιος (ἄνεμος) sjevernjak *koji puše od Strimona*

στρυφνός 3. kiseo; *prenes.* mrzlovoljast

στρώματα, τά, *i* στρωμνή, ἡ, prostirač, pokrivač, sag; posteljina, poplun, uzglavlje, postelja στρωματό-δεσμος, ὁ, vreća za posteljinu, *koju je na putu nosio rob* στρωμνή, ἡ, *v.* στρώματα στρώννυμι *v.* στόρνυμι στρωτός 3. *poet.* prostrt, položen στρωφάω, *ep. jon. i poet.* 1) *akt. ep.* vrtjeti, presti. 2) *med.* tamo-amo vrtjeti se, pro-metati se, boraviti

στυγ-άνωρ, ορός, ὁ, ἡ, *poet.* koji mrzi ljude

στυγερός 3, *adv.* -ώς, *v.* στυγνός στυγέω, *ep. poet. i jon., aor. ep.* εστυγον *i* Ζστυξα, *poet.* -γησα, *perf.* (ἀπ)εστύγηκα *(s prez. znač.), aor. pas.* ἐστυγήθην, *fut. med.* στυγήσομαι (s *pas. znač.),* 1) mrziti, prezirati, zazirati, bojati se čega, žacati se, *aps.* τινά, τί, s *inf.* U *pas.* omražen, mrzak biti, ὑπό, προς τίνος od koga, τινί komu. 2) *ep. s aor.* Ζστυξα, *kauzal.* strahovitim učiniti što (τί) komu (τινί)

στυγνός 3, *i ep. i poet.* στυγερός 3, *adv.* -ρώς, 1) mrzak, oduran, gadan, strahovit, užasan; klet, oporan (μῦθος); jadan, bijedan, nesretan, tužan, mrk, taman. 2) *akt.* pun mržnje

στύγος, τό, *poet.* mržnja, predmet mržnje

Στύμφαλος, *jon.* Στύμφηλος, ἡ, 1) *grad u Arkadiji na rijeci istoga imena. Stanov.* ὁ Στυμφάλιος. 2) ΣτυμφηλΙς λίμνη, ἡ, Stimfalsko jezero *iz kojeg istječe rijeka Stimfal*

Στύξ, Στυγός, ἡ, 1) *rijeka ili jezero u podzemnom svijetu, kojom su se bogovi zaklinjali najsvetijom i najstrašnijom zakletvom. Adj.*

Στύγιος 3. ζ στύγιος 2. *i* 3. *poet.* koji pripada podzemnom svijetu, stigijski *prenes.* mrzak, pustolovan. 2) *nimfa, kći Okeanova i Tetidina*

στυππεΐον, *i* στυπεϊον, τό, kučine, kudjelja

στυπτηρία, ή, *jon.* stipsa, slanac, *(možda i* boraks)

Στύρα, τά, *grad na jugozapadnoj obali Eubeje. Stanov.* Στυρεύς, έως, ό

I. στύρα ξ, άκος, ή *i* ό, grm *ili* drvo što daje mirisavu smolu, storaks

II. στύραξ, ακος, ό, donji dio kopljače; kopljača, koplje, sulica

στυφελίζω, *ep. i poet., aor.* έστυφέλιξα *i* στυφ., 1) udarati, gurati, potresati, uzbijati, τινά, τί. 2) otjerati, odgurati, razgoniti, *hi,* εκτός τίνος. 3) zlostavljati, mrcvariti

στυφλός *i* στύφλος 3. *i 2. poet.* čvrst, gust, krut, tvrd; ozbiljan, strog

Στωικός 3. stoički, ό Στ. pristalica stoičke filozofije *koju je osnovao u Ateni Zenon iz Kitiona (oko g.* 308). *Glavno načelo: živjeti prema prirodi*

σΰ, *eol. i dor.* τύ, *ep.* τύνη; *sing. gen.* σοΰ *(i enkl.), jon. ep. i poet.* σέο, σεϋ, σέθεν *(ortot. i enkl.),* σεΐο *(uvijek ortot.) i* τεοΐο, *dat.* σοί *(i enklit., kod Hom. uvijek ortot.), dor. i jon.* τοί *(uvijek enklit.) i* τείν *(ortot.), ak.* σέ *(i enklit.); dual nom. i ak.* σφώι *i* σφώ *(ep. i at.), gen. i dat.* σφωιν, σφων *(ep. i at.), uvijek ortot.; plur. nom.* ύμεΐς, *ep. i eol.* υμμες, *gen.* υμών, *jon.* ύμέων, *ep.* ύμείων, *dat.* ΰμϊν, *ep. i poet.* δμιν, *eol. i ep.* ΰμμι(ν) *i* ΰμμ', *ak. at.* ΰμας, *jon.* ύμέας, *eol. i ep.* υμμε, (ύμέων *i* ύμέας *u Hom. uvijek dvosložno), pojač.* σύγε, σΰπερ, *pron. pers.* 2. *l.* ti

Σύβαρις, εως, *jon.* ιος, ή, *grad u Lukaniji, razoren* 510, *nanovo podignut* 443. *pr. n. e. s pomoću grčkih naseljenika i nazvan* Θούριοι. *Stanov. ό* Συβαρίτης

σϋβόσϊον, τό, *ep. uvijek plur. i sa* συών čopor svinja

σΟ-βώτης, ου, *ep.* εω, ό, svinjar

συγ- *ili* ξυγγένεια, ή, srodstvo, rod, rodbina *(i konkret.)*

συγ- *ili* ξυγγενής 2, *i* σύγ-γονος 2, 1) zajedno rođen, prirođen. 2) istoga roda, plemena, srodan, τινί *i* τινός komu. *Supst. a)* συγγενές τι krvno srodstvo, *b)* τό σ. krvno rodbinstvo, rodbina, *aps. i* τινός, *c)* ό σ. rođak, srodnik, plemenik, τινός. 3) srodan, nalik. 4) *na perzijskom dvoru dobivali su članovi vladarske kuće, a kasnije i drugi odlični muževi naslov* συγγενείς; *tako se zvala i tjelesna četa od* 15 111 *momaka koja se isticala krasnim odijelom i oružjem*

συγ-γεννάω zajedno rađati

συγ-γηθέω, *poet.* zajedno radovati se

συγ-γηράσκω zajedno starjeti, τινί s čim

συγ- *ili* ξυγγίγνομαι, *Herod.,* συγγίνομαι (-γενήσομαι, -εγενόμην, -γέγονα *i* -γεγένημαι), sastati se, združiti se s kim, zajedno živjeti s kim, τινί. Os. a) pomagati komu, *b)* biti kome: učenik, drug, prijatelj, učitelj, *st.* ό συγγιγνόμενος *u Ksen.* učenik *(Sokratov). c)* u braku živjeti, bračno se združiti s kim

συγ- *ili* ξυγγιγνώσκω, *Herod.* συγγινώσκω (-γνώσομαι, -έγνων, -έγνωκα *itd.),* I. *akt.* I) zajedno znati s kim τινί, što τί, *ili part., inf., ak. s. inf. 2)* biti istoga mišljenja, slagati se s kim τινί, μετά τίνος, u čem τί, priznati, vjerovati komu što. 3) popuštati, praštati komu τινί, *s* ει »7» *part.* II. *med.* 1) *kod. Herod.* sebe upoznati, o sebi dopustiti, i *inf. ili s ak. s inf. 2)* poznat biti, τινί čim. 3) = *akt.*

συγ- *ili* ξυγγνώμη, ή, s *poet.* ξυγ-γνοια, *i poet.* συγγνωμοσύνη, ή, praštanje, oproštenje, pomilovanje; σ. ζχειν, ποιεϊσθαι, άπονέμειν oprostiti komu τινί, radi čega τινός, *ili s* δτι, ει, *ili inf.;* σ-ην τι ϊχειν neko ispričanje imati; σ. εστί može se oprostiti, *s* ει *ili inf.;* σ. γίγνεταί τινι zapadne kome oprost, zaslužuje oprost

συγ- *ili* ξυγγνώμων 2. koji prašta, popušta kome τινί, poradi čega τινός; istoga mišljenja, složan

συγ- *ili* ξυγγνωστός 2. *poet. i poz.* koji se može oprostiti, oprošten, συγγνωστά (έστι) s *kopulom i bez nje, aps. ili inf.*

σύγ-γονος 2. *v.* συγγενής

σύγγραμμα, τό, *i* συγ- *ili* ξυγγραφή, ή, što je napisano, spis, pismeni sastavak, knjiga, rasprava, zakonska odredba, pismeni ugovor, popis, povjesničko djelo, povijest

συγ- *ili* ξυγγραφεύς, έως, ό, α) pisac, spisatelj; književnik, povjesničar, *b)* οι συγγραφείς, povjerenstvo od trideset članova *postavljeno g.* 411. *u Ateni sa zadaćom da pismeno predlože* (συγγράφειν) *što drže najpovoljnijim za spas države*

συγγραφή, ή, *v.* σύγγραμμα

συγγραφικώς, *adv.* kao u pisanom ugovoru, *tj.* posve točno

συγ- *ili* ξυγγράφω *i med.* συγγράφομαι (-γράψω *itd.)* 1) spisati, napisati, sastaviti, opisati, složiti. 2) *u med. a)* ispravu *ili* ugovor napisati, *b)* ime predlagača pod narodni zaključak pripisati, narodni zaključak napisati; prijedlogu u skupštini još dodatak dodati

συγ-γυμνάζομαι, *med.* zajedno vježbati se

σύγε *v.* σύ

συγ- *ili* ξυγκα-8-αιρέω, *jon.* συγκαταιρέω (-καθαιρήσω, -καθεΐλον *itd.) a)* zajedno srušiti, oboriti, pobijediti, τινά, τί, s kim τινί, dobiti pobjedu u bojevima

συγ-καθαρμόττω, *poet. inf. aor.* -μόσαι koga (τινά) zajedno pokopati

συγ-κα-8-είργνυμι, *aor.* -κα&ειρξα, koga s kim (τινά τινι) zajedno zatvoriti

συγ- »7» ξυγκάθ-ημαι,/οη. ξυγκάτημαι, *dep.* 1) zajedno sjediti, vijećati o čem περί τίνος. 2) kod koga *ili* s kim (τινί) zajedno sjediti, stanovati

συγ-καθίζω 1) *akt. tranz.* zajedno posaditi., τινά. 2) *akt. intr. i med.* συγκαθίζομαι zajedno posjedati

συγ-καθίημι, *aor.* -καθήκα, *inf.* -καθεῖναι, zajedno dolje poslati, spustiti; *intr.* udostojati se, prilagoditi se komu *ili* čemu τινί, upustiti se u što εἰς τι

συγ- *ili* ξυγκαθίστημι, *tranz.* (-καταστήσω, -κατέστησα), zajedno postavljati, -uvoditi, -osnivati, -odrediti *ili* urediti, νόσον odstraniti

συγ- *ili* ξυγκαλέω zajedno zvati, sazivati, skupljati τινά, τί, *i to* τινί s kim

συγ-κάλύπτω zajedno pokrivati, u zaborav stavljati; *med.* pokrivati se, zastirati se

συγ- *ili* ξυγκάμνω, *poet.* truditi se s kim, pomagati, τινί; zajedno muke trpjeti; sažaljevati

συγ- *ili* ξυγκάμπτω savijati, svinuti, τί

συγ- *ili* ξυγκαταβαίνω (-βήσομαι, -έβην), zajedno silaziti; *prenes.* slagati se

συγ-καταζεύγνυμι, (-ζεύξω, -έζευξα, -έζευκτο-ι) *poet.* skupa združiti; zaplesti u što τινί

συγ-καταθ-άπτομαι, *pas.* zajedno s kim (τινί) pokopan biti

συγκατάθεσις, εως, ή, *ροζ.* pristanak, složnost

συγ-κατα-9-έω zajedno četovati

συγ-καταίθω, *poet.* zajedno spaliti

συγ-καταινέω privoljeti, odobriti, potvrditi, pristati, τινί

συγ-κάταινος 2. koji pristaje na što τινί, sporazuman

συγ-καταιρέω *v.* συγκαθ-αιρέω

συγ-κατακαίω (-καύσω *itd.)* zajedno spaliti, τί

συγ-κατάκειμαι zajedno za stolom ležati *ili* sjediti

συγ-κατακλείω, *joti.* -κληίω, zajedno zatvoriti

συγ-κατακτάομαι skupa stjecati, pomagati, osvojiti, τί τινι

συγ-κατακτείνω^ *aor.* -έκτανον, *part. korijen, aor.* -κατακτάς, *poet.* zajedno ubiti, τί *ili* τινά, τινί čim

συγ- *ili* ξυγκαταλαμβάνω, *aor.* -έλαβε, zajedno otimati, oduzeti, osvojiti, τί

συγ-καταπράττω pomoći učiniti što, τί (*i med.)*

συγ-κατασκάπτω, *poet.* zajedno razvaliti

συγ-κατασκεδάννυμι, *aor. med.* -εσκεδάσατο, zajedno izlijevati

συγ- *ili* ξυγκατασκευάζω pomoći učiniti *ili* izvršiti, τί, *i* τί τινι komu što

συγ-κατασκηνόω zajedno u šatore porazmještati

συγ-κατασπάω (-σπάσω, -έσπασα *itd.)* skupa svući,· progutati, proždrijeti, τινά *ili* τί. *Pas.* εΕς τήν Σύρων έγκράτειαν pod asirsku vlast podvrgnut biti

συγ- *ili* ,ξυγκαταστρέφω, 1) *akt.* zajedno obraćati, *tj.* završiti τον βίον. 2) *med.* zajedno podjarmiti, pomoći podjarmiti, τί

συγ-κατατάττω zajedno uvrstiti, τινά, u što ε'ίς τι

συγ-κατατί-9-εμαι, *med.* nešto od sebe zajedno postavljati, pristati na što, slagati se, τήν αυτήν δόξαν περί τίνος biti istoga mišljenja u čem

συγ- *ili* ξυγκατεργάζομαι, *dep. med.* 1) pomagati izraditi, skupa izvršiti, osvojiti, pomoći osvojiti. 2) pomagati, *aps. ili* τί, komu τινί

συγ-κατέρχομαι, *aor.* -κατήλθε, *i* συγκάτειμι, *ροζ.* zajedno dolje ići, zajedno silaziti, zajedno vratiti se

συγ-κατεύχομαι, *poet. dep. med.* zajedno izmoliti što τί

συγ-κάτημαι *v.* συγκάθημαι

συγ-κατοικέω, *poet.* zajedno stanovati, zajedno živjeti s kim, τινί

συγ-κατοικτίζομαι, *fut.* -ιοϋμαι, *poet. med.* zajedno dati žaliti se, priopćiti komu svoju žalost

συγ- *ili* ξύγκειμαι, *dep. med.* 1) skupa *ili* jedan do drugoga ležati. 2) *(kao perf. pas. od* συντίθημι) *a)* skupa položen, nagomilan, sačuvan biti. *b)* sastavljen biti, sastojati od čega ζκ τίνος, c) dogovoren, urečen biti s kim, τινί, προς τίνα, *ili i inf.;* συγκειμένου σφι jer je s njima bilo tako ugovoreno; *part.* συγκείμενος ugovoren, određen. *Supst.* το συγκείμενον *(j pl.)* dogovoreno, dogovor, κατά τό (τά) συγ. po dogovoru

συγ-κελεύω zajedno zapovijedati *ili* pozivati

συγ-κεντέω, /ο«. zajedno probosti, *uopće* probosti, τινά

συγ- *ili* ξυγκεράννυμι, *aor. med.* -εκεράσατο, *pas.* -εκράθην, *jon.* -εκρήθην, *perf. med.-pas.* συγκέκράμσι, *jon.* -κέκρημαι, pomiješati, spojiti, sjediniti, 1) *pas.* pomiješan, spojen, stopljen, privezan, združen biti s kim τινί, άπό τίνος od, iz čega. 2) *med. a)* s kim (τινί) združiti se. *b)* za sebe sklopiti, φιλίαν προς τίνα

συγ-κεφαλαιόω 1) *akt.* sračunavati, zbrajati. *2) med.* sastaviti, ujediniti, centralizirati, τί; *pas.* centraliziran, ujedinjen biti pod kim τινί

συγ- *ili* ξυγ-κινδυνεύω zajedno doći, zajedno biti u opasnosti *ili* srnuti u pogibao, τινί s kim σύγ- *ili* ξύγκλεισις, εως, ή, 1) zaključavanje, zatvaranje. *2)* spajanje, gustoća συγ- *ili* ξυγκλείω, *staroat.* ξυγκλήω, *jon.* συγκληίω, 1) *akt. tranz. i pas. a)* spajati, sastavljati, stisnuti, *b)* zatvarati, opkoliti, zaključati τινά *ili* τί. 2) *akt. intr.* zatvoriti se, stisnuti se. 3) *med. i pas. a) med.* zatvoriti se. *b) pas.* zatvoren, opkoljen biti τινί čim

συγ-κληρόω, zajedno ždrebati, *a)* ždrijebom birati, *b) pas.* ždrijebom pridijeljen biti komu τινί
σύγκλητος 2. sazvan, *kod Atičana os. o izvanrednoj narodnoj skupštini*
συγκληίω *i* ξυγκλήω *v.* συγκλείω
συγ-κλίνομαι, *pas.* zajedno leći, skupa ležati
συγ-κλονέω, *ep. poet. poz.* smesti, pomutiti
συγ-κοιμάομαι, *poet. dep. pas.* u postelji, *os.* bračnoj zajedno ležati, počivati, s kim τινί
συγκοίμησις, ἡ, spavanje s kim
συγ-κολλάω skeljiti, slijepiti, spojiti
συγκομιδή, ἡ, snošenje, namicanje, dobavljanje; stjecanje, zgrtanje
συγ- *ili* ξυγκομίζω I. 1) *akt.* snositi, skupljati, dobavljati, spravljati, τί *ili* τινά. 2) skupa nositi; *os.* mrtvaca, *dakle* skupa pokapati, τινά. II. 1) *med.* za se snositi, skupljati, sebi steći, prisvojiti, τί što, τινί čim, προς εαυτόν u sebi sjediniti. 2) oko sebe *(i sa* προς αυτόν) sakupljati, k sebi pozivati
συγ-κόπτω, *aor. pas.* -εκόπην, zajedno tući, razbiti, smrskati; sasjeći, izlemati, razvaliti, razoriti, τινά, τί
συγ-κοσμέω zajedno resiti, na ures biti, τινά
σύγ- *ili* ξύγκρασις, εως, ἡ, miješanje, stapljanje čega u što τινός, ἐπί *ili* ες τι
σύγ-κ ρ ι μα, τό, *poζ.* složeno, spoj, cjelina
συγ-κρίνω 1) zajedno prosuditi. 2) suditi po čem, προς τι, porediti, τινί s kim. 3) spajati, vezati
σύγ-κρῖσις, εως, ἡ, 1) sastavljanje, spajanje, sastanak. 2) poredenje, sravnjivanje
συγ-κροτέω, *tranz.* stući, kovati τί; *pas. a)* uvježban, poučen biti, τί u čem. *b)* pripravljen biti
συγ- *ili* ξυγκρούω, 1) *tranz.* udarati što o što, nadršKati *(na rat),* zavaditi, τινά *ili* τί, s kim τινί, προς τίνα. 2) *intr.* sukobiti se, τί čim, o što
συγ-κρύπτω posve zastrti, pokriti, sakriti, τί
συγ- *ili* ξυγκτίζω s kim (τινί) osnivati, utemeljiti, τί
συγτίστης, ου, ὁ, koji zajedno osniva naselje, naseljenik
συγ-κυβεύω, *jon.* s kim igrati se kocke, kockati se, τινί
συγ- *ili* ξυγκυναγός, ὁ, *dor., at.* συγκύνηγος 2. *poet.* koji zajedno lovi, drug u lovu
συγ-κύπτω zguriti se, *prenes.* sagnuti se, stisnuti se; šurovati, složno raditi
συγ-κυρέω, *i jon. med.* συγκυρέομαι, *perf.* -κεκύρημαι, *a)* međašiti s čim, προς τι. *b)* sukobiti se. *c)* podati se τί|δε τύχη, dogoditi se, *aps.,* τινί, *ίζ* τίνα komu, *ili s inf., s part.;* τά συγκυρήσαντα događaji
σύγ-κωμος, ὁ, *poet.* drug u veselu ophodu
συγ-χαίρω zajedno radovati se, sreću željeti, τινί
συγ- *ili* ξυγχέω (-χέω, -έχεα, -κέχϋκα *itd.), ep. aor. i* -έχευα, *korjen. aor.* 3. *sg.* σύγχϋτο, 1) skupa saliti *ili* sasuti, pomiješati, τί. 2) *prenes. a)* smesti, mutiti, uznemiriti, oslabiti, *b)* zasuti, izbrisati; osujetiti, uništiti, razoriti, rušiti, dokinuti, kršiti, raskopati, upropastiti
συγ-χορευτής, οϋ, ὁ, koji zajedno pleše, suplesač, koreut
συγ-χόω *i* συγ-χώννυμι (-χώσω, -έχωσα, -κέχωσμαι), 1) zasuti, zakopati, τί *ili* τινά. 2) sa zemljom sravniti, razoriti, τί
σύγ- *ili* ξύγχυσις, εως, ἡ, smetnja, zabuna, obaranje, kršenje, os. της πολιτείας rušenje ustava, prevrat
συγ-χώννυμι *v.* συγχόω
συγ- *ili* ξυγχωρέω, *fut.* -ήσω, *i* ήσομαι, *adj. verb.* συγχωρητέα, 1) zajedno ići, sastati se. 2) *prenes. a)* složiti se, sporazumjeti se. *b)* pristati, α) nagoditi se, popuštati, trpjeti. β) privoljeti, priznati, dopustiti, odobriti. *c)* s puta ići, odstupiti, udaljiti se. 3) *impers.* συγχωρεί, može se, slobodno je, moguće je, *δπγ)* αν συγχωρ?) kako se već može, συγχωρηθέν αύτφ kad bi mu se dopustilo
συγ-, *ob.* ξυγχώρησις, εως, ἡ, 1) dopuštanje, privola. 2) doznaka, punomoć
σύειος 3. svinjski
Συέννεσις, ιος, ὁ, naziv *{ne ime)* k'ličkih knezova
συ-ζάω zajedno živjeti
συ-ζεύγννυμι (-ζεύξω, -έζευξα, -έζευγμαι, -εζεύχθην), 1) skupa upreći; združiti, spojiti; udati, oženiti. 2) *med.* dati upreći, τί
συζυγία, ἡ, 1) sveza, tijesno druženje; par. 2) *gramat. t. t.* konjugacija
σύ-ζυγος 2. *poet.* zajedno ujarmljen. sr. *supst.* ὁ, ἡ, drug, drugarica, žena
Συήνη, ἡ, *najjužniji grad u gornjem Egiptu*
συθηναι, συ-9-είς *v.* σεύω II.
σϋκη, ἡ, *ep. i jon.* συκέτ), *gen. pl. jon.* συκεέων, *ak.* συκέας *(dvosložno),* smokva *(stablo)*
σϋκον, τό, smokva *(plod)*
σϋκοφαντέω klevetnik, opadač biti, lažno okriviti, potvoriti, zadirkivati, *aps., i* τινά, τί
σϋκο-φάντης, ὁ, *upravo* čovjek koji vreba na ljude što preko zabrane izvoze smokve iz Atike, pa ih prijavljuje, si. denuncijant od zanata, klevetnik, spletkaš, kriv tužitelj, opadač
συκοφαντία, ἡ, krivo optuživanje, kriva tužba, klevetanje, potvora
σϋλα *v.* σύλη
σϋλάω, συλήσω *itd., ep. impf. du.* συλήτην *ep. spored. obi.* συλεύω, 1) otimati, skidati, izvaditi, τί *i* τί τίνος. 2) *os.* ubijenu neprijatelju oružje skidati, *zatim uopće* plijeniti, krasti, oteti, varati, τί, τινά, komu što τινά τι, s čega άπό τίνος
σόλη, ἡ, *samo pl.* σϋλαι, *i* τά σϋλα, 1) grabež, *os.* krađa u svetinji. 2) zapljena robe na brodu; hvatanje brodova, brodolov
συλλαβή, ἡ, skupljanje, ono što je skupljeno, *os. u govoru, st.* slog
συλλαβίζω slova *ili* slogove zajedno izgovarati, sricati

συλ-λαγχάνω (-λήξομαι, -έλαχον, -είληχα), ždrijebom zajedno pridijeljen biti
συλ- *ili* ξυλλαμβάνω (-λήψομαι, -έλαβον, -είληφα *itd.), s adj. verb. poet.* ξυλληπτέον, I. *akt. i pas.* 1) sakupljati, obuhvatiti, sjediniti, spopadati, stisnuti, pritisnuti, τινά *ili* τί, čim τινί. 2) sa sobom uzeti, odnijeti, zaplijeniti, zgrabiti, zatvoriti; *prenes.* shvatiti, razumjeti, τινά, τί, čim τινί, Μκ τίνος iz čega, ἐπί θανάτῳ odvesti na smrt. 3) zajedno čega latiti se, pomagati koga u čem τινί τι, prinositi εἴς τι. II. *med.* stvari zajedno latiti se, zauzeti se za što s kim, pomagati komu τινί, u čem τινός, skloniti koga na što προς τι
συλ- *ili* ξυλλέγω, *fut.* -λέξω, *aor.* -έλεξα, *perf. akt.* -είλοχα, *pas.* -είλεγμαι, *jon.* -λέλεγμαι, *aor. pas.* -ελέγην, *jon. i* -ελέχθην, *aor. med. ep. i* συλλεξάμην, 1) *akt. i pas.* sakupljati, sabirati, kupiti, sazivati, novačiti; *pas.* sakupljen, sazvan biti, sakupiti se, zajedno biti. 2) *med.* za se *ili* za svoje što sakupljati, τί, τινά
σύλ-λεκτρος, ὁ, *poet.* drug u krevetu, τινί čiji
συλ- *i* ξυλλήβδην, *adv.* zajedno uzeto, uopće, ukratko
συλ- *ili* ξυλλήπτωρ, ορός, ὁ, *i fem.* συλλήπτρια, ἡ, pomoćnik, -ica, τινί komu, τινός u čem
συλ- *ili* ξυλλογή, ἡ, *i* σύλ- *ili* ξύλλογος, δ, 1) sabiranje, skupljanje, τινός čega, *os.* 1) sabiranje, skupljanje, τινός čega, *os.* daća i vojske. 2) strka, naloga. 3) (σύλλογος) skupština, sastanak
συλ-λογίζομαι, *dep. med.* sebi sračunati, u sebi promišljati, prosuđivati, zaključivati, spoznati, τί, s kim μετά τίνος
συλλογισμός, ὁ, logički zaključak, silogizam
συλλογιστέος 3. koji se mora *ili* smije zaključiti
σύλ-λογος, ὁ, *v.* συλλογή
συλλοχίτης, ου, *ὁ, jon.* vojnik iz istoga loha, vojni drug, τινί
συλ-λῦπέομαι, *fut.* -λυπηθήσομαι, *pas.* skupa žalostiti se, *aps. ili* τινί čega radi
συλ-λύω, *poet.* zajedno riješiti, δεσμά dići sidra, *prenes.* svađu poravnati
συ μ- *ili* ξυμβαίνω, -βήσομαι, -έβην, -βέβηκα, *jon. perf. inf.* -βεβάναι, *i at. perf. pas.* -βεβάσ-•9-αι, *aor. pas.* -εβάθην, 1) zajedno ići, uz koga stupati, slagati se. 2) *i bez* ές τωύτό, pogoditi se, složiti se, pristati na što, sklopiti ugovor, τινί s kim *ili* čim, *i* u čem, περί τίνος o čem, ἐπί τινί pod kojim uvjetom, προς τίνα s kim, ὑπό τίνος od koga ugovoren, *takođ. slijedi inf., nom. ili ak. s inf. i bez* ὡστε. 3) *a)* zbiti se, dogoditi se, nastati, ispuniti se, izvršiti se, pripasti komu, bivati. *b) (pri mjerenju)* činiti, iznositi, dotjecati. *Cesto impers.* događa se, srećom, *st.* το συμβαίνον *(i pl.),* ono što slijedi, τά συμβάντα događaji; *konstr.* τινί komu, προς τίνα za koga, J *inf., dat. ili ak. s inf. i bez* ὡστε, *katkad pleon. s* γενέσθαι, εἶναι *ili s part.*
συμ-βακχεύω zajedno slaviti bakhovsku svečanost
σύμ-βακχος 2. *poet.* zajedno oduševljen
συμ- *ili* ξυμβάλλω, -βάλω, -έβαλον, -βέβληκα *itd., ep. aor. i* σύμβαλον, *i korjen. aor. akt.* 3. *du.* ξυμβλήτην, *inf.* ξυμβλήμεναι, *i med. (s intr.-pas. znač.) ind.* 3. *sg.* ξύμβλητο, 3. *pl.* ξύμβληντο, *konj. 2. sg.* ξυμβλήεαι *(var.* -σεαι), 3. *sg.* ξύμβληται *(var.* -βληται), *part.* ξυμβλήμενος *(i u tmezi), jon. fut.* συμβαλέω *itd.,* I. *akt. tranz.* 1) (εις ταὐτό) skupa bacati, snositi, sjediniti, sastavljati; *prenes. a)* πόλεμον, μάχην, ἔχθ-ραν, ἔριν, započeti, zametati; dražiti, poticati; £πη κακά uzvraćati. *Konstr.* τινά *ili* τί, *i to* τινί komu, s čim, εἴς τι kamo, *ili s inf. b)* novce komu pozajmii. 2) sastavljati, isporediti, zaključivati, slutiti, prosuđivati, tumačiti, dokučiti, razumjeti, τί, *ob.* τινί, προς τι što s čim isporediti, περί τίνος s obzirom na što. *Cesto inf. akt. aor. (kao lat. supin na -u) iza* μικρά, ἄξιη *i si., npr.* μικρά συμβαλεῖν προς τι neznatno ako isporediš s čime. II. *akt. intranz. i med.* sastajati se, sresti se, sukobiti se, pobiti se s kim τινί, ἐπί, προς τίνα, 5 čim, προς τι. III. *(med.)* 1) složiti se s kim, sklopiti ξενίαν, s kim προς τίνα. 2) α) svoje *ili* od svojega prinositi, u pomoć biti, τί, komu τινί, za što εἰς, προς τι, i *part. ili inf. b)* λόγους περί τίνος raspravljati o čem. 3) u sebi porediti, sračunavati, zaključivati, shvaćati, razumjeti, τί, *ak. s inf., indir. rečen.*
σύμ- *ili* ξύμβασις, εως, *jon.* ιος, ἡ, dogovor, ugovor, savez
συμ-βιάζομαι, *dep. med.* skupa siliti, sagoniti, tlačiti; *perf. s pas. znač.* τά συμβεβισσμένα svi nasilno potlačeni
συμ- *ili* ξυμβιβάζω snositi, sastavljati, 1) svezati, sjediniti, *os.* pomiriti τινά τινι koga s kim. 2) porediti, prosuditi, zaključiti; poučavati, dokazati
συμ-βιόω, *fut.* -βιώσομαι, *aor.* -εβίων, skupa živjeti, τινί, u životu užiti što
συμβίωσις, εως, ἡ, zajedničko življenje, *os.* brđčno
συμ-, *ob.* ξυμβλήσεαι *v.* συμβάλλω
συμ-βοάω 1) zajedno vikati, τινί s kim. 2) sazivati, dozivati
συμ-βοηθέω, *i* ξυμβ. zajedno u pomoć pritjecati, *aps., ili* τινί s kim *ili* čim, ἐπί τίνα komu, *ίζ,* ἐπί τι kamo
συμβόλαιον, τό, *v.* σύμβολον
συμ- *ili* ξυμβολή, ἡ, 1) *α)* sastajanje, *b)* spajanje, sveza, *c)* sukob, bitka, kreševo. 2) *konkr. a) u plur.* zglobovi, *b)* spona. 3) *u plur.* novčani prinosi, *uop.* prinosi
σύμ- *ili* ξύμβολον, τό, *i* συμ- *ili* ξυμβόλαιον^ 1) općenje, pristup, προς τίνα. 2) ugovor privatni i državni *(os. o imetku, dugu, prijateljskim i trgovačkim odnosima),* zadužnica, dug. 3) *a)* znak, znamen, znamenje *(po*

kojem se što naslućuje ili prepoznaje), b) sudačka marka, *za koju bi porotnici poslije suđenja dobili plaću*
σύμβολος 2. *poet.* 1) sastajući se; οί σ. oni koji se sastanu. 2) *kao supst.* ό σ.: znamenje., znak = σύμβολον. 3) *a)*
συμ- *ili* ξυμβουλεύω 1) *akt.* svjetovati komu što, nastojati nagovoriti, τινί τι, *s inf., dat. ili ak. s inf. ili indir. rečen.,* 2) *med.* savjetovati se s kim τινί, o čem τί, za savjet pitati, promišljati
συμ- »7ί ξυμβουλή, ή, *i* ξυμβουλία,/ο«. συμβουλίη, ή, savjet, svjetovanje, vijećanje
συμ-βούλομαι, *aor.* -εβουλήθ-η, zajedno htjeti
σύμ- *ili* ξύμβουλος, ό (ί ή), savjetnik, vijećnik, državnik
Σ υ μη, ή, *ostrvo između Knida i Roda. Adv.* Σύμηθ-εν sa S.
συμ-μα&ητής, 6, suučenik
συμ-μανθάνω zajedno učiti, ουδείς έπίσταταί με συμμαθεΐν τόπος nijedno me mjesto ne umije poučiti; 6 συμμαβ-ών navikao na što
συμ-μάρπτω, *ep. i poet., aor. part.* -μάρψας, zajedno pograbiti, zgrabiti, rastrgati, τινά, τί
συμ- *ili* ξυμμαρτυρέω, zajedno svjedočiti, svjedok biti, *aps. i* τινί
συμ-μάρτυς, *(ob.* ξύμ-μαρτυς), ϋρος, ό, ή, svjedok
συμ- *ili* ξυμμαχέω komu (τινί) u boju pomagati; zajedno boriti se, suborac, saveznik, biti, *uopće* pomagati; οί ξυμμαχήσαντές τίνος suborci, saveznici, κατά τίνος protiv koga, *i* ώστε i *inf.*
συμ- *ili* ξυμμάχία, ή, *jon.* -ίη, pomaganje u boju, pomoć u ratu, ratni sKvez, *uop.* savezništvo, savez; *meton.* saveznici, savezniča vojska; saveznička zemlja
συμ- *ili* ξυμμάχικός 3. koji se tiče saveznika, saveznički. *Supst.* το σ. saveznička vojska, saveznički poslovi, savez
συμμαχίς, ή, *v.* σύμμαχος
συμ- *ili* ξυμμάχομαι zajedno boriti se, skupa vojevati, saveznik biti, pomagati, τινί
σύμ- *ili* ξύμμαχος 2. *s poseb. fem.* ξυμμαχίς, ίδος, ή. I. *adj.* koji se skupa bori, koji pomaže, saveznički τινί *i* τινός; αϊ ξυμμαχίδες νηες savezničko brodovlje. II. *supst.* 1) ό, *i s* άνήρ, suborac, saveznik, pomoćnik, *aps.* τινός, τινί. 2) ή σύμμαχος *ili* ξυμμαχίς *a)* pomoćnica, *b)* savezništvo, saveznici, *c)* saveznička zemlja. 3) τα σ. pomoćna sredstva
συμ-μείγνυμι, -μειγνύω, *i* συμ-μίσγω, *fut.* -μείξω, *aor.* -έμειξα, *perf. pas.* μέμειγμαι, *aor. pas.* -εμείχ&ην *i* -εμΐγην *(uz to* -μίγνυμι, -μιγνύω, μίξω, -έμιξα *itd.),* 1) *akt.* smiješati, pomiješati, spojiti, sjediniti, τί; *os.* χείρας τινι na šake doći, pobiti se. 2) *akt. intr. i pas.* pomiješati se, sastati se, spojiti se, pridružiti se, općiti *(i* spolno); sudariti se, pobiti se, τινί, προς τίνα; razgovarati se o čem τί; ές μάχην, ές χείρας sukobiti se u boju, doći do šaka
σύμμεικτος 2. *v.* συμμιγής
σύμμειξις, ή, miješanje, udaja, ženidba, τινί
συμ- »7» ξυμμένω, *perf.* -μεμένηκα, 1) skupa ostati, kod koga ostati, τινί. 2) ostati, držati se, trajati, ές τοϋτο dosad
συμ- *ili* ξυμμετέχω, *fut.* -μετασχήσω, *i poet.* ξυμμετίσχω, zajedno imati dio, zajedno dionik biti s kim (τινί) u čem (τινός), učestvovati
συμ- »7» ξυμμετρέομαι 1) *med.* izmjeriti, proračunati, τί, po čemu τινί. 2) *pas.* izmjeren biti, slagati se, odgovarati, τινί komu *ili* s čim, τω μακρω χρόνω prevalivši dug vijek
συμμετρία, ή, pravi razmjer, sklad, simetrija
συμ- *ili* ξύμμετρος 2, *adv.* -μέτρως, 1) po čem odmjeren, *tj.* razmjeran, primjeren, ώς κλύειν dosta blizu da se čuje, ού ξ. πορεία nerazmjerno dug put; *o vremenu:* jednako star; u pravo doba. 2) zgodan, prikladan, povoljan, τινί komu, za što, *si.* ες τι. 3) umjeren. *Poet. adv.* u pravo vrijeme, na vrijeme
συμ-μητιάομαι, *inf.* -τιάασθαι *(ep. mj.* -τιασθαι), *ep. dep. med.* zajedno vijećati
συμ-μηχανάομαι, *dep. med.* 1) skupa pronaći, pribaviti, τί. 2) zajedno s kim (τινί) osnove snovati
συμ- »7» ξυμμΐγής 2, *i* σύμ- »7» ξύμμεικτος *(nepravo* -μικτός), 2, smiješan, pomiješan, τινί. *Adv. jon.* σύμμΐγα izmiješano, zajedno, zajednički, τινί
συμ-μίγνυμι, -μιγνύω, *v.* συμμείγνυμι, -μειγνύω
σύμμικτος, *pravo:* σύμμεικτος, *v.* συμμιγής
συμ-μίσγω *v.* συμμείγνυμι
συμμορίαι, αϊ, simorije, porezni razredi u Ateni, od g. 378. za utjerivanje poreza. 1200 *imućnijih građana bilo je razdijeljeno na* 20 *simorija po* 60 *građana, a svakoj je bilo na čelu* 15 *najbogatijih, koji su davali državi potrebiti predujam, a oni su utjerivali novce od općinara na temelju poreznih listina. Na isti način namicali su se od g.* 357. *i trijerarhijski porezi*
συμ-μύω, *perf.* -μέμυκε, -κώς *(ep. i u tmezi),* zajedno zatvoriti se, zaklopiti se
συμπάθ-εια, ή, suosjećanje boli s drugim, saučešće, simpatija
συμπαθέω, sućut imati, sažaljevati
συμ-παθ-ής 2. *poz.* koji ima sućut, milostiv
συ μ -πα ί ζ ω, *fut.* -ξομαι, *poet.* skupa igrati se *ili* šaliti, τινί s kim
συμπαίκτωρ (-παίστωρ), ορός, ό, drug u. igri, suigrač
συμ-παίω, *poet.* zajedno udarati, zbijati, τί, i to τινί o što
συμ-παραγίνομαι *(jon.), i* ξυμπαραγίγνομαι, *aor. part.* -γενόμενος, skupa nadolaziti, ΟJ. u pomoć pritjecati, τινί čim
συμ-παρα-9-έω s kim *ili* pokraj koga trčati
συμ-παρακαλέω 1) skupa pozivati, τινά εΐς τι. 2) zajedno zazivati, τινά

συμ- *ili* ξυμπαραλαμβάνω zajedno k tomu primati, zajedno privlačiti., *τινά,* τί
συμ- *ili* ξυμπαρασκευάζω skupa prirediti, opremiti., oružati, pomagati, izvršiti, -rivi -rt
συμ-παραστατέω zajedno pomagati
συμ-, *ob.* ξυμ-παραστάτης, ου, ὁ, pomoćnik
I. συμ- *ili* ξυμπάρειμι, -είναι, zajedno pri sutan biti
II. συμ-πάρειμι, -ιέναι zajedno navaliti
•συμ-παρέπομαι, *dep. med.* zajedno pokraj čega slijediti, pratiti, ići uz koga; *prenes.* zajedno pripasti, pristupiti, biti kod čega, -rivi
συμ-παρέχω zajedno pružiti, zadati, τί τινι
συμ-, *ob.* ξυμ-παρίσταμαι, *med. intr., fut.* -στήσομαι, *aor.* -έστην, *poet.* skupa uz koga stajati, τινί
συμ-παρομαρτέω = συμπαρέπομαί τινι
σύμ- *ili* ξύμπᾶς, ασα, ἁν, *i* συν-άπας, *pojač.* πας, *ob. u pl., kod. kolekt. i sg.* savkolik, *pl.* svi skupa. *Supst.* τό *i* τα σ. cijelost, cjelokupna država; cijeli svijet, svemir; *adv.* zajedno, uopće, ukratko, τό ξ. ειπείν ukratko rečeno
συμ- *ili* ξυμπείθω zajedno nagovarati, pomoći nagovoriti, skloniti, privoljeti, τινά s *inf.*
συμ- ι7ί ξυ μ πέμπω 1) skupa slati, τινά »7»' τί, s kim τινί. 2) s την πομπήν zajedno ići u ophodu, τινί kojemu bogu u čast
συμ-πενθέω 1) zajedno žaliti, τινά za kim. 2) zajedno žalostiti se, τινί s kim
συμ- *ili* ξυμπεραίνω *i med.* συμπεραίνομαι zajedno dovršiti, posve svršiti, prirediti, isposlovati, τί, s kim *ili* za koga τινί
συμ- *ili* ξυμπεριάγομαι, *pas.* zajedno okolo voditi se, *aps. ili* τινί s čim
συμ-περιλαμβάνω zajedno obuhvatiti, grliti, τινά, εν τινι
συμ-περιπατέω zajedno obilaziti, šetati, τινί s kim
συμ-περιφέρω zajedno okolo nositi, *fut. pas.* -ενεχ-9-ήσομαι, zajedno okretati se, μετά τίνος s čim
συμπεριφορά, ή, 1) drugovanje, općenje. 2) obzir, popustljivost, blagost
συμ- *ili* ξυμπήγνῦμι 1) *akt.* (-πήξω, -έπηξα) spajati, učvršćivati, γάλα pustiti da se zgruša; graditi. 2) *med.* συμπήγνϋμαι *α) tranz. (aor.* -πήξασθαι) sebi što spojiti, *b) intr. s perf.* -πέπηγα krut postati, zgrušati se, zgusnuti se
συμ- *ili* ξυμπιέζω stisnuti, obuhvatiti, τί
συμ- *ili* ξυμπίνω, *fut.* -πίομαι, zajedno piti, biti s kim kod pijanke, *aps. i παρά* τινι
συμ- *ili* ξυμπίπτω (-πεσοϋμαι, -έπεσον, -πέπτωκα), *(i u tmezi),* 1) zajedno padati, srušiti se. 2) udariti jedan na drugoga, sukobiti se, τινί, προς τι s kim, čim. 3) dogoditi se (os. *o čemu nepovoljnu),* τινί komu, *često impers. s ak. s inf. i bez* ὡστε. *Supst.* τά τινι *ili* περί τίνα συμπίπτοντα događaji, prilike. 4) zapasti, dospjeti, τινί i ἐ"ς τι. 1) (εις το αυτό) »7» συνελ&όν sastati se, slučajno slagati se
συμ-πλατάγέω, *ep.* pljeskati, χερσί
συμ- »7» ξυμπλέκω, *fut.* -πλέξω *itd., aor. pas.* -επλάκην, splesti, saviti, vezati, τί τινι. *Pas. a)* spleten biti, τινί čim. *b)* zaplesti se u što, obuhvatiti se, boriti se, τινί s kim, προς τι protiv čega, περί τι za što
συμ- *ili* ξ υ μπλε ω, *fut.* -πλεύσομαι, -έπλευσα, zajedno broditi, zajedno se voziti, putovati, τινί i μετά τίνος
σύμ-πλεως, ων, *at.* sasvim pun, pun puncat, τινός čega
Συμ-πληγάδες, αί, *v.* κυάνεος
συμ-πληθύω, *jon., i* συμ- *ili* ξυμπληρόω, *α)* skupa puniti, sasvim napuniti, *os.* τάς νέας brodove momčadima napuniti, τινί
συμπλοκή, ή, *upravo* spletanje, *st. a)* grljenje, zagrljaj. **)* borba
σύμ- *ili* ξύμπλοος, *stegn.* ους, ὁ, ἡ, drug na brodu, *plur.* mornari, brodari; *prenes. poet.* (ἡ) drugarica, τινός
συμ-πνέω *upravo skupa* disati, *prenes.* jednodušan biti, slagati se
συμ-ποδίζω, *aor. akt.* -επόδισα, *pas.* -εποδίσθην, noge svezati, vezati, sputati, zaplesti, τί *ili* τινά, u što εν τινι
συμ- *ili* ξυμπολεμέω zajedno ratovati, skupa se boriti, (u ratu) pomagati, τινί komu, s kim, μετά τίνος s kim, προς τίνα, τι protiv koga, čega; τον πόλεμον u ratu
συμ- *ili* ξυμπολῖορκέω zajedno podsjedati, τί, s kim τινί
συμ- *ili* ξυμπολῖτεύω *i dep. med.* -ομαι (u državi) zajedno živjeti, τινί s kim
συμ-πολίτης, ὁ, *poet.* sugrađanin
συμ- *ili* ξυμπονέω zajedno raditi, mučiti se, bijedu trpjeti, *aps. ili* τί, s kim τινί
συμ- »7» ξυμπορεύομαι (-πορεύσομαι, -επορεύθην), s kim zajedno putovati, pratiti
συμποσί-αρχος, ὁ, ravnatelj stola pri pijankama *koji je određivao red i miješanje vina*
συμπόσιον, τό, pijanka, gozba, čast
συμπότης, ου, ὁ, drug kod pijanke, drug za stolom
συμποτικός 3. koji se tiče pijanke; *kao supst.* dobar drug kod pijanke
συμπράκτωρ, *jon.* συμπρήκτωρ, ορός ὁ, pomoćnik, ddoϋ suputnik
συμ- *ili* ξυμπράσσω, *ili* -ττω, *jon.* -πρήσσομαι, *dep. med.,* 1) *akt. a)* zajedno raditi, zajedno izvršiti, zajedno nastojati, zajedno pomagati, (τινί τι), *b)* na ruku ići, zajednički raditi oko čega, u dogovoru biti, τινί; τί *ili* περί τίνος. 2) *med. jon.* pomoći komu (τινί), osvetiti što (τί)
συμπρεπής 2. *poet.* pristojan
συμ- «7» ξυμπρεσβεύω *i med.* -εύομαι sudjelovati u poslanstvu, poslanstvu pridružiti se
σύμ- *ili* ξύμπρεσβυς, εως, ὁ, drug u poslanstvu, suposlanik, τινί s kim
συμπρήκτωρ, συμπρήσσομαι *v.* συμπράκτωρ, συμπράσσω
συμ-πρίασθαι, *aor.* za συνωνέομαι, *(što v.)* zajedno kupovati

συμ- *ili* ξυμπρο-9-ϋμέομαι, *dep. s fut. med.* -μήσομαι *i aor. pas.* -εβ-υμήθ-ην, skupa željeti., jednako revan *ili* pripravan biti s kim, revno *ili* rado činiti., podupirati., zagovarati, τί *ili s inf., dat. s inf., ili* ὁπως, τινί komu

συμ- *ili* ξυμπροπέμπω, *impf.* -προὔπεμπον, skupa pratiti., τινά, *i to* τινί čim

συμ-πτύσσω, *poet.* složiti, smotati

σύμ- *ili* ξύμπτωμα, τό, slučaj, događaj, *os.* nezgoda, nesreća

συμ-πυρόω, *poet.* zajedno spaljivati

συμφερόντως, *adv. {od part. prez. od* συμ-φέρω), korisno

συμφερτός 3. *ep.* snesen, *tj.* sjedinjen, sastavljen

συμ- *ili* ξυμφέρω, *i* συμ- *ili* ξυμφορέω, I. *akt. fut.* -οίσω, *aor.* -ήνεγκον (-ζα), *perf.* -ενήνοχα, *jon. aor.* -ήνεικα, 1) snositi, sakupljati, sjediniti, *prenes.* prinositi. 2) zajedno s kim nositi, podnositi, uspijevati, pristajati uz koga (što), koristiti, prikladan biti; συμ-φέρων 3. koristan; *supst.* τό συμφέρον *{i pl.)* korist; *konstr.* τινί komu, čemu, *ίς*, προς τι za što, τί u čem, 5 *inf. i ak. s inf., i bez* ὡστε. *b)* korisno je. II. *pas.* συμφέρομαι, i *fut.* -οίσομαι, *aor.* -ηνέχθτν, *perf.* -ενήνεγ-μαι *jon. prez. opt.* 3. *pl.* συμφεροίατο, *aor.* -ηνείχθην, 1) α) skupa doći, sastajati se, *ic,* τι, εις ταὐτό; *i bez* γνώμη (-αις) slagati se, pristajati, sjediniti se; sa ὡυτός είναι pokazati se kao isti; slagati se s kim, htjeti živjeti s kim, komu drug biti, pomagati, τινί s kim, komu, čim, τί u čem. *b) s* πόλε-μόνδε, μάχη sukobiti se, boriti se. 2) događati se; τά συνενεχθ-έντα τινί čija nesreća. *Cesto impers.* συμφέρεται, *aor.* -ηνέχθη *{jon.* -ηνείχθη) = *akt.,* događa se, desi se

σύμ- *ili* ξυμφεύγω skupa bježati, τινί s kim

σύμ- *ili* ξύμφημι, *fut.* -φήσω, *impf.* -έφην i *aor. znač.* pristajati, slagati se, τινί, povladiti, potvrditi, odobriti, dopuštati; obećati, τί

σύμφθογγος 2. *poet.* skladan, jednoglasan

συμ-φιλέω, *poet.* zajedno, jednako ljubiti, ljubav dijeliti

συμ-φιλονϊκέω (-νεικέω) pristajati uz koga, zauzimati se za koga τινί

συμ-φοιτάω zajedno ići, ići s kim τινί, os. u školu

συμφοιτητής, οϋ, δ, suučenik

συμ- »7» ξυμφορά, ή, *jon.* σύμφορη, 1) događaj, slučaj, udes, *a) i bez* ἀγα-9-ή *i si.* sreća. *b) i bez* ἀχαρις, αμήχανος *i si.* nesreća, nezgoda, bijeda, nevolja, šteta; poraz. 2) posljedak, uspjeh, 3) prinos, prilog

συμ-φορεύς, ό, pratilac polemarhov *(lak. riječ).*

συμ- *ili* ξυμφορέω *v.* συμφέρω

συμφορητός 3. snesen; δεῖπνον gozba, za koju su mnogi dali priloge

σύμ- *ili* ξύμφορος 2, *adv.* -όρως, *superl.* -ρώτατα, prikladan, pristao, zgodan, povoljan, koristan, τινί *ili ίζ,* προς τι, εν τινι, *ili s inf. i bez.* τό. *Supst.* το *ili* τά σ. što je korisno, probitačno, nužno, τό τη πόλει ξύμφορον spas državе

συμφράδμων, όνος, ό, ή, *ep.* savjetnik

συμ- *ili* ξυμφράζομαι, *ep. i poet., ep. fut.* -φράσσομαι, *aor.* συμφρασσάμην, *perf. poet.* -πέφρασται, 1) savjetovati se, dogovarati se s kim, βουλάς τινι. *2) i bez* θυμω promišljati, izmisliti, τί *ili* δπως. 3) k svijesti doći

συμ-φράσσω (-φράξω, -έφραξα) stiskati, zatisnuti, natrpati; posve opkoliti

σύμ- *ili* ξύμφρουρος 2. *poet.* koji je uz koga, koji čuva, štiti. *Supst.* ώ μέλα&ρον ξ. έμοί o krove, obrano moja

συμ-φυής 2. srastao, usko združen; srodan

συμ- *ili* ξυ μ φύλα ξ, ακος, ό, pomoćnik u čuvanju, sustražar, branič, τινός čega, τινί s kim

συμ-φυλλάσσω *ili* -ττω skupa stražiti, τί

συμ- *ili* ξυμφύρω, *aor.* -έφυρα, skupa valjati, zgnječiti, *pas.* pomiješati se, sjediniti se, τινί *i* μετά τίνος

συμ- »7» ξυμφυτεύω zajedno usaditi, zajedno zasnovati, učiniti, uzrokovati, τί s kim τινί

σύμ- *ili* ξύμφυτος 2. zajedno posađen, skupa odrastao, priroden, naravan; ξ. έμ-οιεῖν τινί τι komu što drugom naravi učiniti

συ μ-φύω 1) *tranz. akt.* (-φύσω, -έφῦσα) pustiti da sraste, spojiti, τινά, εις τό αυτό. 2) *intr.* συμ-φύομαι (-φύσομαι, -έφῦν, -πέφϋκα), srasti, εις εν u jedno

συμ- *ili* ξυμφωνέω zajedno glas izdavati, slagati se, pododarati se s kim (čim) τινί, u čem έν τινι

συμφώνησις, ή, jednoglasnost, suglasje

συμφωνία, ή, muzički sklad, harmonija

σύμ- *ili* ξύμφωνος 2. koji zajedno glas izdaje, skladan, jednoglasan, jednodušan, složan, sporazuman, τινί s kim

συμ-ψάω, *inf.* -ψην, *aor. akt.* συνέψησα, zgrtati, zgrabiti, (o *rijeci)* odnijeti i pijeskom prekriti, progutati

σύν *ili* ξύν I. *adv* zajedno, skupa, ujedno. II. *prep. s dat. {katkad i zapostav.)* sa, zajedno sa, 1) *uz lica a) društvo i pratnju,* σύν τοις φίλοις s prijateljima, οι σύν τινι čiji pratioci, *ili* drugovi, *b) pomoć:* ξύν (τω) θεω *(i pl.)* s božjom pomoću. 2) *uz stvari znači istodobnost, način, sredstvo:* σύν κραυγή s vikom, σύν γήοα u starosti, ξύν τω δικαίω = δικαίως, σύν τάχει = ταχέως, σύν τω σω άγαθ-ω na tvoju korist

συν-άγγελος, *6, jon.* glasnik s kim

συν- *ili* ξυναγείρω (-αγερώ, -ήγειρα, -ηγέρθην), I. *akt. aor. ep.* ξυνάγειρα, *tranz.,* sakupljati, τινάς, τί; εαυτόν sabrati se. II. *med.* 1) *tranz. aor. ep.* ξυναγείρατο, sebi sakupljati. *2) intr., ep. sa sinkop. aor. part.* συναγρόμενος sakupljati se, *i prenes.*

συν-άγκεια, ή, *ροζ.* gudura, dubodolina

συν- *ili* ξυνάγνυμι, *ep., aor.* ξυνέαξα (t *u tmezt),* skršiti, slomiti, razbiti, τί

συν- *ili* ξυναγορεύω, *at. fut.* -ερώ (-αγορεύσω, *i aor.* -αγορεύσαντα *rijetko), aor.* -εῖπον, za što zajedno govoriti, τινί, pristajati uz koga τινί, u čem τί, braniti, τινί
συναγρόμενος t). συναγείρω II. 2.
συν-άγχη, ή, upala grla *ili* vrata
συν- ί/t ξυνάγω (-άξω, -ήγαγον, -ήχα i'id.)j ad/. *verb.* συνακτέον, i'rap/. ep. 6e2 *augm.* σύναγον I. a&i. i *pas.* 1) svoditi, sakupljati, sagoniti, sazvati, τινά, τί. 2) stegnuti, suziti, nabirati (το πρόσωπον mrštiti se), stješnjavati, sjediniti. 3) *prenes. ά)* "Αρηα, φθόνον, μίσος zavrći, zametnuti, započeti. *b)* sabrati se, τί *ili* εαυτόν, *c)* sastavljati τί, izmiriti τινά. II. *pas. i med.* 1) πλησίον τινός blizu primaći se čemu, biti priveden. 2) stisnuti se, sakupiti se. 3) za se sakupljati, τί
συναγωγεύς, έως, ό, ι συναγωγός, ό, 1) sabirač, sazivač. 2) ujedinitelj, posrednik, uspostavi) ač, τινός čega
συναγωγή, ή, 1) *a)* skupljanje, sabiranje. 6) zbориште, sinagoga. 2) spajanje, stješnjavanje. 3) pripremanje, "τοϋ πολέμου
συν- tVt ξυναγωνίζομαι, *fut.* -ιοῦμαι, *dep. med.* 1) skupa boriti se, *aps., ili* μάχην, τινί s kim. 2) *prenes.* podupirati, sudjelovati, pomagati, *aps., ili* τινί koga, τί u čem, προς τι za što
συναγωνιστής, οϋ, 6, bojni drug, pomoćnik, τινός u čem
συν-άδελφοι, οι, koji imaju braću
συν- *ili* ξυναδικέω skupa nepravdu činiti, *aps., i* τινί s kim, zajedno vrijeđati
συν- *ili* ξυνάδω, *fut.* -άσεται, 1) zajedno pjevati, s kim τινί. 2) slagati se, τινί s kim, εν τινι u čem
συν- *ili* ξυναθ-ροίζω, *fut.* -αθροίσω *itd.* sakupljati; *pas.* sakupljati se
συν-αθύρω, *buk.* zajedno igrati se
σύν- *ili* ξύν-αιμος 2. *poet.* rod po krvi, τινί komu, *i* τινί po čemu, ξ. δμμα bratovo lice, νεϊκος ανδρών ξύναιμον svađa rođaka po krvi, Ζευς zaštitnik obitelji. *Supst.* ό ξ. brat; ή ξ. sestra; οι ξ. rođaci po krvi
συν- *ili* ξυν-αινέω 1) zajedno slaviti, τί. 2) odobravati, obećati, τί τινι
συν-αίνυμαι, *ep.* skupljati, kupiti
συν- *ili* ξυναιρέω (-αιρήσω, -εῖλον, -ήρηκα *itd.), aor. ep.* σύνελον, 1) skupljati, *prenes.* sabrati, shvatiti, razumjeti, συνελόντι *(tj.* τινί), *i bez.* ειπείν ako se sastavi ujedno, *tj.* ukratko rečeno. 2) odasvud spopasti, pograbiti, otkinuti, razoriti, uništiti, osvojiti, τινά, τί, s kim, čim τινί
συν-, *ob.* ξυν-αίρω (-αρώ, -ήρα, -ήρκα *itd.), ep.* συναείρω, *aor.* συνήειρα *(i u tmezi),* I. *akt.* 1) skupa dizati, τινί s kim. 2) *akt. i med.* skupa uzimati, sastavljati, svezati. II. *med.* zajedno prihvatiti se čega, preuzeti, τί *i* τινός
συν- *ili* ξυναίτιος 3. *i 2.* koji s kim (τινί) zajedno poduzima *ili* uzrokuje što τινός, začetnik zajedno s kim, sukrivac
συν-, *ob.* ξυν-αιωρέομαι zajedno visjeti, τινί s čim
συν- *ili* ξυνακολουθέω zajedno slijediti, pratiti, τινί *ili* μετά τίνος koga *ili* što; spojen biti s čim
συν-ακούω zajedno slušati, τί *ili* τινός
συν-, *ob.* ξυν-ακροάομαι, *dep. med.* zajedno slušati
συν- /Κξυναλγέω skupa osjećati bol, trpjeti, τι
συν- *ili* ξυν-αλίζω, *aor. akt.* -ήλισα, *pas.* -ηλίσθην, *perf. pas.* -ήλισμαι, *jon. aor. akt.* -άλισα, *perf. pas.* -άλισμαι, *inf.* -αλίσθαι, sabirati, sakupljati; *pas.* sakupljati se
συν- *ili* ξυναλλαγή, ή, *upravo* međusobna izmjena, *st. a)* razgovor, općenje, promet, νόσου napad bolesti, δαιμόνων od bogova dosuđeni udes. *b)* pomirenje, mir, ξ. λόγου pomirbene riječi
συν- *ili* ξυναλλάσσω, *fut.* -άξω *itd., aor. pas. u prozi ob.* συνηλλάγην, *poet.* -ηλλάχθην, 1) *akt. tranz.* izmiriti, τινά τινι. 2) *akt. intr.* družiti se. 3) *pas. a)* izmiriti se, složiti se, nagoditi se, τινί *ili* προς τίνα. *b) u pret.* združen biti (z *bračno),* τινί s kim
συν- *ili* ξυναμφότερος 3, 1) *u sg. (samo neutr.)* oboje zajedno. 2) *u pl.* oba zajedno, oba jednako
συν-άμφω, *indecl.* obadva t7t oboje zajedno
συν- *ili* ξυναναβαίνω zajedno gore ići, zajedno uspinjati se, gore putovati (u unutrašnjost zemlje), τινί s kim
συν-αναβοάω zajedno poviknuti, τινί s kim
συν-αναγκάζω zajedno siliti, τί
συν-αναλίσκω zajedno trošiti, potrošiti; zajedno izgubiti
συν- *ili* ξυναναπεί&ω zajedno nagovarati, skloniti, τινά
συν-αναπράττω pomoći utjerivati, μισθον πατά τίνος, plaću od koga
συν- *ili* ξυνανίστημι 1) *akt. tranz. (fut.* -στήσω), skupa postavljati, pomoći popodizati, τινί τι. 2) *med. intr.* συνανίσταμαι 5 *aor.* -ανέστην skupa ustajati, podići se, τινί s kim
συν-αντάω, *i med.* -άομαι, *impf. du. ep.* -αντήν, *poet.* ξυν-αντιάζω, *i ep. (prez. i impf.)* συν-άντομαι, namjeriti se na koga, sastajati se, susresti se, sukobiti se, τινί s kim
συνάντησις, ή, *poet.* sretanje, susret
συν-αξιόω zajedno zahtijevati, htjeti, s *ak. s inf.*
συν-απάγω zajedno odvesti, τί τινι što komu
συν-άπας 3. *v.* σύμπας
συν-άπειμι skupa otići
συν-απίστημι *v.* συναφίστημι
συν-αποβα ίνω, *jon.* zajedno silaziti, iskrcavati se, τινί s kim
συν-αποβάλλω, *poζ.* zajedno gubiti
συν-αποθ-νήσκω skupa umrijeti, zajedno poginuti, τινί s kim
συν-απολαμβάνω zajedno primiti, τί *(os.* što se ima pravo iskati)

συν- *ili* ξυναπόλλυμι 1) *akt. tranz.* (-απολώ, -εις, -απώλεσα), skupa uništiti, zajedno upropastiti, izgubiti, τινά, τι. *2) med. intr.* (-απολοῦμαι, -απωλόμην, -απόλωλα), zajedno poginuti, τινί s kim

συν-αποπέμπω skupa odaslati, τί συν- *ili* ξυναποστέλλω skupa odašiljati, τινά s kim τινί *ili* μετά τίνος

συν- *ili* ξυνάπτω 1) *akt. tranz. a)* spajati, svezati, sjediniti, τί *ili* τινά τινι. *b)* (μάχην *ili* πόλεμον) zametnuti boj, τινί *ili* προς τίνα s kim; *samo* τινάς na borbu potaknuti. *c)* λόγοισι dogovarati se, savjetovati se. 2) *akt. intr. a)* složiti se, sjediniti se. *b)* pobiti se, τινί s kim. 3) *pas. part. perf.* συνημμένος spojen, τινί. 4) *med.* što svoje spojiti, το κήδος Φυγατρός kćer udati συν- *ili* ξυναράσσω, *fut.* -αράξω, *aor.* -ήραξα, *ep.* -άραξα *{često u tmezi), ep. i jon.* udariti čim o što, skršiti, smrviti, zdrobiti, τί; *u pas.* smrvljen, zdrobljen biti συν-αρέσκει, sviđa se također συν-άριθ-μος 2. *poet.* jednako brojan συν-αριστεύω, *poet.* zajedno odlikovati se συν-αρμόζω *i* συν-αρμόττω (-αρμόσω *itd.),* 1) *tranz. akt. i pas.* spajati, udešavati, τί. 2) *intr.* pristajati, slagati se, τινί s kim

συν- *ili* ξυναρπάζω (-άσω *itd.),* skupa po grabiti, oteti, zarobiti, φρενί duhom shvatiti, spoznati

συν- *ili* ξυνάρχω zajedno s kim (τινί) vladati *ili* zapovijedati, τινός nad kim *ili* čim, zajedno voda biti

συν-ασκέω zajedno vježbati, συνησκημένος dobro uvježban

συν-, *ob.* ξυν-ασπιστής, οϋ, 6, *poet.* bojni drug, suborac

συν-, ξυν-αυδάω, *poet.* povlađivati, pristajati uz što

σύν-, *ob.* ξύν-αυλος 2. *poet.* koji skupa *ili* blizu stanuje, προς τινι; *prenes.* obuzet, τινί čim

συν-αυξάνω *i* συν-αύξω, *fut.* -ξήσω, *aor. akt.* -ηύξησα, *pas.* -ηυξήθην, 1) *akt. tranz.* skupa množiti, povećati, dati da raste, uzvisiti, τί; τινί čim *ili* komu. 2) *pas.* zajedno rasti, jačati, osiliti, τινί s kim *ili* čim

συν- *ili* ξυναφίστημι, *jon.* συναπίστημι, 1) *tranz. u akt.* (-στήσω, -έστησα), skupa odmaknuti, odmetnuti. 2) *intr. u med.* συναφίσταμαι *{jon. prez. opt.* 3. *pl.* -απισταίατο), *fut.* -στήσομαι, *aor.* -έστην, *perf.* -αφέστηκα, *part.* -αφεστώς, zajedno odmetnuti se, skupa otpasti, odmetnuti se, τινί s kim

συν-άχθομαι, *dep. s fut.* -αχ&εσθ-ήσομαι, *aor.* -ηχθέσ&ην, skupa žalostiti se, τινί έπί τινι s kim radi koga *ili* čega, τινί s *part., ili s* ήν

συν-βαΐζω, *poet.* zajedno ubiti, τινά

συν- *ili* ξυνδειπνέω zajedno jesti, τινί s kim, οι συνδειπνοῦντες drugovi kod stola

σύν-δειπνον, τό, gozba

σύν-δειπνος 2. koji zajedno jede; ό σ. drug za stolom, gost

συν-δεκάζω zajedno miti ti, τινά, čim τι,νί

συν-δέομαι, *fut.* -δεήσομαι, *aor.* -εδεήθην skupa moliti s kim (τινί)

σύν- *ili* ξύνδεσμος, ό, *pl.* ξύνδεσμοι *i metapl.* σύνδεσμα, vez, sveza, spoj; *gram. t.t.* veznik

συν-, *ob.* ξυν-δεσμώτης, ου, ό, drug u tamnici, sužanj

σύνδετος 2. skupa svezan, privezan

συν- *ili* ξυνδέω (-δήσω, -έδεκα *itd.),* svezati, spustiti; spojiti, zaplesti, τινά, τί, čim *ili* u što τινί

συν- *ili* ξυνδιαβαίνω (-βήσομαι, -έβην, -βέβηκα), zajedno prelaziti

συν- *ili* ξυνδιαβάλλω (-βαλώ, -έβαλον, -βέβληκα *itd.)* I) zajedno prebaciti, prevesti, τί preko čega, έκ τίνος odakle. 2) zajedno opadati, optužiti, τινά *ili* τί, *i to* ώς τι kao nešto

συν-διαβιβάζω, *aor. inf.* -βιβάσαι, zajedno prevesti

συν-διάγω zajedno provoditi, βίον zajedno živjeti

συν- *ili* ξυνδιαιτάομαι, zajedno živjeti »7» stanovati, τινί s kim

συν-διακινδυνεύω zajedno pogibli izvrći se, zajedno na boj odvažiti se, τινί *ili* μετά τίνος s kim

συν-διαλλάσσω zajedno pomiriti

συν-διαλύω zajedno razriješiti, primiriti, τί

συν-διαμένω zajedno ostati

συν-διαπεραίνω pomoći izvršiti, τί

συν-διαπράττω 1) *akt.* skupa izvršiti. 2) *med.* pomoći komu uglaviti ugovor

συν-διασκέπτομαι, *aor. inf.* -διασκέψασθ-αι, συνδιασκοπέω *i* -διασκοπέομαι, zajedno razmišljati *ili* istraživati, τί, μετά τίνος s kim

συν- *ili* ξυνδιασφζω (σώσω *itd.),* skupa spasiti, pomoći spasiti *ili* sačuvati

συν-, *ob.* ξυν-διαταλαιπωρέω zajedno nevolju trpjeti

συν-, *ob.* ξυν-διατελέω zajedno trajati

συν-διατρίβω skupa provoditi χρόνον, skupa živjeti, u čijem društvu biti, τινί *i* μετά τίνος *{os. o učitelju i učenicima),* baviti se čim, τινί

συν-διαφέρω (-διοίσω -διήνεγκον, *jon.* -διήνεικα), *α)* zajedno podnositi, *b) jon.* τον πόλεμον pomagati komu rat voditi *ili* dovršiti, τινί, μετά τίνος, αμα τινί

συν-διαχειρίζω, *jon.* zajedno svršavati, τί

συν-διέξειμι zajedno prolaziti, razlagati, raspraviti, τί τινι što s kim

συ-δικέω pred sudom braniti koga (τινί)

σύν-δικος 2, *supst.* 6 σ. zastupnik, odvjetnik, branitelj, *os.* državni

συν-διώκω zajedno progoniti

συν- *ili* ξυνδοκεΐ μοι, *impers.* i meni se čini, i moje je mišljenje, i ja pristajem na što περί τίνος, *ili s inf., u gen. aps.* ώς έμοί τούτου συνδοκοϋντος kao da i ja to mislim, *aps, ak. part.* συνδόξαν τινί po mišljenju *ili* privoli čijoj

συν-δοκιμάζω zajedno ispitivati

σύν-δουλος, ό, ή, *i* συνδούλη, *jon.* drug i drugarica u ropstvu, τινός
συν- »7» ξυν-δράω, *pbet.* zajedno raditi
συν-δρομάδες, πέτρας αί, *poet.* = Συμπληγάδες, *što v.*, koje se sudaraju, *v. i* κυάνεος
συν-δρομή, ής, ή štrcanje, gomilanje
σύν-δρομος 2. koji prati, skladan
σύν-δυο dva zajedno, po dva
συν-, *ob.* ξυν-έαξε *v.* συνάγνυμι
συν-εγγυάω zajedno zaručiti
συν-έδραμον *v.* συντρέχω
συνεδρία, ή, *i* συνέδριον, τό, α) saborište, vijećnica, *b)* sjednica, skupština, vijeće, savezničko vijeće, c) areopag. *đ)* senat u .Rimu
σύν- *ili* ξύνεδρος 2. koji zajedno sjedi, u vijeće sakupljen. *Supst.* ό, ή, σ. prisjednik (-ca), τινί, član kojega zbora
συν-, *ob.* ξυν-εείκοσι, *ep.* dvadesetorica zajedno
συν-εέργω, *ep.; poζ.* συν- *ili* ξυνείργω, *ep. aor.* -εέργαθον, zatvarati; svezati, utezati, χιτώνα
συν-, *ob.* ξυν-έηκα *v.* συνίημι
συν-, *ob.* ξυν-εθέλω skupa htjeti; οι συνεθέλοντες jednomišljenici
ουν- *ili* ξυνεθίζω privikavati; *perf. pas.* συνείθισμαι, *adj. verb.* συνεθιστέον priviknuti se, *s inf.*
συν-ειδέναι *v.* σύνοιδα
συν-ειλέω stisnuti, zbiti, u tjesnac natjerati
συν- *ili* ξύνειμι (ειμί), s *verb. adj.* συνεστέον, zajedno biti, baviti se ϊπποις, σοφία; biti u nevolji κακοΐς. *α)* biti kod koga, družiti se, *os. o učitelju i učenicima i si., st.* οί συ-νόντες učenici, drugovi, pristalice, *b)* bračno živjeti, spolno općiti, c) svjetovati, pomagati
σύν-ειμι (εΐμι), *v.* συνέρχομαι
συν-ειπεϊν *v.* συναγορεύω
συν-είρηκα *v.* συναγορεύω
συν- *ili* ξυνείρω spajati, redati, ponavljati, *os.* po redu ispripovjediti; ξυνεϊρον *(se.* βήματα) άπιόντες bez prekida su odilazili
συν-εισάγω zajedno uvoditi, zajedno unositi
συν-εισβαίνω *aor** -εισέβην, zajedno ulaziti, *aps. i* τί, ε'ίς τι u što
συν-εισβάλλω *i* ξυνεσβάλλω, *intr.* zajedno provaliti, navaliti, τινί, μετά τίνος s kim, ϊζ τι u što
συν-εισέρχομαι *ili* ξυνεσέρχομαι, *aor.* -ήλ■8-ον, zajedno ulaziti
συν-εισπίπτω *i* συν- *ili* ξυν-εσπίπτω (-πεσοΰμαι, -έπεσον, -πέπτωκα), zajedno upadati, provaliti, navaliti, (σύν) τινι s kim
συν-εισπλέω zajedno uploviti
συν-εισφέρω, *aor.* -ήνεγκον, zajedno unositi, prinositi
συν-εκβαίνω zajedno popeti se, έπί ορός na brdo
συν-εκβάλλω zajedno protjerati, prognati
συν-εκβιβάζω pomoći iznijeti, izvući
συν-έκδημος, ό, *poz.* suputnik
συν-εκδίδομαι zajedno predati, τινά, *os.* opremiti (djevojku), udati, τινά τινι
συν-εκδύομαι, *jon. med.* zajedno svlačiti tí
συν-εκκαίδεκα, οι, αϊ, τά, po šesnaest
συν-εκκόπτω zajedno sjeći, pomoći sjeći, δένδρα
συν-εκπέμπω zajedno izaslati, pratiti
συν-εκπίνω skupa ispijati
συν-εκπίπτω (-πεσοϋμαι, -εξέπεσον), zajedno ispadati, *os. á) o glasovnicama iz žare (mj.* ψήφοι *i* γνώμαι); κατά τωύτό mnijenja se slažu; o'ι πολλοί συνεξέπιπτον κρίνοντες τίνα glasovi većine odlučili su za koga. *b)* duhom dati se zanijeti
συν- »7»' ξυν-εκπλέω, *fut.* -πλεύσομαι, *aor.* -έπλευσα, *jon.* συνεκπλώω, *aor. inf.* -πλώσαι, zajedno otploviti, τινί, μετά τίνος s kim
συν-εκπρήσσομαι, *jon.* pomoći osvetiti, τινί τι komu što
συν-εκσορζω pomoći spasiti, τινά
συν-εκτάττω pomoći uvrstiti u bojni red, τινάς
συν-εκτέον, *adj. verb. od* συνέχω, treba skupa držati, τινά
συν-εκτρέφω pomoći othraniti, τινί s kim
συν-εκφέρω 1) *akt.* zajedno pokopati, pokop pratiti. 2) *pas.* zajedno zanesen biti, τινί od čega
συν- *ili* ξυνελαύνω, *aor.* συνήλασα *ili* ξυνήλασσα *(i u tmezi),* 1) *akt. tranz. i pas.* satjerati, sagoniti, οδόντας stisnuti zube, ζριδι zavaditi. 2) *akt. intr. i med.* sukobiti se
σύν-ελεν *i si. v.* συναιρέω
συν- *ili* ξυνελευθερόω skupa oslobađati, pomoći osloboditi, τινά, τί, od koga τινός
συν-έλκω zajedno vući, skupiti, τΐ έπί τι navući što na što
συν- *ili* ξυνεμβάλλω zajedno upasti, provaliti, ε'ίς τι
συν-, *ob.* ξυν-έμπορος, ό, ή, *poet.* suputnik, -ica
συν- *ili* ξύνε ξα ι ρέω zajedno izvaditi, razoriti, utamaniti, τινά, τί, s kim τινί
συν-εξακούω, *poet.* zajedno (točno) čuti
συν-εξαπατάω s drugima prevariti, zavesti
συν- *ili* ξυνέξειμι, συν- »7» ξυνεξέρχομαι zajedno izlaziti, na vojsku ići, vojevati, τινί, μετά τίνος s kim
συν-εξετάζομαι, *pas. zapr.* zajedno izabran i sređen biti, *st.* računati se, brojki se, pridružiti se, τινί komu, *os.* držati s kim, pomagati mu, έπί τίνος pri čem
συν-εξιχνεύω zajedno tražiti, τινί s kim
συν-εξορμάω, 1) *tranz.* zajedno hrabriti, poticati. 2) *intr.* skupa provaliti, navaliti
συν-εοχμός ό, spoj, zglob, zglavak
συν- »7» ξυνεπαινέω 1) skupa hvaliti, τινά. 2) pristati na što, odobriti, τί
συν-έπαινος 2. *jon. i poz.* koji odobrava, sporazuman
συν- *ili* ξυνεπακολουθέω zajedno slijediti

συν- *ili* ξυνεπανίστάμαι, *intr. med. s aor.* -επανέστην zajedno podići se, pobuniti se, oι συνεπαστάντες suurotnici
συν-επάπτομαι,/ο». *mj.* συνεφάπ. skupa prihvaćati se, skupa navaliti, τινός na što
συν-επελαφρύνω *jon.* skupa olakšavati, τί, komu τινί
συν- *ili* ξυνεπεύχομαι zajedno bogovima moliti se, skupa zavjetovati se, i *inf. fut.*
συν-επηχέω skupa odjeknuti, zajedno zapjevati
συν-επικουρέω zajedno u pomoć pritjecati
συν-επικουφίζω, *ροζ.* zajedno podići *ili* olakšati
συν- *ili* ξυνεπιλαμβάνω, i *ob. med.* -ομαι, skupa prihvatiti, latiti se čega, u pomoć biti τινί τινός kome u čem; sokoliti koga τινός
συν- *ili* ξυνεπιμέομαι, *fut.* -ήσομαι, skupa brinuti se, τινός za što, *ili s* όπως; δ συνεπιμελησόμενος pomoćnik
συν-επιμελητής, οϋ, ό, koji se zajedno brine, pomoćnik
συν-επιρρέπω zajedno naginjati, τινί na što
συν-επισκοπέω, *samo prez. i impf. ostalo od* συνεπισκέπτομαι (-σκέψομαι, -εσκεψάμην, -έσκεμμαι), zajedno s kim (τινί) motriti, istraživati, τί što
συν-επισπάω, 1) *akt.* zajedno vući τινά εϊς τι. 2) *med.* sa sobom povući; za se predobiti, sa sobom u propast vući, τινά
συν-επισπεύδω zajedno pospješiti, άμαξας pomoći krenuti kola
συν- *ili* ξυνεπιστρατεύω zajedno ratovati, τινί na koga
συν-επ-ισχύω skupa pri čem pomagati
συν- »7« ξυνεπιτίθεμαι skupa dati se na što, τινί, si. zajedno izrađivati; skupa navaliti na koga, τινί
συν-επιτρίβω skupa uništiti *ili* upropastiti, τί
συν- *ili* ξυνέπομαι, *impf.* -ειπόμην, *fut.* -έψομαι, *aor.* -εσπόμην, zajedno slijediti, pratiti koga (što) τινί, μετά τίνος; *prenes.* dati se uvjeriti; dokučiti, shvatiti
συν-επόμνυμι zajedno zaklinjati se, s *inf.*
συν-επριάμην, *aor. za* συνωνέομαι. *Sto v.*
συν- *7ί ξυνεργάζομαι, *med.* zajedno raditi *ili* pomagati, προς τι za što
συνεργάτης, ό, *v.* συνεργός
συνεργέω, *augm.* συνηργ. skupa raditi, suradnik biti, τί, pomagati komu u čemu τινί τι »7» εϊς τι
συν-έργημα, τό, pomoć, potpora
συν- »7» ξυνεργός 2 («' συνεργός *naglaš.), i poet.* συνεργάτης, ου, δ, koji pomaže, προς, εϊς τι. 2) *supst.* ό, ή συνεργός *i* ό συνεργάτης pomagač, pomoćnik (-ica), τινός čiji, u čemu, τινί komu. *K tomu poet. fem.* συνεργάτις, ή
συν-, *ob.* ξυν-έρδω, *fut.* -έρξω, *poet.* zajedno raditi, sudjelovati
συν- *ili* ξυνερείδω, *ep., aor. inf.* -ερεϊσαι. 1) *akt. tranz. i pas.* zajedno upirati, stiskati. zatvarati. 2) *akt. intr.* neprijateljski sastati se, sukobiti se, o što udariti, προς τι
συν-έρΐθος, δ, ή, suradnik (-ica), pomagač (-ica)
συν-έρρηκται v. συρρήγνυμι
συν- *ili* ξυνέρχομαι *(ep. i u tmezi),* σύν- *ili* ξύνειμι, *impf.* 3. *pl. ep.* ξύνισαν, *a)* zajedno ići, sastajati se, združiti se (i *o spolnom dru&enju),* oženiti se; dogovoriti se, τινί s-kim. *b) i bez* Ζριδι sukobiti, pobiti se. *c) jon.* dogoditi se; ispuniti se; Δημήτερος συνιούσης kad prispije žetva
συν- *ili* ξυνερώ *v.* συναγορεύω
σύνες, *ob.* ξύνες *v.* συνίημι
σύν- *ili* ξύνεσις, εως, *jon.* ιος, ή, 1) *ep.* sastajanje, spajanje, slijev. 2) (γνώμης) shvaćanje» pamet, svijest, mudrost, razum, τινός čiji *ili* u čemu, ί περί τίνος *ili* περί τι. 3) *gramat.* κατά σύνεσιν po smislu
συνεστέον *v.* σύνειμι
συν-εστίη, ή, *jon.* zajednička gozba, ručak
συν- *ili* ξυνέστιος, ό, koji je na jednom ognjištu, u jednoj kući, drug za stolom, ukućanin; Ζευς zaštitnik ognjišta
συν-έταιρος, δ, *jon.* drug
συν- »7» ξυνετός 3. α) razuman, razborit, mudar, τί u čem *b)* razumljiv, razgovijetan
συν-εύδω, *poet.* skupa spavati
συν- *ili* ξυνευνάζομαι, *poet. pas., aor.* -ευνάσθην, *i jon.* συνευνάομαι, *aor.* -ευνήθην,. skupa spavati, do koga ležati, τινί
συν-ευνέτης, ου, δ, *poet. s poet. fem.* ξυνευνέτις, ή, *i* σύν-ευνος, δ, ή, koji skupa s kim leži, drug u postelji, suložnik
συν-ευ-πάσχω (ι *rastavlj. pis.)* zajedno imati korist, τινί od čega
συν-ευπορέω svojim imetkom pomagati, zajedno podupirati, τινός *(gen. part.)* čim
συν-, *ob.* ξυν-εύχομαι, *dep. med.* zajedno moliti se
συν-εφέλκω zajedno k sebi vući
συν- *ili* ξύνε φ έπομαι, *aor.* -εφεσπόμην, *part.* -επισπόμενος, zajedno slijediti, pratiti, τινί. koga, τω λόγω duhom slijediti
συνέχεια, ή, ustrajnost; spoj, κατά συνέχειαν u neposrednom spoju
συν- »7» ξυνεχής 2, *adv.* -χές, *jon.* -χέως, *ob.* -χώς, *komp.* -εχεστέρω, *sup.* -εχέστατα, držeći se zajedno, *a)* gust, Čest. *b) o vremenu:* trajan, neprestan; *u Hotn. i pojač. s* αίεί;. δύναμις stalna vojska. *Supst.* τα συνεχέστατα redovne potrebe
συν-έχθω, *poet.* zajedno mrziti
συν- *ili* ξυνέχω (-έξω, -έσχον *itd.), ep. impf.* σύνεχον, *perf.* συνόχωκα, ι συνίσχω, 1) *akt. tranz.* zajedno držati, svezati, *tj. a)* na skupu držati, u redu držati, os. pod oružjem držati, *b)* u sebi sadržavati; τό συνέχον glavna stvar, c) čvrsto držati, u zatvoru držati 2) *akt. intr. ep.* držati se, sastajati se ώμω συνοχωκότε επί στηθ-ος pleći bile su svinute k prsima. 3) *pas. a)* biti stegnut, čvrsto *ili* u redu držan; držati se, άνδρες

ἀνδράσιν. *b)* biti u tjesnac natjeran, pritisnut, mučen biti, -uvi čim, προς τίνος od koga. *c)* zabavljen biti čim (εν) τινι

■συν-εψιάω, *poet.* zajedno igrati se, šaliti se

συν- *ili* ξυνηγορέω pristajati, slagati se, τινί; *os.* biti branitelj, τινί

συν- *ili* ξυνήγορος 2. koji također govori, koji se slaže s čim τινί. *Supst.* ὁ σ. branitelj

■συν- *ili* ξυνήδομαι, *pas., fut.* -ησθήσομαι, *aor.* -ήσθην, zajedno radovati se, sreću željeti, čestitati, Ttvi s kim, (ἐπί) τινι čemu, *ili* 8τι, ην, *gen. aps.*

συν-ήειρεν *v.* συναείρω *pod* συναίρω

συνήθεια, ἡ, običaj, navada; općenje, drugovanje

•συν- *ili* ξυνήθης 2, *upravo* koji skupa stanuje, si. *a)* od navike poznat i mio, dobro poznat, pouzdan; *supst.* ὁ σ. dobar znanac, prijatelj, τινί. *b)* navikao, *c)* navadan, običan. *Supst.* το σ. obično, na što je tko navikao

■συν-ημερεύω čitav dan s kim (τινί) zajedno biti

συνημοσύνη, ἡ, *ep.* nagodba, dogovor, ugovor

■συν-ήορος 2. *ep.* spojen, združen; *supst. 6,* ἡ σ. muž, žena

•συνηρετέω, *poet. upravo* skupa veslati, *prenes.* prijatelj biti, τινί

•συν-ηρεφής 2. *jon.* pokrit, presvoden, zastrt, čim τινί

συν-ηττάομαι, *pas.* zajedno s kim (μετά τίνος) pobijeđen biti

σύν-θακος 2. *poet.* koji sjedi pokraj koga, θρόνων τινί na prijestolju kraj koga

συν- *ili* ξυνθάπτω zajedno pokapati, τινά, s kim τινί

συν-θεάομαι zajedno motriti, promatrati, τί

,ΐυνθεατής, ὁ, motrilac s kim

-συν-, *ob.* ξυν-θέλω, *poet.* također htjeti, τί

σύν-θεο, -θετό *v.* συντίθημι

■συν-θεσίη, *ep.,* σύν-θεσις, εως, συν- *ili* ξυνθήκη, ἡ, συν- *ili* ξύνθημα τό, 1) *(os.* σύνθεσις) sastavljanje, sastav, zglob, sklop *(riječi ili rečenica').* 2) ugovor, dogovor; *u Hom. i* nalog; κατά (τήν) «7» (τάς) ξυν., ék των ξυν. prema ugovoru, po dogovoru, ἀπό, ék συνθήματος po dogovoru, na dogovoreni znak. *Sof.* πίστ' ἀεῖ ξυνθήματα spomenici savezničke vjernosti. 3) (σύνθημα) α) dogovoreni znak, znamenje; lozinka, *b)* priznata riječ, priznato načelo, odredba

■σύν- »7» ξύνθετος 2. *a)* sastavljen, *b)* dogovoren

συνθέω, *fut.* -θεύσομαι, *ep. upravo* skupa trčati, *prenes.* sretno svršavati se

<τυν-θήγομαι, *perf.* -τέθηγμαι, *poet.* dražiti se, razdražen biti

συνθήκη *i* σύνθημα *v.* συνθεσίη

συνθηρατής, συνθηρευτής, οϋ, ι σύνθηρος, ὁ, lovački drug, τινί komu, τινός na koga

συν-θηράω zajedno loviti, uhvatiti, s kim τινί, *poet. i med. (u tmezi)*

συν- *ili* ξυνθνήσκω, *poet.* zajedno mrijeti, (αμα) τινί s kim

συν-θύω s kim (τινί) žrtvovati

συν-ιδεῖν *v.* συνοράω

συνίζησις, ἡ, *ροζ.* 1) sjedanje zajedno. 2) rušenje, provala. 3) *gram. i met.* sjedanje dvaju vokala na jedan slog (siniceza)

συν-ίζω, *jon.* zajedno sjediti, sjednicu držati

συν- *ili* ξυνίημι (ΐ *ep.), 2. sg. at.* ξυνίεις *(var.* -ίης, -ιεῖς), 3. *sg. i* ξυνίει, *impf.* .1. *sg.* συνίειν, *fut.* ξυνήσω *itd. (v.* Τ'ημι), *ep. impf.* 3. *pl.* ξύνιεν, *aor.* ξυνέηκα, *imper.* ξύνες, I. *akt.* 1) *upravo* zajedno slati, si. sastavljati, nagoniti jednoga na drugoga, zavaditi, τινά, s *inf. 2)* doznavati, čuti, slušati, razumjeti, τί, τινός *i* τί τίνος. II. *med.* 1) *ep.* združiti se, sjediniti se, dogovarati se, ἀμφί τινι. 2) = *akt.* slušati, opaziti, τινός

συν-ικετεύω, *ροζ.* također moliti, *aps. ili* τινί s kim, i to sa si. ὁπως

συν-ίππαρχος, ὁ, *jon.* s kim (τινί) hiparh (pukovnik) konjanički

σύν-ισμεν *i si. v.* σύνοιδα

συν- *ili* ξυνίστημι. *A) tranz.* I. *akt. i pas. s fut.* συστήσω, *aor. akt.* συνέστησα, *pas.* συνεσταθην, 1) zajedno postavljati, sastavljati, os. nagoniti jednoga na drugoga, dražiti, τινά, τί, na koga ἐπί τίνα, na što £ς τι, protiv čega ἐπί τινι. 2) upoznati, predstaviti, preporučiti, τινά τινι, osnovati, izvesti, podići, sebi pribaviti, *os.* θάνατον ἐπί τινι osuditi koga na smrt. II. *med.* συνίσταμαι, *s fut.* συστήσομαι, *aor.* συνεστησάμην, od sebe *ili* za se sastavljati, odrediti, uzrokovati, sebi pribaviti. *B) intr. med.* συν-ίστάμαι, s *fut.* συστήσομαι, *aor.* συνέστην, *perf.* συνέστηκα, *part.* -εστηκώς *i* -εστώς, *ep.* -εσταώς, 1) zajedno se postavljati, zajedno se držati, *perf.* sastojati se, biti sastavljen, εκ τίνος, osnivati se na čemu ὑπό τίνος. 2) zajedno stajati, sastajati se, skupljati se, sjediniti se, spojiti se, εις τό αυτό, ές εν; čvrst postati, otvrdnuti; λέχος τινί udati se za koga; *napose a)* buniti se, urotiti se. *b)* zajedno ostati, zajedno držati se. c) *i bez* μαχόμενοι, μάχη boriti se, prepirati se. *d)* boriti se s čim τινί, zapasti u što; λιμω skapati od gladi, *e)* nastati, početi se, dogoditi se, trajati, της μάχης συνεστώσης kad je nastala bitka; biti u redu, πάντα συνειστήκει sve bijaše gotovo

συν-ιστίη, ἡ, *jon.* zajednička gozba, ručak

συν- *ili* ξυνίστωρ, ορός, ὁ, ἡ, *poet.* koji također zna, svjedok

συν-ισχϋρίζω, *fut.* -ιώ, zajedno jakim činiti, krijepiti koga, τινά

συν-ίσχω *v.* συνέχω

συν-ναίω, *poet.* zajedno stanovati, τινί

συν-νάσσω, *aor. part.* συννάξ^ς, *jon.* stisnuti, zbiti

συν-, *ob.* ξυν-ναυβατης, ου, ὁ, *poet.,* = συνναύτης, *što v.*

συν- *ili* ξυνναυμαχέω zajedno na moru boriti se, τινί

συν-ναύτης, ου, ὁ, drug na brodu

συν-νέμω (zajedno) razdijeliti; skupa dodijeliti
συν-νενέαται *v.* συννέω
cuv-, *ob.* ξυν-νεύω, *poet.* kimnuti glavom, *tj.* potvrditi, obećati
συν-νεφής *2. poet.* oblačan; žalostan, mrk
συν- *ili* ξυννέω, *i jon.* συννέω, *ili* συννηέω, *perf. pas.* συννένημαι, *jon.* 3. *pl.* συννενέἀται na hrpu nositi, gomilati, naslagati
συν-νῑκάω zajedno pobjeđivati, τινί *i* μετά τίνος
συν- *ili* ξυννοέω, *i med.* -νοέομαι razumom shvatiti, prosuđivati, promisliti
σύν-, *ob.* ξύννοια, ἡ, 1) razmišljanje, misao. 2) *poet.* briga
σύν-νομος 2. koji zajedno pase *ili* živi, σ. λέοντε par lavova; *napose 6,* ἡ, σ. bračni drug
σύν-νους, *stegn. od* -νοος 2. koji u sebi razmišlja, mislima zaokupljen
συν- *ili* ξυνοδοιπόρος, ὁ, suputnik
σύν- *ili* ξύνοδος, ἡ *(i u pl.),* 1) sastajanje, sastanak, skupština, zbor, sjednica, vijeće. 2) sukob, boj. 3) *{u pl.)* pritjecanje čega tinów, σ. χρημάτων novčani dohoci
συν-, *ob.* ξυν-οδῦρομαι, *dep. med.* zajedno jadikovati
σύν- οι δ α, *def. perf. s prez. znač. (v.* οἶδα), 2. *sg.* σύνοισθα, 1. *pl.* σύνισμεν *itd., inf.* συνειδέναι, *part.* -ειδώς, *plpf.* συνήδειν *i* -ήδη *itd., fut.* συνείσομαι *(i* -ειδήσω), *jon. perf.* 1. *pl.* συνοίδαμεν, *plpf.* 3. *sg.* -ήδεε, 2. *pl.* -ηδέατε, zajedno znati s kim tinί, što τί, o čemu περί τίνος, o kom tinί, upućen biti u što, sukrivac biti, σ. ἑαυτω svjestan biti, τί čemu, *s nom. ili dat. part., s* εί, οτι, *indir. zavis. reč.*; ὁ ξυνειδώς koji je upućen u što, stručnjak, suurotnik; το συνειδός poznavanje stvari
συν- *ili* ξυνοικέω 1) *intr. a)* skupa stanovati, zajedno živjeti, (ὁμοϋ) τινι. *b)* s kim (tinί) u braku živjeti. 2) *tranz.* zajedno nastaniti *ili* naseliti, τί τινι, što s kim
συνοίκημα, τό, *jon.* prebivanje u zajednici, *konkret.* stanovništvo
συν-, *ob.* ξυν-οίκησις, εως, ἡ, *i* ξυν-οικία, prebivanje u zajednici; ξυνοικία *i* zajednički stan, kuća u najam
συν- *ili* ξυνοικίζω 1) na jednom mjestu nastaniti, naseliti, stanovnike sjediniti u jedan grad. Pas. *a)* ujediniti se, *b)* naseliti se. 2) naseljenike naseliti, osnivati, kolonizirati. 3) τινά τινι udati koga za koga
συνοικισμός, ὁ, *ροζ.* naselje, kolonija; brak
σύν- *ili* ξύνοικος, ὁ, ἡ, koji do koga stanuje, ukućanin, sustanar, *uopće* drug, τινός čega, τινί komu
συν-οικτίζω sažaljevati, τινά συν-οισόμεθ-α *v.* συμφέρω συν-ολολύζω zajedno zaviknuti, zajedno viku
podizati συν- *ili* ξυνόμνυμι zajedno priseći, a) pod prisegom obreći, τινί τι. *b)* zavjeriti se, urotiti se, τινί s kim, ἐπί τινι *i* επί τίνα protiv koga; οι ξυνομόσαντες saveznici, ξυνομωμοκότες urotnici
συν-«7ί ξυνομολογέω 1) slagati se, dopuštati, priznati; obećati, τινί τι. 2) uglaviti, dogovoriti se, ugovor sklopiti, τινί τι s kim o čem
συν- *ili* ξυνοράω, *impf.* συνεώρων, *fut.* -όψομαι, *aor.* -εῖδον, *inf.* -ιδεϊν, 1) zajedno gledati, promatrati, τινί s kim, *Ksen. Anab.* 4, 1, 11. ἀλλήλους jedni drugima vatrene znakove davati. 2) uvidjeti, opaziti, τινά, τί
συν-οργίζομαι, *pas., fut.* ὀργισθήσομαι, *aor.* -ωργίσθην, skupa srditi se, zajedno zlovoljan biti, τινί s kim
συν-ορίνω, *ep. {i u tmezi),* 1) *akt.* zajedno poticati, okrenuti, τί. 2) *med.* skupa krenuti, dići se jedni protiv drugih
συν-ορμίζω zajedno osidrati
σύν-ορος 2. *i poet. (.jon.)* ξύνουρος koji graniči s kim, susjedan, srodan, τινός s čim
συν- *ili* ξυνουσία, *jon.* συνουσίη, ἡ, boravljenje zajedno, sastajanje, drugovanje, općenje, *os. a)* između učitelja i učenika, si. razgovor, naučno istraživanje, *b)* spolno općenje, *c)* društvo. *Konstr.* τινός *ili* σή s kim, s tobom; τινός προς τίνα koga s kim
συνουσιαστής, οϋ, ὁ, koji sudjeluje kod znanstvenoga raspravljanja, učenik, τινός
συν-σφρυόομαι, *dep. med., poet.* obrve skupljati, namrštiti se
συν-, *ob.* ξυνοχή, ἡ, *ep. a)* sveza, *b)* sukob, sastanak (ὁδοϋ). *c)* strah, tjeskoba
συν-οχωκός *v.* συνέχω
σύν-, *ob.* ξύνταγμα, τό, *v.* σύνταξις
συν-ταλαιπωρέω, *poet.* istu nesreću (τί) trpjeti »7» osjećati
συν-τάμνω *v.* συντέμνω
σύν- *ili* ξύνταξις, εως, ἡ, sastav, uređenje, odredba, razmjer, organizacija, στρατιωτική ustrojstvo vojske, *napose a)* razmještaj vojske, bojni red. *b)* novčani prinos, danak *(aten. saveznika), c)* plaća *{iz državne blagajne), d) gram.* red riječi, građenje rečenice
συν- *ili* ξυνταράσσω, *at.* -ττω, *fut.* -άξω *itd. {i u tmezi),* smesti, pobrkati, poremetiti, zamrsiti, mutiti, *b)* uznemiriti, poplašiti. c) uzbuniti, τί, τινά
σύντάσις, εως, ἡ, napinjanje, naprezanje, napor; žestina, uzbuđenost
συν- *ili* ξυντάσσω, *at. -ττω, fut. -τάξω, itd.,* sastavljati, *tj.* I. *akt. i pas.* 1) srediti, urediti, τί, τινά, *napose* poredati, u bojni red postaviti, sakupiti. 2) odrediti, zapovjediti, propisati, ustanoviti, nametnuti komu što. II. *med.* 1) srediti se, vrstati se, *os. o vojnicima:* sakupiti se, postaviti se u red. 2) *i bez* ες μάχην svoje čete poredati u bojni red, συνταξάμενοι u redovima, συντεταγμένοι u bojni red uvrstani
συν-ταχύνω, *jon.* 1) *tranz.* pospješiti, τον βίον pokraćivati. 2) *intr.* hitjeti
συν- *ili* ξυντείνω (-τενώ, -έτεινα, -τέτακα *itd.),* 1) *tranz. a)* napinjati, nategnuti, *b)* na što

(είς τι) natezati, na što smjerati, navraćati. 2) *intr.* naprezati se, hitjeti za čim, εἴς τι

συν- *ili* ξυντειχίζω zajedno zid graditi «7» utvrđivati; pomoći graditi »7» utvrđivati, τί

συν-τεκνοποιέω s kim (τινί) djecu rađati

συν-τεκταίνομαι, *dep. med.* {*ep. u tmezi, aor.* συν-τεκτήναντο) zajedno graditi »7«' izmišljati

συντέλεια, ἡ, zajednički prinos, *napose u Ateni* porezna zadruga, *skupina od* 5, 6—15 *građana koji su imali opremiti jedan brod*

συν- *ili* ξυντελέω (-τελῶ, εις, -ετέλεσα, -τετέλεκα *itd.),* I) skupa dovršiti, τί. 2) (φόρους) zajedničke poreze plaćati, *uopće* prinositi, τί, *i to* τινί, εἴς τίνα, εἴς τι

συν-τελής 2. koji zajedno porez *ili* prinos plaća, *st.* dužan plaćati porez; podložan

συν- *ili* ξυντέμνω (-τεμῶ, -έτεμον, -τέτμηκα), *jon.* συντάμνω, 1) srezati, skrojiti, obrezati. 2) α) *se.* ὁδόν put presjeći, kraćim putem udariti, *b)* hitjeti, približavati se, primicati se, συντάμνοντος τοῦ χρόνου kad je vrijeme blizu bilo. *c)* dostići, *d)* brzo izvršiti

συν-, *ob.* ξυντεταγμένως, *adv. od part. perf. pas. od* συντάσσω, po dogovoru, uređeno

συν-, *ob.* ξυντεταμένως, *adv. od part. perf. pas. od* συντείνω s naporom, s mukom, svom snagom

συν-τετραίνω *i* -τέτρημαι *v.* συντιτράω

σύν-τεχνος, ὁ, ἡ, drug u umjetnosti

συν-τήκω, 1) *tranz. u akt.* (-τήξω, -έτηξα) stapati, spajati, τινά, *prenes.* rastopiti, rastvoriti. 2) *intr. u pas.* συντήκομαι {*fut.* -τάκήσομαι, *aor.* -ετάκην, *i perf. akt.* -τέτηκα), rastapati se, *prenes.* ginuti, venuti

συν- *ili* ξυντίθημι *(v.* τίθημι), *at. impf.* 3. *sg.* συνετίθει, *ep. aor. med.* 3. *sg.* σύνθετο, *imper. 2. sg.* σύνθεο, *jon. aor. med.* συνεθη-κάμην *i si.,* I. *akt. i pas. i) a)* sastavljati, složiti, spojiti, svezati, skupiti, *b)* zgotoviti, izraditi, urediti; sašiti, τί. 2) *i bez* λογισμω, λόγω, ἐν ἑαυτω u misli, u sebi sastaviti, prosuđivati, ispoređivati, zaključivati, izmisliti, zasnovati. II. *med.* sjediniti se, složiti se, dogovoriti se, ugovor uglaviti, τινί *ili* προς τίνα s kim, τί; obećati komu što. 2) *i bez* θυμω sebi u duhu sastaviti, razumjeti, opaziti, čuti, τ ί

συν-τϊμάω, *pas.* ^zajedno cijenjen biti

συν-τιτράω, *jon. i poet.* συν-τετραίνω, probušiti; *perf. pas.* -τέτρημαι, 5 εις αλλήλους s otvorima spojen biti

σύν- *ili* ξύντομος 2. obrezan, skraćen, kratak. *Supst. a)* (ἡ) σύντομος *se.* ὁδός, prečac. *b)* (το) συντομώτατον najkraći put; τα συντομώτατα najkraćim putem. *Adv.* συν- *ili* ξυντόμως, *kompar.* συντομώτερον, *superl.* ξυντομωτάτως zbijeno, stisnuto; nakratko, za malo vremena

συντονολυδιστί, *adv.* u strogo lidijskoj glazbenoj ljestvici

σύν- *ili* ξύντονος 2, *adv.* -τόνως, *komp.* -ώτερον, napet, nategnut, jak, žestok

συν-τράπεζος, ὁ, drug za stolom

συν-τρεις, -τρία, po trojica, tri i tri

συν-τρέφω, *fut.* -θρέψω, *aor. akt.* -έθρεψα, *pas.* -ετράφην, *perf. pas.* -τέθραμμαι (2. *pl.* -τέτραφθε), zajedno othranjivati »7» odgajati, τινά, s kim τινί »7»' μετά τίνος. *Pas.* zajedno othranjen biti, zajedno odrasti, postati, τινί s kim

συν- »7» ξυντρέχω, *fut.* -δραμοϋμαι, *aor.* -έδραμον, *perf.* -δεδράμηκα, 1) zajedno trčati. 2) *a)* sletjeti se, sjediniti se, slagati se, sastati se, nadvući se (o *oblacima),* κριταῖς složiti se u izboru sudaca. 6) nasrtati, sukobiti se, *aps. ili* εἰς χείρας τινι, *poet.* μόρω u smrt srnuti

συν- *ili* ξυντρίβω (-τρίψω, -έτριψα, -τέτριφα, -τέτρίμμαι, -ετρίβην), satrti, razbiti, razmrskati, razlupati. *Pas. a) o lađama:* συντετριμμένοι πλευράς, kojima su razbijeni bokovi. *b)* razbijen, uništen biti

συν-τριηραρχέω s kim zajedno opremati ratni brod

σύν- *ili* ξύντροφος 2. zajedno othranjen; zajedno odgojen, *st. a)* združen, koji živi skupa s kim, παλαιά ἁμέρα σ. pod stare dane. *b)* srodan, prijateljski, domaći, osobit, običan, τινί

συν- »7» ξυντυγχάνω (-τεύξομαι, -έτυχον, -τετύχηκα), 1) sastati se, namjeriti se, sresti, u što dospjeti, τινί, *ali i* τινός, *tj.* dio čega dobiti, iskusiti koga *ili* što. 2) desiti se, dogoditi se, τινί. *Cesto impers. s inf. i bez* τινί

συν- *ili* ξυντυχία, *jon.* συντυχίη, ἡ, sastajanje, slučaj, događaj, sudbina; κατά συντυχίην slučajno; *u zlu smislu:* nesreća, nesretan događaj

συν-υμνέω, *poz.* zajedno pjevati »7«' opjevati

συν-υφαίνω satkati, sastaviti *(i o spisu),* zajedno zasnovati

συν- *ili* ξυνωδός 2. koji s kim pjeva, *prenes.* koji se slaže s kim, τινί

συν-ωθέω stisnuti, zgurati, τινά, τί

συνώμεθίχ *v.* συνίημι

συν- ί/t ξυνωμοσία, ἡ, savez, tajni savez, zavjera, urota

συν- *ili* ξυνωμότης, ου, ὁ, koji se zavjerio, zadao vjeru kome; saveznik, suurotnik

συν-ωνέομαι, *impf.* συνεωνούμην, *fut.* -ωνήσομαι, *perf.* -εωνημένος *(s med. i pas. znač.) aor.* συν-επριάμην, zajedno kupovati, nakupovati

συν-ώνυμος 2. *poet.* istoga imena, s kim τινί

συν-, *ob.* ξυν-ωρίς, ίδος, ἡ, dvopreg; *os.* konja, *uopće* par

συν- *ili* ξυνωφελέω zajedno pomagati, koristiti, τινά komu, εἴς τι za što

Σϋράκουσαι, *jon.* Συρήκουσαι, αϊ, *grad na Siciliji. Adj. at.* ὁ Συρακόσιος, *jon.* Συρηκόσιος

Σύργις, ὁ, *v.* "Τργις

Σϋρία, *jon.* -ίη, ἡ, 1) *u užem smislu: zemlja između Eufrata i Sredozemnog mora, dakle s Fenikijom i Palestinom; u širem smislu sve do Tigrisa s Mezopotamijom, Babilonom i*

Asirijom. Stanov. οί Σύροι, *fent.* ἡ Σύρα. *Herod. zove tako stanov. sirske obale, a Kapadočane i Asirce* Σύριοι, *koje sve Ksen. zove* Σύροι. *Adj.* Σύριος 3. *Adv.* Συριστί sirski. *tj.* sirijskim jezikom. 2) Συρίη, ἡ, *u Hom. s* νήσος, *mitski otok*

σϋριγξ, ιγγος, ἡ, svaka cijev, *st.* 1) svirala, frula. 2) *ep.* kore za koplje. 3) *poet.* glavčina u točka. 4) *poet. η pl.* krvne žile

σῦρίζω *i* σῦρίττω, *fut.* -ίξομαι, u siringu svirati, zviždati *(i o vjetru);* izviždati, tinά

σῦρίζω sirijski govoriti

Συριηγενής 2. *ep.* u Siriji postao, sirijski

συρμαΐζω *jon.* upotrebljavati sredstvo za čišćenje tijela, čistiti se

συρμαίη, ἡ, *jon.* 1) *vrsta* rotkve *iz koje se dobiva ulje.* 2) rotkveno ulje za čišćenje (tijela)

Σύρος, δ, *i si. v.* Συρία

Σῦρος, ἡ, *i* Σύρα, ἡ, kikladski otok, Delu na zapad

συ -ρ *ράπτω, fut.* -ρράψω *itd.* sašiti, τα στόματα začepiti usta, ušutkati

συ-, *ob.* ξυ-ρράσσω, *fut.* -ρράξω *itd.* sudariti se, sukobiti se, τινί s kim

συ-ρρέω, *i* ξυρρ., *aor.* συνερρύην, *perf.* ξυνερρύηκα, stjecati se, skupljati se, zgrnuti se *(o ljudstvu)*

συ-ρρήγνῦμι, *i* ξυρρ., 1) *tranz. u akt. i pas., fut.* συρρήξω, *aor.* συνέρρηξα, *perf. pas. (ep.)* συνέρρηκτοΐ, polomiti, razbiti, skršiti, satrti. 2) *intr. akt.* ποταμοί σ. rijeke se ruše, *ob. u pas.* συρρήγνῦμαι, *fut.* συρραγήσομαι, *aor.* συνερράγην, *perf.* συνέρρωγεν, slomiti se, skršiti se, srušiti se; provaliti, nastati

Σύρτις, εως, *jon.* ιος, ἡ, velika Sirta, *zaljev na sjevernoj obali Afrike*

συρφετός, ὁ, izmet, gad, smeće, *prenes.* prosta svjetina

σϋς, ὁ, ἡ, *v.* ῦς

συ- *ili* ξυσκευάζω 1) *akt. i pas.* spremati *(os. stvari za put), tί. 2) med. i pas. a)* svoje spremati, natovariti, na put spremiti se. *b)* za se spremati, za se nabaviti, za se stjecati, predobiti, tινά *ili* tί. *c)* naoružati, podići koga tινά, na koga ἐπί τίνα. *d)* zasnovati, skovati, τα πράγματα zasnovati spletke

συσκευασία, ἡ, spremanje na put

συ-σκευωρέομαι, *dep. med.* zajedno izraditi, na ruku ići, tί u čem

συ- *ili* ξυσκηνέω / συσκηνόω 1) biti s kim (τινί) u istom šatoru, zajedno stanovati. 2) zajedno jesti

συσκηνία, ἡ, zajedničko stanovanje »7» blagovanje

σύ- *ili* ξύσκηνος, ὁ, drug u šatoru »7» pri jelu

συ-σκηνόω *v.* συσκηνέω

συ-σκιάζω zasjenjivati, *prenes.* prikrivati

σύ-σκιος 2. posve zasjenjen, sjenovit

συ-σκοπέω zajednički promatrati »7»' istraživati, tί

συ- *ili* ξυσκοτάζει, *impers.* zamračuje se, smrkava se, noć nastaje

συ-σκῦθ-ρωπάζω također mrgoditi se, mrzovoljast biti

σύσπαστος 2. koji se može stegnuti, stegnut

συ-σπάω (σπάσω, -έσπασα), stegnuti, sašiti

συ-σπειράω (-άσω *itd.),* 1) *akt.* stiskati, *os.* čete. 2) *med. i pas.* u sebe skupiti se, stisnuti se, *o četama:* na gušće se poredati

συ-σπένδω također žrtvu prolijevati

συ-σπεύδω, *jon.* također truditi se, skupa pospješiti

συ-σπουδάζω zajedno revno raditi što, pomagati, pospješivati, skupa pospješiti

συσ-σῖτέω, -τήσω *itd.* zajedno jesti, τινί s kim

συσσίτιο ν, τό, 1) zajedničko blagovanje, zajednički ručak. 2) zajednička blagovaonica

σύσ-σίτος, ὁ, drug pri stplu, gost

σύ- *ili* ξύστασις, εως, ἡ, 1) sastavljanje, *os.* προσώπου nabiranje lica = ozbiljnost. 2) *(intr.) a)* sastajanje, sastanak, *b)* urota, c) sukob, *st.* boj, bitka, *d)* stanje·, čvrstoća. *e)* tjelesni ustroj

συ-στασιώτης, ου, *ό, jon.* pristaša, suurotnik

συ-στεγάζομαι, *pas.* sasvim pokriven biti

συ- *ili* ξυστέλλω (-στελώ, -εις, *itd.),* složiti, sastavljati, 'ιστία; *prenes.* umanjiti, poniziti, poraziti, potisnuti, tί, τινά

σύστημα, τό, *zapr.* sastavljeno, si. *a)* društvo, zajednica, odjel, *b)* sastavljanje, cjelina, sistem, *c)* državni ustav, *d) u metrici:* duži skupovi istovrsnih metara

συ- *ili* ξυστρατεύω, *i med.* zajedno vojevati, (σύν) τινι, μετά τίνος s kim, ἐπί τίνα *ili* τι protiv koga *ili* čega

συστρατηγέω vojvoda biti s kim

συ- *ili* ξυστράτηγος, ὁ, drug u vojvodstvu, *aps. i* τινός

συ-στρατιώτης, ου, ὁ, ratni drug

συ-, *ob.* ξυ-στρατοπεδεύομαι, *dep. med.* zajedno utaboriti se, σύν τινι

συ- *ili* ξυστρέφω 1) *akt.* savijati; sakupiti, stisnuti, τινά, tί. 2) *pas.* συστρέφομαι, (-στραφήσομαι, συνεστράφην, συνέστραμμαι) stisnuti se, skupiti se; συνεστραμμένον ρήμα zbijena, kratka, krepka riječ

συστροφή, ἡ, stiskanje, sjedinjavanje, sakupljeno mnoštvo, četa, ustanak

σύτο *v.* σεύω II.

συφε(ι)ός, ὁ, *ep.* svinjac, kočak, kotac. *Ep. adv.* συφεόνδε u svinjac

συ-φορβός, ὁ, *v.* ὑφορβός

συχνός 3. koji skupa drži, *tj. a)* gust, čest, mnogobrojan, obilat, napučen, velik, *b) o prostoru:* dalek, dug. *Adv.* συχνον διαλείπειν razdaleko, u velikim razmacima, *c) o vremenu:* dug, neprestan, neprekidan, trajan; ημέρας συχνάς više dana uzastopce

σ φ' = σφέ *ili* σφί, *v.* I. οδ

σφάγεύς, έως, ὁ, 1) ubilac, krvnik. 2) ubilački mač, posjeklica

σφαγή, ἡ, 1) *a)* klarije, umorstvo, ubistvo, žrtvovanje, *b)* smrtna rana. *c)* klanica, žrtvena životinja *ili* čeljade

Σφαγία, ἡ (= Σφακτηρία), *ostrvo na zapadnoj obali Mesenije*
σφαγιάζω *v.* σφάζω
σφαγιασμός, ὁ, *poet. i poz.* klanje
σφάγιον, τό, 1) žrtvena životinja., klanica. 2) *plur.* žrtva. 3) znamenja uzeta od micanja žrtvene životinje
σ φ άγιος 3. *poet.* koji kolje, ubija, ubojni, *s* μόρος ubistvo
σφαδάζω trzati se, praćakati se, propinjati se (o *ranjenu konju)*
σφάζω, *ep. jon. i poet., at.* σφάττω, *fut.* σφάξω, *aor. akt. ἔσφαξα, ep.* σφάξε, *pas. poet. i jon.* ἐσφάχθην, *at.* ἐσφάγην, *fut. pas.* σφαγήσομαι, *perf. pas.* ἔσφαγμ<η, *adj. verb.* σφακτός, *uz to* σφαγιάζω, *aor. med.* ἐσφαγιασάμην, *pas.* ἐσφαγιάσθην, 1) *akt. i pas.* zaklati; ubiti; žrtvovati, τί, τινά. 2) *med.* žrtvu dati klati, žrtvovati, τί
σφαίρα, ἡ, 1) kugla. 2) lopta
σφαιρηδόν, *ep. adv.* poput kugle, kao lopta
σφαιρίζω igrati se lopte
σφαιρικός 3. okrugao kao kugla
σφαιρο-ειδής 2. kao kugla, okrugao
σφακελίζω bolovati od gnjiljenja kosti
σφαλερός 3, *adv.* -ώς, gdje se lako padne, klizak, nestalan, nepouzdan, prijevaran, opasan
σφάλλω 1) *akt.* (σφάλω, ἐσφηλα, ἐσφαλκα) nogu podmetati, obarati, srušiti, uništiti, upropastiti, oslabiti, poniziti; zavarati, zavesti, opsjeniti, prevariti, dovesti u nepriliku, τινά, τί, *ali* τί *i* u čem, *i* τινά τίνος koga u čem. 2) *med. i pas.* (σφαλοῦμαι *i ob.* σφαλήσομαι, ἐσφάλην, ἔσφαλμαι) kolebati se, pasti, srušiti se, pasti u nesreću, štetovati, izgubiti što, lišen biti čega; *prenes.* varati se, prevaren biti, pogriješiti, τί u čem, *takod.* τινί, τινός, ἐν τινι, περί τι
σφάλμα, τό, α) pad, nesreća, šteta, neuspjeh, poraz, *b)* pogreška, τινός u čem
σφάραγέομαι, *ep. med., impf.* σφαραγεϋντο, 1) na'breknuti, pun biti (o vimenu). 2) praskati, pištati
σφαραγίζω, *ep.* s bukom poticati, uz viku privoditi ,
σφας, σφάς, σφέ, σφέ»ς *itd. v.* I. ου
σφάττω *v.* σφάζω
σφεδάνός 3. *ep. i poet.* žestok, silan; *adv.* naglo
σφεῖς, σφείων, *v.* I. ού
σφέλσς, αος, τό, *nom. pl.* -λά, *ep.* podnožje
Σφενδαλεῖς, ἑων, οι, *stanov. atičkoga dema Sfendale koji je pripadao Hipotoontovoj fili*
σφενδονάω iz praćke bacati
σφενδόνη, ἡ, 1) praćka, 2) hitac, metanj
σφενδονήτης, ου, ὁ, praćar
σφενδονητική, ἡ, vještina u bacanju iz praćke
σφετερίζομαι, *med.* sebi prisvajati, τί
σφέτερος 3., *ep. i* σφός 3. *pron. pos. ob.* 3. /. *pl.* njihov; svoj. *Supst. a)* οί σφ. njihovi, *b)* (τα) σφ. *i bez* αυτών njihov imetak, prilike, stranka, *c) kod Ksen. Kir.* 6, 1, 10 = ημέτερος
σφέων *v.* I. ού
σφηκόομαι, *ep.* u sredini (kao osa) usko stegnut biti, τινί čim
σφήλεν *v.* σφάλλω
σφήξ, σφηκός, ὁ, osa; stršen
Σφήττιος, ὁ, *stanov. at. dema* Σφηττός, *koji je pripadao Akamantovoj fili*
σφί *v.* I. οδ
Σφίγξ, Σφιγγός, ἡ, *kći Tifonova i Ehidnina, mitska nakaza koja je imala krilatu lavlju glavu, gornje tijelo djevojačko, zmijski rep i ptičje noge. U Tebi je svakoga bacila s pećine koji joj nije zogonetke riješio. Tu je zagonetku riješio Edip, a Sfinga se sama bacila s pećine*
σφίν, σφίσι, *v.* I. ού
οφοδρός 3. žestok, silan, velik, težak, strastven. *Adv.* σφόδρα *i* σφοδρώς žestoko, silno, jako, veoma, brzo, oštro, točno. U *odgovoru* σφ. γε *ili* και σφ. svakako, doista. *Supst.* τό σφ. naglost, žestina
σφοδρότης, ητος, ἡ, žestina, naglost, naprasitost
σφονδδλιοι, οι, *ep.* kralješci *ili* kolutići od hrptenjače
σφός 3. *v.* σφέτερος
σφραγίζω, *poet.* 1) *akt.* pečatiti. 2) *med.* zapečatiti, sakriti; potvrditi, zajamčiti
σφράγίς, ῖδος, ἡ, *jon.* σφρηγίς, ἡ, pečat; pečatni prsten; pečatni znak; *os.* državni pečat
σφῦρά, ἡ, *ep. jon. poet. i poz.* čekić, malj
σφῦρ-ήλατος 2. čekićem kovan, *uopće* kovan *(suprotno*: liven)
σφῦρόν, τό, *ep.* gležanj na nozi
σφωέ, *enklit. ep. ak. du. od* σφεῖς *v.* I. ού, *takod. i* σφώ, *gen. i dat.* σφωίν, njih dva, njih dvoje
σφώ ι *i* σφώ, σφώιν, *stegn.* σφων, *v.* σύ
σφωίτερος 3. *ep.* I) vaš, vas dvaju, vas dviju, vas dvoga. 2) njegov
σχεδία, *jon.* -ίη, ἡ, *a)* splav, *b) u Hom.* čamac, *ć) u Her.* most od brodova
σχεδόν, *adv., ep.* σχεδίην *i* σχεδό&εν, 1) *lokal, i tempor.* blizu, izbliza, τινί *ili* τινός; *prenes.* μάλα σχεδόν έών bližnji rođak. 2) *(at.* σχεδόν) gotovo, skoro, nešto, malo; prilično, dosta točno (εἴδέναι)
σχεθεῖν, σχεθέειν, σχέμεν, σχέσ&αι *i si. v.* εχω
Σχερίη, ἡ, *u Hom. primorski kraj sjeverozapadno od Itake, gdje su stanovali Feačani*
σχετλιάζω tužiti se, jadikovati, ἐπί τινι zbog čega
σχετλιασμός, ὁ, zlovolja, tužba, jadanje
σχέτλιος 3. *i 2.* jak, silan, žestok, strahovit; okrutan, opak, poguban, grozan; jadan, nesretan. *Adv.* σχέτλια, -ιώτατα strašne
σχέτο, σχέτω, *v.* εχω
σχήμα, τό, *jon. demin.* σχημάτιον, τό, σχηματισμός, ὁ, držanje, *os.* α) držanje tijela, vladanje, σχημάτιον plesna figura, σχηματισμός pretvaranje, *b)* vanjština, oblik, lik, stas, nošnja, *c)* svojstvo, položaj, stanje, stajalište

σχηματίζω 1) *ak.* dati oblik *ili* držanje, oblikovati. 2) *med., perf.* ἐσχημάτισμαι, *a)* pokazivati se, graditi se., *s inf. ili* ὡς *i part. b)* oblik dobiti, oblikovati se

σχίζα, ἡ, *ep.* cjepanica, glavnja

σχίζω, *fut.* σχίσω, *aor. akt.* ἐσχισα, *pas.* ἐσχίσ-ην, cijepati, rasjeći, razrezati, τί. *Pas.* cijepati se, dijeliti se, razilaziti se, odvajati se

σχῖνος, ἡ, *jon.* drvo trišlja, *Lentiscus*

σχίσις, εως, ἡ, cijepanje, dijeljenje, *o putu:* stranputica, ohođa

σχίσμα, τό, *ροζ.* pukotina; razdor, raskol

σχιστός 3. rascijepan, óδος σχ. raspuće

σχοίατο *i* σχοίην *v.* ἔχω

σχοινίον, τό, od site pleteno uže, konopac

σχ οίνος, ὁ, *ep. i jon.* 1) sita *(iuncus), kol.:* sitom obraslo mjesto. 2) sve od nje spleteno: uže, konop; *napose a) u Grčkoj mjera za osvojeno zemljište koje bi se dijelilo medu nove naseljenike ili robovima odmjerivalo za obrađivanje, st. dvostruki smisao proroštva Her.* 1, 66, *b) u Egiptu mjera za duljinu* = 6 300 *m.* — 4,26 *rim. milje, c) kod Parćana mjera za duljinu* = 60 *stad.* = 11 *km.*

Σχοῖνος, ἡ, *grad u Beotiji istočno od Tebe*

σχοινο-τενής 2. *jon.* kao uže nategnut, ravan; -ές ποιεῖσθαι ravnu crtu potegnuti

σχολάζω vremena, mira imati, *tj.* mirovati, počivati, dokolan biti; ἀπό τινος ne baviti se više čim; *os. o mjestu:* prazan biti, *o zemlji:* neobrađen biti; τινί, προς τι *ili s inf.* imati vremena za što, posvetiti se čemu; obučavati, predavati

σχολαῖος 3, *kompar.* σχολαίτερος *i* -αιότερος, *adv.* -αίως, *kompar.* -ο:ίτερον, *superl.* -αίτατα, dokolan, besposlen, miran, polagan, kasan

σχολαστικός 3. koji svoju dokolicu upotrebljava za nauku, *u zlu*smislu:* koji čuči neprestano uz knjigu

σχολή, ἡ, 1) mir, dokolica, počinak, odmor, slobodno vrijeme, τινός od čega, *ili s inf.;* σχ. τινι ima tko vremena za što, bavi se; σχολήν διδόναι, παρέχειν davati vremena; σχολήν ἀγειν dokolan biti, mirovati, imati vremena, επί τινι za što, ἀπό τίνος osloboditi se čega; ἀμφ' αυτόν σχολήν εχειν za sebe imati vremena; σχ. ποιεῖσθαι προς τι uzeti vremena za što. 2) posao za dokolice, nauka, *os.* predavanja, zabave filozofa, *pa onda i* mjesto za njih, škola, slušači. 3) oklijevanje, sporost. *Adv.* σχολή *a)* polagano, *b)* teško, mukom, jedva

σχόλιον, τό, *ροζ.* kratko objašnjenje, komentar, sholija, bilješke

σχόμενος, σχοϋ, σχώ, σχών, *v.* Ζχω

σ ω *v.* σώς

σώζω, *pravilnije* σώζω, σώσω, ἐσωσα, σέσωκα, σέσωμαι (ωσμαι, -ωσμαι), ἐσώθην, σωθήσομαι, α-σωτος *i* σωστέον (σωστέον), *(vrlo rijetko fut.* σώσω, *aor.* ἐσωσα *i si.); ep. spored. obi.* σαόω, *i* σάω *(kao 2. sg. imper. i* 3. *sg. impf.), konj.* σαώς, σαώ, σαώσι *(drugi čit.* σόως, σόω, σόωσι *i uzimaju* σώσι *za rastegn. opt. iz* σώς, σω = σαόοις, σαοῖς *i* σαόοι, σαοϊ), *fut. akt.* σαώσω, *inf.* σαωσέμεν(αι), *med.* σαώσομαι, *aor. akt.* (ἐ)σάωσα, *konj.* σαώσετον, σαώσομεν, *pas.* ἐσαώθην, 3. *pl.* σάωθεν, *k tomu* σώω, *part.* σώοντες, *impf. iter.* σώεσκον, *i* σόω, *konj.* 3. *pl.* σόωσι, 1) *akt. i pas.* sačuvati koga na životu, čuvati, pod zaštitu uzimati, izbaviti, spasavati,sretno koga dovesti, τινά, τί; *prenes.* prešutjeti, τους νόμους držati se zakona. 2) *med. i pas. a)* spasiti se, živ ostati, sretno prispjeti kamo, još ostajati, još živjeti, *b) (med.)* pri sebi *ili* sebi sačuvati; u pameti zadržati, zapamtiti; čuvati se

σωκέω, *poet.* moći

σώκος, ὁ, *ep.* koji spašava, spasonosan

Σω-κράτης, ους, *ak.* η *i* ην, ὁ, *sin kipara Sofroniska i primalje Fenarete, glasovit filozof grčki, rodio se u Ateni* 470. *pr. n. e. Optužen od Meleta, Anita i Likona, da kvari mladež i uvodi nove bogove, bi osuđen na smrt i popi otrov* 399. *pr. n. e.*

σωλήν, ήνος, ὁ, *jon.* cijev, žlijeb

σώμα, τό, 1) *u Hom.* mrtvo tijelo, strvina. 2) *uopće* tijelo; čovjek, osoba; život. 3) cjelina, glavna stvar

σωμασκέω tijelo vježbati, vježbati se

σωμασκία, ἡ, vježbanje tijela

σωματικός 3. *ροζ.* tjelesni, puteni

σωματο-ειδής 2. kao tijelo, tjelesni, čvrst, krepak

σώος *v.* σώς

σώρευμα, τό, *i* σωρός, ὁ, hrpa, gomila

σώς, ὁ, ἡ, σών, τό, *(ak.* τον, τήν, τό σων, *pl.* οι, αἳ, σω, τους, τάς, σώς, τα σα), *ep.* σάος, σάον s *kompar.* σαώτερος, *ep, i jon.* σόος 3. * *pravilno* σώος 3, 1) zdrav, čitav, živ, spašen; nepovrijeđen, netaknut, dobro sačuvan, uzdržan. 2) odlučan, siguran

σώστρον, τό, nagrada za spasenje, si. *a)* žrtva zahvalnica za spašen život, *b)* nagrada za vraćanje pobjegla roba

σώτειρα, ἡ, spasiteljica, *fem. za*

σωτήρ, ῆρος, ὁ, *takod. i* Σωτήρ, *vok. i* σώτερ, *kod trag. kao adj. i uz supst. femin. inače jz femin.* σώτειρα, ἡ, spas, spasitelj, -ica, *os. o bogovima*

σωτηρία, *jon.* -ίη, ἡ, 1) spasenje, sredstvo za spašavanje, *i bez* νόστιμος sretan povratak u zavičaj. 2) izbavljanje, čuvanje, zaštita, sigurnost; spas, sreća

σωτήριος 2, 1) *akt.* spasonosan, probitačan, τινί *ili* τινός. *Supst.* τα σ. *a)* spasenje. 2) *pas. poet.* spašen, zdrav, čitav

σωφρονέω, *adj. verb.* σωφρονητέον, *a)* razborit, pametan, mudar biti, pravo suditi o kom, περί τίνα. *b)* umjeren, čedan biti, pristojno vladati se, slušati

σωφρονητικός 3. *v.* σώφρων

σωφρονίζω, *perf. pas.* σεσωφρονίσθαι, *aor. pas.* ἐσωφρονίσθην, k razumu privoditi, opametiti; popraviti, krotiti, kazniti, τινά, τί. *Pas.* k pameti doći, opametiti se, popraviti se, pokoriti se; *u perf.* uzdržavati se, διά τι

σωφρονικός 3. *v.* σώφρων

σωφρονιστήρ, ῆρος, ὁ, *i* σωφρονιστής, οῦ, ὁ, koji opamećuje, zauzdava, upravlja, upravitelj, nastojnik, sofronist, τινός koga

σωφροσύνη, *ep.* σαοφροσύνη, ἡ, 1) zdrava pamet, razboritost. 2) razborito uzdržavanje, umjerenost; trijeznost, poslušnost, čednost, ćudorednost, *aps. ili* τινός

σώφρων 2, *adv.* σωφρόνως, *komp.* -έστερον, *ep.* σαόφρων 2, *k tomu* σωφρονητικός *i* σωφρονικός 3. zdrave pameti, *st. a)* razborit, pametan. *Supst.* το σ. razboristost. *b)* umjeren, uredan, pristojan; uzdržljiv, čedan, ćudoredan; poslušan. *Supst.* σωφρονητικόν čednost

u. σώζω

Τ, *τ, devetnaesto slovo grč. alfabeta, kao brojni znak τ′ =* 300

τ' s *apostrofom, a) mj.* τέ, s άν *i* άρα *u krazi* τάν, τάρα. ί>) *mj.* τοί

τάγα-9-ά, τάγαθοϋ, τάγαλμα *i si. u krazi* od τά αγαθά, τοϋ άγαθοϋ το άγαλμα *i dr.*

τάγμα, τό, što je postavljeno, uređeno, *os.* odio vojske

ταγός, δ, redatelj, zapovjednik, voda, gospodar

τάδε *v.* οδε

ταθείς, τάθη *v.* τείνω

ταί *v.* ό

Τα ίν άρον, τό, *i* Τ α ίνα ρ ος, ό, *južni rt Lakonije, sada Matapan*

ταινία, ή, trak, vrpca, povezača, dijadem; vijenac s vrpcama *bio je dar pobjedniku kod svečanih igara*

ταινιό-πωλις, ή, prodavačica trakova

τακτικός 3. koji se tiče postavljanja vojske, οί τ. αριθμοί pregledanje vojničkih odjela; *napose* vješt vrstanju vojske, taktik; (τό) *ili* τά τ. vještina postavljanja vojske u bojni red, taktika

τακτός 3, *adj. verb. od* τάσσω, uređen, ustanovljen, odmjeren

ταλα-εργός 2. *ep.* jak za posao, izdržljiv, tegleći

Ταλαΐονίδης *v.* Ταλαός

ταλαιπωρέω 1) *akt. intr. i pas.* mučiti se, kinjiti se, u bijedi *ili* nesreći biti, trpjeti, *aps.,* τινί *i* ύπό τίνος. *2) akt. tranz.* mučiti, kinjiti j podnositi, trpjeti, τί

ταλαιπώρησιζ, εως, ή, *v.* ταλαιπωρία

ταλαιπωρία,/σκ. -ίη, ή, muka, napor; bijeda, nevolja, bol, umor

ταλαί-φρων, ον, *poet.* nesretan, bijedan; postojan, ustrajan

ταλακάρδιος 2. sa srcem koje trpi, jadan, bijedan

τάλαντον, τό, 1) *akt.* zdjelica u vage, *pl.* tezulja. 2) *pas.* vagnuto, talenat, a) utez, talenat, *kod Hom. uvijek s* χρυσοϋ, *ali pobliže nepoznat; kasn. u Grčkoj ili* 36 *kg (eginsko-atički talenat), ili 26 kg (Solonov atički talenat). b) količina plemenite kovine, koja toj težini odgovara (ne novac), ob.* αργυρίου, = 60 *mina, 1 mina* = 100 *drahama. Zlatni talenat vrijedio je deseterostruko. Babilonski talenat* = 72 *mine ili* 10000 *drahama, eubejski tal.* = 72 *mine predsolonskog talenta, gdje je* 1 *mina* = 138 $^{8}/_{9}$ *Solonove drah., cio dakle predsolonski talenat* = 1333 $^{1}/_{3}$ *takvih drahmi*

ταλαντούχος 2. koji drži vagu, έν τινι kod čega

Ταλαός, ό, *sin Biantov i Perin, argonaut iz Arga, otac Adrastov, Hipomedontov i Mekistejev, koji se stoga zove* ό Ταλάιονίδης, αο, *ep.*

ταλα-πείριος 2. *ep.* koji je mnogo nevolja iskusio, izmučen, patnik

ταλα-πενθής 2. *ep.* koji bijedu trpi, nesretan

τάλαρος, ό, *ep.* košara, košarica

ταλας, τάλαινα, τάλαν, *vok.* τάλάν, *at. takod.* τάλος, *superl.* ταλάντατος, *a)* koji je mnogo trpio, koji nevolje trpi, jadan, bijedan, *b)* mučan, naporan, *c)* kukavan, drzak, bestidan

ταλασία, ή, predenje vune

ταλασιουργέω presti vunu

ταλασί-φρων 2. *ep.,* ταλά-φρων 2. *ep.* izdržljiva srca, ustrajan, postojan, neumoran

ταλάσσαι, -σσης *v.* τληναι

ταλαύρϊνος 2. *ep.* štitonosan, ubojni, bojac; *neutr. sg. i kao adv.*

ταλά-φρων *v.* ταλασίφρων

Ταλθ-ύβιος, ό, *glasnik Agamemnonov. Njegovi potomci koji su se u Sparti uzimali za glasnike zvali su se* οι Ταλ&υβιάδαι

τδλις, ιδος, ή, *poet.* djevojka u cvijetu mladosti

τ άλλα *ili* τ άλλα, *stegn. od* τά άλλα

τάμα, *stegn. od* τά έμά

τάμε, ταμέειν *i si. v.* τέμνω

τάμεσί-χρως, οος, ό, ή, *ak.* -χροα, *plur.* -χρο?ς, *ep.* koji kožu *Hi* meso siječe

ταμία, ή, *ep.* -ίη, *kao adj. s* γυνή *i* άμφίπολος *i kao supst. upravo* koja dijeli, si. gospodarica, domaćica, reduša

ταμίας, *ep. i jon.* -ίης, ὁ, *upravo* koji dijeli, *st.* 1) upravitelj, zapovjednik, gospodar. 2) *i bez* χρημάτων upravitelj blagajnice, blagajnik

ταμιεῖον, τό, sprema, skladište, blagajnica

ταμιευτικός 3. koji pripada kvestoru *ili* kvesturi, ἡ τ. αρχή kvestura

τάμιεύω, *impf. iterat.* ταμιεύεσκε, 1) *akt.* upravljati, raspolagati, čuvati, τί, biti upravitelj, τινός nad čim, τινί kod koga, 2) *med.* sebi razredi ti, po svojoj volji odrediti

ταμίη, ταμίης *v.* ταμία, ταμίας

τάμνω *v.* τέμνω

Τ άμυνα ι, αϊ, *grad na Eubeji, u području Eretrije*

Ταμώς, ώ *{ili* Ταμώς, ώ), *Egipćanin iz Memfisa, namjesnik u Joniji, kasnije zapovjednik brodovlja Kira Mlađega*

ταν *ili* τάν, *ob.* ώ ταν, *{pokraćeno od* ώ τάλαν), dragoviću, prijatelju

Τανάγρα, *jon.* -γρη, ἡ, *grad u Beotiji na Azopu. Stanov.* ὁ Ταναγραῖος *i* Ταναγρικός, *od adj.* Ταναγρικός 3.

τανά-ήκης *i* τανυ-ήκης 2. *ep.* s dugom oštricom, dugort

Τάναις, ιδος, ὁ, *u Her. rijeka na medi Azije i Evrope, danas Don*

τάναντία, krazom *od* τα εναντία

τάνάός 2. *ep.* otegnut, dug

τάναύπους, *ep. i* τανύ-πους, ποδός, ὁ, ἡ, *poet.* otegnutih nogu, si. *a) ep.* vitkonog, tankonog. *b) poet.* brzonog

τανα-ϋφής 2. *poet.* nadugo tkan, dug

τδνδον *i* τάνδον, *krazom od* τα ένδον

τάνδρί, τάνδρός *mj.* τω άνδρί, τοϋ ανδρός

τανηλεγής 2. pretužan, prebolan *{pridjev smrti)*

Τ αν ί τη ς, νομός, ὁ, *kotar u donjem Egiptu, istočno od Delte, nazvan po gradu Tanisu*

Τανταλίς, -ίδος, ἡ, *poet.* kći Tantalova, Nioba

Τάνταλος, ὁ, *sin Zeusov i Plutin, bogat kralj u Frigiji, otac Pelopov i Niobin, a djed Atrejev i Tijestov, koji se po njemu zajedno sa svojim potomcima zovu* οἱ Τανταλίδαι. *Bio je ljubimac bogova i drug kod stola, no kad je njihove tajne odao, trpio je za kaznu u Hadu vječnu žeđ*

ταντάλόω, *poet.* baciti, oboriti

τάντός, *krazom od* τά εντός

τανύ-γλωσσος 2. *ep.* duga jezika (o *morskim čavkama)*

τανυ-γλώχΐν, Τνος, ὁ, ἡ, *ep.* s dugim šiljkom, dugort

τανυ-ήκης *v.* ταναήκης

τανῦν = τά νῦν

τανύ-·9·ριξ, -τριχος, ὁ, ἡ, dugovlas, neuređene kose

τανύ-πεπλος 2. *ep.* koji je u dugom peplu, 'Ελένη dugohaljka *H.*

τανύ-πους *v.* ταναύψους

τάνυ-πτέρυξ, υγος, ὁ, ἡ, *ep.*, τανυσίπτερος 2. *ep.* dugih krila, dugokril

τάνυστύς, ύος, ἡ, *ep.* natezanje, napinjanje, tóžu

τάνυται *v.* τείνω

τάνύ-φλοιος 2. *ep.* tankokoran, dugokoran (o *drijenku)*

τάνύ-φυλλος 2. *ep.* dugolist

τανύω *v.* τείνω

ταξιαρχέω biti taksijarh

ταξί-αρχος, *i* ταξι-άρχης, ου, ὁ, taksijarh, *a) u Ateni jedan od deset podvojvoda koje su birale file. b) u Ksen. An. često* = λοχαγός, *tj.* kapetan, *kod Tuk.* svi oficiri ispod stratega (στρατηγός)

τάξις, εως, *jon.* ιος, ἡ, 1) red, naredba, uredba., namještaj; uloga, zadaća; državno uređenje, ustav; položaj, mjesto, čast; τ. των δλων uređenje svemira. 2) postrojba vojske, bojni red, vrsta, određeno komu mjesto; επί τάξιας ὁλίγσς malo redova u dubinu. 3) što je postavljeno, *st. a)* uređena vojska, četa, τά περί τάς τάξεις vještina u ratnim vježbama, *b)* vojnički odio, *ob. pješaka, ali i konjanika, kod Grka* 200 *momaka* (2 *loha), kod Perzijanaca u Ksen. Kir.* 100 *mom. c)* tabor, *Ksen. Kir.* 8, 3, 34.

Tac/οι, οι, *narod u Pontu u jednoj dolini Akampsisa {Džoroh)*

ταπεινός 3, *adv.* -ώς, *kompar.* -ότερον, 1) nizak, malen. 2) neznatan, niska roda; siromašan. 3) podložan, pokunjen, pokoran; prost; skroman, smjeran, čedan

τάπεινότης, ητος, ἡ, α) nizina; *prenes.* neznatnost, nemoć, slabost, *b)* slabljenje, poniženje, poniznost, čednost, malodušnost

ταπεινόω poniziti, oslabiti; poništiti; pokoriti

ταπείνωσις, εως, ἡ, slabljenje, ponizivanje

τάπης, ητος, ὁ, *ep., i* τάπις, ιδος, *ak.* ιδα, ἡ, prostirač, sag; pokrivač

ταπί *mj.* τά ἐπί

τάπό *mj.* τά ἀπό

τάρα i τάρα *mj.* τοί ἀρα

Τάρας, αντος, ὁ, *grad u južnoj Italiji {Velikoj Grčkoj), lat. Tarentum*

ταράσσω, *at.* -άττω, *fut.* -άξω *itd., fut. med. s pas. znač.*, 1) *akt.* promiješati, potresati, tamoamo turati; smesti, poremetiti, uzbuniti, uznemiriti, poplašiti, τινά, τί. 2) *pas. a)* smesti se, uznemiriti se, uzdrmati se, uskolebati se, poremetiti se, uzrujati se, zbuniti se τί, *npr.* ταράσσομαι φρένας smućuje mi se srce. *b)* pobuniti se, podići se. *c) perf.* τετάραγμαι *i ep. perf. akt.* τέτρηχα, nemirno talasati se, biti uzdrman, u zabuni biti

ταραχή, ἡ, τάραχος, ὁ, 1) smetnja, zabuna, nemir, nered, strava, strah. 2) razdor, buna, svađa

ταραχώδης 2. poremećen, a) buntovan, nestalan, prevrtljiv, *b)* koji se lako smete. *Adv.* -ωδώς neuredno

ταρβαλέος 3. *poet.* plašljiv, τ. θνήσκω umirem od straha

ταρβέω, *rijetko u prozi, aor. ep.* τάρβησα, 1) *intr.* prepasti se., strepiti. 2) *tranz.* prepasti se čega, bojati se, τί, τινά τάρβος, εος, τό, *ep. i poet.* strava, žacanje, poštovanje
ταρβοσύνη, ή, *ep.* strah, strava ταρβόσυνος 3. *poet.* strašljiv ταρίχευσις, ιος, ή, *jon.* balzamiranje ταριχευτής, οῦ, ό, *jon.* koji balzamiruje ταριχεύω metati u rasol, sušiti; ukuhavati *(voće);* balzamirati ταρῖχήιαι, Ταριχήιαι, αϊ, suša za sušenje riba (tanja), *i mjesto na kanopskom ušću Nila*
τάρίχος, ό, *at.* τό, 1) suho meso »7» riba iz rasola. 2) ikra, kavijar, 3) balzamirano mrtvo tijelo, mumija
Τάρνη, ή, *grad u Lidiji, poslije Sard*
ταρπήμεναι *i* ταρπῆναι *v.* τέρπω

I. ταρρός *i* ταρσός, 6, pleter od trske, koš od trske, *u Hom.* ljesa *ili* košara za sušenje, *npr. sira*

II. ταρρός *ili* ταρσός, ό, 1) s ποδός potplat. 2) pero u vesla, veslo
Ταρσός, ό, *ili* Ταρσοί, οι, *glavni grad Kilikije na Kidnu*
ταρτάρειος (-ριος) *poet.* tartarski. *Od*
Τάρτάρος, ό, 1) Tartar, *mračni bezdan pod zemljom, sa željeznim vratima i čeličnim pragovima, kamo je Zeus strmoglavio Titane. S Gejom je otac Tanata (Smrti).* 2) *poet. uopće* ponor, *s plur.* tárταρα
Ταρτησσός, ό, ή, *rijeka Betis (sada Gvadalkvivir), grad istoga imena na njoj i jugozapadni dio Španjolske. Adj* Ταρτήσσιος 3.
ταρφέες, ειαί, έα, *ep. def. adj.* gust, čest. *Neutr. pl. kao adv.* često
τάρφεα, τά, *ep.* gusta, šikara, česta
Τάρφη, ή, *grad u Lokridi*
τάρφθη, τάρφθεν *v.* τέρπω
ταρχυω, *ep., fut.* ταρχύσω, balzamirati, *uopće* sahranjivati
τάς *v.* ό *i* δς
τάσσω, *at.* τάττω, *fut. akt. τάξω, med.* τάξομαι, *aor. akt.* ζταξα, *med.* -άμην, *perf. akt.* τέταχα, *med-pas.* τέταγμαι, 3. *pl. at. katkad kao jon.* τετάχαται, *plpf.* ἐτετάχατο, *fut.* 3. τετάξομαι, *aor. pas.* ἐτάχ-ihjv, *fut.* ταχ&ήσομαι, I. *akt. i pas.* 1) postavljati, u redove vrstati (os. *vojnike),* τινά, τί; προς, ἐπί τίνα, protiv koga, τί τινι što komu nasuprot, εϊς τίνα uvrstiti, brojiti medu koga. *Pas.* biti postavljen, zauzeti mjesto, τεταγμένος u red postavljen, uređen, ὑπό τινι biti pod kim, podložan biti komu, σύν τινι μετά τίνος biti uz koga, biti čiji saveznik. 2) uglaviti, odrediti, ustanoviti, naložiti; *pas.* τάσσομαι meni se zapovijeda, τό ταχ&έν nalog, τεταγμένος određen, zapovjeđen, ἐν τω τεταγμένω na određenom mjestu, τινά, τί, komu τινί, *s inf., ak. s inf.* IL *med.* 1) *a)* postavljati se, προς τινι komu nasuprot, *b)* što svoje postaviti, vrstati svoju vojsku, svoje brodove, *c)* priključiti se. 2) a) sebi nametnuti, τί, ἀργύριον obvezati se na plaćanje, *ίς* τι za što, *ili s inf. b)* za se odrediti, nametnuti komu što τί
τατα, *poet. (isp.* τέττα) otac, tata
Ταΰγετο ν, τό, *jon.* Τηΰγετον, *Tajget, visoka gora između Lakonije i Mesenije*
Ταυλάντιοι, ο'ι, *ilirsko pleme u današnjoj" Albaniji*
ταύρειος 3 (»' *2).* volujski, od volujske kože-
ταυρηδόν, *adv.* kao bik, *tj.* ukočeno, izbuljeno
Ταυρικός *i* Ταΰροι *v.* Ταΰρος
ταυροκτονέω, *poet.* bikove (za žrtvu) klati
ταυρο-κτόνος 2. *poet.* koji bikove ubija
ταυρόομαι (ταΰρος), *poet. perf. pas.* τεταύρωσαι biti pretvoren u bika, *prenes. s* δμμα buljiti u koga τινί
Ταυρο-πόλος *ili* Ταυροπόλα "Αρτεμις, *pojednima:* A. taurička, *po drugima:* koja bika igra. *To je azijsko, krvi žedno božanstvo;, štovali su je orgijastički, os. u atičkom demu* Αλαί Αραφηνίδες
ταΰρος, ό, bik, vó
Ταΰρος, ό, *gora između Pamfilije i Kilikije- u Maloj Aziji.* Ταΰροι, οι, *narod na Krimu. Adj.* Ταυρικός 3.
ταυρο-σφάγος 2. *poet.* koji bikove kolje,, ήμερα dan žrtvovanja bikova
ταΰττ) *i* ταυτί *v.* οΰτος
ταύτό *v.* αυτός, ταύτόματος *v.* αυτόματος;
ταυτολογία, ας, ή, ponavljanje onoga što je već rečeno, tautologija
ταύτόλογος 3. koji istu stvar ponavlja
Ταύχειρα, τά, *grad u Libiji*
ταφεύς, έως, ό, *poet.* koji ukopava, ukopnik, grobar
ταφή *v.* τάφος
τάφήιος 3. *ep.* pogrebni, ukopni; φάρος ukopno, mrtvačko odijelo
Τάφιος *v.* Τάφος
τάφος, ό, *i* ταφή, ή, 1) ukop, pogreb; pogrebna svečanost; gozba za spomen mrtvima, karmine, daća. 2) *(os.* τάφος, *i u pl., i kad se govori o jednom)* grob, grobnica, grobni humak, grobni spomenik
τάφος, τό, *ep.* čuđenje, divljenje
Τάφος, ή, *ostrvo na zapadnoj obali Akarnanije.* Τάφιοι, ο'ι, *leleško pleme koje je prebivalo· na zap. obali Akarnanije i po susjednim otocima, poznati kao trgovci i gusari*
ταφρεία, ή, kopanje jarka za utvrdu
ταφρεύω kopati jarak
τάφρος, ή jarak, graba, opkop *(os. kao utvrda}*
ταφών *v.* τέθ-ηπα
τάχα, ταχέως, τάχιον *i* τάχιστος *v.* ταχύς:
τάχος, εος, ους, τό brzina; ἀπό ποίου τάχος, s kojom brzinom, ώς είχε τάχους što je brže mogao. *Adv.* τάχος, έν, σύν τάχει, δια,. μετά τάχους brzo, skoro, προς, κατά τάχους što brže, fj, ώς, δσον, δτι *-τάχος* što brže
ταχυ-άλωτος 2. *jon.* koji se brzo (lako) može osvojiti

ταχυεργία, ἡ, hitrina u radu
τάχυνω 1) *tranz. poet.* pospješiti, uskoriti, τι. 2) *intr.* hitjeti
ταχύ-πωλος 2. *ep.* koji ima brze konje
ταχύ-ρρωστος 2. *poet.* koji se hitro kreće, hitar
ταχύς, εῖα, ύ, *komp.* θάσσων *ili* θάττων, •9-ασσον *ili* θδττον, *poet. i ροζ.* τάχιον, *jon.* ταχύτερος, *superl.* -ύτατος *i ob.* τάχιστος 3. brz, hitar, nagao, okretan, τ. πόδας brzonog, το τάχιστον najbrži dio vojske; *kao adv.* ταχύ, ἐκ ταχείας, δια ταχέων brzo, odmah; *komp.* θ-ασσον, θαττον, ταχύτερον brže, što brže; τήν ταχίσιην *i bez* ὁδόν najbržim putem, što brže; τάχιστα veoma brzo; δττι, δτι, ώς, όσον, ἡ τάχιστα što brže; s ἐπεί, επειδή, ἐπεάν, ἐπάν, ἐπειδάν, δταν ώς, δπως, ἐάν, *ili s part., gen. aps.* čim. *Adv.* 1) ταχέως *i* ταχύ brzo, hitro, odmah, doskora. 2) τάχ *a)* = ταχέως, os. *u Hom. b) često s opt. i* ὁίν, možda, *i s* ϊσως, ἐάν τάχα ako možda
ταχυτής, τήτος, ἡ, brzina
τάων = τών, *v.* ὁ
τέ, *enklit. čestica (lat. que),* 1) *kopulat. veznik* i; τέ —τέ (καί) kao što—tako, i—i. 2) *ep. indefinit. iza relativa i rel. adv., iza* γάρ, μέν, δέ, ἀλλά, ἐπεί, *iza* ἡ *i dr. upit. riječi. Općen. dolazi samo u* ώστε, οϊός τε, ἐφ' ώ τε, ἁ τε t ες τε
τ ε' *mj.* τεά *v.* τεός
Τ έαρος, ὁ, *rijeka u Trakiji*
τέγγω, τέγξω, ετεγξα, ἐτέγχθην, 1) kropiti, močiti, pokvasiti; *pas. s* τί na čem. 2) prolijevati, τί; *pas.* razlijevati se. 3) *pas.* dati se umekšati *ili* ublažiti
Τεγέα, *jon.* Τεγέη, ἡ, *grad u Arkadiji. Stanov. ό* Τεγεάτης, *jon.* Τεγεήτης, *Adj. jon.* Τεγεητικός 3.
τέγεος 2. *ep.* dobro natkriven, pod krovom
τέγος, εος, ους, τό, 1) krov, strop sobe. 2) dvorana, soba
τεεῖο *ep.* = τεοῖο = σοϋ, *v.* σύ
τεθαλυῖα, τέθηλα *v.* θάλλω
τεθαρρηκότως, *ροζ.* drsko, smjelo
τέθηπα, *def. perf. s plpf.* ἐτεθήπεα *i aor.* ζταφον, *part.* ταφών, *ep. i jon.* čuditi se, diviti se kome τινά; zbunjen, iznenađen biti
τέθναθι, -ναίην, -νάμεναι, -νάναι, τεθνεώς, -νηώς *i si. v.* θνήσκω
τεθνάκην, *eol.* τεθνηκέναι, *v.* θνήσκω
τέθριππο-βατής, ου, 6, *jon.* koji se vozi na četveropregii
τέθρ-ιππον, τό, sprega s četiri konja, četveroprežna kola
τεθριππτροφέω, *jon.* držati četveropreg
τεθριππο-τρόφος 2. *jon.* koji drži četvoropreg
τεΐν 1) *mj.* σοι, *v.* σύ. 2) *Hđt.* 5,60 *tumači se* = σοί, *ili* = τηδε ovdje
τείνω, τενώ ΐ,τενοϋμαι (« *kotnpoz. i s pas. znač.*),* ἔτεινα *i* ἐτεινάμην, τέτακα *i* τέταμσι, ἐτάθην, ταθήσομαι, τατός *i* τατέος, *ep. plpf.* ^ετάμην, *du.* τετάσθην; *ep. spored. obi.* τάνύω *i pas.* τάνΰται, *fut.* τανύσω, *aor.* ἐτάνυσσα *i* τάνυσα, *perf. pas.* τετάνυσται, *plpf.* τετάνυστο, *aor. pas.* ἐτανύσθη, 3. *pl.* τάνυσθεν, *i* τιταίνω *s part. aor.* τιτήνς, 1) *akt. tranz. lat. tendo,* pružati, *tj. a)* napinjati, natezati, sapinjati, privezati, objesiti, τί *hi* τίνος, *b)* razapinjati, prostirati, rastezati, širiti, ispružiti; χεΐρε περί τινι savijati, κανόνα potku proylačiti, κληΐδα prevući, όβελούς opružiti ἁρματα odozdo podmetnuti, εγχος dužinom polagati, τράπεζαν namještati, ἱππους potjerati, μάχην zametati, λόγον εις τίνα govorom na koga nišaniti. *c) uopće* žurno pokrenuti, poticati, podići, τί ἐπί τινι. 2) *akt. intr. a)* pohitjeti, trčati. 6) smjerati kamo, upravljen biti, sezati, protezati se, pružati se, ε'ίς, ἐπί, προς τίνα *ili* τι; εγγύς τι τείνειν τινός biti blizu čega; μακράν τ. duljiti govor. 3) *med. a)* sebi napinjati. *b)* pružiti se; ispruženo, *tj.* skokom letjeti. 4) *pas. a)* napinjati se, napet, nategnut, obješen biti, visjeti; προς τίνα pozornost na koga svratiti, *b)* protezati se, pružati se, razastrt biti; ispružiti se, izvaliti se; širiti se, provaliti; μάχη, πόλεμος uzavreti; ἐπ' ίσα μάχη τέτατο jednako bijaše protegnut boj, *tj.* bio je neodlučan
τεΐος *v.* τέως
Τειρεσίας, ου, *jon.* -ίης, αο ό, *sin Euerov i Hariklin, slavan tebanski vidjelac*
τεΐρος, τό, *ep. samo plur.,* nebeska znamenja, zviježđe, zvijezda
τείρω, *ep. i poet., samo prez. i impf.* 1) trti; mučiti, žalostiti, τινά. 2) *pas.* pritiskan, mučen, satrven biti, malaksati.
Τεισαμενός, ὁ, 1) *vidjelac iz Elide.* 2) *inače vlastito ime*
τεΐσαι, τείσω *i si. pravilnije pisano nego* τΐσαι, τίσω *itd. v.* τίνω
Τεισίας, ὁ, *retor i sofist iz Sirakuze oko g.* 430. *pr. n. e.*
τειχεσι-πλήτης, ου, δ, *vok.* -πλήτα, *ep.* rušilac zidova
τειχέω *v.* τειχίζω
τειχ-ήρης 2. zidovima zatvoren, stisnut, opkoljen
τειχίζω, -χιώ *i* -χιοϋμαι, ἐτείχισα *itd., i jon.* τειχέω, 1) *akt. i pas. a)* graditi zid (i *bez* τείχος), zidati; tvrđu zidati, *b)* zidom opkoliti, utvrđivati; opet podići, τί. 2) *med.* sebi »7» svoje *(npr.* zidove) graditi, zidati, podizati, utvrdu, τινί oko čega
τειχιόεις, εσσα, εν, obzidan, zidom opasan
τειχίον, τό, mali zid *(oko kuće),* ograda
τείχισις, ἡ, *i* τειχισμός, ὁ, podizanje zidina *ili* opkopa
τειχομαχέω boriti se oko zidova, jurišati na zidove
τειχομαχία, *jon.* -ίη, ἡ, boj oko zida, navala *ili* obrana tvrđave (//. 12)
τειχο-ποιός, δ, graditelj zida; *u Ateni* građevni povjerenik, *iz svake file po jedan, koji je upravljao novcem određenim za građenje ili popravljanje gradskih zidova*

τείχος, εος, ους, τό, zid (os. *oko grada);* bedem, opkop, nasip; utvrđeno mjesto, tvrđava

τειχοσκοπία, ή, gledanje sa zida *(ime pjesmi u II.* 3, 121-244)

τειχο-φύλαξ, ακος, ό, *jon.* zapovjednik tvrđave

τείως *v,* τέως

τέκε *i si. v.* τίκτω

τεκμαίρομαι, *med., fut.* -μαροῦμαι, *aor.* ἐτεκμηράμην, 1) uglaviti, određivati, označiti, naviješćivati, svjedočiti. 2) sebi što (τι) kao znak uzeti, izvoditi, nagađati, slutiti, zaključivati, tí; τινί, ἑ"κ, ἀπό, διά τίνος po čem *ili* iz čega

τέκμαρ, τό 1) znak. 2) cilj, konac, međa, izlazak, *aps.* i τινός

τεκμήριον, τό, znak, znamenje; dokaz, svjedočanstvo, potvrda

Τέκμησσα, ης, ή, *kći frigijskoga kralja Teutre, koju je Ajant u jednoj vojni zarobio. Sin njihov je Eurisak*

τέκμωρ, τό, *indekl. ep. v.* τέκμαρ

τεκνο-κτόνος 2. *poet.* koji djecu ubija

τεκν-ολέτειρα, ή, *poet.* koja je svoje mlade izgubila

τέκνον, τό *(rijetko u prozi), i ep.* τέκος, εος, ους, *dat. pl.* τέκεσσι *i* τεκέεσσι, τό, rođeno, dijete, sin, kći; mlade, mlado u životinja. *Često kao prijazan poziv, i s adj. mask.* φίλε τέκνον

τεκνοποιέομαι rađati djecu

τεκνοποιία, ή, rađanje djece

τεκνο-ποιός 2. γυνή, *jon.* koja djecu rađa, plodna

τεκνό ω *i med.* -όομαι, *poet.* djecu rađati, τινά; djecu imati. *Pas.* roditi se, postajati

τέκνωσις, εως, ή, rađanje djece

τέκον *v.* τίκτω, τέκος *v.* τέκνον

τεκταίνομαι, *aor. ep.* τεκτηνάμην, *dep. med.* graditi, praviti, tesati; *prenes.* pripraviti, kovati, činiti

τεκτονικός 3. koji pripada tesaru *ili* graditelju; vješt građenju. *Supst. a)* (ὁ) τ. graditelj. *i>)* (ἡ) -κή *ili* τα -κά graditeljstvo

τεκτοσύνη, ή, *ep.* umijeće građenja, graditeljstvo

τέκτων, όνος, ό, *i s* άνήρ, *lat. faber,* graditelj; majstor; drvodjelja., stolar, tesar; *os.* graditelj brodova; *ali i* kipar, umjetnik

τελάμών, ώνος, ό, *zapr.* nosilac, si. *a) uopće* remen, *b)* prekoramica *ili* remen *na kom se nosilo oružje*

Τελαμών, ώνος, ό, *kralj na Salamini, sin Eakov, otac Ajantov (od Eribeje) i Teukrov (od Hezione). St.* Τελαμωνιάδης, ου, ό = Ajantj *adj.* Τελαμώνιος 3.

τελέ-9-ω, *samo prez. i impf., ep. i poet.* pojaviti se, pokazati se, biti, nastajati; cvjetati; παντοίοι τελέ-9-οντες svakojako se promećući, u svakom obliku

τέλειος 3. *i 2, adv.* τελείως, *i* τέλεος 3 *(i 2), adv.* τελέως 1) savršen, potpun; odrastao, punoljetan, zrele dobi; bez mane *(o žrtvenoj životinji);* koji se ispunjuje *(sari),* izvršen; posve valjan, određen, stalan, gotov. 2) koji što ispunjuje, izvršuje

τελειόω *i (više jon.)* τελεόω savršenim *ili* potpunim činiti, si. 1) *akt.* svršiti, ispuniti; potpuno izraditi; dati kome posljednju posvetu, tí, τινά. 2) *pas. a)* dovršen, ispunjen biti, svršiti se, uspjeti, *b) o čovjeku:* doći do potpune tjelesne snage i duševne zrelosti, potpuno se razviti

τελεόμηνος 2. *poet.* s potpunim mjesecima, *tj.* potpuno protekao

τέλεος *v.* τέλειος, τελεόω *v* *τελειόω

τελεσι-ουργός 2. koji djeluje, djelovan, djelotvoran

τελεστήριον, τό, 1) svetinja, hram. 2) τελεστήρια, τά, *se.* ἱερά, žrtva zahvalnica za sretno izvršen posao

τελεσ-φόρος 2. *ep. i poet.* 1) *akt.* koji svršetak donosi, cilj polučuje neminovan (δίκη), odlučan; τ. χάριν δοῦναι djelom naplatiti. 2) *pas.* potpun (ἑνι αὐτός)

τελετή, ή, *u sing. i pl.* posvećenje *ili* ređenje, upućivanje u vjersku tajnu službu, u misterije; *uopće* svetkovina

τελευταίος 3. koji svršava, zadnji, skrajni, po mjestu, vremenu, broju *itd.*; ἡ τελευταία (ἡμερα) posljednji dan, οι τ. zadnja straža, rezerva, *često se prev. adv. st. i* (τό))τ. *i* τά τ. *kao adv.* posljednji put, najzad, nađokon

Τελεύτας, αντος, ό, kralj frigijski, otac *Tekmezin*

τελευτάω, *jon. part. prez. i* τελευτέων, *fut.* -τήσω *itd., med.* -τήσομαι *i s pas. znač.* 1) *tranz.* izvršiti, ispuniti, dovršiti, tí. *Pas.* ispuniti se, dovršiti se. 2) *intr.* gotov biti čim τινός, svršiti βίου; svršiti se; ispuniti se; umrijeti, *(o vremenu)* proteći. *Part.* τελευτών s *verb. finit.* napokon, konačno

τελευτή, ή, 1) kraj, svršetak. 2) uspjeh, posljedice; svrha, cilj

τελέω, τελώ (-έσω), ἐτέλεσα, τετέλεκα, τετέλεσμαι, ἐτελέσθην, *ep. prez. i* τελείω, *fut.* τελέσσω *i (takod. jon.)* τελέω, ἐτέλεσσα *ι* τέλεσα, *i jon. prez. part. pas.* τελεύμενος, 1) *a) akt. tranz.* svršiti, dokrajčiti, ὁδόν prevaliti, *b) privid, intr.* prevaliti put, prispjeti; *upravo intr.* izvršiti se, ispuniti se. 2) izvršiti, ispuniti, izraditi, isposlovati, ἡμαρ dan dovoditi, χόλον iskaliti. *Pas.* dovršivati se, ispuniti se, dogoditi se; *part. perf. pas.* izvršiv, ispunljiv, *npr.* τ. εστί može se izvršiti, ispuniti. 3) davati, prinositi, plaćati; trošiti, *χ.* εἷς τίνος plaćati porez za koji razred, *st.* brojiti se k njima. 4) posvetiti koga (τινά) u misterije, τελετάς svetkovati misterije. *Pas.* biti posvećen, izabran; slaviti se; posvećen biti smrti

τελήεις, εσσα, εν, *ep.* savršen, potpun, bez mane

τέλλω, *simpl. samo prez., impf. i aor.* ζτειλα *(u kompoz. i* -τελούμαι, -ετειλάμην, -τέταλκα *i* τέταλμαι), nastati, izlaziti, roditi se
τέλμα, τό, *a)* močvara, *b)* maz, mort
τελματώδης 2. blatan.) močvaran
Τελμησσεύς, ό, *stanov. grada Teltneza u Likiji*
τέλος, εος, ους, τό, 1) konac, svršetak, kraj, ispunjavanje, svrha, uspjeh; τ. ζχειν gotov biti, τ. έπιτιθ-έναι τινί svršiti što, τ. μύθω έπιθ-εΐναι riječima čin dodati, ού τ. χαριέστερον nema milijega prizora; τ. μισθω rok. *Adv.* τέλος napokon; διά τέλους neprestano; ές τέλος do kraja, na koncu. 2) vrhunac, savršenstvo čega, ideal, glavno, glavna stvar (μύθου), τ. γάμοιο polučeni cilj ženidbe, τ. πολέμου nije samo svršetak rata *nego i* uspjeh rata, *tj.* pobjeda. 3) služba, οί έν τελεί, činovnici, poglavari, vladari, *i* ratni činovnici; τα τ. *u Sparti os. o eforima.* 4) vojnički odio, četa. 1) *plur.* posvećivanje, ređenje; misterije; svečanost, τά νυμφικά τ. potpuna posveta bračna, vjenčani dan. 1) daća, porez, porezni razred, τά τέλη τελεΐν porez plaćati; *plur.* izdaci, trošak; carina, porez; τέλη λύειν koristiti
τέλοσδε, *ep. adv. mj.* = εις τέλος, ka kraju, k svrsi
τέλσον, τό, *ep.* meda, omedašena njiva
τ,ελ-ώνης, ό, 1) zakupnik državnih dohodaka. 2) carinar
τέμαχος, ους, τό, *i demin.* τεμάχιον, τό, odrezan komad(-ić) os. *slane ribe*
τεμένιος 3. *poet.* koji *ili* što pripada posvećenom gaju
Τεμενέτης, ό, 1) *prvotno pridjev Apolonov, zatim ime jednoga kotara kod Sirakuze.* 2) *kod Ksen. An.* 4, 4, 15 valja čitati Τημνίτης, *iz Temna kod Smirne u Eolidi*
τέμενος, εος, ους, τό odijeljen komad zemlje, *st. a)* državno zemljište *koje bi se davalo kralju na uživanje, b)* božanstvu posvećeno zemljište, sveti gaj. *Napose se zvao tako Apolonu Temenitu posvećeni kraj kod Sirakuze*
Τεμέση, ή, *grad na Kipru ili, kako drugi misle, u donjoj Italiji*
τέμνω, *at.* τεμώ, τεμοϋμαι, έτεμον, έτεμόμην, τέτμηκα, τέτμημαι, τετμήσομαι έτμήθην, τμηθήσομαι, τμητός, τμητέος *ep. jon. i dor. spored obi.* τάμνω *s aor.* έ'τάμον, *ep.* τάμον, *konj.* 3. *sg.* τάμησι, *inf.* ταμέειν, *i med.* έταμόμην, *s ep.* τμήγω, *part. aor. slab.* τμήξας, *jaki aor.* Ζτμάγον, *aor. pas.* 3. *pl.* Ιτμάγεν, I. *akt. i pas.* 1) rezati, razrezati, rasjeći, raniti, klati; δρκια τ. sklopiti savez, ugovor *{žrtvujući ujedno),* ορκια πιστά τ. uhvatiti tvrdu vjeru; β-άνατόν τοι δρκια ΐτ. ugovorio sam ti smrt. 2) odsjeći, odrezati; odijeliti; izrezati; obilježiti, τί, τί τι što s obzirom na što, *tj.* od čega, *ili* άπό, ε"κ τίνος. 3) obrezati, okresati; *{zemlju)* opustošiti, uništiti, τί, *i* τινός *kao gen. part.* 4) διώρυχα jarak povući, οδούς put krčiti, *ili* udariti putem, nešto presjeći (o *putu);* τ. μέσον sredinom udariti. II. *med.* 1) sebi razrezati, sjeći, klati; odsjeći, odijeliti, odgoniti, otimati, plijeniti, τί. III. *pas.* odijeliti se, rastaviti se, raspršiti se
Τέμπεα, *stegn.* Τέμπη, τά, *dolina između Olimpa i Ose, kojom teče rijeka Penej*
τέμω, *ep.* = τέμνω (//. XIII, 707)
τέναγος, εος, ους, τό, bara, kaljuža; pličina, močvara, močvarno tlo
Τεναγών, οντος, ό, Tenagont, *vođa Baktrijanaca {Esh. Perz.)*
Τένεδος, ή, *otok u Egejskom moru nasuprot troj. obali s gradom istoga imena. Stanov.* ό Τενέδιος
τένων, οντος, ό, tetiva, žila; vratne žile, šija
τέξω *v.* τίκτω
τέο, τεο, τέοισι *v.* τίς *i* τις
τεοϊο *v.* σύ. τέος *v.* σός
τεράζω, *poet.* znamenja tumačiti
τέρας, άτος, *ep.* αος, *jon.* εος, τό, *nom. pl. ep.* τέραα, *jon.* -εα, *gen.* τεράων, *jon.* -έων, *dat. ep.* τεράεσσι, *at.* -ρασι, 1) znamenje na nebu: grom, munja, duga; čudo *{poslano od boga kao znamenje za što).* 2) plašilo. 3) čudovište, nakaza
τερα-σκόπος, ό, *poet.* gatar, vrač
τερατώδης 2. čudnovat, neobičan, izvanredan
τερεβίνθινος 3. *v.* τερμίνθινος
τέρετρον, τό, *ep.* svrdao
τέρην, εινα, εν, ενός, *ep.* gladak, mekan, nježan
τέρμα, τό 1) cilj, meta, *npr. u trkalištu ili pri bacanju diska.* 2) konac, kraj. 3) međa, granica. 4) cilj teženja. 5) vrhunac, odluka
Τερμερεύς, έως, ό, *stanov. grada Termera u Kariji*
Τερμίλαι, οι, *prastanovnici Likije*
τερμίν-9-ινος *ili* τερεβίνθινος 3. od terpentinova drveta *ili* njegove smole, χρϋμα terpentinovo ulje
τερμιόεις, εσσα, εν, *ep.* lijepo optočen, dobro obrubljen
τέρμιος 3. *poet.* krajnji, zadnji
τερπί-κέραυνος, ό, *ep.* koji baca strijele, gromovni, gromovnik
τερπνός 3. ugodan, mio, veseo; τά τ. ugodnosti, radosti
τέρπω, os. *ep. i poet., fut. akt.* τέρψω, *med.* -ψομαι, *aor. slabi akt.* έτερψα, *med.* -ψάμην, *konj. ep.* τέρψομαι, *aor. jaki ep.* έταρπόμην, *konj.* ταρπώμεθα, *i redupl.* τετάρπετο, *konj.* τεταρπώμεσθα, *aor. slabi pas.* έτέρφθην, *ep. i* τάρφ-9-ην, 3. *pl.* τάρφθεν, *aor. jaki pas. ep.* (έ)τάρπην, *konj.* 1. *pl.* τραπείομεν, *inf.* ταρπήμεναι, I. *akt.* sititi, krijepiti, obradovati, razveseliti, τινά; λόγοις razgovarati, tješiti. II. *med. i pas.* 1) nasiti se, nadovoljiti se, naužiti se, τινός čega, γόοιο do volje naplakati se. 2) radovati se, naslađivati se, θυμίρ *ili* θ-υμόν *i si.,* čemu τινί, *rijetko* τί, έπί τινι, *ili s part.*
τερπωλή, ή, *v.* τέρψις

τερσαίνω 1) *akt., aor. ep.* τέρσηνα, sušiti, otirati. 2) *pas.* τέρσομαι, *aor. inf. ep.* τερσήμεναι i τερσηναι, osušiti se, tnví od čega
τερψί-μβροτος 2. *ep.* koji ljude razveseljuje, ljudski veselilac τέρψις, εως, *jon.* ιος, ή, i *ep.* τερπωλή, ή, zadovoljenje, veselje, radost, užitak, zabava, naslada, *aps.* τινός, *ili s inf.* Τερψι-χόρά, *jon.* -ρη, ή, *upravo:* koja se raduje plesu, *jedna Muza; natpis* 5. *knjige Herodotove povijesti*
τεσσάρά-βοιος 2. ep. četiri goveda vrijedan
τεσσαρακαιδεκ-έτης, ους, ό, četrnaestogodišnji, *fem.* τεσσαρακαιδεκέτις, ιδος;*Arist. Ust. aten.* 56,7 τεσσαράκοντα *i* τετταράκοντα, *jon.* τεσσεράκοντα, *indekl.* četrdeset τέσσαρες, *neutr.* τέσσαρα, αί. τέτταρες, τετ τα ρ α, *jon.* τέσσερες, ep. *i eol i* π ί σ υ ρ ες, ρα, *poet. i dor.* τέτορες, četiri
τεσσαρεσκαίδεκα *{at. -τ-), ak.* τετταρασκαίδεκα, *jon. indekl.* τεσσερεσκαίδεκα, četrnaest τεσσερακοντ-όργυιος 2. ion. od četrdeset hvati
τέσσερες *v.* τέσσαρες
τεταγμένως, α<ίί>. dobro uređeno, pravilno
τεταγών, *part. aor. s ep. redupl. (od osn.* ταγ) spopavši, ščepavši, tinός za što
τέταλμαι *v.* τέλλω τετανό-θ-ριξ, τριχος, *6,* ή, dugokos τετάρπετο *i si. v.* τέρπω
τεταρταῖος 3. četvrtoga dana; koji se javlja četvrti dan, svaka tri dana τεταρτημόριον, τό, *jon.* četvrtina, tινός τέταρτος *i ep.* τέτράτος 3. četvrti. *Supst. a)* τετάρτη četvrtinka *{kao mjera za tekućine). b)* τετάρτη četvrtoga dana. *Neutr.* (το) τέταρτον *kao adv.* četvrti put τετάσ-9-ην, τέταται *v.* τείνω τετάχαται *v.* τάσσω τετεύξομαι *v.* τεύχω 3. τέτευχα, *jon. v.* τεύχω 4. τετεύχαται *i si. v.* τεΰχω 3. τετευχησθαι, *ep. inf. perf. pas. {kao od* τευχέω) biti naoružan τετευχώς. *Od.* 12, 423, zgotovljen, načinjen, *v.* τεύχω τετίημαι, *ep. perf. pas. s prez. znać. s part. perf. akt.* τετιηώς, zabrinut, snužden, zlovoljan biti (i *bez* ήτορ u srcu) τέτλαθι, τετληώς *i si. v.* τλήναι τετμεΐν, *ep', def. aor., ind.* ἔτετμον *i* τέτμον, zateći, snaći, tinά τετμημένος *v.* τέμνω
τέτοκα *v.* τίκτω τέτορες *v.* τέσσαρες τετραβάμων 2. *poet.* četveronog τετρά-γϋος 2. *ep.* četiri jutra velik. *Supst.* (τό) τ. polje od četiri jutra τετραγωνοπρόσωπος *2. jon.* četverouglata lica
τετρά-γωνος 2. četverouglat, četverokutan; *prenes.* potpun, savršen. *Supst.* (τό) τ. četverokut, kvadrat
τετρα-έτης, εος, 2. četverogodišnji
τετρά-θ-έλυμνος 2. ep.'od četiri sloja *(kože),* σάκος
τετραίνω, *fut. jon.* τετρανέω, *aor. ep.* τέτρηνα, *i od* τιτράω *aor.* ετρησα, *perf. pas.* τέτρημαι, provrtjeti, probosti, pobušiti, tí
τετρακις, *adv.* četiri puta
τετρακισ-μόριοι 3. četrdeset tisuća
τετρακισ-χίλιοι 3. četiri tisuće
τετρακόσιοι 3. četiri stotine, *kod kolekt. pojmova, kao* ασπίς = ασπιδοφόροι, *i u sing.* Οι τ. *oligarhička vlada u Ateni* 411. *god.*
τετρά-κυκλος 2. *ep.* na četiri kotača
τετραλογία, ή, tetralogija *(tri tragedije + jedna satirska drama)*
τετρά-μετρος 2. od četiri metra *(stih); neutr. supst.* tetrametar
τετραμμένος *i si. v.* τρέπω
τετραμοιρία, ή, četverostruki dio
τετράορος 2. *ep. i poet.* 1) u četveroupregnut, četveroprežan, ϊπποι četveropreg konja. 2) *prenes.* četveronožan
τετρα-πάλαιστος 2. *jon.* od četiri podlanice
τετρά-πηχυς, υ, *gen.* εος, od četiri lakta
τετραπλάσιος 3. četverostruk
τετραπλή, *adv. ep.* četverostruko
τετρα-πλοϋς 3. četverostruk
τετράπους, ουν, *gen.* ποδός, 2. četveronožan, četiri stope dug
τετράπουν, *gen.* ποδός, τό, četveronožac
τέτραπτο *v.* τρέπω
τετρά-ρρυμος 2. s četiri rude (uporedo)
τετραρχία, ή, *u pl.* tetrarhije, četiri namjesništva, *koja je Filip* 342. *postavio u Tesaliji, razdijeljenoj na četiri dijela*
τέτράτος *v.* τέταρτος
τετρ α-φάληρος 2. *ep.* s četiri lučca *ili* čelenke *(kaciga)*
τετράφατο *v.* τρέπω
τετρά-φϋλος 2. *jon.* na četiri file razdijeljen
τέτραχα, τετραχη *i ep.* τετραχ-9-ά, *adv.* na četvero
τέτρημαι *i* τέτρηνα *v.* τετραίνω
τετρ-ήρης, ους, ή, *se.* ναϋς *(isp.* τριήρης), *poζ.* lađa s četiri reda veslača, jedan povrh drugoga
τέτρηχα *i si. v.* ταράσσω
τέτρϊγα *v.* τρίζω"
τέτροφε *v.* τρέπω *i* τρέφω
τετρ-ώροφος 2. *jon.* četverokatan
τέττά, *vok., ep. riječ odmila, kad se zove stariji,* oče, tata, ciko
τετταρ__ *v.* τεσσαρ
τέττιξ, ΐγος, ό, *ep.* kriješ, cvrčak
τέτυγμαι, τετυκεΐν, τέτυξαι, τετύχθαι, *i si. v.* τεύχω
τετύχηκα *v.* τυγχάνω
τεϋ, τευ *v.* τίς, τις
Τευθ-ρανία, ή, *grad i okolica oko njega u južnoj Miziji*

Τεύκρος ό, 1) *sin Telamonov vHezionin, polubrat Ajantov, najbolji grčki streljač pod Trojom. 2) sin Skamandrov, kralj trojanski, po kojem se Trojanci zovu* ol Τευκροί, *α* Troada Τευκρίς αΐα. 3) *inače vlastito ime*

τεῦχος, εος, ους, τό sprava, alat, *st.* 1) oruđe, posude, posuda, zdjelica, žara. 2) *u plur.* oružje, bojna oprema

τεύχω, *ep. i poet.* 1) *akt., impf.* 3. *du. ep.* ἐτεύχετον, *fut.* τεύξω, *aor. slabi* Ζτευξα *i ep.* τεῦξα, *aor. jaki redupl. inf.* τετυκεῖν, *α)* praviti, gotoviti, proizvoditi, graditi, *b)* uzrokovati, spremati, pripravljati, tí τινι; učiniti koga čim τινά τι. 2) *med. fut.* τεύξομαι, *aor. redupl.* τετύκοντο, τετυκέσθαι, sebi gotoviti, prirediti, spremati. 3) *pas. s fut. med.* τεύξο-μαι (//. 5, 653), *aor.* ἐτύχθη, *perf.* τέτυγμοα, 3. *pl.* τετεύχαται, *plpf.* (ἐ)τετύγμην, 3. *pl.* (ἐ)τετεύχατο, *fut.* 3. τετεύξεται, priređivati se, gotoviti se, *u perf.* dogotovljen, spreman, izrađen, sazidan, urešen, biti, τινός od čega, τινί od čega, čim; *ili u* 3. *sing. perf., plpf., aor. pas. i fut.* 3. postati, nastati, biti, dogoditi se, τινί komu. *Part. perf. pas.* τετυγμένος *kao adj.* načinjen, *os.* umjetno, lijepo izrađen, νόος potpun, savršen; τετευχώς *(Od.* 12, 423) načinjen. 4) *jon. perf.* τέτευχα *{kao* τετύχηκα *od* τυγχάνω), slučajno što raditi, s *part.*

τέφρα, ή, *jon.* -η, ή, pepeo

τεφρώδης 2. pepeljast, pepeljastosiv

τεχνάζω *i med.* -ομαι, τεχνάω *i med.* -ομαι (ι *pas.),* umjetno raditi, vješto gotoviti, napraviti, spremati, tí. *Prenes.* lukavstvo upotrijebiti, lukavo izmisliti, udešavati, raditi, tí, τινά; pretvarati se

τέχνη, ή, *i* τέχνημα, τό, 1) *i u pl.* umjetnost, vještina; zanat, obrt, posao; nauka, pjesničko umijeće, gatarska, vladalačka *i* govornička vještina. 2) *i η pl.* lukavstvo ϋθέη τέχνη upravo, doista. 3) *(i u pl.)* umjetnina

τεχνήεις, εσσα, εν, *adv.* -έντως, umješan, vješt, umjetan

τέχνη *μο,* τό, *v.* τέχνη

τεχνικός 3, *adv.* -κώς, umjetan, vješt, stručnjački; razborit; τα τεχνικά tehnički spisi

τεχνίτης, ου, ό, rukotvorac, obrtnik, zanatnik, vještak, umjetnik

τεχνολογέω raspravljati o nekoj umjetnosti *ili* nauci, uputstva i pravila davati

τεχνολογία, σς, ή, rasprava o umjetnosti, izlaganje pravila umjetnosti

τεχνο-λόγος 3. koji raspravlja o nekoj umjetnosti *ili izlaže* pravila o njoj

τέω, τεω, τέων, τεων *v.* τίς, τις

τέως, *jon. i ep.* τηος *ili* τεϊος, τείος, *adv.* I) *demonstr. a)* dotle, međutim, zasad, *b)* neko vrijeme, donekle, dosad, isprva, inače. 2) *relat.* = ζως dokle

Τέως, ω, ή, *grad u Joniji nasuprot Samu. Stanov.* ό Τήιος

τη, *uzvik od demonst. to-osn. sa značenjem* na! evo! uzmi! *aps. i s imperat.*

τη, τη *v.* ό; *u Her. i relat.:* kako, Ιστι τή nekako, donekle

τήδε *v.* δδε

τήθη, ή, baka *(drugi* τηθή)

τήθ-ος, εος, τό, *ep.* ostriga, kamenica

Τηθύς, ύος, ή, *Tetija, kći Uranova i Gejina, žena Okeanova*

Τήιος *v.* Τέως

τη κ εδώ ν, όνος, ή, *ep.* sušica, suha bolest

τήκω, *dor.* τάκω, 1) *tranz. akt. s fut. τήξω, aor.* ἔτηξα topiti, rastapati; izjedati, žalostiti. 2) *intr. u pas.* τήκομαι s *fut.* τακήσομαι, *aor.* ἐτάκην, *i perf. akt.* τέτηκα, topiti se, rastapati se; venuti, sušiti se; ginuti

τηλ-αυγής 2. *poet.* koji daleko svijetli, koji se izdaleka vidi, jasan, vidljiv

τήλε *v.* τηλοῦ

Τηλεβόας, ό, 1) *pritok Eufratov.* 2)Τηλεβόοι, οι, *ogranak leleškog plemena koje je savladao Amfitrion*

τηλεδάπός 3. *ep.* koji je iz daleke zemlje, tuđ; dalek

τηλε-9-άω, *ep., samo u part.* -θ-άων, -θ-άοντος, *rastegn.* -όωντα, -όωσα, cvasti, bujati, zelenjeti

τηλε-κλειτός 3. *ep. i* τηλεκλυτός 2. *ep.* koji je daleko na glasu, daleko slavan, glasovit

τηλέ-μαχος 2. koji se u daljini bori

Τηλέ-μαχος, ό, *sin Odisejev i Penelopin*

τηλέ-πορος 2. *poet.* koji se daleko pruža, dalek

Τηλέπυλος, ου, *ep. grad lestrigonski, u kojem sunce nigda ne zapada*

τηλε-σκόπος 2. *poet.* koji daleko gleda

ττλε-φανής 2. *ep. i poet.* daleko vidljiv; koji se daleko ori

Τήλεφος, ό, 1) *sin Heraklov i Augin. Njegov se sin Euripil zove po njemu* Τη λ ε φ ί δη ς. 2) *inače vlast, ime*

τηλίκος 3. *ep.,* τηλικόσδε, τηλικήδε, τηλικόνδε *i* τηλικοῦτος (i *kao fem.),* τηλικαύτη, τηλικοῦτο(ν), 1) koji je te dobi, tako star *ili* tako mlad. 2) tako velik, tako znamenit, tolik; τηλικοῦτον toliko, *aps. ili s* ὥστε *i inf.*

Τήλος, ή, *sporadsko ostrvo, između Roda i Kosa*

τηλοῦ, *ep. i poet.,* τήλε, *ep. i poet., superl. ep.* τηλοτάτω, τηλόθεν, *ep. i poet.,* τηλόθι, *ep.,* τηλόσε, *ep. i poet., adv.* 1) daleko, u daljini, daleko od, *aps., ili* τινός, εκ, ἀπό τίνος. 2) *(os.* τηλόσε, *ali i* τήλε) daleko, u daljinu. 3) *(os.* τηλόθεν, izdaleka

τηλ-ουρός 2. *poet.* dalek

τηλύγετος 3. *ep.* nježan, mlađahan

τηλ-ωπός 2. *poet.* izdaleka viđen; izdaleka čuven, dalek

Τημενίτης *v.* Τεμενίτης 1 *i 2.*

Τ ή μένος, ό, *sin Aristomahov, jedan od potomaka Heraklovih. Njegovi potomci* οι Τη μεν ί δα ι *bili su vladari u Argu i smatrali se osnivačima makedonske države*

τήμερον, *i neat.* σήμερον, *adv.* danas, ό τ. današnji, τό τ. za danas

"^μή = ᵀϊ) έμή

Τημνίτης *v.* Τεμενίτης, 2.

τήμος, *ep. i poet.*, τηνικάδε, τηνικαῦτα, *i poet.* τηνίκα, *adv.* tada, onda, u to doba, τηνικάδε tako rano, *aps. ili u korel. s* ἥμος, εὖτε, ὅταν, ἐπεί, ὅκως

τήνελλα, *onomatopoet. od Arhiloha izmišljen poklik pobjedniku; odatle kasnije* τήνελλα καλλίνικε, *pozdrav pobjedniku kod bojnih igara*

Τήνος, ἡ, *kikladsko ostrvo između Andra i Dela. Stanov. i adj.* Τήνιος 3.

τήος *v.* τέως

τηπερ, *i* τη περ *pisano, ep. i jon. mj. f\nsp,* gdje (baš), kako

Τηρείης ορός, τό, *brdo kod Kizika*

Τηρέιος 3. Terejev; ἄλοχος, *tj. Prokna*

τη ρέω, τηρήσω *itd., fut. med. i s pas. znač., adj. verb.* τηρητέον, sačuvati, čuvati, tí. Pas. i φυλακή biti držan u zatvoru. *Prenes.* promatrati, opaziti; paziti, vrebati koga, čekati, tí, τινά, *s part., s inf.,* ὅπως, δπως μη *i ind. fut.*

Τη ρ η ς, ου,/on. *i staroat.* εω, ό, *kralj Odrisđ ili uopće tračKi, otac Sitalkov, predak Seutov*

τητάομαι, *ob. poet., pas.* oskudijevati, nemati, lišen biti, τινός

Τηΰγετον, τό, *v.* Ταΰγετον

τηΰσιος *i. ep.* uzaludan

τιάρα, ἡ, *jon.* τιάρης *i* τιήρης, ου, ό, *čunjasto pokrivalo glave kod istočnih naroda, os. Perzijanaca,* tijara, čalma, turban; *u kraljeva kao valjak* (τ. ορθή)

Τιαραντός, ό, *sjev. pritok Istrov*

τιαρο-ειδής 2. koji ima oblik tijare, nalik na ti jaru

Τιβαρηνοί, οι, *skitsko pleme na Termodontu i Pont u*

Τίγρης, ητος, *i* Τίγρις, ιδος, ό, *rijeka u Armeniji i Asiriji. Ksen. Anab. 4, 4 i o istočnim izvorima njegovim, a Her.* 5, 52 o *zapadnim glavnim izvorima njegovim u Sofeni*

τίεσκον *v.* τίω

τίη. *ep. pojač.* tí, zašto

τιήρης *v.* τιάρα

τιθαιβώσσω, *ep.* graditi gnijezdo; *po drugima '.* praviti med

τιθασεία, ή pitomljenje

τιθασεύω (τιθασσεύω) pitomiti, krotiti, τινά, τί, *i* τινί čim

τίθημι, *spored. obi.* τιθέω, *at. obi. prez. ind. 2. sg.* τίθης, τίθεις *ili* τιθεῖς, 3. *sg.* τίθησι, τίθει *ili* τιθεῖ, *pl.* τίθεμεν, τίθετε, τιθέασι, *konj.* τιθῶ, *opt.* τιθείην, *imper.* τίθει, -έτω, *inf.* τιθέναι, *part.* τιθείς, *impf.* ἐτίθην *ili* ἐτίθειν *itd., pl.* -εμεν, -ετε, -εσαν, *fut. akt.* θήσω, *tmid.* θήσομαι, *aor. akt.* ζθηκα, *du.* εθετον *itd., konj.* θώ, *opt.* θείην *itd., med.* έθέμην *(rijetko* έθηκάμην), *perf. akt.* τέθηκα (-θεικα), *pas.* κεῖμαι, *aor. pas.* ἐτέθην, *fut. pas.* τεθήσομο ι, *adj. verb.* θετός 3. *i* θετέος 3; *ep. prez. akt. ind. 2. sg.* τίθησθα, 3. *pl.* τιθεῖσι, *inf.* τιθήμενσι, *med. part.* τιθήμενος, *impf. akt.* 3. *sg.* τίθει, 3. *pl.* τίθεσαν, *fut. akt. inf.* θησέμεναι, *med. 2. sg.* θήσεαι, *aor. akt.* 3. *sg.* θῆκε, 1. *pl.* θέμεν, 3. *pl.* θέσαν *i* (ϊ)θηκαν, *konj. sg.* 1. θήω *ili* θείω, 2. θήης, 3. θήη *ili* θήσιν, 1. *pl.* θήομεν *ili* θείομεν *inf.* θέμεναι, *med. ind. 2. sg.* (ζν)θεο, 3. *sg.* θέτο *i* θήκατο, 3. *du.* θέσθην *itd., konj.* θήομαι *ili* θείομαι, *opt.* θείμην *itd., imper. 2. sg.* θέο *i* ὑπό-θευ; *jon. (i poet.) prez. ind.* 3. *pl. i* τιθεϊσι, *impf.* 1. *sg.* ἐτίθεα, 3. *sg.* ἐτίθεε, *aor.* Ζθηκαν *i si.,. med.* 2. *sg.* ζθεο *i* ἐθήκαο *i si., konj.* θέω,. θέωμεν, θέωντοΙ *(ali i* θη, θηται), *opt.* θέοιτο· *i si. i* θοϊτο, I. *akt.* 1) *a)* metati, stavljati, polagati, posaditi, namještati, postavljati, αγώνα prirеđivati, δέπας *i si.* kao nagradu postavljati, *b)* položiti, spraviti; sahraniti, pokopati, c) platiti, namiriti; računati, uračunati. 2) *prenes. a)* činiti, učiniti, odrediti, odlučiti; zametnuti, pobuditi (εοιν *i si.),* počiniti ἔργα, pripremati ασπίδα, navoditi róov, σκέδασίν τίνων rastjerati, *b)* dati, podijeliti, namjenjivati, όίλγεα zadavati, νόμον dati zakon komu, *c)* metnuti, staviti (ένί φρεσί, θυμω). *d)* misliti, držati, uzeti; uvrstiti, pribrojiti koga (što) u što τινά (τι) gv υσι *ili* εϊς τινας, ἐν αίτίησί τίνα na koga krivnju bacati, *tako i* τιθέναι τινά (τί) τίνων j *s dva akt.* učiniti koga čim, stvoriti koga, λαον kamenom. II. *med. a)* sebi, svoje što *ili* od sebe što metati, postavljati; spravljati,, sahranjivati; prirеđivati, urediti, odrediti; graditi, praviti; μάχην zametati, ἀγορήν sazvati, ἡμέραν sebi rok postaviti, νόμον dati zakon (o *narodu),* δνομά τινι dati ime komu, την ψήφόν τινι glasovati za koga, τη γνώμη, pristajati, γνώμην izricati svoj sud, τα όπλα položiti oružje, *tj.* stati, *i opet.:* postaviti se u (bojni) red, πόλεμον dovršiti, *b)* smatrati, misliti, uzeti, pribrojiti, računati; ἐν αίσχρω τι za sramotu držati, παρ* ουδέν ni za što držati, ἐν τιμή τίνα štovati koga; i *dva ak.* γέλωτα τίνα ismjehivati koga, Ινορκόν τίνα zakletvom obavezati, παΐδά τίνα koga uzeti pod svoje, posiniti ga, γυναίκα koju uzeti za ženu; *s adv., npr.* εδ τ. lijepo urediti

τιθηνέομαι, *dep. med.* dojkinja biti, íí. njegovati, dvoriti, milovati, τινά *i* τί; upravljati, vršiti, τί

τιθήνη, ή, dojilja, dvorkinja

τίθησθα, *ep.* = τίθης, *v.* τίθημι

Τιθορέα, ἡ, *sjeverozapadni vrhunac Parnasov*

Τίθωνός, ό, *sin Laomedontov i muž Zorin. Njihov je sin bio Memnon*

τίκτω 1) *akt., fut.* τέξω, *ob.* τέξομαι, *aor.* ζτεκον, *ep.* τέκον, *inf.* τεκέειν, *med. ep. i poet.* (έ)τεκόμην, *perf.* τέτοκα, roditi, τινά, τί, (ή) τεκοϋσα *ili* τίκτουσα mati, δ τεκών otac, οι τεκόντες roditelji; *o životinjama* okotiti, oždrijebiti, izleći *itd.; prenes.* rađati, uzrokovati, τί. 2) *med. poet. — akt.*

τίλλω, *ep., jon., poet. aor. inf.* τῦλαι, *perf. med. - pas.* τέτιλμαι, 1) *akt.* čupati, raščupati. 2) *med.* sebi čupati, χαίτην *u znak tuge;* τινά *(čupajući kosu)* žaliti za kim

τιλμός, ό, čupanje kose
τίλφη, ή, moljac
τίλων, ωνος, *ό, jon. neka vrsta riba (lat. tih)*
τιμάω, τιμήσω, *itd.*, τιμήσομαι *često s pas. znai. mjesto rijetkoga* τιμηθήσομαι, *adj. verb.* τιμητέον, *ep. i poet. i* τ ί ω, *ep. inf.* τιέμεν, *impf.* ετιον *i* τῖον, τίον, *iter.* τίεσκον, *fut.* τίσω, *inf.* τισέμεν, *aor.* ετῖσα, *med.* ἐτίσατο, *konj. 2. i* 3. τίσεαι, τίσεται, *perf. pas. part.* τετιμένος, I. *akt. i pas.* 1) cijeniti, štovati, častiti, počastiti, nagraditi, nadariti, tivá; χάριν τ. čast iskazivati. U *pas.* slavu, počast dobiti, poštovan biti. 2) procjenjivati, vrijednim smatrati, odsuditi koga (tiví) na što tivós, θανάτου na smrt, φυγής na progonstvo, *i si.*, tí smatrati što vrijednim kazne. II. *med.* 1) *ep.* = *akt.* 2) *o tužitelju:* predlagati za koga (tiví) kaznu (tivós); *o tuženom:* ἑαυτῳ tínos za se predlagati (drugu) kaznu, *mj. čega je ob.* ἀντιτιμώμαι. *Mjesto gen. i inf.*
τιμή, ή, τισις, εως, *jon.* ιος, ή, τίμημα, τό, procjena, *st.* 1) *(samo* τιμή), određivanje cijene, procjenjivanje, cijena, vrijednost; plaća, tivós. 2) *a) (os.* τίμημα) procijenjen imetak, *po tom* porezni razred, porezna svota, imovinske prilike, prihod. б) odšteta, naknada, globa, zadovoljština; kazna, osveta; škoda, šteta. 3) (τιμή) čast, štovanje, odlikovanje, nagrada, dostojanstvo, časna služba, *uopće* služba; *u pl. i konkret.* visoki dostojanstvenici, upravitelji
τιμήεις, τιμηέστερος, τιμήντα *v.* τίμιος
τ ι μη τ έο ν *v.* τιμάω
τίμιος 3, *ep. i poet.* τιμήεις, εσσα, εν *i ep.* τιμῆς, *ak. stegn.* τιμήντα, *komp.* τιμηέστερος, *superl.* -έστατος, cijenjen, poštovan, ugledan; vrijedan, skupocjen; mio, drag
Τ ι μό -θεός, ό, 1) *sin Kononov, glasovit vojskovođa atenski, učenik Izokratov i Platonov, oko* 350. *g. pr. n. e. umre prognan u Halkidi.* 2) *inače vlast, ime*
τιμοκρατία, ή, državni ustav, kojemu je načelo čast *ili* imetak
τῖμωρέω, *med.* τῖμωρέομαι, *fut.* -ήσω, -ήσομαι *itd., adj. verb.* τιμωρητέον, 1) *akt., ali i med.* pomoći komu (tiví), osvetiti se, komu zadovoljštinu pribaviti, *uopće* pomagati, tivá (τι) osvetiti se komu (čemu), tivós ? υπέρ tínos za koga (što), Πατρόκλω τόν φόνον ubistvo Patroklovo osvetiti. U *pas.* dobiti zadovoljštinu, εῖς tína za koga. 2) *med., ali i akt.* osvetiti se, kazniti koga tivá, radi koga (čega) tivós, αντί, υπέρ tínos. U *pas.* biti kažnjen, kaznu trpjeti, ὑπό tínos
τίμώρημα, τό, *v.* τιμωρία
τῖμωρητήρ, ήρος, *b, jon.* pomagač, pomoćnik
τιμωρία, *jon.* -ίη, ή, *i* τῖμώρημα, τό, 1) pomoć, tiví. 2) *(i plur.)* kazna, osveta, i *gen. obj.* τ. διδόναι kaznu trpjeti
τῖμ-ωρός 2. 1) koji štiti, pomaže; *supst.* zaštitnik, pomoćnik, tiví. 2) koji osvećuje; *supst.* osvetnik, tivós čiji *ili* čega radi, tiví komu
τινάκτειρα, ή, *poet.* koja trese, *adj. fem.* τινάκτωρ, ορός, ό, *poet.* koji trese, tresilac, *od* τινάσσω, *ep. i poet., fut.* τινάξω, *aor.* ἐτίναξα, *med.* -άμην, *pas.* -άχθην, *ep.* 3. *pl.* ἐτίναχθεν, 1) *akt.* mahati, vitlati, tresti; potegnuti, rasuti, razbiti, τί *i* τινά. 2) *med.* svojim čim mahati, tresti, πτερά krilima, τοις οπλοις u svom oružju krenuti
τίνω, τείσω, τείσομαι, ἔτεισα *(ep. konj. 2. pl.* τείσετε), ἐτεισάμην *(jon.* 3. *pl. opt.* τεισαίατο), τέτεικα, τέτεισμαι, ἐτείσθην *ob. je* τίσω, Ζτῖσα *itd., i ep.* τίνῦμαι 1) *akt.* plaćati, otplaćivati, podmiriti, μισθόν plaću, τιμήν globu, δίκην (δίκας) biti kažnjen, tivós za što; trpjeti, globu platiti; nagraditi koga za što, τί τινι. 2) *med.* sebi dati platiti, naplatiti se, kazniti, tiná tínos *ili* υπέρ tínos osvetiti se kome za što, *također* τινά τι za koga poradi čega
τί-πτε, *i pred. aspir.* τίφθ-', *ep. i poet.* što baš ? ta zašto ?
Τιρίβαζος, ου, 6, *namjesnik Artakserksa* II *u Armeniji,* 392. *vrhovni vojskovođa u Maloj Aziji, kasn, je zasnovao urotu protiv kralja, koju je platio glavom*
Τίρυνς, θος, ή, *grad u Argolidi, utvrđen od Kiklopa, prijestolnica Perzejeva i Amfitrionova. Adj.* Τιρύνθιος 3; *stanov.* οι Τιρύνθιοι
τις, τί, *interog. pron., gen.* τίνος »7» του, *dat.* τίνι *ili* τω, *ak.* τίνα, τί, *pl.* τίνες, τίνα *itd., ep. i jon. sing. gen.* τέο *i* τεῦ./o«. *dat. sg.* τέῳ, *ep. i jon. gen. pl.* τέων, *jon. dat.* τέοισι (τοῖσι), *auis, quae, quidt \) u uprav, i neuprav. pit.* tko, što, koji, kakav, *elipt.* τί μοι ζριδος što će mi svađa ? ἵνα τί (γένηται) ταῦτα λέγεις; s kojom namjerom to govoriš ? 2) *aps.* τί zašto ? čemu ?
τις, τί *enklit. indefin. pron., gen.* τινός *ili* του, *dat.* τινί *ili* ιω, *ak.* τινά, τι. *itd., ep. i jon. gen.* τεο *i* τευ, *dat.* τεω *i (ep.)* τω, *gen. pl. (jon.)* τεων, *ak. pl. neutr. ep.* ὀίσσα, netko, nešto, tko, što, neki, gdjekoji, mnogi, svaki. \Jz *adj., pronom. i adv. pojačava ili slabi njihov pojam:* nekakav, nešto, nekako
Τισαμενός *pravilnije* Τεισαμενός, *što v.*
τίσασθαι *v.* τίνω
τίσις *v.* τιμή
Τισ(σ)αφέρνης, ους, ει, η *i* ην, *vok.* Τισσαφέρνη, ό, *perzijski satrap u Joniji i Kariji, koji je poslije bitke kod Kunakse* 401. *god. poubijao grčke vojvode,* 395. *od Spartanaca kod Paktola pobijeđen, a kasnije od Arijeja pogubljen*
τιταίνω *v.* τείνω
Τῖτάν, ανος, *jon.* Τῖτήν, ήνος, ό, *u pl.* Titani, *sinovi Uranovi i Gejini, koji su, vođeni Kronom, srušili Urana s prijestola, ali ih je kasnije Zeus bacio u Tartar*
Τίτάνος, ό, *mjesto i gora u Tesaliji*
Τιταρήσιος, ό, *pritok Penejev u Tesaliji*
Τιτήν *v.* Τιτάν
τίτθη, ή, dojkinja
τιτθός, ό, sisa (materina)

τιτός 3. *ep.* naplaćen, τ. έργα osvetnička djelaj osveta, naplata
τιτρώσκω *v.* τρώω
Τῑτῡός, δ, *sin Gejin, gorostas. Budući da je napastovao Letu, ubila su ga njezina djeca, a jastrebi mu u podzemlju neprestance grizu jetru*
τῑτύσκομαι, *ep., samo prez. i impf.* 1) = τεύχω, praviti, graditi, pripravljati, spremati, ἵππους uprezati. 2) = τυγχάνω, *a)* nišaniti, gađati, τινός, *b) prenes. i bez* φρεσί pameću smjerati, namjeravati
τίφθ', *ep.* = τίπτε, *što v.*
τί ω *v.* τιμάω
τλημοσύνη, ή, *poet.* strpljivost, ustrajnost
τλήμων, όνος, ό, ή, *dor.* τλάμων, 1) izdržljiv, postojan; poduzetan, smion, drzak. 2) strpljiv, jadan, bijedan, nesretan, zlosrećan, patnik. 3) mučan
τλῆναι, *defekt, aor., rijetko u at. prozi, ind.* ετλην, τλη, Ζτλαν *mj.* ἔτλησαν, *imper.* τλῆθι, *part.* τλάς,/*ut.* τλήσομαι, *perf.* τέτληκα *s prez. znač., plur.* τέτλαμεν, *imper.* τέτλαθι, *opt.* τετλαίην, *inf.* τετλάμεν(αι), *part.* τετληώς, *i ep. aor.* ἐτάλασσα, 1) trpjeti, podnositi, ustrajati. 2) skloniti se na što, usuditi se, smjeti. *Konstr.* τί, *s inf. ili part.*
τλησι-κάρδιος 2. *poet.* = ταλακάρδιος, *što v.*
τλητός 3. *a) ep.* za trpljenje podoban, postojan, *b) ep. i poet.* podnošljiv
τμάγεν od τμήγω *v.* τέμνω
τμῆδην, *ep. adv.* režući, zadirući
τμῆμα, τό, *i* τμῆσις, εως, ή, rezanje, rezotina, rez, zarez, odrezak; komad, dio; τμήσις γης pustošenje
τμητός 3. *poet.* rezan, krojen
Τμώλος, δ, *gora u Lidiji kod Sarda*
τόδε, *ep. adv. {zapravo neutr. od* ὅδε), ovamo; stoga
τό-9-ι, *ep. adv.* ondje, tamo
το i, *enklit. partik. (dor., jon. i ep. dat. etič. od* σύ), dakle, da, zaista, doista, ipak. (τ ο ί *i mj.* ο'ι, *od* ὅ *i* ος)
τοί-γαρ, *ep. i poet. i* τοιγαροῦν, τοιγάρτοι, *partik.* stoga, dakle, i tako
τοῖιν, *ep. mj.* τοῖν, *v.* ὅ
τοί-νυν, *adv.* 1) no, ali, dakle, potom. 2) dalje, nadalje
τοΐο, *jon. i ep. mj.* τοῦ, *v.* ὅ
τοῖος, ob. poet., τοιόσδε 3. ί τοιούτος, -αύτη, -οῦτο(ν), *pojač.* τοιουτοσί, takav, ovakav, *uz adj.* tako, onako, *pregnant.* tako lijep, vrstan, podoban, vrijedan, zao, okrutan *itd. Stoji aps. ili s inf. i bez* ὥστε *ili s ind. i* ὥστε; *adv.* ἓν τω τοιωδε *ili* ἑν τω τοιούτω u takvu položaju; τοῖον, *ep. adv.* ovako, tako, toliko
τοιουτό-τροπος 2. takve vrste, takav
τοϊσδεσ(σ)ι *v.* οδε
τοῖχος, ό, *a)* zid, stijena, *b)* bok ladeni
τοιχωρυχέω zid provaliti, u kuću prodrijeti, krasti; *pas.* biti pokraden
τόκα, *dor. mj.* τότε
τοκάς, άδος, ή, *ep.* koja rodi *ili* je rodila, τ. σῦς krmača
τοκεῖς, οι, *jon.* έες, *ep.* ῆες, *gen. mj.* έων *i* ήων, *i u du.* τοκῆε, roditelji
τοκίζομαι, *pas.* biti metnut na kamate
τοκιστής, ό, kamatnik, lihvenik
τόκος, ό, 1) rađanje, rođenje, 2) rođeno, porod, dijete, potomak, pokoljenje; *kod život,* mlade. 3) dobit, kamate
τόλμα, *poz.* τόλμη, ή (* *u plur.),* smionost, drskost, objest
τολμάω, *jon. i* τολμέω, τολμήσω *itd., ep. aor.* τόλμησα, 1) podnositi, trpjeti, ustrajati. 2) preduzeti što, odvaliti se, usuditi se, smjeti, drzak, smion biti, *aps.* τί, πάντα na sve pripravan, *s inf.*
τόλμη *v.* τόλμα
τολμήεις, εσσα, εν, *ep. i poet., superl.* τολμήστατε *mj.* τολμηέστατε, *i* τολμηρός. 3, *adv.* -ώς. *a)* strpljiv, ustrajan, *b)* preduzimljiv, drzak, smion, *aps. ili* τί
τολμητέον, *adj. verb. od* τολμάω, *što v.*
τολμητός 3. *adj. verb. od* τολμάω, *poet.* koji se mora *ili* smije preduzeti, τινί od koga
Τολμίδης, ό, *slavni voda atenski, pao u bici kod Koroneje g.* 447.
τολυπεύω, *ep. fut.* -εύσω, *aor.* τολύπευσα, *zapr.* vunu na klupko motati, *stoga pren.:* snovati, što, τί, mučno što izvršiti
τομάω, *poet.* htjeti se rezati
τομή, ή, *dor.* τομά, *a)* rezanje, sječenje, rez, rezotina, zarez, *b)* odsječeni dio, odsječak", panj *(od debla)*
τόμιος 2. rezan, prirеđen; τα τόμια izrezani nutarnji životinjski dijelovi, nad kojima su se davale svečane zakletve
τομός 3. koji reže, oštar, *komp.* -ώτερος
τόνος, δ, 1) ono čim se što napinje, žica, uže, konop, vrpca. 2) napinjanje, napetost, sila. 3) dizanje, *a)* glasa, τόνος ψυχῆς glas duše. *b)* dizanje u stihu, mjerilo, *c)* isticanje boje, boja (t *politička)*
τοξάζομαι, *ep. dep., fut.* -άσσομαι, lukom strijeljati, strijelu odapeti, gađati, τινός
τόξευμα, τό, *a)* strelica (odapeta), napose a) hitac strijele, *b)* dohvat, domet, *c) u plur. meton.* strijelci
τοξευτής, οῦ, ό, *ep.* streljač
τοξευτός 3. *poet.* strelicom pogođen, ustrijeljen
τοξεύω strijeljati, strelicom pogoditi, τινά, τί; smjerati, težiti za čim τινός; *prenes.* καθ' ὑπερβολάν preko mjere sretno pogoditi. *Pas.* biti ustrijeljen, pogođen, ες τι
τοξικός 3. koji pripada luku, *os.* vješt strijeljanju. *Supst.* ή τ. -streljačka vještina
τόξον, τό, 1) (i *plur. o jednom)* luk. 2) *u plur.* luk i strelice, strelice. 3) *(ob. plur.)* strijeljanje, streljačka vještina
τοξοσύνη, ή, *ep.* streljačka vještina
τοξότης, ου, ό, *vok.* τοξότα, 1) streljač, strijelac. 2) sluga, stražar, oružnik

τόξο-φ όρος *2. ep. i jon.* koji nosi luk; *kao supst.* strijelac, streljač, -ica
τοπάζω na jedno mjesto smjerati, si. naslućivati, pogađati, *aps., ak. s inf., s* εί
το-παράπαν = (τό) παράπαν, *što v.*
τόπος, ό, mjesto; kraj, okolica; mjesto u knjizi; prilika, stalež
τόρευμα, τό, *poet.* rezbarski rad
τορευτής, οϋ, ό, rezbar
το ρέω, *ep. aor.* ἔτορε, probadati, probosti
τόρμος, ό, *jon.* sve što je probušeno, rupa, škulja
τορνόομαι, *ep. med., aor.* 3. *pl.* τορνώσαντο, *konj.* -νώσεται, zaokružiti, ošestariti
τόρνος, ό, sprava kojom su tesari pravili krug *ili* polukrug, valjda *klinac na kom je bila pričvršćena vrpca kojom se opisivao krug,* žestilo
τορός 3. koji probada »7» prodire; *o govoru:* glasan, razumljiv
Τορώνη, ή, *makedonski grad na sitonskom poluotoku. Glavica ondje* Τορωναίη άκρη. *Stanov.* οι Τορωναῖοι
τοσαυτάκις *v.* τοσσάκι
τόσος 3, *ep. i poet.* τόσσος 3, τοσόσδε, τοσήδε, τοσόνδε, *ep.* σσ, 3, τοσούτος, -σαύτη, -σοϋτον *i* -σοϋτο, *ep. i* σσ, *i pojać.* τοσουτοσί, τοσαυτηί, τοσουτονί i τοσοσδί 3, *tantus,* tolik, ovolik; tako velik, tako dalek, širok, jak, dug, brojan, i *gen., ili* τί, »7» *inf. Adv.* 1) έκ τόσου, έκ τοσοϋδε od toliko vremena, otad; έν τοσούτω međutim; ες τοσόνδε, ές τοσούτον, επί τοσούτον tako daleko, tako jako, *aps. i s gen., npr.* τοΰ χρόνου tako dugo. 2) τόσω, τοσφδε, τοσούτω, *ob. uz kompar.,* toliko, za toliko, tim, to više, to. 3) τόσον, *rjeđe* τόσα, τοσ(σ)όνδε *i* τοσ(σ)οϋτον toliko, tako daleko, tako dugo, to više; samo toliko, tako malo. *Adv.* τόσως toliko
τοσσάκι, *apostr.* τοσσάχ', *ep., at.* τοσαυτάκις, *adv.* toliko puta, tako često
τό-τε, *tempor. adv.* 1) tada, tότε γε baš tada, οί τ. tadašnji ljudi, έν τω τ. u ono doba, μέχρι, είς ^ότε *i* είς τό τ. dotad, έκ τ. otada. 2) prije, negda. 3) *korel. s* δτε, ει, έπεί, tada, onda, sad istom
τοτέ, *adv.* jednom, katkad, kadšto, *ob.* τοτέ μέν-τοτέ δέ sad-'Sad, *i* τοτέ μέν-αδθις δέ, *ili* άλλοτε, *ili samo* δέ, *ili* τοτέ δέ *bez* τοτέ μεν
το-τηνίκα = τό τηνίκα u ono doba, tada; onda
τοτοτοϊ, *poet. uzvik od boli,* jao, joj joj!
τοϋ, του *v.* τίς, τΙς *i* ό
τουλάχιστον, τοδμπαλιν, τοΰμπροσθεν, τουναντίον, *at. kraze mj.* τό έλ., ΐμπ., Ζμπρ., έν
τοΰνεκα, *ep. stegn. od* τοϋ Ζνεκα, toga radi, stoga
τοΰνομα, τούντεϋθ-εν, τούπί, τούπίσω, τοδπος, τοδργον, *at. kraze mj.* τό 6V, έντ., έπί, οπίσω, 'έπ., έ"ργ.
τοΰτερον, *jon. mj.* τό Ζτερον
τόφρα *(korel. od* δφρα), *ep. tempor. adv.* dotle, uto, međutim
τραγήματα, τά, preslačci, poslastice; orasi, bademi, kolačići, *franc.* draženje
τραγικός 3. 1) jarčji. 2) koji pripada tragediji, tragičan, άνήρ τ. tragički pjesnik, τραγικός glumac u tragedijama, τ. άγγελος glasnik u tragediji. *Supst.* τά τρ. tragička umjetnost, — pjesma
τράγος, ό, *ne dolazi u at. presi, i bez* αιγών, jarac
τραγο-σκελής 2. *jon.* kozonog
τραγωδέω u tragediji prikazivati, tragediju prikazivati, *prenes.* tragičkim patosom pripovijedati
τραγωδία, ή, *i* τραγ-ωδοί, οί, *upravo* jarčja pjesma *i* jarčji pjevači, *jer su pjevači dititramba na Dionizovim svečanostima imali na sebi jarčje kože. Zatim uopće:* tragedija, ozbiljna drama; uzvišena pjesma, tragičan događaj; τραγωδός, ό, pisac tragedija, *uopće* pjevač
τραγωδο-ποιός, δ, pjesnik tragedija
τραγωδός, ό, *v.* τραγωδία
Τράλλεις, αϊ, *grad u Kariji*
τρανής 2. *poet. zapr.* prodirući, si. izvjestan, jasan, određen
Τρανίψαι, οί, *narod u Trakiji*
τράπεζα, ή, *(mj.* τετράπεζα), 1) stol *za kojim se jede.* 2) *os. u plur.* jestvine, jelo. 3) žrtvenik. 4) stol na kom se prodavala roba na trgu, dućan, mjenjački stol. 5) ploča
τραπε-ζεύς, *ep. gen.* ήος, 6, koji stolu pripada, stolni, κύνες koji jedu uz gospodarev stol
τραπεζίτης, ό, koji novce mijenja, mjenjač
Τραπεζοϋς, οϋντος, ή, 1) *grad u južnoj Arkadiji.* 2) *grad na jugoistočnoj obali Crnoga mora; stanov.* οι Τραπεζούντιοι
τραπείομεν *v.* τέρπω
τραπέω, *ep.* grožđe gaziti «7» tiještiti
τράπω, τραπήναι, τραπητέον *v.* τρέπω
τραυλός 3. *jon.* tepav, tepajući, mucav
τραϋμα, *jon.* τρώμα, τό, 1) ozljeda, rana; pukotina *(na brodu).* 2) *uopće* poraz
τραυματίας, ου, *jon.* -ίης, ό, ranjenik
τραυματίζω, *jon.* τρωματίζω, ranjavati, raniti
Τραϋος, ό, *rječica u Trakiji*
τραφέμεν, τράφεν, τράφομεν *v.* τρέφω
τραφερή, ή, *ep.* suha zemlja, kopno
τραχηλισμός, ό, izvraćanje vrata, pritisak na vratu
τράχηλος, ό, vrat, šija
Τραχίς, ϊνος, *jon.* Τρηχίς, ή, *grad u Tesaliji na Eti. Stanov.* οί Τραχίνιοι; *adj.* Τραχίνιος 3.
τρδχόνω, *perf. pas.* τετράχυσμαι (-υμαι *i* -υμμαι), *inf.* -ύνθ-αι, *aor. pas. part.* τραχυνβ-είς, 1) *akt. a) tranz.* činiti hrapavim, divljim, gnjevnim, *b) intr.* biti hrapav, divlji, ogorčen. 2) *Pas. prenes.* srdit biti, *aps. i* προς τίνα na koga

τραχύς, εῖα, ύ, *ep. i jon.* τρηχύς, *fem. jon.* τρηχέη, *adv.* τ ρ αχ έως, *jon.* τρηχέως, *komp.* τραχύτερον, *superl. jon.* τρηχύτατα, hrapav, tvrd, kršan, neravan; *prenes.* osoran, žestok, strog, strastan

τράχύτης, ητος, ἡ, hrapavost, neravnost; *prenes.* surovost, žestina, oštrina, strogost

τραχύ-φωνος 2. hrapava glasa, tvrda jezika

τρεις, τρία, τριών, τρισί, tri, οι τρεις trojica, τά τρία troje, τρεις καΐ δέκα trinaest

τρέμω, *satno prez. i impf.* drhtati, tresti se; bojati se, τινά (τί) koga (čega), περί τίνος za koga, i *inf.*, μή *i opt.*

τρέπω, *fut. akt.* τρέψω, *med.* -ψομαι, *aor. akt. slabi* ἔτρεψα, *med.* -ψάμην, *aor. jaki akt. ſep. i poet.)* ἐτράπον, *med.* ἐτράπόμην, *perf. akt.* τέτροφα (-αφα), *med.-pas.* τέτραμμαι (3. *pl.* <*p. i rijetko at.* τετράφαται, *plpf.* (ἐ)τετράφατο), *aor. pas.* ἐτρέφθην *i* ἐτρά-πην, — *Hom. i ob. Her.* τράπω, *impf. iter.* τράπεσκε, *aor. pas.* ἐτράφθην, I. *tranz.* 1) *akt. i pas. a)* vrtjeti, obraćati, okretai; nagnati u bijeg, tjerati, oboriti, *b)* navraćati, svraćati, *c)* odvraćati, odbijati, priječiti, *d)* mijenjati, promijeniti, preokrenuti koga, τινά, τι, *i to* ἀνά, ἐπί, ες, κατά, παρά, προς τι, ἐπί τινι, *ili s adv. mjesta na pit. kamo,* ἀπό τίνος od čega. 2) *med. a)* od sebe odvraćati, tjerati, nagnati u bijeg, *b)* τάς γνώμας promijeniti mišljenje, προς τι prema čemu. II. *intr. (rijetko* ἐτρεψάμην, *redovno* ἐτράπόμην *i cio pas.), a)* okrenuti se, pâλιν vraćati se, skrenuti, zaputiti kamo, saviti se. *b)* dati se na što, baciti se na što, baviti se, počinjati, pozornost svrnuti, *aps., ili* εἴς, ἐπί, κατά, προς τι *i* protiv čega, ὡς, προς τίνα ka komu, ἐπί τίνα *i* protiv koga, ἐπί τίνα obratiti se na koga, naložiti, *i s inf. Napose a)* prebijati, potucati se kuda; općiti, τήν ὁδόν zaputiti, poći, udariti putem (δι' αρετής kreposti). *b) i bez* ές φυγήν, φυγή, φύγαδε dati se u bijeg, u bijeg natjeran biti, potučen biti. *c)* odvraćati se, τινός *i* ἑκάς τίνος od koga. *d)* mijenjati se, promijeniti se

τρέφω, *fut. akt.* θρέψω, *med.* -ψομαι, *aor. slabi* ἔθρεψα, *med.* -ψάμην, *aor. jaki* ετράφον, *perf. akt.* τέτροφα, *med.-pas.* τέθραμμαι, *inf.* τεθράφθην (-τράφθαι), *aor. pas. slabi* ἐθρέφθην, *ob. jaki* ἐτράφην, *adj. verb.* θρεπτέος; *ep. bez augm.* τρέφον, θ-ρέψα, τράφον *s inf.* τραφέμεν, τράφη *s* 3. *pl.* τράφεν, I. *tranz.* 1) *akt.* hraniti, gojiti, odgajati, njegovati; izdržavati, držati *(npr. robove, pse i si.),* naobraziti, τινά, τί; γάλα dati da se ugruša. 2) *med.* sebi, za sebe hraniti, odgajati, uzdržavati. II. *intr. od akt.* (ε)τραφον *i* τέτροφα, *od med.* θρέψομαι, *i cio pas.* hraniti se, odgajati se; rasti, odrasti; zgusnuti se, ugrušati se

τρέχω, *at. fut.* δραμοϋμαι, *aor.* εδραμον, *perf.* δεδράμηκα, *ep. i poet. aor.* (ε)θρεξα *iter.* θρέξασκον, *perf.* δέδρομα, *jon. fut.* δραμέομαι, trčati, juriti, hitjeti, *s* περί vrtjeti se; *prenes.* (αγώνα) περί τίνος pogibli se izvrći za koga *ili* što, εδραμε νικὸν pobijedio je kod utrke

τρέω, *rijetko u at. prozi, aor.* ετρεσα, *ep.* τρέσσα, *adj. verb.* α-τρεστος, dršćući bježati *(u Hom.),* strepiti, drhtati, protrnutij plašiti se, τινά, τί; ὁ τρέσας prebjeg, bjegunac, uskok

τρῆμα, τό, otvor, rupa, škulja

τρήρων, ωνος, ὁ, ἡ, *ep.* plah, plašljiv

τρήσις, ἡ, bušenje

τρητός 3. probušen, provrtan

τρηχέως *v.* τραχύς

Τρηχίς *v.* Τραχίς

τρηχύς *v.* τραχύς

τρίαινα, ἡ, *ep.* trozub, *oružje Posidonovo*

τριάκάς, άδος, *η, jon.* τριηκάς *(od* τριακοντάς). 1) broj trideset. 2) trideseti *ili* posljednji dan mjeseca. 3) deseti dio spartanske obe koji je imao trideset kuća *ili* obitelji

τριάκοντα, *ep. i jon.* τριήκοντα, οι, αί, τά, *indekl.* trideset. *Napose a)* ο'ι τρ. trideset tirana *u Ateni g.* 403. *b)* tridesetorica savjetnika *spartanskih kraljeva*

τριάκοντα-έτης, *stegn.* τριακοντούτης, ους, 2, *jon. poseb. fem.* τριηκοντουτίς, ίδος, ἡ, tridesetogodišnji

τριακοντ-αρχία, ἡ, vlada tridesetorice

τριακοντόριον, ου, τό, =

τριακόντ-ορος, *u Her.* τριηκόντερος, ἡ, ratni brod s trideset vesala

τριακόσιοι 3, *ep. i jon.* τριηκ., tri stotine, trista. *Napose a) u Ateni* οί τρ. *u simorijama najbogatiji građani* (15 *u svakoj). Oni su bili dužni davati državi potrebite predujmove, koje su zatim prema imetku ubirali od ostalih članova simorije. b) četa Leonidina kod Termopila*

τριακοστός 3. trideseti

τριάς, άδος, ἡ, trojstvo

τριβακός 3. ostrugan, istrošen, trošan

Τριβαλλοί, οί, *hrabro tračko pleme u Srbiji i Bugarskoj. Odatle* Τριβαλλικόν πεδίον. U *Ateni nadimak četi pustopašnih mladih ljudi (Demosten)*

τριβή, ἡ, ἱ τρίβος, ὁ, *ili* ἡ trenje, *st. prenes. a)* trošenje, *b)* bavljenje, vježbanje, česta upotreba, *c)* boravljenje, odgađanje, oklijevanje, trajanje; μή τριβάς ετι nema više oklijevanja, ne časimo, εἴς τριβάς ἑλαν zavlačiti, *d) os.* τρίβος utrenik, cesta

τρίβω, τρίψω, -ψομαι (»' *pas. znač.),* ἔτριψα, -ψάμην, τέτριφα, -ιμμαι, ἐτρίβην (-ίφθην), τριβήσομαι, ἀτριπτος, *ep. inf. prez.* τριβέμεναι, *jon. perf. pas.* 3. *pl.* τετρίφαται, 1) trti, τί; vrtjeti, krïi vršiti. 2) *a)* nešto uvelike tjerati, što mnogo raditi; *pas.* mnogo se baviti čim, privikavati se čemu τινί. *b)* zatezati, oklijevati, boraviti, *c)* istrti, istrošiti, satrti, βίον provoditi; oslabiti, mučiti, umarati, zlostavljati, τινά, τί

τρΐβων, ωνος, ό, ή, 1) *adj. jon.* izvježban, vješt čemu τινός. 2) *supst. kratka spartanska* kabanica od prosta sukna, *os.* otrcana kabanica *siromaha i filozofa*
τρί-γαμος 2. treći put oženjen (udata)
τρί-γληνος 2. *ep.* s tri bisera slična zjenici; ἑρματα τρίγληνα μορόεντα oboci (minđuše) s tri bisera jagodasta
τρι-γλώχΐν, ῖνος, 6, ή, s tri rta »7»' šiljka, troračvast, trorezan
τριγονία, ή, treće pokoljenje
τρί-γωνον, τό, 1) trokut. 2) trouglasti muzički instrument
τρί-δουλος, 6, *poet.* trostruk rob, u trećem koljenu rob
τρι-έλικτος 2. *(ep.)* triput, *tj.* mnogo puta savijen
τριετή ρις, ίδος, *-ή, jon. poet. i ροζ.* svetkovina koja se vraćala svake treće *(ili možda svake druge)* godine
τρι-έτης, *i* τριετής, οϋς, 2. trogodišnji; *adv.* τριετές tri godine dana
τρίζω, *perf.* τέτρΐγα, *part. ep.* -ώς, ώτος, *ep. i jon.,* cvrčati, cvrkutati, škripati, zujati
τριτ)κάς, τριηκ..., *v.* τριακάς *itd.*
τριηραρχέω biti trijerarh, biti zapovjednik trijere, *aps. i* τινός lađe, *ili* τριηραρχίας *u Ateni:* opremiti i uzdržavati jednu trijeru «7» ratni brod *(jedna od najvažnijih dužnosti najbogatijih građana atenskih)*
τριηραρχία, ή, oprema i zapovjedništvo ratnoga broda, *i to ponajpr.* jedne trijere
τριηραρχικός 3. koji se tiče trijerarha
τριήρ-αρχος, ό, trijerarh, zapovjednik ratne lađe, *u Ateni os. onaj koji je morao opremiti trijeru i njome ob. zapovijedao*
τριηρ-αύλης, ου, ό, svirač na brodu, *koji je veslačima frulom davao takt za veslanje*
τρι-ήρης, ή, *se.* ναῦς, *gen. plur. jon.* τριηρέων, *at.* τριηρών (-ρών), trijera, troveslica, ratni brod koji je na svakoj strani imao po tri veslačke klupe jednu nad drugom
τριηρΐται, οί, momčad na brodu (na trijeri)
τριηρο-ποιός, ό, graditelj trijera (ratnih brodova)
Τρικάρανον, τό, *brdo i tvrđava u Flijaziji*
τρι-κάρηνος 2. *jon. i poet.* troglav
Τρί(κ)κη, ή, *grad na Peneju u Tesaliji*
τρί-κρανος 2. *poet.* troglav, *obično o Kerberu*
τρί-λλιστος 2. *ep.* trostruko isprošen, trostruko drag
τριλογία, ας, ή, tri drame kojima su se tragici u Ateni natjecali, trilogija. *Budući da se k tome dodavala i satirska drama, zvala su se onda sva četiri komada* τετραλογία
τρί-μετρος 2. koji se sastoji od tri metra
τρίμηνος 2. *jon. i poet.* tromjesečni, την τρ. ἑκάστην svaka tri mjeseca
Τρΐνακρία, ή, *staro ime Sicilije (jamačno od Homer.* Θρινακίη *prislanjajući se na* τρεις *i* Ζκρον)
τριξός *v.* τρισσός
τρί-οδος, ή, tropuće, raskršće
Τ ρ ιό π ιο ν, τό, *glavica kod Knida u Kariji s hramom boga Apolona, koji se stoga zove i* ό Τριόπιος τρι-πάλαιστος 2. *jon.* tri podlanice širok =
1U lakta = 0,246 *m*
τρί-πηχυς, *υ, gen.* εος, tri lakta dug = 1,476 *m*
τρί-πλαξ 2. *ep.* trostruk τρι-πλάσιος 3. trostruk, tri puta tolik, τινός
kao što τρί-πλε&ρος 2. tri pletra dug *ili* širok =
300 *grč. stopa = oko* 95 *m* τρι-πλοϋς, ή, οϋν, *stegn. od* -όος, trostruk;
οδός, κέλευ&ος, αμαξιτός tropuće, raskršće. *Adv.* τριπλή, *ep.* trostruko, na tri načina
τρι-πόλιστος 2. *poet.* tri puta *tj.* mnogo obraćan, mnogo spominjan τρί-πολος 2. *ep.* koji se može tri puta orati,
dakle i tri puta žeti τρί-πους, ποδός, ό, ή, *ep. i* τρίπος, 1) *adj.*
(ak. τρίπουν) tronog, na tri noge. 2) *supst.*
a) tronog, tronog kotao, *b)* tronog stol
Τρι-πτόλεμος, ό, *sin Eleuzisov, slavljen zato što je širio poljodjelstvo i kulturu, po Platonu sudac u podzemnom svijetu* τρί-πτυχος 2. *ep.* koji se sastoji od tri sloja;
trostruk τρις, *adv.* tri puta. *često označuje neodređenu*
množinu ili pojačava pojam adjektiva τρισ-ά-9-λιος 3. *poet.* tri puta, *tj.* vrlo nesretan
τρισ-καί-δεκα, ο'ι, αί, τα, *indekl.* trinaest
τρισκαιδεκα-στάσιος *2. jon.* trinaesterostruk
τρισκαιδέκατος 3. *ep.* trinaesti; *supst.* ή τρ. trinaesti dan
τρι-σκελής, ές, veoma suh, tvrd
τρίσ-μάκαρ, άρος, ό, ή, *ep.* tri puta sretan, *tj.* presretan τρισ-μόριοι 3. puta po deset tisuća, trideset tisuća
τρισ-όλβιος 3. *poet. ipoz.* = τρίσμακαρ, *što v.*
τρί-σπονδος 2. *poet.* tri puta izliven, τρ. χοαί trostruka žrtva ljevanica od vina, mlijeka, meda *(ili* ulja) τρισσός, *at.* τριττός, *jon.* τριξός 3. trostruk,
u plur. tri τρί-στοιχος 2. *ep.* koji je u tri reda. *Adv.*
τριστοιχί, *ep.* u tri reda τρισ-χίλιοι 3. tri tisuće; οί τρ. *oni građani*
koji su u Ateni za vlade tridesetorice trebali imati dijela u državnim poslovima i kojima je vijeće imalo suditi
τριταγωνιστέω biti treći glumac, igrati treću ulogu
τριτ-αγωνιστής, οϋ, ό, treći i najslabiji glumac, *koji je glumio sporedne uloge* Τριταιεΐς, οί, 1) *stanov. ahejskoga grada*
Τριταία *blizu Patre. 2)* Τριταιεΐς *i* Τριτέες, οί, *stanov. grada Triteje u Fokidi* τριταίος 3. trodnevni, od tri dana; trećega
dana; pred tri dana *(Her.* 7, 196) τρι-τάλας, 3. *poet.* veoma nesretan Τριταν-ταίχμης, 1) *sin Artabazov. 2) sin Artabanov*
τριτατος *v.* τρίτος

τριτη-μόριος 3., i *poseb. fem. jon.*
τριτημορίς, koji čini jednu trećinu, τινός čega., *Supst.* τό τρ. *i* ή τριτημορίς, ίδος, treći dio, trećina
Τριτο-γένεια i Τριτο-γενής, ή, *epit.Atenin: po jednima zato Sto je rođena na beotskom potoku Tritonu, a po drugima je dobila taj nadimak po jezeru* Τριτωνίς *u Libiji*
τρίτος 3, *ep.* τρίτατος 3. treći., τρ. αυτός samtreći. *Supst.* 1) ό τρ. άπό τίνος praunuk; τρίτης μητρός od prababe. 2) οί τρ. των συμμοριών koji su po imetku bili na trećem mjestu u simorijama. 3) τρίτη *i bez* ήμερα, treći dan. 4) επί τω τρίτω na treći znak. *Adv.* (τό) τρίτον treće, treći put
τριττύς, ύος, ή, trećina, *os.* trećina atičke file, triti ja
Τρίτων, ωνος, ό, 1) *rijeka u Libiji koja utječe u malu Sirtu.* 2) *nekoć rijeka u Beotiji.* 3) *bog jezera Tritonisa.* 4) *sin Posidonov i Amfitritin, morski bog s ribljim repom*
Τριτωνίς, ίδος, ή, 1) λίμνη, *jezero u Libiji.* 2) *poet. i poz. ep.* = Τριτογένεια
τρι-φάσιος 3. *jon.* trostruk, trogub
τρί-φυλλον, τό, *jon.* trolist, djetelina
τρί-φϋλος 2. *jon.* koji se sastoji od tri plemena
τρίχα i τριχ-9-ά, *ep., i* τριχη *ili* τριχή, trostruko, na tri dijela, τρίχα νυκτός posljednja trećina noći
τρϊχ-αϊκες, οί, *ep.* troplemeni, *pridj. Dorana koji su bili razdijeljeni na tri plemena*
τρίχες *v.* »ρίξ
τριχη *i* τριχθά *v.* τρίχα
τρίχινος 3. dlakav
τρι-χοίνικος 2. koji ima tri χοίνικες, a 1,09 /, *dakle* 3,3 /, άρτος kruh od tri χ. brašna
τριχοϋ, *jon. adv.* na tri mjesta
τρίχωμα, τό, rastenje kose, kosa, dlaka
τρϊψις, εως, ή, 1) trenje, masiranje, *i u plur.* 2) *jon.* utisak što ga čini tijelo pri dodiru, otpornost
τρι-ώβολον, τό, tri obola = $^1/_2$ drahme, sudačka plaća koju je uveo u Ateni Kleon; kasnije dnevnica za pohađanje narodne skupštine
τρι-ώροφος, 2. *jon.* trokatan
τρι-ώρυγος 2. tri όργυιαί (hvata) visok
Τροζήν, Τροζήνιοι *v.* Τροιζήν, Τροιζήνιοι
Τροία, *jon.* Τροίη, ή, Troja, 1) trojanska zemlja, t ή Τρωάς *i bez* γη, *u sjeverozapad, dijelu Male Azije, tako nazvana po Erihtonijevu sinu:* Τρως, Τρωός, ό, i *adj.* Τρωός 3. Trosov. 2) Τροία, *ili* Τροίη *ili* Τρώων πόλις, τό Τρωικόν πόλισμα *ili* "Ιλιος, ή, Troja, Ilij, *glavni grad iste zemlje.* 3) *Adj. a)* Τρωικός 3. trojanski, *st.* α) τό Τρ. πεδίον *i* τα Τρ. πεδία *ili* τό Τροίας πεδίον, τα Τρ. πεδία, *ravnica između Skamandra i Simoisa.* β) τα Τρωικά *ili* τό Τρωικόν έργον desetogodišnji trojanski rat. *b)* Τρωός 3, *jon. i* Τρώιος 3. s *poseb. fem.* Τρωιάς, άδος, ή, koji pripada trojanskom narodu, trojanski; ή Τρωιάς, *i bez* γυνή Trojanka, *ali se one zovu i* Τρωαί *i* Τρωάδες, *α* Trojanci o'i Τρώες, *gen.* Τρώων. 4) *adv. a)* ΤροίηΟ-εν *i* άπό Τροίηθε iz Troje, *b)* Τροίηνδε u Troju
Τροιζήν, ήνος, ή, *i* Τροζήν *pisano, grad u južnoj Argolidi. Okoliš* ή Τροιζηνίς *ili* Τροιζηνία γη. *Stanov.* οί Τροιζήνιοι *(i* Τροζήν.)
τρομερός 3. dršćući, plašljiv; užasan
τρομέω *i med.* τρομέομαι, *ep., samo prez. i impf., opt.* 3. *pl.* τρομεοίατο, drhtati, tresti se od straha, strepiti, bojati se, τί *i* τινά čega *ili* koga, φρένα u srcu, θυμω u duši
τρόμος, ό, drhtanje, strepljenje, bojazan
τροπαΐος 3, *i* τρόπαιος, *poet.* koji (neprijatelje u bijeg) okreće i daje pobjedu, *epit. Zeusov. Supst.* τροπαϊον *i* τρόπαιον, τό, znamen *ili* spomenik (na bojištu u znak pobjede); *u plur. s* νίκης pobjedni plijen
τροπαιούχος 2. *poz.* koji ima pobjedne znakove, koji daje pobjedu, *pridjevak Zeusov*
τροπέω, *ep.* okretati
τροπή, ή, okret, prekret. 1) *u plur. s* ήελίοιο, *a) u Hom.* dnevni obrat Sunčev, zapad. *b)* τρ. χειμώνος zimski obrat Sunčev (21. *prosinca),* τρ. τοϋ -9-έρους ljetni obrat Sunčev (21. *lipnja).* 2) okret neprijateljev, *tj.* poraz, bijeg, pobjeda. 3) preokret, mijena, promjena
τρόπις, εως, *jon. ιος,* ή, *(ne dolazi u at. prozi),* glavna greda na dnu broda, kilj, *lat. carina*
τρόπος, ό, 1) okret, obrat, smjer, πάντα τρ. u svakom smjeru. 2) način, značaj, ćud, način življenja *ili* mišljenja, običaj, navika, vladanje. *Adv.* τρόπον τινός poput čega, kao nešto, τον αυτόν τρ. na isti način, πάντας τρόπους na svaki način, *ali Her.* 4, 28. τους τρ. po svojoj naravi; παντί τρ. na svaki način: τίνι, τω ποίω τρ. na koji način; τω τρ. s kojom nakanom; εις τον αυτόν τρ. na isti način; έκ τρόπου na ovaj način; έκ παντός τρ., κατά πάντα τρ. na svaki način; προς τρόπον τινός po čijem mišljenju
τ ρ οπός, ό, *ep.* remen veslački *kojim je veslo bilo pričvršćeno o klin na boku lađinu*
τροφεία, τά, 1) *poet.* hrana, prehrana. 2) plaća za othranu, plaća dojiljina
τροφεύς ό, *v.* τροφός
τροφή, *dor.* τροφά, ή, 1) othranjivanje, odgoj, njegovanje. 2) *i bez'-τοϋ* βίου hrana, prehrana, nabavljanje hrane; novac za prehranjivanje *ili* uzdržavanje, *aps.,* i τινός za neko vrijeme. 3) način življenja, život. 4) *poet. konkrei.* potomak, pomladak, porod
τρόφΖμος 2. *i* 3. 1) othranjen, odgojen, ό, τρ. pitomac. 2) koji hrani, hranjiv
τρόφις, *neutr.* τρόφι, *ep. i jon., gen.* ιος, *i ep.* τροφόεις, εσσα, εν, ugojen, *st.* τρόφις, golem, silan, τροφόεις jak, velik
τροφός, ό *i* ή, τροφεύς, έως, ό, *nom. pl.,Τ)ζ,* hranitelj, -ica, odgojitelj, -ica, dojilja

Τροφ'ώνιος, οj *sin orhomenskoga kralja Ergina, sagradio je sa svojim bratom Agamedom delfijski hram. Poslije smrti štovali su ga u spilji kod Lebadeje u Beotiji kao heroja-proroka*
τροχάζω, *spored. obi. za* τρέχω., trčati., juriti
τροχαίος 3, onaj., koji trči , brz; *supst.* ὁ τροχαίος (trohej: - ") stopa za trčanje, a τροχαικόν metar za trčanje, (- w - *J);* vjerojatno metar za ples u kolu jer se trohej zove i χορεῖος *ili* χόριος τροχ-ηλάτης, ου, ὁ, *poet.* upravljač kola, vozač, kočijaš τροχ-ήλατος 2. *poet.* koji jest *ili* se giblje na kotačima, δίφροι kola u trku; kao kotač tjeran, gonjen
τροχίλος, ὁ, *jon. neka brza ptica, vrsta vivka*
τροχο-ειδής 2. *jon.* nalik na kotač, okrugao
τροχός, ὁ, 1) kotač, točak, kolo; okrug (ηλίου) *tj. tijek Sunčevih kola.* 2) lončarski kotač. 3) kotur, kolač *(voska ili loja).* 4) kotač *za mučenje* τρόχος, 6, *poet.* 1) trk, trčanje oko trkališta.
2) *os. pl.* trkalište, vježbe u trčanju
τρυγάω, *ep. prez. ind.* 3. *pl.* τρυγόωσι *i opt.* τρυγόωεν, brati, trgati, καρπόν, ἄλωήν *i si.*
τρύζω, *ep.* cvrkutati, drndati, blebetati
τρύξ, τρυγός, ἡ, *jon.* 1) mošt. 2) droždina, talog
τρυπάνον, τό, veliki svrdao *koji se remenom vrti*
τρυπάω, *ep. prez. opt.* 3. *sg.* τρυπώ,· bušiti, vrtati, τί
τρῦσ-άνωρ, ορός, ὁ, koji ljude umara
τρῦτάνη, ἡ, jezičac u vage, vaga τρῦφάλεια, ἡ, *ep.* kaciga s četiri obluka τρῦφάω raskošno, sjajno živjeti; razmažen, ohol, ponosit biti τρῦφή, ἡ, *i u plur.* raskoš, razuzdanost, mekoputnost, obilje; ponos, sjaj τρυφος, εος, τό, *ep. i jon.* komad, odlomak τρῦχηρός 3. istrošen, poderan, otrcan τρῠχόω, -ώσω *itd., i* τρυχω, *fut.* τρύξω, zatirati, trošiti, mučiti, tinά, τί τρύω, τρυσω *itd.* zatirati, trošiti, mučiti Τρωαί, Τρωάς *v.* Τροία τρωγλο-δύται, οι, *jon.* 1) stanovnici spilja, spiljari, *pridjevak jednog etiopskog plemena.* 2) *sg. ep. ime jednom mišu, Rupičar* τρώγω, *fut.* τρώξομαι, *aor.* ἔτραγον, glodati, griskati, *uopće* jesti
Τρωιάς, Τρωικός i Τρώιος 3. *v.* Τροία
τρωκτά, τά, plodovi koji se mogu i sirovi jesti, *os.* varivo, ὡραῖα voće što se na kraju jela donosilo na stol
τρώκτης, ου, ὁ, *ep.* glodavac, oblizavac; varalica, himbenik
τρώμα, τρωματίας, τρωματίζω *v.* τραυμ.
Τρωός, Τρως *v.* Τροία τρωπάω, *ep., samo prez. i impf.* 1) *akt.* vrtjeti, okretati, mijenjati. 2) *med. s iter. impf.* τρωπάσκετο, vrtjeti se, okretati se, φόβονδε, προς τι, *ili s inf.* τρωτός 3, *adj. verb. od* τιτρώσκω, τρώω, koji se može ra.niti, ranjiv
τρωχάω, *ep.* trčati
τρώω, *ep., i ob.* τιτρώσκω, *fut. akt.* τρώσω, *med.* τρώσομαι *(i s pas. znač.), aor.* ἔτρωσα, *perf. pas.* τέτρωμαι, *aor. pas.* τρωτός, raniti, ozlijediti, povrijediti, *prenes.* prevariti, zaluditi
τύ *dor.* = σύ
τυγχάνω, *at. fut.* τεύξομαι, *aor.* ζτυχον, *perf.* τετύχηκα, *ep. aor. i* (ἐ)τύχησα ϊ τύχον, *konj.* 1. *sg.* τύχωμι, 3. *sg.* τύχησι, I. 1) pogađati, *aps. ili* τινός koga, κατά τι u što, ὑπό τίνος pod što. 2) *prenes.* zateći, dobiti, postići, naći, namjeriti se, pretrpjeti; svrhu polučiti, sretan biti, uspjeti, *aps. ili* τινός, *jon. i poet. i* τί, *i* τί τι *ili* τινός τίνος kao nešto, τινός, εκ, παρά, ὑπό τίνος od koga. II. *intr.* slučajno nalaziti se, biti tu, desiti se, dogoditi se, u dio pasti, zapadati koga τινί; ὁ τυχών tko god, οἱ τυχόντες prosta svjetina, narod, ὡς ἔτυχε, kako se baš dogodilo. *Uz part. prevodi se:* slučajno, upravo, baš, *ili se uopće ne prevodi:* τίς ὢν τυγχάνεις; tko si? *Kao adv.* τυχόν i τυχόντως slučajno, možda
Τυδεύς, έως, *jon.* ῆος *i poet.* έος, ὁ, *sin kralja Eneja u Kalidonu u Etoliji.* Τ ι δει δη ς, ὁ, *njegov sin* Diomed
τυῖδε *eol.* = τηδε ovdje, ovamo
τύκος, ὁ, *jon.* sjekira (bojna)
τυκτά, *perz. riječ, u Her.* 9, 110 = τέλειον (δεῖπνον βασιλήιον), potpuna gozba
τυκτός 3. *ep. adj. verb. od* τεύχω, umjetno načinjen, krπνη ograđen, κακόν gotovo zlo
τυλόομαι, *jon. pas., zapr.* žuljeve dobiti, *prenes. sa* σιδήρω željeznim čavlima okovan biti
τύλος, ὁ, 1) žulj, otok *(na koži).* 2) sve što napolje strši: čavao, klin, kolac
τύλωτός 3. *jon.* čavlima okovan
τύμβευμα, τό, *poet.* grob, grobnica
τυμβεύω, *poet.* 1) *tranz.* pokopati, χοάς τινι izlijevati komu žrtve na grobu. 2) *intr.* u grobu počivati
τυμβ-ήρης 2. *poet.* sahranjen; grobu sličan
τύμβος, ὁ, grobni humak, grob
τυμβοχοέω, *ep. i jon.* nasuti grobni humak
τυμβοχόη, ης *(ili -χοή),* ἡ, *ep.* nasipanje grobnoga humka
τυμβό-χωστος 2. *poet.* kao grobni humak nasut, presvoden
τύμμα, τό, *poet.* udarac, rana
τυμπανίστρια, ἡ, koja udara u talambas, bubnjarica
τύμπανον, τό, timpan *ili* tipan, 1) bubnjić, talambas. 2) *uopće* okrugla ploča, sprava na koju su pripeli osuđenika i na smrt ga išibali, *stoga* Λυσίμαχος ὁ ἀπό του τυπάνου (= τύμπανου) Lizimah Tipanac
Τυνδάρεος *i* -ρεως, ὁ *gen. at.* -ρεω, *sin Obalov i nimfe Bateje iz Sparte, muž Ledin koja mu je rodila Klitemestru, Helenu, Kastora i Polideuka.* Οι Τυνδαρίδαι Kastor *i* Polideuk, *adj.* Τυνδάρειος 3, ἡ Τυνδαρίς (κόρη) Klitemestra *ili* Helena

τύνη, *ep. i dor. mj.* σύ, *što v.*
τύπανον, τό, *poet.* = τύμπανον
τ υ π ή, ή., *ep.* udar
τύπος, ό, 1) udarac. 2) udarcem načinjeno, lik, kip, slika, oblik; nacrt. 3) sadržaj, tema. 4) dojam, utisak. 5) uzor, primjer
τυπόω oblik dati, tvoriti, načiniti
τυπτητέος 3, *adj. verb. od* τύπτω, koji se mora tući
τύπτω, *u at. prozi vrlo rijetko {mjesto njega* παίω, παίσω, *έπιχισα,* πέπληγμαι, έπλήγην (-επλάγην)) *i satno* τύπτω, -ομαι, Ζτυπτον *i* τυπτήσω, *ep. jon. i poet.* (ϊ)τυψα, *med.* -άμην, *perf. pas.* τέτυμμαι, *aor. pas.* έτύπην, 1) *akt. i pas.* tući, udarati, bosti, raniti; gaziti, bičevati, šibati, τινά, τι koga, što, τί, κατά τι u što, ίχνια u stope stupati. 2) *med.* tući se, *i bez* τα στήθη και τα πρόσωπα udarati se u prsa i u lice, τινά žaliti za kim
τύπωμα, τό, *poet.* što je sagrađeno, zatvoreno, *npr.* žara
τυραννεῖον, τό, *u pl. poz.* prijestolnica vladaočeva
τῦραννεύω *i* -έω biti τύραννος, vladalac, imati bezgraničnu moć, vladati, *aps. i* τινός
τυραννικός 3. koji pripada vladaocu, kraljevski, tiranski; silnički
τυραννίς, ίδος, ή, tiranida, neograničena vlada, kraljevska vlada, silnička vlada
τδραννος, ό, ή, 1) *supst.* gospodar, vladalac, kralj, knez, *aps. i* τινός; *u plur. i* kraljevska porodica; τό έκ τυράννων *(se.* γένος) tiransko pleme. *Napose* onaj koji otme vladu, tiranin, samovladar, *u zlu smislu:* silnik, nasilnik. 2) *adj.* vladalački, kraljevski, tiranski, gospodski, τυραννά δραν vršiti kraljevsku vlast, vladati
Τύρας, α, *jon.* -ης, ό, *rijeka Dnjestar; na njegovu je ušću bio grad* Τύρας *(prije* Όφιοῦσα), *stanov. oi* Τυρϊται
τύρβη, ή, stiska, vreva, bnka
Τυριάειον, τό, *grad u Likaoniji*
Τ υ ρόδιζα, ή, *grad u perintskoj Trakiji*
τϋρο-πώλης, οῦ, ό, trgovac sirom
τυρός, ό, *i u plur.* sir
Τύρος, ή, *grad u Fenikiji. Adj.* Τύριος 3. *Stanov.* ο'ι Τύριοι
Τυρρηνοί, οΕ, *jon. i staroat.* Τυρσηνοί, α) *gusarski narod, prvobitno u Lidiji, zatim uz obalu i po grčkim otocima, b)* Etruščani, *njihova zemlja* Τυρσηνίη, *at.* Τυρρηνία *(Etruria). Adj.* Τυρρηνικός, Τυρσηνικός (-κή κώδων etrurska mjedena truba), *i* Τυρσηνός 3.
τύρσις, *jon. a i at.* ιος *mj.* εως, ή, toranj, kula
Τυρώ, οϋς, ή, *kći elidskog kralja Salmoneja, žena Kretejeva. S Posidonom rodila je Pelija i Neleja*
τυτθός 2. *ep.* malen, nejak, τυτθ-ά κεάσαι na sitno razrezati. *Neutr.* τυτ&όν *kao adv.* malo, jedva
τυφλός 3. 1) *akt.* slijep, *prenes.* τα τ' ώτα τόν τε νουν i ušima i pameću, τήν τέχνην u vještini. 2) *pas.* nevidljiv, sakriven, tajan; *supst.* τα τυφλά τοϋ σώματος leda
τυφλότης, ή, sljepoća
τυφλόω oslijepiti, τινά. *Pas.* slijep postati, oslijepjeti, τί na čem, *i prenes.*
τΰφόομαι, *pas.* zaluđen, lud, nadut biti
τόφω, *perf. pas.* τέθυμμαι, *ob. poet.* 1) *akt.* dimiti, pušiti, καπνόν dim praviti. 2) *med.* dimiti se, tinjati
Τυφωεύς, έως, *i* Τϋφώς *ili* Τϋφώς, *gen. i ak.* -ω, *i* Τΰφών, ώνος, ό, *sin Gejin i Tartarov, div, simbol vatrometnih gora i pogubnih oluja*
τυφών *ili* τυφών, ώνος, ό *ροζ.* vijor, vijavica
τΰφώς *ili* τϋφώς, ό, *gen.* ώ, *poet.* vihar, oluja s blijeskom i grmljavinom
τόχη, *dor.* τύχα, ή, 1) slučaj, udes, sudbina, kob, položaj, događaj sretan *ili* nesretan. *st. a)* nesreća, zlo. *b)* sreća, uspjeh. *Adv.* τύχη slučajem, srećom, nesrećom; άγαθ-fj τύχη na sreću, u dobar čas; *aps. i* τινός, έκ τύχης slučajno; έξ αναγκαίας τύχης neizbježnom sudbinom, silovitom smrću; έν τύχγ) sretno; προς τής τύχης po sudbini, naravnom smrću. 2) *personif.* ή Τύχη, Sreća, Sudbina
τυχήσας, τυχόν *v.* τυγχάνω
τω *i* τώ *v. 6,* stoga, zato, jer, onda
τώγαλμα, τώληθές, τώπό, τώποβαϊνον, τώρχαϊον *mj.* τό άγ. *itd.*
τωθάζω, *dor.* τωθάσδω, rugati se, zadirkivati, τινά
τώς *i* τώς, *ep. i poet. adv.* = ώς, tako
Τωυγενοί, οί, *keltsko pleme u Galiji*
τωύτό, *jon.* = τ αυτό, *v.* αυτός

Τ, υ, *dvadeseto slovo grčkoga alfabeta, kao brojni znak x>′ =* 400

Τάδες, ων, αϊ, (δς, *istom kasnije dovedeno u vezu s* δω). Hijade, *zviježđe na glavi bikovoj, navješćuju kišu*

ὑαινα, ή, *jon.* hijena

Ὑακίνθια, τά, *spartanska svečanost na spomen smrti sina lakedemonskoga kralja Ebala, koga je Apolon vrlo volio i nehotice diskom usmrtio. Iz njegove krvi niknuo je hijacint*

ὑακιν&ινο-βαφής 2. hijacintove boje, tamnocrven, ljubičast

ὑάκίνθινος 3. *ep.* hijacintov, hijacintove boje, tamnocrven, ljubičast

ὑάκινθος, ό, *kasn.* ή, 1) hijacint. 2) dragulj, *možda*: safir

ὑάλος, δ, staklo, *v.* ὕελος

Ταμπείη, *i], jon. istočna od dvije strme stijene* (Φαιδριάδες) *više izvora Kastalije u Delfima*

Ὑάμπολις, εως, ή, *grad u Fokidi Kefisu nalijevo*

ὑββάλλω *v.* ὑποβάλλω

"Τβλα, /ο«. "Τβλη, ή, 1) Velika Hibla, *grad na južnom obronku Etne. Stanov.* οι Ὑβλαῖοι-. 2) Mala Hibla *ili* Megara Hibla *u okolišu sirakuškom.* 3) Hibla *herejska,* (Hybla Heraea), *grad u južnoj Siciliji*

υβρίζω, ὑβριώ, ὕβρϊσα, ὕβρϊκα, ὕβρισμαι, ὑβρίσθην, ὑβρισθήσομαι, 1) *intr.* obijestan, drzak biti, obijesno raditi *ili* govoriti; neumjeren, raskalašen biti, požudi razuzdano udovoljavati; *o životinjama:* pomamiti se, pobjesnjeti, *aps.,* τί, *npr.* ὕβριν opačinu, nasilje činiti, εἰς τίνα (τι), čim Ικ τίνος, u čem Ζν τινι. 2) *tranz.* obijesno ili nasilno postupati, ružiti, sramotiti, rugati se, zlostavljati, oskvrnuti, τινά, τί, δεινά τίνα okrutno zlostavljati; *u pas. (i sa* τί) υβρισμένος ουδέν τι ne prenakićen (στολή)

ὕβρις, εως, *jon.* ιος, ή, *i* ὕβρισμα, τό, 1) (ὕβρις) *i u plur.* obijest, oholost, prkos, drskost, razuzdanost, raskalašenost, pomama, divljanje, bijes; (ἐφ') ὕβρει, προς ὕβριν od obijesti, na ruglo, τινός koga. 2) opačina. nasilje, oskvrnjenje, zlostavljanje, pogrda, sramoćenje, uvreda, εϊς τίνα. 3) *i personif.*

υβριστής, οϋ, ό, υβριστικές 3, *adv.* -ώς, *kompar.* ὑβριστότερος *i* ὑβριστότατος, obijestan, drzak, nasilan, prkosan, raspušten, *o život.*: bijesan, divlji, pomaman. *Supst.* ό υβριστής obijesnik, zlotvor, silnik, oskvrnitelj, rugač; τό ὑβριστικόν obijest

υγιαίνω (ῦ), *fut.* -άνώ, *aor.* -ανα, zdrav biti; *prenes.* biti zdrave pameti, razuman biti, τό ὑγιαϊνον razboriti dio; υγίαινε *vale,* ostaj zdravo

ὕγίεια, *jon.* ὑγιείη, ή, zdravlje

ὑγιενός, *adv.* -ώς, *komp.* -ότερος, *superl.* -ότατος 3, /on. ὑγιηρός 3, *superl.* -ηρότατος *i jon.* ὑγιηρέστατος, υγιής 2, *ak. sing.* ὕγια *i* -ιη, *superl.* ὑγιεστάτην, *adv.* -ώς, zdrav; krepak, snažan, υγιής γίγνομαι τό δήγμα izliječiti se od ujeda. *Prenes. a) o stvarima:* neoštećen, još dobar, *b)* ljekovit, razborit, razuman, valjan, pošten, vjeran

υγρός 3. 1) mokar, vlažan, židak, tekući, ὕδωρ živa voda, tekućica, κέλευ&α vodena, staza, *Supst.* ή υγρή, (τό) *ili* (τά) ὑγ. vlaga, mokrina, tekućina, voda, *os.* more. *Adv.* ὕγρόν vlažno, mokro. 2) *prenes.* klonuo, mlitav, uvenuo; mek, gibak

ὑγρότης, ητος, ή, α) vlaga, mokrina, tekućina, *b) prenes.* mekota, gipkost, okretnost

ὑδάτο-τρεφής 2. *ep.* u vodi hranjen, αίγειροι potočne topole

"Τδη, *grad u Lidiji, kasn. Sard*

ὕδρα, ή, *i ep. ροζ.* ὕδρος, ό, vodena zmija, hidra, os. lernejska

ὑδραίνω, *aor. ep.* ὕδρηνα, *poet.* ὕδρανα. 1) *akt.* močiti, kvasiti, prati. 2) *med. ep., aor. part.* ὑδρηναμένη, prati se, kupati se

"Τδρέη, ή, *jon. ostrvo u zaljevu hermionskom kod Argolide*

υδρεύω, *ob. med.* -ομαι, (sebi) vodu nositi, *aps. i s* ὕδωρ

ὑδρήιον, τό, 7ο«. vedro, kabao

ὑδρηλός 3. *ep. poet.* mokar, vlažan, voden

υδρία, ή, α) vedro, kabao. *b) uopće* žara

ὑδρύ-μελι, ιτος, τό, mješavina od vode i meda., medica
ὑδροποσία, ή, pijenje vode
ὑδροποτέω vodu piti
ὑδροπότης, ου, ό, vodopija
ὕδρος, ό, *v.* ὕδρα
ὑδροφορέω vodu nositi
ὑδρο-φόρος 2. koji nosi vodo, vodonoša
Ὑδρά-χαρις, ή, *ep.* „Ljubivoda", *ime jednoj žabi*
ὑδρωπιάω pasti u vodenu bolest
ὕδ<ορ, ατός, τό, I) kišnica, kiša, voda, voda za piće, tekuća voda, *s* ἁλμυρόν, πλατύ slana voda, more; ὕδ. και γαία γενέσθαι rastvarati se u pratvari, γήν καΐ ὕδωρ αίτέειν zemlje i vode tražiti, *kao znak potpune podložnosti.* 2) znoj. 3) voda *u vodenoj uri* (κλεψύδρα), *kojom se na sudu određivalo strankama vrijeme za govorenje,* ἐν τω ἐμω ὕδατι u vremenu meni odmjerenom, ἐπίλαβε το υ. ustavi uru
ὑέ, ὑεῖς *i si. v.* υιός
Τέλη *ili* Ὑελη, ή, *jon., at.* Ἐλέα, = *lat. Velia, grad u Lukaniji*
βέλο;, ό, *jon. mj.* ὑαλος kristal, alabaster
ὑέτιο; 3, *superl.* -τιώτατος, *jon.* koji donosi kišu, kišan
ὑετός (ϋ), ό, kiša, pljusak
ὗης, *pridjevak uz* "Αττης (ου), *α to je neko božanstvo Frižana i Lidana. Njegovo se ime nalazilo u mističkom zaklinjanju (kao* ὗης "Αττης); *katkad je izjednačen s Dionizom*
ὕθλ&ς, ό, *ob. plur.* trice, petljanije
υ ι α, υίάσι *i si. v.* υιός
ὑΐδιον, τό, prasence, odojče
υίδοϋς, oGj ό, = υίωνός, unuk
ὑϊκός 3. svinjski, ὑικόν πάσχει događa mu se kao svinjčetu
υιός, ό, *sa svim pravilnim padežima, k tomu ep.* ὗος *(gen.),* ὗι, υία, ὗε, υίάσι, ὗας, *i ep. i at. (kao od* υΐύς) υίέος, υίεϊ *i* υίέι, υ'ιέα, υίέε, υίέοιν, υιέες *i* υίεῖς, υίέων, υίέσι (υίάσι *Sof.),* υίέσς *i* υίεῖς, *u at. doba, u novijim izdanjima i* ὑός *pisano (isto tako ep., gdje se* υιός, υίόν, υιέ *mjeri kao* - -), sin
υίωνόί, ό, *ep.* unuk
ὑλαγμός, 6, *ep. i* (Ιλαγμα, τό, lajanje, lavež
ὑλάεις, εσσα, εν, υ, ὑλήεις
Ὑλαίν;, ή, *jon. upravo* šumovit kraj, *zemlja na jugoistoku evropske Sarmatije istočno od Boristena*
ὑλακό-μωρος 2. *ep.* koji glasno laje, laveždža, lajač
ὑλακτέω, *ep.* ὑλάω *i med.* -ομαι *(samo prez. i impf.),* lajati, τινά na koga, *i prenes., aps. i -X* τινι
ὕλη, ή, 1) drvo *(u šumi);* šuma, grmlje; drva *(za ogrev ili za gradnju). 2)* tvar, materija, materijal
"Υλη, ή, *grad u Deotiji na Kopajskom jezeru*
ὑλήει:, εσσα, εν, *ep. i 2, dor.* ὑλάεις, šumovit
"Τλλος, ό, 1) *pritok Hermov u Lidiji. 2) sin Heraklov i Dejanirin*
ὑλό-κομος 2. *poet.* šumnat, šumom obrastao
ὑλο-τόμος 2. *ep. i poet.* koji drvo siječe. *Supst. 6* ὑ. drvodjelja, tesar
ὑμεῖς, ὑμείων *i si. v.* σύ
υμέναιος (ϋ), ό, 1) *i u pl.* svatovska pjesma, svatovac; *prenes.* svadba, brak. 2) Ὑμέναιος, ό, bog svadbe
υμέτερος 3, *ep. (dor.) i* ὑμός 3. vaš, *i pojačano s* αυτών, vaš vlastiti, ὑ. εκάστου svakoga od vas. *Kao supst.* τό ὑ. vaš običaj, koliko je do vas, što se vas tiče *i si.,* τά ὑ. vaše stvari, prilike, οι ὑ. vaši (ljudi). *Ep. adv.* ὑμέτερόνδε u vašu kuću. *Objekt,* ή ὑ. παρακέλευσις opomena upravljena na vas, αϊ ὑμ. ελπίδες nade u vas

I. ὑμήν, ένος, ό, 1. koža, kožica. 2. trak, tračak, *os.* glasnica

II. ὑμήν, svadbeni poklik; Ὑμήν, ένος, ό, *poet.* = Ὑμέναιος Himen, *bog svadbe*
Ὑμησσός *i* Ὑμηττός, ό, *gora na'jugu Atike*
υμμε, ὕμμι *i si. v.* σύ
ὑμνέω, -νήσω *itd., jon. prez. part. fem.* ὑμνεϋσαι, *perf. pas.* 3. *pl.* ὑμνέαται, 1) pohvalnu pjesmu pjevati, pjesmom slaviti, opjevati, slaviti; pjevati. 2) jadati kaká. 3) uvijek spominjati. 4) ogovarati, psovati; *aps.,* τι *ili* τινά, *ali i* τινί, περί τίνος, *i* τίνα, i ώς
ὕμνος, ό, *(u vezi sa svadbenim poklikom* ὑμήν) pjevanje, pjesma, *os.* hvalospjev
ὑμός 3. *v.* υμέτερος
ὑόν, ὑός *i si. v.* υ'ιός
ὑπαγκάλισμα, τό, *poet.* grljenje, zagrljaj
ὑπ-άγω, -άξω, -ήγαγον, -ήχα *itd.* I. *akt. tranz. i pas.* 1) podvoditi, voditi pod, τινά *ili* τί, *α) sa* ζυγόν *i bez njega* uprezati. *b) i bez.* δίκην na sud voditi, tužiti, τινά, ὑπό τι *ili* τίνα pred čim *ili* kim, θανάτου na smrt. 2) odvesti, tajno *ili* lukavo odvoditi, navesti, namamiti, zavesti, prevariti, τινά, εϊς *ili* προς τι. II. *akt. intr. (se.* εαυτόν), 1) polagano se povlačiti, uzmicati, ἐπί τίνος kamo. 2) *i bez* Ζμπροσθεν »7« ίθύ τίνος polako naprijed ići. III. *med.* 1) lukavo kamo voditi, mamiti. 2) sebi podvrći, pokoriti, podjarmiti, τ ί
ὑπα-δεδρόμάκα, *eol.* = ὑποδεδρόμηκα
ὑπ-αείδω, *ep. i samo u tmezi,* k tomu pjevati *ili* ječati, τινί
ὑπαί *v.* ὑπό
βπαιθα, *ep. adv.* ispod, *a)* na stranu, mimo. 6) s *gen.* uz koga, pokraj
ὑπ-αίθριος 2, *poet. i* 3, *i* ὕπαιθ-ρος 2, *poet.* ὑπαίθρειος 2. pod vedrim nebom, *prenes.* otvoren, javan, ἐν ὑπαίθρω na polju, pod vedrim nebom
ὑπ-αίθω, *poet.* odozdo upaliti, potpaliti
ὑπ-αιρέω *v.* ὑφαιρέω
ὑπ-α'ίσσω, *ep., fut.* ὑπάΐξει, *aor. part.* ὑπαίξας, ispod čega is"kočiti, izmiljeti, τινός ispod čega, διά τίνος kroza što, τί pod što
ὑπ-αίτιος 2. kriv, τινός radi čega, τινί **odgovoran komu**

ὑπ-ακούω (-ακούσομαι *itd.), ep. aor.* υπάκουσα *(i u tmezi), d)* slušati, *aps., ili* τινός što, τινί koga. *b)* poslušati, odazvati se; pokoravati se, τινί, τινός koirtu, čemu, τί u čem
ὑπ-αλείφω (dolje) namazati, τί
ὑπ-αλεύομαι, *ep. dep. med., aor. part.* -αλευάμενος, *i* ὑπ-αλύσκω, *ep., aor.* ὑπάλυξα (i *u tmezi),* uklanjati se, izbjegavati, τί
■ὑπ-αλλαγή, ή, *poet. i ροζ.* 1) promjena, zamjena. 2) *govornička figura, kad su zamijenjeni pojedini dijelovi rečenice*
■ὑπάλυξις, ιος, ή, *ep.* uklanjanje, ugibanje, izbjegavanje
-ὑπ-αλύσκω *v.* ὑπαλεύομαι
"Τπανις, ιος, ό, *rijeka u evrop. Sarmatiji {danas* Bug)
ὑπ-ανίσταμαι, *intr. med. s fut.* -αναστήσομαι, *aor.* -ανέστην, *perf.* -ανέστηκα, *jon. prez.* 3. *pl.* -ανιστέαται, podići se, dignuti se, ustati
■ὑπ-αντάω *i* ὑπαντιάζω nasuprot ići *ili* stati, susretati, *aps.,* τινός, τινί, τινά koga
ὑπ-άπτω *v.* ὑφάπτω
ὕπαρ (υ), *samo nom. i ah.* 1) prava, vidljiva prikaza. 2) *adv.* uistinu, zazbilja, na javi: οὐκ οναρ, ἀλλ' ὕπαρ
■ὑπ-άργυρος 2. koji ima srebra; koji se može kupiti
ὑπ-αρπάζω *v.* υφαρπάζω
τ>π-αρχή, ή, ponovni početak, ἐξ ὑπαρχής iznova, opet
ὕπ-αρχος, δ, podvojvoda; namjesnik, satrap, τινός
■ὑπ-άρχω, *fut.* -άρξω *Ud., jon. perf. pas. part.* -αργμένος, *adj. verb.* -αρκτέον, 1) započinjati (i *to:* da drugi nastavlja), *stoga:* biti prvi, svađu zavrći, *aps. ili* τινός što, τινί s kim, *ili s part., npr.* ἀδικοῦντες prvi nepravdu činiti. 2) ozdo, *tj.* od temelja proizlaziti, nastajati, u dio pasti, snaći koga τινί. 3) tu biti, nalaziti se, prisutan, pripravan biti povoljan, koristan biti, koristiti, τινί komu, προς, εἴς τι za što; komu ljubav činiti ζς τίνα τι; τα υπάρχοντα ono što je tu, sadašnji položaj; imetak, vlast, moć, ἑκ τών υπαρχόντων prema prilikama; τό υπάρχον prednost, bitak. 4) *impers.* υπάρχει, sa τινί *i bez njega, s inf., i bez njega, ak. ili dat. s inf., licet,* tako je, moguće je, slobodno je; *kao aps. part. i bez* ὡς, *npr.* ὡς υπάρχον μοι, jer je bilo u mojoj vlasti, *u gen.* υπαρχόντων, *se.* πλοίων *{Ksen. An. 5,* 1, 10), s *part. kao:* ἐθέλοντσς ὑπάρχειν *mj.* ἑ&ἐλειν, *tako i* εἰδότας, εγνωσμένους, *ili s inf.* ἐπιχώριον εἰναι υπήρχε bio je običaj u onoj zemlji
ὑπα-σδεύγνῦμι, *eol.* = ὑποζεύγνυμι
ὑπ-ασπῖδιος 2. *ep. i poet.* štitom sakriven. *Neutr. pl. kao adv.*
■υπασπιστής, οϋ, ό, 1) štitonoša, *tj.* koji nosi oružje *(hoplitu ili vođi). 2)* tjelesni stražar. 3) *u pl.* lako oružana četa u makedonskoj vojsci
ὑπ-άτοπος 2. donekle neumjestan, neukusan, *u tmezi* ὑπό τι ἀτοπος, *Plat. Gorg.* 493 C
ὕπατος 3. 1) *adj. summus,* najviši, najgornji, ἐν πυρή υπάτη na vrhu lomače; najkrajnji, posljednji, *aps. ili* τινός. 2) *supst.* ἡ υπάτη (χορδή) najgornja žica *koja je davala najdublji glas.* 3) *supst.* konzul rimski
ὕπ-αυλος 2. *poet.* u dvorištu, σκηνής pod zaklonom šatora
ὑπ-αυχένιον, τό, uzglavlje, uzglavnica
ὑπ-άφρων *2, kompar.* -ονέστερος, *jon.* prilično nerazuman
ὕπεαρ, ατός, τό, *jon.* šilo
ὑπ-έασι *v.* ὕπειμι
ὑπ-έγγϋος *2. jon. i poet.* pod jamstvom, odgovoran, πλην θανάτου za sve kazne osim smrtne
ὑπ-έδδεισαν *v.* ὑποδείδω
ὑπ-έδεκτο *v.* υποδέχομαι
ὕπ-έδραμε *v.* ὑποτρέχω
ὑπ-ειδόμην *v.* ὑφοράω
ὑπ-εικάθ-ω, *spor. obi. za*
ὑπ-είκω, *ep. i* ὑπο-είκω, *at. fut. akt.* ὑπείξω *itd., ep. prez. imper.* ὑπόεικε, *inf.* ὑποεικέμεν, *impf.* ὕπόεικον, *fut. med.* ὑποείξομαι *i* ὑπείξομαι, *aor.* ὑπόειξα, *konj.* 2. *pl.* ὑποείξομεν, *adj. verb.* ὑπεικτέον, 1) uzmicati, uklanjati se, τινί komu, τινός od čega, τί čemu. *2) prenes.* popuštati, podavati se, poslušati, ustupati, τί, τινί τι komu u čem; odustati, τινός od čega, s *ak. s inf., s part., npr.* χωόμενος prestati ljutiti se

I. ὕπ-ειμι, *inf.* -είναι *(v.* ειμί) *ep. prez.* 3. *pl.* ὑπέασι (i *u tmezi),* 1) pod čim biti, τινί *i* ὑπό τι, skriven, neopažen biti. 2) = υπάρχω pri čem nazočan biti, u pomoći, pri ruci, na službu biti ὕπεστί μοι imam

II. ὕπ-ειμι, *inf.* -ιέναι, *v.* ὑπέρχομαι
ὕπ-ειξις, ή, izbjegavanje, popuštanje
ὑπ-εῖπον, *aor. (v.* υπαγορεύω), *s perf.* ὑπείρηκα, -ημαι, 1) k tomu, pri tom spomenuti. 2) tajno reći, natuknuti, očitovati, pripovijedati. 3) pod čim razumjeti
ὑπείρ *v.* υπέρ
ὑπειρ-έχω *v.* υπερέχω
ὑπείρ-οχος *v.* υπέροχος
ὑπ-είς *mj.* ὑφείς, *v.* ὑφίημι
ὑπ-είσας, *jon. part. aor. mj.* ὑφέσας (ti. ΣΒΔ III), metnuvši u zasjedu, τινά
ὑπ-εισδύομαι, *jon. intr. med. s aor.* ὑπεισέδυν, potajno se uvući, ušuljati se
ὑπ-έκ, *i pred vokal,* ὑπέξ, *ep. adv. i prep. s gen.* ispod čega, napolje, dalje
ὑπ-εκδύομαι, *intr. med. s fut.* -δύσομαι, *aor.* -εξέδῦν, *ne dolazi u at. prozi,* tajno se izvući, umaći, ukrasti se, kradom otići
ὑπ-εκ-9-έω, *ροζ.* kradom bježati, uteći
ὑπ-έκκαυμα, τό, gorivo, sredstvo za potpaljivanje; dražilo
ὑπ-έκκειμαι, *jon.* potajno iznesen, zaklonjen biti
ὑπ-εκκομίζω 1) *akt.* potajno odnijeti. 2) *med.* svoje što potajno odnijeti

ὑπ-εκπέμπω potajno odaslati *ili* ispratiti, τί *i* τινά, kamo τί
ὑπ-εκπλέω *poz.* kradom odjedriti
ὑπ-εκπρο-9-έω, *ep., i to samo prez.* ispod čega istrčati i naprijed trčati, τινά koga prestizati
ὑπ-εκπρολύω, *ep.* odriješiti, otprijeti ispod čega τινός
ὑπ-εκπρορέω, *ep.* odozdo (iz dubine) protjecati
ὑπ-εκπροφεύγω, *ep.* tajno bježati, izmaći, τινά kome
ὑπ-εκρέω, *aor. part.* ὑπεκρυείς, odozdo istjecati, opet odlaziti
ὑπ-εκσαόω, *ep.* potajno izbavljati
ὑπ-εκσφζω, *poet.* neopaženo spasiti, odvesti τινά τίνος
ὑπ-εκτίθεμαι, *med. i pas.* 1) *med.* svoje potajno iznositi, zakloniti. 2) *pas.* potajno zaklonjen biti
ὑπ-εκτρέπω 1) *akt.* potajno otkrenuti, τί τίνος što od čega. 2) *med.* uklanjati se, kloniti se, izbjegavati, tajom umaći, τί, *ili s inf.*
ὑπ-εκτρέχω (-δραμοϋμαι, -έδραμον, -δεδράμηκα), *jon. i poet.* preko čega istrčati, umaknuti, ukloniti se, τί
ὑπ-εκφέρω (ὑπεξοίσω, -ήνεγκον *itd.),* 1) *tranz.* tajno iznositi, odmicati, ukloniti, τινά, τί. 2) *intr.* naprijed hitjeti, pretećI, ἡμερης ὁδφ za dan puta
ὑπ-εκφεύγω potajno izmaknuti, pobjeći, τινά «7» τί
ὑπ-εκχωρέω pomalo *ili* potajno uzmicati, odlaziti
ὑπ-ελαύνω, *aor. part.* ὑπελάσας, *se.* ἵππον, dojahati pod što, nasuprot jahati
ὑπ-έμεινα *v.* υπομένω
ὑπ-εμνάασθε *v.* ὑπομνάομαι
ὑπ-έμνησα *v.* ὑπομιμνήσκω
ὑπ-εμνήμυκε *v.* ὑπημύω
ὑπ-εναντίος 3. protivan, suprotan, τινί. *Supst. a)* ὁ ὑπ. protivnik, suparnik, *b)* το ὑπ. nasuprot. *Adv.* ὑπεναντίως na protivan način, τινί
ὑπ-ενδίδωμι malo popuštati
ὑπ-ένερ·8-ε(ν), *adv. ep.* dolje, odozdo; *s gen.* ispod
ὑπ-έξ *v.* ὑπέκ
ὑπ-εξάγω (-άξω, -ήγαγον, -ήχα)), ispod čega izvoditi, 1) *akt. a)* spasiti, izbaviti, *b) intr.* pomalo, potajno uzmicati. 2) *med.* svoje zakloniti, spremiti na sigurno mjesto
ὑπ-εξαιρέω (-αιρήσω, -εῖλον, -ήρηκα *itd.) jon. perf. pas.* ὑπεξαραίρημαι, 1) *akt.* iz unutrašnjosti iznositi, uzimati, vaditi, τί τινι. 2) *pas.* uklonjen biti. 3) *med.* za se izvaditi, τί; isključiti, ne brojki; ukloniti
ῦπ-εξάκρίζω, *poet.* polagano penjati se na vrh gore
ὑπ-εξαλέομαι, *ep. dep. med; aor. inf.* -αλέασθαι, tajno se uklanjati, τί
ὑπ-εξαναϐύομαι, *aor.* -έδυν, *ep.* izroniti, τινός iz čega
ὑπ-έξειμι *v.* ὑπεξέρχομαι
ὑπ-εξειρύω, *jon. mj.* ὑπεξερύω izvlačiti ispod čega, otimati, spašavati
ὑπ-εξελαύνω, *jon.* pomalo natrag goniti
ὑπ-εξέρχομαι *i* ὑπ-έξειμι, pomalo *ili* tajno izlaziti ispod čega, udaljiti se, uzmicati, umaći, bježati, odlaziti, ugibati se, τινός pred kim, (εκ) τίνος od čega
ὑπ-εξέχω, *aor.* ῦπεξέσχον, *jon.* kradom otići, ukrasti se
ὑπ-εξίσταμαι, *intr. med. s fut.* -εκστήσομαι, *aor.* -εξέστην, *perf.* -εξέστηκα, *plpf.* -εστήκειν, s puta ići, uklanjati se/ustajati, ugnuti se, τινί kome, της αρχής odstupiti
υπέρ, *iza supst. i bez padeža ΰπερ, ep. i* ὑπείρ, *lat. super.* I. *adv. poet.* ῦπερ na obranu, na spas *ili* korist. II. *prep.* 1) *s gen. a)* preko, nad, iznad, povrh, ὑπ. κεφαλής više, čelo glave, *b) prenes.* za, na obranu, u ime, poradi. 2) s *ak. a) lokal,* preko, iznad *{na pit. kuda }.kasn. i na pit. gdje* ?). *b) tempor.* ὑ. τα πεντήκοντα ἔτη γεγονώς prešavši pedeset godina, *c) prenes.* preko, protiv; ὑ. αϊσαν preko sudbine, ὑ. θεόν preko božje volje, ὑ. ἀνθ-ρωπον φρονεῖν nad čovjeka uzoholiti se
ὑπέρα, *jon.* ὑπέρη, ἡ, *u pl.* ὑπέραι, αί, *ep. i poz.* najgornja užad- jedrena *kojima se jedro moglo prema potrebi kretati (Od. 5,* 260)
ὑπερ-άγαμαι, *dep. pas., aor.* -αγασθ-είς, veoma diviti se
ὑπερ-αγαπάω osobito ljubiti, τινά
ὑπερ-αής 2. *ep.* koji odviše duha, veoma buran
ὑπερ-αίρω 1) *tranz.* iznad čega dizati, nadvisivati, τί, τινά, čim τινί. 2) *intr.* dizati se nad što, htjeti veći biti, τινί čim
ὑπέρ-αισχρος 2. veoma Tužan
ὑπερ-αιωρέομαι, *jon.* visoko lebdjeti iznad čega τινός, *u mornarskom Jeziku:* na visinu kojega mjesta doći, nasuprot pojaviti se, τινός
ὑπερ-άκριος 2. *jon.* koji je povrh visova. *Supst. a)* ὑπ. visovi iznad čega, brda. *b)* οί ὑπ. gorani (os. *u Atici siromašni gorski stanovnici)*
ὑπερ-αλγέω, *poet.* odviše žalostiti se, tugovati
ὑπερ-αλγής 2. *poet.* prebolan
ὑπερ-άλλομαι, *dep. med., ep. aor.* -αλτο, *part.* -άλμενος, preko čega skakati, preskočiti, τινός *ili* τί
ὑπερ-άνωρ, ὁ, ἡ, *poet. i* ὑπερ-άνορεος 2. *buk.*-nadljudski, ohol, silovit
ὑπερ-αποθνήσκω za koga mrijeti
ὑπερ-απολογέομαι, *dep. 'med.* u čiju (τινός) obranu govoriti (na sudu)
ὑπερ-αρρωδέω, *jon. mj.* ὑπερορρ., odviše bojati se, τινί za koga *ili* što
ὑπέρ-αυχος 2. prekomjerno ohol

ὑπερ-άχθομαι, *dep. pas., aor. part.* -αχθεσθέντες, je«· [1] *poet.* veoma se žalostiti *ili* ljutiti, τινί čega radi

ὑπερ-βαίνω (-βήσομαι, -έβην, -βέβηκα), *ep. aor. ind.* 3. *sg.* ὑπέρβη, 3. *pl.* ὕπέρβασαν, *konj.* ὑπερβήϊ], 1) prekoračiti, prijeći, τί, ἴς τι. 2) *prenes. a)* prestupati, prekršiti, ogriješiti se, povrijediti, τί. *b)* mimoići, ne pominjati, ne mariti, premučati, τινά, τί, u čem τινί

ὑπερ-βάλλω (-βαλῶ, -έβαλον, -βέβληκα), *ep. aor.* ὑπέρβαλον *i* ὑπειρέβαλον, I. *akt.* 1) prebacivati, τί, preko čega, τί »7» τινός. 2) u bacanju nadmašiti, δουρί kopljem predobiti, τινά. 3) *prenes.* izići preko čega, preliti se, prekipjeli, pretećі, prerasti, preživjeti; nadmetati, više nuditi; prekoračiti mjeru; nadvisiti, τινά, τί *(iznimno Plat. Gorg.* 475. C τινός), čim τινί, τοῦτο u tom, »7»' i *part.;* odlikovati se; ὑπερβάλλων prekomjeran, *b)* prijeći preko čega, prolaziti mimo čega, obići, oko čega ploviti, τί, κατά τι, τὸ ὑπερβάλλον τοῦ στρατεύματος odio vojske, koji prelazi preko brda. II. *med.* 1) nadmašiti, natkriliti, pretećі, τινά, τί, u čem τινί, odlikovati se. 2) odgađati, zavlačiti, τί

ὑπέρβασαν *v.* ὑπερβαίνω

ὑπερ-βασία, *jon.* -ίη, *ep. i poet.* prestupanje zakona božjih i ljudskih, grijeh, prekršaj, obijest, drskost, opačina

ὑπερβατός 3. koji prelazi, prekoračuje

ὑπερ-βήη *v.* ὑπερβαίνω

ὑπερ-βιάζομαι *dep. med.* presilan biti; nadvladati

ὑπέρ-βιος 2. *ep.* presilan, silovit, griješan, prkosan, obijestan, tvrdoglav. *Neutr. sg. kao adv.* prekomjerno, obijesno, drsko

ὑπερβολή, ἡ, 1) *upravo* prebacivanje, *st. a)* prelaženje; prijelaz, τῶν δρῶν gorski visovi. *b)* što je preko mjere, prekomjernost, izvanredno, najviši stepen, obilje, prednost, premoć, pretjeravanje, vrhunac (μανίος), višak, τινός. *Adv.* ές, κα-9·' ὑπερβολήν preko mjere, previše. 2) oklijevanje, odgađanje

Ὑπερ-βόρεοι, i ἔϊοι, οι, *sretan mitski narod koji je stanovao iznad Boreja, tako da ga ledeni sjever nije bio*

ὑπερ-βρίθής 2. *poet.* pretežak

ὑπέρ-γηρως, ων *i* -γήραος *poet.* prestar, prastar

ὑπέρ-δασυς, υ, veoma kosmat, odveć rutav

ὑπερ-δεής 2. *samo ak.* ὑπερδέα *mj.* -δεέα *ep.* vrlo oskudan, premalen *(brojem)*

ὑπερ-δείδω, *aor. part.* ὑπερδείσας, *perf.* ὑπερδέδοικα, *jon. i poet., i* ὑπερ-δειμαίνω, *jon.* previše, veoma se bojati, τινός za koga, τινά koga

ὑπέρ-δεινος 2. odveć strašan, užasan

ὑπερ-δέξιος 2. koji je desno povrh koga τινός, viši, pretežniji, jači, τά ὑπ. viša mjesta

ὑπέρ-διατείνομαι, *med.* preko mjere naprezati se

ὑπερδικέω (na sudu) braniti, τινός što

ὑπέρ-δικος 2. *poet.* veoma pravedan

Ὑπέρεια, ἡ, 1) *izvor kod Fere u Tesaliji.* 2) *mitsko mjesto, prijašnje prebivalište Feačana*

Ὑπερείδης, ου, 6, 1) *sin Glaukipov iz dema Kolita, at. govornik i protivnik Filipa makedonskoga,* 322. *god. pogubljen od Antipatra.* 2) *inače lično ime*

ὑπερεῖδον *v.* ὑπεροράω

ὑπ-ερείδω podupirati što, τί τινι

ὑπ-ερείπω, 1) *akt. tranz. ροζ.* tiho potkopavati, oboriti, τί. 2) *med. ep. s intr. aor.* ὑπήριπον, srušiti se, γυῖα klecati

ὑπερ-εκπλήττομαι, *pas., aor.* -εξεπλαγην posve izvan sebe biti, veoma se čuditi, τινά *i* επί τινι komu *ili* čemu

ὑπερ-εμπίμπλάμαι, *pas., aor.* -ενεπλήσθην, prenapuniti se (jelom), objesti se

ὕπερ-επαινέω preko mjere hvaliti

ὑπερ-επιθυμέω silno željeti, zahtijevati

ὑπ-ερέπτω, *ep., impf.* -ἤρεπτε, *zapr.* podgrizati; dolje ukloniti, splaknuti, ποδοῖν s nogu prati

ὕπερ-έρχομαι prelaziti, τί

ὑπερ-εσθίω odviše jesti

ὑπέρ-εσχεθον *v.* υπερέχω

υπέρ-ευ, *adv.* osobito dobro

ὑπερ-ευγενής 2. *ροζ.* osobito ugledan

ὕπερ-εχθαίρω, *poet.* veoma mrziti, τί na što

ὑπερ-έχω, *ep. i* ὑπειρέχω, *aor.* -έσχον, *konj.* ὑπέρσχω, *opt.* ὑπέρσχοιμι, *inf.* -σχεῖν, *ep. i poet.* ὑπερέσχεθον, *i ep.* ὑπερίσχω, 1) *tranz.* držati što nad čim, *stoga* χειρα(ς) štititi, τινός, τινί nad kim *ili* čim. 2) *intr.* isticati se, nadvisiti, stršiti; uzdizati se, izlaziti *(o suncu i zvijezdama);* sklopiti se nad čim *(o moru);* pretećі, nadjačati, natkriliti; τά ὑπερέχοντα dijelovi koji napolje strše, najviši dijelovi

ὑπέρη, ἡ, *ep. v.* ὑπέρα

ὕπερ-ήδομαι, *aor.* -ήσθην, veoma se veseliti, najveću slast osjećati, τινί

ὑπερ-ηδέως, *superl.* -ήδιστα, osobito ugodno, vrlo rado

ὑπέρ-ημερος 2. nemaran, *tj.* koji ne drži od suda određeni rok plaćanja, pa mu se imetak zaplijeni

ὑπερ-ήμισυς, υ, više od polovine, veća polovica, τινός

ὑπερ-ηνορέων, *ep. part. prez. od neupotreb.* ὕπερηνορέω, *zapr.* natčovječan, obijestan, *pojač. s* κακώς zli i obijesni, grdni objesnici

ὑπερ-ήσει *v.* ὑπερίημι

Ὑπερησίη (ϋ, ϊ), ἡ, *grad u Ahaji*

ὑπερηφανέω, *ep.* obijestan, ohol biti, obijesno raditi; prezirati

ὕπερηφάνία, ἡ, obijest, oholost

ὑπερ-ήφανος 2, *adv.* -άνως, α) ohol, obijestan. *b)* uzvišen, odličan, prekrasan

ὑπερ-θαλασσίδιος 2. *jon.* prekomorski, primorski

ὕπερθεν, *ep. i* -θε, *adv. desuper,* odozgo; iznad, povrh, *aps. i s gen.,* τα ὑπ. gornji dijelovi; *prenes. amplius,* više, ὑπ. γίγνεσθαι τίνος nešto svladati, ὑπ. εἶναι η" jači biti od

ὑπερ-θ-ετικός 3. koji nadvisuje; *gram. t. t.* superlativan; τό ὑπ. (εἶδος) superlativ

ὑπερ-·9-ρώσκω, *fut. ep. i jon.* -θορέομαι, *aor. ep.* ὑπέρθορον, *inf. ep. i jon.* -θ-ορέειν, *ep. i jon.* preskakivati, preskočiti, τί *ili* τινά

ὑπέρ-θῡμος 2. *ep.* veoma hrabar, velikodušan, ponosit, ohol

ὑπερ-θόριον, τό, *ep. i* ὑπέρ-·9-0ρον, τό, *jon.* gornji prag

ὑπερ-θω(υ)μάζω, *jon.* veoma se čuditi

ὑπερ-ιάχω, *poet.* nadvikivati, nadglasati

ὑπερ-ιδεῖν *v.* ὑπεροράω

ὑπερ-ίημι, *fut.* ὑπερήσω, *ep.* prebaciti, το σήμα preko biljege

ὑπερ-ικταίνομαι. *ep.* žuriti se, spoticati se o što

Ὑπερῐονίδης *v.* Ὑπερίων

ὑπερ-ίστάμαι, *jon. i poet., intr. med. s aor. akt.* ὑπερέστην, stajati nad kim τινός, *prenes.* štititi, braniti

ὑπερ-ίστωρ, ορός, ὁ, ἡ, *poet.* koji predobro zna, *scientissimus*

ὑπερ-ίσχῡρος 2. prejak, veoma čvrst

ὑπερ-ίσχω *v.* υπερέχω

Ὑπερίων, ίονος, ὁ, *lat. superus,* „putnik u visini, sin visine", *pridjevak i ime jednoga Titana, pridjevak Helijev;* Ὑπερῐονίδης, ου, ὁ, sin Hiperionov = Helije

ὑπερ-κά-9-ημαι, *def. dep. med.* na čem sjediti, *u neprijat. smislu:* vrebati, επί τών άκρων na vrhovima, τινός koga, komu

ὑπερ-καλλής 2. prelijep, prekrasan

ὑπερ-καταβαίνω, *aor.* -κατέβην, *ep.* preko čega silaziti, τί

ὑπερ-κολακεύω odviše laskati

ὑπέρ-κοπος 2. *poet.* koji odviše lupa. *a)* obijestan, nezauzdan. *b)* odličan

ὑπερ-κρέμάμαι, *poet.* nad čim visjeti *ili* lebdjeti

ὑπερ-κτάομαι, *poet. dep. med.* sebi odviše stjecati, na sebe navući

ὑπερ-κύδαντας, *ep. def. ak. pl.* preslavan, odveć puni ponosa

ὑπέρ-λαμπρος 2. presjajan; odveć glasan

ὑπερ-λυπέομαι, *jon. pas.* veoma žalostan biti, odviše tugovati

ὑπερ-μαχέω, *poet.* boriti se, τινός za koga, za što

ὑπερ-μάχομαι, *fut.* -μαχοῦμαι, *poet.* boriti se, τινός za koga (što), αντί τίνος za što

ὑπερ-μεγέθης 2, *jon.* ὑπερ-μεγάθης, prevelik, pretežak, veoma velik *ili* težak; nad svaku hvalu uzvišen

ὑπερ-με-9-ύσκομαι, *jon. pas., aor.* -εμεθ-ύσθην, odviše se opijati

ὑπερ-μενέων, -νέουσα, -νέον, *ep. part. i*

ὑπερ-μενής 2. *ep.* presilan, obijestan, premoćan

ὑπερ-μήκης 2. *jon. poet.* veoma dug, prevelik, previsok

ὑπέρ-μορον, *ep. adv.,* υπέρ μόρον preko sudbine

ὑπερ-νέφελος 2. *ροζ.* nad oblake uzvišen

ὑπερ-νότιος 2. *jon.* s onu stranu južnjaka

ὑπέρ-ογκος 2. 1) prevelika obujma, prevelik, previsok. 2) obijestan, ohol

ὑπερ-οικέω, *jon.* stanovati prijeko, s onu stranu koga τινός, *ili* iznad čega τί

ὑπέρ-οικος 2. *jon.* koj: iznad čega stanuje, της χώρης koji stanuju u gornjim (sjevernim) krajevima zemlje

ὕπερον, τό, *i* ὁ -ος, tucalo, tučak, *uopće:* kijača, toljaga, batina

ὑπεροπλίαι, αί, *ep.* obijest, prkos, oholost

ὑπερ-οπλίζομαι, *ep. dep. med., aor. opt.* -οπλίσσαιτο, obijesno prezirati, nadvladati

ὑπέρ-οπλος 2. odveć naoružan, *st. a)* presilan, strašan, *b)* drzak, obijestan; *ep. neutr. kao adv.* obijesno, oholo

ὑπερ-όπτης, ου, ὁ, 1) koji prezire, τινός. 2) ohol, ponosit, τινός na što

υπεροπτικός 3, *i poet.* ὑπέροπτος 2. koji preko ramena gleda, koji prezire, ohol. *Supst.* ὑπέροπτα πορεύεσθαι opakim putem ići

ὑπερ-οράω, *fut.* -όψομαι, *aor.* -εῖδον, *inf.* -ιδεῖν, *aor. pas.* -ώφ-9-ην, *perf. pas. inf.* -εω-ρασθαι, 1) *jon.* odozgo dolje gledati, opaziti, τί. 2) gledati preko čega, pregledati. 3) ne paziti, zanemarivati, prezirati, ne cijeniti, τί »7» τινά, τινός što, koga, διά, κατά τι poradi čega

ὑπερ-ορίζω preko mede tjerati

ὑπερ-όριος 2. *i* 3. koji je izvan međe, inozemski, inostran. *Supst.* ἡ ὑπερορία (γη) zemlja izvan mede *(atičke),* tuđina, inozemstvo

ὑπερ-όρνυμαι, *med.* navaliti, oboriti se, τινί

ὑπερ-οχή, ἡ, stršenje, *a)* komad koji strši, greben, *b)* nadvisivanje, prvenstvo, pretega, prevelika mjera *c)* visok položaj

ὑπέρ-οχος 2. *poet., i* ὕπειρ-οχος 2. *ep. i jon.* koji nadvisuje, odličan, βίαν presilan

ὑπερ-πέτομαι, *dep. med., aor. ep.* ὑπέρπτατο, *poet,* ὑπερέπτη *(dor.* -έπτα) iznad čega preletjeti, τί, *ἐς* τι sletjeti na što

ὑπερ-πηδάω preskočiti; prestizati, nadmašiti; ne hajatl za što τί

ὑπερ-πίμπλάμαι, *poet. pas., aor.* -επλήσθ-ην, prenapuniti se, prejesti, se, τινός *i* τινί

ὑπερ-πίνω odviše piti

ὑπερ-πίπτω, *aor. konj.* ὑπερπέσῃ, *jon.* preko čega pasti, *o vremenu:* prolaziti

ὑπερ-πληρόω prenapuniti

ὑπέρ-πλουτος 2. *i* ὑπερ-πλούσιος 2. odveć bogat, prebogat

ὑπέρ-πολυς, -πόλλη, -πολύ, premnogi

ὑπερ-πονέω 1) odviše raditi, prenaoinjati se. 2) za koga (αντί τίνος) nešto nositi, trpjeti, τί. U *med.* mučiti se, patiti za koga τινός

ὑπερ-πόντιος 3. *poet.* koji preko mora boravi, prekomorski, ὑ. φοιταν ići preko mora

ὑπέρ-πτατο *v.* ὑπερπέτομαι
ὑπ-ερράγη *v.* ὑπορήγνυμαι
ὑπερ-συντ;:λικός, ό, *(se.* χρόνος), *gramat. t. t.* pluskvamperfekt
ὕπερ-σχεθεῖν, -σχη, -σχοι *v.* υπερέχω
υπέρτατος *v.* υπέρτερος
ὑπερ-τείνω (-τενώ, -έτεινα, -τέτακα *itd.)* preko čega razapeti što τι τίνος; preko čega protezati se; nadmašivati
ὑπερ-τελής 2. *poet.* koji do cilja čemu stiže, koji je izvršio, #θλων
ὑπερ-τέλλω, *jon. aor. part.* -τείλας, izlaziti (o *suncu)*
ὑπερτερίη, ή, *ep.* gornji dio kola za prevoženje veće količine stvari, košara *(Od.* 6, 70)
υπέρτερος 3. *ep. i poet.,* υπέρτατος 3. *ep. i poet., komp. i superl. od* υπέρ, gornji, viši, vrsniji, bolji, moćniji, ουδέν ὑπέρτερον ništa više, μάντεων ὑπέρτερον bolje nego vrači. *Superl.* najgornji, najviši, najveći, najmoćniji
ὑπερ-τίθημι (-θήσω *itd.), jon. impf.* ὑπερετίθεα, *i med.* -τίθεμαι., *jon. aor. konj.* ὑπερθέωμαι, *jon.* 1) saopćiti, povjeriti, τί τινι. 2) *(ob. med.)* odgađati, odlagati, τί.
ὑπερ-τῖμάω, *poet.* veoma štovati, τινά ως τίνα
ὑπέρ-τονος 2. *poet.* odviše napet, prenapet
ὑπερ-τρέχω *poet., aor. inf.* ὑπερδραμεῖν, u trku stići, prestizati, nadvladati; prekršiti, pogaziti, νόμιμα; pretrčati, trčati preko puta
ὑπ-έρυθρος 2. crvenkast
ὑπερ-ύψηλος 2. veoma visok, previsok
ὕπερφαλαγγέω svojom falangom natkriliti neprijateljsku, *aps. ili* τινός
ὑπερ-φέρω (-οίσω, -ήνεγκον, -ηνέχθην) 1) *tranz.* prenositi, prevoziti, τί τι što preko čega. 2) *intr.* natkriljivati, nadvisivati, τινός koga, τί što *ili* čim, τινί čim
ὑπέρ-φευ, *poet. adv.* preko mjere, odviše
ὑπερ-φίαλος 2, *adv.* -άλως, *ep.* 1) krepak, silan, izvrstan. 2) silovit, drzak, obijestan. 3) natprirodan
ὑπερ-φιλέω preko mjere ljubiti, τινά
ὑπερ-φοβέομαι, *dep. pas.* silno bojati se
ὑπέρ-φοβος 2. veoma strašljiv, veoma zabrinut
ὑπερ-φρονέω ponosit, ohol biti zbog čega τινί, prezirati, malo cijeniti, τινά, τί *ili* τινός
ὑπέρ-φρων 2. *poet.* obijestan, ponosit, ohol; velikodušan
ὑπερ-φυής 2. izvanredan, ogroman; nenaravan, strašan. *Adv.* ὑπερφυώς preko mjere, previše, izvanredno
ὑπερ-φύομαι, *intr. s aor. akt.* ὑπερέφῦν, *jon.* prerasti, natkriliti, τινά τινι koga čim
ὑπερ-χαίρω osobito radovati se, τινί *ili s part.*
ὑπερ-χλίω *i* -χλιδάω, *poet.* ponosit, obijestan biti
ὕπ-έρχομαι, *dep. s aor. akt.* ὑπήλθον, *ep.* ὑπήλυθον, *i* ίί π -ε ι μι, *inf.* -ιέναι, *jon. poet.* 1) silaziti, ulaziti, τί u što. 2) *prenes. i bez* λάθρα tajom unići, prišumati se, došuljati se, spopasti; ulagivati se, puzati pred kim; nadmudriti, prevariti; poduzimati (θαῦμα, φόβος)). 3) kriomice naprijed ići; *u Her. i* polagano uzmicati
υπερώα, *jon.* -ώη, ή, *ep.* nebo, nepce *(u ustima)*
ὑπ-ερωέω, *ep. aor.* -ερώησα, natrag ići, uzmaknuti
ὑπερώιον, τό, *ep. i* ὑπερωον, *u sing. i pl.* gornji kat kuće, gornje sobe, *gdje su stanovale žene. Adv. ep.* ὑπερωιόθεν iz gornje sobe
ὑπ-ερωτάω podmetati pitanje, zapitati, τί
ὑπ-έστην *v.* ὑφίστημι
ὑπ-έσχεθον *v.* υπέχω
ὑπ-έσχεο *v.* ὑπισχνέομαι
ὑπ-εύδιον, τό, zatišje, mjesto u zaljevu gdje se more stišava
ὑπ-εύθῦνος 3. α) koji je dužan polagati račun. *b)* odgovoran, τινί komu, τινός za što
ὑπ-έχω, *fut.* ὑφέξω, *aor.* ὑπέσχον, *ep. i* ὑπ--έσχεθον, *perf.* ὑπέσχηκα *itd., adj. verb.* ὑφεκτέον, pod čim držati, podmetati, ἵππους dati opasti kobile, *prenes. a)* dati, pružiti, εαυτόν τινι predati se, εαυτόν ἐξελέγξαι dati se ispitivati, *b)* podnositi, trpjeti, δίκην trpjeti kaznu, zadovoljštinu dati, τήν αἰτίαν τινός na se uzeti krivnju, λόγον τινί račun polagati, *slično i* εὐθύνας
ὕπ-ήκοος 2. koji sluša, poslušan, pokoran, podložan, zavisan, τινός, τινί. φόρω dužan plaćati danak. *Supst.* οι ὑπ. podanici. *Napose u Ateni* saveznici koji su morali plaćati danak
ὑπ-ημύω, *ep. samo perf.* 3. *sg.* ὑπεμνήμῦκε, naginjati se, πάντα ὑπεμνήμῦκε sasvim je oboren
ὑπ-ήνεικα *v.* υποφέρω
ὑπ-ήνεμος 2. *ep.* od vjetra zaklonjen, u zavjetrini
ὑπήνη, ή, *poet.* brk, zalisci, brada
ὑπηνήτης, ου, ό, kome je istom ponikao brk, koji je u prvom cvijetu mladosti, bradat
ὑπ-ηοϊος 3. pred zoru, στίβη ὑπ. jutarnji mraz
υπηρεσία, ή, *i* ὑπηρέτημα, τό, 1) (υπηρεσία) mornarska služba, mornari i veslači, momčad na brodu. 2) *uopće:* služba, usluga, rad, posao, pomoć, τινί
ὑπηρετέω službu obavljati, služiti, podupirati, pomagati, ugađati, želju ispunjavati; poslušan biti, pokoravati se, τινί, ες τίνα komu, τί, u čem
ὑπηρέτημα, τό, *v.* υπηρεσία
υπηρέτης, ου, ό, sluga, pomagač, drug, *napose* vođi za pomoć pridijeljeni vojnici, pobočnik, vojvodina pratnja
υπηρετικός 3. za službu određen, koji pomaže, unapređuje, pomoćni, ὅπλα ὑ. podređene bojne čete, *kao strijelci i dr. Supst. a)* ή ὑπ. služba, τινί. 6) τό ὑπ. (πλοῖον) pomoćni čamac
ὑπ-ήριπον *v.* ὑπερείπω
ὑπ-ήσω, ὑπ-ίημι *v.* ὑφίημι

ὑπ-ίλλω, *poet. upravo* podviti (rep οὐράν); *prenes.* στόμα τινί stisnuti usta pred kim, ponizno šutjeti

ὑπ-ίστημι *v.* ὑφίστημι

ὑπ-ισχνέομαι, *đep. med., fut.* ὑποσχήσομαι, *aor.* ὑπεσχόμην, *imper.* ὑπόσχου *(ep.* -σχεο, *i u tmezi), perf.* ὑπέσχημαι, *jon. i poet. i* ὑπ-ίσχομαι, *samo prez. i impf. 2. sg.* ὑπίσ-χεο, 1) obećavati, τινά *ili* τί, komu τινί, θυγατέρα τινί zaručiti. 2) izjaviti, uvjeravati, *aps. ili s inf.*

ὑπνο-δότης, ου, ὁ, *poet.* davač sna

ὑπνομαχέω sa snom se boriti

ὕπνος, ὁ, 1) *sing. i pl.* san, περί πρώτον ὕπνον u prvom snu, ὕπνον ἐχειν tvrdo spavati. 2) *personif.* "Ὑπνος bog sna, *sin Noći, brat Smrti*

ὑπνόω, *pas.* -όομαι, *perf.* ὕπνωμαι, *jon., i* ὑπνώω, *ep. intr.* spavati

ὑπνώδης 2. sanan, pospan, dremovan

ὑπνώω, *v.* ὑπνόω

ὑπό, *ep. i poet. i* ὑπαί, *iza imenice ili glagola anastrof.* ὕπο. *Adv.* 1) dolje, ozdo, ispod čega. 2) tajno, neopaženo. *B) prep.* I. ꝛ *gen.* 1) *lokal,* ispod *(odakle* ?), ispod, pod *(gdje* ? *kuda* ?); τά ὑπό τής γης što je pod zemljom. 2) *prenes. a) uz pas. ili glag. i imenice pas. smisla* θνήσκειν ὑπό τίνος ginuti od koga, ἡ ὑπό Μελήτου γραφή *M.* tužba, φεύγειν, φοβεϊσθαι *itd.* ὑπό τίνος, *b) kausal.* ὑπό φόβου od straha, ὑπό λύπης od žalosti, *c) naznač. pratnju:* ὑπ' αυλών pod svirkom. II. i *dat.* 1) *lokal.:* pod, ὑπό Ἰλίῳ pod Ilijem; i *glag. kretanja ako se ujedno misli i na mirovanje nakon kretnje, u hrv. ili srpskom ob. ah.:* ὑπό τῳ Εππω πίπτειν pasti pod konja. 2) *prenes. a)* ὑπό τινι εἰναι biti pod kim, u čijoj vlasti, γίγνεσθαι postati kome podložan. *b) = gen.* ὑπό δορί δαμηναι kopljem pogubljen biti, τίκτειν τινά ὑπό τινι roditi koga od koga, ὑπ' αύλῳ uz frulu, ὑπό σκότω u tami.

III. s *ak.* 1) *lokal,* pod *(kamo* ?) ὑπό Τροίην ἐλθεϊν doći pod Troju. *Katkad i sa znač. mirovanja kao dat.* ὑπ' αύγάς ἡελίοιο pod svjetlom sunca, po danu. 2) *temporal.* pod, za, ὑπό νύκτα pod noć i kroz noć. 3) = *dat. o podređenosti:* ὑφ' εαυτόν ποιεῖσθαι pod svoju vlast staviti, οι ὑπό τίνα čiji podanici, φεύγειν ὑπό τόν πεζόν bježati pod obranu pješačke vojske

ὑπο-άμουσος 2. vještinama *Muza* nešto tud

ὑπό-βάθρα, τά, okrugla podloga kreveta za njihanje

ὑπο-βαίνω (-βήσομαι, -έβην, -βέβηκα), *jon.* silaziti pod što, τεσσεράκοντα πόδας ὑποβάς τής ἑτέρης τωυτό μέγαθος za 40 stopa nižu od druge sazidavši

ὑπο-βάλλω (»βαλώ, -έβαλον, -βέβληκα *itd.), ep. prez. inf.* ὑββάλλειν, 1) *akt.* bacati *ili* stavljati ozdo; *prenes.* u govor upadati, prekidati, *b)* pružati, predlagati, kazivati, podsjećati, *aps.,* τι, *i* τινών, komu τινί. 2) *med.* podmetnuti, poda se metati; podmetnuti sebi (dijete); izmišljati, širiti lažne glasove μύθους

ὑπο-βλέπω 1) *akt. a)* ispod oka, tajno gledati, τί *i* προς τίνα. *b)* prijekim okom gledati,, prezirati, τινά ὡς τίνα. 2) *med.* mrko gledati, τινά na koga

ὑπο-βλήδην, *ep. adv.* (υποβάλλω) 1) upadajući u riječ. 2) ὑπ. σκέπτεσθαι, sa strane,, potajno motriti

ὑπόβλητος 2. *poet. i* υποβολιμαίος 3. podmetnuti, kriv, *uop.* prevarljiv

υποβολή,ή. podmetanje. 1) podmetanje djece;. ἐξ υποβολής recitirati Homerove pjesme tako da prvi rapsod podmeće (υποβάλλει) drugomu što mu valja pjevati. 2) naknada, odšteta. 3) krivotvorenje, patvorenje. 4) pobuđivanje, opominjanje

ὑπο-βρύχιος 3. koji je pod vodom. *K tomu-od neobičnog* ὑπόβρυξ, *ep. i jon. ak. sing.* ὑπόβρυχα θηκε zagnjuri ga

ὑπό-γαιος 2. *jon. poet.* podzemni

ὑπο-γίγνομαι (-γενήσομαι, -εγενόμην, -γεγένημαι, -γέγονα), *dep. med. jon.* pomalo postajati *aps. i* τινί

υπογραφή, ή, 1) potpis, natpis na podnožju.. 2) nacrt, oris. 3) bojenje, τών οφθαλμών očiju, OJ. obrva

ὑπο-γράφω 1) dolje napisati, potpisati, na> što τινί *(i o natpisu na knjizi). 2)* pisati za kim, bilježiti. 3) nacrtati, prikazati; propisivati, νόμους. 4) oči bojiti, podmazivati

ὑπό-γυος 2 *(i* -γυιος), pod rukom, priruci,, bliz, ἐξ ὑπογύου smjesta, odmah

ὑπο-δαίω, *ep. i samo u tmezi* potpaljivati,, podžizati

ὑπο-δάμναμαι, *ep. med.* podvrgavati se, pokoravati se

ὑπο-δδείσας *i si. v.* ὑποδείδω

ὑπο-δέγμενος *v.* υποδέχομαι

ὑπο-δεέστερος 3, *kompar. od neobič.* ὑποδεής, *adv.* -ερον ι -έρως, manji, neznatniji,. nižega roda, slabiji, preslab, *aps. i* τινός

υπόδειγμα, τό, biljega, slika, primjer, uzor

ὑπο-δείδω, *ep. i poet., aor.* ὑπέδεισα, *ep. v* ὑπέδδεισα, ὑποδδείσας, i *perf.* ὑποδέδοικα, ὑποδείδια, *plpf.* ὑπεδείδισαν, *i jon.* ὑποδειμαίνω pobojavati se, pribojavati se, bojati· se, τινά, τί, koga, čega

ὑπο-δείκνυμι *i* ὑπο-δεικνύω (-δείξω *itd.),, jon. aor. part.* ὑποδέξας, *a)* pokazivati, upućivati, odrediti. *Her.* 1, 189 označiti, odmjeriti, *b)* dokazivati, τί

ὑπο-δειμαίνω *v.* ὑποδείδω

ὑπο-δείσας *v.* ὑποδείδω

ὑπο-δέκομαι *v.* υποδέχομαι

ὑπο-δέμω, *jon., aor. inf.* -δεῖμαι kao podlogu zidati ozdo, podzidati, τί, od čega τινός

ὑποδεξίη »7» ὑποδεξείη, ἡ, *ep.* ugošćavanje, dočekivanje (gosta)

ὑποδέξιος 3. koji prima, prostran

ὑπόδεσις, εως, ἡ, *i* ὑπό-δημα, τό, 1) podvezivanje obuće, obuvanje. 2) dolje (na nozi) privezano, potplat, sandala, obuća

ὑπο-δέχομαι, 70«. ὑπο-δέκομαι, *dep. med.* (-δέξομαι, -εδεξάμην *itd.), ep. aor. konj.* 1. *sg.* -δέξομαι, *i od korijen, aor.* -εδέγμην 2. *sg.* ὑπέδεξο, 3. *sg.* ὑπέδεκτο, *inf.* -δέχθ-αι, *part.* -δέγμενος, 1) primati, dočekivati, k sebi pozivati *(os.* gosta), ugostiti, počastiti, τινά. 2) neprijateljski dočekati, napadati. 3) zanositi, zatrudnjeti. 4) međašiti, τί čim. 5) preuzimati, primiti, *a)* podnositi, τί. *b)* ponuditi se, obećavati, τι τινι, *ili s inf.*

ὑπο-δέω, *part.* -δών, *češće med.* ὑποδέομαι (-δήσομαι, -εδησάμην, -δέδεμαι) sebi pod što (τινί) (na nogu) privezati, τί, *naime* potplat, sandale, ὑποδεδεμένος obuven

ὑπό-δημα, τό, *v.* ὑπόδεσις

ὑπό-δικος 2. kriv, kažnjiv

ὑπο-δμώς, ώος, ὁ, τινός, *ep.* (kome podložan) sluga

ὑποδοχή, ἡ, dočekivanje, primanje, gošćenje

ὑπό-δρα, *ep. adv.* ispod oka, ἰδών mrko pogledavši

ὑπο-δράω, *ep., prez.* 3. *pl. rastegn.* -δρώωσι, pod kim raditi, pomagati, služiti, τινί

ὑποδρηστήρ, ήρος, δ, *ep.* sluga, poslužitelj

ὑπό-δρομος 2. *poet.* koji pod noge dolazi

ὑπο-δρώωσιν *v.* ὑποδράω

ὑπο-δύνω, *jon., i* ὑποδύομαι, *intr.* (-δύσομαι, -έδῦν, -δέδυκα), *k tomu ep. aor. mješov.* ὑπεδύσετο, 1) uroniti, *tj.* pod što puzati, silaziti, pod što postavljati se, sagibati se, da uzmeš koga na ramena, τί u što, τινί, ὑπό τι pod što. *Prenes. a)* podvrći se kome, uteći se pod čiju zaštitu, ὑπό τίνα. *b)* latiti se čega, preuzeti, τί. c) navući, oblačiti, što τί, pod što τινί. *d)* ušuljati se, ulagivati se, prodrijeti, τί, τινά, τινί, ὑπό τινι. 2) izroniti, izaći ispod čega, osloboditi se čega τινός

ὑπόδυσις, ἡ, *poet.* izlaženje ispod čega, umicanje, utjecanje

ὑποδύτης, ὁ, *poz.* donja haljina

ὑπο-είκω *v.* ὑπείκω

ὑπο-ζάκορος, ἡ, *jon.* podsvećenica, sluškinja u hramu, τινός

ὑπο-ζεύγνυμι (-ζεύξω *itd., i u tmezi),* 1) *akt.* potprezati, uprezati τί. 2) *pas. poet. s aor. inf.* -ζυγηναι, podvrći se, τινί čemu

ὑπο-ζύγιον, τό, tegleća tovarna marva; *poz. os.* magarac

ὑπο-ζώννυμι, *perf. pas. part.* ὑπεζωμένος, *jon.* 1) *akt.* dolje pasati, potpasivati, πλοῖον splav podvezivati. 2) *med.* sebi što pripasati, *ili* opasati τί

ὑπο-θερμαίνω, *ep.,* podgrijavati, *aor. pas.* ὑπεθερμάνθη, ugrijati se, umekšati se

ὑπό-θερμος 2. *jon.* malo ugrijan, *prenes.* ogorčen, ozlojeđen

ὑπόθ-εσις, εως, ἡ, 1) podloga, osnova, glavna misao, načelo; glavno pitanje, zadaća, predmet, ideja, tema, nacrt; postavljen uvjet, pretpostavka. 2) povod

ὑπό-θ-ευ *v.* ὑποτίθημι *i* τίθ-ημι Ὑπο-θήβαι, αἱ, Hipoteba, *mjesto u Beotiji,*

kasn. Potnija ὑποθήκη *i* ὑποθημοσύνη, ἡ, na ruku dato.

1) kapara, savjet, opomena, uputa, nauk. 2) zalog

ὑποθυμίς, ίδος, ὁ, *poet.,* vijenac od mirisnoga cvijeća, spleten oko vrata i prsiju

ὑπο-θωπεύω, *jon. poet.* laskati, milovati

ὑπο-θωρήσσομαι, *ep. med.* potajno oružati se, τινί na što

ὑπο-κά-9-ημαι, *jon.* ὑπο-κάτημαι, 1) sjediti *ili* postavljen biti, žv τινι, čekajući koga τινά. 2) biti u zasjedi. *Perf. od*

ὑπο-καθίζομαι u zasjedu leći

ὑπο-καίω, *jon.* potpaljivati, zapaliti

ὑπο-κάμπτω *(i u tmezi),* 1) *ep.* zavijati pod što, γλωχῖνα *(Il.* 24, 274). 2) zakretati, ispod mete zakrenuti, *dakle:* ne stići je, zaostajati

ὑπο-καταβαίνω pomalo silaziti

ὑπο-κατακλίνω 1) doznačiti kome donje mjesto na počivalu. 2) *pas. prenes.* podložiti se, pokoravati se, τινί

ὑπο-κάτημαι, *jon. mj.* ὑποκάθημαι, *što v.*

ὑπο-κάτω, *adv.* dolje, ispod, *i s gen.*

ὑπό-κειμαι *(i u tmezi),* pod čim ležati, *prenes. a)* biti podloga, temelj, *b)* biti podložan, pokoravati se, τινί. c) ležati pred čim, tu biti, nahoditi se. *Supst.* τό ὑποκείμενον osnova, pretpostavka; mjesto radnje (u drami); *gram. t. t.* subjekt

ὑπο-κεκάδοντο *v.* ὑποχάζομαι

ὑπο-κηρύττομαι, *med.* dati oglasiti; hvalisavo slaviti

ὑπο-κῑνέω 1) *tranz.* malo, *tj.* tiho micati, gibati, *prenes.* podražiti. 2) *intr. a)* malo micati se. *b) perf.* ὑποκεκίνηκα nešto šenut biti

ὑπο-κλάζω iznutra izdavati glas, mrmljati, gunđati, τί μάτην ὑπέκλαγες; što si zalud zamrmljao... *(Sijed.)*

ὑπο-κλίνομαι, *ep. pas., aor.* -εκλίνθη, leći pod što τινί

ὑπο-κλονέομαι, *ep. pas.* tiskati se pred kim bježeći, τινί

ὑποκλοπέομοα, *ep. med.* sakrivati se

ὑπο-κνίζομαι, *pas.* potajan podražaj osjećati, *u part.* s podraženom požudom

ὑπο-κορίζομαι, *dep. med.* vladati se kao dijete, tepati; *prenes.* nešto umaljivati, nešto ružno blažim, milijim imenom prikrivati, ljepšati; *rijetko obratno:* pogrdnim imenom nazivati

ὑπο-κρητηρίδιον, τό, *jon.* podmetak pod kotlom za miješanje vina

ὑπο-κρίζω pištati, šikati, τί μάτην... ὑπέκριγες; što si zalud šiknuo? *(Sijed.)*

ὑπο-κρίνομαι, *dep. med.* (-κρῖνοῦμαι, -εκρῑνάμην, -κέκρῖμαι), 1) *ep. i jon.* na pitanje svoj sud izricati, odgovarati, τί τινι. 2) tumačiti, τί. *Napose a) o govorniku:* razlagati,

govoriti, zagovarati, τινί. *b)* glumiti, prikazivati, *aps. ili* τινά, τί; pretvarati se, hiniti
ὑπόκρισις, ιος, ἡ, *jon.* odgovor; pretvaranje, licemjerstvo; deklamacija, predavanje; glumačko prikazivanje
ὑποκριτής, οῦ, δ, 1) glumac, *aps. ili* τινός, εν τινι u čem. 2) licemjer
ὑπο-κρύπτομαι 1) *med.* sebe »7» svoje sakrivati. 2) *pas., aor.* ὑπεκρύφθη, pod čim τινί, sakriven biti
ὑπό-κυκλος 2. *ep.* koji ima kotače ozdo, τάλσρος košara s kotačićima
ὕπο-κυμαίνω malo odozdo talasati se
ὑπο-κύομαι, *ep. med., aor. part.* -κυσαμένη, zatrudnjeti, bred, ždreban biti
ὑπο-κύπτω, *jon. i poet.* sagibati se pod što; *prenes.* pod koga skučiti se, podložan biti, τινί
ὑπό-κωφος 2. nagluh
ὑπο-λαμβάνω (-λήψομαι, -έλαβον, -είληφα *itd., i u tmezi)* 1) odozdo prihvatiti, na leđa naprtiti, pod ruku uzeti, τινά. *Prenes. a)* gostoljubivo dočekati, ugostiti koga, pod okrilje uzeti, s pohvalom primiti, *b)* uhvatiti, pograbiti, spopasti, nastupiti, *aps. ili* τινά, τί. *c)* nastojati predobiti, δημον. *d)* govor, prijedlog prihvatiti, shvatiti, razumjeti, misliti za što držati, περί τίνος, *inf., ak. s inf.,* ὡς, 8τι. *e)* oduzeti; u riječ upasti, riječ prihvatiti; odgovarati, prekidati
ὑπο-λάμπω ispod čega svijetliti, sjati, svanuti, granuti
ὑπο-λείβω *poet.* žrtve ljevanice prinositi
ὑπο-λείπω (-λείψω, -έλιπον, -λέλοιπα *itd?)* 1) *akt.* ostavljati. 2) *med.* za sobom ostavljati. 3) *med. i pas. s fut.* -λείψομαι, *aor.* -ελείφθ-ην, *perf.* -λέλειμμαι, α) ostavljen biti, zaostajati, *aps. i* τινός za kim; το ὑπολειπόμενον zadnja četa; *o noći:* odmicati, proteći, *b)* preostati; ostati (na životu); lišen biti, ostati bez čega, τινός
ὑπο-λευκαίνομαι, *ep. pas.* bijeljeti se
ὑπόληψις, εως, ἡ, 1) prihvaćanje, *os.* prihvaćanje riječi; ἐξ ὑπολήψεως *recitirati Homerove pjesme tako da drugi rapsod prihvaća* (ὑπολαμβάνει) *riječ ondje gdje je prvi prestao.* 2) odgovor, prigovor. 3) mišljenje, naslućivanje, pretpostavka
ὑπ-ολίζων 2. *ep.* nešto manji
ὑπο-λογίζομαι, *fut.* -ιοῦμαι, *adj. verb.* -ιστέον, *med.* računati, obazirati se na što, razmatrati, τί
ὑπό-λογος. 2. koji dolazi u račun, na što se obazire, ὑπόλογόν τι ποιεῖσθαι obazirati se na što
ὑπό-λογος, ὁ, zaračunavanje, obzir
ὑπό-λοιπος 2. ostao, zaostao, još na životu
ὑπο-λόχδγος, ὁ, podlohag, zapovjednik od 50 momaka, *tj.* polovice Iona (λόχος)
ὑπο-λύω (λόσω *itd.), ep. i u tmezi,* 1) *akt.* odriješiti, odvezati ispod čega. *Napose a)* iz jarma životinje isprezati. *b)* odriješiti obuću komu, izuvati τινά. *Prenes.* γυῖά τίνος učiniti da klecaju, učiniti da klone, razglobiti; μένος skršiti, utuci. 2) *med. a)* tajno izbaviti, osloboditi, τινά τίνος koga od čega *b) ep. korjen. aor.* ὑπέλυντο *pas.,* razglobiše se, klonuše, γυῖα
ὑπο-μαλακίζομαι mekši postajati, -όμενος λέγω blaže govoriti
ὑπό-μαργος *2. jon. uvijek u kompar.* ὑπομαργότερος nešto odveć bijesan; nešto odveć budalast
ὑπο-μενετέον, treba čekati, *adj. verb. od*
ὑπο-μένω (-μενῶ, -έμεινα, -μεμένηκα), *α)* zaostajati, zatrajati se, na svom mjestu *ili* na životu ostati, *b)* čvrsto stajati, ne bježati, opirati se. c) čekati, iščekivati, *d)* podnositi, izdržati, trpjeti; usuditi se; *aps.,* τινά, τί, s *inf., s part.*
ὑπο-μιμνήσκω, *dor.* ὑπομιμνάσκω 1) *akt.,* -μνήσω, -έμνησα, *dor.* -έμνδσα, sjećati koga čega, u pamet dozivati, pominjati, nabrajati, *aps. ili* τινά, čega τινός »7»" τί, i *part.,* δτι, εἴ. 2) *pas.* ὑπομιμνήσκομαι *s aor.* ὑπεμνήσθην sjećati se, opominjati se, τί, *ili s neupr. zav. reč.*
ὑπό-μισθος 2. najmljen, τινός po što
ὑπο-μνάομαι, *ep., impf. 2. pl. rastegn.* -εμνάασ8-ε, tajno prositi ženu, γυναίκα, umiljavati se
ὑπόμνημα, τό, *i* ὑπόμνησις, εως, ἡ, *α)* sjećanje, spomen, *b)* opominjanje; opomena. *c)* spomenik, spomenica, kronika
ὑπ-όμνυμαι na osnovi zakletve tražiti od godu sudbenog roka
ὑπο-νείφω malo sniježiti. U *pas.* νύξ ὑπονειφομένη noć s malom mećavom, τινί pri čem
ὑπο-νήιος 2. *ep.* koji leži pod gorom Nejem, Νήιον, *što v.*
ὑπο-νοέω slutiti, naslućivati, nagađati; sumnjati; τί, s *ak. s inf.,* ὡς, δπως
ὑπόνοια, ἡ, 1) naslućivanje, nagađanje, misao, sumnja. 2) slikovni izričaj, smisao, alegorija
ὑπο-νοστέω natrag ići, vraćati se, silaziti, spuštati se, opadati (o *vodi)*
ὑπο-νυστάζειν, *var. za* νυστάζειν *Plat. Simp.* 223 *D,* malo (za)drijemati
ὑπο-πάσσω, *fut.* -πάσω, *jon.* posipavati odozdo, τί
ὑπόπεμπτος 2. tajno poslan (kao uhoda)
ὑπο-πέμπω tajno poslati
ὑπο-πεπτηώτες *v.* ὑποπτήσσω
ὑπο-περκάζω, *ep.* pomalo postajati tamnim, crnjeti (o *grožđu)*
ὑπο-πετάννυμι, *ep. u tmezi, aor. part.* -πετάνσαζ, ozdo prostirati, τί
ὑπό-πετρος 2. ozdo kamenit, kršan, s kamenitim tlom
ὑπο-πίμπλάμαι, *pas. s aor.* -επλήσθην, 1) pomalo se puniti, τινός čim. 2) zatrudnjeti, τέκνων jedno dijete za drugim dobivati
ὑπο-πίμπρημι, *jon., aor. inf.* -πρήσαι, ozdo zapaljivati, potpaljivati, τί

ὑπο-π(νω (-πίομαι, -έπιον, -πέπωκα), 1) malo piti, pijuckati. 2) podavati se piću, opijati se; ὑποπεπωκώς pripit
ὑπο-πλάκιος 3. *ep.* koji leži pod gorom Plakom
ὑπό-πλεος 2. *jon.* prilično pun, τινός
ὑπο-ποιέω 1) *akt.* pod čim raditi, potajno uzrokovati. 2) *med.* spletkama nastojati predobiti, primamiti, τινά
ὑπό-πτερος 2. krilat, perjatan
ὑποπτεύω, -εύσω *itd., augm.* ὑπώπτ. slutiti, sumnjati, zabrinut biti, bojati se, τί, τινά (ί τινά ὡς), *ίζ* τίνα, s μή. *Pas.* sumnjiv, u sumnji biti
ὑπ-όπτης, ου, 6, *poet.* sumnjiv, sumnjičav
ὑπο-πτήσσω (-πτήξω, -έπτηξα, -έπτηχα), *ep. perf. part. pl.* -πεπτηώτες, šćućuriti se, od straha zavući se pod što τινί, bojati se, plašiti se; poniziti se, podložan biti; puzati pred kim, *aps. ili* τινά, *i* τινί poštovati koga
ὕπ-οπτος 2. *upravo* odozdo pogledajući *ili* pogledan, *stoga a) akt.* sumnjičav, bojažljiv, nepovjerljiv, *aps.,* τινί, ζς, προς τίνα. *b) pas. 6* nerado viđen, sumnjiv, mrzak. *Adv.* ὑπόπτως sumnjivo, ὐ. ἴχειν τινί biti kome sumnjiv
ὑπο-πτυχίς, ίδος, ἡ, *ροζ.* pukotina, nabor
ὑπ-όρνυμι, *ep.* 1) *tranz., aor.* -ώρσε *(u tmezi),* pobuđivati, poticati, τί. 2) *intr.* ὑπόρνυμαι i *aor. redupl.* ὑπώρορε, *korjen. aor.* ὑπώρτο, *i plpf.* ὑπορώρει (i *u tmezi),* pomalo podizati se, nastajati, počinjati
ὑπο-ρρήγνϋμαι, *intr. s aor.* ὑπερράγην, dolje raskinuti se, αἴθήρ ozdo otvoriti se, s) neba provaliti, puknuti
ὑπό-ρρηνος 2. *ep. o ovci:* koja ima pod sobom janje, koja doji janje
ὑπ-ορύσσω *ili* -ττω, *jon.* potkapati, podrovati, τί
ὑπόρχημα, τό, osobita vrsta stažima, *uz koji kor obuzet radošću, što je u radnji nastao preokret, pjevajući i pleše*
ὑπο-σημαίνω znak davati, zapovijedati, τί, čim τινί. *Pren.* nagovještivati, τί
ὑπο-σπανίζομαι, *poet. med., perf.* ὑπεσπάνισται, malo oskudijevati, trebati, τινός
ὑπο-σπάω (-σπάσω, -έσπασα *itd.)* dolje odvući, pomalo natrag vući
ὑπό-σπονδος 2. pod primirjem, po ugovoru, pod zaštitom ugovora
ὑπο-σσαίνω, *poet.* malo repom mahati, prijazan biti, laskati
ὑπο-σσείω, *ep. mj.* ὑποσείω, odozdo drmati, okretati
ὑπο-στάθμη, ἡ, talog
ὑπο-σταίη *v.* ὑφίστημι
ὑπο-στάχύομαι, *ep.* kao klasje proklijati, isklasati, *prenes.* uspijevati
ὑπό-στεγος 2. pod krovom, *aps. ili s* δωμάτων *mj.* ὑπδ τά δώματα
ὑπο-στέλλω 1) dolje povući, skidati jedra. 2) uzdržljiv biti, ustegnuti se *(u govoru), med.* προς τίνα od straha ustezati se, žacati se, od straha šutjeti
ὑπο-στενάζω *(fut.* -άξω), *poet.* ὑποστεναχίζω, *ep. i* ὑπο-στένω 1) tiho uzdisati, stenjati. 2) *o zemlji:* ozdo tutnjiti
ὑπο-στιγμή, *-ή,gram. t. t.* interpunkcija, zarez
ὑπο-στόρνυμι, i *aor. inf. ep.* ὑποστορέσαι, *i* ὑποστρώννυμι *i* -στρωννύω (-στρώσω *itd.),* ozdo prostirati, τί τινι što komu, ὑπέστρωτο *med.* sebi prostri je, *pas.* bilo je prostrto
ὑπο-στρατηγέω biti podvojvoda, τινί pod kim
ὑπο-στράτηγος, ὁ *(i* -γίς), podvojvoda, *tj.* zamjenik vojvodin; *npr.* taksijarh, lohag
ὑπο-στρέφω (i *u tmezi),* 1) *tranz. akt.* obraćati, okretati, τί. 2) *intr. akt. med. i pas. {at.* -στραφήσομαι, -εστράφην, -έστραμμαι, *ep. fut.* -στρέψεσ-9-αι, *aor. part.* -στρεφθ-είς) okretati se, vraćati se, pomalo uzmicati. *Ksen. An. 2,* 1, 18 lukavo izmicati, učiniti se nevješt
ὑπο-στροφή, ἡ, okret, vraćanje, uzmicanje, bijeg, ές ὑπ. *u Dem.:* obrnuto
ὑπο-στρώννυμι *v.* ὕποστόρνυμι
ὑπο-σχεθεῖν *v.* ὑπέχω
ὑπο-σχέσθαι *v.* ὑπισχνέομαι
ὑπόσχεσις, εως, *jon.* ιος, ἡ, *i ep.* ὑποσχεσίη, ἡ, ί) obećanje, obricanje. 2) zvanje, profesija
ὑπο-σχών *v.* ὑπέχω
ὑποτακτικός 3. *ροζ.* koji se podređuje, hipotaktičan; *gram. a)* ἡ ὑπ. (se. ζγκλυσις) subjunktiv »7«' konjunktiv. *b)* τδ ὑπ. *(se.* ἄρθρον) *articulus postpositivus*
ὑπο-τάμνω *v.* ὑποτέμνω
ὑπο-τανύω *v.* ὑποτείνω
ὑπο-ταρβέω, *ep.* bojati se, τινά koga
ὑπο-ταρτάριος 2. *ep.* koji je dolje u Tartaru
ὑπο-τείνω (-τενώ, -έτεινα, -τέτακα), *ep.* ὑπο--τανύω *(aor.* ὑπο-τάνυσσαν *u tmezi),* pod što napinjati, pod što vući, τί. *Prenes. a) akt. i med.* obećati, s *inf. b) med.* τί τινι komu što predlagat' da na to odgovori *i* navoditi ga na to. *c)* napinjati, povećavati, zadavati, ὁδύνας
ὑποτείχισμα, τό, podzidan opkop, zid poprijeko
ὑπο-τελέω plaćati, οι. φόρον danak *i si., ili* άξίην globu; *ali i bez dodatka:* danak plaćati
ὑπο-τέμνω *i* -τέμνομαι, *jon.* ὑποτάμνομαι, *at.* -τεμώ, -έτεμον, -τέτμηκα, *aor. ep. i jon.* -έταμον, -ταμόμενος, dolje odrezati, podrezivati, tajno odrezati, τί. *Prenes.* presjeći, zakrčiti put, τινά komu; osujetiti, τί
ὑπο-τίθημι, *fut.* -θ-ήσω *itd., ep. aor. med. imper. 2. sg.* ὑπόθ-ευ (i *u tmezi),* 1) *akt. a)* podmetati, podlagati, o što upirati, temeljem postaviti, *b)* dati, postaviti; pobuđivati; dati u zalog; pretpostaviti, τί. 2) *med. a)* sebi podmetati, τί. *b)* sebi kao temelj, načelo postaviti, osnivati, uzeti kao predmet raspravljanja, preduzeti. c) komu što kazivati, pokazati, upućivati, savjetovati, pomagati, τί *ili s inf.,* δπως, τινί komu

ὑπο-τοπάζω = ὑποτοπέω
ὑπο-τοπέω, s *med.-pas.* -έομαι, *aor.* ὑπετοπήθην *(s akt. znač.)* sumnjati, slutiti, nagađati, tí što, τινά na koga *s inf., ak. s inf., i* μή
ὑπο-τρέμω *(i u tmezi), i* ὑπο-τρομέω, *ep., impf. iter.* ὑποτρομέεσκον *(i u tmezi),* dolje na koljenima drhtati, τινά drhtati pred kim, bježati od koga
ὑπο-τρέφω 1) *akt.* pomalo hraniti, činiti da raste. *2) med.* tajno (pri sebi) hraniti. 3) *pas.* nanovo rasti
ὑπο-τρέχω, *aor.* ὑπέδραμον, 1) trčati pod što τινί. 2) u trčanju prestići, uhvatiti. 3) ulagivati se. 4) broditi mimo, τί
ὑπο-τρέω, *aor.* -έτρεσα, *ep.* od straha drhtati, bojati se, uzmicati, bježati od koga τινά
ὑπο-τρομέω *v.* ὑποτρέμω
ὑπο-τροπή, ἡ, uzmicanje, povratak
ὑπό-τροπος 2. *ep.* vraćajući se, na povratku, ὑπ. ἱκνεῖσθαι vraćati se
ὑπο-τύπτω, *aor.* -έτυψα, *jon.* dolje turiti, do dna zagnjuriti
ὑπο-τύπωσις, ἡ, nacrt, primjer
ὕπ-ουλος 2. unutra gnojan, *tj.* izvana zdrav, a iznutra pokvaren, prevarljiv, podmukao, κάλλος κακῶν ὕπουλον ljepota pod kojom je zlo
ὑπουράνιος 2. *ep.* pod nebom, *prenes.* koji se diže do neba, pod nebo
ὑπουργέω služiti komu, pomagati, učiniti komu što, τινί τι. *Pas.* τα ὑπουργημένα τινί što je kome dobra učinjeno
ὑπούργημα, τό, *i* υπουργία, ἡ, usluga, ljubaznost
υπουργός 2. koji je na pomoć, uslužan, koji sudjeluje, τινί pri čemu
ὕπο-φαίνω 1) *akt. tranz. ep.* izvlačiti, iznositi ispod čega τινός. 2) *akt. intr. i pas.* pomalo pokazivati se, *o danu, godišnjim vremenima:* svitati, počinjati se, nastajati
ὑπό-φαυσις, ιος, ἡ, *jon. zapr.* slaba rasvjeta kroz rupu, otvor za svjetlo, otvor
ὑπο-φείδομαι, *dep. med.* malo štedjeti
ὑπο-φέρω (-οίσω, -ήνεγκον *itd.) jon. aor.* -ήνεικα, 1) ispod čega nositi, odnijeti, ukloniti, τινά. 2) dalje nositi, niz vodu voziti, *pas.* dolje ploviti, τινί u što; *pren.* dati se zavesti, zapasti. 3) ozdo držati, poticati, uzbuditi, τί. 4) za kim nositi, ὅπλα; *prenes.* podnositi, trpjeti, τί
ὕπο-φεύγω *(i u tmezi),* tajno utећi, umaći, τινά, τί
ὑπο-φήτης, ου, 6, *ep.* tumač božjih znamenja, prorok; ὑπ. Μουσάων pjesnik
ὕπο-φθάνω, *aor. part.* ὑποφθάς *i med.* -φθάμενος, *ep.* pretjecati, τινά. 5 *part. znači* prije, *a part. se prevodi finitnim glagolom*
ὑπο-φθέγγομαι, *dep. med.* tiho govoriti
ὑπο-φ-9-ονέω potajno zavidjeti
ὑπο-φορά, ἡ, izgovor, izlika
ὑπο-χάζομαι, *ep., redupl. aor.* -κεκάδοντο, malo uzmaknuti, τινός od koga
ὑπό-χειρ, ρος, ὁ, ἡ. *poet., i* ὑπο-χείριος 2. *i* 3. koji je pod rukom, u vlasti, podložan, τινί; ὑ. ποιεῖν τινί τι komu što podložiti; ὑ. ποιεῖσβ-αι sebi podložiti; ὑ. εχειν u svojoj vlasti imati
ὑπο-χέω (-χέω, -έχεα, -κέχυκα *itd.), ep. i jon., aor. ep.* ὑπέχευα *(i u tmezi),* 1) podasipati, podlijevati, podastrijeti, prosipati što τί, pod što ὑπό τινι. *Prenes.* ἀπιστίη ὑπεκέχυτο αὖτω nije mogao vjerovati *(Her.* 2, 152)
ὑπο-χ-9-όνιος 2. *ep. poet., poz.* podzemni
ὑπ-οχλέομαι, *ep. pas. (u tmezi),* pod što valjati se
ὕποχος 2. *a)* podložan, pokoran, τινί. *b)* kriv čemu τινός
ὑπο-χρίω 1) *akt.* podmazivati, dolje mazati, ličiti, τινά koga *(ispod očiju). 2) med.* sebi podmazati, τί
ὑπο-χωρέω *(i u tmezi)* 1) uzmicati, ukloniti se, pokoravati se, popuštati; bježati, τινός od čega. πεδίοιο s polja, τί pred čim, τινί pred kim. 2) pomalo *ili* tajom napredovati, naprijed ići
ὑπό-ψαμμος 2. koji ima ozdo pijeska, pjeskovit
ὑπο-ψία, *jon.* ίη, ἡ, sumnja, slutnja, *i pl.*
ὑπό ψ ιος 2, *ep.* mrzak, omražen, τινός komu
ὑπτιάζομαι, *poet. pas.* natrag nagnuti se
ὑπτιόομαι, *poet.* obrnuti se, izvrnuti se
ὀπτιος 3. *(supinus)* natrag nagnut, na leđima ležeći, nauznak; okrenut; *o zemlji:* plosnat, ravan
ὑπ-ωμοσία, ἡ, zakletva *kojom se zaklinjao protivnik predloženoga zakona, izjavljujući da ga on kani pobijati*
ὑπ-ώπια, τά, *ep.* lice ispod očiju, lice
ὑπ-ώρεια, *jon. i* ὑπώρεα i ὑπωρέη, ἡ, sa τοῦ δρουζ *i bez toga,* obronak, podnožje brda
ὑπ.-ώρορε *v.* ὑπόρνυμι
ὑπ-ωρόφιος 2. *ep.* koji je pod krovom; ὁ ὑπ. ukućanin
ὑπ-ώρσα *i* ὑπ-ώρτο *v.* ὑπόρνυμι
"Τργις, *i* Σύργις, ὁ, *pritok Tanaisov (sada Donjec)*
'Τρίη, ἡ, 1) *grad na Euripu u Beotiji. 2) Urija, grad u donjoj Italiji, između Tarenta i Brundizija*
Ὑρκανία, ἡ, *perzijska satrapija na Kaspijskom moru. Adj.* Ὑρκάνιος 3. *Stanov.* οἱ Ὑρκάνιοι, *koje su Perzijanci cijenili kao dobre konjanike*
'Τρμίνη, ἡ, *grad u sjev. Elidi*
ὗς, ὑός, ὁ, ἡ, *ak. sg.* ὗν, *pl.* ὗς *(u dvosložnom padežu* 0), *ep. dat. pl.* ὕεσσι, *ak. pl.* ὕας, *i* σῦς, σῦός, ὁ, ἡ, *dat.* συΐ, *pl. nom* σύες, *dat.* συσί, *ak.* σῦς, *s ep.* σύεσσι *i* σύας, svinja, krmak; vepar, nerast (ἄγριος, κάπρος)
ὑσγῖνο-βαφής 2. kermesom obojen, crvenkast
δσδος, ὁ, *eol.* — ὄζος, *b,* grana
'Tatai, ὧν, at, *grad u Beotiji (po Her. dem u Atici)*

ὑσμίνη, ἡ, *s metapl. dat.* ὑσμῖνι, *ep.* bitka, boj. *Adv.* ὑσμίνηνδε u boj Ὑστάσπης, ου, η, ην, *vok.* -πη *i* -πα., *jon. gen. pέος i* εω, *dat.* εῖ, *ak.* εα, *vok.* "Υστασ-πες, 1) *mitski kralj perzijski.* 2) *otac Darijev.* 4) «n *Kserksov.* 5) *prijatelj Kirov, u Ksen. Kirupediji*

ὑστάτιος i ὕστατος 3. *v.* ὑστερος

ὑστερα, *jon.* -ρη, ἡ, maternica

ὑστεραῖος 3. slijedeći; koji je slijedećega dana. *Supst.* ἡ ὑστεραία slijedeći dan, sutradan, (ἐν) τη ὑσ., (ἐς) τήν ὑσ. sutradan, *aps., s* ἡ *ili s gen., npr.* τη ὑσ. της μάχης na dan nakon bitke

ὑστερέω *i* ὑστερίζω, *fut.* -ιώ, 1) kasnije dolaziti, (za)kasniti, oklijevati, kasnije otići, το εἰδέναι kasnije saznati, τινί u čem, čim, τινός iza čega *ili* koga, απάντων u svem, των καιρών pravo vrijeme promašiti, κραυγή ουδέν ὑστερίζουσα τοῦ λαγώ vika koja ne zaostaje za trčanjem zeca. 2) zaostajati, τινός za kim, ὑστ. κεραλής λεόντων kloniti se glave lavova

ὑστερό-ποινος 2. *poet.* koji kasno kažnjava

ὕστερος 3. *kompar.,* ὕστατος 3. *superl., ep. i* ὑστάτιος 3. potonji, slijedeći, slabiji, gori, *Superl.* posljednji, zadnji, najkrajnji, *ob. se prev. adv.* najposlije, *aps., ili* τινός od koga, τινί čim, γένει po rodu mladi. *Supst.* ἡ ὑστατη posljednji dan. *Adv. a)* ὑστερον, -ερα, ἐς ὑστερον *i* ἐσὑστερον, εις το ὑστ., ἐν ὑστέρῳ, ἐξ ὑστερης poslije, zatim, kasnije, ubuduće, kasno, το ὕστ. posljednji put, o'ι ὑστερον potomci. *Aps. ili* τινός, ὕστ. γίγνεσθαι τίνος zaostajati za kim, *i* μετά τι *ili* ἡ, ολίγον malo, *b)* ὑστατον, ὑστάτιον, (τά) ὑστατα najposlije, posljednji put

ὑστερο-φ&όρος 2. *poet.* koji kasnije štetu donosi, zatire

ὕστριξ, ιχος, ὁ, ἡ, *jon.* jež

ὕφ-αιμος 2. *poet.* krvav

υφαίνω, *fut.* ὑφανῶ, *aor.* ὕφηνα, *perf. pas.* ὕφασμαι, *aor. pas.* ὑφάνθην, *adj. verb.* υφαντός, *ep. prez. konj.* 3. *sg.* -νησιν, *impf. iter.* -νεσκον, s *ep. spored. obi.* ὑφάω, *prez.* 3. *pl.* ὑφόωσι, 1) *akt.* tkati, presti: *prenes.* osnove i besjede presti, snovati, smišljati, izmisliti. 2) *med.* sebi tkati, τί

ὑφ-αιρέω *{i u tmezi) jon.* ὑπαιρέω, (-αιρήσω, -εἷλον, -ἡρηκα *itd.), jon. perf. pas. part.* ὑπαραιρημένος, 1) *akt.* ispod čega uzimati, τί τίνος, skratiti, odrezati, ugrabiti. 2) *med.* za se uzimati, tajno otimati, krasti, τί ζκ τίνος; s puta maknuti, smaknuti, τινά

ὕφ-αλος 2. *poet.* koji je pod morem, podmorski

ὕφ-αμμος 2. *poz.* pjeskovit

ὑφάντης, ου, ὁ, i ἀνθρωπος *i bez njega,* tkalac

υφαντικός 3, *superl.* -ώτατος, vješt tkanju, ἡ -κή tkalačka vještina

υφαντός 3, *adj. verb. od* υφαίνω, *ep. i poet.* otkan. *Supst.* τά υφαντά vezene tkanine

ὑφ-άπτω, *jon.* ὑπάπτω, ozdo *ili* potajno potpaljivati

ὑφ-αρπάζω, *jon.* ὕπαρπάζω (-άσω *itd., i u tmezi),* potajno grabiti, otimati, krasti, τί; λόγον riječ komu oduzeti, govor prekinuti

ὑφασμα, τό, tkanje, *aps. i* τινός

ὑφάω *v.* υφαίνω

ὑφειμένως, *adv. part. perf. pas. od* ὕφίημι, potišteno, ponizno, smjerno

ὑφ-έλκω, *ep. impf.* ὑφελκε, odozdo *ili* potajno odvući, τινά ποδοῖιν koga za noge

ὑφ-έρπω, *impf.* ὑφεἵρπον, *poet.* pod što puzati, prikrasti se, širiti se, τινά, τινί

ὑφ-ηγέομαι, *dep. med.* polako naprijed kretati, naprijed ići, pokazivati put, voditi, napućivati, pokazati, τί *ili* προς τι, komu τινί

ὑφήγησις, εως, ἡ, vođenje, uputa, naputak, prijedlog, τινός

ὑφηγητήρ, ἥρος, ὁ, *poet., i* υφηγητής, οῦ, ὁ, *poet.* voda, upravitelj, savjetnik, učitelj

ὑφ-ηνίοχος, ὁ, *a) kod Ksen.* kočijašev pomoćnik *(Jer je Abradat u boju sam ravnao kolima), b) kod Hom.* kočijaš koji je podložan borcu

ὑφ-ιζάνω *poet. i poz., i poet.* ὑφίζω posaditi se, sjesti; spuštati se, uleći se

ὑφ-ίημι *(često u tmezi), jon.* ὑπίημι (-ήσω, -ηκα *itd.),* I. *akt. tranz. i pas.* 1) dolje slati, dolje metati, spuštati, τινά *ili* τί, (ὑπό) τινι pod što, τινί čini, εἴς τι na što, λόχον zasjedu stavljati. 2) *prenes. a)* potajno slati, nalog davati, podgovoriti, τινά τι koga na što. *b)* podavati, popuštati, dopustiti, priznati, τινί τι. II. *akt. intr. i med.* uzmicati, popuštati, zaostajati, kaniti se; ὑφειμένη πλέω smotanih jedara plovim, *b)* dopuštati, priznati komu τινί *i s inf. c)* privinuti se uz koga, ušuljati se, τινί. *d)* na što spreman biti

ὑφ-ίστημι, *jon.* ὑπίστημι, *A) tranz.* 1) *akt. i pas.* (ὑφίστην, ὑποστήσω, ὑπέστησα, -εστάθην) stavljati pod što, postavljati, pripuštati, τινά, τί, pod što τινί. 2) *prenes.* postavljati, γνώμας σοφάς, δόλον. — *B) intr. med.* ὑφίσταμαι *s fut.* ὑποστήσομαι, *aor.* ὑπέστην, 3. *pl. ep.* ὑπέσταν, *perf.* ὕφέστηκα, 1) postavljati se, stati pod što, τό ὑπιστάμενον γάλα progrušano mlijeko; stati, postaviti se, εν τινι (u zasjedu). 2) stajati pred neprijateljem, nasuprot stajati, navalu dočekati, oprijeti se, izdržati, odoljeti, προς τι čemu, τινί komu, *i* τινά u boju ogledati se s kim. 3) staviti se pod koga »7»" što, *a)* podložiti se, pokoriti se, τινί. *b)* preuzimati, preduzimati, podnositi što τί. *c)* obećati, τινί τι, *ili s inf.,* μῦθ-ον zadati, *d)* tu biti, nahoditi se

ὑφ-οράω, *ob.* ὑφοράομαι *(fut.* ὑπόψομαι, *aor.* ὑπεῖδον, » -όμην) odozdo gledati, prijekim okom, sumnjivo gledati, τινά, τί

ὑ-φορβός (0), ὁ, *ep., i* σῦ-φορβός, ὁ, *ep., i s* ἀνήρ »T» παις, svinjar

ὑφ-ορμέω, *poz.* u luci (potajno) usidren biti zbog zaklanjanja *ili* vrebanja

ὑφ-ορμίζομαι, *med.-pas. aor.* -ωρμισάμην, u luku ulaziti, osidrati brod

ὕφόωσι *v.* υφαίνω
ὑψ-αγόρας, *jon.* -ρης, ου, ὁ, *vok.* -γόρη, *ep.* koji visoko., *tj.* oholo govori, oholorek
ὑψ-αύχην, ενός, ὁ, ἡ, visoka vrata, ohol, ponosan
ὑψ-ερεφής 2, ὑψ-ηρεφής *2, i* ὑψόροφος 2. *sve ep.,* visoko gore pokrit, visoko građen, visok
ὑψηλό-κρημνος 2. *poet.* s visokim obroncima, vrletan, strm
ὑψηλό-νους 2. visoka uma, το ὑψ. visok um
ὑψηλός 3. visok; *prenes.* uzvišen, *u zlu smislu:* ohol. *Supst.* τα ὑψ. visine. *Adv.* ὑψηλά visoko
ὑψ-ηρεφής 2. *v.* ὑψερεφής
ὑψ-
ηχής 2. *ep.* koji, držeći glavu visoko, nj isti »7« rže ὕψί, *ep.,* ὑψόθι, *ep.,* ὕψόσε, *ep., i* ὑψοῦ,
ep. jon. i poet., adv. a) visoko, u visini. *b)* (ὕψι, ὑψόσε, ὑψοϋ) uvis, gore. *Superl.* ὑψιστος 3, *poet.* najviši ὑψί-βατος 2. *poet.* koji je na visokim nogama,
visokonog
ὑψι-βρεμέτης, ου, ὁ, *ep.* višnji gromovnik
ὑψί-ζυγος 2. *ep. upravo:* koji sjedi visoko (na veslačkoj klupi), koji visoko stoluje, visokovladni, Ζευς ὑψί-θρονος 2. *poet.* koji u visini sjedi na
prijestolju, uzvišen
ὑψι-κάρηνος 2. *ep.* visoka vrha, visokovrh
ὑψί-κερως, ων, *ep. i poet.* visokorog, dugorog
ὑψί-κομος 2. *ep.* visoko brsnat, brsnata vrha
ὑψῖ-κόμπως, *poet. adv.* hvastavo
ὑψῦ-πετήεις, εσσα, εν, *ep. i* ὑψι-πέτης, ου, *ep.* koji visoko leti, αἴετός orao ptić iz visina
ὑι|π-πέτηλος 2. *ep. i poet.* koji uvis lista, visokolisnat, visovrh
ὑψί-πολις 2. *poet.* koji uzdiže grad, dika gradu; koji visoko stoji u državi
ὑψί-πους, -πουν, *gen.* -ποδός, *poet.* visokonog; νόμοι, koji se krile u visinama, uzvišeni
ὑψι-πῦλος 2. *ep. i poet.* visokih vrata, visokodverni
ὑψί-πυργος 2. *poet.* visokih tornjeva
ὕψιστος, *superl., v.* ὕψι
ὑψόθεν, *adv.* odozgo, s visine, *aps., i* ϊκ
τίνος
ὑυόθι, ὑψόσε *i* ὑψοϋ *v.* ὕψι
ὑυ-όροφος 2. *v.* ὑψερεφής
ὕψος, εος, ους, τό, 1) visina, vrh; εις ὕψος
uvis, *aps. ili s gen. mjere.* 2) *prenes.* uzvišenost, dostojanstvo
ὑψόω, *ροζ.* uzvisivati
ὕω 1) *akt. s aor.* δσε, kvasiti, slati kišu; *impers.* ίει kiši; i *ak.* kiša pada na što. 2) *Pas. s fut.* ϋσεται, *aor.* ὕσθ-η, kišom nakvašen ἐiti, kisnuti

φ

Φ, *φ*, το φεῖ (φι), *dvadeset i prvo slovo grčkoga alfabeta, kao brojni znak* φ' = 5CO

φάανθ-εν, φαάν&η *od* φαείνω, *v.* φαίνω 4.

φαάντατος *v.* φαέθ-ων

φαγέδαινα, ή (φαγεῖν), *poet.* čir kao rak-rana

φαγεῖν, *inf. defekt, aor.* Μφαγον za έσθ-ίω *(v.* £δω), e/>. *ind.* φάγον, &ση/. 3. S£. φάγησι, *inf.* φαγέμεν ί φαγέειν, jesti, trošiti, *aps.,* τί što, τινός od čega

φάγος, ό, izjelica

Φάγρης, ητος *grad na Pangeonu u Makedoniji*

φάε, od φάΡε, *aor.* 3. *sg. od osn.* <paf (φάΡος) pokaza se, nastade

φάεα, *ak. pl. od* φάος, *v.* φώς

φαείνω υ. φαίνω 2. ι 4.

φάέ&ων, ούσα, ον, *ep. i poet.,* φαεινός 3. *ep., komp.* φαεινότερος, *poet.* φαεννός 3, (eo/. φάεννος), *superl.* φαεννότατος 3, ep. «e-*pravil.* φαάντατος, αί. *kontr.* φανός 3, φαίδιμος 2. ep., *i* φαιδιμόεις, ό, ep., φαιδρός 3, α<ίν. φαιδρώς, 1) svijetao, sjajan, jasan, žarki, blistav, vedar. 2) *prenes. a) (os.* φαίδιμος, φαιδιμόεις) svijetao, divan, krasan; slavan, *b)* (φαιδρός) vedar, veseo, *aps., ili ίπί* τινι

φαεσί-μβροτος 2. *ep.* koji smrtnicima svijetli, ήέλιος φ. sunce vidjelo svijeta

Φαίαξ, ακος, ό, *pl. ep.* Φαίηκες, οι, Feačani, *mitski narod na'otoku Sheriji*

φαίδιμος 2. *v.* φαέθων

Φαίδρη, ή, *kći kretskoga kralja Minosa, žena Tezejeva*

φαιδρός, -δρώς *v.* φαέθων

φαιδρόω *i* φαιδρύνω rasvjetljavati; čistiti; *prenes.* razveseliti, krijepiti, odobriti. *Aor. pas.* έφαιδρύνθησαν *i* φαιδρω&έντα veseo, zadovoljan biti

φαιδρύντρια, ή, *poet.* pralja

Φαίδων, ωνος, ό, *iz Elide, isprva rob, kasnije oslobođen, učenik Sokratov i osnivač elidske filozofske škole*

Φ α ιν α ρ έτη Fenareta, *mati Sokratova, primalja,* (μαία). *Zato Sokrat i govori često slikovno o svom (duhovnom) primaljstvu* (μαιευτική)

Φαιδώνδας, ου, ό, Tebanac, *učenik Sokratov*

φαίην *v.* φημί

φαίνω 1) *akt. tranz., fut.* φανώ, *aor.* εφηνα, *perf.* πέφαγκα, *ep. prez. inf.* φαινέμεν, na svjetlo iznositi, činiti da bude vidljivo; pokazati, očitovati, javiti, oglasiti; učiniti da se glas razlegne, άοιδήν zapjevati. *Napose a)* (σημεῖον) znamenje poslati, *b) sudbeni t. t.* prijaviti, c) poslati; dati, ακοιτιν, γόνον; τί, τινά τινι. 2) *akt. intr. (rijetko) ep. i poet. (samo prez.), i ep.* φαείνω *(samo prez.),* svijetliti, sjati, pokazati se. 3) *med. tranz., fut.* φανοϋμαι, *aor.* έφηνάμην svoje što pokazivati, τα τόξα = έμέ και τα τόξα kao svoj plijen. 4) *med. intr. i pas.* φαίνομαι *(s jak. perf. akt.), fut.* φανοϋμαι *(jon.* -νέομαι) *i* φανήσομαι, *aor. jaki* έφάνην, *aor. slabi* έφάν-■9-ην *(u at. prozi samo pas.* bih pokazan, *kod trag. i intr.* pokazati se, έφάνην *samo intr.), perf. akt. jaki* πέφηνα *(intr.), i pas.* πέφασμαι, 3. *sg.* πέφανται, *inf.* πεφάνθαι, *part.* πεφασμένος *(intr. i pas.), ep. impf.* φαίνετο, *iter.* φαινέσκετο, *aor.* φάνην, 3. *pl.* φάνεσκε, *fut.* 3. πεφήσεται *(samo II. 17, 155)* φάνεν, *konj.* φανήης, *inf.* φανήμεναι, *iter. i (od* φαείνω) (έ)φαάν·9·[1]/), 3. *pl.* (έ)φάανθεν, *α)* na svjetlo izlaziti, pojaviti se, vidljiv postati, ukazati se, postati, roditi se; doći. *b)* sjati, svijetliti se, svitati; odlikovati se; ούδαμοϋ ništa ne biti cijenjen, ništa ne vrijediti, *c)* jasan, očevidan biti. *d)* javiti se, prikazivati se, nastupati, postati, *katkad* = biti. Φαινόμενοι prisutni, αμ' ήοΐ φαινομένηφιν čim svane zora; φανείς λόγος arhaios odavna poznata riječ, ό ζρως φανείς ljubav koja je silom provalila. *Često dolazi s predikat, oznakom, i to: s adj., s* δτι, *s part. s* ώς *i bez toga, gdje se part. prevodi finit. glagolom, a* φαίνω *s adv. kao:* očito, zaista, *npr.* ούδένα φαίνομαι άδικων očito ne činim nikome krivo, *ili on samo opisuje part., kao* φύσας φανί). *Često treba part. dopuniti, kao Ksen. Mem.* 4, 2, 20; *ili s inf.* φαίνεσ&αι *ob.* = δο-κεῖν; *i s prijed.* τα φαινόμενα εκ τίνος posije-

dak čega, οὐκ ἐν παύλη ἐφαίνετο nije bilo vidjeti kraja
φαιός 3. crnjkast, siv *(kod odijela znak žalosti)*
Φαιστός, ἡ, *grad na Kreti kod Gortina*
φάκελ(λ)ος, ὁ, svežanj
φακός, δ, *poet. jon. ροϛ.* leća; pjega na tijelu
φαλαγγηδόν, *ep. adv.* u bojnim redovima, redom, po redu
φάλάγγιον, τό, pauk
φαλαγγομάχέω, protiv falange *ili* protiv pješadije boriti se
φάλαγξ, γγος, ἡ, 1) *jon.* okrugao komad drveta, okrugao panj, valjak. 2) *a) acies,* bojni red. *b)* četa. c) čelo *ili* fronta tabora *ili* utaborene vojske. 3) pauk *(zbog dugih članaka na nogama)*
φ άλακρόομαι, *jon. pas.* ćelaviti
φαλ-ακρός 3. ćelav
φαλάρον, τό 1) metalne grbe (guke) na šljemu. 2) očni zakloni na oglavu, nakit na oglavu
φαληριάω, *ep. part.,* φαληριόων bijel biti, pjeniti se
Φάληρον, τό, *atenska luka, i ime jednoga dema, stoga stanov.* ὁ Φαληρεύς, *Adv.* Φαληροῖ u Faleru. Φαληρόθεν iz F., Φαληρόνδε u F. *Adj.* Φαληρικός 3.
φαλλικός 3. *poet.* koji falosu (φαλλός, *što v.)* pripada; *supst.* το φαλλικόν falska pjesma
φαλλός, ὁ, falos, *umjetno načinjeno muško udo koje se nosilo u ophodima*
φάλος, ὁ, kacigin obluk *koji teče od čela do šije*
φάμα *v.* φήμη
φάμεν, φάν *v.* φημί
φάνεν *i si. v.* φαίνω
φανερός 3. *i* 2, *adv.* -ρώς, *α)* vidljiv, svijetao, jasan, očit, javan, poznat, τινί, εν τινι, *s part.* očito, očito je, *ili* bijaše, da *itd.*; φ. ουσία *ili* χρήματα nepokretna imovina. *Adv.* ἐν τω φ., εις τό φ., ἐκ τοῦ φ. otvoreno, javno, očito, ἐκ φ. φεύγειν bježati ispred očiju, ἐκ τοῦ φ. ἀποστηναι očito se odmetnuti, *b)* poznat, slavan, odličan, znamenit, ugledan; εις τό φ. καθιστάναι postavljati na odlično mjesto
φάνεσκε, *ep. iter. za* (ἐ)φάνη, pokaza se, *v.* φαίνω 4.

I. φανός 3. *v.* φαέθων

II. φανός, ὁ, svijeća, luč, zublja
Φανοτεύς, έως, ὁ, *Fanotej, neki Fočanin, gost Orestov*
φαντάζομαι, *pas., fut.* φαντασθήσομαι, *aor.* ἐφαντάσθην, 1) vidljiv postajati, pojavljivati se, pokazati se, τινί komu. 2) *jon.* ponositi se. 3) sličan biti, izjednačivati se s kim
φαντασία, ἡ, *α)* priviđenje, pojava u snu, utvara, *b)* predodžba, slika u duši. 3) gizda, sjaj
φάντασμα, τό, 1) pojava, predodžba. 2) priviđenje, prikaza, utvara, strašilo
φάο, *prez. imper. ep., v.* φημί
φάος *v.* φώς
φάραγξ, αγγος, ἡ, gudura, rasjelina, dubok jarak, jama, bezdan
Φαρβαιθίτης νομός, ὁ, *kraj \ι donjem Egiptu*
Φαρέες, οἱ, *jon. grad u zapadnoj Ahaji*
φαρέτρα, *jon.* -ρη, ἡ, *i jon.* φαρετρεών, ώνος, ὁ, tobolac za strijele
φαρετρο-φόρος 2. *poet.* koji nosi tobolac, tobolčar
Φδρις, ιος, ἡ, *grad u Lakoniji južno od Amikle*
φαρμακεία, ἡ, upotreba lijekova, lijek, *u zlu smislu:* miješanje otrova, trovanje
φαρμακεύς, έως, ὁ, *i fem.* φαρμακίς, ίδος, ἡ, koji priređuje lijekove, ljekar, *u zlu smislu:* trovatelj, bajač, bajačica
φαρμακεύω upotrebljavti lijekove, upotrebljavati nešto (τί) za bajanje protiv koga, opčinjavati
φαρμακίς, ϊδος, ἡ, *v.* φαρμακεύς
φάρμακο ν, τό, 1) sredstvo za ublaživanje, ustuk. 2) lijek (ι *kao mast i kao piće).* 3) čarolije, otrovne trave, otrovni napitak, otrov. 4) sredstvo za bojenje, boja
φαρμακοποσία, ἡ, pijenje lijeka »7» otrova, *i od toga nastala* nesvjestica, omaglica
φαρμάσσω, *u Plat.* -ττω, umjetno sredstvo upotrebljavati, *i to:* 1) opčinjati, zatravljivati, τινά. 2) trovati τινά, τί. 3) jačati, πέλε-κυν *(umakanjem u hladnu vodu), Od.* 9, 393
Φαρνάβάζος, ὁ, *sin Farnakov, satrap u Maloj Frigiji i Bitiniji za Danja Nota i Artakserksa Mnemona*
Φαρναζά-9-ρης, ὁ, *sin Artabatov, voda Inda*
Φαρνάκης, *gen. at.* ου, *jon.* εος, ὁ, *perzijski* satrap oko *god.* 430. *pr. n. e., otac Farnabazov*
Φαρνάσπης, εω, ὁ, *otac Otanov, tast Kirov*
Φάρος, *kod trag.* φάρος, εος, ους, τό, *ep. jon. i poet., upravo* nošnja, odijelo, a) ogrtač, *gornja haljina bez rukava, b)* jedro, *c)* pokrivač, *i bez* ταφήιον mrtvački pokrov
Φάρος, ἡ, 1) *mali otok i grad pred Nilovim ušćem, gdje je kasnije osnovana Aleksandrija.* 2) *otok Hvar*
φάρσος, εος, τό, *jon.* dio, kotar, πόλιος
φάρυγξ, υγγος, ὁ, *i* ἡ, jednjak, ždrijelo, grkljan
φάς *v.* φημί
φάσγάνον, τό, *ep. i poet.* nož, mač
φασγάνουργός, ὁ, *poet.* kovač mačeva
Φάσηλις, ιδος, ἡ, *primorski grad u Likiji. Stanov.* οι Φασηλῖται
φάσ-9-αι *v.* φημί
φασιανός (ὄρνις), ὁ ptica iz Fazisa, fazan, gnjetao
Φασις, ιδος *i* ιος, ὁ, 1) *rijeka u Kolhidi, kod Her. međa između Azije i Evrope.* 2) *u Ksen. An.* 4, 1, 4 *gornji Araks. Stanov. uz ove rijeke* οι Φασιανοί, *jon.* Φασιηνοί
φά(ϊκω *v.* φημί
φάσμα, τό, 1) pojava, oblik, obličje, ταύρου. 2) čudnovata pojava (pomrčina sunca), prikaza u snu, znamenje. 3) utvara, sablast. 4) i *dodatkom* δια τόνου *prenose se zamjedbe*

oka na uho, pa to onda nisu više proizvodi svjetlosti, nego proizvodi zveka, tj. tonovi. *(Sijed.)*

φάσσα, *novoat.* φάττα, ἡ, divlji golub, grivnjaš

φασσο-φόνος *2. ep.* koji divlje golubove ubija ιρηξ jastreb golubar

φατίζω, *aor. akt.* ἐφάτισα, *pas.* ἐφατίσθην, *jon. i poet.* 1) govoriti., kazivati. 2) obećati (djevojku)., zaručiti je

φάτις, *ak.* -ιν, *ep. jon. i poet.* = φήμη, *što v.*

φάτνη, ἡ, *sing. i pl.* jasle, korito, *u kojem se blagu daje hrana*

φάττα *v.* φάσσα

φαυλίζω i *ροζ.* φλαυρίζω zlim smatrati, prezirati, kuditi, τινά, τί

φαῦλος 3. *i 2. i* φλαῦρος 3. 1) slab, nesposoban, nekoristan, neobrazovan, nespretan, luckast. 2) neznatan, bezvrijedan, priprost, običan, siromaški. 3) prost, jednostavan, lak, bez truda. 4) zao, neugodan, štetan; *napose: a)* zao, nemoralan, prost, *b)* lakouman, bezbrižan, οι φαῦλοι prosta svjetina. *Adv.* φαύλως i φλαύρως loše, jadno, zlo; φλ. ἐχειν u zlu, u nevolji biti, τί nešto u oskudnoj mjeri imati; φλ. πράττειν τινί zlo prolaziti čim; φλ. ἀκούειν na zlu glasu biti

φαυλότης, ητος, ἡ, prostota, zloća, oskudnost, slabost, nesposobnost, neznanje

φέβομαι, *ep. pas.* (— φοβέομαι), *samo prez. i impf.* gonjen biti, bježati, κατά μέγαρον, ὑπό τινι pred kim, τινά izbjegavati koga

φέγγος *v.* φως

Φειά, ἡ, *i* Φεαί *ili* Φέαι, αί, *luka i glavica na jugozapadu Elide*

Φειδίας, ου, 6, Fidija, *sin Harmidov iz Atene, osobito poznat kao graditelj golemih božjih kipova od pozlaćene slonove kosti (Zeus u Olimpiji i Atena Partenos). Krivo optužen umro je g.* 431. *u tamnici*

φείδομαι, *dep. med., at. fut.* φείσομαι, *aor.* ἐφεισάμην, *ep. aor.* φείσατο, *redupl.* πεφιδέσθαι, πεφιδοίμην, *fut.* πεφιδήσομαι, *upravo* odijeliti se, rastavljati se od čega, *stoga a)* uzdržati se, kaniti se čega, propustiti, čuvati se, kloniti se, τινός, *b)* štedjeti, τινός koga *ili* što, tvrdi čiti, škrt biti

φειδώ, όος, οῦς, ἡ, *i ep. i poet.* φειδωλή, ἡ, štođenje, štednja, štedljivost, škrtost, τινός

φειδωλός 3. štedljiv, škrt, τινός u čem

Φείδων, ωνος, δ, 1) *kralj Tesproćana.* 2) *tiranin u Argu (oko g.* 750. *pr. n. e.), koji je Peloponežanima uveo s istoka mjere, težine i novac.* 3) *jedan od tridesetorice u Ateni.* 4) *inače vlast, ime*

Φειδώνειος 3. koji potječe od Fidona (Φείδων, *što v.*)

ΦΕΝ *i* ΦΑ; *korijen ep. redupl. aoristu* Ζπεφνον *i* πέφνον, *inf.* πεφνέμεν, *part.* πεφνών *(neki* πέφνων), *perf. pas.* πέφαμαι, *fut.* 3. πεφήσομαι, ubiti, pogubiti, usmrtiti, ἐξ αἰών πέφαται oduzet je život

φενδκίζω varati, τινά

φενακισμός, ὁ, prijevara

φ ένα ξ, άκος, ὁ, varalica, lažac

Φενεός i Φένεος, ἡ, *grad u Arkadiji*

Φεραί, ών, αί, *dat.* ης, *grad u Tesaliji. Stanov.* ὁ Φεραίος

φέρβω, *samo prez. i impf.* pasti (pasem); *pas.* hraniti se, ὑπό τίνος čim

φερ-έγγυος 2. koji jamči, jamac, τινός za što, *ili s inf.;* vrstan, sposoban, prikladan

Φερε-κράτης, ους ὁ, *pjesnik stare at. komedije; njegova komedija* "Αγριοι *prikazivana je god.* 420. U *njoj je zbor bio sastavljen od podivljalih ljudi*

φερέ-οικος 2. *ep. jon.* koji kuću sa sobom nosi

Φερενδάτης, ὁ, *sin Megabazov*

φέρεσκε *v.* φέρω

Φέρης, ητος, ὁ, *sin Kretejev i Tirin, otac Admetov, osnivač grada Fere u Tesaliji*

φέριστος *v.* φέρτερος

φερνή, ἡ, *i u pl.* oprema, miraz

Φερσεφάττη, ἡ, *v.* Περσεφόνη

φέρτερος *i* φέρτατος *ili* φέριστος 3. *ep. i poet. komp. i superl. za* ἀγαθός, bolji, izvrsniji, čestitiji, valjaniji, korisniji, spaso-nosniji; najbolji, najizvrsniji, predobri, *os.* silniji, moćniji, jači, najhrabriji; *katkad po-jač. s* πολύ »7» μέγα, *aps.,* τινί u čem, *s inf.*

φερτός 3. *poet.* koji se mora nositi, koji se može podnositi

φέρτρον, τό, *ep.* nosila

φέρω, *at. fut.* ο?σω, *med.* οϊσομαι (ι *s pas. znač.), aor.* ἠνεγκα *i* -γκον *(os.* ἠνεγκον, -γκομι, -εγκε, -γκεῖν, -γκών), *med.* ἠνεγ-κάμην *i (rijetko)* -γκόμην, *imper.* -γκοϋ, *perf.* ἐνήνοχα, *pas.* ἐνήνεγμαι (-εγξαι *i var.* -εξαι *itd.), aor. pas.* ἠνέχ-θ-ην, *fut.* ἐνεχθήσομαι *i* οἰσθήσομαι, *adj. verb.* φερτός, οϊστός i οἰσ-τέος; *ep. prez. konj.* 3. *sg.* φέρησι, *imper. 2. pl.* φέρτε, *inf.* φερέμεν, *impf.* φέρον, *iter.* φέρεσκε, *fut. akt. inf.* οἰσέμεν, *aor. akt.* ἠνεικα *i* ἐνεικα, *inf.* ἐνεικέμεν *i* ἐνεῖκαι, *med.* ἠν. *i* ἐνεικάμην, *aor. mješov. imper.* οἶσε, οἰσέτω, οἴσετε, *inf.* οἰσέμεν(αι); *jon. aor. (uz* ἠνεικα *i* -κάμην), *inf.* (ἀν)οῖσαι, *perf. pas.* ἐνήνειγμαι, *aor.* ἠνείχθην, *fut. pas.* οϊσομαν, *i* φορέω, -ήσω *itd., ep. prez. konj.* 3. *sg.* φορέησι, *inf.* φορέειν, φορήναι *i* φορήμεναι, *impf.* φόρεον, *iter.* φορέεσκε, *aor.* φόρησα. I. *akt. tranz. i pas.* 1) nositi; na sebi imati; podnositi, trpjeti; i *adv.* χαλεπώς, ἀλγεινώς, βαρέως teško podnositi, teško osjećati, žalostiti se; τινά, τί, komu τινί, u čem (Ζv) τινι χαλεπώς, φ. *itd. s part., ili s* δτι, *ili* τινί (τί), žalostiti se, ljutiti se. 2) *s pojmom kretanja:* nositi, donositi, odnositi, odvući, otjerati, ε"ς τι kamo, τινί u čem. *Pas.* biti nošen, odnesen, zanesen, *i bez* επί τω αρματι voziti se; *prenes.* καλώς φ. dobro se nalaziti. 3) a) dobavljati, prinositi, davati, darivati, pripravljati, plaćati, τί τινι, pak s λόγον προς, Ζς τίνα *i bez toga* upraviti riječ na koga; χάριν τινι ljubav iskazati, *b)*

odnijeti, *os.* kao plijen., ugrabiti., porobiti, oplijeniti; zadobiti, steći *(os. trudom),* imati, τί, τινά. *c) u pas. često i:* na jeziku biti, pripovijedati se, spominjan biti. II. *akt. intr.* protezati se, prostirati se, ležati, *o putu:* voditi; *prenes.* smjerati na što, έ'ς, έπί τι, *ili s inf.,* το φέρον έκ θεοΰ što od boga dolazi, sudbina; *part.* φέρων *uz glag. kretanja* = naglo, *često znači* φέρων *kao i* έ"χων sa *ili je u hrv. ili srpskom pleonastično,* έδωκε φέρων donese i dade. *Imper.* φέρε *uz imper., konj. ili s indir. pit.* ded, deder. III. *med. tranz.* sebi nositi, odnijeti, uzeti; dobiti, steći, imati; μείζον φέρεσθαί τίνος *ili* ή više vrijediti od koga. IV. φέρομαι., *intr. med.-pas. (fut.* οϊσομαι, *aor.* ήνέχθην), *i bez* δρόμω brzo kretati se, odmicati, juriti, letjeti, bježati, nasrtati, doći, padati, rušiti se, ποΐ, δποι kamo, προς τίνα na koga; *i si.i s part.* ήξει φερόμενα brzo će doći, ώχόμην φερόμενος άπό τίνος brzo ostaviti se čega

φεΰ, *često i* φεϋ φεΰ, *uzvik 1) od boli ili ljutim:* jao! joj! s *nom., vok. ili gen.* 2) *čuđenja, udivljavanja:* ao! ej!, *s gen. ili inf. s* τό

φεύγω, *at. fut.* φεύξομαι *(dor. i at.* -ξοϋμαι), *aor.* Ζφυγον, *perf.* πέφευγα, *adj. verb.* φευκτός, όίφυκτος *i* φευκτέον; *ep. prez. inf.* φευγέμεν(αι), *impf.* φεΰγον, *iter.* φεύγεσκε, *aor.* φύγον, *konj.* 3. *sg.* φύγησι, *opt. 2. sg.* φύγοισθα, *inf.* φυγέειν, *iter.* φύγεσκε, *perf. akt. part. uz* πεφευγότες *i* πεφυζότες, *med. part.* πεφυγμένος *i adj. verb.* φυκτός, 1) bježati, pobjeći, uteći, umaći, uklanjati se čemu, izbjegavati, *aps., ili* τινά, τί, *i* τινά τι koga s obzirom na što, *u perf. s* τινός od čega *ili* iz čega oslobođen biti, *ili s inf., s* όπως μή, άπό τινός pred kim bježati, υπό τίνος od koga u bijeg natjeran biti, *ίχ,* ύπέκ, άπό τίνος, odakle, ες, προς, έπί τι kamo, διά τίνος kroza što. 2) bježati iz domovine, bjegunac, prognan biti, u progonstvo ići, ό φεύγων prognanik, *ili* τήν πατρίδα *i si.,* φυγήν trpjeti progonstvo, zatočen biti, ύπό τίνος od koga, έπί τινι poradi čega. 3) τήν δίκην *upravo* od kazne bježati, *zatim:* sudbeno progonjen biti, u parnicu zapleten biti, τήν γραφήν ύπό τίνος na sud pozvan biti, tužen biti od koga, *samo* φεύγω »7« s *gen.:* poradi čega optužen biti

φεύζω, *fut.* -ξω, *poet.* φεϋ φεΰ, *tj.* jao! jao! vikati, jaukati

φευκτός 3. *poet.* komu se može uteći, ού φ. neizbježiv

φεϋξις, εως, ή, *poet.* bijeg

φ ή (φή), *poet. partik.* kao, kao što

φήγΐνος 3. *ep.* bukov; trajan

φηγός, ή, bukva od koje se plod jede

φήη, *mj.* φη,.α. φημί

φηλητής *ili* φηλήτης, ό, *ep. i poet.* varalica, tat

φήμη* \> *dor.* φδμα, *ep.* φήμις, ιος, ή, *i ep., jon. i poet.* φάτις, ή, 1) objava, oglas, govor, riječ, glas; dobar glas, riječ božja, proroštvo, znamenje; kobna riječ. 2) govor, pogovor, dogovor, vijeće; vijest, priča. 3) Φ άμα, *personif.* božanski glas, kći nade'

φημί, 2, *sg.* φής (ί φής), 3. *sg.* φησί *itd., imper.* φάθι (φαθί), *inf.* φάναι, *part.* φάς, *ne at., rijetko* φάμενος, *impf. 2. sg.* Ιφησθα *(i* εφης), *fut.* φήσω, *aor.* Ζφησα, *adj. verb.* φατός; *ep. (jon. i poet.) prez. ind. 2. sg.* φήσθα, *konj.* 3. *sg.* φήη *i* φησι, *impf.* 1. *sg.* φήν, 2. *sg.* εφης, φής *i* φήσθα, 3. *sg.* φή, 1. *pΐ.^ψάμεν,* 3. *pl.* έφασαν *i* εφαν, φάσαν *i* φάν, *iter.* εφασκον *i* φάσκεν, *med. prez. 2. pl.* φάσθε, *imper. 2. sg.* φάο, 3. *sg.* φάσθω, *inf.* φάσθαι, *part.* φάμενος *(i poet. i jon.), impf.* (έ)φάμην, εφατο *i* φάτο, εφαντο t φάντο, *iter.* έφάσκετο (πεφασμένος, *II.* 14, 127. *v.* φαίνω), *k tomu* φάσκω, I. *akt.* I) očitovati, kazivati, reći, govoriti, spominjati, pripovijedati; tvrditi, uvjeravati; obećati; 05. φάσκω hvaliti se, dičiti se; *s* ού *ili* μή poricati, nijekati, zabranjivati; *aps. os. umetnuto (lat. induit),* εφη λέγων *mj.* έλεγε; τινά, τί, *i* τινά τι, Κορινθίους τί φώμεν; što da rečemo o K., *i* τί τίνος što o kom, *ili s inf., ak. s inf. (i part.),* ώς, οτι, komu προς τίνα. 2) u sebi govoriti: misliti, držati. 3) *prez.* φάσκω i *fut. i aor. os.* (po)tvrditi. II. *med. a)* = *akt. b) ep. s* ΐσόν τινι izjednačivati se, poređivati se s kim

φημί ζω, *poet. i poz.* 1) *akt. i pas.* razglašivati. 2) *med.* riječima izricati

Φήμιος, ό, *sin Terpisov, pjevač na Itaci*

φήμις *v.* φήμη

φήνη, ή, *ep.* morski orao

φήρ, φηρός, ό, *eol. mj.* θήρ, *ep.* zvijer, neman; *os. za oznaku Kentaura*

Φηραί, αί, *jon. mj.* Φαραί, *ep. i* Φηρή, *grad na Mesenskom zalivu*

φής, φής, φήσθ-α *v.* φημί

φθάν *i si. v.* φθάνω

φθάνω *(ep.* α, *at.* α), *at. fut.* φθήσομαι (ι φθάσω), *aor. jaki* έ'φθην (φθώ, φθαίην, φθήναι, φθάς) *aor. slabi* έΙρθασα, *perf.* εφθάκα; *ep. aor. ind.* 3. *sg.* φθ-ή, 3. *pl.* φθάν, *konj.* 3. *sg.* φθήσι (-φθήησι *var. od.* -φθαίησι), *pl.* φθέωμεν, φθέωσι, *opt.* 3. *sg.* φθαίη *i* φθαίησι, *med. part.* φθάμενος, pretjecati, prestizati, prije dolaziti, prije otići, prije učiniti, tινά koga preteći, τί što brzo učiniti, ες τι prije kamo doći; s *part. prevodi se* prije, *a part. određenim glagolom, npr.* μίν φθή Τελέμαχος βαλών T. ga prije pogodi; s *part. i* τινά, *npr.* φθάνουσιν έπί τω άκρω γενόμενοι τους πολεμίους dođoše na vrhunac prije nego neprijatelji. *Naprotiv, participi od* φθάνω *stoje uz druge glagole pa se prevode i oni* „prije" *Onda stoji* φθάνω *s* πρίν, πρίν ή, *s* ή, *ep. s gen. kompar.; s* ού— καί jedva što—kad, ούκ έφθασα είσιών και έξέπεσον jedva što uniđoh, baciše me napolje; 5 ού *i opt. s* αν *imperativno, npr.* ούκ αν φθάνοις λέγων, nećeš li odmah reći *tj.* reci odmah

φθαρτικός, 3. poguban, škodljiv, smrtan

φθέγγομαι, *dep. med.*, φθέγξομαι, έφθεγξάμην, (πρός)φθεγκτος, *ep. aor. ind.* φθέγξατο, *konj.* 1. *sg.* φθέγξομαι, glas puštati, zvečati, (pred govori ti; zvati, vikati; oriti se; *o konju:* rzati, *o orlu:* graktati
φθέγμα, τό, *v.* φθογγή
φθείρ, ρός, ό, *jon.* uš; smrekov klip, češer
φθειροτραγέω, *jon.* smrekove klipove jesti, *po drugima:* uši jesti
φθείρω, *ob.* složeno *at. fut. akt.* φθερώ, *med.* φθεροῦμαι *(s pas. znač.), aor.* έφθειρα, *perf. pas.* Zφθαρμαι, 3. *pl.* έφθάραται, *aor. pas.* έφθάρην, *fut. pas.* φθαρήσομαι, 1) *akt.* uništavati, upropašćivati, kvariti; pustošiti, poharati, τινά, τί. 2) *pas.* propadati, pogibati, pokvariti se, ozlijeđen, oštećen biti; *u perf.* razoren, opustošen biti, ὕπό τίνος od koga, *&x,* άπό τίνος od čega, τινί u čem, čim, προς τίνα na nesreću svoju namjeriti se na koga
Φθειρών ορός, τό, *bolje* Φθῖρών δρος *gora u Kariji*
φθέωμεν, φθί) *i si. v.* φθάνω
Φθίη, ή, *ep. dat.* Φθίηφι, *grad na Sperheju u Tesaliji i okolina toga grada, država Pelejeva. Stanov.* ό Φθῖος *i* Φθιώτης, ου, ό, *adv. ep.* Φθίηνδε u Ftiju. *Kasn.* Φθιώτις, ιδος, ή, *jon.* Φθιήτις, ή, *pokrajina u Tesaliji između Malijskoga i Pagasejskog zaljeva*
φθίμενος *v.* φθίνω
φθῖνάς, άδος, ή, *poet.* koji troši, slabi, vósos sušica
φθινοπωρινός 3. *poζ.* jesenski, *od*
φθῖν-όπωρον, τό, *tj.* δπώρα na izmaku, kasna jesen
φθίνω *(ep.* I, *at X), s ep. spored. obi.* φθίω *i* φθῖνῦθω, *rijetko u at. prozi, os. ep. poet. i jon.,* 1) *tranz. u akt., rijetko prez.* φθίνω, *uvijek fut.* φθίσω *aor.* ζφθισα *(ep.* ϊσ, *at.* ϊσ), *aor.* εφθῖεν (//. 18, 446), *i katkad prez.* φθινύθω, *impf. iter.* φθινύθεσκε, učiniti da čega nestane, uništavati, trošiti, zatirati, ubijati, pogubiti, τινά τί, οΐνον ispijati, φρένας, izjedati, κήρ mučiti. 2) *intr. od akt. ob. prez. i impf. od* φθίνω, φθίω *samo Od. 2,* 368, *katkad* φθινύθω, *i svi med. i pas. obi.: fut.* φθίσομαι *(samo ep.* I), *korjen. aor.* έφθῖμην, ζφθῖσο *itd., konj. ep.* φθίεται *mj.* -ηται, φθιόμεσθα *mj.* -ώμεθα, *opt.* φθίμην, φθῖτο, *imper.* φθίσθω, *inf.* φθίσθαι, *part.* φθίμενος, *perf.* Zφθιται, *plpf.* έφθίμην, έφθισο *itd.,* 3. *pl.* έφθίατο, *aor. pas.* 3. *pl.* ζφθιθεν, iščezavati, prolaziti, propadati, umirati, νύκτες, μήνες, *o proroštvu:* ne ispuniti se; φθίνων *i bez* μήν *u Hom.* druga polovica mjeseca, *u Atičana* posljednja trećina mjeseca; φθίμενος nestao, ubijen, mrtvac; τινί čim, na čem pogibati, *slično i* τί, καλόν οΐτον zlim udesom, φρένας srce (sebi) izjedati, ὕπό τινι, άπό, ζκ τίνος pogibati od čega
φθινώδης 2. *jon. i poζ.* sušičav φθϊσ-ήνωρ, ορός, 2. *ep. i* φθΤσί-μβροτβς 2. *ep.* koji ljude uništava, muževe ubija, ljudomoran
φθῖσῖς, εως, ή, nestajanje, slabljenje; sušica
φθῖτο, *opt. od* έφθίμην, *v.* φθίνω 2.
φθίω *v.* φθίνω
Φθιώτης, ό, *i* Φθιώτις, ή, *v.* Φθίη
φθογγή, ή, *ep. i poet.* φθόγγος-, ό, τ'φθέγμα, τό, glas, zvek, jek, govor
φθονερός 3, *adv.* -ώς, zavidan, zloban
φθονέω, -ήσω *itd., aor. pas.* έφθονήθην, zavidjeti, kratiti, zakraćivati, braniti, zabranjivati, τινί κome, τινός što, *ali i* τινί, έπί τινι, τί; ι *inf., ak. s inf. Pas.* krati mi se, zavidi mi se
φθόνος, ό, *i poet.* φθόνησις, εως, ή, zavist, zavidenje, uskraćivanje od zavisti, ουδείς φθ. *(se.* εστί) ne krati se, drage volje, τινός čija, προς τίνα (τι) prema komu (čemu)
φθορά, *jon.* φθορή, ή, * φθόρος, ό, *i u pl.* uništavanje, zator, pustošenje, gubitak; propast, smrt
φθορεύς, έως ό, *poζ.* zatirač, zavodnik, -φι- (ν) *ep. padežni nastavak, koji pristupa k raznim osnovama:* άγέληφι, στρατόφι, ορεσφι, ναϋφι *itd. Ti oblici dolaze u službi instrumentala, lokativa, ablativa, genitiva i dativa (samo II. 1,* 363 φρήτρηφιν)
φιάλη, ή, 1) *kod Hom.* niska, trbušasta posuda sa širokim dnom, kotlić; žara. 2) *od Her. dalje,* plitka zdjelica za žrtvovanje i pijenje
Φιγαλεύς, έως, ό, *stanov. Figalije, grada u južnoj Arkadiji*
φιλ-άδελφος 2. koji ljubi braću i sestre, φ. δάκρυα suze iz ljubavi prema sestri
φίλα ι *v.* φιλέω
φιλαίτερος *v.* φίλος
φιλ-αίτιος 2. koji rado tuži *ili* prekorava, kudilac
φίλ-ανδρος 2. koji ljubi muškarce, upaljenik, upaljenica, koja ljubi muža
φιλανθρωπία, ή, čovjekoljubље; uslužnost, darovi
φιλ-άνθρωπος 2, *adv.* -ώπως, čovjekoljubiv; prijazan, ljubazan, blag, milostiv, dobar
φιλ-απεχθήμων 2, *adv.* -όνως, svadljiv
φιλαργυρία, ή, *upr.* srebroljubље, pohlepa za novcem, gramzljivost
φιλ-άργυρος 2. lakom na novac, lakom
φιλαρχία, ή, želja za vladanjem
φίλ-αρχος 2. željan vladati
φίλατο *v.* φιλέω
φίλ-αυλος *2. poet.* koji voli frulu
φιλέεσκε *v.* φιλέω
φιλ-έλλην, ηνος, ό, ή, koji voli Helene
φιλ-εραστής, οΰ, ό, prijatelj ljubakanja, zaljubljen
φιλεραστία, ή, zaljubljenost
φίλ-εργος 2. *poζ.* radin, marljiv
φιλ-έταιρος 2. koji svoje prijatelje ljubi, ljubežljiv, τρόπος ćud koja voli društvo
φιλέω, *fut.* φιλήσω, *med.* -ήσομαι *(i s pas. znač.) itd., adj. verb.* φιλητέος 3, *ep. prez. konj.* 3. *sg.* φιλέησι, *inf.* φιλήμεναι, *impf.* φίλεον, *iter.* φιλέεσκε, *fut. inf.* φιλησέμεν, *aor. akt.* φίλησα, *med.* (έ)φίλατο, *imper.* φῖλαι,

pas. 3. *pl.* φίληθεν, I. *akt.* I) ljubiti., voljeti., ljubav činiti, milostiv biti, štititi, pomagati, komu τινά, τί. 2) *a)* ljubazno postupati s kim, ljubazno dočekivati *ili* ugostiti, *u pas.* ljubazno dočekan *ili* primljen biti, παρά τινι kod koga. *b)* (τω στόματι) cjelivati, τινά, τί. 3) o *stvarima:* rado činiti, običavati činiti, τί, »7» *s inf., koji često treba dopuniti, kao* γίγνεσθαι, *npr.* ὅπερ φιλεῖ što obično biva. II. *med.* (ἐφιλάμην) ljubazno brinuti se, τινά *i* περί πάντων

φίλη, ἡ, *V.* φίλος

φιλ-ήκοος 2. koji rado sluša

φίλημα, τό, milovanje, cjelov, poljubac

φιλ-ήνιος 2. *poet.* koji se uzdi pokorava, poslušan

φιλ-ήρετμο< 2. *ep.* koji rado vesla, veslorad, Φαίηκες

φιλητέος, τέον, *v.* φιλέω

φιλήτωρ, ορός, ἡ, *poet. i poz.* ljubaznica, draga, τινός

φιλία, *jon.* -ίη, *i* φιλότης, ητος, ἡ, ljubav, prijateljstvo, naklonost, δια, κατά, προς φιλίαν, φιλότητι iz prijateljstva, s ljubavlju, *aps., i* τινός prijateljstvo čije *ili* prema komu, *i te,* τίνα, ἡ ἐμή prema meni. *Napose a)* prijateljska sveza, savez, τινί. *b)* (φιλότης) gostoljubivost, *c)* (φιλότης) *ep.* (spolna) ljubav, ljubavno uživanje

φιλικός *i* φίλιος *v.* φίλος

φιλιππίζω biti Filipov pristaša

φίλ-ιππος, ὁ, 1) ljubitelj konja. 2) *kao vlast. ime*

Φίλιππος, ὁ, *sin Amintin, otac Aleksandra Velikoga, kralj, makedonski od* 359 — 336. *pr. n. e.*

φίλιστος *v.* φίλος

φίλιων, ον, *v.* φίλος

φιλό-γαμος 2. *poet.* rad ženiti se, rada udavati se

φιλογυμναστέω rado tijelo vježbati

φιλογυμναστία, ἡ, ljubav k vježbanju tijela

φιλο-γύναικες, οἱ, *metaplast. nom. pl. od.* -γύνης 2. ljubitelj žena, ženskar

φιλο-δέσποτος 2. *jon.* koji ljubi svoga gospodara, *os.* servilan, puzav

φιλό-δοξος 2. slavohlepan

φιλό-δωρος 2. podašan, podatljiv, darežljiv,

πράγμα φ. = podatljivost, darežljivost, nesebičnost, *aps., i* τινός

φιλό-ζωος 2, i -ζωος, 1) koji život voli. 2) koji žive stvorove voli

φιλο-β-εάμων 2. koji rado gleda

φιλό-θεος 2. *poz.* bogoljubiv

φιλοθηρία, ἡ, ljubav k lovu

φιλό-θηρος 2. koji lov voli, prijatelj lova

φιλ-οικτίρμων 2. *i poet.* φιλ-οίκτιστος 2. koji rado sažaljeva, milosrdan, milostiv; koji rado jadikuje, jaukav

φιλοινία, ἡ, *jon.* ljubav k vinu, piću

φίλ-οινος 2. piću predan

φιλό-καλος 2. koji ljubi, što je lijepo, pun ukusa, koji plemenito misli, περί τι, *'npr.* φ. περί ὅπλα koji voli lijepo oružje

φιλοκερδέω na dobitak težiti, pohlepan biti, htjeti obogatiti se, εκ τίνος

φιλο-κέρτομος 2. *ep.* podrugljiv, psovač

φιλο-κίνδῦνος 2, *adv.* -ύνως, koji voli pogibao, koji se rado izlaže pogibli, drzak, smion

Φιλο-κράτης, ους, ὁ, *pristaša Filipov, koji je* 348. *god. predložio mir s Filipom, a* 346. *ga s Eshinom skupa tako izdajnički uglavio da ga je Demosten tužio* παραπρεσβείας

φιλο-κτέανος 2. *ep.* lakom na blago, lakom

φιλο-κτήμων 2. *poet.* lakom

Φιλο-κτήτης, ου, ὁ, *sin Peantov iz Melibeje u Tesaliji, na glasu strijelac koji je imao luk i strelice Heraklove, bez kojih se nije mogla Troja osvojiti*

φιλο-κυδής 2. *ep.* koji ljubi slavu, slavohlepan, slavoljubiv

φιλό-λογος 2. prijatelj razgovora, OJ. učene zabave, *st. znalac* književnosti, učen

φιλο-λοίδορος 2. prijatelj pogrda, koji rado . grdi

φιλο-μάθής 2. koji se rado uči, željan znanja

φιλο-μμειδής 2. *ep.* koji se rado smiješi, 'Αφροδίτη smješljivka, nasmješljivka

φιλό-μουσος 2. koji voli umjetnost, *os.* muziku

φιλονεικέω, φιλονεικία *i* φιλόνεικος, *u starijim rukopisima i izdanjima često pogrešno pisano mj.* φιλονικέω, -νικία, -νικος, *što v.*

φιλονικέω 1) pobjedu ljubiti, o čast otimati se, natjecati se, takmičiti se, *aps.,* δπως, *ili* προς τι o što, *takođ.* τί *inf. s* τί *ili* δπως, svađati se, prepirati se o što, tvrdoglavo ostati pri čem

φιλονικία, ἡ, *i u pl.* težnja za pobjedom *ili* prvenstvom, natjecanje, nadmetanje, utakmica; častoljublje; želja za borbom, ljubomora, προς τίνα *ili* τι s kim *ili* čim, περί τίνος o što

φιλό-νῖκος 2. koji ljubi pobjedu, koji teži za prvenstvom, koji se nadmeće, takmiči; častoljubiv; svadljiv, *aps.,* προς τι, *i* προς τό *s inf. Supst.* τό φιλόνικον natjecanje. *Adv.* -νίκως natječući se, φ. ζχειν natjecati se, natječući se težiti na što, htjeti pravo imati

φιλό-ξεινος 2. *ep. i* φιλό-ξενος 2. koji goste (strance) ljubi, gostoljubiv, dočekljiv

φιλοξενία, ἡ, gostoljublje

φιλο-παίγμων 2. *ep. poet. poz.* koji voli šalu, šaljivac, veseo

φιλο-πόλεμος *2, ep.* φιλοπτόλεμος 2. koji ljubi rat, ratoboran

φιλό-πολις, ιδος, ὁ, ἡ, koji ljubi svoju domovinu, rodoljubiv. *Supst.* τό φιλόπολι rodoljublje, patriotizam

φιλοπονέω napor ljubiti, radljiv, marljiv biti

φιλοπονία, ἡ, volja za rad, radljivost, marljivost, περί τι

φιλό-πονος *2, adv.* -όνως, 1) koji voli rad, radljiv, marljiv, περί τι. 2) mučan, težak, naporan
φιλοποσία, ή, pohlepa za pićem, pijanstvo
φιλο-πότης, ό, 70». *poet.* pijanac
φιλοπραγμοσύνη, ή, želja za radom, radljivost; želja za parbljenjem
φιλο-πτόλεμος *v.* φιλοπόλεμος
φιλ-ορχήμων 2. ljubitelj plesa, koji rado pleše
φίλος 3, *vok. osim* φίλε ι φίλος, *fem. mj.* φίλη *dor.* φίλα (ĭ, *u prvoj jalini i* I), *komp.* φίλτερος *gotovo samo poet., at.* μάλλον φίλος, *sumnj.* φιλώτερος, -αίτερος, *ep. i* φίλιων, *superl. at. ob.* μάλιστα φίλος, *ali i* φίλτατος, *poet.* φίλιστος, φιλαίτατος, *pored,* φίλιος 3. i φιλικός 3. 1) *suus,* vlastit, svoj, *os. ep. za odijelo, tijelo, život; u pl.* svoji, mili, rođaci, prijatelji. 2) *(samo* φίλος) *pas.* ljubljen, mio, drag. *Supst. a)* φίλος, φίλη prijatelj -ica, drug, dragi, žena. *V)* φίλα milo, ugodno. 3) *akt.* koji ljubi, prijazan, prijateljski, sklon, odan. *Neutr. pl.* φίλα φρονεῖν »7« εἰδέναι τινί kome prijatelj biti, dobro mu misliti, φίλα ποιεῖσθαί τινι kome ljubav činiti. *Supst.* φίλιος *ili* Φίλιος Zeus, zaštitnik prijateljstva, *b)* φίλια prijateljski odnosi, c) τα φίλτατα što je najdraže, najmilije, *kao* mati, žena, djeca, *d)* τά φιλικά sklonosti za prijateljstvo, φιλικά παθεῖν ljubav mi se iskazala, φιλικά Ζργα djela prijateljstva, dokazi ljubavi, e) τό φιλικώτατον της ψυχής ideal umiljata značaja duše. /) ή φιλία *i bez.* γη *i si.* prijateljska zemlja, prijateljstvo. *Adv.* φιλικώς, *komp.* φιλικώτερον, φιλίως *i* φίλως, rado, iz ljubavi; prijateljski, prijazno, ljubazno
φιλό-σϊτος 2. koji rado jede
φιλο-σκώμμων 2. *jon.* podrugljiv
φιλοσοφέω,.ρ«·/. πεφιλοσοφηκότες, imati ljubav k znanosti, nauci, biti filozof, baviti se naukom; učiti se, izmišljati, razmišljanjem pronalaziti, *aps. ili* τί, φιλοσοφίαν nastojati oko mudrosti
φιλοσοφία, ή, ljubav k nauci, želja za znanjem, nastojanje oko nauke, znanosti, naobrazba, mudrost, filozofija, rječitost περί τι
φιλό-σοφος 2. koji ljubi znanje, koji teži na znanje, mudrost, filozofski, željan znanja. *Supst.* ό φ. » *bez* άνήρ mudrac, filozof. *Adv.* -σόφως filozofski, dostojno filozofa
φιλό-σπονδος 2. *poet.* koji ljubi žrtve ljevanice
φιλοστοργία, ή, nježna ljubav, nježnost
φιλό-στοργος 2. koji nježno ljubi, nježan.
φιλο-στρατιώτης, ου, 6, prijatelj vojnika *Supst.* τό φ. εἰς τι nježnost prema čemu
φιλο-σώματος 2. koji tijelo njeguje
φιλό-τεκνος 2. *jon. poet.* koji djecu voli
φιλοτεχνέω rado baviti se umjetnošću
φιλό-τεχνος 2. koji ljubi umjetnost; umjetan
φιλότης, ή, *v.* φιλία
φιλοτήσιος 3. *i 2, dor.* φιλοτάσιος, koji ljubavi *ili* prijateljstvu pripada, prijateljski, ljubavni, *a)* φ. έργα ljubavno uživanje, *b)* ή φιλοτησία, *se.* πόσις, prijateljski napitak, -σίας Q*en.) προπίνειν τινί piti u čije zdravlje, nazdravljati
φιλοτῑμέομαι, *dep. s fut. med.* -τιμήσομαι, *aor. pas.* έφιλοτιμήθην, *perf.* πεφιλοτίμημαι, častoljubiv biti, slavu tražiti u čem, isticati se, dičiti se čim, *aps., ili* έπί τινι, Ζν τινι, •προς τίνα, »7» ί *inf.,* φιλοτιμηθ-έντες δτι u svom častoljublju uvrijeđeni, što
φιλοτιμία, *jon.* -ίη, ή, 1) častoljubljе, želja za slavom, slavoljubljе, *b)* nadmetanje, natjecanje, revnost, revno nastojanje, τινός, έπί τινι, »7» περί τι za čim *ili* o što. *c) uzrok častoljublju,* čast, slava. 2) darežljivost, podatljivost
φιλό-τῑμος 2. častoljubiv, slavoljubiv. *Adv.* -τίμως, častoljubivo, revno, rado, ponosno, Ζχειν Ζν τινι slavoljubiv biti u čem, προς τίνα častoljubivo se natjecati s kim, προς τι živo nastojati oko čega
φιλοφρονέομαι, *dep. s fut.* -φρονήσομαι, *aor.* έφιλοφρονησάμην *i* έφιλοφρονήθην (s *akt. znač.j,* prijateljski misliti, prijazno i ljubazno susretati, prijateljstvo iskazivati komu τινί, prijazno pozdraviti, τινά
φιλοφροσύνη, ή, prijaznost, ljubežljivost, ljubazno postupanje, ljubav
φιλό-φρων 2, *adv.* -όνως, ljubežljiv, prijazan, dobar, blag
φιλο-χρήματος 2. lakom na novac, *uop.* lakom
φιλό-χρηστος 2. kojj voli dobro, dobar, čestit
φιλοχωρέω, *jon.* rado na kojem mjestu boraviti; *prenes. o piscu:* rado kod koje stvari zadržavati se; *npr.* τη ιστορία
φιλο-ψευδής 2. prijatelj laži, lažljiv
φιλό-ψογος 2. koji rado prekorava, pokudljiv
φιλοψῡχέω svoj život ljubiti, rado živjeti
φιλοψυχία, *jon.* -ίη, ή, ljubav k životu; strašljivost
φίλτατος, φίλτερος *v.* φίλος
φίλτρον, τό, *i u pl.* ljubavni napitak, ljubavno sredstvo, zamamljivanje
φίλ-υμνος 2. *poζ.* koji ljubi pjesmu
φίλ-υπνος 2. koji rado spava
φιλύρα, *jon.* -ρη, ή, lipa
φίλως *v.* φίλος
Φινεΐδης, ου, ό, *sin Fineja, kralja u Salmidesu u Trakiji, u pl.* Finejevi sinovi Pandion *i* Pleksip
φιτρός, ό, *ep.* panj, klada, cjepanica
φῖτύω, *fut.* φίτυσω, *aor.* έφίτϋσα, *ob. poet.* sijati, saditi, rađati
Φλά, ή, *ostrvo u Tritonskom jezeru u Libiji*
φλαῦρος *v.* φαῦλος
φλαυρουργός 3. *poet.* koji loše radi, άνήρ loš radnik
φλεγέθω *v.* φλέγω
φλέγμα, τό, 1) požar, vrućina, žar. 2) upala, zapaljenje. 3) sluz *ili* gnoj u tijelu, *koji uzrokuju upalu*

φλεγμαίνω upaliti se, nabreknuti, nateći; *prenes.* strastveno uzbuđen biti., razdražiti se
φλεγματίας, ὁ, *jon.* pun sluzi
Φλέγρα, .70«. -ρη, ἡ, *stari naziv maked. polu-otoka Palene*
Φλεγυαι, οἱ, *razbojnički narod kod Girtona u Tesaliji*
φλέγω, *fut.* φλέξω, *aor. akt.* ἔφλεξα, *pas.* ἐφλέχ&ην, *ep. i poet. i* φλεγέδω, *samo prez., i poet.* φλογίζω, 1) *tranz. u akt.* paliti, žeći, spaljivati, τί, αταν οὐρανίαν strast do neba raspiriti; *prenes.* uzbuniti, raspaliti. 2) *intr. u akt. i pas.* plamtjeti, gorjeti, buktjeti; svijetliti, sjati se; *prenes.* uzbuditi se, raspaliti se
φλέδων, όνος, ἡ, *poet.* brbljavica
Φλειοῦς, οὔντος, ὁ, *krivo pis.* Φλιοῦς, *grad u sjeveroist. Peloponezu; njegova okolina* ἡ Φλειασία; *stanov.* οἱ Φλειάσιοι
φλέψ, φλεβός, ἡ, žila (kucavica); žila u drvu, kamenu i metalu
φλῖά, ἡ, *ob. pl., ep.* dovratnik
Φλιάσιος, Φλιοῦς, οὔντος *i si. v.* Φλειοῦς
φλίβω, *fut. med.* φλίψεται = θλίβω otrti
φλόγεος 3. *ep. i poet.* plamen, sjajan, svi-jetao
φλογίζω *v.* φλέγω
φλογιστός 3. *poet.* spaljen
φλογ-ωπός 2. *poet.* vatren, ognjen
φλόινος 3. *jon.* od kore, od lika, likov
φλοιός, δ, kora; liko
φλοίσβος, ὁ, *ep. i poet.* talasanje; bojna vreva
φλόξ, ογός, ἡ, plamen, oganj, žar, *u pravom znač. i prenes.*; zraka (sunčana)
φλοῦς, φλου, ὁ, *jon. neka vodena biljka*
φλυαρέω, *jon.* φλυηρέω, brbljati, naklapati, zanovijetati, šale zbijati, τί, *ili s part.*
φλυαρία, ἡ, brbljanje, zanovijetanje, lakrdija, ludorija, *uopće:* trice i kučine
φλυαρώδης 2. *poζ.* luckast
Φλυήσι u Fliji, *at. demu Kekropove file*
φλύω, *impf.* Ζφλῦε, *aor.* ἔφλῦσα, 1) *ep.* preli-jevati se, vreti, ključati 2) *poet.* brbljati, hvaliti se
φοβερός 3, *adv.* -ρώς, *superl.* -ρώτατα, *i poet.* φοβητός 3. 1) koji strah zadaje, strahovit, strašan, opasan, τινί komu *ili* čim, *i s* μη, *ili inf., part.* 2) pun straha, bojažljiv, strašljiv
φοβέω 1) *akt.* φοβήσω, ἐφόβησα, *ep.* φόβησα, činiti da tko dršće, plašiti, strašiti, u bijeg natjerati, zabrinuti koga, *aps.,* τινά, *i s* μή. 2) *med.-pas.* φοβέομαι, i *fut.* φοβήσομαι, *aor.* ἐφοβήθην, *perf.* πεφόβημαι, *adj. verb.* φοβητός 3. *i* φοβητέον; *ep. impf.* 3. *pl.* φο-βέοντο, *plpf.* 3. *pl.* πεφοβήατο, *aor.* 3. *pl.* (ἐ)φόβηθ-εν; *jon. prez. ind. 2. sg.* φοβέαι *(mj.* -έεαι), *imper. 2. sg.* φοβέο *i* φοβεῦ, *i k tomu ep.* φέβομαι *(samo prez. i impf).* 1) *ep.* dati poplašiti se, u bijeg natjeran biti, bježati, *b)* bojati se, žacati se, plašiti se, prepasti se, zabrinuti se, *aps., ili* ὕπό, ἑ'κ τίνος od koga, ὑπό τινι pred kim, προς, ὑπέρ τίνος za koga, περί τίνος *ili* τινί za što, poradi koga, εἰς, προς τι s obzirom na što, *i samo* τινά, τί, *i s* εΕ, μή, ὅπως μή, πώς, »7» *s part.*
φόβη, ἡ, *poet.* (raspuštena) kosa, *u pl.* čuperak, pramen kose; *u životinja:* griva; *na drvetu*: list
φόβη μα, τό, *poet.* strah, strahota, strašilo
φοβητός 3. strašan, *v.* φοβερός
φόβητρον, τό, *poet. poζ.* strašilo, plašilo
φόβος, ὁ, 1) bijeg, strava. *Adv. ep.* φόβονδε u bijeg. *Personif. je sin i pratilac Aresov, brat Dejmov* (Δείμος = Strava). 2) strah, bojazan, žacanje, briga, *aps.* φόβω, ἑκ, ὑπό φόβου, διa φόβον, σύν φόβω od straha, διa φόβου εἶναι, u strahu biti, τινός pred kim, *slično i* προς, ἀπό, *hi* τίνος pred kim, περί τίνος za što, ε?ς τίνα strah zadan komu, ὁ υμέτερος pred vama, *s inf.,* μή, ὅπως μή. 2) što zadaje strah, strašilo, strahota; prijetnja
Φοιβήϊον, τό, *mjesto kod Sparte sa sveti-njom Dioskura*
φοιβό-λαμπτος 2. *jon.* od Apolona (Feba) nadahnut
φοϊβος 3. *ep. poet.* svijetao, sjajan; čist
Φοίβος, ὁ, svijetli, *pridjevak Apolona kao boga nebeskoga svjetla*
φοινήεις, εσσα, εν, *ep.* kao krv crven, krvav
φοινίκεος, *stegn.* -κοῦς, 3. *ep.* φοινικόεις, εσσα, εν bagren, crven kao grimiz, grimizan, skrletan
Φοίνικες, οἱ, Feničani; *njihova zemlja* Φοι-νίκη, *na zapadnoj obali azijskoj od grada Arada do gore Karmela. Ali se i stanov. Kartage i okolice kao naseljenici fenički zovu* Φοίνικες. *Femin.* ἡ Φοίνισσα Feničanka, *i kao Adj.* fenička. *Adj.* Φοινικήιος i Φοι-νικικός 3. fenički
φοινικήιος 3. *jon.* od palme, palmov, οἶνος; ἑσθ-ής haljina od palmove kore *ili* lišća
φοινίκῖνος 3. od palmova drveta *ili* ploda
φοινϊκίς, ίδος, ἡ, 1) crvena grimizna haljina; 2) bagren pokrivač. 3) crvena zastava
φοινϊκιστής, οϋ, ὁ, dvorski perzijski do-stojanstvenik *koji je smio nositi grimizne haljine*
φοινικόεις *v.* φοινίκεος
φοινικό-λοφος 2. *poet.* s grimiznom krestom
φοινίκο-πάρηος 2. *ep.* rumenih obraza, νηῦς rumengruda lađa
φ οινικούς *v.* φοινίκεος
φοίνιξ, ῖκος, ὁ, ἡ, *i* φοίνιξ, I. *ep. i poet. adj.* crven kao grimiz, tamnocrven *ili* smeđe-crven, crven. II. *supst.* 1) a) *ep. i poet.* (ὁ) grimiz, grimizna boja, *nazvana po Fe-ničanima, koji su je, kako se držalo, pronašli.* 2) palma, *i to* δ *muška,* ἡ *ženska, ali u Her. i za žensku b. Od nje se dobivalo vino* οἶνος φοινίκων *od soka iz drveta, i* οἶνος ἑκ της βαλάνου τῆς ἀπό φοίνικος *od ploda.* 3) *čudno-vata egipatska ptica* feniks. 4) fenička lira.

{Her, 4, 192), *nazvana tako ili zato što su je Feničani izumjeli, ili što se pravila od palmova drveta*
Φοίνιξ,, ϊκος, ό, 1) *sin Agenorov, brat Kadmov i Evropin, zastupnik naroda feničkoga.* 2) *sin Amintorov, odgojitelj i pratilac Ahilejev pod Trojom.* 3) *pritok Azopov u tesal. Ftiotidi.* 4) *Feničanin, v.* Φοίνικες. 5) *inače vlastito ime*
φοίνιος 3. *ep. i poet., i ep.* φοινός 3. 1) *pas.* crven, krvlju okaljan, krvav, αίμα krv iz rane. 2) *akt.* krvoločan; smrtnonosan, poguban
φοινίσσω, *fut.* -ξω, *aor. pas.* φοινιχθείς, *jon. i poet.* crveniti, tí τινι, νώτα μάστιγι φοινιχ-θείς, po leđima bičem do krvi išaran
φοιταλέος 3. *i 2. poet.* 1) *tranz.* koji okolo tjera. 2) koji se okolo skita, okolo bjesni, bakhovski bijesan
φοιτάς, άδος, ή, *poet.,fem. za* φοιταλέος, *što v.*
φοιτάω, *jon.* φοιτέω, *gotovo samo prez. i impf., ep. impf. 2. du.* φοιτήτην, često ići, amo-tamo hodati, dolaziti, ulaziti, izlaziti, odlaziti, obilaziti, oblijetati; češće pohađati, *o vijesti:* širiti se, τινί, παρά, προς, είς τίνα, εί'ς, έπί, προς, ύπό τι, εις διδασκάλου *ili* -ων ići u školu; φ. μανιάσι νόσοις srtati bijesno
φολκός, ,ό, *ep.* krivonog
Φολόη, ή *gora između Arkadi je i Elide*
φονάω, *poet.* krvoločan biti
φονεύς, έως, *ep. i jon.* ήος, ό, ubojica, ubilac, krvnik, *(i o maču i o ruci)*
φονεύω ubilac biti, moriti, ubijati
φονή, ή, *samo u pl. ep. jon. poet. {ne u at. prozi)* ubojstvo, ubijanje, pokolj
φονικός 3, *i poet.* φόνιος 3. *i 2.* 1) koji ubojstvu pripada, koji ubojstvo kazni, νόμοι zakoni o ubojstvu. 2) krvoločan, okrutan, poguban. 3) krvav
φονο-λιβής 2. *poet.* krvni, krvav
φόνος, ό, *i u pl.,* 1) ubojstvo, klanje, umorstvo, pokolj, krvoproliće, δημόλευστος smrt kamenovanjem, τινός *{gen. subj. i obj.).* 2) *os. poet. a)* krv prolivena pri ubojstvu, φόνος αίματος = φοίνιον αίμα. *b)* ubojito željezo, mač, koplje, c) uzrok ubojstva, *Od.* 21, 24.
φονώσαισι, *poet.* — φονώσαις, *part. prez. od* φονάω, *što v.*
φοξός 3. *ep.* šiljast, την κεφαλήν koji ima šiljastu glavu
φορά, ή, 1) (φέρω) *a)* nošenje; prinošenje, plaćanje *{poreza), b)* proizvođenje, sjetva, obilje, τινός. 2) (φέρομαι) kretanje, tijek (πραγμάτων). 3) *prenes.* strast, žestina
φοράδην, *adv. a)* noseći, έκκομίζειν na nosilima iznijeti, *b)* brže bolje, žurno, smjesta
φορβάς, άδος, ή, *poet.* koji hrani; koji medu stadom pase
φορβή, *dor.* φορβά, ή, *ep. jon. i poet.* paša, krma, hrana, živež
φορεύς, ήος, ό, *ep.* nosilac
φορέω *v.* φέρω
φ όρη μα, τό, *a)* nakit, τινός, *b)* breme, teret
φορήμεναι *v.* φορέω *kod* φέρω
φ όρη μ ι, *ep. eol.* = φορέω
Φόρκυς, ϋνος *i* υος, ό, 1) *morski starac, sin Pontov i Gejin, otac Gorgonđ. Po njemu se zvao jedan zaljev na Itaci* Φόρκυνος λιμήν. 2) *inače vlastito ime*
φορμηδόν, *adv.* unakrst, hrpimice, uzduž i poprijeko
φόρμιγξ, ιγγος ή, *ep. i poet.* forminga *{veća kitara)*
φορμίζω, *ep. poet.* udarati u formingu *ili* kitaru
φορμός, ό, 1) pletena košara, rudnjak. 2) *mjera za žito* = μέδιμνος = 52,5 /. 3) rogožina
φορο-λόγος, ό, *poζ.* pobirač poreza, poreznik
φόρος, ό, prinos, danak, carina, porez
φορτηγέω, *jon.* teret nositi
φορτικός 3, *adv.* -κώς, dosadan, hvastav, bestidan, prost
φορτίον, τό, *i ep. jon. i poet.* φόρτος, ό, teret, breme, tovar, tovar lađeni, roba
φορτίς, ίδος, ή, *{se.* νηϋς), *ep.* tovarna lađa
φορυνω *i* φορύσσω, *ep.* prljati, kaljati, mrljati
φόως *i* φόωσδε *v.* φώς
φράγμα, τό, φραγμός, ό, *α)* (φραγμός) začepljivanje, *b)* plot, ograda
φραδή, ή, *poet.* prijava, napomena, spoznaja, objava
φραδής 2. *{samo II.* 24, 354) *i* φράδμων 2. *ep.* razuman, mudar, pažljiv
φράζω I. *akt., fut.* φράσω, *aor. slabi* εφράσα, *ep.* φράσα, *i ep. aor. jaki redupl.* (έ)πέφραδον, *imper.* πέφραδε, *inf.* πεφραδέμεν *i* πεφραδέειν, 1) pokazivati, označivati, objaviti, reći, oči tovati, obećavati, savjetovati, narediti, zapo vjediti, tí što, περί τίνος o kom, τινί komu. 2) misliti, izmišljati, *aps. ili* τινά. II. *med. pas.* φράζομαι, *os. ep. poet. i jon., fut.* φράσ(σ)ομαι, *aor. med.* (έ)φρασ(σ)άμ·»|ν, *konj.* φράσσομαι *i* φράσσεται, *pas.* έφράσθην *i perf.* πέφρασμαι *{oba s akt. znač.),* 1) u sebi razmišljati, prosuđivati, promišljati, za što brinuti se, tí, άμφί τινι, i εί ή—ή, όπως, ώς, μή; άμφίς ne slagati se. 2) domišljati se čemu, izmišljati, snovati, odlučiti, nami jeniti, dosuditi, tí τινι komu što. 3) opažati, primjećivati, gledati, spoznati, tí *ili inf.*
Φραόρτης, ό, *otac Dejoka Medanina* φράσσω, *fut. akt. φράξω, med.* φράξομαι, *aor.* Ζφραξα, *med.* -αξάμην *{katkad i var.* φάρξω, εφαρξα *itd.), perf. pas.* πέφραγμαι, *aor. pas.* έφράχθην, 1) *akt. i pas. a)* ograditi *{za obranu),* opkoliti, zaštititi, *b)* zagraditi, zatvoriti, zatisnuti, začepiti, pokriti, zajaziti; δόρυ δουρί natiskati koplje do koplja. 2) *med. a)* ograditi se. *b)* sebi što (tí) ograditi, zatvoriti
φραστήρ, ήρος, ό, tumač, savjetnik, odôw provodič

φράτηρ, ερος, *6, dat. pl.* φράτερσι član bratstva (φρατρία, *što v.)*
φρατρία, ή, bratstvo, zadruga, pleme, rod, fratrija. U *Solonovo je doba bilo' u Ateni dvanaest fratrija, po tri u svakoj od četiri file, a svaka je imala po trideset rodova* (γένη)
φρέαρ, ατός, τό, *ep.* φρεῖαρ, *pravo* φρήαρ, τό, bunar,, studenac, čatrnja, ždrijelo
Φρεάρριος, ό, *stanov. at. dema Freard* (Φρέαρροι), *koji je pripadao Leontovoj fili*
Φρεαττύς, mjesto negdje na Pirejskom poluotoku; το έν Φρεαττοΐ δικαστήριον *ili* έν Φρεάτου sudište za ubojice
φρεΐαρ *v.* φρέαρ
φρεν-ήρης *2. jon.* svjestan, razuman, mudar,
φρενο-βλαβής 2. *poet.* lud, bezuman
φρενόθεν, *poet. adv.* od pameti, tóσσον έπ' αριστερά εβας toliko si s pameti nalijevo zašao
φρενο-μόρως νοσεϊν, *poet. adv.* umobolan biti, duševno bolestan biti
φρενόω umudravati, učiti, opametiti, τινά
φρήν, φρενός, ή, 1) *pl.* kožica, *što odvaja plemenitije dijelove u tijelu, srce i pluća, od ostale utrobe, kao sijelo svih duševnih pokreta, svijesti i mišljenja, stoga* 2) srce *(u prenes. smislu),* duša, duh, um, razum. 3) misao, volja Διός; *u pl.* pamet, pamćenje
φρήτρη, ή, *ep. i jon.* = φρατρία, *ep. dat.* φρήτρηφιν, bratstvo
φρίκη, ή, groza, strava, jeza, užas, sveti strah, προς τι
φρικώδης 2. što pobuđuje grozu *ili* sveti strah, grozan, strašan, užasan
Φρικωνίς, ή, *pridjevak grada Kime po gori Frikionu u Lokridi*
φριμάσσομαι, *dep. med., aor. inf.* φριμάξασθαι, *jon.* dahtati i skakati, biti nemiran
φρίξ, φρῖκός, ή, *ep.* dizanje valova, lelujanje, talasanje
Φρίξα ή, *u Her.* Φριξοί, at, *grad u Trifiliji na Alfeju*
φρίσσω, *kasn.* -ττω, *os. ep. i poet., aor.* έφριξα, *perf.* πέφρῖκα, *verb. adj.* φρικτός, α) hrapav, neravan biti, stršiti, ježiti se, kostri-ješiti se, τινί od čega, τι na čem. *b)* trnuti, drhtati *{od zime),* zgroziti se, upropastiti se, τινά, τί, od koga, čega, *ali* ζρωτι odmila drhtati
φρονέω *(simpl. samo akt.),* φρονήσω, έφρόνησα, πεφρόνηκα, duhom opažati, *stoga* 1) imati svijest, 'misliti, razmišljati, shvaćati, razuman biti, *aps.* φρονέων razuman, ού φρ. ne znati što se radi, μηδ' ότιοϋν posve nerazuman biti, μηδέν φρ. τινι u što ništa ne razumjeti se; 5 οτι, ώς *ili indir. upit. rečen.* 2) (έν θ-υμώ *i si.)* misliti, osjećati, namjeravati, htjeti, očekivati, nadati se, τί, τα ά φρ. po svojoj volji raditi, περί τίνος, εις τίνα, *ili inf., ak. s inf.,* ώς, *aps. os. s adv.* εδ razuman biti, *ali i* dobro misliti, *aps.,* τινί komu, τά σά tebi, καλώς razuman biti, κακώς ludo, zlo misliti, o zlu raditi, τινί,
μη κατ' άνθρωπον ne misliti kako dolikuje čovjeku, υπέρ άνθ-ρωπον nad čovjeka se uzoholiti, μετρίως čedan biti, *ili s neiitr. adj.* αγαθά plemenito, dobro misliti, άταλά veseo biti, *slično y.ay.a.,* όλοά, πύκα; μέγα ponosan, ohol, srčan biti, τινί, έπί τινι na što, *ili* ότι, μείζον (na) uzvišenije misliti, πλέον razumniji biti, μικρόν ponizan biti, ίσον, τωύτό pristajati uz koga *ili* čiju stranku, *slično* τά τίνος φρ.; χωρίς τίνος φρ. protivno snovati *ili* raditi, άμφϊς φρ. protivnog mišljenja biti
φρόνημα, τό, *i* φρόνησις, εως, ή, 1) mišljenje, pamet, razum, razboritost, uviđavnost, mudrost; *konkret.* (φρόνημα) misao, namjera, nakana, osnova. 2) ćud, mišljenje, *a) u dobru smislu:* samosvijest, pouzdanje, ponos, srce, srčanost, *b) u zlu smislu:* umišljanje, oholost, nadutost, έν τω φρ. είναι i *inf.* s ponosom nadati se, da
φρόνιμος 2, *adv.* -ίμως, *i poet. od part. prez. od* φρονέω, φρονούντως, razuman, razborit, pametan, mudar, περί τίνος, περί τι, εν τινι u čem. *Supst.* τό φρ. razum, razboritost, razumno biće
φρόνις, ιος, ή, *ep.* vijest, opažanjem stečeno znanje
φροντίζω, *fut.* φροντιώ, *aor. akt.* έφρόντισα, *perf.* πεφρόντικα, *adj. verb.* φροντιστέον na što misliti, razmišljati; brinuti se, starati se, nastojati oko čega, τινός, περί *i* υπέρ τίνος, s όπως, μή, εί, πότερον, ώς s *part., ili indir. upit. rečen.*
φροντίς, ίδος, ή, promišljanje, razmišljanje, skrb, briga, obzir, obziranje, τινός, περί τίνος
φροντιστήριον, τό, *poet.* mjesto za razmišljanje, mislionica, šaljiva oznaka za školu sofista; soba za naučni rad
φροντιστής, οΰ, ό, mislilac, istraživalac
φροντιστικώς, *adv.* brižno, pomno
φρούδος 3. *i 2. poet. ob. samo u nom. sg. i pl., a)* koji je otišao, kojega je nestalo. *b)* uzaludan, beskoristan
φρουρά, *jon.* -ρή, ή, 1) obziranje, čuvanje, straženje, straža, tamnica. 2) vojska u tvrđavi, posada
φρουραρχία, ή\, zapovjedništvo u tvrđavi
φρούρ-αρχος, *b,* zapovjednik straže, vojske, posade, tvrđave
φ ρ ου ρέω, φρουρήσω *itd., aor. pas.* έφρουρήθ-ην, *fut. med.* φρουρήσομαι *kao pas.* 1) *a)* biti na straži, stražariti, biti posada, o'ι φρουροϋντες straža, posada, *b)* čuvati se, biti na oprezu, *s* δπως. 2) *tranz.* stražariti, čuvati, štititi, τινά, τί; paziti na što τί, χρέος ispunjavati svoju dužnost
φρούρημα, τό, *poet.* što je pod stražom, što se čuva; straža
φρούριον, τό, 1) utvrđeno mjesto, tvrđava. 2) straža, posada
φρουρίς, ίδος, ή, stražarska lađa
φρουρός, ό, stražar, čuvar; *u pl.* posada

φρύαγμα, τό, *poet.* dahtanje (konja), *prenes.* obijesno vladanje, oholost
φ ρό γα να, τά, sitna, suha drva, suvad, granje, sušanj
Φρυγία, *jon.* -ίη, ή, Frigija, *najzapadnija pokrajina nutarnje Male Azije, i to: zemlja na Helespontu (Gornja Fr., poslije Mala Frigija), i jedan dio potonje Bitinije na rijeci Sangariju (kasn. Vel. Fr.). Stanov.* Φρύξ, υγός, ό, Φρύγες οι αμφότεροι *stanov. Vel. i Male Frigije. Adj.* Φρύγιος 3. frigijski. *Adv.* Φρυγιστί po frigijskoj melodiji
φ ρό γ ω, φρύξω, Ζφρυξα, πέφρυγμαι, pržiti, sušiti, peći
φρυκτωρέω smolenicama javljati
Φρύνιχος, ό, 1) *at. tragički pjesnik, učenik Tespisov; uveo je dijalog (u troh. tetrametru), ali je još uvijek lirski element bio pretežniji. Umro je oko g.* 470, *valjda na Siciliji. 2) pjesnik stare at. komedije oko* 436—405.
Φρύξ *v.* Φρυγία
φῦ *v.* φύω
φδγάδε, *ep. adv.* u bijeg
φυγαδεύω prognati iz zemlje
φυγάς άδος, ό, ή, pobjegao, bježeći, *i bez* άνήρ, bjegunac, prebjeg, prognanik, τινός, *i* άπό, Ικ τίνος odakle, παρά τίνος od koga
φυγγάνω, *poet. jon.* = φεύγω, *što v.*
φύγεσκον *v.* φεύγω
φυγή, *dor.* -γά, ή, 1) bijeg, bježanje, izbjegavanje, τινός čiji bijeg, od čega, άπό, έ"κ τίνος odakle, έπί τίνος kamo. 2) i *u pl.* progonstvo, za točenje. 3) *konkret. a)* φυγή *i* φυγαί = φυγάδες, prognanici, ύπό τίνος, *b)* boravište u progonstvu, zaklonište, utočište, žv τινι
φυγομαχέω. *ροζ.* boj izbjegavati
φυγο-πτόλεμος 2. *ep.* koji se rata boji, bojna povukuša, kukavica
φύζα, ή, *ep.* bježanje, bijeg, strava
φυζανικός 3. *ep. i* φύξηλις, ιος, ό, ή, *ep.* koji rado bježi, plašljiv, bježan, plah, kukavica
φ υ ή, ή, *ep. poet. poz.* rast, stas, struk
φῦκιόεις. εσσα, εν, *ep.* pun haluge
φῦκος, εος, τό, *ep.* morska trava, haluga
φυκτός 3. (φεύγω) komu se može uteći, izbežljiv
φυλάζω, *ροζ.* dijeliti na plemena (φυλαί)
φυλακή, ή, 1) straženje, *napose a)* straža, noćna straža, i *kao* dio noći, *u Grka su bile tri noćne straže,* άμφῖ τήν τελευταίαν φ. u trećem dijelu noći. *b) prenes.* budućnost, opreznost, zaštita; -άς φυλάττειν stražu stražiti, -ην ποιεῖσθαι *ili* ποιεῖν paziti, stražiti, φυλακήν Ζχειν čuvati se, paziti, τινά na koga, τινός paziti na što, έν -*tif.* Ζχειν τι čuvati; *konstr.* τινός, περί τννος za što, περί τίνα za koga, προς τίνα (τι) od koga, čega. 2) stražar, čuvar, posada. 3) stražara; zatvor, tamnica
Φυλάκη, ή, *grad u tesalskoj Ftiotidi*
φυλακίς, ίδος, ή, *fem.* za φύλαξ
φύλακος 6, *(ep.), jon. buk. v.* φύλαξ
φυλακτέος 3. (φυλάσσω) koji treba da se čuva, pazi, *ob.* -τέον τινί netko treba da se čuva, koga *ili* što τινά, τι
φυλακτήρ, ό, *ep. v.* φύλαξ
φυλακτήριον, τό, straža, stražara; zaštita, hamajlija
φυλακτικός 3. koji dobro straži, oprezno čuva, oprezan, τινός
φύλαξ, άκος, ό, *i* ή, *dat. pl. ep.* φυλάκεσσι, *ep. i jon.* φύλακος, *i ep.* φυλακτήρ, ηρος, ό, 1) stražar, -ica, čuvar, -ica, nastojnik, nadzornik, pazitelj, *aps. i* τινός, *s* άνήρ, i λόχος pričuva. 2) straža, *u pl.* straže, posada; tjelesna straža, έφ' ίππων na konju
φύλαξις, εως, ή, *poet.* straženje, čuvanje
φύλ-αρχος, ό, 1) načelnik jedne file. 2) *u Ateni:* konjanički podzapovjednik, *kojih je bilo deset, po jedan za svaku filu*
φυλάσσω, *at.* φυλάττω,- *fut. akt.* φυλάξω, *med.* -άξομαι (i 5 *pas. ztiač.), aor. akt.* έφύλαξα, *med,* -αξάμην, *pas.* έφυλάχθην *perf. akt.* πεφύλάχα, *med. i pas.* πεφύλαγμαι, *adj. verb.* φυλακτέον; *ep. prez. inf.* φυλασσέμεναι, *aor. aor. ind.* φύλαξα, *konj.* φυλάξομεν, I. *akt.* 1) *intr.* bdjeti, ne spavati, na straži biti, stražiti, νύκτα preko noći. 2) *akt. tranz. i pas.* stražiti, čuvati; braniti, štititi; paziti, na oku imati, motriti, vrebati, opaziti; sačuvati, uzdržati; zaposjesti, podsjedati, opkoliti, τινά, τί, *i s part.,* άπό τίνος od koga, τινί komu, čim, *s inf.,* s ώστε, *i bez njega, s* τό *i bez* τό, όπως, δπως μή, εί, *ili neuprav. upit. reč. Pas.* φυλάσσεσί>αι παρά τινι nalaziti se uz koga. II. *med.* 1) = *intr. akt.,* bdjeti, stražiti, τινί s kim. 2) čuvati se, paziti se, bojati se, uklanjati se, τινά, τί koga, čega; *također* — φροντίζειν *s* τινός štedjeti koga, άπό τίνος od čega, 5 *inf. s* τό *i bez* τό, *ak. s inf., part., ili s* μή, όπως μή, ώς μή, ώστε μή. 3) kod sebe čuvati, zadržati, τί
φυλέτης, ου, ό, član iste file
Φυλεύς, ό, *poet. gen.* έος, *ak.* ηα, *sin Augijin;* ό Φ υλ είδη ς, *sin njegov Megez*
φυλή, ή, 1) pleme, *plemenska zajednica, kojih više zajedno čini narod.* U *Sparti su bile tri, u Ateni najprije četiri, kasnije deset plemena, u Perziji po Ksen. dvanaest, dok Her. nabraja samo deset. 2)* odio vojske *koji je činila jedna fila*
φῦλίη, ή, *ep.* divlja maslina, *po drugima:* kupina
φυλλάς, άδος, ή, *jon. i poet.* hrpa lišća, lišće, sušanj; kitnjast gaj
Φυλλίς, ίδος, ή, *kraj u Trakiji, na Pangeju*
φύλλον, τό, list, *pl.* lišće
φυλο-βασιλεύς, εως, ό, predstojnik file, čije su funkcije bile sakralne naravi
φυλοκρινέω za filu, *tj.* za podrijetlo pitati, plemenske razlike praviti

φῦλον, τό, *što od prirode zajedno pripada, stoga* 1) pleme, rod., vrsta, μυιών roj. 2) narodno pleme, narod. 3) rod, obitelj, porodica

φυλοπις, ιδος, ἡ, *ak.* t8a *i* iv, *ep. i poet.* metež, boj, bojna vreva, pokolj; svađa

φῦμα, το, što izraste *(na tijelu),* čir

φύξηλις, ιος, ὁ, ἡ, *v.* φυζανικός

φύξιμος *2. ep. i poet.* koji može uteći, τινά komu. *Supst.* (τό) φύξιμον zaklon, utočište

φύξις, ιος, ἡ, *ep.* = φυγή, bijeg

φῦράω, φυράσω *itd.,* gnječiti, škropiti, umiješati, uprljati; τί τινι

φύρδην, *adv.* pomiješano, preko reda

φί ρω, *aor. ep.* Ζφυρσα, *konj.* φύρσω, *i pravilno* πέφυρμοα, ἐφύρθην, φυρτός, 1) *akt. i pas. ep.* poprskati, pokvasiti, kaljati, *kasn. uopće* pomiješati, τί τινι *i* τίνος. 2) *med.* za se pomiješati

φῦσα, ἡ, 1) mijeh, mješina. 2) vjetar, dah, φ. πυρός plamen; nadimanje

φυσάω, φυσήσω *itd.* 1) *akt.* puhati, duhati, naduhati, τινί čim, ἑ"ς, προς τί; αἷμα φυσών "Αρης A. dišući krvlju; φυσών ἄνω ἑκ πληγής αἷμα kojemu šilja krv iz rane. 2) *pas.* naduhati se, uzoholiti se, ἐπί τινι

φυσητήρ, ῆρος, ὁ, *jon.* puhaljka, puhalica

φυσιάω, *ep. i poet. s ep. rasteg. part. prez.* φυσιόων, duhati, dahtati, zasopiti se; hropiti

Φυσί-γνα&ος, ὁ, *ep.* Napniguša , *ime jednoj žabi*

φυσί-ζοος 2. *ep.* koji žito daje, plodorodan

φυσικός 3. 1) *adj.* prirođen; koji se tiče istraživanja prirode. 2) *supst. a)* ὁ φυσικός filozof koji se bavi istraživanjem prirode, *b)* τά φυσικά fizika, *jedan od prirodoznanstvenih spisa Aristotelovih;* τά μετά τά φυσικά metafizika, *tj. ono, što dolazi iza Fizike u korpusu Aristotelovih spisa*

φύσις, εως, *jon.* ιος, ἡ, priroda, 1) prirođeno svojstvo, *npr.* φαρμάκου; položaj (Zemlje). Οι. *a)* tjelesno svojstvo, rast. *b)* prirođeno svojstvo, dar, karakter, *c)* nagon, instinkt. *i)* podrijetlo, rod. 2) prirodno uređenje, prirodni zakon. 3) prirodna sila, bistvo svih stvari, svijet. 4) što je stvoreno, stvor. 5) *u filoz. govoru:* biće, prabiće, praizvor

Φύσκος, ὁ, *pritok Tigrisov u Asiriji* φῦταλιή, ἡ, *ep.* sad, voćnjak, vinograd φῦτάλμιος 2. *poet.* koji rađa, hrani, γέρων s mnogo potomaka, *prenes.* ἁλαών ομμάτων slijep na oba oka od poroda

φυτάριον, τό, *demin.* od φυτόν biljčica

φύτευμα, τό, *v.* φυτόν

φυτεύω, φυτεύσω *itd.* I) *akt.* saditi, τί, *prenes.* roditi, ὁ φυτεύσας roditelj, φυτευθείς τίνος rođen od koga, sin; proizvoditi, pripravljati, snovati, τινί τι. 2) *med.* svoje (ἀγρόν) zasađivati, obrađivati

φῦτόν, τό, *u sing. i pl.,* φύτευμα, τό, *poet.* bilje, biljka, *os.* vrtna biljka, drvo, *prenes.* potomak

φυτο-σπόρος, ὁ, *poet. i* φυτουργός, ὁ, *poet.* roditelj, uzrok, početak; sijač, vrtlar

φύω, 1) *tranz. akt. fut.* φόσω, *aor.* ἔΙρϋσα, *ep. impf.* 3. *sg.* φύεν, roditi, proizvoditi, učiniti da što raste; ὁ φύσας roditelj, otac; γλώσσαν οὐκ ἴφυσε jezik nije donio sa sobom na svijet. 2) *intr. (akt. samo II.* 6, 149), *med.* φύομαι, *fut.* φόσομαι, *aor.* Ζφϋν, *konj.* 3. *sg.* φύγ), 3. *pl.* φυσομαι, *aor.* Ζφϋν, *konj.* 3. *sg.* φύη, 3. *pl.* φύωσι, *opt.* φυίη *ili* φύη, *inf.* φῦναι, *part.* φύς, *perf.* πέφῦκα; *ep. impf.* 3. *pl.* φύοντο, *aor.* 3. *sg.* φῦ, 3. *pl.* Ζφυν, *perf. ind.* 3. *pl.* πεφύκάσι *i* πεφύδσι, *part. mask.* πεφυ-ώτε, -ώτος, *fem.* πεφυυϊα, *plpf,* πεφ.ύκει(ν), postajati, rasti, roditi se, potjecati, od prirode stvoren, nadaren biti, od prirode (tu) biti, nahoditi se, *aps.,* τινός, ἑ"κ τίνος od koga *ili* čega, *slično i* ἀπό, διά τίνος; τινί komu, τί u čem, προς τι, ἐπί τι za što; ἐν δ' ὁίρα οί φϋ χειρί »7» χερσί τινι φύναι čiju ruku čvrsto uhvatiti, rukovati se, ἀνθρωπος πεφυκώς čovjek kako je od prirode stvoren

Φώκαια *i* -αίη, ἡ, *grad na jonskoj obali* 200 *stadija od Smirne. Stanov.* ὁ Φωκαιεύς, *pl. jon.* Φωκαιέες, *fem.* Φωκαΐς, ίδος

φώκη, ἡ, *ep., jon. i poet.* tuljan, foka Φωκίς, ίδος, ἡ, *pokrajina između Beotije, Donde i Lokride. Stanov. o* Φωκεύς. *Adj.* Φωκικός 3.

Φωκίων, ωνος, ὁ, *učenik Platonov, atenski državnik i vojvoda, protivnik Demostenov*

φωνασκέω pustiti glas, kao govornik mnogo· vikati

φωνασκία, ἡ vježbanje glasa, deklamacija

φωνέω, *aor. ep.* φώνησα, zvečati, ,*ob. aps. ili s* δπα podići glas, govoriti, μέγα glasno; zvati, zazivati, τινά koga, *ili* τινί komu, *os.* reći, zapovijedati, s *ak. s inf., i s pomišlj.* ίστορήσαι odati, izdati *(Sof. Trah.* 382)

φωνή, *poet. i* φώνημα, τό, *a)* glas *(ljudski t životinjski),* poklič, vika; zvek. *b)* izričaji, riječi, govor, ἀπδ φωνής usmeno, πάσας φ. ἀφιέναι razviti svu govorničku vještinu, *c)* jezik; narječje

φωνήεις, εσσα, εν, govorom nadaren, koji može govoriti; τό φωνήεν (γράμμα), *gram. t. t.* vokal φώρ, φωρός, ὁ, *(osn.* φερ *u* φέρω, *lat. fur.),* tat, kradljivac

φωρά *i* φωρή, ἡ, *ep. poet. j>oz.* krađa φωράω, *fut.* -άσω *itd.* potajno tražiti, uhoditi, otkriti τί. *Pas.* zatečen, otkriven biti, i *nom. part.* izlazi na vidjelo da

-φώρη, ή, *ep.* pretraživanje, istraga
<ρωρϊάμός, ή, *ep.* kovčeg za odijelo φώς, φωτός, 6, *gen. pl.* φωτών, *ep. i poet.* čovjek, smrtnik; muž, suprug; junak

•φώς, φωτός, φωτί, τό, *gen. pl.* φώτων, *stegn. od ep. i poet.* φάος, *gen.* ους, *dat.* φάει, *ak. pl.* φάεα, *ep. rastegn.* φόως, *i* φέγγος, svjetlo, svjetlost, sjaj; *i bez* ηλίου i/t ημέρας sunčano, danje svjetlo, dan; *katkad* suprotno prema σκότος podzemlje; φάοσδε *i* φόωσδε, *ep. adv.* na vidjelo; κατά φώς po danu; πρίν φάους prije svanuća; ~ρος φώς πολύ uz veliku rasvjetu. *Napose a)* zublja, luč, baklja, *b) ep. i poet.* vid očinji, oči. c) trak nade, veseo pogled, spas, sreća, pobjeda; *u pozivu* γλυκερόν φ. slatka dušo, sunašce milo

φωσ-φόρος 2. koji svjetlo nosi, zubljonoša, *pridjevak Artemidin; kao supst. planet* Venera, Danica

φωτεινός 3. svijetao, sjajan, jasan

X

X> *X′* ^{το} χεϊ (χι), *mlađi znak za starije KH, tj. kh, dvadeset i drugo slovo grčkoga alfabeta, kao brojni znak* χ′ = 600

χ («δη ν *poet. krazom od* κ αϊ "Αιδην

χάδε, χαδέειν *v.* χανδάνω

χάζομαι, *ep. i u Ksen., fut. ep.* χάσσομαι, *aor.* χάσσατο *i* έχάσαντο, *i ep. redupl. aor.* 3. *pl.* κεκάδοντο (ὕπό δέ—κεκάδοντο *može se uzeti i kao tmeza), čedo,* uzmicati, povući se, ukanjati se, odstupati, odustajati, daleko biti (*//.* 16, 736), od koga *ili* čega, τινός, υπό, Ζκ τίνος

χαίνω, *samo aor.* Ζχανον *i perf.* κέχηνα, *i kao prez.* χάσκω *rijetko u klasičnoj prozi,* zijevati, zjati, zinuti, rastvoriti se, provaliti se, prolomiti se, τινί, προς (εϊς) τι; δεινά βήματα κατά τίνος pogrde na koga sipati; pući, *os. part. perf.* τό κεχηνός otvor, praznina; *gram. t. t.* zijev, hijat

Χαιρε-κράτης, ους, ό, *iz Sfeta, brat Herefontov i prijatelj Sokratov*

χαιρετισμός, ό, *ροζ.* pozdravljanje, pozdrav

Χαιρεφών, ώντος, ό, *iz Sfeta, pristaša Sokratov*

χαίρω, *fut.* χαιρήσω, *aor.* έχάρην, *perf.* κεχάρηκα (j *prez. znač.), adj. verb.* χαρτός, *ep. impf.* χαΐρον, *iter.* χαίρεσκον, *fut.* 3. *akt. inf.* κεχαρησέμεν, *med.* κεχαρήσεται, *aor. med.* χήρατο, *redupl.* κεχάροντο, *opt.* 3. *pl.* κεχαροίατο, *i* χάρην, *perf. part.* κεχαρηώς, *poet. perf. med.* κεχάρημαι *i* κέχαρμαι, radovati se, veseliti se, voljeti, ljubiti, *u Hom. često pojač. s* θυμω, έν θ., φρεσίν, φρένα; *aps. part.* χαίρων, κεχαρηκώς veseo, radostan, rad, τινί, έπί, Ζν τινι, *i* τινί s *part. npr.* νοστήσαντι povratku se veseliti; *s ak. neutr.* ώς μέγιστα, τδλλα, ί *part. krv. ili srpski se često* χαίρω *prevodi:* rado, običavati, s οδνεκα, οτι. *Napose a)* χαίρων s *negacijom* nerado, *tj.* ne bez kazne, *b)* χαίρε zdravo, u zdravlje, zbogom, c) χαιρετώ τις neka odlazi, ne marim s njim imati posla, *tako i* χαίρειν έαν, ειπείν, φράζειν ne brinuti se, ne mariti, pustiti, prezirati, έρπέτω χαίρουσα neka ide zbogom, *d)* χαίρειν φάσκειν, προσειπεΐν *i si. s* τινά *i bez* τινά pozdravljati koga, *tako i samo* χαίρω; *ali* τάλλα σ' έφίεμαι inače ti želim sreću, *e) na početku pisma:* τινί χαίρειν *(se.* λέγω) pozdravljam koga, *alicui salutem*

Χαιρώνεια, ή, *grad na Kefisu u Beotiji, poznat s Filipove pobjede g.* 338. *pr. n. e.*

χαίτη, *dor.* χαίτα, ή raspuštena kosa, griva; perjanica

χαιτήεις, ήεσσα, ήεν, *poet.* s dugom grivom, grivat

χάλαζα, ή, *sing. i pl.* grad, tuča, δμβρος χαλάζης αίματος pljusak krvave tuče

χαλ-αργός 2. *poet.* brzonog

χαλαρός 3. klonuo, klimav; mlitav

χάλασις, ή, popuštanje

χαλάω, *fut.* χαλάσω, *aor.* έχάλασα, *aor. pas.* έχαλάσθην, 1) *tranz.* rasklimati, razriješiti, otvoriti, popustiti, skinuti, uklanjati, τΐ άπό τίνος. 2) *intr.* α) mlitav biti, otvoren biti. *b)* popustiti komu, opraštati

Χαλδαϊοι, οι, 1) *semitsko pleme koje je u 1. tisućljeću pr. n. e. provalilo u južnu babilonsku riječnu zemlju i dalo joj ime Haldeja. Pod Kirom I. postali su osobita svećenička kasta koja se odlikovala astronomskim znanjem.* 2) *{kod Ksenof.) hrabro pleme u Armeniji prema Kolhidi, koji se indentificiraju i s nezavisnim Halibljanima (v.* Χάλυβες, 2)

χαλεπάίνω, *fut.* χαλεπανώ, *aor.* έχαλέπηνα, *i kao med.-pas.* χαλεπαίνομαι 5 *aor.* έχαλεπάνθην, *upr.* zao, zločest biti, *stoga a)* bjesnjeti, navaliti (o *oluji), b)* zlovoljan, nezadovoljan biti, srditi se, svađati se, gnjev iskaliti, zlo postupati, *konstr.* τινί na koga, έπί τινι na što, προς τι poradi čega, προς τίνα na koga

χαλεπός 3. zao, težak, *stoga* 1) mučan, nepristupačan, opasan, pogibeljan, τινί. / *lična konstr., npr.* χαλεπή τοι έγώ μένος άντιφέρεσθ-οα teško ti je u hrabrosti sa mnom mjeriti se, χαλεποί—9-εοΙ φ^ίνεσθ-ΟΙ εναργείς pogubno je kad se komu bogovi licem ukazu; i *s (ak. s) inf., s part.* 2) neugodan, protivan,

zao, dosadan,, škodljiv., ljut, zlovoljan, nezadovoljan, žestok, strašan neprijateljski, *aps.*, τινί *ili* ἴζ τίνα. *Supst.* χαλεπόν nešto protivno, zlo, τό χ. nesreća, žestina, τα χ. poteškoće, pogibli, nesreća. *Adv.* χαλεπώς, *komp.* χαλεπώτερον *i* -ωτέρως, *superl.* χαλεπώτατα, teško, mučno, jedva; žestoko, okrutno, veoma; -πώς φέρειν teško osjećati, nerado gledati, ljutiti se, τινί; -πώς ἔχειν προς τίνα *ili* τινί srditi se na koga; -πώτερον χρησθαί τινι gore s kim postupati

χαλεπότης, μτος, ἡ, teškoća, strogost, oštrina, žestina, zlovolja

χαλέπτω, *ep.* pritješnjavati, pritiskivati, τινά

Χαλέστρη, *jon., i* Χαλαίστρα, ἡ, *grad na Aksiju u Makedoniji*

χαλινός, ὁ, uzda; žvale na uzdi; remen na svrdlu

χ α λινό ω zauzdati, tí

χάλιξ, ικος, ὁ, ἡ, sitno kamenje, šljunak, mort, vapno

χαλιφρονέω, *ep.* lakouman, glup biti

χάλιφροσύνη, ἡ, *ep.* mlitavost, lakoumnost, ludost

χάλί-φρων 2. *ep.* mlitav, lakouman, bezuman

χάλκ-ασπις, ιδος, ὁ, ἡ, *poet.* s mjedenim štitom

χαλκεία, ἡ, kovačka vještina

χαλκεῖον, *jon.* χαλκήιον, τό, 1) kovačnica. 2) mjeden kotao. 3) zrcalo

χάλκειος *v.* χάλκεος

χαλκεο-θώρηξ, ηκος, *ep. (jon.) mj.* -ραξ, *i poet.* χαλκο-Φώραξ, ὁ, ἡ, s mjedenim oklopom

χάλκεος 3. *i* 2, *stegn.* χαλκούς, *ep.* i χάλκειος 3. 1) od mjedi, mjeden, bakren, od mjedi kovan. 2) *prenes.* tvrd, jak, ὕπνος, τείχος, οψ gromak. 3) *supst.* ὁ χαλκούς bakren novac *u Ateni, osmi dio obola*

χαλκεό-φωνος 2. *ep.* mjedena, *tj.* gromka glasa, gromoglasan (77. 5, 785)

χάλκευμα, -ατός, τό, *poet.* kovano od mjedi, verige, mač

χαλκεύς, έως, *ep.* ήος, *i bez* άνήρ, mjedar, kotlar, kovač, metalac

χαλκευτικός 3. vješt kovanju, izrađivanju mjedi

χαλκεύω od kovine *ili* mjedi izrađivati, kovati, τί, τό χαλκεύειν kovanje, kovačka vještina

χαλκεών, ώνος, ὁ, *ep.* kovačnica, viganj

Χαλκηδών, όνος, ἡ, *bolje* Καλχηδών, *grad u Bitiniji. Pokrajina* Καλχηδονία, *jon.* -ίη, ἡ, *stanov.* ὁ Χαλκηδόνιος *ili* Καλχηδόνιος

χαλκήιον, τό, *v.* χαλκεῖον

χαλκήιος 3. *ep.* kovački, δόμος kovačnica

χαλκ-ήλάτος 2. *poet.* (ἐλαύνω) od mjedi kovan

χαλκ-ήρης, εος, 2. *ep.* između sastavljen, mjedu okovan

Χαλκιδική, ἡ, *makedonski poluotok između Termajskog i Strimonskog zaljeva s poluotocima: Palene, Sitonija, Akte, naseljen iz Halkide. Stanov.* οι Χαλκιδείς, *adj.* Χαλκιδικός 3.

χάλκιος 3. *eol.* = χάλκεος χαλκίς, ίδος, ἡ, grabežljiva ptica = κύμινδις Χαλκίς, ίδος, ἡ, 1) *glavni grad otoka Eubeje. Stanov.* ὁ Χαλκιδεύς. *Adj.* Χαλκιδικός 3. 2) *grad u Etoliji na ušću Euenovu.* 3) *mjesto u južnoj Elidi* χαλκο-βαρής 2. *ep., s osob. ep. fem.* χαλκο-
βάρεια, od mjedi težak, mjeden χαλκο-βατής 2. *ep.* s mjedenim pragom χαλκο-βόας, ου, ὁ, *poet.* mjedena glasa, *tj.* gromoglasan χαλκο-γλώχῖν, ῖνος, ὁ, ἡ, *ep.* s mjedenim
šiljkom

χαλκό-δετος 2. *poet.* između vezan, okovan

χαλκο-θώραξ, άκος, ὁ, ἡ, *v.* χαλκεοθώρηξ

χαλκο-κνήμῖς, ίδος, ὁ, ἡ, *ep.* s mjedenim nazuvcima, -ιδες nazuvčari-mjediši χαλκο-κορυστής, οϋ, ὁ, *ep.* između naoružan, oklopnik

χαλκό-νωτος 2. *poet.* s mjedenim leđima

χαλκο-πάρηος 2. *ep.* s mjedenim obrazima, s mjedenim licem

χαλκό-πλευρος 2. *poet.* s mjedenim bokovima

χαλκό-πληκτος 2. *poet.* od mjedi kovan

χαλκό-πους, ὁ, ἡ, *neutr.* -πουν, *gen.* -ποδός, *ep. i poet.* s mjedenim nogama, mjedonog

χαλκό-πϋλος 2. *jon.* s mjedenim vratima

χαλκός, οϋ, ὁ, *ep. gen.* χαλκόφιν, *a)* mjed, bakar, bronca, *b)* od mjedi načinjeno oruđe, oružje *ili* posuđe

χαλκό-στομος 2. *poet.* s mjedenim ustima

χαλκό-τευκτος 2. *poet.* od mjedi napravljen

χαλκο-τύπος, ὁ, koji mjed kuje, kovač, nožar, kotlar χαλκό-τυπος 2. *ep.* od mjedi zadan, između
probit, *npr. rana*

χαλκοῦς *v.* χάλκεος

χαλκόφιν *v.* χαλκός

χαλκο-χίτων, ωνος, 2. *ep.* s mjedenim oklopom, mjedenhalja

Χαλκ-ώδων, οντος, ὁ, *kralj Abantđ na Eubeji. Njegov sin Elefenor zove se* ὁ Χαλκωδοντιάδης χαλκώματα, τά, mjedeno, bakreno posuđe,
os. lađeni kljunovi između okovani

Χάλος, ὁ, *rijeka u Siriji*

χαλυβδικός 3. *poet.* čeličan, τό -κόν čelik

Χάλυβες i Χάλυβοι, οι, 1) *narod na Pontu, na glasu zbog svojih radova od čelika (isp.* χάλυψ*).* 2) *nezavisan hrabar i ratoboran narod u Armeniji. Katkad služe kao plaćenici u perzijskoj vojsci (Ksen. An. 4. knj.). Za njih se upotrebljava i ime* Χαλδαῖοι *(Ksen. An.* 4, 3, 4; 5, 5, 17; *Kir.* 3, 2, 7) χάλυψ, ῦβος, δ, *poet.* čelik, nado χάμάδις *i* χάμδζε, *ep. adv.* na zemlju χάμδθ-εν, *jon., at.* χαμόθ-εν, *adv.* sa zemlje χ α μα i, *adv. a)* na zemlji, *b)* na zemlju, na tle, *poslov.:* χ. πίπτειν za uzaludne riječi

χαμαι-εύνης, ου, ὁ, ἡ *osob. ep. fem.* χαμαι--ευνάς, άδος, ἡ, *ep.* koji na zemlji leži *ili* spava, χ. σύες svinje zemljoleže
χαμαί-ζηλος 2. nizak, prost, malen, ὁ *{se.* δίφρος) podnožje
χαμαι-κοίτης, ου, ὁ, *poet.* koji na zemlji spava
χ α μα ι-λέων, οντος, 6, kameleon, *vrsta guštera koji boje mijenja*
χαμαι-πετής 2. na zemlju bačen, koji na zemlji leži, *prenes.* prost, ponizan, uzaludan
χαμεύνιον, τό, ležaj na zemlji, stelja, pokrivač
χάμόθεν *v.* χαμαθεν
χάμψοα, οι, *jon. egipatski* krokodili
χάν = καΐ & 6άν
χανδάνω, *ep., fut.* χείσομαι, *aor.* Ιχάδον, χάδον, *inf.* χαδέειν, *perf.* κέχανδα (-χονδα), *plpf.* 3. *sg.* κεχάνδει, hvatati, prihvatiti, obuhvatati, sadržavati, τί, *prenes.* χόλον zatomiti, δσον κεφαλή χάδε koliko je smogla glava, koliko ga nosilo grlo *{Il.* 11, 461)
χανδόν, *ep. adv.* široko zinuvši, pohlepno
χανεΐν, χάνοι *v.* χαίνω
χάος, ους, τό, kaos, prazan prostor, *kao prvo, što je bilo; poet.* zračan prostor
χαρά, ή, χάρμα, τό, *ep.,* χαρμονή, ή, 1) radost, veselje, χαρδ *i* ὑπό χαράς od radosti, προς χαράν λόγων da vijest bude na radost. 2) predmet radosti, naslada; *u zlu smislu:* poruga, rug
χάραγμα, τό, *poet.* 1) uje d. 2) lik od kamena *ili* kovine. 3) žig na čelu »7» na ruci
χαράδρα, *jon.* χαράδρη, ή, rasjelina, pukotina, uvala, gudura, kanal korito, (rijeke), bujica
Χαράδρη, ή, *i* Χαράδρα, 1) *mjesto jugozapadno od Ambrakije.* 2) *grad u Fokidi na rijeci Haradru*
χαραδριός, ὁ, *žućkasta prožđrljiva ptica koja živi u pukotinama zemlje, možda* daždevnjak *{eharadrius)*
χαραδρόομαι, *jon. pas.* razrovan, raskopan biti
χαράκτη ρ, ήρος, *upr.* udubeno, urezano, *tj.* žig, προσώπου crte lica; utisnuta osobina, znamenje, biljeg, značaj, karakter; tip, novčana jedinica; γλώσσης narječje; stil
Χαρακτήρες, Karakteri, *spis Teofrastov*
χαράκωμα, τό, koljeno učvršćeno mjesto, palisade, opkop, ograda
χάραξ, ακος, ὁ, ι ἡ, kolac, pritka za lozu, palisada
χαράσσω, -άξω *itd., jon.* oštriti, šiljiti; urezati, napisati; *prenes. u pas.* naoštren, nadražen, razjaren, rasrđen biti, τινί na koga
χαρείη, χάρη *v.* χαίρω
χαρίεις, -ίεσσα, χαρίεν (t χάριεν), *dat. pl.* χαρίεσι, 1) dražestan, ljubak, obrazovan, lijep, mio. 2) ugodan, udoban, uljudan; drag, fin, dobro poučen, izvrstan. 3) duhovit, šaljiv, smiješan, *stoga iron.* χαρίεν εί *{se.* Ζσται) to će biti lijepo, *tj.* ludo, *pas.*; τί τινί čim; τά χαρίεντα *kod Hom.* ljupki darovi, *u Plut.* dosjetke. *Adv.* χαριέντως' χάριεν dražesno, lijepo, domišljato
χαριεντίζομαι, *dep. med.* šaliti se
χαριεντισμός, ὁ, šala, zbijanje šale
χαρίζομαι, *dep. med., fut.* χαριοϋμαι, *aor.* έχαρισάμην, *perf.* κεχάρισμαι (s *akt. i pas. gnač.), plpf. ep.* κεχάριστο, 1) α) komu što ugodno učiniti, uslugu učiniti, ljubav učiniti, prijazan biti, ugađati, *aps.,* τινί komu *i* čim, ι *part.* έμβλέπουσα pogledima usrećiti. *b)* strastima ugađati, τφ θυμφ, τη γαστρί, τη ήδονη, τω σώματι, c) boga žrtvom umilostiviti. *d) o ženi:* kome naklonost pokloniti. 2) rado davati, udijeliti, darivati, τί τινι, *ali i* τινός od čega udijeliti. 3) *u perf. i plpf. pas.* mio, ugodan, poželjan biti kome, κεχαρισμένα milo, ugodno, -σμένα θεΐναι, ποιεΐν, είδέναι iskazati ljubav, ugoditi; -σμένος ήλθε dobro je došao, *ali* ώς κεχαρισμένοι kao da su što dobili na dar
Χαρι-κλης, έους, ὁ, 1) im *Apolodorov, jedan od tridesetorice tirana u Ateni. 2) inače vlast, ime*
χάρις, ΐτος, ἡ, *ak. ob.* χάριν *{i* χάριτα), *dat. pl. ep.* χαρίτεσσι, *lat. gratia,* sve čemu se radujemo; *stoga* 1) ljubav, milost, usluga, naklonost; dobročinstvo, poštovanje; zahvalnost, hvala; χάριν έχειν *ili* είδέναι biti zahvalan; χ. Ζχειν προς τίνα biti kod koga u milosti; χάριν άποδοΰναι pokazati se zahvalnim, blagodariti, όφείλειν dugovati zahvalnost, *aps. ili* τινός za što, τινί komu, čemu, *slično i* προς τίνα, υπέρ τίνος radi čega, »7» ί δτι, εί. *Adv. α)* (τήν) χάριν τινός komu za volju, poradi, τήν σήν χ. tebi za volju, radi tebe. 6) είς χ. za zahvalnost, za ljubav. *c)* προς χ. OJ. λέγειν, πολιτεύεσθαι po volji govoriti *ili* kao državnik raditi, *ali* έρεΐς ί: u miru, lijepo reći. *d) bi* χάριτι po volji, ποιεϊν τινί τι činiti komu što. 2) dražest, milina, milje, ljupkost. 3) *personif.* Χάρις, ή, *u Il. žena Hefestova* — Χάριτες, αί, Harite (Gracije) *božice dražesti*
χάρισμα, τό, *poζ.* dar milosti, milodar
χαριστήριος 2. koji pripada iskazivanju zahvalnosti; *supst.* (τά) χαριστήρια zahvalni darovi, žrtva zahvalnica
χαριστικός 3. darežljiv; *supst.* 6 χ. dobročinac *{Demokrit, fr.* 96) *i* τό χ. darežljivost
χαριτία, ή, šala, pošalica
χάρμα, τό, *v.* χαρά
Χαρμάνδη, ή, *grad u Mezopotamiji*
χάρμη, ή, *ep. i poet.* 1) želja za borbom, ratobornost. 2) boj
Χαρμίδης, ου, δ, *sin Glaukonov, ujak Platonov i učenik Sokratov, poginuo zajedno s Kritijom u boju protiv Trazibula* 403. *god. pr. n. e.*
χαρμονή, ή, *v.* χαρά
χαρμόσυνος 3. *jon.* veseo, radostan, -να ποιεϊν, *se.* ιερά veselu svektkovinu slaviti
χαροπός 3. *ep. i poet.* vesela, junačkoga »7» divljeg pogleda

χαρτός 3. veseo, ugodan; željen, žuden
Χάρυβδις, εως *i* ιος, ἡ, *personif. morski vrtlog, kasn. prenesen u sicilski morski tjesnac*
Χάρων, ωνος, ὁ, //aron, *prevozač mrtvih preko rijeke Stiksa*
χάσκω *v.* χαίνω
χάσμα, τό, zjalo, ždrijelo; ponor, bezdan
χάτε *krazom od* και οἵτε, καί ἤ τε
χάτέρα = καί ετέρα
χάτέω, *ep., i* χάτίζω, *ep., oba samo u prez. a)* čeznuti, žudjeti, željeti, iskati, tražiti, *aps.* τινός *ili s inf. b)* trebati τινός
χαυλι-όδων, δοντος, ὁ, *jon.* zub što strši, koljač
χαϋνος 3. i 2. 1) raskliman, klimav; mlitav, nemaran. 2) nadut, ohol, lud
χαυνότης, ητος, ἡ, labavost, buhavost, mekoća zemlje; *prenes.* nadutost; lakoumnost, raspuštenost
χέαι, χέασθαι *v.* χέω
χέζω, *poet. aor.* ἔχεσα kakati
χειά, *jon.* χειή, ἡ, *ep.* rupa, jama, duplja
Χείδωρος, ὁ, *rijeka u Makedoniji, istočno od Aksija*
χείλιοι 3, *jon.* χίλιοι, *što v.*
χείλος, εος, ους, τό, *gen. pl. at. i* χειλέων, 1) usna; *izričaj za uzdrzan gnjev:* ὀδάξ ἑν χείλεσι φῦναι ugristi se za usne. 2) rub, kraj
Χείλων, *pravo* Χίλων, *što v.*
χεῖμα, τό, *v.* χειμών
χειμάδιον, τό, *i jon.* χειμασίη, ἡ, zimovište
χειμάζω, -μάσω *itd., i jon.* χειμαίνω *i* χειμερίζω, 1) *tranz. a)* na koga nevrijeme, buru slati, toiaύτα tako silno. *Pas.* od bure napadnut biti, u buru *ili* oluju zapasti, *aps., hi,* προς τινι. *b) prenes.* u pogibao, bol, nesreću baciti, uznemirivati. 2) *intr. a)* prezimiti, *b)* buran biti. 3) *impers.* χειμάζει daždi, burno je, bjesni bura
χειμά-ρροος 2, *stegn.* χείμαρρους, ί *ep.* χείμαρρος, ὁ, od snježanice nabujao, koji samo zimi teče; *supst.* ὁ χ. bujica, gorski potok
χειμασίη, ἡ, *v.* χειμάδιον
χειμερίζω *v.* χειμάζω
χειμερινός 3. *i* χειμέριος 3. i 2. zimski, buran, κυματοπλήξ χειμερία (ἀκτά) obala u buri valom šibana; *prenes.* žestok, oštar
χειμών, ώνος, ὁ, *i ep. i poet.* χεῖμα, τό, zima, oluja, mećava, nevrijeme, studen, vijavica, pljusak, mraz; χείματος, χείματι, τοῦ χειμώνος, (ἐν) χειμώνι zimi; χεῖμα, τον χειμώνα preko zime. *Prenes. a)* ἐν χ. δορός u oluji kopalja. *b)* bura jada, nevolja, pogibao
χειμωνο-τύπος 2. *poet.* koji burom bije
χείρ, ἡ, *flekt. ob.* χειρός, χειρί, χείρα, χεῖρε, χεροῖν, χείρες, χειρών, χερσί, χείρας, *uz to ep. jon. i poet. i* χερός, χερί, χέρα, χειροῖν, χέρες, χερών, χείρεσ(σ)ι, χέρας, 1) α) ruka, šaka; ἐκ χειρός od ruke *(ljudske ubijen, ne od divlje zvjeradi, Sof. Aj.* 27), *inače:* iz ruke, izbliza *(comminus);* ἐν χειρών νόμω u tučnjavi; δια χειρός ἔχειν u ruci držati; ἐν χερσί, μετά χείρας ζχειν pod rukama imati, baviti se čim, čuvati; μετά χερσίν ζχειν rukama držati; προ χειρών ϊχειν τι pred sobom što u rukama držati; ὁ ἐν χερσί sadašnji; *katkad i pleonast. kao* χειρί λαβείν *i si. b)* ruka *(od ramena do pesnice);,* χερσίν Zχειν τινά grliti koga. *c)* strana, ἐπ' αριστερά χειρός na lijevu ruku (stranu), *d)* rukopis. 2) *prenes. os. u pl.* radnja, čin; snaga, moć, sila, nasilje; ες χείρας τι άγεσθαι poduzeti što; ες χ. άξεσθαι τό στράτευμα έμελλε namjeravao je podići vojsku; ζπεσιν και χερσίν zborom i tvorom; χερσί πεποιθ-ώς pouzdavši se u snagu; ἐξ ὑπερτέρας χ. nakon pobjedonosnog udarca *ili* navale; εις χείρας Μρχεσθαι, ἐν χ. γίγνεσθαι τινι sukobiti se, na šake pobiti se s kim, *ali i* doći pod čiju vlast *ili* u čije šake; εις χείρας δέχεσθ-αι na šake dočekati; ὑπό χείρα ποιεϊσβ-αι pod svoju vlast spraviti; ἐν χερσί τι&έναι *ili* βάλλειν τινός u čiju vlast dati; ὁ ὑπό χείρα koji je u čijoj vlasti, podložen; ἐν χερσίν u tučnjavi; χειρών νόμος *ili* δίκη pravo sile, pravo jačega, *ili* borba; χειρών αδίκων δρχειν započeti nasilja. 3) šaka, hrpa, mnoštvo, četa, momčad, vojska
χειρ-αγωγός, ὁ, *poz.* voda
χειραπτάζω, *jon.* rukom se dotaknuti, postupati
χειρϊδωτός 2. *jon.* κιθών haljina s rukavima
χειρίζω, *poz.* imati pod rukama, postupati, brinuti se, upravljati, τί
χείριος 2 = υποχείριος, *poet.* u rukama, u vlasti, χειρίαν ἐφιέναι τινί koga u ruke predati kome
χειρίς, ΐδος, ἡ, *α)* rukavica, manšeta. *b)* dugački rukav *(na perz. haljini), c)* torbica
Χειρίσοφος, ου, ὁ, *Lakedemonjanin u vojsci Kira Mlađega, kasnije je preuzeo vodstvo nad* 10 000 *Grka i umro na povratku*
χείριστος *v.* χερείων
χειρό-γραφον, τό, *poz.* rukopis, zadužnica
χειρο-δάΐκτος 2. *poet.* rukom raskidan
χειρό-δεικτος 2. *poet.* rukom pokazan, bjelodan
χειρο-ήθης 2. na ruku privikao, *prenes.* pitom, krotak, povodljiv; navikao
χειρό-μακτρον, τό, ručnik
χειρο-μύλη, ἡ, ručni mlin, žrvanj
χειρονομέω, *jon.* ruke i noge po nekom pravilu pri plesu kretati, mimičke kretnje praviti, τινί čim
χειρόομαν, *dep. med.* u svoje ruke, u svoju vlast dobiti, sebi podložiti, nadvladati, τινά, τί, čim τινί. *Pas.* nadvladan biti, τινί *i* ὑπό τίνος od koga *ili* čega, *ili* čim
χειρο-πληθής 2. koji šaku ispunjuje
χειρο-ποιέομαι, *poet. med.* vlastitom rukom raditi, τί
χειροποίητος 2. rukom načinjen, umjetan, οδός
χειρότερος *v.* χερείων

χειρο-τέχνης, ου, ό, rukotvorac, zanatnik; vještak, umjetnik; χ. ἴατορίας vještak u liječenju, vidar
χειροτεχνία, ή, zanat
χειροτονέω dizanjem ruku glasovati, potvrditi, izabrati, *aps. ili* τί, τινά, περί τίνος, za što ἐπί τι
χειροτονία, ή, glasovanje, izbor, τάς χειροτονίος κρίνειν utvrditi rezultat glasovanja
χειρουργέω rukom raditi, zgotoviti; rukovati
χειρούργημα, τό, *i* χειρουργίσ, ή, djelovanje rukom, ručni rad, ručni zahvat, *os.* liječenje rana, vidarska vještina
χειρουργικός 3. vješt vidarskoj vještini
χείρωμα, τό, *poet. upravo* rukom izvršeno, θανάσιμον χ. smrt od ubojničke ruke
χειρ ων *v.* χερείων
Χείρων, ωνος, *i* Χίρων, ωνος, ό, *kentaur, sin Kronov i Filirin, na glasu kao vrač i vidar, učitelj Asklepijev, Heraklov, Ahilejev i dr.*
χειρ-ώναξ, ακτος, ό, ή, *jon.* rukotvorac, zanatnik
χειρωναξίη, ή, *jon. mj.* -ία, zanat, obrt
χείσομαι *v.* χανδάνω
χελιδονισμός, ό, lastavičja pjesma *koju su dječaci na Rodu pjevali, noseći sliku lastavice, i molili darak*
χελιδονισταί, οι, pjevači lastavičje pjesme na Rodu, lastavičari
χελίδών, όνος, ή, lastavica
χελώνη, ή, kornjača; drven krov za zaklon, *{isp. testudo}*
Χέμμις, ιος, ή, 1) *grad u gornjem Egiptu u tebanskom okružju. StanoV.* οι Χεμμῖται. 2) *ostrvo u Nilovoj Delti kod Buta.* 3) Χεμμίτης νομός *okružje u Egiptu s ostrvom istoga imena*
χέράδος, εος, ους, τό, *ep.* šljunak, mulj u rijekama
χερείων *2. ep.* χερειότερος *i* χειρότερος 3. *pa* χείρων 2, *superl.* χείριστος 3, *adv.* χείρον *{od neupotreb,* χέρης, *od čega još ep.* χέρηι, χέρηα *i* χέρηες, neznatan, prost, loš, podložan), *ob. kao komp. i superl. od* κακός, neznatniji, gori, lošiji, slabiji, τί u čem, τινός od koga, τινί za koga; ου τι χέρειον »7» ού χείρον 5 *ivf.* bolje je, probitačnije je
χερμάδιον, τό, *ep.* kamen međaš, kamen za praću
χερνής, ητος, ό, *poet.*, χερνήτης, *OM, jon.* εω, ό, *poet. i* χερνήτις, ιδος, ή, *ep.* koji od ruke živi, nadnici, siromašan, nizak, *os.* prelja za nadnicu
χέρ-νΤβον, τό, *ep.* umivaonica, rukomija
χερνίπτομαι, *med., aor.* 3. *pl.* -νίψαντο, *ep.* sebi ruke prati, 05. *prije žrtve*
χέρνιψ, ιβος, ή, *a)* voda za pranje ruku. *b)* posvećena voda *kojom su se škropile žrtve i učesnici pri religioznom obredu*
χερό-πληκτος (-πλακτος) 2. *poet.* rukom udaren
χε ρρό-νησος, ή, *v.* χερσόνησος
χερσαίος 3. koji na kopnu živi, suhozemski
χέ ρ σον δ ε, *ep. adv.* na suho
χερσονησο-ειδής 2. *jon.* poluotoku sličan
χερσό-νησος *ili* χερρό-νησος, ή, poluotok. Os. 1) *ob.* trački Herzones, *Stanov.* οι ΧερρονησϊτοΙ. 2) των 'Αράβων Arapski poluotok, Arabija. 3) ή 'Αχερουσίας X. Aheruzijski poluotok *kod Herakleje u Bitiniji*
χέρσος 2. *ep. jon. i poet.* čvrst, tvrd, suh, prazan, neobrađen, neplodan; osamljen, ostavljen. 2) suhozemski. *Supst.* ή χ. suho, kopno
χερύδριον, τό, (χείρ) ručica
χεϋαι, χεΰαν *i si. v.* χέω
χεΰμα, τό, *ep. jon. i poet.* 1) lijevanje, voda za lijevanje, *aps., i* τινός. 2) *u pl. meton.* zdjelica za. žrtvu ljevanicu
χέω, *ob. ep. i poet., u Hom. prez. i impf. uvijek nesteg., dakle* χέει, χέων *itd. osim* χεΐσθαι, *fut. akt.* χέω, *med.* χέομαι, *aor. akt.* εχεα, *med.* ἐχεάμην, *perf. akt.* κέχυκα, *med.-pas.* κέχυμαι, *aor. pas.* ἐχύ$ην, *fut. pas.* χυθήσομαι, *adj. verb.* χυτός, *ep. fut.* χεύω, *aor.* ϊχευα *i* χεϋα, *kcnj.* 1. *pl.* χεύομεν, *med.* (ἐ)χεύατο, *konj.* χεύεται, *i ep. i poet. korjen. aor.* εχυτο, χύτο, *part.* χυμένος, *plpf.* 3. *sg.* κέχυτο, *jon. perf.* 3. *pl.* κεχύαται, I. *akt, tranz.* 1) lijevati, izlijevati, polijevati, razlijevati, τί, ὕδωρ *o Zeusu:* spustiti kišu, *aps.* χέει (se. χίονα) pada snijeg. 2) sipati, nasi-pati, prosipati, razasipati; nabacati, spustiti, oboriti; τ i, *npr.* σήμα nasuti grobni humak, τινί, εν τινι. 3) *prenes.* dati da se razlije *ili* razliježe, glas pustiti, širiti, τί. II. *med. tranz.i s fut.* χέομαι *i aor.* ἐχεάμην, *ep.* χεάμην svoje što *ili* od sebe izlijevati, prosipati, sipati, τί što, τινί komu, κατά τίνος na koga, εις τι kamo, προς τι prema čemu okrenut; πήχεε άμφί τίνα ruke raskriliti nad kim. III. *med.-pas.* χέομαι *s* ἐχευάμην *{II.* 7, 63), εχυτο, χύτο, χυμένος *i s pas. obi., intr.* razlijevati se, teći, istjecati, prostirati se, širiti se, nasut biti, mokar postati, ovlažiti se *{Heraklit, Diogen* IX 9), oboren ležati; *o ljudima:* grnuti, sletjeti se, εκ τίνος iz čega, κατά τίνος, επί τι po čem, επί τινι na koga, άμφί τινι oko koga, *tj.* zagrliti ga
χή *ili* χή = και ή
χηλευτός 3., *{adj. verb. od* χηλεύω plesti) *jon.* pleten
χηλή, ή, 1) *u pl.* papci *{u goveda),* pandže *{u ptica).* 2) nasip *{od kamenja koji odbija morske valove)*
χηλός, ή, *ep.* kovčeg, *os. za spremanje haljina*
χήμεϊς, *krazom od χοι* ήμεϊς
χήν, χηνός, ό, ή, guska
χην-αλώπηξ, εκος, ό, *i* ή, *jon.* lisičja guska, vrsta gusaka *ili* pataka
χήνεος 3. *jon.* guščji
χηνοβωτία·, ή, hranjenje *ili* držanje gusaka
χηράμός, ό, *ep.* rupa, spilja, pukotina
χήρατο *v.* χαίρω

χηρεύω lišen, osamljen, pust biti, τινός; biti udovac, udovica
χήρος 3. lišen, obudovio. *Supst.* χήρα, *jon.*
χήρη, ή, udovica, *aps. i* τινός χηρόω,
χηρώσω *itd., ep. jon. poet.* učiniti pustim, pustošiti, raseliti, τί τίνος. *Os.* učiniti udovicom
χηρωσταί, οί, *ep.* surodice, nasljednici iz-
umrle porodice, dalnji rođaci
χήτος, εος, τό, *samo u dat.* χήτεῖ i χήτει, s nestašice, od čežnje, τινός
χθαμάλός 3. *ep.* nizak, ravan, χθαμαλὴ κείται leži blizu kopna *(Dorpfeld)*
χθες *i* εχθές, *adv.* jučer
χθι-ζός 3. *ep. i jon.* jučerašnji, *često se prevodi adv.*, χθιζός ζβη jučer je otišao. *Adv.* χθιζόν *i pl.* χθιζά jučer, χθ. τε καῖ πρώΐζα jučer *ili* prekjučer, *tj.* nije tomu dugo
χθόνιος 3. *i* 2. 1) koji pripada zemlji, domaći, starosjedilac, αυτόχθων. 2) podzemni; χθ. Ζευς Pluton, χθ. Ἑρμης *koji prati duše u podzemni svijet*, θεαῖ χθ. *u Herod. Demetra i Perzefona, u Sof. Erinije*
χθονο-στιβής 2. *poet.* koji po zemlji hodi, zemaljski
χ-8-ονο-τρεφής 2. *poet.* od zemlje othranjen
χθων, χθονός, ή, *ep. i poet. a)* zemlja, χθόνα δύμεναι zaci pod zemlju, *tj.* umrijeti, *b)* kraj, zemlja, *c) personif.* = Γῆ, Γαία
χι δρα, τά, *poet.* pržena pšenična prekrupa
χίλι-άρχης *v.* χιλίαρχος
χῖλιαρχία, ή, u maked. vojsci zapovjedništvo nad 1 000 momaka
χιλί-αρχος, ό, i *jon.* χιλιάρχης, ου, ό tisućnik, zapovjednik od 1 000 momaka, *kod Perzijanaca* državni kancelar, *kod Rimljana* vojnički tribun
χῖλιάς, άδος, ή, jedna tisuća *ili* mnoštvo od jedne tisuće
χῖλιοι,/on. χείλιοι 3. tisuća. *Uz kolekt. i u sg.*, ἵππος χιλίη tisuću konjanika
χιλιοστός 3. tisućni
χιλιοστός, ύος, ή, četa od tisuću momaka
χῖλός, οῦ, ό, zelena krma, trava, χ. ξηρός sijeno
χῖλόω hraniti, krmiti *(blago)*
Χίλων, ωνος, ό, *Lakedemonjanin, jedan od sedam mudraca*
χίμαιρα, ή, 1) koža. 2) *personif.* Χίμ. *kći Tifonova i Ehidnina, strašna neman koja je iz ždrijela sipala vatru. Sprijeda je imala oblik lava, u sredini koze, a ostrag zmije*
χιόνεος 3. *poet.* snježan, hladan kao snijeg
χιονίζει, *jon.* 1) *tranz. (se. Ζευς ili* θεός) snijeg sipa, χώραν na zemlju. 2) *intr.* sniježi
χιονό-κτυπος 2. *poet.* snijegom bijen
χιονώδης 2. *poet.* snijegu sličan
Χῖος, ή, *otok u Egejskom moru s gradom istoga imena. Stanov.* ό Χῖος, *adj* Χίος 3.
Χίρων, ωνος, ό, *v.* Χείρων
χῖτών, ωνος, ό, *jon.* κιθών, *i demin.* χιτωνίσκος, ό, 1) hiton, *vunena ili lanena haljina za muško i žensko nalik na košulju bez rukava. Nosio se na golu tijelu i pasao pojasom. U predašnje doba bio je kratak, a kasnije i dugačak os. kod Jonjana.* 2) *uopće:* haljina, odijelo. 3) kožan, mjeđu (χάλκεος) okovan oklop. 4) *u pl.* naglavci (na *cipelama)*
χιών, όνος, ή, *i u pl.* snijeg
χλαίνα, *jon.* -νη, ή, *ne u at. prozi,* 1) hlena, *debela i topla gornja haljina bez rukava, muška kabanica, os.* za zimu. 2) pokrivač, prostirač
χλαμυδουργία, ή, izrađivanje hlamida
χλαμύς, ύδος, ή, hlamida, *ovalan komad tkanine koji bi se oko lijevoga ramena omotao, a na desnom prikopčao kopčom, tako da su se oba okrajka na desnoj strani spuštala. Nose je konjanici, a poslije efebi i putnici*
χλανίδιον, τό, *jon.* kratka kabanica, mali ogrtač
χλανιδοποιία, ή, izrađivanje finih gornjih haljina
χλανίς, ιδος, ή, hlanida, *laka i fina gornja haljina, za muško i žensko, znak raskošja*
χλευάζω, -άσω *itd., intr.* rugati se, šaliti se; *tranz.* podrugivati se, τινά *i* τί
χλευασμός, ό, podrugivanje
χλευαστής, οῦ, ό, koji se ruga, rugač
χλιαρός 3. *jon. poet.* mlak
χλῐδάω, *poet.* bujati, *prenes.* obijestan biti na što ἐπί τινί; raskošno živjeti
χλιδή, *dor.* χλιδά, ή, *sing. i pl.* bujnost, raskošnost, raskošan život; oholost, obijest; *meton.* nakit, ures
χλόη, ή, mlada zelen, trava, grančica
χλούνης, ου, ό, *ep.* vepar
χλωρός 3. *s poseb. ep. fem.* χλωρῆίς, ίδος, ή, *o boji mladice,* zelenožut, zelenkast, i žućkast, blijed; *prenes.* svježi, αίμα
χνοάζω, *poet.* sijed postajati, početi sijedjeti
χνόη, ή, *poet.* 1) glavčina, trupina *(na kotaču). 2)* osovina
χνόος, ό, *ep.* malje, pahuljice; kora, pjena
χόάνος, ό, 1) *ep.* peć, viganj. 2) *poz.* lijevak
Χοάσπης, *gen. jon.* εω, *ak.* ην *i* εα, ό, *rijeka u Susijani*
χοή, ή, izliv, žrtva ljevanica, *os.* mrtvačka žrtva, *pomiješana ob. od mlijeka, vina, meda i vode ili napose mlijeko i med., zatim vino, a najposlije voda*
χο-ήρης 2. *poet.* koji sadrži ljevanicu, ἀγγος posuda
χοί *ili* χοῖ = καῖ οί
χοϊνιξ, ικος, ή, 1) mjera za žito = 4 κοτύλαι = 1,094 Z, *tj. toliko žita koliko je čovjeku potrebno za jedan dan,* ἁπτεσθαι χοίνικός τίνος čiji kruh jesti 2) negve, verige
χοιράς, άδος, ή, *jon. poet.* greben, klisura *(u moru);* guša, žabice na vratu
Χοιρέαι, αϊ, *mjesto na Eubeji kod Tamine*
χοίρειος 3, *i ep.* χοίρεος 3. praseći, svinjski; χοίρεα *(se.* κρέα) prasetina
χοίρος δ, *i demin.* χοιρίδιον, τό, odojak, prasence, *pl.* prasad

χολάδες, αϊ, *ep.* utroba, crijeva
χόλαμι, *eol.* = χαλάω, 3. *pl.* χόλαισι (= χαλώσι) popuštati, oslabiti
χολή, ή, *i ep. jon. i poet.* χόλος, 6, 1) žuč. 2) gnjev, ljutina, mržnja, bijes. 3) (χολή) gorko piće, pelen
Χολλείδης, ου, ό, *stanov. at. đema* (općine) Χολλεῖδαι *u Leontovoj fili*
χολόω, *ep. jon. i poet.* 1) *akt. tranz. fut.* χολώσω, *inf. ep. jon. i poet.* 1) *akt. tranz. fut.* χολώσω, *inf. ep.* χολωσέμεν, *aor.* ἐχόλωσα, srditi, ljutiti, ogorčiti, tινά, τινί. 2) *med.-pas.* χολοῦμαι, *intr., fut.* χολώσομαι, *aor.* ἐχολωσάμην *{konj. 2. sg. ep.* χολώσεαι) ί (έ)χολώib)v (J *istim znač.), perf.* κεχόλωμαι (j *prez. znal.), plpf.* 3. *pl. ep.* κεχολώατο, *fut.* 3. κεχολώσομαι, *adj. verb.* χολωτός, ljutiti se, razljutiti se, srditi se, gnjeviti se (θυμφ, θυμόν » *si.), aps.,* τινί na koga, τινός poradi koga, *slično i* ἀμφί τινι, εϊνεκά, Ζκ τίνος
χολώδης, ες, *jon.* žučljiv, jedak
χολωτός 3. *ep.* ljutit, gnjevan
χόνδρος, δ, *jon.* sve sitno i okruglo, zrno, mrvica, krupica
χοράγός, ό, *v.* χορηγός
Χοράσμιοι *(ili* Χωρ.), οί, *narod na donjem tijeku Oksa*
χορδή, ή, *upravo* crijevo, *ob.* žica od crijeva, žica
χορείος, ό, *(se.* πους) *v.* τροχαίος
χορευταί, οϊ, plesači (igrači) u koru »7» kolu, *os.* u drami
χορεύω, -ρεύσω *itd., i poet. s istim znač. med.* χορεύομαι, s *adj. verb.* χορευτέον, 1) *intr.* plesati, igrati »7» izvoditi svečano kolo *u slavu kojega boga, os. Dioniza, uopće* igrati, plesati, τινί komu u čast. 2) *tranz.* kolom *ili* plesom slaviti, τινά koga; χορευ-8-είς plesač, igrač
χορηγέω 1) kolo (kor) voditi, biti korovođa. 2) plaćati troškove za opremu, vježbanje i nastupanje kora, biti horeg, *aps., ili* χορηγίας, τινί
χορηγία, ή, horegija, služba horega (χορηγός), trošak za opremanje i uzdržavanje korova
χορ-ηγός, *dor. i poet.* χοράγός, ό, 1) horeg, vođa kora. 2) *u Ateni građanin, koji je u ime svoje file morao na svoj trošak sastaviti, opremiti, uzdržavati i izvježbati kor.* 3) *prenes.* koji daje trošak za što
χορικός 3. koji zboru (koru) pripada, χορικόν μέλος korska pjesma (u drami); τδ χορικόν korski element u drami, korske partije, τα χ. korski ples
χορο-διδάσκαλος, δ, učitelj koji vježba kor
χοροιτυπίη, ή, *ep.* udaranje nogama u kolu, kolo
χορόνδε, *ep. adv.* u kolo
χορο-ποιός$_{A}$ δ, *poet.* koji ravna kolom, kolovođa
χορός, ό, *prvobitno i ep.* igralište, *zatim* kolo, igranje, ples; *kasn.* kolo s pjevanjem, *tj.* kor, *koji je plesom i pjesmom slavio kojega boga, os. Dioniza. Odatle je poslije potekao tragički kor, st.* χορδν αίτεΐν *(o pjesniku)* moliti za kor, χ. διδόναι *(o arhontu kralju)* dati kor, χορδν ίστάναι *ili* άνάγειν kolo voditi, έξάγειν činiti da se povuče, χοροϊς νικαν s korom pobijediti. *Prenes.* zbor pjevača *ili* igrača; *uopće* četa
χόρτος, δ, *(srod. lat. hortus)* 1) *ep.* ograda, dvorište, tor. 2) pašnjak. 3) krma, trava, sijeno (i χ. κουφός *nazvano)*
χουν, *poet. krazom od* καΐ δ έν

I. χους, *stegn. od* χόος, *gen.* χοϋ, δ, nasuta zemlja; gruh, razvaline

II. χους, χοός, δ, *gen. pl.* χοών, *ak.* χο&ς (χόας), posuda za ulijevanje, kanta, mjera za tekućine = 12 κοτύλαι *ili* 3,28 /; οι. οί Χόες: vrčevi, drugi dan svetkovina τα "Ανθε στήρια, *kad se žena arhonta kralja simbolički vjenčala s Dionizom, i kad su se priređivale javne pijanke;* τους χοας ίγειν svetkovati svetkovinu Χόες

χόω, ja *spored. obi.* χώννυμι, *fut.* χώσω, *aor.* Ζχωσα, *pas. perf.* κέχωσμαι, *aor.* έχώσθην, *fut.* χωσ&ήσετ«, *adj. verb.* χωστός i χωστέον, sipati, nasipavati, nasip podizati; zasipavati *(zemljom); pas. takod.*: biti naplavljen; *supst.* τδ κεχωσμένον nasip
χραίνω, *fut.* χρανώ, *aor. akt.* Ζχράνα, *pas.* έχράνθην, 1) *akt. i pas. zapr.* namazati, okaljati, pogrditi, oskvrnuti, τί, τινά. 2) *med.* nešto svoje (χείρα) okaljati, τινί čim
χραισμέω, *ep., fut.* -μήσω, *inf.* -μησέμεν, *aor. slabi* χραίσμησα, *aor. jaki* έχραισμε, χραϊσμε, *konj.* χραίσμτ], -μωσι, *inf.* χραισμεΐν *(neki drže ove posljed. obi. i za prez. i impf),* koristiti, pomagati, τινί komu, *gotovo uvijek s negacijom;* τινί τι odvraćati od koga što; τινί τίνα obraniti

I. χραύω, *ep. i jon., aor. konj.* χραύση, ogrep sti, zadrijeti, lako raniti, τινά

II. χραύω, *ep., samo aor.* Ζχραον, navaliti na koga, pritisnuti, spopasti koga τινί *ili* τινά, τί i *inf.*

XPA-, XPH-, *glagolski i imenički korj. sa znač.* **trebati, iskati, zahtijevati**. *Ovamo pripadaju:*

I. (χράω uzaimati) *s rijetkim prez.* κίχρημι, *fut.* χρήσω, *aor.* Ζχρησα, uzajmiti, posuđivati, τινί τι; *med.* sebi uzajmiti, παρά τίνος od koga

II. χράω (proricati), *jon.* χρέω, *ep.* χρείω, *at. prez. i impf.* χρης, χρη, έχρη, χρησ&αι, χρώμενος; 70«. χρας, χροί, χραν, χρέωσα, χρασθαι, χρεωμένος, έχρέωντο *(var.* χρης, *XPTI> XPΨ>* ΧΡώσα, χρεόμενος, έχρέοντο) 1) *akt., fut.* χρήσω, *aor.* Ζχρησα, proroštvo davati, proricati, javiti, *aps.,* τί, άμφί τινι, j *inf, ak. s inf.,* komu τινί, 2) *med., fut.* χρήσομαι, *aor.* έχρησάμην, sebi dati proricati, proročište *ili* boga pitati *aps.,* τινί, περί, άμφί τίνος. 3) *pas. aor.,* έχρήσθη, *perf.* κέχρη-

σται, -ημένός, -ητο) dano je proroštvo (izjava proročišta); χρησθέν αὖτω budući da mu je naviješteno prorečeno, po proroštvu

III. χράω (zahtijevati), *poet. samo prez. X9TIS> X9TI>* zahtijevati, tražiti, željeti; *isp.* χρήζω

IV. χράομαι, *at. stegn. {kao* II. χράω) *jon.* χραται, χρασθ-αι, *imper.* χρέω, *part.* χρεω μένος *(i ep.), impf.* ἐχρέωντο *{var.* χρῆται, χρῆσ3·αι, χρέο, χρεωμένος, ἐχρέοντο), *ostala vrent. jednaka u at. i jon. fut.* χρήσομαι, *aor. med.* ἐχρησάμην, *perf.* κέχρημαι *(s akt, i pas. znač.), aor. pas.* ἐχρήσθην *(uvijek s pas. znač.), fut.* 3. κεχρήσομοα, *adj. verb.* χρηστός ἰχρηστέον, 1) *ep. i poet.* trebati, potrebo vati, željan biti, čeznuti, τινός za čim, OJ. *ep.* κεχρημένος potreban, oskudan. 2) tre bati = upotrebljavati, služiti se čim, pokušati, imati, *aps.. Hi s* τί, *npr. u* τί χρή σομοα; *aps. ili* αὐτω što ću započeti s njim ? ουδέν -uvi ne znati što s čim; α) τινί što, os. θυσίαις žrtve prinositi, νόμοις držati se za kona, συμφορά * *si.* trpjeti (bijedu), τοις πράγμασι snaći se u prilikama, dobro ih upotrijebiti, μόρω umrijeti, *i si. b)* τινί s kime družiti se, prijateljevali, sresti koga, postupati s kim, imati; οί χρώμενοι αὐτω koji su se s njim družili, njegovi prijatelji; *često se part.* χρώμενος *prevodi samo pri jedlozima* 5, *po. c)* τινί s *adj..:* τινί πιστφ imati koga za vjerna prijatelja, τινί πειθομέω držati u pokornosti; *ili* τινί τινι, τινί ώς τινι *ili* ώσπερ τινί, ώς πολεμίοις postupati s kim kao s neprijateljem, *d)* (τινί) τι, εις, ἐπί, *προς* τι, ἐπί τινι koga *ili* što za što upotreblja vati *i si.,* (τινί) τι ἄλλο χρ. upotrijebiti koga za što drugo; χο. (βασιλέι) πάντα δι' αγγέλων u svemu pregovarati s kraljem preko glas nika. V. χρή, χρήμα, χρεία *itd. v. napose*

χρεία, ή, χρεϊος, τό, *i* χρέος, έους, *pl.* χρέα, χρεών, 1) potreba, nužda, oskudica, nedostatak; želja, žudnja; korist, posao, τινός; κατά χρέος τινός prema čijoj potrebi, *tj.* po njegovoj želji; παν τό χρείας ίστάμενον svaka potreba koja u svoje vrijeme nastaje; ών χρείαν ἐρευνα što (bog) drži da je od potrebe istraživati. 2) (χοεία *i u pl.)* upotreba, posao, zanimanje, služba, korist; druženje, τινός s kim. 3) (χ.έος) dužnost, dug, naknada

χρειώ, ί χ ρ ε ώ *(uvijek jednosložno, pred vokal, i kratko),* ή, *gen.* χρειοῦς *i* χρεοϋς, *dat.* χρειοῖ, potreba, nužda, nedostatak, oskudica, želja, žudnja; χ. ἴκει τινά snalazi koga potreba, žudnja, τινός za čim, *i si.; često i bez glag. upravo kao* χοή, *s inf., s ak. lica,* τίπτε δέ σε χρεώ; što ti to treba ? s *gen. stvari,* ου τί με ταύτης χρειώ τιμής ne treba mi te časti

χρειώδης 2. *ροζ.* potreban, koristan

χρεμετίζω, *ep. impf.* χρεμέτιζον, *aor.* ἐχρεμέτισε, rzati

χρέος *v.* χρεία

χρέω *v.* II. χράω

χρεω *v.* χρειω

χρεωμένος *v.* χράομαι

χρεών *v.* χρή

χρεώστης, ου, ό, dužnik

χρή, *prvobitno upravo supst.,* (nužda, oskudica, želja), *od Hom. počevši bezlič. glagol:* treba, potrebno je, valja, dolikuje, korisno je, *s inf.* νϋν δε χρή τετλάμεν sad treba trpjeti, *s ak. lica:* τί σε χρή ταῦτα λέγεσθαι što treba da to govoriš ? J *gen. stvari:* δττεό σε χρή što želiš ? *Spajanjem s obi. glag.* ειμί *nastali s obi. glag.* ειμί *nastali su kasn. obi.: konj.* χρη, *opt.* χρείη, *inf.* χρηναι, *impf.* (έ)χρήν, *fut.* χρήσται (= χρή εσται) *i* χρήσει; *zatim* (τό) χρεώ.ν *(jon.* χρεόν *indekl.)* potrebno, korisno; potreba, korist, dužnost; sudbina; *i kao apsol. ak.:* budući da, premda je (bilo) potrebno, *impf.* (έ)χρήν trebalo bi bilo

χρήζίο, *at. samo prez. i impf., ep. i jon.* χρηΐζω, *jon. fut.* χρηΐσω, *aor.* ἐχρήισα, trebati, zahtijevati, željeti; *part.* potreban, oskudan; *aps., ili* τινός što *ili* od koga, τινός τίνος što od koga, *ili* τινά, τί *(samo kao općen. obj.), s inf., ak. ili gen. s inf.* 2) *poet.* proricati, *(Sof. E Kol.* 1426)

χρηίσκομαι, *jon. iterat. za* χράομαι, oskudijevati čim *ili* u čemu, trebati što, τινί; ὕδατι χρηίσκονται obično nemaju dosta vode

χρήμα, τό, sve što treba, 1) stvar, predmet, događaj, preduzeće; τί χρήμα; zašto ? κακόν τό χρ. želja vam je zla *(Sof. Fil.* 1265); ἐπί κόσω χρ. za koju cijenu? *Cesto u opisivanju da se označi:* sila, mnoštvo, snaga, *npr.* μέγα χρ. πέτρας klisurina, ὑός χρ. strahota od svinje, τοϋ χειμώνος χρ. sila bure; πδν χρ. sve moguće. 2) *u pl.* blago, roba, novac, imetak, imanje; χρ. οφειλόμενα dugovi

χρηματίζω, *fut.* -ιώ *itd.* 1) posao obavljati; *kao t. t.* (javno) raspravljati, vijećati, dogovarati se, τινί s kim, τί, περί τίνος *ili* υπέρ τίνος, *stoga za bogove:* milostivo uslišiti, *za činovnike:* saslušati koga, *za atensko vijeće;* izvješćivati, odgovarati, *za narod, skupštinu:* iznositi predmete na raspravljanje. 2) *med. a)* o svojim stvarima raspravljati, dogovarati se, τινί s kim. *b)* u svoju korist obavljati posao, stjecati, obogatiti se, *aps. ili* χρηματισμόν raditi posao, ἀπό, εκ τίνος

χρηματισμός, ό, 1) rasprava. 2) posao, zanat, trgovanje, stjecanje novaca, izvor dohotka, obogaćivanje

χρηματιστήριον, τό, *ροζ.* trgovina, pazar, dućan; burza

χρηματιστής, οΰ, ό, koji se bavi poslovima, *os.* novčanim *ili* trgovinom, prometan čovjek, trgovac

χρηματιστικός 3. vješt stjecanju novaca, οιωνός ptica koja navješćuje bogatstvo. *Supst.* (οί) χρ. novčari, *b)* ή χρ. vještina u stjecanju inietka

χρή μη, ή, *poet. i* χρημοσύνη, ή, *poet.* nužda, oskudica, siromaštvo

.χρήν, *impf. od* χρή, *što v.*-
χρήσει, *fut. od* I. II. IV. χράω, *i od* χρή
χρήσιμος 3. *i 2, i* χρηστός 3. *α)* koji se može upotrijebiti, koristan, valjan, prikladan, povoljan, sretan, spasonosan. *J>)* (χρηστός) dobar, čestit, pošten, plemenit, iskren, blag, savjestan, εις, ἐπί, προς τι za što, *ili s inf. ili s part. Supst.* οί χρηστοί čestiti, dobri građani; χρηστόν τι koristan savjet; τό χρήσιμον korist; χρηστά usluge, dobročinstva, *ali i* velika djela, sreća. *Adv.* χρησίμως *i* χρηστώς korisno, povoljno
χρήσις, εως, ή 1) (χράω) uzaimanje. 2) (χράομαι) potreba, nužda. 3) upotreba, οί καιροί των είς τά πολεμικά χρήσεων zgodan čas za ratne pothvate. *(Ksen. Kirp.* 8, 5, 7)
χρησμολογία, *ή, ροζ.* gatanje, proricanje
χρησμο-λόγος 2. koji proriče, *i bez* άνήρ gatar, tumač proroštava
χρησμός, ό, odgovor proročišta, proroštvo
χρησμοσύνη, ή, *jon. poet.* 1) (χρήζω) zahtjev, želja; *po drugima* od II. χράω: proročka vještina. 2) nužda, oskudica
χρησμωδέω proricati, objaviti
χρησμωδία, ή = χρησμός
χρησμ-ωδός 2. koji proroštva pjeva, koji proriče. *Supst.* ό χρ. gatar, prorok
χρησόμένος *v.* ΧΡΑ
χρήσται. *v.* χρή ^
χρηστέον *v.* χράομαι
χρηστηριάζομαι *med.* sebi proroštvo pribavljivati, *aps., ili* τινί po kom »7» po čem
χρηστήριος 3. *i 2 (kao adj. jon. i poet.)* koji pripada gataru iftproročištu. *Supst.* τό χρηστή ρ ιον 1) *(često u pl.)* proročište. 2) izjava proročišta, proroštvo. 3) žrtva klanica
χρηστός *v.* χρήσιμος
χρηστότης', ή, dobrota, čestitost, blagost
χρῖμα, τό, *i* χρίσμα *(i χρίσμα.),* τό, mast, pomast, ulje; σύειον svinjska mast; μύρον mirisavo ulje
χρίμπτω, *fut'.* χρίμψω, *aor. akt.* έχριμψα, *med.* έχριμψάμην, *pas.* έχρίμφθην, *ep.* j *poet.* 1) *akt.* prevući, dati da se dotakne, strugnuti, tí. 2) *med. a) tranz.* primaknuti τι προς τι. *b) intr.* primicati se, blizu doći, τινί. 3) *pas.* natiskivati se, s πέλας
χριστός 3. *adj.verb. od* χρίω, *poet.* namazan, pomazan, ἄλέξημα χρ. *Esh. Prom.* 480, φάρμακον χρ: *Eur. Hipolit.* 516. lijek u obliku masti
χρίω, *fut.* χρίσω *itd., perf. pas.* κέχρι(σ)μαι, *aor. pas.* έχρίσ&ην, *adj. verb.* χριστός *ep. impf.* χρϊον *aor.* χρϊσα, 1) *akt. i pas. a)* mazati, pomazati, bojadisati; pomazati τινά, τί, čim τινί. *b)* bosti, τινί čim. 2) *med.* mazati se, τινί čim
χρόα, χροιά, χροιή *v.* χρως
χρόμάδος, ό, *ep.* škripanje, škrgut, τινός
χρονίζω, *fut.* χρονιώ *itd.,* vrijeme provoditi, dugo boraviti, zabaviti se, oklijevati
χρόνιος 3. i 2. *ep. i poet.* od dugo vremena, odavno; dug, trajan, kasan, spor χρόνος, ό vrijeme, trajanje, dob života, vijek, starost. U *pl.* određena vremena, rokovi. *Adv. a)* χρόνου od duže vremena, βαιοϋ, ού μακροϋ χρ. za kratko vrijeme, *i si. V)* (ᵀΦ) χρόνω, έν *ili* σύν χρ. s vremenom, nakon duga vremena, napokon, *c)* χρόνον neko vrijeme, žva χρ. najednom, začas. *đ)* άνά χρόνον po vremenu, pomalo, *e)* άφ' ού χρ. otkako, otkad. */)* δια χρόνου nakon duga vremena, *g)* είς τον άπαντα χρ. za sva vremena, zauvijek, *h)* επί χρόνον na neko vrijeme, *i)* κατά τον αυτόν χρ. u isto vrijeme. *k)* ύπο χρόνου krivnjom vremena. *1)* έξ ού χρόνος ού πολύς nedavno, *m)* εν τινι χρ. nakon nekog vremena
χρύσ-αλάκατος 2. *v.* χρυσηλάκατος χρϋσ-αμοιβός, ό, *poet.* mjenjač novaca, σωμάτων *Ares, bog rata koji daje šaku praha za junakovo tijelo. (Esh. Ag.* 437) χρϋσ-άμπυξ, υκος, ό, ή, *ep. i poet.* sa zlatnim načelkom
χρυσάνιος *v.* χρυσήνιος Χρυσάντας, *α,* ό, *odličan Perzijanac* χρϋσ-άορος, ό, *ep.* sa zlatnim mačem χρύσ-ασπις, ή, *poet.* sa zlatnim štitom χρϋσ-αυγής 2. *poet.* sjajan kao zlato χρυσεος 3, *at. stegn:* χρυσούς, ή, ούν, i χρύσειος 3. 1) zlatan, od zlata, zlatom ukrašen. 2) zlatnožut, sjajan. 3) častan, uzvišen, *os. o božicama*
Χρύση, ή, 1) *grad na obali Troade. 2) malo ostrvo kod Lemna.* 3) *kći Halmova koja je voljela Filokteta, a poslije proklinjala, jer joj ljubav nije vraćao*
Χρϋσηίς, ίδος, ή, *Hrizova kći Astinoma*
χρϋσ-ηλάκάτος, *dor.* χρυσαλάκατος 2. *ep. i poet. sa* zlatnim strelicama *ili* sa zlatnim vretenom, *pridj. božica, os. Artemide* χρϋσ-ήλάτος 2. *poet.* od zlata načinjen χρϋσ-ήνιος, *dor.* χρυσάνιος 2. *ep. i poet.* sa zlatnim uzdama
χρϋσ-ήρης 2. *poet.* od zlata složen *ili* izdjeljan
Χρύσης, ό, *vok.* Χρύση, *svećenik Apolonov u Hrizi, otac Astinomin* χρϋσίδιον *i* χρϋσίον, τό, *v.* χρυσός χρϋσίς, ίδος, *i fon.* χρυσΐτις, ιδος, ή, *fem. kao adj.* koji sadrži u sebi zlata. *Kao supst.* ή χρ. zlatna posuda; zlatna odjeća; zlatna čizmica
χρϋσό-δετος 2. *jon. i poet.* zlatom okovan *ili* optočen, zlatom ukrašen, χρ. ζρκεσι κρυφί3-έντα γυναικών koga nestade zamkom ženinom radi zlatne ogrlice χρϋσο-ειδής 2. nalik na zlato, zlatne boje, žut kao zlato
χρϋσό-ζϋγος 2. sa zlatnim jarmom Χρϋσό-θεμις, ιδος, ή, *kći Agamemnonova i Klitemestrina*
χρϋσό-θρονος 2. *ep.* koji sjedi na zlatnom prijestolju, "Αρτεμις, Ήώς, "Ηρη zlatotrona

χρῡσο-κόμης, ου, ά, *poet. i* χρυσόκομος 2. *jon.* zlatokos, *pridjeva Apolonovi*
χρῡσό-μάλλος 2. *poet. i ροζ.* sa zlatnim krznom, zlatorun
χρῡσο-μίτρας, ου, ό, *(dor. mj.* -ης), sa zlatnom vrpcom na čelu, *pridj. Dionizov*
χρῡσό-νωτος 2. *poet.* sa zlatnim leđima, odozgo zlatom vezen
χρῡσό-παστος 2. zlatom vezen, protkan, urešen
χρῦσο-πέδῖλος 2. *ep.* sa zlatnim sandalama
χρῡσο-ποιός, ό, zlatar
Χρυσό-πολις, εως, ή, *grad u Bitiniji na Bosporu*
χρῦσό-πτερος 2. *ep.* zlatokr'il, zlatoper
χρῡσό-ρραπις, ιδος, ό, ή, *ep.* sa zlatnim štapom, zlatoštapni
χρῡσό-(ρ)ρυτος 2. *poet.* koji zlatom teče, zlatotek
χρυσός, ό, ɪ *demin.* χρῡσίον, τό, *i* χρῡσίδιον, τό, zlato, χρυσίον t χρῡσίδιον, *os.* izrađeno zlato, zlatnina, zlatan nakit, zlatan novac, novac, χρ. λευκός sa srebrom pomiješano zlato
χρῡσό-στροφος 2. *poet.* od zlatnih niti spleten, αγκύλα luk sa zlatnom tetivom
χρῡσό-τευκτος 2. *poet.* od zlata izrađen
χρῡσοῦς *v.* χρύσεος
χρῡσοφορέω *jon.* zlato, *tj.* zlatan nakit na sebi nositi
χρῡσο-φόρος 2. *jon. poet.* koji nosi na sebi zlato, zlatne haljine *ili* zlatan nakit
χρῡσο-φύλαξ, ακος, δ, *i), jon. poet.* koji zlato čuva, čuvar zlata
χρῡσο-χάλίνος 2. sa zlatnom uzdom
χρῡσο-χόος, ό, zlatar, pozlatar
χρῡσόω zlatiti, pozlaćivati
χρω- *mj.* χράου
χρω *v.* χρως
χρώζω, (χρῴζω), *perf. pas.* κέχρωσμαι, *poet. i ροζ.* doticati se površine, pipati
χρώμα, τό, boja kože, tijela, lica, *uopće* boja, ličilo; lice govora *ili* značaja; *kao t. t. u muzici:* modulacija
χρως, ό, *gen.* χρωτός, *dat.* χρωτί ί χρω, *ak.* χρώτα, *ep. i poet. i* χροός, χροΐ, χρόα, *uz to* χρόα, χροιά, *jon.* χροιή, ή, 1) površina kojega tijela, sr. koža, *os.* boja kože; ἐν χρω do kože; ξυρεϊ ἐν χρ. zadire u živo; *i* tijelo, meso *{Sto prekriva kost).* 2) boja, χρ. τρέπεται mijenja se boja *kad tko od straha problijedi*
χύδην, *adv.* rasuto, hrpimice
χυθείη, χυμένη, χύντο *v.* χέω
χυμός, ό, tekućina, os. tečan sok
χόσις, εως, *jon.* ιος, ή, *ep. i poet.* izljev, izlivanje, sipanje, hrpa, padanje (φύλλων)
χυτλόομαι, *ep. med.* kupati se i mazati se
χύτο *v.* χέω
χυτός 3. *verb. adj. od* χέω, *a)* liven, *b)* rastopljen, tekući, *c)* nasut, γαία grobni humak, *d) supst.* ό χυτός nasip
χύτρα, ή, *i jon. demin.* χυτρίς, ίδος, ή, lonac; i *prenes. velik* vrč i *ulicama*
Χύτροι, οί, 1) *topla vrela kod Termopila.* 2) *Treći dan svetkovine* τα Ανθεστήρια, *posvećen pokojnicima kad su se Hermu i Dionizu Htoniju prinosili lonci s kuhanim plodovima*
χυτρώδης 2. nalik na lonac, ό θήρ = ή χέλυς kornjača je bila nalik na lonac. *{Sijed.)*
χώκ = καΐ ό έκ
χωλεύω, *intr.* biti hrom, hramati
χωλ-ίαμβος = σκάζων, jampski hromac, *tj. jampski trimetar kome je ritam na kraju usporen time Sto mu je pretposljednji slog uvijek dug, o koji se stalno spotiče, hramlje. Upotrebljavali su ga os. Hiponakt i Babrije*
χωλός 3. šepav, hrom, *aps. ili* τί
χώμα, τό, nasuta zemlja, humak nasip; *os.* grobni humak
χώννυμι *v.* χόω
χώομαι, *ep. dep. med., aor.* (έ)χώσατο, *konj.* 3. *sg.* χώσεται, srditi se, ljutiti se, zlovoljan biti, žalostiti se, (κατά) θυμόν, φρεσίν *i si.,* τινί na koga, τινός radi koga *ili* čega, τόδε stoga
χώρα, jon. χώρη, ή, 1) slobodno mjesto, prostor, ravnina, razmak, odsjek; χ. διδόναι mjesta davati. 2) određeno mjesto, a) doznačen položaj, red, stajalište, κατά τήν χ. άπιέναι opet u red ići. *b)* čin, položaj, dostojanstvo, vrijednost, ἐν μισθοφόρου χώρα είναι kao vojnik služiti, ἐν άνδραπόδων χώρα είναι robom smatran biti, ἐν ούδεμι^ χ. είναι nemati ugleda, *c)* mjesto, odsjek u knjizi. 3) selo *(suprotno:* grad), kraj, zemlja, njiva, polje, imanje τά έκ της χώρας poljski plodovi
Χω ρ άσ μ ιω ι, οι, *v.* Χοράσμιοι
χω ρέω, /uf. χωρήσω, *at. ob.* -ήσομαι *itd., ep. aor. i* χώρησα, dati, načiniti mjesta, *st.* 1) uklanjati se, uzmicati, ustupati, τινί ispred koga, τινός, άπό, έκ, ΖΞω τινός od čega, έπ' οϊκου kući krenuti. 2) maknuti se, s mjesta ići, *st. a)* naprijed poći, otići, putovati, prolaziti, teći (o *vodi ili suzama),* dizati se (o *prahu),* širiti se (o *glasini), b)* okrenuti se k čemu, dati se na što, kušati; popuštati, pristati uz koga. *c) o koplju, strelici:* prodrijeti; *o glasu:* raznositi se, razglasiti se. *d)* napredovati, uspijevati, svršiti se; *i bez* εὐτυχέως *i si.* sretno proći; *konstr. aps., s adv., s ak.,* (όδόν udariti putem), τινί komu, τινός od koga, είς, έπί, προς, παρά τι, ἐϊσω τινός; επί μείζον bolje napredovati; προς τίνα na koga, prema komu, έπί τίνα na koga διά τι *ili* τίνος kroza što, *i dr.* 3) imati prostora, obuhvaćati, sadržavati, *(o posudama),* τί
χώρη *v.* χώρα
χωρίδιον, τό, dobarce, malo imanje

χωρίζω, *perf. pas.* κεχώρισμαι, 3. *pl. jon.* κεχωρίδατοα, 1) rastavljati, lučiti, odvajati, τί, ἀπό τίνος. 2) *pas. u perf.* odijeljen, rastavljen biti, za se cjelinu činiti; različit biti, razlikovati se; odstupati, udaljiti se od čega, τινός, *rjeđe* τινί t7i ἀπό τίνος

χωρίον, τό, prostor, mjesto = χώρα. *Os. a)* grad, imanje, *b)* utvrđeno mjesto, tvrđava. *c) geom. t. t.* ploha, plošna sadržina

χωρίς 1) *adv.* odijeljeno, napose, posamce, *Sof. EKr.* 608, odjelito, *tj.* ne saslušavši me, χ. θ-έσθαι na stranu metnuti; *s* ὁτι, ἡ ὅτι izuzevši što. 2) *prep. s gen.* daleko, odijeljeno od čega, bez, mimo, osim, izuzevši, χωρίς τοϋ s *inf. (i ak.)* bez obzira na to da

χωρισμός, ὁ, rastavljanje, odvajanje, rastanak, ἀπό τίνος

χωριτικός, 3, *adv.* -ώς, seljački, seoski

χώρος, ὁ, omeđen prostor, mjesto, kraj, okolina, područje *(grada);* zemlja, zemljište, boravište; κατά τους *ruri,* na selu

ψ

Ψ, ψ, το ψεϊ (ψΐ), *dvadeset i treće slovo grčkoga alfabeta, kao brojni znak* ψ' = 700
ψακάς, *i jon. poet.* ψεκάς, άδος, ή, zrnce, trun, mrvica, kaplja, sitna kišica
ψάλλω, ψαλώ, ζψηλα, čupati; napinjati *i* odapinjati, napinjati žicu, činiti da zvuči, udarati u žice
ψαλμός, δ, *poet.* 1) napinjanje i odapinjanje, τόξων luka. 2) udaranje u žice. 3) pjesma, hvalospjev, psalam
ψάλτρια, ή, koja udara u žice *(koga instrumenta),* kitarašica
ψάμαθος, ή, *ep. i poet., i* ψάμμος, ή, *ne dolazi u at. prozi,* pijesak, prah, pržina, morski pijesak, morski žal
ψάμμινος 3. *jon.* pjeskovit
Τάμμις, ιος, ό, *kralj u Egiptu*
ψάμμος *v.* ψάμαθος
Ψάπφω, Ψάπφα, *eol.* = Σαπφώ, šio *v.*
ψάρ, ψαρός, ό, *ep., i* ψήρ, *ep. (jon.),* čvorak
Ψάρος, *i* Σάρος ό, *rijeka u Kilikiji jugoist. od Tarza*
ψαΰσις, εως, ή, doticanje, opip, *os.* milovanje
ψαύω, ψαύσω, έψαυσα, όίψαυστος, *ep. impf.* ψαΰον, ticati, doticati (se), pipati, *pren.* pograbiti, *ob.* τινός, *ali i* τινά, τί
ψάω, 3. *sg.* ψη, *aor.* έ"ψησα, *poet. intr.* satrti ~se, smrviti se
ψέγω, *fut.* ψέξω, *aor.* εψεξα, *upravo:* umaljivati, *st.* poniziti, kuditi, τινά, τί
ψεδνός 3. *ep.* smrvljen, tanak, rijedak; ćelav
οεκάς *v.* ψακάς
^έλιον, τό, *ob. pl.* narukvica, grivna
ψελιο-φόρος *2. jon.* koji nosi narukvice, grivnonoša
ψελλίζομαι, *med.* mucati, tepati
ψευδ-άγγελος, ό, *ep.* lažan vjesnik
ψευδ-εγγραφή, ή, lažno upisivanje medu državne dužnike
ψευδ-ενέδρα, ή, tobožnja, hinjena zasjeda
ψευδής, ές, *adv.* -ώς, lažljiv, *o stvarima:* lažan, izmišljen, kriv, neistinit. *Supst.* τα ψ. izmišljeno, laž, neistina
ψευδο-κήρΰκες, οι, *poet.* lažni glasnici
ψευδο-κλητεία, ή, lažna izjava o pozivanju na sud
ψευδολογία, ή, lažno govorenje, laganje
ψευδό-μαντις, εως, *jon.* ιος, ό, ή, *jon. i poet.* lažni prorok, lažna proročica
ψευδομαρτυρέω lažno svjedočiti
ψευδομαρτυρία, ή, *i* ψευδομαρτύριον, τό, *ob. u pl.* lažno svjedočanstvo
ψευδό-μαρτυς, υρος, ό, kriv svjedok
ψευδο-πάρ-9-ενος, ή, *jon.* nazovidjevojka, tobožnja djevojka
ψευδ-όρκιος 2. *jon.* koji krivo priseže, krivokletnik
ψεΰδος, εος, ους, τό, *i* φεϋσμα, τό, laž, izmišljotina, neistina, prijevara; *predik.* lažno
ψευδοστομέω, *poet.* lažac biti, lagati
ψευδό-φημος 2. *poet.* lažljiv
ψεύδω 1) *akt. s fut.* ψεύσω, *aor.* Ζψευσα, *a)* uništiti, osujetiti τί, u nadi prevariti τινά, varati, τί *ili* τινός u čem. *b)* kao lažno dokazati, u laž natjerati, τί. 2) *med. s fut.* ψεύσομαι, *aor.* έψευσάμην *(u Sof. Fil.* 1342 έψεύσθην), *perf.* ζψευσμαι, u svoju korist varati, lagati, izmišljati, ne držati što, prekršiti, lažljiv, prijevaran biti, *aps.* ψευδόμενος επαινώ lažno hvalim, τινά, τινί, προς τίνα komu, τί s obzirom na što, *i* περί τίνος, *i* τινά τι. 3) *pas. s fut.* ψευσθήσομαι *(rijetko* ψεύσομαι), *aor.* έψεύσθην, *perf.* Ζψευσμαι, *fut. eksakt.* έψεύσομαι, biti prevaren, varati se, *o stvarima:* pokazati se lažnim, τινός u čem *ili* u kom, *si.* περί τίνος, τινί, τοϋτο u tom; εαυτών samoga sebe ne poznati
ψεΰσμα, τό, *v.* ψεΰδος
ψευστέω, *ep.* = ψεύδομαι, lagati
ψεύστης, ου, ό, lažac, varalica
ψη, *v.* ψάω
ψήγμα, τό, *jon. i poet.* zrnce, prašak *(ob. o zlatu)*
ψηλαφάω, *part. ep.* ψηλαφόων, pipati, tumarati
ψήν, ψηνός, ό, *jon. poet.,* osa, šiškarica, *koja živi u divljoj smokvi i u plodu muške palme*
ψήρ, ό, *v.* ψάρ
ψήττα, ή, iverak, obliš, švolja *(riba)*

ψηφιδο-φόρος, ό, *jon.* koji glasuje, glasač
ψηφίζω 1) *akt.* (-ιώ, ἐψήφισα, ἐψήφικα), donositi na glasanje, dati odlučiti, δίκην κατά τίνος, osuditi koga. 2) *med.* (ψηφιοῦμαι, ἐψηφισάμην, ἐψήφισμαι), svoju glasovnicu (ψήφος) predati, glasovati, odlučiti, zaključiti, odrediti, dopustiti, odobriti, *aps.*, τί, τά εναντία protivno glasovati, zaključiti, περί τίνος o kom, *s inf. s* ὥστε *i bez toga,* τινί za koga, κατά τίνος protiv koga, κατά τι po čemu. 3) *pas.* (ψηφισθήσομαι, ἐψηφίσθην, ἐψήφισμαι) odlučen, zaključen, određen, dopušten, povjeren biti i τά ἐψηφισμένα zaključak
ψηφίς, ῖδος, ή, *v.* ψήφος
ψήφισμα, τό, *(u skupštini glasovanjem stvoren)* zaključak
ψηφο-ποιός 2. *poet.* koji glasove pravi, κλέπτης varalica, koji glasove iskrivljuje
ψήφος, ή, *i ep. demin.* ψηφίς, ῖδος, ή, 1) kamenčić, *pl.* šljunak. 2) kamečak *za brojenje i računanje.* 3) kamečak *za glasovanje u skupštini ili na sudu, st.* glasovna pločica, glas; *glasovanjem stvoreni* zaključak, odluka, presuda; *kod sudbenih rasprava, os. na Areopagu, bijeli,* λευκαί, *odrješuju, a crni,* μέλαναι, *osuđuju,* ψήφον ἀνάγειν τινί dopuštati komu glasovati; ψ. προτίθεσθαι, φέρειν / *si.* glasovati, izreći svoj sud; ψ. λαμβάνειν dobiti glas; μια ψ. jednim glasovanjem, τινός *i* περί τίνος o kom *ili* o čem. 4) mjesto gdje se glasuje *ili* gdje sudac izriče presudu, mjesto za glasovanje
ψηφοφορία, ή, *ρος.* glasovanje, biranje
ψήχω, *perf. pas.* ζψηγμαι, gladiti, trti; istrošiti, potrošiti
ψιάς, άδος, ή, *ep.* kap, kaplja
ψιθυρίζω šaptati, προς τίνα
ψιθύρισμα, τό, šaptanje, žubor
ψίθυρος-3. *poet.* šaputav, koji se u potaji širi
ψιλός 3, *adv.* -ώς, 1) ćelav (τριχών), *o zemlji:* nezasađen, neobrađen, neplodan, τά ψ. pusta, neobrasla mjesta; λόγος govor običan, jednostavan, prozaičan, bez nakita; δμμα *o Antigoni, jer ona gleda za slijepoga oca; prenes.* bez oružja, nenaoružan, nezaštićen, slab, ψ. μάχαιρα goli mač, *tj. bez korica.* 2) *kao supst.* δ ψιλός *(se.* δπλων) lako oružan vojnik, *os.* strijelac, pračar
ψιλότης, ή, ćelavost, golota
ψιλό ω, ψιλώσω *itd.* ćelavim učiniti, ogoliti, oglobiti, lišiti, tí što, τινός čega
Ψιχ-άρπαξ, άγος, ό, Mrvičar, *ime jednom mišu* (od ψίξ, ψιχός mrvica)
ψόγος, ό, *upravo* umaljivanje, si. poniženje, ukor, prijekor
ψολόεις, εσσα, εν, *ep.* čađav, zadimljen, κεραυνός ognjena munja
ψοφέω podići viku, bučati, zvečati
ψοφο-δεής 2. koji se svakoga štropota plaši, plašljiv
ψόφος, ό, *sing. i pl.* štropot, praskanje, buka, vika
ψυκτήρ, ήρος, ό, hladionica, *mjedeni sud za hlađenje pića, koji bi se kod gozbe na tronogu postavio na sto*
Τύλλοι, o'ι, *narod u krajnjem dijelu Sir te*
Τυρίη, ή, *jon., otok između Lezba i Hija*
Ψυττάλεια, ή, *otočić na at. obali između Pireja i Salamine*
ψῡχάγωγέω 1) duše pokojnih voditi. 2) duše (živih) upravljati, primamljivati; *uopće* veseliti, zabavljati, τινά *i to* διά τίνος
ψυχαγωγία, ή, vođenje duša, poticanje, razveseljivanje duha, zabava, veselje
ψυχεινός 3. *v.* ψυχρός
ψυχή, *đor.* ψυχά, ή, 1) *ep.* dah, životna snaga, život; *u Hom. prava tvar koja izlazi iz tijela kad umre, na usta ili kroz ranu,* τον Ζλιπε ψυχή, ἐμή ψ. τέθνηκεν moj je život kod mrtvih. 2) duša pokojnika u podzemnom svijetu (sjena bez tijela). 3) *uopće* duša, *i to a) kao razumni dio čovjeka:* moć mišljenja, duh, um, razum; srce, srčanost, hrabrost. *Prenes. i mjesto čeljadeta* ὼ πιστή ψ. o vjerna dušo. *b) kao sijelo strasti: želja,* težnja, žudnja, nagnuće, požuda
ψῡχο-πομπός 2. *poet.* koji duše prati, *pridj. Hermov i Haronov*
ψῦχος, εος, ους, τό, studen, zima; *u pl.* hladna vremena, mrazovi
ψυχρός 3. *i* ψυχεινός 3. hladan, svježe, leden. *Supst.* τό ψ. studen. *Prenes.* hladan, leden, *a)* bez srca, bez čuvstva, ravnodušan. ž>) bez vatre, si. bezuspješan, ništav, c) grozan, užasan, *d)* bez radosti, nesretan, tužan
ψυχρότης, ή, hladnoća, ravnodušnost, tupoglavost, neukusnost
ψύχω, *aor. akt.* Ζψυξα, *pas.* ἐψύχθη, 1) *ep.* duhati, puhati. 2) *uopće a)* puhanjem hladiti, ohladiti. Pas. hladan postajati, hladnjeti. *b)* sušiti, *pas.* sušiti se
ψωμός, ό, zalogaj, komadić
υ ώρα, *jon.* ψώρη, ή, svrab, šuga
υωραλέος 3. svrabljiv, šugav
ψωράω svrabljiv, šugav biti

Ω, ω, ώ μέγα, *dvadeset i četvrto slovo grčkoga alfabeta, kao brojni znak* ω' = 800

& i &, 1) (ώ) *znak vokat., često se ne prevodi; krazom:* ώνθρωπε, ώγαθέ, ώνερ. 2) (ΟΙ. ώ) *uzvik čuđenja i jadanja, i ω &, s* μοι, *&* μοι έγώ jao meni', *s gen. &* μοί μοι κακών; ώ ταν *v.* ταν

&>, dat. od relat. i refleks, 8ς

ώβάζω, *ροζ.* narod dijeliti na obe (ώβή)

ώβή, ή, *ροζ.* jedan od 30 podrazreda spartanskoga naroda

ώ 'γαθέ »7» ώγαθέ *v.* αγαθός

Ώγύγης, ου, ό, = 'Ωκεανός; *adj.* ώγύγιος 2. (» 3) 1) ogigijski, *pridjev. Tebe, od* "Ωγυγος, ό, *otac Kadmov, beot. starosjedilac.* 2) *prenes.* drevan, prastar. *Fent.* ΏγΟγίη, ή, *u Hom. uvijek s* νήσος, *mitski otok u sjeverozapadnom moru, na kojem je stanovala Kalipsa*

ώδε, *at. i* ώδί *(adv. prema* 8δε), 1) tako, ovako, na ovaj način. 2) *ep. i a) kao* αὕτως samo tako = uzalud, *b)* odmah, smjesta, c) ovamo, ovdje

ω δε ε *v.* οίδέω

Ώιδεϊον, τό, *zgrada u Ateni koju je Periklo podigao za muzička natjecanja*

ωδή, ή, *v.* άοιδή pjevanje, pjesma

ώδίνω, *samo prez. i impf.* 1) trudove imati, truditi se (o *ženi),* rađati. 2) od boli previjati se, osjećati bol

ώδίς, ϊνος, ή, 1) trudovi, prinosi; rađanje, porod. 2) ljuta bol

ώδοπεποιημένος *v.* όδοποιέω

ώδύσσατο *v.* όδύσσομαι

Ώερόη, ή, *rječica u Beotiji*

ώζω *poet.* o! *vikati*

ώθέω, έώθουν, ώσω, -ομαι, Ζώσα, -άμην, ε"ωσμαι, έώσθην, ώσθήσομαι, ώστός *i* ώστέος; *ep. impf.* ώθει, *iter.* ώθεσκε, *fut. inf.* ώσέμεν, *aor.* ώσα, *konj.* ώσομεν, *iter.* ώσασκε, *med.* ώσατο, *konj.* ώσεται; *jon. bez augm.* ώθει, ώσε, ώσται, ώσμένος, 1) *akt. i pas.* turati, gurati, tiskati, tjerati, odrinuti, suzbijati; έκ μηροϋ trgnuti; παρέξ *{se.* νήα) otisnuti; τινά, τί, i *to* τινός, άπό, ε"κ τίνος od, iz čega, Ζς, προς τι u, na što, διά τίνος kroza što; ubrziti, pospješiti, prenagliti. 2) *med. a)* naprijed turati se, bacati se na koga. *b)* od sebe gurati, tjerati, potiskivati, suzbijati, τινά, τί, *i to* τινός, άπό τίνος od čega, προς τι prema čemu

ώθίζομαι, *jon.* turati se, tiskati se, *prenes.* prepirati se

ώθισμός, ό, 1) guranje, turanje, potiskivanje; naloga, bojna vreva. 2) ί λόγων, žestoko prepiranje, svađa

ώίγνυντο, ώιξα *v.* οϊγνυμι

ώίετο, ώίσθην *v.* οϊω

&γ.α. v. ώκύς

Ώκαλέη, ή, *mjesto u Beotiji između Halijarta i Alalkomene*

Ωκεανός, ό, 1) *kod Hom. velika i Uroka rijeka koja optječe zemlju i more, dok je Hekatej pomišljao da on spaja Fazis i Nil. Kasn.* Ocean *{Indijski i Atlantski).* 2) *personif. sin Uranov i Gejin, muž Tetidin, otac mnogih sinova i kćeri*

ώκιστα, ώκιστος *v.* ώκύς

ώκτειρε *v.* οίκτείρω

ώκύ-αλος 2. *ep. i poet.* koji brzo plovi, ναϋς brzoplovka

ώκυ-βόλος 2. *poet.* koji brzo gađa

ώκύ-δρομος 2. *poet.* koji brzo trči

ώκύ-μορος 2. *ep.* 1) *pas.* koji brzo mre, kratkovjek. 2) *akt.* koji brzo ubija, mori, ιοί brzomorne

ώκυ-πέτης, *dor.* -ας, ου, ό, *ep. i poet., i* ώκύ-πτερος 2. *ep. poet.* koji brzo leti, hitrokril; ίππος brzolet

ώκύ-ποινος 2. *poet.* koji se brzo osvećuje

ώκύ-πορος 2. *ep. i poet.* koji brzo ide, νηϋς hitroplovka

ώκύ-πους, πουν, *gen.* ποδός, *ep. i poet.* brzonog, άγων natjecanje brzinom nogu, *tj.* utrkivanje

ώκύ-πτερος 2. *v.* ώκυπέτης

ώκύ-ροος 2. *ep.* koji brzo teče, brzotek

ώκύς, ώκεΐα, *ep.* ώκέα, ώκύ, *superl.* ώκύτατος, *jon.* ώκιστος 3, *ep. i poet.* brz, hitar, okretan, *aps., ili* τί čim, *npr.* πόδας ώκύς brzonog.

često kao adv. ὠκιστα veoma brzo. *Adv.* ὠκα brzo
ὠκύτης, ητος, ἡ, *poet.* brzina, hitnja, *os.* hitan bijeg
ὠκυ-τόκος *2. jon. i poet.* koji brzo oplođuje. *Supst.* τό ὠκ. pospješivanje porođaja
ὠλαφος, *buk. krazom od* ὁ Ζλαφος
ὠλένη, ἡ, *poet.* lakat, ruka
Ὠλενίη πέτρη, ἡ, *Olenska stijena, vrh gore Skilisa u Ahaji*
"Ωλενος, ἡ, 1) *grad u Etoliji na rijeci Arakintu.* 2) *grad u Ahaji između Patre i Dime*
ὠλεσα, ὠλετο *v.* ὀλλυμι
ὠλεσί-καρπος 2. *ep.* koji gubi plod prije nego dozori, plodoguban, ἰτέα vrba
Ὠλήν, ένος, ὁ, *najstariji grčki pjesnik himna iz Likije*
ὠλλοι = οἱ ἄλλοι, *jon.*
(ὠλξ) ἡ, *samo ak.* ὠλκα, *ep.* brazda
ὠ μ-η στης, οϋ, ὁ, *ep. i poet.* koji jede prijesno meso; krvoločan, nečovječan, κύνες mesožderi
ὠμο-βόειος, *jon.* ὠμο-βόεος 3, ἰ ὠμοβόινος 3. od sirovih volujskih koža, *i s dod.* βοῶν. *Supst.* (ἡ) ὠμοβοέη (δορά) sirova, neustrojena volujska koža
ὠμο-γέρων, οντος, 6, ἡ, *ep.* krepak, čil, držeć ˌ starac (//. 23, 791)
ὠμο-δακής 2. *poet.* žestoko razdražen
ὠμοθετέω *i med.* -έομαι, *ep.* prijesne komade mesa polagati *na stegna pretilinom omotana da se bogovima spale,* ἐπί τίνος
ὠμό-θυμος 2. *poet.* tvrda srca, nemilosrdan
ὦμοι *v.* ὠ 2)
ὠμο-κρατής 2. *poet. od* ὠμος jakih pleća, plećat; *po drugima od* ωμός silan, divski
ὠμοξαν *v.* οἰμόζω
ὠμος, 6, *gen. i dat. du. ep.* ὠμοιιν, pleće, rame, *u konja:* greben
ωμός 3, *adv.* -ώς, 1) sirov, prijesan; *o voću* nezreo, γήρας rana starost. *Neutr. pl.* ὠμά *i kao adv.* 2) *prenes.* surov, divlji, okrutan, oštar, nemilosrdan, osoran
ὠμοσα *v.* ὀμνυμι
ὠμό-σϊτος 2. *poet. zapr.* koji sirovo meso jede, *st.*: okrutan
ὠμότης, ητος, ἡ, surovost, okrutnost, divljaštvo
ὠμο-φάγος 2. *ep. poet.* koji prijesno meso jede, ὠμοφάγος χάρις volja za uživanjem sirova mesa
ὠμό-φρων, ονος, 2. *poet.* tvrda srca, okrutan, ljutit, nemilosrdan
ὤν, *dor. mj.* οδν
ὢν *v.* εἰμί
ὤναξ *i si. mj.* ὠ ἄναξ
ὤνατο *v.* ὀνομαι
ὠ νέο μα ι, *impf.* ἐωνούμην, *fut.* ὠνήσομαι, *aor.* ἐπριάμην *(v.* πρίασθαι), *perf. med. i pas.* ἐώνημαι, *aor. pas.* ἐωνήθην, *adj. verb.* ὠνητός, /o», *impf. bez augm.* ὠνεόμην, 1) kupovati, sebi kupiti, τί, *ili ak. s inf.,* παρά τίνος od koga, τινός za što. *Napose a)* podmititi. *b)* najmiti, u najam uzimati. 2) htjeti *ili* nastojati kupiti; pogađati se; nuditi, τί
ὠνή, ἡ, i *ep.* ὠνος, ὁ, 1) kupovanje, kupnja, ὁδαίων izmjena tovara. 2) cijena; dobitak; ponuda
ὠνήθην, ὠνήμην, ὠνησα i *si. v.* ὀνίνημι
ὠνή ρ, *jon.,* ὠνηρ, *eol.* = ὁ ἀνήρ
ὠνητής, 6, kupac
ὠνητός 3. ι 2, *adj. verb. od* ὠνέομαι, koji se može kupiti; kupljen
ὠνθρωπε *mj.* ὠ ἄνθρωπε
ἀνθρωποι, *jon. mj.* οἱ ἄνθρωποι
ὠνιος 2. *i* 3. na prodaju, koji se može kupiti, τινός za što. *Supst.* τά ὠνια sajamska roba
ὠνος, ὁ, *v.* ὠνή
ὠνοσάμην *v.* ὀνομαι
ιρνοχόει u. οἰνοχοέω
ὠξε *v.* οϊγνυμι
φόν, τό, *i* ὠόν jaje
ὠοτοκέω, *ροζ.* nesti jaja
ὤπα *v.* ὠψ
Ὠπις, ιδος, ἡ, *grad u Asiriji na utoku Fiska u Tigris*
ὤπται *v.* ὁράω
ὠρ, ἡ, *dat. pl.* ὠρεσσι, *v.* δάρ
& ρ α, jon. ὠρη, ἡ, *ne dolazi u at. prozi,* briga, obzir, skrb, strah, *aps., ili* τινός za koga *ili* za što, » s *dvostrukim gen.,* πατρός νέμειν *(si.* Ζχειν, ποιεῖθαι) τιν' ὥραν τοϋ καλώς πράσσειν δοκεΐν donekle bar imati brige za oca da bi se moglo misliti da mu je dobro
ὥρα, *jon.* ὡρη, ἡ, 1) (τοϋ ἐνιαυτοϋ) godišnje doba, ὥρα ἔτους dobro godišnje doba, ὥρα χειμώνος zimsko doba; ἀπό ὥρας τρέφεσθαι od (plodova) godišnjeg doba živjeti. *Plur. znači često:* godina, κατ' ἐπήλυθον ὥραι nova je godina započela, περιτελλομέναις ὥραις u okretu godina. 2) ὡ?αι *u Herod. i* klima, podneblje, vrijeme. 3) doba dana. 4) sat, čas, *prenes.* δωδέκατη ὥρη dvanaesti čas, *tj.* konac života. 5) *uopće* τη ὥρα tijekom vremena, *os.:* pravo vrijeme; ἐν (τη) ὥρη u pravo vrijeme; τήν ὥραν u određeno vrijeme; ἀεί εἰς ὥρας uvijek u pravo doba, *tj.* u vrijeme žetve; πρίν ὥρη prije vremena; ὥρα (εστί) doba je, τινός za što, i *inf. ili ak. s inf.* 6) vrijeme napona, mladost, mladenačka dob »7» ljepota, cvijet mladosti, οἱ ἐν ὥρα mladići. 7) *personif.*
[T]Ὧραι, αἱ, *kćeri Zeusove i Temidine, boginje godišnjih doba, vratarice nebeske i dvorkinje Herine*
ωραίος 3, *i ep.* ὥριος 3. što godišnje doba sa sobom donosi, što prispijeva, zri; zreo, dorastao, ωραία γάμου, ανδρός, zrela za udaju, za muža; u naponu, mlad, krasan. *Supst. a)* τήν ὡραίην = τήν ὥρην u pravo, obično doba; *Her.* 4, 28> u naše (grčko) doba kiše. *b)* τά ὡραϊα, *ep.* ὡρια, ljetina, plodovi; ὡραϊα τρωκτά plodovi koji se mogu sirovi jesti, voće
ὡράϊσμός, ὁ, nakit, ures

'Ωρείθυια, ας, ή, 1) *jedna Nereida. 2) kći kralja Erehteja* Ωρεός, ή, *grad na sjeveru Eubeje, na rijeci Kalantu. Stanov.* ὁ 'Ωρείτης ὠρεσσι *v.* οαρ ὤρετο *v.* δρνυμι II. ὤρη *v.* ὥρα ὥρη *v.* ὥρα "Ωρικος λιμήν *ili* Ὡρικός ("Ωρικος), *b, grčki primorski grad u pokrajini Illyria Graeca blizu Keraunijske gore* ὥρινα, ὠρίνον *v.* δρνυμι I. ὠρίνθη *v.* δρνυμι II. ὥριος *v.* ωραίος ὡριστός *(jon.* ὡρ.) *mj.* ὁ ἀριστος Ὡριων, ωνος, ὁ, 1) *sin Hirijejev iz Hirije u Beotiji, izvrstan i krasan lovac, ljubimac Zorin. Ubila ga je Artemida jer ju je izazvao na bacanje diska.* 2) *najljepše zviježđe na sjevernom nebu* ὡρμέαται *i* -το *v.* ορμάω ὥρορε, *redupl. aor. od osn.* ὀρ, δρνυμι, *intr.* podiže se *(Il.* 13, 78), poče, započe *(Od.* 8, 539); *inače tranz.* — ὥρσε ᵀΩρος *i* ᵗΩρος, ὁ, *egipat.* Hor, *sin Ozirisov, pobjednik Seta, ubice oca njegova, bog Sunca = Apolon*

ὥρσε, *tranz. aor. akt. od* δρνυμι, *što v.* ὤρτο, *korj. aor. od* δρνυμαι, *v.* δρνυμι II.

ὡρϋγή, ή, *ep.* rika, urlanje, zavijanje, lavež

ὠρυομαι, *aor.* ὡρϋσάμην, *dep. med. jon.* urlikati, zavijati, rikati; jaukati, pocikivati *(Her.* 3, 117) 'Ωρωπός, ὁ, *grad na Euripu na medi Beotije i Atike. Stanov.* οἱ Ὡρώπιοι ὡρώρει, *plpf. od* δρνυμαι, *v.* δρνυμι II. ὡρώρυκτο *i si., plpf. od* ὀρύσσω, *što v.*

I. ὡς »7»' ὡς 1) *adv. k demonstr.* ο »7» δς, *a)* ovako, tako, καΐ ὡς ali i tako = ipak, οὐδ' ὡς i ovako ne, ipak ne. *b)* zato, stoga, *c)* (tako) na primjer. 2) *Kao proklitika k* dru gim *adverbima na* -ως, *i to kao atonon* ὡς: αὖτως tako isto, ὡς ἐτητύμως sasvim isti nito

II. ὡς »7» ὡς, *postpoz. partik.,* kao što, kao, θεδς ὡς, ὀρνιθες ὡς

ὡς *(adv. pron. relat. v.* I δς), I. *adv. načina i poređenja,* kako, kao što, kao da, 1) *uz supst. i pron.* za tumačenje predikata *ut,* kao, kao što, ὡς νομεύς ἀνήρ koliko se od pastira može zahtijevati, ὡς γέροντι za starca, ὡς ἐμοί za čovjeka u mojem položaju; s *prep.* ὡς ἀπ' ομμάτων koliko se može vidjeti, ὡς δια ταχέων koliko se u brzini može. 2) *uz adj. i adv., u uzvicima:* kako! ὡς ἠπίως donekle blago; *uz superl.* ὡς τάχιστα što brže, *slič.* ὡς αὖτίκα začas; *uz brojeve:* otprilike, oko, ὡς επί τό πολύ i πλείστον većinom, ὡς ἑκαστος (gotovo) svaki. 3) *uz part.:* kao, ὡς ἀπενειχθέντα kao izvještaj, prema izvještaju; *da se označi subjektivan uzrok = tamguam, a uz part. fut. subjekt, namjera, ili da se označi nešto samo pomišljeno, bila radnja participa istinita ili ne,* kao da, jer, jer da. *Katkad treba part. dopuniti, npr.* ὡς αν στρατηγικω *se.* οντι kao da si ti iskusan ovjskovođa; *zatim uz ak. aps. i gen. aps.,* ὡς αδύνατον δν budući da (ako, premda) je nemoguće, νῦν 8έ .ὡς οὕτως εχόντων a sada, kad stvari tako stoje 4) U *poredbama (i raširenima i kratkima) i zavisnim rečenicama, obično s* ὡς *ili* οὕτως *u glav. rečenici. Cesto stoji mjesto ind. inf., npr.* ὡς είκάσαι kako se može naslutiti, ὡς είναι ΑΙγύπτου koliko pripada Egiptu; *iza* ὡς ἐμοΐ δοκεΐ, ὡς λέγουσι *i si. dolazi i anakolutski inf., ili* δτι, *ili s imper., npr.* οΐσθ' ὡς ποίησον .= οίσθ' οδν δ δράσεις. 5 <3ίν, ὡς αν τις kao što bi tko, koji *itd.,* θαυμαστώς ὡς *mirum quantum,* začudo. II. *veznik* 1) *u izričnim rečenicama, kao* δτι, s *ind. i opt.* da. 2) *u posljedičnim rečenicama —* ὡστε tako da, te, i *istim konstrukcijama.* 3) *u namjernim rečen,* da; *konstrukc. kao s* δπως. 4) *željno:* o da, ὡς •9-εοΙ ξυνίστορες o da bi to bogovi znali. 5) *u eksplikativnim rečen.:* kao, da, jer, *katkad bez glagola, kao* ὡς ἄγος *(se.* εστίν) samo koliko dostaje za odvraćanje krivnje. 6) *u uzročnim rečen,* jer, što. 7) *u vremen. rečen,* kad, ὡς τάχιστα čim. III. *prep. s ak. naznačuje smjer na pitanje* kamo, *gotovo samo uz lica:* k, prema

ὡσα *i* ὡσασκε *v.* ὠθέω

ὡσ-αύτως, *adv. od* ὁ αυτός, *kod Hom. samo u tmezi* ως δ' αὖτως, *Her.* ὡς δέ αὖτως, *at.* ὡς δ' αὖτως *i* αὖτως isto tako

ὡσεί, *i* ὡς ε'ι 1) kao kad, kao da. 2) = ὡσπερ, kao (što). 3) *uz brojeve* otprilike, oko

ὡσπερ *i* ὡς περ, *kod Hom. katkad i riječima rastavlj.,* ὡσπερανεί *i* ὡσπερ αν ε'ι, ὡσπερεί *i* ὡσπερ ε'ι, upravo kao, kao što, kao da, kao na priliku, skoro *(os.* ὡσπερανεί *i* ὡσπερεί), malone, gotovo, ὡσπερ δέον kao da treba, ὡσπερ εξόν kao da bi bilo moguće, ὡσπερ αν ζώ kako mu drago živio

ὡστε *i* ὡς τε 1) *ep. adv.* kao, kao što, ὡστε θεός kao božica. 2) *veznik* te, tako da, *u posljedičnim rečen, s ind. ako je posljedica zbiljska, s inf. (ak. s inf.) ako je posljedica pomišljena ili naumljena, iza kompar. s* ή: μείζον κακόν ή ὡστε φέρειν veće (preveliko) zlo, a da bi se moglo podnositi; *iza pogodbene rečen., i kad znači:* pod pogodbom da

ὡσω *v.* ὠθέω

ὠτακουστέω slušati, prisluškivati, vrebati

ὠτ-ακουστής, ό, koji prisluškuje, prislušnik

ὠ τάν *v.* ταν

ὠτειλή ή, rana *(u Hom. otvorena),* požiljak, brazgotina

ὠτίον, τό, *poz.* uho, *zapr. demin.* od οδς

ὠτίς, ίδος, ή, droplja

ᵀΩτος, ό, 1) *sin. Aloejev,* ■ *v.* 'Εφιάλτης. 2) *inače vlastito ime*

ὠτώεις, εσσα, εν, *ep.* uhat, s ručicama

ωύτός, *ep., i* ωύτός, *jon. mj.* ὁ αυτός

ώφελε *(v.* οφείλω 2. b), o da, kamo sreće da., s *inf.*

ωφέλεια, *jon.* ώφελίη, *at. i* ώφελία, ή, *uz to* ωφέλημα, τό, *i poet.* ώφέλησις, εως, ή, pomoć, podupiranje; korist, dobitak, probitak, *aps.,* τινός čija, od koga *ili čega, si. i* άπό, έκ τίνος; *ίζ* τι za što, προς τίνα komu; έπ' ωφελεία είναι biti na korist; επί τη έμη ωφελεία, na moju sreću; έπ' ωφελεία, -λία na korist, na pomoć

ώφελέω, *fut.* ωφελήσω *itd., samo u fut. pas. češće* ώφελήσομαι *nego* ώφεληθ-ήσομαι, *adj. verb.* ώφελητέον, pomagati, podupirati, u pomoć dolaziti, dobro činiti, koristiti, *aps., ili* τινά *rjeđe* τινί komu, τί u čem, μέγιστα veoma mnogo, τινά τι komu u čem, *ili* τινί, $^{n}P^{r}$- ΧΡήμ$^{\alpha\tau\tau}$· imetak povećavati, *inače* τινί čim, *tv.* τίνος iz čega, τινός *npr.* ζρωτος ispuniti želju, διά τι čim, ες τι za što, *i s part.* U *pas.* pomoć dobiti, korist imati, koristiti se, dobivati, τί što, εκ, ύπό, άπό τίνος od koga *ili* čega, *ϊς,* προς τι za što

ωφέλημα, τό, *v.* ωφέλεια

ώφελήσιμος 2. *poet., i* ωφέλιμος 2, *adv.* -ίμως, koristan, probitačan, spasonosan, *aps.,* τινί komu *ili* čim, *ίζ,* έπί τι za što, ες τίνα za koga, *i s part. Supst.* τό ώφ. korisno, korist

ώφέλησις, ή, *v.* ωφέλεια

ώφελητέος 3 (ώφελέω) što treba podupirati, unapređivati

ώφΐλία, -ίη, ή, *v.* ωφέλεια

ωφέλιμος 2. *v.* ώφελήσιμος

ώφελλον *i* ώφελον *v.* όφέλλω *i* οφείλω

ώχράω, *aor.* ώχρησα, *ep.* blijedjeti, problijedjeti

ωχρός 3. blijed; žut

ώχρος, δ, *ep. i poet. i* ώχρότης, ητος, ή, bljedoća, *os. lica*

ώψ, ώπός, *ep. (rod se kod Hom. ne razaznaje),* oko, lice, *u Hom. samo zle,* ώπα u oko, u oči, εις ώπα έΟικεν licem nalik biti

ᵀΩψ, ᵀΩπος, ό, *Pizenorov sin, otac Euriklijin*

ŠKOLSKA KNJIGA, d.d.
Zagreb, Masarvkova 28

Za izdavača
ANTE ŽUŽUL, prof.

Predsjednik Uprave dr.
se. DRAGOMIR MADERIĆ

Grafički urednici
ŽELJKO IVANČICI
ŽELJKO BRNETIĆ

Lektorica za hrvatski jezik
EMICA PRIJATELJ

Korektori
MILIVOJ SIRONIĆ
DIONIZIJE SABADOŠ

Tisak dovršen u ožujku 2003.